

**THE BOOK OF
MORMON**

**KHMER – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published April 2023. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

ព្រះ គម្ពីរ មរមន

ដំណើររឿងដែលបានសរសេរទុកដោយ ដែរបស់មរមន លើផ្ទាំងទាំងឡាយបាន ដកស្រង់ចេញពីផ្ទាំងទាំងឡាយនៃនីហ្វៃ

ហេតុដូច្នោះ គម្ពីរនេះគឺជាបញ្ជីសង្ខេបអំពីប្រជាជននីហ្វៃ និងអំពីពួកសាសន៍លេមីនផង — សរសេរដល់ពួកសាសន៍លេមីន ដែលជាសំណល់នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល និងដល់សាសន៍យូដា និងសាសន៍ដទៃផង — សរសេរតាមរយៈការបញ្ជា ហើយដោយវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ និងវិវរណៈផង — សរសេរ ហើយបិទត្រាជិត ហើយលាក់ទុកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីពុំអាចនឹងត្រូវបំផ្លាញបានឡើយ — សម្រាប់នឹងនាំចេញមកឲ្យឃើញដោយអំណោយទាន និងដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ តាមការបកប្រែនេះ — បានបិទត្រាជិតទុកដោយដែរបស់មរមន ហើយបានលាក់ទុកថ្វាយព្រះអម្ចាស់សម្រាប់នឹងនាំចេញមកឲ្យឃើញនៅវេលាកំណត់ តាមរយៈសាសន៍ដទៃ — ការបកប្រែនេះធ្វើឡើងដោយអំណោយទាននៃព្រះ។

សេចក្ដីសង្ខេបដែលដកស្រង់ចេញពីគម្ពីរអេធើរមានផងដែរ គឺជាបញ្ជីអំពីប្រជាជនយ៉ាអេឌ ដែលខ្ចាត់ខ្ចាយទៅ នៅវេលាដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បំភាន់ភាសាមនុស្ស កាលមនុស្សទាំងនោះកំពុងតែសាងប៉មទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ — ដើម្បីបង្ហាញដល់សំណល់នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល អំពីរឿងដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់ពួកអយ្យកោគេ ហើយដើម្បីឲ្យពួកគេយល់សេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ថា គេនឹងមិនត្រូវបោះបង់ចោលរហូតឡើយ — ហើយក៏ដើម្បីជាការបរិវត្តន៍ដល់សាសន៍យូដា និងសាសន៍ដទៃថា ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលបានសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ — ហើយឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមានកំហុសណាមួយ គឺជាសេចក្ដីកាន់ច្រឡំរបស់មនុស្សទេ ហេតុដូច្នោះហើយ សូមកុំថ្កោលទោសដល់វត្ថុដែលជាប់ផងព្រះឡើយ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់អាចបានឃើញថាគ្មានទោសនៅចំពោះវេទិកាជំនុំជំរះនៃព្រះគ្រីស្ទ។

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the ETERNAL GOD, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

គម្ពីរទីមួយនៃនីហ្វេ

រជ្ជកាល និងការងារបម្រើរបស់លោក

ដំណើររឿងមួយអំពីលោកលីហែ និងនាងសារ៉ាហ៍ជាប្រពន្ធរបស់លោក និងកូនប្រុសបួននាក់របស់លោក មានឈ្មោះថា (ចាប់ផ្តើមពីកូនច្បង) លេមីន, លេមយូល, សាំ និងនីហ្វេ។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ព្រមានលីហែ ឲ្យចាកចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹម ពីព្រោះលោកបានព្យាករណ៍ពីសេចក្តីទុច្ចរិតនៃប្រជាជន ហើយគេព្យាយាមរកផ្តាច់ជីវិតលោក។ លោកធ្វើដំណើរចូលទីរហោស្ថានអស់រយៈពេលបីថ្ងៃជាមួយនឹងគ្រួសារលោក។ នីហ្វេនាំពួកបងប្រុសរបស់លោក ហើយគ្រឡប់ទៅដល់ដែនដីយេរូសាឡឹមវិញ ដើម្បីតាមយកបញ្ជីរបស់ពួកសាសន៍យូដា។ ដំណើររឿងអំពីសេចក្តីទុក្ខលំបាកទាំងឡាយរបស់ពួកគេ។ ពួកគេយកពួកកូនស្រីរបស់អ៊ីសម៉ាអែលធ្វើជាប្រពន្ធ។ ពួកគេនាំគ្រួសារទាំងឡាយ ហើយចាកចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។ សេចក្តីទុក្ខលំបាក និងសេចក្តីទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់ពួកគេនៅទីរហោស្ថាន។ ផ្លូវនៃដំណើរទាំងឡាយរបស់ពួកគេ។ ពួកគេយកដល់ទឹកដីធំធេង។ ពួកបងប្រុសរបស់នីហ្វេបោះទាស់នឹងលោក។ លោកធ្វើឲ្យពួកគេជ្រប់មុខ ព្រមទាំងធ្វើសំពៅមួយផង។ គេហៅកន្លែងនោះថា បរិបូរណ៍។ គេឆ្លងទឹកដីធំធេងទៅដល់ដែនដីសន្យា។ល។ អត្ថបទនេះគឺស្របតាមដំណើររឿងរបស់នីហ្វេ ឬពាក្យរៀងទៀតថា គឺខ្ញុំ នីហ្វេ បានសរសេរព្រឹត្តិកថានេះ។

នីហ្វេ ទី ១ 1

- ១ ខ្ញុំនីហ្វេ ដោយបានកើតមកពីឪពុកម្តាយល្អ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំត្រូវបានបង្រៀនខ្លះៗនូវអស់ទាំងចំណេះវិជ្ជារបស់ឪពុកខ្ញុំ ហើយដោយបានឃើញសេចក្តីទុក្ខវេទនាទាំងឡាយ នៅក្នុងដំណើរនៃជីវិតខ្ញុំ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែបានប្រោសប្រណីជាខ្លាំងពីព្រះអម្ចាស់អស់មួយជីវិតខ្ញុំដែរ មែនហើយ ដោយមានតម្រិះដ៏ជ្រាលជ្រៅអំពីសេចក្តីល្អសប្បុរស និងសេចក្តីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបខ្ញុំធ្វើបញ្ជីពីដំណើរការរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងជីវិតខ្ញុំ។
- ២ មែនហើយ ខ្ញុំធ្វើបញ្ជីមួយនៅក្នុងភាសារបស់ឪពុកខ្ញុំ ដែលមានរួមទាំងចំណេះវិជ្ជានៃពួកសាសន៍យូដា និងភាសារបស់ពួកសាសន៍អេស៊ីប្ត។
- ៣ ហើយខ្ញុំដឹងថា បញ្ជីដែលខ្ញុំធ្វើនេះ គឺជាការពិត ហើយខ្ញុំធ្វើដោយដៃរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ ហើយខ្ញុំធ្វើតាមការចេះដឹងរបស់ខ្ញុំ។

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lehi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lehi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

1 Nephi 1

I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.

Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.

And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

៤ គ្រិកហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅក្នុងរយៈពេលដើមឆ្នាំទីមួយនៃរជ្ជកាលនៃសេដេគា ជាស្តេចស្រុកយូដា (ឪពុកខ្ញុំ គឺលីហៃ បានអាស្រ័យនៅក្រុងយេរូសាឡឹមអស់មួយជីវិតលោក) ហើយនៅក្នុងឆ្នាំជាមួយគ្នានោះ មានពួកព្យាករជាច្រើន ព្យាករដល់ប្រជាជនថា ត្រូវតែប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ ទីក្រុងយេរូសាឡឹមដ៏ធំនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល។

៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកខ្ញុំ លីហៃ នៅពេលដែលលោកចេញទៅអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ គឺដោយអស់ពីដួងចិត្ត សម្រាប់ប្រជាជនរបស់លោក។

៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅពេលដែលលោកកំពុងតែអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ នោះស្រាប់តែមានបង្គោលភ្លើងមួយ ផុសចេញមក ហើយស្ថិតនៅលើថ្មមួយដុំធំពីមុខលោក ហើយលោកបានឃើញ និងបានឮជាច្រើន ហើយមកពីអ្វីៗដែលលោកបានឃើញ និងបានឮមក នោះលោកមានសេចក្តីរន្ធត់ញាប់ញ័រខ្លាំង។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកវិលត្រឡប់ទៅផ្ទះលោក នៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ហើយផ្តួលខ្លួនទៅលើគ្រែ ដោយស្តង់ទៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ និងអ្វីៗដែលលោកបានឃើញ។

៨ ហើយដោយស្តង់ទៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ នោះលោកក៏បណ្តែតអារម្មណ៍ ទៅក្នុងការនិមិត្តមួយ ថែមទាំងឃើញផ្ទៃមេឃបើកចំហ ហើយលោកគិតថា លោកឃើញព្រះកំពុងតែគង់នៅលើបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ ដោយមានពួកពលបរិវារទេវតាដ៏ឥតគណនា ហែហាមជុំវិញ នៅក្នុងអាកប្បកិរិយាកំពុងតែច្រៀង និងសរសើរតម្កើងដល់ព្រះរបស់គេ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានឃើញមួយអង្គ យាងចុះមកពីកណ្តាលផ្ទៃមេឃ ហើយលោកបានឃើញថា រស្មីទ្រង់ភ្លឺត្រចះត្រចង់ ជាងព្រះអាទិត្យនៅពេលថ្ងៃត្រង់ទៅទៀត។

១០ ហើយលោកក៏បានឃើញមាន១២នាក់ទៀត ចុះមកតាមដៃរហើយរស្មីពួកគេភ្លឺត្រចះជាងតារានៅលើផ្ទៃមេឃទៅទៀត។

១១ ហើយពួកគេចុះមក ហើយចេញទៅលើផ្ទៃផែនដី មួយអង្គដែលយាងចុះមកដំបូង បានឈរនៅចំពោះមុខឪពុកខ្ញុំ ហើយបានប្រទានគម្ពីរមួយទៅឪពុកខ្ញុំ ហើយបញ្ជាឲ្យលោកអាន។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលឪពុកខ្ញុំ កំពុងតែអាននោះ លោកក៏បានពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់។

For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

១៣ ហើយឪពុកខ្ញុំអានថា ៖ វេទនា វេទនា ដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម គួរតែយើងបានឃើញអំពើគួរឱ្យមឃើមរបស់ពួកអ្នកហើយ! មែន ហើយ មានរឿងជាច្រើនទៀត ដែលឪពុកខ្ញុំបានអានអំពីក្រុងយេរូសាឡឹម — ថាទីក្រុងនេះនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ព្រមទាំងបណ្តាជន ដែលនៅទីនោះផង មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវវិនាសដោយមុខដាវ ហើយមនុស្សជាច្រើនទៀតនឹងត្រូវចាប់ជាល្មើយ នាំយកទៅឯ ក្រុងបាប៊ីឡូន។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឪពុកខ្ញុំបានអាន ហើយឃើញនូវរឿងដ៏មហិមា និងដ៏គួរអស្ចារ្យជាច្រើន នោះលោក ក៏បានថ្លែងវាជាច្រើនទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ដូច្នោះថា ៖ ឱព្រះ អម្ចាស់ជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូជិយ ប្រសើរមែន កិច្ចការទាំងឡាយ របស់ព្រះអង្គនោះមហិមា និងគួរអស្ចារ្យណាស់! បង្គំក្នុងព្រះអង្គ ខ្ពស់នៅលើផ្ទៃមេឃ ហើយទាំងព្រះចេស្តា និងសេចក្តីសប្បុរស ហើយនិងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះអង្គ មានមកលើគ្រប់ បណ្តាជនទាំងអស់នៅលើផែនដី ហើយដោយទ្រង់ប្រកបដោយ សេចក្តីមេត្តាករុណា នោះព្រះអង្គនឹងមិនទ្រាំឱ្យអស់អ្នកណា ដែល មករកព្រះអង្គត្រូវវិនាសឡើយ។

១៥ ហើយតាមរបៀបនេះហើយ គឺជាភាសារបស់ឪពុកខ្ញុំ ក្នុងការ សរសេរតម្កើងដល់ព្រះរបស់លោក គួរតែព្រលឹងវិញ្ញាណលោកបាន អរសប្បាយ ហើយដួងចិត្តលោកបានពោរពេញ មកពីរឿងអ្វីៗ ដែលលោកបានឃើញ មែនហើយ គឺព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញ ដល់លោក។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នឹងហ្នែ មិនរៀបរាប់ឱ្យអស់នូវដំណើររឿង ដែលឪពុកខ្ញុំបានសរសេរទេ គួរតែឪពុកខ្ញុំបានសរសេររឿងជា ច្រើន ដែលលោកបានឃើញនៅក្នុងការនិមិត្ត និងក្នុងសុបិនទាំង ឡាយ ហើយលោកបានសរសេររឿងជាច្រើនផងដែរ ដែល លោកបានព្យាករ ហើយនិយាយប្រាប់កូនចៅរបស់លោក ដែលខ្ញុំ នឹងពុំយកមករៀបរាប់ឱ្យអស់បានឡើយ។

១៧ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងរៀបរាប់នូវដំណើរការទាំងឡាយក្នុងជីវិតខ្ញុំ។ មើល ចុះ ខ្ញុំសង្ខេបនូវបញ្ជីរបស់ឪពុកខ្ញុំនៅលើផ្ទាំងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំ បានធ្វើឡើងដោយដៃខ្ញុំផ្ទាល់ ហេតុដូច្នោះហើយ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបាន សង្ខេបនូវបញ្ជីរបស់ឪពុកខ្ញុំរួចស្រេចបាច់ នោះខ្ញុំនឹងរៀបរាប់អំពី ជីវិតខ្ញុំផ្ទាល់។

១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំមានបំណងចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា បន្ទាប់ ពីព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានបង្ហាញដល់លីហៃ ជាឪពុកខ្ញុំនូវរឿងដ៏គួរ អស្ចារ្យទាំងឡាយ មែនហើយ អំពីសេចក្តីបំផ្លាញនៃក្រុងយេរូសាឡឹម មើលចុះ លោកបានចេញទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ហើយ បាន ចាប់ផ្តើមព្យាករ និងប្រកាសប្រាប់បណ្តាជនអំពីរឿងទាំង ឡាយ ដែលលោកបានឃើញ ហើយបានឮ។

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍យូដាបានចំអក ឡូកឡើយដល់លោក មកពីរឿងទាំងឡាយ ដែលលោកបានធ្វើ បន្ទាល់ពីពួកគេ គួរតែលោកបានធ្វើបន្ទាល់ដោយពិត អំពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ហើយលោកបានធ្វើ បន្ទាល់ថា អ្វីៗដែលលោកបានឃើញ ហើយបានឮ ព្រមទាំងអ្វីៗ ដែលលោកបានអានក្នុងគម្ពីរផងនោះ បានសម្តែងយ៉ាងច្បាស់ ប្រាប់ អំពីការយាងមកនៃព្រះមេស៊ី ហើយព្រមទាំងអំពីសេចក្តី ប្រោសលោះនៃពិភពលោកផង។

២០ ហើយកាលពួកសាសន៍យូដា បានឮពីរឿងទាំងនេះ ពួកគេក៏ខឹង នឹងលោក មែនហើយ គឺដូចជាគេធ្លាប់បានខឹងនឹងពួកព្យាការីពី ជំនាន់ដើមដែរ ដែលពួកគេបានទាំងបណ្តាញចេញ ហើយចោលថ្ម និងសម្លាប់ ហើយពួកគេថែមទាំងព្យាយាមតាមយកជីវិតលោក ដើម្បីនឹងផ្តាច់ចោលដែរ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំ នីហ្វែ នឹងបង្ហាញដល់ អ្នករាល់គ្នាថា សេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏ទន់ភ្លន់ទាំងឡាយនៃព្រះ អម្ចាស់ មានមកលើជនទាំងអស់ណាដែលព្រះទ្រង់បានរើស ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់គេ ដើម្បីធ្វើឲ្យគេខ្លាំងពូកែស្មើនឹង អំណាចនៃសេចក្តីដោះលែងឲ្យរួចផុត។

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

និហៃ ទី ១ 2

- ១ គួរតែមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលទៅឪពុកខ្ញុំ មែនហើយ គឺនៅក្នុងសុបិន ដោយមានព្រះបន្ទូលថា ៖ លីហៃអើយ អ្នកមានពរហើយ ដោយសារអំពើទាំងឡាយ ដែលអ្នកបានធ្វើ ហើយដោយសារអ្នកមានចិត្តស្មោះត្រង់ ព្រមទាំងបានថ្លែងប្រាប់បណ្តាជន អំពីអ្វីៗដែលយើងបានបញ្ជាអ្នក មើលចុះ ពួកគេព្យាយាមរកផ្តាច់ជីវិតអ្នកទៅវិញ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាឪពុកខ្ញុំ គឺនៅក្នុងសុបិន ឲ្យលោកនាំគ្រួសារ ហើយធ្វើដំណើរចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានគោរពធ្វើតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានធ្វើដូចដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាលោក។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។ ហើយលោកបានចាកចោលផ្ទះសំបែងរបស់លោក និងដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់លោក និងមាសរបស់លោក និងប្រាក់របស់លោក និងវត្ថុដ៏មានតម្លៃរបស់លោក ហើយមិនបានយកអ្វីទៅជាមួយ លោកឡើយ ក្រៅពីគ្រួសារលោក និងស្បៀងអាហារ និងគ្រួសារ ហើយបានចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។
- ៥ ហើយលោកបានចុះមកដល់តំបន់ព្រំប្រទល់ជិតឆ្នេរសមុទ្រក្រហម ហើយលោកបានធ្វើដំណើរនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ក្នុងតំបន់ព្រំប្រទល់ដែលនៅជិតសមុទ្រក្រហម ហើយលោកបានធ្វើដំណើរក្នុងទីរហោស្ថានជាមួយគ្រួសាររបស់លោក ដែលមានម្តាយខ្ញុំ ឈ្មោះ សារ៉ាយ និងបងប្រុសខ្ញុំទាំងឡាយ គឺលេមីន លេមយូល និងសាំ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឪពុកខ្ញុំបានធ្វើដំណើរអស់រយៈពេលបីថ្ងៃ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន នោះលោកបានបោះគ្រួសារ នៅក្នុងច្រកភ្នំមួយនៅក្បែរមាត់ទន្លេទឹក។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានសង់អាសនាមួយពីថ្ម ហើយបានថ្វាយដង្ហាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបានថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់យើង។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានហៅឈ្មោះទន្លេនោះថា លេមីន ហើយទន្លេនោះ ហូរចាក់ទៅក្នុងសមុទ្រក្រហម ហើយច្រកភ្នំនោះ គឺនៅត្រង់ព្រំប្រទល់ជិតមាត់ទន្លេ។
- ៩ ហើយនៅពេលដែលឪពុកខ្ញុំបានឃើញថា ទឹកក្នុងទន្លេហូរចាក់ទៅក្នុងប្រភពនៃសមុទ្រក្រហម នោះលោកមានប្រសាសន៍ទៅលេមីនថា ៖ ឱ សូមឲ្យកូនបានដូចជាទឹកទន្លេនេះចុះ ដែលហូរជានិច្ចទៅក្នុងប្រភពនៃអស់ទាំងសេចក្តីសុចរិត។

1 Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

១០ ហើយលោកក៏មានប្រសាសន៍ទៅលេមយូលថា ៖ ឱ សូមឲ្យកូន បានដូចជាច្រកភ្នំនេះចុះ រឹងប៉ឹង និងខ្ជាប់ខ្ជួន ហើយឥតបែរចេញក្នុង ការកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ឡើយ។

១១ ឥឡូវនេះ លោកមានប្រសាសន៍យ៉ាងនេះ មកពីការរឹងទទឹងនៃ លេមីន និងលេមយូល ត្បិតមើលចុះ គេបានរអ៊ូរទៅពីរឿងជាច្រើន ទាស់នឹងឪពុកគេ ពីព្រោះលោកជាអ្នកប្រកបដោយការនិមិត្ត ហើយ បាននាំពួកគេចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹម ដោយបានទាំងទុកចោល ដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាការរបស់គេ និងមាសរបស់គេ និងប្រាក់របស់គេ និង វត្ថុដ៏មានតម្លៃរបស់គេឲ្យមកវិនាសបង់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន។ ហើយគេបាននិយាយថា លោកធ្វើយ៉ាងនេះដោយមកពីគំនិតដ៏ ឥតប្រយោជន៍នៃចិត្តរបស់លោក។

១២ ហើយលេមីន និងលេមយូល ដែលជាបងប្អូន បានរអ៊ូរទៅ ទាស់នឹងឪពុកគេយ៉ាងដូច្នោះ។ ហើយពួកគេបានរអ៊ូរទៅ ពីព្រោះគេ មិនបានដឹងអំពីព្រឹត្តិការណ៍នៃព្រះ ដែលបានបង្កើតពួកគេមក។

១៣ គេព្រមទាំងមិនជឿថា ទីក្រុងយេរូសាឡឹម គឺទីក្រុងដ៏ធំនោះ អាច ត្រូវបំផ្លាញចោល តាមពាក្យសម្តីរបស់ពួកព្យាករណ៍បានឡើយ។ ហើយគេក៏ដូចជាពួកសាសន៍យូដា ដែលនៅឯទីក្រុងយេរូសាឡឹម ដែរ ដែលបានព្យាយាមរកផ្តាច់ជីវិតនៃឪពុកខ្ញុំ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកខ្ញុំក៏បាននិយាយទៅ ពួកគេនៅក្នុងច្រកភ្នំលេមយូល ដោយអំណាច គឺពោរពេញទៅ ដោយព្រះវិញ្ញាណ រហូតដល់ខ្លួនប្រាណរបស់គេញ័រចម្រើននៅ ចំពោះមុខលោក។ លោកបានធ្វើឲ្យគេជ្រប់មុខ ទាល់តែគេមិនអាច បន្លឺសំឡេងប្រកែកនឹងលោកបាន ហេតុដូច្នោះហើយ គេបានធ្វើ តាមបង្គាប់លោក។

១៥ ហើយឪពុកខ្ញុំបានអាស្រ័យនៅក្នុងត្រសាល។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វែ ពេលនោះនៅក្មេង ណាស់ ប៉ុន្តែមានមាឌធំមាំមួន ហើយមានចិត្តមោះមុត ចង់ដឹងនូវ សេចក្តីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបាន អំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយមើលចុះ ទ្រង់បានយាងមកជួបនឹង ខ្ញុំ ហើយបន្ទន់ចិត្តខ្ញុំ បណ្តាលឲ្យខ្ញុំជឿអស់ទាំងពាក្យដែលបាន ពោលមកដោយឪពុកខ្ញុំ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំមិនបានបះបោរទាស់ នឹងលោក ដូចជាបងៗខ្ញុំនោះទេ។

១៧ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅសាំ ធ្វើឲ្យសាំដឹងអំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានសម្តែងដល់ខ្ញុំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ របស់ទ្រង់។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សាំបានជឿតាម ពាក្យសម្តីទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ។

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

And my father dwelt in a tent.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

១៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ លេមីន និងលេមយូលមិនព្រមស្តាប់តាមពាក្យសម្តីរបស់ខ្ញុំទេ ហើយដោយព្រួយចិត្តមកពីភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់បងខ្ញុំទាំងពីរ នោះខ្ញុំបានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់សម្រាប់គេ។

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ ឱ នីហ្វេអើយ អ្នកមានពរហើយ ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក ព្រោះអ្នកបានព្យាយាមស្វែងរកយើងដោយមានចិត្តសុភាពរាបសា។

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

២០ ហើយដរាបណាអ្នកកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះអ្នកនឹងចម្រើនឡើង ហើយនឹងបាននាំទៅកាន់ដែនដីសន្យា មែនហើយ គឺជាដែនដីដែលយើងបានរៀបចំឡើងសម្រាប់អ្នក មែនហើយ គឺជាដែនដីមួយ ដែលជម្រើសលើដែនដីដទៃទាំងអស់។

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

២១ ហើយដរាបណាបងប្រុសទាំងឡាយរបស់អ្នកនៅតែបះបោរទាស់នឹងអ្នក គេទាំងនោះនឹងត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់។

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

២២ ហើយដរាបណាអ្នកនៅតែកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះអ្នកនឹងបានទៅជាអ្នកគ្រូត្រា និងជាគ្រូបង្រៀន ទៅលើបងប្រុសទាំងឡាយរបស់អ្នក។

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

២៣ គ្យិតមើលចុះ នៅថ្ងៃណាមួយដែលពួកគេបះបោរទាស់នឹងយើង នោះយើងនឹងដាក់បណ្តាសាពួកគេ ដោយពាក្យបណ្តាសាដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ហើយពួកគេនឹងមិនមានអំណាចអ្វីលើពូជរបស់អ្នកឡើយ លើកលែងតែពូជអ្នកបះបោរទាស់នឹងយើងដែរ។

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

២៤ ហើយប្រសិនបើពួកគេបះបោរទាស់នឹងយើងមែន នោះពួកគេនឹងក្លាយទៅជារំពាត់ ចំពោះពូជអ្នក ដើម្បីដាស់រំជួលពូជអ្នក អំពីផ្លូវនៃការចងចាំ។

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

នីហ្វេ ទី ១ 3

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ បន្ទាប់ពីបានទូល ជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់ហើយ ក៏ត្រឡប់មកត្រសាលឌីពុកខ្ញុំវិញ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកខ្ញុំបាននិយាយមកខ្ញុំ ថា ៖ មើលចុះ ឪពុកបានដេកយល់សប្តិ ហើយក្នុងសុបិននោះ ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យកូនឯងជាមួយនឹងបងប្រុសទាំងឡាយ ត្រឡប់ទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ។
- ៣ ត្បិតមើលចុះ ឡាបានមានបញ្ជីរបស់ពួកសាសន៍យូដា ព្រមទាំង ពង្សាវតាររបស់ពួកអយ្យកោឌីពុក ដែលឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិន ទាំងឡាយ។
- ៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាដល់ឪពុកថា កូន និងបងៗឯង ត្រូវត្រឡប់ទៅផ្ទះឡាបានដើម្បីស្វែងរកបញ្ជីទាំង ឡាយ ហើយនាំយកមកទីនេះ ក្នុងទីរហោស្ថានវិញ។
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បងៗរបស់កូនអ្វីទៅថា ឪពុកបាន តម្រូវឲ្យគេធ្វើការដ៏លំបាក ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកមិនបានតម្រូវគេទេ ប៉ុន្តែនេះជាព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះអម្ចាស់ទេតើ។
- ៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរទៅចុះកូនប្រុសឪពុក កូននឹងបាន ប្រោសប្រណីពីព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះកូនមិនបានអ្វីទៅ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ បាននិយាយទៅ ឪពុកខ្ញុំថា ៖ ខ្ញុំនឹងទៅ ហើយធ្វើនូវអ្វីៗដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន បញ្ជា ត្បិតខ្ញុំដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មិនចេញបញ្ជាដល់កូនទៅ មនុស្សណាឡើយ លើកលែងតែទ្រង់នឹងរៀបចំផ្លូវ ដើម្បីឲ្យគេអាច សម្រេចនូវអ្វីៗ ដែលទ្រង់បានបញ្ជាដល់ពួកគេទុកជាមុនសិន។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលឪពុកខ្ញុំបានព្យា ពាក្យទាំងនេះហើយ នោះលោកមានសេចក្តីត្រេកអរជាអនេក ត្បិត លោកបានដឹងថា ខ្ញុំបានទទួលព្រះពរពីព្រះអម្ចាស់។
- ៩ ហើយខ្ញុំ នីហ្វេ និងបងប្រុសទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ បានចេញដំណើរ ក្នុងទីរហោស្ថាន ព្រមទាំងមានត្រសាលយកទៅជាមួយផង ដើម្បី ឡើងទៅឯដែនដីយេរូសាឡឹម។
- ១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលយើងបានឡើងទៅ ដល់ដែនដីយេរូសាឡឹមហើយ នោះខ្ញុំ និងបងប្រុសទាំងឡាយ របស់ខ្ញុំ បានពិគ្រោះគ្នាទៅវិញទៅមក។
- ១១ ហើយយើងបានចាប់ឆ្នោត រកនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើង ដែលត្រូវចូលទៅផ្ទះឡាបាន។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង ថា ឆ្នោតនោះធ្លាក់ទៅលើលេមិន ហើយលេមិនបានចូលទៅផ្ទះឡា បាន ហើយគាត់បាននិយាយជាមួយនឹងឡាបាន នៅពេលគាត់ អង្គុយនៅក្នុងផ្ទះរបស់ឡាបាន។

1 Nephi 3

And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.

And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.

For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.

Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.

And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.

Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.

And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.

And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.

And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.

And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.

And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.

- ១២ ហើយលេមីនស្នើសុំយកបញ្ជីទាំងប៉ុន្មាន ដែលបានធ្លាក់នៅលើ ផ្ទាំងលង្ហិន ដែលមានពង្សាវតារនៃឪពុកខ្ញុំពីឡាបានមក។
- ១៣ ហើយមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឡាបានកើតខឹងខ្លាំង ហើយបណ្តេញលេមីនចេញពីវត្តមានរបស់គាត់ ហើយមិន ព្រមឲ្យលេមីន យកបញ្ជីទាំងឡាយឡើយ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ឡា បាននិយាយទៅកាន់លេមីនថា ៖ មើលចុះ ឯងនេះគឺជាចោរ អញ នឹងសម្លាប់ឯងចោល។
- ១៤ ប៉ុន្តែ លេមីនបានរត់គេចចេញពីវត្តមានរបស់គាត់ ហើយត្រឡប់ មកប្រាប់យើង អំពីរឿងដែលឡាបានបានធ្វើ។ ហើយពួកយើងចាប់ ផ្តើមមានចិត្តទុក្ខព្រួយជាខ្លាំង ហើយបងប្រុសទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ស្ទើរតែនឹងត្រឡប់ទៅ រកឪពុកខ្ញុំនៅក្នុងទីរហោស្ថានវិញ។
- ១៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំបាននិយាយទៅគេថា ៖ ប្រាកដដូចជាព្រះ អម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ហើយប្រាកដដូចជាយើងនៅមាន ជីវិត នោះយើងនឹងមិនចុះទៅ រកឪពុកយើងនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ឡើយ ទាល់តែយើងបានសម្រេចនូវកិច្ចការ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ បានបញ្ជាឃើងសិន។
- ១៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរយើងមានចិត្តស្មោះត្រង់ ក្នុងការកាន់តាម ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរយើងចុះ ទៅឯដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាការរបស់ឪពុកយើង គ្យិតមើលចុះ លោកបាន ចោលមាសប្រាក់ ព្រមទាំងទ្រព្យសម្បត្តិគ្រប់មុខ។ ហើយដែល លោកបានធ្វើការទាំងអស់នេះ ក៏ដោយសារតែ ព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ដែរ។
- ១៧ គ្យិតលោកដឹងថា ក្រុងយេរូសាឡឹម នឹងត្រូវបំផ្លាញចោល មកពី អំពើទុច្ចរិតរបស់មនុស្ស។
- ១៨ គ្យិតមើលចុះ ពួកគេបានបដិសេធនូវពាក្យទាំងឡាយនៃពួក ព្យាការី។ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាឪពុកខ្ញុំសុខចិត្តអាស្រ័យ នៅលើដែនដីនេះគេទៅទៀត ក្រោយពីព្រះបានបញ្ជាឲ្យរត់ចេញ នោះ មើលចុះ លោកក៏នឹងត្រូវវិនាសដែរ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ជា ចាំបាច់ណាស់ ដែលលោកត្រូវតែរត់ចេញពីដែនដីនេះ។
- ១៩ ហើយមើលចុះ នេះគឺជាប្រាជ្ញានៅក្នុងព្រះ ដែលយើងត្រូវតែយក បញ្ជីទាំងនេះមកឲ្យបាន ដើម្បីឲ្យយើងអាចថែរក្សានូវភាសារបស់ ពួកអយ្យកោយើង ទុកដល់កូនចៅរបស់យើងទាំងឡាយ។
- ២០ ហើយក៏ដើម្បីឲ្យយើងអាចរក្សានូវពាក្យពេចន៍ទាំងឡាយ ដែល បានពោលដោយមាត់ នៃគ្រប់ទាំងពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធ ដែលព្រះ វិញ្ញាណ និងព្រះចេស្ដានៃព្រះ បានប្រគល់ឲ្យពួកព្យាការី ចាប់តាំងពី កំណើតលោកិយ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ។

And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា តាមពាក្យបែបនេះហើយ ដែលខ្ញុំបានបញ្ចុះបញ្ចូលបងៗខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យគេអាចមានចិត្តស្មោះត្រង់ ក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ។

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងក៏បានចុះទៅដល់ដែនដី នៃកេរ្តិ៍អាកររបស់យើង ហើយយើងបានទាំងប្រមូលមាសរបស់ យើង និងប្រាក់របស់យើង ហើយនិងវត្ថុដ៏មានតម្លៃរបស់យើង។

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

២៣ ហើយបន្ទាប់ពីយើង បានប្រមូលវត្ថុទាំងនេះរួចស្រេចហើយ នោះយើងក៏បានឡើងទៅដល់ផ្ទះឡាបានម្តងទៀត។

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានចូលទៅជួបនឹង ឡាបាន ហើយស្នើសុំឲ្យលោក ឲ្យបញ្ជីទាំងឡាយដែលបានធ្លាក់ នៅលើផ្ទាំងលង្ហិនទាំងប៉ុន្មាននោះមកយើង ភ្និតយើងនឹងប្រគល់ ឲ្យគាត់ទាំងមាសរបស់យើង និងប្រាក់របស់យើង ហើយព្រមទាំង វត្ថុដ៏មានតម្លៃទាំងអស់របស់យើង។

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលឡាបាន ឃើញទ្រព្យរបស់យើង គឺជាទ្រព្យវិសេសហួសប្រមាណ ទើបលោក កើតក្តីលោភលន់ចង់បាន រហូតដល់បណ្តាញយើងទៅក្រៅ ហើយ បានប្រើឲ្យពួកបាវបម្រើរបស់គាត់ដេញតាមសម្លាប់យើងចោល ដើម្បីគាត់អាចបានទ្រព្យរបស់យើង។

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានរត់ភៀសខ្លួន ពីបាវបម្រើឡាបាន ហើយពួកយើងត្រូវតែទម្លាក់ចោលទ្រព្យសម្បត្តិ របស់យើង ហើយទ្រព្យនោះក៏ធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃឡាបាន។

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានរត់ចូលទៅក្នុងទី រហាស្ថាន ហើយពួកបាវបម្រើរបស់ឡាបានដេញយើងមិនទាន់ សោះ ហើយយើងបានពួននៅក្នុងរូងថ្មមួយ។

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លេមីនកើតក្តីខឹងនឹងខ្ញុំ ហើយនឹងឪពុកខ្ញុំផង ឯលេមយូលក៏ដូច្នោះដែរ ភ្និតគាត់ជឿតាម ពាក្យទាំងឡាយនៃលេមីន។ ហេតុដូច្នោះហើយ លេមីន និងលេ មយូលបានពោលពាក្យទ្រគោះជាច្រើនមកលើយើងដែលជាប្អូន ហើយគេថែម ទាំងយកវំពាត់វាយយើងទៀត។

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេកំពុងតែវាយ យើងនឹងវំពាត់ មើលចុះ ស្រាប់តែទេវតានៃព្រះអម្ចាស់បានមកឈរ នៅចំពោះមុខគេ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា ៖ ចុះហេតុអ្វីបាន ជាអ្នកវាយប្អូនអ្នកនឹងវំពាត់? អ្នកមិនដឹងទេឬអីថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ បានរើសប្អូនអ្នកឲ្យធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រាលើរូបអ្នក ហើយការណ៍នេះ គឺមកពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក? មើលចុះ ចូរអ្នកវាស់គ្នា ឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹមម្តងទៀតចុះ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹង ប្រគល់ឡាបានមកក្នុងកណ្តាប់ដៃអ្នក។

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

៣០ ហើយបន្ទាប់ពីទេវតាមានបន្ទូលមកយើងរួចស្រេចហើយ នោះ ទ្រង់ក៏បានយាងចេញទៅ។

And after the angel had spoken unto us, he departed.

៣១ ហើយបន្ទាប់ពីទេវតាបានយាងចេញទៅហើយ នោះលេមីន និង លេមយូលក៏ចាប់ផ្តើមអ្វីៗទៅទៀតថា ៖ តើព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងអាច ប្រគល់ឡាបាន មកក្នុងកណ្តាប់ដៃយើងយ៉ាងណាបាន? មើលចុះ គាត់នេះជាអ្នកខ្លាំងពូកែ គាត់អាចបញ្ជាមនុស្ស៥០នាក់បាន មែន ហើយ គាត់អាចទាំងសម្លាប់មនុស្ស៥០នាក់បានទៀតផង ចុះហេតុ អ្វីក៏នឹងសម្លាប់យើងមិនបាន?

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

នីហ្វេ ទី ១ ៤

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់បងៗ ខ្ញុំថា ៖ ចូរយើងឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹមជាថ្មីម្តងទៀត ហើយ ចូរយើង មានចិត្តស្មោះត្រង់ក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ ត្បិតមើលចុះ ទ្រង់មានអំណាចជាងអ្វីៗនៅលើ ផែនដីនេះ ទាំងអស់ ហើយចុះហេតុអ្វី ក៏មិនមានអំណាចជាងខ្ញុំ បាន និងមនុស្ស៥០នាក់របស់គាត់បាន មែនហើយ ឬមានអំណាច លើសជាងទាំងមនុស្សរាប់ម៉ឺននាក់ទៅទៀតនោះ?
- ២ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរយើងឡើងទៅ ចូរយើងមានកម្លាំងខ្លាំង ដូចលោកម៉ូសេ ត្បិតលោកពិតជាបាននិយាយទៅទឹកនៅក្នុង សមុទ្រក្រហម ហើយទឹកក៏បែកចេញជាពីរចំណែក ដើម្បីឲ្យពួក អយ្យកោយើងឆ្លងកាត់ទៅលើដីគោក រួចផុតពីការជាប់ឃុំឃាំង ហើយពលទ័ព របស់ផារោនដែលបានដេញតាម ក៏បានលិចលង់ នៅក្នុងទឹកសមុទ្រក្រហមអស់ទៅ។
- ៣ ឥឡូវនេះ មើលចុះ បងដឹងថានេះជាការពិត ហើយបងក៏ដឹងដែរ ថា មានទេវតាមួយមានបន្ទូលមកបង ហេតុដូច្នោះហើយ តើបងនៅ តែសង្ស័យទៀតឬ? ចូរយើងឡើងទៅ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងរំដោះ យើងឲ្យរួចផុត ដូចជាទ្រង់បានរំដោះពួកអយ្យកោយើងឲ្យរួចផុត ដែរ ហើយនឹងបំផ្លាញខ្ញុំបានចោល ក៏ដូចជាបានបំផ្លាញពួក សាសន៍អេស៊ីរ៉ូដែរ។
- ៤ ឥឡូវនេះ នៅពេលខ្ញុំបានពោលពាក្យទាំងនេះ នោះបងៗខ្ញុំនៅ តែក្រែវក្រោធ ហើយនៅតែអ្វិរទាត់ទៅទៀត ក៏ប៉ុន្តែគេបានឡើង តាមខ្ញុំ រហូតទៅដល់ខាងក្រៅកំផែងក្រុងយេរូសាឡឹម។
- ៥ ហើយពេលនោះជាវេលាយប់ ហើយខ្ញុំឲ្យបងៗខ្ញុំពួននៅ ខាងក្រៅកំផែង។ ហើយបន្ទាប់ពីគេបានពួនរួចហើយ នោះខ្ញុំ នីហ្វេ បានលួចចូលទៅក្នុងទីក្រុង ហើយដើរសំដៅទៅផ្ទះខ្ញុំបាន។
- ៦ ហើយខ្ញុំត្រូវបាននាំទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ ដោយមិនដឹងជាមុន សោះឡើយថា តើខ្ញុំនឹងត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ។
- ៧ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំដើរតម្រង់ទៅមុខ ហើយកាលខ្ញុំ ទៅជិតដល់ផ្ទះខ្ញុំបានហើយ នោះខ្ញុំបានឃើញបុរសម្នាក់ ហើយ លោកបានដួលនៅលើដីចំពោះមុខខ្ញុំ ត្បិតលោកស្រវឹងស្រា។
- ៨ ហើយនៅពេលខ្ញុំទៅដល់លោក ក៏ឃើញថាលោកគឺជាខ្ញុំ បាន។
- ៩ ហើយខ្ញុំបានឃើញដាវរបស់លោក ហើយខ្ញុំបានហូតដាវនោះ ចេញពីស្រោម ហើយដងដាវធ្វើពីមាសសុទ្ធ ហើយក្បួនរក្សាថ្លដាវ នោះល្អវិចិត្រ ហើយខ្ញុំឃើញផ្លែដាវធ្វើពីដែកដ៏មានតម្លៃបំផុត។

1 Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

- ១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំត្រូវបានបង្ខំដោយព្រះវិញ្ញាណថា ខ្ញុំត្រូវតែសម្លាប់ឡាបាន ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹកក្នុងចិត្តថា ៖ ខ្ញុំមិនដែលបានកំចាយឈាមជនណាម្នាក់សោះឡើយ។ ហើយខ្ញុំក៏រុញមិនចង់សម្លាប់គាត់ឡើយ។
- ១១ ហើយព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា ៖ មើលចុះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានប្រគល់ឡាបានមកក្នុងកណ្តាប់ដៃអ្នកហើយ។ មែនហើយ ហើយខ្ញុំក៏បានដឹងថា លោកបានរកផ្តាច់ជីវិតខ្ញុំដែរ មែនហើយ លោកមិនព្រមស្តាប់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ទេ ហើយលោកថែមទាំងបានយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់យើងផង។
- ១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់ក៏មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា ៖ ចូរសម្លាប់គាត់ចុះ គ្រឿតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ បានប្រគល់គាត់មកក្នុងកណ្តាប់ដៃអ្នកហើយ។
- ១៣ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានសម្លាប់ពួកទុច្ចរិតចោល ដើម្បីនាំមកនូវគោលបំណងដ៏សុចរិតទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។ មនុស្សម្នាក់វិនាសទៅ គឺប្រសើរជាងសាសន៍ទាំងមូលត្រូវចុះអន់ថយ ហើយវិនាសក្នុងការឥតជំនឿ។
- ១៤ ហើយឥឡូវនេះ កាលខ្ញុំនឹងឃើញ បានព្រះពាក្យទាំងនេះហើយ នោះខ្ញុំនឹកឃើញដល់ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ កាលនៅក្នុងទីរហោស្ថានថា ៖ ដរាបណាពូជរបស់អ្នកនៅកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះគេនឹងបានចម្រើនឡើងនៅលើដែនដីសន្យា។
- ១៥ មែនហើយ ខ្ញុំគិតដែរថា ពួកគេមិនអាចកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ តាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេបានទេ លើកលែងតែគេមានក្រឹត្យវិន័យនោះ។
- ១៦ ហើយខ្ញុំក៏ដឹងដែរថា ក្រឹត្យវិន័យនោះមានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិន។
- ១៧ ហើយមួយទៀត ខ្ញុំក៏ដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រគល់ឡាបានមកក្នុងកណ្តាប់ដៃខ្ញុំ ដោយព្រោះហេតុនេះ — ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចបានបញ្ជីទាំងប៉ុន្មាន តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។
- ១៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានគោរពតាមសំឡេងនៃព្រះវិញ្ញាណ ហើយបានចាប់ក្របួចសក់ក្បាលរបស់ឡាបាន ហើយខ្ញុំបានកាត់ក្បាលលោក ដោយដាវរបស់លោកផ្ទាល់។
- ១៩ ហើយក្រោយពីខ្ញុំបានកាត់ក្បាលឡាបាន ដោយដាវផ្ទាល់របស់លោកហើយ នោះខ្ញុំយកសំលៀកបំពាក់ទាំងឡាយរបស់ឡាបានមកបំពាក់លើខ្លួនខ្ញុំ មែនហើយ ដោយមិនមានខ្លះមុខណាឡើយ ហើយខ្ញុំបានយកគ្រឿងការពារខ្លួនរបស់លោកមកក្រវាត់នៅចង្កេះខ្ញុំ។

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

២០ ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានធ្វើដូច្នោះហើយ នោះខ្ញុំបានទៅកាន់ឃ្នាំង
របស់ឡាបាន។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងតែដើរតម្រង់ទៅឯ
ឃ្នាំងរបស់ឡាបាន មើលចុះ ខ្ញុំបានឃើញបាវបម្រើរបស់ឡាបាន ជា
អ្នកកាន់សោឃ្នាំង។ ហើយខ្ញុំបានបញ្ជាបុរសនោះ ដោយប្រើ
សំឡេងរបស់ឡាបានឲ្យទៅក្នុងឃ្នាំងជាមួយខ្ញុំ។

២១ ហើយគាត់បានគិតស្មានថា ខ្ញុំជាឡាបាន ជាចៅហ្វាយរបស់ខ្លួន
ព្រោះគាត់បានឃើញសំលៀកបំពាក់ទាំងឡាយ និងដាវផង ដែល
ក្រវាត់នៅចង្កេះខ្ញុំ។

២២ ហើយគាត់បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំ ពីពួកចាស់ទុំនៃពួកសាសន៍
យូដា គាត់ដឹងថា ឡាបាន ជាចៅហ្វាយរបស់ខ្លួន បានចេញទៅក្នុង
ចំណោមពួកនោះនៅពេលយប់។

២៣ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅគាត់ ហាក់ដូចជាខ្ញុំគឺឡាបាន។

២៤ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅគាត់ទៀតថា ខ្ញុំត្រូវតែយកឆ្នាក់ត្រាទាំង
ឡាយ ដែលឆ្នាក់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិនទៅរកបងៗខ្ញុំ ដែលនៅ
ខាងក្រៅកំផែង។

២៥ ហើយខ្ញុំថែមទាំងបានបង្គាប់ឲ្យគាត់មកតាមខ្ញុំ។

២៦ ហើយគាត់គិតស្មានថា ខ្ញុំនិយាយអំពីពួកបងប្អូននៃសាសនា
ចក្រ ហើយស្មានថា ខ្ញុំនេះពិតជាឡាបាន ដែលខ្ញុំបានសម្លាប់ ទើប
គាត់មកតាមខ្ញុំ។

២៧ ហើយគាត់បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំជាច្រើនដង អំពីពួកចាស់ទុំនៃ
ពួកសាសន៍យូដា នៅពេលខ្ញុំធ្វើដំណើរត្រឡប់ទៅរកបងៗខ្ញុំ ដែល
នៅខាងក្រៅកំផែង។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលលេមីនបានឃើញខ្ញុំ
គាត់ក៏កើតសេចក្តីភ័យស្តុកខ្លាំង ឯលេមយូល និងសាំ ក៏ដូច្នោះ
ដែរ។ ហើយពួកគេបានរត់ចេញពីរត្តមានខ្ញុំ គ្មានពួកគេបានគិត
ស្មានថា នេះជាឡាបាន ហើយគិតថា ឡាបានបានសម្លាប់ខ្ញុំចោល
ហើយបានមករកផ្តាច់ជីវិតពួកគេដែរ។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានស្រែកហៅបងៗខ្ញុំ
ហើយគេបានឮខ្ញុំហៅ ហេតុដូច្នោះហើយ គេក៏ឈប់រត់ចេញពី
រត្តមានខ្ញុំទៀតទៅ។

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលបាវបម្រើរបស់ឡា
បានបានឃើញបងៗខ្ញុំ គាត់ក៏ញ័ររន្ធត់ ហើយស្ទើរតែនឹងរត់ភៀស
ខ្លួនពីមុខខ្ញុំ ហើយត្រឡប់ទៅឯទីក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ។

៣១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីវ៉ៃ ដែលជាមនុស្សមាឌធំ ព្រមទាំងបាន
ទទួលកម្លាំងជាច្រើនពីព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបានចាប់បាវ
បម្រើរបស់ឡាបាន ហើយឱបគាត់ជាប់ ដើម្បីមិនឲ្យរត់បាន។

And after I had done this, I went forth unto the
treasury of Laban. And as I went forth towards the
treasury of Laban, behold, I saw the servant of
Laban who had the keys of the treasury. And I com-
manded him in the voice of Laban, that he should go
with me into the treasury.

And he supposed me to be his master, Laban, for
he beheld the garments and also the sword girded
about my loins.

And he spake unto me concerning the elders of the
Jews, he knowing that his master, Laban, had been
out by night among them.

And I spake unto him as if it had been Laban.

And I also spake unto him that I should carry the
engravings, which were upon the plates of brass, to
my elder brethren, who were without the walls.

And I also bade him that he should follow me.

And he, supposing that I spake of the brethren of
the church, and that I was truly that Laban whom I
had slain, wherefore he did follow me.

And he spake unto me many times concerning the
elders of the Jews, as I went forth unto my brethren,
who were without the walls.

And it came to pass that when Laman saw me he
was exceedingly frightened, and also Lemuel and
Sam. And they fled from before my presence; for
they supposed it was Laban, and that he had slain me
and had sought to take away their lives also.

And it came to pass that I called after them, and
they did hear me; wherefore they did cease to flee
from my presence.

And it came to pass that when the servant of
Laban beheld my brethren he began to tremble, and
was about to flee from before me and return to the
city of Jerusalem.

And now I, Nephi, being a man large in stature,
and also having received much strength of the Lord,
therefore I did seize upon the servant of Laban, and
held him, that he should not flee.

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅគាត់ថា បើសិនជាគាត់ប្រុងស្តាប់តាមពាក្យទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ប្រាកដ ដូចជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ហើយប្រាកដដូចជាខ្ញុំនៅ មានជីវិត ហើយដរាបណាគាត់ប្រុងស្តាប់តាមពាក្យទាំងឡាយ របស់យើង នោះយើងនឹងប្រណីជីវិតដល់គាត់។

And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.

៣៣ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅគាត់ គឺដោយពាក្យសម្បថ ថាគាត់មិនត្រូវភ័យខ្លាចអ្វីឡើយ ថាគាត់នឹងបានរួចខ្លួនជាអ្នកសេរី ដូចយើងរាល់គ្នាដែរ បើគាត់ព្រមចុះទៅក្នុងទីរហោស្ថានជាមួយនឹងយើង។

And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

៣៤ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅគាត់ទៀតថា ៖ ជាប្រាកដមែន ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យយើងធ្វើកិច្ចការនេះ ហើយតើយើងមិនខំព្យាយាមកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ទេឬ? ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នកព្រមចុះទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ទៅឯឪពុកខ្ញុំ នោះអ្នកនឹងមានកន្លែងនៅជាមួយនឹងយើង។

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សូរាបានតាំងចិត្តគ្នាហ្មានឡើងចំពោះពាក្យទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ សូរា គឺជាឈ្មោះរបស់បាវបម្រើនោះ ហើយគាត់បានសន្យាថានឹងចុះទៅក្នុងទីរហោស្ថានទៅឯឪពុកយើង។ មែនហើយ គាត់ក៏បានស្បថស្បែកជាមួយនឹងយើង ថាគាត់នឹងនៅជាមួយនឹងយើងចាប់ពីពេលនោះតទៅ។

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

៣៦ ឥឡូវនេះ យើងមានបំណងចង់ឲ្យគាត់នៅជាប់ជាមួយនឹងយើង ដើម្បីកុំឲ្យពួកសាសន៍យូដាដឹងពីរឿងភៀសខ្លួនរបស់យើងចូលក្នុងទីរហោស្ថាន ក្រែងគេនឹងលបតាមមកបំផ្លាញយើងចោល។

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលសូរាបានស្បថចំពោះយើងរួចស្រេចហើយ នោះសេចក្តីខ្លាចទាំងប៉ុន្មានរបស់យើងដែលមានចំពោះគាត់ ក៏បាត់អស់រលីងទៅ។

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបាននាំយកផ្ទាំងលង្ហិន និងបាវបម្រើរបស់ឡាបាន ហើយចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយបានធ្វើដំណើរទៅឯគ្រួសារឪពុកយើង។

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

និហៃ ទី ១ 5

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលយើងបានចុះមកក្នុងទី
រហោស្ថាន មកឯឪពុកយើងហើយ មើលចុះ លោកបានពោរពេញ
ទៅដោយសេចក្តីអំណរ ឯម្តាយខ្ញុំ សារ៉ាយ ក៏មានសេចក្តីរីករាយ
ជាខ្លាំងដែរ គ្រិតគាត់ពិតជាមានទុក្ខសោក ពីព្រោះតែពួកយើង។
- ២ គ្រិតគាត់បានគិតស្មានថា យើងបានវិនាសនៅក្នុងទីរហោស្ថាន
ទៅហើយ ហើយគាត់ក៏បានពោលពាក្យត្រូវទៅសំនឹងឪពុកខ្ញុំ
ថា ឪពុកខ្ញុំជាអ្នកប្រកបដោយការនិមិត្ត ដោយថា ៖ មើលចុះ លោក
បាននាំយើងរាល់គ្នាចាកចេញចោលដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់យើង
ហើយកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ក៏ទៅបាត់អស់ទៀត ហើយយើង
នឹងត្រូវវិនាសនៅក្នុងទីរហោស្ថាន។
- ៣ ហើយតាមពាក្យបែបនេះហើយ ដែលម្តាយខ្ញុំបានពោលពាក្យ
ត្រូវទៅសំនឹងឪពុកខ្ញុំ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកខ្ញុំបាននិយាយទៅ
ម្តាយខ្ញុំថា ៖ ខ្ញុំដឹងហើយថា ខ្ញុំជាមនុស្សប្រកបដោយការនិមិត្ត គ្រិត
បើខ្ញុំមិនបានឃើញរឿងទាំងឡាយនៃព្រះនៅក្នុងការនិមិត្តទេ នោះ
ខ្ញុំក៏មិនអាចដឹងនូវសេចក្តីល្អសប្បុរសនៃព្រះបានដែរ ប៉ុន្តែបើនៅ
ក្នុងក្រុង យេរូសាឡឹមតទៅទៀត ច្បាស់ជាត្រូវវិនាសទៅជាមួយ
នឹងបងប្អូនខ្ញុំហើយ។
- ៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំបានទទួលដែនដីសន្យាហើយ ការណ៍នេះធ្វើឲ្យខ្ញុំ
រីករាយណាស់ មែនហើយ ហើយខ្ញុំដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹង
រំដោះកូនប្រុសខ្ញុំទាំងឡាយឲ្យបានរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃឡាបាន
ហើយនាំពួកគេចុះមកក្នុងទីរហោស្ថានវិញ។
- ៦ ហើយដោយពោលពាក្យបែបនេះហើយ ដែលឪពុកខ្ញុំ លីហៃ
បានកម្សាន្តចិត្តម្តាយខ្ញុំ សារ៉ាយពីរឿងយើង កាលដែលយើងធ្វើ
ដំណើរក្នុងទីរហោស្ថាន ឡើងទៅឯដែនដីយេរូសាឡឹម ដើម្បីទៅ
យកបញ្ជីនៃពួកសាសន៍យូដា។
- ៧ ហើយកាលយើងបានត្រឡប់មកដល់ត្រសាលឪពុកខ្ញុំវិញ មើល
ចុះ ឪពុកម្តាយខ្ញុំពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអំណរ ហើយម្តាយខ្ញុំក៏
បានកម្សាន្តចិត្តដែរ។
- ៨ ហើយម្តាយខ្ញុំបានពោលថា ៖ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាប្តីខ្ញុំឲ្យភៀសខ្លួនចូលក្នុងទីរហោស្ថាន
មែនហើយ ខ្ញុំដឹងដោយប្រាកដថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានការពារ
កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំដែរ ហើយបានរំដោះពួកគេឲ្យរួចផុតពី
កណ្តាប់ដៃឡាបាន ហើយបានប្រទានអំណាចដល់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យ
ពួកគេអាចសម្រេចនូវកិច្ចការ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាដល់
ពួកគេ។ ហើយតាមពាក្យបែបនេះហើយ ដែលម្តាយខ្ញុំបាន
និយាយ។

1 Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកម្តាយខ្ញុំសប្បាយ រីករាយជាខ្លាំង ហើយបានថ្វាយយញ្ញបូជា ហើយថ្វាយដង្ហាយដុត ទាំងឡាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយលោកទាំងពីរ បានថ្លែង អំណរគុណដល់ព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល។

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

១០ ហើយបន្ទាប់ពីលោកបានថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះនៃ អ៊ីស្រាអែលហើយ នោះឪពុកខ្ញុំ លីហៃ បានយកបញ្ជីទាំងប៉ុន្មាន ដែលបានធ្លាក់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិន ហើយលោកបានពិចារណាមើល ពីដើមឃ្លាមក។

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

១១ ហើយលោកបានឃើញថា ផ្ទាំងទាំងនេះមានគម្ពីរនៃលោកម៉ូសេ ប្រាំច្បាប់ ដែលមានដំណើររឿងអំពីដើមកំណើតលោកិយ និងអំពី លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា ដែលជាឪពុកម្តាយដើមបង្កស់របស់ យើង។

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

១២ ហើយមានបញ្ជីរបស់ពួកសាសន៍យូដាដែរ តាំងពីដើមរហូតមក ដល់ការចាប់ផ្តើមរជ្ជកាលនៃសេដេគា ជាស្តេចស្រុកយូដា។

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

១៣ ហើយព្រមទាំងពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់ពួកព្យាករដ៏ បរិសុទ្ធ ចាប់ពីដើមរហូតមកដល់ការចាប់ផ្តើមរជ្ជកាលនៃសេដេគា ហើយព្រមទាំងពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយ ដែលបានពោលដោយ មាត់លោកយេរេមា។

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកខ្ញុំ លីហៃ បានរក ឃើញនៅលើផ្ទាំងលង្ហិននេះនូវពង្សាវតាររបស់ពួកអយ្យកោលោក ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបលោកដឹងថា លោកត្រូវជាពូជពង្សរបស់ យ៉ូសែប មែនហើយ គឺយ៉ូសែប ត្រូវជាតូនប្រុសរបស់យ៉ាកុប ដែល បាន លក់ទៅដែនដីអេស៊ីប្ត ហើយគឺជាអ្នកដែលត្រូវបានថែរក្សាទុក ដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យគាត់អាចថែរក្សាឪពុកគាត់ គឺយ៉ាកុប និងគ្រួសារលោកទាំងមូល កុំឲ្យវិនាសបង់ទៅដោយ អំណាត់អត់។

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

១៥ ហើយពួកគេបានត្រូវនាំចេញពីការជាប់ឃុំឃាំង ហើយចេញពី ដែនដីអេស៊ីប្តដោយព្រះដដែល ជាព្រះដែលបានថែរក្សាពួកគេ ទុក។

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

១៦ ហើយដោយដូច្នោះហើយ ទើបឪពុកខ្ញុំ លីហៃ បានរកឃើញនូវ ពង្សាវតាររបស់ពួកអយ្យកោលោក។ រីឯទ្វាបាទ ក៏ត្រូវជាពូជពង្ស របស់យ៉ូសែបដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ គាត់ និងពួកអយ្យកោលោក បានកត់បញ្ជីទាំងនេះ។

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

១៧ ហើយឥឡូវនេះ កាលឪពុកខ្ញុំបានដឹងរឿងទាំងអស់នេះ លោកក៏ ពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ ហើយក៏ចាប់ផ្តើមព្យាករ អំពីពូជ លោក។

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

១៨ ថាផ្ទាំងលង្ហិនទាំងនេះ នឹងបានចេញផ្សព្វផ្សាយដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន ដែលជាពូជរបស់លោក។

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

១៩ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកមានប្រសាសន៍ថា ផ្ទាំងលង្ហិនទាំងនេះ មិនត្រូវវិនាសបង់ឡើយ ហើយក៏មិនត្រូវស្រអាប់តទៅទៀត តាមពេលវេលាឡើយ។ ហើយលោកបានព្យាកររឿងជាច្រើន ដែលទាក់ទងទៅនឹងពូជរបស់លោក។

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា រហូតមកដល់ពេលនេះ ខ្ញុំ និងឪពុកខ្ញុំបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដូចដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាឃើង។

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

ហើយយើងបានបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាឃើង ហើយបានពិចារណាមើល ហើយរកឃើញថា បញ្ជីប្រវត្តិទាំងនេះគឺគួរឲ្យចង់បាន មែនហើយ ព្រមទាំងមានប្រយោជន៍ជាអតិបរមាចំពោះយើង ដរាបដល់យើងនឹងអាចថែរក្សានូវព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ទុកដល់កូនចៅយើង។

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, insomuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

ហេតុដូច្នោះហើយ គឺជាប្រាជ្ញានៃព្រះអម្ចាស់ ថាយើងគប្បីយកបញ្ជីប្រវត្តិនេះទៅជាមួយនឹងយើង នៅពេលដែលយើងធ្វើដំណើរក្នុងទិវហោស្ថានទៅឯដែនដីសន្យា។

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

នីហ្វេ ទី ១ 6

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វេ មិនរៀបរាប់អំពីពង្សាវតាររបស់ពួកអយ្យកោខ្ញុំ នៅក្នុងផ្នែកនៃបញ្ជីរបស់ខ្ញុំទេ ក៏ដូចជានៅក្នុងពេលក្រោយៗដែរ ដែលខ្ញុំនឹងមិនរៀបរាប់អំពីពង្សាវតារនៅលើផ្ទាំងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំកំពុងសរសេរនេះឡើយ គ្រឹះពង្សាវតារនោះមាននៅក្នុងបញ្ជី ដែលបានកត់ដោយឪពុកខ្ញុំហើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំមិនសរសេរពីពង្សាវតារនោះក្នុងបញ្ជីនេះឡើយ។
- ២ គ្រឹះល្អមហើយ ដែលខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយថា យើងជាពូជពង្សទាំងឡាយរបស់យ៉ូសែបប៉ូណ្តោះ។
- ៣ ហើយវាមិនជាសំខាន់អ្វីដល់ខ្ញុំទេ ដែលខ្ញុំត្រូវរៀបរាប់ ជាពិសេសអំពីដំណើររឿងទាំងអស់របស់ឪពុកខ្ញុំ គ្រឹះរឿងទាំងនោះ មិនអាចយកមកសរសេរនៅក្នុងផ្ទាំងទាំងនេះបានឡើយ ព្រោះខ្ញុំចង់ទុកចន្លោះ សម្រាប់សរសេររឿងទាំងឡាយនៃព្រះវិញ។
- ៤ គ្រឹះភាពពារពេញនៃចេតនារបស់ខ្ញុំ គឺដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្ស ឲ្យមករកព្រះនៃអំប្រាហាំ និងព្រះនៃអ៊ីសាក និងព្រះនៃយ៉ាកុប ហើយបានសង្គ្រោះ។
- ៥ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្វីៗដែលផ្តល់ចិត្តដល់មនុស្សលោក នោះខ្ញុំមិនសរសេរទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំសរសេរអំពីអ្វីៗដែលសព្វព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ ហើយគាប់ចិត្តដល់អស់អ្នកណា ដែលមិនមែនជារបស់ផងលោកិយនោះវិញ។
- ៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនឹងបញ្ជាដល់ពូជរបស់ខ្ញុំ ថាពួកគេមិនត្រូវឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ នូវអ្វីៗដែលគ្មានប្រយោជន៍ដល់កូនចៅមនុស្សឡើយ។

1 Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

នីហ្វេ ទី ១ 7

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំ លីហៃ បានបញ្ចប់ការព្យាករណ៍អំពីពូជលោកហើយ នោះហេតុការណ៍ បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកលោកទៀតថា ការណ៍ដែលលោក គឺលីហៃ ត្រូវនាំគ្រួសារចូលក្នុងទីរហោស្ថានតែ ឯងយ៉ាងនេះ មិនសមរម្យទេ ប៉ុន្តែថាកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ លោក ត្រូវយកប្រពន្ធ ដើម្បីនឹងអាចបន្តពូជថ្វាយព្រះអម្ចាស់នៅឯ ដែនដីសន្យា។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជា ទៅឪពុកខ្ញុំថា ខ្ញុំ នីហ្វេ និងបងប្រុសទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ត្រូវត្រឡប់ ទៅឯដែនដីយេរូសាឡឹមម្តងទៀត ហើយនាំអ៊ីសម៉ាអែល និង គ្រួសារលោក ចុះមកក្នុងទីរហោស្ថាន។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ និងបងប្រុសទាំង ឡាយរបស់ខ្ញុំ បានធ្វើដំណើររកតំបន់ទីរហោស្ថានឡើងទៅឯក្រុងយេរូ សាឡឹមម្តងទៀត។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានឡើងទៅដល់ផ្ទះ អ៊ីសម៉ាអែល ហើយយើងបានទទួលការប្រោសប្រណីនៅក្នុងភ្នែក នៃអ៊ីសម៉ាអែល ដរាបដល់យើងបានជម្រាបលោក នូវព្រះបន្ទូល ទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបន្ទូល ចិត្តអ៊ីសម៉ាអែល ហើយព្រមទាំងគ្រួសារលោកផង ដរាបដល់គេ ព្រមធ្វើដំណើរជាមួយនឹងយើង ចុះមកក្នុងទីរហោស្ថាន មកកាន់ ត្រសាលរបស់ឪពុកខ្ញុំ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលយើងធ្វើ ដំណើរក្នុងទីរហោស្ថាន មើលចុះ លេមីន និងលេមយូល ហើយ ព្រមទាំងកូនស្រីអ៊ីសម៉ាអែលពីរនាក់ និងកូនប្រុសពីរនាក់របស់អ៊ី សម៉ាអែល ព្រមទាំងគ្រួសារគេទាំងឡាយ បានបះបោរទាស់នឹង យើង មែនហើយ ទាស់នឹងខ្ញុំ នីហ្វេ និងសាំ និងឪពុកគេ អ៊ីសម៉ា អែល ព្រមទាំងប្រពន្ធលោក ហើយនឹងកូនស្រីលោកបីនាក់ទៀត ផង។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ក្នុងការបះបោរលើកនេះ គឺ មកពីគេមានបំណងចង់ត្រឡប់ទៅឯដែនដីយេរូសាឡឹមវិញ។
- ៨ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វេ ព្រួយចិត្តចំពោះភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ ពួកគេ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេ មែនហើយ គឺទៅ លេមីន និងលេមយូលថា ៖ មើលចុះ បងទាំងពីរនាក់ គឺជាបងប្រុស របស់ខ្ញុំ ហើយចុះហេតុអ្វីបានជាចិត្តបងៗមានចិត្តរឹងរូស ហើយ មានគំនិតដឹងតែឯងល់ផ្ទះ ចាំបាច់ឲ្យខ្ញុំដែលជាប្អូន ត្រូវនិយាយទៅ កាន់បងៗ មែនហើយ ហើយធ្វើជាគំរូដល់ពួកបងទៅវិញ?

1 Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

- ៩ ចុះហេតុអ្វីបានជាបងៗ មិនប្រុងស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់?
- ១០ ចុះហេតុអ្វីបានជាបងៗ ភ្លេចថា បងៗបានឃើញទេវតានៃព្រះអម្ចាស់?
- ១១ មែនហើយ ចុះហេតុអ្វីបានជាបងៗ ភ្លេចពីរឿងដ៏គួរអស្ចារ្យទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើដើម្បីយើង នៅក្នុងការរំដោះយើងឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃឡាបាន ហើយជួយយើងឲ្យយកបានបញ្ជីទៀតផង?
- ១២ មែនហើយ ចុះហេតុអ្វីបានជាបងៗរាល់គ្នាភ្លេចថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អាចធ្វើនូវអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ទៅតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ ដើម្បីតូនចៅមនុស្ស ប្រសិនបើគេអនុវត្តសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះអង្គ? ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរយើងមានចិត្តស្មោះត្រង់ចំពោះទ្រង់ចុះ។
- ១៣ ហើយបើយើងមានចិត្តស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះអង្គមែន នោះយើងនឹងបានទទួលដែនដីសន្យា ហើយបងៗរាល់គ្នានឹងដឹងថា នៅក្នុងរយៈពេលខាងមុខនេះ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់នឹងបានសម្រេចអំពីសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញនៃក្រុងយេរូសាឡឹម គ្រប់រឿងទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល អំពីសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញនៃក្រុងយេរូសាឡឹម នោះនឹងត្រូវបានសម្រេច។
- ១៤ គួរតែមើលចុះ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានឈប់តស៊ូជាមួយនឹងពួកគេហើយ គួរតែមើលចុះ ពួកគេបានបោះបង់ចោលពួកព្យាការី ព្រមទាំងលោកយេរមា ក៏ត្រូវពួកគេចាប់ដាក់គុក។ ហើយពួកគេបានព្យាយាមរកផ្តាច់ជីវិតរបស់ឪពុកខ្ញុំទៀត រហូតដល់គេបានបណ្តេញលោកចេញពីដែនដី។
- ១៥ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់បងៗរាល់គ្នាថា បើសិនជាបងៗរាល់គ្នាត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ នោះបងៗរាល់គ្នានឹងត្រូវវិនាសដូចពួកគេផងដែរ។ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាបងៗរាល់គ្នាដាច់ចិត្តចូរឡើងទៅឯដែនដីនោះ ហើយចូរចាំនូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបានពោលដល់បងៗរាល់គ្នានេះថា បើសិនជាបងៗទៅមែន នោះបងៗនឹងវិនាសបង្ក គួរតែព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានបង្គាប់ឲ្យខ្ញុំនិយាយបែបដូច្នោះ។
- ១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំ នឹងហ្វែ បានពោលពាក្យទាំងនេះ ទៅកាន់បងៗរបស់ខ្ញុំហើយ នោះពួកគេក៏ខឹងនឹងខ្ញុំ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានដាក់ដៃមកលើខ្ញុំ គួរតែមើលចុះ ពួកគេខឹងខ្លាំង ហើយពួកគេបានចងខ្ញុំដោយខ្សែព្រោះពួកគេបានព្យាយាមរកផ្តាច់ជីវិតខ្ញុំ ដើម្បីពួកគេអាចទុកខ្ញុំចោលនៅក្នុងទីរហោស្ថានឲ្យសត្វសាហាវស៊ី។

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, insomuch that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

១៧ ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានអធិស្ឋានដល់ព្រះ
អម្ចាស់ថា ៖ ឱ ព្រះអម្ចាស់អើយ ស្របតាមសេចក្តីជំនឿរបស់
ទូលបង្គំ ដែលមានចំពោះទ្រង់ សូមព្រះអង្គរំដោះទូលបង្គំឲ្យរួចផុត
ពីកណ្តាប់ដៃបងៗទូលបង្គំផង ព្រះពរ សូមប្រទានកម្លាំងដល់
ទូលបង្គំ ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចផ្តាច់ខ្សែ ដែលចងទូលបង្គំនេះបាន។

But it came to pass that I prayed unto the Lord,
saying: O Lord, according to my faith which is in
thee, wilt thou deliver me from the hands of my
brethren; yea, even give me strength that I may burst
these bands with which I am bound.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំបានពោលនូវពាក្យ
ទាំងនេះហើយ មើលចុះ ខ្សែទាំងនោះក៏រួចចេញពីដៃ និងពីជើងខ្ញុំ
ទៅ ហើយខ្ញុំក៏ឈរនៅពីមុខបងៗខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានពោលទៅគេ
ទៀត។

And it came to pass that when I had said these
words, behold, the bands were loosed from off my
hands and feet, and I stood before my brethren, and
I spake unto them again.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេក៏ខឹងនឹងខ្ញុំទៀត
ហើយព្យាយាមដាក់ដៃមកលើខ្ញុំ ប៉ុន្តែមើលចុះ កូនស្រីអ៊ីសម៉ាអែល
ម្នាក់ មែនហើយ និងម្តាយនាងផង និងកូនប្រុសអ៊ីសម៉ាអែលម្នាក់
បានសូមអង្វររបងៗខ្ញុំ ដរាបដល់ពួកគេបានបន្ទន់ចិត្តបងៗខ្ញុំ ហើយ
ពួកគេក៏ឈប់ខិតខំរកផ្តាច់ជីវិតខ្ញុំទៅ។

And it came to pass that they were angry with me
again, and sought to lay hands upon me; but behold,
one of the daughters of Ishmael, yea, and also her
mother, and one of the sons of Ishmael, did plead
with my brethren, insomuch that they did soften
their hearts; and they did cease striving to take away
my life.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេមានចិត្តសោកស្តាយ
មកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ ដរាបដល់គេបានក្រាបចុះចំពោះមុខខ្ញុំ
ហើយអង្វរឲ្យខ្ញុំអភ័យទោសពួកគេ ចំពោះអំពើដែលគេបានប្រព្រឹត្ត
ទាស់នឹងខ្ញុំ។

And it came to pass that they were sorrowful, be-
cause of their wickedness, insomuch that they did
bow down before me, and did plead with me that I
would forgive them of the thing that they had done
against me.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានអភ័យទោសដល់ពួក
គេ ដោយស្មោះអស់ពីចិត្តនូវអ្វីៗដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្ត ហើយខ្ញុំ
បានទូន្មានពួកគេឲ្យអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ
សូមក្តីអភ័យទោស។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេ
បានធ្វើដូច្នោះ។ ហើយបន្ទាប់ពីគេបានអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់
ហើយ នោះយើងក៏បានបន្តដំណើរ សំដៅទៅត្រសាលរបស់ឪពុក
ខ្ញុំវិញ។

And it came to pass that I did frankly forgive them
all that they had done, and I did exhort them that
they would pray unto the Lord their God for forgive-
ness. And it came to pass that they did so. And after
they had done praying unto the Lord we did again
travel on our journey towards the tent of our father.

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានចុះមកដល់
ត្រសាលឪពុកយើងវិញ។ ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំ និងបងៗខ្ញុំ ហើយនឹង
គ្រួសារអ៊ីសម៉ាអែលទាំងមូល បានចុះមកដល់ត្រសាលឪពុកខ្ញុំ
ហើយ នោះពួកគេបានថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះ
របស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានថ្វាយយញ្ញបូជា ហើយថ្វាយដង្ហាយ
ដុតទាំងឡាយ ដល់ព្រះអង្គផង។

And it came to pass that we did come down unto
the tent of our father. And after I and my brethren
and all the house of Ishmael had come down unto
the tent of my father, they did give thanks unto the
Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt
offerings unto him.

និហៃ ទី ១ ៨

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានប្រមូលគ្រាប់ពូជផ្សេងៗគ្រប់មុខ ព្រមទាំងគ្រាប់ធញ្ញជាតិគ្រប់មុខ និងគ្រាប់ផ្លែឈើគ្រប់មុខដែរ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំពុកខ្ញុំនៅក្នុងទីរហោស្ថាន នោះលោកបាននិយាយមកយើងថា ៖ មើលចុះ ខ្ញុំពុកបានយល់សប្តិ ឬពាក្យម្យ៉ាងទៀតថា ខ្ញុំពុកបានឃើញការនិមិត្តមួយ។
- ៣ ហើយមើលចុះ ដោយសារការណ៍ដែលខ្ញុំពុកបានឃើញ គឺជាហេតុដែលនាំឲ្យខ្ញុំពុកមានសេចក្តីត្រេកអររីករាយក្នុងព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះតែនិហៃ ហើយព្រមទាំងសាវ័ន គ្រឿតខ្ញុំពុកមានហេតុដល់សន្និដ្ឋានថា ពួកគេ ហើយព្រមទាំងពូជរបស់ពួកគេជាច្រើននឹងបានសង្គ្រោះដែរ។
- ៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ លេមីន និងលេមយូល ខ្ញុំពុកភ័យខ្លាចជាខ្លាំងពីព្រោះតែកូន គ្រឿតមើលចុះ ខ្ញុំពុកគិតថា ខ្ញុំពុកបានដេកយល់សប្តិឃើញទិវហោស្ថានដ៏ងងឹត និងអាចអ្នកមួយ នៅក្នុងសុបិនរបស់ខ្ញុំពុក។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំពុកបានឃើញបុរសម្នាក់ ហើយបុរសនោះស្លៀកពាក់អាវពណ៌ស ហើយបុរសនោះមកឈរនៅចំពោះមុខខ្ញុំពុក។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បុរសនោះមានប្រសាសន៍មកខ្ញុំពុក ហើយប្រាប់ឲ្យខ្ញុំពុកទៅតាមលោក។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលខ្ញុំពុកទៅតាមបុរសនោះ នោះខ្ញុំពុកបានឃើញថា ខ្លួនខ្ញុំពុកនៅក្នុងទីចោលស្ងាត់មួយដ៏ងងឹត ហើយអាចអ្នក។
- ៨ ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំពុកបានធ្វើដំណើរអស់រយៈពេលជាច្រើនម៉ោងនៅក្នុងសេចក្តីងងឹតនោះខ្ញុំពុកក៏ចាប់ផ្តើមអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់សូមឲ្យទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ខ្ញុំពុក តាមសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏ទន់ភ្លន់ឥតគណនារបស់ទ្រង់។
- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំពុកបានអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ហើយ នោះខ្ញុំពុកក៏បានឃើញទិវាលដ៏ធំ ហើយទូលាយមួយ។
- ១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំពុកបានឃើញដើមឈើមួយ ដែលមានផ្លែដ៏គួរធ្វើឲ្យមនុស្សសប្បាយរីករាយ។

1 Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកបានដើរចូលទៅបេះ ផ្លែឈើនោះ ហើយទទួលបាន ហើយឪពុកឃើញថាវាមានរស់ជាតិ ផ្អែមបំផុត គឺផ្អែមជាងអ្វីៗដែលឪពុកធ្លាប់បានភ្ញាក់ពីមុនមក។ មែន ហើយ ហើយឪពុកបានឃើញថា ផ្លែឈើនោះមានពណ៌ស គឺស ជាងអ្វីទាំងអស់ ដែលឪពុកធ្លាប់បានឃើញមក។

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

១២ ហើយកាលឪពុកបានទទួលបានផ្លែឈើនោះហើយ នោះព្រលឹង វិញ្ញាណឪពុកក៏ពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអំណរជាអតិបរមា ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុកក៏ចាប់ផ្តើមមានបំណងចង់ឲ្យគ្រួសារឪពុក ទទួលបានផ្លែឈើនោះដែរ ត្បិតឪពុកដឹងថា ផ្លែឈើនោះ គួរឲ្យមាន ប្រាថ្នាជាងផ្លែឈើណាៗទាំងអស់។

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

១៣ ហើយកាលឪពុកចោលភ្នែកមើលជុំវិញខ្លួន ក្រែងឪពុកអាច ឃើញគ្រួសារឪពុកដែរ នោះឪពុកក៏ឃើញទន្លេទឹកមួយ ទន្លេនោះ ហូរតាមបណ្តោយ ហើយវានៅជិតដើមឈើ ដែលឪពុកបានទទួល បានផ្លែ។

And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.

១៤ ហើយឪពុកសម្លឹងរកមើលថា តើទន្លេនោះមានប្រភពមកពីណា ហើយឪពុកបានឃើញក្បាលទន្លេនៅមិនឆ្ងាយប៉ុន្មានទេ ហើយនៅ ឯក្បាលទន្លេនោះ ឪពុកបានឃើញម្តាយកូន គឺសារ៉ាហ៍ និងសាំ ហើយនឹងនីហ្វែ ហើយពួកគេឈរ ហាក់បីដូចជាគេមិនដឹងជានឹង ទៅផ្លូវណាឡើយ។

And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកបានបោយដៃហៅពួក គេ ហើយឪពុកព្រមទាំងបានស្រែកហៅពួកគេយ៉ាងខ្លាំងឲ្យមករក ឪពុក ហើយទទួលបានផ្លែឈើ គឺផ្លែឈើដ៏គួរឲ្យប្រាថ្នាជាងផ្លែឈើ ណាៗទាំងអស់។

And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានមករកឪពុក ហើយបានទទួលបានផ្លែឈើនោះដែរ។

And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកចង់ឲ្យលេមីន និងលេ មយួល មកទទួលបានផ្លែឈើនោះផង ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុក បានសម្លឹងទៅក្បាលទន្លេ ក្រែងឪពុកអាចមើលឃើញពួកគេទាំង ពីរនាក់។

And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកបានឃើញគេទាំងពីរ នាក់ ប៉ុន្តែពួកគេមិនព្រមមករកឪពុក ហើយទទួលបានផ្លែឈើនោះ ឡើយ។

And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.

១៩ ហើយឪពុកបានឃើញដំបងដែកមួយ ហើយដំបងដែកនោះ ផ្តេក បណ្តោយតាមមាត់ទន្លេ ហើយតម្រង់ទៅឯដើមឈើដែលឪពុក ឈរជិត។

And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.

២០ ហើយឪពុកក៏បានឃើញផ្លូវមួយតូច ហើយចង្អៀត ដែលនៅ បណ្តោយតាមដំបងដែក តម្រង់ទៅឯដើមឈើ ដែលឪពុកឈរជិត ហើយផ្លូវនោះរត់តាមក្បាលប្រភពទៅដល់ទីវាលដ៏ធំ ហើយ ទូលាយមួយ ប្រៀបដូចជាលោកិយ។

And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.

២១ ហើយឪពុកបានឃើញក្រុមមនុស្សជាច្រើនឥតគណនា ពួកគេ ជាច្រើននាក់ក្នុងចំណោមនោះ កំពុងតែប្រជ្រៀតទៅមុខ ដើម្បីពួក គេអាចទៅដល់ផ្លូវដែលនាំទៅដើមឈើដែលឪពុកឈរជិតនោះ។

And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានទៅមុខ ហើយ ចាប់ផ្តើមដើរនៅលើផ្លូវដែលនាំទៅដល់ដើមឈើនោះ។

And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានអំពូនៃសេចក្តីងងឹត បានផុសឡើង មែនហើយ គឺជាអំពូនៃសេចក្តីងងឹតដ៏ធំ រហូតដល់ ធ្វើឲ្យពួកគេ ដែលបានដើរនៅលើផ្លូវនោះត្រូវធ្លាក់រង្វេងផ្លូវ ខ្ចាត់ខ្ចាយបាត់អស់ទៅ។

And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, insomuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកបានឃើញមនុស្ស ជាច្រើនទៀតកំពុងតែប្រជ្រៀតទៅមុខ ហើយពួកគេបានចេញមក ចាប់ចុងដំបងដែក ហើយពួកគេប្រជ្រៀតពុះពារអំពូនៃសេចក្តីងងឹត ទៅមុខ ដោយដើរស្ងួតដំបងដែក រហូតដល់ពួកគេទៅដល់ ហើយទទួលបានផ្លែឈើនោះ។

And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.

២៥ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានទទួលបានផ្លែឈើនោះហើយ នោះពួក គេក៏សម្លឹងមើលជុំវិញខ្លួន ហាក់បីដូចជាពួកគេមានការខ្មាសអៀន ចំពោះខ្លួនឯង។

And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.

២៦ ហើយឪពុកក៏សម្លឹងមើលជុំវិញដែរ ហើយបានឃើញថា នៅឯ ត្រើយម្ខាងទន្លេនោះមានអគារដ៏ធំ ហើយទូលាយមួយ ហើយអគារ នោះ ហាក់ដូចជាឈរនៅលើអាកាសខ្ពស់ពីដី។

And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.

២៧ ហើយអគារនោះពេញទៅដោយមនុស្ស ទាំងចាស់ទាំងក្មេង ទាំងប្រុសទាំងស្រី ហើយរបៀបស្លៀកពាក់របស់ពួកគេសុទ្ធតែល្អ ប្រណិត ហើយពួកគេកំពុងតែនៅក្នុងអាកប្បកិរិយាចំអកឡកឡើយ ហើយចង្អុលដៃទៅរកពួកអ្នកដែលបានទៅដល់ ហើយកំពុងតែ ទទួលបានផ្លែឈើនោះ។

And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.

២៨ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានភ្ញាក់ផ្អែមឈើនោះហើយ នោះពួកគេមាន ការខ្មាសអៀន ពីព្រោះតែពួកអ្នកដែលចំអកដាក់គេ ហើយពួកគេ បានធ្លាក់តាមផ្លូវហាមឃាត់ទាំងឡាយ ហើយរង្វេងបាត់អស់ទៅ។

And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.

២៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ និហៃ មិនរៀបរាប់ពាក្យទាំងឡាយរបស់ឪពុក ខ្ញុំឲ្យអស់បានឡើយ។

And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.

៣០ ប៉ុន្តែមេសេចក្តីឲ្យខ្លឹមក មើលចុះ ឪពុកខ្ញុំបានឃើញមនុស្សទាំង ហូងៗប្រជ្រៀតទៅមុខ ហើយពួកគេបានមកកាន់ចុងដំបងដែក ហើយពួកគេបានប្រជ្រៀតគ្នាទៅមុខ ដោយកាន់ដំបងដែកយ៉ាង ខ្ជាប់ជានិច្ច រហូតដល់ពួកគេបានមកដល់ ហើយដួលចុះ ហើយ បរិភោគផ្លែឈើនោះទៅ។

But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.

៣១ ហើយលោកក៏បានឃើញមនុស្សទាំងហូងៗទៀត កំពុងតែស្នាប រកផ្លូវឆ្ពោះទៅអគារដ៏ធំ ហើយទូលាយនោះ។

And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្សជាច្រើន
លង់ទឹកស្លាប់នៅក្នុងទីជម្រៅនៃប្រភពទឹក ហើយមានមនុស្ស
ជាច្រើន រង្វង់បាត់ពីភ្នែកលោក ដោយដើររសាត់ទៅលើផ្លូវចម្លែក
ៗទាំងឡាយ។

And it came to pass that many were drowned in
the depths of the fountain; and many were lost from
his view, wandering in strange roads.

៣៣ ហើយមានមនុស្សទាំងហ្នឹង បានចូលទៅក្នុងអគារចម្លែកនោះ។
ហើយបន្ទាប់ពីគេបានចូលទៅក្នុងអគារនោះហើយ ពួកគេចង្អុល
មើលងាយដល់ខ្ញុំ និងពួកអ្នកដែលបរិភោគផ្លែឈើផងនោះ ប៉ុន្តែពួក
យើងគិតយកចិត្តទុកដាក់ដល់គេឡើយ។

And great was the multitude that did enter into
that strange building. And after they did enter into
that building they did point the finger of scorn at me
and those that were partaking of the fruit also; but
we heeded them not.

៣៤ ទាំងនេះគឺជាពាក្យរបស់ឪពុកខ្ញុំ ៖ គ្រឹះមនុស្សជាច្រើនណាដែល
យកចិត្តទុកដាក់ដល់គេ ក៏ត្រូវរង្វង់បាត់បង់អស់ទៅ។

These are the words of my father: For as many as
heeded them, had fallen away.

៣៥ ហើយឪពុកខ្ញុំបានមានប្រសាសន៍ថា លេមីន និងលេមយូល មិន
ទទួលបានផ្លែឈើនោះឡើយ។

And Laman and Lemuel partook not of the fruit,
said my father.

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំបាន
និយាយអស់ទាំងពាក្យនៃសុបិន ឬនៃការនិមិត្តរបស់លោក ដែល
ជាពាក្យជាច្រើនរួចហើយ នោះលោកក៏និយាយមកពួកយើងថា ពី
ព្រោះមកពីរឿងទាំងឡាយ ដែលលោកបានឃើញនៅក្នុងការនិមិត្ត
ធ្វើឲ្យលោកភ័យខ្លាចជាខ្លាំងជំនួស លេមីន និងលេមយូល មែន
ហើយ លោកខ្លាចក្រែងពួកគេនឹងត្រូវកាត់កាលចេញពីវត្តមាននៃ
ព្រះអម្ចាស់។

And it came to pass after my father had spoken all
the words of his dream or vision, which were many,
he said unto us, because of these things which he
saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and
Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off
from the presence of the Lord.

៣៧ ហើយលោកបានទូន្មានដល់ពួកគេនៅពេលនោះ ដោយអស់
ទាំងអារម្មណ៍របស់មេបាដ៍ទន់ភ្លន់ម្នាក់ ដើម្បីឲ្យពួកគេប្រុងស្តាប់
តាមពាក្យទាំងឡាយរបស់លោក ក្រែងព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹង
មេត្តាករុណាដល់ពួកគេ ហើយមិនកាត់កាលពួកគេចេញ មែន
ហើយ ឪពុកខ្ញុំបាន ថ្លែងពន្យល់ប្រាប់ពួកគេ។

And he did exhort them then with all the feeling of
a tender parent, that they would hearken to his
words, that perhaps the Lord would be merciful to
them, and not cast them off; yea, my father did
preach unto them.

៣៨ ហើយបន្ទាប់ពីលោកបានប្រកាសប្រាប់ពួកគេ ហើយបានព្យាករ
អំពីអ្វីៗជាច្រើនដល់ពួកគេផង លោកបានបង្គាប់ឲ្យពួកគេកាន់តាម
បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយលោកក៏បញ្ចប់ការនិយាយ
ប្រាប់ពួកគេទៅ។

And after he had preached unto them, and also
prophesied unto them of many things, he bade them
to keep the commandments of the Lord; and he did
cease speaking unto them.

នីហ្វេ ទី ១ ១

- ១ ហើយរឿងអស់ទាំងនេះ ឪពុកខ្ញុំបានឃើញ ហើយបានឮ ហើយ បាននិយាយ នៅពេលដែលលោកអាស្រ័យនៅក្នុងត្រកូល នៅ ក្នុងចន្លោះភ្នំលេមយូល ហើយរឿងដ៏អស្ចារ្យជាច្រើនទៀតផង ដែលមិនអាចយកមកសរសេរនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះបានទេ។
- ២ ហើយឥឡូវនេះ នៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយអំពីផ្ទាំងទាំងនេះ មើល ចុះ គឺពុំមែនលើផ្ទាំងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំកត់អំពីដំណើររឿងទាំង ឡាយ នៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់សាសន៍ខ្ញុំនោះទេ គឺរឿងផ្ទាំងទាំងនោះ ដែលខ្ញុំកត់នូវដំណើររឿងទាំងឡាយ នៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់សាសន៍ ខ្ញុំ ខ្ញុំបានដាក់ឈ្មោះថា នីហ្វេ ហេតុដូច្នោះហើយ ផ្ទាំងទាំងនោះបាន ហៅថា ផ្ទាំងនីហ្វេ តាមឈ្មោះខ្ញុំផ្ទាល់ ឯផ្ទាំងទាំងនេះ ក៏បានហៅ ថា ផ្ទាំងនីហ្វេផងដែរ។
- ៣ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំបានទទួលព្រះបញ្ញត្តិពីព្រះ អម្ចាស់ថា ខ្ញុំត្រូវធ្វើផ្ទាំងទាំងនេះ ដោយគោលបំណងពិសេស ដើម្បី ឲ្យមានដំណើររឿងឆ្លាក់ទុក អំពីការងារបម្រើនៃប្រជាជនខ្ញុំ។
- ៤ នៅលើផ្ទាំងផ្សេងៗទៀត ត្រូវចារ ហើយឆ្លាក់អំពីដំណើររឿង នៃ រជ្ជកាលនៃស្តេចទាំងឡាយ និងសង្គ្រាមទាំងឡាយ ហើយនឹងការ ទាស់ទែងទាំងឡាយនៃប្រជាជនខ្ញុំ ហេតុដូច្នោះហើយ ផ្ទាំងទាំងនេះ ភាគច្រើន ទុកសម្រាប់កត់អំពីការបម្រើ ឯផ្ទាំងផ្សេងៗទៀតភាគ ច្រើន ទុកសម្រាប់កត់ត្រាអំពីរជ្ជកាលនៃស្តេចទាំងឡាយ និង សង្គ្រាមទាំងឡាយ ហើយនឹងការទាស់ទែងទាំងឡាយនៃសាសន៍ ខ្ញុំ។
- ៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំ ឲ្យធ្វើផ្ទាំងទាំង នេះ សម្រាប់គោលបំណងដ៏សំខាន់មួយចំពោះទ្រង់ ឯ គោលបំណងនោះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។
- ៦ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់រឿងទាំងអស់ ចាប់តាំងពីដើម មក ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានរៀបចំផ្លូវមួយ ដើម្បីសម្រេចគ្រប់ កិច្ចការទាំងអស់របស់ព្រះអង្គ នៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស គឺរឿង មើលចុះ ទ្រង់មានព្រះចេស្ដាគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីបំពេញគ្រប់ព្រះបន្ទូល ទាំងអស់របស់ទ្រង់។ ហើយគឺយ៉ាងដូច្នោះមែន។ អាម៉ែន។

1 Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

នីហ្វេ ទី ១ 10

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វេ នឹងចាប់ផ្តើមឲ្យដំណើររឿងនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះនូវដំណើរការទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ និងរជ្ជកាល ហើយនឹងការងារបម្រើរបស់ខ្ញុំ ហេតុដូច្នោះហើយ ដើម្បីនឹងចាប់ផ្តើមប្រាប់ពីដំណើររឿងខ្ញុំ ខ្ញុំត្រូវនិយាយអំពីរឿងរបស់ឪពុកខ្ញុំខ្លះ ហើយនឹងរបស់បងៗខ្ញុំដែរ។
- ២ ត្បិតមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺបន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំបានបញ្ចប់ការនិយាយនូវពាក្យទាំងឡាយ អំពីសុចិនរបស់លោក និងការទូន្មានឲ្យបងៗខ្ញុំ មានចិត្តខុស្សាហ៍គ្រប់យ៉ាងហើយ នោះលោកប្រាប់ពួកគេអំពីពួកសាសន៍យូដា —
- ៣ ថាបន្ទាប់ពីពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល សូម្បីតែក្រុងយេរូសាឡឹមដ៏ធំ ហើយមនុស្សជាច្រើន នឹងត្រូវចាប់យកទៅជាល្បីយនៅក្នុងបាប៊ីឡូន តាមកំណត់នៃព្រះអម្ចាស់ នោះពួកគេនឹងត្រឡប់មកវិញ មែនហើយ គឺនឹងត្រូវនាំចេញពីការជាប់ឃុំឃាំងមក ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបាននាំចេញពីការជាប់ឃុំឃាំងមក នោះពួកគេនឹងបានដើរនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់គេវិញ។
- ៤ មែនហើយ គឺប្រាំមួយរយឆ្នាំ ចាប់តាំងពីពេលដែលឪពុកខ្ញុំចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក នោះនឹងមានព្យាករណ៍ម្នាក់ដែល ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងលើកឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍យូដា — គឺព្រះមេស៊ី ឬពាក្យម្យ៉ាងទៀតថា ព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃពិភពលោក។
- ៥ ហើយលោកថែមទាំងបាននិយាយពីពួកព្យាករណ៍ដោយថាមានចំនួនជាច្រើន បានធ្វើបន្ទាល់អំពីរឿងទាំងនេះ គឺអំពីព្រះមេស៊ីអង្គនេះ ដែលលោកបាននិយាយដល់ ឬព្រះដ៏ប្រោសលោះនៃពិភពលោកអង្គនេះ។
- ៦ ហេតុដូច្នោះហើយ មនុស្សលោកទាំងអស់ រស់នៅក្នុងស្ថានភាពរង្វង់ និងស្ថានភាពធ្លាក់ ហើយនឹងនៅជាដរាបតទៅ លើកលែងតែពួកគេនឹងរឹងពាក់ទៅលើព្រះដ៏ប្រោសលោះអង្គនេះ។
- ៧ ហើយលោកក៏បានស្តីអំពីព្យាករណ៍ដែរ ដែលនឹងមកមុនព្រះមេស៊ី ដើម្បីរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះអម្ចាស់—
- ៨ មែនហើយ គឺលោកនឹងចេញទៅ ហើយស្រែកប្រកាសនៅទីរហោស្ថានថា ៖ ចូរអ្នករាល់គ្នារៀបចំផ្លូវទទួលព្រះអម្ចាស់ ហើយតម្រង់ផ្លូវថ្វាយទ្រង់ចុះ ត្បិតនៅចំណោមពួកអ្នករាល់គ្នា មានព្រះមួយអង្គ ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់ ហើយទ្រង់មានអំណាចលើសជាងខ្ញុំ ខ្ញុំមិនគួរនឹងស្រាយខ្សែសុពណ៍បាទទ្រង់ទេ។ ហើយឪពុកខ្ញុំបាននិយាយជាច្រើនអំពីរឿងនេះ។

1 Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

- ៩ ហើយឪពុកខ្ញុំបាននិយាយថា លោកនោះនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក នៅភូមិបេថាបារ៉ា ខាងនាយទន្លេយ៉ែរដាន់ ហើយឪពុកខ្ញុំក៏បាន និយាយដែរថា លោកនោះនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយទឹក គឺលោក នេះឯង ដែលនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជថ្វាយព្រះម៉ែស៊ីដោយទឹក។
- ១០ ហើយបន្ទាប់ពីលោក បានធ្វើបុណ្យជ្រមុជថ្វាយព្រះម៉ែស៊ីដោយ ទឹកហើយ នោះលោកនឹងឃើញ ហើយនឹងធ្វើបន្ទាល់ថា លោកបាន ធ្វើបុណ្យជ្រមុជថ្វាយកូនចៀមនៃព្រះ គឺជាព្រះដែលនឹងលោះអំពើ បាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក។
- ១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំបាន និយាយនូវពាក្យទាំងនេះរួចហើយ លោកបាននិយាយទៅបងៗខ្ញុំ អំពីដំណឹងល្អដែលនឹងត្រូវយកទៅផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងចំណោមពួក សាសន៍យូដា ហើយនឹងអំពីការចុះអន់ថយ ក្នុងការតែងតាំងនៃពួក សាសន៍យូដាផង។ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានធ្វើគតព្រះម៉ែស៊ីដែល នឹងយាងមក ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់ត្រូវគេធ្វើគត នោះទ្រង់នឹងមានព្រះ ជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយនឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួក សាសន៍ដទៃ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
- ១២ មែនហើយ គឺឪពុកខ្ញុំបាននិយាយជាច្រើន អំពីពួកសាសន៍ដទៃ និងអំពីវង្សអ៊ីស្រាអែលផងថា ពួកគេនឹងត្រូវប្រៀបធៀបដូចជាដើម អូលីវ ដែលមែកទាំងឡាយនឹងត្រូវកាត់ចេញ ហើយត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ ពាសពេញនៅលើផ្ទៃផែនដី។
- ១៣ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបាននិយាយថា ជាការចាំបាច់ ដែល យើងត្រូវនាំទៅដល់ដីសន្យា ដើម្បីបំពេញនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះ អម្ចាស់ថា យើងនឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញនៅលើផ្ទៃផែនដី។
- ១៤ ហើយបន្ទាប់ពីវង្សអ៊ីស្រាអែល ត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទៅហើយ នោះពួក គេនឹងបានប្រមូលរួមគ្នាជាថ្មី ឬសរុបសេចក្តីថា បន្ទាប់ពី ពួក សាសន៍ដទៃ បានទទួលនូវភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អហើយ នោះ មែកកំណើតទាំងឡាយនៃដើមអូលីវ ឬក៏សំណល់ទាំងឡាយនៃវង្ស អ៊ីស្រាអែល នឹងបានបំបៅជាប់នឹងដើមវិញ ឬនឹងបានការចុះដឹង អំពីព្រះម៉ែស៊ីដ៏ពិត គឺជាព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេ និងព្រះដ៏ប្រោស លោះរបស់ពួកគេ។
- ១៥ ហើយដោយពាក្យបែបនេះហើយ ដែលឪពុកខ្ញុំបានព្យាករ ហើយនិយាយទៅបងៗខ្ញុំ ហើយព្រមទាំងរឿងជាច្រើនទៀត ដែល ខ្ញុំពុំបានសរសេរទុកនៅក្នុងសៀវភៅនេះ គ្រឿងខ្ញុំបានសរសេរ ជាច្រើនរឿង ដែលគាប់ចិត្តខ្ញុំ ទុកនៅក្នុងសៀវភៅរបស់ខ្ញុំមួយ ទៀតហើយ។
- ១៦ ហើយគ្រប់រឿងទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបាននិយាយនេះ គឺកើតឡើង ក្នុងកាលដែលឪពុកខ្ញុំអាស្រ័យនៅក្នុងត្រសាល នៅក្នុងច្រកភ្នំលេ មយូល។

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំ នីវ៉ែហ្វ បានឮ ពាក្យពេចន៍ទាំងអស់របស់ឪពុកខ្ញុំ អំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលលោក បានឃើញនៅក្នុងការនិមិត្ត ហើយព្រមទាំងរឿងទាំងឡាយ ដែល លោកបាននិយាយដោយព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជា អំណាចដែលលោកបានទទួល ដោយសារសេចក្តីជំនឿជឿដល់ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ — ហើយឯព្រះរាជបុត្រានៃព្រះនោះ គឺជាព្រះ មែស៊ី ដែលនឹងយាងមក — នោះខ្ញុំ នីវ៉ែហ្វ ក៏ប្រាថ្នាចង់ឃើញ និងឮ និងដឹងនូវរឿងទាំងនេះដែរ គឺដោយព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ ដែលជាអំណោយទាននៃព្រះដល់អស់អ្នកណា ដែល ព្យាយាមស្វែងរកទ្រង់ ទោះជានៅជំនាន់បុរាណ ក៏ដូចជានៅជំនាន់ ដែលទ្រង់នឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់កូនចៅមនុស្សដែរ។

១៨ ត្បិតទ្រង់នៅតែដដែល គឺពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ ហើយទៅដល់អស់ កល្បជានិច្ចទៅ ហើយផ្លូវត្រូវបានរៀបចំឡើង សម្រាប់មនុស្ស ទាំងអស់ ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ប្រសិនបើពួកគេប្រែចិត្ត ហើយមករកទ្រង់។

១៩ ត្បិតអ្នកណាដែលព្យាយាមរកនឹងឃើញ ហើយការអាថ៌កំបាំង ទាំងឡាយនៃព្រះ នឹងបានបើកបង្ហាញដល់គេ ដោយព្រះចេស្តានៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទោះនៅជំនាន់នេះ ក៏ដូចជានៅជំនាន់ដើមដែរ ហើយទោះជានៅជំនាន់ដើម ក៏ដូចជានៅជំនាន់ខាងមុខដែរ ហេតុ ដូច្នោះហើយដំណើរនៃព្រះអម្ចាស់ គឺជារងមួយដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ច។

២០ ហេតុដូច្នោះ ចូរចាំចុះ ឱអ្នកអើយ ត្បិតគ្រប់ការប្រព្រឹត្តទាំងអស់ របស់អ្នក នោះនឹងត្រូវបញ្ជូនមកជំនុំជំរះវិញ។

២១ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាព្យាយាមប្រព្រឹត្តអំពើ អាក្រក់ នៅក្នុងថ្ងៃទាំងឡាយ នៃការសាកល្បងរបស់អ្នករាល់គ្នា នោះនឹងឃើញថា អ្នករាល់គ្នាមិនស្អាតនៅចំពោះវេទិកាជំនុំជំរះនៃ ព្រះទេ ហើយគ្មានអ្វីដែលមិនស្អាត អាចអាស្រ័យនៅជាមួយនឹង ព្រះបានឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកនឹងត្រូវបោះបង់ចោលជា រឿងដរាបតទៅ។

២២ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទ្រង់បានប្រទានអំណាចឲ្យខ្ញុំនិយាយ រឿងទាំងនេះ ហើយមិនឲ្យខ្ញុំបដិសេធរឿងទាំងនេះឡើយ។

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

និហៃ ទី ១ 11

- ១ ត្បិតហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានប្រាថ្នាចង់ដឹងពី រឿងទាំងឡាយ ដែលឪពុកខ្ញុំបានឃើញមក ហើយដោយជឿថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អាចធ្វើឲ្យខ្ញុំដឹងរឿងនេះបាន កាលខ្ញុំអង្គុយរំពឹង គិតនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ នោះខ្ញុំត្រូវបាននាំទៅដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ អម្ចាស់ មែនហើយ នាំទៅឯភ្នំមួយដ៏ខ្ពស់អស្ចារ្យ ដែលខ្ញុំមិនដែល បានឃើញពីមុនមក ហើយដែលខ្ញុំមិនដែលបានដាក់ជើងលើភ្នំ នោះពីមុនដែរ។
- ២ ហើយព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលចុះ តើ អ្នកប្រាថ្នាអ្វី?
- ៣ ហើយខ្ញុំបានទូលថា ៖ ទូលបង្គំប្រាថ្នាចង់ឃើញអ្វីៗ ដែលឪពុក ទូលបង្គំបានឃើញមក។
- ៤ ហើយព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ តើអ្នកជឿទេ ថាឪពុកអ្នកបានឃើញដើមឈើ ដែលឪពុកអ្នកបាននិយាយនោះ?
- ៥ ហើយខ្ញុំបានទូលថា ៖ ព្រះពរ ព្រះអង្គជ្រាបហើយថាទូលបង្គំជឿ នូវគ្រប់ពាក្យទាំងអស់របស់ឪពុកទូលបង្គំ។
- ៦ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបាននិយាយពាក្យទាំងនេះ នោះព្រះ វិញ្ញាណ ទ្រង់ក៏បន្លឺសំឡេងខ្លាំងថា ៖ ហួសណាស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតអើយ ត្បិតទ្រង់ជាព្រះលើផែនដីទាំងមូល មែន ហើយ គឺជាព្រះនៅលើអ្វីៗទាំងអស់។ ឱនិហៃអើយ អ្នកមានពរ ហើយ ព្រោះអ្នកជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ហេតុ ដូច្នោះហើយ អ្នកនឹងបានឃើញនូវអ្វីៗ ដែលអ្នកប្រាថ្នា។
- ៧ ហើយមើលចុះ ការណ៍នេះនឹងត្រូវបានប្រទានដល់អ្នក ទុកជាទី សម្គាល់មួយថា បន្ទាប់ពីអ្នកបានឃើញដើមឈើដែលផ្តល់ផ្លែ ដែល ឪពុកអ្នកបានភ្ញាក់ហើយ នោះអ្នកក៏នឹងឃើញបុរសម្នាក់ ដែលកំពុង យាងចុះមកពីលើមេឃ បុរសនោះហើយដែលអ្នកនឹងឃើញ ហើយ បន្ទាប់ពីអ្នកបានឃើញទ្រង់ហើយ អ្នកនឹងធ្វើបន្ទាល់ថា ទ្រង់ជាព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះ។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនិ! ហើយខ្ញុំក៏សម្លឹងមើល ហើយឃើញ ដើមឈើមួយ ហើយដើមឈើនោះ ក៏ដូចជាដើមឈើដែលឪពុកខ្ញុំ បានឃើញមក ហើយសម្រស់នៃដើមឈើនោះល្អដ៏លើសលប់ មែន ហើយ ល្អជាងសម្រស់អ្វីៗទាំងអស់ ហើយសេចក្តីសន្ធឹកនៃដើមឈើ នោះក៏សជាងហិមៈដែលរសាត់ទៅទៀត។
- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានឃើញ ដើមឈើនោះហើយ ខ្ញុំក៏ទូលទៅព្រះវិញ្ញាណថា ៖ ទូលបង្គំបាន ឃើញថា ព្រះអង្គបានបង្ហាញឲ្យទូលបង្គំឃើញដើមឈើ ដ៏មាន តម្លៃលើសជាងអ្វីៗទាំងអស់។

1 Nephi 11

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

១០ ហើយព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ តើអ្នកប្រាថ្នាអ្វីទៀត?
 ១១ ហើយខ្ញុំបានទូលទ្រង់ថា ៖ ទូលបង្គំប្រាថ្នាចង់ដឹងពីការ
 បកស្រាយនៃរឿងនេះ — គ្បិតខ្ញុំនិយាយជាមួយទ្រង់ដូចជាមនុស្ស
 និយាយ គ្បិតខ្ញុំបានឃើញថា ទ្រង់នៅក្នុងរូបរាងមនុស្ស ប៉ុន្តែទោះ
 ជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំបានដឹងថា នេះគឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃ
 ព្រះអម្ចាស់ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ ដូចជាមនុស្សម្នាក់
 និយាយជាមួយនឹងមនុស្សម្នាក់ទៀត។
 ១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ
 ថា ៖ មើលនី! ហើយខ្ញុំក៏មើល ហាក់បីដូចជាមើលព្រះអង្គទ្រង់
 ហើយខ្ញុំមើលមិនឃើញទ្រង់សោះ គ្បិតទ្រង់បានយាងចេញពី
 វត្តមានខ្ញុំបាត់ទៅ។
 ១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានមើលហើយឃើញ
 ក្រុងយេរូសាឡឹមដ៏ធំ និងព្រមទាំងក្រុងដទៃទៀតៗទាំងឡាយផង។
 ហើយខ្ញុំបានឃើញភូមិណាសារ៉ែត ហើយនៅភូមិណាសារ៉ែត ខ្ញុំ
 បានឃើញនាងព្រហ្មចារីម្នាក់ ហើយនាងស្រស់ល្អ ហើយស្រស់
 លើសលប់។
 ១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញផ្ទៃមេឃ
 បើកចំហ ហើយមានទេវតាមួយយាងចុះមក ហើយឈរនៅចំពោះ
 មុខខ្ញុំ ហើយទេវតានោះមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ ឱនីហ្វែអើយ តើអ្នក
 ឃើញអ្វី?
 ១៥ ហើយខ្ញុំបានទូលទៅទេវតានោះថា ៖ ខ្ញុំឃើញនាងព្រហ្មចារីម្នាក់
 ស្អាតបំផុត ហើយស្រស់ល្អជាងនាងព្រហ្មចារីនានាទាំងអស់។
 ១៦ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ តើអ្នកយល់ពីការយាងចុះមក
 នៃព្រះឬទេ?
 ១៧ ហើយខ្ញុំបានទូលទៅទេវតាថា ៖ ខ្ញុំដឹងថាព្រះអង្គទ្រង់ស្រឡាញ់
 កូនចៅរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំមិនយល់
 ន័យនៃរឿងទាំងអស់នោះទេ។
 ១៨ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលចុះ នាងព្រហ្មចារីដែល
 អ្នកឃើញនោះ គឺជាមាតារបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ស្របតាមខាង
 ឯសាច់ឈាម។
 ១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញថា នាងត្រូវ
 បាននាំទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ ហើយបន្ទាប់ពីនាងត្រូវបាននាំទៅ
 ដោយព្រះវិញ្ញាណអស់មួយរយៈហើយ នោះទេវតាក៏មានបន្ទូលមក
 ខ្ញុំថា ៖ មើលនី!
 ២០ ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញនាងព្រហ្មចារីម្តងទៀត នាង
 កំពុងតែបីព្រះឱរសក្នុងដៃរបស់នាង។

And he said unto me: What desirest thou?
 And I said unto him: To know the interpretation
 thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for
 I beheld that he was in the form of a man; yet never-
 theless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and
 he spake unto me as a man speaketh with another.
 And it came to pass that he said unto me: Look!
 And I looked as if to look upon him, and I saw him
 not; for he had gone from before my presence.
 And it came to pass that I looked and beheld the
 great city of Jerusalem, and also other cities. And I
 beheld the city of Nazareth; and in the city of
 Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly
 fair and white.
 And it came to pass that I saw the heavens open;
 and an angel came down and stood before me; and
 he said unto me: Nephi, what beholdest thou?
 And I said unto him: A virgin, most beautiful and
 fair above all other virgins.
 And he said unto me: Knowest thou the conde-
 scension of God?
 And I said unto him: I know that he loveth his
 children; nevertheless, I do not know the meaning of
 all things.
 And he said unto me: Behold, the virgin whom
 thou seest is the mother of the Son of God, after the
 manner of the flesh.
 And it came to pass that I beheld that she was car-
 ried away in the Spirit; and after she had been car-
 ried away in the Spirit for the space of a time the an-
 gel spake unto me, saying: Look!
 And I looked and beheld the virgin again, bearing
 a child in her arms.

២១ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនី កូនចៀមនៃព្រះ មែនហើយ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះវរបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច! តើអ្នកយល់ន័យពីដើមឈើ ដែលឪពុកអ្នកបានឃើញនោះទេ?

២២ ហើយខ្ញុំបានឆ្លើយតបទៅទេវតាថា ៖ ព្រះពរនោះគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះ ដែលមានសាយសព្វនៅក្នុងចិត្តនៃកូនចៅមនុស្សហេតុដូច្នោះហើយ នោះគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលគួរឲ្យប្រាថ្នាដ៏លើសលប់ជាងអ្វីៗទាំងអស់។

២៣ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មែនហើយ គឺជាសេចក្តីរីករាយបំផុតដល់ព្រលឹង។

២៤ ហើយបន្ទាប់ពីទេវតាមានបន្ទូលនូវពាក្យទាំងនេះហើយ លោកមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនី! ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយខ្ញុំបានឃើញព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ កំពុងតែយាងចេញទៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ហើយខ្ញុំបានឃើញមនុស្សជាច្រើន ក្រាបនៅជិតព្រះបាទទ្រង់ ហើយថ្វាយបង្គំទ្រង់។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញថាដំបងដែក ដែលឪពុកខ្ញុំបានឃើញមកនោះ គឺជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដែលនាំទៅឯប្រភពទឹកនៃទឹករស់ ឬទៅឯដើមជីវិត ឯទឹកនោះគឺជាតួយ៉ាងអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះ ហើយខ្ញុំក៏បានឃើញថា ដើមជីវិតនោះ គឺជាតួយ៉ាងអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះដែរ។

២៦ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា ៖ នុំនី ចូរមើលការយាងចុះមកនៃព្រះ!

២៧ ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញព្រះដ៏ប្រោសលោះនៃពិភពលោក គឺជាទ្រង់នេះហើយដែលឪពុកខ្ញុំបានពោលមកនោះ ហើយខ្ញុំក៏បានឃើញព្រាហ្មាណវិ ដែលនឹងរៀបចំផ្លូវថ្វាយទ្រង់ដែរ។ ហើយកូនចៀមនៃព្រះ បានយាងទៅ ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកពីលោក ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកហើយ ខ្ញុំបានឃើញផ្ទៃមេឃបើកចំហ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងចុះមកពីលើមេឃ ហើយសណ្ឋិតលើទ្រង់ មានរូបដូចជាព្រាហ្ម។

២៨ ហើយខ្ញុំឃើញថា ទ្រង់បានយាងចេញទៅធ្វើការងារបម្រើដល់បណ្តាជន ដោយនូវព្រះចេស្តា និងសិរិល្អដ៏អស្ចារ្យ ហើយមនុស្សទាំងហូងបានប្រមូលគ្នា ដើម្បីមកស្តាប់ទ្រង់ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ពួកគេបណ្តាញទ្រង់ចេញពីចំណោមពួកគេ។

២៩ ហើយខ្ញុំបានឃើញមនុស្ស១២នាក់ទៀតដើរតាមទ្រង់ដែរ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេត្រូវបាននាំទៅដោយព្រះវិញ្ញាណចេញពីមុខខ្ញុំបាត់ទៅ ហើយខ្ញុំមើលមិនឃើញពួកគេសោះ។

And the angel said unto me: Behold the Lamb of God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest thou the meaning of the tree which thy father saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God, which sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; wherefore, it is the most desirable above all things.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most joyous to the soul.

And after he had said these words, he said unto me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God going forth among the children of men; and I saw many fall down at his feet and worship him.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំ ទៀតថា ៖ មើលនី! ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយខ្ញុំបានឃើញផ្ទៃមេឃ បើកចំហម្តងទៀត ហើយខ្ញុំបានឃើញពួកទេវតាយាងចុះមកឯកូន ចៅមនុស្ស ហើយពួកទេវតាបានធ្វើការងារបម្រើដល់ពួកគេ។

៣១ ហើយលោកមានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំទៀតថា ៖ មើលនី! ហើយខ្ញុំក៏ មើល ហើយខ្ញុំបានឃើញកូនចៀមនៃព្រះ កំពុងតែយាងចេញទៅ ក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស។ ហើយខ្ញុំបានឃើញមនុស្សទាំងហ្នឹង គឺពួកអ្នកឈឺ និងពួកអ្នកដែលរងទុក្ខវេទនាដោយជំងឺគ្រប់មុខ និង ដោយពួកអារក្ស និងដោយអារក្សអសោច៍ចូល ហើយទេវតានោះ មានបន្ទូល ហើយបានបង្ហាញគ្រប់រឿងទាំងអស់នេះដល់ខ្ញុំ។ ហើយពួកគេត្រូវបានប្រោសឲ្យជា ដោយព្រះចេស្ដានៃកូនចៀមនៃ ព្រះ ឯពួកអារក្ស និងអារក្សអសោច៍ក៏ត្រូវបានបណ្តេញចេញទៅ។

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំ ទៀតថា ៖ មើលនី ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញកូនចៀមនៃ ព្រះថា ទ្រង់ត្រូវបណ្តាជនចាប់យកទៅ មែនហើយ ព្រះរាជបុត្រានៃ ព្រះដ៏គង់នៅអស់កល្បជាទីត្រូវមនុស្សលោកជំនុំជំរះ នោះខ្ញុំបាន ឃើញ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់។

៣៣ ហើយខ្ញុំ នីហ្វែ បានឃើញទ្រង់ត្រូវគេលើកឡើងលើឈើឆ្កាង ហើយធ្វើគតជំនួសអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក។

៣៤ ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់ត្រូវគេធ្វើគតហើយ នោះខ្ញុំបានឃើញហ្នឹង មនុស្សនៅលើផែនដី គឺពួកគេប្រមូលគ្នា ដើម្បីទៅច្បាំងនឹងពួក សាវកនៃកូនចៀម ព្រោះពួក១២នាក់នោះ ត្រូវទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ បានហៅថាដូច្នោះហើយ។

៣៥ ហើយពួកបណ្តាជននៅលើផែនដីបានប្រមូលគ្នា ហើយខ្ញុំបាន ឃើញថា ពួកគេនៅក្នុងអគារដ៏ធំ ហើយទូលាយ ដូចជាអគារ ដែល ឪពុកខ្ញុំបានឃើញមកនោះ។ ហើយទេវតានៃព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូល មកខ្ញុំទៀតថា ៖ មើលនី មនុស្សលោក ហើយនឹងប្រាជ្ញារបស់គេ មែនហើយ មើលនី វង្សអ៊ីស្រាអែលបានប្រមូលគ្នាទៅច្បាំងនឹងពួក សាវក១២នាក់នៃកូនចៀម។

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញ ហើយបានធ្វើ បន្ទាល់ថា អគារដ៏ធំ ហើយទូលាយ គឺជាសេចក្តីឆ្អឹងនៃមនុស្ស លោក ហើយអគារនោះរលំ ឯការរលំរបស់វាធំធេងណាស់។ ហើយទេវតានៃព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា ៖ សេចក្តីបំផ្លិច បំផ្លាញនៃគ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា ហើយគ្រប់ ទាំងប្រជាជន ដែលនឹងច្បាំងនឹងពួកសាវក១២នាក់នៃកូនចៀម នឹង កើតទៅយ៉ាងដូច្នោះ។

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

និហៃ ទី ១ 12

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនី ហើយចូរមើលពូជអ្នក និងពូជបងៗរបស់អ្នកដែរ។ ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញដែនដីសន្យា ហើយខ្ញុំឃើញហ្នឹង មនុស្ស មែនហើយ គឺមានចំនួនជាច្រើនដូចខ្យល់នៅមាត់សមុទ្រ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សទាំង ហ្នឹងប្រមូលគ្នា មកធ្វើចម្បាំងរវាងគ្នានឹងគ្នា ហើយខ្ញុំបានទាំងឃើញ សង្គ្រាម និងពាក្យចាមអាមាមអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការកាប់ សម្លាប់ដោយដាវយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ក្នុងចំណោមសាសន៍ខ្ញុំ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញតំណាមនុស្ស ជាច្រើនបានស្លាប់ទៅ ដោយសារសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការ ទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយនៅលើដែនដីនោះ ហើយខ្ញុំបានឃើញក្រុង ជាច្រើន មែនហើយ គឺច្រើនរហូតដល់ខ្ញុំមិនអាចរាប់បាន។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំឃើញអំពូលនៃសេចក្តីងងឹត នៅលើផ្ទៃដែនដីសន្យា ហើយខ្ញុំឃើញផ្លុកបន្ទោរ ហើយខ្ញុំ ឮផ្ការលាន់ និងផែនដីកក្រើក ហើយនឹងសូរស័ព្ទអ្វីៗក្នុងគ្រប់បែប យ៉ាង ហើយខ្ញុំបានឃើញផែនដី និងថ្មទាំងឡាយប្រេះបែកចេញ ហើយខ្ញុំបានឃើញភ្នំទាំងឡាយរលំបែកទៅជាដុំ ហើយខ្ញុំបាន ឃើញផ្ទៃដីទំនាបបែកចេញពីគ្នា ហើយខ្ញុំឃើញទីក្រុងជាច្រើនលិច ចុះ ហើយខ្ញុំបានឃើញទីក្រុងជាច្រើនដែលត្រូវភ្លើងឆេះ ហើយខ្ញុំ បានឃើញក្រុងជាច្រើនរលំខ្ពស់ខ្ពាយទៅលើដី មកពីការកក្រើក ផែនដី។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានឃើញរឿង ទាំងនេះហើយ នោះខ្ញុំបានឃើញចំហាយនៃសេចក្តីងងឹត គឺ ចំហាយនោះហុយចេញពីលើផ្ទៃផែនដី ហើយមើលចុះ ខ្ញុំបាន ឃើញមនុស្សទាំងហ្នឹងដែលមិនរលំដួល ដោយសារការជំនុំជំរះដ៏ មហិមា និងគួរឲ្យស្ងើចររបស់ព្រះអម្ចាស់។
- ៦ ហើយខ្ញុំបានឃើញផ្ទៃមេឃបើកចំហ ហើយកូនចៀមនៃព្រះ ទ្រង់ យាងចុះមកពីលើមេឃ ហើយទ្រង់បានយាងចុះមក ហើយបង្ហាញ រូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ។
- ៧ ហើយខ្ញុំក៏បានឃើញ ហើយធ្វើបន្ទាល់ដែរថា ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធបានយាងចុះមកសណ្ឋិតលើមនុស្ស១២នាក់ទៀត ហើយ ពួកគេត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះ ហើយត្រូវបានរើស។
- ៨ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនី សិស្ស១២នាក់នៃកូន ចៀម ដែលត្រូវបានរើស ដើម្បីធ្វើការងារបម្រើដល់ពូជអ្នក។

1 Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunderings, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

- ៩ ហើយលោកមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ តើអ្នកចាំពួកសាវក១២នាក់ នៃកូនចៀមឬទេ? មើលនី ពួកគេនោះហើយ ដែលនឹងជំនុំជំរះពូជ អំបូរអ៊ីស្រាអែលទាំង១២ពូជ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកអ្នកធ្វើការងារ បម្រើ១២នាក់ពីពូជអ្នក នឹងត្រូវបានទទួលការជំនុំជំរះពីពួកគេ ត្បិត អ្នករាល់គ្នាជាអំបូរអ៊ីស្រាអែល។
- ១០ ហើយពួកអ្នកធ្វើការងារបម្រើ១២នាក់ដែលអ្នកបានឃើញនោះ នឹងជំនុំជំរះពូជអ្នក។ ហើយមើលចុះ ពួកគេជាអ្នកសុចរិតរហូតតទៅ ត្បិតដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ ដែលជឿដល់កូន ចៀមនៃព្រះ នោះសំលៀកបំពាក់របស់ពួកគេនឹងត្រូវលាងជំរះ ឲ្យ បានស ដោយលោហិតរបស់ទ្រង់។
- ១១ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនី! ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញមនុស្សបីគំណាបានស្លាប់ទៅនៅក្នុងសេចក្តី សុចរិត ហើយសំលៀកបំពាក់របស់គេសោត សដូចកូនចៀមនៃ ព្រះ។ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ សំលៀកបំពាក់ទាំងនេះ បានលាងជំរះឲ្យស ដោយលោហិតនៃកូនចៀម ដោយសារសេចក្តី ជំនឿរបស់ពួកគេដែលជឿដល់ទ្រង់។
- ១២ ហើយខ្ញុំ នីហ្វែ ក៏បានឃើញមនុស្សជាច្រើនក្នុងគំណាទីបួនបាន ស្លាប់ទៅនៅក្នុងសេចក្តីសុចរិតដែរ។
- ១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញពួកបណ្តាជន នៅលើផែនដីប្រមូលរួមគ្នា។
- ១៤ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនី ពូជអ្នក និងពូជបងៗ របស់អ្នកដែរ។
- ១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញ មនុស្សនៃពូជខ្ញុំ ប្រមូលគ្នាទាំងហូង ទៅទាស់នឹងពូជបងៗរបស់ខ្ញុំ ហើយពួកគេប្រមូលគ្នា ដើម្បីទៅធ្វើចម្បាំង។
- ១៦ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនី ប្រភពទឹកទឹកកខ្វក់ ដែលឪពុកអ្នកបានឃើញមកនោះ មែនហើយ គឺជាទន្លេដែលលោក បាននិយាយផងដែរ ហើយជម្រៅរបស់វា គឺជាជម្រៅនៃស្ថាន នរក។
- ១៧ ហើយអំពូលនៃសេចក្តីងងឹត គឺជាការល្អៗរបស់អារក្ស ដែលធ្វើឲ្យ ភ្នែកទាំងឡាយខ្ចាត់ ហើយធ្វើឲ្យចិត្តទាំងឡាយកូនចៅមនុស្ស រឹងរូស ហើយនាំពួកគេទៅតាមផ្លូវទូលាយទាំងឡាយ ដើម្បីឲ្យពួក គេរំលោភ ហើយរងរង់ចាត់ទៅ។

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

១៨ ហើយអាការដ៏ធំ ហើយទូលាយ ដែលឪពុកអ្នកបានឃើញមក នោះ គឺជាគំនិតដ៏ឥតប្រយោជន៍ និងជាសេចក្តីឆ្កើងឆ្កែនៃកូនចៅ មនុស្ស។ ហើយជង្គង់មួយយ៉ាងធំ ហើយគួរឲ្យស្ងែងខ្លាចនោះ បំបែកពួកគេ មែនហើយ គឺជាព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌របស់ព្រះ ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច និងព្រះមែស៊ី ជាកូនចៀមនៃព្រះ ដែលព្រះ ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទ្រង់ធ្វើបន្ទាល់ តាំងពីកំណើតលោកិយមក រហូតដល់ពេលនេះ ហើយតាំងពីពេលនេះជារៀងដរាបតទៅ។

១៩ ហើយខណៈដែលទេវតាមានបន្ទូលនូវពាក្យទាំងនេះ នោះខ្ញុំក៏ មើល ហើយបានឃើញពូជបងៗរបស់ខ្ញុំបានទាស់នឹងពូជខ្ញុំ ស្រប តាមពាក្យរបស់ទេវតា ហើយមកពីសេចក្តីឆ្កើងឆ្កែនៃពូជខ្ញុំ និង សេចក្តីល្អៗទាំងឡាយរបស់អារក្ស នោះខ្ញុំបានឃើញថា ពូជបងៗ របស់ខ្ញុំ បានឈ្នះលើប្រជាជននៃពូជខ្ញុំ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានមើល ហើយបាន ឃើញថា ប្រជាជននៃពូជបងៗរបស់ខ្ញុំបានឈ្នះលើពូជខ្ញុំ ហើយ ពួកគេដើរទាំងហ្មងៗនៅលើផ្ទៃដីនេះ។

២១ ហើយខ្ញុំបានឃើញពួកគេប្រមូលគ្នាទាំងហ្មង ហើយខ្ញុំបាន ឃើញសង្គ្រាម និងពាក្យចាមអាវាម អំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយក្នុង ចំណោមពួកគេ ហើយខ្ញុំបានឃើញតំណាមនុស្សជាច្រើនបានស្លាប់ ទៅនៅក្នុងសង្គ្រាម និងពាក្យចាមអាវាមអំពីសង្គ្រាមទាំង ឡាយ។

២២ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលចុះ ពួកមនុស្សទាំងនេះ នឹងចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញថា បន្ទាប់ពី ពួកគេបានចុះអន់ថយ ក្នុងការឥតជំនឿ នោះពួកគេបានក្លាយទៅជា មនុស្សខ្មៅ ហើយគួរស្អប់ខ្ពើម និងកខ្វក់ ពោរពេញទៅដោយការ ខ្ជិលច្រអូស និងការគួរខ្ពើមឆ្កើមគ្រប់បែបយ៉ាង។

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.

And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.

And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.

And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

និហៃ ទី ១ 13

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនី! ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញសាសន៍ និងនគរ ជាច្រើន។
- ២ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ តើអ្នកឃើញអ្វី? ហើយខ្ញុំទូល ថា ៖ ខ្ញុំឃើញសាសន៍ និងនគរជាច្រើន។
- ៣ ហើយលោកមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ នេះគឺជាសាសន៍ និងនគរទាំង ឡាយរបស់ពួកសាសន៍ដទៃ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញសាសនាចក្រ ធំមួយកើតឡើងក្នុងចំណោមសាសន៍ទាំងឡាយ នៃពួកសាសន៍ ដទៃ។
- ៥ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនី ការបង្កើតឡើងនៃ សាសនាចក្រដ៏គួរឱ្យខ្ពើមខ្ពើមបំផុត ជាងសាសនាចក្រណាៗទាំង អស់ ដែលសម្លាប់ពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះ មែនហើយ ហើយទាំងធ្វើទុក្ខ ពួកគេ និងចងពួកគេ និងបំពាក់និមដៃកលើពួកគេ ហើយនាំពួកគេ ចុះទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញសាសនាចក្រ ដ៏ធំ ហើយគួរឱ្យខ្ពើមខ្ពើម ហើយខ្ញុំបានឃើញថា អារក្សជាអ្នកបង្កើត សាសនាចក្រនេះ។
- ៧ ហើយខ្ញុំបានឃើញទាំងមាស និងប្រាក់ និងសំពត់សូត្រទាំង ឡាយ និងសំពត់ពណ៌ក្រហមទាំងឡាយ និងសំពត់គ្បាញដោយ អំបោះខ្លួតទេសវេញយ៉ាងខ្មាញ់ ព្រមទាំងសំលៀកបំពាក់ដ៏មាន តម្លៃៗគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយខ្ញុំឃើញពួកស្រីពេស្យាជាច្រើន។
- ៨ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលចុះ មាស និងប្រាក់ និង សំពត់សូត្រទាំងឡាយ និងសំពត់ពណ៌ក្រហមទាំងឡាយ និងសំពត់ គ្បាញដោយអំបោះខ្លួតទេសវេញយ៉ាងខ្មាញ់ និងសំលៀកបំពាក់ដ៏ មានតម្លៃ ហើយនឹងពួកស្រីពេស្យាទាំងឡាយនេះ គឺជាសេចក្តី ប្រាថ្នា នៃសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរឱ្យខ្ពើមខ្ពើមនោះ។
- ៩ ហើយក៏ដើម្បីសេចក្តីសរសើរតម្កើងនៃមនុស្សលោកផងដែរ នោះពួកគេបំផ្លាញពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះ ហើយចាប់ពួកគេចុះទៅក្នុង ការជាប់ឃុំឃាំង។
- ១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានមើល ហើយឃើញ ផ្ទៃទឹកដ៏ធំ ហើយផ្ទៃទឹកនោះ បំបែកពួកសាសន៍ដទៃចេញពីពូជបងៗ របស់ខ្ញុំ។
- ១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនី សេចក្តីក្រោធនៃព្រះ កំពុងតែធ្លាក់មកលើពូជបងៗរបស់ អ្នក។

1 Nephi 13

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.

And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.

And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.

And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.

And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.

And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.

And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.

And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.

And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.

And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.

And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.

១២ ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញបុរសម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ដទៃ ដែលត្រូវឃ្នាតចេញពីពូជបងៗរបស់ខ្ញុំដោយផ្ទៃទឹកដីធំ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយាងចុះមកសណ្ឋិតលើបុរសនោះ ហើយលោកចេញដំណើរឆ្លងកាត់ផ្ទៃទឹកដីធំនោះ គឺទៅឯពូជបងៗរបស់ខ្ញុំ ដែលនៅលើដែនដីសន្យា។

And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញថា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយាងមកសណ្ឋិតលើពួកសាសន៍ដទៃផ្សេងទៀត ហើយពួកគេបានរួចផុតពីការជាប់ឃុំឃាំងដោយឆ្លងកាត់លើផ្ទៃទឹកដីធំនោះ។

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញពួកសាសន៍ដទៃទាំងហ្វូងៗនៅលើដែនដីសន្យានោះ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា សេចក្តីក្រោធនៃព្រះធ្លាក់លើពូជបងៗរបស់ខ្ញុំ ហើយពួកគេត្រូវបែកខ្ចាត់ខ្ចាយ នៅចំពោះពួកសាសន៍ដទៃ ហើយត្រូវវាយដំកម្ទេច។

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

១៥ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ យាងមកសណ្ឋិតលើពួកសាសន៍ដទៃ ហើយពួកគេក៏បានចម្រើនឡើង ហើយបានដែនដីទុកជាភ្នំអាករដល់ពួកគេ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ពួកគេមានសម្បុរស ហើយស្រស់ល្អ ហើយស្អាតដ៏លើសលប់ ដូចជា សាសន៍ខ្ញុំ មុនពេលដែលពួកគេត្រូវបានស្លាប់ទៅ។

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីវ៉ែ បានឃើញថា ពួកសាសន៍ដទៃដែលបានរួចផុតពីការជាប់ឃុំឃាំង បានបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះចេស្ដានៃព្រះអម្ចាស់បានស្ថិតនៅជាមួយនឹងពួកគេ។

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

១៧ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា មាតានៃពួកសាសន៍ដទៃ បានប្រមូលគ្នានៅលើទឹក ហើយនៅលើដី ដើម្បីទៅច្បាំងនឹងពួកគេ។

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

១៨ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ព្រះចេស្ដានៃព្រះបានស្ថិតនៅជាមួយនឹងពួកគេ ហើយក៏បានឃើញថា សេចក្តីក្រោធនៃព្រះបានធ្លាក់មកលើអស់អ្នកណា ដែលប្រមូលគ្នាមកច្បាំងនឹងពួកគេ។

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

១៩ ហើយខ្ញុំ នីវ៉ែ បានឃើញថា ពួកសាសន៍ដទៃដែលបានរួចផុតពីការជាប់ឃុំឃាំងនោះត្រូវបានដោះលែងដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃគ្រប់អស់ទាំងសាសន៍ផ្សេងៗ។

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីវ៉ែ បានឃើញថា ពួកគេបានចម្រើនឡើងនៅលើដែនដី ហើយខ្ញុំបានឃើញកម្ចីរមួយ ហើយកម្ចីរនោះត្រូវបាននាំចេញទៅក្នុងចំណោមពួកគេ។

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

២១ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ តើអ្នកយល់ន័យពីកម្ចីរនោះឬទេ?

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

២២ ហើយខ្ញុំបានទូលលោកថា ៖ ខ្ញុំមិនយល់ទេ។

And I said unto him: I know not.

២៣ ហើយលោកមានបន្ទូលថា ៖ មើលចុះ គម្ពីរនេះចេញមកពីមាត់របស់សាសន៍យូដាម្នាក់។ ហើយខ្ញុំ នីហ្វែ បានឃើញគម្ពីរនោះ ហើយលោកមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ គម្ពីរដែលអ្នកឃើញនោះ គឺជាបញ្ជីមួយរបស់ពួកសាសន៍យូដា ដែលមានសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងវង្សអ៊ីស្រាអែល ហើយគម្ពីរនោះក៏មានពាក្យព្យាករណ៍ជាច្រើននៃពួកព្យាករណ៍វិសេសទាំងឡាយ ហើយគឺជាបញ្ជីដូចគ្នានឹងបញ្ជីឆ្នាក់ត្រា ដែលឆ្នាក់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិន គ្រាន់តែមិនសូវមានច្រើន ដូចនៅលើផ្ទាំងទាំងនោះទេ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែគម្ពីរនេះមានសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងវង្សអ៊ីស្រាអែល ម៉្លោះហើយ គម្ពីរនេះមានប្រយោជន៍ដ៏ធំដល់ពួកសាសន៍ដទៃ។

២៤ ហើយទេវតានៃព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ អ្នកបានឃើញហើយថា គម្ពីរនេះចេញមកពីមាត់របស់សាសន៍យូដាម្នាក់ ហើយកាលគម្ពីរនេះបានចេញមកពីមាត់សាសន៍យូដា គម្ពីរនេះមាននូវភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលពួកសាវក ១២នាក់ ធ្វើបន្ទាល់ ហើយពួកគេធ្វើបន្ទាល់ស្របតាមសេចក្តីពិតដែលនៅក្នុងកូនចៀមនៃព្រះ។

២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ការណ៍ទាំងនេះចេញមកពីពួកសាសន៍យូដា ទៅឯពួកសាសន៍ដទៃក្នុងសេចក្តីវិសេស ស្របតាមសេចក្តីពិតដែលនៅក្នុងព្រះ។

២៦ ហើយបន្ទាប់ពីការណ៍ទាំងនេះចេញពីពួកសាសន៍យូដា ទៅឯពួកសាសន៍ដទៃ ដោយសារស្នាដៃរបស់ពួកសាវក១២នាក់នៃកូនចៀមហើយ នោះអ្នកនឹងឃើញការបង្កើតឡើងនៃសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្អើម គឺគួរខ្ពើមឆ្អើមជាងសាសនាចក្រណាៗទាំងអស់ គួរតែមើលចុះ ពួកគេបានដកយកភាគដ៏ច្បាស់ និងពិសេសៗ ជាច្រើនចេញពីដំណឹងល្អនៃកូនចៀម ហើយថែមទាំងដកយកសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ជាច្រើនចេញដែរ។

២៧ ហើយគ្រប់ការណ៍អស់ទាំងនេះហើយដែលពួកគេបានធ្វើ ដើម្បីពួកគេអាចបង្ខូចផ្លូវដ៏ត្រឹមត្រូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីពួកគេអាចធ្វើឲ្យភ្នែកទាំងឡាយខ្ចាត់ ហើយធ្វើឲ្យចិត្តទាំងឡាយនៃកូនចៅមនុស្សរឹងរូស។

២៨ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកឃើញហើយថា បន្ទាប់ពីពេលដែលគម្ពីរនោះ ធ្លាក់ទៅដល់ដៃនៃសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្អើមនោះ ហើយ នោះសេចក្តីដ៏ច្បាស់ និងពិសេសៗជាច្រើន ត្រូវបានដកយកពីគម្ពីរនោះចេញ គឺជាគម្ពីររបស់កូនចៀមនៃព្រះ។

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

២៩ ហើយបន្ទាប់ពីសេចក្តីដ៏ច្បាស់ និងពិសេសៗទាំងប៉ុន្មាន ត្រូវបាន ដកយកចេញហើយនោះ គម្ពីរនេះនឹងត្រូវបានផ្សាយទៅគ្រប់ទាំង សាសន៍នៃពួកសាសន៍ដទៃ ហើយបន្ទាប់ពីគម្ពីរនេះ ត្រូវបានផ្សាយ ទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍នៃពួកសាសន៍ដទៃហើយ មែនហើយ គឺនឹង ឆ្លងកាត់ផ្ទៃទឹកដីធំ ដែលអ្នកបានឃើញទៅជាមួយនឹងពួកសាសន៍ ដទៃ ដែលបានចេញរួចផុតពីការជាប់ឃុំឃាំងនោះហើយ នោះអ្នក បានឃើញ — ពីព្រោះមកពីសេចក្តីដ៏ច្បាស់ និងពិសេសៗជាច្រើន ដែលបានដកយកពីគម្ពីរនេះចេញ គឺជាសេចក្តីដ៏ច្បាស់ចំពោះការ យល់ដឹងកូនចៅមនុស្ស តាមសេចក្តីច្បាស់លាស់ ដែលនៅក្នុង កូនចៅមនុស្សនេះ — ពីព្រោះមកពីសេចក្តីទាំងនេះត្រូវបានដកយក ចេញពីដំណឹងល្អនៃកូនចៅមនុស្ស បានជាមនុស្សជាច្រើនលើសលប់ ត្រូវជំពប់ដួល មែនហើយ រហូតដល់អារក្សសាតាំងមានអំណាចដ៏ ធំទៅលើពួកគេ។

៣០ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែអ្នកបានឃើញថា ពួកសាសន៍ ដទៃដែលបានរួចផុតពីការជាប់ឃុំឃាំងនោះ ត្រូវបានលើកឡើង ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ឲ្យខ្ពស់ជាងសាសន៍នានាទាំងអស់នៅលើ ដៃនដី ដែលជាជម្រើសលើដៃនដីទៀតទាំងអស់ គឺជាដៃនដីដែល ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងឪពុកអ្នកថា ពូជ លោកនឹងបានដៃនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់គេ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នក បានឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មិនព្រមឲ្យពួកសាសន៍ដទៃ បំផ្លាញពូជអ្នកដែលនៅក្នុងចំណោមពួកបងប្អូនរបស់អ្នកឲ្យសាប សូន្យអស់ឡើយ។

៣១ ហើយទ្រង់ក៏មិនព្រមឲ្យពួកសាសន៍ដទៃបំផ្លាញពូជបងៗរបស់ អ្នកដែរ។

៣២ ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់ក៏មិនព្រមឲ្យពួកសាសន៍ដទៃ ស្ថិតនៅក្នុងសភាពល្ងឹតល្ងង់តទៅទៀតឡើយ ដែលអ្នកបានឃើញ ហើយថា ពួកគេកំពុងតែនៅក្នុងសភាពបែបនេះ ដោយមកពីភាគដ៏ ច្បាស់ និងពិសេសៗទាំងប៉ុន្មាននៃដំណឹងល្អរបស់កូនចៅមនុស្ស ត្រូវ បានយកចេញដោយសាសនាចក្រដ៏គួរខ្ពើមខ្ពើម ឯការបង្កើត សាសនាចក្រនោះអ្នកបានឃើញហើយ។

៣៣ ហេតុដូច្នោះហើយ កូនចៅមនុស្សនៃព្រះមានព្រះបន្ទូលថា ៖ យើងនឹង មេត្តាដល់ពួកសាសន៍ដទៃ រហូតដល់មកធ្វើទោសដល់សំណាលនៃ វង្សអ៊ីស្រាអែល ដោយការជំនុំជំរះដ៏ធំ។

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតានៃព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលចុះ កូនចៀមនៃព្រះមានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា បន្ទាប់ពីយើងមកពិនិត្យពិចារណាលើផ្សេងៗស្រាវអែល — ហើយសំណល់ដែលយើងពោលដល់នេះ គឺជាពូជឪពុករបស់អ្នក — ហេតុដូច្នោះហើយ បន្ទាប់ពីយើងមកពិនិត្យពិចារណាដោយការជំនុំជំរះ ហើយវាយពួកគេដោយដៃរបស់ពួកសាសន៍ដទៃ ហើយបន្ទាប់ពីពួកសាសន៍ដទៃជំពប់ដួលជាខ្លាំង ដោយមកពីភាគដ៏ច្បាស់ និងពិសេសៗទាំងប៉ុន្មាននៃដំណឹងល្អរបស់កូនចៀមត្រូវបានយកចេញ ដោយសាសនាចក្រដ៏គួរឱ្យឆ្កើតនោះ ដែលជាមាតានៃពួកស្រីពេស្យា នោះកូនចៀមមានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ — យើងនឹងមេត្តាដល់ពួកសាសន៍ដទៃនៅថ្ងៃនោះ គឺដរាបដល់យើងនឹងនាំចេញមកដល់ពួកគេដោយអំណាចយើងផ្ទាល់ នូវភាគច្រើននៃដំណឹងល្អរបស់យើង ដែលនឹងទៅជាសេចក្តីច្បាស់ និងពិសេសៗ កូនចៀមមានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

៣៥ ត្បិតមើលចុះ កូនចៀមមានព្រះបន្ទូលថា ៖ យើងនឹងសម្តែងខ្លួនឲ្យពូជអ្នកឃើញ ដើម្បីឲ្យពួកគេសរសេរអំពីអ្វីៗជាច្រើន ដែលយើងនឹងធ្វើការងាររបៀបដល់ពួកគេ ដែលនឹងទៅជាសេចក្តីច្បាស់ និងពិសេស ហើយបន្ទាប់ពីពូជអ្នកត្រូវបានបំផ្លាញចោល ហើយចុះអន់ថយក្នុងការពិតជំនឿ ហើយពូជបងៗរបស់អ្នកផងនោះ មើលចុះ សេចក្តីទាំងនេះនឹងត្រូវបានលាក់ទុក ដើម្បីឲ្យបានចេញមកដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ដោយអំណោយទាន និងព្រះចេស្តានៃកូនចៀម។

៣៦ កូនចៀមមានព្រះបន្ទូលថា ទាំងដំណឹងល្អ និងថ្ម ហើយនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង នឹងត្រូវបានសរសេរទុកនៅក្នុងគម្ពីរទាំងនេះ។

៣៧ នោះមានពរហើយ ដល់អស់អ្នកណា ដែលនឹងព្យាយាមខំនាំក្រុងស៊ីយ៉ូនរបស់យើងចេញមកនៅថ្ងៃនោះ ត្បិតពួកគេនឹងបានទទួលអំណោយទាន និងព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបើពួកគេកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត នោះពួកគេនឹងត្រូវបានលើកឡើង នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ហើយនឹងបានសង្គ្រោះនៅក្នុងនគរដ៏អស់កល្បជានិច្ចនៃកូនចៀម ហើយអស់អ្នកណាប្រកាសប្រាប់ពីសេចក្តីសុខសាន្ត មែនហើយ គឺដំណឹងពីសេចក្តីអំណរដ៏អស្ចារ្យនោះល្អណាស់ហ្ន៎ គឺពួកអ្នកដែលដើរលើភ្នំ។

៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញសំណល់នៃពូជបងៗរបស់ខ្ញុំ និងព្រមទាំងគម្ពីររបស់កូនចៀមនៃព្រះដែរ ដែលបានចេញមកពីមាត់របស់សាសន៍យូដា ថាគម្ពីរនោះបានចេញមកពីពួកសាសន៍ដទៃ ដល់សំណល់នៃពូជបងៗរបស់ខ្ញុំ។

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

៣៩ ហើយបន្ទាប់ពីគម្ពីរនោះបានមកដល់ពួកគេហើយ នោះខ្ញុំឃើញ គម្ពីរផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវបាននាំចេញមកដោយព្រះចេស្ដា នៃកូន ចៀម គឺចេញមកពីពួកសាសន៍ដទៃដល់ពួកគេ ដើម្បីជាការបរិវត្តន៍ ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ និងសំណល់នៃពូជបងៗរបស់ខ្ញុំ និងពួក សាសន៍យូដា ដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញលើផ្ទៃផែនដីផងថា បញ្ជីទាំងឡាយនៃពួកព្យាករី និងនៃពួកសាវ័ក១២នាក់នៃកូនចៀម គឺជាសេចក្តីពិត។

៤០ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ បញ្ជីចុងក្រោយទាំងឡាយ នេះ ដែលអ្នកបានឃើញក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ដទៃនោះ នឹងតាំង នូវសេចក្តីពិតអំពីបញ្ជីមុន ដែលជាបញ្ជីនៃពួកសាវ័ក១២នាក់នៃកូន ចៀម ហើយនឹងបង្ហាញឲ្យដឹងសេចក្តីដ៏ច្បាស់ និងពិសេសៗ ដែល បានដកយកពីបញ្ជីទាំងនោះ ហើយនឹងបង្ហាញដល់គ្រប់ទាំងពូជ មនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជនឲ្យដឹងថា កូនចៀមនៃព្រះ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះវរបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយគឺជា ព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃពិភពលោក ហើយថា មនុស្សទាំងអស់ត្រូវតែ មករកព្រះអង្គ បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងពុំបានសង្គ្រោះឡើយ។

៤១ ហើយពួកគេត្រូវតែមក ស្របតាមព្រះបន្ទូលទាំងឡាយ ដែលនឹង ត្រូវបានតាំងឡើងដោយព្រះឱស្ឋនៃកូនចៀម ហើយព្រះបន្ទូលទាំង ឡាយនៃកូនចៀម នឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យដឹងនៅក្នុងបញ្ជីនៃពូជអ្នក ក៏ ដូចជានៅក្នុងបញ្ជីនៃពួកសាវ័ក១២នាក់នៃកូនចៀមដែរ ហេតុ ដូច្នោះហើយ បញ្ជីទាំងពីរនេះ នឹងត្រូវបានតាំងឡើងជាបស់តែ មួយ គ្មានព្រះតែមួយ និងអ្នកគង្វាលមួយប៉ុណ្ណោះ នៅលើ ផែនដីទាំងមូល។

៤២ ហើយពេលនឹងមកដល់ ដែលទ្រង់នឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់ គ្រប់ទាំងសាសន៍ ព្រមទាំងពួកសាសន៍យូដា និងពួកសាសន៍ដទៃ ផង ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកសាសន៍ យូដា និងព្រមទាំងដល់ពួកសាសន៍ដទៃផង ខណៈនោះទ្រង់នឹង សម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ និងព្រមទាំងដល់ពួក សាសន៍យូដាផង ហើយមនុស្សក្រោយទៅជាមុន រឹងមនុស្សមុន ទៅជាក្រោយវិញ។

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the con- vincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scat- tered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kin- dreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

And the time cometh that he shall manifest him- self unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested him- self unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

នីហ្វេ ទី ១ 14

- ១ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ប្រសិនបើពួកសាសន៍ដទៃនឹងប្រុងស្តាប់តាមកូនចៀមនៃព្រះ នៅថ្ងៃនោះដែលទ្រង់នឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ ដោយព្រះបន្ទូល និងព្រមទាំងដោយព្រះចេស្តាដែរ ដោយការប្រព្រឹត្តិដែលជាការយកចិត្តទុកដាក់ចេញ—
- ២ ហើយបើមិនមានចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងកូនចៀមនៃព្រះទេ នោះពួកគេនឹងត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមពូជឪពុករបស់អ្នក មែនហើយ ពួកគេនឹងត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមរង្សីស្រាអែល ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានទៅជាស្រ្តីមួយ ដែលមានពរនៅលើដែនដីសន្យារហូតតទៅ ពួកគេនឹងមិនត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំងទៀតឡើយ ហើយរង្សីស្រាអែលក៏នឹងមិនត្រូវលាយឡំតទៅទៀតដែរ។
- ៣ ហើយឯរណ្តៅដីជ្រៅ ដែលត្រូវបានជីកសម្រាប់ពួកគេដោយសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្អើមនោះ គឺជាសាសនាចក្រ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអារក្ស និងកូនចៅវា ដើម្បីឲ្យអាចនាំព្រលឹងមនុស្សយកទៅស្ថាននរក — មែនហើយ គឺជារណ្តៅដីជ្រៅ ដែលត្រូវបានជីកសម្រាប់សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញនៃមនុស្ស នោះនឹងត្រូវបំពេញដោយពួកអ្នកដែលបានជីកវា រហូតដល់សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុងរបស់ពួកគេ កូនចៀមនៃព្រះមានព្រះបន្ទូលថា ដូច្នោះ គឺមិនមែនជាសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញនៃព្រលឹងទេ តែគឺជាការចោលព្រលឹងទៅក្នុងស្ថាននរកនោះ ដែលគ្មានចុងបំផុតរឺញ។
- ៤ ត្បិតមើលចុះ នេះគឺស្របតាមការជាប់ឃុំឃាំងនៃអារក្ស និងព្រមទាំងស្របតាមសេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះផង ដែលនឹងមានដល់អស់អ្នកណាដែលនឹងធ្វើនូវអំពើទុច្ចរិត និងអំពើដ៏គួរខ្ពើមឆ្អើមនៅចំពោះមុខទ្រង់។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំ នីហ្វេថា ៖ អ្នកបានឃើញហើយថា បើសិនជាពួកសាសន៍ដទៃព្រមប្រែចិត្ត នោះនឹងបានស្រួលដល់ពួកគេហើយ ហើយអ្នកក៏ស្គាល់នូវសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់មានដល់រង្សីស្រាអែលហើយដែរ ហើយអ្នកក៏បានឮហើយថា អស់អ្នកណាដែលមិនព្រមប្រែចិត្តទេ នោះនឹងត្រូវរំលាយ។
- ៦ ហេតុដូច្នោះហើយ វេទនាដល់ពួកសាសន៍ដទៃ បើសិនជាពួកគេធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងកូនចៀមនៃព្រះ។

1 Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

៧ កូនចៀមនៃព្រះមានព្រះបន្ទូលថា ៖ ត្បិតពេលនឹងមកដល់ ដែលយើងនឹងធ្វើកិច្ចការដ៏ធំ ហើយអស្ចារ្យនៅចំណោមកូនចៅមនុស្ស ដែលជាកិច្ចការដ៏អស់កល្បជានិច្ច ទោះជាតាមខាងនេះ ឬខាងនោះ ក៏ដោយ — ទោះជាទុកជាការបរិវត្តន៍ដល់ពួកគេចំពោះសេចក្តីសុខសាន្ត និងជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ឬទុកជាការបណ្តោយឲ្យពួកគេទៅតាមភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេ និងភាពងងឹតងងល់នៃគំនិតរបស់គេ រហូតដល់ត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង ហើយធ្លាក់ទៅក្នុងសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ ទាំងខាងសាច់ឈាម និងខាងវិញ្ញាណស្របតាមការជាប់ឃុំឃាំងនៃអារក្ស ដែលយើងមានបន្ទូលមកហើយនោះក្តី។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅគ្រាដែលទេវតាមានបន្ទូលនូវពាក្យទាំងនេះ នោះទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ តើអ្នកចាំនូវសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះវរបិតា ដែលទ្រង់មានដល់វង្សអ៊ីស្រាអែលឬទេ? ខ្ញុំបានទូលទ្រង់ថា ៖ ព្រះពរ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនី ចូរមើលសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្អើមនោះ ដែលជាមាតានៃសេចក្តីគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ ឯអ្នកបង្កើតសាសនាចក្រនោះ គឺអារក្ស។

១០ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនី មានសាសនាចក្រតែពីរប៉ុណ្ណោះ មួយគឺជាសាសនាចក្រនៃកូនចៀមនៃព្រះ រីឯមួយទៀត គឺជាសាសនាចក្រនៃអារក្ស ហេតុដូច្នោះហើយ អស់អ្នកណាដែលមិនជាពួកផងសាសនាចក្រនៃកូនចៀមនៃព្រះទេ គឺជាពួកផងសាសនាចក្រដ៏ធំវិញ ដែលជាមាតានៃសេចក្តីគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយនោះ ហើយវាជាពេស្យានៃអស់ទាំងផែនដី។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានមើល ហើយបានឃើញពេស្យានៃអស់ទាំងផែនដី ហើយវាអង្គុយនៅលើផ្ទៃទឹកដ៏ធំ ហើយវាមានអំណាចលើផែនដីទាំងមូល នៅគ្រប់ទាំងសាសន៍គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញសាសនាចក្រនៃកូនចៀមនៃព្រះ ហើយសមាជិកនៃសាសនាចក្រមានចំនួនតិចណាស់ ពីព្រោះមកពីសេចក្តីទុច្ចរិត និងសេចក្តីគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយនៃពេស្យា ដែលអង្គុយនៅលើផ្ទៃទឹកដ៏ធំនោះ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំបានឃើញថា សាសនាចក្រនៃកូនចៀម ដែលជាពួកបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ក៏មាននៅពាសពេញលើផ្ទៃផែនដីដែរ ហើយអំណាចរបស់ពួកគេនៅលើផ្ទៃផែនដីមានចំនួនតូច ពីព្រោះមកពីសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់ពេស្យាដ៏ធំ ដែលខ្ញុំបានឃើញនោះ។

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញថាមាតាដ៏ធំនៃសេចក្តីគួរឱ្យឆ្កើតឆ្កើមទាំងឡាយ បានប្រមូលមនុស្សទាំងហូង នៅពាសពេញលើផ្ទៃផែនដី នៅគ្រប់ទាំងសាសន៍នៃពួកសាសន៍ដទៃ ដើម្បីទៅច្បាំងនឹងកូនចៀមនៃព្រះ។

And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ បានឃើញថាព្រះចេស្ដានៃកូនចៀមនៃព្រះ បានយាងចុះមកសណ្ឋិតលើពួកបរិសុទ្ធក្នុងសាសនាចក្រនៃកូនចៀម ហើយលើស្រុកដែលនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះអម្ចាស់ ដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញលើផ្ទៃផែនដី ហើយពួកគេប្រដាប់អាវុធដោយសេចក្តីសុចរិត និងដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ដោយសិរីល្អដ៏អស្ចារ្យ។

And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញថា សេចក្តីក្រោធនៃព្រះ បានស្រោចមកលើសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរឱ្យឆ្កើតនោះ ដរាបដល់មានសង្គ្រាម និងពាក្យចាមអាវាមអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយក្នុងចំណោមសាសន៍ទាំងឡាយ និងពូជមនុស្សទាំងអស់នៅលើផែនដី។

And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

១៦ ហើយខណៈដែលចាប់ផ្តើមមានសង្គ្រាម និងពាក្យចាមអាវាមអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយ នៅក្នុងចំណោមសាសន៍ទាំងអស់ ដែលជាពួកផងមាតានៃសេចក្តីគួរឱ្យឆ្កើតឆ្កើមទាំងឡាយ នោះទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលចុះ សេចក្តីក្រោធនៃព្រះធ្លាក់មកលើមាតា នៃពួកពេស្យា ហើយមើលចុះ អ្នកឃើញរឿងទាំងអស់នេះហើយ —

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

១៧ ហើយថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ កាលសេចក្តីក្រោធនៃព្រះ នឹងស្រោចមកលើមាតានៃពួកពេស្យា គឺជាសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរឱ្យឆ្កើតឆ្កើមនៅលើអស់ទាំងផែនដី ឯអ្នកបង្កើតសាសនាចក្រនោះ គឺអារក្ស ហេតុដូច្នោះហើយ នៅថ្ងៃនោះ កិច្ចការនៃព្រះវរបិតានឹងចាប់ផ្តើម ក្នុងការរៀបចំផ្លូវ ដើម្បីបំពេញសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានធ្វើដល់ប្រជាស្រុករបស់ទ្រង់ ដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល។

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនី!

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

១៩ ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញបុរសម្នាក់ ហើយបុរសនោះស្លៀកពាក់អារពណ៌ស។

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

២០ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ មើលនី សាវកម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកសាវកទាំង១២នាក់នៃកូនចៀម។

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

២១ មើលចុះ លោកនឹងឃើញ ហើយសរសេររឿងដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន មែនហើយ និងព្រមទាំងរឿងជាច្រើនដែលបានកន្លងមកហើយ។

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

២២ ហើយលោកនឹងសរសេរអំពីចុងបំផុតផែនដីដែរ។

And he shall also write concerning the end of the world.

២៣ ហេតុដូច្នោះហើយ រឿងទាំងឡាយដែលលោកនឹងសរសេរ គឺជា រឿងពិត ហើយត្រឹមត្រូវ ហើយមើលចុះ រឿងទាំងនោះបានសរសេរ នៅក្នុងគម្ពីរ ដែលអ្នកបានឃើញចេញមកពីមាត់នៃសាសន៍យូដា ហើយនៅពេលដែលរឿងទាំងនោះ ចេញពីមាត់នៃសាសន៍យូដា ឬ នៅពេលដែលគម្ពីរនោះ ចេញមកពីមាត់នៃសាសន៍យូដា រឿង ដែលបានសរសេរទុកនោះជារឿងដ៏ច្បាស់ ហើយបរិសុទ្ធ និង ពិសេសបំផុត ហើយងាយយល់ដល់មនុស្សទាំងអស់។

២៤ ហើយមើលចុះ រឿងទាំងឡាយ ដែលសាវ័កនៃកូនចៀមនេះនឹង សរសេរ គឺជារឿងដ៏ច្រើន ដែលអ្នកបានឃើញមក ហើយមើលចុះ អ្នកនឹងឃើញរឿងដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានដែរ។

២៥ ប៉ុន្តែរឿងទាំងឡាយដែលអ្នកនឹងឃើញ ពីអំណឹះតទៅ នោះអ្នក មិនត្រូវសរសេរឡើយ គួរតែព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានតែងតាំង សាវ័កនៃកូនចៀមនៃព្រះ ឲ្យសរសេររឿងទាំងនោះហើយ។

២៦ ហើយព្រមទាំងអ្នកផ្សេងៗទៀតដែលបានឃើញ នោះទ្រង់បាន បង្ហាញរឿងទាំងអស់ដល់ពួកគេដែរ ហើយពួកគេបានសរសេររឿង ទាំងនោះ ហើយរឿងទាំងនោះបានផ្សារភ្លិតទុក ដើម្បីឲ្យបានចេញ មកក្នុងសេចក្តីបរិសុទ្ធនៃរឿងនោះ ស្របតាមសេចក្តីពិត ដែលមាន នៅក្នុងកូនចៀមនៅក្នុងពេលកំណត់នៃព្រះអម្ចាស់ដល់វង្ស អ៊ីស្រាអែល។

២៧ ហើយខ្ញុំ និហ្វែ បានឮ ហើយធ្វើបន្ទាល់ថា ឈ្មោះរបស់សាវ័កនៃ កូនចៀមនោះ គឺយ៉ូហាន ស្របតាមបន្ទូលរបស់ទេវតា។

២៨ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំ និហ្វែ ត្រូវបានហាមមិនឲ្យសរសេររឿងទាំង ឡាយ ដែលនៅសល់ពីរឿង ដែលខ្ញុំបានឃើញ ហើយបានឮនោះ ទេ ហេតុដូច្នោះហើយ រឿងទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានសរសេរ គឺល្មម សម្រាប់ខ្ញុំហើយ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែសរសេរផ្នែកតូចមួយនៃរឿង ដែលខ្ញុំបានឃើញមកប៉ុណ្ណោះ។

២៩ ហើយខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ថា ខ្ញុំបានឃើញរឿងទាំងឡាយ ដែលឪពុកខ្ញុំ បានឃើញ ហើយទេវតានៃព្រះ បានធ្វើឲ្យខ្ញុំដឹងរឿងទាំងនោះ។

៣០ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំបញ្ចប់នូវការនិយាយអំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបានឃើញ កាលដែលខ្ញុំត្រូវបាននាំទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ ហើយបើសិនជារឿងទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានឃើញនេះ មិនបាន សរសេរទុកក៏ដោយ គង់តែរឿងទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានសរសេរទុក គឺជារឿងពិតដែរ។ ហើយគឺយ៉ូដាដូច្នោះមែន។ អាម៉ែន ។

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficeth me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

នីហ្វេ ទី ១ 15

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំ នីហ្វេ ត្រូវបាននាំទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ ហើយបានឃើញរឿងទាំងអស់នេះមក នោះខ្ញុំបានត្រឡប់មកគ្រួសាររបស់ខ្ញុំពុកខ្ញុំវិញ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញបងៗប្រុសខ្ញុំ ហើយពួកគេកំពុងតែប្រកែកគ្នាអំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំពុកខ្ញុំបាននិយាយប្រាប់គេ។
- ៣ ត្បិតលោកពិតជាបាននិយាយប្រាប់ពួកគេនូវរឿងដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន ដែលជារឿងពិបាកយល់ លើកលែងតែអ្នកនោះសូមដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយមកពីពួកគេមានចិត្តរឹងរូស ហេតុដូច្នេះហើយបានជាពួកគេមិនបានពឹងដល់ព្រះអម្ចាស់ ដូចដែលគេគួរធ្វើនោះឡើយ។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វេ កើតទុក្ខដោយសារតែភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ពួកគេ និងដោយសាររឿងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបានឃើញមក ហើយបានដឹងថា រឿងទាំងនេះនឹងកើតឡើង ដោយមិនអាចចៀសវាងបានឡើយ ពីព្រោះតែសេចក្តីទុច្ចរិតដ៏ធំរបស់កូនចៅមនុស្ស។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំអស់កម្លាំង ពីព្រោះមកពីការឈឺចាប់របស់ខ្ញុំ ត្បិតខ្ញុំឃើញថា ការឈឺចាប់របស់ខ្ញុំធ្ងន់ជាងអ្វីៗទាំងអស់ មកពីសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញនៃស្រុកខ្ញុំ ត្បិតខ្ញុំបានឃើញការរលំរបស់ពួកគេ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំមានកម្លាំងឡើងវិញ នោះខ្ញុំបាននិយាយទៅបងៗរបស់ខ្ញុំ ដោយមានប្រាថ្នាចង់ដឹងថា តើពួកគេប្រកែកគ្នាអំពីរឿងអ្វីដែរ។
- ៧ ហើយពួកគេបានឆ្លើយថា ៖ មើលចុះ យើងមិនអាចយល់នូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំពុកយើងបាននិយាយ អំពីមែកកំណើតទាំងឡាយនៃដើមអូប៊ែរ និងព្រមទាំងអំពីពួកសាសន៍ដទៃផងនោះបានទេ។
- ៨ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ តើពួកបងៗបានសូមដល់ព្រះអម្ចាស់ហើយឬនៅ?
- ៩ ហើយពួកគេឆ្លើយមកខ្ញុំថា ៖ យើងមិនទាន់បានសូមទេ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មិនបានធ្វើឲ្យយើងដឹងរឿងបែបនេះទេ។
- ១០ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយទៅគេថា ៖ ចុះហេតុអ្វីបានជាបងៗ មិនកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ? ហេតុអ្វីបានជាបងៗ នឹងត្រូវវិនាស ពីព្រោះតែភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់បងៗដូច្នេះ?

1 Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

១១ តើបងៗមិនចាំប្រុងទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទេឬ? បើសិនជាអ្នកណាមិនធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយសូមដល់យើង ដោយសេចក្តីជំនឿ ដោយជឿថា អ្នកនឹងបានទទួល ដោយមានចិត្តខុស្សាហ៍កាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះរឿងទាំងនេះនឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យអ្នកដឹងជាប្រាកដ។

១២ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់បងរាល់គ្នាថា វង្សអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានប្រៀបដូចជាដើមអូលីវ ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលស្ថិតក្នុងឪពុកយើង ហើយមើលចុះ តើយើងមិនបានបែកចេញមកពីវង្សអ៊ីស្រាអែលទេឬអី ហើយចុះតើយើងមិនមែនជាមែកនៃវង្សអ៊ីស្រាអែលទេឬ?

១៣ ហើយឥឡូវនេះ រឿងដែលឪពុកយើងបាននិយាយ អំពីការបំបៅជាប់នៃមែកកំណើតទាំងឡាយ តាមរយៈភាពពោរពេញនៃពួកសាសន៍ដទៃ គឺមានន័យថា នៅគ្រាចុងក្រោយ កាលពូជយើង នឹងចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ មែនហើយ អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ហើយជាច្រើនតំណា បន្ទាប់ពីព្រះមេស៊ី ទ្រង់នឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ឲ្យកូនចៅមនុស្សឃើញ ខណៈនោះ ភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះមេស៊ី នឹងត្រូវបានមកដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ហើយពួកសាសន៍ដទៃនឹងត្រូវបានមកដល់សំណល់នៃពូជយើងវិញ —

១៤ ហើយនៅថ្ងៃនោះ សំណល់នៃពូជយើងនឹងបានដឹងថា ពួកគេជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ហើយថាពួកគេជាស្រ្តីដែលនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះអម្ចាស់ ហើយខណៈនោះ ពួកគេនឹងបានដឹង ហើយនឹងបានការចេះដឹងអំពីពួកអយ្យកោរបស់ពួកគេ ហើយនឹងបានការចេះដឹងអំពីដំណឹងល្អនៃព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ពួកគេ ជាដំណឹងល្អដែលទ្រង់បានផ្សាយដល់ពួកអយ្យកោគេដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេនឹងបានការចេះដឹងអំពីព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ពួកគេ និងគ្រប់ន័យទាំងឡាយ នៃគោលលទ្ធិរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចដឹងថា ត្រូវតែមករកទ្រង់ ទើបនឹងបានសង្គ្រោះ។

១៥ ហើយខណៈនោះ តើពួកគេនឹងមិនរីករាយ ហើយសរសើរតម្កើងដល់ព្រះដ៏គង់នៅអស់កល្បជានិច្ចរបស់ពួកគេ គឺដែលជាថ្ម ហើយជាសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេនៅក្នុងថ្ងៃនោះទេឬអី? មែនហើយ តើពួកគេនឹងមិនបានទទួលកម្លាំង និងអាហារពីដើមទំពាំងបាយជូរដ៏ពិត នៅថ្ងៃនោះទេឬ? មែនហើយ តើពួកគេនឹងមិនមករកក្រាលដ៏ពិតនៃព្រះទេឬ?

១៦ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់បងរាល់គ្នាថា ពិតមែនហើយ ពួកគេនឹងត្រូវបានចងចាំទៀតនៅក្នុងចំណោមវង្សអ៊ីស្រាអែល ពួកគេនឹងត្រូវបានបំបៅជាប់ទៅនឹងដើមអូលីវដ៏ពិត ព្រោះពួកគេជាមែកកំណើតនៃដើមអូលីវនោះ។

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

១៧ ហើយនេះគឺជារឿងដែលឪពុកយើងមានន័យដល់ ហើយលោក មានន័យថា រឿងនោះនឹងមិនកើតឡើងឡើយ ទាល់តែបន្ទាប់ពីពួក គេត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទៅដោយពួកសាសន៍ដទៃ ហើយលោកមានន័យ ថា រឿងនោះនឹងត្រូវបានមក តាមរយៈពួកសាសន៍ដទៃ ដើម្បីព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់អាចសម្តែងព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ គួរតែហេតុនេះហើយ បានជាទ្រង់នឹងត្រូវពួកសាសន៍យូដា ឬវង្ស អ៊ីស្រាអែលបដិសេធ។

១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុកយើងមិនត្រឹមតែបាននិយាយអំពីពូជ យើងតែប៉ុណ្ណោះទេ តែលោកព្រមទាំងបាននិយាយអំពីវង្ស អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ដែរ ដោយចង្អុលដល់សេចក្តីសញ្ញា ដែលនឹង ត្រូវបានបំពេញនៅគ្រាចុងក្រោយ គឺជាសេចក្តីសញ្ញាដែលព្រះ អម្ចាស់ ទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងលោកអំប្រាហាំ ជាអយ្យការរបស់ យើងថា ៖ ដោយសារពូជអ្នក នោះគ្រប់ទាំងពូជមនុស្សនៅផែនដី នឹងបានពរ។

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វែ បាននិយាយទៅ ពួកគេជាច្រើនអំពីរឿងទាំងនេះ មែនហើយ ខ្ញុំបាននិយាយទៅពួក គេពីការសាងឡើងវិញនៃពួកសាសន៍យូដានៅគ្រាចុងក្រោយ។

២០ ហើយខ្ញុំបានរំពួកដល់ពួកគេពីពាក្យទាំងឡាយរបស់លោក អេសាយ ដែលបាននិយាយអំពីការសាងឡើងវិញនៃពួកសាសន៍ យូដា ឬវង្សអ៊ីស្រាអែល ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានសាងឡើងវិញ នោះពួកគេនឹងមិនត្រូវលាយឡំ ឬធ្វើឲ្យខ្ចាត់ខ្ចាយទៀតឡើយ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបាននិយាយពាក្យជាច្រើន ជាមួយនឹងបងៗខ្ញុំ ដែលធ្វើឲ្យពួកគេបានស្ងប់ស្ងាត់ ហើយបាន បន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះអម្ចាស់។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាននិយាយជាមួយ នឹងខ្ញុំទៀតថា ៖ ចុះតើរឿងដែលឪពុកយើងបានឃើញនៅក្នុង សុបិននោះមានន័យយ៉ាងណា? ដើមឈើដែលលោកបានឃើញ នោះមានន័យដូចម្តេច?

២២ ហើយខ្ញុំបាននិយាយជាមួយនឹងពួកគេថា ៖ នោះគឺជាកូនយ៉ាងនៃ ដើមជីវិត។

២៣ ហើយពួកគេនិយាយមកខ្ញុំថា ៖ ចុះតើដំបងដែកដែលឪពុកយើង បានឃើញ ដែលនាំទៅដើមឈើ នោះមានន័យដូចម្តេច?

២៤ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ នោះគឺជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយ ហេតុអ្វីអ្នកណាដែលប្រុងស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយ តោងជាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នោះនឹងមិនត្រូវវិនាសឡើយ សូម្បីតែការល្អៗទាំងឡាយ និងព្រួញភ្លើងទាំងឡាយរបស់អារ សត្រូវ ក៏មិនអាចឈ្នះលើគេដល់ទៅធ្វើឲ្យគេខ្ចាត់ ដើម្បីនាំគេទៅឯ សេចក្តីបំផ្លាញបានដែរ។

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ និហៃ បានទូន្មានពួកគេឲ្យស្តាប់បង្គាប់តាម ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ ខ្ញុំបានទូន្មានពួកគេដោយអស់ ពីកម្លាំងនៃព្រលឹងខ្ញុំ ហើយអស់ពីសមត្ថភាពដែលខ្ញុំមាន ដើម្បីឲ្យ ពួកគេស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយចងចាំ និងកាន់តាម ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ជានិច្ច នៅគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់។

២៦ ហើយពួកគេបាននិយាយមកខ្ញុំថា ៖ ចុះតើទន្លេទឹកដែលឪពុក យើងបានឃើញ នោះមានន័យដូចម្តេច?

២៧ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា ទឹកដែលឪពុកខ្ញុំឃើញនោះ គឺ ជាភាពស្នោកស្រោក ហើយដោយចិត្តលោករបស់តែគិតដល់រឿង ផ្សេងៗទៀត បានជាលោកមិនបានឃើញភាពស្នោកស្រោកនៃទឹក នោះ។

២៨ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា នោះគឺជាជង្គង់មួយដីគួរឲ្យ ស្ងប់ស្ងែង ដែលបំបែកពួកទុច្ចរិតចេញពីដើមជីវិត ហើយចេញពីពួក បរិសុទ្ធនៃព្រះ។

២៩ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា នោះគឺជាភ្នំយ៉ាងនៃស្ថាននរក ដីគួរឲ្យស្ងប់ស្ងែង ដែលទេវតាមានបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំថា បានរៀបចំ សម្រាប់ពួកទុច្ចរិត។

៣០ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា ឪពុកយើងក៏បានឃើញថា សេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះ បានបំបែកពួកទុច្ចរិតចេញពីពួកសុចរិតដែរ ហើយពន្លឺរបស់វា ដូចជាពន្លឺរបស់អណ្តាតភ្លើង ដែលឡើងទៅឯ ព្រះជារៀងដរាបទៅ ហើយគ្មានចុងបំផុតឡើយ។

៣១ ហើយពួកគេបាននិយាយមកខ្ញុំថា ៖ តើរឿងនេះមានន័យដល់ ការរងទុក្ខវេទនានៃរូបកាយ នៅក្នុងថ្ងៃសាកល្បង ឬវាមានន័យ ដល់សភាពចុងក្រោយបង្អស់នៃព្រលឹង បន្ទាប់ពីការស្លាប់នៃ រូបកាយខាងសាច់ឈាម ឬវានិយាយដល់រឿងទាំងឡាយ ដែលជា រឿងខាងសាច់ឈាមវិញ?

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេ ថា នោះគឺជាភ្នំយ៉ាងនៃអ្វីៗទាំងឡាយ ទាំងខាងសាច់ឈាម និង ខាងវិញ្ញាណដែរ ត្បិតថ្ងៃនោះនឹងត្រូវបានមកដល់ ដែលពួកគេនឹង ត្រូវជំនុំជំរះ ចំពោះកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ពួកគេ មែនហើយ គឺ កិច្ចការទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយរូបកាយខាង សាច់ឈាម នៅថ្ងៃសាកល្បងរបស់គេ។

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

៣៣ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាពួកគេស្លាប់នៅក្នុងអំពើទុច្ចរិត របស់គេ នោះពួកគេនឹងត្រូវបោះបង់ចេញពីអ្វីៗខាងឯវិញ្ញាណ ដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តីសុចរិតដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេ នឹងត្រូវនាំយកទៅឈរនៅចំពោះព្រះ ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះអំពី កិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ ហើយបើសិនជាកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ គេ ប្រកបដោយភាពស្មោកគ្រោក នោះពួកគេក៏ច្បាស់ជាស្មោក គ្រោកដែរ ហើយបើសិនជាពួកគេស្មោកគ្រោក ក៏ច្បាស់ជាពួកគេ មិនអាចអាស្រ័យនៅក្នុងនគរនៃព្រះបានឡើយ បើពុំនោះសោតទេ នគរនៃព្រះក៏ច្បាស់ជាស្មោកគ្រោកដែរ។

៣៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់បងរាល់គ្នាថា នគរនៃព្រះពុំមែន ស្មោកគ្រោកទេ ហើយគ្មានរបស់អ្វីដែលមិនស្អាត អាចចូលទៅក្នុង នគរនៃព្រះបានឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ច្បាស់ជាមានកន្លែង ស្មោកគ្រោកមួយ ដែលបានរៀបចំទុកសម្រាប់អ្វីដែលស្មោកគ្រោក នោះ។

៣៥ ហើយមានកន្លែងមួយដែលបានរៀបចំទុក មែនហើយ គឺជាស្ថាន នរកដ៏គួរឲ្យស្ងប់ស្ងែង ដែលខ្ញុំបាននិយាយមកនោះ ហើយ អារក្ស គឺជាអ្នករៀបចំទុក ហេតុដូច្នោះហើយ សភាពចុងក្រោយបង្អស់នៃ ព្រលឹងទាំងឡាយរបស់មនុស្ស គឺត្រូវទៅអាស្រ័យនៅក្នុងនគរព្រះ ឬក៏ត្រូវបណ្តេញចេញ ពីព្រោះមកពីសេចក្តីយុត្តិធម៌ ដែលខ្ញុំបាន និយាយមកនោះ។

៣៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកទុច្ចរិតនឹងត្រូវបោះបង់ចេញពីពួកសុចរិត និងក៏ចេញពីដើមជីវិតដែរ ដែលមានផ្លែជីវិតសេស ហើយគួរឲ្យ ប្រាថ្នាជាងផ្លែណាៗទាំងអស់ មែនហើយ គឺជាអំណោយទានដ៏ មហិមាបំផុតនៃព្រះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយបែបដូច្នោះទៅបងៗខ្ញុំ។ អាម៉ែន ។

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

Wherefore, the wicked are rejected from the righteous, and also from that tree of life, whose fruit is most precious and most desirable above all other fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God. And thus I spake unto my brethren. Amen.

នីហ្វេ ទី ១ 16

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំ នីហ្វេ បានបញ្ចប់នូវការនិយាយទៅបងៗខ្ញុំហើយ មើលចុះ ពួកគេទាំងអស់គ្នាបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា ៖ ឯងបានថ្លែងរឿងដ៏ធ្ងន់ៗមកយើង ធ្ងន់ហួសកំណត់ដែលយើងអាចទ្រាំបាន។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅគេថា ខ្ញុំដឹងហើយថា ខ្ញុំបានស្តីរឿងដ៏ធ្ងន់ៗទាស់នឹងពួកទុច្ចរិត ស្របតាមសេចក្តីពិត ហើយពួកសុចរិត ខ្ញុំបានរាប់ថាសុចរិត ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ថា ពួកគេនឹងត្រូវបានលើកឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកណាដែលមានទោស រាប់សេចក្តីពិតទុកជាការពិបាក ព្រោះអីសេចក្តីពិតកាត់ទំលុះគេរហូតដល់ដួងចិត្ត។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងទាំងអស់គ្នាអើយ បើបងជាមនុស្សសុចរិត ហើយយល់ព្រមស្តាប់បង្គាប់តាមសេចក្តីពិត ហើយគោរពសេចក្តីពិត ដើម្បីឲ្យបងរាល់គ្នានឹងអាចដើរដោយរៀងត្រង់នៅចំពោះព្រះខណៈនោះបងរាល់គ្នានឹងមិនរអ៊ូរទៅពីព្រោះមកពីសេចក្តីពិត ហើយនិយាយថា ៖ ឯងស្តីរឿងដ៏ធ្ងន់ៗមកដល់យើងនោះទេ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ បានទូន្មានបងៗខ្ញុំដោយអស់ពីសមត្ថភាព ឲ្យពួកគេកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេក៏បានបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ដរាបដល់ខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរ និងសេចក្តីសង្ឃឹមជាខ្លាំងដល់ពួកគេថា ពួកគេនឹងដើរតាមផ្លូវទាំងឡាយនៃសេចក្តីសុចរិត។
- ៦ ឥឡូវនេះ រឿងទាំងអស់នេះត្រូវបាននិយាយ ហើយបានធ្វើ នៅពេលដែលឪពុកខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងត្រសាលដែលនៅក្នុងច្រកភ្នំ ដែលលោកបានហៅថា លេមយូលនោះ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ បានយកកូនស្រីរបស់អ៊ីសម៉ាអែលម្នាក់ធ្វើជាប្រពន្ធ ឯបងៗខ្ញុំក៏បានយកកូនស្រីទាំងឡាយរបស់អ៊ីសម៉ាអែល ធ្វើជាប្រពន្ធដែរ រីឯសូរ៉ាមក៏បានយកកូនស្រីច្បងរបស់អ៊ីសម៉ាអែល ធ្វើជាប្រពន្ធដែរ។
- ៨ ដូច្នោះហើយ ទើបឪពុកខ្ញុំបានបំពេញនូវគ្រប់ទាំងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលបានប្រទានឲ្យលោក។ ហើយខ្ញុំ នីហ្វេ ក៏បានពរជាអតិបរមាពីព្រះអម្ចាស់ដែរ។
- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកឪពុកខ្ញុំក្នុងកណ្តាលរាត្រី ហើយបានបញ្ជាពួកលោកថា ស្តែកឡើងលោកត្រូវធ្វើដំណើរចូលទិរហោស្ថានទៀត។

1 Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

- ១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលឪពុកខ្ញុំបាន ត្រួតសាល នោះលោកប្លែកចិត្តជាខ្លាំង ដោយបានឃើញដុំមូលមួយ នៅលើដី ដែលមានក្បូរក្បាច់ចម្លែក ហើយធ្វើពីធាតុល្អិតដ៏ល្អ។ ហើយនៅក្នុងដុំមូលនោះមានទ្រនិចពីរ ហើយទ្រនិចមួយនោះ ចង្កុលផ្លូវដែលយើងត្រូវធ្វើដំណើរក្នុងទីរហោស្ថាន។
- ១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានប្រមូលសម្ភារៈ ផ្សេងៗ ដែលយើងអាចនាំចូលក្នុងទីរហោស្ថាន និងស្បៀងអាហារ ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានប្រទានដល់ យើង ហើយយើងបានយកគ្រាប់ពូជដំណាំគ្រប់មុខ ដែលយើង អាចយកចូលក្នុងទីរហោស្ថាន។
- ១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានយកត្រួតសាល របស់យើង ហើយចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ឆ្លងកាត់ទន្លេលេមិន។
- ១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានធ្វើដំណើរអស់ រយៈពេលបួនថ្ងៃ ជិតទៅទិសខាងត្បូងឆៀងខាងកើត ហើយយើង បានបោះត្រួតសាលជាថ្មី ហើយយើងដាក់ឈ្មោះទីនោះថា សាសើរ។
- ១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានយកធ្នូរបស់ យើង និងព្រួញរបស់យើង ហើយចូលក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីទៅ បរបាញ់រកអាហារសម្រាប់គ្រួសារយើង ហើយបន្ទាប់ពីយើងបាន បរបាញ់រកអាហារសម្រាប់គ្រួសាររួចហើយ នោះយើងបានត្រឡប់ ទៅជួបគ្រួសារយើងវិញ ដែលនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ឯកន្លែងសា សើរនោះ។ ហើយយើងបានបន្តដំណើរទៅមុខទៀត នៅក្នុងទី រហោស្ថានតាមទិសដដែល ទៅតាមតំបន់ដែលមានដីជាតិបំផុតនៅ ក្នុងទីរហោស្ថាន ដែលនៅព្រំប្រទល់ជិតសមុទ្រក្រហម។
- ១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានធ្វើដំណើរអស់ រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ បានបរបាញ់រកអាហារតាមផ្លូវ ដោយប្រើធ្នូ របស់យើង និងព្រួញរបស់យើង និងក្រួសរបស់យើង និងខ្សែដង្កក់ របស់យើង។
- ១៦ ហើយយើងបានទៅតាមទិសនៃដុំមូល ដែលនៅលើដីនៅក្នុង តំបន់ដ៏មានដីជាតិច្រើននៃទីរហោស្ថាន។
- ១៧ ហើយបន្ទាប់ពីយើងបានធ្វើដំណើរអស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ នោះយើងបានបោះត្រួតសាលមួយរយៈទៀត ដើម្បីយើងអាច សម្រាក ហើយរកអាហារសម្រាប់គ្រួសារយើងទៀត។
- ១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលខ្ញុំ និហៃ ចេញទៅ បរបាញ់រកអាហារ មើលចុះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យធ្នូខ្ញុំបាក់ ដែលធ្វើពីដែកដ៏ ល្អ ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំធ្វើឲ្យធ្នូខ្ញុំបាក់ មើលចុះ បងៗខ្ញុំខឹងនឹងខ្ញុំ ពី ព្រោះមកពីការបាត់ធ្នូរបស់ខ្ញុំ គួរតែយើងរកអាហារមិនបានសោះ។

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានត្រឡប់មកវិញ ដោយគ្មានស្បៀងយកមកឲ្យគ្រួសារឡើយ ហើយដោយមានការ នឿយហត់ជាខ្លាំងពីដំណើររបស់ពួកគេ នោះពួកគេបានរងទុក្ខជា ខ្លាំង ដោយការឃ្នានអាហារ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លេមីន និងលេមយូល និង កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់អ៊ីសម៉ាអែល បានចាប់ផ្តើមអ្វីរទាំជាខ្លាំង ដោយមកពីសេចក្តីទុក្ខលំបាក និងសេចក្តីវេទនារបស់ពួកគេនៅក្នុង ទីរហោស្ថាន ហើយឪពុកខ្ញុំក៏បានចាប់ផ្តើមអ្វីរទាំទាស់នឹងព្រះ អម្ចាស់របស់លោកដែរ មែនហើយ ពួកគេទាំងអស់គ្នាមានការទុក្ខ ព្រួយជាខ្លាំង រហូតដល់ពួកគេបានអ្វីរទាំទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់។

២១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីវ៉ែហ្វ ដោយកើតទុក្ខ ព្រួយនឹងបងៗខ្ញុំ ព្រោះតែការបាក់ធ្ងរបស់ខ្ញុំ ហើយដោយធ្ងរបស់ ពួកគេឈប់យឺតអស់ទៅ នោះទើបវាចាប់ផ្តើមពិបាកប្រើជាខ្លាំង មែនហើយ ដរាបដល់យើងមិនអាចរកអាហារបានសោះឡើយ។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីវ៉ែហ្វ បាននិយាយទៅ បងៗខ្ញុំជាច្រើន ពីព្រោះគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូសជាថ្មីទៀត រហូតដល់ បានត្រឡប់ទៅទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីវ៉ែហ្វ បានធ្វើធ្នូពីឈើ ហើយធ្វើព្រួញពីឈើត្រង់ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបានប្រដាប់ខ្លួន ដោយធ្នូ និងព្រួញ ដោយខ្សែដង្កក់ និងក្រួស។ ហើយខ្ញុំជម្រាប ឪពុកខ្ញុំថា ៖ តើខ្ញុំត្រូវទៅទីណា ដើម្បីរកអាហារបាន?

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកខ្ញុំបានសួរដល់ព្រះ អម្ចាស់ ព្រោះអីពួកគេបានបន្ទាបខ្លួនដោយសារសម្តីរបស់ខ្ញុំ ព្រោះ ខ្ញុំបាននិយាយជាច្រើនទៅកាន់ពួកគេ ដោយអស់ពីសមត្ថភាពនៃ ដួងចិត្តខ្ញុំ។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ បាន បន្លឺមកឪពុកខ្ញុំ ហើយឪពុកខ្ញុំបានត្រូវស្លឹប្រដៅជាទម្ងន់ ដោយមកពី លោកបានអ្វីរទាំទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់ ដរាបដល់លោកធ្លាក់ទៅក្នុង ជម្រៅនៃការសោកសៅ។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ ក៏ មានព្រះបន្ទូលមកលោកថា ៖ ចូរមើលលើដុំមូល នោះនឹងឃើញអ្វី ដែលបានសរសេរទុក។

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឪពុកខ្ញុំឃើញនូវអ្វីៗ ដែលបានសរសេរទុក នៅលើដុំមូលហើយ នោះលោកក៏កើតក្តី ភ័យខ្លាច ហើយញ័ររន្ធត់ ហើយព្រមទាំងបងៗខ្ញុំ កូនប្រុសទាំង ឡាយរបស់អ៊ីសម៉ាអែល ហើយនឹងប្រពន្ធយើងក៏ដូច្នោះដែរ។

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ បានឃើញថា ទ្រនិចនៅក្នុងដុំមូលនោះ ដើរតាមសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីព្យាយាម និងការគោរពដែលយើងមានចំពោះវា។

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

២៩ ហើយមានការសរសេរថ្មីទុកនៅក្នុងដុំមូលនោះផងដែរ គឺច្បាស់សម្រាប់អាន ដែលបណ្តាលឲ្យយើងយល់ផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះ អម្ចាស់បាន ហើយសេចក្តីទាំងនោះ បានត្រូវសរសេរ ហើយផ្លាស់ប្តូរតាមវេលា ស្របតាមសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីព្យាយាម ដែលយើងមានចំពោះវា។ ដោយហេតុនេះហើយ ទើបយើងឃើញថា ដោយសារមធ្យោបាយដ៏តូចតាច នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អាចសម្រេចការណ៍យ៉ាងធំបាន។

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ បានដើរឡើងទៅដល់កំពូលភ្នំតាមសេចក្តីណែនាំ ដែលមាននៅក្នុងដុំមូលនោះ។

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានបរបាញ់សត្វព្រៃជាច្រើន ដរាបដល់ខ្ញុំអាចរកអាហារបានសម្រាប់គ្រួសារយើងទាំងអស់គ្នា។

And it came to pass that I did slay wild beasts, in-somuch that I did obtain food for our families.

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានត្រឡប់មកគ្រួសារយើងវិញ ដោយរែកសត្វព្រៃ ដែលខ្ញុំបាញ់បាន ហើយឡូននេះកាលពួកគេបានឃើញខ្ញុំរកអាហារមកបាន នោះគេក៏មានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំង! ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេក៏បន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយបានថ្លែងអំណរគុណដល់ទ្រង់។

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងក៏បានបន្តដំណើររបស់យើងទៀត ដោយទៅតាមក្បែរផ្លូវដដែល ដូចដែលយើងបានធ្វើមក ហើយបន្ទាប់ពីយើងបានធ្វើដំណើរអស់ជាច្រើនថ្ងៃ យើងបានបោះត្រួសាលម្តងទៀត ដើម្បីឲ្យយើងអាចឈប់សម្រាកមួយរយៈសិន។

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ៊ីសម៉ាអែលក៏ស្លាប់ទៅ ហើយបានត្រូវបញ្ចុះនៅកន្លែងមួយហៅថា ណាហុម។

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូនស្រីទាំងប៉ុន្មានរបស់អ៊ីសម៉ាអែល បានយំទូញសោកជាខ្លាំង ពីព្រោះមកពីការបាត់បង់ឪពុករបស់ពួកគេ ហើយពីព្រោះមកពីសេចក្តីវេទនារបស់គេនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយគេបានអម្បិរទាំងទាំងនឹងឪពុកខ្ញុំ ពីព្រោះលោកបាននាំពួកគេចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹមថា ៖ ឪពុកយើងស្លាប់ហើយ មែនហើយ យើងបានដើររសាត់ព្រាត់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយយើងបានរងទុក្ខវេទនាទូលំទូលាយសេចក្តីអត់ឃ្នាន សេចក្តីស្រក និងសេចក្តីនឿយហត់ជាខ្លាំង ហើយបន្ទាប់ពីសេចក្តីទុក្ខលំបាកទាំងនេះ យើងនឹងត្រូវវិនាសនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដោយការអត់ឃ្នានទៀត។

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

៣៦ ហើយពួកគេបានរអ៊ូរទាស់នឹងឪពុកខ្ញុំ ហើយទាស់នឹងខ្ញុំដូច្នោះ ដែរ ហើយពួកគេមានប្រាថ្នាចង់ត្រឡប់ទៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម វិញ។

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

៣៧ ហើយលេមីនបាននិយាយទៅលេមយូល និងកូនប្រុសទាំង ឡាយរបស់អ៊ីសម៉ាអែលផងថា ៖ មើលចុះ ចូរយើងសម្លាប់ឪពុក យើង និងប្អូនប្រុសយើងផង គឺនីហ្វែ ដែលជាអ្នកបានលើកខ្លួនធ្វើ ជាអ្នកត្រួតត្រា និងជាគ្រូបង្រៀនយើង ដែលត្រូវជាបងៗរបស់វា។

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

៣៨ ឥឡូវនេះ វានិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រាប់វា ហើយថា ពួកទេវតាបានធ្វើការងារបម្រើវាទៀត។ ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងដឹងថា វាកុហកយើង ហើយវាប្រាប់យើងពីរឿងទាំងនេះ ហើយវាប្រឌិត រឿងជាច្រើន ដោយសារល្បិចក្នុងការរបស់វា ដើម្បីវាអាចបន្លំភ្នែក យើង ដោយគិតថា ប្រហែលជាវាអាចនាំយើងទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដ៏ចម្លែក ហើយបន្ទាប់ពីវាបាននាំយើងទៅឆ្ងាយហើយ វាគិតថា នឹង លើកខ្លួនវាជាស្តេច និងជាអ្នកត្រួតត្រាលើយើង ដើម្បីវានឹងអាចធ្វើ អ្វីៗដល់យើង ស្របតាមចំណង់ និងការគាប់ចិត្តវា។ ហើយដោយ ពាក្យបែបនេះហើយ ដែលបងខ្ញុំ លេមីន បានចាក់រុកចិត្តពួកគេឲ្យ កើតសេចក្តីក្រែរក្រោធ។

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

៣៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានគង់ នៅជាមួយនឹងយើង មែនហើយ សូម្បីតែសំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ ក៏ បានបន្លឺមកយើង ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេជាច្រើន ហើយ បានស្តីប្រដៅពួកគេជាខ្លាំង ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានត្រូវស្តីប្រដៅ ដោយសំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ហើយ គេក៏ឈប់ខឹងទៅ ហើយ ប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ ដរាបដល់ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ បានប្រទានពរដល់យើង ដោយប្រទានអាហារទៀត ដែលយើង មិនបានវិនាសឡើយ ។

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

នីហ្វេ ទី ១ 17

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានបន្តដំណើរក្នុងទី
រហាស្ថានម្តងទៀត ហើយយើងបានធ្វើដំណើររហូតទៅទិសខាង
កើត ចាប់ពីពេលនោះតទៅ។ ហើយយើងបានធ្វើដំណើរលុយកាត់
សេចក្តីវេទនាជាច្រើននៅក្នុងទីរហាស្ថាន ហើយប្រពន្ធ យើងបាន
បង្កើតកូននៅក្នុងទីរហាស្ថាន។
- ២ ហើយព្រះពរនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានប្រទានមកលើយើង
នោះច្រើនណាស់ គឺនៅពេលដែលយើងបានចិញ្ចឹមជីវិតដោយ
សាច់នៅក្នុងទីរហាស្ថាន នោះប្រពន្ធយើងមានទឹកដោះ
គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់បំបៅកូនៗ ហើយមានកម្លាំងមាំមួន មែនហើយ
ដូចជាប្រុសៗដែរ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមទ្រាំទ្រនឹងការធ្វើ
ដំណើរ ដោយពុំបានរអ៊ូរទាំឡើយ។
- ៣ ដូច្នោះហើយ ទើបយើងឃើញថា ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះត្រូវ
តែបានបំពេញ។ ហើយបើសិនជាកូនចៅមនុស្សកាន់តាមព្រះ
បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ នោះទ្រង់នឹងចិញ្ចឹមគេ ហើយផ្តល់កម្លាំង
ដល់គេ ព្រមទាំងផ្តល់ផ្លូវឲ្យដើម្បីគេអាចសម្រេចនូវអ្វីៗដែលទ្រង់
បានបញ្ជាពួកគេ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានផ្តល់ផ្លូវសម្រាប់ពួក
យើង នៅពេលដែលយើងឈប់សម្រាកក្នុងទីរហាស្ថាន។
- ៤ ហើយយើងបានធ្វើដំណើរអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ មែនហើយ
គឺអស់ដល់ទៅប្រាំបីឆ្នាំ នៅក្នុងទីរហាស្ថាន។
- ៥ ហើយយើងបានមកដល់ដែនដីដែលយើងហៅថា បរិបូរណ៍ ពី
ព្រោះទីនោះបរិបូរទៅដោយផ្លែឈើ និងទឹកឃ្មុំព្រៃ ហើយគ្រប់
ការណ៍ទាំងអស់នេះ ត្រូវបានរៀបចំទុកដោយព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីកុំ
ឲ្យយើងអាចត្រូវវិនាស។ ហើយយើងបានឃើញសមុទ្រ ដែល
យើងហៅថា អើរអាសទុម ដែលប្រែថា ទឹកច្រើន។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានបោះត្រសាល
នៅក្បែរឆ្នេរសមុទ្រ ហើយទោះបីយើងរងទុក្ខសេចក្តីវេទនា និង
សេចក្តីលំបាកមកជាច្រើនក៏ដោយ មែនហើយ គឺច្រើនណាស់
រហូតដល់យើងពុំអាចសរសេរឲ្យអស់ទេ គង់តែយើងមានសេចក្តី
ត្រេកអរជាខ្លាំង កាលយើងមកដល់មាត់សមុទ្រ ហើយយើងហៅទី
នោះថា បរិបូរណ៍ ពីព្រោះទីនោះមានផ្លែឈើច្រើន។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំ នីហ្វេ បាននៅក្នុង
ដែនដីបរិបូរណ៍ អស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃហើយ នោះសំឡេងនៃ
ព្រះអម្ចាស់បានបន្លឺមកខ្ញុំថា ៖ ចូរក្រោកឡើង ហើយដើរទៅលើភ្នំ។
ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំក៏ក្រោកឡើង ហើយដើរ
ឡើងទៅលើភ្នំ ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់។

1 Nephi 17

And it came to pass that we did again take our jour-
ney in the wilderness; and we did travel nearly east-
ward from that time forth. And we did travel and
wade through much affliction in the wilderness; and
our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon
us, that while we did live upon raw meat in the
wilderness, our women did give plenty of suck for
their children, and were strong, yea, even like unto
the men; and they began to bear their journeyings
without murmurings.

And thus we see that the commandments of God
must be fulfilled. And if it so be that the children of
men keep the commandments of God he doth nour-
ish them, and strengthen them, and provide means
whereby they can accomplish the thing which he has
commanded them; wherefore, he did provide means
for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years,
yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called
Bountiful, because of its much fruit and also wild
honey; and all these things were prepared of the
Lord that we might not perish. And we beheld the
sea, which we called Irreantum, which, being inter-
preted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by
the seashore; and notwithstanding we had suffered
many afflictions and much difficulty, yea, even so
much that we cannot write them all, we were exceed-
ingly rejoiced when we came to the seashore; and we
called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in
the land of Bountiful for the space of many days, the
voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and
get thee into the mountain. And it came to pass that I
arose and went up into the mountain, and cried unto
the Lord.

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ អ្នកត្រូវសង់សំពៅមួយ តាមរបៀបដែលយើងនឹង
បង្ហាញអ្នក ដើម្បីយើងអាចនាំគ្រួសាររបស់អ្នកឆ្លងកាត់ទឹកទាំង
នេះ។

And it came to pass that the Lord spake unto me,
saying: Thou shalt construct a ship, after the manner
which I shall show thee, that I may carry thy people
across these waters.

៩ ហើយខ្ញុំទូលថា ៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើទូលបង្គំនឹងទៅផ្លូវណា
ដើម្បីរកលោហធាតុមករំលាយ ដើម្បីទូលបង្គំអាចធ្វើគ្រឿង
ឧបករណ៍សម្រាប់សង់សំពៅ ទៅតាមរបៀបដែលព្រះអង្គទ្រង់
បានបង្ហាញទូលបង្គំនោះ?

And I said: Lord, whither shall I go that I may find
ore to molten, that I may make tools to construct the
ship after the manner which thou hast shown unto
me?

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រាប់
ខ្ញុំនូវកន្លែងដែលខ្ញុំត្រូវទៅដើម្បីរកលោហធាតុ ដើម្បីខ្ញុំអាចធ្វើ
គ្រឿងឧបករណ៍។

And it came to pass that the Lord told me whither I
should go to find ore, that I might make tools.

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ បានធ្វើឧបករណ៍ផ្លុំ
ខ្យល់ដោយស្បែកសត្វ សម្រាប់ផ្លុំភ្លើង ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំធ្វើបំពង់
ដើម្បីយកទៅផ្លុំភ្លើងហើយ នោះខ្ញុំបានយកថ្មពីរដុំមកកូតនឹងគ្នា
ដើម្បីបង្កាត់ភ្លើង។

And it came to pass that I, Nephi, did make a bel-
lows wherewith to blow the fire, of the skins of
beasts; and after I had made a bellows, that I might
have wherewith to blow the fire, I did smite two
stones together that I might make fire.

១២ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មិនបានអនុញ្ញាតឲ្យយើងដុតភ្លើងឡើយ
កាលយើងធ្វើដំណើរនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ត្បិតទ្រង់មានព្រះបន្ទូល
ថា ៖ យើងនឹងធ្វើឲ្យអាហាររបស់អ្នកផ្អែមត្រាញ ដោយអ្នកមិនបាច់
ចម្អិនទេ។

For the Lord had not hitherto suffered that we
should make much fire, as we journeyed in the
wilderness; for he said: I will make thy food become
sweet, that ye cook it not;

១៣ ហើយយើងក៏នឹងទៅជាពន្លឺរបស់អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងទី
រហោស្ថានដែរ ហើយយើងនឹងរៀបចំផ្លូវសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា
បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ដរាបណាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់
យើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបាននាំទៅដែនដីសន្យា ហើយអ្នក
រាល់គ្នានឹងដឹងថា គឺយើងនេះហើយដែលបាននាំអ្នករាល់គ្នាទៅ។

And I will also be your light in the wilderness; and
I will prepare the way before you, if it so be that ye
shall keep my commandments; wherefore, inas-
much as ye shall keep my commandments ye shall be
led towards the promised land; and ye shall know
that it is by me that ye are led.

១៤ មែនហើយ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដែរថា ៖
បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានទៅដល់ដែនដីសន្យាហើយ នោះអ្នករាល់
គ្នានឹងដឹងថា យើងជាព្រះអម្ចាស់គឺជាព្រះ ហើយថា យើងជាព្រះ
អម្ចាស់ បានរំដោះអ្នករាល់គ្នាឲ្យរួចផុតពីសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ មែន
ហើយ គឺថា យើងបាននាំអ្នករាល់គ្នាចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹម។

Yea, and the Lord said also that: After ye have ar-
rived in the promised land, ye shall know that I, the
Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you
from destruction; yea, that I did bring you out of the
land of Jerusalem.

១៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ នីហ្វេ បានខំព្យាយាមកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំង
ឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយខ្ញុំបានទូន្មានបងៗរបស់ខ្ញុំឲ្យមានចិត្ត
ស្មោះត្រង់ ហើយមានចិត្តឧស្សាហ៍។

Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the com-
mandments of the Lord, and I did exhort my
brethren to faithfulness and diligence.

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានធ្វើគ្រឿងឧបករណ៍
ផ្សេងៗ អំពីលោហធាតុ ដែលខ្ញុំចម្រាញយកពីថ្មមក។

And it came to pass that I did make tools of the ore
which I did molten out of the rock.

១៧ ហើយកាលបងៗខ្ញុំ បានឃើញខ្ញុំកំពុងនឹងសង់សំពៅ នោះពួកគេក៏ចាប់ផ្តើមអ្វីៗទាំងនឹងខ្ញុំថា ៖ ប្អូនយើងជាមនុស្សឆ្លាត ព្រោះវាស្មានថា វាអាចសង់សំពៅបាន មែនហើយ ហើយវាក៏គិតស្មានថា វាអាចឆ្លងកាត់ទឹកដីធំនេះបាន។

១៨ ដូច្នោះហើយ ទើបបងៗខ្ញុំបានពោលត្រូវត្រូវទោសនឹងខ្ញុំ ហើយដោយមានប្រាថ្នាថា ពួកគេមិនចាច់ធ្វើការទេ គួរតែពួកគេមិនជឿថា ខ្ញុំអាចសង់សំពៅបានឡើយ ហើយពួកគេក៏ព្រមទាំងមិនជឿថា ខ្ញុំត្រូវបានបង្គាប់ពីព្រះអម្ចាស់ឡើយ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ និហ្វែ កើតសេចក្តីព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំង ព្រោះតែភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ពួកគេ ហើយឥឡូវនេះ នៅពេលដែលគេបានឃើញខ្ញុំចាប់ផ្តើមកើតសេចក្តីព្រួយបារម្ភ នោះពួកគេក៏កើតសេចក្តីសប្បាយក្នុងចិត្ត ដរាបដល់បានរីករាយដាក់លើរូបខ្ញុំ ដោយនិយាយថា ៖ យើងបានដឹងហើយថា ឯងមិនអាចសង់សំពៅបានទេ ព្រោះយើងដឹងហើយថា ឯងខ្វះការវិនិច្ឆ័យ ហេតុដូច្នោះហើយ ឯងពុំអាចសម្រេចនូវកិច្ចការដ៏ធំនេះបានឡើយ។

២០ ហើយឯងនេះ ក៏ដូចជាឪពុកយើងដែរ ដោយបានត្រូវនាំដោយគំនិតដ៏ឥតប្រយោជន៍នៃចិត្តលោក មែនហើយ លោកបាននាំយើងចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹម ហើយយើងបានដើរសាត់ព្រាត់នៅក្នុងទីរហោស្ថានអស់ពេលជាច្រើនឆ្នាំ ហើយប្រពន្ធយើងបានធ្វើការនឿយហត់ដោយមានផ្ទៃពោះផង ហើយគេបានបង្កើតកូននៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយរងទុក្ខគ្រប់យ៉ាង លើកលែងតែសេចក្តីស្លាប់ ហើយប្រសិនបើគេបានស្លាប់មុនពេលចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹម នោះគឺជាការប្រសើរជាងត្រូវរងទុក្ខសេចក្តីវេទនាបែបនេះ។

២១ មើលចុះ ប៉ុន្មានឆ្នាំមកហើយនេះ យើងបានរងទុក្ខនៅក្នុងទីរហោស្ថាន គឺជារយៈពេលនោះ ដែលយើងអាចត្រេកអរនឹងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់យើង និងដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់យើង មែនហើយ ហើយយើងអាចមានសេចក្តីសុខសប្បាយ។

២២ ហើយយើងដឹងថា មនុស្សដែលនៅឯដែនដីយេរូសាឡឹម គឺជាមនុស្សសុចរិត ព្រោះពួកគេបានកាន់តាមក្រឹត្យក្រម សេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះអម្ចាស់ និងគ្រប់ទាំងបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ទ្រង់ ស្របតាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងដឹងថា ពួកគេជាមនុស្សសុចរិត ហើយឪពុកយើងបានផ្តោលទោសគេ ហើយបាននាំយើងចេញឆ្ងាយ ពីព្រោះយើងបានស្តាប់តាមពាក្យសម្តីលោក មែនហើយ ហើយប្អូនយើងនេះ ក៏ដូចលោកដែរ។ ហើយដោយពាក្យបែបនេះហើយ ដែលបងៗខ្ញុំបានអ្វីៗទាំងអស់ ហើយពោលទោសនឹងយើង។

And when my brethren saw that I was about to build a ship, they began to murmur against me, saying: Our brother is a fool, for he thinketh that he can build a ship; yea, and he also thinketh that he can cross these great waters.

And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

- ២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ បាននិយាយទៅ ពួកគេថា ៖ តើបងរាល់គ្នាជឿទេថា ពួកអយ្យកោយើងជាកូនចៅ របស់អ៊ីស្រាអែល បានត្រូវនាំចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់ពួកសាសន៍ អេស៊ីព្យូចប្យ ប្រសិនបើពួកគេមិនបានប្រុងស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃ ព្រះអម្ចាស់នោះ?
- ២៤ មែនហើយ តើបងរាល់គ្នាគិតស្មានថា ពួកគេនឹងត្រូវនាំចេញផុត ពីសេវកភាពបានឬ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មិនបានបញ្ជាឲ្យលោក ម៉ូសេ ឲ្យនាំពួកគេចេញពីសេវកភាពនោះ?
- ២៥ ឥឡូវនេះ បងរាល់គ្នាដឹងថា កូនចៅអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុង សេវកភាព ហើយបងរាល់គ្នាដឹងថា ពួកគេត្រូវបង្ខំឲ្យធ្វើការជាទម្ងន់ ដែលពិបាកនឹងទ្រាំទ្របាន ហេតុដូច្នោះហើយ បងរាល់គ្នាដឹងថា ជា ការល្អមួយសម្រាប់ពួកគេ ដែលពួកគេនឹងត្រូវនាំចេញពីសេវកភាព នោះបាន។
- ២៦ ឥឡូវនេះ បងរាល់គ្នាដឹងហើយថា លោកម៉ូសេត្រូវបានបញ្ជា ដោយព្រះអម្ចាស់ ឲ្យធ្វើកិច្ចការដ៏ធំនោះ ហើយបងរាល់គ្នាដឹងថា ដោយពាក្យរបស់លោក នោះទឹកសមុទ្រក្រហមត្រូវញែកជាពីរ ពី ម្ខាងទៅម្ខាង ហើយពួកគេដើរឆ្លងកាត់លើដីគោក។
- ២៧ ប៉ុន្តែបងរាល់គ្នាដឹងថា ពួកសាសន៍អេស៊ីព្យូ ដែលជាពលទ័ពរបស់ ផារ៉ោន ត្រូវលិចលង់ទៅក្នុងទឹកសមុទ្រក្រហម។
- ២៨ ហើយបងរាល់គ្នាក៏ដឹងដែរថា ពួកគេត្រូវបាននាំម៉ាណាមក បរិភោគនៅក្នុងទីរហោស្ថាន។
- ២៩ មែនហើយ បងរាល់គ្នាក៏ដឹងដែរថា លោកម៉ូសេ ដោយសារពាក្យ របស់លោក ដែលស្របតាមព្រះចេស្ដានៃព្រះដែលមាននៅក្នុងខ្លួន លោក នោះលោកបានវាយថ្ម ហើយទឹកក៏ហូរចេញមក ដើម្បីឲ្យ កូនចៅអ៊ីស្រាអែលផឹកបំបាត់ស្រេក។
- ៣០ ហើយទោះបីពួកគេត្រូវបាននាំទៅ ដោយមានព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ របស់ពួកគេ ជាព្រះប្រោសលោះរបស់គេ យាងពីមុខគេ នាំគេក្នុង ពេលថ្ងៃ និងផ្តល់ពន្លឺក្នុងពេលយប់ ហើយធ្វើអ្វីៗសព្វបែបយ៉ាង សម្រាប់ពួកគេ ដែលសមនឹងមនុស្សបានទទួលក្តី ក៏គង់តែពួកគេនៅ តែធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយធ្វើគំនិតងងឹតងងល់ ហើយបានជេរប្រមាថ ទាស់នឹងលោកម៉ូសេ ហើយទាស់នឹងព្រះដ៏ពិត និងដ៏មានព្រះជន្ម រស់នៅដែរ។
- ៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអង្គ ទ្រង់បានបំផ្លាញពួកគេ ហើយស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអង្គ ទ្រង់បាននាំពួកគេ ហើយស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ទ្រង់បានធ្វើអ្វីៗសព្វបែបយ៉ាងសម្រាប់គេ ហើយគ្មានអ្វីមួយដែល ត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើយ លើកលែងតែដោយសារព្រះបន្ទូលព្រះអង្គ ប៉ុណ្ណោះ។

And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

៣២ ហើយបន្ទាប់ពីគេបានឆ្លងកាត់ទន្លេយ័រដាន់ នោះទ្រង់បានធ្វើឲ្យ ពួកគេខ្លាំងពូកែ រហូតដល់បានដេញពួកកូនចៅដែលនៅលើដែនដី នោះចេញ មែនហើយ រហូតដល់ធ្វើឲ្យពួកនោះខ្ចាត់ខ្ចាយដល់ សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ។

៣៣ ហើយឥឡូវនេះ តើបងរាល់គ្នាគិតស្មានថា ពួកកូនចៅដែលនៅ លើដែនដីនេះ ដែលនៅលើដែនដីសន្យា ដែលត្រូវបានដេញចេញ ដោយពួកអយ្យកោយើង តើបងរាល់គ្នាគិតស្មានថា ពួកគេជា មនុស្សសុចរិតឬ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់បងថា មិនមែនទេ។

៣៤ តើបងរាល់គ្នាគិតស្មានថា ពួកអយ្យកោយើងគាប់ព្រះហឫទ័យ ព្រះជាងពួកនេះឬ ប្រសិនបើពួកនេះជាមនុស្សសុចរិត? ខ្ញុំប្រាប់បង រាល់គ្នាថា មិនមែនទេ។

៣៥ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់យោគយល់ថាសាច់ទាំងអស់ដូចគ្នា អ្នកណាដែលសុចរិត នោះត្រូវបានប្រោសប្រណីពីព្រះ។ ប៉ុន្តែមើល ចុះ ប្រជាជននេះបានបដិសេធនូវគ្រប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយពួក គេកំពុងតែទុក្ខក្នុងអំពើទុច្ចរិត ហើយភាពពោរពេញនៃសេចក្តីក្រោធ របស់ព្រះបានធ្លាក់មកលើពួកគេ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានដាក់ បណ្តាសាដែនដីនេះទាស់នឹងពួកគេ ហើយបានប្រទានពរដែនដី នេះដល់ពួកអយ្យកោយើង មែនហើយ ទ្រង់បានដាក់បណ្តាសា ដែនដីនេះទាស់នឹងពួកគេ រហូតដល់សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ ហើយ បានប្រទានពរដែនដីដល់ពួកអយ្យកោយើង ឲ្យពួកគេមានអំណាច នៅលើដីនេះវិញ។

៣៦ មើលចុះ ទ្រង់បានបង្កើតផែនដី ដើម្បីឲ្យមនុស្សអាស្រ័យនៅ ហើយទ្រង់បានបង្កើតកូនចៅ របស់ព្រះអង្គ ដើម្បីឲ្យគ្រប់គ្រងផែនដី នេះ។

៣៧ ហើយទ្រង់បានលើកសាសន៍ដ៏សុចរិតមួយ ហើយបានបំផ្លាញ សាសន៍ទាំងឡាយរបស់ពួកទុច្ចរិត។

៣៨ ហើយទ្រង់បាននាំពួកសុចរិត ទៅឯដែនដីទាំងឡាយដែល ពិសេស ហើយទ្រង់បំផ្លាញពួកទុច្ចរិត ហើយដាក់បណ្តាសាដែនដី ដល់ពួកនេះ ដោយយល់ដល់ពួកគេ។

៣៩ ទ្រង់គ្រប់គ្រងនៅខ្ពស់លើមេឃ គ្បិតជាបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ ហើយ ផែនដីនេះ គឺជាទីកំណាល់កល់ព្រះបាទរបស់ទ្រង់។

៤០ ហើយទ្រង់ស្រឡាញ់អស់អ្នកណា ដែលទទួលទ្រង់ជាព្រះរបស់ គេ។ មើលចុះ ទ្រង់បានស្រឡាញ់ពួកអយ្យកោយើង ហើយទ្រង់ បានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងពួកគេ មែនហើយ គឺអំប្រាហាំ អ៊ី សាក និងយ៉ាកុប ហើយទ្រង់ចាំនូវសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយ ដែល ទ្រង់បានធ្វើ ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាទ្រង់នាំពួកគេចេញពីស្រុក អេស៊ីប៊ី។

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.

Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.

And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.

And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.

And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.

៤១ ហើយទ្រង់បានប្រដៅពួកគេនៅក្នុងទីរហោស្ថានដោយរំពាត់
របស់ព្រះអង្គ ព្រោះពួកគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូសដូចជាបង្ការដៃ
ហើយទ្រង់បានប្រដៅពួកគេដោយព្រះសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់ពួក
គេ។ ទ្រង់បានចាត់ឲ្យពស់ក្លើងហោះចុះមកក្នុងចំណោមពួកគេ
ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវពស់ចឹក នោះទ្រង់បានរៀបចំផ្លូវឡើងដើម្បី
ឲ្យពួកគេបានជាវិញ ហើយការដែលគេត្រូវធ្វើនោះ គឺគ្រាន់តែ
ក្រឡេកមើលប៉ុណ្ណោះ ហើយដោយវិធីនេះដោយពេក ឬស្រួលពេក
ទើបមានមនុស្សជាច្រើនត្រូវវិនាស។

៤២ ហើយជួនកាល ពួកគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយពួកគេបាន
ជេរប្រមាថទាស់នឹងលោកម៉ូសេ ហើយព្រមទាំងទាស់នឹងព្រះផង
ដែរ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែបង្ការដៃហើយថា ពួក
គេត្រូវបាននាំដោយព្រះចេស្ដាដ៏ឥតប្រៀបធៀបបានរបស់ទ្រង់ទៅឯ
ដែនដីសន្យាដែរ។

៤៣ ហើយឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់នេះ នោះថ្ងៃក៏មក
ដល់ដែលពួកគេក្លាយទៅជាពួកទុច្ចរិត មែនហើយ គឺទុច្ចរិតជិតទុំ
អស់ទៅហើយ ហើយខ្ញុំមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះ ពួកគេជិតត្រូវបំផ្លាញ
អស់ទៅហើយ គួរតែខ្ញុំដឹងថា ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ជាពិតប្រាកដ
ដែលគេត្រូវបំផ្លាញចោល លើកលែងតែមនុស្សបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ
ដែលនឹងត្រូវចាប់យកទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង។

៤៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យឪពុកខ្ញុំថា
លោកត្រូវចេញទៅទីរហោស្ថាន ហើយពួកសាសន៍យូដា ក៏
ព្យាយាមរកផ្តាច់ជីវិតលោកផង មែនហើយ ហើយបង្ការដៃក៏
ព្យាយាមរកផ្តាច់ជីវិតលោកដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ បង្ការដៃក៏ជា
ពួកឃាតករនៅក្នុងចិត្តបង ហើយបងៗក៏ដូចពួកគេនោះដែរ។

៤៥ បង្ការដៃក៏រហ័សធ្វើអំពើទុច្ចរិតណាស់ ប៉ុន្តែកម្រនឹកចាំដល់ព្រះ
អម្ចាស់ ជាព្រះរបស់បង។ បង្ការដៃក៏បានឃើញទេវតា ហើយ
ទេវតានោះបាននិយាយជាមួយនឹងបង្ការដៃក៏ មែនហើយ បង្ការដៃ
ក៏បានឮសំឡេងរបស់ព្រះអង្គជាញឹកញយ ហើយទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលជាមួយនឹងបង្ការដៃក៏ដោយសំឡេងតូចរហ័ងៗ ប៉ុន្តែបង
រដៃក៏មានចិត្តរឹងរូស ទើបមិនអាចចាប់អារម្មណ៍ពីព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះអង្គឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាទ្រង់មានព្រះបន្ទូល
ជាមួយនឹងបង ដូចជាសូរផ្លូវលាន់ ដែលធ្វើឲ្យផែនដីញ័រ ហាក់បីដូច
ជាចង់ប្រេះចេញពីគ្នា។

៤៦ ហើយបង្ការដៃក៏ដឹងដែរថា ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលដ៏
មានប្រិយរបស់ព្រះអង្គ ទ្រង់អាចធ្វើឲ្យផែនដីវិនាសចាត់បង់ទៅបាន
មែនហើយ ហើយបង្ការដៃក៏ដឹងថា ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ
ទ្រង់អាចធ្វើឲ្យដីគ្រោតគ្រាតរាបស្មើបាន ហើយដីរាបបែកបាក់បាន
ឱបីដូច្នោះមែន ហេតុអ្វីបានជាបង្ការដៃក៏ធ្វើចិត្តរឹងរូសអ្វីម៉្លោះ?

And he did straiten them in the wilderness with
his rod; for they hardened their hearts, even as ye
have; and the Lord straitened them because of their
iniquity. He sent fiery flying serpents among them;
and after they were bitten he prepared a way that
they might be healed; and the labor which they had
to perform was to look; and because of the simple-
ness of the way, or the easiness of it, there were many
who perished.

And they did harden their hearts from time to
time, and they did revile against Moses, and also
against God; nevertheless, ye know that they were
led forth by his matchless power into the land of
promise.

And now, after all these things, the time has come
that they have become wicked, yea, nearly unto
ripeness; and I know not but they are at this day
about to be destroyed; for I know that the day must
surely come that they must be destroyed, save a few
only, who shall be led away into captivity.

Wherefore, the Lord commanded my father that
he should depart into the wilderness; and the Jews
also sought to take away his life; yea, and ye also
have sought to take away his life; wherefore, ye are
murderers in your hearts and ye are like unto them.

Ye are swift to do iniquity but slow to remember
the Lord your God. Ye have seen an angel, and he
spake unto you; yea, ye have heard his voice from
time to time; and he hath spoken unto you in a still
small voice, but ye were past feeling, that ye could
not feel his words; wherefore, he has spoken unto
you like unto the voice of thunder, which did cause
the earth to shake as if it were to divide asunder.

And ye also know that by the power of his
almighty word he can cause the earth that it shall
pass away; yea, and ye know that by his word he can
cause the rough places to be made smooth, and
smooth places shall be broken up. O, then, why is it,
that ye can be so hard in your hearts?

៤៧ មើលចុះ ព្រលឹងខ្ញុំត្រូវទុក្ខព្រួយពីព្រោះតែបងរាល់គ្នា ហើយ ដួងចិត្តខ្ញុំក៏លឿងខ្លាចផ្សា ខ្ញុំខ្លាចក្រែងតែបងរាល់គ្នានឹងត្រូវបោះបង់ ចោលជារៀងដរាបតទៅ។ មើលចុះ ខ្ញុំពោរពេញទៅដោយព្រះ វិញ្ញាណនៃព្រះ ដរាបដល់រាងកាយខ្ញុំអស់កម្លាំង។

៤៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំបាន និយាយនូវពាក្យទាំងនេះរួចហើយ ពួកគេក៏ខឹងនឹងខ្ញុំ ហើយមាន ប្រាថ្នាចង់បោះខ្ញុំទៅក្នុងជម្រៅទឹកសមុទ្រ ហើយនៅពេលគេស្ទុះ មកចាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំបាននិយាយទៅគេថា ៖ ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះដ៏ មានមហិទ្ធិបូជិ ខ្ញុំបញ្ជាបងថា កុំពាលខ្ញុំឲ្យសោះ ព្រោះខ្ញុំពោរពេញ ទៅដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ គឺរហូតដល់ឆេះសាច់ខ្ញុំ ហើយអស់អ្នក ណាដាក់ដៃមកលើខ្ញុំ នោះនឹងត្រូវស្លាប់ដូចដើមត្រែងស្លុត ហើយអ្នក នោះនឹងក្លាយជាសូន្យចាត់ទៅនៅចំពោះព្រះចេស្ដានៃព្រះ ព្រោះ ព្រះទ្រង់នឹងវាយអ្នកនោះ។

៤៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វែ បាននិយាយទៅ ពួកគេថា គេមិនត្រូវអ្វីទៅទាល់នឹងឪពុកគេទៅទៀតឡើយ ហើយក៏មិនត្រូវប្រកែកមិនព្រមធ្វើកិច្ចការ ដែលខ្ញុំបានពឹងនោះដែរ ព្រោះព្រះទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំថា ខ្ញុំត្រូវសង់សំពៅមួយ។

៥០ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ បើព្រះទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំឲ្យ ធ្វើនូវកិច្ចការគ្រប់យ៉ាង នោះខ្ញុំអាចធ្វើកិច្ចការទាំងនោះបាន បើព្រះ ទ្រង់បញ្ជាឲ្យខ្ញុំនិយាយទៅទឹកនេះថា ចូរក្លាយទៅជាដី នោះទឹកនឹង ក្លាយទៅជាដីមែន ហើយបើខ្ញុំនឹងនិយាយថាដូចម្តេច ក៏នឹងបាន សម្រេចយ៉ាងនោះឯង។

៥១ ហើយឥឡូវនេះ បើព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះចេស្ដាដ៏មហិមាយ៉ាង នេះ ហើយបានបង្កើតឲ្យមានអព្វគហេតុជាច្រើនក្នុងចំណោមកូន ចៅមនុស្ស ហេតុអ្វីក៏ទ្រង់មិនអាចបង្គាប់ខ្ញុំឲ្យសង់សំពៅបាន?

៥២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វែ បាននិយាយពី រឿងជាច្រើនទៅបងៗរបស់ខ្ញុំ ដរាបដល់ពួកគេត្រូវបានជ្រប់មុខ ហើយមិនអាចរករឿងទាស់នឹងខ្ញុំទៀតឡើយ ហើយពួកគេក៏មិន ហ៊ានដាក់ដៃមកលើខ្ញុំ ឬចុះពាលខ្ញុំនឹងដៃពួកគេឡើយ គឺអស់រយៈ ពេលជាច្រើនថ្ងៃ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេពុំហ៊ានធ្វើយ៉ាងនេះ ក្រែងពួកគេ ត្រូវស្លាប់នៅចំពោះមុខខ្ញុំ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះមានអំណាចដល់ម៉្លោះ ហើយទ្រង់ប្រព្រឹត្តទៅលើពួកគេដូច្នោះ។

៥៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ ចូរហុចដៃទៅ ឲ្យបងៗរបស់អ្នកទៀតចុះ ហើយ ពួកគេនឹងមិនត្រូវស្លាប់នៅចំពោះអ្នកឡើយ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលថា យើងនឹងធ្វើឲ្យគេភ្នឹកភ្នាំងស្មារតី ហើយយើងធ្វើ យ៉ាងនេះ ដើម្បីឲ្យពួកគេដឹងថា យើងជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះរបស់ ពួកគេ។

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

៥៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានហុចដៃទៅឲ្យបងៗ ខ្ញុំ ហើយពួកគេមិនបានស្លូតនៅចំពោះមុខខ្ញុំឡើយ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានកន្ត្រាក់ពួកគេ ដូចដែលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទុក។

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

៥៥ ហើយឥឡូវនេះ ពួកគេបាននិយាយថា ៖ យើងដឹងយ៉ាងច្បាស់ ថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងយើង ព្រោះយើងដឹងថា ព្រះ ចេស្ដានៃព្រះអម្ចាស់បានកន្ត្រាក់ពួកយើង។ ហើយពួកគេបានលុត ជង្គង់ចុះចំពោះមុខខ្ញុំ ហើយបម្រុងនឹងថ្វាយបង្គំខ្ញុំ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃាត់ ពួកគេថា ៖ ខ្ញុំជាប្អូនរបស់បង មែនហើយ មានអាយុតិចជាងបង ហេតុដូច្នោះហើយ សូមបងថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះរបស់បង វិញ ហើយសូមគោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុករបស់បង និងម្តាយរបស់ បងចុះ ដើម្បីឲ្យបងអាចមានអាយុយូរនៅលើដីនេះ ដែលព្រះ អម្ចាស់ដ៏ជាព្រះរបស់បង ទ្រង់នឹងប្រទានឲ្យបង ។

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

នីហ្វេ ទី ១ 18

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានថ្វាយបង្គំព្រះ អម្ចាស់ ហើយបានចេញទៅជាមួយខ្ញុំ ហើយយើងយកលើធ្វើរាង សំពៅដ៏វិចិត្រ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញខ្ញុំជាការយល់ របៀបដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើរាងសំពៅ។
- ២ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វេ មិនបានធ្វើរាងសំពៅតាមរបៀបដែលមនុស្ស បានរៀនទេ ហើយខ្ញុំក៏ពុំបានសង់សំពៅតាមក្បួនរបស់មនុស្សដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានធ្វើសំពៅនេះតាមរបៀបដែលព្រះបានបង្ហាញខ្ញុំ ហេតុ ដូច្នោះហើយ ពុំមែនជារបៀបរបស់មនុស្សឡើយ។
- ៣ ហើយខ្ញុំ នីហ្វេ បានទៅលើភ្នំជាញឹកញាប់ ហើយខ្ញុំបានអធិស្ឋាន ដល់ព្រះអម្ចាស់ជាញឹកញាប់ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ បង្ហាញខ្ញុំពីការណ៍ដ៏ប្រសើរជាច្រើន។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានធ្វើសំពៅ ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់រួចហើយ នោះបងៗខ្ញុំបាន ឃើញថា សំពៅនេះល្អ ឯក្បាច់ក្បួនសោតក៏ល្អវិចិត្រ ហេតុដូច្នោះ ហើយ ទើបពួកគេបានបន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះអម្ចាស់ម្តងទៀត។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់បាន បន្លឺមកឪពុកខ្ញុំថា ពួកយើងត្រូវក្រោកឡើង ហើយចុះទៅក្នុង សំពៅ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្អែកឡើង បន្ទាប់ពីយើងបានរៀបចំវត្ថុគ្រប់យ៉ាង មានផ្លែឈើជាច្រើន និង សាច់ ដែលបានមកពីទីរហោស្ថាន និងទឹកឃ្មុំដ៏បរិបូរ ហើយស្បៀង ទាំងឡាយ ស្របតាមអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាយើងហើយ នោះយើងបានចុះទៅក្នុងសំពៅ ព្រមទាំងផ្ទុកអីវ៉ាន់របស់យើងគ្រប់ យ៉ាង និងគ្រាប់ពូជរបស់យើង និងអ្វីៗដែលយើងបានយកមក ស្របតាមអាយុរបស់យើងម្នាក់ៗ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបយើង ទាំងអស់គ្នាបានចុះទៅក្នុងសំពៅជាមួយនឹងប្រពន្ធយើង និងកូន ចៅយើង។
- ៧ ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកខ្ញុំបង្កើតបានកូនប្រុសពីរនាក់នៅក្នុងទី រហោស្ថាន បងត្រូវហៅថា យ៉ាកុប រីឯប្អូនគឺយ៉ូសែប។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីយើងទាំងអស់គ្នា បានចុះទៅក្នុងសំពៅរួចហើយ ហើយបានយកមកជាមួយយើងនូវ ស្បៀង និងវត្ថុទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានបញ្ជាឲ្យយើងយក នោះ យើងបានចេញដំណើរទៅតាមសមុទ្រ ហើយបានត្រូវខ្យល់បក់ សំពៅសំដៅទៅឯដែនដីសន្យា។

1 Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

៩ ហើយបន្ទាប់ពីយើងបានត្រូវខ្យល់បក់ទៅមុខអស់រយៈពេល ជាច្រើនថ្ងៃ នោះមើលចុះ បងៗខ្ញុំ និងកូនប្រុសៗរបស់អ៊ីសម៉ាអែល ហើយព្រមទាំងប្រពន្ធរបស់ពួកគេផង បានចាប់ផ្តើមមានការ សប្បាយ ដរាបដល់គេចាប់ផ្តើមរាំ ហើយច្រៀង ហើយនិយាយ ពាក្យទ្រគោះ មែនហើយ គឺរហូតដល់ពួកគេភ្លេចអស់ថា តើដោយ សារអំណាចអ្វី ដែលបាននាំពួកគេមកដល់ទីនេះ មែនហើយ ពួកគេ បានតម្កើងគ្នាដល់ទៅមានភាពទ្រគោះហួសវិស័យ។

១០ ហើយខ្ញុំ នីហ្វែ បានចាប់ផ្តើមភិតភ័យជាខ្លាំង ក្រែងព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ខ្មាស់នឹងយើង ហើយវាយយើងដោយព្រោះសេចក្តីទុច្ចរិត របស់យើង ខ្លាចក្រែងយើងត្រូវលេបលិចទៅក្នុងទីជម្រៅនៃសមុទ្រ នេះ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ នីហ្វែ បានចាប់ផ្តើមនិយាយទៅពួកគេ ដោយភាពម៉ឺងម៉ាត់ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេបែរជាខឹងនឹងខ្ញុំវិញ ហើយ និយាយថា ៖ យើងមិនព្រមឲ្យប្អូនប្រុសយើងធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រាលើ យើងទេ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លេមីន និងលេមយូលបាន ចាប់ខ្ញុំ ហើយចងខ្ញុំដោយខ្សែពួរ ហើយបានធ្វើបាបខ្ញុំយ៉ាងព្រៃផ្សៃ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានអត់ទ្រាំឲ្យពួក គេធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីទ្រង់អាចបង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ព្រះអង្គ រហូត ដល់បានបំពេញនូវព្រះបន្ទូលទ្រង់ ដែលទ្រង់បានចែងទុកអំពីពួក ទុច្ចរិត។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេបានចងខ្ញុំ យ៉ាងជាប់ ដែលខ្ញុំមិនអាចកម្រើកបាន ឯត្រីវិស័យដែលព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានរៀបចំឡើងនោះក៏ឈប់ដើរទៅ។

១៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេមិនដឹងថាត្រូវកាត់ចង្កូតសំពៅទៅខាង ណាឡើយ ដរាបដល់មានព្យុះមួយធំបានកូចឡើង មែនហើយ គឺជា ព្យុះសង្សារមួយដ៏កំណាច ហើយគួរស្ងប់ស្ងែង ហើយពួកយើងត្រូវ រសាត់ថយក្រោយនៅលើទឹកអស់រយៈពេលបីថ្ងៃ ហើយពួកគេបាន ចាប់ផ្តើមតក់ស្លុតជាខ្លាំង ក្រែងគេត្រូវលិចទៅក្នុងសមុទ្រ ទោះជា យ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែគេមិនបានដោះលែងខ្ញុំដែរ។

១៤ ហើយនៅក្នុងថ្ងៃទី៤ ដែលយើងត្រូវរសាត់ថយក្រោយនោះ ខ្យល់ព្យុះចាប់ផ្តើមកាចសាហាវជាខ្លាំង។

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concern- ing the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងជិតនឹងលេបលិចចុះ ទៅក្នុងជម្រៅទឹកសមុទ្រទៅហើយ។ ហើយបន្ទាប់ពីយើងត្រូវបាន រសាត់ថយក្រោយនៅលើទឹកអស់រយៈពេលបួនថ្ងៃ នោះបងៗខ្ញុំចាប់ផ្តើម យល់ថា សេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះ កំពុងតែធ្លាក់មកលើពួក គេ ហើយថាពួកគេរាល់គ្នាខុសជាងនឹងវិនាសជាមិនខានឡើយ លើក លែងតែពួកគេប្រែចិត្តចំពោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ហេតុដូច្នោះ ហើយ ពួកគេបានមករកខ្ញុំ ហើយស្រាយចំណងដែលចងកដៃខ្ញុំ ហើយមើលចុះ កដៃខ្ញុំហើមឡើងខ្លាំង ហើយកដើងខ្ញុំ ក៏ហើមជា ខ្លាំងដែរ ហើយឈឺចុកចាប់ឥតឧបមា។

១៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំបានសម្លឹងឆ្ពោះទៅរកព្រះ របស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានសរសើរតម្កើងទ្រង់ពេញមួយថ្ងៃតែម្តង ហើយ ខ្ញុំមិនបានអ្វីទៅទាល់នឹងព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះតែសេចក្តីវេទនារបស់ ខ្ញុំឡើយ។

១៧ ឥឡូវនេះ ឪពុកខ្ញុំ លីហៃ បាននិយាយនូវរឿងជាច្រើនទៅកាន់ ពួកគេ និងទៅកាន់កូនប្រុសៗរបស់អ៊ីសម៉ាអែលផង ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេបានបញ្ចេញពាក្យគ្រហឹមក្រហែងនឹងអ្នកណា ដែលនិយាយ កាន់ដើងខ្ញុំ ហើយឪពុកម្តាយខ្ញុំ ដែលចាស់ជរាទៅហើយ ហើយ បានទ្រាំទ្រនឹងការពិបាកចិត្តជាខ្លាំង ពីព្រោះតែកូនៗរបស់លោក នោះលោកក៏ត្រឡប់ទៅជាឈឺមែនហើយ គឺធ្លាក់ខ្លួនឈឺដេកនៅ លើគ្រែ។

១៨ ដោយព្រោះសេចក្តីទុក្ខសោក និងសេចក្តីសោកសៅដ៏ខ្លាំង និង សេចក្តីទុច្ចរិតរបស់បងៗខ្ញុំ នោះឪពុកម្តាយខ្ញុំជិតនឹងចាកលោកនេះ ទៅជួបនឹងព្រះរបស់គាត់ មែនហើយ សក់ស្កូវរបស់លោកជិតត្រូវ កប់នៅក្នុងដី មែនហើយ លោកជិតតែនឹងត្រូវបញ្ចុះទាំងសេចក្តី សោកសៅនៅក្នុងផ្នូរទឹក។

១៩ ឯយ៉ាកុប និងយូសែបផងនៅក្មេងនៅឡើយ ដោយត្រូវការ សេចក្តីទំនុកបម្រុងបីបាច់ច្រើន ក៏ត្រូវកើតទុក្ខលំបាក ពីព្រោះតែ សេចក្តីវេទនារបស់ម្តាយខ្លួន ហើយប្រពន្ធខ្ញុំផង ទាំងទឹកភ្នែក និង ពាក្យអធិស្ឋាន ហើយកូនៗខ្ញុំផង ក៏មិនអាចធ្វើឲ្យបងៗខ្ញុំទន់ចិត្ត ដើម្បីឲ្យពួកគេស្រាយខ្ញុំឡើយ។

២០ ហើយមិនមានអ្វីអាចធ្វើឲ្យពួកគេទន់ចិត្តឡើយ លើកលែងតែ ព្រះចេស្ដានៃព្រះ ដែលបានគំហកកំហែងពួកគេដោយសេចក្តីបំផ្លិច បំផ្លាញ ហេតុដូច្នោះហើយ នៅពេលពួកគេបានឃើញថា ពួកគេជិត ត្រូវលេបលិចទៅក្នុងជម្រៅសមុទ្រហើយ នោះទើបពួកគេប្រែចិត្ត ចំពោះអំពើដែលគេបានប្រព្រឹត្ត ដរាបដល់ពួកគេស្រាយខ្ញុំ។

And it came to pass that we were about to be swal- lowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judg- ments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniqui- ties; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against any- one that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief be- cause of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, insomuch that they loosed me.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេបានស្រាយ ខ្ញុំហើយ មើលចុះ ខ្ញុំក៏យកត្រីវិស័យ ហើយវាក៏ដើរតាមបំណងខ្ញុំ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានអធិស្ឋានដល់ព្រះ អម្ចាស់ ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានអធិស្ឋាន នោះខ្យល់ក៏ស្ងប់ស្ងាត់ ហើយព្យុះក៏ឈប់បក់ ហើយមានសភាពស្ងប់លឿងអស់ទៅ។

And it came to pass after they had loosed me, behold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ បាននាំសំពៅទៅ ដើម្បីយើងបានបើកក្ដោងម្ដងទៀតសំដៅទៅឯដែនដីសន្យា។

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីយើងបានធ្វើ ដំណើរក្នុងសំពៅអស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃហើយ នោះយើងបាន ទៅដល់ដែនដីសន្យា ហើយយើងបានឡើងទៅលើដែនដីនោះ ហើយបានបោះត្រសាលរបស់យើង ហើយយើងបានហៅទីនោះ ថា ដែនដីសន្យា។

And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងចាប់ផ្ដើមភ្ជួររាស់ដី ហើយយើងបានចាប់ផ្ដើមដាំគ្រាប់ពូជ មែនហើយ យើងបានដាំ គ្រាប់ពូជទាំងអស់របស់យើងទៅក្នុងដី ដែលយើងបានយកមកពី ដែនដីយេរូសាឡឹម។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គ្រាប់ ពូជទាំងនោះ បានដុះឡើងយ៉ាងល្អ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងបាន ទទួលពរដ៏បរិបូរ។

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលយើងធ្វើដំណើរ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន យើងបានប្រទះឃើញថា មានសត្វជើងបួន គ្រប់មុខនៅក្នុងព្រៃលើដែនដីសន្យា មានទាំងគោញី និងគោ ឈ្មោល លា សេះ ពពែ ពពែព្រៃ ហើយនឹងសត្វព្រៃគ្រប់ប្រភេទ ដែលសម្រាប់ឲ្យមនុស្សប្រើប្រាស់។ ហើយយើងបានប្រទះឃើញ រ៉ែគ្រប់មុខ មានទាំងមាស និងប្រាក់ និងស្ពាន់។

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

នីហ្វេ ទី ១ 19

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបានធ្វើផ្ទាំងទាំងឡាយពីលោហធាតុ ដើម្បីខ្ញុំ អាចធ្លាក់នៅលើនោះនូវជីវប្រវត្តិនៃប្រជាជនខ្ញុំ។ ហើយនៅលើ ផ្ទាំងទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានធ្វើនោះខ្ញុំបានធ្លាក់នូវបញ្ជីរបស់ឪពុកខ្ញុំ និងអំពីការធ្វើដំណើរនៅក្នុងទីរហោស្ថានរបស់យើងផង ព្រមទាំង ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់ឪពុកខ្ញុំដែរ ហើយព្រមទាំងពាក្យ ព្យាករណ៍ជាច្រើនរបស់ខ្ញុំផង ដែលខ្ញុំបានធ្លាក់នៅលើផ្ទាំងទាំង នោះ។
- ២ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំធ្វើផ្ទាំងនោះ ខ្ញុំមិនដឹងទេថា ខ្ញុំនឹងត្រូវព្រះ អម្ចាស់បញ្ជាឲ្យធ្វើផ្ទាំងទាំងនេះ ហេតុដូច្នោះហើយ បញ្ជីរបស់ឪពុក ខ្ញុំ និងពង្សវត្តារបស់ពួកអយ្យកោរបស់លោក ហើយនិង ភាគច្រើននៃអស់ទាំងដំណើរការរបស់យើងនៅក្នុងទីរហោស្ថាន នោះត្រូវបានធ្លាក់ត្រាទុកនៅលើផ្ទាំងដំបូងទាំងនោះ ដែលខ្ញុំបាន ពោលដល់ ហេតុដូច្នោះហើយ រឿងទាំងឡាយដែលកើតឡើង មុន ពេលខ្ញុំធ្វើផ្ទាំងទាំងនេះ គឺតាមពិត បានពោលដល់នៅលើផ្ទាំងដំបូង ច្រើនជាង។
- ៣ ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានធ្វើផ្ទាំងទាំងនេះ តាមរយៈការបញ្ជាហើយ នោះខ្ញុំ នីហ្វេ បានទទួលបញ្ជាមួយថា ការងារបម្រើ និងពាក្យ ព្យាករណ៍ទាំងឡាយនៃភាគដ៏ច្បាស់ ហើយពិសេសៗ ត្រូវយកមក សរសេរនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ ហើយរឿងទាំងឡាយដែលបាន សរសេរទុកនោះត្រូវរក្សាទុកសម្រាប់ការបង្រៀនដល់ប្រជាជនខ្ញុំ ដែលនឹងបានទទួលដែនដីនោះ ហើយសម្រាប់ប្រយោជន៍ផ្សេងៗ ទៀតផង ជាប្រយោជន៍ទាំងឡាយដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាប។
- ៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ នីហ្វេ បានធ្វើបញ្ជីមួយនៅលើផ្ទាំងផ្សេង ទៀត ដែលមានដំណើររឿង ឬមានដំណើររឿងជាច្រើនអំពី សង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយ និងសេចក្តី បំផ្លិចបំផ្លាញទាំងឡាយនៃប្រជាជនខ្ញុំ។ ហើយការណ៍នេះហើយ ដែលខ្ញុំបានធ្វើ ហើយបានបញ្ជាប្រជាជនខ្ញុំថា ពួកគេត្រូវធ្វើយ៉ាង ណា បន្ទាប់ពីខ្ញុំស្លាប់ទៅ ហើយថាផ្ទាំងទាំងនេះ ត្រូវប្រគល់តពី តំណាមួយទៅតំណាមួយទៀត ឬពីព្យាការីមួយទៅព្យាការីមួយទៀត រហូតដល់បានទទួលបញ្ជាទាំងឡាយពីព្រះអម្ចាស់ថ្មីទៀត។
- ៥ ហើយដំណើររឿងអំពីការដែលខ្ញុំធ្វើផ្ទាំងទាំងនេះ នឹងត្រូវបាន ប្រាប់ពីអំណឹះតទៅ ហើយខណៈនោះ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយតទៅ ទៀតនូវអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយមក ហើយការណ៍នេះហើយដែលខ្ញុំ ធ្វើ ដើម្បីឲ្យការណ៍ទាំងឡាយដែលពិសិដ្ឋលើសលែងទៅទៀត នឹង ត្រូវបានរក្សាទុក សម្រាប់ជាដំណឹងអំពីប្រជាជនខ្ញុំ។

1 Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំមិនសរសេររឿងអ្វីនៅលើ ផ្ទាំងទាំងនេះទេ លើកលែងតែរឿងណាដែលខ្ញុំគិតថាពិសិដ្ឋ ប៉ុណ្ណោះ។ ហើយឥឡូវនេះ បើខ្ញុំធ្វើខុស គឺសូម្បីតែមនុស្សដើមក៏ បានធ្វើខុសដែរ ខ្ញុំនឹងមិនដោះសាខ្លួនឯងដោយសារអ្នកដទៃនោះ ទេ ប៉ុន្តែដោយសារភាពទន់ខ្សោយ ដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ស្របតាម សាច់ឈាម នោះទើបខ្ញុំដោះសាខ្លួនខ្ញុំវិញ។

៧ ត្បិតរឿងទាំងឡាយដែលអ្នកខ្លះរាប់ថាតម្លៃដ៏មហិមា គឺដល់ទាំង រូបកាយ និងដល់ព្រលឹងដែរ នោះមានអ្នកផ្សេងទៀតចាត់ទុកថា គ្មានតម្លៃអ្វីសោះ ហើយយកមកជាន់លើនៅក្រោមជើងរបស់ពួក គេ។ មែនហើយ សូម្បីតែព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ក៏មនុស្សយក មក ជាន់លើនៅក្រោមជើងរបស់ពួកគេដែរ ខ្ញុំថា ជាន់លើនៅ ក្រោមជើងរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់និយាយម្យ៉ាងទៀតថា — ពួកគេ ចាត់ទុកទ្រង់ថាគ្មានតម្លៃអ្វីសោះ ហើយមិនប្រុងស្តាប់តាមពាក្យ ទូន្មានរបស់ព្រះអង្គឡើយ។

៨ ហើយមើលចុះ ទ្រង់នឹងយាងមក ស្របតាមពាក្យសម្តីរបស់ ទេវតា ក្នុង៦០០ឆ្នាំ ចាប់តាំងពីពេលដែលឪពុកខ្ញុំបានចាកចេញពី ក្រុងយេរូសាឡឹមមក។

៩ ហើយមនុស្សលោក ដោយព្រោះសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ នោះ នឹងចាត់ទ្រង់ទុកជាគ្មានតម្លៃទៅវិញ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេវាយ ទ្រង់ ក៏ទ្រង់អត់ធ្មត់ ពួកគេទះទ្រង់ ក៏ទ្រង់អត់ធ្មត់។ មែនហើយ ពួកគេ ស្មោះដាក់ទ្រង់ ក៏ទ្រង់អត់ធ្មត់ ពីព្រោះមកពីសេចក្តីមេត្តាករុណា និង ការអត់ធ្មត់ ដែលទ្រង់មានចំពោះកូនចៅមនុស្ស។

១០ ហើយព្រះនៃពួកអយ្យកោយើង ដែលត្រូវបាននាំចេញពីស្រុក អេស៊ីប្តូឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ហើយត្រូវបានថែរក្សាទុកនៅក្នុងទី រហោស្ថានដោយសារទ្រង់ មែនហើយ ជាព្រះនៃអ័ប្រាហាំ និងអ៊ី សាក ហើយជាព្រះនៃយ៉ាកុប ទ្រង់ប្រគល់រូបអង្គទ្រង់ដូចជាមនុស្ស ទៅក្នុងដៃពួកទុច្ចរិត ស្របតាមពាក្យសម្តីរបស់ទេវតា ដើម្បីឲ្យត្រូវ បានលើកឡើង ស្របតាមពាក្យសម្តីរបស់ស៊ីណុក ហើយដើម្បីឲ្យ ត្រូវបានឆ្កាង ស្របតាមពាក្យសម្តីរបស់នីអ៊ុម ហើយដើម្បីឲ្យត្រូវ បានបញ្ជូនទៅក្នុងផ្នូរ ស្របតាមពាក្យសម្តីរបស់ស៊ីណូស ដែល លោកបាននិយាយអំពីភាពងងឹតបីថ្ងៃ ដែលជាទិសម្កាល់ប្រាប់អំពី ការសុគតរបស់ព្រះអង្គ គឺប្រាប់ដល់ពួកអ្នកដែលនៅលើកោះទាំង ឡាយក្នុងសមុទ្រ ជាពិសេសទៅទៀត គឺប្រាប់ដល់ពួកអ្នកដែលជា វង្សអ៊ីស្រាអែល។

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words—they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

១១ ត្បិតព្យាករនោះបាននិយាយថា ៖ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់ពិតជានឹងពិនិត្យពីចម្បងអ្វីស្រាវអែលទាំងអស់នៅថ្ងៃនោះ រង្សីអ្វីស្រាវអែលខ្លះដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ពីព្រោះមកពីសេចក្តីសុចរិតរបស់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេមានសេចក្តីអំណរដ៏ធំ និងសេចក្តីសង្គ្រោះ ឯខ្លះទៀត ដោយផ្កូរ និងរន្ទះនៃព្រះចេស្តារបស់ទ្រង់ ដោយព្រះសង្ស័យ ដោយភ្លើង និងដោយផ្សែង និងចំហាយនៃសេចក្តីងងឹត និងដោយដីបែកក្រហែង ហើយដោយភ្នំទាំងឡាយដែលនឹងផុសខ្ពស់ឡើងមក។

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunderings and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

១២ ហើយព្យាករស៊ីណូសនិយាយថា ការណ៍អស់ទាំងនេះត្រូវតែមកដល់ជាពិតប្រាកដ។ ហើយថ្មនៅលើដីត្រូវប្រេះចេញពីគ្នា ហើយដោយសារសំឡេងថ្មរបស់ផែនដី នោះស្តេចជាច្រើននៅលើកោះទាំងឡាយក្នុងសមុទ្រ នឹងត្រូវបានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបណ្តាលឲ្យស្រែកថា ៖ ព្រះនៃធម្មជាតិរងទុក្ខវេទនា។

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

១៣ រីឯពួកអ្នកដែលនៅក្រុងយេរូសាឡឹម នោះព្យាករនិយាយថា ពួកគេនឹងត្រូវមនុស្សទាំងពួងវាយ ពីព្រោះពួកគេឆ្កាងព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយបែរចិត្តចេញ ដោយបដិសេធនូវទីសម្គាល់ និងការណ៍អស្ចារ្យទាំងឡាយ ហើយនឹងព្រះចេស្តា និងសិរីល្អរបស់ព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

១៤ ហើយព្យាករនិយាយថា ដោយមកពីពួកគេបែរចិត្តចេញ ហើយមើលងាយដល់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នោះពួកគេនឹងដើររសាត់ប្រាក់ក្នុងសាច់ឈាម ហើយវិវាទ ហើយក្លាយទៅជាទីជឿលក្ខៈ ជាទីដំណៀល ហើយស្អប់នៅគ្រប់អស់ទាំងសាសន៍។

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

១៥ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្យាករនិយាយថា កាលណាថ្ងៃនោះមកដល់ ដែលពួកគេនឹងមិនបែរចិត្តចេញពីព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទៀតទេ នោះទ្រង់នឹងនឹកឃើញសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងពួកអយ្យការរបស់ពួកគេ។

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

១៦ មែនហើយ ខណៈនោះ ទ្រង់នឹងនឹកឃើញកោះទាំងឡាយក្នុងសមុទ្រ មែនហើយ និងអស់ទាំងប្រជាជនដែលជាអ្នកអ៊ីស្រាអែល នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ យើងនឹងប្រមូលមកពីទិសទាំងបួននៃផែនដី ស្របតាមពាក្យរបស់ព្យាករស៊ីណូស។

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

១៧ ព្យាករនិយាយថា មែនហើយ ហើយអស់ទាំងផែនដីនឹងឃើញសេចក្តីសង្គ្រោះនៃព្រះអម្ចាស់ គឺគ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា ហើយនឹងគ្រប់ទាំងប្រជាជននឹងបានពរ។

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

១៨ ហើយខ្ញុំនិហៃ បានសរសេររឿងទាំងនេះសម្រាប់ប្រជាជនខ្ញុំ ក្រែងខ្ញុំអាចបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេឲ្យចងចាំដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ។

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

១៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនិយាយទៅវង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ថា បើសិនជាដូច្នោះមែន នោះពួកគេនឹងទទួលយកការណ៍អស់ទាំងនេះ។

២០ ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំមានការហេរហត់ខាងវិញ្ញាណ ដើម្បីពួកអ្នកដែលនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំខ្សោះលើយ សូម្បីតែឆ្អឹងខ្ញុំក៏ទន់ខ្សោយ ព្រោះបើព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មិនមេត្តាបង្ហាញខ្ញុំអំពីរឿងពួកគេ ដូចជាទ្រង់បានបង្ហាញដល់ពួកព្យាករវិដើមទេ នោះខ្ញុំក៏នឹងត្រូវវិនាសទៅហើយដែរ។

២១ ហើយទ្រង់បានបង្ហាញយ៉ាងពិតប្រាកដដល់ពួកព្យាករវិដើមនូវរឿងទាំងអស់អំពីពួកគេ ហើយទ្រង់ក៏បានបង្ហាញដល់មនុស្សជាច្រើនអំពីរឿងយើងដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ជាការចាំបាច់ដែលយើងត្រូវតែដឹងពីរឿងទាំងនោះ ព្រោះរឿងទាំងនោះត្រូវបានសរសេរនៅលើផ្ទាំងលង្ហិនដែរ។

២២ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ បានបង្រៀនបងៗខ្ញុំអំពីរឿងទាំងនេះ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានអានរឿងជាច្រើនឲ្យពួកគេស្តាប់ ដែលបានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិន ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចដឹងអំពីកិច្ចការទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់នៅលើផែនដីផ្សេងៗក្នុងចំណោមប្រជាជនជាន់ដើម។

២៣ ហើយខ្ញុំបានអានរឿងជាច្រើនទៅឲ្យបងៗខ្ញុំស្តាប់ ដែលមានសរសេរនៅក្នុងគម្ពីរទាំងឡាយនៃលោកម៉ូសេ ប៉ុន្តែដើម្បីបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេឲ្យបានច្រើនថែមទៀត ឲ្យជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ពួកគេ នោះខ្ញុំបានអានឲ្យគេស្តាប់នូវរឿងដែលបានសរសេរដោយព្យាករវិសាយ ត្បិតខ្ញុំប្រៀបធៀបបទព្រះគម្ពីរទាំងអស់ទៅនឹងខ្លួនយើង ដើម្បីទុកជាប្រយោជន៍ និងការចេះដឹងដល់យើង។

២៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ ចូរបងរាល់គ្នាស្តាប់ពាក្យសម្តីរបស់ព្យាករវិចុះ គឺបងរាល់គ្នាដែលជាសំណល់នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល ដែលជាមែកដែលបានកាត់ចេញ ចូរបងរាល់គ្នាស្តាប់ពាក្យសម្តីរបស់ព្យាករវិ ដែលបានសរសេរសម្រាប់វង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ហើយប្រៀបធៀបពាក្យទាំងនោះទៅនឹងខ្លួនយើង ដើម្បីបងរាល់គ្នាអាចមានសេចក្តីសង្ឃឹម ដូចជាបងប្អូនទាំងឡាយរបស់បង ដែលបងរាល់គ្នាបានកាត់ចេញពីពួកគេមកនោះ ព្រោះព្យាករវិបានសរសេរទុកយ៉ាងនេះ ។

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

នីហ្វេ ទី ១ 20

- ១ ចូរស្តាប់សេចក្តីនេះ ឱពួកវង្សយ៉ាកុបអើយ ជាពួកអ្នកដែលបានហៅតាមឈ្មោះអ៊ីស្រាអែល ហើយបានចេញពីទឹករបស់យូដាមក ឬចេញពីទឹកនៃបុណ្យជ្រមុជទឹកមក ជាពួកអ្នកដែលស្បថដោយព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ព្រមទាំងដំណាលពីព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលផង តែមិនមែនដោយស្មោះចំពោះ ឬដោយសុចរិតទេ។
- ២ ទោះយ៉ាងនេះក្តី ពួកគេហៅខ្លួនគេជាអ្នកក្រុងបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែពួកគេមិនពឹងផ្អែកទៅលើព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដែលជាព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារទេ មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ គឺជាព្រះនាមទ្រង់។
- ៣ មើលចុះ យើងបានថ្លែងប្រាប់នូវការណ៍ដែលកន្លងទៅហើយ តាំងពីបុរាណមក ហើយរឿងនោះបានចេញពីមាត់យើងទៅ ហើយយើងបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ ឯការណ៍ទាំងនោះ យើងបានបង្ហាញភ្លាមមួយរំពេច។
- ៤ ហើយយើងបានធ្វើយ៉ាងនេះ ពីព្រោះយើងបានដឹងថា អ្នកជាមនុស្សរឹងចតុស ហើយមានកដូចជា ចម្រើងដែក ឯថ្ងាសអ្នកក៏ជាលង្ហិន
- ៥ ហើយយើងបានទាំងថ្លែងប្រាប់សេចក្តីនោះដល់អ្នកតាំងពីបុរាណមក យើងបានបង្ហាញឲ្យអ្នកដឹងមុនដែលការណ៍នោះកើតមកផង ហើយយើងបានបង្ហាញសេចក្តីនោះ ក្រែងអ្នកនិយាយថា — រូបព្រះរបស់ខ្ញុំ បានធ្វើការនោះ ហើយរូបឆ្នាក់របស់ខ្ញុំ និងរូបសិតរបស់ខ្ញុំ ដែលបង្ហាប់ការណ៍នោះឡើង។
- ៦ អ្នកបានឃើញ ហើយពួកការណ៍គ្រប់ទាំងនេះ តើអ្នកមិនព្រមថ្លែងប្រាប់ទេឬ? ហើយពីពេលនេះទៅ យើងបានបង្ហាញឲ្យអ្នកឃើញការណ៍ថ្មីទៀត គឺជាការណ៍លាក់កំបាំងដែលអ្នកមិនបានស្គាល់ផង។
- ៧ ការណ៍ទាំងនោះទើបនឹងកើតឡើងឥឡូវនេះ មិនមែនកាលពីបុរាណទេ គឺកាលមុនថ្ងៃនេះ អ្នកមិនដែលបានឮពីការណ៍ទាំងនោះឡើយ តែការណ៍នេះបានថ្លែងប្រាប់អ្នកហើយ ក្រែងអ្នកនិយាយថា — មើលចុះ ខ្ញុំបានដឹងការណ៍នោះហើយ។
- ៨ មែនហើយ អ្នកមិនបានឮសោះ មែនហើយ អ្នកមិនបានដឹងផង មែនហើយ តាំងពីបុរាណមក ត្រចៀកអ្នកមិនទាន់បានបើកឡើងនៅឡើយ គ្មិតយើងបានដឹងថា អ្នកនឹងប្រព្រឹត្តដោយចិត្តក្បត់ ហើយអ្នកមានឈ្មោះថា ជាអ្នកបះបោរតាំងពីផ្ទៃម្តាយមក។
- ៩ ទោះយ៉ាងនេះក្តី ដោយយល់ដល់នាមយើង នោះយើងនឹងផ្អាកសេចក្តីក្រែរក្រាធរបស់យើង ហើយដោយយល់ដល់សេចក្តីសរសើរតម្កើងរបស់យើង នោះយើងនឹងឈប់លែងពីដំណើរអ្នកដើម្បីកុំឲ្យយើងកាត់អ្នកចេញ។

1 Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

១០ ត្បិតមើលចុះ យើងបានសម្រុងអ្នក គឺយើងបានរើសអ្នកនៅក្នុង ឡនៃសេចក្តីវេទនាវិញ។

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

១១ ដោយយល់ដល់ខ្លួនយើង មែនហើយ គឺដោយខ្លួនយើងផ្ទាល់ យើងនឹងធ្វើការណ៍នោះ ត្បិតយើងមិនអនុញ្ញាតឲ្យនាមយើង ត្រូវ បង្កាប់បាន ឯសិរីល្អរបស់យើង យើងមិនព្រមលើកឲ្យអ្នកដទៃ ឡើយ។

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

១២ ឱពួកយ៉ាកុប និងអ៊ីស្រាអែល ជាអ្នកដែលយើងបានហៅអើយ ចូរប្រុងស្តាប់តាមយើងចុះ ត្បិតយើងនេះហើយជាដើម ហើយជា ចុងដែរ។

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

១៣ ដៃយើងក៏បានដាក់បូសនៃផែនដី ហើយដៃស្តាំរបស់យើងបាន លាតផ្ទៃមេឃ។ យើងហៅភាគទាំងពីរ ភាគនោះក៏ឈរឡើង ជាមួយគ្នា។

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

១៤ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រជុំគ្នាទាំងអស់ ហើយស្តាប់ចុះ ក្នុងចំណោម ពួកគេ តើមានអ្នកណាដែលថ្លែងប្រាប់អំពីការណ៍ទាំងនេះដល់ពួក គេឬ? អ្នកមួយនោះ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ស្រឡាញ់ មែនហើយ គេ នឹងធ្វើឲ្យព្រះបន្ទូលបានសម្រេច ដែលគេបានថ្លែងប្រាប់ពួកគេ ហើយគេនឹងសម្រេចដល់ក្រុងបាប៊ីឡូនតាមបំណងព្រះហឫទ័យ ទ្រង់ ហើយដៃរបស់គេនឹងសង្កត់លើពួកខាល់ដេ។

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

១៥ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដៃថា យើងជាព្រះអម្ចាស់ មែន ហើយ យើងបានពោល មែនហើយ យើងបានហៅគេឲ្យថ្លែងប្រាប់ យើងបាននាំគេមក ហើយគេនឹងធ្វើការគេឲ្យចម្រើនឡើង។

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

១៦ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាចូលមកជិតយើង យើងមិនបាននិយាយដោយ សម្ងាត់ទេ តាំងពីដើមដំបូងមក គឺតាំងពីការណ៍នោះចាប់ផ្តើម កើតឡើង យើងបានពោល ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បាន ចាត់ខ្ញុំជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ឲ្យមក។

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

១៧ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះ គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ យើងគឺជាព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះនៃអ្នកបានចាត់លោកមក ជាព្រះដែលបង្រៀនឲ្យអ្នកបាន ទទួលប្រយោជន៍ ហើយក៏នាំអ្នកទៅក្នុងផ្លូវដែលអ្នកគួរដើរ គឺយើង នេះហើយបានធ្វើការណ៍ទាំងនោះ។

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

១៨ ឱ បើអ្នកបានប្រុងស្តាប់តាមបញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មានរបស់យើង — នោះសេចក្តីសុខសាន្តរបស់អ្នកនឹងបានដូចជាទន្លេ សេចក្តីសុចរិត របស់អ្នក នឹងបានដូចជារលកនៃសមុទ្រហើយ។

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

១៩ ឯពូជអ្នកក៏នឹងបានច្រើនដូចខ្សាច់ ហើយផលដែលកើតពីអ្នកមក នោះនឹងបានដូចជាគ្រាប់ខ្សាច់ទាំងប៉ុន្មាន ឯឈ្មោះគេក៏មិនត្រូវកាត់ ចេញ ឬបំផ្លាញពីមុខយើងឡើយ។

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

២០ ចូរចេញពីក្រុងបាប៊ីឡូនទៅ ហើយរត់ភៀសខ្លួនពីពួកខាល់ដេ ចូរប្រកាសប្រាប់ដោយសំឡេងច្រៀង ចូរថ្លែងពីរឿងនេះ ហើយ បញ្ជូនរហូតដល់ចុងផែនដីផង ចូរប្រាប់ថា ៖ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន ប្រោសលោះពួកយ៉ាកុប ជាអ្នកបម្រើទ្រង់ហើយ។

២១ ហើយពួកគេមិនបានស្រេកឡើយ ទ្រង់នាំគេដើរកាត់សមុទ្រ ខ្សាច់ ទ្រង់បានធ្វើឲ្យមានទឹកហូរចេញពីថ្មដាសម្រាប់គេ ទ្រង់ក៏បំ ប្រេះថ្មដា ហើយទឹកក៏ផុសចេញមក។

២២ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ទោះបីទ្រង់បានធ្វើ ការណ៍ទាំងនេះក្តី និងការណ៍ធំជាងនេះទៀតក៏ដោយ គង់តែគ្មាន សេចក្តីសុខសាន្តដល់មនុស្សដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ឡើយ ។

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

នីហ្វេ ទី ១ 21

- ១ ហើយជាថ្មីម្តងទៀត ៖ ឱគំណរង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ចូរស្តាប់យើង ចុះ អស់អ្នកដែលបានកាត់ចេញ ហើយបានបណ្តេញចេញ ដោយមកពីសេចក្តីអាក្រក់នៃអ្នកកង្វាលនៃស្រ្តីយើង មែនហើយ អស់អ្នកដែលបានកាត់ចេញ ហើយបានខ្ចាត់ខ្ចាយទៅគ្រប់ទិសទី ឱរង្សអ៊ីស្រាអែល ជាស្រ្តីរបស់យើង ម្ចាស់កោះទាំងឡាយអើយ។ ចូរស្តាប់យើងចុះ ឱប្រជាជាតិទាំងប៉ុន្មានដែលនៅឆ្ងាយអើយ ហើយចូរប្រុងស្តាប់ចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានហៅខ្ញុំ តាំងពីផ្ទៃម្តាយមក ទ្រង់បានដំណាលពីឈ្មោះខ្ញុំ តាំងពីនៅក្នុងពោះម្តាយមកម្ល៉េះ។
- ២ ហើយទ្រង់បានធ្វើឲ្យមាត់ខ្ញុំដូចជាដាវដ៏មុត បានលាក់ខ្ញុំនៅក្រោមម្លប់នៃព្រះហស្តទ្រង់ ហើយបានធ្វើឲ្យខ្ញុំដូចជាត្រួញដែលខាត់រំលីង ព្រមទាំងដាក់ខ្ញុំទុកក្នុងនៅក្នុងបំពង់ព្រួញរបស់ទ្រង់។
- ៣ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ អ្នកជាអ្នកបម្រើរបស់យើង គឺអ៊ីស្រាអែលដែលយើងនឹងបានសិរីល្អដោយសារអ្នក។
- ៤ ខណៈនោះខ្ញុំពោលថា ៖ ខ្ញុំបានខំប្រឹងធ្វើការឥតប្រយោជន៍ ខ្ញុំបានបង់កម្លាំងខ្ញុំទៅទេវទេវជាអសារឥតការ ប៉ុន្តែសេចក្តីយុត្តិធម៌ដែលគួរដល់ខ្ញុំ នោះនៅនឹងព្រះអម្ចាស់ ហើយរង្វាន់របស់ខ្ញុំក៏នៅនឹងព្រះនៃខ្ញុំដែរ។
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ — ជាព្រះដែលជប់ស្រែកខ្ញុំនៅក្នុងផ្ទៃម្តាយ ដើម្បីឲ្យបានធ្វើជាអ្នកបម្រើទ្រង់សម្រាប់នឹងនាំពួកយ៉ាកុបមកឯទ្រង់វិញ — ថ្វីបើពួកអ៊ីស្រាអែលមិនបានមូលមកឯទ្រង់ក្តី គ្បិតខ្ញុំជាទីរាប់អាននៅព្រះនេត្រព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះនៃខ្ញុំ ទ្រង់ជាកម្លាំងនៃខ្ញុំ។
- ៦ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ ការដែលអ្នកធ្វើជាអ្នកបម្រើរបស់យើង ដើម្បីលើកអស់ទាំងពួងអំបូរនៃយ៉ាកុបឡើង ហើយនឹងនាំពួកបម្រុងទុកក្នុងសាសន៍អ៊ីស្រាអែលឲ្យមកវិញ នោះជាការតិចតួចពេកដល់ឯង។ យើងនឹងបន្ថែមការនោះ ឲ្យអ្នកបានធ្វើជាពន្លឺដល់សាសន៍ដទៃទាំងប៉ុន្មានទៀត ដើម្បីឲ្យអ្នកបានធ្វើជាអ្នកជួយសង្គ្រោះរបស់យើង រហូតដល់ចុងផែនដី។
- ៧ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយជាព្រះបរិសុទ្ធនៃគេ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះ ដល់អ្នកនោះ ដែលជាមនុស្សទាំងឡាយមិនអើពើ ដែលជាទីស្តាប់ខ្ពើមដល់សាសន៍នេះ គឺជាអ្នកបម្រើរបស់ពួកអ្នកដែលគ្រប់គ្រងថា ៖ បណ្តាក្សត្រនឹងឃើញហើយក្រោកឈរឡើង ព្រមទាំងពួកចៅហ្វាយដែរ គេនឹងក្រាបថ្វាយបង្គំ ដោយព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ជាព្រះដ៏ស្មោះត្រង់។

1 Nephi 21

And again: Hearken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

៨ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ ឱកោះទាំងឡាយនៅ ក្នុងសមុទ្រ ដល់វេលាដែលគាប់ចិត្តយើង នោះយើងនឹងឆ្លើយដល់ អ្នក ហើយនៅថ្ងៃសម្រាប់សង្គ្រោះ នោះយើងបានជួយអ្នក យើង នឹងទំនុកបម្រុងអ្នក ហើយតាំងអ្នកឡើង ទុកជាសេចក្តីសញ្ញាដល់ បណ្តាជន ប្រយោជន៍ដើម្បីនឹងរៀបចំផែនដីឡើង ឲ្យគេបានគ្រងទី ដែលចោលស្ងាត់ទុកជាកេរ្តិ៍មរតក

៩ ព្រមទាំងប្រាប់ដល់ពួកអ្នកដែលជាប់ចំណងថា ៖ ចូរចេញទៅ ហើយដល់ពួកអ្នក ដែលអង្គុយនៅក្នុងសេចក្តីងងឹតថា ៖ ចូរសម្តែង ខ្លួនចេញមកចុះ។ គេនឹងមានអាហារស៊ីតាមផ្លូវ ហើយនៅលើ កំពូលគ្រងទាំងប៉ុន្មាន នឹងបានជាទីរកស៊ីដល់គេ ស្មៅរបស់គេ នឹងនៅគ្រប់ទីខ្ពស់។

១០ គេនឹងមិនដែលស្រែកឃ្លានទៀត ឯចំហាយក្តៅ ឬព្រះអាទិត្យ នឹងមិនធ្វើទុក្ខគេ ត្បិតព្រះដែលផ្តល់សេចក្តីមេត្តាដល់គេ ទ្រង់នឹងដឹក ដៃគេ នាំទៅតាមទីមានក្បាលទឹក។

១១ ហើយយើងនឹងធ្វើអស់ទាំងភ្នំរបស់យើង ឲ្យទៅជាផ្លូវ ឯអស់ ទាំងថ្នល់របស់យើង នឹងបានតម្កើងឡើង។

១២ ហើយពេលនោះ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ មើលចុះ ពួកនេះនឹង មកពីចម្ងាយ ហើយមើលចុះ ពួកនោះនឹងមកពីទិសខាងជើង និងពី ខាងលិច ហើយពួកមួយនេះមកពីស្រុកស៊ីនីម។

១៣ ឱផ្ទៃមេឃអើយ ចូរច្រៀងឡើង ឱផែនដីអើយ ចូរឲ្យអរសប្បាយ ចុះ ត្បិតជើងនៃពួកជននៅទិសខាងកើតនឹងបង្កើតឡើង ឱភ្នំទាំង ឡាយអើយ ចូរឆ្ងាយចេញជាបទចម្រៀង ពីព្រោះពួកគេមិនត្រូវបាន ធ្វើទុក្ខទៀតទេ ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានកម្សាន្តចិត្តស្រឡាច ហើយ ទ្រង់នឹងមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរដល់ពួកវាស្រូវរបស់ ទ្រង់ ដែលត្រូវរងទុក្ខវេទនាផង។

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ក្រុងស៊ីយ៉ូនបានថា ៖ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបោះបង់ ខ្ញុំ គឺព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ ទ្រង់ភ្លេចខ្ញុំហើយ — ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងបង្ហាញ ថា ទ្រង់មិនបោះបង់ ឬភ្លេចពួកគេឡើយ។

១៥ ត្បិតអី ស្រ្តីនឹងភ្លេចកូន ដែលកំពុងបៅដោះឬ? ឥតមានអាណិត ដល់កូនដែលចេញពីផ្ទៃខ្លួនមកបានដែរឬ? មែនហើយ ឱវង្ស អ៊ីស្រាអែលអើយ គេនឹងភ្លេចបាន ប៉ុន្តែយើងមិនដែលភ្លេចអ្នក ឡើយ។

១៦ មើលចុះ យើងបានចារិកអ្នកទុក នៅផ្ទៃបាតដៃរបស់យើងហើយ អស់ទាំងកំផែងអ្នកនៅចំពោះភ្នែកយើងជានិច្ច។

១៧ ពួកកូនចៅរបស់អ្នកនឹងប្រញាប់តទល់នឹងពួកដែលបំផ្លាញអ្នក ហើយពួកដែលរំលោភអ្នក គេនឹងចេញពីអ្នកទៅ។

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

- ១៨ ចូរងើបភ្នែកឡើងមើលជុំវិញចុះ ពួកទាំងនេះគេមូលចូលគ្នា ហើយពួកគេនឹងចូលមកឯអ្នក។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ យើងស្បថនឹងជីវិតយើងថា ៖ ប្រាកដជាអ្នកនឹងបានប្រដាប់កាយ ដោយអ្នកទាំងនោះ ដូចជាពាក់គ្រឿងលំអ ហើយក្រវាត់ខ្លួនដោយ អ្នកទាំងនោះ ដូចជាប្រពន្ធផ្ទោងថ្មីដែលតែងខ្លួនដែរ។
- ១៩ ត្បិតឯទីកន្លែងដែលរំលាង ហើយចោលស្ងាត់ និងស្រុកអ្នកដែល ត្រូវបំផ្លាញនោះ ឥឡូវនេះ នឹងបានជាទីចង្អៀតណែនដល់ពួកអ្នក ដែលអាស្រ័យនៅវិញ ហើយពួកអ្នកដែលបានលេបអ្នក គេនឹងនៅ ឆ្ងាយពីអ្នកហើយ។
- ២០ ពួកកូនចៅអ្នកដែលកើត បន្ទាប់ពីអ្នកបានបាត់ពួកកូនចៅដំបូង គេនឹងនិយាយដាក់ត្រចៀកអ្នកថា ៖ ទីនេះចង្អៀតដល់យើងខ្ញុំ ណាស់ សូមឲ្យមានទីអាស្រ័យនៅផង។
- ២១ នោះអ្នកនឹងនឹកក្នុងចិត្តថា ៖ តើអ្នកណាបង្កើតកូនទាំងនេះឲ្យ យើង ត្បិតយើងបានបាត់កូនចៅយើងអស់ទៅហើយ យើងក៏នៅ ឯកឯងដូច្នោះ គឺជាអ្នកដែលត្រូវបំបរបង់ ហើយដើររសាត់ព្រាត់ទេ តើ? ហើយតើអ្នកណាបានចិញ្ចឹមកូនទាំងនេះ? មើលចុះ យើងបាន ត្រូវចោលនៅតែឯង ដូច្នោះតើកូនទាំងនេះ បាននៅឯណា?
- ២២ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ មើលចុះ យើងនឹង បោយដៃហៅពួកសាសន៍ដទៃ ហើយនឹងលើកទង់ជ័យយើងឡើង សម្រាប់ប្រជាជាតិទាំងឡាយ រួចគេនឹងបិយកូនប្រុសទាំងឡាយ របស់អ្នកមក ហើយនឹងបញ្ជូនស្រីទាំងឡាយរបស់អ្នកនៅលើ ស្មាគេ។
- ២៣ ហើយពួកមហាក្សត្រនឹងធ្វើជាឪពុកចិញ្ចឹមអ្នក ហើយពួក អគ្គមហេសីនឹងធ្វើជាម្តាយបំបៅអ្នក ពួកគេនឹងក្រាបផ្តាច់មុខដល់ដី នៅមុខអ្នក ហើយនឹងលិបលាញដីដែលជាប់ជើងអ្នក នោះអ្នកនឹង ដឹងថា យើងនេះជាព្រះអម្ចាស់ ហើយអស់អ្នកដែលសង្ឃឹមដល់ យើងនឹងមិនត្រូវខ្មាសឡើយ។
- ២៤ ត្បិតតើរបបនឹងត្រូវឆក់យកពីអ្នកខ្លាំងពូកែ ឬពួកឈ្លីយដែល ចាប់តាមច្បាប់នឹងត្រូវដោះចេញបានឬទេ?
- ២៥ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ ទោះទាំងពួក ឈ្លីយរបស់មនុស្សខ្លាំងពូកែ ក៏នឹងត្រូវឆក់យកទៅ ហើយរបប របស់ពួកគួរស្បែងខ្លាច នឹងបានដោះចេញផង ត្បិតយើងនឹងតតាំង ចំពោះអ្នកដែលតតាំងនឹងអ្នក ហើយយើងនឹងជួយសង្គ្រោះកូនចៅ អ្នកដែរ។
- ២៦ ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យពួកអ្នក ដែលសង្កត់សង្កិនអ្នក ត្រូវស៊ីសាច់ របស់ខ្លួនគេវិញ ពួកគេនឹងត្រូវស្រវឹងដោយឈាមរបស់ខ្លួន ដូចជា ស្រវឹងដោយស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី នោះគ្រប់ទាំងមនុស្សនឹងដឹងថា យើងនេះគឺជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃអ្នក ហើយជាព្រះដ៏ ប្រោសលោះអ្នក គឺជាព្រះដ៏មានឥទ្ធិពលនៃយ៉ាកុប ។

Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

នីហ្វេ ទី ១ 22

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំ នីហ្វេ បានអានរឿងទាំងនេះ ដែលបានចារកន្តែងលើផ្ទាំងលង្ហិនរួចហើយ នោះបងៗខ្ញុំបានមករកខ្ញុំ ហើយនិយាយនឹងខ្ញុំថា ៖ តើរឿងដែល ឯងបានអានទាំងនេះ មានន័យថាដូចម្តេចដែរ? មើលចុះ តើរឿង ទាំងនេះ ត្រូវឲ្យយើងបានយល់តាមផ្លូវខាងឯវិញ្ញាណ ដែលនឹង កើតឡើងមកពីខាងវិញ្ញាណ តែមិនមែនមកពីខាងសាច់ឈាមឬអី?
- ២ ហើយខ្ញុំ នីហ្វេ បាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ មើលចុះ រឿងទាំង នោះត្រូវបានថ្លែងប្រាប់ដល់ពួកព្យាការីដោយសំឡេងនៃព្រះ វិញ្ញាណ ត្បិតដោយសារព្រះវិញ្ញាណ ទើបគ្រប់រឿងទាំងអស់ត្រូវ បានធ្វើឲ្យដឹងដល់ពួកព្យាការី ដែលនឹងកើតមានឡើងដល់កូនចៅ មនុស្ស ស្របតាមសាច់ឈាម។
- ៣ ហេតុដូច្នោះហើយ រឿងទាំងប៉ុន្មានដែលខ្ញុំបានអាននោះ គឺជា រឿងដែលទាក់ទងទៅនឹងរឿងទាំងខាងសាច់ឈាម និងខាង វិញ្ញាណផង ត្បិតហាក់បីដូចជាមិនយូរមិនឆាប់ វង្សអ៊ីស្រាអែលនឹង ត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយពោលពេញលើផ្ទៃផែនដី និងគ្រប់ចំណោមសាសន៍ នានា។
- ៤ ហើយមើលចុះ មានមនុស្សជាច្រើន ដែលអ្នកនៅឯក្រុងយេរូសាឡឹមយប់ស្គាល់ទៀត។ មែនហើយ មនុស្សមួយភាគធំនៃអស់ទាំង ពូជអំបូរត្រូវបានដឹកនាំចេញទៅ ហើយពួកគេត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ទៅវិញទៅមកពោលពេញអស់ទាំងកោះនៅក្នុងសមុទ្រ ហើយពួក គេនៅឯណា នោះគ្មានពួកយើងណាម្នាក់ដឹងទេ យើងគ្រាន់តែដឹង ថា ពួកគេត្រូវបាននាំចេញទៅប៉ុណ្ណោះ។
- ៥ ហើយតាំងពីពេលពួកគេត្រូវបាននាំចេញទៅ នោះរឿងទាំងនេះ ត្រូវបានព្យាករណ៍ពីពួកគេ និងអំពីអស់ទាំងពួកអ្នកដែលនឹងត្រូវ ខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយលាយឡំពីអំណឹះទៅ ពីព្រោះមកពីព្រះដ៏បរិសុទ្ធ នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ត្បិតពួកគេនឹងធ្វើចិត្តវិងវុសទាស់នឹងទ្រង់ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេនឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទៅលើគ្រប់ចំណោម សាសន៍នានា ហើយនឹងទៅជាទីស្តាប់ដល់គ្រប់មនុស្ស។
- ៦ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បន្ទាប់ពីពួកសាសន៍ដទៃបានបំបៅ គេ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបោយដៃហៅអស់ទាំងសាសន៍ដទៃ ហើយលើកពួកគេឡើងជាទង់ដ៏យូរ ហើយកូនចៅរបស់ពួកគេត្រូវ បានបីមក ហើយបានបញ្ជិះកូនស្រីនៅលើស្មាគេ មើលចុះ រឿងទាំង នេះ ដែលបានពោលដល់ គឺជារឿងខាងសាច់ឈាម ត្បិតនេះគឺជា សេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ដល់ពួកអយ្យកោយើង ហើយរឿងនេះមានន័យដល់ពួកយើងនៅថ្ងៃខាងមុខនេះ និងដល់ បងប្អូនយើងទាំងប៉ុន្មាន ដែលជាពួកអ្នកនៃវង្សអ៊ីស្រាអែលផង។

1 Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiri- tual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are tempo- ral; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

៧ ហើយរឿងនេះមានន័យថា ពេលវេលានឹងមកដល់ គឺបន្ទាប់ពី អស់ទាំងរដ្ឋអ៊ីស្រាអែល ត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយលាយឡំ នោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងលើកសាសន៍ដ៏ខ្លាំងពូកែមួយឡើងក្នុងចំណោម ពួកសាសន៍ដទៃ មែនហើយ គឺនៅលើដែនដីនេះផង ហើយដោយ សារពួកគេនេះហើយដែលពូជយើងនឹងត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ។

៨ ហើយបន្ទាប់ពីពូជយើងត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹង ចាប់ផ្តើមធ្វើកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យមួយនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ដទៃ ជាការណាមានប្រយោជន៍ដ៏សំខាន់ដល់ពូជយើង ហេតុដូច្នោះ ហើយ រឿងនេះប្រៀបដូចជាពួកសាសន៍ដទៃបានចិញ្ចឹមពូជយើង ហើយបានទាំងបី ហើយបញ្ជិះលើស្មាគេ។

៩ ហើយជាការណាដ៏មានប្រយោជន៍ដល់ពួកសាសន៍ដទៃដែរ ហើយមិនត្រឹមតែដល់ពួកសាសន៍ដទៃប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែការណ៍នេះ មានប្រយោជន៍ដល់ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលថែមទៀតផង ដើម្បីធ្វើ ឲ្យដឹងពីសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ដល់អំ ប្រាហាំថា ៖ ដោយសារពូជអ្នក នោះគ្រប់ទាំងពូជមនុស្សនៅផែនដី នឹងបានពរ។

១០ ឱបងទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អស់ ទាំងពូជមនុស្សនៅលើផែនដីមិនអាចបានទទួលពរទេ ប្រសិនបើ ទ្រង់មិនបានលាតព្រះពាហុនៅភ្នែកនៃសាសន៍ទាំងឡាយនោះ។

១១ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងចាប់ផ្តើមលាត ព្រះពាហុនៅភ្នែកនៃគ្រប់ទាំងសាសន៍ ដើម្បីនឹងនាំយកសេចក្តី សញ្ញាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ និងដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ មកដល់អស់ អ្នកណា ដែលជារដ្ឋអ៊ីស្រាអែល។

១២ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់នឹងនាំពួកគេចេញពីការជាប់ឃុំឃាំង ទៀត ហើយពួកគេនឹងប្រមូលគ្នាមកឯដែនដីកេរ្តិ៍អាកររបស់គេវិញ ហើយពួកគេនឹងត្រូវនាំចេញពីទីអាប័អូ និងពីទីនៃសេចក្តីងងឹត ហើយពួកគេនឹងដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ គឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់គេ ហើយជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ គឺជាព្រះដ៏មានឥទ្ធិបូទិ៍នៃ សាសន៍អ៊ីស្រាអែល។

១៣ ហើយឈាមនៃសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្កើមនោះ ដែល ជាពេស្យានៃអស់ទាំងផែនដីនឹងត្រឡប់មកលើក្បាលពួកគេ ត្បិត ពួកគេនឹងធ្វើសង្គ្រាមចំពោះគ្នាឯង ហើយដាវទាំងឡាយនៅដៃ របស់ពួកគេនឹងធ្លាក់មកលើក្បាលពួកគេ ហើយពួកគេនឹងស្រវឹង ដោយឈាមរបស់ខ្លួនផ្ទាល់។

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and con-founded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

១៤ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ គ្រប់ទាំងសាសន៍ដែលធ្វើសង្គ្រាមទាស់
នឹងអ្នក ពួកគេនឹងត្រឡប់ជាទាស់គ្នាឯងវិញ ហើយពួកគេនឹងធ្លាក់
ទៅក្នុងរណ្តៅ ដែលខ្លួនបានដឹកទុកដាក់រាស្ត្ររបស់ព្រះអម្ចាស់។
ហើយជនទាំងអស់ណាដែលច្បាំងនឹងក្រុងស៊ីយ៉ូននឹងត្រូវបំផ្លាញ
ចោល ហើយពេស្យាដ៏ធំនោះ ដែលបានបង្ខូចផ្លូវដីត្រឹមត្រូវទាំង
ឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ សាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរ
ខ្ពើមឆ្លើមនោះនឹងរលំចុះមកដល់ផ្ទៃដី ហើយការរលំនោះគឺខ្លាំង
ណាស់ណា។

១៥ គ្បិតមើលចុះ ព្យាករ៍បាននិយាយថា ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់យ៉ាង
ឆាប់រហ័ស ដែលអារក្សសាតាំងនឹងគ្មានអំណាចទៅលើដួងចិត្តនៃ
កូនចៅមនុស្សទៀតទេ ព្រោះថ្ងៃជិតមកដល់ហើយ ដែលអស់ពួក
អ្នកឆ្លើងផ្លែ និងអស់ពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ គេនឹងដូចជា
ជញ្ជាំង ហើយថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ ដែលពួកគេត្រូវតែបានឆេះ
សុស។

១៦ គ្បិតវេលាជិតមកដល់ហើយ ដែលសេចក្តីក្រោធដ៏ពេញទំហឹងនៃ
ព្រះនឹងធ្លាក់មកលើកូនចៅមនុស្សទាំងអស់ គ្បិតទ្រង់នឹងមិនទ្រាំឲ្យ
ពួកទុច្ចរិតបំផ្លាញពួកសុចរិតឡើយ។

១៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់នឹងទំនុកបម្រុងពួកសុចរិតទុកដោយព្រះ
ចេស្តាទ្រង់ ទោះបីសេចក្តីក្រោធដ៏ពេញទំហឹងរបស់ទ្រង់នឹងធ្លាក់មក
ក៏ដោយ ហើយពួកអ្នកសុចរិតនឹងត្រូវបានទំនុកបម្រុងទុក គឺរហូត
ដល់សេចក្តីបំផ្លាញពួកខ្លាំងសត្រូវគេដោយភ្លើង។ ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ពួកសុចរិតមិនត្រូវខ្លាចឡើយ គ្បិតព្យាករ៍បាន
និយាយដូច្នោះថា ពួកគេនឹងបានសង្គ្រោះ សូម្បីតែដោយភ្លើង។

១៨ ឱបងទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់បងថា ការណ៍
ទាំងនេះត្រូវតែមកដល់នៅពេលឆាប់ មែនហើយ គឺឈាម និងភ្លើង
ហើយនឹងចំហាយផ្សែងត្រូវតែមកដល់ ហើយការណ៍នេះច្បាស់ជា
នឹងកើតឡើងនៅលើផែនដីនេះ ហើយការណ៍នេះនឹងកើតឡើង
ដល់មនុស្ស ស្របតាមសាច់ឈាម ប្រសិនបើពួកគេធ្វើចិត្តវិងវល់
ទាស់នឹងព្រះដ៏បរិសុទ្ធ នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។

១៩ គ្បិតមើលចុះ ពួកសុចរិតនឹងមិនត្រូវវិនាសឡើយ គ្បិតពេលនោះ
ច្បាស់ជានឹងមកដល់ថា អស់អ្នកណាដែលច្បាំងនឹងក្រុងស៊ីយ៉ូន
នោះនឹងត្រូវកាត់កាល់ចេញ។

And every nation which shall war against thee, O
house of Israel, shall be turned one against another,
and they shall fall into the pit which they digged to
ensnare the people of the Lord. And all that fight
against Zion shall be destroyed, and that great
whore, who hath perverted the right ways of the
Lord, yea, that great and abominable church, shall
tumble to the dust and great shall be the fall of it.

For behold, saith the prophet, the time cometh
speedily that Satan shall have no more power over
the hearts of the children of men; for the day soon
cometh that all the proud and they who do wickedly
shall be as stubble; and the day cometh that they
must be burned.

For the time soon cometh that the fulness of the
wrath of God shall be poured out upon all the chil-
dren of men; for he will not suffer that the wicked
shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his
power, even if it so be that the fulness of his wrath
must come, and the righteous be preserved, even
unto the destruction of their enemies by fire.
Wherefore, the righteous need not fear; for thus
saith the prophet, they shall be saved, even if it so be
as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these
things must shortly come; yea, even blood, and fire,
and vapor of smoke must come; and it must needs be
upon the face of this earth; and it cometh unto men
according to the flesh if it so be that they will harden
their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the
time surely must come that all they who fight against
Zion shall be cut off.

២០ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ច្បាស់ជានឹងរៀបចំផ្លូវសម្រាប់ស្រុកទ្រង់ ចំពោះការបំពេញតាមពាក្យសម្តីរបស់លោកម៉ូសេ ដែលលោកបាន និយាយថា ៖ មានព្យាករណ៍ម្នាក់ដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃអ្នករាល់ គ្នា ទ្រង់នឹងបង្កើតឡើងដល់អ្នករាល់គ្នាឲ្យដូចខ្ញុំ លោកនោះហើយ ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវស្តាប់តាមគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដែលលោក នឹងប្រាប់ដល់អ្នក។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នក ណាដែលមិនព្រមស្តាប់តាមព្យាករណ៍នោះទេ នោះនឹងត្រូវកាត់កាល់ ចេញពីចំណោមប្រជាជន។

២១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នឹងហ្វូ សូមថ្លែងប្រាប់បងថា ព្យាករណ៍ដែល លោកម៉ូសេបាននិយាយមកនោះ គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់នឹងអនុវត្តសេចក្តីជំនុំជំរះ ដោយនូវសេចក្តីសុចរិត។

២២ ហើយពួកសុចរិតមិនត្រូវខ្លាចឡើយ គ្រប់ពួកគេនេះហើយដែល នឹងមិនត្រូវបំផ្លាញចោលឡើយ។ ប៉ុន្តែគឺជានគរនៃអារក្សទេតី ដែលនឹងត្រូវបានតាំងឡើងក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ជានគរ ដែលបង្កើតឡើងក្នុងចំណោមពួកគេ គឺខាងសាច់ឈាម—

២៣ គ្រឹះពេលនោះនឹងមកដល់យ៉ាងឆាប់រហ័សថា អស់ទាំង សាសនាចក្រណាដែលបានតាំងឡើង ដើម្បីរកកម្រៃ ហើយអស់ អ្នកណាដែលបានតាំងឡើងដើម្បីរកអំណាចលើខាងសាច់ឈាម ហើយអស់អ្នកណាដែលបានតាំងឡើង ដើម្បីរកប្រជាប្រិយភាព ខាងក្នុងមនុស្សលោក និងអស់អ្នកណាដែលស្វែងរកសេចក្តី ប៉ងប្រាថ្នាខាងសាច់ឈាម និងអត្តខាងលោកិយ ហើយដើម្បី ប្រព្រឹត្តនូវសេចក្តីទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង មែនហើយ សុរសេចក្តីថា អស់អ្នកណាដែលនៅក្នុងនគររបស់អារក្ស គឺជាពួកអ្នកដែលត្រូវ ភិតភ័យ ហើយញ័ររន្ធត់ ពួកគេនេះហើយដែលជាពួកអ្នកដែលត្រូវ រលំមកដល់ផ្លូវដី ពួកគេនេះហើយដែលជាពួកអ្នកដែលត្រូវឆេះ សុសដូចជាជញ្ជាំង ហើយការណ៍នេះ គឺស្របតាមពាក្យសម្តីរបស់ ព្យាករណ៍នោះ។

២៤ ហើយពេលនោះនឹងមកដល់យ៉ាងឆាប់រហ័សថា ពួកសុចរិតនឹង ត្រូវបាននាំដូចជាកូនគោនៅក្នុងក្រោល ហើយព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃ សាសន៍អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់នឹងសោយរាជ្យដោយអំណាច ឥទ្ធិបូ ព្រះចេស្ដា និងសិរីល្អដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។

២៥ ហើយទ្រង់នឹងប្រមូលកូនចៅរបស់ទ្រង់ពីគ្រប់ទិសទាំងបួននៃ ផែនដី ហើយទ្រង់នឹងរាប់ចំនួនចៀមរបស់ទ្រង់ ឯពួកវាក៏ស្គាល់ទ្រង់ ដែរ ហើយនឹងមានចៀមមួយហូង និងអ្នកកង្វាលមួយ ហើយទ្រង់ នឹងចិញ្ចឹមចៀមរបស់ទ្រង់ ហើយនៅក្នុងព្រះអង្គ នោះពួកវានឹងរក ឃើញវាលស្មៅ។

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

- ២៦ ហើយដោយសារអំពើសុចរិតរបស់វាស្រ្តទ្រង់ នោះអារក្ស
សាតាំងគ្មានអំណាចសោះ ហេតុដូច្នោះហើយ អារក្សមិនអាចដោះ
ខ្លួនចេញមកបានអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ត្បិតវាគ្មានអំណាចទៅ
លើដួងចិត្តនៃមនុស្សទេ ព្រោះពួកគេស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីសុចរិត
ហើយព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់សោយរាជ្យ។
- ២៧ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំ នីហ្វេ ប្រាប់បងថា ៖ ការណ៍ទាំង
អស់នេះនឹងកើតឡើង ស្របតាមសាច់ឈាម។
- ២៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា
ហើយនិងគ្រប់ទាំងប្រជាជននឹងរស់នៅដោយសុខសាន្តជាមួយ
នឹងព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ប្រសិនបើពួកគេព្រម
ប្រែចិត្ត។
- ២៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វេ សូមបញ្ចប់តែប៉ុណ្ណោះ ត្បិតខ្ញុំមិនហ៊ាន
និយាយតទៅទៀតអំពីការណ៍ទាំងនេះឡើយ។
- ៣០ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យបង
ចាត់ទុកថា សេចក្តីដែលសរសេរនៅលើផ្ទាំងលង្ហិនទាំងនោះ គឺពិត
ហើយសេចក្តីទាំងនោះធ្វើបន្ទាល់ថា មនុស្សត្រូវតែគោរពតាមព្រះ
បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ។
- ៣១ ហេតុដូច្នោះហើយ បងរាល់គ្នាមិនត្រូវគិតស្មានថា មានតែខ្ញុំ និង
ឪពុកខ្ញុំ ដែលជាអ្នកបានធ្វើបន្ទាល់ ហើយក៏បានបង្រៀនការណ៍
ទាំងនេះទេ។ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាបងរាល់គ្នានឹងគោរព
តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មាន ហើយកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត នោះ
បងរាល់គ្នានឹងបានសង្គ្រោះនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។ ហើយគឺ
យ៉ាងដូច្នោះមែន។ អាម៉ែន ។ : ២៣-

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

គម្ពីរទីពីរនៃនីហ្វេ

ដំណើររឿងមួយអំពីមរណភាពរបស់លីហៃ។ ពួកបងប្រុសរបស់នីហ្វេបះបោរទាស់នឹងនីហ្វេ។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ព្រមាននីហ្វេឲ្យចាកចេញទៅក្នុងទឹកហោស្ថាន។ ដំណើររបស់លោកនៅក្នុងទឹកហោស្ថាន។ល។

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lehi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

នីហ្វេ ទី ២ ១

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំ នីហ្វេបានបញ្ចប់នូវការប្រៀនប្រដៅបងៗខ្ញុំហើយ នោះឪពុករបស់យើងគឺលីហៃ ក៏មានប្រសាសន៍អំពីរឿងជាច្រើនដល់ពួកគេដែរ ហើយតំណាលប្រាប់ដល់គេអំពីការណ៍ដ៏ធំក្រៃលែង ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមេត្តាប្រោសដល់ពួកគេ ដើម្បីជួយនាំពួកគេចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹម។
- ២ ហើយលោកបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ អំពីការបះបោររបស់ពួកគេ កាលធ្វើដំណើរតាមទឹក និងអំពីសេចក្តីមេត្តាករុណានៃព្រះដោយទ្រង់បានប្រណីជីវិតដល់ពួកគេ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេត្រូវលេបលិចបាត់នៅក្នុងសមុទ្រ។
- ៣ ហើយលោកក៏បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេអំពីដែនដីសន្យាដែលពួកគេបានទទួលយក — គឺព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រកបដោយសេចក្តីមេត្តា ដែលបានព្រមានដល់យើងឲ្យយើងរត់ភៀសខ្លួនចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹម។
- ៤ ត្បិតមើលចុះ លោកបាននិយាយថា ឪពុកបានឃើញការនិមិត្តមួយ ហើយដោយការនិមិត្តនោះ ឪពុកដឹងថា ក្រុងយេរូសាឡឹមត្រូវបានបំផ្លាញចោល ហើយប្រសិនបើយើងរស់នៅក្នុងយេរូសាឡឹមតទៅ នោះយើងក៏នឹងត្រូវវិនាសទៅហើយដែរ។
- ៥ ប៉ុន្តែលោកបាននិយាយថា ទោះបីបានឆ្លងកាត់ការវេទនារបស់យើងជាច្រើនក៏ដោយ គង់តែយើងបានទទួលដែនដីសន្យាដែរ គឺជាដែនដីមួយដែលជាទីជម្រើសលើអស់ទាំងដែនដីទៀត ជាដែនដីមួយដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងឪពុកថា ជាដែនដីទុកជាភ្នំអាភរសម្រាប់ពូជឪពុក។ មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាថាឲ្យដែនដីនេះដល់ឪពុក ហើយដល់កូនចៅឪពុករហូតតទៅ និងដល់អស់អ្នកផងទាំងឡាយណាដែលត្រូវដឹកនាំចេញពីប្រទេសផ្សេងៗមកដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់។

2 Nephi 1

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.

And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.

And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.

For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុក គឺលីហៃ ព្យាករតាមកិច្ចការនៃព្រះ វិញ្ញាណ ដែលនៅក្នុងខ្លួនឪពុក ថាគ្មានអ្នកណាមួយនឹងអាចមក ដល់ដែនដីនេះបានឡើយ លើកលែងតែមកដោយព្រះហស្តនៃព្រះ អម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ។

៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ដែនដីនេះញែកទុកសម្រាប់តែអ្នកណា ដែល ទ្រង់នឹងនាំមកតែប៉ុណ្ណោះ។ ហើយបើសិនជាពួកគេនឹងបម្រើព្រះ អង្គ ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលព្រះអង្គបានប្រទានមក នោះ នោះដែនដីនេះនឹងទៅជាដែនដី នៃភ័ស្តុភារភាពដល់ពួកគេ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេនឹងមិនត្រូវនាំចុះទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង ឡើយ បើពុំនោះសោតទេ គឺការណ៍នោះកើតមកពីសេចក្តីទុច្ចរិត គ្រឿងបើសិនជាមានសេចក្តីទុច្ចរិតពាសពេញ នោះដែនដីនឹងត្រូវ បណ្តាសាដោយព្រះពួកគេ ប៉ុន្តែចំពោះពួកសុចរិតវិញ ដែនដីនេះ នឹងត្រូវបានពររហូតទៅ។

៨ ហើយមើលចុះ គឺដោយសារប្រាជ្ញារបស់ព្រះ ដែលដែនដីនេះត្រូវ បានថែរក្សាទុកមិនឲ្យដឹងដល់សាសន៍ដទៃឡើយ គ្រឿងមើលចុះ សាសន៍ជាច្រើននឹងមកជិះជាន់ដែនដីនេះ ដើម្បីមិនឲ្យមានកន្លែង ណាទុកជាភ្នំអាករឡើយ។

៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុក គឺលីហៃ បានទទួលពាក្យសន្យាថា ដល់បណាពួកអ្នកដែលព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បាននាំចេញពីដែនដីយេរូ សាឡិមមកកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គ នោះពួកគេ នឹងបានចម្រើនឡើងនៅលើផ្ទៃនៃដែនដីនេះ ហើយពួកគេនឹងត្រូវ បានរក្សាទុកពីអស់ទាំងសាសន៍ដទៃ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចគ្រង ដែនដីនេះទុកដល់ខ្លួន។ ហើយប្រសិនបើពួកគេកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិ ទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គ នោះពួកគេនឹងបានពរនៅលើផ្ទៃនៃដែនដី នេះ ហើយនឹងគ្មាននរណាមួយមកបៀតបៀនពួកគេ ឬក៏ដណ្តើម យកដែនដីនៃភ្នំអាកររបស់គេឡើយ ហើយពួកគេនឹងរស់នៅ ដោយសុខសាន្តជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

១០ ប៉ុន្តែមើលចុះ កាលពេលនោះមកដល់ ដែលពួកគេចុះអន់ថយក្នុង ការគិតជំនឿ បន្ទាប់ពីពួកគេបានពរជាច្រើនពីព្រះហស្តនៃព្រះ អម្ចាស់ — ដោយមានការចេះដឹងអំពីការបង្កើតផែនដី និងមនុស្ស លោកទាំងអស់ ដោយដឹងអំពីកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដែលធំ ហើយអស្ចារ្យ ចាប់តាំងពីការបង្កើតលោកិយមក ដោយមាន អំណាចដែលបានប្រទានដល់ពួកគេសម្រាប់ឲ្យធ្វើនូវអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដោយសារសេចក្តីជំនឿ ដោយមានព្រះបញ្ញត្តិទាំងអស់ ចាប់តាំងពី ដំបូងមក ហើយដោយបាននាំមកដល់ដែនដីសន្យាដ៏ពិសេសនេះ ដោយសារសេចក្តីល្អដ៏និរន្តរ៍របស់ទ្រង់ — មើលចុះ ឪពុកនិយាយ ថា បើសិនជាថ្ងៃនោះមកដល់ ដែលពួកគេមិនទទួលស្គាល់ព្រះដ៏ បរិសុទ្ធនៃពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ជាព្រះមែស៊ីដ៏ពិត ជាព្រះដ៏ ប្រោសលោះរបស់គេ និងជាព្រះរបស់គេទេ មើលចុះ សេចក្តីជំនុំជំរះ ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដែលត្រឹមត្រូវនឹងធ្លាក់មកលើពួកគេ។

Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

- ១១ មែនហើយ ទ្រង់នឹងនាំពួកសាសន៍ដទៃតមកទីនេះ ហើយទ្រង់នឹងប្រទានអំណាចដល់ពួកសាសន៍ទាំងនេះ ហើយទ្រង់នឹងដកយកដែនដីជាកេរ្តិ៍អាកររបស់ពួកគេមកវិញ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យពួកគេខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយរងទុក្ខ។
- ១២ មែនហើយ ពីតំណាមួយទៅតំណាមួយ នឹងមានការខ្ចាយឈាមទាំងឡាយ និងការពិនិត្យពិច័យដ៏ធំក្នុងចំណោមពួកគេ ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុកប្រសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកចង់ឲ្យកូនចងចាំ មែនហើយ ឪពុកចង់ឲ្យកូនប្រុងស្តាប់តាមវាចារបស់ឪពុកចុះ។
- ១៣ ឪពុកចង់ឲ្យកូនរាល់គ្នាភ្ញាក់ឡើង ចូរភ្ញាក់ពីដំណេកដ៏លង់លក់ មែនហើយ ព្រមទាំងពីដំណេកនរក ហើយរលាស់ចោលនូវច្រវាក់ដ៏អប្រិយដែលចងកូនរាល់គ្នា ដែលជាច្រវាក់ចងកូនចៅមនុស្សលោក ដើម្បីនាំយកទៅជាជាប់ឃុំឃាំង ចុះទៅកាន់ជង្គុកនៃសេចក្តីវេទនា និងទុក្ខលំបាក។
- ១៤ ចូរភ្ញាក់ឡើង! ហើយងើបពីផ្ទៃដី ហើយស្តាប់នូវវាចារបស់ឪពុកដែលញ័រ ហើយមិនយូរប៉ុន្មាន ខ្លួនប្រាណរបស់ឪពុកនេះនឹងត្រូវកូនរាល់គ្នាបញ្ជូនទៅក្នុងផ្ទះដីត្រជាក់ ហើយស្ងប់ស្ងាត់ ជាកន្លែងដែលពុំមានអ្នកធ្វើដំណើរណាអាចត្រឡប់មកវិញបានឡើយ នៅតែប៉ុន្មានថ្ងៃទៀត ឪពុកនឹងទៅតាមផ្លូវនៃអស់ទាំងផែនដីហើយ។
- ១៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រោសលោះព្រលឹងរបស់ឪពុកឲ្យរួចពីស្ថាននរកហើយ ឪពុកបានឃើញសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ហើយឪពុកត្រូវបានឱបក្រសោបជាអង្វែងតទៅ ដោយព្រះពាហុនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។
- ១៦ ហើយឪពុកចង់ឲ្យកូនរាល់គ្នាចងចាំថា ត្រូវប្រតិបត្តិតាមមាត្រានិងសេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ មើលចុះ នេះគឺជាសេចក្តីបារម្ភនៅក្នុងដួងព្រលឹងឪពុកចាប់ពីដំបូងមកម៉្លោះ។
- ១៧ ជួនពេលខ្លះ ចិត្តឪពុកធ្ងន់ជាប់ទៅដោយសេចក្តីសោកសៅ ព្រោះឪពុកខ្លាចក្រែងភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ពួកកូន នាំឲ្យព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់កូន ទ្រង់កើតសេចក្តីខ្មាស់មកលើកូនទាំងស្រុងដែលនឹងធ្វើឲ្យកូនរាល់គ្នាត្រូវកាត់ចេញ ហើយត្រូវបំផ្លាញចោលជាដាច់។
- ១៨ ឬក៏បណ្តាសាសន៍ធ្លាក់មកលើពួកកូនអស់រយៈជាច្រើនតំណា ហើយកូនរាល់គ្នានឹងត្រូវពិនិត្យពិច័យដោយមុខដាវ និងដោយអំណាត់អត់ ហើយនឹងត្រូវស្តាប់ខ្ពើម ហើយនឹងត្រូវដឹកនាំទៅតាមចំណង់ និងការជាប់ឃុំឃាំងរបស់អារក្ស។

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

១៩ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ សូមកុំឱ្យការណ៍ទាំងនេះ ធ្លាក់មកលើពួកកូនឡើយ ប៉ុន្តែសូមឱ្យកូនរាល់គ្នាគ្នាយទៅជា ប្រជាជនជម្រើស និងសំណប់នៃព្រះអម្ចាស់ចុះ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះ ហឫទ័យទ្រង់នឹងបានសម្រេច គ្បិតផ្លូវទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ គឺជា សេចក្តីសុចរិតជារៀងដរាប។

២០ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ ដរាបណាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាម បញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានចម្រើនឡើង នៅលើដែនដី ប៉ុន្តែបើដរាបណាអ្នករាល់គ្នាមិនកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំង ឡាយរបស់យើងទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាន របស់យើង។

២១ ហើយឥឡូវនេះ ដើម្បីឱ្យព្រលឹងឪពុកអាចមានសេចក្តីអំណរទៅ លើកូន ហើយដើម្បីឱ្យដួងចិត្តឪពុកអាចចាកចេញពីលោកនេះទៅ ទាំងត្រេកអរដោយសារកូន ដើម្បីកុំឱ្យឪពុកអាចត្រូវបាននាំចុះទៅ ក្នុងផ្លូវដោយសារសេចក្តីទុក្ខសោក និងសេចក្តីសោកសៅ ឱកូន ប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ចូរកូនទាំងអស់ក្រោកពីឆ្នលីដី ឡើង ហើយធ្វើជាមនុស្ស ហើយតាំងស្មារតីក្នុងគំនិតតែមួយ និង ក្នុងចិត្តតែមួយ គឺសាមគ្គីគ្នាក្នុងការណ៍គ្រប់មុខ ដើម្បីកុំឱ្យកូនរាល់ គ្នា អាចធ្លាក់ចុះទៅការជាប់ឃុំឃាំងឡើយ

២២ ដើម្បីកុំឱ្យកូនត្រូវពាក្យបណ្តាសាដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ហើយព្រមទាំងកុំឱ្យ កូនរាល់គ្នាបានការអព្រះហឫទ័យនៃព្រះដ៏យុត្តិធម៌មកលើកូនដល់ សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញឡើយ មែនហើយ គឺជាសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ អស់កល្បជានិច្ចនៃព្រលឹង និងទាំងរូបកាយដែរ។

២៣ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ចូរភ្ញាក់ឡើង ហើយចូរ ប្រដាប់នូវគ្រឿងការពារនៃសេចក្តីសុចរិតចុះ។ ចូររលាស់ចោលនូវ ច្រវាក់ដែលចងកូន ហើយចូរចេញពីទីអាប៌អ្នក ហើយចូរក្រោកពី ឆ្នលីដីឡើង។

២៤ ចូរកុំបះបោរទាស់នឹងប្អូនទៀតឡើយ វាធ្លាប់មានទស្សនៈដ៏ រុងរឿង ហើយវាបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ចាប់តាំងពី ពេលដែលយើងចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមកម៉្លោះ ហើយវាធ្លាប់ ទៅជាគ្រឿងឧបករណ៍មួយនៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ ក្នុងការនាំ យើងមកដល់ដែនដីសន្យា គ្បិតបើសិនជាមិនមែនដោយសារវាទេ នោះយើងទាំងអស់គ្នាច្បាស់ជាត្រូវវិនាសដោយការអត់ឃ្មាននៅ ក្នុងទីរហោស្ថានទៅហើយ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គង់តែកូន រាល់គ្នាបានព្យាយាមចង់យកជីវិតវាដែរ មែនហើយ ហើយវាបាន រងទុក្ខវេទនានូវការសោកសៅដ៏ច្រើន ពីព្រោះតែពួកកូន។

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

២៥ ហើយឪពុកភិតភ័យ ហើយញ័ររន្ធត់ក្រែលែងពីព្រោះតែពួកកូន ក្រែងវានឹងរងទុក្ខទៀត ត្បិតមើលចុះ កូនរាល់គ្នាបានចោទប្រកាន់ ថាវាស្វែងរកអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចលើពួកកូន ប៉ុន្តែឪពុកដឹងថា វាមិនបានស្វែងរកអានុភាព ឬសិទ្ធិអំណាចលើពួកកូនទេ ប៉ុន្តែវា បានស្វែងរកសិរិល្អនៃព្រះ និងសុខុមាលភាពដ៏អស់កល្បជានិច្ច ដល់ពួកកូនវិញ។

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

២៦ ហើយកូនរាល់គ្នាបានអ្នកទាំ ពីព្រោះវាបាននិយាយដោយ ច្បាស់លាស់ដល់កូន។ កូនរាល់គ្នាថា វាបានប្រើវាចាតឹងរឹង កូន រាល់គ្នាថា វាបានខឹងនឹងពួកកូន ប៉ុន្តែមើលចុះ ការតឹងរឹងរបស់វា គឺ ជាការតឹងរឹងរបស់ចេស្តានៃព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដែលនៅក្នុងខ្លួនវា ហើយអ្វីដែលកូនរាល់គ្នាហៅថាវាកំហឹងនោះ គឺជាសេចក្តីពិត ស្រប តាមសេចក្តីពិតដែលនៅក្នុងព្រះ ដែលវាពុំអាចទប់បាន ទើបសម្តែង ប្រាប់ដោយក្លាហានអំពីសេចក្តីទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ពួកកូន។

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

២៧ ហើយជាប្រាកដថា ព្រះចេស្តានៃព្រះច្បាស់ជាមាននៅក្នុងខ្លួនវា សូម្បីតែការបញ្ជារបស់វា កូនត្រូវធ្វើតាមដែរ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ គឺ មិនមែនវាទេ តែជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលនៅក្នុងខ្លួនវាទេ តើ ដែលបើកមាត់វាឲ្យចេញសម្តី ដែលវាមិនអាចបិទមាត់បាន។

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

២៨ ហើយឥឡូវនេះ លេមីន ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ! ព្រមទាំង លេមយូល និងសាំ ហើយនឹងកូនទាំងឡាយ ដែលជាកូនរបស់អ៊ី សម៉ាអែលអើយ មើលចុះ បើសិនជាកូនរាល់គ្នាប្រុងស្តាប់តាម សំឡេងរបស់នីហ្វៃ កូនរាល់គ្នានឹងមិនត្រូវវិនាសឡើយ។ ហើយបើ សិនជាកូនរាល់គ្នាប្រុងស្តាប់តាមវា នោះឪពុកនឹងប្រទានពរដល់ កូន មែនហើយ គឺជាពរមុនដំបូងរបស់ឪពុក។

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

២៩ ប៉ុន្តែបើសិនជាកូនរាល់គ្នាពុំស្តាប់តាមវាទេ នោះឪពុកនឹងដកយក ពរមុនដំបូងរបស់ឪពុកវិញ មែនហើយ គឺជាពរដំបូងរបស់ឪពុក ហើយពរនោះនឹងបានស្ថិតទៅលើវា។

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

៣០ ហើយឥឡូវនេះ សូរ៉ា យើងសូមនិយាយទៅកាន់អ្នកថា ៖ មើល ចុះ អ្នកគឺជាអ្នកបម្រើរបស់ឡាបាម ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែអ្នកត្រូវបាននាំចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹមដែរ ហើយយើង ដឹងថា អ្នកគឺជាមិត្តដ៏ពិតដល់កូនយើង គឺនីហ្វៃ ជារៀងរហូតទៅ។

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

៣១ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយមកពីអ្នកមានចិត្តស្មោះត្រង់ នោះពូជ អ្នកនឹងបានពរ ជាមួយនឹងពូជវា គឺពួកគេនឹងរស់នៅដ៏ចម្រុងចម្រើន ដ៏យូរលង់នៅលើដែនដីនេះ ហើយគ្មានអ្វីក្រៅពីសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់ ពួកគេ ដែលនឹងធ្វើឲ្យខូចខាត ឬរំខានដល់សេចក្តីចម្រុងចម្រើន របស់ពួកគេនៅលើដែនដីនេះជារៀងរហូតទៅទេ។

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

៣២ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាអ្នកកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងញែកដែនដីនេះទុកជាទី សន្តិសុខដល់ពូជអ្នក ជាមួយនឹងពូជកូនរបស់យើង ។

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

នីហ្វេ ទី ២ 2

- ១ ហើយឥឡូវនេះ យ៉ាកុប ឪពុកនិយាយទៅកូនថា ៖ កូនគឺជាកូនច្បងរបស់ឪពុក ដែលបានកើតនៅក្នុងថ្ងៃនៃសេចក្តីវេទនារបស់ឪពុកនៅក្នុងទីរហោស្ថាន។ ហើយមើលចុះ កាលពីវ័យក្មេង កូនបានរងទុក្ខវេទនា និងការសោកសៅដ៏ច្រើន ដោយព្រោះការទ្រុឌទ្រោមរបស់បងៗកូន។
- ២ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ យ៉ាកុប ឪពុកច្បងរបស់ឪពុក ដែលបានកើតនៅក្នុងទីរហោស្ថានអើយ កូនបានស្គាល់ភាពខ្លាំងក្លារបស់ព្រះ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យសេចក្តីវេទនាទាំងឡាយរបស់កូនក្លាយទៅជាផលប្រយោជន៍ដល់កូនវិញ។
- ៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រលឹងកូននឹងបានពរ ហើយកូននឹងរស់នៅដោយសុខសាន្តជាមួយនឹងបងរបស់កូនគឺនីហ្វេ ហើយជីវិតរបស់កូន នោះនឹងត្រូវបានចំណាយក្នុងការបម្រើព្រះរបស់កូន។ ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុកដឹងថា កូនត្រូវបានប្រោសលោះឲ្យរួច ពីព្រោះតែសេចក្តីសុចរិតនៃព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់កូន គ្មានកូនបានឃើញថា ដល់កាលដ៏ពេញកំណត់ នោះទ្រង់នឹងយាងមកប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះដល់មនុស្សលោក។
- ៤ ហើយកូនបានឃើញសិរីល្អរបស់ទ្រង់ កាលកូននៅវ័យក្មេង ហេតុដូច្នោះហើយ កូនមានពរដូចជាអ្នកដទៃទៀត ដែលទ្រង់នឹងធ្វើការងារបម្រើនៅក្នុងសាច់ឈាម គ្មានព្រះវិញ្ញាណនៅតែដដែល ទោះពីថ្ងៃម្សិលថ្ងៃនេះ និងរហូតទៅ។ ហើយផ្លូវត្រូវបានរៀបចំជាស្រេច ចាប់តាំងពីការធ្លាក់នៃមនុស្សមកម៉្លេះ ឯសេចក្តីសង្គ្រោះនឹងបានដោយឥតគិតថ្លៃ។
- ៥ ហើយមនុស្សលោកបានប្រៀនប្រដៅគ្រប់គ្រាន់ ឲ្យដឹងខុស និងត្រូវ។ ហើយក្រឹត្យវិន័យត្រូវបានប្រទានដល់មនុស្ស ហើយតាមក្រឹត្យវិន័យ នោះគ្មានសាច់ឈាមណាបានរាប់ជាសុចរិតឡើយ ឬក៏តាមក្រឹត្យវិន័យ នោះមនុស្សលោកត្រូវបានកាត់ចេញ។ មែនហើយតាមក្រឹត្យវិន័យខាងសាច់ឈាម នោះពួកគេត្រូវបានកាត់ចេញ ហើយតាមក្រឹត្យវិន័យខាងវិញ្ញាណវិញ នោះពួកគេវិនាសពីអ្វីដែលល្អ ហើយក្លាយទៅជាវេទនាជារៀងរហូតទៅ។
- ៦ ហេតុដូច្នោះហើយ សេចក្តីប្រោសលោះនឹងមកដោយ និងតាមរយៈព្រះម៉ែស៊ីដ៏បរិសុទ្ធ គ្មានទ្រង់ពោរពេញទៅដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីពិត។
- ៧ មើលចុះ ទ្រង់ថ្វាយរូបអង្គទ្រង់ជាយញ្ញបូជាជំនួសអំពើបាប ដើម្បីតបស្នងការចុងបំផុតនៃក្រឹត្យវិន័យដល់អស់អ្នកណាដែលមានចិត្តសង្រេង និងវិញ្ញាណទន់ទាប ហើយគ្មានអ្នកណាទៀតសោះ ដែលអាចតបស្នងការចុងបំផុតនៃក្រឹត្យវិន័យបាន។

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my firstborn in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

៨ ហេតុដូច្នោះហើយ គឺជាការសំខាន់បំផុត ដើម្បីធ្វើឲ្យការណ៍ទាំង នេះបានដឹងដល់បណ្តាជននៅលើផែនដី ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចដឹងថា គ្មានសាច់ឈាមណាអាចរស់នៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះបានឡើយ លើកលែងតែដោយបុណ្យគុណ និងសេចក្តីមេត្តាករុណា និងព្រះ គុណនៃព្រះមេស៊ីដ៏បរិសុទ្ធ ទ្រង់បានប្តូរជីវិតរបស់ទ្រង់ ស្របតាម សាច់ឈាម ហើយយកមកវិញ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណ ដើម្បីទ្រង់អាចបណ្តាលឲ្យមានដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្ស ស្លាប់ ដោយទ្រង់ជាអ្នកទីមួយ ដែលត្រូវបានប្រោសរស់ឡើងវិញ។

៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់គឺជាផលដំបូងថ្វាយព្រះ ដល់ដល់ទ្រង់ និងអង្វរជំនួសកូនចៅមនុស្សទាំងអស់ ហើយអ្នកណាដែលជឿ ដល់ទ្រង់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ។

១០ ហើយដោយមកពីការអង្វរជំនួសមនុស្សទាំងអស់ ទើបមនុស្ស លោកទាំងអស់មករកព្រះ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេឈរនៅ វត្តមានទ្រង់ ដើម្បីឲ្យទ្រង់ជំនុំជំរះ ស្របតាមសេចក្តីពិត និងសេចក្តី បរិសុទ្ធ ដែលនៅក្នុងទ្រង់។ ហេតុដូច្នោះហើយ ការចុងបំផុតនៃ ក្រឹត្យវិន័យ ដែលព្រះដ៏បរិសុទ្ធទ្រង់បានប្រទានមក ចំពោះការធ្វើ ទុក្ខទោសដល់ទោសដែលភ្ជាប់ទៅនឹងក្រឹត្យវិន័យ រីឯទោសដែល ភ្ជាប់ទៅនឹងក្រឹត្យវិន័យនេះ ជាការផ្ទុយទៅនឹងសុភមង្គល ដែល ភ្ជាប់ទៅនឹងក្រឹត្យវិន័យទាំងអស់នេះ ដើម្បីតបស្នងការចុងបំផុតនៃ ដង្ហាយធួន —

១១ ត្បិតជាការចាំបាច់ ត្រូវតែមានការផ្ទុយចំពោះរឿងសព្វសារពើ។ បើពុំនោះសោតទេ ឱកូនច្បងរបស់ឪពុក ដែលកើតនៅក្នុងទី រហោស្ថានអើយ សេចក្តីសុចរិតពុំអាចកើតឡើងបានទេ ឯសេចក្តី ទុច្ចរិតក៏ដូច្នោះដែរ ទាំងសេចក្តីបរិសុទ្ធ និងសេចក្តីទុក្ខវេទនា ទាំង សេចក្តីល្អ ឬក៏សេចក្តីអាក្រក់ក៏គ្មានដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ គ្រប់អ្វីៗ ទាំងអស់ត្រូវតែប្រមូលគ្នាជាដុំមួយ ហេតុដូច្នោះហើយ ប្រសិនបើអ្វី ៗជារូបកាយតែមួយ នោះនៅដូចជាស្លាប់ ដោយពុំមានទាំងជីវិត ឬ ក៏សេចក្តីស្លាប់ដែរ គ្មានការពុករលួយ ឬការពុំពុករលួយ គ្មាន សុភមង្គល ឬសេចក្តីវេទនា គ្មានការចាប់អារម្មណ៍ ឬពុំ ចាប់អារម្មណ៍ឡើយ។

១២ ហេតុដូច្នោះហើយ ជាការណាដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយ ឥតប្រយោជន៍ ម៉្លោះហើយ នឹងគ្មានប្រយោជន៍អ្វីនៅទីចុងបំផុតនៃ ការបង្កើតវត្ថុនោះឡើយ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ការណ៍នេះច្បាស់ជា ត្រូវបំផ្លាញប្រាជ្ញានៃព្រះ និងគោលបំណងទាំងឡាយដ៏នៅអស់ កល្បជានិច្ចរបស់ទ្រង់ ហើយព្រមទាំងព្រះចេស្ដា និងសេចក្តី មេត្តាករុណា និងសេចក្តីយុត្តិធម៌របស់ព្រះដែរ។

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inas-much as he shall make intercession for all the chil-dren of men; and they that believe in him shall be saved.

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the pres-ence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, hap-piness nor misery, neither sense nor insensibility.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

១៣ ហើយបើសិនជាកូនរាល់គ្នានឹងនិយាយថា គ្មានក្រឹត្យវិន័យទេ កូនរាល់គ្នាក៏ត្រូវនិយាយថា គ្មានបាបដែរ។ បើសិនជាកូនរាល់គ្នា នឹងនិយាយថា គ្មានបាបទេ កូនរាល់គ្នាក៏ត្រូវនិយាយថា គ្មាន សេចក្តីសុចរិតដែរ។ ហើយបើសិនជាកូនសេចក្តីសុចរិតទេ នោះក៏ គ្មានសុភមង្គលដែរ។ ហើយបើសិនជាកូនសេចក្តីសុចរិត ឬ សុភមង្គលទេ នោះក៏គ្មានទោស និងសេចក្តីទុក្ខវេទនាដែរ។ ហើយ បើសិនជាកូនអ្វីទាំងនេះទេ នោះក៏គ្មានព្រះដែរ។ ហើយបើសិនជា គ្មានព្រះទេ ក៏គ្មានពួកយើង ឬផែនដីដែរ ត្បិតពុំអាចមាននូវការ បង្កើតអ្វីទាំងឡាយ ដែលនឹងធ្វើសកម្មភាព ឬទទួលសកម្មភាពដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្វីៗសព្វសារពើត្រូវតែសាបសូន្យបាត់អស់។

១៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកនិយាយ ទៅកូនអំពីការណ៍ទាំងនេះដើម្បីជាប្រយោជន៍ និងជាគម្រិត្យដល់កូន ត្បិតមានព្រះមួយអង្គ ហើយទ្រង់បានបង្កើតអ្វីៗសព្វសារពើ ទាំង ផ្ទៃមេឃ និងផែនដីដែរ ហើយនឹងគ្រប់ទាំងអ្វីៗសព្វសារពើដែល នៅលើនោះ ដើម្បីធ្វើសកម្មភាព និងទទួលសកម្មភាពផង។

១៥ ហើយដើម្បីសម្រេចនូវគោលបំណងទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដ៏អស់ កល្បជាតិចូលម្រាប់មនុស្សលោក បន្ទាប់ពីទ្រង់បានបង្កើតឪពុក ម្តាយដើមរបស់យើង និងសត្វព្រៃ សត្វស្រុក និងសត្វហើរលើ អាកាស ហើយសរុបសេចក្តីថា គ្រប់សព្វសារពើដែលបានបង្កើត មក ត្រូវតែមានការផ្ទុយ សូម្បីតែផ្លែដែលហាមឃាត់ ក៏ផ្ទុយទៅនឹង ដើមដ៏រិតដែរ មួយមានរសជាតិផ្អែម ឯមួយទៀតលឿងជូរចត់។

១៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់ប្រទានដល់មនុស្ស ថា គេត្រូវប្រព្រឹត្តអ្វីៗដោយខ្លួនឯង។ ហេតុដូច្នោះហើយ មនុស្សពុំ អាចប្រព្រឹត្តអ្វីៗដោយខ្លួនឯងបានទេ លើកលែងតែមានអ្វីមកល្បួង ខាងនេះមួយ ឬខាងនោះមួយ។

១៧ ហើយឪពុក លីហៃ ស្របតាមរឿងដែលឪពុកបានអានមក សន្និដ្ឋានជាចាំបាច់ថា មានទេវតាមួយនៃព្រះ ស្របតាមដែលបាន សរសេរទុក បានធ្លាក់មកពីលើមេឃ ហេតុដូច្នោះហើយ ទេវតានោះ បានក្លាយទៅជាអារក្ស ដោយបានព្យាយាមស្វែងរកអ្វីមួយ ដែល អាចក្រក់ចំពោះព្រះ។

១៨ ហើយព្រោះទេវតានោះបានធ្លាក់មកពីលើមេឃ ហើយក្លាយទៅ ជាមានទុក្ខវេទនានៅអស់កល្បជាតិច្នោះ នោះវាក៏បានព្យាយាមធ្វើឲ្យ មនុស្សលោកទាំងអស់មានទុក្ខវេទនាដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបវា និយាយទៅនាងអេវ៉ា មែនហើយ គឺជាសត្វពស់ពីដើមនោះ ដែលជា អារក្ស ជាបិតានៃសេចក្តីកុហក ហេតុដូច្នោះហើយ វានិយាយថា ៖ ចូរទទួលទានផ្លែដែលហាមឃាត់ទៅ ហើយអ្នកនឹងពុំស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែ អ្នកនឹងបានដូចជាព្រះ ដោយដឹងខុស និងត្រូវ។

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

១៩ ហើយបន្ទាប់ពីលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាបានទទួលទានផ្លែដែល ហាមឃាត់ហើយ នោះពួកគេត្រូវបានដេញចេញពីសួនច្បារ អេដែន ដើម្បីទៅភ្ជួររាស់នៅលើផែនដី។

And after Adam and Eve had partaken of the for-
bidden fruit they were driven out of the garden of
Eden, to till the earth.

២០ ហើយពួកគេបង្កើតបានកូន មែនហើយ គឺគ្រួសារទាំងឡាយនៃ អស់ទាំងផែនដី។

And they have brought forth children; yea, even
the family of all the earth.

២១ ហើយជីវិតរបស់កូនចៅមនុស្សត្រូវបានពន្យារវែង ស្របតាមព្រះ ហឫទ័យនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចប្រែចិត្ត កាលគេនៅក្នុង សាច់ឈាមនៅឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ស្ថានភាពរបស់គេបាន ក្លាយទៅជាស្ថានភាពសាកល្បង ហើយពេលវេលារបស់ពួកគេ ត្រូវបានពន្យារវែង ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលព្រះ អម្ចាស់ដីជាព្រះ ទ្រង់បានប្រទានដល់កូនចៅមនុស្ស។ គ្រឿងទ្រង់ បានបញ្ជាថា មនុស្សលោកទាំងអស់ត្រូវតែប្រែចិត្ត គ្រឿងទ្រង់បាន បង្ហាញដល់មនុស្សលោកទាំងអស់ថា ពួកគេរង់ចាំបង់ ព្រោះតែ អំពើវិលងច្បាប់របស់ពួកឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ។

And the days of the children of men were pro-
longed, according to the will of God, that they might
repent while in the flesh; wherefore, their state be-
came a state of probation, and their time was length-
ened, according to the commandments which the
Lord God gave unto the children of men. For he gave
commandment that all men must repent; for he
showed unto all men that they were lost, because of
the transgression of their parents.

២២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បើសិនជាលោកអ័ដាមពុំបានរំលង ច្បាប់ទេ លោកក៏ពុំបានធ្លាក់ខ្លួនដែរ ប៉ុន្តែលោកច្បាស់ជានៅក្នុង សួនច្បារអេដែននៅឡើយ។ ហើយអ្វីៗសព្វសារពើដែលបាន បង្កើតឡើងនឹងនៅក្នុងសណ្ឋានដើមដដែល បន្ទាប់ពីបានបង្កើតមក ហើយនឹងស្ថិតនៅដូច្នោះរហូតទៅ ហើយគ្មានចុងបំផុតឡើយ។

And now, behold, if Adam had not transgressed he
would not have fallen, but he would have remained
in the garden of Eden. And all things which were
created must have remained in the same state in
which they were after they were created; and they
must have remained forever, and had no end.

២៣ ហើយពួកគេក៏ពុំមានកូនចៅដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេនឹង នៅក្នុងភាពឆោតល្ងង់ ដោយគ្មានសេចក្តីអំណរ ព្រោះពួកគេមិន ស្គាល់សេចក្តីទុក្ខវេទនា ដោយមិនប្រព្រឹត្តអំពើល្អ គ្រឿងពួកគេមិន ស្គាល់អំពើបាប។

And they would have had no children; wherefore
they would have remained in a state of innocence,
having no joy, for they knew no misery; doing no
good, for they knew no sin.

២៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្វីៗសព្វសារពើបានត្រូវធ្វើឡើងទៅតាមប្រាជ្ញា របស់ទ្រង់ ដែលជ្រាបគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់។

But behold, all things have been done in the wis-
dom of him who knoweth all things.

២៥ លោកអ័ដាមបានធ្លាក់ខ្លួន ដើម្បីឲ្យមានមនុស្សលោក ហើយមាន មនុស្សលោក ដើម្បីឲ្យគេអាចមានសេចក្តីអំណរ។

Adam fell that men might be; and men are, that
they might have joy.

២៦ ហើយព្រះមេស៊ីនឹងយាងមកនៅកាលដ៏ពេញកំណត់ ដើម្បីទ្រង់ អាចប្រោសលោះកូនចៅមនុស្សឲ្យរួចពីការធ្លាក់។ ហើយពីព្រោះ ពួកគេត្រូវបានប្រោសលោះឲ្យរួចពីការធ្លាក់ ទើបពួកគេមាន ឥស្សរភាពរហូតទៅ ដោយដឹងខុស និងត្រូវ ដើម្បីធ្វើសកម្មភាព ដោយខ្លួនឯង ហើយពុំមែនទទួលសកម្មភាពទេ លើកលែងតែ ដោយការធ្វើទោសតាមក្រឹត្យវិន័យនៅក្នុងថ្ងៃដ៏មហិមា ហើយចុង ក្រោយបង្អស់ ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលព្រះទ្រង់បាន ប្រទានមក។

And the Messiah cometh in the fulness of time,
that he may redeem the children of men from the
fall. And because that they are redeemed from the
fall they have become free forever, knowing good
from evil; to act for themselves and not to be acted
upon, save it be by the punishment of the law at the
great and last day, according to the commandments
which God hath given.

២៧ ហេតុដូច្នោះហើយ មនុស្សលោកមានសេរីភាព ស្របតាម សាច់ឈាម ហើយអ្វីៗសព្វសារពើត្រូវបានផ្តល់ដល់ពួកគេ ដែលជា ការចាំបាច់ដល់មនុស្ស។ ហើយពួកគេមានសិទ្ធិនឹងរើសយក ឥស្សរភាព និងជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរយៈព្រះជាអ្នក សង្គ្រោះសង្គ្រោះដ៏ធំរបស់មនុស្សលោកទាំងអស់ ឬក៏រើសយកការ ជាប់ឃុំឃាំង និងការស្លាប់ ស្របតាមការជាប់ឃុំឃាំង និងអំណាច របស់អារក្ស ត្បិតវាព្យាយាមធ្វើឲ្យមនុស្សលោកទាំងអស់មាន ទុក្ខវេទនាដូចវាដែរ។

២៨ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកចង់ឲ្យ កូនរាល់គ្នាសម្លឹងទៅព្រះជាអ្នកសង្គ្រោះសង្គ្រោះដ៏ធំនោះ ហើយប្រុង ស្តាប់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយដ៏មហិមារបស់ទ្រង់ចុះ ហើយចូរ មានចិត្តស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះបន្ទូលទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយ រើសយកជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ស្របតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ចុះ។

២៩ ហើយចូរកុំរើសយកសេចក្តីស្លាប់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ស្របតាម ចំណង់របស់សាច់ឈាម និងសេចក្តីអាក្រក់ដែលនៅក្នុងនោះ ឡើយ ដែលផ្តល់អំណាចដល់វិញ្ញាណអារក្សឲ្យចាប់ឃុំឃាំង ដើម្បី នាំកូនចុះទៅស្ថាននរក ដើម្បីវាអាចសោយរាជ្យលើកូននៅក្នុងនគរ វា។

៣០ ឪពុកបាននិយាយពាក្យបន្តិចបន្តួចទាំងនេះដល់កូនទាំងអស់គ្នា ឱកូនទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ គឺនៅគ្រាក្រោយបង្អស់នៃការ សាកល្បងរបស់ឪពុក ហើយឪពុកបានរើសខាងផ្នែកល្អ ស្របតាម ពាក្យទាំងឡាយនៃព្យាករណ៍។ ហើយឪពុកពុំមានគិតអ្វីទៀតទេ ក្រៅពីសុខុមាលភាពដល់ព្រលឹងដ៏អស់កល្បជានិច្ចរបស់កូនទាំង ឡាយប៉ុណ្ណោះ។ អាម៉ែន ។

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

នីហ្វែ ទី ២ 3

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកនិយាយទៅកូនគឺយ៉ូសែប ដែលជាកូនពៅរបស់ឪពុក។ កូនបានកើតនៅក្នុងទីរហោស្ថាននៃសេចក្តីទុក្ខវេទនារបស់ឪពុក មែនហើយ នៅក្នុងថ្ងៃដែលឪពុកមានទុក្ខសោកយ៉ាងធំដែលម្តាយកូនបានបង្កើតកូនមក។
- ២ ហើយសូមព្រះទ្រង់ញែកដែនដីនេះទុកសម្រាប់កូនផងចុះ ដែលជាដែនដីដ៏ពិសេសបំផុត ដើម្បីទុកជាកេរ្តិ៍អាករដល់កូន ហើយជាកេរ្តិ៍អាករដល់ពូជកូនជាមួយនឹងពូជរបស់កូន ដើម្បីទុកជាទីសន្តិសុខដល់រាល់គ្នា ប្រសិនបើកូនរាល់គ្នានឹងកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ យ៉ូសែប កូនពៅរបស់ឪពុក ដែលឪពុកបាននាំកូនចេញពីទីរហោស្ថាន នៃសេចក្តីទុក្ខវេទនារបស់ឪពុកអើយ សូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានពរដល់កូនដល់រាល់គ្នា គ្មានត្រូវបំផ្លាញសូន្យបង់ឡើយ។
- ៤ ត្បិតមើលចុះ កូនជាផលនៃពោះឪពុក ហើយឪពុកគឺជាពូជពង្សនៃយ៉ូសែប ដែលត្រូវចាប់ជាលេឃីយទៅស្រុកអេស៊ីប្លូ។ ហើយសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានធ្វើដល់យ៉ូសែប នោះធំណាស់ហ្ន៎។
- ៥ ហេតុដូច្នោះហើយ យ៉ូសែបបានមើលឃើញជំនាន់យើងយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ហើយលោកបានទទួលសេចក្តីសន្យាពីព្រះអម្ចាស់ថា ចេញពីផលនៃពោះលោក នោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងបង្កើតមែកមួយដ៏សុចរិតដល់វង្សអ៊ីស្រាអែល ពុំមែនជាព្រះមែស៊ីទេ ប៉ុន្តែជាមែកដែលនឹងត្រូវបានកាត់ចេញ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែនឹងត្រូវបាននឹកចាំនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ថា ព្រះមែស៊ីទ្រង់នឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ នៅគ្រាចុងក្រោយ ដោយវិញ្ញាណនៃព្រះចេស្ដា ដើម្បីនាំពួកគេចេញពីទង់ងឹតទៅពន្លឺ — មែនហើយ គឺចេញពីទីកំបាំងងងឹត ហើយចេញពីការជាប់ឃុំឃាំងទៅឯសេរីភាព។
- ៦ ត្បិតយ៉ូសែបបានធ្វើបន្ទាល់ជាពិតប្រាកដថា ៖ មានអ្នកមើលឆុតម្នាក់ដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះរបស់ខ្ញុំទ្រង់នឹងបង្កើតឡើង ដែលនឹងទៅជាអ្នកមើលឆុតដ៏ជម្រើសចំពោះផលនៃពោះរបស់ខ្ញុំ។
- ៧ មែនហើយ យ៉ូសែបបាននិយាយជាពិតប្រាកដថា ៖ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំដូច្នោះថា ៖ មានអ្នកមើលឆុតម្នាក់ដ៏ជម្រើស ដែលយើងនឹងបង្កើតឡើងពីផលនៃពោះអ្នក ហើយអ្នកនោះនឹងបានតម្កើងខ្ពស់នៅក្នុងចំណោមផលនៃពោះអ្នក។ ហើយចំពោះអ្នកនោះ នោះយើងនឹងបញ្ជាថា កាត់ត្រូវធ្វើកិច្ចការមួយដើម្បីផលនៃពោះអ្នក ជាបងប្អូនរបស់គាត់ ដែលនឹងទៅជាប្រយោជន៍ដ៏ធំដល់ពួកគេ គឺដើម្បីនាំឲ្យពួកគេស្គាល់នូវសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយ ដែលយើងបានធ្វើជាមួយនឹងពួកអយ្យការរបស់អ្នក។

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

៨ ហើយយើងនឹងប្រទានដល់គាត់នូវបញ្ញត្តិមួយថា គាត់មិនត្រូវធ្វើ កិច្ចការអ្វីផ្សេងទៀតក្រៅពីការណ៍ដែលយើងនឹងបញ្ជាដល់គាត់ ប៉ុណ្ណោះ។ ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យគាត់ទៅជាធំនៅចំពោះភ្នែកយើង គ្រឹកគាត់នឹងធ្វើកិច្ចការរបស់យើង។

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

៩ ហើយគាត់នឹងបានជាធំដូចម៉ូសេ ជាអ្នកដែលយើងបានប្រាប់ថា យើងនឹងបង្កើតឡើងដល់អ្នក ដើម្បីដោះលែងរាស្ត្រយើង ឱវង្ស អ៊ីស្រាអែលអើយ។

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

១០ ហើយម៉ូសេ យើងនឹងបង្កើតឡើង ដើម្បីដោះលែងប្រជាជន របស់អ្នកចេញពីស្រុកអេស៊ីប្លា។

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

១១ ប៉ុន្តែមានអ្នកមើលឆុតម្នាក់ ដែលយើងនឹងបង្កើតឡើងពីផលនៃ ពោះអ្នក ហើយចំពោះអ្នកនោះ នោះយើងនឹងប្រទានអំណាចឲ្យនាំ ពាក្យរបស់យើងដល់ពួកនៃពោះអ្នក — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលថា ប៉ុន្តែមិនគ្រាន់តែចំពោះការនាំពាក្យយើងប៉ុណ្ណោះទេ តែ ចំពោះការបរិវត្តន៍ពួកគេអំពីពាក្យយើងផង ដែលនឹងត្រូវបានផ្សាយ ជាមុនក្នុងចំណោមពួកគេ។

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

១២ ហេតុដូច្នោះហើយ ផលនៃពោះអ្នកនឹងសរសេរទុក ហើយផល នៃពោះយូដានឹងសរសេរទុក ហើយអ្វីដែលនឹងបានសរសេរទុក ដោយផលនៃពោះអ្នក ហើយព្រមទាំងអ្វីដែលនឹងបានសរសេរទុក ដោយផលនៃពោះយូដា នោះនឹងត្រូវបានរួមទៅជាមួយគ្នាចំពោះ ការផ្លាស់ប្តូរនូវគោលលទ្ធិក្លែងក្លាយទាំងឡាយ ហើយបង្ក្រាប ការទាស់ទែងគ្នាទាំងប៉ុន្មាន ហើយបង្កើតឲ្យមានសេចក្តីសុខសាន្ត នៅក្នុងចំណោមផលនៃពោះអ្នក ហើយនាំឲ្យពួកគេស្គាល់នូវពួក អយ្យកោរបស់គេនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ហើយព្រមទាំងឲ្យស្គាល់នូវ សេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយរបស់យើងផង ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលថាដូច្នោះ។

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

១៣ ហើយចេញពីភាពទន់ខ្សោយ អ្នកនោះនឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យមាំមួន នៅថ្ងៃនោះ កាលកិច្ចការរបស់យើងនឹងចាប់ផ្តើមនៅក្នុងចំណោម រាស្ត្ររបស់យើងទាំងអស់ ដើម្បីសាងអ្នកឡើងវិញ ឱវង្ស អ៊ីស្រាអែលអើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

១៤ ហើយយ៉ូសែបបានព្យាករដូច្នោះថា ៖ មើលចុះ អ្នកមើលឆុតនោះ ហើយដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រទានពរឲ្យ ហើយអ្នកណាដែល ស្វែងរកបំផ្លាញលោក នោះនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ព្រោះដោយសារ សេចក្តីសន្យានេះ ដែលជាសេចក្តីសន្យាដែលខ្ញុំបានទទួលពីព្រះ អម្ចាស់ អំពីផលនៃពោះខ្ញុំ នោះនឹងត្រូវបានបំពេញ។ មើលចុះ ខ្ញុំដឹង យ៉ាងច្បាស់នូវការបំពេញនៃសេចក្តីសន្យានេះ

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

១៥ ហើយឈ្មោះលោកនឹងត្រូវបានហៅតាមឈ្មោះខ្ញុំ ហើយឈ្មោះនោះដាក់តាមឈ្មោះឪពុកលោក។ ហើយលោកនឹងបានដូចជាខ្ញុំដែរ គ្រឿងការណ៍ដែលព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងធ្វើឡើងដោយស្មារតីលោក ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងនាំប្រជាជនខ្ញុំទៅកាន់សេចក្ដីសង្គ្រោះ។

១៦ មែនហើយ យ៉ូសែបបានព្យាករដូច្នោះថា ៖ ខ្ញុំដឹងយ៉ាងច្បាស់នូវការណ៍នេះ ដូចជាខ្ញុំដឹងយ៉ាងច្បាស់នូវសេចក្ដីសន្យារបស់លោកម៉ូសេ គ្រឿងព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំថា ៖ យើងនឹងថែរក្សាពូជអ្នកទុករហូត។

១៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ យើងនឹងបង្កើតម៉ូសេម្នាក់ ហើយយើងនឹងប្រទានដល់អ្នកនោះនូវអំណាចក្នុងរំពាត់ហើយយើងនឹងប្រទានសេចក្ដីជំនុំជំរះដល់គាត់ក្នុងការសរសេរ។ ក៏ប៉ុន្តែយើងមិនស្រាយអណ្ដាតគាត់ ដើម្បីឲ្យគាត់និយាយច្រើនទេ គ្រឿងយើងមិនធ្វើឲ្យគាត់ខ្លាំងពូកែក្នុងការនិយាយឡើយ។ ប៉ុន្តែយើងនឹងសរសេរក្រឹត្យវិន័យរបស់យើងដល់គាត់ដោយម្រាមដៃយើងផ្ទាល់ ហើយយើងនឹងបង្កើតអ្នកនិយាយជំនួសម្នាក់ដល់គាត់។

១៨ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំដែរថា ៖ យើងនឹងបង្កើតឡើងដល់ផលនៃពោះអ្នក ហើយយើងបង្កើតអ្នកនិយាយជំនួសម្នាក់ដល់គាត់។ ហើយយើង មើលចុះ យើងនឹងប្រទានដល់គាត់ ដើម្បីឲ្យគាត់សរសេរពាក្យរបស់ផលនៃពោះអ្នក សម្រាប់ផលនៃពោះអ្នក ហើយអ្នកនិយាយជំនួសពីផលនៃពោះអ្នកនឹងប្រកាសរឿងនោះ។

១៩ ហើយពាក្យទាំងឡាយដែលអ្នកនោះនឹងសរសេរ គឺជាពាក្យទាំងឡាយដែលជាការចាំបាច់នៅក្នុងប្រាជ្ញារបស់យើង ដែលត្រូវផ្សាយដល់ផលនៃពោះអ្នក។ ហើយការណ៍នេះ ហាក់ដូចជាផលនៃពោះអ្នកបានស្រែកប្រកាសដល់ពួកគេ ចេញពីឆ្ងល់ដី គ្រឿងយើងស្គាល់សេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ។

២០ ហើយពួកគេនឹងស្រែកប្រកាសចេញពីឆ្ងល់ដី មែនហើយ គឺពីការប្រកាសឲ្យប្រែចិត្តដល់បងប្អូនរបស់ពួកគេ គឺបន្ទាប់ពីតំណជាច្រើនបានកន្លងផុតពួកគេទៅ។ ហើយហេតុការណ៍នឹងបានកើតឡើងថា សម្រែករបស់គេនឹងប្រកាសចេញទៅ គឺស្របតាមពាក្យ សាមញ្ញរបស់គេ។

២១ ពីព្រោះមកពីសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ នោះពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកគេនឹងបានផ្សាយចេញពីមាត់របស់យើងទៅដល់បងប្អូនគេ ដែលជាផលនៃពោះអ្នក ហើយឯភាពទន់ខ្សោយនៃពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកគេ នោះយើងនឹងឲ្យសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេខ្លាំងឡើង ដើម្បីឲ្យពួកគេនឹកចាំដល់សេចក្ដីសញ្ញារបស់យើង ដែលយើងបានធ្វើជាមួយនឹងពួកអយ្យកោរបស់ពួកគេ។

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.

And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simplicity of their words.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

២២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱយ៉ូសែប កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ តាមពាក្យបែបនេះហើយដែលឪពុកដើមរបស់ឪពុកបានព្យាករ។

២៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយសារសេចក្តីសញ្ញានេះ នោះកូនមានពរ ហើយ គួរតែពូជកូននឹងមិនត្រូវបានបំផ្លាញចោលឡើយ ពីព្រោះគេ នឹងប្រុងស្តាប់តាមពាក្យទាំងឡាយនៅក្នុងគម្ពីរ។

២៤ ហើយនឹងមានអ្នកខ្លាំងពូកែម្នាក់កើតឡើងនៅក្នុងចំណោមពួក គេ ដែលនឹងធ្វើអំពើល្អជាច្រើន ទាំងពាក្យសម្តី និងកិច្ចការ ដែលជា គ្រឿងឧបករណ៍មួយនៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ ដោយមានសេចក្តី ជំនឿយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីធ្វើកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ ហើយប្រព្រឹត្តនូវអ្វីដែល ធំនៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះ ដើម្បីសម្រេចនូវការសាងឡើងវិញ ជាច្រើនដល់វង្សអ៊ីស្រាអែល និងដល់ពូជបងប្អូនរបស់កូន។

២៥ ហើយឥឡូវនេះ ឱយ៉ូសែបអើយ កូនមានពរហើយ។ មើលចុះ កូននៅតូចនៅឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរប្រុងស្តាប់តាមពាក្យ សម្តីរបស់បងកូន គឺនីហ្វេ ហើយការណ៍ទាំងនោះ នឹងកើតឡើង ដល់កូន គឺស្របតាមពាក្យទាំងឡាយដែលឪពុកបាននិយាយ។ ចូរ នឹកចាំពាក្យរបស់ឪពុកដ៏ជិតស្នាប់នេះចុះ។ អាម៉ែន ។

And now, behold, my son Joseph, after this man-
ner did my father of old prophesy.

Wherefore, because of this covenant thou art
blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they
shall hearken unto the words of the book.

And there shall rise up one mighty among them,
who shall do much good, both in word and in deed,
being an instrument in the hands of God, with ex-
ceeding faith, to work mighty wonders, and do that
thing which is great in the sight of God, unto the
bringing to pass much restoration unto the house of
Israel, and unto the seed of thy brethren.

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou
art little; wherefore hearken unto the words of thy
brother, Nephi, and it shall be done unto thee even
according to the words which I have spoken.
Remember the words of thy dying father. Amen.

នីហ្វេ ទី ២ 4

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វេ និយាយពីពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយ ដែល ឪពុកខ្ញុំបាននិយាយអំពីយ៉ូសែប ដែលត្រូវបានយកទៅស្រុក អេស៊ីប។
- ២ គ្រិស្តមើលចុះ លោកបានព្យាករណ៍យ៉ាងពិតប្រាកដ អំពីពូជរបស់ លោក។ ហើយពាក្យព្យាករណ៍ទាំងប៉ុន្មាន ដែលលោកបាន សរសេរ នោះគ្មានអ្វីសំខាន់ជាងនេះទេ។ ហើយលោកបានព្យាករ អំពីពួកយើង និងតំណរបស់យើងនៅអនាគត ហើយពាក្យ ព្យាករណ៍ទាំងនោះ ត្រូវបានសរសេរទុកនៅលើផ្ទាំងលង្ហិន។
- ៣ ហេតុដូច្នោះហើយ បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំបានបញ្ចប់នូវការនិយាយអំពី ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់យ៉ូសែបហើយ នោះលោកបាន ហៅកូនៗរបស់លេមីន គឺកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់គាត់ និងកូនស្រី ទាំងឡាយរបស់គាត់ ហើយបាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ មើលចុះ ចៅប្រុសទាំងឡាយរបស់គាត់ និងចៅស្រីទាំងឡាយរបស់គាត់ ដែល ជាកូនប្រុសទាំងឡាយ និងកូនស្រីទាំងឡាយរបស់កូនច្បងរបស់គាត់ អើយ តាចង់ឲ្យចៅរាល់គ្នាផ្ទៀងត្រចៀកស្តាប់ពាក្យសម្តីរបស់គាត់។
- ៤ គ្រិស្តព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ ដបណាអ្នករាល់គ្នា កាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបាន ចម្រើនឡើងនៅលើដែនដី ហើយបើដបណាអ្នករាល់គ្នាមិនកាន់ តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើងទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវកាត់ ចេញពីវត្តមានរបស់យើង។
- ៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឱចៅប្រុសទាំងឡាយរបស់គាត់ និងចៅស្រីទាំង ឡាយរបស់គាត់អើយ តាពុំអាចចុះទៅក្នុងផ្នូររបស់គាត់ លើកលែងតែ តាបានទុកពរឲ្យចៅទាំងឡាយសិន គ្រិស្តមើលចុះ តាបានដឹងថា បើ សិនជាចៅរាល់គ្នាត្រូវបានដឹកនាំទៅតាមផ្លូវដែលចៅរាល់គ្នាត្រូវ ដើរ នោះចៅរាល់គ្នានឹងមិនបែរចេញពីផ្នូរនោះឡើយ។
- ៦ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាចៅរាល់គ្នាត្រូវបណ្តាសា មើលចុះ តាទុកពរឲ្យចៅ ដើម្បីឲ្យពាក្យបណ្តាសានោះបានដកចេញពីចៅ ទាំងឡាយ ហើយធ្លាក់ទៅលើក្បាលទាំងឡាយនៃឪពុកម្តាយរបស់ ចៅវិញ។
- ៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ពីព្រោះមកពីពររបស់គាត់ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ នឹងមិនអនុញ្ញាតឲ្យចៅរាល់គ្នាត្រូវវិនាសឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់នឹងមានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ចៅ និងដល់ពូជពង្សរបស់ ចៅរហូតតទៅ។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំបានបញ្ចប់ នូវការនិយាយទៅកូនប្រុសទាំងឡាយ និងកូនស្រីទាំងឡាយរបស់ លេមីនហើយ នោះលោកក៏ឲ្យនាំកូនប្រុសទាំងឡាយ និងកូនស្រី ទាំងឡាយរបស់លេមីនមកចំពោះលោក។

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

៩ ហើយលោកបាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ មើលចុះ ឱទៅប្រុស ទាំងឡាយរបស់តា និងចៅស្រីទាំងឡាយរបស់តា ដែលជាកូន ប្រុសទាំងឡាយ និងកូនស្រីទាំងឡាយរបស់កូនប្រុសទីពីររបស់តា អើយ មើលចុះ តាទុកពរឱ្យចៅដូចគ្នាដែលតាបានទុកឱ្យកូនប្រុស ទាំងឡាយ និងកូនស្រីទាំងឡាយរបស់លេមិនដែរ ហេតុដូច្នោះ ហើយ ចៅនឹងមិនត្រូវបានបំផ្លាញសូន្យបង់ឡើយ ប៉ុន្តែនៅទីបញ្ចប់ ពូជរបស់ចៅនឹងបានពរវិញ។

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឪពុកខ្ញុំបានបញ្ចប់នូវ ការនិយាយទៅពួកគេហើយ មើលចុះ លោកក៏បាននិយាយទៅកូន ប្រុសទាំងឡាយរបស់អ៊ីសម៉ាអែល មែនហើយ គឺអស់ទាំងគ្រួសារ របស់ពួកគេផង។

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

១១ ហើយបន្ទាប់ពីលោកបានបញ្ចប់នូវការនិយាយទៅពួកគេហើយ លោកបាននិយាយទៅសាំថា ៖ កូនមានពរហើយ ព្រមទាំងពូជកូន ផង ព្រោះអីកូននឹងគ្រងដែនដីនេះទុកជាមរតកដូចនីហ្វែ ជាប្អូន ប្រុសរបស់កូនដែរ។ ហើយពូជកូននឹងត្រូវបានរាប់ជាមួយនឹងពូជ របស់នីហ្វែដែរ ហើយកូននឹងបានដូចជាប្អូនប្រុសកូនដែរ ឯពូជកូន នឹងបានដូចជាពូជរបស់នីហ្វែដែរ ហើយកូននឹងបានពរអស់មួយ ជីវិតរបស់កូន។

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំ គឺលីហៃ បានផ្តេផ្តាំដល់គ្រួសារលោក ស្របតាមមនោសញ្ចេតនារបស់ លោក និងតាមព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលមាននៅក្នុងលោក ហើយ លោកចាស់ជរាណាស់។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង ថា លោកក៏ស្លាប់ ហើយបានបញ្ជុះទៅ។

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មិនយូររំលងប៉ុន្មានមក បន្ទាប់ពីលោកបានស្លាប់ទៅ លេមិន និងលេមយូល ហើយនឹងកូន ប្រុសទាំងឡាយរបស់អ៊ីសម៉ាអែល ក៏ខឹងនឹងខ្ញុំពីព្រោះតែសេចក្តី ដាស់តឿនរបស់ព្រះអម្ចាស់។

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

១៤ ព្រោះខ្ញុំ នីហ្វែ ត្រូវបានបង្ខំឱ្យនិយាយទៅពួកគេ ស្របតាមព្រះ បន្ទូលរបស់ទ្រង់ គ្បិតខ្ញុំបាននិយាយនូវរឿងជាច្រើនទៅពួកគេ ហើយឪពុកខ្ញុំក៏ដូច្នោះដែរ មុនពេលដែលលោកស្លាប់, ពាក្យ ជាច្រើនត្រូវបានសរសេរទុកនៅលើផ្ទាំងរបស់ខ្ញុំផ្សេងទៀត ឯភាគ ដែលច្រើនទៅដោយប្រវត្តិសាស្ត្រ នោះត្រូវបានសរសេរទុកនៅលើ ផ្ទាំងរបស់ខ្ញុំផ្សេងទៀត។

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

១៥ ហើយនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ ខ្ញុំសរសេរអំពីរឿងទាំងឡាយនៃ ព្រលឹងខ្ញុំ ហើយបទគម្ពីរភាគច្រើន មានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិន។ គ្បិតព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរចំពោះបទគម្ពីរទាំងឡាយ ឯចិត្តខ្ញុំរំពឹងគិតពី បទគម្ពីរទាំងនោះ ហើយខ្ញុំក៏សរសេរទុកដើម្បីជាការចេះដឹង និងជា ប្រយោជន៍ដល់កូនចៅខ្ញុំ។

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

- ១៦ មើលចុះ ព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរចំពោះការណ៍ទាំងឡាយនៃព្រះ
អម្ចាស់ ឯចិត្តខ្ញុំរំពឹងគិតជារៀងរហូតអំពីការណ៍ទាំងឡាយដែលខ្ញុំ
បានឃើញ ហើយបានឮមក។
- ១៧ តែទោះបីសេចក្តីល្អដ៏ធំរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលបានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ
ពីការណ៍ដ៏ធំ ហើយអស្ចារ្យក៏ដោយ គង់តែចិត្តខ្ញុំស្រែកថា ៖ ឱរូបខ្ញុំ
អើយវេទនាអ្វីម៉្លេះ! មែនហើយ ចិត្តខ្ញុំសោកសៅ ព្រោះតែ
សាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំ ឯព្រលឹងខ្ញុំព្រួយដោយព្រោះសេចក្តីទុច្ចរិតទាំង
ឡាយរបស់ខ្ញុំ។
- ១៨ ខ្ញុំត្រូវបានហិមព័ទ្ធ ព្រោះតែការល្បួងទាំងឡាយ និងអំពើបាប
ទាំងឡាយដែលរំខានខ្ញុំដោយងាយ។
- ១៩ ហើយពេលខ្ញុំចង់សប្បាយ ចិត្តខ្ញុំថ្ងូរទៅវិញ ព្រោះតែអំពើបាប
ទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំស្គាល់អ្នក
ដែលខ្ញុំទុកចិត្ត។
- ២០ ព្រះរបស់ខ្ញុំ គឺជាទីផ្អែករបស់ខ្ញុំ ទ្រង់បានដឹកនាំខ្ញុំឲ្យឆ្លងកាត់
សេចក្តីទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយទ្រង់
បានរក្សាខ្ញុំទុកនៅលើផ្ទៃទឹកនៃទីជម្រៅដ៏ធំ។
- ២១ ទ្រង់បានបំពេញចិត្តខ្ញុំ ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ គឺដល់
ទៅឆេះឆាបទៅពេញសាច់ឈាមខ្ញុំ។
- ២២ ទ្រង់បានធ្វើឲ្យពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្ញុំជ្រប់មុខ រហូតដល់ធ្វើឲ្យ
ពួកគេញ័ររន្ធត់នៅចំពោះមុខខ្ញុំ។
- ២៣ មើលចុះ ទ្រង់បានព្រួយស្រែកអំពីការរស់របស់ខ្ញុំនៅពេលថ្ងៃ ហើយ
ទ្រង់បានប្រទានតម្រិះដល់ខ្ញុំ ដោយការនិមិត្តនៅពេលយប់។
- ២៤ ហើយនៅពេលថ្ងៃ ខ្ញុំមានការក្លាហានឡើងខាងការអធិស្ឋានដ៏
អស់ពីចិត្តនៅចំពោះទ្រង់ មែនហើយ ខ្ញុំបានបង្ហើរសំឡេងទៅស្ថាន
លើ ហើយទេវតាបានចុះមក ហើយបានធ្វើការងារបម្រើដល់ខ្ញុំ។
- ២៥ ហើយនៅលើស្នាមនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ នោះរូបកាយខ្ញុំត្រូវ
បាននាំទៅលើភ្នំដ៏ខ្ពស់លើសលប់។ ហើយភ្នែកខ្ញុំបានឃើញ
ការណ៍ដ៏អស្ចារ្យនានា មែនហើយ គឺជាការណ៍ហួសវិស័យរបស់
មនុស្ស ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំត្រូវបានហាមឃាត់មិនឲ្យសរសេរពី
ការណ៍ទាំងនោះឡើយ។
- ២៦ ឱបើដូច្នោះ បើសិនខ្ញុំបានឃើញការណ៍ដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន បើសិន
ជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានយាងចុះមកឯកូនចៅមនុស្ស ហើយបានមក
រកមនុស្សលោកដោយសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏ទន់ភ្លន់ ហេតុអ្វីបានជា
ចិត្តខ្ញុំយំ ហើយព្រលឹងខ្ញុំរោងនៅលើច្រកភ្នំនៃសេចក្តីសោកសៅ
ហើយសាច់ខ្ញុំរឹងរៃទៅ ហើយកម្លាំងខ្ញុំត្រូវទន់ខ្សោយ ព្រោះតែ
ទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំដូច្នោះ?

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.

He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.

He hath confounded mine enemies, unto the causing of them to quake before me.

Behold, he hath heard my cry by day, and he hath given me knowledge by visions in the night-time.

And by day have I waxed bold in mighty prayer before him; yea, my voice have I sent up on high; and angels came down and ministered unto me.

And upon the wings of his Spirit hath my body been carried away upon exceedingly high mountains. And mine eyes have beheld great things, yea, even too great for man; therefore I was bidden that I should not write them.

O then, if I have seen so great things, if the Lord in his condescension unto the children of men hath visited men in so much mercy, why should my heart weep and my soul linger in the valley of sorrow, and my flesh waste away, and my strength slacken, because of mine afflictions?

២៧ ហើយហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំបណ្តោយទៅតាមអំពើបាប ព្រោះតែសាច់ឈាមខ្ញុំ? មែនហើយ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំបណ្តោយទៅតាម ការល្អៗទាំងឡាយ ដែលអ្នកអាក្រក់បានដាក់ក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីបំផ្លាញសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ខ្ញុំ ហើយធ្វើទុក្ខដល់ព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ? ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំខឹង ព្រោះតែខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្ញុំ?

២៨ ឱព្រលឹងខ្ញុំអើយ ចូរភ្ញាក់ឡើង កុំបង្កលក្ខណៈអំពើបាបទៀតឡើយ។ ឱចិត្តខ្ញុំអើយ ចូររីករាយឡើង ហើយកុំទុកកន្លែងសម្រាប់ខ្មាំងសត្រូវនៃព្រលឹងខ្ញុំទៀតឡើយ។

២៩ ចូរកុំខឹងទៀតឡើយ ព្រោះតែខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្ញុំ។ ចូរកុំធ្វើឲ្យកម្លាំងខ្ញុំទន់ខ្សោយ ព្រោះតែទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំឡើយ។

៣០ ឱចិត្តខ្ញុំអើយ ចូររីករាយឡើង ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ចុះ ហើយចូរនិយាយថា ៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសរសើរដំកើងព្រះអង្គជានិច្ច មែនហើយ ព្រលឹងទូលបង្គំរីករាយទៅលើទ្រង់ ឱព្រះរបស់ទូលបង្គំ ដែលជាថ្មនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទូលបង្គំអើយ។

៣១ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គនឹងប្រោសលោះព្រលឹងទូលបង្គំឬទេ? តើព្រះអង្គនឹងរំដោះទូលបង្គំឲ្យរួចពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវទូលបង្គំឬទេ? តើព្រះអង្គនឹងធ្វើឲ្យទូលបង្គំញើរនៅចំពោះអំពើបាបឬទេ?

៣២ សូមទ្វារនៃស្ថាននរក បិទជិតពីមុខទូលបង្គំជានិច្ច ពីព្រោះចិត្តទូលបង្គំសង្រេង ហើយវិញ្ញាណទូលបង្គំទន់ទាប។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គកុំបិទទ្វារទាំងឡាយនៃសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ពីមុខទូលបង្គំឡើយ ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចដើរតាមផ្លូវនៃទិវាលទំនាប ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចដើរតាមផ្លូវទៀងត្រង់។

៣៣ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គរុំព័ទ្ធខ្លួនទូលបង្គំ ដោយសំលៀកបំពាក់ដ៏សុចរិតរបស់ទ្រង់! ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គធ្វើផ្លូវសម្រាប់ឲ្យទូលបង្គំភៀសខ្លួនរួចផុតពីពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ទូលបង្គំផង! សូមព្រះអង្គធ្វើឲ្យផ្លូវខាងមុខទូលបង្គំត្រង់! សូមព្រះអង្គកុំដាក់ថ្មជំពប់តាមផ្លូវទូលបង្គំឡើយ — ប៉ុន្តែសូមព្រះអង្គផ្តារផ្លូវខាងមុខទូលបង្គំផង ហើយសូមកុំស្រាស់លើផ្លូវទូលបង្គំឡើយ ប៉ុន្តែសូមស្រាស់នៅលើផ្លូវទាំងឡាយនៃខ្មាំងសត្រូវទូលបង្គំវិញ។

៣៤ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំបានទុកចិត្តទៅលើព្រះអង្គ ហើយទូលបង្គំនឹងទុកចិត្តទៅលើព្រះអង្គជារៀងរាល់ជំនាន់។ ទូលបង្គំនឹងមិនដាក់ទីទុកចិត្តរបស់ទូលបង្គំទៅលើដៃនៃមនុស្សឡើយ គួរតែទូលបង្គំដឹងថា ត្រូវបណ្តោយហើយ ដល់អ្នកណាដែលដាក់ទីទុកចិត្តរបស់ខ្លួន ទៅលើដៃនៃមនុស្ស។ មែនហើយ ត្រូវបណ្តោយហើយ ដល់អ្នកណាដែលដាក់ទីទុកចិត្តរបស់ខ្លួនទៅលើមនុស្ស ឬក៏យកសាច់ឈាមធ្វើជាដៃរបស់ខ្លួន។

And why should I yield to sin, because of my flesh? Yea, why should I give way to temptations, that the evil one have place in my heart to destroy my peace and afflict my soul? Why am I angry because of mine enemy?

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O my heart, and give place no more for the enemy of my soul.

Do not anger again because of mine enemies. Do not slacken my strength because of mine afflictions.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will rejoice in thee, my God, and the rock of my salvation.

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make me that I may shake at the appearance of sin?

May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

៣៥ មែនហើយ ទូលបង្គំដឹងថា ព្រះទ្រង់នឹងប្រទានឲ្យអ្នកណា ដែល
សូមដល់ទ្រង់ដោយសទ្ធា។ មែនហើយ ព្រះរបស់ទូលបង្គំនឹង
ប្រទានឲ្យទូលបង្គំ បើសិនជាទូលបង្គំមិនសូមនូវអ្វីដែលទុច្ចរិត
ហេតុដូច្នោះហើយ ទូលបង្គំនឹងបន្តិចសំឡេងឡើងដល់ព្រះអង្គ មែន
ហើយ ទូលបង្គំនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ ឱព្រះរបស់ទូលបង្គំ ដែល
ជាថ្មនៃសេចក្តីសុចរិតរបស់ទូលបង្គំអើយ។ មើលចុះ សំឡេងរបស់
ទូលបង្គំ នឹងអណ្តែតឡើងទៅដល់ព្រះអង្គជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដែលជាថ្ម
ហើយជាព្រះដ៏គង់នៅអស់កល្បជានិច្ចរបស់ទូលបង្គំ។ អាម៉ែន ។

Yea, I know that God will give liberally to him that
asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss;
therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will
cry unto thee, my God, the rock of my righteousness.
Behold, my voice shall forever ascend up unto thee,
my rock and mine everlasting God. Amen.

នីហ្វេ ទី ២ 5

- ១ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ បានស្រែក អំពាវនាវជាយូរដល់ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះរបស់ខ្ញុំ ពីព្រោះតែកំហឹង របស់បងៗខ្ញុំ។
- ២ ប៉ុន្តែមើលចុះ កំហឹងរបស់ពួកគេចេះតែមានខ្លាំងឡើងមកលើខ្ញុំ ដល់ដល់ពួកគេបានព្យាយាមចង់យកជីវិតខ្ញុំទៅទៀត។
- ៣ មែនហើយ ពួកគេបានអ្វីទៅទាស់នឹងខ្ញុំ ដោយថា ៖ ប្អូនប្រុស របស់យើងគិតថា វានឹងត្រួតត្រាលើយើង ហើយយើងបានទទួល ការលំបាកជាច្រើនក៏ដោយសារតែវា ហេតុដូច្នោះហើយ ឥឡូវនេះ ចូរយើងសម្លាប់វាចោលទៅ ដើម្បីកុំឲ្យយើងអាចត្រូវរងទុក្ខលំបាក ថែមទៀត ដោយសារសម្តីរបស់វា។ គួរតែមើលចុះ យើងមិនព្រមឲ្យ វាធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រាលើយើងឡើយ គួរតែមើលចុះ យើងទេតើ ដែលជាបង ប្រុស ត្រូវមានការត្រួតត្រាលើប្រជាជននេះ។
- ៤ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនសរសេរនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះនូវពាក្យទាំងអស់ ដែលពួកគេអ្វីទៅទាស់នឹងខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែលុបឲ្យខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយ ថា ពួកគេបានព្យាយាមចង់យកជីវិតខ្ញុំ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន ព្រមានខ្ញុំថា ខ្ញុំ នីហ្វេ ត្រូវតែចេញពីពួកគេ ហើយរត់ភៀសខ្លួនទៅ ក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយនឹងអស់អ្នកណាដែលចង់ទៅជាមួយនឹង ខ្ញុំ។
- ៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ បាន នាំយកគ្រួសារខ្ញុំ ព្រមទាំងសូរុក និងគ្រួសារលោក និងសាំ ដែលជា បងប្រុសខ្ញុំ ព្រមទាំងគ្រួសារលោក និងយ៉ាកុប និងយ៉ូសែបដែលជា ប្អូនប្រុសខ្ញុំ ហើយព្រមទាំងបងស្រីទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំផង និងអស់ អ្នកណាដែលចង់ទៅជាមួយនឹងខ្ញុំ។ ហើយអស់ទាំងអ្នកដែលចង់ ទៅជាមួយនឹងខ្ញុំ សុទ្ធតែជាពួកដែលជឿនូវសេចក្តីព្រមានទាំង ឡាយ និងវិរណៈទាំងឡាយរបស់ព្រះ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេ បានប្រុងស្តាប់តាមពាក្យសម្តីរបស់ខ្ញុំ។
- ៧ ហើយយើងបានយកគ្រួសារទាំងឡាយរបស់យើង និងរបស់ ណាដែលយើងអាចយកបាន ហើយបានធ្វើដំណើរចូលទៅ រហោស្ថានអស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ។ ហើយបន្ទាប់ពីបានធ្វើ ដំណើរអស់ជាច្រើនថ្ងៃ នោះយើងក៏បានបោះគ្រួសារទាំងឡាយ របស់យើង។
- ៨ ហើយប្រជាជនខ្ញុំ ចង់ឲ្យយើងហៅទីនោះថា នីហ្វេ ហេតុដូច្នោះ ហើយ យើងហៅទីនោះថា នីហ្វេ។
- ៩ ហើយអស់អ្នកណាដែលមកជាមួយនឹងខ្ញុំ បានហៅខ្លួនថា ប្រជាជននីហ្វេ។

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, insomuch that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

១០ ហើយយើងប្រតិបត្តិតាមសេចក្តីយុត្តិធម៌ទាំងឡាយ និងក្រឹត្យ ក្រមទាំងឡាយ និងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ចំពោះ ការណ៍ទាំងអស់ ស្របតាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ។

១១ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងយើង ហើយយើងបាន ចម្រើនឡើងដ៏លឿនលឿន គ្មានយើងបានព្រោះគ្រាប់ពូជ ហើយ យើងច្រូតកាត់បានជាបរិបូរណ៍ទៀត។ ហើយយើងចាប់ផ្តើមចិញ្ចឹម ច្រើនទាំងហ្វូង និងគោទាំងក្រោល ហើយនឹងសត្វគ្រប់ប្រភេទ។

១២ ហើយខ្ញុំ នីហ្វេ ក៏បានយកបញ្ជីទាំងឡាយមកផងដែរ ដែលបាន ធ្លាក់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិន ហើយព្រមទាំងវត្ថុមូល ឬត្រីវិស័យ ដែល ត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់ឪពុកខ្ញុំ ដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ ស្របតាមអ្វីដែលបានសរសេរទុក។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងក៏ចាប់ផ្តើមចម្រើន ឡើងដ៏លឿនលឿន ហើយកើនចំនួនឡើងនៅលើដែនដីនេះ។

១៤ ហើយខ្ញុំ នីហ្វេ បានយកដាររបស់ឡាបាន ធ្វើជាគំរូដើម្បីធ្វើដារ ជាច្រើនទៀត ក្រែងតាមមធ្យោបាយណាមួយ ប្រជាជនដែលឥឡូវ នេះហៅថា សាសន៍លេមិន នឹងគាបសង្កត់មកលើយើង ហើយ បំផ្លាញពួកយើងចោល គ្រឿងខ្ញុំដឹងអំពីសំអប់របស់គេ ដែលគេមាន ចំពោះខ្ញុំ និងកូនចៅខ្ញុំ និងអស់អ្នកណាដែលហៅថា ប្រជាជនខ្ញុំ។

១៥ ហើយខ្ញុំបានបង្រៀនប្រជាជនខ្ញុំឲ្យសាងអគារទាំងឡាយ ហើយ ឲ្យធ្វើរបស់របរគ្រប់បែបយ៉ាងពីលើ និងពីដៃក និងពីស្ពាន់ និងពី លង្ហិន និងពីដៃកថែប និងពីមាស និងពីប្រាក់ និងពីលោហធាតុដ៏ មានតម្លៃទៀត ដែលមានដ៏បរិបូរណ៍។

១៦ ហើយខ្ញុំ នីហ្វេ បានសាងព្រះវិហារបរិសុទ្ធមួយ ហើយខ្ញុំបានសង់ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធនេះ តាមរបៀបព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់សាឡូម៉ូន លើកលែងតែព្រះវិហារបរិសុទ្ធនេះពុំបានសាងដោយសម្ភារៈដ៏មាន តម្លៃជាច្រើនទេ គ្រឿងរបស់ទាំងនោះពុំអាចរកបាននៅលើដីនេះ ឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធនេះមិនអាចសង់ឲ្យដូច ព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់សាឡូម៉ូនបានទេ។ ក៏ប៉ុន្តែវារបៀបសង់វិញ នោះដូចគ្នានឹងព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់សាឡូម៉ូន ឯក្បួនរក្សាចំនៃព្រះ វិហារបរិសុទ្ធនេះល្អវិចិត្រក្រៃលែង។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វេ បាននាំប្រជាជនខ្ញុំ ឲ្យមានចិត្តឧស្សាហ៍ ហើយឲ្យធ្វើការដោយដៃរបស់ខ្លួន។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេចង់ឲ្យខ្ញុំធ្វើជាស្តេច របស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ នីហ្វេ មានប្រាថ្នាថា ពួកគេពុំគួរមានស្តេចទេ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំបានធ្វើអ្វីៗដើម្បីពួកគេ ស្របតាម អំណាចដែលខ្ញុំមាន។

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

- ១៩ ហើយមើលចុះ ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ត្រូវបាន
បំពេញចំពោះបងៗខ្ញុំ ដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលអំពីពួកគេថា ខ្ញុំត្រូវ
ធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រារបស់ពួកគេ ហើយជាគ្រូបង្រៀនរបស់ពួកគេ។
ម៉្លោះហើយ ខ្ញុំបានធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រារបស់ពួកគេ ហើយជា
គ្រូបង្រៀនរបស់គេ ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់
រហូតដល់ពេលដែលពួកគេបានព្យាយាមចង់យកជីវិតខ្ញុំ។
- ២០ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ក៏បានបំពេញ ដែល
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំដោយមានព្រះបន្ទូលថា ៖ ដរាបណា ពួក
គេមិនប្រុងស្តាប់តាមសម្តីរបស់អ្នកទេ នោះពួកគេនឹងត្រូវបានកាត់
ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ហើយមើលចុះ ពួកគេត្រូវបានកាត់
ចេញពីវត្តមានរបស់ទ្រង់មែន។
- ២១ ហើយទ្រង់បានធ្វើឲ្យបណ្តាសាឆ្នាក់មកលើពួកគេ មែនហើយ គឺ
ជាបណ្តាសាដ៏ក្តៅ ដោយព្រោះសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់គេ។ ត្បិតមើល
ចុះ ពួកគេបានមានចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងព្រះអង្គ ដែលពួកគេបាន
ក្លាយទៅជារឹងដូចថ្មដែកភ្លើង ហេតុដូច្នោះហើយ មកពីពួកគេមាន
សម្បុរស ហើយស្រស់ល្អដ៏លើសលប់ ហើយដ៏គួរឲ្យចូលចិត្ត នោះ
ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានធ្វើឲ្យពួកគេមានស្បែកក្រមៅ ដើម្បីកុំ
ឲ្យពួកគេអាចមកល្អប្រជាជនខ្ញុំបានឡើយ។
- ២២ ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ យើង
នឹងធ្វើឲ្យពួកគេក្លាយទៅជាស្រ្តីដ៏គួរឲ្យស្អប់ចំពោះស្រ្តីអ្នក
លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្តពីសេចក្តីទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ។
- ២៣ ហើយត្រូវបណ្តាសាហើយដល់ពូជណាដែលមកលាយឡំ
ជាមួយនឹងពូជរបស់ពួកគេ ត្បិតពួកគេនឹងត្រូវបណ្តាសា ដូចជា
បណ្តាសានោះដែរ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ
ហើយព្រះបន្ទូលនោះបានសម្រេចមែន។
- ២៤ ហើយដោយមកពីបណ្តាសាដែលដាក់លើពួកគេ នោះពួកគេបាន
ក្លាយទៅជាប្រជាជនមួយដ៏ខ្ជិលច្រអូស ពោរពេញទៅដោយល្បិច
កិច្ចកល ហើយបានស្វែងរកសត្វព្រៃធ្វើជាអាហារនៅក្នុងទី
រហាស្ថាន។
- ២៥ ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ ពួកគេ
នឹងទៅជារំពាត់មួយដល់ពូជអ្នក ដើម្បីដាស់រំជួលពូជអ្នកឲ្យនឹកចាំ
ដល់យើង ហើយដរាបណាគេមិននឹកចាំដល់យើង ហើយមិនប្រុង
ស្តាប់តាមពាក្យទាំងឡាយរបស់យើងទេ នោះពួកគេនឹងវាយពូជអ្នក
រហូតដល់សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញចោល។
- ២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វែ បានតែងតាំង
យ៉ាកុប និងយ៉ូសែប ដើម្បីឲ្យពួកគេធ្វើជាពួកសង្ឃ ហើយជាពួក
គ្រូបង្រៀននៅលើដែនដីនៃប្រជាជនខ្ញុំ។
- ២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានរស់នៅតាម
របៀបនៃសុភមង្គល។

And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

- ២៨ ហើយរយៈពេលសាមសិបឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ចាប់តាំងពីពេលដែលយើងចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក។
- ២៩ ហើយខ្ញុំ នីហ្វែ បានកត់បញ្ជីទាំងឡាយនៅលើផ្ទាំងរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបានធ្វើ គឺអំពីប្រជាជនខ្ញុំ រហូតមកដល់ពេលនេះ។
- ៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ ចូរធ្វើផ្ទាំងផ្សេងទៀត ហើយអ្នកត្រូវធ្លាក់ការណ៍ជាច្រើននៅលើផ្ទាំងនោះ ដែលឃើញថាល្អនៅចំពោះភ្នែកយើង ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់រាស្ត្ររបស់អ្នក។
- ៣១ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ នីហ្វែ ដោយចង់គោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ក៏បានទៅធ្វើផ្ទាំងទាំងនេះ ដែលខ្ញុំបានធ្លាក់ការណ៍អស់ទាំងនេះ។
- ៣២ ហើយខ្ញុំធ្លាក់អ្វីដែលសព្វព្រះហឫទ័យព្រះ។ ហើយបើសិនជាប្រជាជនខ្ញុំគាប់ចិត្តនឹងការណ៍ទាំងឡាយរបស់ព្រះ នោះពួកគេក៏នឹងគាប់ចិត្តនឹងការធ្លាក់ត្រាទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបានធ្លាក់នៅលើផ្ទាំងទាំងនេះដែរ។
- ៣៣ ហើយបើសិនជាប្រជាជនរបស់ខ្ញុំប្រាថ្នាចង់ដឹងអំពីប្រវត្តិនៃប្រជាជនខ្ញុំឲ្យបានល្អិតល្អន់ជាងនេះ នោះពួកគេត្រូវពិចារណាមើលផ្ទាំងរបស់ខ្ញុំផ្សេងៗទៀត។
- ៣៤ ហើយល្មមឲ្យខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយថា សែសិបឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅហើយយើងបានមានសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយជាមួយនឹងបងប្អូនយើងទៅហើយ ។

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

And if my people desire to know the more particular part of the history of my people they must search mine other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had passed away, and we had already had wars and contentions with our brethren.

នីហ្វេ ទី ២ 6

- ១ ពាក្យសម្តីរបស់យ៉ាកុប ដែលជាប្អូនរបស់នីហ្វេ បាននិយាយទៅ កាន់ប្រជាជននីហ្វេថា ៖
- ២ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំ យ៉ាកុប ដោយ ត្រូវបានហៅពីព្រះ ហើយបានតែងតាំងឡើងតាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធ របស់ទ្រង់ ហើយដោយបានញែកចេញដោយបងប្រុសខ្ញុំ គឺនីហ្វេ ជាអ្នកដែលបងប្អូនរាល់គ្នាចាត់ទុកថាជាស្តេច ឬជាអ្នកការពារម្នាក់ ហើយដែលបងប្អូនរាល់គ្នាពឹងផ្អែកទៅលើដើម្បីសន្តិសុខ នោះ មើលចុះ បងប្អូនរាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅបងប្អូនពីសេចក្តីដ៏ ច្រើនហួសប្រមាណ។
- ៣ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំនិយាយទៅបងប្អូនម្តងទៀត គួរតែខ្ញុំប្រាថ្នានូវសុខុមាលភាពដល់ព្រលឹងទាំងឡាយនៃបងប្អូន។ មែនហើយ ខ្ញុំបានរដ្ឋធិឱ្យចំពោះបងប្អូន ហើយបងប្អូនរាល់គ្នាផ្ទាល់ ក៏ដឹងថាការណ៍នោះពិតមែន។ ព្រោះខ្ញុំបានទូន្មានបងប្អូនជាញឹកញយ ដោយអស់ពីសមត្ថភាព ហើយខ្ញុំបានបង្រៀនបងប្អូនអំពីពាក្យសម្តី របស់ឪពុកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបាននិយាយប្រាប់បងប្អូនអំពីការណ៍ទាំង អស់ ដែលបានកត់ត្រាទុកចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមកម្ល៉េះ។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំចង់និយាយប្រាប់បងប្អូនអំពីការណ៍ ទាំងឡាយ ដែលកំពុងកើតឡើង និងអំពីការណ៍ទាំងឡាយដែល នឹងកើតឡើង ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនឹងអានឲ្យបងប្អូនស្តាប់នូវពាក្យ ពេចន៍របស់លោកអេសាយ។ ហើយទាំងនេះគឺជាពាក្យដែលបង ប្រុសខ្ញុំ មានប្រាថ្នាចង់ឲ្យខ្ញុំនិយាយប្រាប់បងប្អូន។ ហើយខ្ញុំ និយាយទៅបងប្អូននេះដោយយល់ដល់បងប្អូនរាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យ បងប្អូនរាល់គ្នាអាចចេះដឹង ហើយសរសើរតម្កើងដល់ព្រះនាម នៃ ព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា។
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ ឯពាក្យពេចន៍ដែលខ្ញុំនឹងអាន គឺជាពាក្យដែល លោកអេសាយបាននិយាយ អំពីវង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ហេតុ ដូច្នោះហើយ ពួកគេក៏អាចប្រៀបដូចជាអ្នករាល់គ្នាដែរ ព្រោះអ្នក រាល់គ្នាគឺជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ហើយមានការណ៍ជាច្រើនដែលលោក អេសាយបាននិយាយ ដែលអាចប្រៀបដូចទៅនឹងអ្នករាល់គ្នា ពី ព្រោះអ្នករាល់គ្នាជាវង្សអ៊ីស្រាអែល។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ ពាក្យទាំងនោះមានដូចតទៅគឺ ៖ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ មើលចុះ យើងនឹងបោយដៃហៅអស់ ទាំងពួកសាសន៍ដទៃ ហើយលើកទង់ដៃយើងឡើងសម្រាប់ ប្រជាជាតិទាំងឡាយ រួចពួកគេនឹងបីយកកូនប្រុសអ្នកមក ហើយ នឹងបញ្ជិះកូនស្រីរបស់អ្នកនៅលើស្មាគេ។

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

៧ ហើយពួកមហាក្សត្រនឹងធ្វើជាឪពុកចិញ្ចឹមអ្នក ហើយពួកអគ្គមហេសីនឹងធ្វើជាម្តាយបំបៅអ្នក ពួកគេនឹងក្រាបផ្តាច់មុខដល់ដីនៅចំពោះមុខអ្នក ហើយនឹងលិណធូលីដីដែលជាប់ជើងអ្នក នោះអ្នកនឹងដឹងថា យើងជាព្រះអម្ចាស់ គ្យិតអស់អ្នកណាដែលរង់ចាំយើងនឹងមិនត្រូវខ្មាសឡើយ។

៨ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ យ៉ាកុប ចង់និយាយអ្វីខ្លះពីពាក្យទាំងនេះ។ គ្យិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា អស់អ្នកណាដែលនៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម ពីកន្លែងដែលពួកយើងចេញមក នោះត្រូវបានស្លាប់ ហើយត្រូវគេចាប់យកទៅជាល្មើយអស់ហើយ។

៩ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញខ្ញុំថា ពួកគេនឹងបានត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ ហើយទ្រង់ក៏បានបង្ហាញខ្ញុំដែរថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ឲ្យពួកគេឃើញនៅក្នុងសាច់ឈាម ហើយបន្ទាប់ពីបានសម្តែងរូបអង្គទ្រង់មក នោះពួកគេនឹងវាយទ្រង់ ហើយឆ្កាងទ្រង់ ស្របតាមពាក្យសម្តីរបស់ទេវតាដែលបាននិយាយប្រាប់ខ្ញុំ។

១០ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយពង្រឹងករបស់ពួកគេ ទាស់នឹងព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល មើលចុះ សេចក្តីជំនុំជំរះនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នឹងធ្លាក់មកលើពួកគេ។ ហើយថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ ដែលពួកគេនឹងត្រូវវាយដំ ហើយមានទុក្ខវេទនា។

១១ ហេតុដូច្នោះហើយ បន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបានដេញទៅមក គ្យិតទេវតាមានបន្ទូលដូច្នោះថា នោះមនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវលឺចាប់ខាងសាច់ឈាម តែមិនត្រូវរងទុក្ខដល់វិនាសឡើយ ដោយសារការអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់ពួកស្មោះត្រង់ ពួកគេនឹងត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយត្រូវគេវាយដំ ហើយត្រូវគេស្តាប់ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងមានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ពួកគេ គឺកាលណាពួកគេនឹងបានការចេះដឹងអំពីព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ពួកគេ នោះពួកគេនឹងប្រមូលរួមគ្នាម្តងទៀតនៅលើដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់គេ។

១២ នោះមានពរហើយពួកសាសន៍ដទៃ ជាពួកអ្នកដែលពួកព្យាកាវីបានសរសេរទុក គ្យិតមើលចុះ ប្រសិនបើពួកគេប្រែចិត្ត ហើយមិនច្បាំងនឹងក្រុងស៊ីយ៉ូនទេ ហើយមិនចូលរួមជាមួយនឹងសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្លើមនោះទេ នោះពួកគេនឹងបានសង្គ្រោះ គ្យិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងបំពេញសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងកូនចៅព្រះអង្គ ហើយដោយហេតុនេះបានជាពួកព្យាកាវីសរសេរការណ៍ទាំងនេះទុក។

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

១៣ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកណាដែលច្បាំងនឹងក្រុងស៊ីយ៉ូន ហើយ
នឹងរាស្ត្រដែលនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងលិច
ឆ្មល់ដីដែលជាប់ជើងពួកគេ ហើយរាស្ត្ររបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងមិន
ត្រូវខ្មាសឡើយ។ ព្រោះរាស្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់ គឺជាពួកអ្នកដែលនឹង
នៅរង់ចាំទ្រង់ ត្បិតពួកគេនៅតែរង់ចាំការយាងមកនៃព្រះមេស៊ី។

១៤ ហើយមើលចុះ ស្របតាមពាក្យសម្តីរបស់ព្យាកាវ ព្រះមេស៊ីនឹង
ប្រុងចាំជួយពួកគេជាលើកទីពីរ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់នឹងសម្តែង
រូបអង្គទ្រង់ឲ្យពួកគេឃើញដោយព្រះចេស្ដា និងដោយសិរីល្អដ៏
អស្ចារ្យ រហូតដល់សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេ
កាលថ្ងៃមកដល់ នៅពេលពួកគេនឹងជឿដល់ទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹង
មិនបំផ្លាញអ្នកណា ដែលជឿដល់ទ្រង់ឡើយ។

១៥ ហើយអ្នកណាដែលមិនជឿដល់ទ្រង់ទេ នោះនឹងត្រូវបំផ្លាញ
ចោល ទាំងដោយភ្លើង និងដោយព្យុះ និងដោយផែនដីរញ្ជួយ និង
ដោយការខ្មាយឈាម និងដោយជំងឺអាសន្នរោគ និងដោយអំណាច
អត់។ ហើយពួកគេនឹងដឹងថា ព្រះអម្ចាស់គឺជាព្រះ ជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធ
នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។

១៦ ត្បិតតើរបីនឹងត្រូវឆក់យកពីអ្នកខ្លាំងពូកែ ឬពួកឈ្លីយដែល
ចាប់មកតាមច្បាប់នឹងត្រូវដោះចេញបានទេឬ?

១៧ តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ សូម្បីតែពួកឈ្លីយ
របស់មនុស្សខ្លាំងពូកែ ក៏នឹងត្រូវយកចេញទៅ ហើយរបីរបស់ពួក
អ្នកគួរស្វែងខ្លាចនឹងបានដោះចេញផង ត្បិតព្រះដ៏មានឥទ្ធិបូទ្វី នឹង
ដោះលែងពួករាស្ត្រនៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់។ ត្បិតព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ យើងនឹងតតាំងចំពោះអ្នកដែល
តតាំងនឹងអ្នក —

១៨ ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យពួកអ្នកដែលសង្កត់សង្កិនអ្នកត្រូវស៊ីសាច់
របស់គេវិញ ហើយពួកគេនឹងត្រូវស្រវឹងដោយឈាមរបស់ខ្លួន ដូច
ជាស្រវឹងដោយស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី នោះគ្រប់ទាំងមនុស្សនឹងដឹង
ថា យើងគឺជាព្រះអម្ចាស់ គឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃអ្នក ហើយជាព្រះ
ដ៏ប្រោសលោះអ្នក គឺជាព្រះដ៏មានឥទ្ធិបូទ្វីនៃយ៉ាកុប ។

Wherefore, they that fight against Zion and the
covenant people of the Lord shall lick up the dust of
their feet; and the people of the Lord shall not be
ashamed. For the people of the Lord are they who
wait for him; for they still wait for the coming of the
Messiah.

And behold, according to the words of the
prophet, the Messiah will set himself again the sec-
ond time to recover them; wherefore, he will mani-
fest himself unto them in power and great glory,
unto the destruction of their enemies, when that day
cometh when they shall believe in him; and none
will he destroy that believe in him.

And they that believe not in him shall be de-
stroyed, both by fire, and by tempest, and by earth-
quakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and
by famine. And they shall know that the Lord is God,
the Holy One of Israel.

For shall the prey be taken from the mighty, or the
lawful captive delivered?

But thus saith the Lord: Even the captives of the
mighty shall be taken away, and the prey of the terri-
ble shall be delivered; for the Mighty God shall de-
liver his covenant people. For thus saith the Lord: I
will contend with them that contendeth with thee—

And I will feed them that oppress thee, with their
own flesh; and they shall be drunken with their own
blood as with sweet wine; and all flesh shall know
that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the
Mighty One of Jacob.

នីហ្វេ ទី ២ 7

- ១ មែនហើយ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ តើយើងបានបណ្តេញអ្នកចេញ ឬក៏យើងបានបោះបង់អ្នកចោលរហូតទៅ ឬ? ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ សំបុត្រលះលែងដែលយើងឲ្យដល់ម្តាយអ្នក នោះតើនៅឯណា? តើយើងបានបណ្តេញអ្នកចេញទៅ ឲ្យអ្នកណា ឬក៏តើយើងបានលក់អ្នកដល់ម្ចាស់បំណុលរបស់យើងណាមួយ? មែនហើយ តើយើងបានលក់អ្នកឲ្យអ្នកណា? មើលចុះ ដែលអ្នកត្រូវលក់នោះ ក៏ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកទេ ហើយដែលម្តាយអ្នកត្រូវបណ្តេញ នោះក៏ដោយព្រោះអំពើរំលងរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ។
- ២ ហេតុដូច្នោះហើយ កាលយើងបានមកដល់ នោះគ្មានអ្នកណាមួយសោះ កាលយើងបានហៅ មែនហើយ នោះគ្មានអ្នកណាឆ្លើយតប។ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ តើដៃយើងបានរួញខ្លីនឹងជួយលោះអ្នកមិនបាន ឬតើយើងគ្មានអំណាចនឹងដោះឲ្យរួចទេឬអី? មើលចុះ កាលណាយើងស្នើឲ្យនោះសមុទ្រក៏រឹងស្ងួតទៅ ហើយទន្លេក៏ទៅជាទីហូតហែង ឯត្រីក៏ផុស្តយ ដោយគ្មានទឹក ហើយនឹងស្លាប់ទៅដោយស្រែកដែរ។
- ៣ យើងបំពាក់ផ្ទៃមេឃដោយពពកខ្មៅ ហើយយើងដណ្តប់ទៅដោយសំពត់ផ្ទៃផង។
- ៤ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានប្រទានឲ្យខ្ញុំមានវាហារ ដូចជាអ្នកដែលបានរៀនសូត្រហើយដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានចេះប្រើពាក្យសម្តីដល់អ្នក ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ។ កាលណាអ្នករាល់គ្នាហោរហាត់ ទ្រង់ដាស់រាល់តែព្រឹក។ ទ្រង់ដាស់ត្រចៀកខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំស្តាប់ ដូចជាអ្នកដែលកំពុងតែរៀនសូត្រ។
- ៥ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានបើកត្រចៀកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមិនបានរឹងចេស ឬបែរក្រោយឡើយ។
- ៦ ខ្ញុំបានប្រគល់ខ្នងទៅឲ្យអ្នកដែលវាយ ហើយថ្ពាល់ខ្ញុំទៅឲ្យពួកអ្នកដែលចោចពុកចង្កា។ ខ្ញុំមិនបានគេចមុខពីសេចក្តីអាម៉ាស់ខ្មាស ឬពីការស្តោះទឹកមាត់ទេ។
- ៧ ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងជួយខ្ញុំ ហេតុនោះបានជាខ្ញុំមិនត្រូវជ្រុំមុខ។ ដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបានធ្វើមុខខ្ញុំឲ្យរឹងដូចថ្មដែកភ្លើង ហើយខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំមិនត្រូវខ្មាសឡើយ។
- ៨ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅជិតខ្ញុំ ហើយទ្រង់បានតាំងខ្ញុំជាសុចរិត។ តើអ្នកណានឹងតវ៉ាចំពោះខ្ញុំទៀត? ចូរយើងឈរឡើងជាមួយគ្នា។ តើអ្នកណាដែលជាទំនាស់នឹងខ្ញុំ? ចូរឲ្យអ្នកនោះចូលមកជិតខ្ញុំចុះ ខ្ញុំនឹងវាយអ្នកនោះនឹងអំណាចនៃមាត់ខ្ញុំ។
- ៩ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងជួយខ្ញុំ។ ហើយអស់អ្នកឯណាដែលនឹងកាត់ទោសខ្ញុំ មើលចុះ គេនឹងចាស់ទៅទាំងអស់គ្នា ដូចជាសំលៀកបំពាក់ ហើយកន្ត្រាតនឹងកាត់គេអស់ទៅ។

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

១០ ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា តើមានអ្នកណាដែលគោតខ្លាចដល់ព្រះ
អម្ចាស់ ដែលស្តាប់តាមសំឡេងរបស់អ្នកបម្រើទ្រង់ ដែលដើរក្នុង
សេចក្តីងងឹតតែមានពន្លឺសោះនោះ?

១១ មើលចុះ អស់អ្នកដែលបង្កាត់ភ្លើង ជាអ្នកដែលក្រវាត់ខ្លួនដោយ
កន្ទុយខុសអើយ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នា ដើរក្នុងអណ្តាតភ្លើងរបស់អ្នក
ហើយកណ្តាលកន្ទុយខុសដែលអ្នកបានបង្កាត់នោះចុះ។ អ្នកនឹង
បានយល់តែប៉ុណ្ណោះពីដៃយើង — ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវដេក
ទៅដោយការសោកសៅ ។

Who is among you that feareth the Lord, that
obeyeth the voice of his servant, that walketh in
darkness and hath no light?

Behold all ye that kindle fire, that compass your-
selves about with sparks, walk in the light of your
fire and in the sparks which ye have kindled. This
shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sor-
row.

នីហ្វេ ទី ២ ៨

- ១ ឱអ្នករាល់គ្នាដែលខំដេញតាមសេចក្តីសុចរិតអើយ ចូរប្រុងស្តាប់តាមយើងចុះ។ ចូរមើលចំទៅឯថ្មជា ជាទីដែលបានដាច់អ្នករាល់គ្នាចេញមក ហើយទៅឯអន្លូង គឺជាអណ្តៅដែលជាកន្លែងបានជីកយកអ្នកឡើងមកនោះ។
- ២ ចូរមើលទៅឯអំប្រាហាំ ជាអយ្យកោអ្នក ហើយទៅឯសារ៉ាដែលបង្កើតអ្នកមក គ្បិតយើងបានហៅលោកមកតែម្នាក់ឯង ហើយបានឲ្យពរលោក។
- ៣ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងកម្សាន្តចិត្តក្រុងស៊ីយ៉ូន ទ្រង់នឹងដោះទុក្ខអស់ទាំងកន្លែងខូចបង់របស់គេ ហើយទ្រង់ក៏នឹងធ្វើឲ្យទីស្ងាត់ឈឹងបានដូចជាព្យារអេដែន ហើយឲ្យវាលខ្សាច់នោះ ត្រឡប់ដូចជាសួនរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែរ។ នឹងមានសេចក្តីអំណរ និងសេចក្តីរីករាយនៅក្នុងទីក្រុងនោះ ព្រមទាំងការអរព្រះគុណ និងសំឡេងពីរំពិលោះផង។
- ៤ ឱសាសន៍រស់យើង ឱសាសន៍របស់យើង អើយ ចូរផ្ទៀងត្រចៀកស្តាប់យើងចុះ គ្បិតនឹងមានច្បាប់មួយចេញពីយើងទៅ ហើយយើងនឹងតាំងសេចក្តីយុត្តិធម៌របស់យើងទុកជាពន្លឺដល់អស់ទាំងសាសន៍។
- ៥ ឯសេចក្តីសុចរិតរបស់យើងបានមកជិតបង្កើយ សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង បានផ្សាយចេញទៅ ហើយដើមដៃយើងនឹងជំនុំជំរះអស់ទាំងសាសន៍។ ឯបណ្តាកោះទាំងប៉ុន្មាន គេនឹងសង្ឃឹមដល់យើង ហើយដើមដៃរបស់យើង គេនឹងទុកចិត្តលើ។
- ៦ ចូរងើបភ្នែកមើលទៅលើមេឃ ហើយមើលចុះមកផែនដីខាងក្រោមនេះទៀត គ្បិតផ្ទៃមេឃនឹងសូន្យបាត់ទៅដូចជាផ្សែង ហើយផែនដីនឹងចាស់ទៅដូចជាសំលៀកបំពាក់ ឯពួកអ្នកដែលនៅស្ថាននេះនឹងស្លាប់ទៅបែបដូច្នោះដែរ។ តែសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងនឹងនៅជាដរាប ហើយសេចក្តីសុចរិតរបស់យើងនឹងមិនត្រូវលើកចោលឡើយ។
- ៧ អ្នករាល់គ្នាដែលស្គាល់សេចក្តីសុចរិត ជាជនជាតិដែលមានច្បាប់ ដែលយើងបានសរសេរនៅក្នុងចិត្តអើយ ចូរប្រុងស្តាប់តាមយើងចុះ កុំឲ្យខ្លាចសេចក្តីគុះគិន្យរបស់មនុស្សឡើយ ក៏កុំឲ្យស្រយុតចិត្តដោយពាក្យបង្ហាច់របស់គេដែរ។
- ៨ គ្បិតកន្ទាត់នឹងកាត់ស៊ីគេ ដូចជាកាត់សំលៀកបំពាក់ ហើយដង្កូវនឹងចោះគេ ដូចជាសំពត់រោមចៀម។ តែសេចក្តីសុចរិតរបស់យើងនឹងស្ថិតស្ថេរនៅជាដរាប ហើយសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងផង ដរាបដល់អស់ទាំងតំណាមនុស្សតទៅ។

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

៩ ឱព្រះពាហុនៃព្រះអម្ចាស់អើយ សូមតើនឡើង សូមតើនឡើង!
ហើយពាក់ជាតិទ្វីបទ្វី សូមតើនឡើង ដូចជាកាលពីចាស់បុរាណ។
តើមិនមែនទ្រង់ដែលកាត់រ៉ាហាបខ្ទេចខ្ទី ដែលចាក់ទម្ងន់នាគនោះទេ
ឬអី?

Awake, awake! Put on strength, O arm of the
Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he
that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

១០ តើមិនមែនទ្រង់ទេឬអី ដែលពង្រឹងទឹកសមុទ្រ គឺជាទឹកនៃទីជម្រៅ
ដ៏ធំ ហើយបានធ្វើឲ្យបាតសមុទ្រត្រឡប់ជាផ្លូវ សម្រាប់ឲ្យពួក
មនុស្សដែលទ្រង់ប្រោសលោះបានដើរឆ្លងទៅ?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters
of the great deep; that hath made the depths of the
sea a way for the ransomed to pass over?

១១ ដូច្នោះហើយ ពួកអ្នកប្រោសលោះរបស់ព្រះអម្ចាស់ គេនឹងវិលមក
វិញ ហើយមកដល់ក្រុងស៊ីយ៉ូន ដោយច្រៀងចម្រៀង គេនឹងមាន
សេចក្តីអំណរដ៏អស់កល្បជានិច្ច និងបរិសុទ្ធភាពពាក់លើក្បាល
របស់គេ ហើយគេនឹងទទួលសេចក្តីរីករាយ និងសេចក្តីអំណរ ឯ
សេចក្តីសោកសៅ និងសេចក្តីទ្រព្យសោក នោះនឹងខ្ចាត់បាត់ទៅ។

Therefore, the redeemed of the Lord shall return,
and come with singing unto Zion; and everlasting
joy and holiness shall be upon their heads; and they
shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning
shall flee away.

១២ យើងជាអ្នកនោះហើយ មែនហើយ យើងជាអ្នកដែលកម្សាន្តចិត្ត
អ្នករាល់គ្នា។ មើលចុះ តើអ្នកជាអ្វី បានជាអ្នកខ្លាចចំពោះមនុស្ស
ដែលត្រូវតែស្លាប់ ហើយចំពោះពួកអ្នកដែលកើតពីមនុស្សមកដូច្នោះ
ដែលគេនឹងត្រូវក្រៀមទៅដូចជាស្មៅនោះ?

I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold,
who art thou, that thou shouldst be afraid of man,
who shall die, and of the son of man, who shall be
made like unto grass?

១៣ ហើយតើអ្នកបានទាំងភ្លេចព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដែលបានបង្កើត
អ្នកមក ដែលទ្រង់បានលាតផ្ទៃមេឃ ក៏ដាក់បូសផែនដីផង ហើយ
រាល់តែថ្ងៃអ្នកមានសេចក្តីភ័យមិនល្អ ដោយខ្លាចចំពោះសេចក្តី
ក្រោធរបស់អ្នកដែលសង្កត់សង្កិន ហាក់ដូចជាគេរៀបនឹងបំផ្លាញ
អ្នកបង្អួច? តែសេចក្តីក្រោធរបស់គេនោះនៅឯណា?

And forgettest the Lord thy maker, that hath
stretched forth the heavens, and laid the foundations
of the earth, and hast feared continually every day,
because of the fury of the oppressor, as if he were
ready to destroy? And where is the fury of the op-
pressor?

១៤ បន្តិចទៀត ពួកអ្នកដែលជាប់ជាល្បើយ នឹងបានរួចចេញពី
ចំណងគេជាប្រាកដ គេនឹងមិនត្រូវស្លាប់ចុះទៅក្នុងរណ្តៅឡើយ ក៏
មិនខ្វះខាតអាហារដែរ។

The captive exile hasteneth, that he may be loosed,
and that he should not die in the pit, nor that his
bread should fail.

១៥ ត្បិតយើងជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃអ្នក ដែលបានធ្វើឲ្យរលក
លាន់រំពង នាមយើងគឺជាព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ។

But I am the Lord thy God, whose waves roared;
the Lord of Hosts is my name.

១៦ ហើយយើងបានដាក់ពាក្យពេចន៍របស់យើងនៅក្នុងមាត់អ្នក
ហើយបានគ្របបាំងអ្នកដោយស្រមោលនៃដៃយើង ដើម្បីយើង
បានរៀបចំផ្ទៃមេឃ ហើយដាក់បូសផែនដី រួចនិយាយដល់ពួកក្រុង
ស៊ីយ៉ូនថា ៖ មើលចុះ អ្នកជាស្រ្តីរបស់យើង។

And I have put my words in thy mouth, and have
covered thee in the shadow of mine hand, that I may
plant the heavens and lay the foundations of the
earth, and say unto Zion: Behold, thou art my peo-
ple.

១៧ ឱក្រុងយេរូសាឡឹម ដែលបានផឹកពីព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ នូវ
ពែងនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់អើយ ចូរភ្ញាក់ឡើង ចូរភ្ញាក់ឡើង ចូរ
ក្រោកឈរឡើង — អ្នកបានផឹកស្រូបទាំងកាកក្នុងពែងជាសេចក្តី
ទ្រេតទ្រោតអស់រលីងហើយ —

Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast
drunk at the hand of the Lord the cup of his fury—
thou hast drunken the dregs of the cup of trembling
wrung out—

១៨ ក្នុងពួកកូនប្រុសៗ ដែលកើតចេញពីទីក្រុងនោះមក គ្មាន
ណាមួយសម្រាប់ដឹកនាំមុខគេឡើយ ហើយក្នុងពួកកូនប្រុសៗ
ដែលទីក្រុងនោះបានចិញ្ចឹម ក៏គ្មានណាមួយចាប់ដៃដឹកទៅដែរ។

And none to guide her among all the sons she hath
brought forth; neither that taketh her by the hand, of
all the sons she hath brought up.

១៩ កូនប្រុសទាំងពីរនេះបានធ្លាក់មកលើអ្នកហើយ តើអ្នកឯណានឹងសោកស្តាយដល់អ្នក — គឺសេចក្តីរីបជាន់ និងសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ និងសេចក្តីអំណាច និងដាវទាំងឡាយរបស់អ្នក — តើដោយអ្នកណាដែលយើងកម្សាន្តចិត្តអ្នក?

២០ ពួកកូនប្រុសបានសន្លប់ទៅហើយ លើកលែងតែពីរនាក់នេះ ពួកគេដេកតាមក្បាលថ្នល់ ដូចជាគោព្រៃជាប់ក្នុងបង្កាត់ គេមានពេញដោយសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺជាសេចក្តីបន្ទោសរបស់ព្រះនៃអ្នក។

២១ ដូច្នេះអ្នកដែលត្រូវរងទុក្ខវេទនា ហើយក៏ស្រវឹង តែមិនមែនដោយស្រាទំពាំងបាយជូរ ចូរស្តាប់សេចក្តីនេះឥឡូវ ៖

២២ ព្រះអម្ចាស់ ហើយជាព្រះនៃអ្នក ទ្រង់កាត់ក្តីជំនួសសាស្ត្រទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់នៃអ្នក ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា មើលចុះ យើងបានដកយកពែងដែលនៅឲ្យទ្រេតទ្រោត គឺជាកាកនៅក្នុងពែងនៃសេចក្តីក្រោធរបស់យើងចេញពីដៃអ្នកហើយ អ្នកនឹងមិនត្រូវផឹកទៀតឡើយ។

២៣ តែយើងនឹងដាក់ពែងនោះទៅក្នុងដៃរបស់ពួកអ្នកដែលធ្វើទុក្ខអ្នកវិញ ជាពួកអ្នកដែលបាននិយាយទៅព្រលឹងអ្នកថា ៖ ចូរឱនចុះ ដើម្បីឲ្យយើងបានដើរលើ — ហើយអ្នកបានដេកទៅឲ្យខ្ទងអ្នកបានរាបដូចជាដីសម្រាប់ជាថ្នល់ឲ្យគេដើរលើ។

២៤ ចូរភ្ញាក់ឡើង ចូរភ្ញាក់ឡើង ឱក្រុងស៊ីយ៉ូនអើយ ចូរពាក់កម្លាំងរបស់អ្នក ឱយេរូសាឡឹម ជាទីក្រុងបរិសុទ្ធអើយ ចូរប្រដាប់ដោយសំលៀកបំពាក់ដ៏រុងរឿងរបស់អ្នកចុះ គ្បិតពីនេះទៅមុខនឹងគ្មានពួកមិនកាត់ស្បែក ឬពួកស្នោកគ្រោកចូលមកក្នុងអ្នកទៀតឡើយ។

២៥ ឱក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ ចូររលាស់ផ្ទៃដីពីអ្នកចេញ ហើយក្រោកអង្គុយឡើង ឱកូនស្រីនៃក្រុងស៊ីយ៉ូន ដែលជាល្បិចអើយ ចូរដោះចំណងពីកអ្នកចេញ ។

These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleadeth the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

But I will put it into the hand of them that afflict thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may go over—and thou hast laid thy body as the ground and as the street to them that went over.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

នីហ្វេ ទី ២ ១

- ១ ហើយឥឡូវនេះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំបានអាន ការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងអំពីសេចក្តីសញ្ញាទាំង ឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹង អស់ទាំងវង្សអ៊ីស្រាអែល —
- ២ គឺទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកសាសន៍យូដា ដោយមាត់របស់ពួក ព្យាករដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ចាប់តាំងពីដើមចុះមក ពីតំណាងទៅ តំណាងមួយ រហូតដល់ពេលដែលពួកគេនឹងបានសាងឡើងវិញនៅ ក្នុងសាសនាចក្រដ៏ពិត និងក្នុងក្រោលនៃព្រះ កាលពួកគេនឹងត្រូវ បានប្រមូលគ្នាទៅដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់ពួកគេទាំងឡាយ ហើយ នឹងបានតាំងឲ្យមានឡើងនៅលើអស់ទាំងដែនដីសន្យារបស់ពួក គេ។
- ៣ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំពោលការណ៍ ទាំងអស់ដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានត្រេកអរ ហើយដើម្បីយក្បាលអ្នកឡើងជាដរាប ដោយសារពរទាំងឡាយដែល ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងប្រទានមកលើកូនចៅអ្នករាល់គ្នា។
- ៤ ត្បិតខ្ញុំដឹងថា អ្នករាល់គ្នាភាគច្រើនបានខំពិចារណាមើលណាស់ ដើម្បីឲ្យដឹងការណ៍ ដែលនឹងកើតមក ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំដឹងថា អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា រូបកាយរបស់យើងរាល់គ្នា ត្រូវបាត់បង់ ស្លាប់ទៅ ក៏ប៉ុន្តែនៅក្នុងរូបកាយរបស់យើង យើងនឹងបានឃើញ ព្រះ។
- ៥ មែនហើយ ខ្ញុំដឹងថា អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថានៅក្នុងរូបកាយ ទ្រង់នឹងបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកអ្នកនៅក្នុងយេរូសាឡឹម គឺជាកន្លែងដែលយើងបានចេញមក ព្រោះជាការចាំបាច់ ដែលត្រូវតែ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ត្បិតជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបង្កបង្កើតដីធ្លី ដែលទ្រង់ត្រូវបណ្តោយឲ្យខ្លួននៅក្រោមអំណាចមនុស្សក្នុង សាច់ឈាម ហើយសុគតជំនួសមនុស្សលោកទាំងអស់ ដើម្បីឲ្យ មនុស្សលោកទាំងអស់អាចបាននៅក្រោមអំណាចរបស់ព្រះអង្គ។
- ៦ ត្បិតដូចជាសេចក្តីស្លាប់បានមកដល់មនុស្សលោកគ្រប់រូប ដើម្បី បំពេញផែនការនៃការប្រោសប្រណីរបស់ព្រះបង្កបង្កើតដីធ្លីយ៉ាង ណា នោះក៏ជាការចាំបាច់ដែលត្រូវតែមានអំណាចនៃដំណើររស់ ឡើងវិញយ៉ាងនោះដែរ ហើយដំណើររស់ឡើងវិញ ក៏ត្រូវតែមាន ដល់មនុស្សលោកដោយព្រោះការធ្លាក់ ហើយការធ្លាក់កើតឡើង ដោយព្រោះសេចក្តីរំលង ហើយដោយព្រោះមនុស្សបានក្លាយទៅ ជាមនុស្សដែលធ្លាក់ នោះពួកគេត្រូវបានកាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះ អម្ចាស់។

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ត្រូវតែមានដង្ហាយធួនដ៏និរន្តរ៍មួយ — លើកលែងតែមានដង្ហាយធួនដ៏និរន្តរ៍នោះការពុករលួយនេះ ក៏មិនអាចក្លាយទៅជាមិនពុករលួយវិញបានឡើយ។ ហេតុដូច្នោះហើយ សេចក្តីជំនុំជំរះទីមួយដែលធ្លាក់មកលើមនុស្ស ត្រូវស្ថិតនៅរហូតដោយមិនចេះចប់មិនចេះហើយ។ ហើយបើយ៉ាងនេះមែន សាច់ឈាមនេះនឹងត្រូវបញ្ចុះឲ្យរលួយ ហើយរលាយនៅក្នុងព្រះធរណី ដោយមិនអាចនឹងក្រោកឡើងបានទៀតឡើយ។

៨ ឱប្រាជ្ញានៃព្រះ សេចក្តីមេត្តាករុណា និងព្រះគុណព្រះអើយ! ត្បិតមើលចុះ បើសិនជាសាច់ឈាមមិនអាចក្រោកឡើងទៀតទេ នោះវិញ្ញាណរបស់យើងនឹងនៅក្នុងអំណាចនៃទេវតា ដែលធ្លាក់ចុះពីវត្តមាននៃព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយបានក្លាយទៅជាអារក្ស ហើយមិនអាចក្រោកឡើងទៀតសោះ។

៩ ហើយវិញ្ញាណទាំងឡាយរបស់យើងនឹងក្លាយទៅដូចជាវាដែរ ហើយយើងនឹងក្លាយទៅជាពួកអារក្ស គឺជាពួកទេវតានៃអារក្ស ដែលនឹងត្រូវបិទចេញពីវត្តមាននៃព្រះរបស់យើង ហើយត្រូវនៅជាមួយនឹងបិតានៃសេចក្តីកុហកទាំងឡាយនៅក្នុងសេចក្តីទុក្ខវេទនាដូចវាដែរ មែនហើយ ទៅឯអ្នកដែលបញ្ឆោតឱ្យពួកម្តាយដើមយើងជាអ្នកដែលបានក្លែងខ្លួនជាទេវតានៃពន្លឺ ហើយចាក់រុករានចោលមនុស្សឲ្យធ្វើបក្សព័ន្ធសម្ងាត់នៃអំពើហាតកម្ម និងគ្រប់ទាំងកិច្ចការសម្ងាត់ទាំងឡាយនៃសេចក្តីងងឹតទៀត។

១០ ឱសេចក្តីល្អសប្បុរសនៃព្រះរបស់យើងធំណាស់ហ្ន៎ ព្រះទ្រង់បានរៀបចំផ្លូវសម្រាប់ឲ្យយើងរំដោះខ្លួនចេញពីក្រញាំនៃវិបត្តិស្វែងខ្លាចនេះ មែនហើយ វិបត្តិនោះ គឺជាសេចក្តីស្លាប់ និងស្ថាននរក ដែលខ្ញុំហៅថា សេចក្តីស្លាប់នៃរូបកាយ ហើយសេចក្តីស្លាប់នៃវិញ្ញាណផង។

១១ ហើយដោយសារផ្លូវរំដោះនៃព្រះរបស់យើង គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នោះសេចក្តីស្លាប់នេះដែលខ្ញុំបាននិយាយមក ដែលជាសេចក្តីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម នឹងត្រូវប្រគល់ពួកអ្នកដែលស្លាប់ ឯសេចក្តីស្លាប់នេះ គឺជាផ្លូវ។

១២ ហើយសេចក្តីស្លាប់នេះ ដែលខ្ញុំបាននិយាយមក គឺជាសេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ នោះនឹងប្រគល់ពួកអ្នកដែលស្លាប់ សេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណនេះ គឺជាស្ថាននរក ហេតុដូច្នោះហើយ សេចក្តីស្លាប់និងស្ថាននរក ត្រូវប្រគល់ពួកអ្នកដែលស្លាប់ ហើយស្ថាននរកត្រូវប្រគល់វិញ្ញាណទាំងឡាយដែលជាប់ឃុំឃាំង ហើយផ្លូវត្រូវប្រគល់រូបកាយទាំងឡាយដែលជាប់ឃុំឃាំង ហើយរូបកាយទាំងឡាយនិងវិញ្ញាណទាំងឡាយនៃមនុស្សលោកនឹងបានចូលរួមគ្នាវិញ ហើយនេះគឺដោយអំណាចនៃដំណើររស់ឡើងវិញរបស់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

១៣ ឱផែនការនៃព្រះរបស់យើងធំណាស់ហ្ន៎! ត្បិតម្យ៉ាងទៀត ស្ថាន
បរមសុខនៃព្រះ ក៏ត្រូវប្រគល់វិញ្ញាណទាំងឡាយនៃពួកសុចរិត ឯផ្លូវ
វិញក៏ត្រូវប្រគល់រូបកាយទាំងឡាយនៃពួកសុចរិត ហើយវិញ្ញាណ
និងរូបកាយ ក៏បានចូលរួមគ្នាវិញ ហើយមនុស្សលោកទាំងអស់នឹង
ក្លាយទៅជាមិនពុករលួយ ហើយក្លាយទៅជាអមត ហើយពួកគេជា
ព្រលឹងដែលមានជីវិត ដោយមានតម្រិះដ៏ឥតខ្ចោះ ដូចកាលយើង
នៅក្នុងសាច់ឈាម លើកលែងតែតម្រិះរបស់យើងនឹងបានឥត
ខ្ចោះ។

១៤ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងមានតម្រិះដ៏ឥតខ្ចោះពីអស់ទាំង
កំហុសរបស់យើង និងភាពស្នោកស្រោករបស់យើង និងភាព
អាក្រាតរបស់យើង ហើយពួកសុចរិតនឹងមានតម្រិះដ៏ឥតខ្ចោះពីការ
សប្បាយរបស់គេ និងពីសេចក្តីសុចរិតរបស់គេ បំពាក់ដោយសេចក្តី
បរិសុទ្ធ មែនហើយ គឺដោយអាវនៃសេចក្តីសុចរិត។

១៥ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា កាលមនុស្សលោកទាំង
អស់ឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទីមួយនេះទៅ រកជីវិត ដរាបដល់ពួកគេ
បានក្លាយទៅជាអមត នោះពួកគេត្រូវបង្ហាញខ្លួនចំពោះវេទិកាជំនុំ
ជំរះនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយខណៈនោះ ទើប
មានការជំនុំជំរះកើតឡើង ហើយខណៈនោះពួកគេនឹងត្រូវបានជំនុំ
ជំរះ ស្របតាមសេចក្តីជំនុំជំរះដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ។

១៦ ហើយប្រាកដមែន ដូចជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ
ត្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ហើយជាព្រះ
បន្ទូលដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចរបស់ទ្រង់ ដែលមិនសាបសូន្យទៅ
ឡើយ ថាពួកអ្នកដែលសុចរិត ក៏នឹងនៅតែសុចរិតដដែល ហើយ
ពួកអ្នកដែលស្នោកស្រោក ក៏នឹងនៅតែស្នោកស្រោកដដែលដែរ
ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកអ្នកដែលស្នោកស្រោក គឺជាអារក្ស ហើយជា
ពួកទេវតាវា ហើយពួកគេនឹងរសាត់ទៅឆ្ងាយក្នុងភ្លើងដែលឆេះនៅ
អស់កល្បជានិច្ច ដែលបានរៀបចំឡើងសម្រាប់ពួកគេ ឯការរង
ទុក្ខវេទនារបស់ពួកគេ គឺដូចជាបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រ ដែលមាន
អណ្តាតភ្លើងឆេះឡើងខ្ពស់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយគ្មានទីបំផុត
សោះ។

១៧ ឱភាពអស្ចារ្យ និងសេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះរបស់យើងធំណាស់ហ្ន៎!
ត្បិតទ្រង់បានអនុវត្តព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទាំងអស់ ហើយព្រះបន្ទូល
ទាំងនោះ បានចេញមកពីព្រះឱស្នរបស់ទ្រង់ ហើយក្រឹត្យវិន័យ
របស់ទ្រង់ត្រូវតែបានបំពេញ។

O how great the plan of our God! For on the other
hand, the paradise of God must deliver up the spirits
of the righteous, and the grave deliver up the body of
the righteous; and the spirit and the body is restored
to itself again, and all men become incorruptible,
and immortal, and they are living souls, having a
perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be
that our knowledge shall be perfect.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of
all our guilt, and our uncleanness, and our naked-
ness; and the righteous shall have a perfect knowl-
edge of their enjoyment, and their righteousness, be-
ing clothed with purity, yea, even with the robe of
righteousness.

And it shall come to pass that when all men shall
have passed from this first death unto life, insomuch
as they have become immortal, they must appear be-
fore the judgment-seat of the Holy One of Israel; and
then cometh the judgment, and then must they be
judged according to the holy judgment of God.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord
God hath spoken it, and it is his eternal word, which
cannot pass away, that they who are righteous shall
be righteous still, and they who are filthy shall be
filthy still; wherefore, they who are filthy are the
devil and his angels; and they shall go away into ev-
erlasting fire, prepared for them; and their torment
is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascen-
deth up forever and ever and has no end.

O the greatness and the justice of our God! For he
executeth all his words, and they have gone forth out
of his mouth, and his law must be fulfilled.

១៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកសុចរិតជាពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល ពួកគេដែលជឿដល់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល ពួកគេដែលបានស្ម័គ្រចិត្តទ្រាំនូវឈឺឆ្កាងទាំងឡាយនៃ ពិភពលោក ហើយពុំញញើតដល់ការខ្មាសអៀន ពួកគេនឹងត្រង ឆន្ទៈព្រះទុកជាមរតក ដែលបានរៀបចំសម្រាប់ពួកគេ ចាប់តាំងពី កំណើតលោកិយមកម្ល៉េះ ហើយសេចក្តីអំណររបស់គេនឹងបាន ពោរពេញរហូតទៅ ។

១៩ ឱភាពអស្ចារ្យនៃសេចក្តីមេត្តាករុណានៃព្រះរបស់យើង ជាព្រះដ៏ បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលអើយធំណាស់ហ្ន៎! គួរតែទ្រង់រំដោះ ពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ឲ្យរួចផុតពីវិបូលដ៏ស្វែងខ្លាច គឺអារក្ស និង សេចក្តីស្លាប់ និងស្ថាននរក ហើយនឹងបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រ ដែល ជាការរងទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ។

២០ ឱសេចក្តីបរិសុទ្ធនៃព្រះរបស់យើងធំណាស់ហ្ន៎! គួរតែទ្រង់ជ្រាប គ្រប់អស់ទាំងការណ៍ ហើយគ្មានការណ៍អ្វីដែលទ្រង់មិនជ្រាបនោះ ឡើយ។

២១ ហើយទ្រង់យាងមកឯលោកិយ ដើម្បីទ្រង់អាចសង្គ្រោះមនុស្ស លោកទាំងអស់ បើសិនជាពួកគេព្រមស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ ទ្រង់ គួរតែមើលចុះ ទ្រង់រងទុក្ខការឈឺចាប់នៃមនុស្សលោកទាំងអស់ មែនហើយ គឺការឈឺចាប់របស់សត្វលោកសព្វសារពើដែលរស់នៅ ទាំងប្រុស ទាំងស្រី និងក្មេងៗ ដែលជាគ្រួសារនៃលោកអ័ដាម។

២២ ហើយទ្រង់រងទុក្ខបែបនេះ គឺដើម្បីឲ្យមានដំណើររស់ឡើងវិញ ដល់មនុស្សលោកទាំងអស់ ហើយដើម្បីឲ្យមនុស្សលោកទាំងអស់ អាចឈរចំពោះទ្រង់នៅក្នុងថ្ងៃជំនុំជំរះដ៏ធំ។

២៣ ហើយទ្រង់បញ្ជាមនុស្សលោកទាំងអស់ថា ពួកគេត្រូវតែប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ដោយមាន សេចក្តីជំនឿដ៏ត្រឹមត្រូវ ជឿដល់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេមិនអាចបានសង្គ្រោះនៅក្នុង នគរនៃព្រះបានឡើយ។

២៤ ហើយបើសិនជាពួកគេមិនប្រែចិត្ត ហើយមិនជឿដល់ព្រះនាម ទ្រង់ ហើយមិនទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ហើយ មិនកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុតទេ នោះពួកគេនឹងត្រូវជាប់ទោស គួរតែព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ គឺព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានប្រទានក្រឹត្យវិន័យមួយ ហើយទីណា ដែលគ្មានក្រឹត្យវិន័យ ទីនោះក៏គ្មានទោសដែរ ហើយទីណាដែល គ្មានទោស ទីនោះក៏គ្មានការកាត់ទោសដែរ ហើយទីណាដែលគ្មាន ការកាត់ទោស នោះសេចក្តីមេត្តាករុណានៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល នឹងមានសិទ្ធិទៅលើពួកគេដោយសារដង្ហោយឆ្លន ព្រោះពួកគេត្រូវបានរំដោះឲ្យរួចដោយព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់។

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

២៦ ត្បិតដង្ហាយធួន នឹងបំពេញសេចក្តីត្រូវការនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ របស់ទ្រង់ទៅលើអស់អ្នកណា ដែលមិនបានទទួលក្រឹត្យវិន័យ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចរួចផុតពីវិបដ៏ស្ងែងខ្លាច ពីសេចក្តីស្លាប់ និងពី ស្ថាននរក និងអារក្ស ហើយនឹងបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ជ័រ ដែលជាការ រងទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ហើយពួកគេត្រូវបានជូន ទៅឯព្រះអង្គនោះ ដែលបានប្រទានដង្ហើមដល់ពួកគេ គឺជាព្រះដ៏ បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

២៧ ប៉ុន្តែវេទនាដល់អ្នកណា ដែលបានទទួលក្រឹត្យវិន័យ មែនហើយ ដែលមានគ្រប់ទាំងព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះ ដូចជាយើងរាល់គ្នា ហើយ បានរំលងលើព្រះបញ្ញត្តិទាំងនោះ ហើយបានខាតពេលវេលានៃការ សាកល្បងរបស់ខ្លួនបង់ ត្បិតស្ថានភាពនៃអ្នកនេះ គឺគួរឲ្យស្ញើប ខ្លាច!

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

២៨ ឱផែនការដែលប្រកបដោយឧបាយកលរបស់អ្នកអាក្រក់អើយ! ឱអំពើមោឃៈ និងភាពទន់ខ្សោយ និងការឆ្គួតលីលានៃមនុស្ស លោកអើយ! កាលណាគេបានរៀនសូត្រ គេស្មានថាគេឆ្លាតវៃ ហើយគេមិនស្តាប់តាមពាក្យដ៏បូន្មាននៃព្រះឡើយ ព្រោះគេបានទុក មួយអង្រើ ដោយគិតស្មានថា គេបានដឹងដោយខ្លួនគេសព្វគ្រប់ ហើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ប្រាជ្ញារបស់គេនោះ គឺជាសេចក្តីឆ្គួត លីលា ហើយមិនផ្តល់ប្រយោជន៍អ្វីដល់ពួកគេឡើយ ហើយពួកគេ នឹងត្រូវវិនាសទៅ។

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

២៩ ប៉ុន្តែដែលបានរៀនសូត្រ គឺជាការល្អវិញ បើសិនជាគេស្តាប់តាម ពាក្យដ៏បូន្មាននៃព្រះ។

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

៣០ ប៉ុន្តែវេទនាដល់អ្នកមាន ដែលជាអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិនៃ លោកិយ។ ត្បិតមកពីគេមាន គេមើលងាយមនុស្សក្រីក្រ ហើយ បៀតបៀនមនុស្សស្លូតត្រង់ ឯចិត្តរបស់គេឆ្ពោះទៅរកតែ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ គឺជា ព្រះរបស់គេ។ ហើយ មើលចុះ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ នឹងវិនាសទៅ ជាមួយគេដែរ។

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

៣១ ហើយវេទនាដល់ពួកច្រំ ដែលមិនព្រមស្តាប់ ត្បិតពួកគេនឹងត្រូវ វិនាសទៅ។

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

៣២ វេទនាដល់ពួកខ្វាក់ ដែលមិនព្រមមើល ត្បិតពួកគេក៏ត្រូវវិនាស ផងដែរ។

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

៣៣ វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលមានចិត្តមិនកាត់ស្បែក ត្បិតការដឹងពី អំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ពួកគេ នឹងវាយគេនៅថ្ងៃចុងក្រោយ បង្អស់។

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

៣៤ វេទនាដល់ពួកដែលកុហក ត្បិតអ្នកនោះនឹងត្រូវបោះចោលទៅ ក្នុងស្ថាននរក។

Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.

៣៥ វេទនាដល់ឃាតករ ដែលសម្លាប់មនុស្សដោយចេតនា ត្បិតគេ នឹងត្រូវស្លាប់។

Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.

៣៦ វេទនាដល់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយ ត្បិតគេនឹងត្រូវបោះចោលទៅក្នុងស្ថាននរក។

៣៧ មែនហើយ វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ត្បិតអារក្ស លើអស់ទាំងពួកអារក្សត្រេកអរនឹងពួកនេះណាស់។

៣៨ ហើយសរុបសេចក្តីមក វេទនាដល់អ្នកណាដែលស្លាប់ក្នុងអំពើ បាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ត្បិតគេនឹងត្រឡប់ទៅជួបព្រះវិញ ហើយ ឃើញព្រះភក្ត្រទ្រង់ ហើយស្ថិតនៅក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ ដដែល។

៣៩ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ សូមនឹកចាំដល់ភាពដ៏ស្មោះ ខ្លាចនៃការរំលងទាន់នឹងព្រះដ៏បរិសុទ្ធ និងភាពដ៏ស្មោះខ្លាចនៃការ បណ្តោយខ្លួនទៅតាមការល្អៗទាក់ទាញទាំងឡាយរបស់មេ ឧបាយកលនោះ។ សូមនឹកចាំថា គំនិតដែលជាប់ទៅខាងរូប កាយ គឺជាសេចក្តីស្លាប់ រីឯគំនិតដែលជាប់ទៅខាងវិញ្ញាណ គឺជា ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចវិញ។

៤០ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ សូមផ្ទៀងត្រចៀកស្តាប់ ពាក្យទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំចុះ។ សូមនឹកចាំដល់ភាពធំអស្ចារ្យនៃព្រះដ៏ បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។ សូមកុំនិយាយថា ខ្ញុំបាននិយាយ ពីរឿងធ្ងន់ៗទាន់នឹងអ្នកឡើយ ត្បិតបើសិនជាអ្នករាល់គ្នានិយាយ ថាដូច្នោះ នោះអ្នករាល់គ្នាជេរប្រមាថដល់សេចក្តីពិត ព្រោះខ្ញុំបាន ពោលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដ៏បង្កបង្កើតបងប្អូន។ ខ្ញុំដឹងថា ពាក្យទាំង ឡាយនៃសេចក្តីពិត គឺជាពាក្យដ៏ធ្ងន់ទាន់នឹងការស្នាក់ក្រោកទាំង អស់ ប៉ុន្តែពួកសុចរិតមិនខ្លាចដល់ពាក្យទាំងនោះទេ ព្រោះគេ ស្រឡាញ់សេចក្តីពិត ហើយមិនរន្ធត់ឡើយ។

៤១ ឱបើដូច្នោះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ចូរមករកព្រះ អម្ចាស់ គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធចុះ។ សូមនឹកចាំថា ផ្លូវទាំងឡាយរបស់ ទ្រង់សុទ្ធតែសុចរិត។ មើលចុះ ផ្លូវសម្រាប់មនុស្ស គឺចង្អៀត ប៉ុន្តែ សន្លឹងត្រង់នៅចំពោះមុខគេ ហើយអ្នកឆ្លាំទ្វារ គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃ សាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយទ្រង់មិនជួលបម្រើនៅទីនោះឡើយ ហើយគ្មានផ្លូវណាផ្សេងទៀតទេ ក្រៅពីតាមទ្វារនោះ ត្បិតគ្មាន នរណាអាចបន្លំបានឡើយ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ គឺជាព្រះនាម ទ្រង់។

៤២ ហើយអ្នកណាដែលគោះ ទ្រង់នឹងបើកឲ្យ ហើយអ្នកប្រាជ្ញ និង អ្នករៀនសូត្រ និងពួកអ្នកមាន ដែលជាពួកអ្នកមានចិត្តធំដោយមក ពីការរៀនសូត្ររបស់គេ និងប្រាជ្ញារបស់គេ ហើយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ របស់គេ — មែនហើយ គឺពួកគេនេះហើយដែលព្រះអង្គទ្រង់ស្តាប់ ហើយលើកលែងពួកគេលះបង់ចរិតទាំងនេះចេញ ហើយព្រម ទទួលខ្លួនថា ល្ងង់ល្ងើនៅចំពោះព្រះ ហើយបន្ទាបខ្លួនចុះដល់ជម្រៅ នៃភាពទន់ទាប នោះទ្រង់នឹងពុំបើកទ្វារឲ្យពួកគេឡើយ។

Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.

Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.

And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.

O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.

O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

៤៣ ប៉ុន្តែការណ៍ទាំងឡាយដែលជាប់រឹកអ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកឈ្លាសវៃ នឹងត្រូវលាក់ពីគេរហូត — មែនហើយ គឺសុភមង្គល ដែលបាន រៀបចំឡើងសម្រាប់ពួកបរិសុទ្ធ។

៤៤ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ សូមចងចាំនូវពាក្យទាំង ឡាយរបស់ខ្ញុំចុះ។ មើលចុះ ខ្ញុំដោះសំលៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ រលាស់នៅពីមុខអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំអធិស្ឋានដល់ព្រះនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ដល់ខ្ញុំ សូមព្រះអង្គទតមើលខ្ញុំ ដោយព្រះនេត្រឈ្លែងយល់របស់ ទ្រង់ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងបានដឹងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ បង្អស់ នៅពេលមនុស្សលោកទាំងអស់នឹងត្រូវជំនុំជំរះចំពោះអំពើ ទាំងឡាយរបស់ខ្លួន គឺសូមព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានធ្វើជា សាក្សីថាខ្ញុំបានរលាស់អំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នករាល់គ្នាចេញ ពីព្រលឹងខ្ញុំហើយ ហើយថាខ្ញុំឈរភ្លឺថ្លានៅចំពោះព្រះអង្គ ហើយ ជ្រះស្រឡះពីលោហិតនៃអ្នករាល់គ្នា។

៤៥ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ចូររំលងចេញពីអំពើបាប ទាំងឡាយរបស់អ្នករាល់គ្នាចុះ ចូររលាស់ច្រវាក់នៃមេដែលចង ក្រៀមកងប្អូនចោលទៅ ចូរមករកព្រះដែលជាថ្មនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ របស់អ្នករាល់គ្នារិញ។

៤៦ ចូរប្រុងប្រៀបព្រលឹងទាំងឡាយរបស់អ្នករាល់គ្នាចាំថ្ងៃដ៏រុងរឿង នោះ នៅពេលដែលសេចក្តីយុត្តិធម៌នឹងត្រូវប្រគល់ដល់ពួកសុចរិត គឺនៅក្នុងថ្ងៃជំនុំជំរះ ដើម្បីកុំឲ្យបងប្អូនរាល់គ្នារុញដោយសេចក្តី ភិតភ័យ ដើម្បីកុំឲ្យបងប្អូនរាល់គ្នាចាំនូវកំហុសដ៏អាស្រូវរបស់ខ្លួន ដោយឥតខ្ចោះ ហើយត្រូវស្រែកថា ៖ បរិសុទ្ធ! បរិសុទ្ធ! គឺជា សេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូទិ អើយ — ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងកំហុសរបស់ខ្ញុំហើយ ខ្ញុំបានរំលងក្រឹត្យវិន័យ របស់ព្រះអង្គ ហើយការរំលងនេះជាប់របស់ខ្ញុំ ហើយអារក្សបានយក ខ្លួនខ្ញុំ ហើយធ្វើឲ្យខ្ញុំទៅជាចំណីនៃសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏អាស្រូវរបស់ វា។

៤៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ បងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ តើជាការចាំបាច់ ដែលខ្ញុំត្រូវដាស់បងប្អូន ឲ្យស្គាល់សេចក្តីពិតដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាចនៃ រឿងទាំងនេះឬអី? តើគួរឲ្យខ្ញុំធ្វើឲ្យចិត្តអ្នករាល់គ្នាកើតទុក្ខឬ បើសិន ជាគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នាបរិសុទ្ធនោះ? តើខ្ញុំគួរនិយាយត្រង់ៗទៅ កាន់អ្នករាល់គ្នាតាមការពិត បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាគ្មានបាបនោះឬ?

៤៨ មើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបរិសុទ្ធ ខ្ញុំនឹងនិយាយទៅបងប្អូន អំពីបរិសុទ្ធភាព ប៉ុន្តែមកពីអ្នករាល់គ្នាមិនបរិសុទ្ធ ហើយអ្នករាល់គ្នា ទុកខ្ញុំជាគ្រូបង្រៀន ហេតុដូច្នោះហើយ ជាការចាំបាច់ដែលខ្ញុំត្រូវ បង្រៀនអ្នករាល់គ្នាអំពីផលរបស់អំពើបាប។

៤៩ មើលចុះ ព្រលឹងខ្ញុំស្អប់ខ្ពើមអំពើបាប ហើយចិត្តខ្ញុំត្រេកអរនឹង អំពើសុចរិត ហើយខ្ញុំនឹងសរសើរតម្កើងដល់ព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធនៃ ព្រះរបស់ខ្ញុំ។

But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

៥០ ចូរមក បងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ អស់អ្នកណាដែលស្រែក
ចូរមករកទឹកទាំងឡាយចុះ ហើយអស់អ្នកណាដែលគ្មានប្រាក់ ចូរ
មកទិញ ហើយបរិភោគចុះ មែនហើយ មកទិញស្រាទំពាំងបាយជូរ
និងទឹកដោះ ដោយមិនចាច់ប្រាក់ ហើយមិនចាច់បង់ថ្លៃផង។

Come, my brethren, every one that thirsteth, come
ye to the waters; and he that hath no money, come
buy and eat; yea, come buy wine and milk without
money and without price.

៥១ ហេតុដូច្នោះហើយ សូមកុំចំណាយប្រាក់លើអ្វីដែល
ឥតប្រយោជន៍ ឬក៏ធ្វើការសម្រាប់អ្វីដែលពុំអាចធ្វើឲ្យបាន
ស្តាប់ស្តាប់ឡើយ។ សូមព្យាយាមស្តាប់តាមខ្ញុំ ហើយចងចាំនូវពាក្យ
ទាំងឡាយដែលខ្ញុំបាននិយាយចុះ ហើយចូរមករកព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃ
សាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយទទួលទាននូវអ្វីដែលមិនវិនាស និងអ្វី
ដែលមិនអាចពុករលួយផង ហើយចូរឲ្យព្រលឹងអ្នករាល់គ្នាបាន
ត្រេកអរនៅក្នុងការធាត់ចុះ។

Wherefore, do not spend money for that which is
of no worth, nor your labor for that which cannot
satisfy. Harken diligently unto me, and remember
the words which I have spoken; and come unto the
Holy One of Israel, and feast upon that which per-
isheth not, neither can be corrupted, and let your
soul delight in fatness.

៥២ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ សូមចងចាំនូវព្រះ
បន្ទូលទាំងឡាយរបស់ព្រះនៃអ្នករាល់គ្នាចុះ សូមអធិស្ឋានដល់ទ្រង់
ជាទិញនៅពេលថ្ងៃ ហើយថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធ
របស់ទ្រង់នៅពេលយប់។ សូមឲ្យចិត្តរបស់អ្នកបានសប្បាយ
រីករាយ។

Behold, my beloved brethren, remember the
words of your God; pray unto him continually by
day, and give thanks unto his holy name by night.
Let your hearts rejoice.

៥៣ ហើយមើលចុះ សេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ធំណាស់
ហ្ន៎ មែនហើយ ការយាងចុះរបស់ព្រះអង្គមកកាន់កូនចៅមនុស្សធំ
ណាស់ហ្ន៎ ហើយដោយសារភាពអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ និងព្រះគុណ
និងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ ទើបទ្រង់បានសន្យានឹងយើងថា
ពូជយើងនឹងមិនត្រូវបានបំផ្លាញចោល ស្របតាមសាច់ឈាម
ឡើយ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងរក្សាពូជយើងទុក ហើយនៅតំណខាងមុខ នោះ
ពួកយើងនឹងក្លាយទៅជាមែកដ៏សុចរិតមួយចំពោះវង្សអ៊ីស្រាអែល។

And behold how great the covenants of the Lord,
and how great his condescensions unto the children
of men; and because of his greatness, and his grace
and mercy, he has promised unto us that our seed
shall not utterly be destroyed, according to the flesh,
but that he would preserve them; and in future gen-
erations they shall become a righteous branch unto
the house of Israel.

៥៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់និយាយ
ទៅអ្នកថែមទៀត ប៉ុន្តែទុកដល់ថ្ងៃស្អែកសិន ខ្ញុំនឹងប្រកាសប្រាប់នូវ
ពាក្យទាំងឡាយ ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានដល់អ្នករាល់គ្នាទៀត។
អាម៉ែន ។

And now, my brethren, I would speak unto you
more; but on the morrow I will declare unto you the
remainder of my words. Amen.

និហៃ ទី ២ 10

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ទាំងឡាយអើយ ខ្ញុំ យ៉ាកុប និយាយទៅអ្នករាល់គ្នាម្តងទៀតស្តីអំពីមែកដ៏សុចរិតនេះ ដែលខ្ញុំ បាននិយាយមក។
- ២ គ្បិតមើលចុះ សេចក្តីសន្យាទាំងឡាយដែលពួកយើងបានទទួល នោះ គឺជាសេចក្តីសន្យាដល់យើងស្របតាមសាច់ឈាម ហេតុ ដូច្នោះហើយ ដូចជាតាមការណ៍ដែលបានបង្ហាញដល់ខ្ញុំហើយថា កូនចៅរបស់យើងជាច្រើននឹងត្រូវវិនាសនៅក្នុងសាច់ឈាម ពី ព្រោះតែការឥតជំនឿ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះទ្រង់នឹង មានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់មនុស្សជាច្រើន ហើយកូនចៅរបស់ យើងនឹងត្រូវបានសាងឡើងវិញ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចមកឃើញ ដែល នឹងផ្តល់ដល់ពួកគេនូវការចេះដឹងដ៏ពិតពីព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ ពួកគេ។
- ៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ដូចជាខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាមកហើយនោះ ថា គឺជាការចាំបាច់ថាព្រះគ្រីស្ទ — គ្បិតកាលយប់មិញ ទេវតាបាន និយាយមកខ្ញុំថា នោះគឺជាព្រះនាមរបស់ទ្រង់ — ថាទ្រង់នឹងយាង មកក្នុងចំណោមពួកសាសន៍យូដា គឺនៅក្នុងចំណោមផ្នែកមនុស្ស លោកដែលទុច្ចរិតជាង ហើយពួកគេនឹងឆ្កាងទ្រង់ — គ្បិតជាព្រះ ហឫទ័យរបស់ព្រះរបស់យើងយ៉ាងដូច្នោះហើយ ហើយគ្មាន សាសន៍ណាទៀតនៅលើផែនដីដែលនឹងឆ្កាងព្រះរបស់គេឡើយ។
- ៤ ព្រោះបើសិនជាមានអព្វុតហេតុដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះកើតឡើងក្នុង ចំណោមសាសន៍ផ្សេងៗទៀត នោះពួកគេនឹងប្រែចិត្ត ហើយដឹងថា ទ្រង់នឹងទៅជាព្រះរបស់ពួកគេ។
- ៥ ប៉ុន្តែពីព្រោះមកពីឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ និងអំពើទុច្ចរិតទាំង ឡាយ ទើបពួកអ្នកដែលនៅក្រុងយេរូសាឡឹម នឹងពង្រឹងករបស់ពួក គេទាស់នឹងទ្រង់ រហូតដល់ព្រះអង្គត្រូវគេឆ្កាង។
- ៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ ទើបការបំផ្លិចបំផ្លាញ អំណាចអត់ ជំងឺអាសន្នរោគ និងការខ្មាយ ឈាម ត្រូវធ្លាក់មកលើគេ ឯពួកអ្នកដែលមិនត្រូវបានបំផ្លាញ នោះ នឹងត្រូវខ្ចាត់ប្រាត់ទៅក្នុងចំណោមអស់ទាំងសាសន៍។
- ៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ ដល់ថ្ងៃណាដែលគេនឹងជឿដល់យើងថា យើងជាព្រះគ្រីស្ទ ខណៈ នោះយើងបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងពួកអយ្យកោរបស់គេថា ពួកគេនឹងបានសាងឡើងវិញនៅក្នុងសាច់ឈាម នៅលើផែនដី គឺ ត្រឡប់ទៅឯផែនដីទាំងឡាយនៃកេរ្តិ៍អាករបស់គេវិញ។

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

៨ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ពួកគេនឹងត្រូវបានប្រមូលមកពីការបែកខ្ញែកដ៏យូរ ពីពួកកោះក្នុងសមុទ្រ និងពីទិសទាំងបួននៃផែនដី រីឯសាសន៍ទាំងឡាយនៃពួកសាសន៍ដទៃ នឹងបានធំអស្ចារ្យចំពោះភ្នែកយើង ក្នុងការនាំពួកគេត្រឡប់មកដែនដី ដែលជាកេរ្តិ៍អាកររបស់គេវិញ ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

៩ មែនហើយ អស់ទាំងមហាក្សត្រនៃពួកសាសន៍ដទៃ នឹងធ្វើជាឪពុកចិញ្ចឹមរបស់គេ ហើយអគ្គមហេសីនៃគេ នឹងធ្វើជាម្តាយបំបៅរបស់គេ ហេតុដូច្នោះហើយ សេចក្តីសន្យាទាំងឡាយរបស់ព្រះអម្ចាស់ប្រសើរណាស់ចំពោះពួកសាសន៍ដទៃ ត្បិតទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ហើយតើអ្នកណាអាចប្រកែកបាន?

១០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ដែនដីនេះនឹងទុកជាដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់អ្នក ឯពួកសាសន៍ដទៃ គេនឹងមានពរនៅលើដែនដីនេះ។

១១ ហើយដែនដីនេះនឹងត្រូវបានទៅជាដែនដីនៃឥស្សរភាពមួយសម្រាប់ពួកសាសន៍ដទៃ ហើយនឹងពុំមានស្តេចនៅលើដែនដី ដែលនឹងលើកឡើងចំពោះពួកសាសន៍ដទៃឡើយ។

១២ ហើយយើងនឹងពង្រឹងដែនដីនេះ ដើម្បីតទល់នឹងអស់ទាំងសាសន៍ដទៃ។

១៣ ហើយអ្នកណាដែលប្រឆាំងនឹងក្រុងស៊ីយ៉ូន នោះនឹងត្រូវវិនាស ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

១៤ ត្បិតអ្នកណាដែលលើកស្តេចឡើងឲ្យមកប្រឆាំងនឹងយើង នោះនឹងត្រូវវិនាស ព្រោះយើងជាព្រះអម្ចាស់ គឺជាស្តេចលើមេឃ ហើយជាស្តេចរបស់ពួកគេ ហើយយើងនឹងធ្វើជាពន្លឺដល់គេជាដរាប ដល់អស់អ្នកណាដែលស្តាប់តាមពាក្យទាំងឡាយរបស់យើង។

១៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយមកពីហេតុនេះ គឺដើម្បីឲ្យសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយរបស់យើងអាចបានបំពេញ ដែលយើងបានធ្វើជាមួយនឹងកូនចៅមនុស្សថា យើងត្រូវធ្វើនៅពេលគេនៅក្នុងសាច់ឈាមនៅឡើយ នោះយើងត្រូវតែបំផ្លាញទាំងកិច្ចការសម្ងាត់ទាំងឡាយនៃសេចក្តីងងឹត និងយាតកម្ម ហើយនឹងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ។

១៦ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកណាដែលប្រឆាំងនឹងក្រុងស៊ីយ៉ូន ទាំងសាសន៍យូដា និងសាសន៍ដទៃ ទាំងបារតេ និងអ្នកសេរីទាំងប្រុស និងស្រី នឹងត្រូវវិនាស ព្រោះពួកគេនេះហើយដែលជាពេស្យានៃអស់ទាំងផែនដី ព្រោះអ្នកណាដែលមិនតាមយើង គឺខ្មាំងនឹងយើង ព្រះរបស់យើងទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

១៧ ត្បិតយើងនឹងបំពេញពាក្យសន្យាទាំងឡាយរបស់យើង ដែលយើងបានធ្វើជាមួយនឹងកូនចៅមនុស្សថា យើងនឹងធ្វើនៅពេលដែលពួកគេនៅក្នុងសាច់ឈាមនៅឡើយ —

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ព្រះ
របស់យើងទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ យើងនឹងធ្វើទុក្ខដល់ពូជ
របស់អ្នកដោយដៃនៃពួកសាសន៍ដទៃ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គង់តែយើងនឹងបន្តនិរន្តរ៍ពួកសាសន៍ដទៃ ដើម្បីឲ្យពួកសាសន៍ដទៃ
បានទៅដូចជាឪពុករបស់ពួកគេ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកសាសន៍
ដទៃនឹងមានពរ ហើយនឹងត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមវង្សអ៊ីស្រាអែល
ដែរ។

១៩ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងញែកដីនេះទុកឲ្យពូជរបស់អ្នក និង
ពួកអ្នកណាដែលនឹងត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមពូជរបស់អ្នកជាដរាប
គឺទុកជាដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់ពួកគេ ព្រោះព្រះទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំថា ដែនដីនេះគឺជាដែនដីដ៏ជ្រើសមួយ គឺលើដែនដី
ឯទៀតទាំងអស់ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងឲ្យអស់ទាំងមនុស្ស
ដែលនៅលើដែនដីនោះថ្វាយបង្គំដល់យើង ព្រះទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលថាដូច្នោះ។

២០ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ដោយ
ឃើញថា ព្រះរបស់យើងដែលប្រកបដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា
ទ្រង់បានប្រទានការចេះដឹងដ៏ធំដល់យើងពីរឿងទាំងនេះ នោះចូរ
យើងនឹកចាំដល់ទ្រង់ ហើយទម្លាក់អំពើបាបទាំងឡាយរបស់យើង
មួយអន្លើសិន ហើយកុំជ្រប់មុខ គ្បិតយើងមិនត្រូវបានបោះបង់
ចោលទេ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែយើងត្រូវបានដេញចេញ
ពីដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់យើងដែរ ប៉ុន្តែយើងត្រូវបាននាំមកឯ
ដែនដីមួយ ដែលប្រសើរលើសលែងទៅទៀត ព្រោះព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់បានយកសមុទ្រធ្វើជាផ្លូវឲ្យយើង ហើយយើងនៅលើកោះក្នុង
សមុទ្រ។

២១ ប៉ុន្តែពាក្យសន្យាទាំងឡាយរបស់ព្រះធំណាស់ហ្ន៎ ចំពោះពួកអ្នក
ដែលនៅលើកោះទាំងឡាយក្នុងសមុទ្រ ហេតុដូច្នោះហើយ ពាក្យ
ថាកោះទាំងឡាយ នោះច្បាស់ជាមានកោះឯទៀតក្រៅពីនេះ ហើយ
កោះទាំងនោះ មានបងប្អូនរបស់យើងរស់នៅដែរ។

២២ គ្បិតមើលចុះ មានពេលខ្លះដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នាំ
ចេញពីវង្សអ៊ីស្រាអែល ស្របតាមព្រះហឫទ័យ និងបំណងរបស់
ទ្រង់។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹកចាំដល់ពួកគេ
ទាំងអស់គ្នាដែលត្រូវបានកាត់ចេញ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់ក៏នឹក
ចាំដល់ពួកយើងដែរ។

២៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូររីករាយក្នុងចិត្តឡើង ហើយចូរចងចាំថា អ្នក
រាល់គ្នាបានសេរីភាព ដើម្បីធ្វើអ្វីៗសម្រាប់ខ្លួនឯង — គឺដើម្បីរើស
យកផ្លូវទៅឯសេចក្តីស្លាប់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ឬក៏ផ្លូវទៅឯជីវិតដ៏នៅ
អស់កល្បជានិច្ចវិញ។

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our
God: I will afflict thy seed by the hand of the
Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the
Gentiles, that they shall be like unto a father to them;
wherefore, the Gentiles shall be blessed and num-
bered among the house of Israel.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy
seed, and them who shall be numbered among thy
seed, forever, for the land of their inheritance; for it
is a choice land, saith God unto me, above all other
lands, wherefore I will have all men that dwell
thereon that they shall worship me, saith God.

And now, my beloved brethren, seeing that our
merciful God has given us so great knowledge con-
cerning these things, let us remember him, and lay
aside our sins, and not hang down our heads, for we
are not cast off; nevertheless, we have been driven
out of the land of our inheritance; but we have been
led to a better land, for the Lord has made the sea our
path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them
who are upon the isles of the sea; wherefore as it says
isles, there must needs be more than this, and they
are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time
to time from the house of Israel, according to his will
and pleasure. And now behold, the Lord remem-
bereth all them who have been broken off, where-
fore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember
that ye are free to act for yourselves—to choose the
way of everlasting death or the way of eternal life.

២៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ចូរសម្រុះសម្រួលខ្លួនទៅតាមបំណងនៃព្រះ ហើយមិនមែនតាមបំណងនៃអារក្ស និងរបស់ខាងសាច់ឈាមទេ ហើយចូរចងចាំថា បន្ទាប់ពីបងប្អូនរាល់គ្នាបានស្រះស្រួលជាមួយនឹងព្រះហើយនោះ គឺមានតែដោយសារ និងតាមរយៈព្រះគុណរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ ដែលបងប្អូនរាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ។

២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ សូមព្រះទ្រង់ប្រោសឲ្យអ្នករាល់គ្នារស់ពីសេចក្តីស្លាប់ ដោយអំណាចនៃដំណើររស់ឡើងវិញ ហើយព្រមទាំងពីសេចក្តីស្លាប់ដ៏អស់កល្បជានិច្ចដែរ ដោយអំណាចនៃដង្ហាយធួន ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានទទួលចូលក្នុងនគរដ៏អស់កល្បជានិច្ចនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចសរសើរតម្កើងទ្រង់ តាមរយៈព្រះគុណដ៏ឧត្តមរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

នីហ្វែ ទី ២ 11

- ១ ហើយឥឡូវនេះ យ៉ាកុបបាននិយាយជាច្រើនសេចក្តីទៀតទៅប្រជាជនខ្ញុំនៅពេលនោះ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មានតែរឿងប៉ុន្មាននេះទេដែលខ្ញុំបានឲ្យសរសេរទុក ព្រោះរឿងទាំងឡាយដែលខ្ញុំសរសេរទុក ខ្ញុំឃើញថាល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ។
- ២ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វែ សរសេរពាក្យពេចន៍របស់លោកអេសាយថែមទៀត ព្រោះព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរចំពោះពាក្យពេចន៍របស់លោក។ គួរតែខ្ញុំនឹងជ្រៀមពាក្យទាំងឡាយរបស់លោកទៅលើប្រជាជនខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងផ្សាយពាក្យទាំងឡាយដល់កូនចៅខ្ញុំទាំងអស់ គួរតែលោកពិតជាបានឃើញព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំ ដូចជាខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ដែរ។
- ៣ ហើយយ៉ាកុប ដែលជាប្អូនខ្ញុំ ក៏បានឃើញទ្រង់ដូចខ្ញុំបានឃើញដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនឹងផ្សាយពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកគេដល់កូនចៅរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីបញ្ជាក់ដល់កូនចៅខ្ញុំថា ពាក្យទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំជាពាក្យពិត។ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ដោយពាក្យពេចន៍របស់អ្នកទាំងបី នោះយើងនឹងតាំងពាក្យរបស់យើងឡើង។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គង់តែព្រះទ្រង់បានបញ្ជូនសាក្សីថែមទៀត ហើយព្រះអង្គបានបញ្ជាក់អស់ទាំងពាក្យរបស់ព្រះអង្គ។
- ៤ មើលចុះ ព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរក្នុងការបញ្ជាក់ដល់ប្រជាជនខ្ញុំនូវការពិតអំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយដោយគោលបំណងនេះ ទើបត្រូវនិយាយលោកម៉ូសេត្រូវបានប្រទានមក ហើយអស់ទាំងអ្វីដែលព្រះទ្រង់បានប្រទានដល់មនុស្ស ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក គឺជាគំរូអំពីព្រះអង្គ។
- ៥ ហើយព្រលឹងខ្ញុំក៏ត្រេកអរចំពោះសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងពួកអយ្យកោរបស់យើងដែរ មែនហើយ ព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរដល់ព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ហើយដល់សេចក្តីយុត្តិធម៌ និងព្រះចេស្ដា និងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ក្នុងផែនការដ៏ធំ ហើយអស់កល្បជានិច្ច នៃការរំដោះពីសេចក្តីស្លាប់។
- ៦ ហើយព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរក្នុងការបញ្ជាក់ដល់ប្រជាជនខ្ញុំថា លើកលែងតែព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមក នោះមនុស្សលោកទាំងអស់នឹងត្រូវវិនាស។
- ៧ គួរតែបើសិនជាគ្មានព្រះគ្រីស្ទទេ នោះក៏គ្មានព្រះដែរ ហើយបើសិនជាគ្មានព្រះទេ នោះក៏គ្មានយើងរាល់គ្នាដែរ ព្រោះមិនអាចមានការបង្កបង្កើតបានឡើយ។ ប៉ុន្តែមានព្រះមួយអង្គ ហើយទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់នឹងយាងមកក្នុងពេលកំណត់របស់ទ្រង់។

2 Nephi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

៨ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសរសេរពាក្យរបស់លោកអេសាយខ្លះថា បើសិនជាប្រជាជនខ្ញុំណាម្នាក់បានឃើញពាក្យទាំងនេះហើយ នោះគេអាចលើកចិត្តគេឡើង ហើយអរសប្បាយសម្រាប់មនុស្សលោកទាំងអស់។ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាពាក្យទាំងឡាយ ហើយអ្នករាល់គ្នាអាចប្រៀបពាក្យទាំងឡាយនេះទៅលើខ្លួនអ្នក ហើយទៅលើមនុស្សលោកទាំងអស់។

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

នីហ្វេ ទី ២ 12

- ១ ពាក្យដែលអេសាយ ជាកូនអ័ម៉ូស បានឃើញអំពីដំណើរស្រុកយូដា និងក្រុងយេរូសាឡឹម គឺ ៖
- ២ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់នោះភ្នំជាទីសាងព្រះវិហារនៃព្រះអម្ចាស់នឹងបានតាំងឡើងខ្ពស់លើសអស់ទាំងភ្នំធំៗ ហើយនឹងបានតម្កើងឡើង ប្រសើរជាងអស់ទាំងភ្នំតូចៗដែរ ហើយអស់ទាំងសាសន៍នឹងចូលហូរហែទៅក្នុងទីនោះ។
- ៣ ឯប្រជាជាតិជាច្រើន គេនឹងទៅដោយពោលថា ចូរមក ហើយចូរយើងឡើងទៅឯភ្នំនៃព្រះអម្ចាស់ដល់ព្រះវិហារនៃព្រះរបស់ពួកយ៉ាកុបចុះ ហើយទ្រង់នឹងបង្រៀនយើងពីផ្លូវទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយយើងនឹងដើរតាមផ្លូវទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ គ្បិតក្រឹត្យវិន័យនឹងចេញពីក្រុងស៊ីយ៉ូនទៅ ហើយព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ពីក្រុងយេរូសាឡឹមដែរ។
- ៤ ហើយទ្រង់នឹងជំនុំជំរះនៅក្នុងចំណោមសាសន៍ទាំងឡាយ ហើយនឹងសម្រេចរឿងដល់ប្រជាជនជាច្រើន ហើយពួកគេនឹងយកដាររបស់ខ្លួនដំឡើងជាផ្នែកដាច់ដាច់ ហើយលំពែងគេធ្វើជាដង្កូវវិញ — សាសន៍មួយនឹងមិនលើកដារទាស់នឹងសាសន៍មួយទៀតឡើយ ឬក៏មិនហាត់រៀនធ្វើសឹកសង្គ្រាមទៀតដែរ។
- ៥ ឱពួកវង្សនៃយ៉ាកុបអើយ ចូរមក ចូរយើងដើរក្នុងពន្លឺនៃព្រះអម្ចាស់ចុះ មែនហើយ ចូរមក គ្បិតអស់អ្នករាល់គ្នាបានរង្វេងទៅតាមផ្លូវទុច្ចរិតរៀងខ្លួន។
- ៦ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ហេតុនេះបានជាទ្រង់បោះបង់ចោលពួកវង្សយ៉ាកុប ជាស្រុកទ្រង់ចេញ ពីព្រោះមានទំនៀមទម្លាប់ពីស្រុកខាងកើតបានចូលមកពេញទី ហើយនឹងស្តាប់តាមពួកគ្រូទាយ ដូចជាសាសន៍ក៏លីស្ទីន ហើយពួកគេចង់សម្តែងមិត្តជាមួយនឹងកូនចៅរបស់ពួកសាសន៍ដទៃ។
- ៧ ស្រុករបស់ពួកគេក៏ពោរពេញទៅដោយមាស និងប្រាក់ ឯទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេ នោះរាប់មិនអស់ឡើយ ស្រុករបស់ពួកគេក៏ពោរពេញដោយសេះ ហើយរទេះចម្បាំងទាំងឡាយរបស់ពួកគេក៏រាប់មិនអស់ដែរ។
- ៨ ស្រុករបស់ពួកគេក៏ពោរពេញដោយរូបព្រះដែរ ពួកគេថ្វាយបង្គំចំពោះស្នាដៃរបស់ខ្លួន គឺជារបស់ដែលម្រាមដៃគេបានធ្វើឡើង។
- ៩ ហើយមនុស្សធម្មតាមិនបានខិនចុះ ឯពួកអ្នកធំមិនបានបន្ទាបខ្លួនទេ ដូច្នេះ សូមកុំអត់ទោសដល់គេឡើយ។

2 Nephi 12

The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:

And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.

And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.

And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks—nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.

O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.

Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.

Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.

And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.

- ១០ ឱពួកទុច្ចរិតអើយ ចូរចូលទៅក្នុងរូងថ្ម ហើយពួនខ្លួនទៅក្នុង ផ្ទះដីចុះ ព្រោះសេចក្តីភោគខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយសិរីល្អនៃ បូទានភាពរបស់ទ្រង់នឹងវាយអ្នក។
- ១១ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា បូកខ្ពស់របស់មនុស្សនឹង ត្រូវបន្ទាបចុះ ហើយចិត្តឆ្អឹងឆ្អែរបស់មនុស្សនឹងត្រូវបង្កោនទាបវិញ នៅគ្រានោះមានតែព្រះអម្ចាស់មួយអង្គប៉ុណ្ណោះទេ ដែលនឹងបាន តម្កើងឡើង។
- ១២ គ្បិតថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ នឹងមកលើគ្រប់ទាំង សាសន៍ មែនហើយ មកលើគ្រប់រូប មែនហើយ មកលើគ្រប់ទាំងបូក ខ្ពស់ និងចិត្តឆ្អឹងឆ្អែ ព្រមទាំងលើគ្រប់អ្វីទាំងអស់ ដែលបាន លើកឡើងផង ហើយនោះនឹងត្រូវទ្រង់បន្ទាបចុះវិញ។
- ១៣ មែនហើយ ហើយថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់នឹងមកលើអស់ទាំងដើម តាត្រៅ នៅភ្នំល្អាណូន ព្រោះជាភ្នំខ្ពស់ ហើយតម្កើងឡើង និងលើ គ្រប់ទាំងដើមមែសាក់ នៅស្រុកបាសានដែរ។
- ១៤ ហើយមកលើអស់ទាំងភ្នំខ្ពស់ និងភ្នំតូចៗ និងលើគ្រប់សាសន៍ ដែលបានតម្កើងឡើង និងលើគ្រប់ទាំងប្រជាជន
- ១៥ ហើយមកលើអស់ទាំងប៉មយ៉ាងខ្ពស់ និងលើកំផែងមានគ្រឿង ចម្បាំង
- ១៦ ហើយមកលើអស់ទាំងនាវានៅក្នុងសមុទ្រ និងលើអស់ទាំងនាវា ស្រុកតើស៊ីស ហើយលើអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាប់ដល់ភ្នែកដែរ។
- ១៧ ហើយសណ្ឋានខ្ពស់របស់មនុស្សនឹងត្រូវបង្កោនទាប ឯសេចក្តី ឆ្អឹងឆ្អែរបស់មនុស្ស ក៏នឹងត្រូវបន្ទាបចុះ នៅគ្រានោះនឹងមានតែព្រះ អម្ចាស់មួយអង្គប៉ុណ្ណោះទេ ដែលនឹងបានតម្កើងឡើង។
- ១៨ ហើយរូបព្រះទាំងឡាយនឹងសាបសូន្យបាត់ទៅអស់រលឹង។
- ១៩ ឯមនុស្ស គេនឹងចូលទៅក្នុងអាងថ្ម ហើយក្នុងរូងដី គ្បិតសេចក្តី ស្វែងខ្លាចនៃព្រះអម្ចាស់នឹងមកលើគេ ហើយសិរីល្អនៃបូទានភាព របស់ទ្រង់នឹងវាយគេក្នុងកាលដែលទ្រង់ក្រោកឡើង ដើម្បីនឹង អង្រួនផែនដីដោយបូទិយ៉ាងអស្ចារ្យ។
- ២០ នៅគ្រានោះ មនុស្សនឹងបោះចោលរូបព្រះទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ដែលធ្វើពីមាស និងរូបព្រះទាំងឡាយដែលធ្វើពីប្រាក់ ជារបស់ដែល គេបានធ្វើសម្រាប់នឹងថ្វាយបង្គំទៅឲ្យកណ្តុរ ហើយនឹងប្រថ្នេរ។
- ២១ ដើម្បីនឹងចូលទៅក្នុងអាងថ្ម ហើយក្នុងក្រហែងថ្មខ្ចីញ័រខ្ចីញ័រ ឲ្យ បានរួចពីសេចក្តីស្វែងខ្លាចនៃព្រះអម្ចាស់ដែលនឹងមកលើគេ ហើយ បូទានភាពនៃសិរីល្អរបស់ទ្រង់ដែលនឹងវាយគេ ក្នុងកាលដែលទ្រង់ ក្រោកឡើង ដើម្បីនឹងអង្រួនផែនដីដោយបូទិយ៉ាងអស្ចារ្យ។
- ២២ ចូររំលងទុកចិត្តដល់មនុស្ស ដែលមានតែដង្ហើមចេញចូលតាមរន្ធ ច្រមុះទៅ គ្បិតតើនឹងពីងដល់គេឯណាបាន?

O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;

And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;

And upon every high tower, and upon every fenced wall;

And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.

And the idols he shall utterly abolish.

And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;

To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

នីហ្វែ ទី ២ 13

- ១ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ គឺជាព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់ដកយកទីតាំង ហើយនឹងបង្អែកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹម និងស្រុកយូដា ព្រមទាំងបង្អែកជាស្បៀងអាហារ និងទីតាំងនៃទឹកផឹកអស់រលីងទៅ —
- ២ ទាំងមនុស្សខ្លាំងពូកែ និងមនុស្សច្នឹកចម្បាំង ទាំងចៅក្រម និងព្យាការីទាំងគ្រូទាយ និងអ្នកចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ
- ៣ ទាំងមេត្រូតត្រាលើ៥០នាក់ និងមនុស្សដែលមានសក្តិយស ទាំងអ្នកប្រឹក្សា និងជាប៊ុនប្រសប់ ហើយនឹងអ្នកមានវោហារយ៉ាងចំណានផង។
- ៤ នោះយើងនឹងតាំងពួកក្មេងៗឲ្យធ្វើជាចៅហ្វាយលើគេ ហើយកូនតូចៗត្រូវត្រាលើគេវិញ។
- ៥ ហើយបណ្តាជនទាំងឡាយនឹងត្រូវសង្កត់សង្កិន គឺម្នាក់ទល់នឹងម្នាក់ទៀត ព្រមទាំងអ្នកជិតខាងខ្លួនផង ពួកក្មេងៗនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មទណ្ឌចំពោះចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ហើយមនុស្សជាន់ទាបចំពោះមនុស្សជាន់ខ្ពស់ដែរ។
- ៦ កាលណាមនុស្សម្នាក់នឹងយកបងប្អូនពីក្នុងគ្រួសាររបស់ឪពុកខ្លួនមក ហើយនិយាយថា ៖ អ្នកឯងមានសំលៀកបំពាក់ សូមអ្នកធ្វើជាអ្នកគ្រប់គ្រងទៅ សូមកុំឲ្យស្រុកខ្មៅចខ្ចីនេះនៅក្រោមអំណាចអ្នកឡើយ —
- ៧ នៅគ្រានោះ គេនឹងប្រកែកថា ៖ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើជាអ្នកមើលឲ្យជាទេ ព្រោះនៅផ្ទះខ្ញុំគ្មានអាហារ ឬសំលៀកបំពាក់អ្វីឡើយ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវតាំងខ្ញុំឡើងឲ្យធ្វើជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើបណ្តាជនទេ។
- ៨ ត្បិតក្រុងយេរូសាឡឹមខ្មៅចខ្ចី ហើយស្រុកយូដាក៏បានដួលដែរ ពីព្រោះអណ្តាតគេ ហើយនឹងអំពើរបស់គេ ដែលសុទ្ធតែបង្កបង្កាញដល់ព្រះនេត្រដ៏មានសិរីនៃព្រះអម្ចាស់។
- ៩ ភាពនៃទឹកមុខគេតែងធ្វើបន្ទាល់ទាស់នឹងគេ ក៏បើកបង្ហាញអំពើបាបរបស់គេចេញ ដូចជាក្រុងសូដឹម ហើយគេមិនអាចបិទបាំងបានឡើយ។ វេទនាដល់ព្រលឹងគេ ព្រោះគេបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ដល់ខ្លួនគេហើយ!
- ១០ ចូរច្រើនប្រាប់ថា មនុស្សសុចរិតនឹងបានសេចក្តីសុខវិញ ត្បិតគេនឹងទទួលផលនៃការដែលគេប្រព្រឹត្ត។
- ១១ វេទនាដល់មនុស្សអាក្រក់ ព្រោះគេនឹងត្រូវវិនាស ត្បិតការដែលដៃគេបានធ្វើ នោះនឹងបានសងដល់គេវិញ!
- ១២ ឯស្ត្រីរបស់យើង គឺជាកូនក្មេងដែលសង្កត់សង្កិនគេ ហើយគឺពួកស្រីៗ ដែលមានអំណាចត្រួតត្រាលើគេដែរ។ ឱស្ត្រីរបស់យើងអើយ ពួកអ្នកដែលនាំមុខអ្នក គេនាំឲ្យអ្នករង្វេង ក៏បំផ្លាញផ្លូវទាំងឡាយដែលអ្នកដើរដែរ។

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

១៣ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់កំពុងឈរដើម្បីអង្វរ ទ្រង់ឈរដើម្បីជំនុំជំរះ
ប្រជាជនទាំងឡាយ។

១៤ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងកើតមានក្តីនឹងពួកចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យនៃរាស្ត្រ
ទ្រង់ ហើយនឹងពួកចៅហ្វាយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាហើយ ដែលបានស៊ី
បង្កិនចម្ការទំពាំងបាយជូរ ហើយរបបដែលរឹបដានយកពីអ្នក
ទាល់ក្រ នោះសុទ្ធតែនៅក្នុងផ្ទះអ្នកទាំងអស់។

១៥ ព្រះអម្ចាស់ដីជាព្រះនៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលសួរ
ថា ៖ តើអ្នករាល់គ្នាមានច្បាប់អីនឹងញាំញីរាស្ត្រយើង ហើយ
បត់បែនមុខរបស់មនុស្សទាល់ក្រដូច្នោះ?

១៦ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ ដោយព្រោះពួក
កូនស្រីក្រុងស៊ីយ៉ូនមានបូកខ្ពស់ មានដំណើរងើបងើយ ផាត់រង្វង់
ភ្នែក ដើរយាងយាវ ហើយបំភ្លេចជើងឲ្យមានសូររ្លុងរ្លឹង។

១៧ ហេតុនេះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងវាយក្រយោក្បាលនៃពួកកូនស្រី
ក្រុងស៊ីយ៉ូនឲ្យកើតមក ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងសំរាតកេរ្តិ៍ខ្មាស
គេ។

១៨ នៅគ្រានោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងដកសេចក្តីលំអនៃ
គ្រឿងអលង្ការ សំណាញ់សក់ កងក

១៩ ខ្សែក កងដៃ កន្សែង

២០ ក្បាំងសក់ ខ្សែចង្រ្កង់ជើង បូក្បាល ក្នុងហិត និងក្រវិល

២១ ចិញ្ចៀន និងគូរតែងច្រមុះ

២២ សំលៀកបំពាក់សម្រាប់បុណ្យ កន្សែងទទួរ ផាហ៊ុម កាបូបយួរ

២៣ កញ្ចក់ អាវសារូម្នក និងក្រមារបស់គេចេញ។

២៤ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នឹងមានក្លិនស្អុយជំនួស
ក្រអូប ខ្សែចងជំនួសខ្សែក្រវាត់ ក្បាលទំពែកជំនួសសក់សំអាង
សំពត់ឆ្មៃជំនួសសំពត់ល្បើក ស្នាមត្រាជំនួសលំអខ្លួន។

២៥ ពួកប្រុសៗរបស់អ្នកនឹងដួលដោយមុខដាវ ហើយមនុស្ស
ខ្លាំងពូកែរបស់អ្នកនឹងស្លាប់ក្នុងចម្បាំង។

២៦ នោះអស់ទាំងទ្វារក្រុងនឹងមានការខ្សឹកខ្សួលហើយ
សោយសោក ឯនាងនឹងត្រូវចោលនៅតែឯង ហើយអង្គុយនៅដី។

The Lord standeth up to plead, and standeth to
judge the people.

The Lord will enter into judgment with the an-
cients of his people and the princes thereof; for ye
have eaten up the vineyard and the spoil of the poor
in your houses.

What mean ye? Ye beat my people to pieces, and
grind the faces of the poor, saith the Lord God of
Hosts.

Moreover, the Lord saith: Because the daughters
of Zion are haughty, and walk with stretched-forth
necks and wanton eyes, walking and mincing as they
go, and making a tinkling with their feet—

Therefore the Lord will smite with a scab the
crown of the head of the daughters of Zion, and the
Lord will discover their secret parts.

In that day the Lord will take away the bravery of
their tinkling ornaments, and cauls, and round tires
like the moon;

The chains and the bracelets, and the mufflers;

The bonnets, and the ornaments of the legs, and
the headbands, and the tablets, and the ear-rings;

The rings, and nose jewels;

The changeable suits of apparel, and the mantles,
and the wimples, and the crisping-pins;

The glasses, and the fine linen, and hoods, and the
veils.

And it shall come to pass, instead of sweet smell
there shall be stink; and instead of a girdle, a rent;
and instead of well set hair, baldness; and instead of
a stomacher, a girding of sackcloth; burning instead
of beauty.

Thy men shall fall by the sword and thy mighty in
the war.

And her gates shall lament and mourn; and she
shall be desolate, and shall sit upon the ground.

នីហ្វេ ទី ២ 14

- ១ ហើយនៅគ្រានោះ ស្រីប្រាំពីរនាក់នឹងជាប់នៅជាមួយប្រុសម្នាក់ ដោយពោលថា ៖ យើងនឹងបរិភោគអាហាររបស់ខ្លួនយើង ហើយនឹងរកប្រដាប់ស្បែកពាក់ដោយខ្លួនយើងដែរ សូមឲ្យតែយើងបានឈ្មោះជាប្រពន្ធរបស់អ្នកចុះ ដើម្បីនឹងដោះសេចក្តីដំណៀលពីយើងចេញ។
- ២ នៅគ្រានោះ មែកខ្លែងរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងបានជាល្អប្រពៃ ហើយរុងរឿង ឯផលកើតពីដី នឹងបានជាប្រសើរ ហើយជាលំអដល់សំណល់ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលដែលបានរួច។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ពួកអ្នកណាដែលសល់នៅក្នុងក្រុងស៊ីយ៉ូន ជាអ្នកដែលនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមនៅឡើយនោះនឹងបានហៅជាអ្នកបរិសុទ្ធ គឺគ្រប់ទាំងមនុស្សក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម —
- ៤ ក្នុងកាលដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានលាងជំរះ គ្រឿងលាមករបស់ពួកកូនស្រីនៃក្រុងស៊ីយ៉ូនចេញ ហើយបានចម្រាញ់សំអាតឈាមនៃក្រុងយេរូសាឡឹមពីកណ្តាលទីក្រុងទៅ ដោយអំណាចនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ និងអំណាចនៃភ្លើងឆេះបន្ទុះ។
- ៥ ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងបង្កើតឲ្យមានពពក និងផ្សែងនៅវេលាថ្ងៃ ហើយភ្លើងដីឆេះបំភ្លឺនៅវេលាយប់ពីលើទីលំនៅទាំងមូលនៅលើភ្នំស៊ីយ៉ូន ហើយពីលើទីប្រជុំទាំងប៉ុន្មានរបស់គេ គួរតែគ្រប់ទាំងទីត្រូវការនៃក្រុងស៊ីយ៉ូន នឹងមានគម្របគ្របបាំងទាំងអស់។
- ៦ ហើយនឹងមានរោងបារាំង សម្រាប់ជាម្លប់បាំងកម្ដៅនៅពេលថ្ងៃ និងសម្រាប់ជាទីជ្រក ហើយជាទីបាំងខ្លួនឲ្យរួចពីព្យុះ និងភ្លៀងផង។

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

នីហ្វែ ទី ២ 15

2 Nephi 15

- ១ ហើយនៅពេលនោះ ខ្ញុំសូមច្រៀងបទច្បាប់សូនសម្លាញ់របស់ខ្ញុំ គឺជាបទចម្រៀងច្រៀងពីសូនសម្លាញ់ខ្ញុំខាងឆ្នេរចម្ការទំពាំងបាយជូរ របស់ទ្រង់ថា សូនសម្លាញ់ខ្ញុំ ទ្រង់មានចម្ការទំពាំងបាយជូរនៅលើ ភ្នំដែលមានជីជាតិ។
- ២ ហើយទ្រង់ក៏ធ្វើរបងហ៊ុម ហើយរើសយកដុំថ្មចេញ រួចទ្រង់ដាំ ទំពាំងបាយជូរយ៉ាងល្អបំផុត ហើយសង់បម្រុងនៅចំកណ្តាល ហើយធ្វើផងឃ្មាបគាបផ្លែផង ក្រោយនោះទ្រង់ប្រាថ្នាចង់ឲ្យ ទំពាំងបាយជូរនោះកើតផល តែបានកើតផលក្លាយជាទំពាំងបាយ ជូរព្រៃវិញ។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱពួកក្រុងយេរូសាឡឹម និងជនជាតិយូដាអើយ សូមវិនិច្ឆ័យរឿងយើង ដែលកើតក្តីនឹងចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់ យើងនេះចុះ។
- ៤ តើគួរឲ្យយើងធ្វើអ្វីទៀតដល់ចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់យើង ដែលយើងលះបង់មិនបានធ្វើនោះ? ហេតុដូច្នោះហើយ កាលយើង ប្រាថ្នាកើតមានផលល្អ ម្តេចក៏ក្លាយទៅជាមានផ្លែទំពាំងបាយជូរ ព្រៃវិញ?
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ ទៅចុះ យើងនឹងប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា យើងនឹងធ្វើអ្វីដល់ចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់យើងនោះ — គឺយើង នឹងរើរបងចេញ នោះសត្វនឹងចូលស៊ីបំផ្លាញ ហើយយើងនឹងរំលំ កំផែងចេញ នោះចម្ការនឹងត្រូវជាន់ល្អិតទៅ។
- ៦ ហើយយើងនឹងបំផ្លាញអស់រលីង ហើយគ្មានអ្នកណាកាត់លូស ឬជ្រុយដីទៀតឡើយ ប៉ុន្តែនឹងកើតមានអញ្ចាញ ហើយបន្ទាប ឡើងវិញ យើងក៏នឹងបង្គាប់ដល់ពពក ហាមមិនឲ្យធ្លាក់ភ្លៀងមកលើ ចម្ការនោះតទៅ។
- ៧ ភ្នំគំនើចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ នោះគឺជាអង្គរអ៊ីស្រាអែល ហើយពួកយូដាជាដំណាំដែលគាប់ដល់ ព្រះនេត្រទ្រង់ ហើយទ្រង់បានទតរកការជំនុំជំរះ ហើយមើលចុះ បានការសង្កត់សង្កិនវិញ រកសេចក្តីសុចរិត ប៉ុន្តែមើលចុះ បាន សម្រែកគ្រលួចវិញ។
- ៨ វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលសង់ផ្ទះភ្ជាប់គ្នាឥតមានចន្លោះណាឡើយ បណ្តាលឲ្យអ្នករាល់គ្នានៅតែឯងតាមញកស្រុកវិញ!
- ៩ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដាក់ត្រចៀកខ្ញុំ ថា ពិតប្រាកដជាផ្ទះជាច្រើននោះនឹងត្រូវចោលទទេ ព្រមទាំងទីក្រុង ធំៗ ហើយល្អៗផង ឥតមានអ្នកណានៅឡើយ។
- ១០ មែនហើយ ចម្ការទំពាំងបាយជូរនឹងបានទឹកទំពាំងបាយជូរតែ១ប៉ោត ហើយពូជពង្រោះ១០ថាំងនឹងច្រូតបានតែ១ថាំងទេ។

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a wine-press therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briars and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

- ១១ វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលក្រោកឡើងពីព្រលឹម ដើម្បីតែនឹងរក គ្រឿងស្រវឹង ហើយអត់ងងុយដរាបដល់យប់ជ្រៅ ទាល់តែឆេះ រោលរាល ដោយសារស្រាទំពាំងបាយជូរ!
- ១២ ជាពួកអ្នកដែលមានស៊ីង ពិណ ក្រាប់ ខ្លួយ និងស្រា ទំពាំងបាយជូរក្នុងការស៊ីលៀងរបស់គេ តែគេមិនយកចិត្តទុកដាក់ ចំពោះស្នាដៃរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ ក៏មិនពិចារណាពីការដែលព្រះ ហស្តទ្រង់ធ្វើដែរ។
- ១៣ ហេតុនោះ បានជាស្រ្តីរបស់យើងត្រូវបានចាប់យកទៅក្នុងការ ជាប់ឃុំឃាំង គឺដោយព្រោះគេខ្វះខាតតម្រិះ ពួកអ្នករុងរឿងត្រូវ អត់ឃ្នានរហិតរហែទៅ ហើយពួកបណ្តាជនណែនណាន់ ក៏ខះក ដោយស្រេកទឹក។
- ១៤ ដូច្នោះ ស្ថាននរកបានរីកចម្រើន ព្រមទាំងហាមាត់ធំហួស ប្រមាណ ឯពួករុងរឿងខ្ពង់ខ្ពស់ ពួកណែនណាន់តាន់តាប់ ពួកអ៊ឹកធីក និងពួកអ្នកដែលរីករាយសប្បាយក្នុងពួកគេ ក៏ចុះទៅឯស្ថាននោះ។
- ១៥ ហើយមនុស្សជាន់ទាបត្រូវឱនចុះ ហើយមនុស្សជាន់ខ្ពស់ក៏ត្រូវ បន្ទាបដែរ ឯភ្នែករបស់អ្នកមានប្លកខ្ពស់នឹងត្រូវចុះសំយុងជ្រប់។
- ១៦ តែព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់បានតម្កើងឡើងដោយ សេចក្តីយុត្តិធម៌ គឺព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ទ្រង់បានញែកជាបរិសុទ្ធក្នុងសេចក្តី សុចរិតវិញ។
- ១៧ នៅពេលនោះ កូនចៀមនឹងរកស៊ីនៅគ្រប់កន្លែង ដូចជានៅ វាលស្មៅរបស់វា ឯមនុស្សដទៃ គេនឹងត្រចាក់លេបទ្រព្យសម្បត្តិ បាក់បែករបស់ពួកអ្នកស្តុកស្តម្ភ។
- ១៨ វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលអូសទាញសេចក្តីទុច្ចរិត ដោយខ្សែជា សេចក្តីភូតភរ ហើយអំពើបាប ដោយខ្សែលាមរទេះ។
- ១៩ ជាពួកអ្នកដែលថា ៖ ចូរឲ្យទ្រង់ប្រញាប់ឡើង ឲ្យទ្រង់បង្កើយការ ឲ្យឆាប់ចុះ ដើម្បីឲ្យយើងបានឃើញនឹងភ្នែក ហើយចូរឲ្យគំនិត របស់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលចូលមកជិត ហើយមក ដល់ចុះ ដើម្បីឲ្យយើងបានស្គាល់ផង។
- ២០ វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលរាប់សេចក្តីអាក្រក់ថាជាល្អ ហើយសេចក្តី ល្អថាជាអាក្រក់វិញ ជាពួកអ្នកដែលយកសេចក្តីងងឹតថាជាពន្លឺ ហើយយកពន្លឺជាងងឹត ក៏យកសេចក្តីល្អធូរចត់ថាជាផ្តុម ហើយ យកផ្តុមថាជាល្អធូរចត់វិញ!
- ២១ វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលរាប់ខ្លួនថា ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា ហើយស្មាន ថាខ្លួនគេមានគំនិតស្រួច។
- ២២ វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលបិទប្រសប់នឹងផឹកស្រាទំពាំងបាយជូរ និងអ្នកដែលខ្លាំងពូកែក្នុងការលាយគ្រឿងស្រវឹង
- ២៣ ជាពួកអ្នកដែលស៊ីសំណូក ដើម្បីរាប់មនុស្សអាក្រក់ថាជាសុចរិត វិញ ហើយដកសេចក្តីសុចរិតរបស់មនុស្សសុចរិតចេញ!

Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

២៤ ហេតុនោះ ប្រៀបដូចជាអណ្តាតភ្លើងនេះបន្សុសជញ្ជាំង ហើយ ស្មៅក្រៀមស្រុតចុះក្នុងភ្លើងយ៉ាងណា នោះបួសរបស់ពួកអ្នកទាំង នោះនឹងបានដូចជាផ្លែដែលពុករលួយ ហើយផ្ការបស់គេនឹងហុយ ឡើងដូចជាផ្លែយ៉ាងនោះដែរ ពីព្រោះគេបានលះចោលក្រឹត្យវិន័យ នៃព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ព្រមទាំងមើលងាយចំពោះព្រះ បន្ទូលរបស់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលផង។

២៥ ហេតុនោះ សេចក្តីខ្មាច់នៃព្រះអម្ចាស់ បានឆ្ងល់ឡើងទាស់នឹង រាស្ត្រនៃទ្រង់ ហើយទ្រង់បានលូកព្រះហស្តទាស់នឹងគេ ហើយបាន វាយគេ ឯភ្នំទាំងប៉ុន្មានក៏ញ័រ ហើយខ្មោចគេបានត្រឡប់ដូចជា សំរាមនៅកណ្តាលផ្លូវទាំងឡាយ។ គ្យិតទោះជាយ៉ាងនោះក៏ដោយ គង់តែសេចក្តីខ្មាច់របស់ទ្រង់ មិនទាន់បែរចេញទាំងអស់ទៅដែរ គឺ ព្រះហស្តទ្រង់ចេះតែលូកមកទៀត។

២៦ ហើយទ្រង់នឹងលើកទង់ជ័យសម្រាប់ពួកសាសន៍ដែលនៅទី ឆ្ងាយ ហើយនឹងហូចហៅឲ្យមកពីចុងផែនដី ហើយមើលចុះ ពួក ខ្លាំងនឹងខំសង្វាតមកដោយប្រញាប់ ឥតមានអ្នកណាមួយអស់ កម្លាំង ឬជំពប់ជើងឡើយ។

២៧ ឥតមានអ្នកណាមួយងងុយងោក ឬដេកលក់ដែរ ក៏ឥតមានអ្នក ណាមួយបន្ទុះខ្សែក្រវាត់ ឬស្រាយខ្សែស្បែកជើងដែរ

២៨ ជាពួកអ្នកដែលមានព្រួញមុតណាស់ ហើយធ្លាក់អស់ក៏ដំឡើង ជាស្រេច ឯក្រចកសេះ នោះនឹងបានរាប់ជាថ្មដែកភ្លើង ហើយកង់ រទេះរបស់គេក៏ដូចជាខ្យល់ក្អក សូរសន្ធឹករបស់ពួកនោះនឹងបានដូច ជាសូរគ្រហឹមរបស់មេសិដ្ឋ។

២៩ គេនឹងគ្រហឹមដូចជាតូនសិដ្ឋ មែនហើយ គេនឹងគ្រហឹម ហើយ ចាប់រំពាយកទៅ ហើយឥតមានអ្នកណាជួយឲ្យរួចបានឡើយ។

៣០ ហើយនៅគ្រានោះ គេនឹងគ្រហឹមដាក់ពួកអ្នកទាំងនោះឲ្យឮ ដូច ជាសូរគ្រាំគ្រងនៃសមុទ្រ ហើយបើសិនជាអ្នកណាមើលទៅក្នុង ស្រុក នោះនឹងឃើញមានតែងងឹត និងសេចក្តីសោកសៅទេ ហើយ ពន្លឺដែលនៅលើមេឃនឹងងងឹតសូន្យទៅដែរ។

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.

None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;

Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.

They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.

And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

នីហ្វេ ទី ២ 16

- ១ នៅឆ្នាំដែលស្តេចអ៊ូសៀសទ្រង់បានសុគត នោះខ្ញុំឃើញព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់គង់លើបល្ល័ង្កនៅទីខ្ពស់ ហើយបានតម្កើងឡើង ឯរំកាយព្រះ ពស្ត្រទ្រង់សាយមកពេញក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ។
- ២ នៅពីលើទ្រង់មានពួកសេរភីម ម្នាក់ៗមានស្លាបប្រាំមួយ ក៏បាំង មុខដោយស្លាបពីរ បាំងជើងដោយស្លាបពីរ ហើយប្រើស្លាបពីរ សម្រាប់ហើរ។
- ៣ ហើយមួយបន្តិទៅកាន់មួយថា ៖ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ គឺព្រះអម្ចាស់នៃ ពួកពលបរិវារ ទ្រង់បរិសុទ្ធ ផែនដីទាំងមូលពេញដោយសិរីល្អ នៃទ្រង់។
- ៤ ហើយក្របខ្វារក៏ញ័រដោយសូរសំឡេងនៃសេរភីមដែលបន្តិទៅនោះ ហើយព្រះវិហារបានពេញទៅដោយផ្សែង។
- ៥ ខណៈនោះ ខ្ញុំពោលថា ៖ រហើយខ្ញុំ! គ្យិតខ្ញុំត្រូវវិនាសជាពិត ពី ព្រោះខ្ញុំជាមនុស្សមានបបួរមាត់មិនស្អាត ហើយខ្ញុំនៅកណ្តាល បណ្តាមនុស្ស ដែលមានបបួរមាត់មិនស្អាតដែរ ព្រោះភ្នែកខ្ញុំបាន ឃើញមហាក្សត្រ គឺជាព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ។
- ៦ ខណៈនោះ សេរភីមមួយបានហើរមកឯខ្ញុំ ដៃកាន់រង្វីកភ្លើង ដែលបានយកពីអាសនាដោយដង្ហែប
- ៧ ហើយក៏ឲ្យប៉ះនឹងមាត់ខ្ញុំ ដោយពោលថា ៖ រង្វីកភ្លើងនេះ បានប៉ះនឹងបបួរមាត់អ្នកហើយ ឯសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់អ្នក នោះបាន ដកចេញ ហើយអំពើបាបរបស់អ្នកបានអត់ទោសឲ្យផង។
- ៨ រួចខ្ញុំក៏ឮសូរសំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកថា ៖ តើ យើងនឹងចាត់អ្នកណាឲ្យទៅ តើអ្នកណានឹងទៅឲ្យយើង? ខណៈ នោះ ខ្ញុំទូលឆ្លើយថា ៖ ទូលបង្គំនៅឯណោះហើយ សូមចាត់ទូលបង្គំ ចុះ។
- ៩ រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលតបថា ៖ ចូរទៅប្រាប់ដល់ជនជាតិនេះ ថា— ចូរអ្នករាល់គ្នាស្តាប់ចុះ តែឥតយល់ ហើយមើលផង តែឥត ដឹងឡើយ។
- ១០ ត្រូវធ្វើឲ្យចិត្តនៃជនជាតិនេះទៅជាស្លឹក ហើយឲ្យត្រចៀកគេធ្ងន់ ចូរចាំងភ្នែកគេ — ក្រែងគេមើលឃើញដោយភ្នែកគេ ស្តាប់ឮដោយ ត្រចៀកគេ ហើយយល់ដោយចិត្ត រួចប្រែចិត្ត ដើម្បីឲ្យបានប្រោស ឲ្យជា។
- ១១ ខណៈនោះ ខ្ញុំទូលសួរថា ៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើដល់យូរប៉ុន្មាន ទៅ? រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលតបថា ៖ គឺដល់ដល់កាលណា ទីក្រុង ទាំងប៉ុន្មានត្រូវចោលស្ងាត់ ឥតមានអ្នកណានៅសោះ ហើយផ្ទះ ទាំងប៉ុន្មានផង ឥតមានមនុស្ស ដល់ដល់ស្រុកនេះបានទៅជាទី ស្ងាត់ឈឹងទាំងអស់ទៅ

2 Nephi 16

In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

១២ ហើយដរាបដល់វេលាណាដែលព្រះអម្ចាស់បានរើយកមនុស្ស
ទាំងឡាយចេញទៅឯទីឆ្ងាយ ព្រោះមានកន្លែងច្រើនត្រូវចោល
ស្ងាត់នៅកណ្តាលស្រុក។

១៣ នោះទោះបីមាន១ភាគ១០សល់នៅក្នុងស្រុក គង់តែចំណែក
នោះនឹងត្រឡប់មកវិញ ហើយនឹងត្រូវវិនាសបាត់ ដូចជាដើម
ឈើទាល ហើយនិងដើមម៉ែសាក់ដែលសល់នៅតែគល់ក្រោយ
ដែលគេកាប់រំលំហើយ គឺពូជបរិសុទ្ធជាគល់ឈើនោះឯង។

And the Lord have removed men far away, for
there shall be a great forsaking in the midst of the
land.

But yet there shall be a tenth, and they shall re-
turn, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak
whose substance is in them when they cast their
leaves; so the holy seed shall be the substance
thereof.

នីហ្វែ ទី ២ 17

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅក្នុងរាជ្យស្តេចអេហាស បុត្រយ៉ូថាម ដែលជាបុត្រអ៊ូសៀស ស្តេចស្រុកយូដា នោះរេស៊ីន ជា ស្តេចស្រុកស៊ីរី ហើយពេកា ជាបុត្ររេម៉ាលីស ស្តេចស្រុក អ៊ីស្រាអែល គេលើកទ័ពឡើងទៅច្បាំងនឹងក្រុងយេរូសាឡឹម តែ យកជ័យជំនះមិនបានទេ។
- ២ គ្រានោះ មានដំណឹងមកដល់ពួកវង្សដាវីឌថា ៖ សាសន៍ស៊ីរីបាន ចូលដៃនឹងពួកអេប្រាអ៊ិមហើយ។ ហើយស្តេចទ្រង់មានព្រះទ័យ ចំប្រប់ ព្រមទាំងចិត្តរបស់ពួកវង្សទ្រង់ផង ប្រៀបដូចជាដើមឈើ នៅព្រៃដែលត្រូវខ្យល់បក់។
- ៣ ខណៈនោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលទៅអេសាយថា ៖ ឥឡូវ នេះ ចូរអ្នក និងស្តាយ៉ាស៊ុប ជាកូនអ្នកចេញទៅជួបនឹងអេហាស ឯ ចុងប្រឡាយទឹកហូរមកដល់ស្រះខាងលើតាមផ្លូវទៅឯទីវាលជាង ប្រមោក
- ៤ ហើយទូលថា ៖ ចូរប្រុងខ្លួន ហើយសង្រួមចិត្តកុំឲ្យភ័យឲ្យសោះ ក៏កុំឲ្យរាថយដោយព្រោះកន្ទុយខុសទាំងពីរដែលហុយផ្សែងនោះ ឡើយ ដោយព្រោះសេចក្តីកំហឹងដ៏រហ័សរបស់រេស៊ីន និងសាសន៍ ស៊ីរី ហើយរបស់កូនរេម៉ាលីសនោះដែរ។
- ៥ ពីព្រោះសាសន៍ស៊ីរី និងពួកអេប្រាអ៊ិម ព្រមទាំងកូនរេម៉ាលីសបាន គិតសម្រេចនឹងធ្វើអាក្រក់ដល់អ្នកដោយពាក្យថា ៖
- ៦ ចូរយើងឡើងទៅច្បាំងនឹងស្រុកយូដា យើងនឹងធ្វើឲ្យគេមាន សេចក្តីវេទនា ព្រមទាំងទម្លាយឲ្យមានផ្លូវចូលបាន រួចយើងនឹងតាំង ស្តេចមួយឡើងនៅក្នុងស្រុកគេ មែនហើយ គឺជាកូនរបស់តាបបៀ ល។
- ៧ ឯព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ ការនោះមិនបានទេ គេនឹងធ្វើមិនកើតឡើយ។
- ៨ ត្បិតក្បាលរបស់ស្រុកស៊ីរី គឺក្រុងដាម៉ាស ហើយក្បាលរបស់ ក្រុងដាម៉ាស គឺរេស៊ីននេះហើយ ហើយនៅក្នុងរវាង៦៥ឆ្នាំ នោះពួក អេប្រាអ៊ិមនឹងត្រូវបែកខ្ញែករាត់រាយអស់ទៅ លែងមានពូជពង្ស តទៅទៀត។
- ៩ ឯក្បាលរបស់ពួកអេប្រាអ៊ិម គឺក្រុងសាម៉ារី ហើយក្បាលរបស់ ក្រុងសាម៉ារី គឺជាកូនរេម៉ាលីសនេះ។ បើសិនជាអ្នកមិនព្រមជឿទេ នោះប្រាកដជាអ្នកមិនបានតាំងនៅជាប់ឡើយ។
- ១០ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនឹងអេហាសថា ៖
- ១១ ចូរអ្នកសូមទិសម្គាល់១ពីព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះនៃអ្នកចុះ ចូរសូម ទោះបីនៅក្នុងទីជម្រៅ ឬនៅទីខ្ពស់ខាងលើក្តី។

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

១២ តែអេហាសតបថា ៖ យើងមិនព្រមសូមទេ ហើយមិនព្រមល្បួង
លព្រះអម្ចាស់ដែរ។

១៣ ហើយអេសាយពោលថា ៖ ឱវង្សរបស់ដាវីឌអើយ ចូរស្តាប់ឥឡូវ
ចុះ ការដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើឲ្យខានចិត្តមនុស្ស នោះតើជាការតូចឬ
អី បានជាចង់ខានដល់ព្រះហឫទ័យនៃព្រះរបស់ទូលបង្គំទៀតផង?

១៤ ដូច្នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រទានទិសម្តាល់មួយមកអ្នករាល់គ្នា
ដោយព្រះអង្គផ្ទាល់ថា — មើលចុះ នាងព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌
ហើយនឹងប្រសូតបានបុត្រាមួយ ហើយនឹងឲ្យព្រះនាមថា អេម៉ាញ
អែល។

១៥ បុត្រនោះនឹងបរិភោគខ្លាញ់ទឹកដោះ ហើយនឹងទឹកឃ្នុំ ដើម្បីឲ្យខ្លួន
ចេះបដិសេធចោលរបស់អាក្រក់ ហើយរើសយករបស់ល្អវិញ។

១៦ គ្បិតមុនដែលបុត្រនោះចេះបដិសេធចោលរបស់អាក្រក់ ហើយ
រើសយករបស់ល្អ នោះស្រុករបស់ស្តេចទាំងពីរដែលអ្នកខ្ពើមនោះ
នឹងត្រូវចោលស្ងាត់ទៅ។

១៧ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងនាំហេតុការណ៍មួយមកលើអ្នក ហើយលើ
រាស្ត្រអ្នក ហើយលើពួកវង្សរបស់ឪពុកអ្នក គឺជាស្តេចស្រុក អា
សស៊ើរ ជាការណាដែលមិនបានកើតមាន ចាប់តាំងពីគ្រាដែលអេ
ប្រាអិម បែកចេញពីពួកយូដាមក។

១៨ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅគ្រានោះ ព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់នឹងហូចហោរុយ ដែលនៅទីឆ្ងាយបំផុតនៃស្រុកអេស៊ីរ ព្រម
ទាំងឃ្នុំដែលនៅស្រុកអាសស៊ើរផង។

១៩ នោះវានឹងនាំគ្នាមកទំនៅក្នុងច្រកភ្នំដែលត្រូវចោលស្ងាត់ ហើយ
នៅក្នុងក្រហែងថ្ម ហើយនៅលើគ្រប់ទាំងរបងបន្លា ហើយនៅអស់
ទាំងវាលស្មៅផង។

២០ នៅគ្រានោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងកោរសក់ក្បាល និងរោមជើង
ផង ដោយកាំបិតដែលបានជួលពីទីនៅត្រើយខាងនាយទន្លេ គឺ
ដោយស្តេចនៃស្រុកអាសស៊ើរ ហើយកាំបិតនោះនឹងរំលាងទាំង
ពួកចង្កាផង។

២១ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅគ្រានោះ មនុស្សម្នាក់
នឹងចិញ្ចឹមគោញីមួយ និងចៀមពីរ

២២ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើង សត្វទាំងនោះមានទឹកដោះជា
បរិបូរ បានជាអ្នកនោះនឹងបរិភោគខ្លាញ់ទឹកដោះ គ្បិតពួកអ្នកដែល
នៅសល់ក្នុងស្រុក គេនឹងបានខ្លាញ់ទឹកដោះ និងទឹកឃ្នុំបរិភោគគ្រប់
គ្នា។

២៣ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅគ្រានោះគ្រប់ទីកន្លែង
ណាដែលដើមមានចម្ការទំពាំងបាយជូរចំនួនមួយពាន់ដើម មាន
តម្លៃជាប្រាក់មួយពាន់រៀល នោះនឹងបានជាទិសម្រាប់អញ្ចាញ និង
បន្លាវិញ។

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

Therefore, the Lord himself shall give you a sign— Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.

Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.

For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.

The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.

In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.

And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;

And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.

And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.

២៤ ឯអ្នកណាដែលចូលទៅក្នុងទីនោះ នឹងត្រូវកាន់ព្រួញ និងធ្នូផង ពី ព្រោះស្រុកទាំងមូលនឹងដុះសុទ្ធតែអញ្ចាញ និងបន្លា។

With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.

២៥ ហើយអ្នកក៏នឹងមិនឡើងទៅលើទីទួល ដែលពីដើមមានគេកាប់ គាស់ដោយចបដៃ ដោយខ្នាចអញ្ចាញ និងបន្លា ប៉ុន្តែទីនោះនឹង បានសម្រាប់ជាទីលែងហ្វូងគោ ហើយសម្រាប់ឲ្យហ្វូងចៀមញាំញី ទៅប៉ុណ្ណោះ។

And all hills that shall be digged with the mattock, there shall not come thither the fear of briers and thorns; but it shall be for the sending forth of oxen, and the treading of lesser cattle.

នីហ្វែ ទី ២ 18

- ១ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បន្លឺមកខ្ញុំថា ៖ ចូរយកក្តារឈ្នួន មួយធំ ហើយសរសេរជាអក្សររបស់មនុស្សថា ការរឹបជាន់មកជិត ណាស់ហើយ គេរុតរះមកចាប់រំពា។
- ២ ហើយខ្ញុំនឹងយកសាក្សីស្មោះត្រង់ គឺអ៊ូរី ជាសង្ឃ និងសាការី ជា កូនយេបេរេតា ដើម្បីកត់សេចក្តីទុក។
- ៣ រួចមកខ្ញុំបានចូលទៅឯព្យាការីស្រី ហើយនាងមានទម្ងន់បង្កើត បានកូនប្រុសមួយ។ ខណៈនោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមក ខ្ញុំថា ៖ ចូរឲ្យឈ្មោះកូននេះថា ម៉ាហេ-សាឡាល-ហាសបាស។
- ៤ ត្បិតមើលចុះ កូននេះពុំចេះហៅ ឪឡើយ ម៉ែឡើយនៅឡើយ នោះ គេនឹងដឹកយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ក្រុងដាម៉ាស ហើយនឹងរឹបយក នៅក្នុងសាម៉ារី នាំទៅនៅចំពោះស្តេចស្រុកអាសស៊ីរីហើយ។
- ៥ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា ៖
- ៦ ដរាបណាសាសន៍នេះ គេមិនព្រមយកទឹកស៊ីឡោមដែលហូរ គ្រឿងៗ តែមកមានសេចក្តីរីករាយចំពោះរេស៊ីន ហើយនិងកូន របស់រេម៉ាលីអារីញ
- ៧ ឥឡូវនេះ ដោយហេតុនោះ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នាំទឹកទន្លេ ដែលហូរខ្លាំង ហើយច្រើនមកលើគេ គឺជាស្តេចស្រុកអាសស៊ីរី និង បុទ្ទានុភាពទាំងប៉ុន្មានរបស់ទ្រង់ ទន្លេនោះនឹងហូរចេញតាមគ្រប់ ទាំងព្រែក ហើយលិចច្រាំងទាំងអស់។
- ៨ ក៏នឹងសាយចូលទៅក្នុងស្រុកយូដាដែរ ព្រមទាំងលិចហូរកាត់ ស្រុកឡើងត្រឹមក ហើយនឹងជន់រាពេញស្រុករបស់ឯង ឱអេម៉ាញូ អែលអើយ។
- ៩ ឱជនជាតិទាំងឡាយអើយ ចូររូបរួមគ្នាចុះ គង់តែអ្នករាល់គ្នានឹង ត្រូវបាក់បែកខ្ទេចខ្ទីរិញ ទែ ! អស់ទាំងស្រុកដែលនៅឆ្ងាយៗអើយ ចូរផ្ទៀងគ្រឿងស្តាប់ចុះ ចូរក្រវាត់ចង្កេះខ្លួនដែរ នោះអ្នកនឹងត្រូវ បាក់បែកខ្ទេចខ្ទី ចូរក្រវាត់ចង្កេះចុះ នោះអ្នកនឹងត្រូវបាក់បែកខ្ទេចខ្ទី ទៅ។
- ១០ ចូរប្រឹក្សគ្នា នោះការសម្រេចរបស់អ្នកនឹងត្រូវសាបសូន្យទៅ ចូរ ចេញវាចាចុះ តែពាក្យសម្តីនោះ នឹងមិនស្ថិតស្ថេរនៅឡើយ ត្បិតព្រះ ទ្រង់គង់នៅខាងយើងហើយ។
- ១១ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកដោយព្រះហស្តសង្កត់ លើខ្ញុំជាខ្លាំង ទ្រង់ដាស់តឿនខ្ញុំមិនឲ្យដើរតាមផ្លូវរបស់ជនជាតិនេះ ដោយថា ៖

2 Nephi 18

Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.

And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.

And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.

For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.

The Lord spake also unto me again, saying:

Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;

Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.

And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.

Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.

For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:

១២ កុំឲ្យអ្នកថា មានការក្បត់ក្នុងគ្រប់ទាំងការដែលជនជាតិនេះថា
មានការក្បត់នោះឡើយ ក៏កុំឲ្យភ័យខ្លាចចំពោះការដែលគេ
ភ័យខ្លាចដែរ កុំឲ្យតក់ស្លុតឲ្យសោះ។

១៣ ត្រូវឲ្យរាបព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារទុកជាបរិសុទ្ធ ព្រមទាំង
យកទ្រង់ជាទីភ័យខ្លាច ហើយតក់ស្លុតវិញ។

១៤ នោះទ្រង់នឹងបានសម្រាប់ជាទីបរិសុទ្ធ តែជាថ្មជំពប់ ហើយជា
ថ្មដាដែលបង្អាក់បង្អន់ចិត្តដល់ពួកអ៊ីស្រាអែលទាំងពីរវង្ស គឺ
សម្រាប់ជាអន្ទាក់ និងជាជង្គង់ដល់ពួកអ្នកនៅក្រុងយេរូសាឡឹមទាំង
អស់។

១៥ ហើយមនុស្សជាច្រើននឹងជំពប់នឹងថ្មនោះ ហើយដួលទៅ ព្រម
ទាំងត្រូវបាក់បែក ជាប់អន្ទាក់ ហើយចាប់បានផង។

១៦ ចូរចងសេចក្តីបន្ទាល់ចុះ ហើយបិទត្រាត្រីត្រូវវិន័យនៅក្នុងពួក
សិស្សរបស់យើងចុះ។

១៧ ឯខ្ញុំនឹងទន្ទឹងចាំព្រះអម្ចាស់ដែលទ្រង់លាក់ព្រះភក្ត្រនឹងវង្សនៃ
យ៉ាកុប ហើយខ្ញុំនឹងរង់ចាំមើលតែទ្រង់។

១៨ មើលចុះ ខ្ញុំហើយនឹងកូនចៅដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទាន
មកខ្ញុំ សម្រាប់ជាទីសម្គាល់មកពីព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ដែល
ទ្រង់គង់នៅភ្នំស៊ីយ៉ូន ហើយជាទីអស្ចារ្យនៅក្នុងពួកអ៊ីស្រាអែល។

១៩ ហើយកាលបើអ្នកណាពោលដល់អ្នកថា ៖ ចូររកពួកគ្រូខាប និង
គ្រូគាថា ដែលចេញសំឡេងអ៊ីអ៊ី ហើយងុមមៗ — នោះត្រូវឆ្លើយ
ថា ៖ តើគួរតប្បឲ្យបណ្តាជន ស្វែងរកព្រះរបស់ខ្លួន ដើម្បីឲ្យមនុស្ស
រស់បានដំណឹងពីមនុស្សស្លាប់ឬអី?

២០ ចូរទៅបើកគម្ពីរត្រីត្រូវវិន័យ និងសេចក្តីបន្ទាល់មើល បើសិនជាគេ
និយាយមិនត្រូវនឹងព្រះបន្ទូលនេះ នោះពីព្រោះមកពីគេគ្មានពន្លឺ
ឡើងនៅក្នុងខ្លួនទេ។

២១ ហើយគេនឹងដើរចុះឡើងក្នុងស្រុកមានទាំងទុក្ខវេទនា ហើយ
ស្រែកឃ្លាន ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា កាលណាគេ
ស្រែកឃ្លាន នោះនឹងមានចិត្តក្តៅក្រហាយ ហើយប្រទេចផ្តាសា
ដល់ស្តេច និងព្រះរបស់ខ្លួន ដោយងាកមើលទៅលើមេឃផង។

២២ រួចគេងាកមើលទៅផែនដី ឃើញមានសុទ្ធតែសេចក្តីលំបាក និង
សេចក្តីងងឹតឈ្នប់សូន្យសុង គ្របសង្កត់ដោយវេទនាចិត្ត ហើយនឹង
ត្រូវបណ្តេញទៅក្នុងសេចក្តីងងឹតយ៉ាងក្រាស់។

Say ye not, A confederacy, to all to whom this peo-
ple shall say, A confederacy; neither fear ye their fear,
nor be afraid.

Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be
your fear, and let him be your dread.

And he shall be for a sanctuary; but for a stone of
stumbling, and for a rock of offense to both the
houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabi-
tants of Jerusalem.

And many among them shall stumble and fall, and
be broken, and be snared, and be taken.

Bind up the testimony, seal the law among my dis-
ciples.

And I will wait upon the Lord, that hideth his face
from the house of Jacob, and I will look for him.

Behold, I and the children whom the Lord hath
given me are for signs and for wonders in Israel from
the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.

And when they shall say unto you: Seek unto them
that have familiar spirits, and unto wizards that peep
and mutter—should not a people seek unto their God
for the living to hear from the dead?

To the law and to the testimony; and if they speak
not according to this word, it is because there is no
light in them.

And they shall pass through it hardly bestead and
hungry; and it shall come to pass that when they
shall be hungry, they shall fret themselves, and curse
their king and their God, and look upward.

And they shall look unto the earth and behold
trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall
be driven to darkness.

និហៃ ទី ២ 19

- ១ យ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែសេចក្តីឈ្ងុយស្ងួតស្ងួតនឹងមិននៅលើស្រុក ដូចនៅគ្រាដែលមានសេចក្តីវេទនាចិត្តនោះទេ កាលពីដើមទ្រង់បានធ្វើទុក្ខបន្តិចបន្តួចដល់ស្រុកសាប៊ុយល្លូន និងស្រុកណែបថាលី ហើយនៅជាន់ក្រោយ ទ្រង់បានធ្វើទុក្ខកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើងតាមផ្លូវទៅឯសមុទ្រក្រហម ត្រើយខាងនាយទន្លេយ័រដាន់ ជាដែនខេត្តកាលីឡេរបស់ពួកសាសន៍ដទៃ។
- ២ ឯបណ្តាជនដែលដើរក្នុងសេចក្តីងងឹត គេបានឃើញពន្លឺយ៉ាងធំ ពួកអ្នកដែលអាស្រ័យនៅក្នុងស្រុកនៃម្លប់សេចក្តីស្លាប់ នោះមានពន្លឺភ្លឺមកលើគេ។
- ៣ ទ្រង់បានប្រោសឲ្យសាសន៍ចម្រើនឡើង ហើយបានធ្វើឲ្យគេមានសេចក្តីអំណរជាច្រើនឡើងដែរ — គេមានសេចក្តីអំណរនៅចំពោះទ្រង់ ដូចជាសេចក្តីអំណរនៅរដូវចម្រុត ហើយដូចជាសេចក្តីអំណរអរនៃមនុស្សដែលកំពុងតែចែកបរិបត្តិ។
- ៤ ត្បិតទ្រង់បានបំបាក់នឹមដែលសង្កត់លើគេ និងដងរំកនៅស្មាគេ ហើយដំបងរបស់ពួកអ្នកដែលសង្កត់សង្កិនគេផង។
- ៥ ព្រោះគ្រប់ទាំងចម្បាំងរបស់ពួកទាហាន គឺក្នុងចម្បាំងយ៉ាងអ៊ុកធីក ហើយសំលៀកបំពាក់ប្រឡាក់ជោកដោយឈាម ប៉ុន្តែនេះនឹងបានសម្រាប់ដុត ហើយជាចំណីដល់ភ្លើង។
- ៦ ត្បិតមានបុត្រមួយកើតដល់យើង ព្រះទ្រង់ប្រទានបុត្រាមួយមកយើងហើយ ឯការគ្រប់គ្រងនឹងនៅលើស្មារបស់បុត្រនោះ ហើយគេនឹងហៅព្រះនាមទ្រង់ថា ព្រះដ៏ប្រសើរអស្ចារ្យ ព្រះដ៏ជួយគំនិត ព្រះដ៏មានព្រះចេស្តា ព្រះវរបិតាដ៏គង់នៅអស់កល្ប និងជាម្ចាស់នៃមេត្រីភាព។
- ៧ ឯសេចក្តីចម្រើននៃរដ្ឋាភិបាលទ្រង់ និងសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ទ្រង់ នោះនឹងមិនចេះផុតពីបល្ល័ង្ករបស់ដាវីឌ និងនគរនៃទ្រង់ឡើយ ដើម្បីនឹងតាំងឡើង ហើយទប់ទល់ដោយសេចក្តីយុត្តិធម៌ និងសេចក្តីសុចរិត ចាប់តាំងពីឥឡូវនេះជារៀងដរាបតទៅ។ សេចក្តីឧស្សាហ៍របស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារនឹងសម្រេចការណ៍នេះ។
- ៨ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានផ្ញើព្រះបន្ទូលមកក្នុងពួកយ៉ាកុប ហើយព្រះបន្ទូលនោះបានធ្លាក់មកត្រូវជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។
- ៩ នោះបណ្តាជនទាំងអស់គ្នានឹងដឹងដែរ ព្រមទាំងពួកអេប្រាអិម និងពួកអ្នកនៅស្រុកសាម៉ារីផង ជាពួកអ្នកដែលនិយាយដោយសេចក្តីឆ្លើងឆ្លៃ និងចិត្តធំរបស់គេថា ៖
- ១០ ជញ្ជាំងឥដ្ឋបានរលំហើយ តែយើងនឹងសង់ឡើងដោយថ្មដាបវិញ ដើមឧទុម្ពរបានត្រូវកាប់រលំអស់ទៅហើយ តែយើងនឹងយកដើមតាត្រាមកជំនួសវិញ។

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

១១ ដូច្នោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងតាំងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់រេស៊ីនឲ្យ
ទាស់នឹងគេ ហើយនឹងញុះញង់ពួកសត្រូវរបស់គេឲ្យប្រយុទ្ធគ្នាដែរ

១២ គឺពួកសាសន៍ស៊ីរីនៅខាងមុខ ហើយពួកសាសន៍គីលីស្ទីននៅ
ខាងក្រោយ ហើយពួកទាំងនោះនឹងហាមាត់ត្របាក់លេបសាសន៍
អ៊ីស្រាអែលទៅ។ ប៉ុន្តែទោះបីធ្វើទោសជាច្រើនដល់ម្ល៉េះក៏ដោយ
គង់តែសេចក្តីខ្ជាប់របស់ទ្រង់មិនទាន់បែរចេញនៅឡើយ គឺព្រះ
ហស្តទ្រង់នៅតែលូកមកទៀត។

១៣ រីឯបណ្តាជនទាំងឡាយ គេមិនបានរិលមកឯព្រះដែលទ្រង់បាន
វាយផ្តាលគេ ក៏មិនស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ នៃពួកពលបរិវារឡើយ។

១៤ ហេតុនោះ បានជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងកាត់ទាំងក្បាល និងកន្ទុយ
ទាំងមែក ហើយនិងធាងរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលចេញក្នុងថ្ងៃ
តែមួយ។

១៥ ឯក្បាល គឺជាពួកអ្នកចាស់ទុំ ហើយកន្ទុយ គឺជាព្យាការីដែល
បង្រៀនសេចក្តីកុហក។

១៦ ត្បិតពួកអ្នកដែលដឹកនាំសាសន៍នេះ គេនាំឲ្យរងទុក្ខ ហើយពួក
អ្នកដែលគេនាំមុខ នោះក៏ត្រូវបំផ្លាញដែរ។

១៧ ដូច្នោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមិនមានសេចក្តីអំណរចំពោះពួក
កំលោះគេឡើយ ក៏មិនមានសេចក្តីមេត្តាករុណាចំពោះពួកកំព្រា និង
ពួកស្រីមេម៉ាយរបស់គេដែរ ព្រោះគ្រប់គ្នាជាអ្នកលាក់ពុត ហើយជា
អ្នកប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ គ្រប់ទាំងមាត់ក៏បញ្ចេញសុទ្ធតែ សេចក្តី
ចម្លុត។ ប៉ុន្តែទោះបីធ្វើទោសជាច្រើនដល់ម្ល៉េះក៏ដោយ គង់តែ
សេចក្តីខ្ជាប់របស់ទ្រង់ មិនទាន់បែរចេញនៅឡើយ គឺព្រះហស្តទ្រង់
នៅតែលូកមកទៀត។

១៨ ត្បិតអំពើអាក្រក់នេះដូចជាភ្លើង ក៏ឆេះបន្ទុះទាំងអញ្ចាញ និង
គុម្ពបន្លាអស់រលីងទៅ ហើយភ្លើងនោះក៏កាត់ឡើងក្នុងទីស្តុកនៅ
ព្រៃ ហើយឆេះរាលឡើងហុយផ្សែងទ្រលោម។

១៩ ដោយសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ នោះស្រុក
ត្រូវឆេះស្ងួតទៅ ហើយបណ្តាជនក៏ដូចជាចំណីភ្លើង គ្មានអ្នកណា
ប្រណីដល់បងប្អូនខ្លួនឡើយ។

២០ ហើយម្នាក់នឹងកញ្ជក់យកពីខាងស្តាំ នឹងស៊ីនៅតែឃ្នានទៀត
ហើយម្នាក់ខាងឆ្វេង នឹងស៊ីទៅ ឥតបានឆ្អែតឡើយ គេនឹងស៊ីសាច់
ដើមដៃខ្លួនគ្រប់គ្នា—

២១ គឺម៉ាណាសេនឹងស៊ីសាច់អេប្រាអិម ហើយអេប្រាអិមនឹងស៊ីសាច់
ម៉ាណាសេ ហើយទាំងពីរពួកនោះនឹងទាស់ទទឹងនឹងពួកយូដា។ ប៉ុន្តែ
ទោះបីធ្វើទោសជាច្រើនដល់ម្ល៉េះក៏ដោយ គង់តែសេចក្តីខ្ជាប់របស់
ទ្រង់មិនទាន់បែរចេញនៅឡើយ គឺព្រះហស្តទ្រង់នៅតែលូកមក
ទៀត។

Therefore the Lord shall set up the adversaries of
Rezin against him, and join his enemies together;

The Syrians before and the Philistines behind;
and they shall devour Israel with open mouth. For all
this his anger is not turned away, but his hand is
stretched out still.

For the people turneth not unto him that smiteth
them, neither do they seek the Lord of Hosts.

Therefore will the Lord cut off from Israel head
and tail, branch and rush in one day.

The ancient, he is the head; and the prophet that
teacheth lies, he is the tail.

For the leaders of this people cause them to err;
and they that are led of them are destroyed.

Therefore the Lord shall have no joy in their
young men, neither shall have mercy on their father-
less and widows; for every one of them is a hypocrite
and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For
all this his anger is not turned away, but his hand is
stretched out still.

For wickedness burneth as the fire; it shall devour
the briars and thorns, and shall kindle in the thickets
of the forests, and they shall mount up like the lifting
up of smoke.

Through the wrath of the Lord of Hosts is the land
darkened, and the people shall be as the fuel of the
fire; no man shall spare his brother.

And he shall snatch on the right hand and be hun-
gry; and he shall eat on the left hand and they shall
not be satisfied; they shall eat every man the flesh of
his own arm—

Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh;
they together shall be against Judah. For all this his
anger is not turned away, but his hand is stretched
out still.

នីហ្វែ ទី ២ 20

- ១ វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលចេញបញ្ញត្តិទុច្ចរិត និងពួកអ្នកដែលតែងច្បាប់រៀបរយ
- ២ ដើម្បីនឹងបង្វែរពួកកម្មត់ទុក្ខិតចេញពីការជំនុំជំរះ ហើយដកយកសិទ្ធិចេញពីមនុស្សទាល់ក្រក្នុងពួកស្រ្តីរបស់យើង ឲ្យតែបានពួកស្រីមេម៉ាយទុកជាបឺប ហើយធ្វើឲ្យពួកកំព្រាបានជារំពាដល់ខ្លួន។
- ៣ នោះតើអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើដូចម្តេច ក្នុងថ្ងៃពិនិត្យពិច័យ ហើយក្នុងការបំផ្លាញ ដែលនឹងមកពីទីឆ្ងាយ? តើអ្នករាល់គ្នានឹងរកពឹងពាក់ដល់អ្នកណា? ហើយតើនឹងធ្វើសក្តិយសរបស់អ្នកទុកនៅឯណា?
- ៤ ក្រៅពីយើង ពួកគេនឹងឱនចុះទៅក្រោមពួកឈ្លើយប៉ុណ្ណោះ ហើយនឹងត្រូវដួលនៅក្រោមខ្នាច នៃពួកអ្នកដែលត្រូវគេសម្លាប់។ ទោះបីធ្វើទោសជាច្រើនដល់ម្ល៉េះក៏ដោយ គង់តែសេចក្តីខ្ជាប់របស់ទ្រង់ មិនទាន់បែរចេញនៅឡើយ គឺព្រះហស្តទ្រង់នៅតែលូកមកទៀត។
- ៥ ឱពួកសាសន៍អាសសេរីអើយ ដែលជាដំបងនៃសេចក្តីកំហឹងរបស់យើង ហើយរំពាត់នៅដៃគេ គឺជាសេចក្តីគ្មានក្តារញ្ជូរបស់គេ។
- ៦ យើងនឹងចាត់គេឲ្យទៅទាស់នឹងសាសន៍មួយដែលលាក់ពុត ហើយនឹងបង្ការការដល់គេឲ្យទាស់នឹងសាសន៍មួយ ដែលត្រូវសេចក្តីក្រោធរបស់យើង ឲ្យបានចាប់យករបឺប ចាប់រំពា ហើយជាន់ឈ្លីសាសន៍ នោះដូចជាកក់នៅផ្លូវផង។
- ៧ ប៉ុន្តែគេមិនយល់ដូច្នោះទេ ហើយចិត្តគេក៏មិនគិតឃើញដល់ម្ល៉េះដែរ ប៉ុន្តែគេមានចិត្តចង់បំផ្លាញវិញ ក៏ចង់កាត់សាសន៍ជាច្រើនឲ្យសូន្យចេញមិនតិចឡើយ។
- ៨ ត្បិតគេថា ៖ ឯចៅហ្វាយរបស់ខ្ញុំទាំងប៉ុន្មាន មិនមែនជាស្តេចគ្រប់គ្នាទេឬអី?
- ៩ ឯក្រុងកាលនរ តើមិនមែនដូចជាក្រុងកើកេមីសទេឬអី? ឯក្រុងហាម៉ាត តើមិនមែនដូចជាក្រុងអេដាឌទេឬអី? ហើយក្រុងសាម៉ារី តើមិនមែនដូចជាក្រុងដាម៉ាសទេឬអី?
- ១០ ត្បិតដៃយើងបានលូកទៅចាប់យកអស់ទាំងនគរ ដែលគោរពដល់រូបព្រះ ជាស្រុកដែលមានរូបឆ្លាក់ វិសេសជាងរូបឆ្លាក់នៅក្រុងយេរូសាឡឹម និងក្រុងសាម៉ារីទៅហើយ
- ១១ ចុះតើយើងនឹងមិនធ្វើដល់ក្រុងសាម៉ារី និងរូបព្រះរបស់គេ ដូចជាបានធ្វើដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម និងរូបព្រះរបស់គេដែរទេឬអី?

2 Nephi 20

Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;

To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!

And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?

Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.

I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.

Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.

For he saith: Are not my princes altogether kings?

Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?

As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;

Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?

១២ ដោយហេតុនោះ ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា កាលណាយើង ជាព្រះអម្ចាស់បានសម្រេចគ្រប់ទាំងការរបស់យើងនៅលើភ្នំស៊ី យ៉ូន និងក្រុងយេរូសាឡឹម នោះយើងនឹងធ្វើទោសដល់ស្តេចអាស សេរី ដោយព្រោះការដែលសេចក្តីអំនួតរបស់គេបានធ្វើ ហើយដល់ សេចក្តីអង់អាចនៃបូកខ្ពស់របស់គេដែរ។

១៣ ត្បិតគេបានថា ៖ យើងបានធ្វើការទាំងនេះដោយកម្លាំងនៃដៃ យើង ហើយដោយប្រាជ្ញារបស់យើងដែរ ដោយយើងមានយោបល់ ពិត ហើយយើងបានដកព្រំដែននៃសាសន៍ទាំងប៉ុន្មានចោល ក៏បាន រឹបយកទ្រព្យសម្បត្តិគេ ហើយយើងបានបង្ក្រាបបណ្តាជនទាំង ឡាយ បីដូចជាមនុស្សមានចិត្តក្លាហាន។

១៤ ឯដៃយើងយកបានទ្រព្យសម្បត្តិនៃអស់ទាំងសាសន៍ ដូចជាយក បានសំបុកសត្វ ក៏ដូចជាប្រមូលពងសត្វ ដែលមេចោលហើយជា យ៉ាងណា យើងក៏បានប្រមូលរូបរមលោកិយទាំងមូលយ៉ាងនោះ ដែរ ហើយឥតមានអ្វីមួយកម្រើកស្លាប ឬហាមាត់ ឬស្រែកចេចចាច ឡើយ។

១៥ ឯពូថៅ តើនឹងអួតខ្លួនចំពោះអ្នកដែលប្រើវាឬអី? តើណារនឹង តម្កើងខ្លួនចំពោះអ្នកដែលអារដែរឬ? នេះឧបមាដូចជា រំពាត់ដែល នឹងយារអ្នកដែលលើកវាឡើង ឬដូចជាដំបងនឹងលើកមនុស្សឡើង ជាមនុស្សដែលមិនមែនធ្វើជាឈើផង!

១៦ ដោយហេតុនោះ ព្រះអម្ចាស់ គឺជាព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់នឹងចាត់សេចក្តីស្តម្ភស្តាំងក្នុងចំណោមពួកធាត់ៗរបស់គេ ហើយនៅក្រោមសិរីល្អរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងឆ្ងល់នេះឡើងដូចជា ភ្លើងឆេះ។

១៧ ឯពន្លឺនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នោះនឹងបានសម្រាប់ជាភ្លើង ហើយព្រះដ៏បរិសុទ្ធរបស់គេ ជាអណ្តាតភ្លើង ភ្លើងនោះនឹងឆេះឡើង ហើយបន្ទុះពួកបន្ទា និងអញ្ជាញរបស់គេក្នុងថ្ងៃតែមួយ។

១៨ ព្រមទាំងធ្វើឲ្យលំអនៃព្រៃ និងចម្ការដុះដាលរបស់គេសាបសូន្យ ទៅ ទាំងព្រលឹង និងរូបកាយរបស់គេផង នោះគេនឹងបានដូចជា មនុស្សកើតជំងឺ ដែលនាំឲ្យខ្លួនរឹងរៃស្លាប់ទៅ។

១៩ ឯសំណល់ដើមឈើ ដែលសល់នៅក្នុងព្រៃរបស់គេ នោះនឹង មានតិចណាស់ដល់ម្ល៉េះបានជាកូនក្មេងនឹងអាចកត់ទុកបាន។

២០ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅថ្ងៃនោះ សំណល់នៃពួក អ៊ីស្រាអែល និងរង្សនៃយ៉ាកុបដែលបានរួចខ្លួនមក គេនឹងរំលងពីង ផ្នែកលើមនុស្សដែលបានវាយគេតទៅ ប៉ុន្តែនឹងផ្អែកលើព្រះ ជាព្រះ ដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដោយពិតត្រង់វិញ។

២១ ឯពួកដែលសល់ មែនហើយ គឺជាសំណល់នៃពួកយ៉ាកុប គេនឹង ត្រឡប់មកឯព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាវិញ។

Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.

For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;

And my hand hath found as a nest the riches of the people; and as one gathereth eggs that are left have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

Shall the ax boast itself against him that heweth therewith? Shall the saw magnify itself against him that shaketh it? As if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself as if it were no wood!

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send among his fat ones, leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.

And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame, and shall burn and shall devour his thorns and his briars in one day;

And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body; and they shall be as when a standard-bearer fainteth.

And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.

And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy One of Israel, in truth.

The remnant shall return, yea, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.

២២ ឱអ៊ីស្រាអែលអើយ ទោះបីជនជាតិអ្នកបានដូចជាខ្យងនៅសមុទ្រក៏ដោយ គង់តែនឹងមានតែសំណល់ខ្លះដែលមកវិញ គួរតែបានសម្រេចឲ្យមានការបំផ្លាញដោយសេចក្តីសុចរិតដ៏លើសលន់។

២៣ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះនៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់នឹងបង្កើតការបំផ្លាញសព្វគ្រប់ នៅកណ្តាលស្រុកទាំងមូល ដូចជាបានសម្រេចហើយ។

២៤ ហេតុដូច្នោះ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះនៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ ឱស្រ្តយើងដែលអាស្រ័យនៅក្នុងស៊ីយ៉ូនអើយ កុំឲ្យខ្លាចចំពោះសាសន៍អាសសើរនោះឡើយ ទោះបីគេវាយអ្នកដោយរំពាត់ ហើយលើកដំបងខ្លួនឡើងទាស់នឹងអ្នក ដូចយ៉ាងសាសន៍អេស៊ីរីយ៉ូក៏ដោយ។

២៥ គួរតែនៅតែបន្តិចទៀត សេចក្តីឈឺចាប់នឹងបានសម្រេច ហើយសេចក្តីកំហឹងរបស់យើង នឹងបែរទៅសេចក្តីបំផ្លាញដល់គេវិញ។

២៦ នោះព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់នឹងពន្យារពាក់មួយមកទាស់នឹងគេ បែបដូចជាកាលប្រហារជីវិតសាសន៍ម៉ាខាន នៅត្រង់ថ្មអូរិប ហើយទ្រង់នឹងយារដំបងពីលើទឹកសមុទ្រ ដូចយ៉ាងរបៀបនៅស្រុកអេស៊ីរីយ៉ូដែរ។

២៧ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើង គឺនៅថ្ងៃនោះ បន្ទុកដែលគេដាក់លើអ្នកនឹងបាត់ចេញពីស្មាអ្នកទៅ ហើយនីមួយៗដែលគេដាក់លើអ្នក នឹងបាត់ចេញពីក្បាលអ្នកដែរ ឯនិមនោះនឹងត្រូវបំផ្លាញដោយព្រោះពិធី លាបប្រេង។

២៨ គេបានឡើងមកដល់អែយ៉ាត គេបានដើរកាត់ស្រុកមីករ៉ូន គេបានដាក់អីរ៉ាន់របស់គេនៅត្រង់មីកម៉ាសហើយ។

២៩ គេបានឆ្លងមកហូស្តរ៉ាត់ក្នុងគ្រា គេបានឈប់ស្នាក់នៅត្រង់កេបា ក្រុងរ៉ាម៉ាតក៏ភ័យភ្ញៀវ ហើយពួកគឺបៀវ ជាស្រុករបស់សូលបានរត់អស់ហើយ។

៣០ ឱកូនស្រីនៃក្រុងកាលីអើយ ចូរបន្លឺសំឡេងឡើង ឱពួកក្រុងឡាអ៊ីសអើយ ចូរស្តាប់ចុះ ឱពួកក្រុងអាណាថោតអើយ គួរអាណិតអ្នកណាស់ហ្ន៎។

៣១ ពួកម៉ាតមេណាបានរត់រួចទៅហើយ ឯពួកកេប៊ីមក៏កំពុងតែរកផ្លូវរត់ដែរ។

៣២ នៅថ្ងៃនេះឯង ពួកខ្មាំងនឹងឈប់ស្នាក់នៅត្រង់ក្រុងណូប គេជន្នងដៃកំហែងក្នុងនៃកូនស្រីក្រុងស៊ីយ៉ូន គឺក្នុងនៃក្រុងយេរូសាឡឹម។

៣៣ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ គឺជាព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់នឹងផ្តាច់មែកឈើដោយសេចក្តីស្វែងខ្លាច នោះពួកដែលមានកម្ពស់នឹងត្រូវកាប់រំលំចុះ ហើយពួកនៅទីខ្ពស់នឹងត្រូវបន្ទាបវិញ។

For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return; the consumption decreed shall overflow with righteousness.

For the Lord God of Hosts shall make a consumption, even determined in all the land.

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.

For yet a very little while, and the indignation shall cease, and mine anger in their destruction.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for him according to the slaughter of Midian at the rock of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he lift it up after the manner of Egypt.

And it shall come to pass in that day that his burden shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke from off thy neck, and the yoke shall be destroyed because of the anointing.

He is come to Aiath, he is passed to Migron; at Michmash he hath laid up his carriages.

They are gone over the passage; they have taken up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul is fled.

Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be heard unto Laish, O poor Anathoth.

Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim gather themselves to flee.

As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake his hand against the mount of the daughter of Zion, the hill of Jerusalem.

Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the bough with terror; and the high ones of stature shall be hewn down; and the haughty shall be humbled.

៣៤ ហើយទ្រង់នឹងត្រាយព្រៃស្តុកដោយគ្រឿងដែក ហើយព្រៃល្អា
ណានឹងត្រូវដួលទៅ ដោយអំណាចនៃអ្នកមានអានុភាព។

And he shall cut down the thickets of the forests
with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

នីហ្វែ ទី ២ 21

- ១ មានលំពង់១នឹងដុះចេញពីគល់របស់អ៊ីសាយ ហើយមែក១ ដែល ចេញពីបួសលោកនឹងកើតមានផលផ្លែ។
- ២ ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់នឹងសណ្ឋិតនៅលើលោក គឺជា វិញ្ញាណនៃប្រាជ្ញា និងជាយោបល់ ជាវិញ្ញាណនៃគំនិតរាងវែ និងឥទ្ធិ បូទី ជាវិញ្ញាណនៃសេចក្តីចេះដឹង និងសេចក្តីកោតខ្លាចដល់ព្រះ អម្ចាស់
- ៣ ហើយលោកនឹងវែរបស់ចំពោះសេចក្តីកោតខ្លាចដល់ព្រះ អម្ចាស់ ហើយលោកនឹងមិនជំនុំជំរះតាមភ្នែកមើលឃើញ ឬ សម្រេចសេចក្តីតាមត្រចៀកស្តាប់ឮនោះឡើយ។
- ៤ ប៉ុន្តែនឹងជំនុំជំរះពួកទាល់ក្រដោយសេចក្តីសុចរិត ហើយសម្រេច ក្តីឲ្យមនុស្សស្លូតបូតនៅផែនដីដោយសេចក្តីទៀងត្រង់ ហើយ លោកនឹងវាយផែនដីដោយរំពាត់នៃមាត់ខ្លួន ព្រមទាំងសម្លាប់ មនុស្សដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ដោយខ្យល់ដង្ហើមពីបបូរមាត់ផង។
- ៥ ឯសេចក្តីសុចរិតនឹងបានជាខ្សែក្រវាត់ចង្កេះរបស់អ្នកនោះ ហើយ សេចក្តីស្មោះត្រង់ជាខ្សែក្រវាត់កម្លាំងផង។
- ៦ ផ្លែព្រៃនឹងនៅជាមួយនឹងកូនចៀម ឯខ្លាខិននឹងដេកនៅជាមួយ នឹងកូនពពែ ឯកូនគោជាមួយនឹងសិដ្ឋស្វា ព្រមទាំងសត្វបំប៉នយ៉ាង ធាត់ៗនឹងនៅជាមួយគ្នាដែរ ហើយក្មេងតូចៗជាអ្នកកង្វាលវា។
- ៧ ហើយគោញី និងខ្លាប្តូរនឹងរកស៊ីជាមួយគ្នា ហើយកូនវានឹងដេក នៅជាមួយដែរ ឯសិដ្ឋនឹងស៊ីចំបើងដូចជាគោវិញ។
- ៨ ហើយកូនមនុស្សដែលនៅបោះដោះ នឹងលេងនៅត្រង់មាត់រន្ធ ពស់ហានុមាន ហើយក្មេងលេងដោះនឹងលូកដៃចូលទៅក្នុងរូង ពស់វែកបាន។
- ៩ វាលវាលនឹងមិនធ្វើទុក្ខ ឬប្តូរវិញនៅគ្រប់លើភ្នំបរិសុទ្ធរបស់ យើង គ្រប់គ្រប់ទាំងអស់នឹងស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ពាសពេញលើផែនដី ដូចជាទឹកនៅពាសពេញក្នុងសមុទ្រដែរ។
- ១០ ហើយនៅថ្ងៃនោះ បួសនៃអ៊ីសាយនឹងបានតាំងឡើង ទុកជាទង់ ដល់ជនជាតិទាំងឡាយ ឯគ្រប់សាសន៍ដទៃ គេនឹងស្វែងរកអ្នកនោះ ឯទិសម្រាករបស់អ្នកនោះ នឹងបានជាទីរុងរឿងឧត្តម។
- ១១ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅថ្ងៃនោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ នឹងលូកព្រះហស្តទ្រង់ទៅម្តងទៀត ដើម្បីនឹងប្រមូលពួកសំណល់ នៃរាស្ត្រទ្រង់ដែលសល់នៅ ឲ្យមកពីស្រុកអាសសេរី រុករានស៊ីរី រុករានស៊ីរី រុករានហាម៉ាត ហើយពីអស់ទាំងកោះនៅសមុទ្រមកវិញ។

2 Nephi 21

And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.

And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;

And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.

But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.

And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.

១២ ហើយទ្រង់នឹងលើកទង់មួយឡើងសម្រាប់សាសន៍ទាំងឡាយ
ហើយនឹងប្រមូលពួកព្រាត់ប្រាសនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ព្រមទាំង
រូបរួមពួកខ្លាត់ខ្លាយរបស់សាសន៍យូដា មកពីទិសទាំងបួននៃ
ផែនដី។

And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

១៣ ឯសេចក្តីច្រណែនរបស់ពួកអេប្រាអ៊ិម នោះនឹងបាត់ទៅ ហើយ
អស់អ្នកក្នុងពួកយូដាដែលធ្វើទុក្ខគេនឹងត្រូវកាត់ចេញដែរ ពួកអេប្រា
អ៊ិមនឹងលែងមានសេចក្តីច្រណែនចំពោះពួកយូដា ហើយពួកយូដា
នឹងលែងធ្វើទុក្ខដល់ពួកអេប្រាអ៊ិម។

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

១៤ តែគេនឹងរួមចិត្តគ្នាឆាប់ចុះទៅលើស្ថានសាសន៍ភីលីស្ទីននៅទិស
ខាងលិច គេនឹងប្លន់ពួកអ្នកនៅស្រុកខាងកើតជាមួយគ្នា គេនឹង
លូកដៃទៅបង្ក្រាបសាសន៍អេដូម និងសាសន៍ម៉ូអាប ឯពួកកូនចៅ
អាំម៉ូននឹងស្តាប់បង្គាប់គេដែរ។

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

១៥ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងបំផ្លាញដៃសមុទ្រអេស៊ីញអស់រលីង
ហើយទ្រង់នឹងលើកព្រះហស្តទៅលើទន្លេ បញ្ចេញខ្យល់ដ៏ខ្លាំង
របស់ទ្រង់ ទៅវាយទន្លេឲ្យបែកជា៧ផ្លូវ ដើម្បីឲ្យមនុស្សពាក់
ស្បែកជើងដើរឆ្លងទៅបាន។

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

១៦ ហើយនឹងមានថ្នល់១សម្រាប់ពួកសំណល់នៃរាស្ត្រទ្រង់ ដែលរួច
ពីស្រុកអាសស៊ីរីមក ដូចជាមានសម្រាប់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល នៅ
គ្រាដែលគេឡើងរួចពីស្រុកអេស៊ីញមកដែរ។

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

នីហ្វេ ទី ២ 22

- ១ ហើយនៅថ្ងៃនោះ អ្នកនឹងនិយាយថា ៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំ នឹងសរសើរតម្កើងដល់ទ្រង់ ត្បិតទោះបីទ្រង់បានខ្ចាត់នឹងទូលបង្គំ ក៏ដោយ តែឥឡូវនេះសេចក្តីខ្ចាត់នោះបានបែរចេញទៅ ហើយ ទ្រង់បានកម្សាន្តចិត្តទូលបង្គំវិញ។
- ២ មើលចុះ ព្រះទ្រង់ជាសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងទុកចិត្តឥតមាន សេចក្តីខ្លាចឡើយ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ដែលជាព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់ជា កម្លាំង ហើយជាបទចម្រៀងរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្រង់ជាសេចក្តីសង្គ្រោះ ខ្ញុំដែរ។
- ៣ ដោយហេតុនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងដងទឹកពីអណ្តូងនៃសេចក្តី សង្គ្រោះដោយអំណរ។
- ៤ ហើយនៅថ្ងៃនោះអ្នករាល់គ្នានឹងពោលថា ៖ ចូរសរសើរតម្កើង ដល់ព្រះអម្ចាស់ ចូរអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់ ចូរសរសើរពីកិច្ចការ ទាំងប៉ុន្មានរបស់ទ្រង់ចុះ ក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងឡាយ ចូរ ប្រកាសប្រាប់ថា ព្រះនាមទ្រង់ខ្ពស់វិសេស។
- ៥ ចូរច្រៀងថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ព្រោះទ្រង់បានធ្វើការដ៏ប្រសើរ ត្រូវ ឲ្យមនុស្សដឹងដំណឹងនេះនៅពេញលើផែនដីផង។
- ៦ ឱពួកអ្នកនៅក្រុងស៊ីយ៉ូនអើយ ចូរបន្លឺសំឡេងឡើង ហើយ ស្រែកហោរាដោយអំណរចុះ ត្បិតព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់ធំប្រសើរនៅកណ្តាលអ្នករាល់គ្នា។

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord JEHOVAH is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

នីហ្វែ ទី ២ 23

- ១ បន្ទុកនៃក្រុងបាប៊ីឡូន ដែលអេសាយ ជាកូនរបស់អ័ម៉ូសបាន ឃើញ។
- ២ ចូរលើកទង្វើសម្រាប់អ្នករាល់គ្នានៅលើភ្នំត្រងឹលចុះ ចូរស្នើសំឡេងឡើង ហើយបោយដៃហោ ដើម្បីឲ្យគេបានចូលទៅតាម ទ្វាររបស់ពួកមនុស្សដ៏មានត្រកូលខ្ពស់។
- ៣ យើងបានបង្ហាត់ដល់ពួកបរិសុទ្ធរបស់យើង យើងបានហៅពួក ខ្លាំងពូកែរបស់យើង ព្រោះសេចក្តីកំហឹងរបស់យើង មិននៅលើអ្នក ណាដែលមានសេចក្តីអំណរអរចំពោះសេចក្តីខ្ពង់ខ្ពស់របស់យើង ទេ។
- ៤ មានពួសូរគឺកងរបស់មនុស្សកកកុញនៅលើភ្នំ គឺជាសូរដូចជា ប្រជាជាតិយ៉ាងធំ ជាសូរអ៊ីកធីករបស់នគរនៃសាសន៍ទាំងប៉ុន្មាន ប្រជុំគ្នា គឺព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់កំពុងតែត្រួតត្រាមើល ទ័ពពលសម្រាប់ចូលច្បាំង។
- ៥ គេមកពីស្រុកឆ្ងាយ ជាប្រទេសនៅជើងមេឃឆ្ងាយបំផុត មែន ហើយ គឺព្រះអម្ចាស់ ហើយនឹងគ្រឿងអាវុធនៃសេចក្តីគ្មានក្តាញ របស់ទ្រង់ ដើម្បីនឹងបំផ្លាញស្រុកនេះទាំងមូលទៅ។
- ៦ ចូរទ្រហោសោកសង្រេងចុះ ត្បិតថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ជិតដល់ហើយ ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ទុកជាការបំផ្លិចបំផ្លាញ ដែលមកពីព្រះដ៏មាន គ្រប់ព្រះចេស្ដា។
- ៧ ដោយហេតុនោះ បានជាដៃមនុស្សទាំងអស់នឹងត្រូវរាប ហើយ ចិត្តនៃមនុស្សទាំងអស់នឹងរលត់ដែរ។
- ៨ នោះគេនឹងស្រយុតចិត្តទៅសេចក្តីឈឺចាប់ និងសេចក្តី សោកសៅនឹងនៅជាប់គេបាន គេនឹងស្រឡាំងកាំងមើលគ្នាទៅវិញ ទៅមក មុខគេដូចជាអណ្តាតភ្លើង។
- ៩ មើលចុះ ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់កំពុងខិតជិតមក ជាថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យដោយ សេចក្តីក្រោធ និងកំហឹងយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីនឹងបំផ្លាញស្រុកឲ្យរលីង ហើយទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យមនុស្សមានបាបសូន្យចេញ។
- ១០ ព្រោះអស់ទាំងផ្កាយនៅលើមេឃ និងផ្កាយចក្រវាសន៍នឹងលែង បញ្ចេញពន្លឺ ព្រះអាទិត្យនឹងងងឹត តាំងតែពីរះឡើង ហើយព្រះចន្ទក៏ នឹងអាបរស្មីទៅដែរ។
- ១១ ហើយយើងនឹងធ្វើទោសដល់លោកិយ ដោយព្រោះអំពើអាក្រក់ របស់គេ ព្រមទាំងមនុស្សដែលប្រព្រឹត្តបទអាក្រក់ ដោយព្រោះអំពើ ទុច្ចរិតរបស់គេផង យើងនឹងបំបាត់សេចក្តីឆ្អឹងឆ្អែរបស់ពួកអំនួត ហើយនឹងបន្ទាបបន្ថោកបូកខ្ពស់របស់មនុស្សកាចអាក្រក់។
- ១២ យើងនឹងធ្វើឲ្យកម្រមានមនុស្ស ដូចជាកម្រមានមាសសុទ្ធដែរ គឺ នឹងឲ្យមនុស្សម្នាក់កម្រមាន ជាជាងមាសពីស្រុកអូភីរទៅទៀត។

2 Nephi 23

- The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.
- Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.
- I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.
- The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.
- They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.
- Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.
- Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;
- And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.
- Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.
- For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.
- And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogancy of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.
- I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.

១៣ ហេតុដូច្នោះ យើងនឹងធ្វើឲ្យផ្ទៃមេឃញាប់ញ័រ ហើយផែនដីនឹងត្រូវកកើករំពើកចេញពីកន្លែងធម្មតា គឺក្នុងគ្រានៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ហើយក្នុងថ្ងៃនៃសេចក្តីខ្មាស់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។

១៤ នោះគេនឹងបានដូចជាប្រើសដែលត្រូវគេប្រដេញ ហើយដូចជាហ្វូងចៀម ដែលឥតមានអ្នកគ្រប់គ្រាន់នឹងរិលទៅឯសាសន៍របស់ខ្លួនវិញ ហើយរត់ទៅឯស្រុករបស់ខ្លួនគ្រប់ៗគ្នា។

១៥ អស់អ្នកដែលមានសេចក្តីឆ្លើងឆ្លើងត្រូវចាក់ទំលុះ មែនហើយហើយអស់អ្នកដែលចូលនឹងពួកទុច្ចរិត នោះនឹងត្រូវដួលដោយដាវ។

១៦ កូនរបស់គេក៏នឹងត្រូវបោកខ្ទេចខ្ទីនៅចំពោះភ្នែកដៃរ ផ្ទះគេនឹងត្រូវរឹបជាន់ ឯប្រពន្ធគេនឹងត្រូវកំហែងចិត្ត។

១៧ មើលចុះ យើងនឹងញុះញង់សាសន៍មេឌីឲ្យទាស់នឹងគេ ជាសាសន៍ដែលមិនរាប់អានមាសប្រាក់ ឬក៏ត្រេកអរនឹងមាសប្រាក់ដែរ។

១៨ ឯផ្លូវរបស់សាសន៍នោះ ក៏នឹងផ្តួលពួកកំលោះៗអស់រលីងទៅ ហើយគេនឹងឥតមានមេត្តាចំពោះផលដែលកើតពីផ្ទៃឡើយ ភ្នែកគេមិនចេះប្រណីដល់ពួកក្មេងៗដែរ។

១៩ នោះក្រុងបាប៊ីឡូនដែលជាសិរីល្អនៃអស់ទាំងនគរ ហើយជាទីលំអនៃសេចក្តីអំនួតរបស់សាសន៍ខាល់ដេ នឹងត្រូវដូចជាកាលព្រះបានរំលាយក្រុងសូដុម និងក្រុងកូម៉ូរ៉ាដែរ។

២០ ក្រុងនោះនឹងគ្មានអ្នកណានៅតទៅទៀតឡើយ ក៏មិនដែលមានអ្នកណាអាស្រ័យនៅ ដរាបដល់អស់ទាំងតំណាមនុស្សតទៅ ទោះទាំងសាសន៍អាវ៉ាប គេក៏មិនដឹងឡើងត្រសាលនៅទីនោះ ហើយពួកគង្វាល ក៏មិននាំហ្វូងសត្វរបស់គេទៅដេកនៅទីនោះដែរ។

២១ គឺមានតែសត្វដែលនៅទីរហោស្ថានអាស្រ័យនៅទីនោះវិញ ឯផ្ទះគេនឹងមានពេញដោយសំឡេងសត្វយំ សត្វទីទុយនឹងអាស្រ័យនៅ ហើយពពែព្រៃនឹងលោតកញ្ជ្រោងនៅទីនោះ។

២២ ឯហ្វូងសត្វព្រៃនៃកោះនឹងលូតលាស់នៅក្នុងដំណាក់ស្ងាត់របស់គេ ហើយនាគនឹងនៅក្នុងមន្ទីរ ជាទីសប្បាយរបស់គេដែរ ឯពេលវេលារបស់ទីក្រុងនោះ ក៏ជិតមកដល់ហើយ ថ្ងៃនោះនឹងមិនត្រូវពន្យារទេ។ គួរតែយើងនឹងបំផ្លាញទីក្រុងនោះយ៉ាងរហ័ស មែនហើយ យើងនឹងអាណិតអាសូរដល់រាស្ត្រយើង តែពួកទុច្ចរិតត្រូវតែរំលាយ។

Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.

And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.

Every one that is proud shall be thrust through; yea, and every one that is joined to the wicked shall fall by the sword.

Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled and their wives ravished.

Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver and gold, nor shall they delight in it.

Their bows shall also dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eyes shall not spare children.

And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.

It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.

But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.

And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces; and her time is near to come, and her day shall not be prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will be merciful unto my people, but the wicked shall perish.

នីហ្វេ ទី ២ 24

- ១ ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងអាណិតអាសូរដល់ពួកយ៉ាកុប ហើយនឹងរើសអ៊ីស្រាអែលទៀត ព្រមទាំងដាក់គេឲ្យនៅក្នុងស្រុករបស់គេវិញ ឯពួកអ្នកដែលស្នាក់នៅនោះ នឹងចូលរួមពួកគេ ហើយនៅជាប់នឹងពួកវង្សរបស់យ៉ាកុប។
- ២ ហើយសាសន៍ទាំងប៉ុន្មាននឹងនាំយកគេទៅឯទីកន្លែងរបស់គេវិញ មែនហើយ ពីទីក្រុងទៅដល់ចុងផែនដី ហើយពួកគេនឹងត្រឡប់ទៅដែនដីសន្យារបស់គេវិញ។ ហើយពួកវង្សអ៊ីស្រាអែលនឹងទទួលពួកសាសន៍ទាំងនោះ ឯដែនដីរបស់ព្រះទុកសម្រាប់ពួកប្រុស និងប្រុសនៅក្នុងស្រុករបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយគេនឹងចាប់អ្នកទាំងនោះជាឈ្មើយ ជាអ្នកដែលពីដើមបានចាប់ខ្លួនគេជាឈ្មើយនោះ ឯង ហើយគេនឹងគ្រប់គ្រងលើពួកអ្នក ដែលបានសង្កត់សង្កិនខ្លួនវិញ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រោសប្រទានឲ្យអ្នកបានសម្រាកពីសេចក្តីទុក្ខសោក ពីសេចក្តីភិតភ័យ ហើយពីការបម្រើយ៉ាងរឹងរូស ដែលគេបានចាប់អ្នកប្រើ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅថ្ងៃនោះ អ្នកនឹងពោលពាក្យចំអកនេះដាក់ស្តេចក្រុងបាប៊ីឡូនថា ៖ យីអើ ពួកសង្កត់សង្កិនបានឈប់ច្រើនយ៉ាងណាហ្ន៎!។
- ៥ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបំបាក់ដំបងរបស់មនុស្សអាក្រក់ និងដំបងពេជ្រនៃអ្នកគ្រប់គ្រងហើយ។
- ៦ ជាអ្នកដែលបានវាយជនជាតិទាំងឡាយមិនឈប់ឈរដោយចិត្តក្រែវក្រោធ ហើយបានគ្រប់គ្រងលើអស់ទាំងសាសន៍ ដោយសេចក្តីកំហឹង ហើយញាំញីដោយឥតមានអ្នកណាឃាត់ឃាំងឡើយ។
- ៧ ផែនដីទាំងមូលបានស្រាកស្រាន្តអស់ហើយ ក៏ស្ងៀមស្ងប់ដែរ គេបន្លឺសំឡេងច្រៀងចេញមក។
- ៨ មែនហើយ ទាំងដើមកោះក៏អររីករាយចំពោះអ្នក និងដើមតាត្រៅនៅភ្នំល្អាណូនផង ដោយពាក្យថា ៖ តាំងពីអ្នកត្រូវរលំចុះនោះឥតមានអ្នកណាឡើងមកកាប់រំលំយើងទៀតទេ។
- ៩ ឯស្ថាននរកនៅខាងក្រោម មានសេចក្តីរំជួលដោយព្រោះអ្នកដើម្បីនឹងទទួលអ្នកក្នុងកាលដែលអ្នកទៅដល់ ក៏ដាស់ពួកមនុស្សស្លាប់ឡើង ដោយព្រោះអ្នក គឺទាំងពួកអ្នកធំនៅផែនដីផង ក៏បានឲ្យអស់ទាំងស្តេចនៃសាសន៍ទាំងប៉ុន្មានក្រោកពីបល្ល័ង្ករបស់គេ។
- ១០ គេនឹងនិយាយមកអ្នកគ្រប់គ្នាថា ៖ នោះនី អ្នកទៅជាខ្សោយដូចយើងហើយឬ? បានត្រឡប់ដូចយើងដែរឬ?

2 Nephi 24

For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.

And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.

And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!

The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.

He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.

The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.

Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.

Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.

All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?

- ១១ ឯសេចក្តីរុងរឿងឧត្តមរបស់អ្នកបានត្រូវនាំចុះមកក្នុងផ្នូរ សួរ
ដេញពិណរបស់អ្នកក៏មិនឮ មានដង្កូវក្រាលក្រោមអ្នក ហើយមាន
ដង្កូវគ្របដណ្តប់អ្នកដែរ។
- ១២ ឱលូស៊ីហ្វើរ ជាបុត្រានៃពេលព្រឹកអើយ អ្នកបានធ្លាក់ចុះពីលើ
មេឃហើយ! អ្នកដែលបានផ្តេកសាសន៍ទាំងឡាយឲ្យរាប អ្នកបាន
ត្រូវកាប់រំលំដល់ដីដែរហ្ន៎! ។
- ១៣ អ្នកបានគិតក្នុងចិត្តថា ៖ ខ្ញុំនឹងឡើងទៅឯស្ថានសួគ៌ ខ្ញុំនឹងតម្កើង
បល្ល័ង្កខ្ញុំឲ្យខ្ពស់ជាង អស់ទាំងផ្កាយរបស់ព្រះ ហើយខ្ញុំនឹងអង្គុយ
លើភ្នំជាទីប្រជុំជំនុំនៅទីបំផុតនៃទិសខាងជើង។
- ១៤ ខ្ញុំនឹងឡើងទៅផុតខ្ពស់នៃពពក ខ្ញុំនឹងលើកខ្លួនឲ្យបានដូចជា
ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត។
- ១៥ តែអ្នកបានត្រូវទម្លាក់ចុះដល់ស្ថាននរកវិញ គឺដល់ទីជម្រៅនៃ
ជង្កកធំ។
- ១៦ ពួកអ្នកដែលឃើញអ្នក គេនឹងសម្លឹងមើលចំអ្នក ហើយនឹង
ពិចារណាអ្នកដោយពាក្យថា ៖ តើមនុស្សនេះឬអី ដែលធ្លាប់ធ្វើឲ្យ
ផែនដីញាប់ញ័រ ហើយឲ្យនគរទាំងប៉ុន្មានកក្រើករំពើកនោះ?
- ១៧ ហើយតើជាអ្នកដែលបានធ្វើឲ្យលោកិយរលីងដូចជាទី
រហោស្ថាន ព្រមទាំងបំផ្លាញទីក្រុងទាំងប៉ុន្មានឥតដែលលែងពួក
ឈឺយឬអី?
- ១៨ ឯសពនៃអស់ទាំងស្តេចរបស់សាសន៍ទាំងប៉ុន្មាន មែនហើយ
សុទ្ធតែដេកនៅក្នុងទីរុងរឿងនាម៉ុងរបស់គេរៀងខ្លួន។
- ១៩ តែអ្នកបានត្រូវបណ្តេញចេញឆ្ងាយពីផ្ទះអ្នកទៅ ដូចជាមែកដីក្នុង
ខ្លឹមឆ្កើមវិញ ហើយដូចជាសពនៃពួកអ្នកដែលត្រូវគេសម្លាប់ ត្រូវ
ចាក់ទំលុះដោយដាវ ហើយបោះចុះទៅលើថ្មក្នុងរណ្តៅ ដូចជា
សាកសពដែលគេជាន់លើដោយជើង។
- ២០ អ្នកនឹងមិនបានចូលទៅជាមួយនឹងគេនៅក្នុងផ្នូរទេ ពីព្រោះអ្នក
បានបំផ្លាញស្រុករបស់អ្នក ហើយបានសម្លាប់ប្រជាជនរបស់អ្នក
ផង ឯពូជនៃមនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ នឹងឥតមានអ្នកណាចេញ
ឈ្មោះគេនៅអស់កល្បជានិច្ច។
- ២១ ចូរចាត់ចែងការកាប់សម្លាប់ពួកកូន ដោយព្រះអំពើទុច្ចរិតទាំង
ឡាយរបស់ឪពុកវា ដើម្បីកុំឲ្យវាតាំងខ្លួនឡើងធ្វើជាម្ចាស់ផែនដី
ទៀត ហើយសង់ទីក្រុងឲ្យពាសពេញក្នុងលោកិយឡើយ។
- ២២ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ យើងនឹង
ក្រោកឡើងទាល់នឹងគេ ហើយកាត់ទាំងឈ្មោះ និងសំណល់មនុស្ស
ទាំងកូន និងចៅចេញពីក្រុងបាប៊ីឡូនផង នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
អម្ចាស់។

Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.

How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

For thou hast said in thy heart: I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north;

I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the Most High.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.

They that see thee shall narrowly look upon thee, and shall consider thee, and shall say: Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms?

And made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof, and opened not the house of his prisoners?

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in glory, every one of them in his own house.

But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and the remnant of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet.

Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land and slain thy people; the seed of evil-doers shall never be renowned.

Prepare slaughter for his children for the iniquities of their fathers, that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.

For I will rise up against them, saith the Lord of Hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the Lord.

២៣ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ យើងនឹង បំផ្លាស់ទីនោះឲ្យទៅជាលំនៅរបស់សត្វប្រមា ហើយជាត្រពាំងទឹក ហើយយើងក៏នឹងបោសដោយអំបោសជាការបំផ្លាញ។

I will also make it a possession for the bittern, and pools of water; and I will sweep it with the besom of destruction, saith the Lord of Hosts.

២៤ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់បានស្បថថា ៖ ពិតប្រាកដជា នឹងកើតមាន ដូចជាយើងបានគិត ហើយក៏នឹងសម្រេចដូចជាយើង បានកំណត់ទុកផង —

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand—

២៥ គឺយើងនឹងនាំពួកអាស៊ីរីរចូលមកក្នុងស្រុកយើង ហើយនឹង ជាន់លើគេនៅលើភ្នំរបស់យើង ខណៈនោះ នីមរបស់គេនឹងបាត់ ទៅ ហើយបន្ទុករបស់គេនឹងបាត់ពីស្មាដែរ។

That I will bring the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot; then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.

២៦ នោះហើយជាការដែលបានសម្រេចនឹងធ្វើនៅលើផែនដីទាំង មូល ហើយនេះជាព្រះហស្ត ដែលបានសន្ធិងទៅលើសាសន៍ទាំង អស់។

This is the purpose that is purposed upon the whole earth; and this is the hand that is stretched out upon all nations.

២៧ ត្បិតព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់បានសម្រេចនឹងធ្វើហើយ តើអ្នកណានឹងរំលប់រំលាងបាន? ហើយព្រះហស្តនៃទ្រង់បានលូក ទៅ ហើយតើអ្នកណានឹងបង្វិលឲ្យត្រឡប់ទៅវិញបាន?

For the Lord of Hosts hath purposed, and who shall disannul? And his hand is stretched out, and who shall turn it back?

២៨ នៅឆ្នាំដែលស្តេចអេហាសសុគតទៅ នោះមានបន្ទុកយ៉ាងធ្ងន់ នេះ។

In the year that king Ahaz died was this burden.

២៩ គឺថា នៃ ពួកភីលីស្ទីនអើយ កុំឲ្យអរិករាយពេញស្នង ដោយ ព្រោះរំពាត់ដែលធ្លាប់វាយអ្នកបានបាក់ហើយនោះឡើយ ត្បិតនឹង កើតមានពស់វែកចេញពីពូជសត្វពស់មក ហើយកូនរបស់វានឹងទៅ ជាពស់ភ្លើងហោះ។

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken; for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.

៣០ នោះកូនច្បងរបស់ពួកមនុស្សទាល់ក្រ នឹងមានអាហារបរិភោគ ហើយមនុស្សកម្សត់ទុក្ខនឹងដេកទៅដោយសុខសាន្ត តែយើងនឹង ធ្វើឲ្យបួសអ្នកស្លាប់ទៅដោយអំណត់អត់វិញ ហើយសំណល់នៃអ្នក នឹងត្រូវគេសម្លាប់បង់។

And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety; and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.

៣១ ឱទ្វារក្រុងអើយ ចូរស្រែកទ្រហោ ឱទីក្រុងអើយ ចូរយំពិលាបចុះ ឱស្រុកភីលីស្ទីនអើយ អ្នកត្រូវរលាយទាំងអស់ហើយ ត្បិតមាន ផ្សែងចេញមកពីទិសខាងជើងឥតមានអ្នកណាមួយ ក្នុងកងទ័ព របស់គេ ដែលតាមគ្នាមិនទាន់ឡើយ។

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved; for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.

៣២ ដូច្នោះ តើត្រូវឆ្លើយដល់ពួករាជទូតនៃសាសន៍នោះយ៉ាងណាទៅ? គឺត្រូវថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានតាំងក្រុងស៊ីយ៉ូនឡើង ហើយពួក រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដែលទាល់ក្រ គេនឹងពឹងជ្រកក្នុងក្រុងនោះ។

What shall then answer the messengers of the nations? That the Lord hath founded Zion, and the poor of his people shall trust in it.

នីហ្វេ ទី ២ 25

- ១ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វេ នឹងនិយាយពីពាក្យខ្លះៗដែលខ្ញុំបានសរសេរ គឺជាពាក្យដែលបានពោលដោយមាត់របស់លោកអេសាយ។ គ្បិតមើលចុះ លោកអេសាយបាននិយាយពីការណ៍ជាច្រើន ដែលពិបាកឲ្យប្រជាជនខ្ញុំភាគច្រើនយល់បាន ព្រោះពួកគេមិនដឹងពីរបៀបព្យាករនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍យូដាទេ។
- ២ គ្បិតខ្ញុំ នីហ្វេ មិនដែលបានបង្រៀនពួកគេ ពីការណ៍ជាច្រើន ដែលទាក់ទងនឹងរបៀបនៃពួកសាសន៍យូដាឡើយ គ្បិតកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ពួកគេ គឺជាកិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្តីងងឹត ហើយការប្រព្រឹត្តទាំងឡាយរបស់ពួកគេ គឺជាការប្រព្រឹត្តទាំងឡាយ ដែលគួរខ្ពើមឆ្កើម។
- ៣ ដូច្នោះ ខ្ញុំសរសេរសម្រាប់រាស្ត្រខ្ញុំ ដល់អស់អ្នកណាដែលនឹងបានទទួលពាក្យ ដែលខ្ញុំសរសេរទាំងនេះក្នុងពេលក្រោយ ដើម្បីឲ្យគេអាចដឹងពីសេចក្តីយុត្តិធម៌ទាំងឡាយនៃព្រះ ថាការណាទាំងនេះ នឹងកើតឡើងមកលើគ្រប់ទាំងសាសន៍ ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។
- ៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱប្រជាជនខ្ញុំ ជាអង្គរុក្ខាស្រែអែលអើយ ចូរស្តាប់ ហើយចូរផ្ទៀងត្រចៀកស្តាប់ពាក្យសម្តីខ្ញុំចុះ គ្បិតដោយព្រោះពាក្យពេចន៍នៃលោកអេសាយមិនច្បាស់ដល់អ្នក ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គង់តែពាក្យទាំងនោះច្បាស់ដល់អ្នកណាដែលពោរពេញទៅដោយវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំឲ្យពាក្យព្យាករណ៍មួយដល់អ្នក ស្របតាមវិញ្ញាណដែលនៅក្នុងខ្ញុំ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនឹងព្យាករស្របតាមការច្បាស់លាស់ដែលខ្ញុំមាន ចាប់តាំងពីពេលដែលខ្ញុំចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក ជាមួយនឹងឪពុកខ្ញុំម៉្លោះ គ្បិតមើលចុះ ព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរចំពោះការច្បាស់ដល់ប្រជាជនខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចចេះដឹង។
- ៥ មែនហើយ ឯព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរនឹងពាក្យពេចន៍នៃលោកអេសាយ ព្រោះខ្ញុំបានចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក ហើយភ្នែកខ្ញុំបានឃើញការណ៍ទាំងឡាយនៃពួកសាសន៍យូដា ហើយខ្ញុំដឹងថាពួកសាសន៍យូដាយល់ពីការណ៍ទាំងឡាយនៃពួកព្យាករ ហើយគ្មានប្រជាជនឯទៀតណាឡើយ ដែលយល់ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលបាននិយាយទៅពួកសាសន៍យូដា ដូចជាពួកគេ លើកលែងតែពួកអ្នកដែលបានរៀនពីរបៀបនៃការណ៍ទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍យូដា។

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

- ៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំ នឹងហ្វែ មិនបានបង្រៀនកូនចៅខ្ញុំ តាមរបៀបនៃ ពួកសាសន៍យូដាទេ ប៉ុន្តែមើលចុះ រីឯខ្លួនខ្ញុំវិញ ខ្ញុំធ្លាប់បានរស់នៅ ក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ហេតុនោះហើយ ខ្ញុំស្គាល់នូវភូមិភាគជុំវិញ ហើយខ្ញុំធ្លាប់បាននិយាយប្រាប់កូនចៅខ្ញុំអំពីសេចក្តីជំនុំជម្រះទាំង ឡាយ នៃព្រះ ដែលធ្លាប់មានដល់ពួកសាសន៍យូដា ដល់កូនចៅខ្ញុំ ស្របតាមសេចក្តីទាំងអស់ដែលលោកអេសាយបាននិយាយ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនសរសេរសេចក្តីទាំងនោះទេ។
- ៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមនឹងពាក្យព្យាករណ៍របស់ខ្ញុំវិញ គឺស្រប តាមការច្បាស់លាស់របស់ខ្ញុំ ដោយខ្ញុំដឹងថា គ្មានអ្នកណាអាច យល់ច្រឡំក្នុងការច្បាស់លាស់នេះទេ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី គឺនៅក្រៅ ដែលពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយនៃលោកអេសាយនឹងត្រូវបាន បំពេញ នោះមនុស្សលោកនឹងបានដឹងជាប្រាកដ នៅពេលដែល ការណ៍ទាំងនោះនឹងកើតឡើង។
- ៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងនេះមានប្រយោជន៍ដល់ កូនចៅមនុស្ស ហើយអ្នកណាដែលគិតស្មានថា ពាក្យព្យាករណ៍មិន មានប្រយោជន៍ទេ ជាពិសេស ចំពោះពួកនោះហើយដែលខ្ញុំនឹង និយាយដល់ ហើយទុកពាក្យទាំងនេះសម្រាប់ប្រជាជនខ្ញុំវិញ ព្រោះ ខ្ញុំដឹងថា ពាក្យទាំងនេះមានប្រយោជន៍ដ៏ធំដល់គេនៅថ្ងៃចុងក្រោយ បង្អស់ គួរតែនៅថ្ងៃនោះហើយ ដែលគេនឹងយល់ពាក្យទាំងនោះ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបខ្ញុំសរសេរពាក្យទាំងនេះទុកជាប្រយោជន៍ ដល់ពួកគេ។
- ៩ ហើយដូចជាតំណាងមួយត្រូវបានបំផ្លាញចោលនៅក្នុងចំណោម ពួកសាសន៍យូដាមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេយ៉ាងណា នោះពួកគេ ក៏ត្រូវបានបំផ្លាញចោលពីតំណាងមួយទៅតំណាងមួយ មកពីអំពើទុច្ចរិត ទាំងឡាយរបស់ពួកគេយ៉ាងនោះដែរ ហើយគ្មានតំណាងមួយត្រូវ បានបំផ្លាញចោលឡើយ លើកលែងតែបានប្រាប់ជាមុនដល់ពួកគេ ដោយពួកព្យាករណ៍របស់ព្រះអម្ចាស់។
- ១០ ហេតុដូច្នោះហើយ ការណ៍នេះត្រូវបានប្រាប់ជាមុនដល់ពួកគេ អំពីការបំផ្លាញបំផ្លាញ ដែលនឹងកើតឡើងដល់ពួកគេ បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំ បានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមភ្លាម ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេធ្វើចិត្តរឹងរូសដែរ ហើយស្របតាមពាក្យព្យាករណ៍ របស់ខ្ញុំ ពួកគេត្រូវបំផ្លាញបង់ លើកលែងតែពួកអ្នកដែលត្រូវចាប់ជា លេឃីយយកទៅក្នុងក្រុងបាប៊ីឡូនប៉ុណ្ណោះ។
- ១១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំនិយាយពាក្យទាំងនេះដោយព្រោះវិញ្ញាណ ដែលនៅក្នុងខ្ញុំ។ ហើយទោះបីគេត្រូវចាប់យកទៅក៏ដោយ គង់តែ គេនឹងត្រូវបានត្រឡប់មកវិញ ហើយគ្រងដែនដីយេរូសាឡឹមដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេនឹងត្រូវបានតាំងឡើងជាថ្មី ឲ្យនៅលើ ដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់ពួកគេទៀត។

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

១២ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេនឹងមានសង្គ្រាម និងពាក្យចោមអាវាមអំពី សង្គ្រាមទាំងឡាយ ហើយកាលថ្ងៃនោះមកដល់ គឺជាថ្ងៃដែលព្រះ រាជបុត្រាបង្កើតតែមួយនៃព្រះវរបិតា មែនហើយ គឺជាព្រះវរបិតានៃ ផ្ទៃមេឃ និងផែនដី នោះទ្រង់នឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ឲ្យពួកគេឃើញ នៅក្នុងសាច់ឈាម មើលចុះ ពួកគេនឹងមិនទទួលស្គាល់ទ្រង់ទេ ពី ព្រោះតែអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ពួកគេ និងភាពរឹងរូសនៃចិត្ត របស់ពួកគេ ហើយនឹងការរឹងករបស់ពួកគេ។

១៣ មើលចុះ ពួកគេនឹងធ្លាក់ទ្រង់ ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់ត្រូវបានបញ្ចុះ នៅក្នុងផ្នូរអស់ចំនួនបីថ្ងៃ នោះទ្រង់នឹងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ដោយអំណាចប្រោសឲ្យជានៅក្នុងចំអងស្លាបទ្រង់ ហើយអស់ អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះនៅក្នុង នគរព្រះ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរនឹងព្យាករអំពីទ្រង់ គ្បិតខ្ញុំបានឃើញថ្ងៃរបស់ទ្រង់ហើយ ហើយចិត្តខ្ញុំសរសើរតម្កើង ព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។

១៤ ហើយមើលចុះ ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីព្រះមេស៊ី មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយបានសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់ រាស្ត្រទ្រង់ គឺដល់អស់ទាំងអ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ មើលចុះ ក្រុងយេរូសាឡឹមនឹងត្រូវបំផ្លាញចោលទៀត គ្បិតវេទនា ដល់អ្នកណាដែលទាស់នឹងព្រះ ហើយនឹងរាស្ត្រនៃសាសនាចក្រ របស់ទ្រង់។

១៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកសាសន៍យូដានឹងត្រូវខ្ចាត់ព្រាត់ក្នុង ចំណោមអស់ទាំងសាសន៍ មែនហើយ ទាំងក្រុងបាប៊ីឡូនផង ក៏នឹង ត្រូវបំផ្លាញចោលដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកសាសន៍យូដានឹងត្រូវ បំបែកឲ្យខ្ចាត់ព្រាត់ដោយពួកសាសន៍ផ្សេងៗ។

១៦ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវខ្ចាត់ព្រាត់ ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះទ្រង់ បានធ្វើទុក្ខពួកគេ ដោយពួកសាសន៍ផ្សេងៗអស់រយៈជាច្រើនតំណ មែនហើយ គឺពីតំណមួយទៅតំណមួយរហូតដល់គេត្រូវបានបញ្ចុះ បញ្ចូលឲ្យជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ និងដង្វាយ ធួនដ៏និរន្តរ៍ដល់មនុស្សលោកទាំងអស់ — ហើយកាលថ្ងៃនោះនឹង មកដល់ នោះពួកគេនឹងជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយថ្វាយបង្គំដល់ព្រះ វរបិតាដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ដោយចិត្តបរិសុទ្ធ និងដោយដៃស្អាត ហើយឈប់ទន្ទឹងចាំព្រះមេស៊ីណាទៀត គឺនៅពេលនោះ ថ្ងៃនោះ នឹងមកដល់ នោះគឺជាការចាំបាច់ ដែលពួកគេត្រូវតែជឿដល់ការណ៍ ទាំងនេះ។

១៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងលើកព្រះហស្តទ្រង់ជាលើកទីពីរ ដើម្បី តាំងរាស្ត្រទ្រង់ឡើងវិញ ពីស្ថានភាពរង្វេង និងភាពធ្លាក់។ ហេតុ ដូច្នោះហើយ ទ្រង់នឹងចាប់ផ្តើមធ្វើការមួយយ៉ាងអស្ចារ្យ ហើយ ចម្លែកនៅចំណោមកូនចៅមនុស្ស។

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់នឹងនាំព្រះបន្ទូលទាំងឡាយទ្រង់ចេញមកឯពួកគេ ជាព្រះបន្ទូលទាំងឡាយដែលនឹងជំនុំជំរះពួកគេនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ គ្រឹះព្រះបន្ទូលទាំងនោះ នឹងត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេចំពោះគោលបំណងក្នុងការបរិវត្តន៍ពួកគេអំពីព្រះមែស៊ីដ៏ពិត ដែលពួកគេមិនបានទទួលស្គាល់ ហើយចំពោះការបរិវត្តន៍ពួកគេថាពួកគេមិនត្រូវស្វែងរកព្រះមែស៊ីឯណាទៀតទេ ព្រោះគ្មានឯណាទៀត ដែលនឹងយាងមកឡើយ លើកលែងតែព្រះមែស៊ីក្លែងក្លាយ ដែលនឹងបោកបញ្ឆោតមនុស្សប៉ុណ្ណោះ គ្រឹះគ្មានព្រះមែស៊ីឯណាទៀតឡើយ ក្រៅពីព្រះមួយអង្គដែលពួកព្យាការីបាននិយាយមកប៉ុណ្ណោះ ហើយព្រះមែស៊ីនោះហើយដែលនឹងត្រូវពួកសាសន៍យូដាមិនទទួលស្គាល់។

១៩ គ្រឹះស្របតាមពាក្យទាំងឡាយនៃពួកព្យាការី ព្រះមែស៊ីនឹងយាងមកនៅវេលា៦រយឆ្នាំ បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំបានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក ហើយស្របតាមពាក្យទាំងឡាយនៃពួកព្យាការី និងពាក្យរបស់ទេវតានៃព្រះផង គឺព្រះនាមទ្រង់នឹងទៅជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

២០ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំបាននិយាយយ៉ាងច្បាស់លាស់ ដើម្បីកុំឱ្យបងប្អូនច្រឡំ។ ហើយប្រាកដ ដូចជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ដែលបាននាំសាសន៍អ៊ីស្រាអែលចេញពីស្រុកអេស៊ីប ហើយបានប្រទានអំណាចឱ្យលោកម៉ូសេ ដើម្បីឱ្យលោកអាចព្យាបាលទាំងសាសន៍ បន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវពស់អសិររិពិសចិក គឺបើសិនជាពួកគេគ្រាន់តែសម្លឹងទៅសត្វពស់ ដែលលោកលើកឡើងនៅខាងមុខគេ ហើយព្រមទាំងបានប្រទានអំណាចឱ្យលោកអាចវាយថ្មជា នោះទឹកនឹងហូរចេញមកមែនហើយ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់បងប្អូនរាល់គ្នាថា រឿងទាំងនេះជារឿងពិត ហើយប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ គឺគ្មាននាមណាទៀតនៅក្រោមមេឃនេះ ក្រៅពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលខ្ញុំបាននិយាយមកនេះ ដែលមនុស្សអាចបានសង្គ្រោះនោះឡើយ។

២១ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយហេតុនេះ បានជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានសន្យានឹងខ្ញុំថា រឿងទាំងឡាយដែលខ្ញុំសរសេរនេះ នឹងត្រូវបានថែរក្សាទុក ហើយបន្តមកឱ្យពូជខ្ញុំពីតំណាមួយទៅតំណាមួយ ដើម្បីឱ្យពាក្យសន្យាដល់យ៉ូសែបអាចបានបំពេញថា ពូជលោកនឹងពុំត្រូវវិនាសឡើយ ដរាបណាមានផែនដីនេះ។

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

២២ ហេតុដូច្នោះហើយ រឿងទាំងនេះនឹងបន្តពីតំណាមួយទៅតំណាមួយទៀត ដរាបណាមានផែនដីនេះ ហើយរឿងទាំងនេះនឹងបន្តទៅមុខតាមបំណង និងព្រះហឫទ័យនៃព្រះ ឯសាសន៍ណាដែលនឹងបានពាក្យទាំងនេះ នោះពួកគេនឹងត្រូវបានជំនុំជំរះ ស្របតាមពាក្យទាំងប៉ុន្មាន ដែលបានសរសេរទុក។

២៣ ត្បិតយើងព្យាយាមខំសរសេរពាក្យទាំងនេះ ដើម្បីបញ្ចុះបញ្ចូលកូនចៅយើង និងបងប្អូនយើងផង ដើម្បីឲ្យជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយឲ្យស្រុះស្រួលនឹងព្រះ ត្បិតយើងដឹងថា មានតែដោយព្រះគុណទេ ទើបយើងបានសង្គ្រោះ បន្ទាប់ពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងអាចធ្វើបាន។

២៤ ហើយទោះបីយើងមានជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទក៏ដោយ គង់តែយើងកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេដែរ ហើយទន្ទឹងចាំព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន រហូតដល់ក្រឹត្យវិន័យនោះបានបំពេញ។

២៥ ត្បិតដោយគោលបំណងនេះហើយ ដែលក្រឹត្យវិន័យនេះត្រូវបានចែងមក ហេតុដូច្នោះហើយ ក្រឹត្យវិន័យបានក្លាយទៅជាស្លាប់ចំពោះយើង ហើយយើងត្រូវបានធ្វើឲ្យរស់ឡើងវិញ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់យើង តែយើងនៅតែកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យនេះ ពីព្រោះមកពីព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ។

២៦ ហើយយើងនិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ យើងអររីករាយក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យើងផ្សាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ យើងព្យាករណ៍អំពីព្រះគ្រីស្ទ ហើយយើងសរសេរ ស្របតាមពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់យើង ដើម្បីឲ្យកូនចៅយើងអាចដឹងថា តើត្រូវស្វែងរកប្រភពទឹកទឹកណាមួយ ដើម្បីឲ្យបានផ្តាច់ចាប់របស់ពួកគេ។

២៧ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនិយាយអំពីក្រឹត្យវិន័យ ដើម្បីឲ្យកូនចៅយើងអាចដឹងនូវភាពស្លាប់នៃក្រឹត្យវិន័យនោះ ហើយដោយបានដឹងនូវភាពស្លាប់នៃក្រឹត្យវិន័យនោះ នោះពួកគេអាចទន្ទឹងដល់ជីវិតដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយដឹងពីហេតុអ្វីបានជាក្រឹត្យវិន័យនេះត្រូវបានប្រទានមក។ ហើយបន្ទាប់ពីក្រឹត្យវិន័យនេះត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះពួកគេមិនត្រូវធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងទ្រង់ទៀតឡើយ នៅពេលក្រឹត្យវិន័យនោះត្រូវបោះបង់ចោលទៅ។

២៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱប្រជាជនខ្ញុំអើយ អ្នករាល់គ្នាជាមនុស្សក្បាលរឹង ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាខ្ញុំនិយាយយ៉ាងក្បោះក្បាយដល់អ្នក ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចយល់ច្រឡំ។ ឯពាក្យទាំងប៉ុន្មាន ដែលខ្ញុំបាននិយាយនេះនឹងឈរជាទីបន្ទាល់ទាស់នឹងអ្នក ព្រោះពាក្យទាំងនេះគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់បង្រៀនមនុស្សណាម្នាក់អំពីផ្លូវត្រឹមត្រូវ ព្រោះផ្លូវត្រឹមត្រូវ គឺជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយមិនបដិសេធទ្រង់ឡើយ ព្រោះបើអ្នកមិនទទួលស្គាល់ទ្រង់ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏មិនទទួលស្គាល់សេចក្តីព្យាករណ៍នៃពួកព្យាករ ហើយនឹងក្រឹត្យវិន័យដែរ។

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

២៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ផ្លូវត្រឹមត្រូវ គឺជឿ
ដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយមិនបដិសេធទ្រង់ឡើយ ឯព្រះគ្រីស្ទ គឺជាព្រះ
ដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នករាល់គ្នាត្រូវ
ក្រាបចំពោះទ្រង់ ហើយថ្វាយបង្គំទ្រង់ឲ្យអស់ពីសមត្ថភាព អស់ពី
គំនិត អស់ពីកម្លាំង ហើយអស់ពីព្រលឹងទាំងមូលរបស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើដូច្នោះ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងពុំត្រូវបាន
បណ្តេញចេញឡើយ។

៣០ ហើយដរាបណាជាការចាំបាច់ នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវតែកាន់តាម
ពិធីប្រព្រឹត្ត និងពិធីបរិសុទ្ធទាំងឡាយនៃព្រះ រហូតដល់ក្រឹត្យវិន័យ
ដែលប្រគល់ដល់លោកម៉ូសេនោះបានបំពេញ។

And now behold, I say unto you that the right way
is to believe in Christ, and deny him not; and Christ
is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow
down before him, and worship him with all your
might, mind, and strength, and your whole soul; and
if ye do this ye shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must
keep the performances and ordinances of God until
the law shall be fulfilled which was given unto
Moses.

នីហ្វែ ទី ២ 26

- ១ ឱកូនចៅរបស់ខ្ញុំ និងបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ហើយបន្ទាប់ពីព្រះគ្រីស្ទ និងមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ នោះទ្រង់នឹងបង្ហាញរូបអង្គ ទ្រង់ដល់អ្នករាល់គ្នា ឯព្រះបន្ទូលទាំងឡាយដែលទ្រង់នឹងមានព្រះ បន្ទូលមកអ្នក នោះនឹងទៅជាក្រឹត្យវិន័យ ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើ តាម។
- ២ ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំបានឃើញជាច្រើនតំណ បានស្លាប់ទៅ ហើយនឹងមានសង្គ្រាមដ៏ធំៗ និងការទាស់ទែងគ្នា ទាំងឡាយនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនខ្ញុំ។
- ៣ ហើយបន្ទាប់ពីព្រះមេស៊ីនឹងយាងមក នោះនឹងមានទីសម្គាល់ ជាច្រើន ប្រាប់ឲ្យប្រជាជនខ្ញុំដឹងជាមុនអំពីកំណើតរបស់ទ្រង់ និង អំពីការសុគត និងដំណើររស់ឡើងវិញនៃទ្រង់ដែរ ហើយថ្ងៃនោះ នឹងទៅជាថ្ងៃដ៏ធំ ហើយគួរឲ្យស្ងែងខ្លាចចំពោះពួកទុច្ចរិត ព្រោះពួក គេនឹងត្រូវវិនាស ហើយពួកគេវិនាសពីព្រោះមកពីពួកគេបណ្តេញ ពួកព្យាការី និងពួកបរិសុទ្ធចេញ ព្រមទាំងចោលថ្ម ហើយសម្លាប់គេ ផង ហេតុដូច្នោះហើយ សម្រែកនៃឈាមពួកបរិសុទ្ធនឹងបន្តិចដី ឡើងទៅដល់ព្រះទាស់នឹងពួកគេ។
- ៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលថា អស់ពួកអ្នកដែលឆ្លើងឆ្មៃ និងពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើ ទុច្ចរិត នោះថ្ងៃនឹងមកដល់ដែលនឹងឆេះពួកគេអស់ ត្បិតពួកគេបីដូច ជាចំបើង។
- ៥ ឯពួកអ្នកដែលសម្លាប់ពួកព្យាការី និងពួកបរិសុទ្ធ នោះព្រះ អម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ទីជម្រៅនៃផែនដី នឹងលេបគេ ហើយភ្នំនឹងគ្របលើពួកគេ ហើយខ្យល់ព្យុះកំណាច នឹងក្អួតពួកគេ ហើយអគារនឹងដួលលើពួកគេបោកសង្កត់ពួកគេឲ្យ បែកជាដុំៗ ហើយកិនពួកគេឲ្យម៉ត់ដូចម្សៅ។
- ៦ ហើយព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ពួកគេ នឹងត្រូវពិនិត្យពិច័យនឹងផ្ការលាស់ និងផ្លែកបន្ទោរ និងផែនដីរញួយ ព្រមទាំងការបំផ្លិចបំផ្លាញគ្រប់យ៉ាង ព្រោះភ្លើងនៃសេចក្តីពិរោធនៃ ព្រះអម្ចាស់នឹងឆេះឡើងទាស់នឹងគេ ហើយពួកគេនឹងដូចជាចំបើង ហើយថ្ងៃនោះដែលមកដល់នឹងឆេះពួកគេទៅ។
- ៧ ឱសេចក្តីឈឺចាប់ និងសេចក្តីព្រួយបារម្ភនៃព្រលឹងខ្ញុំ ចំពោះការ ស្លាប់បាត់បង់នៃប្រជាជនខ្ញុំអើយ! ត្បិតខ្ញុំ នីហ្វែបានឃើញការណ៍ នេះ ហើយវាសឹងតែបំផ្លាញខ្ញុំពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវ អំពាវនាវដល់ព្រះរបស់ខ្ញុំថា ៖ ផ្លូវរបស់ទ្រង់ពិតជាត្រឹមត្រូវមែន។

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកសុចរិតណាដែលប្រុងស្តាប់តាមពាក្យទាំងឡាយនៃពួកព្យាករណ៍ហើយមិនបំផ្លាញពួកព្យាករណ៍ចោល តែទន្ទឹងចាំព្រះគ្រីស្ទវិញ ដោយចាំមើលយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវទិសម្តាល់ទាំងឡាយដែលបានផ្តល់ឲ្យ ទោះជាមានការបៀតបៀនយ៉ាងណាក៏ដោយ—មើលចុះ ពួកគេនេះហើយដែលនឹងពុំត្រូវវិនាសឡើយ។

៩ ប៉ុន្តែព្រះរាជបុត្រានៃសេចក្តីសុចរិត នឹងលេចមកឲ្យពួកគេឃើញហើយទ្រង់នឹងប្រោសពួកគេឲ្យជា ហើយពួកគេនឹងមានសេចក្តីសុខសាន្ត រហូតដល់តំណទីបីបានស្លាប់ទៅ ហើយមនុស្សជាច្រើននៃតំណទីបួនក៏នឹងស្លាប់ទៅក្នុងសេចក្តីសុចរិតដែរ។

១០ ហើយកាលការណ៍ទាំងនេះបានកន្លងផុតទៅ នោះការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងឆាប់រហ័ស នឹងកើតឡើងដល់ប្រជាជនខ្ញុំ ទោះជាមានការឈឺចាប់ក្នុងព្រលឹងខ្ញុំក្តី គង់តែខ្ញុំបានឃើញការណ៍នេះដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំដឹងថា ការណ៍នេះនឹងកើតឡើង ហើយពួកគេនឹងលក់ខ្លួនដោយឥតប្រយោជន៍ ត្បិតសម្រាប់រង្វាន់នៃការឆ្អឹងឆ្អែ និងការឥតប្រយោជន៍របស់ពួកគេ គឺពួកគេនឹងច្រូតនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញពីព្រោះមកពីពួកគេចូលនឹងអារក្ស ហើយរើសកិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្តីងងឹតជាជាងពន្លឺ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេត្រូវចុះទៅស្ថាននរក។

១១ ព្រោះព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ នឹងពុំតស៊ូគង់នៅជាមួយនឹងមនុស្សជាតិទេ។ ហើយកាលណាព្រះវិញ្ញាណឈប់តស៊ូគង់នៅជាមួយនឹងមនុស្ស ពេលនោះសេចក្តីបំផ្លាញយ៉ាងឆាប់រហ័សនឹងមកដល់ ហើយការណ៍នេះធ្វើឲ្យព្រលឹងខ្ញុំកើតទុក្ខ។

១២ ហើយដូចជាខ្ញុំបាននិយាយអំពីការបរិវត្តន៍ពួកសាសន៍យូដាថា ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ នោះក៏ជាការចាំបាច់ដែរថា ពួកសាសន៍ដទៃត្រូវតែបានបរិវត្តថា ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច

១៣ ហើយថាទ្រង់នឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់អស់អ្នកណា ដែលជឿដល់ទ្រង់ ដោយព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មែនហើយ គឺដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន ដោយសម្តែងអព្វុតហេតុទាំងឡាយ ទិសម្តាល់ទាំងឡាយ និងការណ៍អស្ចារ្យដ៏ធំទាំងឡាយនៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្សស្របតាមសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ។

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំព្យាករណ៍ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាអំពីគ្រាចុងក្រោយបង្អស់ អំពីថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យកើតការណ៍អស់ទាំងនេះដល់កូនចៅមនុស្ស។

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

១៥ បន្ទាប់ពីពូជខ្ញុំ និងពូជបងៗរបស់ខ្ញុំ ចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ ហើយត្រូវពួកសាសន៍ដទៃវាយ មែនហើយ គឺបន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់ដ៏ ជាព្រះ ទ្រង់បានបោះទ័ពឡើយពីទ្រព្យកេ ហើយដាក់ទាហានបង្ហាង នៅជុំវិញពួកគេ ហើយចាត់ចែងគ្រឿងចម្បាំងច្បាំងនឹងពួកគេ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបានបន្ទាបចុះដល់ដី ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ ដោយ គង់តែពួកគេមិននៅរស់ដែរ ពេលនោះពាក្យទាំងឡាយ របស់ពួកសុចរិត នឹងត្រូវបានសរសេរទុក ហើយពាក្យអធិស្ឋានទាំង ឡាយនៃពួកស្មោះត្រង់នឹងត្រូវបានឮ ឯអស់ពួកអ្នកដែលបានចុះ អន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ ក៏នឹងមិនត្រូវភ្លេចដែរ។

១៦ ព្រោះពួកអ្នកដែលនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល នឹងនិយាយចេញពីដី ហើយសម្តីរបស់ពួកគេនឹងចេញពីផ្ទៃដីមក ឯសំឡេងរបស់ពួកគេ បីដូចជាសំឡេងនៃពួកគ្រូខាប ព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹង ប្រទានអំណាចដល់គេ ដើម្បីឲ្យគេអាចខ្សឹបអំពីរឿងដែលទាក់ទង នឹងគេ គឺដូចជាសំឡេងចេញពីដី ហើយសម្តីរបស់គេនឹងខ្សឹបចេញ ពីផ្ទៃដី។

១៧ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ ពួកគេ នឹងសរសេរការណ៍ទាំងឡាយ ដែលនឹងត្រូវបានធ្វើនៅក្នុង ចំណោមពួកគេ ហើយការណ៍ទាំងនោះនឹងត្រូវបានសរសេរទុក ហើយបិទត្រាទុកក្នុងគម្ពីរ១ ឯពួកអ្នកដែលបានចុះអន់ថយក្នុងការ ឥតជំនឿនឹងពុំបានការណ៍ទាំងនោះទេ ព្រោះពួកគេរកបំផ្លាញ ការណ៍ទាំងឡាយនៃព្រះ។

១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកអ្នកដែលត្រូវបំផ្លាញចោល គឺត្រូវបំផ្លាញ យ៉ាងឆាប់រហ័ស ហើយពួកដែលគួរស្វែងខ្លាចជាច្រើនឥតគណនា នឹងស្លាប់បាត់បង់ដូចជាអង្កាម — មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ ការណ៍នេះកើតឡើងមួយភ្លែត ដោយឥតដឹងមុន។

១៩ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ពួកអ្នកដែលចុះអន់ថយក្នុង ការឥតជំនឿនឹងត្រូវវាយដោយដៃនៃពួកសាសន៍ដទៃ។

២០ ឯពួកសាសន៍ដទៃបានលើកខ្លួនឡើងក្នុងការឆ្អឹងឆ្អែនៃភ្នែកគេ ហើយក៏ជំពប់ ពីព្រោះមកពីភាពធំណាស់ហ្ន៎នៃថ្មដំពប់របស់ពួកគេ គឺពួកគេបានស្ថាបនាសាសនាចក្រជាច្រើនឡើង ទោះជាយ៉ាងនោះ ក៏ដោយ គង់តែពួកគេមើលងាយអំណាច និងអព្ភតហេតុទាំងឡាយ នៃព្រះដែរ ហើយបង្រៀនដល់ខ្លួនគេអំពីប្រាជ្ញា និងចំណេះវិជ្ជា របស់ពួកគេវិញ ដើម្បីពួកគេអាចបានកម្រៃ ហើយសង្កត់សង្កិនលើ មនុស្សទាល់ក្រ។

២១ ហើយមានសាសនាចក្រជាច្រើនដែលបានស្ថាបនាឡើង ដោយ បង្កឲ្យមានការឈ្នានីស ការឈ្លោះប្រកែក និងចិត្តអាក្រក់។

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

២២ ហើយក៏មានបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ទាំងឡាយ គឺដូចជាកាលពីជំនាន់ដើមដែរ ស្របតាមបក្សព័ន្ធនៃអារក្ស ត្បិតវាជាអ្នកបង្កើតការណ៍អស់ទាំងនេះ មែនហើយ គឺជាអ្នកបង្កើតយាតកម្ម និងអំពើទាំងឡាយនៃសេចក្តីងងឹត មែនហើយ ហើយវាទាក់កញ្ចក់អ្នកទៅដោយខ្សែបន្តា រហូតដល់វាចងពួកគេ ដោយខ្សែជាប់របស់វារហូតតទៅ។

២៣ ត្បិតមើលចុះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់ពុំធ្វើការនៅក្នុងសេចក្តីងងឹតឡើយ។

២៤ ទ្រង់មិនធ្វើការណ៍ណាឡើយ លើកលែងតែការណ៍នោះមានប្រយោជន៍ដល់មនុស្សលោក ត្បិតទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោកដល់ម្ល៉េះ បានជាទ្រង់ប្តូរជីវិតទ្រង់ផ្ទាល់ ដើម្បីទ្រង់អាចទាញមនុស្សទាំងអស់មករកទ្រង់។ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់មិនដែលបញ្ជាដល់អ្នកណាម្នាក់ថា គេនឹងមិនគួរទទួលយកសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់នោះឡើយ។

២៥ មើលចុះ តើទ្រង់ដែលបង្ខំសំឡេងដាក់អ្នកណាម្នាក់ថា ៖ ថយចេញពីយើងទៅឬអី? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ៖ ទេ ប៉ុន្តែទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ មករកយើងចុះ អស់អ្នករាល់គ្នានៅចុងផែនដីអើយ ចូរទិញទឹកដោះ និងទឹកឃ្មុំដោយឥតបង់ប្រាក់ ហើយឥតថ្លៃផង។

២៦ មើលចុះ តើទ្រង់ដែលបានបញ្ជាឲ្យអ្នកណាម្នាក់ចេញពីសាលាជំនុំ ឬចេញពីទីកន្លែងថ្វាយបង្គំទាំងឡាយឬទេ? មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ៖ ទេ។

២៧ តើទ្រង់ដែលបានបញ្ជាមិនឲ្យអ្នកណាម្នាក់ទទួលយកសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ឬទេ? មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ៖ ទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បានប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះនេះដោយឥតយកថ្លៃដល់មនុស្សលោកទាំងអស់ ហើយទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យស្រ្តីទ្រង់បញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សលោកទាំងអស់ឲ្យប្រែចិត្ត។

២៨ មើលចុះ តើទ្រង់ដែលបានបញ្ជាមិនឲ្យអ្នកណាម្នាក់ទទួលយកសេចក្តីល្អសប្បុរសរបស់ទ្រង់ឬទេ? មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ៖ ទេ ប៉ុន្តែមនុស្សលោកទាំងអស់បានទទួលយកឯកសិទ្ធិដូចគ្នា ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់ត្រូវបានហាមប្រាមឡើយ។

២៩ ទ្រង់បញ្ជាថា មិនត្រូវមានឧបាយកលផ្នែកសង្ឃឡើយ ត្បិតមើលចុះ ឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ គឺជាការណ៍ដែលមនុស្សបង្រៀន ហើយតាំងខ្លួនឡើងជាពន្លឺដល់មនុស្សលោក ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានកម្រៃ និងការសរសើរតម្កើងពីមនុស្សលោក ប៉ុន្តែពួកគេមិនស្វែងរកសុខុមាលភាព នៃក្រុងស៊ីយ៉ូនឡើយ។

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

៣០ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានហាមមិនឲ្យមានការណ៍ នេះ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានប្រទានព្រះ បញ្ញត្តិមួយថា មនុស្សលោកទាំងអស់ត្រូវមានសេចក្តីសប្បុរស ឯ សេចក្តីសប្បុរសនោះ គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ បើសិនជាពួកគេគ្មាន សេចក្តីសប្បុរសទេ នោះពួកគេក៏ពុំមែនជាអ្វីទាំងអស់។ ហេតុដូច្នោះ ហើយ បើសិនជាពួកគេមានសេចក្តីសប្បុរស នោះពួកគេនឹងមិនទ្រាំ ឲ្យអ្នកធ្វើការនៅក្រុងស៊ីយ៉ូនត្រូវវិនាសឡើយ។

៣១ ប៉ុន្តែអ្នកធ្វើការនៅក្រុងស៊ីយ៉ូន នឹងធ្វើការសម្រាប់ក្រុងស៊ីយ៉ូន ព្រោះបើសិនជាពួកគេធ្វើការដើម្បីប្រាក់ នោះពួកគេនឹងត្រូវវិនាស។

៣២ ហើយម្យ៉ាងទៀត ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានបញ្ជាថា មនុស្ស លោកមិនត្រូវធ្វើឃាតកម្ម ថាពួកគេមិនត្រូវរុករាន ថាពួកគេមិនត្រូវ លួច ថាពួកគេមិនត្រូវយកព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះរបស់គេ ជាអសារភីតការឡើយ ថាពួកគេមិនត្រូវឈ្នើស ថាពួកគេមិនត្រូវ មានគំនិតអាក្រក់ ថាពួកគេមិនត្រូវទាស់គ្នាទៅវិញទៅមក ថាពួកគេ មិនត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយ ហើយថាពួកគេមិនត្រូវ ធ្វើអំពើអស់ទាំងនេះឲ្យសោះ ព្រោះអ្នកណាដែលធ្វើអំពើទាំងនោះ នឹងត្រូវវិនាស។

៣៣ ព្រោះអំពើទុច្ចរិតទាំងនេះ ពុំមែនកើតមកពីព្រះអម្ចាស់ទេ ព្រោះ ទ្រង់ធ្វើនូវអ្វីដែលសុទ្ធតែល្អនៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្សវិញ ហើយទ្រង់មិនធ្វើការណ៍ឡើយ លើកលែងតែការណ៍នោះ ច្បាស់លាស់ដល់កូនចៅមនុស្ស ហើយទ្រង់អញ្ជើញពួកគេទាំង អស់គ្នាឲ្យមករកទ្រង់ ហើយទទួលទាននូវសេចក្តីល្អសប្បុរសរបស់ ទ្រង់ ហើយទ្រង់ពុំបដិសេធអ្នកណាម្នាក់ ដែលមករកទ្រង់ឡើយ គឺ ទាំងខ្មៅ និងស ទាំងបារតេ និងសេរី ទាំងប្រុស និងស្រី ហើយទ្រង់ នឹកចាំដល់ពួកអ្នកភីតសាសនា ហើយមនុស្សទាំងអស់ ទាំងពួក សាសន៍យូដា និងពួកសាសន៍ដទៃ ក៏ដូចគ្នានៅចំពោះព្រះដែរ។

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

នីហ្វេ ទី ២ 27

- ១ ប៉ុន្តែមើលចុះ នៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់ ឬនៅថ្ងៃនៃពួកសាសន៍ដទៃ — មែនហើយ មើលចុះ សាសន៍ទាំងអស់នៃពួកសាសន៍ដទៃ និងព្រមទាំងសាសន៍យូដាផង ទាំងពួកអ្នកដែលនឹងមកនៅលើដែនដីនេះ និងពួកអ្នកដែលមកពីដែនដីដទៃផង មែនហើយ គឺនៅលើអស់ទាំងដែនដីនៅលើផែនដីនេះ មើលចុះ ពួកគេនឹងស្រវឹងនឹងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមគ្រប់ប្រការ។
- ២ ហើយកាលថ្ងៃនោះមកដល់ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់នឹងពិនិត្យពិច័យពួកគេដោយផ្លូវ និងដោយកញ្ជក់ដី និងដោយសូរគ្រាំគ្រង និងដោយខ្យល់កូច និងដោយព្យុះសង្ស័យ និងដោយអណ្តាតភ្លើងដែលឆេះបំផ្លាញ។
- ៣ ហើយគ្រប់ទាំងសាសន៍ដែលច្បាំងនឹងក្រុងស៊ីយ៉ូន និងពួកដែលធ្វើទុក្ខដល់ទីក្រុងនោះ ពួកគេនឹងប្រៀបដូចជាសត្វឃ្នក គឺជាការនិមិត្តនៅពេលយប់ទេ មែនហើយ ការណ៍នោះនឹងបានកើតដល់ពួកគេដែរ គឺប្រៀបដូចជាមនុស្សឃ្នកដែលបានយល់សត្វ ហើយមើលចុះ យល់សត្វឃ្នកឃើញថាខ្លួនបានបរិភោគ តែលុះភ្ញាក់ឡើង នោះព្រលឹងខ្លួននៅទទេ ឬប្រៀបដូចជាមនុស្សស្រែកដែលបានយល់សត្វ ហើយមើលចុះ យល់សត្វឃ្នកឃើញថាខ្លួនបានផឹក តែលុះភ្ញាក់ឡើង ហើយមើលចុះ ខ្លួននៅលើយ ហើយព្រលឹងគេនៅតែមានសម្រេក មែនហើយ ពួកបណ្តាជនពីគ្រប់ទាំងសាសន៍ ដែលច្បាំងនឹងភ្នំស៊ីយ៉ូន ពួកគេក៏នឹងទៅជាដូច្នោះដែរ។
- ៤ ត្បិតមើលចុះ អស់អ្នកណាដែលធ្វើអំពើទុច្ចរិត ចូរអ្នករាល់គ្នានៅជាស្នាក់ស្ទើរ ហើយកាំងឆ្ងល់ចុះ ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងស្រែក ហើយយំ មែនហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងស្រវឹង តែមិនមែនដោយស្រា ទំពាំងបាយជូរទេ អ្នករាល់គ្នាទ្រេតទ្រោតទៅ តែមិនមែនដោយគ្រឿងស្រវឹងឡើយ។
- ៥ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាក់វិញ្ញាណ ដែលបណ្តាលឲ្យលក់សឹមមកលើអ្នករាល់គ្នា។ ត្បិតមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានបិទភ្នែក ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបានទទួលស្គាល់ពួកព្យាករ ហើយទ្រង់បានលាក់កំបាំងអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់អ្នក និងពួកហោររបស់អ្នក ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នក។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងនាំចេញមកដល់អ្នករាល់គ្នានូវពាក្យទាំងឡាយនៃគម្ពីរមួយ ហើយនោះគឺជាពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកអ្នក ដែលបានលង់លក់។
- ៧ ហើយមើលចុះ គម្ពីរនោះនឹងត្រូវបានបិទគ្រា ហើយនៅក្នុងគម្ពីរនោះនឹងមានវិវរណៈពីព្រះ ចាប់ពីកំណើតលោកិយមក រហូតដល់ចុងបំផុត។

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រោះតែការណ៍ទាំងឡាយដែលបានបិទ ត្រាទុក នោះការណ៍ទាំងឡាយដែលបិទត្រាទុកនោះ មិនត្រូវបាននាំ ចេញមកនៅក្នុងគ្រាដែលមនុស្សធ្វើអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើម ឆ្កើមទាំងឡាយឡើយ។ ហេតុដូច្នោះហើយ គម្ពីរនោះនឹងត្រូវបាន លាក់ទុកពីពួកគេ។

៩ ប៉ុន្តែគម្ពីរនោះ នឹងត្រូវបានប្រគល់មនុស្សម្នាក់ ហើយអ្នកនោះ នឹងនាំពាក្យទាំងឡាយនៅក្នុងគម្ពីរនោះ ដែលជាពាក្យទាំងឡាយ នៃពួកអ្នកដែលបានដេកលង់លក់នៅក្នុងដី ហើយអ្នកនោះនឹង ប្រគល់ពាក្យទាំងនេះដល់អ្នកផ្សេងទៀត

១០ ប៉ុន្តែពាក្យណាដែលត្រូវបានបិទត្រាទុក អ្នកនោះនឹងមិនត្រូវនាំ ចេញមក ឬក៏ប្រគល់គម្ពីរនោះឲ្យអ្នកណាដែរ។ គ្បិតគម្ពីរនោះ នឹង ត្រូវបានបិទត្រា ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ឯវិវរណៈដែលត្រូវបានបិទ ត្រាទុកនោះ នឹងត្រូវបានរក្សាទុកនៅក្នុងគម្ពីរនោះ រហូតដល់កំណត់ នៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យពាក្យទាំងនោះអាចបាននាំចេញមក គ្បិត មើលចុះ ពាក្យទាំងនោះប្រាប់គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ចាប់តាំងពី កំណើតលោកិយមក រហូតដល់ចុងបំផុត។

១១ ហើយកាលគ្រានោះមកដល់ ពាក្យទាំងឡាយដែលត្រូវបានបិទ ត្រាទុកនៅក្នុងគម្ពីរនោះ នឹងត្រូវបានយកមកអាននៅលើដំបូលផ្ទះ ហើយពាក្យទាំងនោះនឹងត្រូវបានអានដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់នឹងត្រូវបានបើកសម្តែងដល់កូនចៅ មនុស្ស ប្រាប់ពីអ្វីដែលធ្លាប់មាននៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស និងពីអ្វីដែលនឹងមានរហូតដល់ចុងបំផុតផែនដី។

១២ ហេតុដូច្នោះហើយ នៅថ្ងៃនោះ កាលគម្ពីរនោះនឹងត្រូវបាន ប្រគល់ដល់មនុស្សម្នាក់ ដែលខ្ញុំបាននិយាយមកនោះ គម្ពីរនោះនឹង ត្រូវបានលាក់ពីភ្នែកនៃមនុស្សលោក ដើម្បីកុំឲ្យមានភ្នែកអ្នកណា មើលឃើញគម្ពីរនោះឡើយ លើកលែងតែពួកសាក្សីបីនាក់ប៉ុណ្ណោះ ដែលនឹងមើលបានឃើញគម្ពីរនោះដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ក្រៅពី អ្នកនោះដែលត្រូវបានប្រគល់គម្ពីរ ហើយពួកគេនឹងធ្វើបន្ទាល់អំពី សេចក្តីពិតនៃគម្ពីរនោះ និងការណ៍ទាំងឡាយដែលនៅក្នុងនោះ។

១៣ ហើយនឹងគ្មានអ្នកណាផ្សេងទៀតមើលឃើញគម្ពីរនោះឡើយ លើកលែងតែមនុស្សមួយចំនួនតូច ស្របតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះ ដើម្បីធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ប្រាប់ដល់កូនចៅមនុស្ស គ្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ពាក្យទាំងឡាយ របស់ពួកស្មោះត្រង់នឹងនិយាយ ហាក់ដូចជាពាក្យមកពីមនុស្ស ស្លាប់។

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

១៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ដីជាព្រះ ទ្រង់នឹងចាប់ផ្តើមនាំ ពាក្យទាំងឡាយក្នុងគម្ពីរនោះចេញមក ហើយទ្រង់នឹងតាំងព្រះ បន្ទូលនៃទ្រង់ ដោយមាត់នៃពួកសាក្សីទាំងប៉ុន្មាន ដែលទ្រង់យល់ ថាល្អគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ទ្រង់ហើយ ហើយវេទនាដល់អ្នកណា ដែល មិនទទួលស្គាល់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ!

១៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ដីជាព្រះ ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលទៅអ្នកនោះ ដែលទ្រង់នឹងប្រគល់គម្ពីរនោះ ថា ៖ ចូរយកពាក្យទាំងនេះ ដែលមិនបានបិទត្រាទុក ហើយប្រគល់ ដល់មនុស្សម្នាក់ទៀត ដើម្បីឲ្យគេអាចបង្ហាញពាក្យទាំងនោះ ដល់ អ្នកដែលមានចំណេះម្នាក់ ដោយនិយាយថា ៖ សូមលោកអាន ពាក្យទាំងនេះទៅ។ ហើយអ្នកដែលមានចំណេះនោះនឹងនិយាយ ថា ៖ ចូរយកគម្ពីរមកណោះ ខ្ញុំនឹងអានជូន។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះតែសេចក្តីរុងរឿងនៃពិភពលោក ហើយ ដើម្បីរកកម្រៃ នោះគេនិយាយយ៉ាងនេះ គឺមិនមែនដើម្បីសិរីល្អនៃ ព្រះឡើយ។

១៧ ហើយអ្នកនោះនឹងនិយាយថា ៖ ខ្ញុំមិនអាចយកគម្ពីរនោះមកបាន ទេ ព្រោះគម្ពីរនោះត្រូវបានបិទត្រាទុក។

១៨ ខណៈនោះ អ្នកដែលមានចំណេះនឹងនិយាយថា ៖ ខ្ញុំមិនអាច អានគម្ពីរនោះបានទេ។

១៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ដី ជាព្រះ ទ្រង់នឹងប្រគល់គម្ពីរនោះ ព្រមទាំងពាក្យទាំងឡាយទៅអ្នក ដែលគ្មានចំណេះវិញ ហើយអ្នកដែលគ្មានចំណេះនឹងនិយាយថា ៖ ខ្ញុំគ្មានចំណេះទេ។

២០ ខណៈនោះ ព្រះអម្ចាស់ដីជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា ៖ អ្នកដែលមានចំណេះអានមិនបាន ព្រោះគេមិនទទួលស្គាល់ពាក្យ ទាំងនោះ តែយើងអាចធ្វើកិច្ចការរបស់យើងបាន ហេតុដូច្នោះ ហើយ អ្នកនឹងអានពាក្យទាំងឡាយ ដែលយើងនឹងឲ្យដល់អ្នក។

២១ ចូរកុំប៉ះពាល់ដល់ការណ៍ណាដែលបិទត្រាទុក ព្រោះយើងនឹងនាំ ការណ៍ទាំងនោះចេញមក កាលដល់ពេលកំណត់របស់យើង គួរតែ យើងនឹងបង្ហាញដល់កូនចៅមនុស្សថា យើងអាចធ្វើកិច្ចការរបស់ យើងបាន។

២២ ហេតុដូច្នោះហើយ កាលណាអ្នកបានអានពាក្យទាំងឡាយ ដែល យើងបានបញ្ជាឲ្យអ្នកអាននោះ ហើយបានពួកសាក្សីទាំងឡាយ ដែលយើងបានសន្យាដល់អ្នក ខណៈនោះអ្នកត្រូវបិទត្រាគម្ពីរនោះ ទៀត ហើយលាក់គម្ពីរនោះថ្វាយដល់យើង ដើម្បីយើងអាចរក្សា ពាក្យទាំងឡាយដែលអ្នកមិនទាន់បានអាននៅឡើយ ដល់ដល់ ពេលណា ដែលយើងយល់ថាសមតាមប្រាជ្ញារបស់យើង ដើម្បីនឹង សម្តែងគ្រប់ការណ៍អស់ទាំងនេះដល់កូនចៅមនុស្ស។

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

Then shall the learned say: I cannot read it.

Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.

Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.

២៣ គួរតែមើលចុះ យើងជាព្រះ ហើយយើងជាព្រះនៃអព្វុតហេតុទាំងឡាយ ហើយយើងនឹងបង្ហាញដល់មនុស្សលោកថា យើងនៅតែដដែល ទោះបីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ និងរហូតតទៅ ហើយយើងមិនធ្វើកិច្ចការណាទៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្សឡើយ លើកលែងតែស្របតាមសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេតែប៉ុណ្ណោះ។

២៤ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងទៀតថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលទៅអ្នក ដែលនឹងអាចអានពាក្យទាំងឡាយ ដែលនឹងត្រូវបានប្រគល់ទៅគាត់ថា ៖

២៥ ដរាបណាស្រ្តនេះចូលមកជិតយើងដោយបបួរមាត់របស់គេ ហើយថ្វាយកិត្តិនាមដល់យើងដោយសម្តីរបស់គេ តែបានដកចិត្តគេចេញទៅឆ្ងាយពីយើង ហើយការណ៍ដែលគេកោតខ្លាចដល់យើង គ្រាន់តែជាបង្គាប់របស់មនុស្សដែលបង្រៀនគេប៉ុណ្ណោះ។

២៦ ហេតុនោះ យើងនឹងចាប់ផ្តើមធ្វើការណ៍មួយយ៉ាងអស្ចារ្យនៅចំណោមស្រ្តនេះ មែនហើយ គឺជាការណ៍មួយយ៉ាងអស្ចារ្យ ហើយចម្លែក គួរតែប្រាជ្ញានៃពួកអ្នកប្រាជ្ញ និងពួកអ្នកចេះដឹងរបស់គេ នឹងត្រូវសាបសូន្យទៅ ហើយយោបល់នៃពួកវាវង្សរបស់គេ នឹងត្រូវបិទបាំងដែរ។

២៧ ហើយវេទនាដល់ពួកអ្នក ដែលខ្លះខ្លាំងរកលាក់គំនិតរបស់ខ្លួនពីព្រះអម្ចាស់! ហើយកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ គឺនៅក្នុងទីកំបាំង ហើយពួកគេពោលថា ៖ តើមានអ្នកណាបានឃើញ តើមានអ្នកណាបានស្គាល់យើង? ហើយគេក៏និយាយថា ៖ យីអើ អ្នករាល់គ្នាយល់ជួយអីម៉្លោះ តើនឹងរាប់ជាងស្ទួនទុក ដូចជាដីតដួដែរឬ? ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា យើងនឹងបង្ហាញដល់គេថា យើងស្គាល់គ្រប់កិច្ចការទាំងអស់របស់គេ។ គួរតែរើរបស់ដែលគេបានបង្កើតមកហើយ នឹងពោលពីអ្នកដែលបានបង្កើតខ្លួនថា គេមិនបានបង្កើតខ្ញុំទេឬ? ឬរបស់ដែលគេបានសូន្យធ្វើឡើង នឹងពោលពីអ្នកដែលបានសូន្យធ្វើ នោះថា គេតិចមានតម្លៃ យោបល់អ្វីឡើយដូច្នោះឬ?

២៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ យើងនឹងបង្ហាញដល់កូនចៅមនុស្សថា នៅតែបន្តិចទៀត ប៉ុណ្ណោះទេ នោះព្រៃល្អាណូននឹងត្រឡប់ទៅជាចម្ការដុះដាល ហើយចម្ការដុះដាលនឹងបានរាប់ទុកដូចជាព្រៃវិញ។

២៩ ហើយនៅគ្រានោះ មនុស្សត្រចៀកច្រង់នឹងឮព្រះបន្ទូលក្នុងគម្ពីរនោះ ហើយភ្នែករបស់មនុស្សខ្វាក់ នឹងមើលឃើញពីក្នុងសភាពជាងងឹត ហើយសូន្យសង។

៣០ ឯមនុស្សរាបសានឹងកើនឡើង ហើយមានសេចក្តីអំណរក្នុងព្រះអម្ចាស់ ហើយពួកក្រីក្រនៅក្នុងចំណោមបណ្តាមនុស្ស គេនឹងរីករាយនៅក្នុងព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។

For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.

And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

៣១ ពីព្រោះប្រាកដដូចជាព្រះទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះគេនឹង ឃើញថា មនុស្សដែលគួរស្វែងខ្លាចបានសុន្យបាត់ទៅ មនុស្ស ដែលមើលងាយត្រូវនេះអស់ ហើយពួកមនុស្សដែលរកតែឱកាស នឹងធ្វើការទុច្ចរិត គេនឹងត្រូវវិនាសបាត់អស់រលីងដែរ

៣២ ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលចាប់ពាក្យមនុស្ស ធ្វើឲ្យគេមានទោស ហើយដាក់អន្ទាក់សម្រាប់ចាប់ពួកមនុស្ស ដែលក្រើនរំពួកនៅត្រង់ ទ្វារក្រុង ព្រមទាំងបង្វែរមនុស្សសុចរិតចេញ ដោយរឿងដែលមិន ជាហេតុផង។

៣៣ ហេតុនោះ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះដែលប្រោសលោះអំប្រាហាំ ទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលពីដំណើរពួកអង្សយ៉ាកុប ដូច្នោះថា ៖ ឥឡូវនេះ ពួក យ៉ាកុបមិនត្រូវខ្មាសទៀតឡើយ ក៏មិនត្រូវស្អុតស្លាំងទៀតដែរ។

៣៤ តែកាលណាគេឃើញកូនចៅគេ បានឃើញកិច្ចការដែលដៃ យើងនឹងធ្វើនៅកណ្តាលគេ នោះគេនឹងញែកឈ្មោះយើងជាបរិសុទ្ធ ហើយរាប់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍យ៉ាកុបទុកជាបរិសុទ្ធដែរ ហើយ នឹងកោតខ្លាចដល់ព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលផង។

៣៥ ឯពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តខុសខាងវិញ្ញាណ គេនឹងមានយោបល់វិញ ហើយមនុស្សដែលអ្វីរទាំ នឹងទទួលសេចក្តីប្រៀនប្រដៅ។

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.

But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.

They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

នីហ្វែ ទី ២ 28

- ១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំបាន និយាយប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ស្របតាមដែលព្រះវិញ្ញាណបានបង្គាប់ខ្ញុំ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំដឹងថាការណាទាំងនោះត្រូវតែកើតជាប្រាកដ។
- ២ ហើយអ្វីៗដែលនឹងត្រូវបានសរសេរចេញពីកម្ពីរនោះ នឹងមាន ប្រយោជន៍យ៉ាងធំចំពោះកូនចៅមនុស្ស ហើយជាពិសេស ចំពោះ ពូជយើង ដែលជាសំណល់នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល។
- ៣ គួរតែហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅថ្ងៃនោះ សាសនាចក្រទាំង ឡាយបានស្ថាបនាឡើង តែមិនបានស្ថាបនាឡើងសម្រាប់ថ្វាយ ដល់ព្រះអម្ចាស់ទេ កាលសាសនាចក្រមួយនឹងនិយាយសាសនា ចក្រមួយទៀតថា ៖ មើលចុះ គឺខ្ញុំនេះហើយ ជាសាសនាចក្រ នៃព្រះ អម្ចាស់ ឯសាសនាចក្រផ្សេងៗទៀតនឹងនិយាយថា ៖ គឺខ្ញុំទេតើ ដែលជាសាសនាចក្រនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយសាសនាចក្រនីមួយៗ ដែលបានស្ថាបនាឡើង តែងតែនិយាយថាដូច្នោះ តែមិនបាន ស្ថាបនាឡើងសម្រាប់ថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ —
- ៤ ហើយពួកគេនឹងឈ្លោះប្រកែកគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយពួកសង្ឃ របស់គេក៏ឈ្លោះប្រកែកគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយពួកគេនឹងបង្រៀន អំពីចំណេះរបស់ខ្លួន តែមិនទទួលស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែល បានប្រទានសម្តីនោះទេ។
- ៥ ហើយពួកគេមិនទទួលស្គាល់ព្រះចេស្តានៃព្រះ ជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធ នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទេ ហើយពួកគេនិយាយទៅរកប្រជាជន ថា ៖ ចូរប្រុងស្តាប់តាមយើង ហើយស្តាប់តាមលទ្ធិរបស់យើងចុះ គួរតែមើលចុះ សព្វថ្ងៃនេះ គ្មានព្រះទេ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ និងព្រះដ៏ ប្រោសលោះ បានធ្វើកិច្ចការរបស់ទ្រង់រួចស្រេចបាច់ហើយ ហើយ ទ្រង់បានប្រទានអំណាចរបស់ទ្រង់មកមនុស្សលោក
- ៦ មើលចុះ ចូរប្រុងស្តាប់តាមលទ្ធិរបស់យើងចុះ បើសិនជាពួកគេ ប្រាប់ថា មានអព្ភូតហេតុបានសម្តែងឡើង ដោយព្រះហស្តនៃព្រះ អម្ចាស់ ចូរកុំជឿឲ្យសោះ គួរតែសព្វថ្ងៃនេះ ទ្រង់មិនមែនជាព្រះនៃ អព្ភូតហេតុទេ ទ្រង់បានធ្វើកិច្ចការរបស់ទ្រង់រួចស្រេចបាច់ហើយ។
- ៧ មែនហើយ ហើយនឹងមានមនុស្សជាច្រើននិយាយថា ៖ ចូរយើង ស៊ីផឹក ហើយអរសប្បាយទៅចុះ គួរតែស្តែកឡើង យើងត្រូវស្លាប់ ហើយ ហើយនឹងបានស្រួលដល់យើង។

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Harken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God today, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

៨ ហើយនឹងមានមនុស្សជាច្រើននិយាយថា ៖ ចូរយើងស៊ីផឹក ហើយអរសប្បាយទៅចុះ ប៉ុន្តែចូរកោតខ្លាចដល់ព្រះ — ទ្រង់នឹង រាប់ថាសុចរិតក្នុងការប្រព្រឹត្តអំពើបាបបន្តិចបន្តួច មែនហើយ ដូចជា និយាយកុហកបន្តិចបន្តួច ជិះជាន់មនុស្សផ្សេងដោយសារសម្តី របស់គេ ជីករណ្តៅទុកដាក់អ្នកជិតខាងខ្លួន គ្មានខុសអ្វីទេចំពោះ ការណ៍ទាំងនេះ ហើយចូរយើងប្រព្រឹត្តនូវការណ៍អស់ទាំងនេះទៅ ចុះ ត្បិតស្តែកឡើងយើងត្រូវស្លាប់ហើយ ហើយប្រសិនបើយើង បែរជាមានទោសទៅវិញ នោះព្រះទ្រង់នឹងវាយយើងពីរបីរំពាត់ ហើយនៅទីបំផុត យើងក៏នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះនៅក្នុងនគរព្រះ ដែរ។

៩ មែនហើយ ហើយនឹងមានមនុស្សជាច្រើនដែលនឹងបង្រៀនតាម របៀបនេះ គឺជាលទ្ធិក្លែងក្លាយ ឥតខ្ចីមសារ ហើយឥតប្រយោជន៍ ហើយនឹងអ្នកនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន ហើយនឹងលាក់គំនិតរបស់ខ្លួនពី ព្រះអម្ចាស់ ហើយកិច្ចការរបស់ពួកគេនឹងនៅក្នុងទីងងឹត។

១០ ហើយលាមរបស់ពួកបរិសុទ្ធ នឹងស្រែកចេញពីដីមកទាស់នឹង គេ។

១១ មែនហើយ ពួកគេទាំងអស់បានដើរចេញពីផ្លូវ ពួកគេបានក្លាយ ទៅជាពុករលួយ។

១២ ពីព្រោះតែការឆ្លើងឆ្លៃ និងពីព្រោះតែពួកគ្រូក្លែងក្លាយ និងលទ្ធិ ក្លែងក្លាយ នោះសាសនាចក្រទាំងឡាយរបស់ពួកគេបានក្លាយទៅ ជាពុករលួយ ហើយសាសនាចក្រទាំងឡាយរបស់ពួកគេបានលើក ខ្លួនឡើងមកពីការឆ្លើងឆ្លៃ ទើបពួកគេបានអួតខ្លួនឡើង។

១៣ ពួកគេប្លន់អ្នកទាល់ក្រ ដោយសារតែទីបរិសុទ្ធដ៏ល្អរបស់ខ្លួន ពួក គេប្លន់អ្នកទាល់ក្រ ដោយសារតែគ្រឿងសំលៀកបំពាក់ដ៏ល្អរបស់ ខ្លួន ហើយពួកគេបៀតបៀនអ្នកស្ងួតត្រង់ និងអ្នកទាល់ក្រក្នុងចិត្ត ពី ព្រោះតែនៅក្នុងការឆ្លើងឆ្លៃរបស់ខ្លួន ទើបពួកគេបានអួតខ្លួនឡើង។

១៤ ពួកគេធ្វើករិះ ហើយងើយក្បាលខ្ពស់ មែនហើយ ព្រោះតែការ ឆ្លើងឆ្លៃ និងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្លើមទាំងឡាយ ហើយនឹង អំពើសហាយស្មន់ នោះពួកគេទាំងអស់ដើររង្វេង លើកលែងតែ មួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះ ដែលជាពួកអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទដោយ រាបសា ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី គង់តែមានគ្រាជាច្រើន ដែលពួកគេត្រូវ បានដឹកនាំឲ្យធ្វើខុស ព្រោះពួកគេត្រូវបានបង្រៀនដោយសិក្ខាបទ ទាំងឡាយនៃមនុស្ស។

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

១៥ ឱអ្នកប្រាជ្ញ និងពួកអ្នករៀនសូត្រ និងអ្នកមាន ដែលអួតខ្លួននៅ ក្នុងការឆ្លើយតបនៃចិត្តរបស់ពួកគេ និងអស់អ្នកដែលបង្រៀនលទ្ធិ ទាំងឡាយដែលក្លែងក្លាយ និងអស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើ សហាយស្មន់ទាំងឡាយ ហើយបង្កូចផ្លូវដ៏ត្រឹមត្រូវនៃព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ វេទនា វេទនា វេទនាដល់អ្នកទាំងនោះចុះ ព្រះអម្ចាស់ជា ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូជិ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ព្រោះពួកគេនឹង ត្រូវបោះទម្លាក់ទៅស្ថាននរក។

១៦ វេទនាដល់អ្នកណា ដែលបង្ហូរមនុស្សយុត្តិធម៌ចេញ ដោយរឿង មិនជាហេតុវិញ ហើយជេរប្រមាថដល់អ្វីដែលល្អ ហើយព្រមទាំង និយាយថាគ្មានប្រយោជន៍ទេ! គួរតែថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ កាលព្រះ អម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងមកពិនិត្យពិច័យបណ្តាជននៅលើផែនដី យ៉ាងឆាប់ ហើយនៅថ្ងៃនោះ កាលណាពួកគេបានទំសុសក្នុង សេចក្តីទុច្ចរិត នោះពួកគេនឹងត្រូវវិនាសទៅ។

១៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ បើសិនជាបណ្តាជននៅលើផែនដីនឹងប្រែចិត្តពី អំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ នោះពួកគេ នឹងមិនត្រូវបំផ្លាញចោលឡើយ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

១៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ សាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្អើមនោះ ជា ពេស្យានៃអស់ទាំងផែនដី ត្រូវតែរលំដួលទៅលើផែនដី ហើយការ រលំដួលនោះច្បាស់ជាខ្លាំងណាស់ហ្ន៎។

១៩ ព្រោះនគរនៃអារក្សនឹងត្រូវកក្រើក ឯពួកដែលនៅក្នុងនោះ ត្រូវ រំជួលឲ្យប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ អារក្សនឹងចាប់ពួកគេចងដោយ ច្រវាក់ដ៏ជាប់អស់កល្បជានិច្ច ហើយពួកគេនឹងត្រូវចាក់រុកឲ្យមាន កំហឹង ហើយក៏វិនាសទៅ

២០ គួរតែមើលចុះ នៅថ្ងៃនោះ វានឹងញាំញីនៅក្នុងចិត្តទាំងឡាយនៃ កូនចៅមនុស្ស ហើយចាក់រុកឲ្យពួកគេមានកំហឹងទាស់នឹងអ្វីដែល ជាល្អវិញ។

២១ ហើយឯអ្នកផ្សេងទៀត វានឹងបង្ក្រាបឲ្យសុខ ហើយបំពេញពួកគេ ឲ្យបានសុខខាងរូបកាយ ដែលពួកគេនឹងនិយាយថា ៖ អ្វីៗបាន ស្រួលទាំងអស់នៅក្រុងស៊ីយ៉ូន មែនហើយ ក្រុងស៊ីយ៉ូនបាន ចម្រើនឡើង អ្វីៗស្រួលអស់ហើយ — អារក្សបានបញ្ឆោតព្រលឹង ពួកគេដូច្នោះហើយ ហើយនាំពួកគេដោយប្រុងប្រយ័ត្នចុះទៅស្ថាន នរក។

២២ ហើយមើលចុះ វាបញ្ឆោតអ្នកឯទៀត ហើយប្រាប់ពួកគេថា គ្មាន ស្ថាននរកទេ ហើយវានិយាយទៅពួកគេថា ៖ ខ្ញុំមិនមែនជាអារក្ស ទេ គួរតែគ្មានអារក្សឯណា — ហើយវាខ្សឹបដាក់ត្រចៀកគេថាដូច្នោះ រហូតដល់វាចាប់ពួកគេជាប់ដោយច្រវាក់ដ៏អប្រិយរបស់វា ចាប់ពី នោះទៅ គឺគ្មានការរំដោះឲ្យរួចបានឡើយ។

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who com- mit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

But behold, if the inhabitants of the earth shall re- pent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.

But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.

For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto re- pentance, or the devil will grasp them with his ever- lasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;

For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.

And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

២៣ មែនហើយ ពួកគេត្រូវជាប់ដោយសេចក្តីស្លាប់ និងស្ថាននរក ហើយសេចក្តីស្លាប់ និងស្ថាននរក និងអារក្ស និងអ្នកទាំងអស់ដែល ត្រូវចាប់ទៅនោះ ពួកគេនឹងឈរនៅចំពោះបល្ល័ង្កនៃព្រះ ហើយ ទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្លួន គឺចាប់ពី នោះទៅ ពួកគេត្រូវទៅកាន់ទីកន្លែងដែលបានរៀបចំសម្រាប់ពួកគេ គឺបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រ ដែលជាសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់មិន ចេះហើយ។

Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

២៤ ហេតុដូច្នេះហើយ វេទនាដល់អ្នកណា ដែលបានសុខស្រួលនៅ ក្រុងស៊ីយ៉ូន!

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

២៥ វេទនាដល់អ្នកណា ដែលស្រែកថា អ្វីៗបានស្រួលទាំងអស់!

Wo be unto him that crieth: All is well!

២៦ មែនហើយ វេទនាដល់អ្នកណា ដែលស្តាប់តាមសិក្ខាបទទាំង ឡាយនៃមនុស្ស តែមិនទទួលស្គាល់ព្រះចេស្ដានៃព្រះ និង អំណោយទានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

២៧ មែនហើយ វេទនាដល់អ្នកណាដែលថា យើងបានទទួលហើយ យើងមិនត្រូវការទៀតទេ!

Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

២៨ ហើយសរុបសេចក្តីថា វេទនាដល់អស់អ្នកណាដែលញ័រ ហើយ បះបោរ ដោយសារតែសេចក្តីពិតនៃព្រះ! គួរតែមើលចុះ អ្នកណា ដែលសង់ឡើងនៅលើថ្ម នោះនឹងទទួលយកសេចក្តីពិតនោះដោយ ចិត្តរីករាយ រីឯអ្នកណាដែលសង់ឡើងនៅលើខ្សាច់ នោះនឹងញ័រ រីញ ក្រែងខ្លួនត្រូវរលំ។

And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trembleth lest he shall fall.

២៩ វេទនាដល់អ្នកណាដែលនឹងថា ៖ យើងបានទទួលព្រះបន្ទូលនៃ ព្រះហើយ ហើយយើងមិនត្រូវការព្រះបន្ទូលនៃព្រះទៀតទេ គួរតែ យើងមានល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ!

Wo be unto him that shall say: We have received the word of God, and we need no more of the word of God, for we have enough!

៣០ គួរតែមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ យើងនឹងប្រទានដល់កូនចៅមនុស្សមួយបន្ទាត់ម្តងៗ មួយសិក្ខាបទ ម្តងៗ ឯណោះបន្តិច ឯណោះបន្តិច នេះមានពរហើយ ដល់អស់អ្នក ណាដែលប្រុងស្តាប់តាមសិក្ខាបទទាំងឡាយរបស់យើង ហើយ ផ្ទៀងត្រចៀកស្តាប់ពាក្យទូន្មានរបស់យើង គួរតែពួកគេនឹងមាន ប្រាជ្ញា គួរតែចំពោះអ្នកណាដែលបានទទួល នោះយើងនឹងឲ្យថែម ទៀត តែពីអស់អ្នកណាដែលនឹងនិយាយថា យើងមានល្មម គ្រប់គ្រាន់ហើយ ពីពួកនោះនឹងត្រូវដកយកវិញ ទាំងអ្វីដែលពួកគេ មាននោះផងដែរ។

For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.

៣១ ត្រូវបណ្តាសាហើយ អ្នកណាដែលដាក់ទឹកចិត្តរបស់ខ្លួនទៅលើ មនុស្ស ឬយកសាច់ឈាមធ្វើជាដៃរបស់ខ្លួន ឬប្រុងស្តាប់តាម សិក្ខាបទនៃមនុស្ស លើកលែងតែសិក្ខាបទទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ត្រូវបានប្រទានឲ្យ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប៉ុណ្ណោះ។

Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.

៣២ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះនៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖
វេទនាដល់ពួកសាសន៍ដទៃ! ព្រោះទោះជាយើងលូកដៃទៅរកពួក
គេពីថ្ងៃមួយទៅថ្ងៃមួយទៀតក្តី គង់តែពួកគេនៅតែមិនទទួលស្គាល់
យើងដែរ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែយើងនឹងមេត្តាករុណា
ដល់ពួកគេដែរ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ
បើសិនជាពួកគេប្រែចិត្ត ហើយមករកយើង ត្បិតដៃយើងនៅតែលូក
រាល់ៗថ្ងៃ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះនៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល
ថាដូច្នោះ។

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of
Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out
mine arm unto them from day to day, they will deny
me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith
the Lord God, if they will repent and come unto me;
for mine arm is lengthened out all the day long, saith
the Lord God of Hosts.

នីហ្វែ ទី ២ 29

- ១ ប៉ុន្តែមើលចុះ នឹងមានមនុស្សជាច្រើន — នៅថ្ងៃដែលយើងនឹងចាប់ផ្តើមធ្វើការណ៍មួយដ៏អស្ចារ្យក្នុងចំណោមពួកគេ ដើម្បីយើងអាចនឹកចាំនូវសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយរបស់យើង ដែលយើងបានធ្វើចំពោះកូនចៅមនុស្ស ដើម្បីយើងអាចលូកដៃជាលើកទីពីរទៅសង្គ្រោះប្រជាជនយើង ដែលជាវង្សនៃអ៊ីស្រាអែល
- ២ ហើយម្យ៉ាងទៀត ដើម្បីយើងអាចនឹកចាំនូវសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយ ដែលយើងបានធ្វើចំពោះអ្នក នីហ្វែ ហើយព្រមទាំងចំពោះឪពុកអ្នកផងដែរ ដើម្បីយើងអាចនឹកចាំពូជអ្នក ហើយដើម្បីឲ្យពាក្យទាំងឡាយនៃពូជអ្នក នឹងចេញពីមាត់យើងទៅពូជអ្នក ហើយពាក្យទាំងឡាយរបស់យើង នឹងហូរហៅទៅដល់ចុងផែនដី ទុកជាទង់ជ័យដល់ស្រ្តីយើង ដែលជាវង្សនៃអ៊ីស្រាអែល
- ៣ ហើយពីព្រោះពាក្យទាំងឡាយរបស់យើងនឹងហូរហៅ — ពួកសាសន៍ដទៃជាច្រើននឹងនិយាយថា ៖ ព្រះគម្ពីរ! ព្រះគម្ពីរ! យើងមានព្រះគម្ពីរមួយហើយ ហើយនឹងមិនអាចមានព្រះគម្ពីរណាទៀតទេ។
- ៤ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ ឱពួកល្ងង់អើយ ពួកគេនឹងមានព្រះគម្ពីរមួយ ហើយព្រះគម្ពីរនោះនឹងចេញមកពីពួកសាសន៍យូដា គឺជាស្រ្តីក្នុងសេចក្តីសញ្ញារបស់យើងតាំងពីបុរាណមក។ ហើយតើពួកគេនឹងដឹងគុណអ្វីដល់ពួកសាសន៍យូដា ដែលខ្លួនបានទទួលព្រះគម្ពីរពីពួកនោះ? មែនហើយ តើពួកសាសន៍ដទៃមានន័យយ៉ាងណា? តើពួកគេនឹកចាំពីការឈឺចាប់ទាំងឡាយ និងការនឿយហត់ទាំងឡាយ និងការលំបាកឈឺចាប់ទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍យូដា និងការព្យាយាមរបស់ពួកគេចំពោះយើង ក្នុងការនាំសេចក្តីសង្គ្រោះមកដល់ពួកសាសន៍ដទៃឬអី?
- ៥ ឱពួកសាសន៍ដទៃអើយ តើអ្នករាល់គ្នានៅចាំពួកសាសន៍យូដា គឺជាស្រ្តីក្នុងសេចក្តីសញ្ញារបស់យើងតាំងពីបុរាណឬអី? ទេ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាបានដាក់បណ្តាសាពួកគេ ហើយបានស្អប់ពួកគេ ហើយមិនបានស្វែងរកផ្លូវដើម្បីជួយសង្គ្រោះពួកគេសោះ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងនឹងបង្វិលការណ៍ទាំងនេះមកលើក្បាលអ្នករាល់គ្នាវិញ គ្រឿតយើងជាព្រះអម្ចាស់ មិនទាន់ភ្លេចស្រ្តីរបស់យើងនៅឡើយទេ។
- ៦ ឱពួកល្ងង់អើយ ដែលនឹងនិយាយថា ៖ ព្រះគម្ពីរ យើងបានព្រះគម្ពីរមួយហើយ ហើយយើងមិនត្រូវការព្រះគម្ពីរណាទៀតទេ។ តើអ្នកបានព្រះគម្ពីរណាមក ក្រៅពីបានព្រះគម្ពីរ មកពីពួកសាសន៍យូដានោះ?

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

៧ តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេថា ក្រៅពីសាសន៍មួយនេះ នៅមានសាសន៍ជាច្រើនទៀត? តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថា យើងគឺជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះរបស់អ្នកបានបង្កើតមនុស្សទាំងអស់ ហើយយើងចាំពួកអ្នកដែលនៅលើកោះនានាក្នុងសមុទ្រ ហើយគឺយើងគ្រប់គ្រងស្ថានសួគ៌ខាងលើ និងផែនដីខាងក្រោម ហើយយើងនាំពាក្យរបស់យើងចេញមកដល់កូនចៅមនុស្ស មែនហើយ គឺគ្រប់ទាំងសាសន៍លើផែនដីនេះឬអី?

៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាអ្វីទៅ ពីព្រោះតែអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលពាក្យរបស់យើងថែមទៀត? តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេថា សេចក្តីបន្ទាល់នៃសាសន៍ពីរ ជាសាក្សីដល់អ្នកថា យើងជាព្រះ ថាយើងចាំសាសន៍មួយ ក៏ដូចសាសន៍មួយទៀតដែរឬ? ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនិយាយទៅសាសន៍មួយ ក៏ដូចជាសាសន៍មួយទៀតដែរ។ ហើយពេលណាសាសន៍ពីររួមគ្នាទៅជាមួយ នោះសេចក្តីបន្ទាល់នៃសាសន៍ទាំងពីរនោះ ក៏នឹងចូលគ្នាទៅជាមួយដែរ។

៩ ហើយយើងធ្វើយ៉ាងនេះ គឺដើម្បីយើងអាចបញ្ជាក់ដល់មនុស្សច្រើនគ្នាថា យើងនៅតែដដែល ទោះពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ និងរហូតទៅ ហើយថាយើងពោលពាក្យទាំងឡាយរបស់យើងចេញទៅស្របតាមបំណងរបស់យើង។ ហើយពីព្រោះយើងបានពោលពាក្យមួយ ចូរអ្នករាល់គ្នាកុំគិតស្មានថា យើងមិនអាចពោលពាក្យមួយទៀតបានឡើយ គ្រឿងកិច្ចការយើងមិនទាន់បានសម្រេចនៅឡើយទេ ហើយនៅតែមិនទាន់ចប់ រហូតដល់ចុងបំផុតនៃមនុស្ស ហើយចាប់ពីពេលនោះតទៅមុខ និងរៀងរហូតទៅ ក៏នៅតែពុំទាន់ចប់ដែរ។

១០ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយសារអ្នករាល់គ្នាមានព្រះគម្ពីរមួយ ហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាកុំគិតស្មានថា ព្រះគម្ពីរនោះមានពាក្យរបស់យើងទាំងអស់ឡើយ ហើយចូរអ្នករាល់គ្នាកុំគិតស្មានផងដែរថាយើងមិនអាចបញ្ជាឲ្យសរសេរថែមទៀតនោះឡើយ។

១១ ត្បិតយើងបញ្ជាដល់មនុស្សទាំងអស់ ទាំងខាងកើត និងខាងលិច និងខាងជើង និងខាងត្បូង ហើយនៅលើកោះនានាក្នុងសមុទ្រ ថាពួកគេត្រូវសរសេរពាក្យទាំងឡាយដែលយើងនិយាយទៅរកពួកគេ ត្បិតចេញពីគម្ពីរទាំងឡាយ ដែលបានសរសេរទុក នោះយើងនឹងជំនុំជំរះមនុស្សលោក គឺមនុស្សគ្រប់រូបស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្លួន គឺស្របតាមអ្វីដែលបានសរសេរទុក។

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

១២ ត្បិតមើលចុះ យើងនឹងនិយាយទៅ រកពួកសាសន៍យូដា ហើយ ពួកគេនឹងសរសេរទុក ហើយយើងនឹងនិយាយទៅ រកពួកសាសន៍នី ហ្វែនដងដែរ ហើយពួកគេនឹងសរសេរទុក ហើយយើងនឹងនិយាយ ទៅ រកពួកជំនុំបូរផ្សេងទៀតនៃវង្សអ៊ីស្រាអែលដែរ ដែលយើងបាន នាំចេញទៅឆ្ងាយ ហើយពួកគេនឹងសរសេរទុក ហើយយើង និយាយទៅ រកអស់ទាំងសាសន៍ផង ដែលនៅលើផែនដីនេះ ហើយ ពួកគេនឹងសរសេរទុក។

១៣ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ពួកសាសន៍យូដានឹងបាន ពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វែនដង ពួកសាសន៍នីហ្វែនដង នឹង បានពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍យូដា ហើយពួកសាសន៍នី ហ្វែនដង និងពួកសាសន៍យូដា នឹងបានពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកពូជ អំបូរ នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលដែលបាត់ ឯពួកពូជអំបូរនៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលដែលបាត់ នឹងបានពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍នី ហ្វែនដង និងពួកសាសន៍យូដា។

១៤ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា រាស្ត្រយើង ដែលជារង្ស អ៊ីស្រាអែល នឹងប្រមូលគ្នាមកស្រុកកំណើតនៅលើផែនដីទាំង ឡាយដែលជាភ្នំអាកររបស់ពួកគេ ហើយពាក្យរបស់យើង ក៏នឹង ប្រមូលមកតែមួយដែរ។ ហើយយើងនឹងបង្ហាញដល់ពួកគេ ដែល ទាស់នឹងពាក្យយើង ហើយទាស់នឹងរាស្ត្រដែលជារង្សអ៊ីស្រាអែល ថា យើងជាព្រះ ហើយថាយើងបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងអ័ ប្រាហាំ ថាយើងនឹងនឹកចាំពូជរបស់លោករហូតទៅ។

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

នីហ្វែ ទី ២ 30

- ១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំ ចង់និយាយទៅអ្នករាល់គ្នា ត្បិតខ្ញុំ នីហ្វែ មិនទ្រាំឱ្យអ្នករាល់គ្នា គិតស្មានថា ខ្លួនសុចរិតជាងពួកសាសន៍ដទៃនោះឡើយ។ ត្បិត មើលចុះ លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃ ព្រះ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏នឹងវិនាសទៅដែរ ហើយពីព្រោះតែព្រះ បន្ទូលដែលបានចែងមកពីមុន នោះចូរអ្នករាល់គ្នាកុំគិតស្មានថា ពួក សាសន៍ដទៃត្រូវបំផ្លាញសាបសូន្យអស់ឡើយ។
- ២ ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អស់សាសន៍ដទៃណាដែលនឹង ប្រែចិត្ត នោះពួកគេនឹងបានទៅជាស្រុកនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះ អម្ចាស់ដែរ រីឯអស់សាសន៍យូដាណាដែលនឹងមិនប្រែចិត្ត នោះពួក គេនឹងត្រូវបោះបង់ចោល ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មិនធ្វើសេចក្តីសញ្ញា នឹងអ្នកណាទេ លើកលែងតែជាមួយអ្នកណាដែលប្រែចិត្ត ហើយ ជឿដល់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ព្យាករណ៍បន្តិចទៀតអំពីពួកសាសន៍យូដា និង ពួកសាសន៍ដទៃ។ ត្បិតបន្ទាប់ពីគម្ពីរដែលខ្ញុំបាននិយាយនោះចេញ មក ហើយត្រូវនឹងបានសរសេរដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ហើយបានបិទ ត្រាថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ទៀត នោះនឹងមានមនុស្សជាច្រើន ដែល នឹងជឿដល់ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយ ដែលបានសរសេរទុក ហើយពួក គេនឹងនាំយកព្រះបន្ទូលទាំងនេះទៅដល់សំណល់នៃពូជយើង។
- ៤ ហើយពេលនោះ សំណល់នៃពូជយើងនឹងដឹងអំពីយើង ពី ដំណើរដែលយើងចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមកយ៉ាងណា ហើយ នឹងដឹងថា ពួកគេជាពូជពង្សនៃពួកសាសន៍យូដា។
- ៥ ហើយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នឹងត្រូវបានប្រកាសប្រាប់ ក្នុងចំណោមពួកគេ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេនឹងបានស្គាល់ពួក អយ្យកោរបស់ពួកគេឡើងវិញ ហើយក៏នឹងបានស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ដូចដែលបានស្គាល់នៅក្នុងចំណោមពួកអយ្យកោរបស់ពួក គេដែរ។
- ៦ ហើយពេលនោះ ពួកគេនឹងមានអំណរអរ ត្បិតពួកគេនឹងដឹងថា នោះជាព្រះពរដល់ពួកគេ មកពីព្រះហស្តនៃព្រះ ហើយស្រកានៃ សេចក្តីងងឹតនឹងចាប់ផ្តើមជ្រុះពីភ្នែករបស់ពួកគេ ហើយតំណ ជាច្រើននឹងមិនស្លាប់នៅក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ លើកលែងតែ ពួកគេទៅជាស្រុកមួយដ៏សុចរិត ហើយគួរឱ្យចូលចិត្ត។

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightful people.

- ៧ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ពួកសាសន៍យូដាដែលត្រូវខ្ចាត់ក្រាត់ ក៏នឹងចាប់ផ្តើមជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទដែរ ហើយពួកគេនឹងចាប់ផ្តើមប្រមូលគ្នាមកនៅពាសពេញលើផែនដី ហើយអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ នោះក៏នឹងក្លាយទៅជាប្រជាជនដ៏គួរឲ្យចូលចិត្តដែរ។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងចាប់ផ្តើមកិច្ចការរបស់ទ្រង់នៅក្នុងចំណោមគ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន ដើម្បីនាំមកនូវការសាងឡើងវិញ នៃប្រជាពលរដ្ឋទ្រង់នៅលើផែនដី។
- ៩ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងជំនុំជំរះពួកទាល់ក្រដោយសេចក្តីសុចរិត ហើយសម្រេចក្តីឲ្យមនុស្សស្លូតបូតនៅផែនដីដោយសេចក្តីឡើងត្រង់។ ហើយទ្រង់នឹងវាយផែនដីដោយរំពាត់នៃព្រះឱស្សទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងសម្លាប់ពួកទុច្ចរិត ដោយខ្យល់ដង្ហើមពីបបូរមាត់ទ្រង់។
- ១០ ពេលនោះនឹងមកដល់យ៉ាងរបស់ គឺព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យមានការបែកបាក់ដ៏ធំនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ហើយទ្រង់នឹងបំផ្លាញពួកទុច្ចរិតចោល ហើយទ្រង់នឹងប្រណីដល់វាស្រ្តទ្រង់ មែនហើយ ទោះជាទ្រង់ត្រូវបំផ្លាញពួកទុច្ចរិតដោយភ្លើងក៏ដោយ។
- ១១ ហើយសេចក្តីសុចរិតនឹងបានទៅជាខ្សែក្រវាត់ទ្រង់ ហើយសេចក្តីស្មោះត្រង់ជាខ្សែក្រវាត់កម្លាំងទ្រង់។
- ១២ ហើយពេលនោះ ឆ្កែព្រៃនឹងនៅជាមួយនឹងកូនចៀម ឯខ្លាខិននឹងដេកនៅជាមួយនឹងកូនពពែ ឯកូនគោជាមួយនឹងសិដ្ឋស្វា ព្រមទាំងសត្វបំប៉នយ៉ាងធំតាំងនៅជាមួយគ្នា ហើយកូនក្មេងតូចជាអ្នកគង្វាលវា។
- ១៣ ហើយគោញី និងខ្លាឃ្មុំនឹងរកស៊ីជាមួយគ្នា ហើយកូនវានឹងដេកជាមួយគ្នាដែរ ឯសិដ្ឋនឹងស៊ីចំបើងដូចគោរិញ។
- ១៤ ហើយកូនមនុស្សដែលនៅចៅនឹងលេងនៅត្រង់មាត់រន្ធពស់ ហានុមាន ហើយក្មេងលែងដោះ នឹងលូកដៃចូលទៅក្នុងរូងពស់វែកបាន។
- ១៥ វាលវាលនឹងមិនធ្វើទុក្ខបំផ្លាញគ្នា នៅគ្រប់លើភ្នំបរិសុទ្ធរបស់យើង ត្បិតគ្រប់ទាំងអស់នឹងស្គាល់ព្រះអម្ចាស់នៅពេញពាសលើផែនដី ដូចជាទឹកនៅពេញពាសក្នុងសមុទ្រដែរ។
- ១៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ការណ៍ទាំងឡាយនៃសាសន៍ទាំងអស់ នឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យដឹង មែនហើយ គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់នឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យកូនចៅមនុស្សដឹង។

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightsome people.

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.

Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.

១៧ គ្មានអ្វីជាអាថ៌កំបាំងឡើយ លើកលែងតែនឹងបានសម្តែងឲ្យ ឃើញនោះ គួរតែគ្មានកិច្ចការនៃសេចក្តីងងឹតឡើយ លើកលែងតែ នឹងត្រូវបានសម្តែងឲ្យឃើញនៅក្នុងពន្លឺ ហើយគ្មានអ្វីដែលត្រូវភ្ជាប់ នៅលើផែនដីឡើយ លើកលែងតែនឹងត្រូវបានស្រាយចេញ។

១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ដែលត្រូវបានបើក សម្តែងដល់កូនចៅមនុស្ស នោះនឹងត្រូវបានបើកសម្តែងចេញនៅ ថ្ងៃនោះដែរ ហើយអារក្សសាតាំងនឹងគ្មានអំណាចទៅលើដួងចិត្ត នៃកូនចៅមនុស្សទៀតទេ គឺអស់រយៈពេលយូរយារ។ ហើយ ឥឡូវនេះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់ពាក្យ របស់ខ្ញុំតែត្រឹមនេះសិនចុះ។

There is nothing which is secret save it shall be re- vealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be re- vealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my say- ings.

នីហ្វេ ទី ២ 31

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំ នីហ្វេ បញ្ចប់នូវការព្យាករណ៍របស់ខ្ញុំដល់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយខ្ញុំមិនអាចសរសេរ គឺគ្រាន់តែសរសេរពីរឿងបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ ដែលខ្ញុំដឹងថាច្បាស់ជានឹងកើតឡើង ខ្ញុំក៏មិនអាចសរសេរ គឺគ្រាន់តែសរសេរពីរឿងបន្តិចបន្តួចនូវពាក្យពេចន៍របស់យ៉ាកុប ជាប្អូនខ្ញុំ។
- ២ ហេតុដូច្នោះហើយ ការណ៍ទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានសរសេរសម្រេចនេះ ក៏ល្មមគ្រប់គ្រាន់ចំពោះខ្ញុំហើយ លើកលែងតែពាក្យខ្លះដែលខ្ញុំត្រូវតែនិយាយ អំពីគោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រីស្ទ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាយ៉ាងច្បាស់លាស់ ស្របតាមសេចក្តីច្បាស់លាស់នៃការព្យាករណ៍របស់ខ្ញុំ។
- ៣ ត្បិតព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរចំពោះការច្បាស់លាស់ ត្បិតដោយរបៀបនេះហើយ ដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានធ្វើកិច្ចការនៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស។ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានប្រទានពន្លឺដល់យោបល់ ត្បិតទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់មនុស្សស្របតាមភាសារបស់គេចំពោះយោបល់របស់គេ។
- ៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា អំពីព្យាករណ៍នោះ ដែលទ្រង់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ ដែលនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកថ្ងៃកូនចៅនៃព្រះ ដែលនឹងយកអំពីបាបទាំងឡាយ នៃមនុស្សលោកចេញ។
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ បើកូនចៅនៃព្រះ ដែលជាអង្គបរិសុទ្ធ ត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយទឹក ដើម្បីបំពេញសេចក្តីសុចរិតគ្រប់យ៉ាង ឱបងប្អូន តើពួកយើងដែលជាជនមិនបរិសុទ្ធ ត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជច្រើនជាងនេះយ៉ាងណាទៅ មែនហើយ គឺទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយទឹក!
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់សួរអ្នករាល់គ្នាថា តើមកអំពីហេតុអ្វីបានជាកូនចៅនៃព្រះបំពេញសេចក្តីសុចរិតគ្រប់យ៉ាង ដោយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយទឹក?
- ៧ តើអ្នករាល់គ្នាពុំជ្រាបទេឬអីថា ទ្រង់បរិសុទ្ធ? តែទោះបីទ្រង់បរិសុទ្ធក៏ក៏គង់តែទ្រង់បង្ហាញដល់កូនចៅមនុស្សថា ស្របតាមសាច់ឈាម ទ្រង់បន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះវរបិតា ហើយធ្វើបន្ទាល់ដល់ព្រះវរបិតាថា ទ្រង់នឹងគោរពព្រះអង្គ ដោយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គ។
- ៨ ហេតុដូច្នោះហើយ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយទឹកហើយ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏យាងចុះមកសណ្ឋិតលើទ្រង់ក្នុងសណ្ឋានជាសត្វព្រាបស។

2 Nephi 31

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficient me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

៩ ហើយម្យ៉ាងទៀត ការណ៍នេះបានបង្ហាញដល់កូនចៅមនុស្សនូវ ភាពតូចនៃផ្លូវនោះ និងភាពចង្អៀតនៃទ្វារ ដែលគេត្រូវចូលតាម នោះទ្រង់បានធ្វើជាកំរិតឲ្យពួកគេ។

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

១០ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកូនចៅមនុស្សថា ៖ ចូរអ្នករាល់គ្នា មកតាមយើង។ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ អើយ តើពួកយើងអាចដើរតាមព្រះយេស៊ូវបានទេ លើកលែងតែពួក យើងយល់ព្រមកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះវរបិតានោះ?

And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

១១ ហើយព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ ចូរអ្នកប្រែចិត្ត ចូរអ្នក ប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះ រាជបុត្រាដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើងចុះ។

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

១២ ហើយសំឡេងរបស់ព្រះរាជបុត្រា ក៏បានបន្លឺមកកាន់ខ្ញុំថា ៖ អ្នក ណាដែលទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវនាមរបស់យើង នោះព្រះ វរបិតាទ្រង់នឹងប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់អ្នកនោះ ដូចជាបាន ប្រទានដល់យើងដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរមកតាមយើង ហើយធ្វើ នូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញយើងធ្វើចុះ។

And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

១៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំដឹងថា បើអ្នករាល់គ្នានឹងដើរតាមព្រះរាជបុត្រាដោយពេញចិត្តប្រាថ្នា គឺពុំ មានការលាក់ពុត ឬការបោកបញ្ឆោតនៅ ចំពោះព្រះឡើយ ប៉ុន្តែ ដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត គឺប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ធ្វើ បន្ទាល់ចំពោះព្រះវរបិតាថា អ្នករាល់គ្នាយល់ព្រមទទួលយកព្រះ នាមនៃព្រះគ្រីស្ទមកលើខ្លួន ដោយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក — មែន ហើយ ដោយដើរតាមព្រះអម្ចាស់របស់អ្នក និងព្រះអង្គសង្គ្រោះ របស់អ្នកចុះទៅក្នុងទឹក ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ មើលចុះ ពេលនោះ អ្នកនឹងទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មែនហើយ បន្ទាប់មក ក៏មានបុណ្យជ្រមុជដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបន្ទាប់មក អ្នករាល់គ្នាអាចនិយាយដោយភាសានៃពួកទេវតា ហើយស្រែកសរសើរតម្កើងដល់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល។

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ សំឡេងនៃ ព្រះរាជបុត្រាបន្តិមកខ្ញុំដូច្នោះថា ៖ បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានប្រែចិត្តពី អំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ដល់ព្រះវរបិតា ថា អ្នកនឹងព្រមកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង ដោយ ទទួល បុណ្យជ្រមុជដោយទឹក ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយ ភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយអាចនិយាយដោយ ភាសាថ្មី មែនហើយ គឺភាសានៃពួកទេវតា ហើយបន្ទាប់ពីការណ៍ នេះ បើសិនជាមិនទទួលស្គាល់យើងទៀត នោះប្រសើរជាងបើអ្នក មិនដែលបានស្គាល់យើងសោះ។

But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

១៥ ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងពីព្រះវរបិតា ដោយមានព្រះបន្ទូលថា ៖
មែនហើយ ពាក្យទាំងឡាយនៃបុត្រាស្នូនភ្នំរបស់យើង គឺពិត
ហើយស្មោះត្រង់។ អ្នកណាដែលកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត អ្នក
នោះនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ដោយ
ពាក្យនេះ ខ្ញុំដឹងថា អ្នកនោះនឹងពុំអាចបានសង្គ្រោះឡើយ
លើកលែងតែអ្នកណាដែលកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត ដោយធ្វើ
តាមគំរូនៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅនោះ។

១៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរធ្វើនូវអ្វីៗដែលខ្ញុំបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា
ថាខ្ញុំបានឃើញព្រះអម្ចាស់ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃអ្នកនឹងធ្វើចុះ
គ្បិតដោយហេតុនេះហើយ ទើបការណ៍ទាំងនោះត្រូវបានបង្ហាញ
ដល់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងអំពីទ្វារណាដែលអ្នករាល់គ្នា
ត្រូវចូល។ គ្បិតទ្វារដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវចូលនោះ គឺជាការប្រែចិត្ត
និងបុណ្យជ្រមុជដោយទឹក ហើយបន្ទាប់មក គឺការផ្តាច់បាបទាំង
ឡាយរបស់អ្នកដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

១៨ ហើយនៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានៅលើផ្លូវតូច ហើយចង្អៀត
នោះ ដែលនាំទៅដល់ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច មែនហើយ អ្នករាល់
គ្នាបានចូលតាមទ្វារ អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃ
ព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា ហើយអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះ
វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះវរបិតា និងអំពីព្រះរាជបុត្រា
ចំពោះការបំពេញនូវសេចក្តីសន្យាដែលទ្រង់បានធ្វើថា បើសិនជា
អ្នករាល់គ្នាបានចូលតាមផ្លូវ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានទទួល។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ បន្ទាប់ពី
អ្នកបានចូលតាមផ្លូវតូច ហើយចង្អៀតនេះហើយ ខ្ញុំសូមសួរថា តើ
បានសម្រេចសព្វគ្រប់ហើយឬនៅ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមនិយាយទៅ
អ្នកថា ៖ ទេ គ្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនបានមកដល់នេះទេ លើកលែងតែ
ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ដោយមានសេចក្តីជំនឿដ៏រឹងមាំដល់
ព្រះអង្គ ដោយពឹងផ្អែកទាំងស្រុង ទៅលើបុណ្យគុណរបស់ទ្រង់
ដែលមានឥទ្ធិប្បិដ្ឋិដើម្បីសង្គ្រោះ។

២០ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែឈានទៅមុខដោយ
ខ្ជាប់ខ្ជួននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយមានការភ្លឺថ្លានៃសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏
ឥតខ្ចោះ ហើយដោយមានចិត្តស្រឡាញ់ព្រះ និងមនុស្សគ្រប់រូប។
ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាខិតខំជឿនទៅមុខ ដោយ
ទទួលទាននូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុង
បំផុត មើលចុះ នោះព្រះវរបិតា ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ អ្នក
រាល់គ្នានឹងមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។

And I heard a voice from the Father, saying: Yea,
the words of my Beloved are true and faithful. He
that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this
that unless a man shall endure to the end, in follow-
ing the example of the Son of the living God, he can-
not be saved.

Wherefore, do the things which I have told you I
have seen that your Lord and your Redeemer should
do; for, for this cause have they been shown unto
me, that ye might know the gate by which ye should
enter. For the gate by which ye should enter is repen-
tance and baptism by water; and then cometh a re-
mission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path
which leads to eternal life; yea, ye have entered in by
the gate; ye have done according to the command-
ments of the Father and the Son; and ye have re-
ceived the Holy Ghost, which witnesses of the Father
and the Son, unto the fulfilling of the promise which
he hath made, that if ye entered in by the way ye
should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have got-
ten into this strait and narrow path, I would ask if all
is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not
come thus far save it were by the word of Christ with
unshaken faith in him, relying wholly upon the mer-
its of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a stead-
fastness in Christ, having a perfect brightness of
hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if
ye shall press forward, feasting upon the word of
Christ, and endure to the end, behold, thus saith the
Father: Ye shall have eternal life.

២១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ នេះគឺជាផ្លូវហើយគ្មានផ្លូវឯណាទៀតទេ ឬក៏ឈ្មោះណាទៀតនៅ ក្រោមមេឃនេះ ដែលមនុស្សអាចបានសង្គ្រោះនៅក្នុងនគរនៃព្រះ ឡើយ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាគោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយគឺជាគោលលទ្ធិតែមួយ ហើយពិតនៃព្រះវរបិតា និងព្រះរាជ បុត្រា ហើយនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាព្រះតែមួយ ដែលគ្មានចុង បំផុត។ អាម៉ែន។

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

នីហ្វេ ទី ២ 32

- ១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសន្និដ្ឋានថា អ្នករាល់គ្នារំពឹងគិតនៅក្នុងចិត្តអំពីកិច្ចការដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើ បន្ទាប់ពីបានចូលទៅតាមផ្លូវនោះហើយ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នារំពឹងគិតអំពីរឿងទាំងនេះនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក?
- ២ តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំបាច់ទេ កាលខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នកថា បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះអ្នកអាចនិយាយដោយភាសានៃពួកទេវតា? ហើយឥឡូវនេះ តើធ្វើម្តេចឲ្យអ្នកអាចនិយាយដោយភាសានៃពួកទេវតាបាន លើកលែងតែដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ?
- ៣ ពួកទេវតានិយាយដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកទេវតានិយាយអំពីព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះគ្រីស្ទ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា សូមទទួលទាននូវព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះគ្រីស្ទ គ្រឿងមើលចុះ ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះគ្រីស្ទ នឹងប្រាប់ដល់អ្នកនូវគ្រប់អ្វីទាំងអស់ដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។
- ៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបាននិយាយពាក្យទាំងនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមិនយល់នូវពាក្យទាំងនេះទេ គឺមកពីអ្នករាល់គ្នាមិនសូម ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏មិនគោរព ដៃ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបាននាំមកឯពន្លឺឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវវិនាសនៅក្នុងទីងងឹតវិញ។
- ៥ គ្រឿងមើលចុះ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នកទៀតថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងចូលទៅតាមផ្លូវនោះ ហើយទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងបង្ហាញដល់អ្នកនូវគ្រប់អ្វីទាំងអស់ ដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។
- ៦ មើលចុះ នេះគឺជាគោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយនឹងមិនមានគោលលទ្ធិឯណាទៀតទេ ដែលព្រះអង្គប្រទានមក រហូតដល់ក្រោយពេលទ្រង់នឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់អ្នកនៅក្នុងសាច់ឈាម។ ហើយកាលណាទ្រង់នឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់អ្នកនៅក្នុងសាច់ឈាម នោះអ្វីៗដែលទ្រង់នឹងប្រាប់ដល់អ្នក អ្នកត្រូវគោរពធ្វើតាម។
- ៧ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វេ មិនអាចនិយាយច្រើនទៀតទេ ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់បានបញ្ឈប់សំឡេងខ្ញុំ ហើយទុកឲ្យខ្ញុំសោកសៅ ព្រោះតែសេចក្តីឥតជំនឿ និងសេចក្តីទុច្ចរិត និងសេចក្តីល្ងង់ខ្លៅ និងសេចក្តីរឹងទទឹងនៃមនុស្សលោក គ្រឿងពួកគេមិនស្វែងរកការចេះដឹង ឬក៏យល់នូវការចេះដឹងដ៏ធំឡើយ នៅពេលឲ្យការចេះដឹងដល់ពួកគេយ៉ាងច្បាស់លាស់ គឺច្បាស់លាស់ស្មើនឹងពាក្យនិយាយ។

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

៨ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំយល់ថា អ្នករាល់គ្នានៅតែរំពឹងគិតនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ហើយខ្ញុំមានទុក្ខ ដែលត្រូវនិយាយអំពីការណ៍នេះ។ គ្រឿងបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាប្រុង ស្តាប់តាមព្រះវិញ្ញាណ ដែលបង្រៀនមនុស្សឲ្យអធិស្ឋាន នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងដឹងថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែអធិស្ឋាន គ្រឿងអារក្សអសោច៍ មិនបង្រៀនមនុស្សណាមួយឲ្យអធិស្ឋានទេ ប៉ុន្តែបង្រៀនគេមិនឲ្យ អធិស្ឋានវិញ។

៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នកថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែអធិស្ឋាន ជានិច្ច ឥតរសាយចិត្តឡើយ គឺអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើអ្វីចំពោះព្រះ ឡើយ លើកលែងតែអ្នកអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាជាមុនសិន ដោយ នូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីទ្រង់នឹងញែកកិច្ចការរបស់អ្នកចេញ ជាបរិសុទ្ធដល់អ្នក ដើម្បីឲ្យកិច្ចការរបស់អ្នកអាចបានទៅជា សុខុមាលភាពដល់ព្រលឹងអ្នក។

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

នីហ្វេ ទី ២ 33

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វេ មិនអាចសរសេរឲ្យអស់នូវអ្វីដែលបានបង្រៀននៅក្នុងចំណោមប្រជាជនខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏មិនសូវពូកែខាងការសរសេរដូចជាខាងការនិយាយនោះដែរ គ្រឹកកាលណាមនុស្សមួយនិយាយដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះព្រះចេស្ដា នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នឹងនាំពាក្យទាំងនោះចូលទៅក្នុងចិត្តនៃកូនចៅមនុស្ស។
- ២ ប៉ុន្តែមើលចុះ មានមនុស្សជាច្រើន ដែលចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលព្រះអង្គមិនមានទីកន្លែងនៅក្នុងចិត្តគេឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ គេបានបោះបង់ចោលនូវអ្វីៗដែលបានសរសេរជាច្រើន ហើយរាប់ទុកជាបស់ឥតប្រយោជន៍ទៅវិញ។
- ៣ ប៉ុន្តែខ្ញុំ នីហ្វេ បានសរសេរនូវអ្វីដែលខ្ញុំបានសរសេរទុក ហើយខ្ញុំរាប់ការណ៍នេះទុកជាមានតម្លៃដ៏ធំ ហើយជាពិសេសចំពោះប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ។ គ្រឹកខ្ញុំអធិស្ឋានឲ្យគេពុំឈប់ឈរនៅក្នុងពេលថ្ងៃ ហើយនៅពេលយប់ ទឹកភ្នែកខ្ញុំហូរជាកខ្លឹមពីព្រោះតែពួកគេ ហើយខ្ញុំអំពាវនាវដល់ព្រះរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿ ហើយខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់នឹងឮសម្រែកខ្ញុំ។
- ៤ ហើយខ្ញុំដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងញែកការអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ទុកជាប្រយោជន៍ដល់ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ។ ហើយពាក្យណាដែលខ្ញុំសរសេរនៅក្នុងភាពទន់ខ្សោយ នោះនឹងបានធ្វើជាខ្លាំងដល់ពួកគេ គ្រឹកពាក្យទាំងនោះនឹងបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ពាក្យទាំងនោះនឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យពួកគេស្គាល់ពួកអយ្យកោរបស់ខ្លួន ហើយពាក្យទាំងនោះនិយាយអំពីព្រះយេស៊ូវ ហើយបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេឲ្យជឿដល់ទ្រង់ ហើយឲ្យកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត ដែលជាជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។
- ៥ ហើយពាក្យទាំងនោះនិយាយដ៏តឹងតែងទាស់នឹងអំពើបាប ស្របតាមសេចក្ដីច្បាស់លាស់នៃសេចក្ដីពិត ហេតុដូច្នោះហើយ គ្មានមនុស្សណាខឹងនឹងពាក្យទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានសរសេរឡើយ លើកលែងតែអ្នកនោះជាវិញ្ញាណនៃអារក្ស។
- ៦ ខ្ញុំសរសេរតម្កើងនៅក្នុងសេចក្ដីច្បាស់លាស់ ខ្ញុំសរសេរតម្កើងនៅក្នុងសេចក្ដីពិត ខ្ញុំសរសេរតម្កើងនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវរបស់ខ្ញុំ ព្រោះទ្រង់បានប្រោសលោះព្រលឹងខ្ញុំពីស្ថាននរក។
- ៧ ខ្ញុំមានសេចក្ដីសប្បុរសចំពោះប្រជាជនខ្ញុំ ហើយមានសេចក្ដីជំនឿដ៏មុតមាំដល់ព្រះគ្រីស្ទថា ខ្ញុំនឹងជួបព្រលឹងជាច្រើនដែលគ្មានទោសនៅឯវេទិកាជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់។
- ៨ ខ្ញុំមានសេចក្ដីសប្បុរសចំពោះសាសន៍យូដា — ខ្ញុំនិយាយថា សាសន៍យូដា ពីព្រោះខ្ញុំមានន័យពីពួកអ្នកនៅកន្លែងដែលខ្ញុំចេញមក។

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

៩ ខ្ញុំក៏មានសេចក្តីសប្បុរសចំពោះពួកសាសន៍ដទៃផងដែរ។ ប៉ុន្តែ មើលចុះ ខ្ញុំគ្មានសង្ឃឹមអ្វីចំពោះពួកគេសោះ លើកលែងតែពួកគេ ស្រុះស្រួលជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ ហើយចូលតាមទ្វារដ៏ចង្អៀត ហើយដើរតាមផ្លូវត្រង់ ដែលនាំទៅដល់ជីវិត ហើយបន្តទៅលើផ្លូវនោះ រហូតដល់ចុងបំផុតក្នុងថ្ងៃនៃការសាកល្បង។

១០ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ និងសាសន៍ យូដាផង ហើយនឹងអស់អ្នករាល់គ្នានៅ ចុងផែនដីអើយ សូមប្រុង ស្តាប់តាមពាក្យទាំងនេះ ហើយជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទចុះ ហើយបើសិន ជាអ្នករាល់គ្នាមិនជឿដល់ពាក្យទាំងនេះទេ ក៏សូមជឿដល់ព្រះគ្រី ស្ទ។ ហើយបើសិនជាអ្នកជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏នឹង ជឿដល់ពាក្យទាំងនេះដែរ ព្រោះពាក្យទាំងនេះគឺជាព្រះបន្ទូលនៃ ព្រះគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់បានប្រទានពាក្យទាំងនេះដល់ខ្ញុំ ហើយពាក្យ ទាំងនេះប្រដៅមនុស្សទាំងអស់ឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើល្អ។

១១ ហើយបើសិនជាពាក្យទាំងនេះ មិនមែនជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ទេ នោះចូរអ្នករាល់គ្នាវិនិច្ឆ័យទៅ — ត្បិតព្រះគ្រីស្ទទ្រង់នឹងបង្ហាញ ដល់អ្នកដោយព្រះចេស្ដា និងសិរីល្អដ៏ធំថា ពាក្យទាំងនោះគឺជាព្រះ បន្ទូលរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ហើយអ្នករាល់គ្នា និងរូប ខ្ញុំ នឹងឈររៀបរយមុខគ្នានៅចំពោះវេទិការបស់ទ្រង់ ហើយអ្នករាល់ គ្នានឹងដឹងថា ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យខ្ញុំសរសេរការណ៍ទាំងនេះ ដោយ មិនគិតដល់ភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំឡើយ។

១២ ហើយខ្ញុំអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ សូមឲ្យពួកយើងជាច្រើននាក់ បើមិនទាំងអស់គ្នាទេ សូមឲ្យអាច បានសង្គ្រោះនៅក្នុងនគរទ្រង់នៅក្នុងថ្ងៃដ៏ធំ និងចុងក្រោយបង្អស់ នោះ។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ គឺអស់ពួកអ្នក ដែលជាវង្សស្រីស្រាវែង និងអស់អ្នករាល់គ្នានៅ ចុងផែនដីអើយ ខ្ញុំ សូមនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា ដូចជាសំឡេងនៃជនម្នាក់ដែលស្រែក ចេញពីផ្ទះដីមកថា ៖ សូមលាសិនហើយ រហូតដល់ថ្ងៃដ៏ធំនោះ មកដល់។

១៤ ហើយអ្នកណាដែលមិនទទួលទាននូវសេចក្តីសប្បុរសនៃព្រះ ឬគោរពតាមពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍យូដា ឬតាម ពាក្យ សម្តីខ្ញុំផង ឬតាមពាក្យទាំងឡាយដែលចេញមកពីមាត់នៃកូនចៀម នៃព្រះទេ មើលចុះ ខ្ញុំសូមលាអ្នកដល់អស់កល្បជានិច្ច ព្រោះពាក្យ ទាំងនេះ នឹងកាត់ទោសដល់អ្នកនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់វិញ។

១៥ ត្បិតអ្វីដែលខ្ញុំផ្សំទុកនៅលើផែនដីនេះ នឹងត្រូវបានយកមកទាស់ នឹងអ្នកនៅវេទិកាជំនុំជំរះ ត្បិតទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំថាដូច្នោះ ហើយខ្ញុំត្រូវ តែគោរពធ្វើតាម។ អាម៉ែន ៕ : Amen

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ, judge ye—for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

គម្ពីរយ៉ាកុប

ប្អូនប្រុសរបស់នីហ្វេ

ពាក្យពេចន៍ដែលលោកផ្សាយប្រាប់ដល់បងប្អូនរបស់លោក។
លោកធ្វើឲ្យបុរសម្នាក់ជ្រប់មុខ ដែលចង់រំលំគោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រី
ស្ទ។ ពាក្យខ្លះៗស្តីអំពីប្រវត្តិនៃប្រជាជននីហ្វេ។

យ៉ាកុប 1

- ១ ត្បិតមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា រយៈពេលហាសិបប្រាំ
ឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ចាប់តាំងពីពេលដែលលោកលីហែ បានចាក
ចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក ហេតុដូច្នោះហើយ នីហ្វេបានប្រគល់
មកខ្ញុំ គឺយ៉ាកុបប្អូនប្រុសខ្ញុំស្តីអំពីផ្ទាំងតូចទាំងឡាយ ដែលមានឆ្លាក់
ត្រានូវការណ៍ទាំងឡាយនេះ។
- ២ ហើយលោកបានឲ្យបញ្ញត្តិ១ដល់ខ្ញុំ យ៉ាកុប ថាខ្ញុំត្រូវកត់នៅលើ
ផ្ទាំងទាំងនេះនូវរឿងបន្តិចបន្តួច ដែលខ្ញុំចាត់ទុកថាជារឿងដ៏
ពិសេសបំផុត ថាខ្ញុំមិនត្រូវប៉ះពាល់ គឺគ្រាន់តែបន្តិចបន្តួច អំពីប្រវត្តិ
នៃប្រជាជននេះ ដែលហៅថា ប្រជាជននីហ្វេឡើយ។
- ៣ ត្បិតលោកបាននិយាយថា ប្រវត្តិនៃប្រជាជនរបស់លោក ត្រូវ
បានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងទាំងឡាយរបស់លោកហើយ ហើយថាខ្ញុំត្រូវរក្សា
ផ្ទាំងទាំងនេះទុកឲ្យគង់រង់ ហើយប្រគល់ផ្ទាំងទាំងនេះដល់ពូជខ្ញុំពី
តំណាមួយទៅតំណាមួយ។
- ៤ ហើយបើសិនជាមានការផ្សាយណាដែលពិសិដ្ឋ ឬវិវរណៈ
ណាមួយធំ ឬការព្យាករណ៍ នោះខ្ញុំត្រូវឆ្លាក់ការណ៍សំខាន់ៗ នៃ
កិច្ចការទាំងនោះនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ ហើយត្រូវនិយាយឲ្យបាន
ក្បោះក្បាយអំពីរឿងទាំងនោះ តាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន
ដោយយល់ដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយដោយយល់ដល់ប្រជាជនរបស់
យើង។
- ៥ ត្បិតពីព្រោះមកពីសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីបារម្ភដ៏ខ្លាំង ទើបរឿង
នោះត្រូវបានសម្តែងឲ្យយើងដឹងជាប្រាកដអំពីប្រជាជនយើង គឺអំពី
អ្វីៗដែលនឹងកើតឡើងដល់ពួកគេ។
- ៦ ហើយយើងក៏បានទទួលវិវរណៈទាំងឡាយ និងវិញ្ញាណនៃការ
ព្យាករណ៍ជាច្រើន ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាយើងដឹងអំពីព្រះគ្រី
ស្ទ និងនគររបស់ទ្រង់ដែលនឹងមកដល់។

The Book of Jacob

the Brother of Nephi

*The words of his preaching unto his brethren. He con-
foundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of
Christ. A few words concerning the history of the people
of Nephi.*

Jacob 1

For behold, it came to pass that fifty and five years
had passed away from the time that Lehi left
Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a com-
mandment concerning the small plates, upon which
these things are engraven.

And he gave me, Jacob, a commandment that I
should write upon these plates a few of the things
which I considered to be most precious; that I should
not touch, save it were lightly, concerning the history
of this people which are called the people of Nephi.

For he said that the history of his people should be
engraven upon his other plates, and that I should
preserve these plates and hand them down unto my
seed, from generation to generation.

And if there were preaching which was sacred, or
revelation which was great, or prophesying, that I
should engraven the heads of them upon these
plates, and touch upon them as much as it were pos-
sible, for Christ's sake, and for the sake of our peo-
ple.

For because of faith and great anxiety, it truly had
been made manifest unto us concerning our people,
what things should happen unto them.

And we also had many revelations, and the spirit
of much prophecy; wherefore, we knew of Christ
and his kingdom, which should come.

៧ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងបានឧស្សាហ៍ធ្វើការនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនយើង ក្រែងយើងអាចបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេឲ្យមករកព្រះគ្រីស្ទ ហើយទទួលបាននូវសេចក្តីល្អសប្បុរសនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចចូលទៅក្នុងទីសម្រាករបស់ទ្រង់បាន ក្រែងតាមមាគ៌ាណាមួយ ទ្រង់នឹងស្បថនៅក្នុងព្រះពិរោធថា ពួកគេមិនត្រូវចូលទៅក្នុងទីនោះ ទេ ដូចជាការបង្កៀងនៅក្នុងគ្រាដែលមានការល្បួង កាលដែលកូនចៅនៃអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងទីរហោស្ថាននោះ។

៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបយើងសូមដល់ព្រះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សទាំងអស់ កុំឲ្យគបះបោរទាស់នឹងព្រះ កុំធ្វើឲ្យទ្រង់កើតក្តីពិរោធ តែសូមឲ្យមនុស្សទាំងអស់ជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ យល់ដល់សារប្រយោជន៍នៃការសុគតរបស់ទ្រង់ ហើយលើលើឆ្កាងទ្រង់ ព្រមទាំងស៊ូរងនូវការអាម៉ាស់នៃមនុស្សលោក ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ យ៉ាកុប ទទួលភារកិច្ចដើម្បីបំពេញនូវបញ្ញត្តិរបស់បងខ្ញុំ គឺនីហ្វែ។

៩ ឥឡូវនេះ នីហ្វែបានចាប់ផ្តើមមានវ័យចំណាស់ហើយ ហើយលោកបានឃើញថា លោកនឹងស្លាប់ក្នុងពេលដ៏ខ្លីនេះ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបលោកចាក់ប្រេងតែងតាំងឲ្យបុរសម្នាក់ធ្វើជាស្តេច ហើយជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើប្រជាជនលោកនៅពេលឥឡូវនេះ តាមការគ្រងរាជ្យនៃស្តេចទាំងឡាយ។

១០ ដោយមកពីប្រជាជនស្រឡាញ់នីហ្វែខ្លាំង ដោយមកពីលោកបានធ្វើជាអ្នកការពារដ៏ឆ្លើមដល់ពួកគេ គឺដោយបានប្រើដាវឡាបានដើម្បីការពារពួកគេ ហើយដោយបានធ្វើការយ៉ាងនឿយហត់អស់មួយជីវិតលោក ដើម្បីសុខុមាលភាពដល់ពួកគេ—

១១ ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាប្រជាជនចង់រក្សាឈ្មោះលោកទុកជាអនុស្សាវរីយ៍។ ហើយអ្នកណាដែលនឹងសោយរាជ្យតពីលោកទៅ ប្រជាជននឹងហៅថា នីហ្វែទីពីរ នីហ្វែទីបី ជារៀងរហូតតទៅ ស្របតាមការគ្រងរាជ្យនៃស្តេចទាំងឡាយ ម៉្លោះហើយ ទើបពួកគេត្រូវបានហៅដោយប្រជាជនយ៉ាងដូច្នោះហើយ ទោះជាពួកគេមានឈ្មោះណាក៏ដោយ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វែក៏ស្លាប់ទៅ។

១៣ ឥឡូវនេះ ប្រជាជនណាដែលមិនមែនជាសាសន៍លេមីន គឺជាសាសន៍នីហ្វែទាំងអស់ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេត្រូវបានហៅថា ពួកសាសន៍នីហ្វែ ពួកសាសន៍យ៉ាកុប ពួកសាសន៍យ៉ូសែប ពួកសាសន៍សូរ៉ា ពួកសាសន៍លេមីន ពួកសាសន៍លេមយូល និងពួកសាសន៍អ៊ីសម៉ាអែលផងដែរ។

Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

១៤ ប៉ុន្តែខ្ញុំ យ៉ាកុប ចាប់ពីអំណឹះតទៅ នឹងពុំញែកពួកគេចេញដោយ
ឈ្មោះទាំងនេះទេ តែខ្ញុំនឹងហៅពួកណាដែលចង់បំផ្លាញប្រជាជននី
ហ្វែ ទុកជាពួកសាសន៍លេមីនវិញ ឯពួកណាដែលស្រុះស្រួលនឹងនី
ហ្វែ នោះខ្ញុំនឹងហៅគេថា ពួកសាសន៍នីហ្វែ ឬប្រជាជននីហ្វែ ស្រប
តាមការគ្រងរាជ្យនៃស្តេចទាំងឡាយ។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ក្រោមរជ្ជកាល
ស្តេចទីពីរ នោះប្រជាជននីហ្វែបានចាប់ផ្តើមធ្វើចិត្តវិងរូស ហើយ
បណ្តោយខ្លួនឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត ដូចជាហ្វូងដាវីឌដ៏នាន់ដើម
ដែលប្រាថ្នាចង់បានភរិយា និងស្រីស្នំជាច្រើន ព្រមទាំងសាឡាម៉ូន
ជាបុត្ររបស់ទ្រង់ក៏ដូច្នោះដែរ។

១៦ មែនហើយ ហើយពួកគេក៏ចាប់ផ្តើមស្វែងរកមាសប្រាក់ឲ្យបាន
ច្រើន ហើយបានចាប់ផ្តើមតម្កើងខ្លួនក្នុងការឆ្កើងឆ្មោះ។

១៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ យ៉ាកុប បានឲ្យពាក្យទាំងនេះទៅពួកគេ
នៅពេលខ្ញុំបង្រៀនពួកគេនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដោយខ្ញុំបាន
ទទួលភារកិច្ចជាមុនមកពីព្រះអម្ចាស់។

១៨ ត្បិតខ្ញុំ យ៉ាកុប និងប្អូនប្រុសខ្ញុំ គឺយ៉ូសែប ត្រូវបានតែងតាំងឡើង
ជាសង្ឃ ហើយជាគ្រូបង្រៀនដល់ប្រជាជននេះដោយដៃរបស់នី
ហ្វែ។

១៩ ហើយយើងបានតម្កើងការងាររបស់យើងថ្វាយព្រះអម្ចាស់
ដោយបានទទួលការខុសត្រូវ ទទួលអំពើបាបទាំងឡាយរបស់
ប្រជាជនមកលើក្បាលខ្លួន បើសិនជាយើងមិនបានបង្រៀនពួកគេ
នូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះឲ្យអស់ពីសេចក្តីព្យាយាមនោះ ហេតុដូច្នោះ
ហើយ ដោយបានខិតខំធ្វើការដោយសមត្ថភាពរបស់យើង ទើប
ឈាមរបស់ពួកគេ មិនអាចប្រឡាក់មកលើសំលៀកបំពាក់យើង
បានសោះ បើពុំនោះសោតទេ ឈាមរបស់ពួកគេនឹងប្រឡាក់មកលើ
សំលៀកបំពាក់យើង ហើយយើងនឹងពុំបានឃើញថា ឥតទោស
នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ឡើយ។

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them
by these names, but I shall call them Lamanites that
seek to destroy the people of Nephi, and those who
are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the peo-
ple of Nephi, according to the reigns of the kings.

And now it came to pass that the people of Nephi,
under the reign of the second king, began to grow
hard in their hearts, and indulge themselves some-
what in wicked practices, such as like unto David of
old desiring many wives and concubines, and also
Solomon, his son.

Yea, and they also began to search much gold and
silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as
I taught them in the temple, having first obtained
mine errand from the Lord.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been con-
secrated priests and teachers of this people, by the
hand of Nephi.

And we did magnify our office unto the Lord, tak-
ing upon us the responsibility, answering the sins of
the people upon our own heads if we did not teach
them the word of God with all diligence; wherefore,
by laboring with our might their blood might not
come upon our garments; otherwise their blood
would come upon our garments, and we would not
be found spotless at the last day.

យ៉ាកុប 2

- ១ តទៅនេះគឺជាពាក្យទាំងឡាយដែលយ៉ាកុប ជាប្អូនប្រុសរបស់នីហ្វៃ បាននិយាយទៅប្រជាជននីហ្វៃ ក្រោយពីមរណភាពរបស់នីហ្វៃ ៖
- ២ ឥឡូវនេះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំ យ៉ាកុប ស្របតាមការទទួលខុសត្រូវដែលខ្ញុំមានចំពោះព្រះ ដើម្បីតម្កើងការងាររបស់ខ្ញុំដោយម៉ឺងមាត់ ហើយដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចកម្ចាត់សំលៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់បងប្អូនរាល់គ្នា នោះខ្ញុំឡើងមកឯព្រះវិហាររបស់សុទ្ធក្នុងថ្ងៃនេះ ដើម្បីខ្ញុំអាចប្រកាសប្រាប់បងប្អូនរាល់គ្នា អំពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។
- ៣ ហើយបងប្អូនរាល់គ្នាក៏ដឹងហើយថា រហូតមកដល់ពេលនេះ ខ្ញុំបានព្យាយាមបំពេញកិច្ចការក្នុងការងាររបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះ ខ្ញុំផ្អាកទៅដោយបំណង និងការបារម្ភដ៏លើសលែងទៅទៀតចំពោះសុខុមាលភាពដល់ព្រលឹងបងប្អូនរាល់គ្នា ជាងពេលណាៗទាំងអស់។
- ៤ ត្បិតមើលចុះ រហូតមកដល់ពេលនេះ អ្នករាល់គ្នាបានគោរពតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលខ្ញុំបានប្រគល់ឲ្យអ្នក។
- ៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រុងស្តាប់តាមខ្ញុំចុះ ហើយដឹងថា ដោយជំនួយរបស់ព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្តាទាំងអស់ ដែលបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី នោះខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកអំពីគំនិតទាំងឡាយរបស់អ្នកថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងតែចាប់ផ្តើមប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយអំពើបាបនោះមានសភាពដ៏គួរឱ្យឆ្កើតមណាស់ចំពោះខ្ញុំ មែនហើយ ហើយព្រមទាំងដ៏គួរឱ្យឆ្កើតមចំពោះព្រះដែរ។
- ៦ មែនហើយ វាធ្វើឲ្យព្រលឹងខ្ញុំកើតទុក្ខ ហើយបណ្តាលឲ្យខ្ញុំរុញដោយអៀនខ្មាសនៅចំពោះវត្តមាននៃព្រះ ដែលបានបង្កើតខ្ញុំមក ដែលខ្ញុំត្រូវតែធ្វើបន្ទាល់ចំពោះសេចក្តីទុច្ចរិតនៃចិត្តអ្នករាល់គ្នា។
- ៧ ហើយវាក៏ធ្វើឲ្យខ្ញុំកើតទុក្ខ ដែលខ្ញុំត្រូវប្រើពាក្យដ៏ធ្ងន់ធ្ងរដល់អ្នកនៅចំពោះមុខប្រពន្ធរបស់អ្នក និងកូនចៅរបស់អ្នក ដែលភាគច្រើនមានអារម្មណ៍ទន់ភ្លន់ និងបរិសុទ្ធ និងចិត្តទោរទន់នៅចំពោះព្រះ គឺជាការណាដែលសព្វព្រះហឫទ័យព្រះដល់ព្រះ
- ៨ ហើយខ្ញុំសន្និដ្ឋានថា ពួកគេបានឡើងមកទីនេះដើម្បីស្តាប់នូវព្រះបន្ទូលដ៏ផ្អែមល្អៃនៃព្រះ មែនហើយ ជាព្រះបន្ទូលដែលធ្វើឲ្យជាស្បើយព្រលឹង ដែលមានរូបសព្វល្អិតបាប។

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

៩ ហេតុដូច្នោះហើយ វាផ្ទុកក្នុងព្រលឹងខ្ញុំ រហូតដល់ខ្ញុំត្រូវជំរុញ គឺ ដោយសារព្រះបញ្ញត្តិដ៏តឹងរឹង ដែលខ្ញុំបានទទួលមកពីព្រះ ឲ្យ ព្រមានដាស់តឿនដល់អ្នករាល់គ្នា ស្របតាមទោសទាំងឡាយ របស់អ្នក ដើម្បីពង្រីកមុខរបួសដល់អ្នកណាដែលមានរបួស ជាជាងល្ងង់លោម ហើយមើលឲ្យមុខរបួសទាំងនោះជាវិញ រីឯអស់ អ្នកណាដែលពុំទាន់ត្រូវរបួសទេនោះ ជាជាងបណ្តោយឲ្យពួកគេ ទទួលទាននូវព្រះបន្ទូលដ៏ផ្អែមល្អែមនៃព្រះ នោះបានដាក់កាំបិត ស្បៀត ឲ្យចាក់ទំលុះព្រលឹងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ហើយធ្វើឲ្យ គំនិតដ៏ទោរទន់របស់ពួកគេរបួសឈឺចាប់វិញដែរ។

១០ ប៉ុន្តែ ទោះជាភារកិច្ចរបស់ខ្ញុំមានទំហំធំយ៉ាងនេះក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំ ត្រូវតែធ្វើតាមព្រះបញ្ញត្តិដ៏តឹងរឹងនៃព្រះ ហើយប្រាប់អ្នករាល់គ្នាអំពី អំពើទុច្ចរិត និងអំពើក្តីរខ្ពើមខ្ពើមទាំងឡាយរបស់អ្នកនៅចំពោះវត្ត មាននៃពួកអ្នកដែលមានចិត្តជ្រះថ្លា និងពួកអ្នកដែលមានចិត្ត សង្រួង ហើយនៅក្រោមការក្រឡេកដោយព្រះនេត្រដ៏មុត នៃព្រះ ដ៏មានមហិទ្ធិបូទីដែរ។

១១ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រាប់អ្នករាល់គ្នាពីសេចក្តីពិត ស្របតាម សេចក្តីច្បាស់លាស់នៃព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ គ្បិតមើលចុះ កាលខ្ញុំ សូមដល់ព្រះអម្ចាស់ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំដូច្នោះថា ៖ យ៉ាកុបអើយ ចូរអ្នកឡើងទៅឯព្រះវិហាររបស់សុទ្ធនៅថ្ងៃស្អែក ហើយ ប្រកាសនូវពាក្យដែលយើងនឹងឲ្យដល់អ្នកទៅ ប្រជាជននេះ។

១២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ នេះ គឺជាព្រះបន្ទូលដែលខ្ញុំប្រកាសដល់អ្នកថា បងប្អូនរាល់គ្នាជាច្រើន បានចាប់ផ្តើមស្វែងរកមាស និងរកប្រាក់ និងរកជាតិវៃដ៏មានតម្លៃ គ្រប់យ៉ាង ដែលដែនដីនេះជាដែនដីសន្យាដល់អ្នក និងដល់កូនចៅ អ្នក មានជាច្រើនអនេក។

១៣ ហើយបាតដៃនៃទិព្វញ្ញាណបានញញឹមមកលើអ្នករាល់គ្នា ដើម្បី ជួយឲ្យអ្នករកបានទ្រព្យជាច្រើន ហើយដោយមកពីពួកអ្នកខ្លះរក បានបរិបូរច្រើនជាងបងប្អូនអ្នក នោះអ្នករាល់គ្នាលើកខ្លួនឡើងក្នុង ការឆ្អឹងឆ្អែនៃចិត្តរបស់អ្នក ហើយធ្វើកំរើងព្រមទាំងងើយក្បាល ដោយព្រោះប្រដាប់ស្បៀកពាក់របស់ខ្លួនមានតម្លៃខ្ពស់ ហើយក៏ បៀតបៀនបងប្អូនខ្លួន ព្រោះអ្នកគិតស្មានថា ខ្លួនគ្រាន់បើជាងគេ។

១៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ចុះតើអ្នកគិត ស្មានថា ព្រះទ្រង់ចាត់អំពើរបស់បងប្អូននេះទុកជាសុចរិតឬអី? មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ៖ ទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងកាត់ទោសអ្នក ហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានៅតែទទួលធ្វើការនេះតទៅទៀត នោះសេចក្តី ជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ នឹងត្រូវតែធ្លាក់មកលើអ្នកយ៉ាងឆាប់រហ័ស។

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

១៥ ឱសូមឲ្យទ្រង់បង្ហាញដល់អ្នកថា ទ្រង់អាចចាក់ទំលុះអ្នក ហើយ គ្រាន់តែមួយក្រឡេកនៃព្រះនេត្ររបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់ក៏អាចវាយ អ្នកឲ្យទៅជាធូលីដីដែរ!

១៦ ឱសូមឲ្យទ្រង់ដោះអ្នកចេញពីអំពើទុច្ចរិត និងពីអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើម នេះចុះ។ ហើយឱសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ បញ្ញត្តិទ្រង់ ហើយសូមកុំឲ្យសេចក្តីឆ្អឹងឆ្អែននៃចិត្តអ្នក បំផ្លាញព្រលឹង ទាំងឡាយរបស់អ្នកឡើយ!

១៧ ចូរគិតពីបងប្អូនរបស់ខ្លួនដូចជាខ្លួនអ្នកដែរ ហើយចូររាប់អានបង ប្អូនទាំងអស់ ហើយមានចិត្តទូលំទូលាយចំពោះទ្រព្យរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យគេអាចមានទ្រព្យដូចជាអ្នកដែរ។

១៨ ប៉ុន្តែមុនអ្នករាល់គ្នាស្វែងរកទ្រព្យសម្បត្តិ ចូរអ្នករាល់គ្នាស្វែងរក នគរនៃព្រះសិន។

១៩ ហើយបន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានសេចក្តីសង្ឃឹមនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានទ្រព្យសម្បត្តិ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាស្វែងរក របស់ទាំងនោះ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងស្វែងរកទ្រព្យសម្បត្តិដោយ មានបំណងចង់ធ្វើល្អ — គឺដើម្បីបំពាក់ពួកអ្នកអាក្រាត ហើយ ចិញ្ចឹមពួកអ្នកដែលអត់ឃ្នាន ហើយរំដោះពួកអ្នកដែលត្រូវជាប់ ឃុំឃាំង ហើយជួយសង្គ្រោះដល់ពួកអ្នកឈឺ និងពួកអ្នកកម្សត់ ទុគ៌ត។

២០ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំបាននិយាយ អំពីសេចក្តីឆ្អឹងឆ្អែន ហើយអ្នកណាដែលបានធ្វើទុក្ខដល់អ្នកជិតខាង ខ្លួន ហើយបៀតបៀនគេពីព្រោះតែអ្នកមានចិត្តក្រអឺតចំពោះវត្ថុទាំង ឡាយ ដែលព្រះទ្រង់បានប្រទានដល់អ្នកនោះ ចុះតើអ្នកនិយាយ យ៉ាងណាដែរអំពីរឿងនេះ?

២១ ចុះតើអ្នកមិនគិតស្មានទេឬថា ការណ៍ទាំងនេះគួរឲ្យខ្ពើមឆ្អើម ចំពោះព្រះដែលបានបង្កើតសាច់ឈាមទាំងអស់មក? ហើយនៅ ក្រោមព្រះនេត្រទ្រង់ មនុស្សណាក៏មានតម្លៃដូចជាមនុស្សណា ដែរ។ ហើយសាច់ឈាមទាំងអស់ គឺបានមកពីធូលីដី ហើយមកពី បំណងនោះហើយ ទើបទ្រង់បានបង្កើតគេមក ដើម្បីឲ្យគេកាន់តាម ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយសរសើរតម្កើងដល់ទ្រង់ជា រៀងដរាប។

២២ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់នូវការនិយាយទៅដល់អ្នករាល់គ្នា អំពីការឆ្អឹងឆ្អែនតែត្រឹមនេះ។ ហើយបើខ្ញុំមិនត្រូវនិយាយទៅអ្នកអំពី ទោសធ្ងន់ដ៏លើសលែងទៅទៀត នោះចិត្តខ្ញុំនឹងរីករាយយ៉ាង ក្រៃលែងពីព្រោះអ្នក។

O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

២៣ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលនៃព្រះផ្អែកមកលើខ្ញុំ ពីព្រោះតែទោសដ៏ធ្ងន់ លើសលែងទៅទៀតរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ រាស្ត្រនេះចាប់ផ្តើមកើនអំពើទុច្ចរិត គេមិនយល់ព្រះគម្ពីរទេ ព្រោះគេរកអត់ឱនឱ្យខ្លួនក្នុងការប្រព្រឹត្ត សហាយស្មន់ ពីព្រោះតែរឿងដែលបានសរសេរអំពីហ្លួងដាវីឌ និង សាឡូម៉ូន ជាបុត្រទ្រង់។

២៤ មើលចុះ ហ្លួងដាវីឌ និងសាឡូម៉ូន ពិតជាមានភរិយា និងស្រីស្នំ ជាច្រើនមែន ហើយជាអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមចំពោះយើង ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ យើងបាននាំរាស្ត្រនេះ ចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹមមកដោយ អំណាចនៃដៃយើង ដើម្បីយើងអាចបង្កើតសម្រាប់យើង នូវមែកដ៏ សុចរិតមួយ ដែលចេញមកពីផលនៃពោះយ៉ូសែប។

២៦ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ នឹងមិនទ្រាំឱ្យ ប្រជាជននេះធ្វើដូចមនុស្សជំនាន់ដើមឡើយ។

២៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរស្តាប់ តាមខ្ញុំ ហើយប្រុងស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ដែលថា ៖ ត្បិតមិនត្រូវមានបុរសណាមួយឡើយនៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលត្រូវ មាន លើកលែងតែមានប្រពន្ធមួយប៉ុណ្ណោះ រីឯស្រីស្នំក៏គេមិនត្រូវ មានសោះឡើយដែរ

២៨ ត្បិតយើងជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ សព្វព្រះហឫទ័យនឹងព្រហ្មចារី ភាពនៃស្រ្តី។ ឯអំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយ គឺជាអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើម ចំពោះយើង ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ដូច្នោះ។

២៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលថា ៖ រាស្ត្រនេះត្រូវកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង បើ ពុំនោះសោតទេ ដែនដីនេះនឹងត្រូវប្រទេចផ្តាសា ដោយសារពួក គេ។

៣០ ត្បិតព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ បើ សិនជាយើងនឹងចិញ្ចឹមពូជមួយសម្រាប់យើង នោះយើងនឹងដាក់ បញ្ញត្តិដល់រាស្ត្រយើង បើពុំនោះសោតទេ គេនឹងត្រូវប្រុងស្តាប់រឿង ទាំងនេះ។

៣១ ត្បិតមើលចុះ យើងជាព្រះអម្ចាស់ បានឃើញសេចក្តីសោកសៅ ហើយបានឮការទូញសោកនៃពួកកូនស្រីរបស់រាស្ត្រយើងនៅលើ ដែនដីយេរូសាឡឹម មែនហើយ ហើយនៅគ្រប់ដែនដីនានានៃរាស្ត្រ យើង ដោយសារអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយនៃប្តី របស់គេ។

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

៣២ ហើយព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖
យើងនឹងមិនទ្រាំឲ្យសម្រែកនៃពួកកូនស្រីដ៏ស្រស់ល្អៗនៃស្រុកនេះ
ដែលយើងបាននាំចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹមមក នឹងឮឡើងមក
ដល់យើងទាស់នឹងពួកបុរសនៃស្រុកយើងឡើយ ព្រះអម្ចាស់នៃពួក
ពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

៣៣ គ្យិតពួកគេមិនត្រូវនាំយកពួកកូនស្រីនៃស្រុកយើងទៅជាប់
ឃុំឃាំង ពីព្រោះតែភាពទន់ភ្លន់របស់គេឡើយ បើពុំនោះសោតទេ
យើងនឹងមកពិនិត្យពិចារណាពួកគេដោយបណ្តាសាដ៏ធ្ងន់ គឺដល់
សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញបង់ គ្យិតពួកគេមិនត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើ
សហាយស្មន់ទាំងឡាយ ដូចកាលមនុស្សជំនាន់ដើមនោះឡើយ
ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

៣៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ អ្នក
រាល់គ្នាដឹងថា ព្រះបញ្ញត្តិទាំងនេះ ត្រូវបានប្រទានទៅដល់លីហៃ
ឪពុករបស់យើង ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ព្រះ
បញ្ញត្តិទាំងនេះមកហើយ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានទទួលការជាប់
ទោសដ៏ធំ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តអំពើទាំងនេះ ដែលអ្នករាល់
គ្នាពុំត្រូវប្រព្រឹត្តនោះ។

៣៥ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតលើសជាងពួក
សាសន៍លេមីន ដែលជាបងប្អូនយើងទៅទៀត។ អ្នកបានធ្វើឲ្យ
ភរិយាដ៏ទន់ភ្លន់របស់អ្នកខូចចិត្ត ហើយធ្វើឲ្យកូនចៅអ្នកគ្មាន
សេចក្តីទុកចិត្ត ព្រោះតែគំរូដ៏អាក្រក់របស់អ្នកនៅ ចំពោះពួកគេ
ហើយសំឡេងដង្ហក់នៃបេះដូងគេ បានឮឡើងទៅដល់ព្រះទាស់នឹង
អ្នក ហើយដោយសារតែភាពតឹងរឹងនៃព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែលចុះ
មកទាស់នឹងអ្នក នោះបេះដូងជាច្រើនបានស្លាប់ ដោយត្រូវចាក់ទំ
លុះឲ្យមានរបួសយ៉ាងជ្រៅ។

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that
the cries of the fair daughters of this people, which I
have led out of the land of Jerusalem, shall come up
unto me against the men of my people, saith the
Lord of Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters
of my people because of their tenderness, save I shall
visit them with a sore curse, even unto destruction;
for they shall not commit whoredoms, like unto
them of old, saith the Lord of Hosts.

And now behold, my brethren, ye know that these
commandments were given to our father, Lehi;
wherefore, ye have known them before; and ye have
come unto great condemnation; for ye have done
these things which ye ought not to have done.

Behold, ye have done greater iniquities than the
Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts
of your tender wives, and lost the confidence of your
children, because of your bad examples before them;
and the sobbings of their hearts ascend up to God
against you. And because of the strictness of the
word of God, which cometh down against you, many
hearts died, pierced with deep wounds.

យ៉ាកុប 3

- ១ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំ យ៉ាកុប ចង់និយាយទៅកាន់អ្នកទាំងឡាយ ដែលមានចិត្តបរិសុទ្ធ។ ចូរមើលទៅព្រះ ដោយមានគំនិតរឹងមាំ ហើយអធិស្ឋានដល់ព្រះអង្គ ដោយមានសេចក្តីជំនឿដ៏លើសលប់ នោះទ្រង់នឹងលូងលោមដល់អ្នក ក្នុងគ្រាដែលអ្នកមានទុក្ខលំបាក ហើយទ្រង់នឹងអង្វរដើម្បីប្រយោជន៍របស់អ្នក ហើយនឹងទម្លាក់សេចក្តីយុត្តិធម៌មកធ្វើទោសពួកអ្នកណាដែលស្វែងរកបំផ្លាញអ្នក។
- ២ ឱអ្នកដែលមានចិត្តបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នាអើយ ចូរងើបក្បាលឡើង ហើយទទួលព្រះបន្ទូលដ៏ផ្អែមល្ហែមនៃព្រះ ហើយទទួលទាននូវសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចុះ ព្រោះបើសិនជាអ្នកមានគំនិតរឹងមាំ នោះអ្នកនឹងបានទទួលការណ៍ទាំងនេះដរាបតទៅ។
- ៣ ប៉ុន្តែ វេទនា វេទនា ដល់អ្នកណាដែលមិនមានចិត្តបរិសុទ្ធ ដែលជាមនុស្សស្មោកគ្រោកនៅចំពោះព្រះនៅថ្ងៃនេះ ត្បិតលើកលែងតែអ្នកប្រែចិត្ត នោះដែរនេះនឹងត្រូវបណ្តាសាពីព្រោះតែអ្នក ឯពួកសាសន៍លេមីន ដែលមិនស្មោកគ្រោកដូចអ្នក ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេត្រូវបណ្តាសាដ៏ធ្ងន់ដែរ គឺពួកគេនឹងវាយអ្នករហូតដល់សេចក្តីបំផ្លាញបង់។
- ៤ ហើយពេលនោះនឹងមកដល់យ៉ាងឆាប់ៗ ហើយលើកលែងតែអ្នកប្រែចិត្ត នោះពួកគេនឹងបានដែនដីកេរ្តិ៍អាកររបស់អ្នក ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងនាំពួកអ្នកសុចរិតចេញពីចំណោមពួកអ្នក។
- ៥ មើលចុះ ពួកសាសន៍លេមីន ជាបងប្អូនរបស់អ្នក ដែលអ្នករាល់គ្នាស្តាប់ ពីព្រោះតែការស្មោកគ្រោករបស់ពួកគេ និងបណ្តាសាដែលបានធ្លាក់មកលើស្បែករបស់ពួកគេ នោះពួកគេសុចរិតលើសពួកអ្នកវិញ ព្រោះពួកគេពុំទាន់ភ្លេចព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលបានប្រទានដល់ឪពុករបស់យើងឡើយ — ដែលថាពួកគេត្រូវមានប្រពន្ធតែមួយប៉ុណ្ណោះ ហើយឯពួកស្រីស្នំក៏ពួកគេមិនត្រូវមានសោះ ហើយពុំត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយនៅក្នុងចំណោមពួកគេឡើយដែរ។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ ព្រះបញ្ញត្តិនេះ ពួកគេប្រតិបត្តិតាម ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយសារការគោរពតាមនេះ គឺក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិនេះ បានជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះទ្រង់ពុំបំផ្លាញពួកគេចោល តែទ្រង់នឹងមេត្តាករុណាដល់ពួកគេវិញ ហើយនៅថ្ងៃណាមួយ ពួកគេនឹងក្លាយទៅជាប្រជាជនមួយដ៏មានពរ។

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

៧ មើលចុះ ពួកប្តីៗរបស់គេស្រឡាញ់ប្រពន្ធរបស់ខ្លួន ឯពួកប្រពន្ធ ៗរបស់គេស្រឡាញ់ប្តីរបស់ខ្លួន ហើយប្តីប្រពន្ធរបស់គេស្រឡាញ់ កូនៗរបស់ខ្លួន ឯការឥតជំនឿរបស់ពួកគេ និងការស្អប់របស់ពួកគេ ចំពោះអ្នកនោះ គឺមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកអយ្យកោគេទេតើ ហេតុ ដូច្នោះហើយ ចុះតើអ្នករាល់គ្នាគ្រាន់បើជាងពួកគេប៉ុណ្ណាទៅ នៅ ចំពោះព្រះនៃត្រង់ព្រះដ៏មហិមា ដែលបង្កើតអ្នកមកនោះ?

៨ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែ ចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក បើពុំនោះសោតទេ ខ្ញុំខ្លាចតែ ស្បែករបស់ពួកគេ នឹងសជាងស្បែករបស់អ្នករួចទៅហើយ ក្នុង កាលអ្នកត្រូវបាននាំទៅជាមួយពួកគេនៅ ចំពោះបង្គំនៃព្រះ។

៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំសូមប្រគល់ដល់អ្នកនូវព្រះបញ្ញត្តិមួយ ដែលជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ គឺចូរអ្នករាល់គ្នាកុំជេរប្រមាថពួកគេ ពី ព្រោះតែស្បែកខ្មៅរបស់គេនោះឡើយ ហើយចូរអ្នកកុំជេរប្រមាថ ពួកគេ ពីព្រោះតែសេចក្តីស្នេហាក្រោករបស់ពួកគេដែរ ប៉ុន្តែអ្នករាល់ គ្នាត្រូវនឹកចាំពីសេចក្តីស្នេហាក្រោករបស់ខ្លួនវិញ ហើយចូរនឹកចាំថា សេចក្តីស្នេហាក្រោករបស់ពួកគេ គឺមានមកពីព្រោះតែពួកអយ្យកោ គេទេតើ។

១០ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាត្រូវនឹកឃើញដល់កូនចៅរបស់ អ្នកវិញពីរបៀបដែលអ្នកបានធ្វើឲ្យកូនចៅអ្នកកើតទុក្ខយ៉ាងណា ទៅ ដោយសារតែគំរូដែលអ្នកបានធ្វើឲ្យគេមើល ហើយក៏ចូរនឹក ឃើញថា ពីព្រោះតែសេចក្តីស្នេហាក្រោករបស់អ្នក នោះអ្នកអាចនាំ កូនចៅរបស់អ្នកទៅរកការបំផ្លិចបំផ្លាញ ហើយអំពើបាបទាំងឡាយ របស់គេ នឹងគរលើក្បាលអ្នកនៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់វិញ។

១១ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរប្រុងប្រយ័ត្នតាមពាក្យសម្តី របស់ខ្ញុំចុះ ចូរដាស់សមត្ថភាពទាំងឡាយនៃព្រលឹងអ្នកឲ្យភ្ញាក់ ឡើង ចូររលាស់ខ្លួនឲ្យភ្ញាក់ពីដំណេកដ៏យូរអង្វែងនៃសេចក្តីស្លាប់ ហើយចូរដោះខ្លួនចេញពីការឈឺចាប់នៃស្ថាននរក ដើម្បីកុំឲ្យខ្លួន អ្នករាល់គ្នាអាចក្លាយទៅជាពួកទេវតារបស់អារក្ស ដែលនឹងត្រូវ បោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធំរនោះ គឺជាសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ ឡើយ។

១២ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ យ៉ាកុប បាននិយាយជាច្រើនការណ៍ទៀតទៅ ប្រជាជននីហ្វេ ហាមកុំឲ្យគេប្រព្រឹត្តការកំផិត និងការអាសអាភាស និងអំពើបាបគ្រប់យ៉ាងឡើយ ដោយបានប្រាប់គេនូវផលដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ នៃអំពើទាំងនេះ។

១៣ ហើយមួយភាគរយនៃដំណើរការរបស់ប្រជាជននេះ គឺឥឡូវនេះ មានកាន់តែច្រើនឡើងៗ គឺមិនអាចយកមកកត់នៅលើផ្ទាំងទាំង នេះបានអស់ឡើយ ប៉ុន្តែដំណើរការរបស់គេជាច្រើនត្រូវបានកត់ នៅលើផ្ទាំងធំ ទាំងសង្គ្រាមទាំងឡាយរបស់គេ និងការទាស់ទែងគ្នា ទាំងឡាយរបស់គេ និងការគ្រងរាជ្យនៃស្តេចទាំងឡាយរបស់គេ។

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

១៤ ផ្ទាំងទាំងនេះហៅថា ផ្ទាំងយ៉ាកុប គឺបានធ្វើដោយដៃនីហ្វេ។
ហើយខ្ញុំសូមបញ្ចប់នូវការនិយាយពាក្យទាំងនេះត្រឹមនេះសិនចុះ។

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

យ៉ាកុប 4

- ១ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ យ៉ាកុប បានធ្វើការងារបម្រើដល់ប្រជាជនខ្ញុំ ដោយពាក្យសម្តីជាច្រើន (ហើយ ខ្ញុំមិនអាចកត់ពាក្យទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ លើកលែងតែពាក្យបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ ដោយមកពីការពិបាកឆ្លាក់ពាក្យយើងលើផ្ទាំង) ហើយយើងដឹងថា រឿងទាំងឡាយដែលយើងកត់នៅលើផ្ទាំងនឹងនៅគង់វង់តទៅ
- ២ ប៉ុន្តែរឿងទាំងឡាយដែលយើងកត់នៅលើវត្ថុផ្សេងទៀត ក្រៅពីផ្ទាំងទាំងនេះ នឹងត្រូវវិនាស ហើយរលុបបាត់ទៅ តែយើងកត់បានពាក្យខ្លះនៅលើផ្ទាំង ដែលនឹងផ្តល់ដល់កូនចៅយើង ហើយព្រមទាំងដល់បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់យើងផងនូវការចេះដឹងមួយកម្រិតតូចអំពីយើង ឬអំពីពួកអយ្យកោរបស់គេ —
- ៣ ឥឡូវនេះ យើងអររីករាយនឹងការណ៍នេះ ហើយយើងខំព្យាយាម ដើម្បីឆ្លាក់ពាក្យទាំងនេះ នៅលើផ្ទាំងដោយសង្ឃឹមថា បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់យើង និងកូនចៅយើងនឹងទទួលពាក្យទាំងនេះ ដោយចិត្តអរគុណ ហើយគេមើលពាក្យទាំងនេះ ដើម្បីពួកគេអាចចេះដឹង ដោយសេចក្តីអំណរ ហើយមិនមែនដោយសេចក្តីសោកសៅ ឬដោយការមើលងាយដល់ឪពុកម្តាយដើមរបស់គេនោះទេ។
- ៤ ភ្នំតព្រោះដោយគោលបំណងនេះហើយ ដែលយើងបានសរសេររឿងទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យគេដឹងថា យើងបានដឹងអំពីព្រះគ្រីស្ទ ហើយយើងបានសង្ឃឹមដល់សិរីល្អរបស់ទ្រង់ជាច្រើនរយឆ្នាំមុន ទ្រង់យាងមកម៉្លោះ ហើយមិនត្រឹមតែខ្លួនយើងបានសង្ឃឹមដល់សិរីល្អរបស់ទ្រង់ ប៉ុណ្ណោះទេ គឺអស់ទាំងពួកព្យាករដ៏បរិសុទ្ធក៏បានសង្ឃឹមមុនយើងមកដែរ។
- ៥ មើលចុះ ពួកគេបានជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានថ្វាយបង្គំព្រះវរបិតាដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ឯយើងក៏ថ្វាយបង្គំព្រះវរបិតាដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ដែរ។ ហើយព្រោះដោយគោលបំណងនេះហើយ ដែលយើងកាន់តាមគ្រីស្ទវិន័យលោកម៉ូសេ ពីព្រោះគ្រីស្ទវិន័យនោះ ដឹកនាំព្រលឹងយើងរាល់គ្នាទៅ រកទ្រង់ ហើយដោយហេតុនេះ ហើយ ដែលគ្រីស្ទវិន័យនេះត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធដល់យើង ដើម្បីសេចក្តីសុចរិត គឺដូចជារឿងលោកអ័ប្រាហាំ កាលនៅក្នុងទីរហាស្ថាន ដែលលោកធ្វើតាមព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះ ដោយបានបូជាអ៊ីសាក ជាកូនប្រុសលោក ទុកជានិមិត្តរូបអំពីព្រះ និងព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយរបស់ទ្រង់ដែរ។

Jacob 4

Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;

But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—

Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.

For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

៦ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងពិចារណាមើលសេចក្តីព្យាករណ៍នៃពួក
ព្យាករណ៍ហើយយើងមានវិរិយៈទាំងឡាយ និងវិញ្ញាណនៃការ
ព្យាករណ៍ ហើយដោយមានទីបន្ទាល់អស់ទាំងនេះ ទើបយើងមាន
សេចក្តីសង្ឃឹម ហើយសេចក្តីជំនឿរបស់យើងក៏ឥតញាប់ញ័រដែរ
ដរាបដល់យើងច្បាស់ជាអាចបញ្ជាដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ
ហើយគ្រប់ទាំងដើមឈើ ឬក៏ភ្នំ ហើយនឹងទឹករលកនៅក្នុងសមុទ្រ
ក៏ធ្វើតាមបញ្ជាយើងដែរ។

៧ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បាន
បង្ហាញយើងនូវភាពទន់ខ្សោយរបស់យើង ដើម្បីឲ្យយើងដឹងថា គឺ
ដោយសារព្រះគុណ និងការបន្ទាបខ្លួនដ៏មហិមា របស់ទ្រង់ចំពោះ
កូនចៅមនុស្ស ទើបយើងមានអំណាចដើម្បីធ្វើនូវកិច្ចការទាំងនេះ
បាន។

៨ មើលចុះ កិច្ចការទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់សុទ្ធតែធំ ហើយអស្ចារ្យ
មែន។ ឯដម្រៅនៃសេចក្តីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ក៏ពុំអាច
រកឃើញដែរ ហើយមនុស្សគ្មានលទ្ធភាពនឹងរកឃើញផ្លូវរបស់ទ្រង់
បានអស់ឡើយ។ ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់ស្គាល់ផ្លូវទាំងឡាយ
របស់ទ្រង់ទេ លើកលែងតែបានសម្តែងដល់អ្នកនោះប៉ុណ្ណោះ ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនរាល់គ្នាអើយ ចូរកុំមើលងាយដល់វិរិយៈ
ទាំងឡាយនៃព្រះឡើយ។

៩ ត្បិតមើលចុះ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នោះមាន
មនុស្សរស់នៅលើផ្ទៃផែនដីនេះ ឯផែនដីត្រូវបានបង្កើតឡើង
ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដែរ។ ហេតុដូច្នោះហើយ
បើសិនជាព្រះទ្រង់គ្រាន់តែមានព្រះបន្ទូល ក៏ពិភពលោកកើតមាន
ឡើង ហើយទ្រង់គ្រាន់តែមានព្រះបន្ទូល នោះមនុស្សក៏បានកើត
ឡើង ចុះតើហេតុអ្វីក៏ទ្រង់មិនអាចចេញបញ្ជាដល់ផែនដី ឬផលនៃ
ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ នៅលើផ្ទៃផែនដីតាមព្រះហឫទ័យ និងបំណង
របស់ទ្រង់បាន?

១០ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនរាល់គ្នាអើយ ចូរកុំចង់ទូន្មានដល់
ព្រះអម្ចាស់ឡើយ តែចូរទទួលដំបូន្មានពីព្រះហស្តរបស់ទ្រង់វិញ។
ត្បិតមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា ទ្រង់ទូន្មានក្នុងប្រាជ្ញា សេចក្តី
យុត្តិធម៌ និងសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏ធំធេងនៅលើគ្រប់ទាំងកិច្ចការ
ទាំងអស់របស់ទ្រង់។

១១ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ ចូរស្រុះស្រួល
នឹងទ្រង់ទៅតាមរយៈដង្វាយធួននៃព្រះគ្រីស្ទ គឺជាព្រះរាជបុត្រា
បង្កើតតែមួយរបស់ទ្រង់ នោះអ្នកអាចបានទទួលដំណើររស់ឡើង
វិញ តាមរយៈអំណាចនៃដំណើររស់ឡើងវិញ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រី
ស្ទ ហើយត្រូវថ្វាយដល់ព្រះ ជាផលដំបូងនៃព្រះគ្រីស្ទ ដោយមាន
សេចក្តីជំនឿ ហើយបានទទួលសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ប្រសើរនៃសិរីល្អ
ដែលនៅក្នុងទ្រង់ មុនពេលទ្រង់នឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់នៅក្នុង
សាច់ឈាម។

Wherefore, we search the prophets, and we have
many revelations and the spirit of prophecy; and
having all these witnesses we obtain a hope, and our
faith becometh unshaken, insomuch that we truly
can command in the name of Jesus and the very trees
obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

Nevertheless, the Lord God showeth us our weak-
ness that we may know that it is by his grace, and his
great condescensions unto the children of men, that
we have power to do these things.

Behold, great and marvelous are the works of the
Lord. How unsearchable are the depths of the mys-
teries of him; and it is impossible that man should
find out all his ways. And no man knoweth of his
ways save it be revealed unto him; wherefore,
brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came
upon the face of the earth, which earth was created
by the power of his word. Wherefore, if God being
able to speak and the world was, and to speak and
man was created, O then, why not able to command
the earth, or the workmanship of his hands upon the
face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the
Lord, but to take counsel from his hand. For behold,
ye yourselves know that he counseleth in wisdom,
and in justice, and in great mercy, over all his works.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto
him through the atonement of Christ, his Only
Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, ac-
cording to the power of the resurrection which is in
Christ, and be presented as the first-fruits of Christ
unto God, having faith, and obtained a good hope of
glory in him before he manifesteth himself in the
flesh.

១២ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ សូមកុំច្ងល់ថា ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នកនូវរឿងទាំងនេះឡើយ ព្រោះហេតុអ្វីបានជាមិននិយាយអំពីដង្ហាយធួននៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយទទួលការចេះដឹងដោយឥតខ្ចោះអំពីព្រះអង្គ ក៏ដូចជាបានទទួលការចេះដឹងអំពីដំណើររស់ឡើងវិញ និងអំពីពិភពលោកខាងមុខនេះផង?

១៣ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ អ្នកណាដែលព្យាករសូមឲ្យគាត់ព្យាករ ដើម្បីឲ្យមនុស្សផងទាំងឡាយបានយល់ ព្រោះព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលតែការពិត ហើយមិនកុហកឡើយ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលអំពីរឿងទាំងឡាយ តាមដែលមាននៅពេលនេះ ហើយអំពីរឿងទាំងឡាយ តាមដែលនឹងមាននៅពេលខាងមុខ ហេតុដូច្នោះហើយ រឿងទាំងនេះត្រូវបានសម្តែងដល់យើងយ៉ាងច្បាស់សម្រាប់ការសង្គ្រោះដល់ព្រលឹងយើង។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពុំមែនមានតែយើងប៉ុណ្ណោះទេ ដែលជាសាក្សីក្នុងរឿងនេះ គ្យតែព្រះទ្រង់ក៏បានប្រាប់រឿងទាំងនេះដល់ពួកព្យាករពីជំនាន់ដើមដែរ។

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកសាសន៍យូដាជាមនុស្សរឹងក្បាល ហើយពួកគេបានមើលងាយដល់ព្រះបន្ទូលដ៏ច្បាស់លាស់ទាំងនេះ ហើយបានសម្លាប់ពួកព្យាករ ហើយបានស្វែងរករឿងទាំងឡាយដែលពួកគេមិនអាចយល់។ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រោះមកពីការខ្ជាក់របស់ពួកគេ គឺជាការខ្ជាក់ដោយមើលហួសទីដៅ នោះពួកគេត្រូវតែរលំ គ្យតែព្រះទ្រង់បានដកយកភាពដ៏ច្បាស់លាស់របស់ទ្រង់ចេញពីគេហើយ ហើយបានប្រទានឲ្យពួកគេនូវអ្វីជាច្រើន ដែលពួកគេពុំអាចយល់វិញ ពីព្រោះពួកគេប្រាថ្នាចង់បានការណ៍នោះ។ ហើយពីព្រោះពួកគេប្រាថ្នាចង់បានការណ៍នោះ ទើបព្រះទ្រង់បានធ្វើការនោះ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចជំពប់ដួល។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ យ៉ាកុប ត្រូវបានព្រះវិញ្ញាណបណ្ឌិតឲ្យព្យាករ គ្យតែខ្ញុំយល់ឃើញថា ដោយសារការងារនៃព្រះវិញ្ញាណដែលមាននៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ គឺដោយការជំពប់ដួលរបស់ពួកសាសន៍យូដា នោះពួកគេនឹងមិនទទួលស្គាល់ថ្ម ដែលពួកគេអាចសាង ហើយមានគ្រឹះដ៏ជាប៉ុលមុតទេ។

១៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ស្របតាមបទព្រះគម្ពីរទាំងឡាយ ថ្មនេះនឹងក្លាយទៅជាគ្រឹះតែមួយដ៏ប្រសើរ ហើយចុងក្រោយបង្អស់ ហើយមាំមួន ដែលពួកសាសន៍យូដាអាចសាងលើ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ បន្ទាប់ពីមិនទទួលស្គាល់គ្រឹះដ៏មាំមួននោះហើយ ចុះតើធ្វើម្តេចឲ្យគេនឹងអាចសាងនៅលើនោះ ដើម្បីឲ្យវាក្លាយទៅជាគោលសីមាផ្ទះគេបាន?

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

១៨ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំនឹងលាតត្រដាង
ការអាចីកំបាំងនេះដល់អ្នក បើសិនជាខ្ញុំមិនលាតត្រដាងដោយ
មធ្យោបាយណាមួយទេ នោះអ្វីៗនឹងត្រូវញើរពីការខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់ខ្ញុំ
នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ហើយជំពប់ដួល ដោយសារតែសេចក្តីបារម្ភដ៏
លើសលប់របស់ខ្ញុំដល់អ្នក។

Behold, my beloved brethren, I will unfold this
mystery unto you; if I do not, by any means, get
shaken from my firmness in the Spirit, and stumble
because of my over anxiety for you.

យ៉ាកុប 5

- ១ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ចុះតើអ្នកមិនចាំទេឬថា អ្នកបានអានពាក្យរបស់ព្យាករណ៍ស៊ីណេន ដែលបានពោលទៅវង្ស អ៊ីស្រាអែលថា ៖
- ២ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ចូរប្រុងប្រយ័ត្នពាក្យទាំងឡាយ របស់ខ្ញុំ ជាព្យាករណ៍នៃព្រះអម្ចាស់។
- ៣ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ ឱវង្ស អ៊ីស្រាអែលអើយ យើងនឹងប្រៀបធៀបអ្នកទៅនឹងដើមអូលីវស្រុក ដែលបុរសម្នាក់បានយកមកដាំឲ្យជីជាតិនៅក្នុងចម្ការរបស់គាត់ ហើយដើមនោះបានដុះឡើង ហើយចាស់ទៅ ហើយក៏ចាប់ផ្តើម ពុក។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការចេញមក ក៏ ឃើញដើមអូលីវរបស់គាត់ ចាប់ផ្តើមពុក គាត់ក៏និយាយថា ៖ យើង នឹងកាត់លូសវា ហើយជ្រួយគល់វា ហើយដាក់ជីវា ក្រែងវានឹងដុះ មែកទន់ខ្លី ហើយពុំងាប់។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់កាត់លូសវា ហើយ ជ្រួយគល់វា ហើយដាក់ជីវា ស្របតាមពាក្យរបស់គាត់។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ជាច្រើនថ្ងៃកន្លងមក ដើម នោះក៏ចាប់ផ្តើមដុះមែកទន់ខ្លីខ្លះ ប៉ុន្តែមើលចុះ មែកធំរបស់វាក៏ចាប់ ផ្តើមងាប់ទៅ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការបានឃើញ ដូច្នោះ ក៏និយាយទៅអ្នកបម្រើរបស់គាត់ថា ៖ យើងព្រួយចិត្តដែល យើងត្រូវខាតបង់ដើមឈើនេះទៅ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរអ្នកទៅរក មែកអូលីវព្រៃយកមកឲ្យយើង ហើយយើងនឹងកាត់មែកធំ ដែល កំពុងស្លូតទៅនោះចេញ ហើយយើងនឹងបោះវាទៅក្នុងភ្លើងឲ្យ ឆេះ។
- ៨ ហើយមើលចុះ ម្ចាស់ចម្ការនិយាយថា យើងកាត់មែកដ៏ទន់ខ្លីទាំង នេះចេញជាច្រើន ហើយយើងនឹងយកវាទៅបំបៅជាប់នៅ ត្រង់ណាតាមដែលយើងពេញចិត្ត ហើយបើបួសឈើនេះងាប់ទៅ ក៏មិនទាន់អ្វីដែរ នោះយើងអាចរក្សាផ្លែវាទុកសម្រាប់ខ្លួនយើងវិញ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងយកមែកដ៏ទន់ខ្លីៗទាំងនេះ ហើយ យើងនឹងបំបៅជាប់នៅត្រង់ណា តាមដែលយើងពេញចិត្ត។
- ៩ ចូរអ្នកយកមែកអូលីវព្រៃ ហើយបំបៅជាប់ជំនួសវិញចុះ ហើយ មែកទាំងឡាយដែលយើងកាត់ចេញ យើងនឹងបោះវាចោលទៅក្នុង ភ្លើង ហើយដុតវា ដើម្បីកុំឲ្យវាភាគទីនៅក្នុងចម្ការរបស់យើង។

Jacob 5

Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:

Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.

For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.

And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.

And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.

And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.

And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.

And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.

Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកបម្រើរបស់ម្ចាស់ចម្ការ នោះ ក៏បានធ្វើតាមពាក្យនៃម្ចាស់ចម្ការ ហើយបានបំបៅជាប់មែកអូលីវរំពៃ។

And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

១១ ហើយម្ចាស់ចម្ការបានប្រើឲ្យជួយគល់ ហើយកាត់លូស ហើយដាក់ដីឲ្យដើមនោះ ដោយនិយាយទៅអ្នកបម្រើថា ៖ យើងព្រួយចិត្តដែលយើងត្រូវខាតបង់ដើមឈើនេះទៅ ហេតុដូច្នោះហើយយើងបានធ្វើការនេះ ក្រែងយើងអាចរក្សាបូសវាទុកកុំឲ្យងាប់ ក្រែងយើងអាចរក្សាវាទុកសម្រាប់ខ្លួនយើងវិញ។

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

១២ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរអ្នកទៅថែទាំដើមឈើ ហើយដាក់ដីឲ្យវាតាមពាក្យទាំងឡាយរបស់យើងទៅ។

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

១៣ ហើយយើងនឹងដាក់មែកឈើទាំងនេះ នៅទីទំនាបបំផុតនៅក្នុងចម្ការយើង ត្រង់ទីណាតាមដែលយើងពេញចិត្ត វាមិនទាស់អ្វីដល់អ្នកទេ ហើយយើងធ្វើការនេះ ដើម្បីយើងអាចរក្សាទុកសម្រាប់ខ្លួនយើងនូវមែកធម្មជាតិនៃដើមឈើនោះ ហើយម្យ៉ាងទៀត គឺដើម្បីយើងអាចប្រមូលផ្តុំរបស់វាទុកបម្រុងរដូវអត់ ទុកសម្រាប់ខ្លួនយើងគ្បិតយើងព្រួយចិត្ត ដែលយើងត្រូវខាតបង់ដើមឈើនេះទៅ ព្រមទាំងផ្លែផង។

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការបានទៅ ហើយលាក់មែកធម្មជាតិនៃដើមអូលីវស្រុកនៅត្រង់ទីទាបបំផុតនៃចម្ការ ត្រង់នេះបន្តិច ត្រង់នោះបន្តិច ស្របតាមចំណង់ និងការគាប់ចិត្តរបស់គាត់។

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា រយៈពេលដ៏យូរបានកន្លងផុតទៅ ហើយម្ចាស់ចម្ការនិយាយទៅអ្នកបម្រើរបស់គាត់ថា ៖ តោះចូរយើងចុះទៅក្នុងចម្ការ ដើម្បីយើងអាចធ្វើការក្នុងចម្ការ។

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការព្រមទាំងអ្នកបម្រើ បានចុះទៅធ្វើការក្នុងចម្ការ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកបម្រើបាននិយាយទៅកាន់ម្ចាស់គាត់ថា ៖ មើលចុះសូមលោកមើលទីនេះ សូមមើលដើមឈើនេះ។

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការមើលទៅ ក៏ឃើញដើមឈើ ដែលគាត់បានយកមែកអូលីវរំពៃមកបំបៅជាប់នោះបានលូតលាស់ ហើយចាប់ផ្តើមចេញផ្លែ ហើយគាត់ឃើញថា ល្អ ឯផ្លែវាក៏ដូចជាផ្លែធម្មជាតិដែរ។

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

១៨ ហើយគាត់និយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើថា ៖ មើលចុះ មែកឈើព្រៃទាំងនេះ បានទទួលជីជាតិទឹកពីឫស គឺឫសបានផ្តល់កម្លាំងយ៉ាងសម្បើម ហើយដោយសារកម្លាំងយ៉ាងសម្បើមនៃឫស ទើបមែកព្រៃទាំងនេះបានផ្តល់ផ្លែល្អ។ ឥឡូវនេះ បើសិនជាយើងមិនបានបំបៅជាប់មែកទាំងនេះទេ ដើមនោះច្បាស់ជាងាប់ទៅហើយ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងនឹងបានផ្លែជាច្រើន ដែលដើមនោះបានផ្តល់មក ហើយផ្លែទាំងនោះ យើងនឹងប្រមូលផ្តុំវាទុកបម្រុងរដូវអត់ ទុកសម្រាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់។

And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការនិយាយទៅអ្នកបម្រើថា ៖ តោះ ចូរយើងទៅកន្លែងទំនាបបំផុតនៃចម្ការ ហើយមើលតើមែកធម្មជាតិទាំងឡាយរបស់ដើមនោះ មានផ្តល់ផ្លែច្រើនដែរឬទេ ដើម្បីយើងអាចប្រមូលផ្តុំទាំងនោះទុកបម្រុងរដូវអត់ ទុកសម្រាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់។

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចេញទៅឯកន្លែង ដែលម្ចាស់ចម្ការបានលាក់មែកធម្មជាតិនៃដើមនោះ ហើយគាត់បាននិយាយទៅអ្នកបម្រើថា ៖ ចូរមើលដើមឈើទាំងនេះ ហើយគាត់បានឃើញថា ដើមទីមួយមានផ្លែជាច្រើន ហើយគាត់ក៏ឃើញថា ផ្លែទាំងនោះល្អណាស់។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅអ្នកបម្រើថា ៖ ចូរអ្នកបេះផ្លែទាំងនេះ ហើយប្រមូលទុកបម្រុងរដូវអត់ ដើម្បីយើងអាចរក្សាវាទុកសម្រាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់ គាត់បាននិយាយថា គ្បិតមើលចុះ យើងបានថែដើមឈើនេះជាយូរមកហើយ ហើយវាបានផ្តល់ផ្លែជាច្រើន។

And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកបម្រើបាននិយាយទៅម្ចាស់របស់គាត់ថា ៖ ហេតុអ្វីបានជាលោកមកដាំដើមឈើនេះ ឬក៏មែកនេះនៅត្រង់ណោះ? គ្បិតមើលចុះ ទីនេះជាដីអន់បំផុតនៅក្នុងចម្ការរបស់លោក។

And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.

២២ ហើយម្ចាស់ចម្ការបាននិយាយទៅគាត់ថា ៖ ចូរអ្នកកុំប្រដៅយើង យើងដឹងហើយថាទីនេះ ជាទីដែលមានដីអន់ ហេតុដូច្នោះ ហើយ ទើបយើងបានប្រាប់អ្នកថា យើងបានថែដើមនេះអស់ពេលជាយូរយ៉ាងនេះ ទើបអ្នកបានឃើញថា វាបានផ្តល់ផ្លែជាច្រើន។

And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការបាននិយាយទៅអ្នកបម្រើរបស់គាត់ថា ៖ ចូរមើលទីនេះ មើលយើងបានដាំមែកមួយទៀតនៃដើមឈើនោះដែរ ហើយអ្នកដឹងថា ដីត្រង់នេះអន់ជាងកន្លែងមុននោះទៅទៀត។ ប៉ុន្តែចូរមើលដើមនេះ យើងបានថែវាជាយូរមកហើយ ហើយវាបានផ្តល់ផ្លែជាច្រើន ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរបេះផ្លែទាំងនេះ ហើយប្រមូលទុកបម្រុងរដូវអត់ ដើម្បីយើងអាចរក្សាវាទុកសម្រាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់។

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការបាននិយាយទៅអ្នកបម្រើរបស់គាត់ទៀតថា ៖ ចូរមើលទីនេះ មើលមែកមួយទៀត ដែលយើងបានដាំមើលចុះ យើងក៏បានថែវាដែរ ហើយវាក៏បានផ្តល់ផ្លែ។

And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.

២៥ ហើយគាត់បាននិយាយទៅអ្នកបម្រើថា ៖ ចូរមើលទីនេះ ហើយមើលមែកចុងក្រោយនេះ មើលចុះ យើងបានដាំវានៅត្រង់ទីមួយ ដែលមានដីល្អ ហើយយើងបានថែវា អស់ពេលជាយូរដល់ម្ល៉េះ ហើយមានតែមួយនៃដើមនេះប៉ុណ្ណោះ ដែលបានផ្តល់ផ្លែល្អ ឯមួយភាគនៃដើមនេះទៀតបានផ្តល់ផ្លែព្រៃ មើលចុះ យើងបានថែដើមនេះដូចជាដើមដទៃទៀតដែរ។

And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការបាននិយាយទៅអ្នកបម្រើថា ៖ ចូរកាត់មែកទាំងឡាយដែលគ្មានផ្លែ ហើយបោះវាទៅក្នុងភ្លើងចុះ។

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.

២៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នកបម្រើបាននិយាយទៅលោកថា ៖ ចូរយើងកាត់លូសវា ហើយជ្រួយគល់វា ហើយដាក់ជីវាបន្តិចទៀតមើល ក្រែងវាអាចផ្តល់ផ្លែល្អជូនលោក ដើម្បីលោកអាចប្រមូលវាទុកបម្រុងរដូវអត់។

But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការព្រមទាំងអ្នកបម្រើរបស់ម្ចាស់ចម្ការ ក៏បានដាក់ជីដល់ដើមទាំងអស់នៅក្នុងចម្ការនោះ។

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពេលដ៏យូរបានកន្លងផុតទៅ ហើយម្ចាស់ចម្ការបាននិយាយទៅអ្នកបម្រើរបស់គាត់ថា ៖ តោះ ចូរយើងចុះទៅក្នុងចម្ការ ដើម្បីយើងអាចធ្វើការក្នុងចម្ការនោះទៀត។ ត្បិតមើលចុះ ពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ ហើយទីបញ្ចប់នឹងមកដល់ក្នុងពេលដ៏ខ្លីនេះ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងត្រូវប្រមូលផ្លែទុកបម្រុងរដូវអត់ ទុកសម្រាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់។

And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការ និងអ្នកបម្រើក៏ចុះទៅក្នុងចម្ការ ហើយពួកគេទៅដល់ដើម ដែលពីមុនគេបានកាត់មែកធម្មជាតិវាចេញ ហើយបានយកមែកព្រៃមកបំបៅជាប់វិញ ហើយបានឃើញផ្លែគ្រប់យ៉ាងធ្ងន់ដាច់មែក។

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការបានភ្ញាក់ផ្អែមលើមើល គឺគ្រប់មុខតាមលំដាប់របស់វា។ ហើយលោកបាននិយាយថា ៖ មើលចុះ យើងបានថែដើមនេះអស់ពេលដ៏យូរ ហើយយើងបានប្រមូលទុកសម្រាប់ខ្លួនយើងនូវផ្លែជាច្រើនទុកបម្រុងរដូវអត់។

And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

៣២ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពេលនេះវាបានផ្តល់ផ្លែជាច្រើន តែគ្មានផ្លែណាមួយ
ល្អសោះឡើយ។ ហើយមើលចុះ មានផ្លែឈើអាក្រក់គ្រប់មុខ
ហើយវាគ្មានប្រយោជន៍អ្វីដល់យើងទេ ទោះយើងបានចំណាយ
កម្លាំងអស់ជាច្រើនក៏ដោយ ហើយឥឡូវនេះ យើងព្រួយចិត្តដែល
យើងត្រូវខាតបង់ដើមនេះទៅ។

But behold, this time it hath brought forth much
fruit, and there is none of it which is good. And be-
hold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth
me nothing, notwithstanding all our labor; and now
it grieveth me that I should lose this tree.

៣៣ ហើយម្ចាស់ចម្ការបាននិយាយទៅអ្នកបម្រើថា ៖ ចុះតើយើងត្រូវ
ធ្វើយ៉ាងណាដល់ដើមនេះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចរក្សាផ្លែឡើងទុក
សម្រាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់?

And the Lord of the vineyard said unto the ser-
vant: What shall we do unto the tree, that I may pre-
serve again good fruit thereof unto mine own self?

៣៤ ហើយអ្នកបម្រើបាននិយាយទៅម្ចាស់របស់គាត់ថា ៖ មើលចុះ ពី
ព្រោះលោកបានយកមែកអូលីវប្រែមកបំបៅជាប់មែកទាំងនោះបាន
ថែបូសឲ្យរស់ ហើយពុំត្រូវងាប់ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបលោកបាន
ឃើញថា ដើមទាំងនោះល្អនៅឡើយ។

And the servant said unto his master: Behold, be-
cause thou didst graft in the branches of the wild
olive tree they have nourished the roots, that they are
alive and they have not perished; wherefore thou be-
holdest that they are yet good.

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការបាននិយាយ
ទៅអ្នកបម្រើរបស់គាត់ថា ៖ ដើមឈើនេះគ្មានប្រយោជន៍អ្វីដល់
យើងសោះឡើយ ហើយបូសវាក៏គ្មានប្រយោជន៍អ្វីដល់យើងដែរ
បើវាចេះតែមានផ្លែអាក្រក់យ៉ាងនេះ។

And it came to pass that the Lord of the vineyard
said unto his servant: The tree profiteth me nothing,
and the roots thereof profit me nothing so long as it
shall bring forth evil fruit.

៣៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែយើងដឹងថា បូសទាំងនេះល្អ
ហើយយើងបានរក្សាវាទុក គឺដោយគោលបំណងផ្ទាល់របស់យើង
ហើយដោយវាមានកម្លាំងយ៉ាងសម្បើម នោះវាបានផ្តល់មកដល់
ពេលនេះនូវផ្លែល្អដែលចេញមកពីមែកព្រៃ។

Nevertheless, I know that the roots are good, and
for mine own purpose I have preserved them; and
because of their much strength they have hitherto
brought forth, from the wild branches, good fruit.

៣៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ មែកព្រៃទាំងនេះបានលូតលាស់ ហើយបាន
រាលដាលទៅលើបូស ហើយដោយមកពីមែកព្រៃទាំងនេះបានឈ្នះ
លើបូស នោះដើមនេះបានផ្តល់ផ្លែអាក្រក់ជាច្រើន ហើយដោយមក
ពីវាបានផ្តល់ផ្លែអាក្រក់ជាច្រើន នោះអ្នកឃើញថា វាចាប់ផ្តើមងាប់
ទៅ ហើយវានឹងទុំក្នុងពេលដ៏ខ្លីនេះហើយ ដែលនឹងត្រូវបោះចោល
ទៅក្នុងភ្លើង លើកលែងតែយើងធ្វើអ្វីដើម្បីរក្សាវាទុក។

But behold, the wild branches have grown and
have overrun the roots thereof; and because that the
wild branches have overcome the roots thereof it
hath brought forth much evil fruit; and because that
it hath brought forth so much evil fruit thou behold-
est that it beginneth to perish; and it will soon be-
come ripened, that it may be cast into the fire, except
we should do something for it to preserve it.

៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការបាននិយាយ
ទៅអ្នកបម្រើរបស់លោកថា ៖ ចូរយើងចុះទៅក្នុងកន្លែងទំនាបបំផុត
នៃចម្ការ ហើយមើលតើមែកធម្មជាតិទាំងឡាយ បានផ្តល់ផ្លែអាក្រក់
ដែរឬអី។

And it came to pass that the Lord of the vineyard
said unto his servant: Let us go down into the
nethermost parts of the vineyard, and behold if the
natural branches have also brought forth evil fruit.

៣៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចុះទៅក្នុងកន្លែង
ទំនាបបំផុតនៃចម្ការ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេ
បានឃើញថា ផ្លែទាំងឡាយនៃមែកធម្មជាតិទាំងនោះ រលួយអស់
រលីងទៅដែរ មែនហើយ ទាំងមែកទីមួយ និងទីពីរ និងមែកចុង
ក្រោយបង្អស់ផងដែរ ហើយវាសុទ្ធតែរលួយទាំងអស់។

And it came to pass that they went down into the
nethermost parts of the vineyard. And it came to pass
that they beheld that the fruit of the natural branches
had become corrupt also; yea, the first and the sec-
ond and also the last; and they had all become cor-
rupt.

៤០ ឯផ្លែព្រៃ នៃមែកចុងក្រោយបង្អស់បានដុះឈ្នះលើផ្នែកនៃដើម
ដែលបានផ្តល់ផ្លែល្អ គឺមែកនោះស្ងួត ហើយងាប់ទៅ។

And the wild fruit of the last had overcome that
part of the tree which brought forth good fruit, even
that the branch had withered away and died.

៤១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការយំ ហើយ និយាយទៅអ្នកបម្រើថា ៖ ចុះតើយើងត្រូវធ្វើអ្វីទៀតដល់ចម្ការ របស់យើងហ្ន៎?

៤២ មើលចុះ យើងបានដឹងថា ផ្លែឈើទាំងអស់នៅក្នុងចម្ការ លើក លែងផ្លែទាំងនេះ នោះបានល្អយអស់ទៅ។ ហើយឥឡូវនេះ ផ្លែ ទាំងនេះដែលធ្លាប់ជាផ្លែល្អ ក៏បានក្លាយទៅជាល្អយអស់ដែរ ហើយឥឡូវនេះ ដើមទាំងអស់ក្នុងចម្ការរបស់យើង គ្មានប្រយោជន៍ អ្វីសោះឡើយ ក្រៅពីត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើង ប៉ុណ្ណោះ។

៤៣ ហើយចូរមើលដើមចុងក្រោយបង្អស់នេះ ដែលមានមែកស្លឹកទៅ នោះយើងបានដាំនៅលើកន្លែងដ៏ល្អ មែនហើយ គឺជាដីជម្រើស របស់យើងលើដីផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងចម្ការរបស់យើង។

៤៤ ហើយអ្នកបានឃើញថា យើងបានកាប់ដើមផ្សេងទៀតដែរ ដែល ប្រជ្រៀតកន្លែងនេះ ដើម្បីយកកន្លែងដាំដើមនេះវិញ។

៤៥ ហើយអ្នកបានឃើញថា ដើមនោះមានមួយផ្នែកបានផ្តល់ផ្លែល្អ ឯ មួយផ្នែកទៀតផ្តល់ផ្លែព្រៃ ហើយដោយយើងមិនបានកាត់មែកទាំង នោះ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងទៅ មើលចុះ វាបានរាលមកលើ មែកល្អវិញ ធ្វើឲ្យមែកនោះស្លឹកអស់ទៅ។

៤៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ទោះជាយើងបានថែចម្ការនេះយ៉ាង ណាក្តី គង់តែដើមទាំងនោះបានល្អយខូចទៅហើយ គឺផ្តល់ផ្លែមិន ល្អវិញ ហើយយើងបានសង្ឃឹមថានឹងរក្សាទុកដើមទាំងនេះ ដើម្បី ប្រមូលផ្លែទុកបម្រុងរដូវអត់ ទុកសម្រាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់។ ប៉ុន្តែមើល ចុះ ដើមទាំងនេះ បានក្លាយទៅដូចជាដើមអូលីវព្រៃវិញ ហើយវា គ្មានប្រយោជន៍អ្វីសោះឡើយ តែនឹងត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោល ទៅក្នុងភ្លើងប៉ុណ្ណោះ ហើយយើងព្រួយចិត្ត ដែលយើងត្រូវខាតបង់ ដើមទាំងនោះទៅ។

៤៧ ប៉ុន្តែ តើយើងត្រូវធ្វើអ្វីទៀតដល់ចម្ការយើង? តើយើងបានទំនេរ ដៃដោយមិនបានដាក់ដីវាឬអី? ទេ យើងបានថែវា ហើយយើងបាន ជ្រួយគល់វា ហើយយើងបានកាត់ល្អសវា ហើយយើងបានដាក់ដីវា ហើយយើងបានលូកដៃយើងស្មើតែមួយថ្ងៃសុទ្ធ ហើយទីបញ្ចប់ កាន់តែមកជិត។ ហើយវាធ្វើឲ្យយើងព្រួយ ដែលយើងត្រូវកាប់រំលំ អស់ទាំងដើមនៅក្នុងចម្ការយើង ហើយបោះវាចោលទៅក្នុងភ្លើង ឲ្យវាឆេះអស់ទៅ។ ចុះតើអ្នកណាទៅបានធ្វើឲ្យចម្ការយើងខូច?

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

៤៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកបម្រើបាននិយាយទៅ ម្ចាស់របស់គាត់ថា ៖ តើពុំមែនមកពីដើមទាំងនោះដុះខ្ពស់ពេក — តើពុំមែនមកពីមែកវាដុះរាលដានលើបួសដែលល្អទេឬអី? ហើយ ដោយសារមែកវាដុះរាលដានលើបួស មើលចុះ វាបានដុះលឿន ជាងកម្លាំងរបស់បួសទៅទៀត ដោយស្របយកកម្លាំងពីបួសមក អស់។ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយថា តើនេះពុំមែនជាហេតុដែលធ្វើឲ្យដើម ទាំងឡាយក្នុងចម្ការនោះខូចទៅទេឬអី?

៤៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការបាននិយាយ ទៅអ្នកបម្រើថា ៖ ចូរយើងទៅ ហើយទៅកាប់ដើមទាំងនោះក្នុង ចម្ការហើយបោះវាចោលទៅក្នុងភ្លើងទៅ ដើម្បីកុំឲ្យវាចង្អៀតដី ចម្ការយើង គួរតែយើងបានធ្វើសព្វគ្រប់ហើយ។ តើយើងត្រូវធ្វើអ្វី ទៀតដល់ចម្ការយើង?

៥០ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នកបម្រើបាននិយាយទៅម្ចាស់ចម្ការថា ៖ សូម លោកប្រណីឲ្យវាបន្តិចទៀតសិនចុះ។

៥១ ហើយម្ចាស់ចម្ការបាននិយាយថា ៖ មែនហើយ យើងនឹងប្រណី ឲ្យវាបន្តិចទៀត គួរតែយើងព្រួយចិត្តដែលយើងត្រូវខាតបង់ដើម ទាំងឡាយក្នុងចម្ការយើង។

៥២ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរយើងយកមែកទាំងឡាយនៃដើមទាំងនេះ ដែលយើងបានដាំនៅទីទំនាបបំផុតនៃចម្ការយើង ហើយចូរយើង យកទៅបំបៅជាប់នឹងដើមមុនរបស់វាវិញ ហើយចូរយើងកាត់មែក ណាដែលមានផ្លែល្អបំផុត ហើយបំបៅជាប់មែកធម្មជាតិជំនួស វិញ។

៥៣ ហើយយើងនឹងធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីកុំឲ្យដើមនោះងាប់ទៅ ក្រែង យើងអាចរក្សាទុកសម្រាប់ខ្លួនយើងនូវបួសវា ដើម្បីគោលបំណង របស់យើងផ្ទាល់។

៥៤ ហើយមើលចុះ បួសនៃមែកធម្មជាតិ ដែលយើងបានដាំត្រង់ កន្លែង ដែលយើងចូលចិត្តនោះ នៅរស់នៅឡើយទេ ហេតុដូច្នោះ ហើយ ដើម្បីយើងអាចរក្សាទុកសម្រាប់គោលបំណងយើងផ្ទាល់ នោះយើងនឹងយកមែកឈើនេះ ហើយយើងនឹងយកទៅបំបៅជាប់ នឹងដើមទាំងនោះ។ មែនហើយ យើងនឹងបំបៅមែកពីដើមកំណើត របស់វា ជាប់ទៅនឹងដើមទាំងនោះ ក្រែងយើងអាចរក្សាបួសទុក សម្រាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់ផង គឺកាលណាវាមានកម្លាំងល្អគ្រប់គ្រាន់ ប្រហែលជាអាចផ្តល់ផ្លែល្អដល់យើង ហើយយើងអាចនៅមាន សិរីល្អដោយសារផ្លែនៅក្នុងចម្ការយើង។

៥៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានយកមែកពីដើម ធម្មជាតិដែលបានក្លាយទៅជាមែកព្រៃទៅបំបៅជាប់នឹងដើម ធម្មជាតិ ដែលបានក្លាយទៅជាដើមព្រៃនោះដែរ។

៥៦ ហើយពួកគេក៏បានយកមែកពីដើមធម្មជាតិទាំងឡាយ ដែលបាន ក្លាយជាមែកព្រៃទៅបំបៅជាប់នឹងដើមកំណើតរបស់វាវិញ។

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?

But, behold, the servant said unto the Lord of the vineyard: Spare it a little longer.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer, for it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard.

Wherefore, let us take of the branches of these which I have planted in the nethermost parts of my vineyard, and let us graft them into the tree from whence they came; and let us pluck from the tree those branches whose fruit is most bitter, and graft in the natural branches of the tree in the stead thereof.

And this will I do that the tree may not perish, that, perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof for mine own purpose.

And, behold, the roots of the natural branches of the tree which I planted whithersoever I would are yet alive; wherefore, that I may preserve them also for mine own purpose, I will take of the branches of this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto them the branches of their mother tree, that I may preserve the roots also unto mine own self, that when they shall be sufficiently strong perhaps they may bring forth good fruit unto me, and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural tree which had become wild, and grafted in unto the natural trees, which also had become wild.

And they also took of the natural trees which had become wild, and grafted into their mother tree.

៥៧ ហើយម្ចាស់ចម្ការបាននិយាយទៅអ្នកបម្រើថា ៖ ចូរកុំកាត់មែក ព្រៃពីដើម លើកលែងតែមែកណាដែលមានផ្លែល្អបំផុតប៉ុណ្ណោះ មែកទាំងនោះហើយដែលអ្នកនឹងបំបៅជំនួសតាមពាក្យរបស់ យើង។

And the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck not the wild branches from the trees, save it be those which are most bitter; and in them ye shall graft according to that which I have said.

៥៨ ហើយយើងនឹងថែដើមនៅក្នុងចម្ការម្តងទៀត ហើយយើងនឹង កាត់តម្រឹមមែកវា ហើយយើងនឹងកាត់មែកណាដែលចាស់ចេញ គឺ ត្រូវងាប់ ហើយបោះវាចោលទៅក្នុងភ្លើងវិញ។

And we will nourish again the trees of the vineyard, and we will trim up the branches thereof; and we will pluck from the trees those branches which are ripened, that must perish, and cast them into the fire.

៥៩ ហើយយើងធ្វើបែបនេះ ក្រែងឬសវាអាចមានកម្លាំងពីព្រោះ សេចក្តីល្អរបស់វា ហើយដោយសារការផ្លាស់ប្តូរមែក ក្រែងមែកល្អ អាចឈ្នះលើមែកអាក្រក់បាន។

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

៦០ ហើយដោយសារយើងបានរក្សាមែកធម្មជាតិ និងឬសរបស់វា ទុក ហើយយើងបានបំបៅមែកធម្មជាតិដាច់ទៅនឹងដើមកំណើត របស់វាវិញ ហើយបានរក្សាឬសនៃដើមកំណើតរបស់វាទុក ក្រែង ដើមនៃចម្ការយើងអាចផ្តល់ផ្លែល្អទៀត ហើយក្រែងយើងអាចមាន សេចក្តីអំណរម្តងទៀតដោយសារផ្នែកក្នុងចម្ការយើង ហើយក្រែង យើងអាចមានសេចក្តីរីករាយជាខ្លាំង ព្រោះយើងបានរក្សាឬស និង មែកនៃដើមមុនទុក —

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

៦១ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរទៅចុះ ហើយហៅពួកអ្នកបម្រើទៀតមក ដើម្បីយើងអាចព្យាយាមធ្វើការដោយសមត្ថភាពរបស់យើងនៅ ក្នុងចម្ការ ប្រយោជន៍យើងអាចរៀបចំផ្លូវ ដើម្បីយើងអាចផ្តល់ផ្លែ ល្អធម្មជាតិម្តងទៀត គឺជាផ្លែធម្មជាតិល្អ ហើយរិសេសបំផុតជាង ផ្លែណាៗទាំងអស់។

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

៦២ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរយើងទៅចុះ ហើយធ្វើការដោយសមត្ថ ភាពរបស់យើង ជាលើកចុងក្រោយបង្អស់ គួរតែមើលចុះ ទីបញ្ចប់ ខិតជិតមកដល់ហើយ ហើយនេះជាលើកចុងក្រោយបង្អស់ ដែល យើងនឹងកាត់លួសក្នុងចម្ការយើង។

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

៦៣ ចូរបំបៅដាច់មែកទាំងនេះចុះ ចូរចាប់ផ្តើមពីចុង ដើម្បីឲ្យវាអាច បានទៅជាមុនដំបូង ហើយមែកមុនដំបូងនឹងបានទៅជាចុងវិញ ចូរ ជ្រុយគល់ទាំងដើមចាស់និងដើមខ្ចី ទាំងដើមមុនដំបូង និងដើមចុង ក្រោយបង្អស់ ហើយដើមចុងក្រោយបង្អស់ និងដើមដំបូង ដើម្បីឲ្យ ដើមទាំងអស់អាចបានទទួលជីជាតិជាថ្មីម្តងទៀត ជាលើកចុង ក្រោយបង្អស់។

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

៦៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរជ្រុយគល់វា ហើយកាត់លូសវា ហើយដាក់ ជីវាម្តងទៀត ជាលើកចុងក្រោយបង្អស់ គួរតែទីបញ្ចប់ខិតជិតមក ហើយ។ ហើយបើសិនជាមែកដែលបំបៅជាប់ចុងក្រោយនេះនឹង ដុះ ហើយផ្តល់ផ្លែធម្មជាតិ ពេលនោះអ្នកនឹងរៀបចំផ្លូវសម្រាប់វា ដើម្បីឲ្យវាអាចដុះ។

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

៦៥ ហើយនៅពេលដែលវាចាប់ផ្តើមដុះ អ្នកត្រូវឆ្ការមែកណាដែល ផ្តល់ផ្លែល្អឹង ស្របតាមកម្លាំង និងទំហំនៃផ្លែល្អ ហើយអ្នករាល់គ្នា មិនត្រូវឆ្ការមែកអាក្រក់ទាំងអស់តែម្តងទេ ក្រែងបូសវាមានកម្លាំង ហួសពេកដល់មែកដែលបំបៅជាប់ ហើយមែកដែលបំបៅជាប់នោះ នឹងងាប់បាត់ទៅ ហើយយើងខាតបង់ដើមទាំងឡាយនៅក្នុងចម្ការ របស់យើង។

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

៦៦ គួរតែយើងព្រួយចិត្ត ដែលយើងត្រូវខាតបង់ដើមទាំងឡាយនៅ ក្នុងចម្ការរបស់យើង ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នករាល់គ្នាត្រូវឆ្ការមែក ណាដែលអាក្រក់ចោល តាមដែលមែកល្អដុះ គឺដើម្បីឲ្យបូស និង ចុងដើមមានកម្លាំងស្មើគ្នា រហូតដល់មែកល្អឈ្នះលើមែកអាក្រក់ ឯ មែកអាក្រក់វិញ នឹងត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើង ដើម្បីកុំឲ្យវាចង្អៀតដីចម្ការរបស់យើង ហើយយើងនឹងសំអាតមែក អាក្រក់ចេញពីចម្ការរបស់យើងបែបដូច្នោះ។

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

៦៧ ហើយយើងនឹងបំបៅមែកទាំងឡាយនៃដើមឈើធម្មជាតិជាប់ ទៅនឹងដើមធម្មជាតិវិញ

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

៦៨ ហើយយើងនឹងបំបៅមែកទាំងឡាយនៃដើមធម្មជាតិជាប់ទៅនឹង មែកធម្មជាតិនៃដើមវិញ ហើយយើងនឹងផ្គុំវាជាមួយគ្នាវិញបែប ដូច្នោះ ដើម្បីនឹងឲ្យផ្តល់ផ្លែធម្មជាតិ ហើយវានឹងបានទៅជាមួយ។

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

៦៩ ហើយដើមណាអាក្រក់នឹងត្រូវបោះចោល មែនហើយ គឺចោល ឲ្យផុតពីដីទាំងមូល នៃចម្ការរបស់យើង គួរតែមើលចុះ យើងនឹងកាត់ លូសចម្ការយើងតែម្តងនេះទៀតទេ។

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

៧០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចម្ការបានប្រើអ្នក បម្រើរបស់គាត់ទៅ ហើយអ្នកបម្រើនេះបានទៅធ្វើដូចដែលម្ចាស់ បានបញ្ជា ព្រមទាំងបាននាំពួកអ្នកបម្រើផ្សេងៗទៀតមកជាមួយ ផង តែពួកគេមានចំនួនតិច។

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

៧១ ហើយម្ចាស់ចម្ការបាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅ ហើយធ្វើការក្នុងចម្ការដោយសមត្ថភាពរបស់អ្នកចុះ។ គួរតែមើលចុះ នេះជាលើកចុងក្រោយបង្អស់ហើយ ដែលយើងនឹងថែចម្ការរបស់ យើង គួរតែទីបញ្ចប់នៅជិតដៃបង្កើយ ហើយរដូវក៏មកយ៉ាងឆាប់ រហ័ស ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើការដោយសមត្ថភាពរបស់ អ្នកជាមួយនឹងយើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមានសេចក្តីអំណរ ដោយ សារផ្លែឈើ ដែលយើងនឹងប្រមូលទុកសម្រាប់ខ្លួនយើង សម្រាប់ ពេលដែលជិតមកដល់នោះ។

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

៧២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកអ្នកបម្រើបានទៅធ្វើការ ដោយសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ ឯម្ចាស់ចម្ការវិញ ក៏ធ្វើការជាមួយនឹង ពួកគេដែរ ហើយពួកគេបានធ្វើតាមបញ្ជាទាំងឡាយរបស់ម្ចាស់ ចម្ការចំពោះកិច្ចការគ្រប់យ៉ាង។

And it came to pass that the servants did go and labor with their might; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

៧៣ ហើយនៅក្នុងចម្ការក៏ចាប់ផ្តើមមានផ្លែធម្មជាតិទៀត ឯមែក ធម្មជាតិបានចាប់ផ្តើមដុះលូតលាស់ជាច្រើន ហើយមែកព្រៃទាំង ឡាយ ក៏ចាប់ផ្តើមកាត់ចោល ហើយពួកគេបានធ្វើឲ្យប្រស រឹង និងចុង ដើមស្មើគ្នាតាមកម្លាំងវា។

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

៧៤ ហើយពួកគេបានធ្វើការដូច្នោះ ដោយអស់ទាំងសេចក្តីព្យាយាម ស្របតាមបញ្ជារបស់ម្ចាស់ចម្ការ រហូតដល់មែកអាក្រក់ទាំងឡាយ ត្រូវបានបោះចោលចេញពីចម្ការ ហើយម្ចាស់ចម្ការបានរក្សាទុក សម្រាប់គាត់នូវដើមឈើទាំងឡាយ ដែលបានក្លាយទៅជាដើម ដែលមានផ្លែធម្មជាតិវិញ ហើយវាបានក្លាយទៅដូចជាដើមតែមួយ ឯផ្លែទាំងឡាយក៏ស្មើគ្នា ហើយម្ចាស់ចម្ការបានរក្សាទុកសម្រាប់គាត់ នូវផ្លែធម្មជាតិដ៏វិសេសសំបំផុត សម្រាប់លោកចាប់ពីដំបូងមក។

And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

៧៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលម្ចាស់ចម្ការបាន ឃើញថា ផ្លែឈើរបស់គាត់ល្អ ហើយចម្ការរបស់គាត់ឈប់ខូចទៀត ហើយ នោះគាត់ក៏បានហៅពួកអ្នកបម្រើរបស់គាត់មក ហើយប្រាប់ ពួកគេថា ៖ មើលចុះ នេះជាលើកចុងក្រោយបង្អស់ ដែលយើងរាល់ គ្នាថែចម្ការយើង ហើយអ្នកបានឃើញថា យើងបានធ្វើតាមចំណង់ របស់យើង ហើយយើងបានរក្សាផ្លែធម្មជាតិទុក ផ្លែណាដែលល្អ គឺ ដូចផ្លែកាលពីមុនដែរ។ ហើយអ្នកមានពរហើយ ព្រោះដោយអ្នក រាល់គ្នាបានធ្វើការយ៉ាងព្យាយាមជាមួយនឹងយើងនៅក្នុងចម្ការនេះ ហើយបានកាន់តាមបញ្ជារបស់យើង ហើយបានផ្តល់ផ្លែធម្មជាតិ ដល់យើងទៀត ដើម្បីកុំឲ្យចម្ការយើងរលួយខូចទៀតឡើយ ឯមែក អាក្រក់ទាំងឡាយ ត្រូវបានកាត់បោះចោល ហើយមើលចុះ អ្នករាល់ គ្នានឹងមានសេចក្តីអំណរជាមួយនឹងយើងដោយសារផ្លែឈើនៃ ចម្ការរបស់យើង។

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

៧៦ ត្បិតមើលចុះ ជាកាលដ៏យូរយារដែលយើងនឹងប្រមូលផ្លែនៃ ចម្ការយើង ទុកសម្រាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់បម្រុងរដូវដែលនឹងមកដល់ យ៉ាងឆាប់រហ័សនេះ ហើយជាលើកចុងក្រោយបង្អស់ ដែលយើង បានថែចម្ការរបស់យើង ហើយបានកាត់លូសវា ហើយជ្រុយគល់វា ហើយដាក់ដីវា ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងប្រមូលផ្លែទុកសម្រាប់ ខ្លួនយើងទុកជាយូរយារ ស្របតាមពាក្យដែលយើងបាននិយាយ មក។

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dunged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

៧៧ ហើយកាលណាពេលនោះមកដល់ គឺផ្លែអាក្រក់នោះ នឹងចូលមក
ក្នុងចម្ការយើងទៀត ពេលនោះយើងនឹងបញ្ជាឲ្យបេះផ្លែល្អ និងផ្លែ
អាក្រក់មក ហើយយើងនឹងទុកផ្លែល្អសម្រាប់ខ្លួនយើង ឯផ្លែអាក្រក់
វិញ យើងនឹងបោះចោលទៅកន្លែងវាវិញ។ ហើយបន្ទាប់មក រដូវ
និងទីបញ្ចប់នឹងមកដល់ ហើយយើងនឹងដុតចម្ការរបស់យើងដោយ
ភ្លើង។

And when the time cometh that evil fruit shall
again come into my vineyard, then will I cause the
good and the bad to be gathered; and the good will I
preserve unto myself, and the bad will I cast away
into its own place. And then cometh the season and
the end; and my vineyard will I cause to be burned
with fire.

យ៉ាកុប 6

- ១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ដូចជាខ្ញុំ បានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំនឹងព្យាករ មើលចុះ នេះគឺជាពាក្យ ព្យាករណ៍របស់ខ្ញុំ — គឺថាអ្វីៗដែលព្យាករស៊ីណូស បាននិយាយ អំពីវង្សអ៊ីស្រាអែល ដោយបានប្រៀបធៀបពួកគេទៅនឹងដើមមូលីវ ស្រុក នោះប្រាកដជានឹងកើតឡើងមែន។
- ២ ហើយនៅថ្ងៃដែលទ្រង់នឹងលូកព្រះហស្តទ្រង់ទៀតជាលើកទីពីរ ដើម្បីរើសរាស្ត្រទ្រង់ឡើងវិញ គឺថាថ្ងៃ មែនហើយ គឺជាលើកចុង ក្រោយបង្អស់ ដែលពួកអ្នកបម្រើនៃព្រះអម្ចាស់ នឹងចេញទៅថែ កាត់ល្មុសចម្ការរបស់ទ្រង់ ដោយនូវអំណាចរបស់ទ្រង់ ហើយ បន្ទាប់មក ទើបទីបញ្ចប់នឹងមកដល់។
- ៣ ហើយមានពរហើយ ដល់ពួកអ្នកណាដែលបានធ្វើការយ៉ាង ព្យាយាមនៅក្នុងចម្ការរបស់ទ្រង់ តែត្រូវបណ្តាសាហើយ ដល់ពួក អ្នកណាដែលនឹងត្រូវបានបណ្តេញចេញទៅក្នុងកន្លែងផ្ទាល់របស់ ពួកគេវិញ! ឯពិភពលោកនឹងត្រូវឆេះដោយភ្លើង។
- ៤ ហើយឱព្រះនៃយើង ទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់យើងដ៏ ម៉្លោះ គ្បិតទ្រង់នឹកចាំដល់វង្សអ៊ីស្រាអែល ទាំងឫស និងមែកផង ហើយទ្រង់លូកព្រះហស្តទ្រង់ទៅរកពួកគេអស់ទាំងថ្ងៃ តែពួកគេជា មនុស្សរឹងរូស ហើយចូលចិត្តនិយាយបោកគេ ប៉ុន្តែដាច់ណាពួកគេ មិនធ្វើចិត្តរឹងរូសទេ នោះនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះនៅក្នុងនគរនៃព្រះ។
- ៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ ខ្ញុំសូមអង្វរអ្នក ដោយពាក្យពេចន៍ដ៏ម៉ឺងមាត់ថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រែចិត្ត ហើយមក ដោយអស់ពីដួងចិត្ត ហើយគោងជាប់ទៅនឹងព្រះ ដូចជាទ្រង់ចូល ជាប់នឹងអ្នកដែរ ហើយកាលព្រះពាហុនៃសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ ទ្រង់លាចេញមករកអ្នកនៅក្នុងពន្លឺនៃពេលថ្ងៃ ចូរកុំធ្វើចិត្តរឹងរូស ឡើយ។
- ៦ មែនហើយ ថ្ងៃនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពូសឡើងទ្រង់ ចូរកុំធ្វើ ចិត្តរឹងរូសឡើយ គ្បិតហេតុអ្វីក៏បងប្អូនចង់ស្លាប់?
- ៧ គ្បិតមើលចុះ បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានចិញ្ចឹមឲ្យរស់ដោយព្រះ បន្ទូលដ៏ល្អនៃព្រះអស់ទាំងថ្ងៃហើយ ចុះតើអ្នករាល់គ្នានឹងផ្តល់ផ្លែ អាក្រក់មក ដែលនឹងធ្វើឲ្យអ្នកត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅ ក្នុងភ្លើងឬអី?

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

៨ មើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នានឹងមិនទទួលស្គាល់ពាក្យទាំងនេះទេឬអី? ចុះតើអ្នករាល់គ្នានឹងមិនទទួលស្គាល់ពាក្យនៃពួកព្យាករីឬ ហើយ តើអ្នករាល់គ្នានឹងមិនទទួលស្គាល់ពាក្យទាំងឡាយ ដែលបាន និយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ បន្ទាប់ពីមានមនុស្សជាច្រើនបាននិយាយអំពី ទ្រង់ ឬ ហើយតើអ្នករាល់គ្នាមិនទទួលស្គាល់ព្រះបន្ទូលដ៏ល្អរបស់ ព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះចេស្ដានៃព្រះ និងអំណោយទានជាព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ ឬ ហើយតើអ្នករាល់គ្នានឹងពន្លត់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយ ចំអកដល់ផែនការដ៏មហិមារនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ ដែលបាន រៀបចំសម្រាប់អ្នកឬ?

៩ តើអ្នករាល់គ្នាពុំដឹងទេឬថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើការណ៍ទាំង នេះ នោះអំណាចនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ និងដំណើររស់ឡើងវិញ ដែលមាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងនាំអ្នកទៅឈរដោយសេចក្ដីខ្មាស និងទោសដ៏គួរឲ្យស្ងែងខ្លាចនៅខាងមុខវេទិកានៃព្រះឬ?

១០ ហើយស្របតាមអំណាចនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌ គ្យតិសេចក្ដីយុត្តិធម៌ មិនអាចត្រូវបដិសេធបានទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវចុះទៅក្នុងបឹង ភ្លើង និងស្ពាន់ធំ ដែលមានអណ្តាតភ្លើងមិនអាចរំលត់បាន គឺមាន ផ្សែងហុយឡើងជារៀងដរាបតទៅ ឯបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធំ គឺជា សេចក្ដីទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ។

១១ បើដូច្នោះ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ចូរអ្នករាល់គ្នា ប្រែចិត្តចុះ ហើយចូលតាមទ្វារតូច ហើយបន្តទៅតាមផ្លូវចង្អៀត រហូតដល់អ្នកបានទទួលជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។

១២ ចូរមានប្រាជ្ញាឡើង ចុះតើខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីទៀត?

១៣ ជាទីបញ្ចប់នេះ ខ្ញុំសូមលាអ្នកសិនហើយ រហូតដល់ខ្ញុំនឹងជួបអ្នក នៅចំពោះវេទិកាដ៏សព្វព្រះហឫទ័យនៃព្រះ គឺជាវេទិកាដែលវាយ ពួកទុច្ចរិតដោយសេចក្ដីបារម្ភ និងភិតភ័យស្ងែងខ្លាច។ អាម៉ែន។

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

យ៉ាកុប 7

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីច្រើនឆ្នាំ បានកន្លងផុតទៅ មានបុរសម្នាក់មកក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វេ មានឈ្មោះថា សេរេម។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានចាប់ផ្តើមផ្សាយ ក្នុងចំណោមបណ្តាជន ហើយថ្លែងទៅពួកគេថា គ្មានព្រះគ្រីស្ទទេ។ ហើយគាត់បានផ្សាយរឿងជាច្រើនដែលបញ្ជាក់ប្រជាជន ហើយ គាត់ធ្វើយ៉ាងនេះក្នុងគោលបំណងចង់រំលំគោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រីស្ទ ចោល។
- ៣ ហើយគាត់បានខិតខំធ្វើការដោយព្យាយាម ក្រែងគាត់អាចបង្វែរ ចិត្តប្រជាជនចេញ រហូតដល់គាត់បានបង្វែរចិត្តមនុស្សជាច្រើន ចេញ ហើយអ្នកនោះបានដឹងថាខ្ញុំ យ៉ាកុប មានសេចក្តីជំនឿជឿ ដល់ព្រះគ្រីស្ទដែលនឹងយាងមក នោះគាត់ស្វែងរកឱកាសមកជួប ខ្ញុំ។
- ៤ ហើយគាត់ជាអ្នករៀនសូត្រ ម៉្លោះហើយ គាត់មានតម្រិះដ៏តិច ខ្លោះអំពីភាសារបស់ប្រជាជន ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបគាត់អាច បញ្ជាក់ ហើយរកកលល្បិចនៃសម្តីជាច្រើនដោយអំណាចនៃ អារក្ស។
- ៥ ហើយគាត់បានសង្ឃឹមថានឹងធ្វើឲ្យខ្ញុំបាត់បង់សេចក្តីជំនឿ ទោះបី ខ្ញុំបានទទួលវិរលាជាច្រើន ហើយបានឃើញរឿងជាច្រើនស្តីអំពី ការណ៍នេះក៏ដោយ ត្បិតខ្ញុំពិតជាបានឃើញពួកទេវតា ហើយពួក ទេវតាបានធ្វើការងារបម្រើដល់ខ្ញុំ។ ហើយមួយទៀត ខ្ញុំក៏បានឮ សំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់បន្តិមកខ្ញុំគ្រប់ពាក្យម្តងម្កាល ហេតុដូច្នោះ ហើយ ខ្ញុំមិនអាចបាត់បង់សេចក្តីជំនឿបានទេ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានមកជួបខ្ញុំ ហើយ បាននិយាយមកខ្ញុំ ដោយពាក្យដូច្នោះថា ៖ បងយ៉ាកុប ខ្ញុំបានស្វែង រកឱកាសជាច្រើន ដើម្បីខ្ញុំអាចនិយាយនឹងបង ត្បិតខ្ញុំបានឮ ហើយ បានដឹងថា បងចូលចិត្តដើរផ្សាយនូវអ្វីដែលបងហៅថា ដំណឹងល្អ ឬ គោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រីស្ទ។
- ៧ ហើយបងបាននាំប្រជាជននេះ ជាចំនួនធំ ឲ្យគេបង្ខំចម្លែងដីត្រឹម ត្រូវនៃព្រះ ហើយពុំកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ដែលជាផ្លូវត្រូវ ព្រមទាំងកែប្រែក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេទៅជាការថ្វាយបង្គំមនុស្ស ម្នាក់ ដែលបងនិយាយថា នឹងយាងមកក្នុងរយៈពេលជាច្រើនរយ ឆ្នាំទៀត។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំ សេរេម សូមប្រកាសប្រាប់ បងថា នេះជាសេចក្តីប្រមាថដល់ព្រះ ព្រោះគ្មានអ្នកណាអាចដឹង ការណ៍បែបនេះបានទេ ត្បិតមនុស្សមិនអាចព្យាករអំពីរឿងដែល នឹងកើតឡើងបានឡើយ។ ហើយដោយពាក្យបែបនេះហើយ ដែល សេរេម បានប្រកែកនឹងខ្ញុំ។

Jacob 7

And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.

And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.

And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.

And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.

And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.

And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.

And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.

៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានស្រោចព្រះវិញ្ញាណ របស់ទ្រង់មកលើព្រលឹងខ្ញុំ ដរាបដល់ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យគាត់ជ្រប់មុខ ចំពោះគ្រប់ទាំងពាក្យរបស់គាត់។

៩ ហើយខ្ញុំនិយាយទៅគាត់ថា ៖ តើអ្នកមិនទទួលស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលនឹងយាងមកទេឬអី? ហើយគាត់ឆ្លើយថា ៖ បើសិនជាមានព្រះ គ្រីស្ទមែននោះ ខ្ញុំនឹងពុំប្រកែកថាមិនទទួលស្គាល់ទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹង ថា គ្មានព្រះគ្រីស្ទឡើយ គឺមិនដែលមានពីមុនមក ហើយក៏នឹងគ្មាន នៅពេលខាងមុខដែរ។

១០ ហើយខ្ញុំនិយាយទៅគាត់ថា ៖ តើអ្នកជឿដល់បទគម្ពីរទាំងឡាយ ទេ? ហើយគាត់ឆ្លើយថា ៖ ជឿ។

១១ ហើយខ្ញុំនិយាយទៅគាត់ថា ៖ បើដូច្នោះ អ្នកពុំយល់បទគម្ពីរទាំង នោះទេ ត្បិតពាក្យទាំងនោះពិតជាធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះគ្រីស្ទហើយ។ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា គ្មានព្យាករណ៍ណាដែលមិនសរសេរ ឬព្យាករ ក្រៅពីនិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទនោះឡើយ។

១២ ហើយនេះមិនទាន់អស់នៅឡើយទេ — ការណ៍នេះបានសម្តែង ឲ្យខ្ញុំឃើញ ព្រោះខ្ញុំបានទាំងពួង ហើយបានឃើញ ហើយការណ៍នេះ ក៏សម្តែងឲ្យខ្ញុំដឹងដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែរ ហេតុ ដូច្នោះហើយ ខ្ញុំដឹងថា បើសិនជាគ្មានដង្ហាយធួនទេ នោះមនុស្ស លោកទាំងអស់ច្បាស់ជានឹងត្រូវវង្វេងបង់។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បុរសនោះបាននិយាយមក ខ្ញុំថា ៖ ចូរបងបង្ហាញទិសម្តាល់មួយដល់ខ្ញុំដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបងដឹងជាច្រើននេះមើល។

១៤ ហើយខ្ញុំនិយាយទៅគាត់ថា ៖ តើខ្ញុំជាអ្វីទៅ ដែលនឹងល្បួងព្រះ ឲ្យបង្ហាញទិសម្តាល់ដល់អ្នក អំពីរឿងដែលអ្នកដឹងថាជារឿងពិត នោះ? គង់តែអ្នកនឹងមិនទទួលស្គាល់រឿងនោះទៀត ពីព្រោះអ្នកជា អ្នកផងអារក្ស។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គឺមិនមែនជាបំណង របស់ខ្ញុំទេ តែបើសិនជាព្រះទ្រង់នឹងវាយអ្នក ចូរចាត់ទុកថា នោះ ជាទិសម្តាល់មួយដល់អ្នកហើយ គឺទ្រង់មានអំណាចទាំងនៅលើ ស្ថានសួគ៌ និងផែនដីផង ហើយក៏ជាទិសម្តាល់ថា ព្រះគ្រីស្ទនឹង យាងមក។ ហើយ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបំណងរបស់ទ្រង់បាន សម្រេចចុះ មិនមែនជាបំណងរបស់ទូលបង្គំឡើយ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំ យ៉ាកុប បាន និយាយពាក្យទាំងនេះហើយ ព្រះចេស្ដានៃព្រះអម្ចាស់បានសណ្ឋិត មកលើបុរសនោះ ដរាបដល់គាត់ដួលទៅលើដី។ ហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បុរសនោះត្រូវបានគេថែជាច្រើន ថ្ងៃ។

But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, inasmuch that I did confound him in all his words.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, inasmuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បាននិយាយទៅ
ប្រជាជនថា ៖ ចូរប្រជុំគ្នាមកនៅថ្ងៃស្អែក គួរតែខ្ញុំនឹងស្លាប់ហើយ
ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំមានប្រាថ្នាចង់និយាយទៅប្រជាជនមុនខ្ញុំនឹង
ស្លាប់ទៅ។

And it came to pass that he said unto the people:
Gather together on the morrow, for I shall die;
wherefore, I desire to speak unto the people before I
shall die.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្អែកឡើង ហ្នឹង
មនុស្សបានមកប្រជុំគ្នា ហើយបុរសនោះបាននិយាយយ៉ាងច្បាស់
លាស់ទៅប្រជាជន ហើយបដិសេធនូវអ្វីៗ ដែលគាត់បានបង្រៀន
ពួកគេ ហើយទទួលថ្លែងប្រាប់ពីព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះចេស្ដានៃព្រះ
វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការងារបម្រើនៃពួកទេវតា។

And it came to pass that on the morrow the multi-
tude were gathered together; and he spake plainly
unto them and denied the things which he had
taught them, and confessed the Christ, and the
power of the Holy Ghost, and the ministering of an-
gels.

១៨ ហើយគាត់បាននិយាយយ៉ាងច្បាស់លាស់ទៅប្រជាជនថា គាត់
ត្រូវអំណាចនៃអារក្សបោកបញ្ឆោតគាត់។ ហើយគាត់បាននិយាយ
អំពីស្ថាននរក និងអំពីសេចក្ដីអស់កល្បជានិច្ច និងអំពីទោសដ៏អស់
កល្បជានិច្ច។

And he spake plainly unto them, that he had been
deceived by the power of the devil. And he spake of
hell, and of eternity, and of eternal punishment.

១៩ ហើយគាត់បាននិយាយថា ៖ ខ្ញុំខ្លាចក្រែងខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប
ដ៏អត់ឱនមិនបាន ព្រោះខ្ញុំបានកុហកដល់ព្រះ គួរតែខ្ញុំមិនទទួល
ស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ តែបាននិយាយថា ខ្ញុំជឿព្រះគម្ពីរ ហើយព្រះគម្ពីរ
ពិតជាធ្វើបន្ទាល់អំពីទ្រង់មែន។ ហើយដោយសារខ្ញុំបានកុហកដល់
ព្រះយ៉ាងនេះ នោះខ្ញុំខ្លាចយ៉ាងក្រៃលែង ក្រែងលោកអធិបតីរបស់ខ្ញុំ
នេះធ្ងន់ធ្ងរពេក ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមទទួលសារភាពដល់ព្រះ។

And he said: I fear lest I have committed the un-
pardonable sin, for I have lied unto God; for I denied
the Christ, and said that I believed the scriptures;
and they truly testify of him. And because I have thus
lied unto God I greatly fear lest my case shall be aw-
ful; but I confess unto God.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលគាត់បាននិយាយ
ពាក្យទាំងនេះចប់ហើយ គាត់ក៏មិនអាចនិយាយអ្វីទៀតបានឡើយ
ហើយគាត់ក៏ផុតដង្ហើមទៅ។

And it came to pass that when he had said these
words he could say no more, and he gave up the
ghost.

២១ ហើយកាលហ្នឹងមនុស្សបានឮពាក្យដែលគាត់បាននិយាយ នៅ
ពេលគាត់ជិតនឹងដាច់ដង្ហើមទៅ ពួកគេក៏មានសេចក្ដីអស្ចារ្យជា
ខ្លាំង ដរាបដល់ព្រះចេស្ដានៃព្រះយាងចុះមកសណ្ឋិតលើពួកគេ
ហើយពួកគេត្រូវចាញ់ព្រះចេស្ដាដោយដួលទៅលើដី។

And when the multitude had witnessed that he
spake these things as he was about to give up the
ghost, they were astonished exceedingly; insomuch
that the power of God came down upon them, and
they were overcome that they fell to the earth.

២២ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះធ្វើឲ្យខ្ញុំ យ៉ាកុប ពេញចិត្ត គួរតែខ្ញុំបានសូម
ការណ៍នេះពីព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំ ដែលទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌ ព្រោះ
ទ្រង់បានឮសម្រែករបស់ខ្ញុំ ហើយបានឆ្លើយតបពាក្យអធិស្ឋាន
របស់ខ្ញុំ។

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I
had requested it of my Father who was in heaven; for
he had heard my cry and answered my prayer.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សេចក្ដីសុខសាន្ត និង
សេចក្ដីស្រឡាញ់នៃព្រះ ក៏មានឡើងវិញនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន
ហើយពួកគេបានពិចារណាមើលព្រះគម្ពីរ ហើយឈប់ស្តាប់តាម
ពាក្យរបស់មនុស្សទុច្ចរិតនេះទៅ។

And it came to pass that peace and the love of God
was restored again among the people; and they
searched the scriptures, and hearkened no more to
the words of this wicked man.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមធ្យោបាយជាច្រើន ដែលបានចាត់ចែងឡើង ដើម្បីជួយហើយធ្វើឲ្យពួកសាសន៍លេមីន បានស្គាល់នូវសេចក្តីពិតឡើងវិញ ប៉ុន្តែកិច្ចការទាំងអស់នេះ គឺ បានប្រយោជន៍ឡើយ ព្រោះពួកគេពេញចិត្តនឹងសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការខ្ជាយឈាម ហើយពួកគេមានសម្បត្តិយូរអង្វែងទាស់នឹង យើង ជាបងប្អូនរបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេបានខិតខំបំផ្លាញយើង មិនឈប់ឈរឡើយ ដោយអំណាចនៃដៃរបស់ពួកគេ។

២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ប្រជាជននីហ្វែបានប្រកួតកម្លាំងតទល់នឹងពួក គេដោយកងទ័ព និងដោយអស់ពីសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ដោយទុក ចិត្តទៅលើព្រះ និងទៅលើថ្មដានៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាពួកគេចេះតែមានជ័យជម្នះលើពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់គេជានិច្ច។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ យ៉ាកុប បានចាប់ផ្តើម មានវ័យចំណាស់ ហើយបញ្ជីអំពីប្រជាជននេះ ត្រូវបានកត់នៅលើ ផ្ទាំងនីហ្វែងទៀត ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់បញ្ជីនេះសិនចុះ ដោយប្រកាសថា ខ្ញុំបានសរសេរតាមការចេះដឹងផ្ទាល់របស់ខ្ញុំ ដោយនិយាយថា ពេលវេលាបានកន្លងទៅជាមួយនឹងយើង ហើយ ឯជីវិតយើងក៏រសាត់ហួសទៅ ហាក់ដូចជាការយល់ស្អប់ចំពោះ យើង ឯយើងជាមនុស្សឯកឯង ហើយស្ងប់ស្ងាត់ ជាអ្នកដើររសាត់ ព្រាត់ ត្រូវបានដេញចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹម យើងបានកើតនៅក្នុង សេចក្តីទុក្ខលំបាកនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយត្រូវបងប្អូនយើងស្អប់ ដែលបណ្តាលឲ្យមានសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំង ឡាយ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងបានទូញសោកក្នុងជីវិតរបស់ យើង។

២៧ ហើយខ្ញុំ យ៉ាកុប បានឃើញថា ខ្ញុំជិតត្រូវចុះទៅក្នុងផ្នូររបស់ខ្ញុំ ហើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបាននិយាយទៅអេណុស ជាកូនប្រុស ខ្ញុំថា ៖ ចូរកូនយកផ្ទាំងទាំងនេះចុះ។ ហើយខ្ញុំបានប្រាប់កូនខ្ញុំអំពី រឿងទាំងឡាយ ដែលបងប្រុសខ្ញុំ គឺនីហ្វែ បានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ ហើយ កូនខ្ញុំបានសន្យាថានឹងគោរពតាមបញ្ជាទាំងនោះ។ ហើយខ្ញុំសូម បញ្ចប់នូវការសរសេររបស់ខ្ញុំនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ គឺជាពាក្យ សរសេរដ៏ខ្លី ហើយចំពោះអ្នកអាន នោះសូមជម្រាបលា ដោយ សង្ឃឹមថា បងប្អូនជាច្រើននឹងបានអានពាក្យរបស់ខ្ញុំ ឱបងប្អូនអើយ សូមជម្រាបលាសិនហើយ។ :~~o~~

And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowl- edge of the truth; but it all was vain, for they de- lighted in wars and bloodshed, and they had an eter- nal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us con- tinually.

Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trust- ing in the God and rock of their salvation; where- fore, they became as yet, conquerors of their ene- mies.

And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

គម្ពីរអេណូស

The Book of Enos

១ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ អេណូស ដឹងថា ឪពុកខ្ញុំ ជាមនុស្សសុចរិត — ព្រោះលោកបានបង្រៀនខ្ញុំតាមភាសារបស់ លោក និងតាមដំបូន្មាន និងសេចក្តីដាស់តឿនរបស់ព្រះអម្ចាស់ — ហើយសូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះរបស់ខ្ញុំបានប្រកបដោយព្រះពរចំពោះ រឿងនេះចុះ —

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

២ ហើយខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នា អំពីការពុះពារដែលខ្ញុំបានធ្វើទៅ ចំពោះព្រះ នៅមុនពេលខ្ញុំបានទទួលការផ្តាច់បាបទាំងឡាយរបស់ ខ្ញុំ។

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

៣ មើលចុះ ខ្ញុំបានទៅបរបាញ់សត្វនៅក្នុងព្រៃ ហើយពាក្យទាំង ឡាយដែលខ្ញុំតែងបានឮឪពុកខ្ញុំនិយាយជាញឹកញាប់អំពីជីវិតដ៏នៅ អស់កល្បជានិច្ច និងសេចក្តីអំណរនៃពួកបរិសុទ្ធ បានជ្រួតជ្រាបទៅ ក្នុងដួងចិត្តខ្ញុំ។

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

៤ ហើយព្រលឹងខ្ញុំស្រែកឃ្លាន ហើយខ្ញុំបានលតជង្គង់ចុះនៅ ចំពោះព្រះដែលបង្កើតខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គដោយ ការអធិស្ឋាន និងការទូលអង្វរដ៏ខ្លាំងសម្រាប់ព្រលឹងខ្ញុំផ្ទាល់ ហើយ ខ្ញុំបានអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គអស់ពេញមួយថ្ងៃ មែនហើយ ហើយ ដល់ ពេលយប់ ខ្ញុំបានស្រែកអំពាវនាវយ៉ាងខ្លាំង លុះត្រាបានឮដល់ ស្ថានសួគ៌។

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

៥ ហើយស្រាប់តែមានសំឡេងបន្លឺមកខ្ញុំថា ៖ អេណូស បាបទាំង ឡាយរបស់អ្នកត្រូវបានអត់ទោសឲ្យហើយ ហើយអ្នកនឹងបានពរ។

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

៦ ហើយខ្ញុំ អេណូស ដឹងថា ព្រះពុំកុហកឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ទោសរបស់ខ្ញុំបានបំបាត់ចោលទៅ។

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

៧ ហើយខ្ញុំបានទូលថា ៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ចុះតើការណ៍នេះបាន ធ្វើយ៉ាងណាទៅ?

And I said: Lord, how is it done?

៨ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ ពីព្រោះមកពីសេចក្តីជំនឿ ដែលអ្នកមានដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលអ្នកពុំដែលបានឮ ឬឃើញពីមុន មកឡើយ។ ហើយច្រើនឆ្នាំនឹងកន្លងផុតទៅ មុនទ្រង់នឹងសម្តែង រូបអង្គទ្រង់នៅក្នុងសាច់ឈាម ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរអ្នកទៅចុះ សេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកបានជួយសង្គ្រោះអ្នកហើយ។

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

៩ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំឮពាក្យទាំងនេះ ហើយ នោះខ្ញុំក៏ចាប់ផ្តើមមានអារម្មណ៍ប្រាថ្នាចង់បាន សុខុមាលភាពដល់បងប្អូនខ្ញុំ ជាពួកសាសន៍នីហ្វេ ហេតុដូច្នោះ ហើយ ខ្ញុំបានបូងព្រលឹងខ្ញុំទាំងមូលទៅព្រះដើម្បីពួកគេ។

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

១០ ហើយនៅពេលខ្ញុំកំពុងសង្ឃឹមក្នុងវិញ្ញាណ មើលចុះ សំឡេងនៃ ព្រះអម្ចាស់បានចូលមកក្នុងគំនិតខ្ញុំទៀតថា ៖ យើងនឹងពិនិត្យ ពិច័យបងប្អូនអ្នក ស្របតាមសេចក្តីព្យាយាមរបស់ពួកគេក្នុងការ កាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង។ យើងបានប្រទានដែនដី នេះដល់ពួកគេ ហើយគឺជាដែនដីបរិសុទ្ធ ហើយយើងនឹងពុំដាក់ បណ្តាសាទេ លើកលែងតែមកពីអំពើទុច្ចរិត ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងពិនិត្យពិច័យដល់បងប្អូនអ្នក ដូចដែលយើងបានពោល មកហើយនោះ ឯការរំលងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ យើងនឹងទម្លាក់ ចុះដោយនូវសេចក្តីសោកសៅ ទៅលើក្បាលពួកគេ។

១១ ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំ អេណូស បានឮពាក្យទាំងនេះរួចហើយ នោះ សេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំ ក៏ខ្ជាប់ខ្ជួនទៅលើព្រះអម្ចាស់ ហើយខ្ញុំបាន អធិស្ឋានដល់ព្រះអង្គយ៉ាងយូរ ដើម្បីបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ គឺពួកសាសន៍ លេមីន។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានអធិស្ឋាន ហើយធ្វើការដោយអស់ពីចិត្ត នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល មកខ្ញុំថា ៖ យើងនឹងប្រទានដល់អ្នក ស្របតាមសេចក្តីបង់ប្រាថ្នា ទាំងឡាយរបស់អ្នក ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាសេចក្តីបង់ប្រាថ្នាដែលខ្ញុំបាន ប្រាថ្នាពីព្រះអង្គ — ថាប្រសិនបើប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វែ ត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងការរំលង ហើយត្រូវបំផ្លាញចោលដោយ មធ្យោបាយណាមួយ រីឯពួកសាសន៍លេមីនបែរជាពុំត្រូវបាន បំផ្លាញទៅវិញ នោះសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ដីជាព្រះ ទ្រង់រក្សាបញ្ជីនៃ ប្រជាជនខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វែ គឺប្រសិនបើដោយព្រះចេស្តានៃព្រះ ពាហុដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គក៏ដោយ ក៏សូមឲ្យបញ្ជីនោះបានយក ចេញមកផ្សាយក្នុងពេលអនាគតដល់ពួកសាសន៍លេមីន ដើម្បី ក្រែងពួកគេអាចបាននាំមកឯសេចក្តីសង្គ្រោះ —

១៤ ព្រោះនៅបច្ចុប្បន្នកាលនេះ ការប្រឹងប្រែងរបស់យើងបានទៅជា អសារធិការក្នុងការនាំពួកគេមករកសេចក្តីជំនឿដ៏ត្រឹមត្រូវវិញ។ ហើយពួកគេបានស្បថនៅក្នុងកំហឹងថា បើមានលទ្ធភាព ពួកគេនឹង បំផ្លាញបញ្ជីរបស់ពួកយើង និងពួកយើងចោលព្រមទាំងទំនៀម ទម្លាប់ទាំងឡាយរបស់ពួកអយ្យកោយើងចោលផង។

១៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ ដោយដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ដីជាព្រះ ទ្រង់អាច ថែរក្សាបញ្ជីរបស់ពួកយើងបាន នោះខ្ញុំអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គឥត ឈប់ឈរ ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ អ្វីក៏ដោយ ដែលអ្នកសូមដោយសេចក្តីជំនឿ ដោយជឿថា អ្នកនឹងបានទទួល ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនឹងបានទទួលជាមិនខាន ឡើយ។

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

១៦ នោះខ្ញុំមានសេចក្តីជំនឿ ហើយខ្ញុំបានអំពាវនាវដល់ព្រះ សូមឲ្យ ព្រះអង្គថែរក្សាបញ្ជីទាំងឡាយ ហើយទ្រង់បានធ្វើសេចក្តីសញ្ញានឹង ខ្ញុំថា ព្រះអង្គនឹងនាំយកបញ្ជីទាំងនោះទៅផ្សាយដល់ពួកសាសន៍ លេមីន នៅពេលកំណត់របស់ទ្រង់។

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

១៧ ហើយខ្ញុំ អេណូស បានដឹងថា រឿងនេះនឹងកើតឡើង ស្របតាម សេចក្តីសញ្ញាដែលទ្រង់បានធ្វើ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រលឹងខ្ញុំក៏បាន ស្ងប់ស្ងៀមទៅ។

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

១៨ ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ ពួកអយ្យកោ របស់អ្នកក៏បានសូមដល់យើងអំពីរឿងនេះដែរ ហើយសំណូមពរ របស់ពួកគេ នឹងបានសម្រេចដោយសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ គ្រិត សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ ក៏ដូចជាសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកដែរ។

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

១៩ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ អេណូស បាន ធ្វើដំណើរនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វែព្យាករអំពីរឿងដែលនឹង មកដល់ ហើយធ្វើបន្ទាល់អំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបានឮ ហើយ បានឃើញមក។

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

២០ ហើយខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ថា ប្រជាជននីហ្វែព្យាករយាមស្វែងរកផ្លូវ ដើម្បីគំរែម្រតម្រង់ពួកសាសន៍លេមីនឡើងវិញឲ្យទៅតាមសេចក្តី ជំនឿដ៏ពិតដល់ព្រះ។ ប៉ុន្តែការខំប្រឹងប្រែងរបស់ពួកយើង បែរជា ឥតប្រយោជន៍ទៅវិញ សេចក្តីស្អប់របស់ពួកគេពុំប្រែប្រួលសោះ ឡើយ ហើយពួកគេត្រូវបានដឹកនាំដោយចរិតអាក្រក់របស់ពួកគេ ឲ្យក្លាយទៅជាព្រៃផ្សៃ ហើយភាពសាហាវ ហើយជាជនជាតិ ដែល ស្រែកឈាម ពោរពេញទៅដោយការគោរពរូបព្រះ និងអំពើស្មោក ស្មោក ចិញ្ចឹមជីវិតដោយសត្វព្រៃ អាស្រ័យរស់នៅក្នុងត្រសាល ហើយដើររសាត់ប្រាត់នៅក្នុងទីរហោស្ថានដោយស្លៀកបំពាក់ស្បែក ដ៏ខ្លីខ្លាយនៅចង្កេះ ហើយក្បាលត្រងោល ឯថ្ងីដៃរបស់គេ គឺនៅលើ ការប្រើធ្នូ និងដាវ និងពូថៅ។ ហើយពួកគេច្រើន ពុំបរិភោគអ្វីក្រៅ ពីសាច់នៅនោះទេ ហើយពួកគេស្វែងរកបំផ្លាញពួកយើងពុំមាន ឈប់ឈរសោះ។

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជននីហ្វែ បានក្តួររាស់ ដី ហើយដាំស្រូវ និងផ្លែឈើគ្រប់យ៉ាង ហើយចិញ្ចឹមសត្វទាំងហ្វូងៗ និងហ្វូងគោក្របីគ្រប់មុខ ព្រមទាំងពពែ និងពពែព្រៃ និងសេះជា ច្រើនផង។

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

២២ ហើយមានព្យាករណ៍ជាច្រើនណាស់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។ ឯប្រជាជនជាប្រជាជនរឹងចតសកម្រយល់។

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

២៣ ហើយគ្មានអ្វីក្រៅពីការតឹងតែង ការប្រកាសប្រដៅ និងពាក្យ
ព្យាករណ៍អំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយ
និងការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងឡាយ និងការរំពួកពួកគេជាញយៗ អំពី
សេចក្តីស្លាប់ និងដំណើរអមត និងសេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយ និង
ព្រះចេស្ដានៃព្រះ និងគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់នេះ — រំជួលដាស់ពួក
គេឥតឈប់ឈរ ដើម្បីធ្វើឲ្យពួកគេកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំ
សូមនិយាយថា គ្មានអ្វីក្រៅពីរឿងទាំងនេះ ហើយដោយវាចាដ៏
ច្បាស់លាស់ ដែលនឹងឃាយាំងកុំឲ្យពួកគេធ្លាក់យ៉ាងលឿនទៅក្នុង
សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ។ ហើយដោយរបៀបនេះហើយដែលខ្ញុំ
សរសេរអំពីពួកគេ។

២៤ ហើយខ្ញុំបានឃើញសង្គ្រាមទាំងឡាយរវាងពួកសាសន៍នីហ្វេនីង
ពួកសាសន៍លេមីន នៅក្នុងដំណើរនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមមានវ័យ
ចំណាស់ចាស់ ហើយរយៈពេលមួយរយចិតសិបប្រាំបួនឆ្នាំបាន
កន្លងផុតទៅ ចាប់តាំងពីពេលដែលលីហៃ ជាអយ្យកោរបស់យើង
បានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក។

២៦ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ជិតដល់ពេលខ្ញុំចុះទៅក្នុងផ្នូររបស់ខ្ញុំ
ហើយ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបានសណ្ឋិតមកលើខ្ញុំថា ខ្ញុំត្រូវ
ផ្សាយ ហើយព្យាករដល់ប្រជាជននេះ ហើយថ្លែងនូវពាក្យពេចន៍
ស្របតាមសេចក្តីពិតដែលមាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយខ្ញុំបាន
ថ្លែងពាក្យពិតនោះអស់មួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ ហើយបានអររីករាយក្នុង
កិច្ចការនេះ លើកិច្ចការណាៗទាំងអស់នៅក្នុងលោកនេះ។

២៧ ហើយនៅមិនយូរប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំនឹងទៅ រកទីសម្រាករបស់ខ្ញុំហើយ
គឺជាទីជាមួយនឹងព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំនឹង
សម្រាកនៅក្នុងព្រះអង្គ។ ហើយខ្ញុំអររីករាយនៅក្នុងថ្ងៃដែលជីវិត
របស់ខ្ញុំនេះ នឹងបានប្រដាប់ដោយអមតភាព ហើយនឹងឈរនៅ
ចំពោះព្រះអង្គ ខណៈនោះ ខ្ញុំនឹងបានឃើញព្រះភក្ត្រទ្រង់ដោយ
សេចក្តីសោមនស្ស ហើយព្រះអង្គនឹងមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ ចូរ
មករកយើងចុះ អ្នកមានពរហើយ មានទីកន្លែងមួយដែលបានរៀបចំ
សម្រាប់អ្នក នៅក្នុងវិមានរបស់ព្រះវរបិតាយើង។ អាម៉ែន។ : Amen-

And there was nothing save it was exceeding
harshness, preaching and prophesying of wars, and
contentions, and destructions, and continually re-
minding them of death, and the duration of eternity,
and the judgments and the power of God, and all
these things—stirring them up continually to keep
them in the fear of the Lord. I say there was nothing
short of these things, and exceedingly great plain-
ness of speech, would keep them from going down
speedily to destruction. And after this manner do I
write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and
Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an
hundred and seventy and nine years had passed
away from the time that our father Lehi left
Jerusalem.

And I saw that I must soon go down to my grave,
having been wrought upon by the power of God that
I must preach and prophesy unto this people, and
declare the word according to the truth which is in
Christ. And I have declared it in all my days, and
have rejoiced in it above that of the world.

And I soon go to the place of my rest, which is
with my Redeemer; for I know that in him I shall
rest. And I rejoice in the day when my mortal shall
put on immortality, and shall stand before him; then
shall I see his face with pleasure, and he will say unto
me: Come unto me, ye blessed, there is a place pre-
pared for you in the mansions of my Father. Amen.

គម្ពីរយ៉ារ៉ុម

The Book of Jarom

១ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំ យ៉ារ៉ុម នឹងសរសេរពាក្យខ្លះ ស្របតាមបញ្ជាពី ឪពុកខ្ញុំ គឺអេណុស ដើម្បីឲ្យពង្សវារសរបស់យើងអាចបានកត់ ទុក។

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

២ ហើយដោយផ្ទាំងទាំងនេះតូចពេក ហើយដោយរឿងទាំងនេះត្រូវ បានសរសេរ ដើម្បីទុកជាប្រយោជន៍ដល់បងប្អូនយើង គឺពួក សាសន៍លេមីន នោះខ្ញុំត្រូវការសរសេរតិចតួច ប៉ុន្តែខ្ញុំមិន សរសេរអំពីរឿងនៃការព្យាករណ៍ដែលខ្ញុំព្យាករ ឬអំពីរឿងនៃ វិវរណៈទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំទេ។ ត្បិតតើខ្ញុំអាចសរសេរលើសជាងអ្វី ដែលពួកអយ្យកេខ្ញុំបានសរសេរនោះ? ត្បិតតើពួកអយ្យកេរបស់ ខ្ញុំមិនទាន់បានបើកសម្តែងប្រាប់នូវផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរួច ហើយទេឬអី? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ៖ មែនហើយ ហើយ ការណ៍នេះ ល្មមគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ខ្ញុំហើយ។

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

៣ មើលចុះ ជាការចាំបាច់ថា ត្រូវមានការណ៍ច្រើនដែលត្រូវធ្វើឡើង នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ ពីព្រោះមកពីភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ គេ ភាពច្នៃនៃត្រចៀករបស់គេ ភាពងងឹតងងល់នៃគំនិតរបស់គេ និងករឹងរបស់គេ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះទ្រង់មាន សេចក្តីមេត្តាករុណាជាអតិបរមាដល់គេដែរ ហើយពុំទាន់បោសជំរះ គេចេញពីផ្ទៃដីនេះនៅឡើយ។

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

៤ ហើយមានមនុស្សជាច្រើននៅក្នុងចំណោមពួកយើង ដែលមាន វិវរណៈជាច្រើន ព្រោះពួកគេពុំមែនជាមនុស្សរឹងរូសឡើយ ហើយ អស់អ្នកណាដែលមិនធ្វើចិត្តរឹងរូស តែមានសេចក្តីជំនឿវិញ នោះ មានសេចក្តីរួបរួមគ្នានឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺដែលសម្តែងឲ្យកូន ចៅមនុស្សឃើញ ស្របតាមសេចក្តីជំនឿរបស់គេ។

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

៥ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពីររយឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ឯប្រជាជន នីហ្វៃបានទៅជាខ្លាំងពូកែ នៅក្នុងដែនដី។ ពួកគេបានគោរពតាម ក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ហើយញែកថ្ងៃឈប់សម្រាក ទុកជាថ្ងៃ បរិសុទ្ធផ្ទាយព្រះអម្ចាស់។ ហើយពួកគេមិនជេរ ឬក៏ពោលពាក្យ ប្រមាថព្រះឡើយ។ ឯច្បាប់ដែនដីក៏តឹងរឹងណាស់។

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

៦ ហើយពួកគេរស់នៅពាសពេញលើផ្ទៃដីជាច្រើន ឯពួកសាសន៍ លេមីនក៏ដូច្នោះដែរ។ ឯពួកគេមានចំនួនលើសច្រើនជាងពួក សាសន៍នីហ្វៃ ហើយពួកគេចូលចិត្តប្រព្រឹត្តការកាប់សម្លាប់ ហើយ ហុតឈាមសត្វ។

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានមកធ្វើចម្បាំង និងយើង ជាសាសន៍នីវ្យោ ជាច្រើនលើកច្រើនគ្រា។ ប៉ុន្តែពួកស្តេច និងពួកមេដឹកនាំរបស់យើង សុទ្ធតែជាមនុស្សខ្លាំងពូកែ ដែលមាន សេចក្តីជំនឿជ្រៅជ្រះល្អប្រសើរ ហើយពួកគេបានបង្រៀន ប្រជាជនអំពីផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើប យើងទប់ទល់នឹងពួកសាសន៍លេមីបាន ហើយបានបោសជម្រះពួក គេចេញពីដែនដីយើងផង ហើយបានចាប់ផ្តើមបង្កើនកម្លាំងដល់ទី ក្រុងរបស់យើង ឬទីណាដែលជាដីកេរ្តិ៍អាកររបស់យើង។

៨ ហើយយើងបានកើនចំនួនជាច្រើន ហើយបានរាលពាលពេញ លើផ្ទៃដែនដី ហើយបានក្លាយទៅជាអ្នកមានដីលើសលប់ គឺមាន មាស ហើយមានប្រាក់ និងវត្ថុមានតម្លៃ និងលើក្បាច់ និងអគារ និង គ្រឿងម៉ាស៊ីន និងដែក និងស្ពាន់ផងដែរ និងលង្ហិន និងដែកថែបជា ច្រើន ដែលយើងយកមកធ្វើជាគ្រឿងឧបករណ៍គ្រប់យ៉ាងសម្រាប់ ក្នុងដី ព្រមទាំងធ្វើគ្រឿងស្រ្តាវុធពិជ័យសង្គ្រាមទាំងឡាយ — មែនហើយ ដូចជាព្រួញស្រួច និងបំពង់ដាក់ព្រួញ និងស្នូ និង លំពែង និងអស់ទាំងការរៀបចំគ្រប់មុខសម្រាប់ធ្វើសង្គ្រាម។

៩ ហើយយើងបានរៀបចំទប់ទល់នឹងពួកសាសន៍លេមីយ៉ាង ដូច្នោះហើយ ទើបពួកគេមិនបានចម្រើនឡើងលើសយើងឡើយ។ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានបញ្ជាក់ ដែលទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលទៅកាន់ពួកអយ្យកោយើងពីមុនថា ៖ ដរាបណាអ្នករាល់គ្នា កាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបាន ចម្រើនឡើងនៅលើដែនដី។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកព្យាករិននៃព្រះអម្ចាស់ បានព្រមានប្រជាជននីវ្យោស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះថា បើសិនជា ពួកគេពុំកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយទេ តែធ្លាក់ទៅក្នុងការរំលង វិញ នោះពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញឲ្យផុតពីផ្ទៃដី។

១១ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកព្យាករិន និងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូប្រដៅ បានខិតខំធ្វើការ ដោយដាស់តឿនអស់ពីការអត់ធ្មត់ឲ្យប្រជាជន មានការព្យាយាម ដោយបង្រៀនក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ និង បំណងដែលក្រឹត្យវិន័យនេះបានចែងមក ដោយបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេ ឲ្យទន្ទឹងចាំព្រះមេស៊ី ហើយឲ្យជឿដល់ទ្រង់ដែលនឹងយាងមក ហាក់ដូចជាទ្រង់បានយាងមករួចហើយដូច្នោះ។ ហើយតាមបែប នេះ ហើយដែលពួកគេបានបង្រៀនប្រជាជន។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយធ្វើយ៉ាងនេះ នោះ ពួកគេបានការពារប្រជាជន មិនឲ្យត្រូវបំផ្លាញបង់ពីលើផ្ទៃដីនេះទៅ ព្រោះពួកគេបានចាក់ចិត្តប្រជាជនដោយពាក្យសម្តី គឺដាស់រំជួលឲ្យ ប្រជាជនប្រែចិត្តជានិច្ច។

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពីររយសាមសិបប្រាំបីឆ្នាំ បានកន្លងផុត — ដោយមានសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែង គ្នាទាំងឡាយ និងការបែកបាក់គ្នាទាំងឡាយអស់រយៈពេលជាច្រើន ឆ្នាំ។

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

១៤ ហើយខ្ញុំ យ៉ារ៉ុម ឈប់សរសេរទៀតហើយ ព្រោះផ្ទាំងទាំងនេះ តូចពេក។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ អ្នករាល់គ្នាអាចទៅ រកផ្ទាំងនីហ្វេផ្សេងទៀត គ្រឿងមើលចុះ នៅលើផ្ទាំងទាំងនោះហើយ ដែលមានបញ្ជីអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយនៃយើង ស្របតាមការ កត់ត្រានៃពួកស្តេច ឬពួកអ្នកដែលត្រូវតែចាត់ឱ្យសរសេរ។

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

១៥ ហើយខ្ញុំសូមប្រគល់ផ្ទាំងទាំងនេះដល់ដៃអោមណែ ជាកូនប្រុស របស់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យផ្ទាំងទាំងនេះត្រូវបានកត់ទុក ស្របតាមបញ្ជាទាំង ឡាយពីពួកអយ្យកោខ្ញុំ។ :Om-

And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

គម្ពីរអោមណែ

- ១ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ អោមណែ ដោយបានទទួលបញ្ជាពីឪពុកខ្ញុំ គឺយ៉ារ៉ុម ថាខ្ញុំត្រូវសរសេររឿងខ្លះនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ ដើម្បីរក្សាពង្សវត្សរបស់យើងទុកឲ្យបានគងវង់ —
- ២ ហេតុដូច្នោះហើយ ក្នុងជីវិតខ្ញុំនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំបានប្រយុទ្ធជាច្រើនដងដោយដារដើម្បីការពារប្រជាជនខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វែ កុំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ គឺពួកសាសន៍លេមីន។ ប៉ុន្តែមើលចុះ រូបខ្ញុំនេះផ្ទាល់ជាមនុស្សទុច្ចរិត ហើយខ្ញុំពុំបានកាន់តាមវិន័យ និងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលខ្ញុំត្រូវតែកាន់តាមនោះទេ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពីររយចិតសិបប្រាំមួយឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ហើយយើងបានប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្តជាច្រើនរដូវ ហើយយើងមានសង្គ្រាម និងការខ្ជាយឈាមដ៏ធ្ងន់ធ្ងរអស់ជាច្រើនរដូវដែរ។ មែនហើយ សរុបសេចក្តីមក គឺពីររយប៉ែតសិបពីរឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ហើយខ្ញុំបានរក្សាផ្ទាំងទាំងនេះទុកស្របតាមបញ្ជានៃពួកអយ្យកេខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានប្រគល់ផ្ទាំងទាំងនេះដល់កូនប្រុសខ្ញុំ គឺអម៉ារ៉ុន ហើយខ្ញុំសូមបញ្ចប់តែត្រឹមនេះសិនចុះ។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ អម៉ារ៉ុន សរសេរនូវអ្វីៗដែលខ្ញុំសរសេរ គឺរឿងបន្តិចបន្តួចនៅក្នុងសៀវភៅរបស់ឪពុកខ្ញុំ។
- ៥ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បីរយមួយឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ហើយភាគច្រើននៃពួកសាសន៍នីហ្វែដែលទុច្ចរិតនោះត្រូវបានបំផ្លាញចោល។
- ៦ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មិនទ្រាំ គឺបន្ទាប់ពីទ្រង់បាននាំពួកគេចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹម ហើយបានការពារពួកគេទុកមិនឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវពួកគេ មែនហើយ ទ្រង់នឹងមិនទ្រាំឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ពុំបានបញ្ជាក់នោះឡើយ ដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅនឹងពួកអយ្យកេខ្ញុំយើងថា ៖ ដរាបណាអ្នករាល់គ្នាមិនកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើងទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងពុំបានចម្រើនឡើងនៅលើដែនដីសោះឡើយ។
- ៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមកពិនិត្យពិច័យពួកគេដោយសេចក្តីជំនុំជំរះដ៏ធំ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែទ្រង់បានប្រណីដល់ពួកសុចរិត ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេត្រូវវិនាសឡើយ តែទ្រង់បានរំដោះពួកគេឲ្យរួចពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេវិញ។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានប្រគល់ផ្ទាំងទាំងឡាយទៅឲ្យប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ គឺកេមីស។

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

៩ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ កេមីស សរសេរនូវរឿងបន្តិចបន្តួចដែលខ្ញុំសរសេរ នៅក្នុងសៀវភៅដែល ដែលបងប្រុសខ្ញុំបានសរសេរនោះ គួរតែ មើលចុះ ខ្ញុំបានឃើញអក្សរចុងក្រោយបង្អស់ ដែលបងខ្ញុំបាន សរសេរ គឺលោកបានសរសេរដោយដៃលោកផ្ទាល់ ហើយលោក បានសរសេរនៅថ្ងៃ ដែលលោកបានប្រគល់ផ្ទាំងទាំងនេះដល់ខ្ញុំ។ ហើយតាមរបៀបនេះហើយដែលយើងបានកត់បញ្ជីទាំងឡាយទុក ព្រោះនេះគឺជាបញ្ជីពួកអយ្យកោយើង ហើយខ្ញុំសូមបញ្ចប់តែត្រឹម នេះសិនចុះ។

១០ មើលចុះ ខ្ញុំ អ៊ីប៊ីណាដុម ជាកូនប្រុសរបស់កេមីស។ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញសង្គ្រាម និងការទាស់ ទែងគ្នាជាច្រើនរវាងប្រជាជនខ្ញុំ គឺពួកសាសន៍នីហ្វេ និងពួកសាសន៍ លេមីន ហើយដោយដាវផ្ទាល់របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានផ្តាច់ជីវិតពួកសាសន៍ លេមីនជាច្រើន ដើម្បីការពារបងប្អូនខ្ញុំ។

១១ ហើយមើលចុះ បញ្ជីនៃប្រជាជននេះ ត្រូវបានធ្លាក់ត្រានៅលើ ផ្ទាំងទាំងឡាយ ដែលស្តេចទាំងឡាយបានរក្សាទុកតាមតំណទាំង ឡាយ ហើយខ្ញុំពុំស្គាល់វិវរណៈណាទេ ឬក៏ការព្យាករណ៍ណាដែរ លើកលែងតែអ្វីដែលបានសរសេរមកនោះ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្វី ដែលបានសរសេរមកនេះ គឺល្អគ្រប់គ្រាន់ហើយ ហើយខ្ញុំសូម បញ្ចប់តែត្រឹមនេះសិនចុះ។

១២ មើលចុះ ខ្ញុំ អាម៉ាលេក ជាកូនប្រុសរបស់អ៊ីប៊ីណាដុម។ មើលចុះ ខ្ញុំសូមនិយាយទៅអ្នកបន្តិចអំពីម៉ូសាយ ដែលត្រូវបានតាំងឲ្យធ្វើជា ស្តេចនៅលើដែនដីសាវ៉ាហ៊ីមឡា គួរតែមើលចុះ លោកត្រូវបាន ព្រមានពីព្រះអម្ចាស់ថា លោកត្រូវរៀសខ្លួនចេញពីដែនដីនីហ្វេ ហើយអស់អ្នកណាដែលស្តាប់តាមសំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ ក៏ត្រូវតែ ចាកចេញពីដែនដីនេះជាមួយលោកដែរ ហើយចូលទៅក្នុងទី រហោស្ថាន—

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានធ្វើតាមអ្វីដែល ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានបញ្ជាដល់លោក។ ហើយពួកគេបានចេញពី ដែនដីចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន គឺអស់អ្នកណាដែលស្តាប់តាម សំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយពួកគេត្រូវបានដឹកនាំដោយការផ្សាយ សាសនា និងការព្យាករណ៍ជាច្រើន។ ហើយពួកគេត្រូវបាន ដាស់តឿនមិនឈប់ឈរដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយពួកគេត្រូវ បានដឹកនាំដោយព្រះចេស្តានៃព្រះពាហុរបស់ទ្រង់ កាត់តាមទី រហោស្ថាន រហូតដល់ពួកគេបានចុះទៅដល់ដែនដីមួយ ដែលហៅ ថា សាវ៉ាហ៊ីមឡា។

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

១៤ ហើយពួកគេបានជួបប្រទះប្រជាជនមួយ ដែលហៅថា ប្រជាជនសារ៉ាហ្គីម។ ឥឡូវនេះ មានការអររីករាយជាខ្លាំងនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនសារ៉ាហ្គីម ឯសារ៉ាហ្គីមក៏បានអររីករាយជាខ្លាំងដែរ ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជូនមកជាមួយនឹងប្រជាជនម៉ូសាយ នូវផ្ទាំងលង្ហិន ដែលមានបញ្ជីនៃពួកសាសន៍យូដា។

១៥ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូសាយបានឃើញថា ប្រជាជនសារ៉ាហ្គីម បានចេញមកពីក្រុងយេរូសាឡឹមនៅក្នុងគ្រាដែលសេដេគា ជាស្តេចនៃស្រុកយូដា ត្រូវចាប់ជាលើសយកទៅក្នុងបាប៊ីឡូន។

១៦ ហើយពួកគេបានធ្វើដំណើរក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ បាននាំឆ្លងកាត់ទឹកដីធំធេងមកឯដែនដីដែលម៉ូសាយបានជួបគេនោះ ហើយពួកគេបានរស់នៅទីនោះ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក។

១៧ ហើយនៅពេលដែលម៉ូសាយបានជួបគេ នោះពួកគេមានចំនួនច្រើនអនេក។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេធ្លាប់មានសង្គ្រាមជាច្រើន និងការទាស់ទែងគ្នាដ៏ធំដែរ ហើយត្រូវស្លាប់ដោយដាវជាច្រើនគ្រា ឯភាសារបស់ពួកគេបានក្លាយទៅជាប្រែប្រួល ហើយពួកគេមិនបានយកបញ្ជីមកតាមខ្លួនឡើយ ហើយពួកគេមិនទទួលស្គាល់ព្រះដ៏បង្កបង្កើតរបស់ពួកគេទេ ឯម៉ូសាយ ព្រមទាំងប្រជារាស្ត្ររបស់ម៉ូសាយ មិនអាចយល់ភាសាគេបានឡើយ។

១៨ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូសាយបានធ្វើឲ្យពួកគេរៀនភាសារបស់លោក។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេរៀនភាសារបស់ម៉ូសាយហើយ សារ៉ាហ្គីម បានប្រាប់អំពីពង្សាវតាររបស់ពួកអយ្យកោលោក ស្របតាមដែលលោកចាំបាន ហើយប្រវត្តិទាំងនោះបានសរសេរទុក តែមិនមែននៅលើផ្ទាំងទាំងនេះទេ។

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនសារ៉ាហ្គីម និងប្រជាជនរបស់ម៉ូសាយបានរួបរួមគ្នា ហើយម៉ូសាយត្រូវបានតែងតាំងឡើងឲ្យធ្វើជាស្តេចរបស់ពួកគេ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅជំនាន់ម៉ូសាយ មានថ្មមួយធំដែលគេយកមកឲ្យលោកដោយមានឆ្លាក់ត្រាទៅលើថ្មនោះ ហើយលោកបានបកប្រែឆ្លាក់ត្រានោះ ដោយអំណោយទាន និងដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ។

២១ ហើយឆ្លាក់ត្រាទាំងនោះប្រាប់ដំណើររឿងអំពីមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ គូរីអានទុមើរ និងការស្លាប់បង់នៃប្រជាជនលោក។ ឯគូរីអានទុមើរត្រូវបានជួបប្រទះដោយប្រជាជនសារ៉ាហ្គីម ហើយលោកបាននៅជាមួយនឹងពួកគេអស់រយៈពេលប្រាំបួនខែ។

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

២២ នៅលើថ្មនោះ មានចែងបន្តិចបន្តួចអំពីពួកអយ្យការរបស់លោក។ ហើយពួកឪពុកម្តាយដើមរបស់លោកបានចេញមកពីប៉មនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបំភាន់ភាសាមនុស្ស ហើយការគឺងរឹងនៃព្រះអម្ចាស់បានធ្លាក់មកលើពួកគេ ស្របតាមសេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដែលត្រឹមត្រូវ ហើយឆ្អឹងរបស់ពួកគេរាយនៅលើដែនដីនៅទិសខាងជើង។

២៣ មើលចុះ ខ្ញុំ អាម៉ាលែកែ បានកើតនៅជំនាន់ម៉ូសាយ ហើយខ្ញុំបានរស់នៅ រហូតដល់បានឃើញមរណភាពរបស់លោក ឯបេនយ៉ាមីន ជាបុត្ររបស់លោក ក៏បានសោយរាជ្យជំនួសលោក។

២៤ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងជំនាន់ស្តេចបេនយ៉ាមីននូវសង្គ្រាមដ៏ធំមួយ និងការខ្ជាយឈាមដ៏ច្រើនរវាងពួកសាសន៍នីហ្វេ និងពួកសាសន៍លេមីន។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកសាសន៍នីហ្វេមានប្រៀបលើពួកគេជាខ្លាំង មែនហើយ រហូតដល់ស្តេចបេនយ៉ាមីន បានដេញពួកគេចេញពីដែនដីសាវ៉ាហ៊ីមឡា។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំចាប់ផ្តើមមានវ័យចំណាស់ ហើយដោយគ្មានកូនតពូជឡើយ ហើយដោយដឹងថាស្តេចបេនយ៉ាមីន ជាមនុស្សសុចរិតនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនឹងប្រគល់ផ្ទាំងទាំងនេះទៅឲ្យទ្រង់ទូន្មានដល់អស់ទាំងមនុស្សឲ្យមករកព្រះ ជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយឲ្យជឿដល់ការព្យាករណ៍ និងដល់វិវរណៈទាំងឡាយ និងដល់ការងារបម្រើនៃពួកទេវតា និងដល់អំណោយទានខាងការនិយាយភាសាច្រើន និងដល់អំណោយទានខាងការបកប្រែភាសាទាំងឡាយ និងដល់គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ដែលល្អ គួរតែមានអ្វីដែលល្អឡើយ លើកលែងតែមកពីព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្វីដែលអាក្រក់ គឺមកពីអារក្សវិញ។

២៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកមករកព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយទទួលទាននូវសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ និងព្រះចេស្ដានៃសេចក្តីប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ចុះ។ មែនហើយ ចូរមករកទ្រង់ ហើយចូរថ្វាយព្រលឹងអ្នកទាំងមូល ជាដង្ហាយថ្វាយដល់ទ្រង់ ហើយចូរបន្តការតមអាហារ និងការអធិស្ឋាន ហើយកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត ហើយប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅនោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានសង្គ្រោះ។

២៧ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់និយាយបន្តិច អំពីមនុស្សមួយចំនួនដែលបានឡើងទៅឯទីរហោស្ថានដើម្បីត្រឡប់ទៅឯដែនដីនីហ្វេវិញ ព្រោះមានមនុស្សមួយចំនួនធំ ដែលមានប្រាថ្នាចង់បានដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់គេ។

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, insomuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

២៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានឡើងទៅឯទីរហោស្ថាន។ ឯអ្នក
ដឹកនាំរបស់គេ គឺជាមនុស្សខ្លាំងពូកែម្នាក់ ហើយក្បាលរឹង ហេតុ
ដូច្នោះហើយ គាត់បានធ្វើឲ្យមានការទាស់ទែងគ្នា នៅក្នុងចំណោម
ពួកគេ ហើយពួកគេត្រូវបានស្លាប់ទាំងអស់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន
លើកលែងតែហាសិបនាក់ប៉ុណ្ណោះ ហើយពួកគេបានត្រឡប់មក
ដែនដីសាវ៉ាហិមឡាវិញ។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេក៏បាននាំអ្នកផ្សេង
ទៀតក្នុងចំនួនគួរសម ហើយបានធ្វើដំណើរទៅឯទីរហោស្ថាន
ទៀត។

៣០ ហើយខ្ញុំ អាម៉ាលែក មានប្អូនប្រុសម្នាក់ ដែលបានទៅជាមួយ
និងពួកគេដែរ ហើយចាប់ពីពេលនោះមក ខ្ញុំមិនដែលបានដឹងអំពី
ពួកគេទៀតឡើយ។ ហើយខ្ញុំជិតដេកនៅក្នុងផ្នូររបស់ខ្ញុំហើយ ឯ
ផ្នាំងទាំងនេះពេញអស់ហើយ។ ហើយខ្ញុំសូមបញ្ចប់នូវការនិយាយ
របស់ខ្ញុំតែត្រឹមនេះសិនចុះ។ : ២៣

Wherefore, they went up into the wilderness. And
their leader being a strong and mighty man, and a
stiffnecked man, wherefore he caused a contention
among them; and they were all slain, save fifty, in the
wilderness, and they returned again to the land of
Zarahemla.

And it came to pass that they also took others to a
considerable number, and took their journey again
into the wilderness.

And I, Amaleki, had a brother, who also went with
them; and I have not since known concerning them.
And I am about to lie down in my grave; and these
plates are full. And I make an end of my speaking.

ពាក្យសម្តីនៃមរមន

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរមន ជិតប្រគល់បញ្ជីដែលខ្ញុំបានធ្វើមកទៅឲ្យ កូនប្រុសខ្ញុំ គឺមរីណា មើលចុះ ខ្ញុំបានឃើញដល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញ ស្ទើរតែទាំងអស់នៃប្រជាជនខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វៃ។
- ២ ហើយជាច្រើនរយឆ្នាំក្រោយមក បន្ទាប់ពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលខ្ញុំប្រគល់បញ្ជីទាំងនេះដល់ដៃនៃកូនប្រុសខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ សន្និដ្ឋានថា គាត់នឹងធ្វើជាសាក្សីដល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃប្រជាជន ខ្ញុំទាំងស្រុង។ ប៉ុន្តែសូមព្រះអនុគ្រោះឲ្យគាត់រស់នៅ ដើម្បីគាត់អាច សរសេររឿងខ្លះអំពីពួកគេ និងរឿងខ្លះអំពីព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីក្រែងថ្ងៃ ណាមួយ ការណ៍នេះនឹងមានប្រយោជន៍ដល់ពួកគេ។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំនិយាយខ្លះអំពីអ្វីដែលខ្ញុំបានសរសេរ ព្រោះ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានធ្វើការសង្ខេបពីផ្ទាំងនីហ្វៃ រហូតមកដល់រជ្ជកាល ស្តេចបេនយ៉ាមីន ដែលអាម៉ាលេកែបាននិយាយមកនោះ នោះខ្ញុំ បានពិចារណាមើលក្នុងបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលបានប្រគល់មកក្នុងដៃ ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានរកឃើញផ្ទាំងទាំងនេះ ដែលមាននូវដំណើររឿងដ៏ខ្លី នេះ អំពីពួកព្យាករ ចាប់ពីយ៉ាកុបរហូតមកដល់រជ្ជកាលនៃស្តេច បេនយ៉ាមីននេះ ព្រមទាំងពាក្យជាច្រើនរបស់នីហ្វៃផង។
- ៤ ឯរឿងទាំងឡាយ ដែលមាននៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ នោះខ្ញុំពេញ ចិត្ត ពីព្រោះមកពីពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយអំពីការយាងមកនៃព្រះ គ្រីស្ទ ហើយពួកអយ្យកខ្ញុំដឹងថា ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងនេះច្រើន ត្រូវបានបំពេញហើយ មែនហើយ ហើយខ្ញុំក៏ដឹងដែរថា រឿងជា ច្រើនដែលបានព្យាករអំពីពួកយើងរហូតមកដល់ថ្ងៃនេះ ក៏បាន បំពេញហើយដែរ ឯរឿងទាំងឡាយណាដែលនៅក្រោយថ្ងៃនេះ ច្បាស់ជាដឹងបានកើតឡើងជាពិតប្រាកដ —
- ៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំរើសរឿងទាំងនេះ ដើម្បីបញ្ចប់បញ្ជីរបស់ខ្ញុំ នៅលើបញ្ជីនេះ ឯបញ្ជីរបស់ខ្ញុំដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន នោះខ្ញុំនឹង យកពីផ្ទាំងនីហ្វៃ ហើយខ្ញុំពុំអាចសរសេរឲ្យអស់ទេ ទោះជាមួយ ភាគរយនៃដំណើររឿងរបស់ប្រជាជនខ្ញុំក្តី។
- ៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំនឹងយកផ្ទាំងទាំងនេះ ដែលមានការព្យាករណ៍ ទាំងឡាយ និងវិវរណៈទាំងឡាយ ហើយដាក់វាជាមួយនឹងបញ្ជី របស់ខ្ញុំដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ព្រោះសុទ្ធតែជាការណែនាំជម្រើស ចំពោះខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងថា សុទ្ធតែជាការណែនាំជម្រើសចំពោះបងប្អូនខ្ញុំ ដែរ។

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

៧ ហើយខ្ញុំធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីប្រយោជន៍មួយដ៏សំខាន់ ព្រោះព្រះ វិញ្ញាណបានឱ្យប្រាប់ខ្ញុំ ស្របតាមការងារនៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ អម្ចាស់ដែលនៅក្នុងខ្ញុំ។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំពុំដឹងនូវគ្រប់ការណ៍ ទាំងអស់ទេ តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបនូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដែល នឹងកើតឡើង ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានធ្វើការក្នុងខ្ញុំ ដើម្បីធ្វើអ្វីៗ ស្របតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់។

៨ ហើយការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំដល់ព្រះ គឺអំពីបងប្អូនខ្ញុំ ដើម្បីសូមឱ្យ ពួកគេអាចបានស្គាល់ព្រះម្តងទៀត មែនហើយ គឺស្គាល់នូវសេចក្តី ប្រោសលោះនៃព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីសូមឱ្យពួកគេអាចបានត្រឡប់ទៅ ជាប្រជាជនដ៏គួរស្រឡាញ់ដូចមុន។

៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរមន សូមបញ្ចប់បញ្ជីរបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំយកមក ពីផ្ទាំងនីហ្គេស៊ីនហើយ ហើយខ្ញុំធ្វើបញ្ជីនេះ ស្របតាមការចេះដឹង និងស្របតាមយោបល់ដែលព្រះទ្រង់បានប្រទានដល់ខ្ញុំ។

១០ ហេតុដូច្នោះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអាម៉ា លេកែបានប្រគល់ផ្ទាំងទាំងនេះដល់ព្រះហស្តនៃស្តេចបេនយ៉ាមីន ហើយ នោះស្តេចក៏បានយកផ្ទាំងទាំងនេះ ទុកជាមួយផ្ទាំងដទៃទៀត ដែលមានបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលបន្តពីស្តេចមួយទៅស្តេចមួយ ពី តំណាមួយទៅតំណាមួយ រហូតមកដល់សម័យស្តេចបេនយ៉ាមីន។

១១ ហើយផ្ទាំងទាំងនេះ ត្រូវបានបន្តពីស្តេចបេនយ៉ាមីន ពីតំណាមួយ ទៅតំណាមួយ រហូតដល់ធ្លាក់មកក្នុងដៃខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំ មរមន សូម អធិស្ឋានដល់ព្រះ សូមឱ្យផ្ទាំងទាំងនេះនៅឱ្យបានគង់វង្សចាប់ពី ពេលនេះរហូតទៅ។ ហើយខ្ញុំដឹងថា វានឹងត្រូវបានរក្សាទុកឱ្យ បានគង់វង្ស គ្មិតមានរឿងដ៏សំខាន់ៗបានធ្លាក់នៅលើនោះ ដែល នឹងត្រូវយកមកជំនុំជម្រះប្រជាជនខ្ញុំ និងបងប្អូនគេនៅថ្ងៃដ៏ធំ ហើយ ចុងក្រោយបង្អស់ ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែលបានចែងមក។

១២ ហើយឥឡូវនេះ អំពីស្តេចបេនយ៉ាមីន — ទ្រង់មានការទាស់ទែង ខ្លះក្នុងចំណោមប្រជាជនទ្រង់។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័ពសាសន៍លេមីន បានចុះមកពីដែនដីនីហ្គេ ដើម្បីមកច្បាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្គេ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ស្តេចបេនយ៉ាមីនបានប្រមូលពលទ័ពទ្រង់ ហើយបាន ទប់ទល់នឹងពួកគេ ហើយបានប្រយុទ្ធដោយកម្លាំងព្រះហស្តទ្រង់ ផ្ទាល់ ដោយប្រើដាវរបស់ឡាបាន។

១៤ ហើយនៅក្នុងកម្លាំងរបស់ព្រះអម្ចាស់ នោះពួកគេបានតទល់នឹង ពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ រហូតដល់ពួកគេបានសម្លាប់ពួកលេមីនជា ច្រើនពាន់នាក់។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាន ប្រយុទ្ធតទល់នឹងពួកសាសន៍លេមីន រហូតដល់ពួកគេបានដេញពួក លេមីន ឱ្យចេញអស់ពីដែនដីកេរ្តិ៍អាកររបស់គេទៅ។

And I do this for a wise purpose; for thus it whis- pereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightsome people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the under- standing which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to gen- eration until the days of king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is writ- ten.

And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheri- tance.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីមានព្រះគ្រីស្ទ ក្លែងក្លាយទាំងឡាយ នោះមាត់គេត្រូវបានបិទ ហើយពួកគេបាន ទទួលទុក្ខទោស ស្របតាមបទល្មើសរបស់ខ្លួន

១៦ ហើយបន្ទាប់ពីមានពួកព្យាករក្លែងក្លាយ និងពួកអាចារ្យ ក្លែងក្លាយ និងពួកគ្រូប្រដៅក្លែងក្លាយនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ហើយពួកអស់ទាំងនេះបានទទួលទុក្ខទោស ស្របតាមបទល្មើស របស់ខ្លួន ហើយបន្ទាប់ពីការទាស់ទែងគ្នាជាច្រើន និងការបែកបាក់ គ្នាដ៏ច្រើន ចូលដៃទៅឯពួកសាសន៍លេមីន មើលចុះ ហេតុការណ៍ បានកើតឡើងថា ស្តេចបេនយ៉ាមីន ដោយមានជំនួយពីពួកព្យាករ ដ៏បរិសុទ្ធ ដែលនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន —

១៧ ត្បិតមើលចុះ ស្តេចបេនយ៉ាមីន ជាមនុស្សបរិសុទ្ធម្នាក់ ហើយ ទ្រង់បានសោយរាជ្យលើស្រូវរបស់ទ្រង់ដោយសេចក្តីសុចរិត ហើយមានមនុស្សបរិសុទ្ធជាច្រើននៅលើដែនដី ហើយពួកគេបាន ថ្លែងព្រះបន្ទូលនៃព្រះប្រកបដោយអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាច ហើយគេបានប្រើវិធានការណ៍យ៉ាងតឹងរឹង ពីព្រោះតែការរឹងទទឹង របស់ប្រជាជន —

១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយជំនួយពីពួកអ្នកទាំងនេះ នោះស្តេច បេនយ៉ាមីន ដោយបានធ្វើការដ៏អស់ពីសមត្ថភាពនៃកាយរបស់ ទ្រង់ និងអស់ពីសមត្ថភាពនៃព្រលឹងរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងពួកព្យាករ ទាំងឡាយផង បានបង្កើតឲ្យមានសេចក្តីសុខសាន្តនៅលើដែនដី ម្តងទៀត ។ :~~am~~

And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—

For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—

Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

គម្ពីរម៉ូសាយ

The Book of Mosiah

ម៉ូសាយ 1

Mosiah 1

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ឥតមានការទាស់ទែងគ្នាឡើយនៅលើដែនដីសាហ្វី ហិមឡាទាំងមូល គឺនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ ដែលជាប្រជាជនរបស់ស្តេចបេនយ៉ាមីន ម៉្លោះហើយ ទើបស្តេចបេនយ៉ាមីន មានសេចក្តីសុខសាន្តត្រង់ទៅ រហូតដល់អស់មួយជីវិតទ្រង់ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់មានបុត្រាបីនាក់ ដែលទ្រង់ឲ្យនាមថា ម៉ូសាយ និងហេឡូរុម និងហេលេមិន។ ហើយទ្រង់បានឲ្យពួកគេរៀនភាសាទាំងអស់របស់ពួកអយ្យកេរ្តិ៍ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានក្លាយទៅជាមនុស្សដែលប្រកបដោយយោបល់ ហើយដើម្បីឲ្យពួកគេអាចដឹងអំពីពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយ ដែលចេញពីមាត់នៃពួកអយ្យកេរ្តិ៍របស់គេ ដែលបានប្រទានឲ្យគេដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់។
- ៣ ហើយទ្រង់ក៏បានបង្រៀនពួកគេអំពីបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលបានចារនៅលើផ្ទាំងលង្ហិនដែរថា ៖ ឱបុត្រារបស់បិតាអើយ បិតាចង់ឲ្យបុត្រារាល់គ្នាចាំថា បើពុំដោយសារផ្ទាំងទាំងនេះ ដែលមានបញ្ជីទាំងនេះ និងព្រះបញ្ញត្តិទាំងនេះទេ យើងច្បាស់ជាត្រូវរងទុក្ខនៅក្នុងភាពល្ងង់ខ្លៅ រហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ដោយមិនដឹងនូវការអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះសោះឡើយ។
- ៤ គ្យតលើហេ ជាអយ្យកេរ្តិ៍របស់យើង ពុំអាចចាំនូវគ្រប់ការណ៍អស់ទាំងនេះ ដើម្បីយកមកបង្រៀនដល់កូនចៅរបស់លោកបានទេ លើកលែងតែដោយសារជំនួយរបស់ផ្ទាំងទាំងនេះ ដោយព្រោះលោកបានរៀនជាភាសានៃពួកសាសន៍អេស៊ីប្ត ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបលោកអាចអាននូវចម្លាក់ទាំងនេះបាន ហើយបង្រៀនដល់កូនចៅលោក ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបង្រៀនតទៅកូនចៅរបស់គេទៀត ម៉្លោះហើយ ទើបបានបំពេញព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ រហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។
- ៥ ឱបុត្រារបស់បិតាអើយ បិតាសូមប្រាប់ថា បើពុំដោយសារការណ៍ទាំងនេះ ដែលត្រូវបានរក្សាទុកដោយព្រះហស្តនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចអាន ហើយយល់នូវការអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយមានព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់នៅចំពោះភ្នែកយើងជានិច្ចនោះទេ នោះពួកអយ្យកេរ្តិ៍របស់យើង ច្បាស់ជាចុះអន់ថយក្នុងការពិតជំនឿ ហើយយើងច្បាស់ជាដូចពួកសាសន៍លេមីន ដែលជាបងប្អូនយើងដែរ ដែលពុំដឹងអ្វីអំពីរឿងទាំងនេះសោះ ព្រមទាំងមិនជឿនៅពេលពួកគេត្រូវបានបង្រៀនផង គឺដោយមកពីសណ្តាប់ទាំងឡាយនៃពួកអយ្យកេរ្តិ៍របស់គេ ដែលមិនត្រឹមត្រូវ។

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

- ៦ ឱបុត្រារបស់បិតាអើយ បិតាចង់ឲ្យបុត្រារាល់គ្នាចាំថាពាក្យទាំងនេះពិត ហើយបញ្ជីទាំងនេះក៏ពិតដែរ។ ហើយមើលចុះ ផ្ទាំងនីហ្វេដែលមានបញ្ជី និងពាក្យរបស់ពួកអយ្យកោយើង ចាប់ពីពេលដែលគេចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមកដល់ឥឡូវនេះ នោះក៏ពិតដែរ ហើយយើងអាចដឹងអំពីភាពជាក់លាក់នៃវត្ថុទាំងនេះ ពីព្រោះយើងមានវត្ថុទាំងនេះនៅចំពោះភ្នែកយើងហើយ។
- ៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱបុត្រារបស់បិតាអើយ បិតាចង់ឲ្យបុត្រារាល់គ្នាចាំថា ត្រូវពិចារណាមើលវត្ថុទាំងនេះដោយព្យាយាម ដើម្បីបុត្រាអាចមានប្រយោជន៍ដោយសារវា ហើយបិតាចង់ឲ្យបុត្រារាល់គ្នាកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យបុត្រារាល់គ្នាអាចបានចម្រើនឡើងនៅលើដែនដី ស្របតាមសេចក្តីសន្យាទាំងឡាយដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើដល់ពួកអយ្យកោរបស់យើង។
- ៨ ហើយស្តេចបេនយ៉ាមីន ទ្រង់បានបង្រៀនបុត្រារបស់ទ្រង់នូវការណ៍ច្រើនទៀត ដែលពុំបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅនេះឡើយ។
- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីស្តេចបេនយ៉ាមីនទ្រង់បានបញ្ចប់នូវការបង្រៀនដល់បុត្រាទ្រង់ហើយ នោះទ្រង់ក៏មានព្រះជន្មចាស់ជរា ហើយទ្រង់បានទតឃើញថា ក្នុងពេលដ៏ខ្លីខាងមុខនេះ ទ្រង់ត្រូវទៅតាមផ្លូវនៃអស់ទាំងផែនដីហើយនោះ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់គិតថា ជាការចាំបាច់ដែលទ្រង់ត្រូវប្រគល់រាជ្យទៅឲ្យបុត្រារបស់ទ្រង់ម្នាក់។
- ១០ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់ឲ្យគេនាំម៉ូសាយមកចំពោះទ្រង់ ហើយនេះជាពាក្យ ដែលទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់បុត្រាថា ៖ បុត្រារបស់បិតាអើយ បិតាចង់ឲ្យបុត្រាប្រកាសទូទៅអស់ទាំងដែនដីនេះនៅក្នុងចំណោមអស់ទាំងប្រជាជននេះ ឬប្រជាជនសារ៉ាហិមឡា និងប្រជាជនរបស់ម៉ូសាយដែលរស់នៅលើដែនដី ដើម្បីឲ្យគេប្រមូលគ្នាមក ព្រោះថ្ងៃស្អែកនេះ បិតានឹងប្រកាសប្រាប់ប្រជាជននេះចេញពីមាត់របស់បិតាផ្ទាល់ថា បុត្រាគឺជាស្តេច ហើយជាអ្នកគ្រប់គ្រងប្រជាជននេះ គឺជាប្រជាជនដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងទ្រង់បានប្រទានដល់យើង។
- ១១ ហើយម្យ៉ាងទៀត បិតានឹងឲ្យឈ្មោះមួយដល់ប្រជាជននេះ ដើម្បីឲ្យគេអាចចែកចេញពីប្រជាជនទាំងអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះទ្រង់បាននាំចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹម ហើយបិតាធ្វើដូច្នេះ ក៏ព្រោះតែពួកគេជាប្រជាជនព្យាយាមកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់។
- ១២ ហើយបិតានឹងឲ្យគេនូវឈ្មោះមួយ ដែលនឹងមិនត្រូវលុបចោលបានឡើយ លើកលែងតែដោយការរំលង។

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

១៣ មែនហើយ ម្យ៉ាងទៀត បិតាប្រាប់ទៅបុត្រថា បើសិនជាប្រជាជន ដ៏សំណប់ជាខ្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់នេះធ្លាក់ចុះទៅក្នុងការរំលងច្បាប់ ហើយក្លាយទៅជាប្រជាជនទុច្ចរិត ហើយកំផិត នោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងបោះបង់គេចោល ដើម្បីឲ្យពួកគេក្លាយទៅជាមនុស្ស ទន់ខ្សោយ ដូចបងប្អូនរបស់គេ ហើយទ្រង់នឹងឈប់ថែរក្សាគេ ដោយព្រះចេស្ដាដ៏ធ្មេញមិនបាន និងអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ដូចជាទ្រង់ បានថែរក្សាពួកអយ្យការរបស់យើងពីមុនមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។

១៤ ព្រោះបិតាប្រាប់បុត្រថា បើសិនជាទ្រង់ពុំបានលូកព្រះហស្តមក ថែរក្សាពួកអយ្យការយើងទេ ពួកគេច្បាស់ជាធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ ដៃពួកសាសន៍លេមីនហើយ ហើយទទួលរងគ្រោះចំពោះការស្អប់ របស់ពួកគេ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីស្តេចបេនយ៉ាមីន បានបញ្ចប់ពាក្យទាំងនេះ ទៅកាន់បុត្រទ្រង់ហើយ នោះទ្រង់ក៏បាន បង្គាប់បុត្រពីកិច្ចការទាំងអស់នៃព្រះនគរ។

១៦ ហើយក្រៅពីនេះទៀត ទ្រង់ក៏បានបង្គាប់បុត្រពីបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលចារនៅលើផ្ទាំងលង្ហិន ព្រមទាំងផ្ទាំងនីហ្វែផង ព្រមទាំងដារ របស់ឡាបាន និងដុំមូល ឬគ្រឿងចង្កុលទិស ដែលបានដឹកនាំពួក អយ្យការរបស់យើងឆ្លងកាត់ទីរហោស្ថាន ដែលបានរៀបចំឡើង ដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីដោយសារវត្ថុនេះ នោះពួកគេ ត្រូវបានដឹកនាំតាមការយកចិត្តទុកដាក់ និងការព្យាយាមដែលពួក គេបានធ្វើចំពោះទ្រង់។

១៧ ហេតុដូច្នេះហើយ កាលណាគេមិនស្មោះត្រង់ នោះគេពុំបាន ចម្រើន ឬជឿនលឿន នៅក្នុងដំណើររបស់គេឡើយ តែត្រូវរុញ ច្រានថយក្រោយវិញ ហើយនាំមកនូវការពុំសព្វព្រះហឫទ័យនៃព្រះ មកលើគេ ហេតុដូច្នេះហើយ គេត្រូវវាយដោយអំណាចអត់ និង សេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏ឈឺចាប់ ដើម្បីដាស់រំជួលគេឲ្យនឹកចាំដល់ ករណីយកិច្ចរបស់គេ។

១៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូសាយបានទៅ ធ្វើដូចបិតាលោកបានបញ្ជាដល់លោក ហើយបានប្រកាសប្រាប់ ប្រជាជនទាំងអស់ ដែលនៅលើដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ឲ្យមកជួបជុំគ្នា ដើម្បីឲ្យគេអាចឡើងទៅឯព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដើម្បីទៅស្តាប់ពាក្យ ទាំងឡាយ ដែលបិតាលោកនឹងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ។

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

ម៉ូសាយ 2

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីម៉ូសាយបានធ្វើនូវអ្វីៗ ដែលបិតាលោកបានបញ្ជាដល់លោក ហើយបានប្រកាសទូទៅ អស់ទាំងដែនដី ឲ្យប្រជាជនមកជួបជុំគ្នាទូទៅអស់ទាំងដែនដី ដើម្បីឲ្យគេអាចឡើងទៅឯព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដើម្បីទៅស្តាប់ពាក្យទាំងឡាយ ដែលស្តេចបេនយ៉ាមីននឹងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ។
- ២ ហើយមានចំនួនមនុស្សជាច្រើន គឺមានចំនួនច្រើន រហូតដល់គេពុំអាចរាប់បានឡើយ ព្រោះគេបានរីករាលដុះដាលយ៉ាងខ្លាំង ហើយមានកម្លាំងខ្លាំងពូកែនៅលើដែនដីនេះ។
- ៣ ហើយគេក៏បាននាំយកមកនូវកូនសត្វច្រើន នៃហ្វូងចៀមរបស់គេផងដែរ ដើម្បីគេអាចថ្វាយជាយញ្ញបូជា ហើយជាដង្ហាយដុត តាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ។
- ៤ ហើយក៏ដើម្បីឲ្យពួកគេថ្លែងអំណរគុណថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ដែលទ្រង់បាននាំពួកគេចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹម ហើយទ្រង់បានរំដោះពួកគេឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃ នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ហើយបានតែងតាំងបុរសសុចរិតទាំងឡាយ ឲ្យធ្វើជាគ្រូបង្រៀនរបស់គេ និងបុរសសុចរិតម្នាក់ ឲ្យធ្វើជាស្តេចរបស់គេផង ដែលបានបង្កើតឲ្យមានសេចក្តីសុខសាន្តនៅលើដែនដីសាហ្គាហិមឡា ហើយបានបង្រៀនពួកគេឲ្យកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យគេបានអររីករាយ ហើយពោរពេញទៅដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះ និងចំពោះមនុស្សទាំងអស់។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានឡើងទៅដល់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធហើយ នោះពួកគេបោះត្រសាលរបស់គេនៅជុំវិញ មនុស្សម្នាក់ៗទៅតាមគ្រួសាររៀងៗខ្លួន ដោយមានភរិយាគេ និងកូនប្រុសគេ និងកូនស្រីគេ និងចៅប្រុសគេ និងចៅស្រីគេ ពីចាស់បំផុតទៅដល់ក្មេងបំផុត គឺគ្រួសារនីមួយៗនៅដាច់ពីគ្នា។
- ៦ ហើយពួកគេបានបោះត្រសាលនៅជុំវិញព្រះវិហារបរិសុទ្ធមនុស្សម្នាក់ៗមានទ្វារត្រសាលបើកចំហទៅរកព្រះវិហារបរិសុទ្ធដើម្បីឲ្យគេអាចនៅក្នុងត្រសាល ហើយស្តាប់ពាក្យទាំងឡាយដែលស្តេចបេនយ៉ាមីន នឹងមានបន្ទូលមកកាន់ពួកគេ។
- ៧ ដោយសារបណ្តាជនមានចំនួនច្រើនលើសលប់ពេក ម៉្លោះហើយបានជាស្តេចបេនយ៉ាមីន ទ្រង់ពុំអាចបង្រៀនពួកគេទាំងអស់គ្នានៅក្នុងកំផែងព្រះវិហារបរិសុទ្ធបានឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យគេសង់ប៉មមួយ ដើម្បីឲ្យប្រជាជនអាចឮពាក្យទាំងឡាយ ដែលទ្រង់នឹងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ។

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមមាន បន្ទូលទៅកាន់ប្រជាជនទ្រង់ ពីលើប៉មនោះមក ប៉ុន្តែពួកគេពុំអាច ស្តាប់ឮអស់ទាំងពាក្យរបស់ទ្រង់បានឡើយ ពីព្រោះមកពីមានចំនួន មនុស្សច្រើនពេក ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបទ្រង់បញ្ជាឲ្យគេកត់នូវ ពាក្យទាំងឡាយដែលទ្រង់មានបន្ទូលមក ហើយបញ្ជូនទៅក្នុង ចំណោមជនទាំងឡាយណា ដែលពុំបាននៅក្រោមសំឡេងទ្រង់ ដើម្បីឲ្យគេអាចបានទទួលនូវពាក្យទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ផងដែរ។

៩ ហើយពាក្យដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល ហើយបានបញ្ជាឲ្យគេ ចម្លងមានដូចតទៅនេះ ៖ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់យើងអើយ អ្នក ទាំងអស់គ្នាដែលបានមកជួបជុំគ្នានៅទីនេះ អ្នកទាំងអស់ដែលអាច ស្តាប់ឮសំឡេងយើង ដែលយើងនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នកនៅថ្ងៃ នេះ ត្បិតយើងពុំបានបញ្ជាឲ្យអ្នករាល់គ្នាឡើងមកទីនេះ ដើម្បីមើល ងាយដល់ពាក្យដែលយើងនិយាយនោះទេ ប៉ុន្តែសូមឲ្យអ្នកប្រុង ស្តាប់តាមយើងវិញ ហើយសូមបើកត្រចៀកអ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់ គ្នាអាចបានឮ និងចិត្តអ្នក ដើម្បីឲ្យរាល់គ្នាអាចបានយល់ និងគំនិត អ្នក ដើម្បីឲ្យសេចក្តីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះ អាចបានលាតត្រដាង បង្ហាញដល់អ្នកចុះ។

១០ យើងពុំបានបញ្ជាឲ្យអ្នកឡើងមកទីនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាខ្លាច យើង ឬក៏ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាគិតថា យើងនេះជាមនុស្សខ្ពស់ជាង មនុស្សធម្មតានោះទេ។

១១ ប៉ុន្តែ យើងក៏ដូចអ្នករាល់គ្នាដែរ ដែលមានការទន់ខ្សោយគ្រប់ បែបយ៉ាងខាងរូបកាយ និងខាងគំនិត ក៏ប៉ុន្តែយើងត្រូវបានរើស ដោយប្រជាជននេះ ហើយបានតាំងឡើងដោយបិតាយើង ហើយ ត្រូវបានទ្រទ្រង់ដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យយើងធ្វើជា អ្នកគ្រប់គ្រង ហើយជាស្តេចលើប្រជាជននេះ ហើយត្រូវបាន ថែរក្សាឲ្យគង់វង្សដោយព្រះចេស្ដាដ៏ឥតប្រៀបធៀបបានរបស់ទ្រង់ ដើម្បីបម្រើអ្នកឲ្យអស់ពីសមត្ថភាព អស់ពីគំនិត និងអស់ពីកម្លាំង ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានមកឲ្យយើង។

១២ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា យើងបានស្ម័គ្រចំណាយពេលវេលាក្នុង ជីវិតយើង ដើម្បីបម្រើអ្នករាល់គ្នារហូតមកដល់ពេលនេះ ហើយ យើងពុំបានស្វែងរកមាស ឬប្រាក់ ឬរបស់ទ្រព្យអ្វីពីអ្នកឡើយ

១៣ ហើយយើងក៏ពុំព្រមឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវជាប់ឃុំឃាំងនៅក្នុងគុក ងងឹត ឬក៏ឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើជាខ្ញុំកញ្ជះរបស់អ្នកដទៃទៀត ឬឲ្យអ្នករាល់ គ្នាធ្វើឃាត ឬលួច ឬប្លន់ ឬផិតគ្នាឡើយ ហើយយើងក៏ពុំព្រមឲ្យអ្នក រាល់គ្នា ប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតណាមួយឡើយ ហើយបានបង្រៀនអ្នក ថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ នៅ គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបញ្ជាដល់អ្នក —

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

១៤ ហើយសូម្បីតែរូបយើង ក៏បានធ្វើការដោយដៃយើងផ្ទាល់ ដើម្បី យើងអាចបម្រើអ្នក ហើយដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវបង់ពន្ធដារដ៏ ធ្ងន់ ហើយដើម្បីកុំឲ្យមានអ្វីធ្ងន់ធ្ងរកើតមានដល់អ្នក ដែលពិបាកនឹង ទ្រាំទ្របាន — រីឯអ្វីៗទាំងអស់ ដែលយើងទើបនិយាយនេះ អ្នក រាល់គ្នាកំពុងធ្វើជាសាក្សីនៅថ្ងៃនេះហើយ។

១៥ ក៏ប៉ុន្តែ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់យើងអើយ យើងពុំបានប្រព្រឹត្ត ការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីយើងអាចអួតអាង ឬក៏ប្រាប់អំពីការណ៍ទាំង នេះ ដើម្បីចោទប្រកាន់ទោសដល់អ្នកនោះទេ ប៉ុន្តែយើងប្រាប់អ្នកនូវ ការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹងថា នៅថ្ងៃនេះ យើង អាចឆ្លើយដោយសតិសម្បជញ្ញៈដ៏ជ្រះថ្លាចំពោះព្រះ។

១៦ មើលចុះ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា ពីព្រោះយើងបានប្រាប់អ្នកថា យើងបានចំណាយពេលវេលានៃជីវិតយើងក្នុងការបម្រើអ្នក នោះ យើងពុំមានបំណងចង់អួតអាងឡើយ គ្បិតយើងគ្រាន់តែនៅក្នុង ការបម្រើដល់ព្រះតែប៉ុណ្ណោះ។

១៧ ហើយមើលចុះ យើងសូមប្រាប់អ្នកនូវការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យ អ្នករាល់គ្នាអាចមានប្រាជ្ញា ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានដឹងថា កាលណាអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងការបម្រើដល់មនុស្សទូទៅ នោះអ្នក រាល់គ្នាគ្រាន់តែនៅក្នុងការបម្រើដល់ព្រះរបស់អ្នកតែប៉ុណ្ណោះ។

១៨ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានហៅយើងថាជាស្តេចរបស់អ្នក ហើយ បើសិនជាយើង ដែលអ្នករាល់គ្នាហៅថាជាស្តេចរបស់អ្នកនោះ ធ្វើ ការបម្រើដល់អ្នក តើម្តេចឡើយបានជាអ្នករាល់គ្នាពុំធ្វើការបម្រើគ្នា ទៅវិញទៅមក?

១៩ ហើយមើលចុះទៀតថា បើសិនជាយើង ដែលអ្នករាល់គ្នាហៅថា ជាស្តេចរបស់អ្នក បានចំណាយពេលវេលានៃជីវិតខ្លួននៅក្នុងការ បម្រើអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែបាននៅក្នុងការបម្រើដល់ព្រះទៅវិញ នោះ សមនឹងបានទទួលបុណ្យគុណអ្វីពីអ្នករាល់គ្នា ឱចុះតើអ្នកត្រូវថ្លែង អំណរគុណដល់ព្រះរាជាស្ថិតិរបស់អ្នកយ៉ាងដូចម្តេចទៅទៀត!

២០ ឱបងប្អូនរបស់យើងអើយ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នក និងថ្លែងអស់ទាំងអំណរគុណ និងការសរសើរតម្កើងដែលព្រលឹង ទាំងមូលអ្នកមានដើម្បីថ្វាយដល់ព្រះដែលបានបង្កើតអ្នករាល់គ្នា មកនោះ ហើយបានថែរក្សាអ្នកឲ្យបានគង់វង្ស ហើយដែលបាន បណ្តាលឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានអររីករាយ ហើយបានអនុញ្ញាតឲ្យអ្នក រាល់គ្នារស់នៅដោយសុខសាន្តជាមួយគ្នា —

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

២១ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងបម្រើទ្រង់ដែលបានបង្កើតអ្នក ចាប់ពីដើមដំបូងមក ហើយកំពុងតែថែរក្សាអ្នកឲ្យគង់វង់នៅពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ដោយបានប្រទានដង្ហើមដល់អ្នកដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចរស់នៅ ហើយធ្វើចលនា ហើយប្រព្រឹត្តនូវអ្វីៗទៅតាមចំណង់របស់ខ្លួន ហើយព្រមទាំងបានជួយគាំទ្រដល់អ្នក ពីរយៈពេលមួយទៅរយៈពេលមួយ — យើងសូមប្រាប់ថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងបម្រើទ្រង់ឲ្យអស់ពីព្រលឹងទាំងមូលរបស់អ្នកទៅទៀត ក៏អ្នករាល់គ្នានៅតែជាអ្នកបម្រើ ដ៏ឥតប្រយោជន៍ដែរ។

២២ ហើយមើលចុះ ព្រះអង្គទ្រង់គ្រាន់តែតម្រូវឲ្យអ្នកកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់តែប៉ុណ្ណោះ ហើយព្រះអង្គទ្រង់បានសន្យានឹងអ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានចម្រើនឡើងនៅលើផែនដី ហើយព្រះអង្គទ្រង់ពុំដែលផ្លាស់ប្តូរនូវអ្វីដែលព្រះអង្គទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនោះឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គ នោះព្រះអង្គទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់អ្នក ហើយធ្វើឲ្យអ្នកចម្រើនឡើង។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ ដំបូងបំផុត ព្រះអង្គទ្រង់បានបង្កើតអ្នកមក ហើយបានប្រទានជីវិតដល់អ្នក ដោយហេតុនេះ អ្នករាល់គ្នាជំពាក់បំណុលដល់ព្រះអង្គវិញ។

២៤ ហើយទីពីរ ព្រះអង្គតម្រូវឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើដូចដែលព្រះអង្គទ្រង់បានបញ្ជាដល់អ្នក ព្រោះបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើតាមនោះមែន ព្រះអង្គនឹងប្រទានពរដល់អ្នកភ្លាម ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអង្គទ្រង់បានសងអ្នកវិញ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏នៅតែជំពាក់បំណុលព្រះអង្គដដែល នៅតែជំពាក់ ហើយជំពាក់ជារៀងរាល់ដល់ទៅ ហេតុដូច្នោះហើយ តើមានអ្វីដែលគួរឲ្យអ្នករាល់គ្នាអួតបាន?

២៥ ហើយឥឡូវនេះ យើងសូមសួរថា តើអ្នករាល់គ្នាអាចនិយាយអ្វីអំពីខ្លួនឯងឬទេ? យើងឆ្លើយថា ទេ។ អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនិយាយថា អ្នករាល់គ្នាស្មើទៅនឹងធូលីដីនៃផែនដីនេះឡើយ ក៏ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានកើតមកពីធូលីលើផែនដី ប៉ុន្តែមើលចុះ ធូលីដីនេះជារបស់ផងព្រះ ដែលបានបង្កើតអ្នករាល់គ្នាមក។

២៦ ហើយយើង សូម្បីតែរូបយើងនេះ ដែលអ្នករាល់គ្នាហៅថាជាស្តេច ក៏ពុំមានអ្វីប្រសើរជាងអ្នករាល់គ្នាឡើយ ព្រោះយើងក៏មកពីធូលីដីដែរ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាឃើញថា យើងចាស់ ហើយយើងជិតនឹងលះបង់ចោលនូវរូបរាងដែលអាចស្លាប់នេះទៅ ឲ្យធរណីដែលជាមាតាខ្លួននោះវិញហើយ។

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

២៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ដូចជាយើងបានប្រាប់អ្នកថា យើងបានបម្រើអ្នក គឺបានដើរដោយសតិសម្បជញ្ញៈដ៏ជ្រះថ្លានៅចំពោះព្រះ ម៉្លោះហើយ យើងបានបញ្ជាឲ្យអ្នករាល់គ្នាមកជួបជុំគ្នានៅពេលនេះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចបានឃើញថាឥតទោស ហើយដើម្បីកុំឲ្យឈាមរបស់អ្នកប្រឡាក់មកលើយើង នៅពេលដែលយើងត្រូវឈរទទួលការជំនុំជំរះពីព្រះចំពោះការណ៍ទាំងឡាយ ដែលព្រះអង្គទ្រង់បានបញ្ជាដល់យើងអំពីអ្នករាល់គ្នា។

២៨ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា យើងបានបញ្ជាឲ្យអ្នករាល់គ្នាមកជួបជុំគ្នានៅទីនេះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចកម្ចាត់សំលៀកបំពាក់យើងពីឈាមរបស់អ្នកនៅពេលវេលានេះ កាលដែលយើងជិតចុះទៅកាន់ផ្នូររបស់យើង ដើម្បីឲ្យយើងអាចចុះទៅដោយសុខសាន្ត ហើយឲ្យវិញ្ញាណអមតរបស់យើង អាចចូលរួមជាមួយនឹងក្រុមចម្រៀងនៅស្ថានលើ ក្នុងការច្រៀងសរសើរតម្កើងដល់ព្រះដ៏យុត្តិធម៌។

២៩ ហើយថែមទៀត យើងសូមប្រាប់អ្នកថា យើងបានបញ្ជាឲ្យអ្នករាល់គ្នាមកជួបជុំគ្នានៅទីនេះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចប្រកាសប្រាប់អ្នកថា យើងពុំអាចធ្វើជាគ្រូបង្រៀនអ្នកទៅទៀតទេ ឬក៏ធ្វើជាស្តេចអ្នកទៀតដែរ

៣០ ព្រោះថា ទោះបីនៅពេលនេះសោត រូបរាងរបស់យើងញ័រចំប្រប់នៅពេលយើងខំនិយាយទៅកាន់អ្នក ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានជួយគាំទ្រយើង ហើយបានទ្រាំឲ្យយើងនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ហើយបានបញ្ជាឲ្យយើងថា យើងត្រូវប្រកាសប្រាប់អ្នកនៅថ្ងៃនេះថា ម៉ូសាយ ជាបុត្ររបស់ខ្ញុំ គឺជាស្តេច ហើយជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើអ្នក។

៣១ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់យើងអើយ យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើនូវអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើពីមុនមក។ ដូចដែលអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់បានកាន់តាមបញ្ជារបស់យើង និងតាមបញ្ជារបស់បិតាយើង ហើយបានចម្រើនឡើង ហើយត្រូវបានថែរក្សាកុំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកយ៉ាងណា នោះបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបញ្ជារបស់បុត្រយើង ឬតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ដែលនឹងប្រគល់ដល់អ្នកដោយបុត្រយើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានចម្រើនឡើងនៅលើដែនដីយ៉ាងនោះដែរ ហើយពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកក៏នឹងគ្មានអំណាចអ្វីមកលើអ្នករាល់គ្នាបានឡើយ។

៣២ ប៉ុន្តែ ឱប្រជាជនរបស់យើងអើយ សូមប្រយ័ត្នប្រយែង ក្រែងមានការទាស់ទែងគ្នាកើតឡើងនៅក្នុងចំណោមអ្នក ហើយក្រែងអ្នករាល់គ្នាចុះឈ្មោះគោរពតាមវិញ្ញាណអារក្សអសោចី ដែលបិតាយើង គឺម៉ូសាយបាននិយាយពីមុនមក។

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

៣៣ គ្រឿងមើលចុះ មានការវេទនាមួយត្រូវបានដាក់ដល់ជនណា ដែល ចុះឈ្មោះគោរពតាមវិញ្ញាណនោះ ព្រោះបើសិនជាជននោះចុះ ឈ្មោះគោរពតាមវាមែន ហើយនៅតែស្តាប់បង្គាប់ ហើយស្តាប់ទៅ នៅក្នុងបាបរបស់ខ្លួន ជននោះនឹងផឹកនូវសេចក្តីជាប់ទោសដល់ ព្រលឹងរបស់ខ្លួន ព្រោះជននោះនឹងទទួលទោសដ៏អស់កល្បជានិច្ច សម្រាប់ជាឈ្ងុលដល់ខ្លួន ដោយបានរំលងក្រឹត្យវិន័យនៃព្រះ ដែល ផ្ទុយនឹងការចេះដឹងរបស់ខ្លួន។

៣៤ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា គ្មាននរណាម្នាក់ឡើយនៅក្នុងចំណោម អ្នករាល់គ្នា លើកលែងតែកូនក្មេងតូចប៉ុណ្ណោះ ដែលពុំទាន់ត្រូវបាន បង្រៀនអំពីរឿងទាំងនេះ តែចូរដឹងថា អ្នករាល់គ្នាជាប់ជំពាក់គុណ ដល់អស់កល្បជានិច្ចដល់ព្រះវរបិតារបស់អ្នក ដែលគង់នៅ ស្ថានសួគ៌ ហើយត្រូវតបស្នងគុណដល់ព្រះអង្គវិញនូវអ្វីដែលអ្នក រាល់គ្នាមាន ហើយក៏ត្រូវបានបង្រៀនអំពីបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលមាន កត់នូវពាក្យព្យាករណ៍ផ្សេងៗ ដែលបានពោលដោយពួកព្យាករណ៍ដ៏ បរិសុទ្ធទាំងឡាយ រហូតមកដល់ពេលដែលលីហៃ ជាអយ្យកោ របស់យើង បានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក

៣៥ ហើយព្រមទាំងអ្វីៗទាំងអស់ ដែលពួកអយ្យកោរបស់យើងបាន និយាយ រហូតមកដល់ពេលឥឡូវនេះផង។ ហើយមើលចុះ ព្រម ទាំងអ្វីៗដែលពួកអយ្យកោរបស់យើងបាននិយាយមក ដែលព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាពួកគេ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្វីៗទាំងអស់នោះ ជាការពិត និងត្រឹមត្រូវហើយ។

៣៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់យើងអើយ យើងសូម ប្រាប់អ្នកថា បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានដឹង ហើយបានរៀនអំពីរឿង ទាំងអស់នេះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងរំលង ហើយដើរផ្ទុយ ពីអ្វីដែលបានពោលមកនេះ គឺអ្នករាល់គ្នាដកខ្លួនថយចេញពីព្រះ វិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីកុំឲ្យព្រះវិញ្ញាណមានកន្លែងនៅក្នុង ខ្លួនអ្នក ដើម្បីណែនាំអ្នកទៅតាមផ្លូវទាំងឡាយខាងប្រាជ្ញា ដើម្បីអ្នក រាល់គ្នាអាចបានពរចម្រើនឡើង ហើយស្ថិតស្ថេរជាប់នៅទៀត ឡើយ —

៣៧ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា ជនណាដែលធ្វើយ៉ាងនេះ គឺជននោះ ហើយដែលចេញមុខបះបោរទាស់នឹងព្រះ ហេតុដូច្នោះហើយ ជន នោះចុះឈ្មោះគោរពតាមអារក្សអសោច៍ ហើយក្លាយទៅជា ខ្មាំងសត្រូវដល់គ្រប់ទាំងសេចក្តីសុចរិត ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់ពុំមានកន្លែងនៅក្នុងជននោះទេ គ្រឿងទ្រង់ពុំគង់នៅក្នុង ព្រះវិហារណាដែលឥតបរិសុទ្ធឡើយ។

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

៣៨ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាជននោះពុំប្រែចិត្តទេ ហើយនៅ ដូច្នោះតទៅ ហើយស្លាប់ទៅជាខ្លាំងសត្រូវដល់ព្រះដែរ នោះសេចក្តី ទាមទារនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមនឹងដាស់ព្រលឹងអមតរបស់ ជននោះឲ្យគេស្គាល់នូវទោសរបស់ខ្លួន ដែលធ្វើឲ្យគេរញ្ជួយពីវត្តមាន នៃព្រះអម្ចាស់ ហើយធ្វើឲ្យទ្រូងរបស់គេពោរពេញទៅដោយ ទោសកំហុស និងការឈឺចាប់ និងទុក្ខព្រួយ ដូចជាភ្លើងមួយដែល ពន្លត់មិនបាន ឯអណ្តាតភ្លើងនឹងសន្ទោសនៅឡើងជារៀងដរាបត ទៅ។

៣៩ ហើយឥឡូវនេះ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា សេចក្តីមេត្តាករុណាពុំ អាចទាមទារជននោះបានឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ ទោសចុង ក្រោយបង្អស់របស់ជននោះ គឺត្រូវស៊ូទ្រាំនូវសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏មិន ចេះចប់មិនចេះហើយ។

៤០ ឱអស់អ្នកដែលចាស់ និងអ្នកដែលក្មេង និងអ្នកដែលតូចផង ដែលអាចយល់ពាក្យរបស់យើងអើយ ត្បិតយើងបាននិយាយ ដោយច្បាស់លាស់ទៅកាន់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាយល់ យើង សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាភ្ញាក់ឡើង ដើម្បីចងចាំនូវស្ថានភាពដ៏គួរឲ្យ ខ្លាចនៃអស់អ្នកណា ដែលបានធ្លាក់ទៅក្នុងការរំលងច្បាប់។

៤១ ហើយថែមទៀត ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាគិតពិចារណា អំពីស្ថានភាព ដ៏មានពរ និងរីករាយ នៃអស់អ្នកណាដែលកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះ។ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានពរគ្រប់យ៉ាង ទាំងខាង សាច់ឈាម និងខាងវិញ្ញាណផង ហើយបើសិនជាពួកគេរក្សាការ ស្មោះត្រង់ដរាបដល់ចុងបំផុត នោះពួកគេនឹងត្រូវបានទទួលនៅ ស្ថានសួគ៌ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចរស់នៅជាមួយនឹងព្រះក្នុងស្ថានភាព សុភមង្គលដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ។ ឱ សូមចាំ សូមចាំថា រឿង ទាំងនេះពិត ព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ដូច្នោះ។

Therefore if that man repenteth not, and re- maineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might under- stand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should con- sider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are re- ceived into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remem- ber, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

ម៉ូសាយ 3

- ១ ហើយម្យ៉ាងទៀត ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់យើងអើយ យើងសូមឲ្យអ្នកយកចិត្តទុកដាក់ ត្បិតយើងនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នកទៀត ត្បិតមើលចុះ យើងមានការណ៍ទាំងឡាយនឹងជម្រាបអ្នករាល់គ្នា ស្តីអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។
- ២ ហើយរឿងទាំងឡាយ ដែលយើងនឹងជម្រាបបងប្អូន នោះមានទេវតារបស់ព្រះបានមកប្រាប់យើង ហើយទេវតានោះបាននិយាយមកកាន់យើងថា ៖ ចូរភ្ញាក់ឡើង ហើយយើងក៏ភ្ញាក់ឡើង ហើយមើលចុះ ទេវតានោះឈរចំពោះមុខយើង។
- ៣ ហើយទេវតាបាននិយាយមកកាន់យើងថា ៖ ចូរភ្ញាក់ឡើង ហើយចូរស្តាប់ពាក្យទាំងឡាយ ដែលយើងនឹងប្រាប់ដល់អ្នក ត្បិតមើលចុះ យើងមកទីនេះ ដើម្បីប្រកាសប្រាប់ដល់អ្នកនូវដំណឹងដ៏រីករាយមួយ ពីសេចក្តីអំណរយ៉ាងអស្ចារ្យ។
- ៤ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានឮពាក្យអធិស្ឋានរបស់អ្នក ហើយបានវិនិច្ឆ័យនូវសេចក្តីសុចរិតរបស់អ្នក ហើយបានចាត់ឲ្យយើងមកប្រាប់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចបានអររីករាយ ហើយដើម្បីឲ្យអ្នកអាចប្រកាសប្រាប់ដល់ប្រជាជនរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអំណរដែរ។
- ៥ ត្បិតមើលចុះ ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ គឺមិនយូរប៉ុន្មានទេ គឺដោយព្រះចេស្ដា នោះព្រះអម្ចាស់ដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្ដា ទ្រង់សោយរាជ្យ គឺព្រះអង្គដ៏មានព្រះជន្មរស់ ចាប់តាំងពីអស់ទាំងកល្ប ទៅអស់កល្ប ជានិច្ច ទ្រង់នឹងយាងចុះមកពីស្ថានសួគ៌ មករស់នៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ហើយនឹងគង់នៅក្នុងរោងឧបោសថឥដ្ឋ ហើយនឹងយាងទៅក្នុងចំណោមមនុស្សដោយសម្តែងអព្វុតហេតុផ្សេងៗ ដូចជាធ្វើអ្នកឈឺឲ្យជា ប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ ធ្វើឲ្យអ្នកពិការជើងអាចដើរបាន មនុស្សខ្វាក់ឲ្យមើលឃើញ អ្នកច្នៃឲ្យស្តាប់ឮ ហើយមើលឲ្យជាគ្រប់អស់ទាំងរោគ។
- ៦ ហើយព្រះអង្គនឹងបណ្តេញពួកអារក្ស ឬក៏ពួកអារក្សអសោច៍ ដែលនៅក្នុងចិត្តនៃកូនចៅមនុស្សចេញ។
- ៧ ហើយមើលនី ព្រះអង្គនឹងស្ម័គ្រចំណុះការល្អ និងការឈឺចាប់នៃរាងកាយ សេចក្តីស្រេកឃ្នាន និងការនឿយហត់ច្រើនជាងមនុស្សលោកអាចស្ម័គ្រទៅទៀត លើកលែងតែសេចក្តីស្លាប់ប៉ុណ្ណោះ ត្បិតមើលចុះ ព្រះលោហិតចេញមកពីគ្រប់រន្ធគ្រឿស សេចក្តីបារម្ភរបស់ព្រះអង្គនឹងមានឡើងយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្កើមទាំងឡាយនៃរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។
- ៨ ហើយទ្រង់នឹងត្រូវបានហៅថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី ព្រះដែលបង្កើតវត្ថុសព្វសារពើចាប់តាំងពីដំបូងមក ហើយមាតារបស់ព្រះអង្គនឹងត្រូវបានហៅថា ម៉ារី។

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

៩ ហើយមើលនី ព្រះអង្គនឹងយាងចុះមកក្នុងចំណោមរាស្ត្រទ្រង់ ដើម្បីឲ្យមានសេចក្តីសង្គ្រោះដល់កូនចៅមនុស្ស ស្របតាមសេចក្តី ជំនឿជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ ហើយទោះជាយ៉ាងនេះសោតក្តី គង់តែ ពួកគេនៅតែចាត់ទុកថា ព្រះអង្គជាមនុស្សម្នាក់ ហើយថា ព្រះអង្គ មានអារក្សចូល ហើយនឹងវាយព្រះអង្គ ហើយនឹងឆ្កាងព្រះអង្គ ទៀត។

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

១០ ហើយព្រះអង្គនឹងមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញក្នុងបីថ្ងៃ ហើយមើលចុះ ព្រះអង្គនឹងឈរ ដើម្បីជំនុំជំរះមនុស្សលោក ហើយ មើលចុះ ការណ៍ទាំងអស់នេះត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីឲ្យសេចក្តីជំនុំ ជំរះដ៏សុចរិត អាចមានដល់កូនចៅមនុស្ស។

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

១១ ត្បិតមើលចុះ ព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ក៏នឹងធ្វើឲ្យធូននឹងបាបនៃ អស់អ្នកណាដែលធ្លាក់ ដោយសារការរំលងរបស់លោកអ័ដាម ហើយស្លាប់ទៅដោយមិនបានដឹងអំពីព្រះហឫទ័យនៃព្រះចំពោះ ពួកគេ ឬក៏អស់អ្នកណាដែលមានបាប ដោយសារភាពល្ងង់ខ្លៅ។

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

១២ ប៉ុន្តែ វេទនា វេទនា ដល់អស់អ្នកណាដែលដឹងថាខ្លួនកំពុង បះបោរទាស់នឹងព្រះ! ព្រោះសេចក្តីសង្គ្រោះនឹងពុំមានដល់ពួកនេះ ឡើយ លើកលែងតែដោយការប្រែចិត្ត និងសេចក្តីជំនឿដល់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

១៣ ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានចាត់ពួកព្យាការីទាំងឡាយ របស់ព្រះអង្គឲ្យទៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្សទាំងអស់ ដើម្បី ប្រកាសប្រាប់ការណ៍ទាំងនេះដល់គ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស គ្រប់ សាសន៍ និងគ្រប់ទាំងភាសា ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកណាដែលជឿថា ព្រះ គ្រីស្ទនឹងយាងមក នោះឈ្មោះថានឹងបានទទួលការផ្តាច់បាបរបស់ ខ្លួន ហើយនឹងបានអរវិករាយដោយសេចក្តីអំណរដ៏អតិបរមា ហាក់ បីដូចជាព្រះអង្គបានយាងមកក្នុងចំណោមពួកគេហើយ។

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

១៤ ក៏ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់ទតឃើញថា រាស្ត្រព្រះអង្គជា ប្រជាជនរឹងរូស ហើយទ្រង់បានចែងក្រឹត្យវិន័យមួយដល់ពួកគេ គឺជាក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ។

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

១៥ ហើយមានទិសម្តាល់ និងការអស្ចារ្យ និងនិមិត្តរូប ហើយ ស្រមោលជាច្រើន ដែលទ្រង់បានបង្ហាញដល់ពួកគេ ប្រាប់អំពីការ យាងមករបស់ទ្រង់ ហើយពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធ ក៏បាននិយាយទៅ កាន់ពួកគេ អំពីការយាងមករបស់ទ្រង់ដែរ ក៏ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែធ្វើ ចិត្តរឹងរូស ហើយពុំព្រមយល់ថា ក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ នឹងពុំមាន ផលអ្វីឡើយ លើកលែងតែតាមរយៈដង្ហាយធូននៃព្រះលោហិត របស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

១៦ ហើយទោះបីពួកកូនក្មេងអាចធ្វើបាបមែន នោះពួកគេនឹងពុំអាច បានសង្គ្រោះដែរ ប៉ុន្តែយើងសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកកូនក្មេងទាំងនោះ មានពរហើយ គ្រឿងមើលចុះ ដោយមកពីលោកអ័ដាម ឬដោយ ធម្មជាតិ នោះពួកគេបានធ្លាក់ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី គង់តែព្រះ លោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទ នឹងធ្វើឲ្យឆ្លងនឹងបាបរបស់ពួកគេដែរ។

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

១៧ ហើយថែមទៀត យើងសូមប្រាប់អ្នកថា នឹងពុំមាននាមណាមួយ ឬផ្លូវ ឬក៏មធ្យោបាយណាទៀតឡើយ ដែលអាចនាំសេចក្តី សង្គ្រោះមកឲ្យកូនចៅមនុស្ស មានតែមធ្យោបាយមួយប៉ុណ្ណោះ គឺ ដោយតាមរយៈព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ដ៏មានគ្រប់ព្រះ ចេស្ដា។

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

១៨ គ្រឿងមើលចុះ ព្រះអង្គជំនុំជំរះ ហើយសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់គឺ ត្រឹមត្រូវ ហើយទារកទាំងឡាយដែលស្លាប់កាលនៅទារកនៅ ឡើយ នឹងពុំវិនាសសោះ ប៉ុន្តែមនុស្សធំធេងកូនសេចក្តីជាប់ទោស ដល់ព្រលឹងរបស់ខ្លួនគេផ្ទាល់ លើកលែងតែគេបន្ទាបខ្លួន ហើយ ក្លាយទៅដូចជាកូនក្មេងតូចវិញ ហើយជឿថាសេចក្តីសង្គ្រោះបាន កើតឡើង កំពុងកើតឡើង នឹងកើតឡើងនៅពេលខាងមុខ គឺដោយ តាមរយៈព្រះលោហិតដ៏ឆ្លងនៃព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ដ៏មានគ្រប់ ព្រះចេស្ដាប៉ុណ្ណោះ។

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

១៩ ព្រោះមនុស្សខាងសាច់ឈាមជាសត្រូវដល់ព្រះ ហើយមានមក តាំងពីការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាមម៉្លោះ ហើយនឹងនៅយ៉ាងនេះជារៀង ដល់តទៅ លើកលែងតែគេព្រមធ្វើតាមសេចក្តីទូន្មាននៃព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយសម្រាកភាពខាងសាច់ឈាមចេញ ហើយ ក្លាយទៅជាអ្នកបរិសុទ្ធវិញ តាមរយៈដង្ហាយឆ្លងនៃព្រះគ្រីស្ទដ៏ជា ព្រះអម្ចាស់ ហើយក្លាយទៅដូចជាកូនក្មេង ងាយប្រដៅ ស្ងួតបូត ទាបរាបសា អត់ឱន ពោរពេញទៅដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ព្រម ទទួលនូវអ្វីៗទាំងអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ទតឃើញថាល្អ ដូចជា កូនក្មេងព្រមធ្វើតាមឪពុកខ្លួនដូច្នោះ។

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

២០ ហើយថែមទៀត យើងសូមប្រាប់អ្នកថា ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ កាលណាការចេះដឹងអំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះនឹងបានផ្សាយទូទៅ គ្រប់ ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន។

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

២១ ហើយមើលចុះ ថ្ងៃនោះនឹងពុំមានអ្នកណាម្នាក់ដែលឃើញថា គ្មានទោសនៅចំពោះព្រះឡើយ លើកលែងតែកូនក្មេងតូច គឺមានតែ តាមរយៈការប្រតិបត្តិ និងសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះនាមនៃព្រះ អម្ចាស់ ជាព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្ដាប៉ុណ្ណោះ។

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

២២ ហើយសូម្បីតែនៅពេលនេះ កាលដែលអ្នកនឹងបានប្រដៅ ប្រជាជនអ្នកនូវការណ៍ទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ អ្នក ទ្រង់បានបញ្ជាដល់អ្នក នោះគេក៏នៅតែពុំអាចចាត់ទុកថា គ្មាន ទោសនៅចំពោះព្រះដែរ គឺគ្រាន់តែស្របតាមពាក្យទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នកប៉ុណ្ណោះ។

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

២៣ ហើយឥឡូវនេះ យើងបាននិយាយនូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលព្រះ អម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានបញ្ជាឃើង។

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

២៤ ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ ពាក្យទាំងនេះ នឹងទៅជាទីបញ្ជាក់ដ៏ជ្រះថ្លាទៅនឹងប្រជាជននេះនៅថ្ងៃជំនុំជម្រះ ជា ថ្ងៃដែលពួកគេនឹងត្រូវបានជំនុំជម្រះ គឺមនុស្សគ្រប់រូប ស្របតាម កិច្ចការទាំងឡាយដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ដើម្បីឲ្យឃើញថា ពួកគេល្អ ឬក៏ពួកគេអាក្រក់។

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

២៥ ហើយបើសិនជាពួកគេអាក្រក់ ពួកគេនឹងត្រូវបានដាក់ទៅឲ្យ ឃើញភាពដ៏គួរស្ងែងខ្លាចនៃកំហុស និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំង ឡាយរបស់ខ្លួនគេផ្ទាល់ ដែលនឹងធ្វើឲ្យពួកគេរុញពីវត្តមាននៃព្រះ អម្ចាស់ ឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងស្ថានភាពមួយដ៏វេទនា និងសេចក្តីទុក្ខវេទនា ដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ជាទីដែលពួកគេពុំអាចត្រឡប់ក្រោយ បានឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានផឹកនូវសេចក្តីជាប់ទោស ដល់ព្រលឹងរបស់ខ្លួនគេផ្ទាល់។

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

២៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានផឹកពែងនៃការពិរោធនៃព្រះ ដែល សេចក្តីយុត្តិធម៌ពុំអាចបដិសេធពួកគេ លើសជាងបដិសេធថា លោកអ័ដាមត្រូវធ្លាក់ ព្រោះតែការទទួលទានផ្លែដែលហាមឃាត់ ហេតុដូច្នោះហើយ សេចក្តីមេត្តាករុណាពុំអាចជួយយឺតយ៉ាវពួកគេ ជាអង្វែងតទៅ។

Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.

២៧ ឯសេចក្តីទុក្ខវេទនារបស់ពួកគេ គឺបីដូចជាបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ផ័រ ដែលមានអណ្តាតភ្លើងពុំអាចពន្លត់បាន ហើយមានផ្សែងហុយ ឡើងជារៀងដរាបតទៅ។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំថាដូច្នោះ។ អាម៉ែន។

And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

ម៉ូសាយ 4

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលស្តេចបេនយ៉ាមីនបានបញ្ចប់នូវការនិយាយពាក្យទាំងឡាយដែលទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ បានប្រាប់ដល់ទ្រង់ហើយ នោះទ្រង់ក៏បានក្រឡេកទតមើលជុំវិញទៅលើប្លង់មនុស្ស ហើយមើលចុះ ពួកគេបានដួលទៅលើដីព្រោះការកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់មានមកលើពួកគេ។
- ២ ហើយពួកគេបានឃើញថា ខ្លួនគេនៅក្នុងស្ថានភាពខាងរូបកាយអន់ជាងធូលីដីទៀត។ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានស្រែកព្រមគ្នាដោយសំឡេងតែមួយថា ៖ ឱសូមមេត្តាផង ហើយសូមប្រទាននូវព្រះលោហិតដ៏ឆ្លុះឆ្លាយនៃព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យយើងអាចទទួលបាននូវការអភ័យទោសចំពោះអំពើបាបទាំងឡាយរបស់យើង ហើយដើម្បីឲ្យចិត្តយើងអាចបានជ្រះបរិសុទ្ធផងចុះ ព្រោះយើងជឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី និងវត្ថុសព្វសារពើ ព្រះអង្គនឹងយាងចុះមកក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេបានពោលពាក្យទាំងនេះហើយ នោះព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ក៏បានចុះមកសណ្ឋិតលើពួកគេ ហើយពួកគេក៏ពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអំណរដោយបានទទួលការផ្តាច់បាបទាំងឡាយរបស់គេ ហើយដោយមានសេចក្តីសុខសាន្តក្នុងសតិសម្បជញ្ញៈ ព្រោះតែសេចក្តីជំនឿដ៏លើសលប់ ដែលពួកគេមានដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលនឹងយាងមក ស្របតាមពាក្យទាំងឡាយ ដែលស្តេចបេនយ៉ាមីនមានបន្ទូលមកកាន់ពួកគេ។
- ៤ ហើយស្តេចបេនយ៉ាមីនបានបើកព្រះទ្រន្តចាប់ផ្តើមមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេម្តងទៀតថា ៖ ឱមិត្តសម្លាញ់របស់យើង និងពួកបងប្អូនរបស់យើង ពូជរបស់យើង និងប្រជាជនរបស់យើងអើយ យើងសូមឲ្យអ្នកយកចិត្តទុកដាក់សារជាថ្មី ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានឮ ហើយបានយល់នូវពាក្យសម្តីរបស់យើង ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាននេះ ដែលយើងនឹងប្រាប់អ្នក។
- ៥ ត្បិតមើលចុះ បើសិនជាបានស្គាល់នូវសេចក្តីល្អសប្បុរសនៃព្រះនៅពេលនេះ បានដាស់តឿនអ្នកឲ្យយល់នូវភាពឥតន័យរបស់ខ្លួន និងភាពឥតតម្លៃ ហើយនឹងស្ថានភាពដ៏ធ្លាក់របស់ខ្លួន —

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

៦ នោះយើងសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់នូវសេចក្តីល្អសប្បុរសនៃព្រះ និងព្រះចេស្ដាដ៏តម្រៀបផ្ទឹមបាន និងប្រាជ្ញារបស់ព្រះអង្គ និងសេចក្តីអត់ធនរបស់ព្រះអង្គ និងសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ព្រះអង្គចំពោះកូនចៅមនុស្ស ហើយព្រមទាំងដង្ហាយធូន ដែលបានរៀបចំឡើង ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ដើម្បីឲ្យសេចក្តីសង្គ្រោះអាចមានដល់អ្នកណាដែលដាក់ទីទុកចិត្តរបស់ខ្លួនទៅលើព្រះអម្ចាស់ ហើយមានចិត្តព្យាយាមក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយបន្តសេចក្តីជំនឿទៅរហូតដល់អស់ជីវិតខ្លួន គឺយើងនិយាយអំពីជីវិតនៃរូបកាយខាងសាច់ឈាម—

៧ យើងនិយាយថា គឺជននេះហើយដែលនឹងទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈដង្ហាយធូនដែលបានរៀបចំឡើងចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមកសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប ទោះជនណាក៏ដោយ ដែលបានរស់នៅ ចាប់តាំងពីការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម ឬក៏ជនទាំងឡាយណា ដែលរស់នៅ ឬនឹងរស់នៅ គឺរហូតដល់ចុងបំផុតនៃពិភពលោក។

៨ ហើយនេះគឺជាមធ្យោបាយដែលនឹងនាំមកនូវសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ហើយគ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះឯណាទៀតទេ លើកលែងតែសេចក្តីសង្គ្រោះដែលបាននិយាយមកប៉ុណ្ណោះ ហើយក៏គ្មានលក្ខខណ្ឌឯណាទៀត ដែលអាចជួយសង្គ្រោះមនុស្សបានឡើយ លើកលែងតែលក្ខខណ្ឌដែលយើងបានប្រាប់អ្នកប៉ុណ្ណោះ។

៩ សូមជឿដល់ព្រះចុះ សូមជឿថា ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ហើយថា ទ្រង់បានបង្កើតវត្ថុសព្វសារពើ ទាំងនៅលើស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដីផង សូមជឿថា ទ្រង់មានគ្រប់ប្រាជ្ញា និងគ្រប់ព្រះចេស្ដាទាំងនៅលើស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដីផង សូមជឿថា មនុស្សពុំយល់នូវអ្វីទាំងអស់ ដែលព្រះទ្រង់អាចយល់បាននោះឡើយ។

១០ ហើយម្យ៉ាងទៀត សូមជឿថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ហើយលះបង់ចោលអំពើបាបទាំងនោះទៅ ហើយបន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះ ហើយសូមអំពាវនាវដោយចិត្តស្មោះ សូមឲ្យទ្រង់អភ័យទោសដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាជឿនូវការណ៍ទាំងអស់នេះ នោះសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាចាប់ផ្តើមប្រព្រឹត្តតាមទៅ។

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

១១ ហើយមួយទៀត យើងសូមប្រាប់អ្នក ដូចដែលយើងបាននិយាយ ពីមុនមកថា នៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នាបាននូវការចេះដឹងអំពីសិរីល្អ នៃព្រះ ឬបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់នូវសេចក្តីល្អសប្បុរស របស់ទ្រង់ ហើយបានភ្ញាក់នូវសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ហើយបាន ទទួលនូវការផ្តាច់បាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ដែលបណ្តាលឲ្យមាន សេចក្តីអំណរជាអតិបរមា នៅក្នុងដួងច្រវើងរបស់អ្នកយ៉ាងណា នោះខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំ ហើយចងចាំជានិច្ចនូវភាពមហិមា នៃព្រះ និងភាពឥតនិយរបស់អ្នក និងសេចក្តីល្អសប្បុរស និង សេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ទ្រង់ចំពោះអ្នករាល់គ្នា ដែលជាសត្វលោកឥត តម្លៃ ហើយសូមបន្ទាបខ្លួនរបស់អ្នកដល់ជម្រៅនៃភាពរាបសា ដោយអំពាវនាវដល់ព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយឈរយ៉ាងរឹងមាំនៅក្នុងសេចក្តីជំនឿ ជឿដល់អ្វីដែលកើត ឡើងក្នុងអនាគត ដែលបានពោលដោយមាត់របស់ទេវតា។

១២ ហើយមើលចុះ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើ ដូច្នោះ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានអររីករាយជានិច្ច ហើយបានពោរ ពេញទៅដោយសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះ ហើយបានទទួលការផ្តាច់ បាបទាំងឡាយរបស់អ្នកជានិច្ច ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានដុះដាល នៅក្នុងការស្គាល់ពីសិរីល្អនៃព្រះអង្គ ដែលបានបង្កើតអ្នកមក ឬនៅ ក្នុងការស្គាល់ពីអ្វីដែលពិត ហើយត្រឹមត្រូវ។

១៣ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងពុំមានគំនិតចង់ព្យាបាទគ្នាទៅវិញទៅមក ឡើយ ប៉ុន្តែចង់រស់នៅដោយសុខសាន្ត ហើយឲ្យដល់មនុស្សគ្រប់ រូប ស្របតាមអ្វីដែលជារបស់ផងអ្នកនោះ។

១៤ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងពុំទ្រាំឲ្យកូនចៅរបស់អ្នកអត់ឃ្នាន ឬគ្មាន សំលៀកបំពាក់បិទបាំងកាយឡើយ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ពុំទ្រាំឲ្យកូន ចៅអ្នករំលងក្រីក្ររឹន័យទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយឈ្មោះប្រកែកគ្នា ទៅវិញទៅមក ហើយបម្រើអារក្សដែលជាចៅហ្វាយនៃអំពើបាប ឬ ក៏អារក្សអសោចី ដែលពួកអយ្យការរបស់យើងបាននិយាយដល់ គឺ វានេះហើយដែលជាខ្មាំងសត្រូវដល់គ្រប់អស់ទាំងសេចក្តីសុចរិត។

១៥ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹងបង្រៀនកូនចៅអ្នកឲ្យដើរតាមផ្លូវទាំងឡាយ ដែលពិត ហើយម៉ឺងមាត់ អ្នករាល់គ្នានឹងបង្រៀនកូនចៅអ្នកឲ្យ ស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ហើយឲ្យបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក។

១៦ ហើយរីឯរូបអ្នក ក៏អ្នករាល់គ្នានឹងជួយដល់អស់អ្នកណា ដែល ត្រូវការជំនួយពីអ្នក អ្នករាល់គ្នានឹងចែករំលែកនូវទ្រព្យរបស់ខ្លួន ដល់អស់អ្នកណាដែលត្រូវការ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងពុំទ្រាំឲ្យអ្នក សុំទាន មកសុំដោយគ្មានបានផលអ្វី តែបណ្តេញគាត់ចេញឲ្យ វិនាសបង់ឡើយ។

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.

But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.

And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.

១៧ ប្រហែលជាអ្នកនឹងនិយាយថា ៖ មនុស្សនេះបាននាំមកលើខ្លួន នូវសេចក្តីវេទនា ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនឹងទុកដៃនៅស្ងៀម ហើយ នឹងពុំឲ្យដល់អ្នកនោះនូវអាហារខ្ញុំឡើយ ឬក៏ចែករំលែកដល់អ្នក នោះនូវទ្រព្យរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកនោះរងទុក្ខ គួរតែទោសរបស់គាត់ គឺត្រឹមត្រូវហើយ —

១៨ ប៉ុន្តែ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា ឱមនុស្សលោកអើយ អ្នកណាដែល ធ្វើយ៉ាងនេះ អ្នកនោះមានហេតុដ៏ធំសម្រាប់ប្រែចិត្ត ហើយលើក លែងតែអ្នកនោះប្រែចិត្តចំពោះអំពើដែលគេបានធ្វើ បើពុំនោះសោត ទេ គេនឹងត្រូវវិនាសរហូតតទៅ ហើយពុំមានផលប្រយោជន៍អ្វីនៅ ក្នុងនគរនៃព្រះឡើយ។

១៩ ត្បិតមើលចុះ តើយើងទាំងអស់គ្នានេះ ពុំមែនជាអ្នកសុំទានទេឬ? តើយើងទាំងអស់គ្នានេះ ពុំពឹងផ្អែកទៅលើតួអង្គតែមួយគឺព្រះ ចំពោះអ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងមាន ទាំងស្បៀងអាហារ និង សំលៀកបំពាក់ និងមាស និងប្រាក់ និងទាំងទ្រព្យសម្បត្តិនានា ដែលយើងមានសព្វសារពើទេឬ?

២០ ហើយមើលចុះ សូម្បីតែនៅពេលនេះក្តី ក៏អ្នករាល់គ្នាកំពុងតែ អំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអង្គ ហើយសូមនូវការផ្តាច់បាបទាំង ឡាយរបស់អ្នកដែរ។ ហើយតើព្រះអង្គបានទ្រាំឲ្យអ្នករាល់គ្នាសូម អង្វរដោយឥតបានផលដែរឬអី? ទេ ព្រះអង្គទ្រង់បានស្រោចព្រះ វិញ្ញាណទ្រង់មកលើអ្នករាល់គ្នា ហើយបានធ្វើឲ្យចិត្តរបស់អ្នករាល់ គ្នាពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអំណរ ហើយបានធ្វើឲ្យមាត់អ្នក ឈប់ស្ងៀម ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចរកពាក្យវាចាបាន ព្រោះ សេចក្តីអំណររបស់អ្នក មានកម្រិតខ្ពស់ជាអតិបរមា។

២១ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាព្រះអង្គដែលបានបង្កើតអ្នកមក ដែល អ្នកពឹងផ្អែកដល់ព្រះអង្គ ចំពោះជីវិតរបស់អ្នក និងអ្វីៗទាំងអស់ ដែលអ្នករាល់គ្នាមាន និងរូបរបស់អ្នកផង ព្រះអង្គទ្រង់ប្រទានដល់ អ្នកនូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាសូមដែលត្រឹមត្រូវនៅក្នុងសេចក្តីជំនឿ ដោយជឿថា អ្នករាល់គ្នានឹងបានទទួល ឱបើដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នា គួរតែចែករំលែកនូវទ្រព្យដែលអ្នករាល់គ្នាមានដល់គ្នាទៅវិញទៅ មក។

២២ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាថ្កោលទោសដល់មនុស្សដែលមកសុំ ទានអ្នក ដើម្បីកុំឲ្យខ្លួនវិនាស ហើយអ្នកកាត់ទោសដល់អ្នកនោះវិញ តើការកាត់ទោសអ្នកត្រឹមត្រូវជាងនេះទៅឬអី ដែលអ្នកឱប ក្រសោបទ្រព្យរបស់ខ្លួនទុក ហើយទ្រព្យនោះក៏ពុំមែនជារបស់អ្នក ផង តែជារបស់ព្រះទេតើ ឯជីវិតរបស់អ្នកសោត ក៏ជារបស់ព្រះដែរ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាពុំបានសុំទាន ហើយក៏ពុំប្រែចិត្តចំពោះការណ៍ ដែល អ្នកបានប្រព្រឹត្តសោះ។

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.

For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

២៣ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា វេទនានឹងមានដល់អ្នកនោះ ព្រោះទ្រព្យរបស់គេនឹងវិនាសទៅជាមួយគេដែរ ហើយឥឡូវនេះ យើងនិយាយពីការណ៍ទាំងនេះទៅកាន់អស់អ្នកណា ដែលជាអ្នកមាន គឺមានសម្បត្តិទ្រព្យដែលទាក់ទងទៅលើអ្វីៗនៃលោកិយនេះ។

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

២៤ ហើយមួយទៀត យើងនិយាយទៅកាន់អ្នកទាល់ក្រ គឺពួកអ្នករាល់គ្នាដែលគ្មានទ្រព្យ តែមានល្មមគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានទប់ទល់ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ យើងនិយាយដល់អស់អ្នកណាដែលបដិសេធអ្នកសុំទាន ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាគ្មានអ្វីនឹងឲ្យ យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នានិយាយនៅក្នុងចិត្តថា ៖ ខ្ញុំពុំដាក់ទាន ព្រោះខ្ញុំគ្មានអ្វីសម្រាប់ដាក់ទានទេ ប៉ុន្តែបើសិនជាខ្ញុំមាន ខ្ញុំនឹងដាក់ទាន។

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

២៥ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានិយាយពាក្យនេះនៅក្នុងចិត្តអ្នក នោះអ្នករាល់គ្នានឹងនៅគ្មានទោសទេ បើពុំនោះសោតទេ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវដាប់ទោស ឯការកាត់ទោសមកលើរូបអ្នក គឺត្រឹមត្រូវហើយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាលោភលន់នូវអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាពុំបានទទួល។

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

២៦ ហើយឥឡូវនេះ សម្រាប់អ្វីៗដែលយើងទើបតែនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នានេះ — គឺថា ដើម្បីឲ្យមានការផ្តាច់បាបទាំងឡាយរបស់អ្នកពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដើរដោយឥតទោសនៅចំពោះព្រះ — យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចែករំលែកនូវទ្រព្យរបស់ខ្លួន ដល់អ្នកទាល់ក្រ មនុស្សម្នាក់ៗស្របតាមអ្វីដែលគេមានដូចជាឲ្យអាហារដល់អ្នកអត់ឃ្នាន ឲ្យសំលៀកបំពាក់ដល់អ្នកអាគ្រាត ទៅមើលអ្នកឈឺ ហើយជួយគាំទ្រដល់គេ ទាំងខាងវិញ្ញាណ និងខាងសាច់ឈាម ស្របទៅតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់គេ។

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

២៧ ហើយចូរឲ្យឃើញថា គ្រប់ការណ៍ទាំងនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងប្រាជ្ញា និងរបៀបរៀបរយ ត្បិតមិនត្រូវឲ្យអ្នកណាវាត់លឿនជាងកម្លាំង ដែលគេមាននោះឡើយ។ ហើយមួយទៀត ជាការចាំបាច់ឲ្យអ្នកនោះត្រូវព្យាយាមដើម្បីគេអាចបានរង្វាន់ ហេតុដូច្នោះហើយ គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើង តាមរបៀបរៀបរយ។

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

២៨ ហើយយើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំថា អ្នកណាមួយក្នុងចំណោមពួកអ្នករាល់គ្នាបានខ្ចីអ្វីពីអ្នកជិតខាង ត្រូវតែសងរបស់នោះទៅគេវិញ ស្របតាមអ្វីដែលខ្លួនបានសន្យា ឬពុំនោះសោតទេ អ្នកបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយក្រែងអ្នកអាចធ្វើឲ្យអ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួនប្រព្រឹត្តអំពើបាបផងដែរ។

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

២៩ ហើយនៅទីបញ្ចប់ យើងពុំអាចប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យអស់នូវការណ៍ទាំងឡាយ ដែលអ្នករាល់គ្នាអាចប្រព្រឹត្តអំពើបាបនោះទេ ព្រោះមានផ្លូវ និងបែបផ្សេងៗគ្នា គឺមានជាច្រើនណាស់ ដែលយើងពុំអាចរៀបរាប់បានឡើយ។

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

៣០ ប៉ុន្តែ យើងអាចនិយាយប្រាប់អ្នកតែប៉ុណ្ណោះថា បើសិនជាអ្នក រាល់គ្នាពុំប្រយ័ត្នខ្លួន ទាំងគំនិតរបស់ខ្លួន និងពាក្យសម្តីរបស់ខ្លួន និងកិច្ចការរបស់ខ្លួន ហើយគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយបន្តទៅក្នុងសេចក្តីជំនឿជឿដល់អ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮអំពី ការយាងមកនៃព្រះអម្ចាស់របស់យើង រហូតដល់ថ្ងៃចុងក្រោយនៃ ជីវិតខ្លួនទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវវិនាស។ ហើយឥឡូវនេះ ឱ មនុស្សលោកអើយ សូមចងចាំ ហើយកុំវិនាសបង់ឡើយ។

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

ម៉ូសាយ 5

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលស្តេចបេនយ៉ា មិនបានមានបន្ទូលទៅកាន់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ចប់ហើយ ទ្រង់បាន ចាត់ឲ្យគេទៅស៊ើបសួរក្នុងចំណោមប្រជាជន ដោយមានប្រាថ្នាចង់ ដឹងពីប្រជាជនទ្រង់ថា តើពួកគេជឿតាមពាក្យសម្តីដែលទ្រង់មាន បន្ទូលទៅកាន់ពួកគេនោះឬទេ។
- ២ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានស្រែកឡើងព្រមគ្នាថា ៖ ព្រះពរ យើងខ្ញុំជឿតាមពាក្យទាំងអស់ ដែលស្តេចមានបន្ទូលមកកាន់ពួក យើង ហើយយើងខ្ញុំក៏ដឹងពីការដាក់លាក់ និងការពិតនៃពាក្យទាំង នោះដែរ ពីព្រោះតែព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្តា ដែលបាននាំមកនូវការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងធំដល់ពួកយើង ឬក៏នៅក្នុង ចិត្តយើងខ្ញុំ ដែលធ្វើឲ្យយើងខ្ញុំពុំមានបំណងនឹងប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត ទៀតឡើយ ប៉ុន្តែចង់ប្រព្រឹត្តអំពើល្អជានិច្ចវិញ។
- ៣ ឯខ្លួនយើងខ្ញុំក៏ដូច្នោះដែរ តាមរយៈសេចក្តីល្អសប្បុរសដ៏និរន្តរ៍នៃ ព្រះ និងឥទ្ធិពលនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ នោះយើងខ្ញុំបានឃើញ ភាពដ៏ធំអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង ហើយបើជាការចាំបាច់ នោះ យើងខ្ញុំអាចព្យាករន៍រឿងគ្រប់យ៉ាងបាន។
- ៤ ហើយគឺជាសេចក្តីជំនឿ ដែលយើងខ្ញុំមានទៅលើការណ៍ទាំង ឡាយ ដែលស្តេចរបស់យើងខ្ញុំមានបន្ទូលមកកាន់ពួកយើង ដែល បាននាំមកដល់យើងខ្ញុំនូវការចេះដឹងដ៏ធំនេះ ម្ល៉ោះហើយ យើងខ្ញុំអរ រីករាយដោយសេចក្តីអំណរដ៏ធំជាអតិបរមា។
- ៥ ហើយយើងខ្ញុំយល់ព្រមចូលទៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹង ព្រះរបស់ពួកយើង ដើម្បីធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ហើយ គោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ចំពោះអ្វីៗទាំងអស់ ដែលទ្រង់នឹងបញ្ជាដល់ពួកយើងនៅក្នុងជីវិតយើងខ្ញុំ ដែលនៅ សល់ទាំងប៉ុន្មាន ដើម្បីកុំឲ្យយើងខ្ញុំបាននាំមកដល់ខ្លួននូវការរងទុក្ខ វេទនាដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ដូចដែលបានពោលដោយទេវតា ដើម្បីកុំឲ្យយើងខ្ញុំបានផឹកនូវពែងនៃសេចក្តីពិរោធរបស់ព្រះ។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ នេះហើយគឺជាពាក្យទាំងឡាយដែលស្តេចបេន យ៉ាមិនប្រាថ្នាចង់បានពីពួកគេ ហេតុដូច្នោះហើយ ស្តេចក៏មានបន្ទូល ទៅកាន់ពួកគេថា ៖ អ្នករាល់គ្នាបាននិយាយនូវពាក្យសម្តីដែល យើងប្រាថ្នាចង់បាន ឯសេចក្តីសញ្ញាដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើ គឺជា សេចក្តីសញ្ញាមួយដ៏សុចរិត។

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

៧ ហើយឥឡូវនេះ មកពីសេចក្តីសញ្ញាដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានហៅថា ជាកូនចៅនៃព្រះគ្រីស្ទ គឺជាបុត្រារបស់ទ្រង់ និងបុត្រីរបស់ទ្រង់ គ្រឿងមើលចុះ ថ្ងៃនេះទ្រង់បានបង្កើតអ្នកខាងវិញ្ញាណហើយ គ្រឿងអ្នករាល់គ្នាបាននិយាយថា ចិត្តរបស់អ្នកបានផ្លាស់ប្តូរតាមរយៈសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នាបានកើតមកពីទ្រង់ ហើយបានក្លាយទៅជាបុត្រារបស់ទ្រង់ និងបុត្រីរបស់ទ្រង់ដែរ។

៨ ហើយនៅក្នុងព្រះសិរនេះ អ្នករាល់គ្នាបានទទួលសេរីភាព ហើយគ្មានព្រះសិរណាទៀតឡើយ ដែលអាចធ្វើឲ្យអ្នកមានសេរីភាពបាន។ គ្មាននាមឯណាផ្សេងទៀតទេ ដែលអាចនាំមកនូវសេចក្តីសង្គ្រោះ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលដាក់លើខ្លួន នូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ គឺអស់អ្នករាល់គ្នា ដែលបានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងព្រះថា អ្នកនឹងគោរពតាមទ្រង់ រហូតដល់អស់មួយជីវិតរបស់អ្នក។

៩ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលបានធ្វើយ៉ាងនេះ នោះនឹងឃើញថា ខ្លួននៅខាងស្តាំព្រះហស្តនៃព្រះ គ្រឿងអ្នកនោះនឹងស្គាល់ឈ្មោះខ្លួនដែលត្រូវបានហៅ គ្រឿងអ្នកនោះនឹងត្រូវបានហៅដោយព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលពុំទទួលដាក់លើខ្លួននូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទទេ នោះនឹងត្រូវបានហៅដោយឈ្មោះមួយផ្សេងទៀត ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នកនោះនឹងឃើញថា ខ្លួននៅខាងឆ្វេងព្រះហស្តនៃព្រះ។

១១ ហើយយើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំដែរថា ឈ្មោះនេះហើយដែលយើងបាននិយាយថា យើងនឹងឲ្យទៅអ្នក ដែលនឹងពុំត្រូវលុបចេញឡើយ លើកលែងតែតាមរយៈការរំលងច្បាប់ប៉ុណ្ណោះ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រយ័ត្នខ្លួនកុំរំលងច្បាប់ ដើម្បីកុំឲ្យឈ្មោះនោះត្រូវលុបចេញពីដួងចិត្តរបស់អ្នកឡើយ។

១២ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំថា គួរតែរក្សាឈ្មោះនេះ ដោយចារិកនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នកជានិច្ច ដើម្បីកុំឲ្យឃើញថា អ្នករាល់គ្នានៅខាងឆ្វេងព្រះហស្តនៃព្រះឡើយ ប៉ុន្តែសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានឮ ហើយស្គាល់សំឡេង ដែលនឹងហៅអ្នករាល់គ្នា ព្រមទាំងឈ្មោះដែលទ្រង់នឹងហៅអ្នកដែរ។

១៣ គ្រឿងតើមនុស្សនឹងស្គាល់ចៅហ្វាយ ដែលខ្លួនពុំដែលបានបម្រើនោះ ហើយដែលជាអ្នកចម្លែកចំពោះមនុស្សនោះ ហើយនៅឆ្ងាយពីសតិអារម្មណ៍ និងបំណងនៃដួងចិត្តខ្លួនដូចម្តេចបាន?

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

១៤ ហើយមួយទៀត តើមនុស្សនឹងយកសត្វលា ដែលជាប់របស់ផង អ្នកជិតខាងមកទុកឬ? យើងសូមប្រាប់អ្នកថា ៖ ទេ មនុស្សនោះនឹង ពុំព្រមទាំងឲ្យសត្វលានោះស៊ីស្មៅក្នុងចំណោមហ្វូងសត្វរបស់ខ្លួន ផង ប៉ុន្តែនឹងដេញសត្វលានោះចេញឆ្ងាយវិញ។ យើងសូមប្រាប់ អ្នកថា ការនោះនឹងកើតដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំ ស្គាល់ឈ្មោះដែលអ្នកត្រូវបានហៅ។

១៥ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាតាំងចិត្តឲ្យខ្ជាប់ខ្ជួន ហើយនឹងន គឺពោរពេញទៅដោយអំពើល្អជានិច្ច ដើម្បីឲ្យព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះដែលមានគ្រប់ព្រះចេស្ដា ទ្រង់បានភ្ជាប់ អ្នកទុកជាប់របស់ផងទ្រង់ ដើម្បីឲ្យអ្នកបាននាំទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ គឺ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានសេចក្ដីសង្គ្រោះដ៏អស់កល្បជានិច្ច និងជីវិត ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរយៈប្រាជ្ញា និងព្រះចេស្ដា និងសេចក្ដី យុត្តិធម៌ និងសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ព្រះអង្គ ដែលបានបង្កើតវត្ថុ សព្វសារពើនៅលើស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដី ដែលជាព្រះលើអ្វី ៗទាំងអស់។ អាម៉ែន។

And again, doth a man take an ass which be-
longeth to his neighbor, and keep him? I say unto
you, Nay; he will not even suffer that he shall feed
among his flocks, but will drive him away, and cast
him out. I say unto you, that even so shall it be
among you if ye know not the name by which ye are
called.

Therefore, I would that ye should be steadfast and
immovable, always abounding in good works, that
Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his,
that you may be brought to heaven, that ye may have
everlasting salvation and eternal life, through the
wisdom, and power, and justice, and mercy of him
who created all things, in heaven and in earth, who
is God above all. Amen.

ម៉ូសាយ 6

- ១ ហើយឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីមានបន្ទូលទៅប្រជាជនហើយ នោះស្តេច បេនយ៉ាមីនបានគិតថា ជាការចាំបាច់ដែលទ្រង់ត្រូវកត់ឈ្មោះនៃ អស់អ្នកណាដែលបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងព្រះ ដើម្បីកាន់ តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គ្មានមនុស្សណាមួយសោះ ក្រៅពីពួកកូនក្មេង គឺមនុស្សគ្រប់រូបបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញា ហើយ បានលើកដាក់លើខ្លួននូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ។
- ៣ ហើយម្តងទៀត ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលស្តេចបេន យ៉ាមីនបានបញ្ចប់នូវការណ៍អស់ទាំងនេះហើយ ហើយបានអភិ សេកម៉ូសាយជាបុត្រ ឲ្យធ្វើជាអ្នកគ្រប់គ្រង ហើយជាស្តេចលើ ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងបានប្រគល់ឲ្យបុត្រនូវបន្ទុកផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងទៅនឹងនគរ ហើយក៏បានតែងតាំងពួកសង្ឃឲ្យ បង្រៀនប្រជាជន ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានឮ ហើយស្គាល់នូវព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយដើម្បីដាស់រំជួលពួកគេឲ្យនឹកចាំ ដល់ពាក្យសម្បថ ដែលគេបានធ្វើរួចស្រេចហើយ នោះទ្រង់បានឲ្យ ហ្វូងមនុស្សត្រឡប់ទៅវិញ ហើយពួកគេក៏ត្រឡប់ទៅកាន់ផ្ទះគេ ជាមួយគ្រួសារគ្រប់រៀងៗខ្លួន។
- ៤ ហើយម៉ូសាយបានចាប់ផ្តើមសោយរាជ្យជំនួសបិតាទ្រង់។ ទ្រង់ បានចាប់ផ្តើមសោយរាជ្យនៅក្នុងជន្មាយុសាមសិបឆ្នាំ គឺរួមទាំង អស់មក គឺប្រមាណជាបួនរយចិតសិបប្រាំមួយឆ្នាំ ក្រោយពីពេល ដែលលីហោបានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក។
- ៥ ហើយស្តេចបេនយ៉ាមីនមានព្រះជន្មរស់នៅបីឆ្នាំទៀត ក៏ទ្រង់ សុគតទៅ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចម៉ូសាយបានដើរតាម ផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយបានគោរពតាមសេចក្តីយុត្តិធម៌ របស់ទ្រង់ និងក្រឹត្យក្រមទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយបានកាន់តាម ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ នូវគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់បាន បញ្ជាដល់លោក។
- ៧ ហើយស្តេចម៉ូសាយបានទូន្មានឲ្យប្រជាជនទ្រង់ថា ពួកគេត្រូវភ្ជួរ ដី។ រីឯរូបទ្រង់ក៏បានភ្ជួរដីដែរ ដើម្បីកុំឲ្យរូបទ្រង់ក្លាយទៅជាបន្ទុក មួយដល់ប្រជាជនទ្រង់ ហើយដើម្បីទ្រង់អាចធ្វើតាមគំរូដែលបិតា លោកបានធ្វើចំពោះការណ៍សព្វសារពើ។ ហើយគ្មានការទាស់ទែង គ្នានៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទ្រង់ឡើយ អស់រយៈពេលបីឆ្នាំ។

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

ម៉ូសាយ 7

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ក្រោយពីស្តេចម៉ូសាយបានទទួលសេចក្តីសុខសាន្តភ័យមក អស់រយៈពេលបីឆ្នាំ ទ្រង់ក៏មានព្រះហឫទ័យចង់ដឹងអំពីប្រជាជន ដែលបានឡើងទៅ អាស្រ័យនៅឯដែនដីលីហៃ-នីហ្វែ ឬនៅទីក្រុងលីហៃ-នីហ្វែ គ្រឹក ប្រជាជនរបស់ទ្រង់មិនដែលបានឮដំណឹងអ្វីអំពីពួកគេសោះ ចាប់តាំងពីពេលដែលពួកគេចាកចេញពីដែនដីសាវ៉ាហិមឡាម៉្លេះ ហេតុដូច្នោះហើយ ប្រជាជនទ្រង់បានមករំខានទ្រង់ជាខ្លាំងអំពីរឿងនេះ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចម៉ូសាយបានអនុញ្ញាតឲ្យបុរសដំខ្លាំងពូកែចំនួនដប់ប្រាំមួយនាក់ឡើងទៅឯដែនដីលីហៃ-នីហ្វែ ដើម្បីស៊ើបសួរអំពីបងប្អូនរបស់គេ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្រែកឡើង ពួកគេក៏ចាប់ផ្តើមចេញដំណើរឡើងទៅ ដោយមានបុរសម្នាក់ទៅជាមួយពួកគេ ដែលមានឈ្មោះថា អាម៉ូន ជាអ្នកមានកម្លាំងខ្លាំងពូកែម្នាក់ ហើយជាពូជពង្សរបស់សាវ៉ាហិមឡា ហើយលោកជាមេដឹកនាំរបស់ពួកគេផង។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ ពួកគេពុំស្គាល់ផ្លូវ ដែលត្រូវធ្វើដំណើរនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីឡើងទៅកាន់ដែនដីលីហៃ-នីហ្វែឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបពួកគេដើររសាត់ព្រាត់អស់ជាច្រើនថ្ងៃ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន គឺពួកគេដើររសាត់ព្រាត់អស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃ។
- ៥ ហើយកាលដែលពួកគេបានដើររសាត់ព្រាត់អស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃ ពួកគេបានទៅដល់ទួលមួយនៅខាងជើងដែនដីសែឡោម ហើយពួកគេបានបោះត្រសាលគេនៅទីនោះ។
- ៦ ហើយអាម៉ូនបាននាំបងប្អូនបីនាក់ទៅហើយពួកគេមានឈ្មោះថា អាម៉ាលែក ហេលេម និងហេម ហើយពួកគេបានចុះទៅដែនដីនីហ្វែ។
- ៧ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានជួបនឹងស្តេចនៃប្រជាជនដែលនៅលើដែនដីនីហ្វែ និងនៅលើដែនដីសែឡោម ហើយពួកគេត្រូវអ្នកយាមរបស់ស្តេចឡោមព័ទ្ធជុំវិញ ហើយចាប់យកទៅ ហើយចង ហើយយកទៅឃុំក្នុងគុក។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេបានជាប់គុក អស់រយៈពេលពីរថ្ងៃមក នោះពួកគេត្រូវបាននាំមកគាល់មុខស្តេច ហើយត្រូវបានស្រាយចំណងដៃចេញ ហើយពួកគេឈរនៅខាងមុខស្តេច ហើយត្រូវបានអនុញ្ញាត ឬត្រូវគេបញ្ជាឲ្យឆ្លើយនូវសំណួរទាំងឡាយដែលស្តេចសួរ។

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

៩ ហើយស្តេចមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ៖ មើលចុះ យើងឈ្មោះ លីមហៃ ជាបុត្ររបស់ណូអេ ដែលជាបុត្ររបស់ស៊ីនីញ ដែលបាន ឡើងមកពីដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ដើម្បីមកគ្រងដែនដីនេះទុកជា មរតក ដែលជាដែនដីនៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ដែលបានលើកឲ្យធ្វើ ជាស្តេច ដោយសំឡេងរបស់ប្រជាជន។

១០ ហើយឥឡូវនេះ យើងចង់ដឹងថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាហ៊ាន មកជិតកំផែងទីក្រុង នៅពេលដែលយើង និងអ្នកយាមរបស់យើង នៅខាងក្រៅរបងយ៉ាងនេះ?

១១ ហើយឥឡូវនេះ ដោយហេតុនេះ យើងសុខចិត្តទុកឲ្យអ្នករាល់គ្នា នៅរស់ ដើម្បីឲ្យយើងសួរអ្នក បើពុំនោះសោតទេ យើងបានប្រើឲ្យ ពួកអ្នកយាមរបស់យើងសម្លាប់អ្នកទៅហើយ។ យើងអនុញ្ញាតឲ្យ អ្នកនិយាយមកចុះ។

១២ ហើយឥឡូវ នៅពេលអំប៊ុនឃើញថា ខ្លួនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យ និយាយហើយ លោកបានឈានទៅមុខ ហើយក្រាបទូលថ្កោល ចំពោះ ស្តេច ហើយក្រោកឡើងវិញ លោកនិយាយថា ៖ ក្រាបទូល ឱព្រះ រាជាអើយ ទូលបង្គំមានអំណរគុណជាខ្លាំងចំពោះព្រះ ដោយបាន រស់នៅដល់សព្វថ្ងៃនេះ ហើយបានអនុញ្ញាតឲ្យនិយាយ ទូលបង្គំ នឹងខិតខំនិយាយដោយក្លាហាន

១៣ ព្រោះទូលបង្គំជឿជាក់ថា បើសិនជាទ្រង់ស្គាល់ទូលបង្គំ ទ្រង់ ច្បាស់ជាមិនទុកឲ្យទូលបង្គំជាប់ចំណងទាំងនេះទេ។ ត្បិតទូលបង្គំ ជាអំប៊ុន ជាពូជពង្សរបស់សាវ៉ាហិមឡា ហើយបានឡើងពីដែនដី សាវ៉ាហិមឡាមក ដើម្បីស៊ើបសួរអំពីបងប្អូនយើង ដែលស៊ីនីញបាន នាំឡើងមកពីដែនដីនោះ។

១៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីលីមហៃ បានព្យាករណ៍សម្តីរបស់អំប៊ុនហើយ នោះទ្រង់មានសេចក្តីរីករាយជា ខ្លាំង ហើយមានបន្ទូលថា ៖ ឥឡូវនេះ យើងដឹងច្បាស់ថា បងប្អូន យើងដែលនៅឯដែនដីសាវ៉ាហិមឡានោះនៅរស់នៅឡើយ។ ហើយឥឡូវនេះ យើងនឹងអររីករាយ ហើយស្តែកនេះ យើងនឹង ប្រាប់ឲ្យប្រជាជនយើងបានអររីករាយដែរ។

១៥ ត្បិតមើលចុះ ពួកយើងរស់នៅក្នុងសេវកភាពដល់ពួកសាសន៍ លេមីន ហើយត្រូវបង់ពន្ធ ដោយពន្ធដារដ៏ពិបាកនឹងទ្រាំទ្របាន។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បងប្អូនយើងនឹងដោះលែងពួកយើងឲ្យរួច ផុតពីសេវកភាពរបស់យើងរាល់គ្នា ឬឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃរបស់ ពួកសាសន៍លេមីន ហើយពួកយើងនឹងក្លាយទៅជាទាសកររបស់ ពួកសាសន៍នីហ្វិញ ព្រោះបើយើងរាល់គ្នាធ្វើជាទាសកររបស់ពួក សាសន៍នីហ្វិញ គ្រាន់បើជាងត្រូវនាំសារអាករទៅថ្វាយស្តេចនៃពួក សាសន៍លេមីនដែរ។

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

១៦ ហើយឥឡូវនេះ ស្តេចលិមហែបានបញ្ជាពួកអ្នកយាមថា ពួកគេ មិនត្រូវចងអាម៉ូន និងបងប្អូនលោកទៀតទេ តែប្រាប់ឲ្យពួកគេទៅ កាន់ទួលមួយនៅខាងជើងដែនដីសែឡោម ហើយនាំបងប្អូនរបស់ លោកចូលមកក្នុងទីក្រុង ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានបរិភោគ ហើយ ផឹក ហើយសម្រាកខ្លួនពីដំណើរដែលគេបានធ្វើមក ព្រោះពួកគេ បានរងការវេទនាជាច្រើន ដូចជាការស្រែក ការឃ្នាន និងការ នឿយហត់។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្តេច ឡើង ស្តេចលិមហែបានចេញសេចក្តីប្រកាសមួយដល់គ្រប់ ប្រជាជនទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានមកជួបជុំគ្នាឯព្រះវិហារ បរិសុទ្ធដើម្បីស្តាប់ពាក្យទាំងឡាយដែលទ្រង់នឹងមានបន្ទូលទៅ កាន់ពួកគេ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលប្រជាជនបាន មកជួបជុំគ្នាហើយ ទើបទ្រង់ថ្លែងទៅកាន់ពួកគេយ៉ាងនេះថា ៖ ឱអ្នក ទាំងឡាយ ដែលជាប្រជាជនរបស់យើងអើយ ចូរអ្នកងើបមុខឡើង ហើយបានក្បានចិត្តចុះ ត្បិតមើលចុះ ពេលវេលានៅជិតដៃបង្កើយ ឬនៅមិនយូរប៉ុន្មានទេ កាលពួកយើងនឹងឈប់នៅក្រោមបង្គាប់នៃ ពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងរាល់គ្នាទៀតហើយ ទោះពួកយើងមាន ការតស៊ូជាច្រើនលើកមកហើយក៏ដោយ គង់តែពុំបានប្រយោជន៍អ្វី ឡើយ ក៏ប៉ុន្តែយើងជឿថា ពួកយើងនៅមានការតស៊ូមួយទៀតដ៏ មានប្រសិទ្ធភាព។

១៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាងើបមុខឡើង ហើយអររីករាយ ចុះ ហើយដាក់ទីទុកចិត្តរបស់អ្នកទៅលើព្រះ គឺទៅលើព្រះនោះ ដែលជាព្រះនៃអំប្រាហាំ និងអ៊ីសាក និងយ៉ាកុប ហើយជាព្រះដែល បាននាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែលចេញពីស្រុកអេស៊ីព្វ ហើយបានធ្វើឲ្យ ពួកគេដើរ — ឆ្លងសមុទ្រក្រហមដោយដើរលើដីគោក ហើយបាន ប្រទានអាហារដល់គេដោយនំម៉ាណា ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេវិនាសបង់នៅ ក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយមានការណ៍ជាច្រើនទៀត ដែលទ្រង់បានធ្វើ សម្រាប់ពួកគេ។

២០ ហើយមួយទៀត គឺព្រះអង្គនោះហើយ ដែលបាននាំពួកអយ្យកោ របស់យើងចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹម ហើយបានរក្សាស្រុក របស់ ទ្រង់ឲ្យគង់រង រហូតមកដល់ពេលឥឡូវនេះ ហើយមើលចុះ ពីព្រោះ តែអំពើទុច្ចរិត និងអំពើក្តីមធ្លើមទាំងឡាយរបស់យើង រាល់គ្នា ទើបទ្រង់បាននាំយើងឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងសេវកភាព។

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

២១ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាធ្វើជាសាក្សីនៅថ្ងៃនេះថា ស៊ីនិញ ដែលបានតាំងឡើងឲ្យធ្វើជាស្តេចនៃប្រជាជននេះ ដោយមានចិត្តចង់ទទួលដីរបស់ពួកអយ្យកោលោកហួសប្រមាណ ទើបត្រូវបានបោកបញ្ឆោត ដោយឧបាយកលដ៏អាក្រក់របស់ស្តេចលេមីន ដែលបានធ្វើមេត្រីភាពមួយជាមួយនឹងស្តេចស៊ីនិញ នោះបានប្រគល់ទៅឲ្យពួកគេនូវផ្នែកនៃដែនដី ឬក៏ទីក្រុងលីហៃ-នីហ្វេ ទីក្រុងសែឡោម និងដែនដីដែលនៅព័ទ្ធជុំវិញ —

២២ ហើយទ្រង់ធ្វើការណ៍ទាំងអស់នេះ ដោយមានគោលបំណងតែមួយ គឺនាំប្រជាជននេះឲ្យធ្លាក់ទៅក្រោមអំណាច ឬទៅក្នុងសេវកភាព។ ហើយមើលចុះ នៅពេលនេះពួកយើងថ្វាយសូយសារអាករទៅស្តេចរបស់ពួកសាសន៍លេមីននូវចំនួនពាក់កណ្តាល នៃពោតរបស់ពួកយើង និងស្រូវរបស់ពួកយើង ព្រមទាំងធុញ្ញជាតិរបស់ពួកយើងគ្រប់មុខ និងពាក់កណ្តាលនៃចំនួនហ្វូងចៀម និងហ្វូងគោ ដែលពួកយើងចិញ្ចឹមបាន ហើយគឺទាំងពាក់កណ្តាលនៃអ្វីៗទាំងអស់ ដែលពួកយើងមាន ឬបាន នោះស្តេចនៃពួកសាសន៍លេមីនដកយកពីយើងទៅ ឬក៏យកជីវិតយើង។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ តើការណ៍នេះមិនពិបាកនឹងទ្រាំទ្របានទេឬ? ហើយការវេទនារបស់ពួកយើងនេះ តើមិនធំហួសប្រមាណទេឬ? ឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកយើងមានហេតុផលដ៏ធំសម្រាប់ទូញសោក។

២៤ មែនហើយ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកយើងមានហេតុផលដ៏ធំទាំងឡាយសម្រាប់ទូញសោក ត្បិតមើលចុះ បងប្អូនយើងជាច្រើននាក់ហើយត្រូវបានស្លាប់ ឯឈាមរបស់គេត្រូវខ្ចាយដោយឥតប្រយោជន៍ ហើយការណ៍អស់ទាំងនេះ ក៏ព្រោះតែសេចក្តីទុច្ចរិត។

២៥ ព្រោះបើសិនជាប្រជាជននេះ មិនបានធ្លាក់ទៅក្នុងការរំលងច្បាប់ទេ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក៏មិនទ្រាំឲ្យអំពើអាក្រក់ដ៏ធំនេះ មកគ្របសង្កត់គេដែរ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេពុំបានប្រុងស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ឡើយ តែមានការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយនៅក្នុងចំណោមពួកគេ រហូតដល់ពួកគេបានកំចាយឈាមនៅក្នុងចំណោមគ្នាឯងទៅវិញ។

២៦ ហើយពួកគេបានសម្លាប់ព្យាករនៃព្រះអម្ចាស់ម្នាក់ មែនហើយ គឺជាអ្នកសំណប់នៃព្រះដែលបានរើស បុរសនោះបានប្រាប់គេអំពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមខ្ពើមទាំងឡាយរបស់គេ ហើយបានព្យាករអំពីការណ៍ជាច្រើនដែលនឹងកើតឡើង មែនហើយ រួមទាំងការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទផង។

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being over-zealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

២៧ ហើយពីព្រោះលោកបាននិយាយប្រាប់គេថា ព្រះគ្រីស្ទ គឺជាព្រះ ជាព្រះវរបិតានៃវត្តុទាំងអស់ ហើយបាននិយាយថា ទ្រង់នឹងយករូប កាយជាមនុស្ស គឺជាបរិវារតាមដែលមនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើងពី ដំបូងមក ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀត លោកបាននិយាយថា មនុស្ស ត្រូវ បានបង្កើតឡើងតាមរូបរាងនៃព្រះ ហើយថា ព្រះនឹងយាងចុះមក ក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ហើយមានសាច់ឈាម ហើយដើរនៅ លើផ្ទៃផែនដី—

២៨ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះលោកបាននិយាយយ៉ាងនេះ នោះពួកគេ បានសម្លាប់លោកចោល ហើយពួកគេបានធ្វើអំពើជាច្រើនទៀត ដែលនាំឲ្យមានសេចក្តីពិរោធនៃព្រះមកលើគេ។ ហេតុដូច្នេះហើយ តើមានអ្នកណាងៀងឆ្ងល់ទៀតថា ហេតុអ្វីបានជាពួកគេធ្លាក់ទៅក្នុង សេវកភាព ហើយត្រូវវាយដោយសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏ឈឺចាប់ដូច្នេះ?

២៩ គ្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ យើងនឹងពុំ ជួយសង្គ្រោះស្រ្តីយើង នៅថ្ងៃដែលគេធ្វើអំពើបាបឡើយ តែយើង នឹងយំដង្ហែរកុំឲ្យគេរីកចម្រើនបាន ហើយអ្វីដែលគេធ្វើនោះនឹង ក្លាយទៅជាថ្មជំពប់ចំពោះពួកគេវិញ។

៣០ ហើយមួយទៀត ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ បើសិនជាស្រ្តីយើង សាបព្រោះអំពើស្មោកស្មាត ពួកគេនឹងច្រូតកាត់បានអង្កាមដែល នៅក្នុងខ្យល់ក្អែក ឯលទ្ធផលដែលបានមកគឺជាពិស។

៣១ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៀតថា ៖ បើសិនជាស្រ្តីយើងសាប ព្រោះអំពើស្មោកស្មាត ពួកគេនឹងច្រូតកាត់ខ្យល់ពីទិសខាងកើត ដែលនាំមកនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងទាន់ហាន់។

៣២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ សេចក្តីសន្យារបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបាន បំពេញហើយ ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានវាយ ហើយរងទុក្ខវេទនា។

៣៣ ប៉ុន្តែ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបែរត្រឡប់មករកព្រះអម្ចាស់ដោយ ស្មោះពីចិត្ត ហើយដាក់ទឹកចិត្តរបស់អ្នកទៅលើទ្រង់ ហើយបម្រើ ទ្រង់ឲ្យអស់ពីការព្យាយាមនៃគំនិតវិញ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើ យ៉ាងនេះ ទ្រង់នឹងដោះលែងអ្នកឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ស្របតាម បំណង និងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់។

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

ម៉ូសាយ ៨

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីស្តេចលីមហៃបានបញ្ចប់នូវការនិយាយទៅកាន់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ហើយ គ្រឹះទ្រង់បានមានបន្ទូលអំពីការណ៍ជាច្រើនទៅកាន់ពួកគេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានកត់តែរឿងបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងសៀវភៅនេះ នោះទ្រង់បានប្រាប់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់អំពីការណ៍ទាំងអស់ដែលទាក់ទងទៅនឹងបងប្អូនគេ ដែលនៅលើដែនដីសាវ៉ាហិមឡា។
- ២ ហើយទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យអម៉ូនក្រោកឡើងនៅចំពោះមុខមនុស្ស ហើយរៀបរាប់ឲ្យគេស្តាប់ អំពីការណ៍ទាំងអស់ដែលបានកើតឡើងដល់បងប្អូនរបស់គេ ចាប់តាំងពីពេលដែលស៊ីនីញបានឡើងចេញពីដែនដីទៅរហូតមកដល់ពេលដែលអម៉ូនបានឡើងមកពីដែនដីដែរ។
- ៣ ហើយអម៉ូនក៏បានរៀបរាប់ឲ្យគេស្តាប់នូវប្រសាសន៍ចុងក្រោយបង្អស់ ដែលស្តេចបេនយ៉ាមីនបានបង្រៀនគេ ហើយពន្យល់ពាក្យទាំងនោះ ប្រាប់ដល់ប្រជាជនរបស់ស្តេចលីមហៃ ដើម្បីឲ្យគេអាចបានយល់នូវពាក្យទាំងអស់ដែលលោកបាននិយាយ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីលោកបានធ្វើការណ៍ទាំងនេះចប់សព្វគ្រប់ហើយ ស្តេចលីមហៃបានឲ្យមនុស្សចេញទៅ ហើយបានអនុញ្ញាតឲ្យប្រជាជនត្រឡប់ទៅកាន់ផ្ទះរៀងៗខ្លួនវិញ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានឲ្យគេយកផ្ទាំងទាំងឡាយដែលមានបញ្ជីអំពីប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ចាប់តាំងពីគេបានចាកចេញពីដែនដីសាវ៉ាហិមឡាមក យកមកឲ្យអម៉ូនអាន។
- ៦ ឥឡូវនេះ នៅពេលអម៉ូនបានអានបញ្ជីនោះភ្លាម ស្តេចក៏សួរលោកចង់ដឹងថា តើលោកអាចបកប្រែភាសាបានឬទេ ហើយអម៉ូនបានទូលប្រាប់ទ្រង់ថា លោកមិនអាចបកប្រែភាសាបានទេ។
- ៧ ហើយស្តេចមានបន្ទូលទៅលោកថា ៖ ដោយបារម្ភដល់សេចក្តីវេទនានៃប្រជាជនរបស់យើង យើងបានចាត់ឲ្យប្រជាជនយើងចំនួនសែសិបបីនាក់ ធ្វើដំណើរចូលក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីឲ្យគេអាចរកឃើញដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ដើម្បីពួកយើងអាចធ្វើសំណូមពរដល់បងប្អូនយើង សូមឲ្យគេដោះលែងពួកយើងឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព។

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

៨ ហើយពួកគេរងនៅក្នុងទីរហាស្ថាន អស់រយៈពេលជាច្រើន ថ្ងៃ ក៏ប៉ុន្តែពួកគេមានការព្យាយាម ហើយនៅតែរកដែនដីសាវ័ហិម ឡាពំឃើញដែរ តែបានត្រឡប់មកដែនដីនេះវិញ ក្រោយពីបានធ្វើ ដំណើរនៅលើដែនដីមួយ ដែលនៅកណ្តាលទឹកជាច្រើន ហើយ បានរកឃើញដែនដីមួយ ដែលពោរពេញទៅដោយឆ្អឹងមនុស្ស និង ឆ្អឹងសត្វ ហើយពោរពេញទៅដោយអគារបាក់បែកគ្រប់យ៉ាង ព្រម ទាំងបានរកឃើញដែនដីមួយ ដែលធ្លាប់មានមនុស្សនៅជាច្រើន ស្មើទៅនឹងពួកពលអ៊ីស្រាអែលដែរ។

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

៩ ហើយដើម្បីជាសាក្សីថាអ្វីៗ ដែលគេបាននិយាយនោះជាការពិត ពួកគេបានយកមកតាម នូវផ្ទាំងចំនួនម្ភៃបួនផ្ទាំងដែលពេញដោយ ឆ្លាក់ត្រា ហើយផ្ទាំងទាំងនោះធ្វើពីមាសសុទ្ធ។

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

១០ ហើយមើលចុះ ពួកគេក៏បានយកប្រដាប់បាំងទ្រូងដែលធំមកផង ដែលធ្វើពីលង្ហិន និងស្ពាន់ ហើយនៅល្អឥតខ្ចោះ។

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

១១ ហើយមួយទៀត ពួកគេថែមទាំងយកដាវទាំងឡាយ តែដងខូច អស់ទៅហើយ ហើយផ្នែកដុះស្និម ហើយនៅលើដែនដីគ្មានមនុស្ស ណាម្នាក់អាចបកប្រែភាសា ឬឆ្លាក់ត្រានៅលើផ្ទាំងទាំងនោះបាន ឡើយ។ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងសួរអ្នកថា តើអ្នកអាចបកប្រែបាន ទេ?

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

១២ ហើយយើងសួរអ្នកទៀតថា ៖ តើអ្នកស្គាល់អ្នកណា ដែលអាច បកប្រែបានទេ? ព្រោះយើងចង់បកប្រែបញ្ជីទាំងនេះមកជាភាសា របស់យើងរាល់គ្នា ព្រោះក្រុងវានីងប្រាប់ពួកយើងឲ្យដឹងអំពី សំណល់នៃប្រជាជនដែលត្រូវបំផ្លាញចោល ដែលជាប្រភពទឹកនៃ បញ្ជីទាំងនេះ ឬក្រុងវាឲ្យពួកយើងដឹងអំពីប្រជាជន ដែលត្រូវ បំផ្លាញចោល ហើយយើងចង់ដឹងអំពីបុព្វហេតុនៃការបំផ្លាញ ពួកគេ។

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

១៣ ឥឡូវនេះ អាំម៉ូនបានទូលទៅស្តេចថា ៖ ឱព្រះរាជាអើយ ទូលបង្គំ សូមទូលជាប្រាកដថា មានមនុស្សម្នាក់ ដែលអាចបកប្រែបញ្ជីទាំង នេះបាន ព្រោះលោកនោះមានគ្រឿងប្រដាប់ម្យ៉ាង ដែលលោកយក មកនូវមើល ហើយបកប្រែបញ្ជីទាំងអស់បាន ដែលជាបញ្ជីបុរាណ ហើយនេះគឺជាអំណោយទានដែលបានមកពីព្រះ។ ហើយគ្រឿង ប្រដាប់ទាំងនោះ ត្រូវបានហៅថា ប្រដាប់បកប្រែ ហើយគ្មានអ្នក ណាអាចមើលទៅលើប្រដាប់ទាំងនោះបានឡើយ លើកលែងតែ ត្រូវបានបញ្ជា ព្រោះខ្លាចក្រុងអ្នកនោះ មើលឃើញនូវអ្វីដែល លោកមិនត្រូវឃើញ នោះលោកនឹងត្រូវវិនាស។ ហើយអ្នកណា ដែលត្រូវបានបញ្ជាឲ្យមើលទៅលើប្រដាប់នោះ អ្នកនោះហៅថា អ្នកមើលឆុត។

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

១៤ ហើយមើលចុះ ស្តេចរបស់ប្រជាជនដែលនៅលើដីនេះដីសារ៉ា
ហ៊ីមឡា ជាមនុស្សដែលបានបញ្ជាឲ្យធ្វើការទាំងនេះ ហើយជា
មនុស្សដែលបានទទួលអំណោយទានដ៏ខ្ពស់នេះអំពីព្រះ។

១៥ ហើយស្តេចបានមានបន្ទូលថា អ្នកមើលឆុត គឺជាជាងព្យាករណ៍ទៅ
ទៀត។

១៦ ហើយអាំម៉ូននិយាយថា អ្នកមើលឆុត គឺជាអ្នកទទួលវិរលា:
ហើយជាព្យាករណ៍ផងដែរ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចមានអំណោយ
ទានប្រសើរជាងនេះឡើយ លើកលែងតែអ្នកនោះ មានព្រះចេស្តា
នៃព្រះប៉ូណ្តោ: គឺគ្មានមនុស្សណាអាចមានឡើយ ក៏ប៉ុន្តែមនុស្ស
ម្នាក់អាចមានអំណាចដ៏ធំ ដែលត្រូវបានប្រទានមកពីព្រះ។

១៧ ប៉ុន្តែអ្នកមើលឆុតអាចដឹងអំពីការណ៍ទាំងឡាយដែលកន្លងមក
ហើយ និងការណ៍ទាំងឡាយដែលនឹងកើតឡើងនៅពេលខាងមុខ
ផង ហើយដោយសារប្រដាប់បកប្រែទាំងនេះ ទើបគ្រប់ការណ៍ទាំង
អស់ត្រូវបានបើកឲ្យឃើញ ឬនិយាយឡើងទៀតថា ការណ៍សម្ងាត់
ទាំងឡាយនឹងត្រូវបានសម្តែងឲ្យដឹង ហើយការណ៍លាក់កំបាំងទាំង
ឡាយនឹងត្រូវបានចេញមកឯពន្លឺ ហើយការណ៍ទាំងឡាយដែល
គ្មានគេដឹង នោះក៏នឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យដឹងដោយសារវត្ថុទាំងនេះ
ហើយការណ៍ទាំងឡាយក៏នឹងត្រូវបានធ្វើដឹង ដោយសារវត្ថុទាំង
នេះដែរ បើពុំនោះសោតទេ នឹងពុំមានអ្នកណាអាចដឹងបានឡើយ។

១៨ ម៉្លោះហើយ ព្រះទ្រង់បានប្រទានមធ្យោបាយមួយថា តាមរយៈ
សេចក្តីជំនឿ នោះមនុស្សអាចសម្តែងអព្វុតហេតុដ៏អស្ចារ្យផ្សេង
ហេតុដូច្នោះហើយ គេក្លាយទៅជាអ្នកមានប្រយោជន៍ដ៏ធំដល់
មនុស្សទូទៅ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ កាលអាំម៉ូនបានបញ្ចប់នូវការនិយាយពាក្យទាំង
នេះហើយ នោះស្តេចមានសេចក្តីរីករាយខ្លាំង ហើយបានថ្លែង
អំណរគុណដល់ព្រះថា ៖ ពិតជាមានការអាថ៌កំបាំងដ៏ធំមួយនៅ
លើផ្ទាំងទាំងនេះ ឯប្រដាប់បកប្រែទាំងនេះ ពិតជាត្រូវបានរៀបចំ
ឡើងក្នុងគោលបំណង ដើម្បីលាតត្រដាងនូវសេចក្តីអាថ៌កំបាំងទាំង
នេះដល់កូនចៅមនុស្ស។

២០ ឱអស្ចារ្យណាស់ហ្ន៎កិច្ចការទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយទ្រង់
នឹងស្និទ្ធជាមួយនឹងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដល់កាលណាទៅ មែនហើយ
ឯយោបល់របស់កូនចៅមនុស្សពិតជាងងឹតងងល់ ហើយរាក់
កំផែលមែន ព្រោះពួកគេពុំស្វែងរកប្រាជ្ញា ហើយពួកគេក៏មិនចង់ឲ្យ
ប្រាជ្ញាដឹកនាំគេដែរ!

២១ មែនហើយ ពួកគេដូចជាចៀមព្រៃមួយហ្ន៎ ហើយរត់គេចពីអ្នក
គង្វាល ហើយរត់រសាត់ព្រាត់ ហើយត្រូវសត្វសាហាវនៅក្នុងព្រៃ
ដេញហែកស៊ីសាច់។

And behold, the king of the people who are in the
land of Zarahemla is the man that is commanded to
do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a
prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a
prophet also; and a gift which is greater can no man
have, except he should possess the power of God,
which no man can; yet a man may have great power
given him from God.

But a seer can know of things which are past, and
also of things which are to come, and by them shall
all things be revealed, or, rather, shall secret things
be made manifest, and hidden things shall come to
light, and things which are not known shall be made
known by them, and also things shall be made
known by them which otherwise could not be
known.

Thus God has provided a means that man,
through faith, might work mighty miracles; there-
fore he cometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of
speaking these words the king rejoiced exceedingly,
and gave thanks to God, saying: Doubtless a great
mystery is contained within these plates, and these
interpreters were doubtless prepared for the purpose
of unfolding all such mysteries to the children of
men.

O how marvelous are the works of the Lord, and
how long doth he suffer with his people; yea, and
how blind and impenetrable are the understandings
of the children of men; for they will not seek wis-
dom, neither do they desire that she should rule over
them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the
shepherd, and scattereth, and are driven, and are de-
voured by the beasts of the forest.

បញ្ជីរបស់ស៊ីនិញ— ជាដំណើររឿងអំពីប្រជាជនទ្រង់ ចាប់តាំងពីពេលដែលពួកគេបានចាកចេញពីដែនដីសាវ៉ាហិមឡាមក រហូតដល់ពេលដែលពួកគេបានត្រូវដោះលែងឲ្យរួចពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកសាសន៍លេមីន។

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarahemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

ម៉ូសាយ 9

Mosiah 9

- ១ ខ្ញុំ ស៊ីនិញ ដោយបានទទួលការបង្រៀននូវគ្រប់ភាសានៃពួកសាសន៍នីហ្វេ ហើយដោយបានដឹងអំពីដែនដីនីហ្វេ ឬដែនដីនៃកេរ៉ុអាករ ដំបូងរបស់ពួកអយ្យកេយើង ហើយដោយត្រូវបានចាត់ឲ្យធ្វើជាអ្នកស៊ើបការណ៍ទៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍លេមីន ដើម្បីស៊ើបអំពីកងកម្លាំងរបស់គេ ដើម្បីឲ្យកងទ័ពរបស់យើងមកវាយប្រហារ ហើយបំផ្លាញគេចោល — ប៉ុន្តែ កាលខ្ញុំបានឃើញអ្វីៗដែលល្អនៅក្នុងចំណោមពួកគេ នោះខ្ញុំមានសេចក្តីប្រាថ្នាថា ពួកគេមិនត្រូវបំផ្លាញចោលឡើយ។
- ២ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានជជែកជាមួយនឹងបងប្អូនខ្ញុំនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ព្រោះខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់យើងធ្វើមេត្រីភាពជាមួយនឹងពួកគេ ប៉ុន្តែគេជាមនុស្សឃោរឃៅ ហើយស្រែកឈាមទើបបានបញ្ជាថា ត្រូវយកខ្ញុំទៅសម្លាប់ចោលវិញ តែខ្ញុំត្រូវបានសង្គ្រោះដោយមានការខ្ជាយឈាមដ៏ច្រើន គ្រឿងឱក្រមប្រយុទ្ធគាំតាំងនឹងឱក្រម បងប្អូនគាំតាំងនឹងបងប្អូន រហូតដល់កងទ័ពរបស់យើងមួយធំ ត្រូវបានបំផ្លាញចោលបង់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ឯពួកយើងដែលនៅសល់ពីស្លាប់ ក៏បានត្រឡប់មកដែនដីសាវ៉ាហិមឡាវិញ ដើម្បីតំណាលរឿងប្រាប់ប្រពន្ធគេ និងកូនចៅគេ។
- ៣ ក៏ប៉ុន្តែ ដោយខ្ញុំមានចិត្តចង់បានដែនដីនៃកេរ៉ុអាកររបស់ពួកអយ្យកេយើងហួសប្រមាណ ក៏បានប្រមូលអស់អ្នកណាដែលមានប្រាថ្នាចង់ឡើងទៅ យកដែនដីនោះ ហើយបានចាប់ផ្តើមដំណើររបស់យើងជាថ្មីម្តងទៀតទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីឡើងទៅកាន់ដែនដីនោះ តែយើងត្រូវរងទុក្ខដោយអំណាចអត់ និងសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏លឺចាប់ផ្សេង ព្រោះយើងកម្រចាំដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើង។
- ៤ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែបន្ទាប់ពីបានដើររសាត់ព្រាត់អស់ជាច្រើនថ្ងៃនៅក្នុងទីរហោស្ថាន នោះយើងបានបោះត្រសាលរបស់យើងនៅ ត្រង់កន្លែងដែលបងប្អូនយើងត្រូវបានស្លាប់ គឺនៅជិតដែនដីរបស់ពួកអយ្យកេយើង។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានទៅម្តងទៀតជាមួយនឹងពួកក្រុមខ្ញុំបួននាក់ ចូលទៅក្នុងទីក្រុងមួយ ទៅគាល់ស្តេច ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចបានដឹងអំពីព្រះទ័យរបស់ស្តេច ហើយដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចបានដឹងថា តើខ្ញុំអាចចូលទៅជាមួយនឹងប្រជាជនខ្ញុំ ហើយគ្រងយកដែនដីនោះ ដោយសេចក្តីសុខសាន្តបានឬទេ។

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a blood-thirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

- ៦ ហើយខ្ញុំបានចូលទៅគាល់ស្តេច ហើយទ្រង់បានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងខ្ញុំថា ខ្ញុំអាចយកដែនដីលីហេ-នីហ្វេ និងដែនដីសៃឡោមបាន។
- ៧ ហើយទ្រង់ក៏បានបញ្ជាឲ្យប្រជាជនរបស់ទ្រង់ចាកចេញពីដែនដីនោះ ហើយខ្ញុំ និងប្រជាជនខ្ញុំបានចូលទៅ ដើម្បីយើងអាចយកដែនដីនោះ។
- ៨ ហើយយើងបានចាប់ផ្តើមសង់អគារ ហើយជួសជុលកំផែងទីក្រុង មែនហើយ គឺកំផែងទីក្រុងលីហេ-នីហ្វេ និងទីក្រុងសៃឡោម។
- ៩ ហើយយើងបានចាប់ផ្តើមភ្ជួរដីដាំដុះ មែនហើយ ដោយបណ្តោះគ្រាប់ពូជគ្រប់មុខ មានទាំងគ្រាប់ពោត និងស្រូវសាលី និងស្រូវឱក និងនីអាស និងស៊ីអ៊ុម និងគ្រាប់ពូជនៃផ្លែឈើគ្រប់យ៉ាង ហើយយើងបានចាប់ផ្តើមចម្រើនឡើងនៅលើដែនដីនោះ។
- ១០ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាឧបាយកល និងកលល្បិចរបស់ស្តេចលេមីន ដើម្បីនាំប្រជាជនខ្ញុំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងសេវកភាព បានជាទ្រង់សុខចិត្តឲ្យយើងយកដែនដីនោះ។
- ១១ ហេតុដូច្នេះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីយើងបានអាស្រ័យនៅលើដែនដីនេះ អស់រយៈពេល១២ឆ្នាំមក ស្តេចលេមីនក៏ចាប់ផ្តើមមានកង្វល់ក្នុងចិត្ត ក្រែងលោដោយមធ្យោបាយណាមួយ ប្រជាជនខ្ញុំមានកម្លាំងខ្លាំងពូកែនៅលើដែនដីនេះ ដែលធ្វើឲ្យពួកគេមិនអាចមានជ័យជម្នះមកលើប្រជាជនខ្ញុំ ហើយមិនអាចនាំប្រជាជនខ្ញុំឲ្យធ្លាក់ក្នុងសេវកភាពបាន។
- ១២ ឥឡូវនេះ ពួកគេជាមនុស្សខ្ជិលច្រអូស ហើយថ្វាយបង្គំរូបព្រះហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេមានបំណងចង់នាំពួកយើងឲ្យធ្លាក់ក្នុងសេវកភាព ដើម្បីគេអាចលោភលន់លើការងារពិកម្លាំងនៃយើង មែនហើយ ដើម្បីគេអាចយកប្លូងចៀមនៅលើវាលស្មៅរបស់យើងធ្វើជាអាហារ។
- ១៣ ហេតុដូច្នេះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចលេមីនបានចាប់ផ្តើមចាក់រុកប្រជាជនទ្រង់ឲ្យពួកគេទាស់ទែងនឹងប្រជាជនខ្ញុំ ហេតុដូច្នេះហើយ ក៏ចាប់ផ្តើមមានសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយនៅលើដែនដី។
- ១៤ ត្បិតនៅឆ្នាំទីដប់បីនៃរជ្ជកាលខ្ញុំ នៅលើដែនដីនីហ្វេ នៅខាងត្បូងដែនដីសៃឡោម កាលប្រជាជនខ្ញុំកំពុងតែឲ្យទឹក និងចំណីដល់ហ្វូងចៀម ហើយកំពុងតែភ្ជួររាស់ដីគេ នោះស្រាប់តែមានពលទ័ពនៃពួកសាសន៍លេមីនមួយកង ដ៏មានចំនួនច្រើនបានវាយមកលើពួកគេ ហើយបានចាប់ផ្តើមសម្លាប់ពួកគេ ហើយដណ្តើមយកប្លូងចៀម និងពោតពីចម្ការរបស់គេទៅ។

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

១៥ មែនហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេដែលនៅរស់ពី ស្លាប់ទាំងប៉ុន្មាន ក៏បានរត់គេចខ្លួនចូលទៅក្នុងទីក្រុងនីហ្វេ ហើយ បានសូមឲ្យខ្ញុំការពារពួកគេ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានប្រដាប់ពួកគេដោយ ធ្នូ និងព្រួញ និងដាវ និងសាប និងដំបង និងខ្សែដង្កក់ និងគ្រឿង សស្រ្តាវុធគ្រប់យ៉ាង ដែលយើងអាចធ្វើបាន ឯខ្ញុំ និងប្រជាជនខ្ញុំ ក៏ បានចេញទៅតតាំងនឹងពួកសាសន៍លេមីន។

១៧ មែនហើយ ដោយកម្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ យើងបានទៅច្បាំងនឹង ពួកសាសន៍លេមីន ព្រោះខ្ញុំ និងប្រជាជនខ្ញុំ បានអំពាវនាវដល់ព្រះ អម្ចាស់ សូមឲ្យទ្រង់ជួយដោះលែងយើងឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃ ពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ព្រោះយើងបានភ្ញាក់ឡើង ដោយនឹក ឃើញដល់ការដោះលែងនៃពួកអយ្យកោរបស់យើង។

១៨ ហើយព្រះទ្រង់បានឮសម្រែកអំពាវនាវរបស់យើង ហើយបាន ឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់យើង ហើយយើងបានចេញទៅដោយ ឥទ្ធិបូជារបស់ទ្រង់ មែនហើយ យើងបានចេញទៅតតាំងនឹងពួក សាសន៍លេមីន ហើយក្នុងរយៈពេលមួយថ្ងៃមួយយប់ យើងបាន សម្លាប់ពួកគេអស់បីពាន់និងសែសិបបីនាក់ យើងបានសម្លាប់ពួកគេ រហូតដល់យើងដេញពួកគេចេញពីដែនដីរបស់យើងទៅ។

១៩ រីឯខ្ញុំវិញ បានជួយកប់សាកសពរបស់គេដោយដៃខ្ញុំផ្ទាល់។ ហើយមើលចុះ យើងមានសេចក្តីសោកសៅ និងសេចក្តីទ្រុឌទ្រោម សោក ជាខ្លាំងចំពោះបងប្អូនយើងចំនួនពីររយចិតសិបប្រាំបួននាក់ ដែល ត្រូវបានស្លាប់។

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

ម៉ូសាយ 10

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានចាប់ផ្តើមកសាងនគរឡើងវិញ ហើយយើងបានចាប់ផ្តើមយកដែនដីនោះទៀត ដោយសេចក្តីសុខសាន្ត ហើយខ្ញុំបានបញ្ជាថា ត្រូវធ្វើគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចមានគ្រឿងសស្ត្រាវុធសម្រាប់ប្រជាជនខ្ញុំគ្រប់នឹងពួកសាសន៍លេមីន នៅពេលពួកនេះនឹងឡើងមកធ្វើសង្គ្រាមនឹងប្រជាជនខ្ញុំទៀត។
- ២ ហើយខ្ញុំដាក់ទាហានយាមជុំវិញដែនដី ដើម្បីកុំឲ្យពួកសាសន៍លេមីនអាចវាយមកលើពួកយើងបានដោយពុំដឹងខ្លួន ហើយបំផ្លាញពួកយើងចោលទៀត ហើយខ្ញុំបានការពារប្រជាជន និងប្លង់ចៀមរបស់ខ្ញុំតាមរបៀបនេះ ហើយការពារគេកុំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានគ្រងដែនដីរបស់ពួកអយ្យកោយើងទុកជាមរតកអស់ជាច្រើនឆ្នាំ មែនហើយ គឺអស់រយៈពេលម្ភៃពីរឆ្នាំ។
- ៤ ហើយខ្ញុំបានចាត់ឲ្យពួកប្រុសក្នុងរាស់ដី ហើយដាំគ្រាប់ធញ្ញជាតិព្រមទាំងផ្លែឈើគ្រប់យ៉ាង។
- ៥ ហើយខ្ញុំបានចាត់ឲ្យពួកស្ត្រីស្រាវរវៃ ហើយនៀយហាត់ធ្វើការ ហើយធ្វើការងារ ហើយត្បាញសំពត់ទេសឯកយ៉ាងម៉ដ្ឋគ្រប់យ៉ាង មែនហើយ និងសំពត់គ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីយើងអាចស្លៀកពាក់បិទបាំងភាពអាក្រក់របស់យើង ម៉្លោះហើយ យើងបានចម្រើនឡើងនៅលើដែនដី — ម៉្លោះហើយ យើងមានសេចក្តីសុខសាន្តនៅលើដែនដីត្រង់មក អស់រយៈពេលម្ភៃពីរឆ្នាំមក។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចលេមីនបានសុគតទៅ ហើយបុត្ររបស់ទ្រង់បានសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់។ ហើយទ្រង់បានចាប់ផ្តើមចាក់រុកប្រជាជនទ្រង់ឲ្យបះបោរទាស់នឹងប្រជាជនខ្ញុំ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានរៀបចំធ្វើសង្គ្រាម ហើយឡើងមកច្បាំងនឹងប្រជាជនខ្ញុំ។
- ៧ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានចាត់ឲ្យអ្នកស៊ើបការណ៍ទាំងឡាយទៅសព្វទាំងដែនដីសេមទ្យន ដើម្បីខ្ញុំអាចបានដឹងអំពីការរៀបចំរបស់ពួកគេ ដើម្បីខ្ញុំអាចការពារទប់ទល់នឹងពួកគេ កុំឲ្យពួកគេវាយមកលើប្រជាជនខ្ញុំ ហើយបំផ្លាញប្រជាជនខ្ញុំចោល។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានឡើងមកដល់ខាងជើងនៃដែនដីសែឡោម ដោយមានទ័ពជាច្រើន បុរសប្រដាប់ដោយធ្នូ និងព្រួញ និងដាវ និងសាប និងក្រួស និងខ្សែដង្កក់ ហើយគេកោក្បាលត្រងោល និងអាក្រាត ហើយគេក្រវាត់ស្បែកនៅចង្កុះគេ។

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land— thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានបញ្ជាឲ្យពួកស្រ្តី និង កូនក្មេងនៃប្រជាជនខ្ញុំ ពួកនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយខ្ញុំក៏បានបញ្ជា ពួកបុរសដែលមានវ័យចាស់ តែអាចស្តាយអាវុធបាន ព្រមទាំងពួក កំលោះទាំងអស់ដែលអាចស្តាយអាវុធបាន ឲ្យប្រមូលគ្នាមក ដើម្បី ទៅច្បាំងនឹងពួកសាសន៍លេមីន ហើយខ្ញុំបានដាក់គេតាមលំដាប់ ថ្នាក់ ដោយយោងទៅតាមអាយុរៀងៗខ្លួន។

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានឡើងទៅច្បាំង នឹងពួកសាសន៍លេមីន រីឯខ្ញុំ សូម្បីតែខ្ញុំដែលមានវ័យចាស់ទៅ ហើយ ក៏បានឡើងទៅច្បាំងនឹងពួកសាសន៍លេមីនដែរ។ ហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានឡើងទៅច្បាំងដោយ កម្លាំង នៃព្រះអម្ចាស់។

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

១១ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍លេមីនពុំបានដឹងអ្វីអំពីព្រះអម្ចាស់ឡើយ ក៏ ពុំដឹងពីកម្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេពឹងផ្អែក ទៅលើកម្លាំងរបស់គេផ្ទាល់ប៉ុណ្ណោះ។ ក៏ប៉ុន្តែពួកគេជាប្រជាជន មួយដ៏មានកម្លាំងពូកែ តាមកម្លាំងរបស់មនុស្ស។

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

១២ ពួកគេជាប្រជាជនសាហារ៉ាព្រៃផ្សៃ ហើយស្រែកឈាម មាន ជំនឿទៅលើសណ្តាប់នៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ដែលមានយ៉ាង ដូច្នោះ — គឺជឿថា ពួកគេត្រូវបានដេញចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹម មកពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយនៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ហើយថាប្អូនៗ គេ បានប្រព្រឹត្តខុសទៅលើពួកគេ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ព្រមទាំង បានប្រព្រឹត្តខុសទៅលើពួកគេ កាលដែលកំពុងឆ្លងសមុទ្រដែរ

They were a wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

១៣ ហើយបានប្រព្រឹត្តខុសទៅលើពួកគេទៀត កាលនៅលើដែនដី នៃកេរ្តិ៍អាករដំបូងរបស់គេបន្ទាប់ពីបានឆ្លងសមុទ្រមក ហើយ ការណ៍អស់ទាំងនេះ ក៏ព្រោះតែនិហ្វេស្មោះត្រង់ក្នុងការកាន់តាមព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ — ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបនិហ្វេ ត្រូវ បានប្រោសប្រណីពីព្រះអម្ចាស់ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានឮពាក្យ អធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់លោក ហើយឆ្លើយតបពាក្យទាំងនោះ ហើយលោកបានដឹកនាំពួកគេក្នុងពេលធ្វើដំណើរក្នុងទី រហោស្ថាន។

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord— therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

១៤ តែបងៗរបស់លោកបានខឹងនឹងលោក ពីព្រោះពួកគេពុំយល់នូវ ទំនាក់ទំនងទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ឡើយ ពួកគេក៏ខឹងនឹងលោក ដែរ កាលនៅលើសមុទ្រ ពីព្រោះពួកគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹង ព្រះអម្ចាស់។

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

១៥ ហើយពួកគេបានខឹងនឹងលោកទៀត កាលដែលគេមកដល់ ដែនដីសន្យា ពីព្រោះពួកគេបាននិយាយថា លោកបានដណ្តើមយក អំណាចត្រួតត្រាទៅលើប្រជាជនពីដៃគេ ហើយពួកគេបានរក សម្លាប់លោកចោល។

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

១៦ ហើយពួកគេបានខឹងនឹងលោកទៀត ពីព្រោះលោកបានចាកចូល ក្នុងទីរហោស្ថាន តាមដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាដល់លោក ហើយបានយកបញ្ជីទាំងឡាយដែលធ្លាក់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិននោះ ទៅផង ព្រោះពួកគេបាននិយាយថា លោកបានលួចយកបញ្ជីទាំង នោះទៅ។

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraved on the plates of brass, for they said that he robbed them.

១៧ ម៉្លោះហើយ ទើបពួកគេបានបង្រៀនកូនចៅគេថា ពួកគេត្រូវស្អប់ ប្រជាជននីហ្វែ ហើយថាត្រូវធ្វើហាតគេ ហើយថាពួកគេត្រូវលួច ហើយប្លន់គេ ហើយធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលគេអាចធ្វើបាន ដើម្បី បំផ្លាញគេចោល ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេមានសម្លាប់ដ៏អស់កល្ប ជានិច្ចចំពោះកូនចៅនីហ្វែ។

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

១៨ ដោយមកពីហេតុនេះ ទើបស្តេចលេមីនបានប្រើកលល្បិច ភូតភរ និងពាក្យសន្យាដ៏ល្អៗ ដើម្បីបោកបញ្ឆោតខ្ញុំ ឲ្យខ្ញុំនាំប្រជាជន របស់ ខ្ញុំ មកកាន់ដែនដីនេះ ដើម្បីពួកគេអាចបំផ្លាញប្រជាជនខ្ញុំចោល មែនហើយ យើងបានរងទុក្ខអស់ជាច្រើនឆ្នាំ នៅលើដែនដីនេះ។

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

១៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ ស៊ីនិញ បន្ទាប់ពីបានប្រាប់ប្រជាជនខ្ញុំនូវរឿង អស់ទាំងនេះ អំពីពួកសាសន៍លេមីនហើយ នោះខ្ញុំបានលើកទឹកចិត្ត គេឲ្យទៅធ្វើចម្បាំងដោយសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ដោយដាក់ទឹកចិត្ត របស់គេទៅលើព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងបានតតាំងនឹង ពួកគេប្រទល់មុខ។

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានដេញពួកគេចេញ ពីដែនដីរបស់យើងទៀត ហើយយើងបានសម្លាប់ពួកគេដោយការ កាប់សម្លាប់ដ៏ធំ គឺអស់ជាច្រើនដែលយើងពុំបានរាប់ឡើយ។

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានត្រឡប់មកនៅឯ ដែនដីរបស់យើងវិញ ហើយប្រជាជនខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមឃ្វាលហ្វូង ចៀមគេ ហើយភ្ជួររាស់ដីទៀត។

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

២២ ហើយឥឡូវនេះ ដោយមានវ័យចាស់ ខ្ញុំបានប្រគល់នគរទៅឲ្យ បុត្ររបស់ខ្ញុំម្នាក់ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំពុំនិយាយអ្វីទៀតឡើយ ហើយសូមព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានពរដល់ប្រជាជនខ្ញុំផងចុះ។ អា ម៉ែន។

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

ម៉ូសាយ 11

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ីនិព្វបានប្រគល់នគរឲ្យទៅណូអេ ជាបុត្ររបស់ទ្រង់ម្នាក់ ហេតុដូច្នោះហើយ ណូអេបានចាប់ផ្តើមសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ណូអេ មិនបានដើរតាមដានរបស់បិតាខ្លួនឡើយ។
- ២ គ្រឿងមើលចុះ ទ្រង់មិនបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះនោះទេ តែទ្រង់បានដើរតាមសេចក្តីបំផ្លាញនៃចិត្តរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ទៅវិញ។ ហើយទ្រង់មានភរិយា និងស្នំជាច្រើន។ ហើយទ្រង់បាននាំឲ្យប្រជាជនរបស់ទ្រង់ប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយប្រព្រឹត្តនូវអ្វីៗដែលគួរខ្ពើមខ្ពើម ចំពោះព្រះនៃគ្រូនៃព្រះអម្ចាស់។ មែនហើយ ហើយពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ និងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង។
- ៣ ហើយទ្រង់បានដកពន្ធចំនួនមួយប្រាំនៃអ្វីៗ ដែលប្រជាជនទ្រង់មាន គឺមួយប្រាំនៃមាសរបស់ពួកគេ និងប្រាក់របស់ពួកគេ និងមួយប្រាំនៃស៊ីរូបរបស់ពួកគេ និងស្ពាន់របស់ពួកគេ និងលង្ហិនរបស់ពួកគេ និងដែករបស់គេ ហើយមួយប្រាំនៃសត្វធាត់ៗរបស់ពួកគេ ហើយមួយប្រាំនៃអស់ទាំងធម្មជាតិរបស់គេផង។
- ៤ ហើយពន្ធដារទាំងអស់នេះ គឺទ្រង់យកមកចំណាយសម្រាប់ខ្លួនទ្រង់ និងភរិយាទាំងឡាយទ្រង់ និងស្នំទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយព្រមទាំងពួកសង្ឃទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ និងភរិយាទាំងឡាយរបស់គេ និងស្នំទាំងឡាយរបស់គេផង ម៉្លោះហើយ ទ្រង់បានកែប្រែកិច្ចការរបស់នគរ។
- ៥ ព្រោះទ្រង់បានទម្លាក់ពួកសង្ឃ ដែលបិតាទ្រង់បានតែងតាំងពីមុន ហើយបានតែងតាំងអ្នកថ្មីជំនួសវិញ ពួកនេះបានលើកខ្លួនឡើងក្នុងការឆ្អឹងឆ្អែននៃចិត្តរបស់គេ។
- ៦ មែនហើយ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានទទួលការគាំទ្រក្នុងការខ្ជិលច្រអូសរបស់គេ និងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ និងអំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយរបស់គេ ដោយពន្ធដារដែលស្តេចណូអេបានដកយកពីប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ម៉្លោះហើយ ប្រជាជនបានធ្វើការយ៉ាងខ្លាំងក្លាដើម្បីចិញ្ចឹមអំពើទុច្ចរិត។
- ៧ មែនហើយ ពួកគេក៏បានក្លាយទៅជាអ្នកថ្វាយបង្គំរូបព្រះដែរ ពីព្រោះពួកគេត្រូវបានបញ្ឆោតដោយសម្តីផ្តួមផ្តួលមតិគប្បយោជន៍ បញ្ជើចបញ្ជើរបស់ស្តេច និងពួកសង្ឃ ព្រោះពួកនេះបានពោលពាក្យបញ្ជើចបញ្ជើទៅកាន់គេ។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចណូអេបានសង់អគារដ៏ធំ ហើយល្អជាច្រើន ហើយទ្រង់បានតុបតែងអគារទាំងនោះ ដោយវត្ថុសិល្បៈដ៏ល្អៗធ្វើពីឈើ និងដោយវត្ថុដ៏មានតម្លៃគ្រប់បែបយ៉ាង ធ្វើពីមាស ពីប្រាក់ ពីដែក ពីលង្ហិន ពីស៊ីរូ និងពីស្ពាន់។

Mosiah 11

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

- ៩ ហើយទ្រង់ក៏បានសង់សម្រាប់ខ្លួនទ្រង់នូវរាជវាំងមួយដ៏ធំ ហើយមានបល្ល័ង្កមួយនៅចំកណ្តាល គឺរបស់ទាំងអស់សុទ្ធតែធ្វើពីឈើល្អ ហើយតុបតែងដោយមាស និងប្រាក់ និងដោយវត្ថុមានតម្លៃផ្សេងៗទៀត។
- ១០ ហើយទ្រង់ក៏បានបញ្ជាឲ្យជាងធ្វើគ្រឿងប្រដាប់ដ៏ល្អៗគ្រប់បែបយ៉ាងនៅខាងក្នុងព្រះវិហាររបស់សុទ្ធ គឺធ្វើពីឈើល្អ និងស្ពាន់ និងលង្ហិន។
- ១១ ឯកៅអីទាំងឡាយដែលចាត់ទុកសម្រាប់ពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់ដែលខ្ពស់ជាងកៅអីដទៃទៀតៗនោះ ទ្រង់បានតុបតែងដោយមាសសុទ្ធ ហើយទ្រង់ឲ្យធ្វើបង្អែកនៅខាងមុខកៅអីទាំងនោះ ដើម្បីទុកឲ្យពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់ទាំងនោះផ្អែកខ្លួនហើយដាក់ដៃ នៅពេលគេនិយាយពាក្យភូតភរ និងឥតប្រយោជន៍ទៅកាន់ប្រជាជន។
- ១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានសង់ប៉មមួយ នៅជិតព្រះវិហាររបស់សុទ្ធ មែនហើយ គឺជាប៉មមួយសែនខ្ពស់ គឺខ្ពស់រហូតដល់ទ្រង់ឈរនៅលើប៉មនោះ ហើយអាចទតមើលឃើញដែនដីសែឡោម និងដែនដីសេមទុន ដែលមានពួកសាសន៍លេមិនរស់នៅ ហើយទ្រង់ថែមទាំងអាចទតមើលឃើញដែនដី ដែលនៅព័ទ្ធជុំវិញនោះផង។
- ១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានឲ្យសង់អគារជាច្រើននៅដែនដីសែឡោម ហើយទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យគេសង់ប៉មមួយដ៏ធំនៅលើទួលខាងជើងដែនដីសែឡោម ដែលធ្លាប់ជាកន្លែងសំណាក់របស់កូនចៅនីហ្វែ ទៅពេលគេរត់គេចេញពីដែនដី ម៉្លោះហើយ កិច្ចការទាំងនេះទ្រង់បានធ្វើដោយទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលទ្រង់បានមកពីដកពន្ធរបស់ប្រជាជនទ្រង់។
- ១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានដាក់ព្រះទ័យរបស់ទ្រង់ទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់បានចំណាយពេលរបស់ទ្រង់ទៅលើការរស់នៅដោយអបាយមុខ ជាមួយនឹងភរិយាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ និងស្នំទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ឯពួកសង្ឃរបស់ទ្រង់ក៏បានចំណាយពេលរបស់គេ ជាមួយនឹងពួកស្រីពេស្យាដែរ។
- ១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានដាំចម្ការទំពាំងបាយជូរនៅជុំវិញដែនដី ហើយទ្រង់បានធ្វើប្រដាប់ចម្រាញ់ស្រា ហើយបានធ្វើស្រាទំពាំងបាយជូរជាបរិបូរ ហេតុដូច្នោះហើយទ្រង់បានក្លាយទៅជាអ្នកប្រមឹកម្នាក់ ហើយប្រជាជនរបស់ទ្រង់ក៏ដូច្នោះដែរ។
- ១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមិនបានចាប់ផ្តើមវាយមកលើប្រជាជនទ្រង់ គឺទៅលើក្រុមដែលមានគ្នាតិច ហើយបានសម្លាប់ពួកគេនៅលើស្រែ និងនៅពេលដែលពួកគេកំពុងឃ្វាលប្លូងចៀមគេ។

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breast-work to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

១៧ ហើយស្តេចណូអាបានចាត់ទាហានឲ្យយាមជុំវិញដែនដី ដើម្បី ការពារកុំឲ្យពួកសាសន៍លេមីនចូលមក តែទ្រង់មិនបានចាត់ឲ្យមាន ចំនួនគ្រប់គ្រាន់សោះ ហើយពួកសាសន៍លេមីនបានវាយមកលើពួក គេ ហើយបានសម្លាប់គេបង់ ហើយបានដេញហ្វូងចៀមរបស់គេ ចេញពីដែនដី ម៉្លោះហើយ ពួកសាសន៍លេមីនបានចាប់ផ្តើមបំផ្លាញ ពួកគេ ហើយបានអនុវត្តការសម្តាប់ទៅលើពួកគេ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចណូអាបានចាត់ឲ្យ ពលទ័ពរបស់ទ្រង់ទៅប្រឆាំងនឹងពួកគេ ហើយពួកគេត្រូវបានដេញ ថយក្រោយវិញ ឬក៏ថា ពួកគេបានដេញពួកលេមីនថយក្រោយបាន មួយរយៈ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេក៏ត្រឡប់មកវិញដោយអរិករាយ នឹងរបស់របរ ដែលគេដណ្តើមបានមកវិញ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ ដោយសារជ័យជម្នះដ៏ធំនេះ ពួកគេបានលើកខ្លួន ឡើងក្នុងការឆ្អឹងឆ្អែននៃចិត្តរបស់គេ ពួកគេអួតអាងអំពីកម្លាំងរបស់ គេផ្ទាល់ ដោយនិយាយថា ពួកគេចំនួនហាសិបនាក់ តែអាចតតាំង ឈ្នះលើពួកសាសន៍លេមីនរាប់ពាន់នាក់បាន ម៉្លោះហើយ ពួកគេ បានអួត ហើយបានពេញចិត្តនឹងឈាម និងការខ្ជាយឈាមបងប្អូន គេ ហើយការណ៍នេះក៏មកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ស្តេច និងពួកសង្ឃ របស់គេ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានបុរសម្នាក់ក្នុងចំណោម ពួកគេ មានឈ្មោះថា អ៊ីបីណាដេ ហើយលោកចេញទៅក្នុង ចំណោមពួកគេ ហើយបានចាប់ផ្តើមព្យាករថា ៖ មើលចុះ ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ហើយទ្រង់បានបញ្ជាមកខ្ញុំដូច្នោះថា ចូរ ទៅនិយាយនឹងប្រជាជននេះថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ដូច្នោះថា — វេទនានឹងកើតមានដល់ប្រជាជននេះ ព្រោះយើងបាន ឃើញអំពើក្តីមឆ្លើមទាំងឡាយរបស់គេ និងអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ និងអំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយរបស់គេហើយ ហើយបើសិនជា ពួកគេមិនប្រែចិត្តទេ យើងនឹងមកពិនិត្យពិច័យពួកគេក្នុងសេចក្តី ពិរោធរបស់យើង។

២១ ហើយលើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្ត ហើយត្រឡប់មករកព្រះ អម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេវិញ មើលចុះ យើងនឹងប្រគល់គេទៅក្នុង កណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវគេ មែនហើយ ហើយពួកគេនឹងត្រូវ ធ្លាក់ទៅក្នុងសេវកភាព ហើយពួកគេនឹងត្រូវរងទុក្ខវេទនាដោយដៃ នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ។

២២ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ពួកគេនឹងដឹងថា យើងជា ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ហើយជាព្រះដែលមានសេចក្តីប្រចំណូ នឹងមកពិនិត្យពិច័យអំពើទុច្ចរិតនៃស្រ្តីយើង។

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

២៣ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា លើកលែងតែប្រជាជននេះ ប្រែចិត្ត ហើយត្រឡប់មករកព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេវិញ នោះពួកគេនឹងត្រូវផ្អាកទៅក្នុងសេវកភាព ហើយគ្មាននរណានឹងដោះលែងគេឡើយ លើកលែងតែព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូជ្ជប៉ុណ្ណោះ។

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

២៤ មែនហើយ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា កាលណាពួកគេនឹងអំពាវនាវដល់យើង នោះយើងក្រព្វសូរស័ព្ទមករបស់គេណាស់ មែនហើយ យើងនឹងទុកឲ្យគេត្រូវវាយដោយពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេវិញ។

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

២៥ ហើយលើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្ត ដោយស្លៀកពាក់សំពត់ផ្ទៃ និងផេះ ហើយស្រែកអំពាវនាវយ៉ាងខ្លាំងទៅព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ នោះយើងនឹងពុំព្រាបអធិស្ឋានរបស់គេឡើយ ហើយយើងក៏មិនដោះលែងគេឲ្យរួចផុតពីសេចក្តីវេទនាទាំងឡាយរបស់គេដែរ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ហើយទ្រង់បានបញ្ជាមកខ្ញុំថាដូច្នោះ។

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

២៦ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអំប៊ីណាដេបាននិយាយពាក្យទាំងនេះទៅកាន់ពួកគេហើយ ស្រាប់តែពួកគេខឹងនឹងលោក ហើយបានស្វែងរកផ្តាច់ជីវិតលោកចោល ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានដោះលែងលោកឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកគេវិញ។

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

២៧ ឥឡូវនេះ កាលស្តេចណូអេបានឮពាក្យដែលអំប៊ីណាដេបាននិយាយទៅកាន់ប្រជាជនហើយ ទ្រង់ក៏ខ្មាល់ដែរ ហើយមានបន្ទូលថា ៖ តើអំប៊ីណាដេ ជាអ្នកណាដែលមកជំនុំជំរះយើង និងប្រជាជនយើង ឬនរណាទៅជាព្រះ ដែលនឹងនាំមកនូវសេចក្តីវេទនាដ៏ធំដល់ប្រជាជនយើងយ៉ាងនេះ?

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

២៨ យើងបញ្ជាឲ្យអ្នកទៅហៅអំប៊ីណាដេមកទីនេះ ដើម្បីយើងនឹងសម្លាប់គាត់ចោល ព្រោះគាត់បាននិយាយនូវពាក្យទាំងនេះ ដើម្បីគាត់អាចបានចាក់រុកឲ្យប្រជាជនយើងខឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយធ្វើឲ្យមានការទាស់ទែងគ្នានៅក្នុងចំណោមប្រជាជនយើង ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងសម្លាប់គាត់ចោល។

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

២៩ ឥឡូវនេះ ភ្នែករបស់ប្រជាជនខ្លាត់ ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាពួកគេធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងពាក្យរបស់អំប៊ីណាដេ ហើយចាប់ពីពេលនោះមក ពួកគេរកចាប់លោក ឯស្តេចណូអេបានធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ដែរ ហើយពុំប្រែចិត្តចំពោះអំពើអាក្រក់ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ឡើយ។

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

ម៉ូសាយ 12

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំក្រោយមក អ័បីណាដៃបានមកក្នុងចំណោមពួកគេដោយក្លែងខ្លួនកុំឲ្យពួកគេស្គាល់ ហើយបានចាប់ផ្តើមព្យាករនៅក្នុងចំណោមពួកគេថា ៖ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានបញ្ជាមកខ្ញុំដូច្នោះថា — អ័បីណាដៃ ចូរអ្នកទៅព្យាករដល់ស្រ្តីយើងនេះ ព្រោះពួកគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងពាក្យរបស់យើង ពួកគេពុំបានប្រែចិត្តពីអំពើអាក្រក់របស់គេឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងទៅពិនិត្យពិច័យគេ ដោយសេចក្តីពិរោធរបស់យើង មែនហើយ ដោយសេចក្តីពិរោធដ៏ខ្លាំងក្លារបស់យើង យើងនឹងទៅពិនិត្យពិច័យគេក្នុងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់គេ។
- ២ មែនហើយ វេទនាដល់តំណនេះចុះ! ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ ចូរលាដៃរបស់អ្នក ហើយព្យាករថា ៖ គ្យិក ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា មនុស្សជំនាន់នេះ ដោយមកពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ពួកគេនោះនឹងត្រូវនាំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងសេរកភាព ហើយនឹងត្រូវទះកំផ្លៀងមែនហើយ ហើយត្រូវមនុស្សបណ្តេញចេញ ហើយនឹងត្រូវស្លាប់ ដក់នៅលើអាកាស និងឆ្កែ មែនហើយ ព្រមទាំងសត្វព្រៃទាំងឡាយ នឹងហែកសាច់ស៊ីសាច់គេ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ជីវិតរបស់ស្តេចណូអេនឹងមានតម្លៃស្មើទៅនឹងសំពត់មួយនៅក្នុងឡឆ្អឹងក្តៅប៉ុណ្ណោះ ព្រោះទ្រង់នឹងដឹងថា យើងជាព្រះអម្ចាស់។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា យើងនឹងវាយស្រ្តីយើងនេះ ដោយសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏លឺលឺចាប់ មែនហើយ ដោយអំណាចអត់ ដោយជំងឺអាសន្នរោគ ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យពួកគេស្រែកទ្រហោអស់ទាំងថ្ងៃ។
- ៥ មែនហើយ ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យមានបន្ទុកជាប់នៅលើខ្នងពួកគេ ហើយពួកគេនឹងត្រូវដឹក ដូចជាសត្វលាដែលគ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា យើងនឹងធ្វើឲ្យព្រិលធ្លាក់មកលើចំណោមពួកគេ ហើយព្រិលនឹងវាយគេ ហើយគេក៏នឹងត្រូវបានវាយដោយខ្យល់បូព៌ា ហើយសត្វល្អិតនឹងបំផ្លាញដីគេ ព្រមទាំងស៊ីគ្រាប់ពូជរបស់គេផង។
- ៧ ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានវាយដោយអាសន្នរោគដ៏សាហាវ — ហើយការណ៍អស់ទាំងនេះ យើងនឹងធ្វើឡើង ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ។

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying — Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence— and all this will I do because of their iniquities and abominations.

៨ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា លើកលែងតែគេប្រែចិត្ត បើ ពុំនោះសោតទេ យើងនឹងបំផ្លាញគេឲ្យស្លាប់ពីលើផ្ទៃផែនដី ក៏ ប៉ុន្តែគេនឹងទុកបញ្ជីមួយ ហើយយើងនឹងរក្សាបញ្ជីទាំងនោះ ទុក សម្រាប់ពួកសាសន៍ផ្សេងៗទៀត ដែលនឹងមកយកដីនេះ មែន ហើយ យើងធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីបង្ហាញនូវអំពើគួរឲ្យខ្ពើមខ្ពើមទាំង ឡាយរបស់ស្រ្តីនេះដល់ពួកសាសន៍ផ្សេងៗទៀត។ ហើយអំបី ណាដែលបានព្យាករណ៍ជាច្រើនទៀតទាស់នឹងប្រជាជននេះ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានខឹងនឹងលោក ហើយគេចាប់លោកចង នាំយកទៅគាល់ស្តេច ហើយទូលទៅស្តេច ថា ៖ មើលចុះ យើងខ្ញុំបាននាំបុរសម្នាក់មកចំពោះទ្រង់ ជាអ្នកដែល បានព្យាករណ៍អំពីប្រជាជនទ្រង់ ហើយបាននិយាយថា ព្រះ ទ្រង់នឹងបំផ្លាញប្រជាជនរបស់ទ្រង់ចោល។

១០ ហើយបុរសនេះថែមទាំងបានព្យាករណ៍អំពីជីវិតរបស់ទ្រង់ ផង ហើយបាននិយាយថា ជីវិតរបស់ទ្រង់ដូចជាសំពត់ដែលនៅក្នុង ឡភ្លើង។

១១ ហើយមួយទៀត គាត់បាននិយាយថា ទ្រង់នឹងទៅដូចជាចំបើង គឺដូចជាចំបើងស្ងួតនៅវាលស្រែ ដែលត្រូវសត្វចោលពីលើ ហើយ ជាន់ឈ្នីក្រោមជើង។

១២ ហើយមួយទៀត គាត់បាននិយាយថា ទ្រង់នឹងទៅដូចជាផ្កាបន្លា កាលណារីកពេញហើយ បើសិនជាខ្យល់បក់ត្រូវ នោះនឹងរសាត់ ទៅលើផ្ទៃដី។ ហើយគាត់បានធ្វើបូកដូចជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មាន បន្ទូលដូច្នោះ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា ការណ៍អស់ទាំងនេះនឹង កើតមានដល់ទ្រង់ លើកលែងតែទ្រង់ប្រែចិត្ត ហើយនេះក៏ដោយ សារតែអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះរាជាអើយ តើទ្រង់បានធ្វើអំពើអាក្រក់ដ៏ធំ យ៉ាងណាទៅ ឬក៏ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ បានធ្វើអំពើបាបដ៏ធំយ៉ាង ណាទៅ បានជាយើងរាល់គ្នានេះ ត្រូវព្រះទ្រង់កាត់ទោស ឬក៏ត្រូវ បុរសនេះជំនុំជំរះដូច្នោះ?

១៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះរាជាអើយ មើលចុះ យើងជាមនុស្សឥត ទោស ឯព្រះរាជា ទ្រង់ក៏ពុំបានធ្វើអំពើបាបដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ បុរសនេះបាននិយាយកុហកអំពីទ្រង់ ហើយគាត់បានព្យាករណ៍ដោយ ឥតប្រយោជន៍។

១៥ ហើយមើលចុះ យើងជាមនុស្សខ្លាំងពូកែ យើងនឹងពុំធ្លាក់ទៅក្នុង សេវកភាព ឬក៏នឹងត្រូវចាប់ជាឈ្លីយដោយពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ យើងឡើយ មែនហើយ ទ្រង់បានចម្រើនឡើងនៅលើផែនដីនេះ ហើយទ្រង់ក៏នឹងចម្រើនឡើងនៅថ្ងៃក្រោយដែរ។

១៦ មើលចុះ នេះគឺជាបុរសនោះហើយ យើងខ្ញុំសូមប្រគល់គាត់មក ក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ចុះ ទ្រង់មានព្រះទ័យចង់ធ្វើអ្វីដល់គាត់ ក៏សូមធ្វើ តាមព្រះទ័យចុះ។

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

- ១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចណូអាបានបញ្ជាឲ្យ គេយកអ័ប៊ីណាដៃទៅដាក់ក្នុងគុក ហើយទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យពួកសង្ឃ ប្រមូលគ្នាមក ដើម្បីទ្រង់អាចបើកការប្រជុំ ដើម្បីពិភាក្សាថា តើទ្រង់ ត្រូវធ្វើអ្វីដល់លោក។
- ១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានទូលទ្រង់ថា ៖ ចូរនាំលោកនោះមកទីនេះ ដើម្បីពួកយើងចោទសួរគាត់ ហើយស្តេច បានបញ្ជាឲ្យគេនាំលោកមកចំពោះពួកគេ។
- ១៩ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមចោទសួរលោក ក្រែងគេអាចធ្វើឲ្យ លោកនិយាយខុស ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចមានឱកាសនឹងចាប់កំហុស លោកបាន ប៉ុន្តែលោកបានឆ្លើយតបពួកគេដោយគ្នាហាន ហើយ បានឆ្លើយបានគ្រប់ទាំងសំនួររបស់ពួកគេ មែនហើយ ធ្វើឲ្យពួកគេ មានសេចក្តីអស្ចារ្យខ្លាំង ព្រោះលោកបានឆ្លើយតបបានគ្រប់ទាំង សំនួររបស់ពួកគេ ហើយបានផ្ទៀងផ្ទាត់ពួកគេគ្រប់អស់ទាំងពាក្យ របស់គេផង។
- ២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេម្នាក់បាននិយាយទៅ កាន់លោកថា ៖ តើពាក្យទាំងឡាយដែលបានសរសេរទុក ហើយ បានបង្រៀនដោយពួកអយ្យកោរបស់យើង ដូចតទៅនេះមានន័យ ថាដូចម្តេច?
- ២១ ឱល្អណាស់ហ្ន៎ គឺជើងនៃអ្នកនោះដែលដើរលើភ្នំ ជាអ្នកដែលនាំ ដំណឹងល្អមក ហើយប្រកាសប្រាប់ពីសេចក្តីសុខសាន្ត ជាអ្នកដែល នាំដំណឹងល្អពីការប្រសើរមក ហើយថ្លែងប្រាប់ពីសេចក្តីសង្គ្រោះ គឺជាអ្នកដែលពោលដល់ក្រុងស៊ីយ៉ូនថា ព្រះនៃអ្នកទ្រង់សោយរាជ្យ
- ២២ មានពួសំឡេងពួកចាំយាមរបស់អ្នក បន្លឺសំឡេងឡើងច្រៀងជា ព្រមគ្នា ត្បិតគេនឹងឃើញដោយភ្នែករបស់ខ្លួនគេក្នុងកាលដែលព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់ប្រគល់ក្រុងស៊ីយ៉ូនមកវិញ
- ២៣ អស់ទាំងដឹងកការនៃក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ ចូរបន្លឺសេចក្តី អំណរ ចូរប្រៀងជាមួយគ្នាចុះ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានកម្សាន្តទុក្ខ របស់រាស្ត្រទ្រង់ ក៏បានប្រោសលោះក្រុងយេរូសាឡឹមហើយ
- ២៤ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានលាតព្រះពាហុបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ នៅភ្នែកនៃ គ្រប់ទាំងសាសន៍ ហើយអស់ទាំងចុងផែនដីនឹងបានឃើញសេចក្តី សង្គ្រោះនៃព្រះរបស់យើងរាល់គ្នា?
- ២៥ ហើយឥឡូវនេះ អ័ប៊ីណាដៃបាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ តើ មិនមែនអ្នករាល់គ្នាជាសង្ឃទេឬអី ហើយធ្វើពុតជាបង្រៀន ប្រជាជននេះ ហើយធ្វើពុតជាយល់វិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ តែ បែរជាមានបំណងចង់ឲ្យខ្ញុំពន្យល់ប្រាប់ពីការណ៍ទាំងនេះទៅវិញ?

And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he com-
manded that the priests should gather themselves to-
gether that he might hold a council with them what
he should do with him.

And it came to pass that they said unto the king:
Bring him hither that we may question him; and the
king commanded that he should be brought before
them.

And they began to question him, that they might
cross him, that thereby they might have wherewith
to accuse him; but he answered them boldly, and
withstood all their questions, yea, to their astonish-
ment; for he did withstand them in all their ques-
tions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto
him: What meaneth the words which are written,
and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of
him that bringeth good tidings; that publisheth
peace; that bringeth good tidings of good; that pub-
lisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God
reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the
voice together shall they sing; for they shall see eye
to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places
of Jerusalem; for the Lord hath comforted his peo-
ple, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes
of all the nations, and all the ends of the earth shall
see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests,
and pretend to teach this people, and to understand
the spirit of prophesying, and yet desire to know of
me what these things mean?

២៦ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា វេទនាដល់អ្នកដែលបង្ខំចម្លែងទាំងឡាយនៃព្រះ អម្ចាស់! ព្រោះបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាយល់ការណ៍ទាំងនេះ នោះអ្នក រាល់គ្នាមិនបានយកមកបង្រៀនគេទេ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នា បានបង្ខំចម្លែងទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ហើយ។

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

២៧ អ្នករាល់គ្នាពុំបានតាំងចិត្តរៀនឲ្យយល់ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នក រាល់គ្នាពុំមានប្រាជ្ញាទេ ហេតុដូច្នេះហើយ តើអ្នករាល់គ្នាបង្រៀនអ្វី ដល់ប្រជាជននេះ?

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

២៨ ហើយពួកគេបានឆ្លើយថា ៖ យើងបង្រៀនក្រឹត្យវិន័យលោក ម៉ូសេ។

And they said: We teach the law of Moses.

២៩ ហើយម្យ៉ាងទៀត លោកបាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ បើសិនជា អ្នករាល់គ្នាបង្រៀនក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេមែន ហេតុអ្វីក៏អ្នករាល់ គ្នាមិនកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យនោះ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាទុកចិត្ត ទៅលើសម្បត្តិទ្រព្យវិញ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តអំពើ សហាយស្មន់ទាំងឡាយ ហើយចំណាយកម្លាំងខ្លួនទៅលើពួកស្រី ពេស្យា មែនហើយ ហើយបានធ្វើឲ្យប្រជាជននេះប្រព្រឹត្តអំពើបាប រហូតដល់ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាត់ឲ្យខ្ញុំមកព្យាករទាស់នឹង ប្រជាជននេះ មែនហើយ គឺនឹងមានការណ៍អាក្រក់ដ៏ធំមួយកើត ឡើងដល់ប្រជាជននេះដូច្នេះ?

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

៣០ តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេថា ខ្ញុំនិយាយការពិត? មែនហើយ អ្នក រាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំនិយាយការពិត ហើយអ្នករាល់គ្នាគួរតែរៀនចំពោះ ព្រះ។

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

៣១ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានវាយ ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក គួរតែអ្នករាល់គ្នាបាន និយាយថា អ្នករាល់គ្នាបង្រៀនក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ។ ហើយតើ អ្នកដឹងអ្វីខ្លះអំពីក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេនោះ? តើសេចក្តីសង្គ្រោះ បានមកដោយសារក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេឬ? តើអ្នកនិយាយថាដូច ម្តេច?

And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

៣២ ហើយពួកគេបានឆ្លើយតបថា សេចក្តីសង្គ្រោះបានមកដោយ សារក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ។

And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

៣៣ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ អំបិលណាដៃបាននិយាយទៅគេថា ៖ ខ្ញុំដឹងថា បើ សិនជាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ អ្នករាល់គ្នា នឹងបានសង្គ្រោះហើយ មែនហើយ បើសិនជាអ្នកកាន់តាមព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានដល់លោកម៉ូសេ នៅលើភ្នំសីណាយថា ៖

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

៣៤ យើងជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃអ្នក ដែលបាននាំអ្នកចេញពីផ្ទះពួក បាវបម្រើនៅស្រុកអេស៊ីព្យូម។

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

៣៥ អ្នកមិនត្រូវមានព្រះឯណាទៀត នៅចំពោះយើងឲ្យសោះ។

Thou shalt have no other God before me.

៣៦ អ្នកមិនត្រូវធ្លាក់ធ្វើរូបណាសម្រាប់អ្នក ឬក៏ធ្វើរូបណាឲ្យដូចជាអ្វី នៅស្ថានសួគ៌ខាងលើ ឬអ្វីដែលនៅផែនដីខាងក្រោមឡើយ។

Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

៣៧ ឥឡូវនេះ អ័ប៊ីណាដេបាននិយាយទៅពួកគេថា តើអ្នករាល់គ្នា បានធ្វើតាមអស់ទាំងនេះហើយឬនៅ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទេ អ្នក រាល់គ្នាពុំទាន់បានធ្វើតាមទេ។ ហើយតើអ្នករាល់គ្នាបានបង្រៀន ប្រជាជននេះថា គេត្រូវធ្វើការណ៍អស់ទាំងនេះឬនៅ? ខ្ញុំប្រាប់អ្នក ថា ទេ អ្នករាល់គ្នាពុំទាន់បានបង្រៀនទេ។

Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

ម៉ូសាយ 13

- ១ ហើយឥឡូវនេះ កាលស្តេចបានឮពាក្យអស់នេះហើយ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសង្ឃថា ៖ ចូរយកបុរសនេះទៅសម្លាប់ចោលទៅ ព្រោះយើងមិនដឹងទុកគាត់ធ្វើអ្វីទេ ព្រោះគាត់ជាមនុស្សឆ្គួត។
- ២ ហើយពួកគេបានស្ទុះមកបម្រុងនឹងចាប់លោក តែលោកបានតនឹងគេវិញ ហើយបាននិយាយទៅគេថា ៖
- ៣ ចូរកុំប៉ះខ្ញុំឲ្យសោះ ព្រោះព្រះទ្រង់នឹងវាយអ្នករាល់គ្នាជាមិនខានឡើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាដាក់ដៃមកលើខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំពុំទាន់បានប្រគល់សារ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំឲ្យមកប្រគល់នៅឡើយទេ ខ្ញុំពុំទាន់បានប្រាប់អ្នករាល់គ្នានូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាសូមឲ្យខ្ញុំប្រាប់នោះឡើយដែរ ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះទ្រង់នឹងពុំទុកឲ្យខ្ញុំត្រូវបំផ្លាញនៅពេលនេះទេ។
- ៤ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំត្រូវបំពេញព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលព្រះទ្រង់បានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ ហើយពីព្រោះខ្ញុំបានប្រាប់ការពិតដល់អ្នក ស្រាប់តែអ្នករាល់គ្នាបានខឹងនឹងខ្ញុំទៅវិញ។ ហើយមួយទៀត ពីព្រោះខ្ញុំបានប្រាប់ពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នោះអ្នករាល់គ្នាបានវិនិច្ឆ័យមកលើរូបខ្ញុំថា ខ្ញុំជាមនុស្សឆ្គួតវិញ។
- ៥ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអំប៊ីណាដេបាននិយាយពាក្យអស់ទាំងនេះហើយ ប្រជាជនរបស់ស្តេចណូអេ ពុំហ៊ានប៉ះពាល់ដល់លោកឡើយ ព្រោះព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បានសណ្ឋិតមកលើលោក ហើយមុខលោកភ្លឺចែងចាំង ដូចជាលោក ម៉ូសេ កាលនៅលើភ្នំសីណាយ កំពុងទូលនឹងព្រះអម្ចាស់ដូច្នោះហើយ។
- ៦ ហើយលោកបាននិយាយដោយអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចពីព្រះ ហើយលោកបាននិយាយតទៅទៀតថា ៖
- ៧ អ្នករាល់គ្នាឃើញទេថា អ្នករាល់គ្នាគ្មានអំណាចនឹងសម្លាប់ខ្ញុំបានឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់សាររបស់ខ្ញុំសិនចុះ។ មែនហើយ ខ្ញុំយល់ថាពាក្យខ្ញុំនេះ កាត់ទំលុះដល់បេះដូងអ្នក ពីព្រោះខ្ញុំប្រាប់អ្នកនូវការពិត អំពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក។
- ៨ មែនហើយ ហើយពាក្យសម្តីរបស់ខ្ញុំធ្វើឲ្យអ្នកពោរពេញទៅដោយការងឿងឆ្ងល់ ការចម្លែក និងកំហឹង។
- ៩ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់សាររបស់ខ្ញុំសិនចុះ ហើយបន្ទាប់ពីនេះទៅទោះជាខ្ញុំទៅទីណាក៏ដោយ ក៏មិនជាការអ្វីដែរ ប្រសិនបើខ្ញុំបានរួច។
- ១០ ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកប៉ុណ្ណោះថា បន្ទាប់ពីនេះទៅ អ្វីដែលអ្នកធ្វើដល់ខ្ញុំ នឹងទៅជាករុ ហើយជាស្រមោលអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃក្រោយ។

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

- ១១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមអានជូនអ្នកនូវព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃ ព្រះ ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ព្រោះខ្ញុំយល់ថា ព្រះបញ្ញត្តិទាំងនេះ ពុំទាន់បានសរសេរទុកនៅក្នុងបេះដូងរបស់អ្នកនៅឡើយទេ ខ្ញុំ យល់ថា អ្នករាល់គ្នាបានរៀន ហើយបានបង្រៀនអំពីអំពើទុច្ចរិតជា ភាគច្រើន នៅក្នុងជីវិតអ្នក។
- ១២ ហើយឥឡូវនេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាចាំទុកចុះថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅ កាន់អ្នកថា ៖ អ្នកមិនត្រូវធ្លាក់ធ្វើរូបណាសម្រាប់អ្នក ឬក៏ធ្វើរូបណា ឲ្យដូចជាអ្វីនៅស្ថានសួគ៌ខាងលើ ឬអ្វីដែលនៅផែនដីខាងក្រោម ឬអ្វីដែលនៅក្នុងទឹកដែលទាបជាងដីឡើយ។
- ១៣ ហើយមួយទៀតថា ៖ អ្នកមិនត្រូវក្រាបសំពះនៅចំពោះរបស់ ទាំងនោះ ឬបម្រើរបស់ទាំងនោះឡើយ គួរតែយើងជាព្រះអម្ចាស់ជា ព្រះនៃអ្នក យើងមានសេចក្តីប្រថុណ្ណ ក៏ពិនិត្យពិចារណាអំពីទុច្ចរិតទាំង ឡាយរបស់ឪពុកទៅលើកូនចៅរហូតដល់បី ហើយបួនគំណ ចំពោះអស់អ្នកណាដែលស្អប់យើង
- ១៤ ហើយយើងបង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ទាំងពាន់គំណនៃ ពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់យើង ហើយកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ យើង។
- ១៥ អ្នកមិនត្រូវចេញព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ជា អសារឥតការឡើយ គួរតែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមិនរាប់ជាឥតទោស ដល់អ្នកណា ដែលចេញព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ជាអសារឥតការនោះ ទេ។
- ១៦ អ្នកត្រូវនឹកចាំពីថ្ងៃឈប់សម្រាក ដើម្បីញែកថ្ងៃនោះចេញជា បរិសុទ្ធ។
- ១៧ ក្នុងរវាងប្រាំមួយថ្ងៃ នោះត្រូវឲ្យអ្នកធ្វើអស់ទាំងការណ៍របស់អ្នក ចុះ
- ១៨ តែងថ្ងៃទីប្រាំពីរ នោះគឺជាថ្ងៃឈប់សម្រាកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះនៃអ្នកវិញ នោះអ្នកមិនត្រូវធ្វើអ្វីឲ្យសោះ ទោះខ្លួនអ្នក ឬកូន ប្រុសអ្នក ឬកូនស្រីអ្នកក្តី ទោះបាវប្រុសអ្នក ឬបាវស្រីអ្នកក្តី ទោះ គោក្របីអ្នក ឬអ្នកដទៃដែលនៅផ្ទះអ្នកក្តី។
- ១៩ គួរតែក្នុងប្រាំមួយថ្ងៃព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើផ្ទៃមេឃ និងផែនដី និងសមុទ្រ និងរបស់សព្វសារពើនៅស្ថានទាំងនោះដែរ ហេតុ ដូច្នោះហើយ បានជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានពរដល់ថ្ងៃឈប់ សម្រាក ហើយក៏ញែកថ្ងៃនោះចេញជាបរិសុទ្ធ។
- ២០ អ្នកត្រូវគោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុកអ្នក និងម្តាយអ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នក បានអាយុវែងនៅលើផែនដី ដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នក ទ្រង់ បានប្រទានឲ្យអ្នក។
- ២១ អ្នកមិនត្រូវសម្លាប់មនុស្សឲ្យសោះ។

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;

And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

Remember the sabbath day, to keep it holy.

Six days shalt thou labor, and do all thy work;

But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;

For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

Thou shalt not kill.

- ២២ អ្នកមិនត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើកំផិតឲ្យសោះ។ អ្នកមិនត្រូវលួចឲ្យសោះ។
- ២៣ អ្នកមិនត្រូវធ្វើទីបន្ទាល់ក្លែង ទាស់នឹងអ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួនឲ្យសោះ។
- ២៤ អ្នកមិនត្រូវលោភចង់បានផ្ទះរបស់អ្នកជិតខាងខ្លួនឲ្យសោះ អ្នកមិនត្រូវលោភចង់បានប្រពន្ធនៃអ្នកជិតខាងខ្លួន ឬក៏បារប្រុសគេ ឬបារស្រីគេក្តី ឬគោគេ ឬលាគេ ឬរបស់អ្វីផងអ្នកជិតខាងខ្លួនឲ្យសោះ។
- ២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអំប៊ីណាដេបានបញ្ចប់នូវពាក្យទាំងនេះហើយ នោះលោកក៏សួរទៅពួកគេថា ៖ តើអ្នករាល់គ្នាដែលបានបង្រៀនប្រជាជនថា ពួកគេត្រូវធ្វើនូវការណ៍អស់ទាំងនេះ ដើម្បីគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងនេះឬទេ?
- ២៦ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទេ គ្បិតបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់បានបង្រៀនហើយ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងពុំបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមកទីនេះដើម្បីព្យាករណ៍ក្រក់ដល់ប្រជាជននេះឡើយ។
- ២៧ ហើយឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាបាននិយាយថា សេចក្តីសង្គ្រោះបានមកដោយសារក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ។ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ជាការចាំបាច់ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេក្នុងពេលនេះ តែខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពេលវេលានឹងមកដល់ កាលដែលនឹងពុំចាំបាច់កាន់តាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេទៀតឡើយ។
- ២៨ ហើយក្រៅពីនេះទៀត ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា សេចក្តីសង្គ្រោះពុំមែនបានមក ដោយសារក្រឹត្យវិន័យតែប៉ុណ្ណោះទេ ហើយបើគ្មានដង្ហាយធូន ដែលព្រះអង្គទ្រង់ផ្តល់នឹងធ្វើឡើង ជំនួសអំពើបាបទាំងឡាយ និងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយនៃស្រ្តីទ្រង់ទេ នោះពួកគេនឹងចៀសពុំផុតពីសេចក្តីវិនាសឡើយ ទោះជាគេមានក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេក៏ដោយ។
- ២៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ជាការចាំបាច់ត្រូវតែមានក្រឹត្យវិន័យមួយឲ្យទៅកូនចៅអ៊ីស្រាអែល មែនហើយ ជាក្រឹត្យវិន័យដ៏តឹងតែងមួយ ព្រោះពួកគេជាមនុស្សរឹងក្បាល រហ័សធ្វើអំពើទុច្ចរិត ហើយកម្រចាំព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ
- ៣០ ហេតុដូច្នេះហើយ បានជាមានក្រឹត្យវិន័យមួយឲ្យទៅពួកគេ មែនហើយ ជាក្រឹត្យវិន័យនៃពិធីប្រព្រឹត្ត និងពិធីបរិសុទ្ធទាំងឡាយ ជាក្រឹត្យវិន័យមួយ ដែលគេត្រូវគោរពតាមយ៉ាងតឹងរឹងជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីធ្វើឲ្យគេនឹកចាំដល់ព្រះ និងសព្វកាតព្វកិច្ចរបស់គេចំពោះទ្រង់។
- ៣១ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ការណ៍អស់ទាំងនេះ គឺជាកំរូអំពីការណ៍ដែលនឹងកើតឡើង។

Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his manservant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

៣២ ហើយឥឡូវនេះ តើពួកគេបានយល់ក្រឹត្យវិន័យនោះឬទេ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទេ ពួកគេពុំយល់អស់ទាំងក្រឹត្យវិន័យនោះទេ ហើយការណ៍នេះក៏ដោយសារតែភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ពួកគេ ព្រោះពួកគេមិនយល់ថា គ្មានអ្នកណាមួយអាចបានសង្គ្រោះឡើយ លើកលែងតែតាមរយៈសេចក្តីប្រោសលោះនៃព្រះប៉ុណ្ណោះ។

៣៣ ត្បិតមើលចុះ តើមិនមែនលោកម៉ូសេបានព្យាករណ៍ប្រាប់ពួកគេ អំពីការយាងមកនៃព្រះម៉ែស៊ីទេឬអី ហើយថា ព្រះទ្រង់នឹងប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់? មែនហើយ ហើយសូម្បីតែពួកព្យាករណ៍ទាំងអស់ដែលបានព្យាករណ៍ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមកម៉្លោះ — តើពួកគេពុំបាននិយាយតិចឬច្រើន អំពីការណ៍អស់ទាំងនេះទេឬអី?

៣៤ តើពួកគេពុំបាននិយាយថា ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នឹងយាងចុះមកក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ហើយមានរូបរាងជាមនុស្ស ហើយចេញមកលើផ្ទៃផែនដីនេះដោយព្រះចេស្ដាដ៏ខ្លាំងក្លាទេឬអី?

៣៥ មែនហើយ តើពួកគេមិនបាននិយាយដែរថា ទ្រង់នឹងបណ្តាលឲ្យមានដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្សស្លាប់ ហើយថា ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នឹងត្រូវគេសង្កត់សង្កិន ហើយធ្វើទុក្ខទេឬអី?

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

ម៉ូសាយ 14

- ១ មែនហើយ តើមិនមែនលោកអេសាយនិយាយថា ៖ តើមានអ្នកណាបានជឿដំណឹងដែលយើងប្រាប់ហើយព្រះពាហុនៃព្រះអម្ចាស់ បានសម្តែងចេញឲ្យអ្នកណាឃើញ?
- ២ ត្បិតទ្រង់បានចម្រើនធំឡើងនៅចំពោះព្រះអង្គ ដូចជាបំពង់ទន់ខ្លីហើយដូចជាបូសដែលពន្លកចេញពីដីហូតហែង ទ្រង់ឥតមានបន្ទុកទ្រង់ទ្រាយល្អ ឬសណ្ឋានរុងរឿងទេ ហើយកាលយើងមើលទ្រង់នោះក៏គ្មានភាពលំអណាដែលឲ្យយើងរីករាយចិត្តដែរ។
- ៣ ទ្រង់ត្រូវគេមើលងាយ ហើយត្រូវមនុស្សបោះបង់ចោល ទ្រង់ជាមនុស្សទុក្ខ ហើយក៏ធ្លាប់ស្គាល់សេចក្តីឈឺចាប់ ហើយយើងរាល់គ្នាគេចមុខចេញពីទ្រង់ ទ្រង់ត្រូវគេមើលងាយ ហើយយើងរាល់គ្នាមិនបានរាប់អានទ្រង់សោះ។
- ៤ ទ្រង់បានទ្រាំទ្រអស់ទាំងសេចក្តីឈឺចាប់របស់យើង ហើយបានទទួលផ្ទុកអស់ទាំងសេចក្តីទុក្ខព្រួយរបស់យើងជាពិត ប៉ុន្តែយើងរាល់គ្នាបានរាប់ទ្រង់ទុកជាអ្នកមានទោសវិញ គឺជាអ្នកដែលព្រះបានវាយ ជាអ្នកដែលរងវេទនា។
- ៥ តែទ្រង់ត្រូវរបួស ដោយព្រោះអំពើរំលងទាំងឡាយរបស់យើង ទ្រង់ត្រូវវាយដំ ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់យើងទេ ឯការវាយធ្ងល់ដែលនាំឲ្យយើងបានជាមេត្រី នោះបានធ្លាក់ទៅលើទ្រង់ ហើយយើងរាល់គ្នាបានប្រោសឲ្យជា ដោយសារស្នាមរំពាត់នៅអង្គទ្រង់។
- ៦ យើងទាំងអស់គ្នាបានទាសចេញដូចជាចៀម គឺយើងបានបែរចេញទៅតាមផ្លូវយើងរៀងខ្លួន ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានទម្លាក់អំពើទុច្ចរិតរបស់យើងទាំងអស់គ្នាទៅលើទ្រង់។
- ៧ ទ្រង់ត្រូវគេសង្កត់សង្កិន ហើយទ្រង់ត្រូវគេធ្វើទុក្ខ តែទ្រង់មិនបានហើបព្រះឱស្ឋសោះ គឺទ្រង់ដូចជាកូនចៀមដែលគេដឹកទៅសម្លាប់ ហើយដូចជាចៀមដែលគេនៅចំពោះពួកអ្នកកាត់រោមយ៉ាងណា ទ្រង់ក៏មិនបានហើបព្រះឱស្ឋសោះយ៉ាងនោះដែរ។
- ៨ ទ្រង់ត្រូវគេដកចេញពីទីឃុំឃាំង ហើយពីសេចក្តីយុត្តិធម៌ តើអ្នកណានឹងប្រកាសប្រាប់សម័យជំនាន់ទ្រង់? ត្បិតទ្រង់បានត្រូវកាត់ចេញពីស្ថានរបស់មនុស្សរស់ ហើយទ្រង់ត្រូវគេវាយ ដោយព្រោះអំពើរំលងទាំងឡាយរបស់ប្រជាជនខ្ញុំនោះ។
- ៩ ហើយក្នុងកាលដែលទ្រង់សុគត នោះគេក៏បញ្ចុះសពទ្រង់នៅជាមួយនឹងពួកអាក្រក់ និងពួកអ្នកមាន ព្រោះទ្រង់ពុំដែលបានធ្វើអាក្រក់ ក៏មិនដែលមានការបញ្ឆោតនៅក្នុងព្រះឱស្ឋទ្រង់ផងឡើយ។

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

១០ ទោះបីយ៉ាងនោះ គង់តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានសព្វព្រះហឫទ័យ
នឹងវាយទ្រង់ឲ្យជាំ ហើយឲ្យឈឺចាប់ កាលណាព្រះជន្មទ្រង់បាន
ត្រូវថ្វាយទុកជាយញ្ញបូជាលោះបាបហើយ នោះទ្រង់នឹងបានឃើញ
ពូជរបស់ទ្រង់ ហើយនឹងចម្រើនព្រះជន្មទ្រង់ឲ្យយឺនយូរ ឯបំណង
ព្រះហឫទ័យនៃព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងជឿនឡើងដោយព្រះហស្ត
ទ្រង់។

១១ ទ្រង់នឹងឃើញការឈឺចាប់នៃព្រលឹងទ្រង់ ហើយនឹងបានស្តាប់
ស្តាប់ អ្នកបម្រើដ៏សុចរិតរបស់យើងនឹងរាប់មនុស្សជាច្រើនថា
សុចរិត ដោយគេស្គាល់ដល់ទ្រង់ ត្បិតទ្រង់នឹងទទួលរងទោស
ចំពោះអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ។

១២ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងឲ្យទ្រង់មានចំណែកជាមួយនឹងពួក
អ្នកធំ ហើយទ្រង់នឹងចែករបបជាមួយនឹងពួកអ្នកដ៏ខ្លាំងពូកែ ពីព្រោះ
ទ្រង់បានច្រូចព្រលឹងចេញរហូតដល់ស្លាប់ ហើយគេបានរាប់ទ្រង់
ជាអ្នកទទឹងច្បាប់ ហើយទ្រង់បានទទួលរងទោស នៃអំពើបាបរបស់
មនុស្សជាច្រើន ហើយបានអង្វរជំនួសមនុស្សដែលទទឹងច្បាប់
វិញ។

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put
him to grief; when thou shalt make his soul an offer-
ing for sin he shall see his seed, he shall prolong his
days, and the pleasure of the Lord shall prosper in
his hand.

He shall see the travail of his soul, and shall be sat-
isfied; by his knowledge shall my righteous servant
justify many; for he shall bear their iniquities.

Therefore will I divide him a portion with the
great, and he shall divide the spoil with the strong;
because he hath poured out his soul unto death; and
he was numbered with the transgressors; and he
bore the sins of many, and made intercession for the
transgressors.

ម៉ូសាយ 15

- ១ ហើយឥឡូវនេះ អំបិណាដៃបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ៖ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាយល់ថា ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នឹងយាងចុះមកក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ហើយទ្រង់នឹងប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់។
- ២ ហើយពីព្រោះទ្រង់គង់នៅក្នុងសាច់ឈាម នោះទ្រង់នឹងត្រូវឲ្យព្រះនាមថា ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយដោយចាត់សាច់ឈាមទុកនៅក្រោមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា នោះគឺជាព្រះវរបិតា ហើយជាព្រះរាជបុត្រា—
- ៣ ជាព្រះវរបិតា ពីព្រោះទ្រង់ចាប់កំណើតដោយព្រះចេស្តានៃព្រះ ហើយជាព្រះរាជបុត្រា ដោយមកពីសាច់ឈាម ម៉្លោះហើយ ទើបក្លាយទៅជាព្រះវរបិតា ហើយជាព្រះរាជបុត្រាដែរ—
- ៤ ហើយទាំងពីរ គឺជាព្រះតែមួយ មែនហើយ គឺព្រះវរបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច នៃផ្ទៃមេឃ និងផែនដី។
- ៥ ម៉្លោះហើយ សាច់ឈាមនឹងនៅក្រោមអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណ ឬព្រះរាជបុត្រានៅក្រោមអំណាចព្រះវរបិតា ជាព្រះតែមួយ ទ្រង់ទ្រាំទ្រការល្អ និងហើយពុំចុះចាញ់ការល្អឡើយ តែទ្រង់ស្ម័គ្រទ្រាំឲ្យរាស្ត្រទ្រង់ចំអកឡើយ និងវាយ ហើយបណ្តេញចេញ ព្រមទាំងមិនទទួលស្គាល់ទៀត។
- ៦ ហើយបន្ទាប់ពីការណ៍អស់ទាំងនេះ បន្ទាប់ពីបានសម្តែងអព្វគហេតុដ៏អស្ចារ្យជាច្រើននៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស នោះទ្រង់នឹងត្រូវដឹក មែនហើយ ដូចជាលោកអេសាយបាននិយាយថា ដូចជាច្រៀមដែលគេនៅខាងមុខអ្នកកាត់រោម ដោយពុំហើបមាត់ឡើយ។
- ៧ មែនហើយ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គង់តែទ្រង់ត្រូវគេដឹក ត្រូវគេធ្លាង ហើយត្រូវគេធ្វើគត ឯសាច់ឈាមត្រូវនៅក្រោម អំណាចនៃសេចក្តីស្លាប់ គឺព្រះហឫទ័យនៃព្រះរាជបុត្រា ត្រូវលេបដណ្តប់នៅក្នុងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា។
- ៨ ម៉្លោះហើយ ព្រះទ្រង់បានផ្តាច់ចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្តីស្លាប់ ដោយបានឈ្នះលើសេចក្តីស្លាប់ ដោយបានប្រទានព្រះចេស្តាដល់ព្រះរាជបុត្រាសម្រាប់អង្វរជំនួសកូនចៅមនុស្ស—
- ៩ ដោយបានយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ដោយមានចិត្តក្លរមេត្តា ពោរពេញទៅដោយចិត្តប្រោសប្រណីដល់កូនចៅមនុស្ស ឈរនៅចន្លោះពួកគេនឹងសេចក្តីយុត្តិធម៌ ដោយបានផ្តាច់ចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្តីស្លាប់ បានទទួលមកលើអង្គទ្រង់នូវអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ និងអំពើរំលងទាំងឡាយរបស់គេ បានប្រោសលោះពួកគេ ហើយបានបំពេញការទាមទារទាំងឡាយនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌។

Mosiah 15

- And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.
- And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—
- The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—
- And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.
- And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.
- And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.
- Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.
- And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—
- Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

១០ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា តើអ្នកណានឹងប្រកាសប្រាប់សម័យជំនាន់ទ្រង់? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា កាលព្រលឹងទ្រង់ត្រូវបានយកទៅថ្វាយជាយញ្ញបូជាជំនួសអំពើបាបនោះទ្រង់នឹងទតឃើញពូជទ្រង់ហើយ។ ហើយឥឡូវនេះ តើអ្នករាល់គ្នាដូចម្តេច? ហើយតើអ្នកណានឹងបានទៅជាពូជទ្រង់?

១១ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អស់អ្នកណាដែលបានស្តាប់តាមពាក្យសម្តីនៃពួកព្យាករ មែនហើយ គឺអស់ទាំងពួកព្យាករដ៏បរិសុទ្ធដែលបានព្យាករអំពីការយាងមកនៃព្រះអម្ចាស់ — ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អស់អ្នកណាដែលបានប្រុងស្តាប់តាមពាក្យសម្តីរបស់ពួកគេហើយជឿថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់ ហើយទន្ទឹងចាំថ្ងៃនោះ ដែលនឹងផ្តាច់បាបទាំងឡាយរបស់គេ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្នកទាំងនេះហើយជាពូជរបស់ទ្រង់ ឬពួកគេជាអ្នកគ្រងនគរនៃព្រះទុកជាមរតក។

១២ ត្បិតពួកគេទាំងនេះហើយដែលទ្រង់បានទទួលរងទោសនៃអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ ពួកគេនេះហើយដែលទ្រង់បានសុគតជំនួស ដើម្បីប្រោសលោះគេឲ្យរួចផុតពីអំពើរំលងទាំងឡាយរបស់គេ។ ហើយឥឡូវនេះ តើពួកគេពុំមែនជាពូជរបស់ទ្រង់ទេឬអី?

១៣ មែនហើយ តើពុំមែនពួកព្យាករគ្រប់រូបបានបើកមាត់ព្យាករដែលពុំទាន់ធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើរំលង គឺខ្ញុំនិយាយអំពីអស់ទាំងពួកព្យាករដ៏បរិសុទ្ធ ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយនោះឬ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេជាពូជរបស់ទ្រង់ហើយ។

១៤ ហើយពួកគេនេះហើយដែលបានផ្សាយសេចក្តីសុខសាន្ត ជាអ្នកដែលបាននាំដំណឹងល្អនៃការល្អ ជាអ្នកដែលបានផ្សាយសេចក្តីសង្គ្រោះ ហើយបាននិយាយទៅក្រុងស៊ីយ៉ូនថា ៖ ព្រះរបស់អ្នកទ្រង់សោយរាជ្យហើយ!

១៥ ហើយ ឱល្អណាស់ហ្ន៎ គឺជើងនៃពួកគេដែលដើរលើភ្នំ!

១៦ ហើយមួយទៀត ល្អណាស់ហ្ន៎ គឺជើងនៃពួកអ្នកដែលដើរលើភ្នំ ជាអ្នកដែលនៅតែផ្សាយសេចក្តីសុខសាន្ត!

១៧ ហើយមួយទៀត ល្អណាស់ហ្ន៎ គឺជើងនៃពួកអ្នកដែលដើរលើភ្នំ ជាអ្នកដែលនឹងផ្សាយសេចក្តីសុខសាន្តពីថ្ងៃនេះតទៅ មែនហើយ ចាប់ពីពេលនេះទៅមុខ ហើយដរាបតទៅ!

១៨ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នេះពុំទាន់អស់ទេ។ ត្បិតឱល្អណាស់ហ្ន៎ គឺជើងនៃអ្នកនោះ ដែលដើរលើភ្នំ ជាអ្នកដែលនាំដំណឹងល្អមក នោះគឺជាម្ចាស់នៃសេចក្តីសុខសាន្ត មែនហើយ គឺជាព្រះអម្ចាស់ដែលបានប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់ មែនហើយ ទ្រង់បានប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះដល់រាស្ត្រទ្រង់ហើយ

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

១៩ ព្រោះបើពុំដោយសារសេចក្តីប្រោសលោះ ដែលទ្រង់បានធ្វើ ដើម្បីស្រុកទ្រង់ ដែលបានរៀបចំឡើង ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយ មកទេ នោះខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើពុំដោយសារការណ៍នោះទេ នោះ មនុស្សលោកទាំងអស់ ច្បាស់ជាត្រូវវិនាសអស់ហើយ។

២០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្តីស្លាប់នឹងត្រូវដាច់ ហើយព្រះរាជបុត្រានឹងសោយរាជ្យ ហើយមានព្រះចេស្តាទៅលើ អ្នកស្លាប់ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់នាំឲ្យមានដំណើររស់ឡើងវិញ ដល់មនុស្សស្លាប់បាន។

២១ ហើយដំណើររស់ឡើងវិញនឹងកើតឡើង ជាដំណើររស់ឡើងវិញ ទីមួយ មែនហើយ គឺជាដំណើររស់ឡើងវិញនៃពួកដែលធ្លាប់រស់នៅ និងពួកដែលកំពុងរស់នៅ និងពួកដែលនឹងរស់នៅ រហូតដល់ ដំណើររស់ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទ — ព្រោះទ្រង់នឹងត្រូវឲ្យព្រះនាម ថាដូច្នោះ។

២២ ហើយឥឡូវនេះ ដំណើររស់ឡើងវិញនៃអស់ទាំងពួកព្យាករី និង អស់អ្នកណាដែលបានជឿតាមពាក្យសម្តីរបស់គេ ឬអស់អ្នកណា ដែលបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ នឹងរស់ឡើងវិញ នៅក្នុងដំណើររស់ឡើងវិញទីមួយ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេជា ដំណើររស់ឡើងវិញទីមួយ។

២៣ ពួកគេត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើង ដើម្បីរស់នៅជាមួយនឹងព្រះ ដែលបានប្រោសលោះពួកគេ ម៉្លោះហើយ ពួកគេមានជីវិតដ៏នៅអស់ កល្បជានិច្ច តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដែលបានផ្តាច់ចំណងទាំង ឡាយនៃសេចក្តីស្លាប់។

២៤ ហើយពួកគេនេះហើយដែលមានចំណែក នៅក្នុងដំណើររស់ ឡើងវិញទីមួយ ហើយពួកគេនេះហើយដែលបានស្លាប់ មុនពេល ដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់យាងមក គឺស្លាប់នៅក្នុងការល្មើស ដោយ គ្មានអ្នកណាប្រកាសប្រាប់អំពីសេចក្តីសង្គ្រោះដល់គេឡើយ។ ម៉្លោះ ហើយ បានជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សាងពួកគេឡើងវិញ ហើយពួកគេ មានចំណែកនៅក្នុងដំណើររស់ឡើងវិញទីមួយ ឬក៏មានជីវិតដ៏នៅ អស់កល្បជានិច្ច ដែលបានប្រោសលោះដោយព្រះអម្ចាស់។

២៥ ហើយកូនក្មេងតូច ក៏មានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដែរ។

២៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហើយចូរខ្លាច និងញ័រនៅចំពោះព្រះចុះ ត្បិតអ្នក រាល់គ្នាត្រូវតែញ័រ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ពុំប្រោសលោះអ្នកណាមួយ ដែលបះបោរទាស់នឹងទ្រង់ ហើយស្លាប់ក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយ របស់ខ្លួនឡើយ មែនហើយ គឺអស់ទាំងអ្នកណាដែលបានវិនាសក្នុង អំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក គឺ ដែលបានបះបោរដោយចេតនាទាស់នឹងព្រះ ដែលបានដឹងនូវព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ តែពុំកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងនោះសោះ ពួកគេ នេះហើយដែលនឹងគ្មានចំណែកនៅក្នុងដំណើររស់ឡើងវិញទីមួយ ទេ។

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.

They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.

And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.

And little children also have eternal life.

But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.

២៧ ហេតុដូច្នេះហើយ តើអ្នកមិនគួររៀនទេឬ? ព្រោះសេចក្តីសង្គ្រោះ ពុំមកដល់ជនប្រភេទនេះឡើយ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងពុំប្រោស លោះជនប្រភេទនេះទេ មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក៏នឹងពុំអាច ប្រោសលោះជនបែបនេះបានដែរ ត្បិតទ្រង់ពុំអាចបដិសេធអង្គទ្រង់ ឡើយ ព្រោះទ្រង់ពុំអាចបដិសេធសេចក្តីយុត្តិធម៌ កាលវាទាមទារ សេចក្តីយុត្តិធម៌វានោះ។

២៨ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពេលនឹងមកដល់កាល សេចក្តីសង្គ្រោះនៃព្រះអម្ចាស់ នឹងត្រូវបានប្រកាសប្រាប់ដល់គ្រប់ ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន។

២៩ មែនហើយ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ពួកអ្នកយាមរបស់ទ្រង់នឹងបន្លឺ សំឡេងគេឡើង គេនឹងបន្លឺសំឡេងច្រៀងព្រមគ្នា ត្បិតគេនឹងឃើញ ដោយភ្នែករបស់ខ្លួនគេ ក្នុងកាលដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រគល់ក្រុង ស៊ីយ៉ូនមកវិញ។

៣០ អស់ទាំងដឹងកការនៃក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ ចូរបន្លឺសេចក្តី អំណរ ចូរច្រៀងជាមួយគ្នាចុះ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានកម្សាន្តទុក្ខ របស់រាស្ត្រទ្រង់ ក៏បានប្រោសលោះក្រុងយេរូសាឡឹមហើយ។

៣១ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានលាតព្រះពាហុបវិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ នៅភ្នែកនៃ គ្រប់ទាំងសាសន៍ ហើយអស់ទាំងចុងផែនដី នឹងបានឃើញសេចក្តី សង្គ្រោះនៃព្រះរបស់យើងរាល់គ្នា។

Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.

And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.

Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

ម៉ូសាយ 16

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអំបិលណាដែលបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះលោកបានលាដៃលោកហើយនិយាយថា ៖ ពេលនឹងមកដល់ កាលគ្រប់ទាំងអស់គ្នានឹងឃើញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺជាពេលដែលគ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន នឹងឃើញដោយភ្នែកគេផ្ទាល់ ហើយទទួលស្គាល់នៅចំពោះព្រះថា សេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ គឺត្រឹមត្រូវ។
- ២ ហើយពេលនោះ ពួកទុច្ចរិតនឹងត្រូវបណ្តេញចេញ ហើយពួកគេនឹងមានហេតុ ដើម្បីស្រែកថ្ងូរ និងយំ និងទ្រហោ និងសង្កៀតធ្មេញគេ ហើយនេះគឺមកពីពួកគេពុំប្រុងស្តាប់តាមសំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងពុំប្រោសលោះពួកគេឡើយ។
- ៣ ព្រោះពួកគេប្រកបដោយស្ថានភាពខាងរូបកាយ និងខាងអារក្ស ហើយអារក្សមានអំណាចទៅលើពួកគេ មែនហើយ គឺជាពស់ពីបុរាណនោះ ដែលបានបញ្ឆោតឱ្យពួកម្តាយដើមរបស់យើង គឺជាហេតុនៃការធ្លាក់របស់គេ គឺជាហេតុដែលធ្វើឲ្យមនុស្សលោកទាំងអស់ ក្លាយទៅខាងរូបកាយ ខាងកាមរោគ ខាងអារក្ស ស្គាល់ខុស និងត្រូវ ដោយដាក់ខ្លួននៅក្រោមអំណាចអារក្ស។
- ៤ ម៉្លោះហើយ បានជាមនុស្សលោកទាំងអស់ត្រូវរងរង ហើយមើលចុះ ពួកគេច្បាស់ជាងងឹតរហូតតទៅ ប្រសិនបើព្រះទ្រង់ពុំបានប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់ឲ្យផុតពីស្ថានភាពរងរង និងធ្លាក់នោះទេ។
- ៥ ប៉ុន្តែចូរចាំថា អ្នកណាដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពខាងរូបកាយរបស់ខ្លួន ហើយនៅតែធ្វើអំពើបាប ហើយបះបោរទាស់នឹងព្រះ អ្នកនោះនឹងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពធ្លាក់តទៅទៀត ហើយអារក្សនឹងមានអំណាចទាំងស្រុងទៅលើគេ។ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នកនោះហាក់បីដូចជាគ្មានការប្រោសលោះឡើយ ព្រោះគេជាខ្មាំងសត្រូវដល់ព្រះ ឯអារក្សក៏ជាខ្មាំងសត្រូវដល់ព្រះដែរ។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាព្រះគ្រីស្ទពុំបានយាងមកឯលោកិយទេ គឺនិយាយអំពីការណ៍ដែលនឹងកើតឡើងនៅពេលខាងមុខ ទុកដូចជាបានកើតឡើងហើយ នោះនឹងគ្មានការប្រោសលោះឡើយ។
- ៧ ហើយបើសិនជាព្រះគ្រីស្ទពុំបានមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញទេ ឬពុំបានផ្តាច់ចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្តីស្លាប់ ដើម្បីកុំឲ្យផ្លូវមានជ័យជម្នះលើ ហើយកុំឲ្យសេចក្តីស្លាប់មានទ្រនិចទេ នោះកុំអ្នកអាចមានដំណើររស់ឡើងវិញដែរ។
- ៨ ប៉ុន្តែមានដំណើររស់ឡើងវិញ ហេតុដូច្នេះហើយ ផ្លូវគ្មានជ័យជម្នះលើឡើយ ហើយទ្រនិចនៃសេចក្តីស្លាប់ ត្រូវបានលេបបាត់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

៩ ទ្រង់ជាពន្លឺ ហើយជាជីវិតនៃពិភពលោក មែនហើយ ជាពន្លឺមួយ ដែលមិនចេះចប់មិនចេះហើយ ដែលពុំអាចធ្វើឲ្យងងឹតបានឡើយ មែនហើយ ហើយក៏ជាជីវិតមួយដែលមិនចេះចប់មិនចេះហើយ គឺពុំអាចមានសេចក្តីស្លាប់ទៀតឡើយ។

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

១០ គឺរូបកាយដែលរមែងស្លាប់នេះក៏នឹងត្រូវបានប្រដាប់ដោយអមតភាពវិញ ហើយរូបកាយដ៏ពុករលួយនេះ នឹងត្រូវបានប្រដាប់ដោយភាពមិនពុករលួយវិញ ហើយនឹងត្រូវបាននាំទៅឲ្យរស់នៅចំពោះវេទិកានៃព្រះ ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះពីទ្រង់ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ដើម្បីឲ្យឃើញថា ពួកគេល្អ ឬក៏ពួកគេអាក្រក់ —

Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—

១១ បើសិនជាពួកគេល្អ នោះនឹងបានដំណើររស់ឡើងវិញនៃជីវិត និងសុភមង្គលដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ហើយបើសិនជាពួកគេអាក្រក់វិញ នោះនឹងបានដំណើររស់ឡើងវិញនៃការជាប់ទោសដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ត្រូវប្រគល់ឲ្យទៅអារក្សដែលមានអំណាចមកលើគេ គឺជាការជាប់ទោស —

If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—

១២ ដោយបានធ្វើតាមចំណង់ និងការប៉ងប្រាថ្នាខាងរូបកាយរបស់គេផ្ទាល់ ដោយពុំដែលអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ នៅពេលដែលព្រះពាហុដ៏ប្រកបដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា លូកមករកគេ គ្បិតព្រះពាហុដ៏ប្រកបដោយសេចក្តីមេត្តាករុណាបានលូកមករកគេ តែគេពុំចង់បានឡើយ ពួកគេត្រូវបានប្រាមនាប្រាប់អំពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ តែគេនៅតែពុំបែរចេញពីអំពើទាំងនោះឡើយ ហើយពួកគេត្រូវបានបញ្ជាឲ្យប្រែចិត្ត តែគេនៅតែពុំប្រែចិត្តសោះ។

Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.

១៣ ហើយឥឡូវនេះ តើអ្នករាល់គ្នានឹងពុំញ័រ ហើយប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក ហើយចាំថា មានតែដោយ និងតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះទេ ទើបអ្នករាល់គ្នាអាចបានសង្គ្រោះ?

And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?

១៤ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបង្រៀនគ្រីស្ទវិនិយលោកម៉ូសេ ចូរបង្រៀនថា វាជាស្រមោលនៃការណ៍ទាំងឡាយនោះដែលនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃខាងមុខ —

Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—

១៥ ចូរបង្រៀនពួកគេថា សេចក្តីប្រោសលោះបានមកតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ គឺពិតជាព្រះវរបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនោះហើយ។ អាម៉ែន។

Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

ម៉ូសាយ 17

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអំបីណាដៃបាននិយាយពាក្យទាំងនេះចប់ហើយ នោះស្តេចក៏បញ្ជាឲ្យពួកសង្ឃនាំលោកយកទៅ ហើយបញ្ជាឲ្យគេសម្លាប់លោកចោល។
- ២ ប៉ុន្តែនៅក្នុងចំណោមពួកនោះ មានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ អាណម៉ា ជាពូជពង្សរបស់នីហ្វៃដែរ។ ហើយលោកជាអ្នកកំលោះមួយរូប ហើយលោកបានជឿដល់ពាក្យសម្តីដែលអំបីណាដៃបាននិយាយ ព្រោះលោកបានស្គាល់នូវអំពើទុច្ចរិត ដែលអំបីណាដៃបានបរិហារទាស់នឹងពួកនោះ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានចាប់ផ្តើមសូមអង្វរដល់ស្តេច សូមកុំឲ្យទ្រង់ខ្មាស់នឹងអំបីណាដៃ ប៉ុន្តែសូមទុកឲ្យលោកចេញទៅដោយសេចក្តីសុខ។
- ៣ ប៉ុន្តែស្តេចកាន់តែខ្មាស់ឡើង ហើយបានបញ្ជាឲ្យបណ្តេញអាណម៉ាចេញពីពួកគេ ព្រមទាំងបញ្ជាឲ្យពួកអ្នកបម្រើដេញតាមលោកដើម្បីគេអាចសម្លាប់លោកចោល។
- ៤ ប៉ុន្តែលោកបានរត់គេចពីពួកគេផុត ហើយបានលាក់ខ្លួនមិនឲ្យពួកគេរកឃើញ។ ហើយដោយលោកបានពូនអស់ជាច្រើនថ្ងៃមក នោះលោកបានកត់ត្រានូវអស់ទាំងពាក្យដែលអំបីណាដៃបាននិយាយ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចបានបញ្ជាឲ្យពួកអ្នកយាមទ្រង់ហុមព័ទ្ធជាមួយនឹងអំបីណាដៃ ហើយពួកគេចង់លោក ហើយប៉ុន្តែលោកទុកក្នុងគុក។
- ៦ ហើយបីថ្ងៃក្រោយមក បន្ទាប់ពីបានពិភាក្សាគ្នាជាមួយនឹងពួកសង្ឃរបស់ទ្រង់ នោះស្តេចបានបញ្ជាឲ្យគេនាំអំបីណាដៃមកគាល់ទ្រង់ទៀត។
- ៧ ហើយស្តេចមានបន្ទូលទៅកាន់លោកថា ៖ អំបីណាដៃអើយ យើងបានរកឃើញការចោទប្រកាន់ទោសលើរូបអ្នកហើយ ហើយអ្នកត្រូវមានទោសដល់ស្លាប់។
- ៨ ព្រោះអ្នកបាននិយាយថា ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នឹងយាងចុះមកក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ហើយឥឡូវនេះ មកពីហេតុនេះហើយ អ្នកនឹងត្រូវទទួលទោសដល់ជីវិត លើកលែងតែអ្នកដកយកអស់ទាំងពាក្យដែលអ្នកបាននិយាយអាក្រក់អំពីយើង និងប្រជាជនរបស់យើងចេញ។
- ៩ ឥឡូវនេះ អំបីណាដៃបានទូលទៅកាន់ស្តេចថា ៖ ទូលបង្គំសូមទូលទៅកាន់ទ្រង់ ទូលបង្គំនឹងពុំដកយកពាក្យសម្តីដែលទូលបង្គំបាននិយាយអំពីប្រជាជននេះវិញទេ ព្រោះពាក្យទាំងនោះពិតហើយដើម្បីឲ្យទ្រង់ជ្រាបនូវភាពពិតនៃពាក្យទាំងនេះ នោះទូលបង្គំសុខចិត្តឲ្យរូបទូលបង្គំធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ទ្រង់ចុះ។

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

១០ មែនហើយ ទូលបង្គំនឹងស្និទ្ធស្នាលរហូតដល់ស្លាប់ ហើយទូលបង្គំនឹង
 ពុំដកយកពាក្យសម្តីរបស់ទូលបង្គំវិញឡើយ ហើយពាក្យទាំងនោះ
 នឹងឈរជាទីបន្ទាល់ទាស់នឹងទ្រង់។ ហើយបើសិនជាទ្រង់សម្លាប់
 ទូលបង្គំ គឺទ្រង់នឹងកំចាយឈាមជនឥតទោស ហើយនេះក៏នឹងឈរ
 ជាទីបន្ទាល់មួយទៀត ទាស់នឹងទ្រង់នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ដែរ។

១១ ហើយឥឡូវនេះ ស្តេចណូអេបម្រុងនឹងដោះលែងលោកទៅ
 ហើយ ព្រោះទ្រង់ខ្លាចដល់ពាក្យសម្តីរបស់លោក ហើយទ្រង់ខ្លាច
 ក្រែងសេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះនឹងធ្លាក់មកលើរូបទ្រង់មែន។

១២ ប៉ុន្តែពួកសង្ឃបានស្រែកឡើងទាស់នឹងលោក ហើយបានចាប់
 ផ្តើមចោទប្រកាន់ដល់លោកថា ៖ លោកបានជេរប្រមាថស្តេច។
 ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាក់រុក្ខឲ្យស្តេចកាន់តែខ្លាចឡើង
 យ៉ាងខ្លាំង ទើបទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យគេយកលោកទៅសម្លាប់ចោល។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេបានចាប់ចងលោក
 ហើយយកអង្កត់ឧសមកដុតស្បែកលោក មែនហើយ គឺគេបានដុត
 លោកដល់ស្លាប់។

១៤ ហើយឥឡូវនេះ នៅពេលអណ្តាតភ្លើងឆាបឆេះដល់ខ្លួនលោក
 នោះលោកបានស្រែកទៅកាន់ពួកគេថា ៖

១៥ មើលចុះ គឺដូចដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើមកលើរូបខ្ញុំយ៉ាងណា
 នោះពូជរបស់អ្នកនឹងបណ្តាលឲ្យមនុស្សជាច្រើន ត្រូវរងការឈឺ
 ចាប់ដូចជាខ្ញុំរងទុក្ខយ៉ាងនោះដែរ គឺជាការឈឺចាប់នៃសេចក្តីស្លាប់
 ដោយភ្លើង ហើយនេះគឺមកពីគេជឿដល់សេចក្តីសង្គ្រោះនៃព្រះ
 អម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវរងទុក្ខ
 លំបាក ដោយជំងឺគ្រប់ប្រភេទមកពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់
 អ្នក។

១៧ មែនហើយ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវវាយពីគ្រប់ទិសទី ហើយនឹង
 ត្រូវគេដេញខ្ចាត់ខ្ចាយទៅវិញទៅមក គឺដូចជាប្លូងចៀមព្រៃ ដែល
 ត្រូវសត្វកាចសាហាវដេញ។

១៨ ហើយនៅថ្ងៃនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវគេដេញចាប់ ហើយអ្នក
 រាល់គ្នានឹងត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវអ្នក ហើយ
 ខណៈនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវរងទុក្ខ ដូចជាខ្ញុំរងទុក្ខដែរ គឺជាការ
 ឈឺចាប់នៃសេចក្តីស្លាប់ដោយភ្លើង។

១៩ ព្រះទ្រង់នឹងសងសឹកដល់អស់អ្នកណាដែលបានបំផ្លាញស្រុក
 ទ្រង់យ៉ាងដូច្នោះឯង។ ឱព្រះអង្គអើយ សូមព្រះអង្គទទួលយក
 ព្រលឹងរបស់ទូលបង្គំផង។

Yea, and I will suffer even until death, and I will
 not recall my words, and they shall stand as a testi-
 mony against you. And if ye slay me ye will shed in-
 nocent blood, and this shall also stand as a testimony
 against you at the last day.

And now king Noah was about to release him, for
 he feared his word; for he feared that the judgments
 of God would come upon him.

But the priests lifted up their voices against him,
 and began to accuse him, saying: He has reviled the
 king. Therefore the king was stirred up in anger
 against him, and he delivered him up that he might
 be slain.

And it came to pass that they took him and bound
 him, and scourged his skin with faggots, yea, even
 unto death.

And now when the flames began to scorch him, he
 cried unto them, saying:

Behold, even as ye have done unto me, so shall it
 come to pass that thy seed shall cause that many shall
 suffer the pains that I do suffer, even the pains of
 death by fire; and this because they believe in the sal-
 vation of the Lord their God.

And it will come to pass that ye shall be afflicted
 with all manner of diseases because of your iniqui-
 ties.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and
 shall be driven and scattered to and fro, even as a
 wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be
 taken by the hand of your enemies, and then ye shall
 suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

Thus God executeth vengeance upon those that
 destroy his people. O God, receive my soul.

២០ ហើយឥឡូវនេះ កាលអំបីណាដៃបានពោលនូវពាក្យទាំងនេះ ហើយ នោះលោកក៏ដួលចុះ ដោយរងទុក្ខដល់ស្លាប់ដោយភ្លើងឆេះ មែនហើយ លោកត្រូវគេសម្លាប់ ពីព្រោះតែលោកពុំព្រមបដិសេធព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយបានបិទត្រានូវការពិតនៃពាក្យសម្តីរបស់ខ្លួនដោយសេចក្តីស្លាប់របស់លោក។

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

ម៉ូសាយ 18

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណម៉ាដែលបានរត់គេចពីពួកអ្នកបម្រើរបស់ស្តេចណូអេ បានប្រែចិត្តពីអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ហើយបានទៅក្នុងចំណោមប្រជាជនដោយសម្ងាត់ ហើយបានចាប់ផ្តើមបង្រៀននូវពាក្យទាំងឡាយរបស់អំប៊ីណាដៃ —
- ២ មែនហើយ អំពីអ្វីៗដែលនឹងមកដល់ ហើយអំពីដំណើររស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ និងការប្រោសលោះដល់មនុស្សដែលនឹងកើតឡើងតាមរយៈព្រះចេស្តា និងការឈឺចាប់ និងការសុគតនៃព្រះគ្រីស្ទ និងអំពីដំណើររស់ឡើងវិញ និងការយាងទៅស្ថានសួគ៌នៃព្រះអង្គ។
- ៣ ហើយអស់អ្នកណាដែលចង់ស្តាប់តាមពាក្យរបស់លោក នោះលោកបានបង្រៀន។ ហើយលោកបានបង្រៀនពួកគេដោយសម្ងាត់ ដើម្បីកុំឲ្យដឹងដល់ស្តេច។ ហើយមានមនុស្សជាច្រើនបានជឿតាមពាក្យសម្តីរបស់លោក។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលបានជឿតាមលោក គេបានទៅដល់កន្លែងមួយ ដែលហៅថា មរមន ដោយបានឈ្មោះពីស្តេចមួយ ជាកន្លែងដែលនៅជាប់នឹងព្រំប្រទល់នៃដែនដីមួយ ដែលច្រើនតែមានសត្វសាហាវមករុករកក្នុងពេលខ្លះ ឬក៏ក្នុងរដូវខ្លះ។
- ៥ ឥឡូវនេះ នៅដែនដីមរមនមានប្រភពទឹកមួយ ដែលមានទឹកសុទ្ធ ហើយអាណម៉ាបានជ្រកកោននៅទីនោះ នៅក្បែរទឹកមានដើមឈើតូចដុះយ៉ាងក្រាស់ ជាទីដែលលោកបានព្យួរនៅពេលថ្ងៃ កាលស្តេចកំពុងស្វែងរក។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលជឿតាមលោក គេបានមកទីនេះដើម្បីស្តាប់ពាក្យសម្តីរបស់លោក។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ជាច្រើនថ្ងៃបានកន្លងទៅ មានមនុស្សជាច្រើនបានមកជួបជុំគ្នានៅទីមរមន ដើម្បីស្តាប់ពាក្យសម្តីនៃអាណម៉ា។ មែនហើយ ពួកគេទាំងអស់នោះបានប្រមូលគ្នាមកដោយបានជឿតាមពាក្យរបស់លោក ដើម្បីមកស្តាប់លោក។ ហើយលោកបានបង្រៀនពួកគេ ហើយបានប្រកាសប្រាប់ពួកគេអំពីការប្រែចិត្ត និងសេចក្តីប្រោសលោះ និងសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះអម្ចាស់។

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបាននិយាយទៅ កាន់ពួកគេថា ៖ មើលចុះ នេះជាទឹកមរមន (ព្រោះនេះជាឈ្មោះ ដែលគេហៅ) ហើយឥឡូវនេះ ដោយអ្នករាល់គ្នាមានបំណងចង់ ចូលរួមក្នុងក្រោលនៃព្រះ ហើយដើម្បីឲ្យបានហៅថាជាស្រ្តីរបស់ ទ្រង់ ហើយយល់ព្រមទទួលបន្ទុកគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីឲ្យបន្ទុក នោះបានស្រាល

៩ មែនហើយ ហើយយល់ព្រមទទួលយកជាមួយនឹងអ្នកណាដែល ទទួលយក មែនហើយ ហើយកម្សាន្តទុកដល់អស់អ្នកណាដែលកំពុង ត្រូវការកម្សាន្តទុក ហើយយល់ជាសាក្សីដល់ព្រះនៅគ្រប់ពេល និង គ្រប់សេចក្តី និងគ្រប់ទីកន្លែង ដែលអ្នករាល់គ្នាបាននៅ រហូតដល់ ពេលស្លាប់ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានប្រោសលោះដោយព្រះ ហើយបានរាប់ជាមួយនឹងពួកអ្នកនៃដំណើររស់ឡើងវិញទីមួយ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច —

១០ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នក បើសិននេះជាបំណងនៅក្នុងចិត្តអ្នក តើមានអ្វីទៅដែលរារាំងអ្នកមិនឲ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវ ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីធ្វើជាសាក្សីដល់ទ្រង់ថា អ្នករាល់គ្នា បានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងទ្រង់ថា អ្នករាល់គ្នានឹងបម្រើ ព្រះអង្គ ហើយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យ ទ្រង់ស្រោចព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ មកលើអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងបរិបូរណ៍?

១១ ហើយឥឡូវនេះ កាលប្រជាជនបានឮពាក្យទាំងនេះ គេក៏បាន ទះដៃដោយសេចក្តីអំណរ ហើយស្រែកថា ៖ នេះហើយជាបំណង នៃចិត្តរបស់យើងខ្ញុំ។

១២ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាបាននាំ ហេឡាម ជាអ្នកមុនដំបូងបង្អស់ ទៅឈរក្នុងទឹក ហើយស្រែកឡើង ថា ៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គស្រោចព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ មកលើអ្នកបម្រើទ្រង់ចុះ ដើម្បីឲ្យគាត់អាចធ្វើការនេះដោយដួងចិត្ត បរិសុទ្ធជ្រះថ្លា។

១៣ ហើយកាលលោកបានពោលនូវពាក្យទាំងនេះហើយ នោះស្រាប់ តែព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ក៏មកសណ្ឋិតលើលោក ហើយលោក ពោលថា ៖ ឱហេឡាមអើយ ខ្ញុំសូមធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យអ្នកដោយ បានទទួលសិទ្ធិអំណាចពីព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូទិ៍ ដើម្បីជាទីបន្ទាល់ថា អ្នកបានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញា ដើម្បីបម្រើព្រះអង្គរហូតដល់អ្នក ស្លាប់ខាងឯរូបកាយសាច់ឈាម ហើយសូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ អម្ចាស់ស្រោចមកលើអ្នក ហើយសូមឲ្យទ្រង់ប្រទានដល់អ្នកនូវ ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរយៈសេចក្តីប្រោសលោះនៃព្រះគ្រី ស្ទ ជាព្រះដែលបានរៀបចំឡើង ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ម៉្លោះ។

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

- ១៤ ហើយបន្ទាប់ពីអាណម៉ាបានពោលនូវពាក្យទាំងនេះហើយ នោះ អាណម៉ា និងហេឡាម ទាំងពីរនាក់ក៏បង្កប់ខ្លួនចុះទៅក្នុងទឹក ហើយ គេក៏ងើបឡើងវិញ ហើយឡើងពីទឹកវិញដោយអររិករាយ ហើយ ពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ។
- ១៥ ហើយម្តងទៀត អាណម៉ាបាននាំមនុស្សម្នាក់ទៀតចុះទៅក្នុងទឹក ជាលើកទីពីរ ហើយបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់ជននោះ ដូចជាជន ទីមួយដែរ ខុសគ្នាតែត្រឹមលោកពុំបានពន្លឺចម្លងលោក ចុះទៅក្នុង ទឹកទៀតប៉ុណ្ណោះ។
- ១៦ គឺតាមរបៀបនេះហើយដែលលោកបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ ជនគ្រប់ៗគ្នា ដែលបានទៅដល់ទីកមរមន ហើយពួកគេមានចំនួន ប្រហែលពីររយបួននាក់ មែនហើយ ហើយពួកគេបានទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹកនៅក្នុងទឹកមរមន ហើយបានពោរពេញទៅដោយព្រះ គុណនៃព្រះ។
- ១៧ ហើយពួកគេត្រូវបានហៅថា សាសនាចក្រនៃព្រះ ឬក៏សាសនា ចក្រនៃព្រះគ្រីស្ទ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក។ ហើយហេតុការណ៍ បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចពីព្រះ នោះបានបូកបញ្ចូលទៅក្នុង សាសនាចក្ររបស់ទ្រង់។
- ១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណម៉ា ដោយបានទទួល សិទ្ធិអំណាចពីព្រះ ក៏បានតែងតាំងសង្ឃទាំងឡាយឡើង គឺលោក បានតែងតាំងសង្ឃមួយសម្រាប់មនុស្សហាសិបនាក់ ដើម្បីផ្សាយ សាសនាដល់ពួកគេ ហើយបង្រៀនពួកគេ អំពីសេចក្តីទាំងឡាយ ដែលទាក់ទងទៅនឹងនគរព្រះ។
- ១៩ ហើយលោកបានបញ្ជាពួកគេ កុំឲ្យបង្រៀននូវអ្វីផ្សេងៗក្រៅពីអ្វី ដែលលោកបានបង្រៀន និងអ្វីដែលបាននិយាយចេញមកពីមាត់ នៃពួកព្យាករិដ៏បរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ។
- ២០ មែនហើយ លោកថែមទាំងបានបញ្ជាពួកគេ កុំឲ្យផ្សាយសាសនា ពីអ្វីឡើយ ក្រៅពីការប្រចិត្ត និងសេចក្តីជំនឿជៀសល់ព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានប្រោសលោះរាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។
- ២១ ហើយលោកបានបញ្ជាពួកគេថា មិនគួរឲ្យមានការទាស់ទែងគ្នា ទៅវិញទៅមកឡើយ តែថា ពួកគេគួរតែមើលទៅមុខដោយ ភ្នែក តែមួយ មានសេចក្តីជំនឿតែមួយ និងបុណ្យជ្រមុជទឹកតែមួយ មាន ចិត្តចងក្រងរួមគ្នាដោយសាមគ្គី ហើយស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅ មក។
- ២២ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យគេផ្សាយសាសនាយ៉ាងដូច្នោះហើយ។ ហើយពួកគេបានក្លាយជាកូនចៅនៃព្រះយ៉ាងដូច្នោះហើយ។

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

២៣ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យពួកគេគោរពថ្ងៃឈប់សម្រាក ហើយ ញែកថ្ងៃនេះចេញជាថ្ងៃបរិសុទ្ធ ហើយជារៀងរាល់ថ្ងៃ ពួកគេត្រូវ ថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ។

And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

២៤ ហើយលោកក៏បានបញ្ជាដល់ពួកគេដែរថា ពួកសង្ឃដែលលោក បានតែងតាំងឡើង ត្រូវធ្វើការដោយដៃរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ដើម្បីចិញ្ចឹម ជីវិត។

And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

២៥ ហើយជារៀងរាល់អាទិត្យ ត្រូវញែកថ្ងៃមួយទុកសម្រាប់ជួបជុំគ្នា ដើម្បីបង្រៀនប្រជាជន ហើយដើម្បីថ្វាយបង្គំដល់ព្រះអម្ចាស់ជា ព្រះរបស់គេ ហើយពួកគេត្រូវប្រជុំគ្នាជាញឹកញាប់ ដោយសមត្ថភាព ដែលគេអាចធ្វើបាន។

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

២៦ ហើយពួកសង្ឃមិនត្រូវពឹងផ្អែកទៅលើប្រជាជនក្នុងការចិញ្ចឹម ជីវិតទេ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវធ្វើការ ដើម្បីទទួលបានព្រះគុណនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យ គេមានកម្លាំងខ្លាំងឡើងនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ដោយមានការចេះដឹង អំពីព្រះ ដើម្បីគេអាចបង្រៀនដោយអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចពី ព្រះ។

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

២៧ ហើយមួយទៀត អាណាម៉ាក៏បានបញ្ជាឲ្យប្រជាជននៃសាសនា ចក្រនេះ ចែករំលែកនូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន គឺមនុស្សម្នាក់ៗ ទៅ តាមអ្វីដែលគេមាន បើសិនជាគេមានច្រើនបរិបូរ ក៏ចែកច្រើនបរិបូរ ហើយឯអ្នកណាដែលមានតិច នោះក៏ចែកតិច ហើយចំពោះអ្នក ណាដែលគ្មានទ្រព្យរបស់អ្វី គួរតែឲ្យដល់អ្នកនោះវិញ។

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

២៨ ម៉្លោះហើយ ពួកគេត្រូវចែករំលែកនូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន ដោយ ចិត្តស្ម័គ្រ និងចិត្តជ្រះថ្លាដល់ព្រះ ហើយចែកដល់ពួកសង្ឃទាំងនោះ ដែលកំពុងខ្វះខាត មែនហើយ គឺចែកដល់ជនគ្រប់រូប ដែលក្រីក្រខ្វះ ខាត។

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

២៩ ពាក្យទាំងនេះហើយដែលលោកបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ ដោយបានទទួលបញ្ជាពីព្រះ ហើយពួកគេបានដើរដោយត្រង់នៅ ចំពោះព្រះ គឺបានចែករំលែកគ្នាទៅវិញទៅមក ព្រមទាំងខាង សាច់ឈាម និងខាងវិញ្ញាណ ស្របតាមសេចក្តីខ្វះខាត និងសេចក្តី ត្រូវការរបស់គេ។

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

៣០ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ការណ៍ទាំងអស់ នេះត្រូវបានធ្វើឡើងនៅទីមរមន មែនហើយ នៅក្បែរទីកមរមន គឺ នៅក្នុងព្រៃក្បែរទីកមរមន មែនហើយ ឱទឹកនៃមរមន ទឹកមរមន ព្រៃមរមន ម្តេចក៏ល្អដល់ម៉្លោះហ្ន៎ ចំពោះភ្នែកនៃពួកអ្នក ដែលបាន ស្គាល់ព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ខ្លួន មែនហើយ ឱពួកគេមានពរ ហើយ ព្រោះពួកគេនឹងច្រៀងសរសើរដល់ព្រះអង្គជារៀងរហូត។

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

៣១ ហើយការណ៍ទាំងនេះបានធ្វើឡើង នៅត្រង់តំបន់ព្រំប្រទល់ ដែនដី ដើម្បីកុំឲ្យដឹងដល់ស្តេច។

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

៣២ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយបានដឹងថា មានចលនានៅក្នុងចំណោមប្រជាជន នោះស្តេចក៏បញ្ជាពួកអ្នក បម្រើឲ្យទៅមើលពួកគេ។ ហេតុដូច្នោះហើយ នៅថ្ងៃដែលគេបាន ប្រជុំគ្នា ដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ នោះគេបានរកឃើញ ជួនស្តេច។

៣៣ ហើយឥឡូវនេះ ស្តេចបានមានបន្ទូលថា អាណាម៉ាបានចាក់រុក ប្រជាជនឲ្យបះបោរទាស់នឹងទ្រង់ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបទ្រង់បាន បញ្ជាឲ្យកងទ័ពទៅបំផ្លាញពួកគេចោល។

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណាម៉ា និងរាស្ត្រនៃព្រះ អម្ចាស់ បានដឹងជាមុនស្រេច អំពីដំណើរដែលកងទ័ពរបស់ស្តេច នឹងមក ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបពួកគេបានយកគ្រួសារគេ និង គ្រួសារគេ ហើយបានធ្វើដំណើរចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។

៣៥ ហើយគេទាំងអស់មានចំនួនប្រហែលបួនរយហាសិបនាក់។

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

And they were in number about four hundred and fifty souls.

ម៉ូសាយ 19

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កងទ័ពរបស់ស្តេចបានត្រឡប់មកវិញ ក្រោយពីបានរកស្រុកនៃព្រះអម្ចាស់ដោយឥតបានការ។
- ២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពលរបស់ស្តេចមានចំនួនតិច ដោយបានបន្ថយចុះ ហើយបានចាប់ផ្តើមមានការបែកបាក់គ្នានៅក្នុងចំណោមប្រជាជនដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន។
- ៣ ហើយប្រជាជនផ្នែកតិចបានចាប់ផ្តើមខ្សឹបខ្សៀវអំពីការគំរាមកំហែងទាស់នឹងស្តេច ហើយក៏ចាប់ផ្តើមមានការទាស់ទែងមួយយ៉ាងធំនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ មានបុរសម្នាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ឈ្មោះថា គេខាន ហើយលោកជាមនុស្សខ្លាំងពូកែមួយរូប ហើយជាសត្រូវដល់ស្តេច ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានដកដាវ ហើយសត្វក្នុងកំហឹងថា លោកនឹងសម្លាប់ស្តេចចោល។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានប្រយុទ្ធជាមួយនឹងស្តេច ហើយនៅពេលដែលស្តេចទតឃើញថា គាត់ជិតឈ្នះទ្រង់ហើយ នោះទ្រង់ក៏គេច ហើយរត់ទៅឡើងប៉ម ដែលនៅជិតព្រះវិហារបរិសុទ្ធ។
- ៦ ហើយគេខានដេញតាមពីក្រោយ ហើយរៀបនឹងឡើងទៅលើប៉ម ដើម្បីសម្លាប់ស្តេចចោល ស្រាប់តែស្តេចបានចោលព្រះនេត្រទតមើលជុំវិញ ឆ្ពោះទៅឯដែនដីសេមឡូន ហើយមើលចុះ កងទ័ពសាសន៍លេមីន គេកំពុងតែនៅ ខាងក្នុងព្រំប្រទល់នៃដែនដីទៅហើយ។
- ៧ ហើយឥឡូវនេះ ស្តេចស្រែកឡើងដោយក្តីគ្រាំគ្រាពីព្រលឹងទ្រង់ថា ៖ គេខានអើយ សូមទុកជីវិតយើងចុះ ព្រោះពួកលេមីនកំពុងតែមកវាយយើង ហើយពួកគេនឹងបំផ្លាញពួកយើង មែនហើយ ពួកគេនឹងបំផ្លាញប្រជាជនយើងហើយ។
- ៨ ហើយឥឡូវនេះ ស្តេចពុំសូវបារម្ភដល់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ស្មើនឹងទ្រង់បារម្ភដល់ជីវិតផ្ទាល់របស់ទ្រង់ប៉ុន្មានទេ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី គង់តែគេខានបានទុកជីវិតទ្រង់ដែរ។
- ៩ ហើយស្តេចបានបញ្ជាឲ្យប្រជាជនរត់គេចចេញពីពួកលេមីន ហើយទ្រង់ផ្ទាល់ គឺជាអ្នកនាំមុខគេ ហើយពួកគេបានរត់គេចចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានជាមួយនឹងពួកស្ត្រីគេ និងកូនចៅគេ។
- ១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមីនបានដេញតាមគេ ហើយបានតាមទាន់ ហើយបានចាប់ផ្តើមសម្លាប់គេចោល។
- ១១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចបានបញ្ជាឲ្យពួកបុរសទាំងអស់ រត់ចោលប្រពន្ធខ្លួន និងកូនចៅខ្លួន ហើយគេចចេញពីពួកលេមីន។

Mosiah 19

- And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.
- And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.
- And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.
- And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.
- And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.
- And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.
- And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.
- And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.
- And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.
- And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.
- Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.

១២ ឥឡូវនេះ មានមនុស្សជាច្រើន ដែលពុំព្រមរត់ចោលប្រពន្ធកូន ខ្លួនទេ តែសុខចិត្តនៅ ហើយវិនាសជាមួយនឹងពួកគេវិញ។ ហើយ ក្រៅពីនោះ ក៏បានចោលប្រពន្ធរបស់ខ្លួន និងកូនចៅរបស់ខ្លួន ហើយបានរត់គេចបាត់ទៅ។

Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកអ្នកដែលនៅជាមួយ និងប្រពន្ធរបស់ខ្លួន និងកូនចៅរបស់ខ្លួន បានឲ្យពួកកូនក្រមុំដ៏ ស្រស់ល្អៗរបស់ខ្លួនចេញទៅអង្វរពួកលេមីន សូមកុំឲ្យសម្លាប់ពួក គេចោលឡើយ។

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមីនមានសេចក្តី អាណិតដល់គេ ព្រោះពួកលេមីន ត្រូវសម្រស់របស់ស្ត្រីទាំងនោះ ទាក់ចិត្ត។

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

១៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកលេមីនបានទុកជីវិតឲ្យគេ ហើយបានចាប់ គេយកទៅជាលើយ ហើយនាំគេត្រឡប់ទៅដីដីនីហ្វែរវិញ ហើយបានអនុញ្ញាតឲ្យគេយកដីដីនោះ នៅក្រោមលក្ខខណ្ឌទាំង ឡាយថា គេត្រូវប្រគល់ស្តេចណូអេទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួកលេមីន ហើយប្រគល់ទ្រព្យរបស់ខ្លួន គឺនូវពាក់កណ្តាលនៃទ្រព្យសម្បត្តិទាំង អស់ដែលគេមាន ពាក់កណ្តាលនៃមាសរបស់គេ និងប្រាក់របស់គេ និងវត្ថុមានតម្លៃរបស់គេទាំងអស់ ម៉្លោះហើយ ពួកគេត្រូវបង់ពន្ធដារ ទៅឲ្យស្តេចនៃពួកលេមីនជារៀងរាល់ឆ្នាំ។

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

១៦ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលគេចាប់យកទៅជា លើយ នោះមានមនុស្សម្នាក់នាមថា លិមហៃ ជាបុត្ររបស់ស្តេច។

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

១៧ ហើយឥឡូវ លិមហៃមិនចង់ឲ្យបិតាខ្លួនត្រូវគេបំផ្លាញចោល ឡើយ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែលិមហៃជ្រាបពីអំពើទុច្ចរិត ទាំងឡាយរបស់បិតាខ្លួនដែរ ទោះជាប្រទេសជាបុរសសុចរិតម្នាក់ ក្តី។

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេខ្មានបានចាត់ឲ្យមនុស្ស ទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដោយសម្ងាត់ដើម្បីទៅរកស្តេច និងពួកអ្នក ដែលនៅជាមួយទ្រង់។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេ បានជួបនឹងប្រជាជននៅក្នុងទីរហោស្ថានគ្រប់គ្នា លើកលែងតែ ស្តេច និងពួកសង្ឃរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

១៩ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានសប្បាយនៅក្នុងចិត្តគេថា គេនឹងត្រឡប់ទៅ ដីដីនីហ្វែរវិញ ហើយបើសិនជាប្រពន្ធគេ និងកូនចៅគេត្រូវគេ សម្លាប់ចោល ហើយព្រមទាំងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយនឹងពួកគេ ផងដែរ នោះពួកគេនឹងរកសងសឹក ហើយនឹងវិនាសជាមួយគ្នា ដែរ។

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

២០ ហើយស្តេចបានបញ្ជាមិនឲ្យពួកគេត្រឡប់ទៅវិញឡើយ ពួកគេក៏ ខឹងនឹងស្តេច ហើយបានធ្វើឲ្យទ្រង់រងទុក្ខវេទនា រហូតដល់សុគត ដោយភ្លើង។

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

២១ ហើយពួកគេបម្រុងនឹងចាប់ពួកសង្ឃទាំងឡាយផង ហើយយក
ទៅប្រហារចោល ប៉ុន្តែពួកនោះបានរត់គេចខ្លួនចាត់ទៅ។

And they were about to take the priests also and
put them to death, and they fled before them.

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេកំពុងតែនឹងត្រឡប់
ទៅកាន់ដែនដីនីហ្វែរីញ ស្រាប់តែពួកគេបានជួបនឹងពួកកងគេ
ខាន។ ហើយពួកកងគេខានបានប្រាប់ពួកគេអំពីអ្វីៗដែលបានកើត
ឡើងដល់ប្រពន្ធពួកគេ និងកូនចៅពួកគេ ហើយថា ពួកលេមីន បាន
អនុញ្ញាតឲ្យពួកគេអាចនៅលើដែនដីនោះ ដោយត្រូវបង់ពន្ធដារ
ទៅឲ្យពួកលេមីននូវចំនួនពាក់កណ្តាលនៃទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់
ដែលគេមាន។

And it came to pass that they were about to return
to the land of Nephi, and they met the men of
Gideon. And the men of Gideon told them of all that
had happened to their wives and their children; and
that the Lamanites had granted unto them that they
might possess the land by paying a tribute to the
Lamanites of one half of all they possessed.

២៣ ហើយប្រជាជនទាំងនោះបានប្រាប់ពួកកងគេខានថា ពួកគេបាន
សម្លាប់ស្តេចចោល រីឯពួកសង្ឃរបស់ទ្រង់បានរត់គេចពីពួកគេទៅ
ជ្រៅក្នុងទីរហោស្ថាន។

And the people told the men of Gideon that they
had slain the king, and his priests had fled from
them farther into the wilderness.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេបានបញ្ចប់
ពិធីរួចស្រេចហើយ នោះពួកគេបានត្រឡប់ទៅកាន់ដែនដីនីហ្វែរីញ
ដោយអររីករាយ ពីព្រោះប្រពន្ធរបស់ពួកគេ និងកូនចៅរបស់ពួកគេ
ពុំបានត្រូវគេសម្លាប់ចោល ហើយពួកគេបានប្រាប់គេខាននូវអ្វីៗ
ដែលគេបានធ្វើដល់ស្តេច។

And it came to pass that after they had ended the
ceremony, that they returned to the land of Nephi,
rejoicing, because their wives and their children
were not slain; and they told Gideon what they had
done to the king.

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចរបស់ពួកលេមីនបាន
សច្ចានឹងពួកគេថា ប្រជាជនរបស់ទ្រង់នឹងពុំសម្លាប់ពួកគេទៀត
ឡើយ។

And it came to pass that the king of the Lamanites
made an oath unto them, that his people should not
slay them.

២៦ រីឯលិមហៃ ជាបុត្ររបស់ស្តេច ត្រូវប្រជាជនប្រគល់នគរឲ្យបាន
សច្ចាទៅស្តេចនៃពួកលេមីនថា ប្រជាជនរបស់ទ្រង់នឹងបង់សួយ
សារអាករទៅ ឲ្យទ្រង់ គឺនូវចំនួនពាក់កណ្តាលនៃទ្រព្យសម្បត្តិទាំង
អស់ដែលគេមាន។

And also Limhi, being the son of the king, having
the kingdom conferred upon him by the people,
made oath unto the king of the Lamanites that his
people should pay tribute unto him, even one half of
all they possessed.

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លិមហៃចាប់ផ្តើមកសាង
នគរ ហើយកសាងឲ្យមានសេចក្តីសុខសាន្តនៅក្នុងចំណោម
ប្រជាជនទ្រង់ទៀត។

And it came to pass that Limhi began to establish
the kingdom and to establish peace among his peo-
ple.

២៨ ហើយស្តេចនៃពួកលេមីនបានចាត់ឲ្យពួកទាហានយាមជុំវិញ
ដែនដី ដើម្បីទ្រង់អាចការពារប្រជាជនរបស់លិមហៃនៅលើដែនដី
ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចរត់ចូលក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយទ្រង់បានចិញ្ចឹម
ពួកទាហានយាមដោយពន្ធដារដែលទ្រង់បានទទួលមកពីពួកនី
ហ្វែរីញ។

And the king of the Lamanites set guards round
about the land, that he might keep the people of
Limhi in the land, that they might not depart into the
wilderness; and he did support his guards out of the
tribute which he did receive from the Nephites.

២៩ ហើយឥឡូវនេះ ស្តេចលិមហៃបានមានសេចក្តីសុខសាន្តរៀង
មក នៅក្នុងនគររបស់ទ្រង់ អស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ ដែលពួកលេមីនពុំ
បានមករុករានពួកគេ ឬរកបំផ្លាញពួកគេឡើយ។

And now king Limhi did have continual peace in
his kingdom for the space of two years, that the
Lamanites did not molest them nor seek to destroy
them.

ម៉ូសាយ 20

- ១ ឥឡូវនេះ មានកន្លែងមួយនៅដែនដីសេមឡូន ដែលពួកកូនស្រីរបស់ពួកលេមីនបានទៅជួបជុំគ្នាដើម្បីច្រៀងរាំ ហើយលេងសប្បាយ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានថ្ងៃមួយ ពួកគេមួយចំនួនតូចបានមកជួបជុំគ្នា ដើម្បីច្រៀងរាំលេង។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ ពួកសង្ឃរបស់ស្តេចណូអា ដោយមកពីរៀនខ្មាស ទើបតែត្រឡប់ទៅឯទីក្រុងនីហ្វេរីញទេ មែនហើយ ហើយក៏ខ្លាចប្រជាជនសម្លាប់ពួកគេចោលផង ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបពួកគេពុំហ៊ានត្រឡប់ទៅជួបប្រពន្ធគេ និងកូនចៅគេវិញឡើយ។
- ៤ ហើយនៅពេលដែលពួកគេនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយកាលបានប្រទះឃើញពួកកូនក្រមុំរបស់ពួកលេមីន នោះពួកគេបានលបមើលពួកកូនក្រមុំទាំងនោះ
- ៥ ហើយកាលមានពួកកូនក្រមុំមួយចំនួនតូចមកជួបជុំគ្នារាំ នោះពួកគេក៏ចេញមកពីទីសម្ងាត់របស់គេ ហើយចាប់យកពួកកូនក្រមុំទាំងនោះ ហើយនាំគេទៅក្នុងទីរហោស្ថាន មែនហើយ ពួកគេបាននាំយកកូនក្រមុំនៃពួកលេមីនចំនួនម្ភៃបួននាក់ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពេលដែលពួកលេមីនដឹងថា កូនក្រមុំរបស់គេបាត់ខ្លួនទៅ ពួកគេក៏ខឹងនឹងប្រជាជនរបស់លិមហៃ ព្រោះគេគិតស្មានថា ប្រជាជនរបស់លិមហៃបានធ្វើការនេះ។
- ៧ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាត់ឲ្យពលទ័ពរបស់គេចេញទៅ មែនហើយ សូម្បីតែស្តេចផ្ទាល់ក៏បានចេញនាំមុខប្រជាជនទ្រង់ដែរ ហើយពួកគេឡើងទៅដែនដីនីហ្វេរីញ ដើម្បីទៅបំផ្លាញប្រជាជនរបស់លិមហៃចោល។
- ៨ ហើយឥឡូវនេះ លិមហៃបានទតឃើញពួកគេពីលើប៉ម ទ្រង់ថែមទាំងទតឃើញពីការរៀបចំធ្វើសង្គ្រាមរបស់គេផង ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់បានប្រជុំប្រជាជនទ្រង់ ហើយបានបង្កប់ចាំពួកគេនៅតាមទីវាល និងនៅក្នុងព្រៃ។
- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមីនបានឡើងមកដល់ ស្រាប់តែពួកគេរបស់លិមហៃចាប់ផ្តើមសម្រុកមកលើពួកគេចេញពីកន្លែងបង្កប់ខ្លួន ហើយចាប់ផ្តើមសម្លាប់ពួកគេចោល។
- ១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ការប្រយុទ្ធបានក្លាយទៅជាសាហាវអស្ចារ្យ ព្រោះពួកគេប្រយុទ្ធដូចជាសត្វសិដ្ឋប្រយុទ្ធដណ្តើមចំណី។

Mosiah 20

- Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.
- And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.
- And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.
- And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;
- And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.
- And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.
- Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.
- And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.
- And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.
- And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ័ពរបស់លិមហៃបានចាប់ ផ្ដើមវាយប្រយុទ្ធជ្នាក់គ្នាពួកលេមីនឲ្យថយពីគេ ទោះជាគេមានចំនួនតិចជាង ពាក់កណ្ដាលនៃចំនួនពួកលេមីនក្ដី។ ប៉ុន្តែពួកគេបានប្រយុទ្ធដើម្បី ជីវិតគេ និងដើម្បីប្រពន្ធគេ និងដើម្បីកូនចៅគេ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបពួកគេខំប្រឹងយ៉ាងអស់ពីសមត្ថភាព ហើយគេបានប្រយុទ្ធដូច ជាសត្វនាគច្បាំងគ្នា។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានឃើញស្ដេចនៃ ពួកលេមីននៅក្នុងចំណោមពួកមនុស្សស្លាប់ តែទ្រង់មិនបានស្លាប់ ទេ គឺដោយត្រូវរបួស ហើយត្រូវទុកចោលនៅលើដី ព្រោះទ័ពរបស់ ទ្រង់បានរត់គេចេញទៅដោយរហ័សពេក។

១៣ ហើយពួកគេបានយកទ្រង់ ហើយរុំរបួសឲ្យទ្រង់ ហើយនាំយក ទ្រង់ទៅគាល់លិមហៃ ហើយទូលថា ៖ ក្រាបទូល នេះគឺស្ដេចរបស់ ពួកលេមីន ទ្រង់បានត្រូវរបួស ដួលចុះក្នុងចំណោមពួកដែលស្លាប់ ហើយពួកគេបានទុកទ្រង់ចោល ហើយមើលចុះ យើងខ្ញុំបាននាំទ្រង់ មកគាល់ទ្រង់ ហើយឥឡូវនេះ ចូរយើងសម្លាប់ទ្រង់ទៅ។

១៤ តែលិមហៃមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ៖ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវ សម្លាប់ទ្រង់ទេ តែនាំទ្រង់មកទីនេះវិញដើម្បីឲ្យយើងឃើញទ្រង់។ ហើយពួកគេក៏នាំទ្រង់មក ហើយលិមហៃមានបន្ទូលទៅកាន់ទ្រង់ ថា ៖ ចុះតើហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ឡើងមកធ្វើសង្គ្រាមនឹងប្រជាជន យើង? មើលចុះ ប្រជាជនរបស់យើងពុំបានបំពានលើពាក្យសច្ចា ដែលយើងបានធ្វើជាមួយទ្រង់នោះឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ តើ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់បំពានលើពាក្យសច្ចា ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយ នឹងប្រជាជនយើងវិញ?

១៥ ហើយឥឡូវនេះ ស្ដេចមានបន្ទូលថា ៖ យើងបានបំពានលើពាក្យ សច្ចា ពីព្រោះប្រជាជនរបស់ទ្រង់បានចាប់យកកូនក្រមុំរបស់ ប្រជាជនយើងទៅ ហេតុដូច្នោះហើយ នៅក្នុងកំហឹងរបស់យើង នោះយើងបាននាំប្រជាជនយើងឡើងមកធ្វើសង្គ្រាមនឹងប្រជាជន ទ្រង់។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ លិមហៃពុំដែលបានឮពីការណ៍នេះសោះ ហេតុ ដូច្នោះហើយ ទើបទ្រង់មានបន្ទូលថា យើងនឹងស៊ើបរកក្នុងចំណោម ប្រជាជនយើង ហើយអ្នកណាបានធ្វើការណ៍នេះនឹងត្រូវវិនាស។ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានចាត់ឲ្យធ្វើការស៊ើបរកក្នុងចំណោម ប្រជាជនទ្រង់។

១៧ ឥឡូវនេះ កាលគេខានបានឮរឿងទាំងនេះ គឺលោកជាមេទ័ពម្នាក់ របស់ស្ដេច នោះលោកបានចេញមក ហើយទូលស្ដេចថា ៖ សូម ទ្រង់មេត្តា ហើយសូមកុំស៊ើបរកក្នុងប្រជាជននេះ ហើយកុំយករឿង នេះមកចោទប្រកាន់ដល់ពួកគេឡើយ។

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

១៨ គ្រឿតតើទ្រង់មិនចាំទេឬថា ពួកសង្ឃរបស់បិតាទ្រង់ ដែល
ប្រជាជននេះរកបំផ្លាញចោលនោះ? ហើយតើមិនមែនពួកគេនោះ
នៅក្នុងទីរហោស្ថានទេឬ? ហើយតើមិនមែនពួកគេនោះ ជាអ្នកលួច
យកកូនក្រមុំទាំងឡាយនៃពួកលេមីនទេឬអី?

១៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ សូមទ្រង់ទូលដល់ស្តេចនូវការណ៍ទាំង
នេះ ដើម្បីទ្រង់អាចប្រាប់ប្រជាជនទ្រង់ដើម្បីឲ្យពួកគេបាត់ខឹងនឹង
យើង គ្រឿតមើលចុះ ពួកគេបានរៀបចំជាស្រេច ដើម្បីមកកត់តាំងនឹង
យើងទៀត ហើយមើលចុះ យើងក៏មានចំនួនតិចផង។

២០ ហើយមើលចុះ គេមកដោយមានពួកពលដ៏ច្រើន ហើយលើក
លែងស្តេចនោះធ្វើឲ្យគេបាត់ខឹងនឹងយើង នោះយើងច្បាស់ជាត្រូវ
រិទ្ធិសាជាមិនខានឡើយ។

២១ គ្រឿតតើមិនមែនពាក្យសម្តីរបស់អំប៊ីណាដេ ត្រូវបានបំពេញទេឬអី
ដែលលោកបានព្យាករណ៍ទាំងនឹងយើងនោះ — ហើយការណ៍អស់
ទាំងនេះ ក៏ពីព្រោះយើងមិនព្រមស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់
ហើយបែរចេញពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់យើងឬ?

២២ ហើយឥឡូវនេះ ចូរយើងសម្រុះសម្រួលជាមួយនឹងស្តេច ហើយ
យើងបំពេញនូវពាក្យសច្ចា ដែលយើងបានធ្វើជាមួយនឹងទ្រង់ គ្រឿត
បើយើងត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងសេរកភាព នោះគ្រាន់បើជាងយើងត្រូវ
បាត់បង់ជីវិត ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរយើងបញ្ចប់ការខ្មាយឈាមដ៏
ច្រើននេះទៅ។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ លិមហៃបានទូលស្តេចនូវការណ៍ទាំងអស់អំពី
បិតាទ្រង់ និងពួកសង្ឃដែលបានរត់ភៀសខ្លួនចូលទៅក្នុងទី
រហោស្ថាន ហើយទម្លាក់ទោសអំពីការពង្រត់កូនក្រមុំទាំងឡាយ
នោះទៅលើពួកគេ។

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចក៏បាត់ខឹងនឹង
ប្រជាជនរបស់លិមហៃ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់គេថា ៖ ចូរ
ពួកយើងចេញទៅជួបនឹងប្រជាជនយើងដោយមិនបាច់យកគ្រឿង
អាវុធទៅជាមួយទេ ហើយយើងសច្ចានឹងទ្រង់ថា ប្រជាជនយើង
នឹងពុំសម្លាប់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ឡើយ។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចេញទៅតាម
ស្តេច ហើយបានចេញទៅជួបពួកលេមីនដោយគ្មានអាវុធជាប់ទៅ
ជាមួយឡើយ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាន
ជួបនឹងពួកលេមីន ហើយស្តេចរបស់ពួកលេមីនបានក្រាបចំពោះពួក
គេ ហើយបានដោះសារឲ្យប្រជាជនលិមហៃ។

២៦ ហើយកាលពួកលេមីនបានឃើញប្រជាជនលិមហៃថា ពួកគេ
គ្មានប្រដាប់អាវុធឡើយ នោះពួកគេក៏មានចិត្តមេត្តាដល់ប្រជាជនលិ
មហៃ ហើយបាត់ខឹងនឹងពួកគេដែរ ហើយក៏បានត្រឡប់ទៅដែនដី
ខ្លួនជាមួយនឹងស្តេចរបស់គេវិញដោយក្តីសុខសាន្ត។

For do ye not remember the priests of thy father,
whom this people sought to destroy? And are they
not in the wilderness? And are not they the ones who
have stolen the daughters of the Lamanites?

And now, behold, and tell the king of these things,
that he may tell his people that they may be pacified
towards us; for behold they are already preparing to
come against us; and behold also there are but few of
us.

And behold, they come with their numerous hosts;
and except the king doth pacify them towards us we
must perish.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which
he prophesied against us—and all this because we
would not hearken unto the words of the Lord, and
turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the
oath which we have made unto him; for it is better
that we should be in bondage than that we should
lose our lives; therefore, let us put a stop to the shed-
ding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things con-
cerning his father, and the priests that had fled into
the wilderness, and attributed the carrying away of
their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified to-
wards his people; and he said unto them: Let us go
forth to meet my people, without arms; and I swear
unto you with an oath that my people shall not slay
thy people.

And it came to pass that they followed the king,
and went forth without arms to meet the Lamanites.
And it came to pass that they did meet the Lamanites;
and the king of the Lamanites did bow himself down
before them, and did plead in behalf of the people of
Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi,
that they were without arms, they had compassion
on them and were pacified towards them, and re-
turned with their king in peace to their own land.

ម៉ូសាយ 21

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លិមហៃ និងប្រជាជនរបស់ ទ្រង់ បានត្រឡប់ទៅឯទីក្រុងនីហ្វេរីវិញ ហើយបានចាប់ផ្តើមរស់នៅ លើដែនដីដោយសេចក្តីសុខសាន្តជាថ្មី។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ ក្រោយមក ពួកលេមីនបានចាប់ផ្តើមចាក់រុកឲ្យខឹងនឹងពួកនីហ្វេ ទៀត ហើយពួកគេក៏ចាប់ផ្តើមចូលមកក្នុងតំបន់ព្រំដែនជុំវិញ។
- ៣ ឥឡូវនេះ ពួកគេពុំហ៊ានសម្លាប់គេទេ ព្រោះខ្លាចខុសនឹងពាក្យ សច្ចា ដែលស្តេចរបស់គេបានធ្វើជាមួយនឹងលិមហៃ តែពួកគេបាន ទះកំផ្លៀង ហើយប្រើអំណាចទៅលើគេ ហើយបានចាប់ផ្តើមដាក់ បន្ទុកដ៏ធ្ងន់ៗទៅលើខ្នងគេ ហើយប្រើគេហាក់បីដូចជាសត្វលា ដែលគ —
- ៤ មែនហើយ ការណ៍អស់ទាំងនេះត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីឲ្យព្រះ បន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បានបំពេញ។
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ ការវេទនានៃពួកសាសន៍នីហ្វេមានទំហំធំដ៏ អស្ចារ្យ ហើយគ្មានផ្លូវណា ដែលគេអាចដោះខ្លួនឲ្យរួចពីកណ្តាប់ដៃ នៃពួកនោះបានឡើយ ព្រោះពួកលេមីនបានហ៊ុមព័ទ្ធពួកគេគ្រប់ ទិសទី។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបានចាប់ផ្តើម រអ៊ូរទាំនឹងស្តេច ដោយសារការវេទនារបស់ខ្លួន ហើយពួកគេបាន ចាប់ផ្តើមចង់ចេញទៅច្បាំងនឹងពួកនោះ។ ហើយពួកគេបានធ្វើឲ្យ ស្តេចមានព្រះទ័យកើតទុក្ខជាខ្លាំង ដោយសារការត្អូញត្អែររបស់គេ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យគេធ្វើតាមចំណង់របស់គេ ចុះ។
- ៧ ហើយពួកគេបានប្រមូលគ្នាទៀត ហើយបានពាក់អាវក្រោះ ហើយបានចេញទៅតតាំងនឹងពួកលេមីន ដើម្បីដេញពួកគេចេញពី ដែនដីរបស់ខ្លួន។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមីនមានជ័យជម្នះ លើពួកគេ ហើយបានដេញពួកគេឲ្យថយក្រោយ ហើយបានសម្លាប់ ពួកគេអស់ជាច្រើននាក់។
- ៩ ហើយឥឡូវនេះ មានការកាន់ទុក្ខ និងការទូញសោកដ៏ខ្លាំងនៅ ក្នុងចំណោមប្រជាជនលិមហៃ ស្រីមេម៉ាយកាន់ទុក្ខឲ្យប្តី កូនប្រុស និងកូនស្រីកាន់ទុក្ខឲ្យឪពុក ហើយបងប្អូនកាន់ទុក្ខឲ្យបងប្អូន។
- ១០ ឥឡូវនេះ មានស្រីមេម៉ាយជាច្រើននៅលើដែនដី ហើយគេបាន យំដ៏ខ្លាំងពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ព្រោះការគំរាមដ៏ធំរបស់ពួកលេមីន បានធ្លាក់មកលើពួកគេ។

Mosiah 21

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ការយំសោកដ៏មិនឈប់ ឈររបស់ពួកគេ បានចាក់រុកប្រជាជនលិមហៃ ដែលនៅសល់ទាំង ប៉ុន្មានឲ្យខឹងនឹងពួកលេមីន ហើយពួកគេបានចេញទៅច្បាំងជាថ្មី ទៀត តែពួកគេត្រូវបានរុញច្រានឲ្យថយក្រោយវិញទៀត ដោយ បានទទួលការខូចខាតដ៏ធំណា។

១២ មែនហើយ ពួកគេបានទៅម្តងទៀតជាលើកទីបី ហើយក៏ទទួល ការខូចខាតដូចមុន ឯពួកអ្នកដែលពុំត្រូវគេសម្លាប់ចោល ក៏បាន ត្រឡប់មកទីក្រុងនីហ្វែរវិញ។

១៣ ហើយពួកគេបានបន្ទាបខ្លួនស្មើនឹងផ្លូវដី ដាក់ខ្លួនក្រោមនីមនៃ សេវកភាព សុខចិត្តឲ្យគេវាយខ្លួន ហើយឲ្យគេដេញទៅមក ហើយ ឲ្យផ្អាកតាមទំនើងចិត្តនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ។

១៤ ហើយគេបានបន្ទាបខ្លួនចុះដល់ជម្រៅនៃភាពទន់ទាប ហើយគេ បានអំពាវនាវខ្លាំងទៅរកព្រះ មែនហើយ គឺពេញមួយថ្ងៃ ពួកគេ បានស្រែកអំពាវនាវទៅ រកព្រះរបស់គេ សូមឲ្យទ្រង់ដោះពួកគេឲ្យ ផុតពីការវេទនារបស់គេ។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក្រព្វសម្រែករបស់ពួកគេ ដោយ សារតែអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី គង់តែព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់បានព្រួយសម្រែករបស់គេដែរ ហើយបានចាប់ផ្តើមបន្ទន់ ចិត្តពួកលេមីន ដើម្បីពួកគេបានចាប់ផ្តើមសម្រាលបន្ទុកឲ្យគេ តែ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មិនបានទតឃើញថាល្មមនឹងដោះពួកគេឲ្យផុតពី សេវកភាពនៅឡើយទេ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចាប់ផ្តើមចម្រើន ឡើងបន្តិចម្តងៗ នៅលើដែនដី ហើយបានចាប់ផ្តើមផលិតធុញ្ញជាតិ ជាច្រើនបរិបូរណ៍ និងហ្វូងចៀម និងហ្វូងគោ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេ វេទនាដោយការអត់ឃ្លាន។

១៧ ឥឡូវនេះ មានចំនួនស្ត្រីជាច្រើនលើសជាងពួកបុរស ហេតុដូច្នោះ ហើយ ស្តេចលិមហៃបានបញ្ជាឲ្យបុរសម្នាក់ៗ ត្រូវជួយទំនុកបម្រុង ដល់ស្ត្រីមេម៉ាយ និងកូនៗរបស់គេផង ដើម្បីកុំឲ្យគេត្រូវវិនាស ដោយអត់ឃ្លាន ហើយគេធ្វើយ៉ាងនេះ ក៏ដោយសារតែពួកគេមួយ ចំនួនធំ ត្រូវគេសម្លាប់ចោល។

១៨ ឥឡូវនេះ ប្រជាជនលិមហៃបានប្រមូលគ្នាមកជាផ្ទះមួយ ឲ្យមាន គ្នាច្រើនដែលអាចរួបរួមបាន ហើយបានការពារធុញ្ញជាតិរបស់គេ និងសត្វរបស់គេ។

១៩ សូម្បីតែស្តេចផ្ទាល់ ក៏ពុំហ៊ានចេញទៅខាងក្រៅកំផែងក្រុងដែរ លើកលែងតែទ្រង់មានពួកអ្នកយាមទៅជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ដោយ ខ្លាចក្រែងចែដន្យណាមួយ ទ្រង់ត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួក លេមីន។

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

២០ ហើយទ្រង់បានចាត់ឲ្យប្រជាជនទ្រង់យាមជុំវិញដែនដី ក្រែង ចែងនូវណាមួយ គេអាចចាប់បានពួកសង្ឃដែលបានរត់ចូលទៅក្នុង ទីរហាស្ថាន ដែលបានលួចយកពួកកូនក្រមុំរបស់ពួកលេមីន ហើយដែលបានបង្កឲ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំបែបនេះមកលើពួក គេ។

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

២១ ព្រោះពួកគេចង់ចាប់ពួកនោះដើម្បីយកមកធ្វើទោស ព្រោះពួកគេ បានចូលមកលើដែនដីនីហ្វែក្កុងពេលយប់ ហើយបានលួចយក ធុញ្ញជាតិ និងវត្ថុមានតម្លៃរបស់គេជាច្រើន ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេ បានបង្កប់ខ្លួនចាំពួកនោះ។

For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពុំមានការរំខាននៅគ្នា រវាងពួកលេមីននឹងប្រជាជនរបស់លិមិហៃទៀតឡើយ រហូតដល់ ពេលដែលអាម៉ូន និងបងប្អូនរបស់លោកចូលមកលើដែនដី។

And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

២៣ ហើយនៅពេលស្តេចចេញទៅខាងក្រៅទ្វារកំផែងក្រុង ជាមួយ នឹងទាហានយាមរបស់ទ្រង់ ក៏បានឃើញអាម៉ូន និងបងប្អូនរបស់ លោក ហើយដោយសន្និដ្ឋានថា ពួកគេជាពួកសង្ឃរបស់ណូអេ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបទ្រង់បានចាត់ឲ្យគេចាប់ពួកគេ ហើយចង ដាក់ក្នុងគុក។ ហើយបើសិនជាពួកគេជាសង្ឃរបស់ណូអេមែននោះ ច្បាស់ជាទ្រង់បញ្ជាឲ្យយកគេទៅប្រហារទៅហើយ។

And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

២៤ ប៉ុន្តែពេលទ្រង់បានជ្រាបថា ពួកគេពុំមែនជាពួកសង្ឃទេ តែពួកគេ ជាបងប្អូនរបស់ទ្រង់ ហើយបានមកពីដែនដីសារ៉ាហិមឡា ទើបទ្រង់ ពោរពេញទៅដោយក្តីសោមនស្សជាអតិបរមា។

But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

២៥ ឥឡូវនេះ មុនពេលអាម៉ូនមកដល់ ស្តេចលិមិហៃបានបញ្ជាឲ្យ បុរសមួយក្រុមតូចទៅរកដែនដីសារ៉ាហិមឡា តែពួកគេរកពុំឃើញ សោះ ហើយគេរង្វេងនៅក្នុងទីរហាស្ថាន។

Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.

២៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានជួបប្រទះឃើញ ដែនដីមួយ ដែលធ្លាប់មានមនុស្សអាស្រ័យនៅ មែនហើយ ជា ដែនដីមួយដែលពេញដោយឆ្អឹងក្រៀម មែនហើយ ជាដែនដីមួយ ដែលធ្លាប់មានមនុស្សអាស្រ័យនៅ ហើយត្រូវបានបំផ្លាញចោល ហើយពួកគេដោយបានគិតស្មានថា នោះជាដែនដីសារ៉ាហិមឡា ក៏ បានត្រឡប់ទៅដែនដីនីហ្វែក្កុង បានមកដល់ក្នុងតំបន់ព្រំប្រទល់មិន យូរថ្ងៃប៉ុន្មាន មុនពេលអាម៉ូនមកដល់។

Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.

២៧ ហើយពួកគេបានយកបញ្ជីមួយមកជាមួយផង ដែលជាបញ្ជី របស់ប្រជាជន ដែលពួកគេបានជួបប្រទះឃើញឆ្អឹងនោះ ហើយបញ្ជី នោះចារនៅលើផ្ទាំងដែកទាំងឡាយ។

And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.

២៨ ហើយឥឡូវនេះ លិមិហ៍បានពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអំណរ ទៀត កាលបានដឹងពីមាត់របស់អាំម៉ូនមកថា ស្តេចម៉ូសាយ បាន អំណោយទានមួយមកពីព្រះ ដោយសារអំណោយទាននោះ ទ្រង់ អាចបកប្រែឆ្លាក់ត្រាបែបនេះបាន មែនហើយ ហើយអាំម៉ូនក៏អរ រីករាយផងដែរ។

And now Limhi was again filled with joy on learn- ing from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such en- gravings; yea, and Ammon also did rejoice.

២៩ តែអាំម៉ូន និងបងប្អូនលោកពោរពេញដោយសេចក្តីសោកសៅ ពីព្រោះបងប្អូនលោកជាច្រើនត្រូវគេសម្លាប់ចោល

Yet Ammon and his brethren were filled with sor- row because so many of their brethren had been slain;

៣០ ហើយថែមទាំងព្រួយ ដោយសារស្តេចណូអា ព្រមទាំងពួកសង្ឃ របស់ទ្រង់ បានធ្វើឲ្យប្រជាជនប្រព្រឹត្តអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតជា ច្រើនទាន់នឹងព្រះ ហើយពួកគេក៏បានកាន់ទុក្ខ ដល់សេចក្តីស្លាប់ របស់អ័ប៊ីណាដៃ ហើយដល់ការចាកចេញទៅរបស់អាណាម៉ា និង ប្រជាជនដែលទៅជាមួយលោកផង ដែលបានសាងឡើងនូវ សាសនាចក្រនៃព្រះមួយ តាមរយៈកម្លាំង និងព្រះចេស្តានៃព្រះ និង សេចក្តី ជំនឿជឿដល់ពាក្យទាំងឡាយដែលអ័ប៊ីណាដៃបាន និយាយ។

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniq- uities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

៣១ មែនហើយ ពួកគេកាន់ទុក្ខដោយសារការចាកចេញទៅនៃពួក នោះ ព្រោះពួកគេពុំដឹងថា តើពួកនោះបានទៅទីណាទេ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេច្បាស់ជាបានរួបរួមគ្នា ដោយរីករាយជាមួយនឹងអ្នកទាំងនោះ ព្រោះពួកគេផ្ទាល់ក៏បានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងព្រះ ដើម្បី បម្រើទ្រង់ ហើយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

៣២ ហើយឥឡូវនេះ ចាប់តាំងពីអាំម៉ូនបានមកដល់នោះស្តេចលិ មិហ៍ក៏បានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងព្រះដែរ ព្រមទាំង ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ជាច្រើនផងដើម្បីបម្រើទ្រង់ ហើយកាន់តាមព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his com- mandments.

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចលិមិហ៍ និងប្រជាជន ទ្រង់ជាច្រើន ចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក តែគ្មានអ្នកណាម្នាក់សោះ នៅលើដែនដី ដែលមានអំណាចពីព្រះឡើយ។ ហើយអាំម៉ូនមិន ព្រមធ្វើការនេះ ដោយចាត់ថា រូបលោកជាអ្នកបម្រើម្នាក់មិន សក្តិសម។

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

៣៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ពេលនោះពួកគេពុំបានរួបរួមគ្នាជាសាសនា ចក្រមួយនៅឡើយទេ ដោយរង់ចាំព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់។ ឥឡូវនេះ ពួកគេចង់ឲ្យបានដូចជាអាណាម៉ា និងបងប្អូនលោក ដែល បានរត់ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។

Therefore they did not at that time form them- selves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilder- ness.

៣៥ ពួកគេចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ទុកជាសាក្សី ហើយជាទីបន្ទាល់ ថា ពួកគេស្ម័គ្រចិត្តនឹងបម្រើព្រះឲ្យអស់ពីដួងចិត្តគេ ទោះជាយ៉ាង ណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានពន្យារពេលដែរ ហើយដំណើររឿង អំពីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ពួកគេ នឹងមានចែងនៅពេលក្រោយ។

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

៣៦ ហើយឥឡូវនេះ ការសិក្សាទាំងស្រុងរបស់អាម៉ូន និងរាស្ត្ររបស់
លោក ព្រមទាំងស្តេចលីមហៃ និងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ គឺដើម្បីដោះខ្លួន
ឲ្យរួចពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកលេមីន និងពីសេវកភាព។

And now all the study of Ammon and his people,
and king Limhi and his people, was to deliver them-
selves out of the hands of the Lamanites and from
bondage.

ម៉ូសាយ 22

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ូន និងស្តេចលិមហិបានចាប់ផ្តើមពិគ្រោះជាមួយនឹងប្រជាជនថា តើគេត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីដោះខ្លួនឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ហើយពួកគេថែមទាំងបានចាត់ឲ្យប្រជាជនទាំងអស់ប្រមូលគ្នាមក ហើយគេធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីគេអាចបានសំឡេងរបស់ប្រជាជនអំពីបញ្ហានេះ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេពុំអាចរកឃើញផ្លូវណាមួយឡើយ ដើម្បីដោះខ្លួនឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព លើកលែង តែយកប្រពន្ធ និងកូនរបស់គេ និងហ្វូងចៀមរបស់គេ និងហ្វូងគោរបស់គេ និងត្រសាលរបស់គេ ហើយចាកចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ប៉ុណ្ណោះ ព្រោះពួកលេមីនមានគ្នាច្រើនពេក ពុំអាចឲ្យប្រជាជនលិមហិចតាំងនឹងពួកគេបានទេ បើគិតថាដោះខ្លួនឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ដោយប្រើដាវវិញ។
- ៣ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេខានបានឈានទៅមុខ ហើយឈរនៅចំពោះមុខស្តេច ហើយទូលទ្រង់ថា ឥឡូវនេះ សូមព្រះរាជាទ្រង់ជ្រាប ទ្រង់បានស្តាប់តាមពាក្យរបស់ទូលបង្គំជាច្រើនលើកច្រើនត្រាមកហើយ កាលដែលយើងតតាំងជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់យើង គឺពួកលេមីន។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះរាជាអើយ បើសិនជាទ្រង់ពុំយល់ថា រូបទូលបង្គំនេះជាអ្នកបម្រើម្នាក់ដ៏ឥតប្រយោជន៍ទេ ឬបើសិនជាពីមុនទ្រង់បានស្តាប់ពាក្យរបស់ទូលបង្គំខ្លះ ហើយពាក្យទាំងនោះត្រូវបានយកមកប្រើការចំពោះទ្រង់ ហេតុដូច្នេះហើយ ទូលបង្គំចង់ឲ្យទ្រង់ស្តាប់ពាក្យទូលបង្គំនៅពេលនេះដែរ ហើយទូលបង្គំនឹងធ្វើជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ហើយដោះប្រជាជននេះឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព។
- ៥ ហើយស្តេចបានអនុញ្ញាតឲ្យលោកនិយាយ ហើយគេខានបានទូលទ្រង់ថា ៖
- ៦ មើលចុះផ្លូវខាងក្រោយ កាត់ចូលតាមកំផែងក្រោយ ដែលនៅផ្នែកខាងក្រោយទីក្រុង។ ពួកលេមីន ឬពួកទាហានយាមនៃពួកលេមីន វាស្រវឹងនៅពេលយប់ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរយើងចេញការប្រកាសមួយដល់ចំណោមអស់ទាំងប្រជាជននេះ ឲ្យគេប្រមូលហ្វូងចៀម និងហ្វូងគោរបស់គេ ដើម្បីពួកគេអាចដឹកសត្វទាំងនេះចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន នៅពេលយប់ចុះ។
- ៧ ហើយទូលបង្គំនឹងធ្វើតាមបញ្ជារបស់ទ្រង់ ទៅប្រគល់ស្រាទំពាំងបាយជូរ ដែលជាពន្ធដារចុងក្រោយបង្អស់ដល់ពួកលេមីន ហើយពួកគេនឹងស្រវឹង ហើយយើងនឹងទៅតាមផ្លូវសម្ងាត់ ដែលនៅខាងឆ្វេងបន្ទាយរបស់ពួកគេនោះ កាលពួកគេស្រវឹងដេកលក់។

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

៨ នោះយើងនឹងធ្វើដំណើរចេញទៅជាមួយនឹងពួកស្រ្តីរបស់យើង និងកូនចៅរបស់យើង និងហ្វូងចៀមរបស់យើង និងហ្វូងគោរបស់យើងចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយយើងនឹងធ្វើដំណើរព័ទ្ធជុំវិញដែនដីសែឡោម។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចបានស្តាប់តាមពាក្យរបស់គេខ្លាច។

១០ ហើយស្តេចលិមហែបានបញ្ជាឲ្យប្រជាជនទ្រង់ ប្រមូលសត្វរបស់គេ ហើយទ្រង់បានប្រគល់ពន្ធដារ ជាស្រាទំពាំងបាយជូរទៅឲ្យពួកលេមីន ហើយទ្រង់ក៏បានប្រគល់ស្រាទំពាំងបាយជូរ ជាអំណោយទៀតដល់ពួកគេ ហើយពួកគេបានផឹកតាមចិត្តនូវស្រាទំពាំងបាយជូរ ដែលស្តេចលិមហែបានប្រគល់ឲ្យនោះ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនរបស់ស្តេចលិមហែបានចេញដំណើរនៅពេលយប់ ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ជាមួយនឹងហ្វូងចៀមរបស់គេ និងហ្វូងគោរបស់គេ ហើយពួកគេបានដើរព័ទ្ធជុំវិញដែនដីសែឡោម ក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយបត់ឆ្ពោះទៅ ដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ដែលនាំមុខដោយអាម៉ូន និងបងប្អូនលោក។

១២ ហើយពួកគេបានយកអស់ទាំងមាស និងប្រាក់របស់គេ និងវត្ថុមានតម្លៃរបស់គេទាំងឡាយ ដែលគេអាចយកបាន ព្រមទាំងស្បៀងអាហាររបស់គេចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានផង ហើយពួកគេបន្តដំណើររបស់គេទៅ។

១៣ ហើយបន្ទាប់ពីនៅក្នុងទីរហោស្ថានអស់ជាច្រើនថ្ងៃមក នោះពួកគេបានមកដល់ដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ហើយបានរួបរួមជាមួយនឹងប្រជាជនរបស់ម៉ូសាយ ហើយក្លាយទៅជាប្រជាជនរបស់ទ្រង់។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូសាយបានទទួលពួកគេដោយសេចក្តីអំណរ ហើយទ្រង់ក៏បានទទួលបញ្ជីទាំងឡាយរបស់ពួកគេផង ព្រមទាំងបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលប្រជាជនលិមហែ បានជួបប្រទះឃើញនោះផង។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមីនបានដឹងថា ប្រជាជនលិមហែបានចេញចោលដែនដីទៅ នៅ ពេលយប់ នោះពួកគេបានចាត់ឲ្យកងទ័ពមួយចំនួន ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីដេញតាមពួកគេ។

១៦ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានដេញតាមអស់រយៈពេលពីរថ្ងៃមក នោះពួកគេមិនអាចតាមដានបានទៀតឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេក៏រង្វេងនៅក្នុងទីរហោស្ថានទៅ។

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

ដំណើររឿងអំពីអាណាម៉ា និងរាស្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលត្រូវដេញឲ្យ ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដោយប្រជាជនរបស់ស្តេចណូអា។

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

ម៉ូសាយ 23

Mosiah 23

- ១ ឥឡូវនេះ អាណាម៉ា ដោយបានទទួលការព្រមានពីព្រះអម្ចាស់ថា ពលទ័ពរបស់ស្តេចណូអាអនឹងមកវាយពួកគេ ហើយដោយបានប្រាប់ ឲ្យប្រជាជនរបស់លោកដឹងរឿងនេះ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបពួកគេ ប្រមូលប្លង់ចៀមរបស់គេ ហើយយកធុញជាតិរបស់គេ ហើយបាន ចេញ ដំណើរទៅក្នុងទីរហោស្ថាន មុនពេលពលទ័ពរបស់ស្តេចណូ អាមកដល់។
- ២ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានកម្លាំងឲ្យពួកគេ ដើម្បីកុំឲ្យ ពលរបស់ស្តេចណូអាអាចតាមទាន់ ហើយបំផ្លាញពួកគេចោល ឡើយ។
- ៣ ហើយពួកគេបានធ្វើដំណើរអស់ប្រាំបីថ្ងៃនៅក្នុងទីរហោស្ថាន។
- ៤ ហើយពួកគេបានមកដល់ដែនដីមួយ មែនហើយ ជាដែនដីដ៏ល្អ ហើយមានសម្រស់ក្រៃលែង ជាដែនដីមួយដែលមានទឹកសុទ្ធ។
- ៥ ហើយពួកគេបានបោះត្រសាល ហើយបានចាប់ផ្តើមភ្ជួរដី ហើយ ចាប់ផ្តើមសង់អគារទាំងឡាយ មែនហើយ ពួកគេជាអ្នក ឧស្សាហ៍ ហើយធ្វើពលកម្មដោយអស់ពីកម្លាំង។
- ៦ ហើយប្រជាជនមានបំណងចង់ឲ្យអាណាម៉ាធ្វើជាស្តេចពួកគេ ព្រោះលោកជាមនុស្សម្នាក់ដែលពួកគេស្រឡាញ់។
- ៧ ប៉ុន្តែលោកបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ៖ មើលចុះ យើងមិន ចាំបាច់ត្រូវមានស្តេចទេ គ្បិតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ ថា ៖ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវលើកតម្កើងមនុស្សម្នាក់ ជាងមនុស្សម្នាក់ ទៀតឡើយ ឬបុរសម្នាក់មិនត្រូវគិតថាខ្លួនខ្ពស់ជាងម្នាក់ទៀតទេ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាមិនចាំបាច់ត្រូវ មានស្តេចឡើយ។
- ៨ ក៏ប៉ុន្តែ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមានលទ្ធភាពអាចកាន់បានជានិច្ចនូវ បុរសសុចរិតទាំងឡាយ ដើម្បីឲ្យធ្វើជាស្តេច នោះប្រសើរហើយ ដែលអ្នកមានស្តេច។
- ៩ ប៉ុន្តែ ចូរចាំនូវអំពើទុច្ចរិតរបស់ស្តេចណូអា និងពួកសង្ឃរបស់ ទ្រង់ ហើយខ្ញុំផ្ទាល់ក៏ធ្លាប់ធ្លាក់ទៅក្នុងអន្ទាក់ ហើយបានធ្វើអំពើគួរ ខ្ពើមខ្ពើមជាច្រើនចំពោះព្រះអម្ចាស់ ដែលបានធ្វើឲ្យខ្ញុំប្រែចិត្តដ៏ធ្ងន់

Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.

And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.

And they fled eight days' journey into the wilderness.

And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.

And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.

And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

១០ ក៏ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីបានឆ្លងកាត់ការលំបាកជាច្រើនមកព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានឮសម្រែករបស់ខ្ញុំ ហើយបានឆ្លើយតបនឹងពាក្យអធិស្ឋាន របស់ខ្ញុំ ហើយបានធ្វើឲ្យខ្ញុំទៅជាគ្រឿងឧបករណ៍មួយនៅក្នុងព្រះ ហស្តទ្រង់ ដោយបាននាំអ្នករាល់គ្នាជាច្រើនឲ្យស្គាល់នូវសេចក្តីពិត របស់ទ្រង់។

១១ ក៏ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនយករឿងនេះ មកសរសើរតម្កើងដល់ខ្ញុំទេ ព្រោះខ្ញុំពុំ សក្តិសមនឹងតម្កើងដល់រូបខ្ញុំដូច្នោះឡើយ។

១២ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា អ្នករាល់គ្នាធ្លាប់ត្រូវស្តេចណូអេ ជិះជាន់ ហើយធ្លាប់នៅក្នុងសេវកភាពបម្រើទ្រង់ និងពួកសង្ឃរបស់ ទ្រង់ ហើយធ្លាប់បានពួកគេនាំចូលទៅក្នុងអំពើទុច្ចរិត ហេតុដូច្នោះ ហើយ អ្នករាល់គ្នាត្រូវជាប់ចំណងទាំងឡាយនៃអំពើទុច្ចរិតឡើយ។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ ដូចជាអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានដោះខ្លួនរួចពីចំណង ទាំងនេះហើយ ដោយសារព្រះចេស្តានៃព្រះយ៉ាងណា មែន ហើយ គឺបានរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃស្តេចណូអេ និងប្រជាជនទ្រង់ ហើយបានរួចពីចំណងទាំងឡាយនៃអំពើទុច្ចរិតផង នោះខ្ញុំក៏ចង់ឲ្យ អ្នករាល់គ្នាលឃើញវិញប្តឹងក្នុងឥស្សរភាពនេះ ដែលធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នា មានសេរីយ៉ាងនោះដែរ ហើយចូរអ្នករាល់គ្នាកុំទុកចិត្តលើបុរស ណាម្នាក់ឲ្យធ្វើជាស្តេចលើអ្នករាល់គ្នាឡើយ។

១៤ ហើយក៏កុំទុកចិត្តលើនរណាម្នាក់ ឲ្យធ្វើជាគ្រូអ្នក ឬជាសង្ឃ ប្រដៅអ្នកដែរ លើកលែងតែអ្នកនោះជាអ្នកសំណប់នៃព្រះ ដែល ដើរតាមផ្លូវរបស់ទ្រង់ ហើយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។

១៥ ម៉្លោះហើយ អាណាម៉ាបានបង្រៀនប្រជាជនលោកថា មនុស្សគ្រប់ រូបត្រូវស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងខ្លួនឲ្យដូចស្រឡាញ់ខ្លួនឯង គឺមិនត្រូវ មានការទាស់ទែងគ្នាឡើយ។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ អាណាម៉ាគឺជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់របស់ពួកគេ គឺលោក ជាអ្នកបង្កើតសាសនាចក្ររបស់ពួកគេឡើង។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គ្មានអ្នកណាម្នាក់បាន ទទួលសិទ្ធិអំណាច ដើម្បីផ្សាយសាសនា ឬបង្រៀនឡើយ លើក លែងតែអ្នកដែលបានទទួលសិទ្ធិអំណាចមកពីព្រះប៉ុណ្ណោះ។ ហេតុ ដូច្នោះហើយ លោកបានតាំងអស់ទាំងសង្ឃរបស់គេ និងអស់ទាំងគ្រូ របស់គេ ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់បានតាំងឡើយ លើកលែងតែពួក គេជាមនុស្សសុចរិត។

១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានថែទាំប្រជាជន ហើយបានផ្តល់ដល់ គេនូវអ្វីៗដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តីសុចរិត។

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចាប់ផ្តើមចម្រើន ឡើងជាអតិបរមានៅលើដែនដី ហើយគេហៅដែនដី នោះថា ហេ ឡាម។

Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.

Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានកើនចំនួន ហើយបានចម្រើនឡើងជាអតិបរមា នៅលើដែនដីហេឡាម ហើយ គេបានសង់ទីក្រុងមួយ ដែលគេហៅទីក្រុងនោះថា ទីក្រុងហេ ឡាម។

២១ ក៏ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់យល់ឃើញថាល្មមប្រដៅរាស្ត្រទ្រង់ មែន ហើយ ទ្រង់បានសាកល្បងសេចក្តីអត់ធន់ និងសេចក្តីជំនឿរបស់ ពួកគេ។

២២ ក៏ប៉ុន្តែ — អស់អ្នកណាដែលដាក់ទីទុកចិត្តរបស់ខ្លួនទៅលើទ្រង់ អ្នកនោះហើយដែលនឹងត្រូវបានលើកឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ បង្អស់។ មែនហើយ ចំពោះរាស្ត្រនេះ គឺដូច្នោះឯង។

២៣ ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់អ្នកថា ពួកគេត្រូវបាននាំឲ្យធ្លាក់ ទៅក្នុងសេវកភាព ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចដោះពួកគេបាន ឡើយ លើកលែងតែព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេប៉ុណ្ណោះ មែន ហើយ គឺជាព្រះនៃអំប្រាហាំ និងអ៊ីសាក និងយ៉ាកុប។

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានដោះលែងពួកគេ ហើយទ្រង់បានបង្ហាញនូវព្រះចេស្តានៃឥទ្ធិបូជិរបស់ទ្រង់ដល់គេ ហើយគេមានសេចក្តីសោមនស្សជាអនេក។

២៥ ត្បិតមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេនៅលើ ដែនដីហេឡាម មែនហើយ នៅក្នុងទីក្រុងហេឡាម នៅពេលកំពុង ក្នុងដីនៅជុំវិញនោះ មើលចុះ មានកងទ័ពសាសន៍លេមីនបានមកក្នុង តំបន់ព្រំដែន។

២៦ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងប្អូនរបស់អាណម៉ា បានរត់គេចពីទីវាលរបស់គេ ហើយប្រមូលគ្នាមកនៅឯ ទីក្រុងហេ ឡាម ហើយពួកគេតក់ស្លុតខ្លាំង ដោយព្រោះឃើញពួកលេមីន លេចមក។

២៧ ប៉ុន្តែ អាណម៉ាបានចេញទៅ ហើយឈរក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយទូន្មានពួកគេថា មិនត្រូវតក់ស្លុតទេ តែគេត្រូវនឹកចាំដល់ព្រះ អម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេវិញ ហើយទ្រង់នឹងដោះលែងពួកគេ។

២៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេក៏រំលាប់ការតក់ស្លុតរបស់គេទៅ ហើយ បានចាប់ផ្តើមអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ សូមឲ្យទ្រង់បន្ទន់ចិត្តពួក លេមីន ដើម្បីគេទុកជីវិតឲ្យពួកគេ និងប្រពន្ធគេ និងកូនចៅគេ។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបន្ទន់ ចិត្តពួកលេមីន។ ហើយអាណម៉ា និងបងប្អូនលោកបានចេញទៅ ហើយប្រគល់ខ្លួនទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ពួកគេ ហើយពួកលេមីន បានយកដែនដីហេឡាម។

៣០ ឥឡូវនេះ ពលទ័ពសាសន៍លេមីន ដែលបានដេញតាមប្រជាជន របស់ស្តេចលិមហេនោះបានរង្វេងនៅក្នុងទីរហោស្ថានអស់ជា ច្រើនថ្ងៃ។

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

៣១ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានជួបប្រទះឃើញពួកសង្ឃរបស់ស្តេច
ណូអេនៅត្រង់កន្លែងមួយ ដែលគេហៅថា អាមូឡុន ហើយពួកគេ
បានចាប់ផ្តើមយកដែនដីអាមូឡុន ហើយចាប់ផ្តើមភ្ជួររាស់ដីនោះ។

៣២ ឥឡូវនេះ មេដឹកនាំរបស់ពួកសង្ឃនោះ មានឈ្មោះថា អាមូឡុន។

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាមូឡុនបានអង្វរពួកលេ
មិន ហើយគាត់ថែមទាំងបានចាត់ឲ្យប្រពន្ធខ្លួន ដែលជាកូនក្រមុំ
របស់ពួកលេមិនទៅអង្វរដល់បងប្អូនគេ សុំកុំឲ្យបំផ្លាញប្តីរបស់ខ្លួន
ចោលឡើយ។

៣៤ ហើយពួកលេមិនមានចិត្តមេត្តាដល់អាមូឡុន និងបងប្អូនរបស់
គាត់ ហើយពុំបានបំផ្លាញពួកគេចោលឡើយ ដោយសារតែប្រពន្ធ
របស់ពួកគេនោះឯង។

៣៥ ហើយអាមូឡុន និងបងប្អូនគាត់ បានចូលរួបរួមជាមួយនឹងពួក
លេមិន ហើយកាលពួកគេកំពុងតែធ្វើដំណើរនៅក្នុងទិរហោស្ថាន
ស្វែងរកដែនដីនីហ្វេ ទោះពួកគេបានប្រទះឃើញដែនដីហេឡាម
ដែលមានអាលម៉ា និងបងប្អូនលោករស់នៅនោះ។

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនបានសន្យា
ជាមួយនឹងអាលម៉ា និងបងប្អូនលោកថា បើសិនជាពួកគេបង្ហាញផ្លូវ
គេ ដែលនាំទៅកាន់ដែនដីនីហ្វេ ទោះពួកគេនឹងអនុញ្ញាតឲ្យគេមាន
ជីវិតរស់នៅ ហើយឲ្យគេមានឥស្សរភាព។

៣៧ ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីអាលម៉ាបានបង្ហាញផ្លូវដល់ពួកគេ ដែលនាំទៅកាន់
ដែនដីនីហ្វេហើយ នោះស្រាប់តែពួកលេមិន មិនបានកាន់តាមពាក្យ
សន្យារបស់គេទេ តែគេបានចាត់ឲ្យមានទាហានយាមព័ទ្ធជុំវិញ
ដែនដីហេឡាមយ៉ាងអាលម៉ា និងបងប្អូនលោកវិញ។

៣៨ ហើយពួកគេដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន បានទៅកាន់ដែនដីនីហ្វេ
ហើយពួកគេមួយចំណែកទៀត បានត្រឡប់មកដែនដីហេឡាមវិញ
ហើយបាននាំប្រពន្ធ និងកូនរបស់ពួកទាហានយាម ដែលគេបាន
ទុកឲ្យនៅលើដែនដីនោះមកផងដែរ។

៣៩ ហើយស្តេចរបស់ពួកលេមិនបានអនុញ្ញាតឲ្យអាមូឡុនធ្វើជា
ស្តេច ហើយជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើប្រជាជនរបស់គាត់ គឺជាប្រជាជន
ដែលរស់នៅលើដែនដីហេឡាម ក៏ប៉ុន្តែគាត់មិនត្រូវមានអំណាចធ្វើ
អ្វីដែលផ្ទុយនឹងព្រះទ័យនៃស្តេចនៃពួកលេមិនឡើយ។

And behold, they had found those priests of king
Noah, in a place which they called Amulon; and they
had begun to possess the land of Amulon and had be-
gun to till the ground.

Now the name of the leader of those priests was
Amulon.

And it came to pass that Amulon did plead with
the Lamanites; and he also sent forth their wives,
who were the daughters of the Lamanites, to plead
with their brethren, that they should not destroy
their husbands.

And the Lamanites had compassion on Amulon
and his brethren, and did not destroy them, because
of their wives.

And Amulon and his brethren did join the
Lamanites, and they were traveling in the wilderness
in search of the land of Nephi when they discovered
the land of Helam, which was possessed by Alma and
his brethren.

And it came to pass that the Lamanites promised
unto Alma and his brethren, that if they would show
them the way which led to the land of Nephi that
they would grant unto them their lives and their lib-
erty.

But after Alma had shown them the way that led to
the land of Nephi the Lamanites would not keep
their promise; but they set guards round about the
land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of
Nephi; and a part of them returned to the land of
Helam, and also brought with them the wives and
the children of the guards who had been left in the
land.

And the king of the Lamanites had granted unto
Amulon that he should be a king and a ruler over his
people, who were in the land of Helam; nevertheless
he should have no power to do anything contrary to
the will of the king of the Lamanites.

ម៉ូសាយ 24

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាមូឡុនបានទទួលការប្រោសប្រណីនៅក្នុងព្រះនេត្រនៃស្តេចរបស់ពួកលេមីន ហេតុដូច្នោះហើយ ស្តេចរបស់ពួកលេមីនបានអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់ និងបងប្អូនរបស់ទ្រង់បានតែងតាំងឡើងជាគ្រូបង្រៀនលើប្រជាជន មែនហើយ គឺលើប្រជាជនដែលនៅលើដែនដីសេមឡុន ហើយនៅលើដែនដីសៃឡោម ហើយនៅលើដែនដីអាមូឡុនផងដែរ។
- ២ ព្រោះពួកលេមីនបានយកបានដែនដីទាំងអស់នេះ ហេតុដូច្នោះហើយ ស្តេចរបស់ពួកលេមីន បានតែងតាំងស្តេចឲ្យគ្រូត្រាវើដែនដីទាំងអស់នេះ។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ ស្តេចរបស់ពួកលេមីន មាននាមថា លេមីន ដោយដាក់តាមនាមរបស់បិតាទ្រង់ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបទ្រង់មាននាមថា ស្តេចលេមីន ហើយទ្រង់គឺជាស្តេចលើប្រជាជនជាច្រើន។
- ៤ ហើយទ្រង់បានតែងតាំងបងប្អូនរបស់អាមូឡុនឲ្យធ្វើជាគ្រូបង្រៀននៅគ្រប់ដែនដីដែលប្រជាជនទ្រង់យកបាន ម៉្លោះហើយ ទើបភាសានិហ្វែត្រូវបានចាប់ផ្តើមបង្រៀននៅក្នុងចំណោមប្រជាជនលេមីនទាំងអស់។
- ៥ ហើយពួកគេជាប្រជាជនដែលរាប់អានគ្នា ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេពុំស្គាល់ព្រះដែរ រីឯបងប្អូនអាមូឡុន ក៏មិនបានបង្រៀនពួកគេអំពីព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ ឬក៏អំពីក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេទេ ហើយពួកគេក៏មិនបានបង្រៀនពួកគេ អំពីពាក្យពេចន៍របស់អំប៊ីណាដែដែរ។
- ៦ ប៉ុន្តែ ពួកគេបានបង្រៀនពួកនោះថា គេត្រូវរកតំបន់របស់ខ្លួនទុក ហើយថា គេអាចសរសេររកគ្នាទៅវិញទៅមក។
- ៧ ម៉្លោះហើយ ពួកលេមីនបានចាប់ផ្តើមកើននូវទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយបានចាប់ផ្តើមលក់ដូរទៅវិញទៅមក ហើយបានក្លាយទៅជាខ្លាំងពូកែ ហើយបានចាប់ផ្តើមទៅជាប្រជាជនមួយដ៏ប្រកបដោយកលល្បិច ហើយមានប្រាជ្ញាស្របតាមប្រាជ្ញានៃលោកិយ មែនហើយ ជាប្រជាជនមួយដ៏ប្រកបដោយកលល្បិច ចូលចិត្តធ្វើអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយលួចប្លន់ លើកលែងតែគេមិនធ្វើការនេះនៅក្នុងចំណោមបងប្អូនគេផ្ទាល់ប៉ុណ្ណោះ។
- ៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាមូឡុនបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តសិទ្ធិអំណាចទៅលើអាណាម៉ា និងបងប្អូនរបស់លោក ហើយបានចាប់ផ្តើមបៀតបៀនលោក ហើយឲ្យកូនចៅទ្រង់បៀតបៀនកូនចៅរបស់អាណាម៉ា និងបងប្អូនលោកដែរ។

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

- ៩ ព្រោះអាមូឡុនស្គាល់អាលម៉ាថា លោកធ្លាប់ធ្វើជាសង្ឃរបស់ស្តេច ហើយថា លោកនេះហើយដែលបានជឿតាមពាក្យពេចន៍របស់អ័ប៊ីណាដៃ ហើយត្រូវបានស្តេចដេញចេញ ហេតុដូច្នោះហើយទើបទ្រង់ខឹងនឹងលោក ព្រោះទ្រង់នៅក្រោមបង្គាប់ស្តេចលមិន តែទ្រង់បានអនុវត្តសិទ្ធិអំណាចទៅលើពួកគេ ហើយដាក់ការធ្ងន់ៗឲ្យគេធ្វើ ហើយដាក់អ្នកត្រួតត្រាកិច្ចការឲ្យត្រួតត្រាលើពួកគេ។
- ១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សេចក្តីវេទនារបស់គេមានទំហំធំណាស់ រហូតដល់គេបានចាប់ផ្តើមអំពាវនាវយ៉ាងខ្លាំងដល់ព្រះ។
- ១១ ហើយអាមូឡុនបានបញ្ជាឲ្យពួកគេឈប់អំពាវនាវ ហើយទ្រង់បានដាក់ពួកទាហានយាមឲ្យមើលពួកគេថា បើឃើញអ្នកណាអំពាវនាវដល់ព្រះ អ្នកនោះហើយនឹងត្រូវយកទៅសម្លាប់ចោល។
- ១២ ហើយអាលម៉ា និងប្រជាជនរបស់លោក ពុំបានបន្លឺសំឡេងអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេទេ តែបានថ្វាយដួងចិត្តគេដល់ទ្រង់វិញ ហើយទ្រង់បានប្រាប់នូវគំនិតដែលនៅក្នុងចិត្តគេ។
- ១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់បន្លឺមកគេ ក្នុងសេចក្តីវេទនារបស់គេថា ៖ ចូរងើបក្បាលឡើង ហើយចូរក្បាលចិត្តចុះ ព្រោះយើងដឹងនូវសេចក្តីសញ្ញា ដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើជាមួយនឹងយើង ហើយយើងនឹងធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងរាស្ត្រយើង ហើយនឹងដោះពួកគេឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព។
- ១៤ ហើយយើងនឹងសម្រាលបន្ទុកទាំងឡាយដែលដាក់នៅលើស្មាអ្នកផង ហើយសូម្បីតែរូបអ្នកក៏នឹងមិនអាចចាប់អារម្មណ៍ថា មានបន្ទុកទាំងនោះនៅលើខ្នងអ្នកឡើយ ទោះនៅពេលអ្នកជាប់នៅក្នុងសេវកភាពក្តី ហើយយើងនឹងធ្វើការនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា អាចឈរជាសាក្សីដល់យើងពីអំណិតទៅ ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងជាពិតប្រាកដថា យើងជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ មករករាស្ត្រយើងក្នុងពេលគេស្ថិតក្នុងសេចក្តីវេទនា។
- ១៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទុកទាំងឡាយដែលដាក់នៅលើអាលម៉ា និងបងប្អូនលោក ត្រូវបានសម្រាលទៅមែនហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចម្រើនកម្លាំងឲ្យគេ ដើម្បីឲ្យគេអាចទ្របន្ទុកទាំងឡាយរបស់គេបានដោយងាយ ហើយពួកគេបានធ្វើតាមអស់ទាំងព្រះហឫទ័យនៃព្រះអម្ចាស់ ដោយការរីករាយ និងដោយការអត់ធ្ងន់។
- ១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីអត់ធ្ងន់របស់គេមានទំហំធំ រហូតដល់សំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់បានបន្លឺមកគេទៀតថា ៖ ចូរក្បាលចិត្តចុះ ព្រោះថ្ងៃស្អែក យើងនឹងដោះអ្នកឲ្យរួចផុតពីសេវកភាពហើយ។

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put task-masters over them.

And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.

- ១៧ ហើយទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលទៅអាណម៉ាថា ៖ ចូរអ្នកនាំមុខប្រជាជននេះ ហើយយើងនឹងទៅជាមួយនឹងអ្នក ហើយដោះប្រជាជននេះឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព។
- ១៨ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណម៉ា និងប្រជាជនរបស់លោក បានប្រមូលហ្នឹងចៀមរបស់គេក្នុងពេលយប់ ព្រមទាំងធុញ្ញាតិរបស់គេផង មែនហើយ គេបានប្រមូលហ្នឹងចៀមរបស់គេអស់ពេញមួយយប់។
- ១៩ ហើយដល់ព្រឹកឡើង ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សណ្តាំឲ្យពួកលេមីនដេកលក់ស្តប់ មែនហើយ ឯពួកអ្នកត្រួតកិច្ចការរបស់គេទាំងអស់ ក៏លង់លក់ក្នុងដំណេកដែរ។
- ២០ ហើយអាណម៉ា និងប្រជាជនរបស់លោក បានចេញដំណើរទៅក្នុងទីរហាស្ថាន ហើយកាលពួកគេបានធ្វើដំណើរអស់រយៈពេលមួយថ្ងៃហើយ នោះគេបានបោះត្រសាលនៅក្នុងច្រកភ្នំមួយ ហើយគេបានហៅច្រកភ្នំថា អាណម៉ា ពីព្រោះលោកបាននាំផ្លូវគេនៅក្នុងទីរហាស្ថាន។
- ២១ មែនហើយ ហើយនៅក្នុងច្រកភ្នំអាណម៉ា ពួកគេបានថ្វាយអំណរគុណរបស់គេដល់ព្រះ ពីព្រោះទ្រង់បានមេត្តាករុណាដល់ពួកគេ ហើយបានសម្រាលបន្ទុកទាំងឡាយរបស់គេ ហើយបានដោះគេឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ព្រោះពួកគេស្ថិតនៅក្នុងសេវកភាព ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចដោះពួកគេបានឡើយ លើកលែងតែព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេប៉ុណ្ណោះ។
- ២២ ហើយពួកគេបានថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះ មែនហើយ អស់ទាំងពួកបុរសរបស់គេ និងអស់ទាំងពួកស្ត្រីរបស់គេ និងអស់ទាំងកូនចៅរបស់គេ ដែលអាចបន្តិសំឡេងឡើងក្នុងការសរសើរតម្កើងដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ។
- ២៣ ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលទៅអាណម៉ាថា ៖ ចូរប្រញាប់ឡើង ហើយនាំខ្លួនអ្នក និងប្រជាជននេះចេញពីដែនដីនេះភ្លាម ព្រោះពួកលេមីនបានភ្ញាក់ពីដេកហើយ ហើយកំពុងតែដេញតាមអ្នក ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នកចេញពីដែនដីនេះទៅ ហើយយើងនឹងបញ្ឈប់ពួកលេមីននៅក្នុងច្រកភ្នំនេះ ដើម្បីកុំឲ្យគេដេញតាមប្រជាជននេះហួសពីទីនេះទៅ។
- ២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចេញពីច្រកភ្នំហើយបានធ្វើដំណើរចូលក្នុងទីរហាស្ថាន។
- ២៥ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានចូលក្នុងទីរហាស្ថានអស់រយៈពេល១២ថ្ងៃ នោះពួកគេបានមកដល់ដែនដីសាហ្គាហិមឡា ហើយស្តេចម៉ូសាយបានទទួលពួកគេដោយក្តីអំណរ។

And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their taskmasters were in a profound sleep.

And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

ម៉ូសាយ 25

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ស្តេចម៉ូសាយបានបញ្ជាឲ្យប្រជាជនទាំងអស់ប្រមូលគ្នាមក។
- ២ ឥឡូវនេះ កូនចៅនីហ្វែរ៉ូស្តរមានច្រើនប៉ុន្មាន ឬក៏ពុំសូវមានពួកជនដែលជាពូជពង្សនីហ្វែរ៉ូស្តរនឹងប្រជាជនសាវ៉ាហ៊ីមឡា ដែលជាពូជពង្សមូលេក និងពួកជនដែលមកជាមួយលោកក្នុងទីរហោស្ថាននោះទេ។
- ៣ ហើយពុំសូវមានប្រជាជននីហ្វែរ៉ូស្តរ និងប្រជាជនសាវ៉ាហ៊ីមឡា ឲ្យស្មើទៅនឹងពួកលេមីនទេ មែនហើយ ពួកគេមិនស្មើនឹងពាក់កណ្តាលពួកលេមីនផង។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ ប្រជាជននីហ្វែរ៉ូស្តរទាំងអស់បានប្រមូលគ្នាមក ហើយប្រជាជនសាវ៉ាហ៊ីមឡាទាំងអស់ផងដែរ ហើយពួកគេបានប្រមូលមកជាពីរក្រុម។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូសាយបានអាន ហើយបានបញ្ជាឲ្យគេអានបញ្ជីទាំងឡាយរបស់ស៊ីនិព្វ និងប្រជាជនទ្រង់មែនហើយ ទ្រង់បានអានបញ្ជីទាំងឡាយ នៃប្រជាជនស៊ីនិព្វ ចាប់តាំងពីពេលដែលពួកគេចាកចេញពីដែនដីសាវ៉ាហ៊ីមឡាទៅ រហូតដល់ពេលពួកគេបានត្រឡប់មកវិញទៀត។
- ៦ ហើយទ្រង់ក៏បានអានដំណើររឿងនៃអាណាម៉ា និងបងប្អូនលោក និងសេចក្តីវេទនាទាំងអស់របស់គេ ចាប់តាំងពីពេលដែលគេចាកចេញពីដែនដីសាវ៉ាហ៊ីមឡាទៅ រហូតដល់ពេលគេត្រឡប់មកវិញដែរ។
- ៧ ហើយឥឡូវនេះ កាលម៉ូសាយបានបញ្ចប់នូវការអានបញ្ជីទាំងនេះហើយ នោះប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ដែលមិនដែលបានចាកចេញពីដែនដីនេះកើតសេចក្តីអស្ចារ្យ ហើយងឿងឆ្ងល់ជាខ្លាំង។
- ៨ ព្រោះពួកគេមិនដឹងជានឹងគិតយ៉ាងណាទេ ព្រោះកាលដែលគេបានឃើញពួកជនដែលបានដោះឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព នោះពួកគេមានសេចក្តីសោមនស្សជាអតិបរមា។
- ៩ ហើយកាលដែលពួកគេនឹកដល់បងប្អូនគេ ដែលត្រូវពួកលេមីនសម្លាប់ចោល នោះពួកគេពោពេញទៅដោយសេចក្តីសោកសៅ ហើយគឺបានស្រក់ទឹកភ្នែកដ៏ហូរហៀរដោយសោកសៅ។
- ១០ ហើយមួយទៀត កាលដែលពួកគេនឹកដល់សេចក្តីល្អសប្បុរសដ៏ទានចិត្តនៃព្រះ និងព្រះចេស្តារបស់ទ្រង់ក្នុងការដោះអាណាម៉ា និងបងប្អូនលោកឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកលេមីន និងពីសេវកភាពនោះពួកគេបានបន្លឺសំឡេងឡើង ហើយថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះ។

Mosiah 25

And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.

Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.

And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.

And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.

And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.

And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.

And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.

For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.

And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.

And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.

១១ ហើយមួយទៀត កាលដែលពួកគេនឹកដល់ពួកលេមីនដែលជា បងប្អូននឹងគេនោះ ដល់សភាពបាប និងកខ្វក់របស់គេនោះ នោះពួក គេក៏ពោរពេញទៅដោយការឈឺចាប់ ហើយការបារម្ភដល់ សុខុមាលភាពនៃព្រលឹងរបស់ពួកគេ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកណាដែលជាកូនចៅ របស់អាមូឡូន និងបងប្អូនទ្រង់ ដែលបានយកពួកកូនក្រមុំនៃពួក លេមីនធ្វើជាប្រពន្ធនោះ មិនពេញចិត្តនឹងធម៌របស់ឪពុកខ្លួនទេ ហើយគេមិនចង់ឲ្យគេហៅតាមនាមរបស់ឪពុកគេទៅទៀតឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានយកនាមនីហ្វែមដាក់ឲ្យខ្លួន ដើម្បីឲ្យ គេហៅថាជាកូនចៅនីហ្វែមទៅវិញ ហើយបានរាប់ក្នុងចំណោមពួក ជនដែលហៅថា ពួកសាសនីនីហ្វែមវិញ។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ ប្រជាជនសាវ៉ាហិមឡាទាំងអស់ ត្រូវបានរាប់ ជាមួយនឹងពួកសាសនីនីហ្វែម ហើយនេះក៏មកពីនគរនេះពុំដែល ប្រគល់ដល់នរណាក្រៅពីពូជពង្សនៃនីហ្វែមឡើយ។

១៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលម៉ូសាយ បានបញ្ចប់នូវការនិយាយ និងការអានដល់ប្រជាជនទ្រង់ហើយ នោះទ្រង់មានព្រះទ័យចង់ឲ្យអាលម៉ាថ្លែងទៅកាន់ប្រជាជនផង។

១៥ ហើយអាលម៉ាបានថ្លែងទៅពួកគេ កាលពួកគេប្រមូលគ្នាមកជា ក្រុមដ៏ធំៗ ហើយលោកបានទៅពីក្រុមមួយទៅក្រុមមួយ ដោយ ផ្សាយប្រាប់ដល់ប្រជាជន អំពីការប្រែចិត្ត និងសេចក្តីជំនឿជៀស ព្រះអម្ចាស់។

១៦ ហើយលោកបានទូន្មានប្រជាជនលិមហៃ និងបងប្អូនទ្រង់ គឺជន ទាំងអស់ដែលបានដោះឲ្យរួចផុតពីសេវកភាពមក ដើម្បីឲ្យពួកគេ ចងចាំថា គឺព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានដោះពួកគេឲ្យរួច។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអាលម៉ាបាន បង្រៀនប្រជាជននូវការណ៍ជាច្រើន ហើយបានបញ្ចប់នូវការ និយាយដល់គេហើយ នោះស្តេចលិមហៃមានព្រះទ័យចង់ទទួល បុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយប្រជាជនរបស់ទ្រង់ទាំងអស់ក៏មានបំណង ចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដែរ។

១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ អាលម៉ាបានដើរចុះទៅក្នុងទឹក ហើយបានធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យពួកគេ មែនហើយ លោកបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ឲ្យពួកគេ តាមរបៀបដែលលោកបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យបងប្អូន លោកនៅក្នុងទឹកមរមនដែរ មែនហើយ អស់អ្នកណាដែលលោក បានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ គឺបានរួបរួមចូលក្នុងសាសនាចក្រនៃ ព្រះ ហើយការណ៍នេះក៏ដោយ សារតែសេចក្តីជំនឿរបស់គេទៅលើ ពាក្យសម្តីរបស់អាលម៉ានោះឯង។

And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចម៉ូសាយបានអនុញ្ញាត ឲ្យអាលម៉ាតាំងសាសនាចក្រជាច្រើនឡើងទូទៅអស់ទាំងដែនដី សារ៉ាហិមឡា ហើយទ្រង់បានប្រទានដល់លោក នូវអំណាច សម្រាប់តែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូបង្រៀននៅគ្រប់សាសនា ចក្រនីមួយៗ។

២០ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះបានធ្វើឡើង ពីព្រោះមានមនុស្សជាច្រើន ដែលពួកគេពុំអាចអភិបាលដោយគ្រូតែមួយបានឡើយ ហើយពួក គេទាំងអស់គ្នាក៏មិនអាចស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះនៅក្នុងជំនុំតែមួយ បានដែរ

២១ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានរួមប្រជុំជាក្រុមផ្សេងៗគ្នា ដោយ ហៅថាសាសនាចក្រទាំងអស់ សាសនាចក្រនីមួយៗមានពួកសង្ឃ របស់ខ្លួន និងពួកគ្រូបង្រៀនរបស់ខ្លួន ហើយសង្ឃនីមួយៗផ្សាយ សាសនា ស្របតាមអ្វីៗដែលប្រគល់ទៅ ឲ្យពួកគេពីមាត់អាលម៉ា ផ្ទាល់។

២២ ម៉្លោះហើយ ទោះជាមានសាសនាចក្រជាច្រើនក្តី ក៏តែតែទាំង អស់ជាសាសនាចក្រតែមួយដែរ មែនហើយ គឺជាសាសនាចក្រនៃ ព្រះ ព្រោះគ្មានអ្វីដែលគេផ្សាយនៅក្នុងសាសនាចក្រទាំងអស់នេះ ឡើយ លើកលែងតែអំពីការប្រែចិត្ត និងសេចក្តីជំនឿជៀសល់ព្រះ ប៉ុណ្ណោះ។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ មានសាសនាចក្រប្រាំពីរនៅលើដែនដីសារ៉ា ហិមឡា។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកណាក៏ដោយ ដែលមានបំណងចង់លើកយកព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ ឬព្រះនាមនៃព្រះ មកដាក់លើខ្លួន អ្នកទាំងនោះហើយដែលបានចូលរួមក្នុងសាសនា ចក្រទាំងឡាយនៃព្រះ។

២៤ ហើយពួកគេត្រូវបានហៅថា រាស្ត្រនៃព្រះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានស្រោចព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មកលើពួកគេ ហើយពួកគេបាន ទទួលពរ ហើយបានចម្រើនឡើងនៅលើដែនដីទៅ។

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.

And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

ម៉ូសាយ 26

- ១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្សជាច្រើននៃជំនាន់ដែលកំពុងពេញវ័យ ដែលពុំអាចយល់នូវពាក្យពេចន៍នៃស្តេចបេនយ៉ាមីនបានឡើយ ដោយខ្លួននៅក្មេងពេក ក្នុងកាលទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ប្រជាជនទ្រង់ ហើយពួកគេពុំបានជឿតាមសណ្តាប់នៃពួកអយ្យកររបស់គេទេ។
- ២ ពួកគេពុំបានជឿនូវអ្វីដែលបាននិយាយអំពីដំណើររស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ឡើយ ហើយគេក៏ពុំជឿអំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទដែរ។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះតែការឥតជំនឿរបស់គេ នោះពួកគេពុំអាចយល់នូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានឡើយ ឯចិត្តគេត្រឡប់ជាវិងរូសទៅវិញ។
- ៤ ហើយពួកគេមិនព្រមទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ ពួកគេក៏មិនព្រមចូលរួមនឹងសាសនាចក្រដែរ។ ហើយពួកគេជាមនុស្សដោយឡែកស្របតាមសេចក្តីជំនឿរបស់គេ ហើយនៅជាយ៉ាងនេះរហូតទៅគឺនៅក្នុងស្ថានភាពរបស់គេដែលប្រកបដោយរូបកាយ និងអំពើបាប ព្រោះពួកគេពុំព្រមអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេឡើយ។
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងរាជ្យម៉ូសាយ ពួកគេមានចំនួនមិនស្មើនឹងពាក់កណ្តាលចំនួននៃស្រុករបស់ព្រះទេ ប៉ុន្តែដោយសារការបែកបាក់គ្នានៅក្នុងចំណោមមង្គលនោះ ពួកគេបានក្លាយទៅមានចំនួនច្រើនឡើង។
- ៦ គ្រូតហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានបញ្ឆោតមនុស្សជាច្រើន ដោយពាក្យបញ្ឆោតរបស់គេ គឺពួកអ្នកដែលនៅក្នុងសាសនាចក្រ ហើយបានធ្វើឲ្យអ្នកទាំងនោះប្រព្រឹត្តអំពើបាបជាច្រើន ហេតុដូច្នោះហើយ ជាការចាំបាច់ថា អស់អ្នកណាដែលនៅក្នុងសាសនាចក្រ ដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាប នោះសាសនាចក្រត្រូវព្រមានដាស់តឿន។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេត្រូវបាននាំទៅខាងមុខពួកសង្ឃ ហើយពួកគេប្រៀនបានប្រគល់គេទៅឲ្យពួកសង្ឃ ឯពួកសង្ឃបាននាំគេទៅខាងមុខអាលម៉ា ជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់។
- ៨ ឥឡូវនេះ ស្តេចម៉ូសាយបានប្រទានឲ្យអាលម៉ាមានសិទ្ធិអំណាចលើសាសនាចក្រ។
- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាពុំបានដឹងអំពីពួកគេទេ តែមានសាក្សីចោទពួកគេជាច្រើន មែនហើយ មនុស្សទាំងឡាយបានឈរ ហើយធ្វើបន្ទាល់អំពីអំពើទុច្ចរិតដ៏ច្រើនរបស់គេ។

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

១០ ឥឡូវនេះ ពុំដែលមានរឿងបែបនេះកើតឡើងនៅក្នុងសាសនា ចក្រពិមុនសោះ ហេតុដូច្នេះហើយ អាណាម៉ាភីកើតក្តីតបប្រមល់នៅ ក្នុងវិញ្ញាណលោក ហើយលោកបានឲ្យនាំពួកនោះទៅគាល់ស្តេច។

១១ ហើយលោកទូលស្តេចថា ៖ មើលចុះ យើងខ្ញុំបាននាំមនុស្សជា ច្រើនមកចំពោះទ្រង់ ជាអ្នកដែលត្រូវបងប្អូនគេចោទប្រកាន់ មែន ហើយ ហើយពួកគេត្រូវចាប់បានកាលកំពុងតែប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត ផ្សេងៗ។ ហើយពួកគេពុំប្រើចិត្តចំពោះអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ ខ្លួនឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងខ្ញុំបាននាំពួកគេមកចំពោះទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់អាចកាត់ក្តីពួកគេ តាមអំពើឧក្រិដ្ឋទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ចុះ។

១២ ប៉ុន្តែ ស្តេចម៉ូសាយមានបន្ទូលទៅកាន់អាណាម៉ាថា ៖ មើលចុះ យើងពុំកាត់ក្តីពួកគេទេ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងប្រគល់គេទៅក្នុងដៃ អ្នកដើម្បីកាត់ក្តីវិញ។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ វិញ្ញាណអាណាម៉ាភីកើតក្តីតបប្រមល់ទៀត ហើយ លោកបានទៅទូលសួរដល់ព្រះអម្ចាស់ថា តើលោកត្រូវធ្វើយ៉ាង ណាអំពីរឿងនេះ ព្រោះលោកខ្លាចក្រែងធ្វើខុសនៅចំពោះព្រះនេត្រ ព្រះ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីលោកបានថ្វាយ ព្រលឹងលោកទាំងមូលដល់ព្រះហើយ នោះស្រាប់តែសំឡេងនៃព្រះ អម្ចាស់បានបន្លឺមកលោកថា ៖

១៥ ឱអាណាម៉ាអើយ អ្នកមានពរហើយ ហើយមានពរដល់អស់អ្នក ណាដែលទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងទឹកមរមន។ អ្នកបានពរ ដោយព្រោះសេចក្តីជំនឿដ៏លើសលប់របស់អ្នក ដល់ពាក្យសម្តី របស់អំប៊ីណាដៃ ជាអ្នកបម្រើរបស់យើងប៉ុណ្ណោះ។

១៦ ហើយមានពរហើយ ដល់អស់អ្នកណាដែលមានសេចក្តីជំនឿដ៏ លើសលប់ទៅលើពាក្យសម្តី ដែលអ្នកបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ ប៉ុណ្ណោះ។

១៧ ហើយអ្នកមានពរ ពីព្រោះអ្នកបានតាំងសាសនាចក្រមួយឡើង នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានតាំងឡើង ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានទៅជាស្រ្តីរបស់យើង។

១៨ មែនហើយ មានពរហើយ ដល់ប្រជាជននេះ ដែលស្ម័គ្រចិត្តលើក យកនាមយើង គ្យិតដោយនូវនាមយើងនេះហើយដែលពួកគេនឹង ត្រូវបានហៅ ហើយពួកគេជាស្រ្តីរបស់យើង។

១៩ ហើយពីព្រោះអ្នកបានសួរយើងអំពីពួកវលងច្បាប់ នោះអ្នកមាន ពរហើយ។

២០ អ្នកជាអ្នកបម្រើរបស់យើង ហើយយើងធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយ នឹងអ្នកថា អ្នកនឹងមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយអ្នកត្រូវ បម្រើយើង ហើយចេញទៅក្នុងនាមយើង ហើយត្រូវប្រមូលចៀម របស់យើង។

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

២១ ហើយអ្នកណាដែលព្រមស្តាប់តាមសំឡេងយើង នោះនឹងទៅជា ច្រើមរបស់យើង ហើយអ្នកត្រូវទទួលអ្នកនោះចូលក្នុងសាសនា ចក្រ ហើយយើងក៏នឹងទទួលអ្នកនោះដែរ។

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

២២ ត្បិតមើលចុះ នេះជាសាសនាចក្ររបស់យើង អស់អ្នកណាដែល ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកចំពោះការ ប្រែចិត្ត។ ហើយអស់អ្នកណាដែលអ្នកទទួល នោះត្រូវជឿដល់នាម យើង ហើយយើងនឹងអត់ទោសឲ្យអ្នកនោះដោយសេរី។

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

២៣ ត្បិតគឺយើងនេះហើយដែលទទួលយកអំពើបាបទាំងឡាយនៃ មនុស្សលោកមកលើខ្លួន ត្បិតគឺយើងនេះហើយដែលបានបង្កើតគេ មក ហើយគឺយើងនេះហើយដែលបានប្រទានដល់អ្នកណាដែល ជឿរហូតដល់ចុងបំផុតនូវកន្លែងមួយនៅខាងស្តាំដៃយើង។

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

២៤ ត្បិតមើលចុះ គឺដោយនូវនាមយើងនេះហើយដែលពួកគេត្រូវ បានហៅ ហើយបើសិនជាពួកគេស្គាល់យើង នោះពួកគេត្រូវទៅ មុខ ហើយនឹងមានកន្លែងមួយដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច នៅខាងស្តាំ ដៃយើង។

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

២៥ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា កាលណាសំឡេងត្រែងទីពីរ បន្លឺឡើង ពេលនោះ ពួកអ្នកដែលមិនដែលស្គាល់យើងត្រូវទៅមុខ ហើយឈរនៅចំពោះមុខយើង។

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

២៦ ហើយនៅពេលនោះ ពួកគេនឹងដឹងថា យើងជាព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះរបស់គេ គឺយើងជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ តែពួកគេនឹងពុំ បានប្រោសលោះឡើយ។

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

២៧ ហើយពេលនោះ យើងនឹងថ្លែងប្រាប់ទៅគេថា យើងមិនដែល ស្គាល់គេទេ ហើយពួកគេនឹងចេញទៅក្នុងភ្លើងដ៏អស់កល្បជានិច្ច ដែលបានរៀបចំឡើងសម្រាប់អារក្ស និងពួកទេវតា។

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

២៨ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងប្រាប់អ្នកថា អ្នកណាដែលមិនព្រមស្តាប់ តាមសំឡេងយើង អ្នកនោះហើយដែលអ្នកមិនត្រូវទទួលឲ្យចូលក្នុង សាសនាចក្ររបស់យើងឡើយ ត្បិតអ្នកនោះហើយដែលយើងនឹង ពុំទទួលនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ដែរ។

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

២៩ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងប្រាប់អ្នកថា ទៅចុះ ហើយអស់អ្នកណា ដែលរំលងច្បាប់ទាន់នឹងយើង អ្នកនោះហើយដែលអ្នកត្រូវកាត់ក្តី ស្របតាមអំពើបាបទាំងឡាយដែលគេបានប្រព្រឹត្ត ហើយបើសិនជា គេទទួលសារភាពនូវអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួនចំពោះអ្នក និង ចំពោះយើង ហើយប្រែចិត្តដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត អ្នកនោះហើយ ដែលអ្នកត្រូវអត់ទោសឲ្យ ហើយយើងក៏នឹងអត់ទោសឲ្យគេដែរ។

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

៣០ មែនហើយ ហើយដរាបណាស្រ្តីយើងប្រែចិត្ត យើងនឹងអត់ ទោសឲ្យគេចំពោះការរំលងច្បាប់ទាំងឡាយដែលគេបានប្រព្រឹត្ត ទាន់នឹងយើង។

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

៣១ ហើយអ្នកក៏ត្រូវអត់ទោសឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមកចំពោះកំហុសរបស់ខ្លួនដែរ គួរតែយើងប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលមិនអត់ទោសកំហុសនៃអ្នកជិតខាងខ្លួន កាលគេថាគេបានប្រែចិត្ត អ្នកនោះហើយដែលនឹងដាក់ខ្លួននៅក្រោមការកាត់ទោស។

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

៣២ ឥឡូវនេះ យើងប្រាប់អ្នកថា ទៅចុះ ហើយអស់អ្នកណាដែលមិនប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួនទេ អ្នកនោះហើយ ដែលនឹងមិនត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមប្រជានុប្បវត្តរបស់យើងឡើយ ហើយការណ៍នេះនឹងត្រូវធ្វើចាប់ពីពេលនេះតទៅ។

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាលម៉ាបានឮព្រះបន្ទូលទាំងនេះហើយ នោះលោកបានកត់ទុកសម្រាប់ខ្លួនលោក ហើយទុកសម្រាប់កាត់ក្តីប្រជាជននៃសាសនាចក្រនោះ ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ។

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាបានទៅ ហើយបានកាត់ក្តីអស់អ្នកណាដែលត្រូវចាប់បានកាលកំពុងតែប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់។

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

៣៥ ហើយអ្នកណាដែលបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ហើយបានទទួលសារភាពនូវអំពើបាបទាំងនោះ អ្នកនោះហើយ ដែលលោកបានរាប់ក្នុងចំណោមប្រជាជននៃសាសនាចក្រ។

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

៣៦ ហើយអស់អ្នកណាដែលមិនព្រមទទួលសារភាពនូវអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ហើយមិនព្រមប្រែចិត្តពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួនទេ អ្នកនោះហើយដែលមិនត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមប្រជាជននៃសាសនាចក្រឡើយ ហើយឈ្មោះរបស់គេក៏បានលុបចោលដែរ។

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាបានចាត់ចែងគ្រប់ទាំងកិច្ចការនៅក្នុងសាសនាចក្រ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមមានសេចក្តីសុខសាន្តទៀត ហើយបានចម្រើនឡើងជាអតិបរមានៅក្នុងកិច្ចការទាំងឡាយនៃសាសនាចក្រ គេដើរដោយប្រយ័ត្នប្រយែងនៅចំពោះព្រះ ដោយទទួលមនុស្សជាច្រើន ហើយធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យមនុស្សជាច្រើន។

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

៣៨ ហើយឥឡូវនេះ គ្រប់ការណ៍ទាំងនេះហើយដែលអាលម៉ា និងពួកអ្នកដែលធ្វើការជាមួយលោកបានធ្វើ គឺជាពួកអ្នកដែលនៅលើសាសនាចក្រ គឺដើរនៅគ្រប់ការព្យាយាមទាំងអស់ ដោយបង្រៀនព្រះបន្ទូលនៃព្រះនៅគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដោយរងការវេទនាគ្រប់យ៉ាង ដោយត្រូវបានបៀតបៀនពីអស់អ្នកណាដែលពុំនៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះ។

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

៣៩ ហើយពួកគេបានព្រមានដាស់តឿនដល់បងប្អូនគេ ឯពួកគេក៏ត្រូវបានព្រមានដាស់តឿនដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ គឺមនុស្សគ្រប់រូបស្របតាមអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ឬអំពើបាបទាំងឡាយដែលគេបានប្រព្រឹត្ត ដោយត្រូវបានបញ្ជាពីព្រះឲ្យអធិស្ឋានដោយមិនឈប់ឈរ ហើយឲ្យថ្លែងអំណរគុណក្នុងការណ៍ទាំងអស់។

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

ម៉ូសាយ 27

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ការបៀតបៀនទាំងឡាយដែលបានធ្វើទុក្ខមកលើសាសនាចក្រដោយពួកឥតជំនឿនោះបានក្លាយទៅជាជំងឺក្រៃលែង រហូតដល់សាសនាចក្របានចាប់ផ្តើមរអ៊ូរទៅ ហើយគ្រប់ដល់ពួកមេដឹកនាំរបស់គេអំពីរឿងនេះ ហើយពួកគេបានតវ៉ាដល់អាណាម៉ា។ ហើយអាណាម៉ាបានលាតត្រដាងរឿងនេះនៅចំពោះម៉ូសាយ ជាស្តេចរបស់គេ។ ហើយម៉ូសាយបានប្រឹក្សាជាមួយនឹងពួកសង្ឃរបស់ទ្រង់។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចម៉ូសាយបានផ្ញើសេចក្តីប្រកាសមួយទូទៅទាំងដែនដីនៅព្រំជុំវិញថា ជនឥតជំនឿមិនត្រូវបៀតបៀនអស់អ្នកណា ដែលនៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះឡើយ។
- ៣ ហើយមានបញ្ជាមួយយ៉ាងតឹងរឹងទូទៅអស់ទាំងសាសនាចក្រថា មិនត្រូវមានការបៀតបៀនទាំងឡាយនៅក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ គឺត្រូវមានភាពស្មើគ្នានៅក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងអស់វិញ
- ៤ គឺពួកគេមិនត្រូវទុកឲ្យការឆ្អឹងឆ្អែ ឬការឡើងចាងរំខានដល់សេចក្តីសុខសាន្តរបស់គេឡើយ គឺមនុស្សគ្រប់រូបត្រូវគោរពអ្នកជិតខាងខ្លួនដូចខ្លួនឯងផ្ទាល់ ដោយធ្វើការដោយដៃរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត។
- ៥ មែនហើយ ហើយពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូបង្រៀនទាំងអស់ ត្រូវធ្វើការដោយដៃរបស់គេផ្ទាល់ ដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតនៅក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់ លើកលែងតែនៅក្នុងករណីឈឺ ឬទាល់ក្រខ្លាំង ហើយដោយធ្វើនូវការណ៍ទាំងនេះ នោះពួកគេបានបរិបូរទៅដោយព្រះគុណនៃព្រះ។
- ៦ ហើយក៏ចាប់ផ្តើមមានសេចក្តីសុខសាន្តជាច្រើនទៀតនៅលើដែនដី ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមកើនឡើងជាខ្លាំង ហើយបានចាប់ផ្តើមបែកចេញទៅពាសពេញលើផ្ទៃដែនដី មែនហើយ ទៅទិសខាងជើង និងទិសខាងត្បូង ទៅទិសខាងកើត និងទិសខាងលិច ដោយសង់ទីក្រុងធំៗ និងភូមិទាំងឡាយនៅគ្រប់ទិសទាំងបួននៃដែនដី។
- ៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានយាងមករកពួកគេ ហើយបានធ្វើឲ្យគេចម្រើនឡើង ហើយពួកគេបានក្លាយទៅជាប្រជាជនមួយដ៏ធំ ហើយមានទ្រព្យសម្បត្តិបរិបូរណ៍។

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

៨ ឥឡូវនេះ ពួកបុត្រានៃម៉ូសាយត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមពួកភិត ជំនឿ ហើយកូនប្រុសម្នាក់របស់អាណម៉ា ក៏ត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោម ពួកនោះដែរ គឺគាត់ត្រូវបានដាក់ឈ្មោះតាមឪពុកគាត់ថា អាណម៉ា ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែគាត់បានក្លាយទៅជាមនុស្សម្នាក់ ដ៏សែនអាក្រក់ ហើយថ្វាយបង្គំរូបព្រះ។ ហើយគាត់ជាមនុស្ស ពោលពាក្យច្រើន ហើយបាននិយាយបញ្ជោរជាច្រើនដល់ប្រជាជន ហេតុដូច្នោះហើយ គាត់បានដឹកនាំមនុស្សជាច្រើនឲ្យធ្វើតាមអំពើ ទុច្ចរិតទាំងឡាយដែលគាត់ធ្វើ។

៩ ហើយគាត់បានក្លាយទៅជាការឧបសគ្គមួយដ៏ធំ ជំទាស់ការ ចម្រើនឡើងនៃសាសនាចក្រនៃព្រះ ដោយបានបង្វែរចិត្តមនុស្ស ដោយបានធ្វើឲ្យមានការរំបកបាក់គ្នាជាច្រើននៅក្នុងចំណោម ប្រជាជន ដោយបានបើកឱកាសឲ្យខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះ អនុវត្ត អំណាចរបស់វាទៅលើពួកគេ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលគាត់ កំពុងតែចេញទៅកម្ទេចសាសនាចក្រនៃព្រះ គ្រឿងគាត់បានទៅ ដោយសម្ងាត់ជាមួយនឹងពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ ស្វែងរកកម្ទេច សាសនាចក្រចោល ហើយដឹកនាំប្រជាជននៃព្រះអម្ចាស់ឲ្យរង្វង់ ចេញ ផ្ទុយពីព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ឬនៃស្តេច —

១១ ហើយដូចជាខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកមកហើយថា នៅពេលដែលពួកគេ កំពុងតែចេញទៅបះបោរទាស់នឹងព្រះ មើលចុះ ទេវតានៃព្រះ អម្ចាស់បានលេចខ្លួនដល់គេ ហើយទេវតានោះហាក់បីដូចជាចុះមក ពីលើពពក ហើយលោកបាននិយាយ ហាក់បីដូចជាសូរផ្ទុយលាន់ ដែលធ្វើឲ្យផែនដីកក្រើកនៅគ្រងកន្លែងដែលពួកគេឈរ

១២ ហើយពួកគេមានសេចក្តីអស្ចារ្យខ្លាំង រហូតដល់គេដួលចុះទៅ លើដី ហើយពុំយល់ពាក្យពេចន៍ ដែលលោកនិយាយមកកាន់គេ សោះ។

១៣ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែលោកបានស្រែកទៀតថា ៖ អាណម៉ាអើយ ចូរក្រោកឈរឡើង គ្រឿងតើហេតុអ្វីបានជាអ្នក បៀតបៀនដល់សាសនាចក្រនៃព្រះ? គ្រឿងព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលថា ៖ នេះគឺជាសាសនាចក្ររបស់យើង ហើយយើងនឹងតាំង វាឡើង ហើយគ្មានអ្វីនឹងមករំលំសាសនាចក្រនេះបានទេ លើក លែងតែអំពើរំលងនៃស្រ្តីយើងប៉ុណ្ណោះ។

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

១៤ ហើយម្តងទៀត ទេវតានិយាយថា ៖ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានឮពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់រាស្ត្រទ្រង់ និងព្រមទាំងពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់អ្នកបម្រើទ្រង់ផង គឺអាណម៉ា ជាឪពុកអ្នក គ្យតិលោកបានអធិស្ឋានដោយសេចក្តីជំនឿដ៏ជោកជាំអំពីអ្នក សូមឲ្យអ្នកអាចបាននាំមកឲ្យស្គាល់នូវសេចក្តីពិត ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយគោលបំណងនេះហើយដែលខ្ញុំបានមកបរិវត្តអ្នកអំពីព្រះចេស្ដា និងសិទ្ធិអំណាចនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ អាចបានឆ្លើយតបស្របតាមសេចក្តីជំនឿរបស់គេ។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ តើអ្នកអាចប្រកែកនឹងព្រះចេស្ដានៃព្រះបានទេ? គ្យតិលោកមើលចុះ តើសំឡេងរបស់ខ្ញុំមិនបានធ្វើឲ្យផែនដីកក្រើកទេឬអី? ហើយតើអ្នកមិនឃើញខ្ញុំនៅខាងមុខអ្នកទេឬ? ហើយខ្ញុំត្រូវបានចាត់មកពីព្រះ។

១៦ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ៖ ទៅចុះ ហើយចូរនឹកចាំពីការជាប់ឃុំឃាំងរបស់ពួកអយ្យកោអ្នកនៅលើដែនដីហេឡាម ហើយនៅលើដែនដីនីហ្វេ ហើយចូរនឹកចាំពីការណ៍ដ៏មហិមាទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានធ្វើដល់ពួកគេ គ្យតិលោកបាននៅក្នុងសេវកភាព ហើយទ្រង់បានដោះពួកគេឲ្យរួចផុត។ ហើយឥឡូវនេះ អាណម៉ាអើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ចូរអ្នកទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកចុះ ហើយចូរកុំរកបំផ្លាញសាសនាចក្រទៀតឡើយ ដើម្បីឲ្យពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់គេ អាចបានឆ្លើយតប ហើយនេះទោះជាខ្លួនអ្នកត្រូវបោះបង់ចោលក៏ដោយ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នេះហើយជាពាក្យចុងក្រោយបង្អស់ ដែលទេវតាបាននិយាយទៅកាន់អាណម៉ា ហើយទេវតានោះក៏ចាកចេញទៅ។

១៨ ហើយឥឡូវនេះ អាណម៉ា និងពួកអ្នកដែលនៅទីនោះជាមួយគាត់ ក៏ដួលទៅលើដីទៀត ព្រោះសេចក្តីអស្ចារ្យរបស់គេមានបន្ទូលទំហំធំដ៏ក្រៃលែង ព្រោះគេបានឃើញទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ដោយភ្នែកគេផ្ទាល់ ហើយសំឡេងរបស់ទេវតានោះ ប្រៀបដូចជាផ្កូរលាន់ ដែលធ្វើឲ្យផែនដីកក្រើក ហើយពួកគេដឹងថា គ្មានអ្វីក្រៅពីព្រះចេស្ដានៃព្រះឡើយ ដែលអាចអង្រួនផែនដី ហើយធ្វើឲ្យផែនដីញ័រ ហាក់បីដូចចង់បែកចេញដូច្នោះ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ សេចក្តីអស្ចារ្យរបស់អាណម៉ាមានទំហំធំដ៏ក្រៃលែង រហូតដល់គាត់បានក្លាយទៅជាគ ហើយគាត់មិនអាចហើបមាត់គាត់បានឡើយ មែនហើយ គាត់បានក្លាយទៅជាអស់កម្លាំង គឺគាត់មិនអាចកម្រើកដៃរបស់គាត់បានឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ គាត់ត្រូវពួកជនដែលនៅជាមួយនឹងគាត់នោះ សែងគាត់ទៅដោយឥតកម្រើក រហូតដល់គេដាក់គាត់ចុះ នៅខាងមុខឪពុកគាត់។

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

២០ ហើយពួកគេបានរៀបរាប់ប្រាប់ឪពុកគាត់អំពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលបានកើតឡើងដល់ពួកគេ ហើយឪពុកគាត់បានអររីករាយ ព្រោះលោកដឹងថា នោះគឺជាព្រះចេស្ដានៃព្រះ។

២១ ហើយលោកបានចាត់ឲ្យពួកបណ្ឌិតប្រមូលគ្នាមក ដើម្បីគេអាចធ្វើជាសាក្សីចំពោះអ្វីៗ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើដល់កូនប្រុសលោក ហើយព្រមទាំងធ្វើដល់ពួកជន ដែលនៅជាមួយនឹងកូនលោកផង។

២២ ហើយលោកបានចាត់ឲ្យពួកសង្ឃប្រជុំគ្នា ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមតមអាហារ ហើយអធិស្ឋានទៅព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ សូមឲ្យទ្រង់បើកមាត់អាណម៉ា ដើម្បីឲ្យគាត់អាចនិយាយបានវិញ ហើយក៏សូមឲ្យដៃដើងរបស់គាត់ អាចបានកម្លាំងឡើងវិញផង — ដើម្បីឲ្យភ្នែករបស់មនុស្សអាចបានបើកឃើញ ហើយដឹងនូវសេចក្ដីល្អសប្បុរស និងសិរីល្អនៃព្រះ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេបានតមអាហារ ហើយបានអធិស្ឋានអស់រយៈពេលពីរថ្ងៃ និងពីរយប់មក ហើយ នោះស្រាប់តែដៃដើងរបស់អាណម៉ា ក៏មានកម្លាំងឡើងវិញ ហើយគាត់បានក្រោកឡើង ហើយបានចាប់ផ្ដើមនិយាយទៅកាន់ពួកគេ សូមឲ្យពួកគេបានក្សាន្តចិត្តទៅ ៖

២៤ ត្បិតគាត់បាននិយាយថា ខ្ញុំបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំហើយ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រោសលោះខ្ញុំហើយ មើលចុះ ខ្ញុំបានកើតមកពីព្រះវិញ្ញាណ។

២៥ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ ចូរកុំស្អប់ស្អែងថា មនុស្សលោកទាំងអស់ មែនហើយ ទាំងប្រុសទាំងស្រី គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន ត្រូវតែកើតម្ដងទៀតឡើយ មែនហើយ គឺកើតមកពីព្រះ ផ្លាស់ប្រែពីស្ថានភាពខាងរូបកាយ និងខាងការធ្លាក់ទៅកាន់ស្ថានភាពនៃសេចក្ដីសុចរិតវិញ ដោយបានព្រះទ្រង់ប្រោសលោះ នោះនឹងក្លាយទៅជាបុត្រាបុត្រីរបស់ទ្រង់

២៦ ម៉្លោះហើយ ពួកគេក្លាយទៅជាសត្វលោកថ្មី ហើយលើកលែងតែពួកគេធ្វើយ៉ាងនេះ នោះពួកគេពុំអាចគ្រងនគរព្រះទុកជាមរតកបានឡើយ។

២៧ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា លើកលែងតែដោយករណីនេះហើយ បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងត្រូវបោះបង់ចោល ហើយការណ៍នេះខ្ញុំដឹងពីព្រោះខ្ញុំហៀបនឹងត្រូវបោះបង់ចោល។

២៨ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គឺបន្ទាប់ពីបានឆ្លងកាត់ការវេទនាជាច្រើន បានប្រែចិត្តទៅពេលជិតស្លាប់ នោះនៅក្នុងសេចក្ដីមេត្តាករុណា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានទតឃើញថា ល្មមទាញយកខ្ញុំចេញពីការឆេះដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយខ្ញុំបានកើតមកពីព្រះ។

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

២៩ ព្រលឹងខ្ញុំត្រូវបានប្រោសលោះចេញពីប្រមាត់ភ្នំដូរចត់ និង ចំណងទាំងឡាយនៃអំពើទុច្ចរិត។ ខ្ញុំបាននៅក្នុងជ្រោះជ្រៅងងឹត ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំឃើញពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះហើយ។ ព្រលឹងខ្ញុំត្រូវ បានញ៉ាំងដោយសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏អស់កល្បជានិច្ច ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រូវបានទាញចេញមកហើយ ហើយព្រលឹងខ្ញុំពុំឈឺចាប់ទៀត ទេ។

៣០ ខ្ញុំមិនបានទទួលស្គាល់ព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំទេ ហើយបាន បដិសេធនូវអ្វីៗ ដែលពួកអយ្យកោខ្ញុំបាននិយាយ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចឃើញជាមុនថា ទ្រង់នឹងយាងមក ហើយថា ទ្រង់នៅនឹកចាំដល់គ្រប់សត្វលោក ដែលទ្រង់បានបង្កើតមក នោះ ទ្រង់នឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់មនុស្សទាំងអស់។

៣១ មែនហើយ គ្រប់ជង្គង់នឹងលុតចុះ ហើយគ្រប់អណ្តាតនឹងទទួល ថ្លែងប្រាប់នៅចំពោះទ្រង់។ មែនហើយ គឺនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ក្នុងកាលមនុស្សទាំងអស់នឹងឈរដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះពីទ្រង់ ពេលនោះពួកគេនឹងទទួលស្គាល់ថា ទ្រង់គឺជាព្រះ ពេលនោះពួកគេ នឹងទទួលស្គាល់ គឺពួកអ្នកដែលរស់ដោយគ្មានព្រះក្នុងលោកិយនេះ ថា ការជំនុំជំរះនៃទោសដ៏អស់កល្បជានិច្ច គឺត្រឹមត្រូវចំពោះគេ ហើយ ហើយពួកគេនឹងញាក់ ហើយញ័រ ហើយរុញនៅក្រោមព្រះ នេត្ររបស់ទ្រង់ ដែលទតឃើញរបស់សព្វសារពើ។

៣២ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណម៉ាបានចាប់ ផ្តើមបង្រៀនប្រជាជន ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ព្រមទាំងពួកអ្នកដែល នៅជាមួយនឹងអាណម៉ា កាលទេវតាបានលេចខ្លួនឲ្យគេឃើញនោះ ផង បានធ្វើដំណើរពោសពេញផែនដី បានប្រកាសប្រាប់ដល់ប្រជា ជនទាំងអស់នូវរឿងទាំងឡាយ ដែលគេបានឮ ហើយបានឃើញ មក ហើយបានផ្សាយអំពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយសេចក្តីវេទនាជា ធ្ងន់ ត្រូវបានបៀតបៀនយ៉ាងខ្លាំងពីពួកអ្នកដែលមិនជឿ គឺត្រូវបាន វាយដំដោយពួកនោះជាច្រើននាក់។

៣៣ ប៉ុន្តែទោះជាមានការណ៍អស់ទាំងនេះក្តី គង់តែពួកគេបាននាំមក នូវការល្ងង់លោមចិត្តយ៉ាងច្រើនដល់សាសនាចក្រដែរ ដោយបាន បញ្ជាក់នូវសេចក្តីជំនឿរបស់គេ ហើយបានទូន្មានពួកគេដោយការ អត់ធ្មត់ និងការឈឺចាប់ដ៏ច្រើនឲ្យកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃ ព្រះ។

៣៤ ហើយពួកគេបួននាក់ គឺជាពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ ហើយគេមាន នាមថា អាំម៉ូន និងអើរ៉ូន និងអាមណើរ និងហិមណែ នេះហើយគឺ ជានាមរបស់ពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ។

My soul hath been redeemed from the gall of bit-
terness and bonds of iniquity. I was in the darkest
abyss; but now I behold the marvelous light of God.
My soul was racked with eternal torment; but I am
snatched, and my soul is pained no more.

I rejected my Redeemer, and denied that which
had been spoken of by our fathers; but now that they
may foresee that he will come, and that he remem-
bereth every creature of his creating, he will make
himself manifest unto all.

Yea, every knee shall bow, and every tongue con-
fess before him. Yea, even at the last day, when all
men shall stand to be judged of him, then shall they
confess that he is God; then shall they confess, who
live without God in the world, that the judgment of
an everlasting punishment is just upon them; and
they shall quake, and tremble, and shrink beneath
the glance of his all-searching eye.

And now it came to pass that Alma began from this
time forward to teach the people, and those who
were with Alma at the time the angel appeared unto
them, traveling round about through all the land,
publishing to all the people the things which they
had heard and seen, and preaching the word of God
in much tribulation, being greatly persecuted by
those who were unbelievers, being smitten by many
of them.

But notwithstanding all this, they did impart
much consolation to the church, confirming their
faith, and exhorting them with long-suffering and
much travail to keep the commandments of God.

And four of them were the sons of Mosiah; and
their names were Ammon, and Aaron, and Omner,
and Himni; these were the names of the sons of
Mosiah.

៣៥ ហើយពួកគេបានធ្វើដំណើរទូទៅអស់ទាំងដែនដីសារ៉ាហ្សាមេម៉ា និងនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ដែលនៅក្រោមរាជ្យនៃ ស្តេចម៉ូសាយ បានខំប្រឹងយ៉ាងអស់ពីចិត្ត ដើម្បីជួសជុលនូវការ ខូចខាតទាំងអស់ ដែលពួកគេបានធ្វើដល់សាសនាចក្រ បានសារ ភាពនូវអំពើបាបទាំងអស់របស់គេ ហើយបានផ្សាយប្រាប់អំពីរឿង ទាំងអស់ដែលគេបានឃើញ ហើយបានពន្យល់ពាក្យព្យាគរណ៍ និង បទគម្ពីរទាំងឡាយដល់អស់អ្នកណាដែលមានបំណងចង់ស្តាប់ តាមគេ។

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

៣៦ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានទៅជាគ្រឿងឧបករណ៍ទាំងឡាយនៅក្នុង ព្រះហស្តនៃព្រះក្នុងការនាំមនុស្សជាច្រើនឲ្យស្គាល់សេចក្តីពិត មែន ហើយ ឲ្យស្គាល់ព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ។

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

៣៧ ហើយពួកគេពិតជាបានពរណាស់ហ្ន៎! ព្រោះពួកគេបានផ្សាយ សេចក្តីសុខសាន្ត ពួកគេបានផ្សាយដំណឹងល្អនៃសេចក្តីល្អ ហើយ ពួកគេបានប្រកាសប្រាប់ប្រជាជនថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ សោយរាជ្យ។

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

ម៉ូសាយ 28

- ១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ បានធ្វើការណ៍អស់ទាំងនេះហើយ នោះពួកគេបាននាំមនុស្សមួយចំនួនតូចទៅជាមួយនឹងគេ ហើយបានត្រឡប់ទៅជួបបិតាខ្លួនដែលជាស្តេចវិញ ហើយបានសូមឲ្យទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យគេជាមួយនឹងពួកមនុស្សដែលគេបានរើសនោះ ឡើងទៅដងដីនីហ្វែ ដើម្បីគេអាចបង្រៀននូវរឿងទាំងឡាយ ដែលគេបានឮ ហើយដើម្បីគេអាចចែករំលែកនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះទៅដល់បងប្អូនគេ គឺពួកសាសន៍លេមីន —
- ២ ក្រែងគេអាចនាំឲ្យពួកគេស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ហើយបរិវត្តពួកគេអំពីសេចក្តីទុច្ចរិតនៃពួកអយ្យកោគ ហើយក្រែងគេអាចធ្វើឲ្យពួកគេបាត់ស្នប់ដល់ពួកសាសន៍នីហ្វែ ដើម្បីគេអាចនាំឲ្យពួកគេបានអររិកាយនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេផង ដើម្បីឲ្យពួកគេ អាចបានក្លាយទៅជាមិត្តសម្លាញ់ទៅវិញទៅមក ហើយដើម្បីកុំឲ្យមានការទាស់ទែងគ្នាទៅទៀតនៅលើដីនីហ្វែអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេបានប្រទានដល់គេ។
- ៣ ឥឡូវនេះ ពួកគេមានបំណងចង់ប្រកាសប្រាប់ពីសេចក្តីសង្គ្រោះដល់សត្វលោកគ្រប់រូប ព្រោះពួកគេពុំអាចទ្រាំឲ្យព្រលឹងមនុស្សណាម្នាក់ត្រូវវិនាសឡើយ មែនហើយ ទោះបីគ្រាន់តែគិតថា ព្រលឹងមនុស្សណាម្នាក់ត្រូវស៊ូទ្រាំនូវសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ក៏ធ្វើឲ្យពួកគេញាក់ និងញ័រទៅហើយ។
- ៤ ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បានប្រព្រឹត្តទៅលើពួកគេយ៉ាងដូច្នោះហើយ គ្មានពួកគេធ្លាប់ជាមនុស្សអាក្រក់បំផុតក្នុងចំណោមមនុស្សដែលមានបាបទាំងឡាយ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានទតឃើញនៅក្នុងសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏និរន្តររបស់ទ្រង់ថា ល្មមទុកជីវិតឲ្យពួកគេហើយ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានទ្រាំការសោកសៅដ៏ច្រើននៅក្នុងព្រលឹង ដោយព្រះអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេបានរងទុក្ខវេទនាដ៏ច្រើន ហើយបានខ្លាចក្រែងពួកគេត្រូវបោះបង់ចោលរហូតទៅ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានសូមអង្វរបិតារបស់ខ្លួនអស់ជាច្រើនថ្ងៃ សូមឲ្យពួកគេអាចបានឡើងទៅដងដីនីហ្វែ។
- ៦ ហើយស្តេចម៉ូសាយបានទៅទូលសួរដល់ព្រះអម្ចាស់ថា តើទ្រង់ត្រូវឲ្យពួកបុត្រាទ្រង់ឡើងទៅក្នុងចំណោមពួកលេមីន ដើម្បីបង្រៀនព្រះបន្ទូលឬអី?

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

- ៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកម៉ូសាយថា ៖ ចូរឲ្យពួកគេឡើងទៅចុះ គួរតែនឹងមានមនុស្សជាច្រើនដែលនឹងជឿដល់ពាក្យសម្តីរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយយើងនឹងដោះពួកបុត្ររបស់អ្នកឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកលេមីន។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូសាយបានអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេទៅ ហើយធ្វើតាមសំណូមពររបស់គេចុះ។
- ៩ ហើយពួកគេបានចេញដំណើរចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីឡើងទៅផ្សាយព្រះបន្ទូល នៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍លេមីន ហើយខ្ញុំនឹងរៀបរាប់អំពីដំណើរការរបស់គេនៅពេលក្រោយ។
- ១០ ឥឡូវនេះ ស្តេចម៉ូសាយគ្មាននរណាដើម្បីប្រគល់នគរឲ្យ ព្រោះគ្មានបុត្រណាម្នាក់ចង់ទទួលនគរឡើយ។
- ១១ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់យកបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលធ្លាក់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិន ព្រមទាំងផ្ទាំងនីហ្វេផង និងវត្ថុទាំងអស់ដែលទ្រង់បានកត់ ហើយបានទុក ហើយថែរក្សា ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះនោះមក បន្ទាប់ពីបានបកប្រែ ហើយចាត់ឲ្យគេកត់បញ្ជីទាំងនោះ ដែលនៅលើផ្ទាំងមាស ដែលប្រជាជនរបស់លិមហៃបានប្រទះឃើញ ដែលបានប្រគល់ដល់ទ្រង់ ដោយដៃរបស់លិមហៃ។
- ១២ ហើយទ្រង់បានធ្វើយ៉ាងនេះ ក៏ព្រោះតែការបារម្ភជាខ្លាំងរបស់រាស្ត្រទ្រង់ ព្រោះពួកគេចង់ដឹងហួសប្រមាណ អំពីប្រជាជនដែលត្រូវបំផ្លាញបង់។
- ១៣ ហើយឥឡូវនេះ ទ្រង់បានបកប្រែបញ្ជីទាំងនេះ ដោយត្បូងទាំងពីរដុំដែលភ្ជាប់ទៅនឹងគែមពីរនៃស៊ឹម។
- ១៤ ឥឡូវនេះ វត្ថុទាំងនេះត្រូវបានរៀបចំឡើង ចាប់តាំងពីដើមដំបូងមក ហើយត្រូវបានប្រគល់ពីតំណាមួយទៅតំណាមួយក្នុងគោលបំណងដើម្បីបកប្រែភាសា។
- ១៥ ហើយវត្ថុទាំងនេះ ត្រូវបានរក្សាទុកឲ្យបានគង់វង្ស ដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីទ្រង់នឹងបើកបង្ហាញដល់សត្វលោកគ្រប់រូបណា ដែលនឹងមកតាំងនៅលើដីនេះ នូវអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្កើមទាំងឡាយនៃរាស្ត្រទ្រង់។
- ១៦ ហើយអ្នកណាដែលមានវត្ថុទាំងនេះ ត្រូវហៅថា អ្នកមើលឆុតស្របតាមរបៀបពីជំនាន់ដើម។

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraven on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

១៧ ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីម៉ូសាយបានបកប្រែបញ្ជីទាំងនេះចប់ហើយ មើលចុះ បញ្ជីនោះបានរៀបរាប់អំពីប្រជាជនដែលត្រូវបំផ្លាញចោល ចាប់តាំងពីពេលដែលគេត្រូវបំផ្លាញចោល រហូតទៅដល់ពេល ដែលសង់ប៉មឡើង គឺនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបំភាន់ ភាសានុស្ស ហើយពួកគេត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយទៅលើផ្ទៃផែនដីទាំង មូល មែនហើយ គឺចាប់តាំងពីពេលនោះ រហូតទៅដល់ការបង្កើត លោកអ័ដាម។

១៨ ឥឡូវនេះ ដំណើររឿងនេះបានធ្វើឲ្យប្រជាជនម៉ូសាយកើតទុក្ខជា ខ្លាំង មែនហើយ ពួកគេបានពោរពេញទៅដោយការសោកសៅ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែដំណើររឿងនេះបានផ្តល់ដល់គេ នូវការចេះដឹងជាច្រើន ម៉្លោះហើយ ទើបគេបានអររីករាយ។

១៩ ហើយដំណើររឿងនេះនឹងត្រូវបានសរសេរនៅខាងក្រោយ គ្រឿង មើលចុះ ជាការចាំបាច់ដែលមនុស្សទាំងអស់ត្រូវដឹងនូវរឿងទាំង ឡាយ ដែលបានសរសេរនៅក្នុងដំណើររឿងនេះ។

២០ ហើយឥឡូវនេះ ដូចខ្ញុំបាននិយាយប្រាប់អ្នករួចហើយថា បន្ទាប់ ពីស្តេចម៉ូសាយបានធ្វើការណ៍ទាំងនេះចប់ហើយ នោះទ្រង់បាន យកផ្ទាំងលង្ហិន និងវត្ថុទាំងអស់ដែលទ្រង់បានកត់ទុក ហើយបាន ប្រគល់របស់ទាំងអស់ឲ្យទៅអាណម៉ា ជាកូនប្រុសរបស់អាណម៉ា មែនហើយ បញ្ជីទាំងអស់ និងព្រមទាំងប្រដាប់បកប្រែទាំងឡាយ ផង ហើយបានប្រគល់វត្ថុទាំងអស់ទៅគាត់ ហើយបានបញ្ជាឲ្យគាត់ កត់ ហើយរក្សាវត្ថុទាំងនោះ ហើយឲ្យកត់បញ្ជីអំពីប្រជាជនទុកផង គឺឲ្យប្រគល់ពីតំណាមួយទៅតំណាមួយ ដូចជាគេធ្លាប់បានប្រគល់មក ចាប់តាំងពីពេល ដែលលីហៃបានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក ម៉្លោះ។

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

ម៉ូសាយ 29

- ១ ឥឡូវនេះ កាលម៉ូសាយបានធ្វើការនេះចប់ហើយ ទ្រង់បានផ្ញើសារទូទៅអស់ទាំងដែនដី គឺនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ ដោយចង់ដឹងបំណងរបស់គេថា តើអ្នកណានឹងធ្វើជាស្តេចរបស់គេ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សំឡេងរបស់ប្រជាជនបានប្រាប់មកថា ៖ យើងខ្ញុំចង់ឲ្យអើរ៉ុនជាបុត្ររបស់ទ្រង់ ធ្វើជាស្តេចហើយជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើយើង។
- ៣ ឥឡូវនេះ អើរ៉ុនបានឡើងទៅដែនដីនីហ្វេតុតហើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ស្តេចពុំអាចប្រគល់នគរទៅលោកបានឡើយ ឯអើរ៉ុនក៏មិនចង់ទទួលនគរដែរ ហើយគ្មានបុត្រនៃម៉ូសាយណាមួយចង់ទទួលនគរឡើយ។
- ៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ស្តេចម៉ូសាយបានផ្ញើសារទៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទៀត មែនហើយ គឺផ្ញើសារជាអក្សរទៅកាន់ប្រជាជន។ ហើយសារនោះមានពាក្យសរសេរថា ៖
- ៥ មើលចុះ ឱប្រជាជនរបស់យើង ឬបងប្អូនរបស់យើងអើយ ត្បិតយើងរាល់អ្នកទុកជាបងប្អូន យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាពិចារណានូវការណ៍ ដែលយើងសូមឲ្យអ្នកពិចារណានោះ — ព្រោះអ្នករាល់គ្នាប្រាថ្នាចង់បានស្តេច។
- ៦ ឥឡូវនេះ យើងប្រកាសប្រាប់អ្នកថា អ្នកដែលមានសិទ្ធិទទួលនគរនោះបានប្រកែក ហើយមិនព្រមទទួលនគរផង។
- ៧ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាមានអ្នកណាមួយបានតែងតាំងជំនួសមើលចុះ យើងខ្លាចក្រែងនឹងកើតការទាស់ទែងនៅក្នុងចំណោមពួកអ្នករាល់គ្នា។ ហើយតើអ្នកណាដឹងថា បុត្ររបស់យើង ដែលនឹងបានទទួលនគរនោះនឹងបែរទៅជាខឹង ហើយបំបែកយកប្រជាជនមួយផ្នែកតាមខ្លួន ជាហេតុដែលនឹងនាំឲ្យកើតសង្គ្រាម និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយនៅក្នុងចំណោមពួកអ្នករាល់គ្នា ដែលនឹងបណ្តាលឲ្យមានការខ្មោយលាយជាច្រើន និងការបង្ខូចផ្លូវនៃព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ ហើយបំផ្លាញព្រលឹងរបស់មនុស្សច្រើនគ្នា។
- ៨ ឥឡូវនេះ យើងប្រាប់អ្នកថា ចូរយើងរាល់គ្នាមានប្រាជ្ញា ហើយពិចារណារឿងទាំងនេះចុះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាគ្មានសិទ្ធិនឹងបំផ្លាញបុត្រយើងទេ ហើយយើងរាល់គ្នាក៏គ្មានសិទ្ធិនឹងបំផ្លាញអ្នកណាផ្សេងទៀត ដែលនឹងតែងតាំងជំនួសដែរ។
- ៩ ហើយបើសិនជាបុត្រយើងបែរទៅរកការឆ្អឹងឆ្អែ និងការឥតប្រយោជន៍ទាំងឡាយវិញនោះ នោះគេនឹងដកយកអ្វីៗដែលគេបាននិយាយពីមុន ហើយទាមទារសិទ្ធិទទួលនគរ ជាហេតុដែលនឹងនាំឲ្យគេ និងព្រមទាំងប្រជាជននេះប្រព្រឹត្តអំពើបាបដ៏ច្រើន។

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

- ១០ ហើយឥឡូវនេះ ចូរយើងរាល់គ្នាមានប្រាជ្ញា ហើយគិតដល់ ការណ៍ទាំងនេះជាមុនសិនចុះ ហើយធ្វើនូវអ្វីៗដែលនឹងនាំមកនូវ សេចក្តីសុខសាន្តដល់ប្រជាជននេះវិញ។
- ១១ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងនឹងធ្វើជាស្តេចរបស់អ្នក នៅក្នុងថ្ងៃទាំង ឡាយដែលនៅសល់ក្នុងជីវិតយើង ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ចូរ យើងតែងតាំងពួកចៅក្រមឡើង ដើម្បីជំនុំជំរះប្រជាជននេះ ស្រប តាមច្បាប់របស់យើង ហើយយើងនឹងរៀបចំសារជាថ្មីនូវកិច្ចការ ទាំងឡាយរបស់ប្រជាជននេះ ព្រោះយើងនឹងតែងតាំងពួកអ្នកប្រាជ្ញ ឲ្យធ្វើជាពួកចៅក្រម ដែលនឹងជំនុំជំរះប្រជាជននេះ ស្របតាមព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ។
- ១២ ឥឡូវនេះ បើមនុស្សម្នាក់ត្រូវបានជំនុំជំរះដោយព្រះ ជាការ ប្រសើរជាងត្រូវបានជំនុំជំរះដោយមនុស្ស ព្រោះសេចក្តីជំនុំជំរះ ទាំងឡាយនៃព្រះ ប្រកបដោយសេចក្តីយុត្តិធម៌ជានិច្ច តែសេចក្តីជំនុំ ជំរះនៃមនុស្ស ពុំដែលប្រកបដោយសេចក្តីយុត្តិធម៌ជានិច្ចឡើយ។
- ១៣ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាអាចមានបុរសសុចរិត ទាំងឡាយធ្វើជាស្តេចអ្នក ដែលនឹងតាំងក្រឹត្យវិន័យទាំងឡាយនៃ ព្រះឡើង ហើយជំនុំជំរះប្រជាជននេះ ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយរបស់ទ្រង់ មែនហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាអាចមានបុរស ទាំងនោះ សម្រាប់ធ្វើជាស្តេចរបស់អ្នក ដែលនឹងធ្វើឲ្យបានដូចជា បិតារបស់យើង គឺស្តេចបេនយ៉ាមីន បានធ្វើឲ្យប្រជាជននេះ — នោះយើងប្រាប់អ្នកថា បើករណីនេះអាចមានជានិច្ច នោះអ្នករាល់ គ្នាចាំបាច់ត្រូវតែមានស្តេចគ្រប់គ្រងលើអ្នកទៅចុះ។
- ១៤ ហើយទោះជារូបយើងនេះ ក៏ធ្លាប់បានខិតខំធ្វើការអស់ពីកម្លាំង និងសមត្ថភាពដែលយើងមាន ដើម្បីបង្រៀនអ្នកនូវព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះ ហើយដើម្បីកសាងសេចក្តីសុខសាន្តទូទៅទាំងដែនដី ដើម្បីកុំឲ្យមានសង្គ្រាម ឬការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយ កុំឲ្យមានការ លួច ការប្លន់ ការប្រព្រឹត្តអំពើហាតកម្ម ឬអំពើទុច្ចរិតបែបណាមួយ ឡើយ។
- ១៥ ហើយអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត អ្នកនោះហើយដែល យើងបានធ្វើទោសតាមបទល្មើស ដែលគេបានប្រព្រឹត្ត ស្របតាម ច្បាប់ដែលពួកអយ្យកោរបស់យើងបានទុកឲ្យយើងរាល់គ្នា។
- ១៦ ឥឡូវនេះ យើងប្រាប់អ្នកថា ពីព្រោះមនុស្សមិនសុចរិតទាំងអស់ គ្នាទេ នោះអ្នករាល់គ្នាពុំចាំបាច់មានស្តេចមួយ ឬពួកស្តេច ដើម្បី គ្រប់គ្រងលើអ្នកឡើយ។
- ១៧ ភ្និតមើលចុះ តើអំពើទុច្ចរិតប៉ុន្មានទៅ ដែលស្តេចទុច្ចរិតម្នាក់អាច បណ្តាលឲ្យប្រព្រឹត្ត មែនហើយ ហើយតើការបំផ្លិចបំផ្លាញធំប៉ុណ្ណា ទៅ!

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

១៨ មែនហើយ ចូរនឹកចាំពីស្តេចណូអេ អំពីទុច្ចរិត និងអំពីគួរខ្ពើម ឆ្លើមទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយព្រមទាំងអំពីទុច្ចរិត និងអំពីគួរ ខ្ពើមឆ្លើមទាំងឡាយរបស់ប្រជាជនទ្រង់ផង។ មើលចុះ តើការបំផ្លិច បំផ្លាញធំប៉ុណ្ណាទៅ ដែលបានកើតឡើងដល់ពួកគេនោះ ហើយ ដោយ ព្រោះសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់គេ ទើបគេត្រូវនាំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុង សេវកភាពផង។

១៩ ហើយបើគ្មានអន្តរាគមន៍អំពីព្រះដ៏បង្កបង្កើត ដ៏ជ្រាបសព្វសារពើ ទេ ហើយនេះគឺដោយសារការប្រែចិត្តដ៏ស្មោះស្ម័គ្ររបស់គេ នោះ ពួកគេច្បាស់ជាត្រូវជាប់នៅក្នុងសេវកភាព ដោយចៀសពុំរួចរហូត ដល់ឥឡូវនេះ។

២០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ទ្រង់បានដោះពួកគេឲ្យរួចផុត ពីព្រោះគេបានបន្ទាប ខ្លួនចុះចំពោះទ្រង់ ហើយពីព្រោះពួកគេបានអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គជា ខ្លាំង បានជាទ្រង់ដោះគេឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ធ្វើដោយព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ក្នុងគ្រប់ករណីក្នុងចំណោមកូន ចៅមនុស្សយ៉ាងដូច្នោះហើយ ដោយលាភព្រះពាហុនៃសេចក្តី មេត្តាករុណាទៅ រកអ្នកណាដែលដាក់ទីទុកចិត្តរបស់គេទៅលើ ទ្រង់។

២១ ហើយមើលចុះ ឥឡូវនេះ យើងប្រាប់អ្នកថា អ្នករាល់គ្នាមិនអាច ទម្លាក់ស្តេចទុច្ចរិតមួយបានឡើយ លើកលែងតែដោយការ ទាស់ទែងគ្នាដ៏ច្រើន និងការខ្ចាយឈាមដ៏ច្រើន។

២២ ត្បិតមើលចុះ ស្តេចនោះមានមិត្តភក្តិក្នុងអំពីទុច្ចរិត ហើយទ្រង់ ទុកទាហានយាមជុំវិញទ្រង់ ហើយទ្រង់ហែកចោលនូវច្បាប់ទាំង ឡាយរបស់អស់អ្នកដែលបានសោយរាជ្យដោយសុចរិតមុនទ្រង់ មក ហើយទ្រង់យកព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះទៅជាន់ឈ្នីក្រោម ជើង។

២៣ ហើយទ្រង់បង្កើតច្បាប់ថ្មី ហើយធ្វើទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ទ្រង់ មែនហើយ គឺច្បាប់ទាំងឡាយដែលស្របទៅនឹងសេចក្តីទុច្ចរិត របស់ខ្លួន ហើយអ្នកណាដែលពុំគោរពតាមច្បាប់ទាំងឡាយរបស់ ទ្រង់ នោះទ្រង់បញ្ជាឲ្យគេបំផ្លាញអ្នកនោះចោល ហើយអ្នកណា ដែលបះបោរទាស់នឹងទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងបញ្ជាឲ្យពលទ័ពរបស់ទ្រង់ ទៅធ្វើសង្គ្រាមតតាំងនឹងគេ ហើយបើសិនជាទ្រង់អាចធ្វើទៅបាន នោះទ្រង់នឹងបំផ្លាញអ្នកទាំងនោះចោល ហើយស្តេចដែលឥត សុចរិតម្នាក់បង្កូចផ្លូវទាំងឡាយ នៃអស់ទាំងសេចក្តីសុចរិតយ៉ាងនេះ ហើយ។

២៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងប្រាប់អ្នកថា អំពីគួរខ្ពើមឆ្លើមទាំង នេះមិនចាំបាច់កើតមានដល់អ្នកឡើយ។

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abomi- nations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniqu- ities they were brought into bondage.

And were it not for the interposition of their all- wise Creator, and this because of their sincere repen- tance, they must unavoidably remain in bondage un- til now.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, ex- tending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

And behold, now I say unto you, ye cannot de- throne an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness be- fore him; and he trampleth under his feet the com- mandments of God;

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរអ្នករើសពួកចៅក្រមតាមសំឡេងរបស់ប្រជាជននេះចុះ ដើម្បីអ្នករាល់គ្នាអាចបានជំនុំជំរះ ស្របតាមច្បាប់ទាំងឡាយដែលពួកអយ្យកោអ្នកបានឲ្យដល់អ្នក ដែលជាច្បាប់ត្រឹមត្រូវ ហើយដែលបានប្រទានដល់ពួកអយ្យកោអ្នក ដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់។

២៦ ឥឡូវនេះ កម្រមានសំឡេងរបស់ប្រជាជនណាដែលប្រាថ្នាចង់បាននូវអ្វីៗដែលផ្ទុយនឹងអ្វីៗដែលត្រឹមត្រូវនោះឡើយ តែជាការធម្មតាដែលប្រជាជនភាគតិចមួយប្រាថ្នាចង់បានអ្វីដែលពុំត្រឹមត្រូវវិញ ហេតុដូច្នោះហើយ ការណ៍នេះអ្នករាល់គ្នាត្រូវអនុវត្ត ហើយទុកជាច្បាប់របស់អ្នក — គឺធ្វើកិច្ចការរបស់អ្នកតាមសំឡេងរបស់ប្រជាជន។

២៧ ហើយបើពេលណាសំឡេងរបស់ប្រជាជនរើសយកអំពើទុច្ចរិតពេលនោះហើយដែលសេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះនឹងធ្លាក់មកលើអ្នក មែនហើយ ពេលនោះហើយដែលទ្រង់នឹងយាងមកពិនិត្យពិច័យអ្នកដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំ ដូចទ្រង់ធ្លាប់បានមកពិនិត្យពិច័យ លើដែនដីនេះ។

២៨ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមានពួកចៅក្រម ហើយពួកគេមិនជំនុំជំរះអ្នកតាមច្បាប់ ដែលបានចែងទុកមកនោះទេ នោះអ្នករាល់គ្នាអាចឲ្យចៅក្រមដែលខ្ពស់ជាងជំនុំជំរះគេវិញ។

២៩ ហើយបើសិនជាចៅក្រមដែលខ្ពស់ជាង មិនជំនុំជំរះដោយការជំនុំជំរះដ៏សុចរិតទេ នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវនាំឲ្យចៅក្រមថ្នាក់ទាបចំនួនតូចមួយមកប្រជុំគ្នា ហើយពួកគេនឹងជំនុំជំរះចៅក្រមថ្នាក់ខ្ពស់ជាង ស្របតាមសំឡេងរបស់ប្រជាជន។

៣០ ហើយយើងបញ្ជាឲ្យអ្នកធ្វើការណ៍ទាំងនេះ ដោយភោគខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយយើងបញ្ជាឲ្យអ្នកធ្វើការណ៍ទាំងនេះ ហើយថាអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវមានស្តេចទេ បើសិនជាប្រជាជនទាំងនេះប្រព្រឹត្តអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ នោះពួកគេនឹងទទួលខុសត្រូវទៅលើក្បាលគេផ្ទាល់។

៣១ ភ្និតមើលចុះ យើងប្រាប់អ្នកថា អំពើបាបទាំងឡាយរបស់មនុស្សជាច្រើន បានកើតឡើងដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយនៃស្តេចរបស់គេ ហេតុដូច្នោះហើយ អំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ពួកគេ នឹងត្រូវធ្លាក់ទៅលើក្បាលរបស់ស្តេចគេវិញ។

៣២ ហើយឥឡូវនេះ យើងប្រាថ្នាចង់ឲ្យឈប់មានការរើសមភាពនេះនៅលើដែនដីនេះតទៅទៀត ជាពិសេស នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់យើងនេះ តែយើងប្រាថ្នាចង់ឲ្យដែនដីនេះទៅជាដែនដីនៃឥស្សរភាព ហើយមនុស្សគ្រប់រូបអាចអរសប្បាយក្នុងសិទ្ធិ និងឯកសិទ្ធិ របស់ខ្លួន ដែលមានដូចគ្នា ដរាបណាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ទុកឃើញថា ល្មមឲ្យយើងរស់នៅ ហើយគ្រងដែនដីទុកជាកេរមរតកមែនហើយ គឺដរាបណាកូនចៅរបស់យើងនៅលើផ្ទៃដែនដីនេះ។

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.

And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.

For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.

And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.

- ៣៣ ហើយមានការណ៍ជាច្រើនទៀត ដែលស្តេចម៉ូសាយបានសរសេរទៅឲ្យពួកគេ ដោយលាតត្រដាងដល់គេនូវអស់ទាំងការសាកល្បង និងការកង្វល់របស់ស្តេចដ៏សុចរិតម្នាក់ មែនហើយ គឺអស់ទាំងការឈឺចាប់នៃព្រលឹងដើម្បីប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងការអ្វីរទាំ ទាំងអស់របស់ប្រជាជនទៅកាន់ស្តេចរបស់គេ ហើយទ្រង់បានពន្យល់ប្រាប់ពីការណ៍ទាំងអស់ដល់គេ។
- ៣៤ ហើយទ្រង់បានប្រាប់គេថា ការណ៍ទាំងនេះមិនត្រូវមានឡើយ តែថាបន្ទុកនេះត្រូវធ្លាក់ទៅលើប្រជាជនទាំងអស់វិញ គឺមនុស្សគ្រប់រូបអាចផ្ទុកចំណែករបស់ខ្លួន។
- ៣៥ ហើយទ្រង់ក៏បានលាតត្រដាងដល់ពួកគេនូវអស់ទាំងការខាតប្រយោជន៍ ដែលពួកគេទទួលយក ដោយមានស្តេចឥតសុចរិតគ្រប់គ្រងលើពួកគេ។
- ៣៦ មែនហើយ អំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្លឹមឆ្លើមទាំងអស់របស់ស្តេច និងសង្គ្រាមទាំងអស់ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងអស់ និងការខ្ជាយឈាម និងការលួច និងការប្លន់ និងការប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយ និងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ដែលពុំអាចរាប់ឲ្យអស់បាននោះ — ដោយប្រាប់គេថា ការណ៍ទាំងនេះមិនត្រូវឲ្យកើតឡើងឡើយ គឺការណ៍ទាំងនេះសុទ្ធតែជាការផ្ទុយទៅនឹងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ។
- ៣៧ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីស្តេចម៉ូសាយបានផ្ញើសេចក្តីទាំងនេះទៅក្នុងចំណោមប្រជាជនហើយ នោះពួកគេត្រូវបានបរិវត្តអំពីសេចក្តីពិត នៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។
- ៣៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានលះបង់បំណងរបស់គេដែលចង់បានស្តេច ហើយបានក្លាយជាមានចិត្តរសាប់រសល់ជាខ្លាំង ដែលមនុស្សគ្រប់រូបមានឱកាសស្មើគ្នាទៅអស់ទាំងដែនដី មែនហើយ ហើយមនុស្សគ្រប់រូបបានចេញវាចាថា យល់ព្រមនឹងទទួលខុសត្រូវ ចំពោះអំពើបាបរបស់ខ្លួនផ្ទាល់។
- ៣៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេប្រជុំគ្នាមកជាក្រុមៗទៅអស់ទាំងដែនដីដើម្បីបោះសំឡេងគេថា អ្នកណាមួយដែលត្រូវធ្វើជាចៅក្រមរបស់គេ ដើម្បីជំនុំជំរះពួកគេ ស្របតាមច្បាប់ដែលបានឲ្យដល់គេនោះ ហើយពួកគេបានអររីករាយជាខ្លាំង ដោយសារឥស្សរភាព ដែលបានប្រទានដល់គេ។

And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.

And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.

And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

៤០ ហើយពួកគេមានចិត្តស្រឡាញ់ម៉ូសាយជាខ្លាំង មែនហើយ ពួកគេបានគោរពទ្រង់ ជាងអ្នកណាទាំងអស់ ព្រោះពួកគេពុំបានចាត់ទ្រង់ទុកជាអ្នកប្រើអំណាចផ្តាច់ការដែលស្វែងរកកម្រៃឡើយ មែនហើយ ព្រោះការស្វែងរកកម្រៃធ្វើឲ្យពួកវល្លយដល់ព្រលឹង ព្រោះទ្រង់ពុំបាន ដកយកទ្រព្យពីពួកគេឡើយ ហើយទ្រង់ក៏មិនចូលចិត្តនឹងការខ្ជាយឈាមដែរ តែទ្រង់បានកសាងសេចក្តីសុខសាន្តនៅលើដែនដីវិញ ហើយទ្រង់បានអនុញ្ញាតដល់ប្រជាជនទ្រង់ថា ពួកគេត្រូវដោះខ្លួនឲ្យរួចផុតពីសេវកភាពគ្រប់យ៉ាង ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបពួកគេបានគោរពទ្រង់ មែនហើយ គោរពដ៏ខ្លាំងហួសប្រមាណ។

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

៤១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានតែងតាំងពួកចៅក្រមឲ្យគ្រប់គ្រងលើគេ ឬជំនុំជំរះពួកគេតាមច្បាប់ ហើយការណ៍នេះ គេបានធ្វើទូទៅអស់ទាំងដែនដី។

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

៤២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណាម៉ាត្រូវបានតែងតាំងជាមេចៅក្រមទីមួយ ហើយលោកក៏ជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់ផង ដោយឪពុកលោក បានប្រគល់ឥណ្ឌាងនេះដល់លោក ហើយបានឲ្យលោកទទួលបន្ទុកខាងកិច្ចការទាំងអស់នៃសាសនាចក្រ។

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

៤៣ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណាម៉ាបានដើរតាមផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយលោកបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយលោកបានជំនុំជំរះដោយសេចក្តីជំនុំជំរះដ៏សុចរិត ហើយសេចក្តីសុខសាន្តកើតមានគ្រប់ទៅទូទៅទាំងដែនដី។

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

៤៤ ម៉្លោះហើយ រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមបានចាប់ផ្តើមឡើងទូទៅអស់ទាំងដែនដីសាហ្គីហិមឡា នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ ដែលហៅថា ពួកសាសន៍នីហ្វេ ហើយអាណាម៉ា គឺជាមេចៅក្រមទីមួយ។

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

៤៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកលោកស្លាប់ទៅ កាលមានអាយុប៉ែតសិបពីរឆ្នាំ ដោយបានរស់នៅដើម្បីបំពេញព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ។

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

៤៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូសាយក៏បានសុគតទៅដែរ នៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិបបីនៃរាជ្យទ្រង់ កាលមានជន្មាយុបុកសិបបីឆ្នាំ និយាយសរុបមក គឺប្រាំរយប្រាំបួនឆ្នាំ ចាប់តាំងពីពេលដែលលីហៃបានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក។

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់នូវការសាយភាយនៃស្តេចទាំងឡាយលើប្រជាជននីហ្វេទៅ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់នូវជីវិតអាណាម៉ា ដែលជាអ្នកបង្កើតសាសនាចក្ររបស់ពួកគេ។ : ១៣-

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

គម្ពីរអាណម៉ា

កូនប្រុសរបស់អាណម៉ា

ដំណើររឿងមួយអំពីអាណម៉ា ជាកូនប្រុសរបស់អាណម៉ា ជាមេចៅក្រមទីមួយ ត្រួតលើប្រជាជននីហ្វៃ ហើយជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់លើសាសនាចក្រផង។ ដំណើររឿងមួយអំពីរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម និងសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន។ ហើយព្រមទាំងដំណើររឿងអំពីសង្គ្រាមមួយរវាងពួកសាសនីនីហ្វៃ និងពួកសាសនីលេមីន ស្របតាមបញ្ជីរបស់អាណម៉ា ជាមេចៅក្រមទីមួយ។

អាណម៉ា 1

- ១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម លើប្រជាជននីហ្វៃ ចាប់ពីពេលនេះទៅ ដែលស្តេចម៉ូសាយបានទៅតាមផ្លូវនៃអស់ទាំងផែនដី ដោយបានច្បាំងចម្បាំងយ៉ាងល្អ បានដើរត្រង់ខ្លួននៅចំពោះព្រះ ពុំបានទុកឲ្យអ្នកណាមួយសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ឡើយ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែទ្រង់បានបង្កើតច្បាប់ទាំងឡាយ ហើយប្រជាជនបានទទួលស្គាល់ច្បាប់ទាំងនោះ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេមានកាតព្វកិច្ច ដើម្បីប្រតិបត្តិតាមច្បាប់ទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានបង្កើតឡើង។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីមួយក្នុងរជ្ជកាលរបស់អាណម៉ា នៅវេទិកាជំនុំជំរះ នោះមានបុរសម្នាក់ដែលត្រូវបាននាំមកខាងមុខលោក ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះ បុរសនោះមានទំហំហើយល្បីថា មានកម្លាំងខ្លាំងពូកែ។
- ៣ ហើយបុរសនោះបានទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ផ្សាយប្រាប់ពួកគេនូវអ្វីៗ ដែលគាត់ហៅថាជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយធ្វើការទាស់នឹងសាសនាចក្រ ដោយប្រកាសប្រាប់ដល់ប្រជាជនថា ពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូបង្រៀនគ្រប់រូបគួរតែមានប្រជាប្រិយភាព ហើយពួកគេមិនគួរធ្វើការដោយដៃរបស់គេទេ តែពួកគេត្រូវទទួលការគាំទ្រពីប្រជាជនវិញ។
- ៤ ហើយគាត់ក៏ធ្វើទីបន្ទាល់ទៅប្រជាជនថា មនុស្សលោកទាំងអស់ត្រូវតែបានសង្គ្រោះ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ហើយថា ពួកគេមិនចាំបាច់ខ្លាច ឬញាប់ញ័រទេ តែថា ពួកគេអាចងើបមុខឡើង ហើយអររីករាយវិញ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សទាំងអស់ ហើយបានប្រោសលោះមនុស្សទាំងអស់ផង ហើយនៅទីបញ្ចប់មនុស្សទាំងអស់នឹងមានជីវិតជីនៅអស់កល្បជានិច្ច។

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានបង្រៀនការណ៍ទាំងនេះជាច្រើន រហូតដល់មានមនុស្សជាច្រើនបានជឿតាមពាក្យសម្តីរបស់គាត់ គឺមានមនុស្សជាច្រើន ដែលពួកគេបានចាប់ផ្តើមគាំទ្រគាត់ ហើយឲ្យប្រាក់ដល់គាត់។
- ៦ ហើយគាត់បានចាប់ផ្តើមលើកខ្លួនឡើងក្នុងសេចក្តីឆ្អឹងឆ្អែនចិត្តរបស់គាត់ ហើយស្លៀកពាក់នូវប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏មានតម្លៃថ្លៃមែនហើយ ហើយព្រមទាំងបានចាប់ផ្តើមតាំងសាសនាចក្រមួយឡើងតាមរបៀបដែលគាត់បង្រៀន។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលគាត់កំពុងតែទៅផ្សាយសាសនា ដល់អស់អ្នកណាដែលជឿតាមពាក្យគាត់ ស្រាប់តែគាត់បានជួបបុរសម្នាក់ ដែលជាមនុស្សផងសាសនាចក្រនៃព្រះ មែនហើយ គឺជាគ្រូបង្រៀនមួយរបស់ពួកគេ ហើយគាត់បានចាប់ផ្តើមប្រកែកជាមួយនឹងបុរសនោះយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីគាត់អាចដឹកនាំមនុស្សនៃសាសនាចក្រឲ្យរង្វេងផ្លូវ តែបុរសនោះបានតទល់នឹងគាត់ ដោយព្រមានដាស់តឿនគាត់ដោយព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះ។
- ៨ ឥឡូវនេះ ឈ្មោះបុរសនោះគឺ គេខាន គឺលោកនេះហើយដែលជាគ្រឿងឧបករណ៍មួយ នៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ ក្នុងការដោះលែងប្រជាជនលិមហិឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព។
- ៩ ឥឡូវនេះ ពីព្រោះគេខានបានតបតនឹងគាត់ ដោយព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះ នោះគាត់បានខឹងនឹងគេខាន ហើយបានដកដាវគាត់ ហើយចាប់ផ្តើមកាប់ចាក់លោក។ ឥឡូវនេះ ដោយព្រោះគេខានមានអាយុច្រើន ហេតុដូច្នេះហើយ លោកមិនអាចទប់ទល់នឹងដាវរបស់គាត់បានឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកក៏ត្រូវបានស្លាប់ដោយផ្លែដាវទៅ។
- ១០ ឯបុរសដែលសម្លាប់លោក ត្រូវមនុស្សនៃសាសនាចក្រចាប់យកទៅខាងមុខអាលម៉ា ដើម្បីជំនុំជំរះ ស្របតាមទោសដែលគាត់បានប្រព្រឹត្ត។
- ១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានឈរនៅចំពោះអាលម៉ា ហើយបានដោះសាខ្លួនដោយចិត្តក្លាហាន។
- ១២ តែអាលម៉ាបាននិយាយទៅគាត់ថា ៖ មើលចុះ នេះគឺជាលើកទីមួយហើយដែលឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ បានចាប់ផ្តើមណែនាំមកក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ។ ហើយមើលចុះ អ្នកមិនត្រឹមតែមានទោសដោយប្រើឧបាយកលផ្នែកសង្ឃតែប៉ុណ្ណោះទេ តែអ្នកបានប្រើដាវដើម្បីបង្ខំគេឲ្យធ្វើតាមទៀត ហើយបើយកឧបាយកលផ្នែកសង្ឃមកប្រើនៅក្នុងចំណោមពួកប្រជាជននេះ ការណ៍នោះនឹងបញ្ជាក់នូវការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់គេទាំងស្រុងហើយ។

And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

១៣ ហើយអ្នកបានកំចាយឈាមបុរសសុចរិតម្នាក់ មែនហើយ ជា បុរសដែលធ្លាប់បានធ្វើការល្អជាច្រើននៅក្នុងចំណោមប្រជាជន នេះ ហើយបើយើងលើកលែងទោសឲ្យអ្នក ឈាមរបស់បុរសនោះ នឹងមកទាមទារឲ្យយើងសងសឹក។

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

១៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ត្រូវកាត់ទោសអ្នកដល់ជីវិត ស្របតាមច្បាប់ ដែលបានប្រទានមកយើង ដោយម៉ូសាយជាស្តេចចុងក្រោយ បង្អស់របស់យើង ហើយឯច្បាប់នោះ ប្រជាជននេះបានទទួល ស្គាល់ ហេតុដូច្នេះហើយ ប្រជាជននេះត្រូវធ្វើតាមច្បាប់។

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេនាំបុរសនោះទៅ ហើយ គាត់មានឈ្មោះថា នីហូរ ហើយគេបានយកគាត់ទៅលើកំពូលភ្នំ ម៉ាន់តែ ហើយនៅទីនោះហើយដែលគាត់ត្រូវបានបណ្តាល ឬក៏ត្រូវ បានទទួលស្គាល់ចំពោះមេឃ និងដីថា អ្វីដែលគាត់បានបង្រៀន ប្រជាជននោះ គឺផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយនៅទីនោះហើយ គាត់បានទទួលការស្លាប់ដីថោកទាប។

And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.

១៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែការណ៍នេះមិនបានបញ្ឈប់ការ រាលដាលនៃឧបាយកលផ្នែកសង្ឃទូទៅទាំងដែនដីដែរ ព្រោះមាន មនុស្សជាច្រើនដែលស្រឡាញ់ការទាំងឡាយដែលឥតប្រយោជន៍ នៃលោកិយ ហើយពួកគេបានចេញទៅផ្សាយអំពីលទ្ធិក្លែងក្លាយ ទាំងឡាយ ហើយគេធ្វើការនេះ ដើម្បីចង់បានទ្រព្យសម្បត្តិ និង យសសក្តិ។

Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.

១៧ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេពុំហ៊ានកូតកុហកដែរ ដោយព្រះខ្លាចច្បាប់ ព្រោះពួកអ្នកដែលកុហកនឹងត្រូវទទួល ទោស ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេធ្វើហាក់ដូចជាគេផ្សាយសាសនា ទៅតាមជំនឿរបស់គេ ហើយឥឡូវនេះ ច្បាប់មិនអាចធ្វើអ្វីដល់អ្នក នោះ ចំពោះជំនឿរបស់គេបានឡើយ។

Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.

១៨ ហើយពួកគេពុំហ៊ានលួច ដោយព្រះខ្លាចច្បាប់ ព្រោះអស់អ្នក ណាដែលលួចនឹងត្រូវទទួលទោស ហើយពួកគេក៏មិនហ៊ានប្លន់ ឬ ធ្វើហាតដែរ ព្រោះអ្នកណាដែលធ្វើហាតនឹងត្រូវទទួលទោសដល់ ជីវិត។

And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.

១៩ តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកណាដែលមិនចូលរួមក្នុង សាសនាចក្រនៃព្រះ បានចាប់ផ្តើមបៀតបៀនអស់អ្នកដែលនៅក្នុង សាសនាចក្រនៃព្រះ ហើយដែលបានយកព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទដាក់ លើខ្លួន។

But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.

២០ មែនហើយ ពួកគេបានបៀតបៀនអ្នកទាំងនោះ ហើយធ្វើទុក្ខពួក គេដោយប្រើពាក្យគ្រប់យ៉ាង ហើយការណ៍នេះមកពីភាពរាបសា របស់គេ ពីព្រោះពួកគេមិនអួតខ្លួននៅចំពោះភ្នែកគេផ្ទាល់ ហើយពី ព្រោះពួកគេបានចែករំលែកព្រះបន្ទូលនៃព្រះទៅវិញទៅមក ដោយ មិនយកប្រាក់ ឬថ្លៃអ្វីឡើយ។

Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.

២១ ឥឡូវនេះ មានច្បាប់មួយយ៉ាងតឹងរឹង នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន នៃសាសនាចក្រថា មិនត្រូវមានអ្នកណាម្នាក់ ដែលនៅក្នុង សាសនាចក្រ បះបោរ ហើយបៀតបៀនពួកអ្នកដែលមិននៅក្នុង សាសនាចក្រឡើយ ហើយក៏មិនត្រូវមានការបៀតបៀននៅក្នុង ចំណោមពួកគេដែរ។

Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.

២២ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែមានមនុស្សជាច្រើននៅក្នុង ចំណោមពួកគេដែរ ដែលបានចាប់ផ្តើមអួតខ្លួន ហើយបានចាប់ផ្តើម តតាំងគ្នាយ៉ាងគ្រឹកគ្រេងជាមួយនិងពួកមារសត្រូវរបស់គេ រហូតដល់មានការវាយតប់គ្នា មែនហើយ ពួកគេបានវាយប្រដាល់ គ្នាដោយដៃ។

Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.

២៣ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាឆ្នាំទីពីរក្នុងរជ្ជកាលរបស់អាលម៉ា ហើយនេះ គឺជាដើមហេតុនៃសេចក្តីទុក្ខលំបាកដ៏ខ្លាំងដល់សាសនាចក្រ មែន ហើយ នេះគឺជាដើមហេតុនៃការសាកល្បងដ៏ខ្លាំងក្លា ដល់សាសនា ចក្រ។

Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

២៤ ព្រោះមនុស្សជាច្រើនបានធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយឈ្មោះរបស់គេ ត្រូវបានលុបចេញ ដើម្បីកុំឲ្យឈ្មោះទាំងនោះត្រូវចងចាំទៅទៀត នៅក្នុងចំណោមស្រុកនៃព្រះឡើយ។ ហើយមនុស្សជាច្រើនបាន ដកខ្លួនចេញពីពួកគេផង។

For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

២៥ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាការសាកល្បងដ៏ធំមួយដល់អស់អ្នកណាដែល ឈរយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន នៅក្នុងសេចក្តីជំនឿ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេនៅតែមានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួន ហើយមុតមាំ ក្នុងការកាន់តាម ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះដែរ ហើយពួកគេទ្រាំទ្រដោយចិត្ត អត់ធន់នូវការបៀតបៀន ដែលមានគំនរមកលើពួកគេ។

Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

២៦ ហើយកាលដែលពួកសង្ឃចោលកិច្ចការរបស់ខ្លួន ដើម្បីទៅ រំលែកព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដល់ប្រជាជន នោះប្រជាជនក៏ចោល កិច្ចការរបស់ខ្លួន ដើម្បីទៅស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែរ។ ហើយ កាលដែលពួកសង្ឃបានរំលែកដល់គេនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះរួចហើយ នោះពួកគេទាំងអស់គ្នាក៏ត្រឡប់ទៅធ្វើការវិញដោយមានចិត្ត ព្យាយាម ហើយពួកសង្ឃមិនរាប់ថាខ្លួនខ្ពស់ជាងពួកអ្នកស្តាប់ ឡើយ គ្រូអ្នកផ្សាយសាសនាមិនប្រសើរជាងអ្នកស្តាប់ទេ ឯ គ្រូបង្រៀនក៏មិនប្រសើរជាងអ្នករៀនដែរ ម៉្លោះហើយ ពួកគេស្មើគ្នា ទាំងអស់ ហើយពួកគេបានធ្វើការទាំងអស់គ្នា បុគ្គលគ្រប់រូបតាម កម្លាំងរៀងៗខ្លួន។

And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

២៧ ហើយពួកគេបានចែករំលែកទ្រព្យរបស់ខ្លួន មនុស្សគ្រប់រូបស្រប តាមអ្វីៗដែលគេមានបន្ទូលឲ្យអ្នកក្រីក្រ អ្នកខ្វះខាត អ្នកឈឺ និងអ្នក ដែលមានទុក្ខ ហើយពួកគេពុំស្លៀកពាក់នូវប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏មាន តម្លៃឡើយ តែពួកគេស្អាតស្អំ ហើយគួរឲ្យស្រឡាញ់វិញ។

And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

២៨ ហើយពួកគេបានចាត់ចែងកិច្ចការរបស់សាសនាចក្រយ៉ាងដូច្នោះ ហើយ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមមានសេចក្តីសុខសាន្តតទៅ ទៀត ទោះជាគេមានគ្រប់ការបៀតបៀនក៏ដោយ។

២៩ ហើយឥឡូវនេះ មកពីការខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងសាសនាចក្រ នោះពួកគេ បានចាប់ផ្តើមក្លាយទៅជាអ្នកមានដ៏លឿនលឿន ដោយមានយ៉ាង បរិបូរណ៍គ្រប់មុខដែលគេត្រូវការ — គឺបរិបូរទៅដោយហ្វូងចៀម និងហ្វូងសត្វ និងសត្វធាតុគ្រប់យ៉ាង ហើយក៏បរិបូរទៅដោយ ធុញជាតិ និងមាស និងប្រាក់ និងវត្ថុមានតម្លៃផ្សេងៗ ហើយបរិបូរ ទៅដោយសូត្រព្រៃ និងសំពត់ត្បាញដោយអំបោះខ្លួនទេសវេញ យ៉ាងខ្ចាញ់ និងប្រដាប់ប្រដាគ្រប់មុខសម្រាប់ប្រើនៅផ្ទះ។

៣០ ម៉្លោះហើយ នៅក្នុងកាលៈទេសៈដ៏ចម្រើនចម្រើនរបស់គេ ពួកគេពុំ បានដេញជនណាចេញដែលអាត្រាត ឬជនណាដែលអត់ឃ្លាន ឬ ជនណាដែលស្រែក ឬជនណាដែលឈឺ ឬជនណាដែលខ្វះការ ចិញ្ចឹមបីបាច់ឡើយ ហើយពួកគេមិនបានភ្ជាប់ចិត្តគេទៅលើទ្រព្យ សម្បត្តិដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបពួកគេមានចិត្តទូលំទូលាយទៅ លើមនុស្សគ្រប់រូប ទាំងចាស់ទាំងក្មេង ទាំងបាវគេទាំងអ្នកសេរី ទាំងប្រុស ទាំងស្រី ទោះជានៅក្រៅសាសនាចក្រ ឬនៅក្នុង សាសនាចក្រនោះក្តី ដោយមិនរើសមុខអ្នកណាសោះ ឲ្យតែមាន បន្ទូលការខ្វះខាត។

៣១ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានចម្រើនឡើង ហើយបានក្លាយទៅជាអ្នក មានទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើនលឿនលឿនជាងអ្នកដែលមិននៅក្នុង សាសនាចក្ររបស់គេទៅទៀត។

៣២ ព្រោះពួកអ្នកដែលពុំនៅក្នុងសាសនាចក្ររបស់គេ បាន បណ្តោយខ្លួនទៅតាមអំពើអាក្រក់ និងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ឬការ ខ្ជិលច្រអូស និងការនិយាយផ្តេសផ្តាស និងការឈ្នើស និងការ ឈ្នើស្លៀកពាក់នូវប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏មានតម្លៃ ការលើកខ្លួន ឡើងក្នុងសេចក្តីឆ្លើងឆ្លើននៃភ្នែកគេផ្ទាល់ ការបៀតបៀន ការកុហក ការលួច ការប្លន់ ការប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយ និងការ ប្រព្រឹត្តអំពើឃាតកម្ម និងគ្រប់អស្ថិរភាពទាំងអស់ប៉ុន្មានផង ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែបានដាក់ច្បាប់មកលើអស់អ្នក ណា ដែលរំលងច្បាប់ តាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបានដែរ។

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយអនុវត្តច្បាប់ទៅលើ ពួកគេយ៉ាងនេះ មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវរងទោសស្របតាមអ្វីៗ ដែល ខ្លួនបានធ្វើ គេបានក្លាយទៅជាសត្វបូកជាងមុន ហើយពុំហ៊ាន ប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតដោយចេញមុខទៀតឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ មានសេចក្តីសុខសាន្តដ៏ច្រើន នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វែ រហូត ដល់ឆ្នាំទីប្រាំក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម។

And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

អាណាម៉ា ២

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីប្រាំក្នុងរជ្ជកាលរបស់គេ នោះចាប់ផ្តើមមានការទាស់ទែងគ្នាមួយនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន គ្រឿងមានបុរសម្នាក់ ដែលហៅថា អាលីសេ គាត់ជាមនុស្សប្រកបដោយកលល្បិច មែនហើយ ជាមនុស្សមានប្រាជ្ញាស្របតាមប្រាជ្ញានៃលោកិយ គាត់ធ្វើតាមរបៀបបុរសដែលបានសម្លាប់គេខាងដោយដាវ ជាអ្នកដែលត្រូវប្រហារជីវិតចោលតាមច្បាប់ —
- ២ ឥឡូវនេះ ឈ្មោះអាលីសេនេះ ដោយកលល្បិចរបស់គាត់ បានទាក់ទាញមនុស្សជាច្រើនឲ្យទៅតាមគាត់ រហូតដល់ពួកគេបានចាប់ផ្តើមមានកម្លាំងដ៏ខ្លាំង ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមខិតខំលើកអាលីសេឲ្យធ្វើជាស្តេចលើប្រជាជន។
- ៣ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះធ្វើឲ្យភិតភ័យដល់ប្រជាជននៃសាសនាចក្រ ព្រមទាំងដល់អស់អ្នកណាដែលពុំបានទាក់ទាញ តាមការបញ្ជូនបញ្ជូនទាំងឡាយរបស់អាលីសេ គ្រឿងពួកគេដឹងតាមច្បាប់របស់គេថា ការណ៍បែបនេះត្រូវតែបានធ្វើឡើងដោយសំឡេងនៃប្រជាជន។
- ៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ប្រសិនបើអាលីសេដែលជាមនុស្សទុច្ចរិតអាចបានទទួលសំឡេងរបស់ប្រជាជន នោះនឹងធ្វើឲ្យបាត់បង់សិទ្ធិទាំងឡាយរបស់គេ និងឯកសិទ្ធិទាំងឡាយរបស់សាសនាចក្រ ព្រោះគាត់មានបំណងចង់បំផ្លាញសាសនាចក្រនៃព្រះចៅល។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបានប្រជុំគ្នាទៅអស់ទាំងដែនដី គឺមនុស្សគ្រប់រូបស្របតាមគំនិតរបស់ខ្លួនថា តើគេគាំទ្រ ឬជំទាស់នឹងអាលីសេ តាមក្រុមដោយឡែកៗ ដោយមានការជជែកគ្នាខ្លាំង និងការទាស់ទែងគ្នាដ៏អស្ចារ្យ។
- ៦ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានប្រជុំគ្នា ដើម្បីបោះសំឡេងគេអំពីរឿងនេះ ហើយពួកគេបានយកពាក្យទៅលាតត្រដាងខាងមុខពួកចៅក្រម។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សំឡេងរបស់ប្រជាជនទាស់នឹងអាលីសេថា គាត់មិនត្រូវធ្វើជាស្តេចលើប្រជាជនទេ។
- ៨ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះបានធ្វើឲ្យមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំង នៅក្នុងចិត្តនៃពួកអ្នកដែលទាស់នឹងគាត់ ប៉ុន្តែអាលីសេបានចាក់រុករុកអ្នកដែលគាំទ្រគាត់ ឲ្យខឹងនឹងអស់អ្នកណាដែលមិនគាំទ្រគាត់។
- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រជុំគ្នា ហើយបានញែកអាលីសេឲ្យធ្វើជាស្តេចរបស់គេវិញ។

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

- ១០ ឥឡូវនេះ កាលអាលីសែបានធ្វើជាស្តេចលើពួកគេហើយ នោះ ទ្រង់បានបញ្ជាពួកគេ ឲ្យលើកអាវុធប្រឆាំងនឹងបងប្អូនខ្លួន ហើយ ទ្រង់ធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីទ្រង់អាចដាក់ពួកគេឲ្យនៅក្រោមអំណាច ទ្រង់។
- ១១ ឥឡូវនេះ ប្រជាជនអាលីសែ ត្រូវបានស្គាល់តាមឈ្មោះអាលីសែ ដោយបានហៅថា ពួកសាសន៍អាលីសែ ហើយប្រជាជនដែលនៅ សល់ទាំងប៉ុន្មាន ត្រូវបានហៅថា ពួកសាសន៍នីហ្វែ ឬ រាស្ត្រនៃ ព្រះ។
- ១២ ហេតុដូច្នេះហើយ ប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វែបានដឹងបំណង របស់ពួកសាសន៍អាលីសែ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានរៀបចំដើម្បី តទល់នឹងពួកគេ មែនហើយ ពួកគេបានប្រដាប់ខ្លួនដោយដាវ និង កាំបិត និងធ្នូ និងព្រួញ និងក្រួស និងខ្សែដង្កក់ និងអស់ទាំងគ្រឿង សស្ត្រាវុធពីជ័យសង្គ្រាមគ្រប់បែបយ៉ាង។
- ១៣ ហើយពួកគេបានរៀបចំខ្លួនយ៉ាងដូច្នោះហើយ ដើម្បីតទល់នឹង ពួកសាសន៍អាលីសែ នៅពេលពួកនោះនឹងមកដល់។ ហើយបាន តែងតាំងមេទ័ព និងមេទ័ពជាន់ខ្ពស់ និងមេទ័ពឯកទាំងឡាយ ស្រប តាមចំនួនទ័ព។
- ១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលីសែបានប្រដាប់អាវុធ ដល់ប្រជាជនទ្រង់ ដោយអស់ទាំងគ្រឿងសស្ត្រាវុធពីជ័យសង្គ្រាម គ្រប់បែបយ៉ាង ហើយទ្រង់បានតែងតាំងមេត្រួតត្រា និងមេដឹកនាំ លើប្រជាជនទ្រង់ ដើម្បីនាំគេទៅធ្វើសង្គ្រាមនឹងបងប្អូនរួម ជាតិ របស់ខ្លួន។
- ១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍អាលីសែបាន មកលើភ្នំអាលីណាហ្វី នៅខាងកើតទន្លេស៊ីដុង ដែលហូររលកដោយ តាមដែនដីសាវ៉ាហ៊ីមឡា ហើយនៅទីនោះហើយដែលពួកគេបាន ចាប់ផ្តើមធ្វើសង្គ្រាមជាមួយនឹងពួកសាសន៍នីហ្វែ។
- ១៦ ឥឡូវនេះ អាណាម៉ា ជាមេចៅក្រម ហើយជាអ្នកអភិបាលលើ ប្រជាជននីហ្វែ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានឡើងទៅជាមួយនឹង ប្រជាជនរបស់លោក មែនហើយ ជាមួយនឹងមេទ័ព និងមេទ័ពឯក ទាំងឡាយរបស់លោក មែនហើយ លោកបានដើរខាងមុខពលទ័ព របស់លោក ទៅច្បាំងនឹងពួកសាសន៍អាលីសែ។
- ១៧ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមសម្លាប់ពួកសាសន៍អាលីសែនៅលើភ្នំ ខាងកើតស៊ីដុង។ ហើយពួកសាសន៍អាលីសែបានតតាំងជាមួយ នឹងពួកនីហ្វែដោយកម្លាំងដ៏ខ្លាំង ដរាបដល់មានពួកនីហ្វែជាច្រើន បានដួលចុះនៅចំពោះពួកសាសន៍អាលីសែ។
- ១៨ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចម្រើន កម្លាំងដល់ដៃរបស់ពួកនីហ្វែដែរ រហូតដល់ពួកគេបានសម្លាប់ពួក សាសន៍អាលីសែដោយការកាប់សម្លាប់ដ៏ធំ ដែលពួកគេបានចាប់ ផ្តើមរត់គេចចេញទៅ។

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlicites, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកនីហ្វបានដេញតាមពួក អាលីសេអស់ពេញមួយថ្ងៃ ហើយបានសម្លាប់ពួកគេដោយការកាប់ សម្លាប់ដ៏ច្រើន ដរាបដល់ចំនួនពួកអាលីសេដែលត្រូវស្លាប់ឡើង ដល់មួយម៉ឺនពីរពាន់ប្រាំរយសាមសិបពីរនាក់ ហើយពួកនីហ្វដែល ត្រូវបានស្លាប់មានចំនួនប្រាំមួយពាន់ប្រាំរយសាមសិបពីរនាក់។

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអាណម៉ាមិន អាចដេញតាមពួកអាលីសេតទៅទៀតទេ នោះលោកបានបញ្ជាឲ្យ ទ័ពលោកបោះត្រសាលនៅក្នុងច្រកភ្នំគេខាន គឺច្រកភ្នំដែលហៅ តាមឈ្មោះគេខាន ដែលត្រូវនីហ្វរសម្លាប់ដោយដាវនោះ ហើយនៅ ក្នុងច្រកភ្នំនេះហើយដែលពួកនីហ្វបានបោះត្រសាលក្នុងយប់ នោះ។

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

២១ ហើយអាណម៉ាបានចាត់ឲ្យអ្នកស៊ើបការណ៍ទៅតាមពួកអាលីសេ ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ដើម្បីលោកអាចដឹងនូវផែនការទាំង ឡាយរបស់ពួកគេ និងគម្រោងការណ៍ទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ដើម្បី លោកអាចការពារខ្លួនគេទល់នឹងពួកគេ ហើយដើម្បីលោកអាចរក្សា ប្រជាជនលោកកុំឲ្យត្រូវបំផ្លាញបង់។

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

២២ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកដែលលោកបានចាត់ឲ្យទៅលបមើលទីតាំង របស់ពួកសាសន៍អាលីសេ នោះមានឈ្មោះថា ស៊ីរ៉ា និងអាល្លាន រ និងម៉ាន់តែ និងលីមហើរ ពួកគេនេះហើយដែលបានចេញទៅ ជាមួយទ័ពរបស់គេដើម្បីទៅលបមើលជំរំរបស់ពួកអាលីសេ។

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្រែកឡើង ពួកគេ បានត្រឡប់មកដល់ជំរំរបស់ពួកនីហ្វវិញដោយប្រញាប់ប្រញាល់ ជាខ្លាំង ដោយមានការភ័យខ្លាចស្រពិចស្រពិល ព្រមទាំងពោរពេញ ទៅដោយការភិតភ័យ ក៏និយាយថា ៖

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

មើលចុះ ពួកយើងបានទៅតាមលបមើលជំរំរបស់ពួកសាសន៍អាលីសេ ហើយយើងមានការភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងដែនដីម៉ែ ណុន នៅខាងលើដែនដីសារ៉ាហ្វិមឡា ខាងទិសដែនដីនីហ្វ យើង បានឃើញពួកពលរបស់ពួកលេមីនយ៉ាងច្រើនកុះករ ហើយ មើល ចុះ ពួកអាលីសេបានចូលរួមជាមួយនឹងពួកគេទៅហើយ

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

ហើយពួកគេបានវាយមកលើបងប្អូនយើងដែលនៅលើដែនដី នោះ ហើយបងប្អូនយើងកំពុងតែរត់ចេញពីពួកគេជាមួយនឹង ហ្វូងចៀមរបស់គេ និងប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនចៅរបស់គេ ឆ្ពោះមក កាន់ទីក្រុងរបស់យើង ហើយលើកលែងតែយើងទៅដោយរូសរាន់ នោះពួកគេនឹងវាយយកទីក្រុងរបស់យើង ហើយឪពុកយើង និង ប្រពន្ធយើង និងកូនចៅយើងនឹងត្រូវពួកគេសម្លាប់ចោលជាមិន ខានឡើយ។

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជននីហ្វបានរើ ត្រសាលរបស់ខ្លួន ហើយចាកចេញពីច្រកភ្នំគេខានឆ្ពោះទៅកាន់ទី ក្រុងរបស់ខ្លួន គឺជាទីក្រុងសារ៉ាហ្វិមឡាវិញ។

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

២៧ ហើយមើលចុះ នៅពេលពួកគេកំពុងតែឆ្លងទន្លេស៊ីដុងនៅឡើយ នោះពួកលេមីន និងពួកអាលីសៃ ដែលមានគ្នាច្រើនដូចជាខ្សាច់ នៅមាត់សមុទ្រ បានវាយមកលើគេដើម្បីបំផ្លាញពួកគេចោល។

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

២៨ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកនីហ្វេបានទទួលកម្លាំងពីព្រះ ហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ដែរ ដោយបានអធិស្ឋានអស់ពីសមត្ថភាពទៅ ទ្រង់ សូមឲ្យទ្រង់ដោះពួកគេឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់បានឮ សម្រែករបស់ពួកគេ ហើយបានចម្រើនកម្លាំងពួកគេ ឯពួកលេមីន និងពួកអាលីសៃ ក៏ត្រូវដួលចុះចំពោះមុខគេទៅ។

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណាបានប្រយុទ្ធជាមួយ នឹងអាលីសៃដោយដាវ ប្រទល់មុខ ហើយគេបានប្រយុទ្ធគ្នាទៅវិញ ទៅមកយ៉ាងខ្លាំង។

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណា ជាអ្នកសំណប់នៃ ព្រះ ដោយបានអនុវត្តស្តេចក្តីជំនឿដ៏ច្រើនបានស្រែកអំពាវនាវថា ៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយ ប្រោសប្រណីដល់ជីវិតទូលបង្គំផង ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចបានទៅ ជាឧបករណ៍មួយនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះ ហើយ ថែរក្សាប្រជាជននេះ។

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

៣១ ឥឡូវនេះ កាលអាណាបាននិយាយពាក្យទាំងនោះហើយ នោះ លោកបានប្រយុទ្ធនឹងអាលីសៃទៀត ហើយលោកបានទទួលកម្លាំង ដ៏ច្រើន ដរាបដល់លោកបានសម្លាប់អាលីសៃដោយដាវផ្ទាល់។

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

៣២ ហើយលោកក៏បានប្រយុទ្ធនឹងស្តេចនៃពួកលេមីនដែរ ប៉ុន្តែស្តេច របស់ពួកលេមីនបានរត់ថយចេញពីអាណា ហើយបានបញ្ជាឲ្យ ពួកទាហានទ្រង់ប្រយុទ្ធជាមួយនឹងអាណាវិញ។

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

៣៣ ប៉ុន្តែ អាណាជាមួយនឹងពួកទាហានយាមរបស់លោកបាន ប្រយុទ្ធជាមួយនឹងពួកទាហានយាមរបស់ស្តេចនៃពួកលេមីន រហូត ដល់លោកបានសម្លាប់ ហើយរុញច្រានពួកគេថយក្រោយវិញ។

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

៣៤ ម៉្លោះហើយ លោកបានរំលឹកទិសមរត្តមិ ឬនិយាយឲ្យចំ គឺជាទី នៅខាងលិចទន្លេស៊ីដុង ដោយបានបោះសាកសពពួកលេមីន ដែល ត្រូវបានស្លាប់ទៅក្នុងទឹកទន្លេស៊ីដុង ដើម្បីឲ្យទ័ពរបស់លោកមាន កន្លែងឆ្លង ហើយប្រយុទ្ធនឹងពួកលេមីន និងពួកអាលីសៃនៅត្រើយ ខាងលិចទន្លេស៊ីដុង។

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានឆ្លងទន្លេស៊ី ដុងអស់ហើយ នោះពួកលេមីន និងពួកអាលីសៃបានចាប់ផ្តើម រត់គេចពីពួកគេ ទោះជាពួកគេមានគ្នាច្រើនឥតគណនា ដែលមិន អាចរាប់បានក៏ដោយ។

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

៣៦ ហើយពួកគេបានរត់គេចចេញពីពួកនីហ្វេរេទៅទីរហោស្ថាន ដែលនៅខាងលិច និងខាងជើង ឆ្ងាយផុតពីព្រំប្រទល់នៃដែនដី ហើយពួកនីហ្វេរេបានដេញតាមពួកគេដោយសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ហើយបានសម្លាប់ពួកគេចោលទៅ។

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

៣៧ មែនហើយ ពួកគេត្រូវបានវាយពីគ្រប់ទិសទី ហើយត្រូវបានស្លាប់ និងត្រូវបានរុញច្រាន រហូតដល់ពួកគេត្រូវបែកខ្ញែកទៅខាងលិច និងទៅខាងជើង រហូតដល់ពួកគេបានទៅដល់ទីរហោស្ថាន ដែលហៅថា ហើម៉ានត៍ ហើយគឺជាផ្នែកនៃទីរហោស្ថាន ដែលរស់នៅដោយពួកសត្វព្រៃសាហារា។

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេជាច្រើនត្រូវស្លាប់នៅក្នុងទីរហោស្ថាននោះ ដោយព្រោះមានរូស ហើយត្រូវពួកសត្វទាំងនោះ ព្រមទាំងពួកសត្វគ្នាត ដែលហើរនៅលើអាកាស ខាំហែកស៊ីផង ឯឆ្អឹងពួកគេ ក៏ឃើញគ្រវាចោលនៅពាសពេញលើដី។

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

អាណម៉ា 3

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកនីហ្វៃដែលពុំត្រូវបានស្លាប់ដោយគ្រឿងស្រ្តាវុធពីជ័យសង្គ្រាម នោះបានកប់ពួកអ្នកដែលត្រូវបានស្លាប់ — ឥឡូវនេះ ចំនួនអ្នកដែលត្រូវបានស្លាប់នោះមានច្រើនណាស់មិនអាចរាប់បានឡើយ — ក្រោយពីគេបានកប់ពួកអ្នកស្លាប់រួចស្រេចហើយ នោះពួកគេទាំងអស់គ្នាបានត្រឡប់ទៅដែនដីគេ ហើយទៅរកផ្ទះគេ និងប្រពន្ធគេ និងកូនចៅគេវិញ។
- ២ ឥឡូវនេះ មានស្ត្រី និងក្មេងៗជាច្រើន ដែលត្រូវបានស្លាប់ដោយដាវ ព្រមទាំងភាគច្រើននៃហ្វូងចៀមគេ និងហ្វូងគោគេផង ហើយព្រមទាំងភាគច្រើននៃស្រែចម្ការគេក៏ត្រូវបំផ្លាញចោលដែរ ព្រោះស្រែចម្ការទាំងនោះត្រូវរកងទឹកដើរទន្រ្ទានលើ។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ ពួកលេមីន និងពួកអាលីសែភាគច្រើន ដែលត្រូវបានស្លាប់នៅឯច្រាំងទន្លេស៊ីដូន នោះក៏ត្រូវបោះចោលទៅក្នុងទឹកទន្លេស៊ីដូន ហើយមើលចុះ ឆ្អឹងរបស់គេនៅក្នុងទីជម្រៅនៃសមុទ្រ ឯឆ្អឹងទាំងនោះមានច្រើនណាស់។
- ៤ ឯពួកអាលីសែក៏ត្រូវញែកចេញពីពួកនីហ្វៃ ព្រោះគេបានគូសពណ៌ក្រហមនៅលើថ្ងាសគេ តាមរបៀបពួកសាសន៍លេមីន ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេមិនបានកោរសក់ដូចពួកលេមីនដែរ។
- ៥ ឥឡូវនេះ ពួកលេមីនកោរសក់ ហើយពួកគេនៅអាត្រាត លើកលែងតែប៉ុន្មាននាក់នៅជុំវិញចង្កេះ ហើយមានស្ពាយគ្រឿងអាវុធជុំវិញខ្លួនផង ហើយមានធ្នូរបស់គេ និងព្រួញរបស់គេ និងគ្រួសរបស់គេ និងខ្សែដង្កក់របស់គេជាដើម។
- ៦ ហើយស្បែកពួកលេមីនមានពណ៌ក្រមៅស្របតាមគំនូសចំណាំដែលមានដាក់ទៅលើពួកអយ្យុកោគេ គឺជាការបណ្តាសាដល់គេមកពីការរំលងរបស់គេ និងការបះបោររបស់គេ ទាស់នឹងប្អូនៗគេដូចជានីហ្វៃ យ៉ាកុប និងយ៉ូសែប និងសាំ ដែលជាមនុស្សសុចរិត ហើយបរិសុទ្ធ។
- ៧ ហើយពួកបងប្អូនគេបានស្វែងរកផ្លូវបំផ្លាញគេចោល ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេត្រូវបណ្តាសា ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះទ្រង់បានគូសចំណាំលើគេ មែនហើយ លើលេមីន និងលេមយូល ព្រមទាំងកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់អ៊ីសម៉ាអែលផង និងលើស្ត្រីៗនៃពួកអ៊ីសម៉ាអែលដែរ។

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

៨ ហើយការណ៍នេះបានធ្វើឡើង ដើម្បីឲ្យពូជគេអាចបានញែក ចេញពីកូនចៅរបស់ប្អូនៗគេ ដើម្បីព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អាចរក្សា រាស្ត្រ របស់ទ្រង់ទុក ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេទៅលាយឡំ ហើយជឿសណ្តាប់ដី ខុសឆ្គងទាំងឡាយ ដែលនឹងនាំគេទៅកាន់សេចក្តីបំផ្លាញ នោះ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលបាន លាយទឹកកាមរបស់ខ្លួនទៅជាមួយនឹងពួកលេមីន អ្នកនោះក៏បាននាំ បណ្តាសាមកលើពូជរបស់ខ្លួនដែរ។

១០ ហេតុដូច្នេះហើយ បើអ្នកណាបណ្តោយឲ្យពួកលេមីនដឹកនាំទៅ នោះនឹងត្រូវបានហៅតាមឈ្មោះនោះ ហើយនឹងមានគំនូស ដៅ នៅលើអ្នកនោះផង។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលមិនជឿ តាមសណ្តាប់នៃពួកលេមីន តែជឿតាមបញ្ជីទាំងនោះ ដែលត្រូវបាន យកចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹមមក ហើយជឿដល់សណ្តាប់នៃពួក អយ្យកោរបស់គេវិញ ដែលជាសណ្តាប់ដីត្រូវ ហើយជឿតាមព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ព្រមទាំងកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិផង អ្នកនោះ ហើយដែលត្រូវបានហៅថា ពួកសាសន៍នីហ្វេ ឬប្រជាជននីហ្វេ ចាប់តាំងពីពេលនោះតទៅ —

១២ គឺពួកគេនេះហើយដែលបានកត់បញ្ជីទាំងឡាយទុក គឺជាបញ្ជីដ៏ ពិតអំពីប្រជាជនគេ និងព្រមទាំងអំពីពួកសាសន៍លេមីនផង។

១៣ ឥឡូវនេះ យើងត្រឡប់មកឯពួកអាមីលីសេវិញ ព្រោះពួកគេក៏មាន គំនូសលើខ្លួនគេដែរ មែនហើយ គេគូសគំនូសលើខ្លួនគេ មែនហើយ គឺជាគំនូសក្រហមមួយនៅលើថ្ពាលគេ។

១៤ ម៉្លោះហើយ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះត្រូវបានបំពេញ ត្បិតព្រះបន្ទូលទាំង នេះហើយដែលទ្រង់បានប្រាប់ទៅនីហ្វេថា ៖ មើលចុះ យើងបាន ដាក់បណ្តាសាដល់ពួកលេមីន ហើយយើងនឹងគូសចំណាំលើគេ ដើម្បីពួកគេ និងពូជគេត្រូវបានញែកចេញពីពួកអ្នក និងពូជអ្នកចាប់ ពីពេលនេះ និងរៀងរហូតតទៅ លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្តចំពោះ អំពើទុច្ចរិតរបស់គេ ហើយបែរមករកយើងវិញ ទើបយើងអាចមាន សេចក្តីមេត្តាករុណាទៅលើគេ។

១៥ ហើយម្យ៉ាងទៀត ៖ យើងនឹងគូសចំណាំលើជនណា ដែល លាយទឹកកាមរបស់ខ្លួនទៅជាមួយនឹងបងៗរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យពួក គេអាចត្រូវបណ្តាសាផងដែរ។

១៦ ហើយម្យ៉ាងទៀត ៖ យើងនឹងគូសចំណាំលើជនណា ដែល ប្រឆាំងនឹងអ្នក និងពូជអ្នក។

And this was done that their seed might be distin- guished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

១៧ ហើយម្យ៉ាងទៀត យើងប្រាប់ថា អ្នកណាដែលចាកចេញពីអ្នកទៅ នោះនឹងឈប់បានហៅថាជាពូជអ្នកទៀតហើយ ហើយយើងនឹងប្រទានពរដល់អ្នក ហើយដល់អ្នកណាដែលមានឈ្មោះថាជាពូជអ្នក ចាប់ពីពេលនេះ និងរៀងរហូតទៅ ហើយនេះគឺជា សេចក្តីសន្យាទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ចំពោះនីហ្វេ និងពូជរបស់លោក។

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whomsoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

១៨ ឥឡូវនេះ ពួកអាលីសេពុំបានដឹងថា គេកំពុងតែបំពេញនូវព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះ នៅពេលពួកគេចាប់ផ្តើមគូសលើថ្ងាស គេនោះឡើយ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានបះបោរចេញមុខមកទាស់នឹងព្រះដែរ ហេតុដូច្នេះហើយ ជាការចាំបាច់ដែលបណ្តាសាត្រូវធ្លាក់មកលើពួកគេ។

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

១៩ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាឃើញថា ពួកគេបានទាញយកបណ្តាសាមកលើខ្លួនឯង ហើយក៏ដូច្នោះដែរ គឺអ្នកណាដែលត្រូវបណ្តាសា ក៏នាំការកាត់ទោសមកដាក់លើខ្លួនឯងផ្ទាល់។

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

២០ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មិនជាច្រើនថ្ងៃបន្ទាប់ពីចម្បាំង ដែលបានច្បាំងនៅលើដែនដីសារ៉ាហ្វិម ដោយពួកលេមីន និងពួកអាលីសេ នោះមានកងទ័ពលេមីន កងផ្សេងមួយទៀត បានមកវាយមកលើប្រជាជននីហ្វេនៅត្រង់កន្លែងដដែល ដែលកងទ័ពមុនបានជួបនឹងពួកអាលីសេនោះ។

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានទ័ពមួយកងត្រូវបានចាត់ឲ្យទៅរុញច្រានពួកគេចេញពីដែនដី។

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

២២ ឥឡូវនេះ អាណាម៉ា ដែលត្រូវរបួសផ្ទាល់ ពុំបានឡើងទៅច្បាំងនឹងពួកលេមីនពេលនេះទេ

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

២៣ ប៉ុន្តែ លោកបានបញ្ជាឲ្យកងទ័ពជាច្រើនទៅតទល់នឹងពួកគេ ហើយពួកគេបានឡើងទៅ ហើយបានសម្លាប់ពួកលេមីនអស់ជាច្រើននាក់ ហើយបានរុញច្រានពួកដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ឲ្យចេញទៅក្រៅព្រំប្រទល់ដែនដីគេវិញ។

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

២៤ ហើយបន្ទាប់មក ពួកគេបានត្រឡប់មកវិញ ហើយបានចាប់ផ្តើមកសាងសេចក្តីសុខសាន្ត នៅលើដែនដីវិញទៀត ដោយពុំមានបន្ទូលរឿងអ្វីទៀត ជាមួយនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេអស់មួយរយៈ។

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

២៥ ឥឡូវនេះ ការណ៍អស់ទាំងនេះត្រូវបានកើតឡើង មែនហើយ អស់ទាំងសង្គ្រាម និងការទាស់ទែងគ្នា បានចាប់ផ្តើមឡើង ហើយក៏ចប់ទៅ នៅឆ្នាំទីប្រាំក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម។

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

២៦ ហើយនៅក្នុងរយៈពេលតែមួយឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ មានប្រលឹងរាប់ពាន់ និងរាប់ម៉ឺន ត្រូវបានបញ្ជូនទៅឯបរលោកដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដើម្បីពួកគេអាចច្រូតនូវរង្វាន់ទាំងឡាយ ស្របតាមកិច្ចការទាំង ឡាយរបស់ខ្លួន បើសិនជាពួកគេល្អ ឬក៏បើសិនជាពួកគេអាក្រក់ នោះនឹងបានច្រូតសុភមង្គលដ៏អស់កល្បជានិច្ច ឬក៏សេចក្តីវេទនាដ៏ អស់កល្បជានិច្ច ស្របតាមវិញ្ញាណដែលគេបានចុះធ្វើតាម ថាតើជា វិញ្ញាណល្អ ឬជាវិញ្ញាណអាក្រក់វិញ។

២៧ ត្រឹមត្រូវស្របគ្រប់រូបទទួលបានល្អពីអ្នកណាដែលគេចុះធ្វើតាម ហើយនេះគឺស្របតាមពាក្យទាំងឡាយនៃវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ ហេតុដូច្នោះហើយ សូមឲ្យបានតាមការពិតចុះ។ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំ ទីប្រាំក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅ។

And in one year were thousands and tens of thou- sands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, accord- ing to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

អាលម៉ា 4

- ១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីប្រាំមួយក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមលើប្រជាជននីហ្វេគ្លានការទាស់ទែងគ្នា ឬ សង្គ្រាមនៅលើដែនដីសាវ៉ាហិមឡាឡើយ។
- ២ ប៉ុន្តែ ប្រជាជនមានទុក្ខ មែនហើយ គឺមានទុក្ខពន់ប្រមាណ ព្រោះ តែការបាត់បង់បង្កូនរបស់គេ និងព្រមទាំងការបាត់បង់ហ្វូង ច្រៀម និងគោរបស់គេផង និងព្រមទាំងការបាត់បង់ផលដំណាំនៅឯស្រែ ចម្ការរបស់គេផង ដែលត្រូវពួកលេមីនជាន់លើ ហើយបំផ្លាញ ចោល។
- ៣ ហើយសេចក្តីទុក្ខវេទនារបស់គេមានទំហំធំណាស់ រហូតដល់ មនុស្សគ្រប់រូបមានហេតុឲ្យទូញសោក ហើយពួកគេបានជឿថា នោះគឺជាសេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះ ដែលបានធ្លាក់មកលើពួក គេ ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ របស់គេ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេត្រូវបានភ្ញាក់ឡើង ដោយនឹក ឃើញដល់ភារកិច្ចរបស់ខ្លួន។
- ៤ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមតាំងសាសនាចក្រឡើងយ៉ាង ពេញលេញជាងមុន មែនហើយ មនុស្សជាច្រើនបានទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹក នៅក្នុងទន្លេស៊ីដូន ហើយបានចូលរួមក្នុងសាសនា ចក្រនៃព្រះ មែនហើយ ពួកគេបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយដៃ របស់អាលម៉ា ជាអ្នកដែលបានទទួលការតែងតាំងឲ្យធ្វើជាសង្ឃ ជាន់ខ្ពស់ លើប្រជាជននៃសាសនាចក្រ ដោយដៃរបស់អាលម៉ា ជា ឪពុកលោក។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីប្រាំពីរក្នុងរជ្ជកាល នៃពួកចៅក្រម មានមនុស្សប្រហែលបីពាន់ប្រាំរយនាក់ដែល បាន ចូលរួមក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះ ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជ ទឹក។ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប្រាំពីរក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅ លើប្រជាជននីហ្វេ ហើយសេចក្តីសុខសាន្តក៏មានតរៀងទៅក្នុង រយៈពេលនោះ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាល នៃពួកចៅក្រម ប្រជាជននៃសាសនាចក្របានចាប់ផ្តើមវាយបូក ក្រអោង ដោយសារទ្រព្យសម្បត្តិដ៏លើសលប់របស់គេ និងសូត្រ ព្រៃរបស់គេ និងសំពត់ត្បាញដោយអំបោះខ្លួតទេសវេញយ៉ាងខ្លាញ់ របស់គេ ហើយដោយសារហ្វូងច្រៀម និងហ្វូងសត្វជាច្រើនរបស់គេ និងមាសរបស់គេ និងប្រាក់របស់គេ និងវត្ថុដ៏មានតម្លៃគ្រប់បែប យ៉ាងរបស់គេ ដែលគេរកបានដោយសារការឧស្សាហ៍របស់ខ្លួន ហើយដោយសាររបស់ទាំងនេះហើយដែលពួកគេបានលើកខ្លួន ឡើង ក្នុងការឆ្អឹងឆ្អែនៃភ្នែករបស់គេ ព្រោះគេបានចាប់ផ្តើម ស្លៀកពាក់នូវប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏មានតម្លៃថ្លៃ។

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

៧ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាហេតុដែលមានសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏ច្រើនដល់ អាលម៉ា មែនហើយ និងដល់មនុស្សជាច្រើននាក់ ដែលអាលម៉ា បានញែកចេញឲ្យធ្វើជាពួកគ្រូបង្រៀន និងពួកសង្ឃ និងពួកអែល ខ្ពើរនៅក្នុងសាសនាចក្រ មែនហើយ ពួកគេជាច្រើនកើតទុក្ខជាខ្លាំង ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិត ដែលពួកគេបានឃើញចាប់ផ្តើមឡើងនៅក្នុង ចំណោមប្រជាជនគេ។

៨ ព្រោះពួកគេបានមើល ហើយឃើញដោយការសោកសៅជាខ្លាំង ថា ប្រជាជននៃសាសនាចក្របានចាប់ផ្តើមលើកខ្លួនឡើង ក្នុងការ ឆ្លើងឆ្លែនៃភ្នែករបស់គេ ហើយភ្ជាប់ចិត្តគេទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ និង ទៅលើវត្ថុទាំងឡាយដែលឥតប្រយោជន៍នៃលោកិយ គឺពួកគេបាន ចាប់ផ្តើមមើលងាយគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើម បៀតបៀនដល់អស់អ្នកណា ដែលមិនជឿតាមចំណង់ និងការប៉ង ប្រាថ្នារបស់ខ្លួន។

៩ ម៉្លោះហើយ កាលនៅឆ្នាំទីប្រាំបីនេះក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នោះចាប់ផ្តើមកើតមានការទាស់ទែងដ៏ធំៗ នៅក្នុងចំណោម ប្រជាជននៃសាសនាចក្រ មែនហើយ មានការឈ្នានីស និងការ ប្រកួតប្រជែង និងការព្យាបាទ និងការបៀតបៀនទាំងឡាយ និង ការឆ្លើងឆ្លែ គឺច្រើនជាងការឆ្លើងឆ្លែ នៃពួកអ្នកដែលមិននៅក្នុង សាសនាចក្រនៃព្រះទៅទៀត។

១០ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅ ហើយ អំពើទុច្ចរិតនៃសាសនាចក្រ គឺជាការជំពប់មួយដ៏ធំដល់ពួកអ្នកដែល ពុំនៅក្នុងសាសនាចក្រ ម៉្លោះហើយ សាសនាចក្របានចាប់ផ្តើមចុះ អន់ថយនូវការលូតលាស់ទៅវិញ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងដើមឆ្នាំទីប្រាំបួន អាលម៉ាបានឃើញអំពើទុច្ចរិតរបស់សាសនាចក្រ ហើយលោកក៏ បានឃើញដែរថា គំរូនៃសាសនាចក្របានចាប់ផ្តើមនាំពួកអ្នកដែល ឥតជំនឿ ពីអំពើទុច្ចរិតមួយទៅអំពើទុច្ចរិតមួយទៀត ម៉្លោះហើយ គេ បាននាំមកនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញមកលើប្រជាជន។

១២ មែនហើយ លោកបានឃើញការមិនស្មើគ្នាដ៏ធំ នៅក្នុងចំណោម ប្រជាជន អ្នកខ្លះលើកខ្លួន ដោយការឆ្លើងឆ្លែរបស់ខ្លួនដោយមើល ងាយអ្នកដទៃទៀត បែរខ្នងដាក់អ្នកខ្លះខាត និងអ្នកអាត្រាត និងពួក អ្នកដែលអត់ឃ្នាន និងពួកអ្នកដែលស្រេក និងពួកអ្នក ដែលឈឺ ហើយមានទុក្ខវេទនា។

១៣ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាមូលហេតុដ៏ធំមួយ ដល់ការទូញសោកនៅក្នុង ចំណោមប្រជាជន កាលអ្នកខ្លះទៀតបន្ទាបខ្លួន ជួយឧបត្ថម្ភដល់ជន ទាំងឡាយណា ដែលត្រូវការសេចក្តីឧបត្ថម្ភ ដូចជាចែកទ្រព្យរបស់ ខ្លួនដល់អ្នកក្រីក្រ និងដល់អ្នកខ្លះខាត ផ្តល់អាហារដល់អ្នក អត់ឃ្នាន ហើយស៊ូរងសេចក្តីទុក្ខវេទនាគ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីព្រះគ្រី ស្ទដែលទ្រង់នឹងយាងមក ស្របតាមវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had con-secrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

- ១៤ ដោយទន្ទឹងចាំថ្ងៃនោះ ដែលនឹងបានទទួលការផ្តាច់បាបទាំងឡាយរបស់គេ ដោយពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអំណរដ៏ខ្លាំង ដោយសារដំណើររស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ ស្របតាមព្រះហឫទ័យ និងព្រះចេស្ដា និងការដោះលែងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ឲ្យរួចផុតពីចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្តីស្លាប់។
- ១៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាលម៉ា បានឃើញសេចក្តីទុក្ខវេទនារបស់ពួកជន ដែលបន្ទាបខ្លួនដើរតាមព្រះ និងការបៀតបៀនទាំងឡាយដែលគេទៅលើពួកគេ ពីសំណាក់ប្រជាជនរបស់លោក ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ហើយដោយបានឃើញការមិនស្មើគ្នារបស់គេ នោះលោកបានចាប់ផ្តើមព្រួយបារម្ភជាខ្លាំង ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ពុំបានលះបង់ចោលលោកឡើយ។
- ១៦ ហើយលោកបានជ្រើសរើសអ្នកប្រាជ្ញម្នាក់ នៅក្នុងចំណោមពួកអែលឌ័រនៃសាសនាចក្រ ហើយបានប្រគល់អំណាចឲ្យអ្នកនោះ ស្របតាមសំឡេងរបស់ប្រជាជន ដើម្បីឲ្យលោកអាចមានអំណាចចេញច្បាប់ទាំងឡាយ តាមច្បាប់ទាំងឡាយដែលបានប្រទានឲ្យ ហើយអនុវត្តច្បាប់ទាំងនោះ ស្របតាមតែអំពើទុច្ចរិត និងទោសទាំងឡាយរបស់ប្រជាជន។
- ១៧ ឥឡូវនេះ បុរសនេះមានឈ្មោះថា នីហ្វេហា ហើយលោកត្រូវបានតែងតាំងឲ្យធ្វើជាមេចៅក្រម ហើយលោកបានអង្គុយនៅវេទិកាជំនុំជំរះ ដើម្បីជំនុំជំរះ ហើយអភិបាលដល់ប្រជាជន។
- ១៨ ឥឡូវនេះ អាលម៉ាពុំបានប្រគល់ឲ្យលោកនូវមុខងារនៃសង្ឃជាន់ខ្ពស់លើសាសនាចក្រនោះទេ តែលោកបានទុកមុខងារនៃសង្ឃជាន់ខ្ពស់នេះ សម្រាប់ខ្លួនលោកវិញ ប៉ុន្តែលោកប្រគល់វេទិកាជំនុំជំរះទៅឲ្យនីហ្វេហា។
- ១៩ ហើយលោកបានធ្វើយ៉ាងនេះ គឺដើម្បីខ្លួនលោកផ្ទាល់ អាចទៅក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់លោក ឬនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វេ ដើម្បីលោកអាចផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់គេ ដើម្បីដាស់រំជួលពួកគេឲ្យនឹកចាំដល់ភារកិច្ចរបស់គេ ហើយដើម្បីលោកអាចទម្លាក់ចោល ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះនូវអស់ទាំងការឆ្អឹងឆ្អែ និងឧបាយកល និងអស់ទាំងការទាស់ទែងគ្នា ដែលមាននៅក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់លោក ដោយពុំឃើញថា មានផ្លូវណាមួយ ដែលលោកអាចទាមទារពួកគេមកវិញបានឡើយ លើកលែងតែដោយការធ្វើទីបន្ទាល់ដ៏បរិសុទ្ធទាស់នឹងគេប៉ុណ្ណោះ។

Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephiah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephiah.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

២០ ម៉្លោះហើយ នៅដើមឆ្នាំទីប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមលើ
ប្រជាជននីហ្វែ អាណាបានប្រគល់វេទិកាជំនុំជំរះទៅឲ្យនីហ្វែហា
ហើយបានផ្ទុកខ្លួនទាំងស្រុងទៅលើតំណែងនៃសង្ឃជាន់ខ្ពស់នៃ
របៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ ទៅលើទីបន្ទាល់នៃព្រះបន្ទូល ស្របតាម
វិញ្ញាណនៃអំណរ និងការព្យាករណ៍។

And thus in the commencement of the ninth year
of the reign of the judges over the people of Nephi,
Alma delivered up the judgment-seat to Nephiah,
and confined himself wholly to the high priesthood
of the holy order of God, to the testimony of the
word, according to the spirit of revelation and
prophecy.

ពាក្យពេចន៍ដែលអាណម៉ា ជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់ ស្របតាមរបៀបដ៏
បរិសុទ្ធនៃព្រះ បានប្រកាសប្រាប់ដល់ប្រជាជននៅក្នុងទីក្រុង និង
ភូមិទាំងឡាយរបស់គេទូទៅទាំងដែនដី។

*The words which Alma, the High Priest according to the
holy order of God, delivered to the people in their cities
and villages throughout the land.*

អាណម៉ា 5

Alma 5

១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណម៉ាបានចាប់ផ្តើម
ប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់ប្រជាជនដំបូងបំផុតនៅឯ
ដែនដី សារ៉ាហិមឡា ហើយបន្ទាប់មក ក៏ប្រកាសជាទូទៅអស់ទាំង
ដែនដី។

Now it came to pass that Alma began to deliver the
word of God unto the people, first in the land of
Zarahemla, and from thence throughout all the land.

២ ហើយនេះគឺជាពាក្យពេចន៍ ដែលលោកបានថ្លែងទៅកាន់
ប្រជាជននៅក្នុងសាសនាចក្រ ដែលបានតាំងឡើងនៅទីក្រុង សា
រ៉ាហិមឡា ស្របតាមបញ្ជីរបស់លោកផ្ទាល់ថា ៖

And these are the words which he spake to the
people in the church which was established in the
city of Zarahemla, according to his own record, say-
ing:

៣ ខ្ញុំ អាណម៉ា ត្រូវបានញែកជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់ នៃសាសនាចក្រនៃ
ព្រះ ដោយឪពុកខ្ញុំឈ្មោះអាណម៉ា ព្រោះលោកមានអានុភាព និង
សិទ្ធិអំណាចពីព្រះ ដើម្បីធ្វើនូវកិច្ចការទាំងនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់
អ្នកថា លោកបានចាប់ផ្តើមតាំងសាសនាចក្រមួយឡើង នៅឯ
ដែនដីមួយ ត្រង់ព្រំប្រទល់ដែនដីនីហ្វែ មែនហើយ ជាដែនដីដែល
បានហៅថា ដែនដីមរមន មែនហើយ លោកបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជ
ទឹកឲ្យបងប្អូនទាំងឡាយនៅក្នុងទឹកមរមន។

I, Alma, having been consecrated by my father,
Alma, to be a high priest over the church of God, he
having power and authority from God to do these
things, behold, I say unto you that he began to estab-
lish a church in the land which was in the borders of
Nephi; yea, the land which was called the land of
Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the
waters of Mormon.

៤ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេទាំងនោះ ត្រូវបានដោះ
ឲ្យរួចពីកណ្តាប់ដៃនៃមនុស្សរបស់ស្តេចណូអេ ដោយសេចក្តី
មេត្តាករុណា និងដោយព្រះចេស្តានៃព្រះ។

And behold, I say unto you, they were delivered
out of the hands of the people of king Noah, by the
mercy and power of God.

៥ ហើយមើលចុះ បន្ទាប់ពីនោះមក ពួកគេត្រូវបានធ្លាក់ទៅក្នុង
សេវកភាព ដោយរំលែរបស់ពួកលេមីននៅក្នុងទីរហោស្ថាន មែន
ហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេត្រូវជាប់ក្នុងការឃុំឃាំង ហើយ
ជាថ្មីទៀត ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានដោះលែងពួកគេឲ្យរួចផុតពីសេវក
ភាព ដោយព្រះចេស្តានៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ហើយក៏បាននាំ
យើងមកកាន់ដែនដីនេះ ហើយនៅទីនេះ យើងបានចាប់ផ្តើមតាំង
សាសនាចក្រនៃព្រះឡើងទូទៅទាំងដែនដីនេះផង។

And behold, after that, they were brought into
bondage by the hands of the Lamanites in the
wilderness; yea, I say unto you, they were in captiv-
ity, and again the Lord did deliver them out of
bondage by the power of his word; and we were
brought into this land, and here we began to estab-
lish the church of God throughout this land also.

៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំ
សូមសួរអ្នក គឺពួកអ្នកដែលនៅក្នុងសាសនាចក្រនេះថា តើអ្នកនៅ
ចាំបានខ្លះៗឬទេនូវការជាប់ឃុំឃាំងនៃពួកអយ្យកោរបស់យើង?
មែនហើយ តើបងប្អូននៅចាំបានខ្លះទេនូវសេចក្តីមេត្តាករុណា និង
សេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ព្រះអង្គចំពោះពួកគេ? ហើយលើសលែងទៅ
ទៀត តើអ្នកនៅចាំបានខ្លះទេថា ព្រះអង្គទ្រង់បានដោះព្រលឹងពួកគេ
ឲ្យរួចផុតពីស្ថាននរក?

And now behold, I say unto you, my brethren, you
that belong to this church, have you sufficiently re-
tained in remembrance the captivity of your fathers?
Yea, and have you sufficiently retained in remem-
brance his mercy and long-suffering towards them?
And moreover, have ye sufficiently retained in re-
membrance that he has delivered their souls from
hell?

៧ មើលចុះ ទ្រង់បានកែប្រែចិត្តរបស់គេ មែនហើយ ទ្រង់បានដាស់ ពួកគេឲ្យភ្ញាក់ពីដំណេកដ៏លង់លក់ ហើយគេក៏បានភ្ញាក់ឡើងចំពោះ ព្រះ។ មើលចុះ ពួកគេនៅកណ្តាលសេចក្តីងងឹតស្ងួតទាំង យ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រលឹងរបស់គេបានថែងចាំង ដោយពន្លឺ នៃព្រះបន្ទូលដ៏អស់កល្បជានិច្ចដើរ មែនហើយ ពួកគេត្រូវបាន ហ៊ុមព័ទ្ធ ដោយខ្សែចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្តីស្លាប់ និងច្រវាក់នៃ ស្ថាននរក រីឯការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ចបានរង់ចាំពួកគេ ហើយ។

៨ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមសួរអ្នក ថា តើពួកគេត្រូវបំផ្លាញចោលហើយឬអី? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នក ថា ទេ ពួកគេពុំត្រូវបំផ្លាញចោលទេ។

៩ ហើយខ្ញុំសូមសួរទៀតថា តើខ្សែចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្តី ស្លាប់បានដាច់ឬទេ និងច្រវាក់នៃស្ថាននរក ដែលបានហ៊ុមព័ទ្ធពួកគេ នោះ តើមានរូបគម្ភាទេ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បាទ ច្រវាក់ទាំងនោះត្រូវ បានរូបគម្ភា ហើយព្រលឹងពួកគេបានរីករាយ ហើយពួកគេបាន ច្រៀងនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលប្រោសលោះ។ ហើយខ្ញុំសូមប្រាប់ អ្នកថា ពួកគេបានសង្គ្រោះហើយ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមសួរអ្នកថា តើពួកគេបានសង្គ្រោះដោយ លក្ខខណ្ឌយ៉ាងណា? មែនហើយ តើអាងទៅលើអ្វីដែលពួកគេ សង្ឃឹមថានឹងបានសង្គ្រោះ? តើមកពីហេតុអ្វីបានជាពួកគេបានរួចពី ចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្តីស្លាប់ មែនហើយ ព្រមទាំងពីច្រវាក់នៃ ស្ថាននរកផង?

១១ មើលចុះ ខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកថា — តើពុំមែនឪពុកខ្ញុំ អាណម៉ា បាន ជឿដល់ពាក្យសម្តីដែលបានប្រកាសចេញពីមាត់របស់អ៊ីប៊ីណាដេ ទេឬអី? ហើយតើលោកពុំមែនជាព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធទេឬអី? តើលោក ពុំបាននិយាយនូវព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយឪពុកខ្ញុំ អាណ ម៉ា បានជឿនូវព្រះបន្ទូលទាំងនោះទេឬ?

១២ ហើយដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់លោក ទើបមានការផ្លាស់ប្តូរ ដ៏ធំនៅក្នុងដួងចិត្តលោក។ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទាំងអស់ នេះគឺជារឿងពិត។

១៣ ហើយមើលចុះ គាត់បានផ្សាយព្រះបន្ទូលទាំងនោះ ដល់ពួក អយ្យការរបស់អ្នក ហើយការផ្លាស់ប្តូរដ៏ធំមួយបានកើតឡើងនៅ ក្នុងដួងចិត្តរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានបន្ទាបខ្លួន ហើយបានដាក់ ទីទុកចិត្តរបស់គេទៅលើព្រះដ៏ពិត ហើយមានព្រះជន្មរស់នៅ។ ហើយមើលចុះ ពួកគេមានចិត្តស្មោះត្រង់រហូតដល់ទីបំផុត ហេតុ ដូច្នេះហើយ ទើបពួកគេបានសង្គ្រោះ។

Behold, he changed their hearts; yea, he awak- ened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encir- cled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

And now I ask of you, my brethren, were they de- stroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salva- tion? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

Behold, I can tell you—did not my father Alma be- lieve in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

And behold, he preached the word unto your fa- thers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

១៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំក្នុង សាសនាចក្រអើយ ខ្ញុំសូមសួរអ្នកថា តើអ្នករាល់គ្នាបានកើតមកពី ព្រះនៅក្នុងវិញ្ញាណហើយឬនៅ? តើអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះភក្ត្រ របស់ទ្រង់នៅក្នុងទឹកមុខរបស់អ្នកហើយឬនៅ? តើអ្នករាល់គ្នាបាន ស្គាល់ការផ្លាស់ប្តូរដ៏ធំនេះ នៅក្នុងដួងចិត្តអ្នកហើយឬនៅ?

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

១៥ តើអ្នករាល់គ្នាអនុវត្តសេចក្តីជំនឿ ទៅលើការប្រោសលោះរបស់ ទ្រង់ ដែលបានបង្កើតអ្នកមកឬទេ? តើអ្នករាល់គ្នាទន្ទឹងចាំ ដោយ ភ្នែកនៃសេចក្តីជំនឿ ហើយមើលមករូបកាយខាងសាច់ឈាមនេះ ថា នឹងបានប្រោសឲ្យទៅជាអមត ហើយឯការពុករលួយនេះ នឹង បានប្រោសទៅជាគុណពុករលួយវិញ ដើម្បីឈរចំពោះព្រះ ហើយ ទទួលការជំនុំជំរះ តាមអំពើទាំងឡាយដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត កាល នៅជារូបកាយខាងសាច់ឈាមនៅឡើយឬ?

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

១៦ ខ្ញុំសូមសួរអ្នកថា តើអ្នករាល់គ្នាអាចមើលមើលខ្លួនឯងថា អ្នក រាល់គ្នាឮសំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នកក្នុងថ្ងៃ នោះថា ៖ នែ ពួកជនដ៏មានពរអើយ ចូរមករកយើងចុះ ត្បិតមើលចុះ កិច្ចការទាំងឡាយរបស់អ្នករាល់គ្នា សុទ្ធសឹងជាកិច្ចការសុចរិតនៅ លើផ្ទៃផែនដីនេះ?

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

១៧ ឬក៏អ្នករាល់គ្នាមើលមើលខ្លួនឯងថា អ្នករាល់គ្នាអាចកុហកដល់ ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងថ្ងៃនោះថា — ឱព្រះអម្ចាស់អើយ កិច្ចការរបស់ ពួកយើងខ្ញុំ សុទ្ធសឹងជាកិច្ចការសុចរិតនៅលើផ្ទៃផែនដីនេះ — ហើយថា ព្រះអង្គនឹងជួយសង្គ្រោះដល់អ្នកឬ?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

១៨ ឬក៏និយាយម្យ៉ាងទៀត តើអ្នករាល់គ្នាអាចមើលមើលខ្លួនឯងថា ត្រូវបាននាំទៅកណ្តាលទីជំនុំជំរះនៃព្រះ ដោយព្រលឹងរបស់អ្នក ពោរពេញទៅដោយទោស និងការសោកស្តាយ ដោយចាំនូវអស់ ទាំងទោសកំហុសទាំងប៉ុន្មានរបស់ខ្លួន មែនហើយ ដោយមានការ ចងចាំដ៏ឥតខ្ចោះនូវអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួនទាំងអស់ មែនហើយ គឺជា ការចងចាំនូវការទាស់នឹងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ?

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

១៩ ខ្ញុំសូមសួរអ្នកថា តើអ្នករាល់គ្នាអាចសម្លឹងមើលទៅព្រះនៅក្នុង ថ្ងៃនោះ ដោយចិត្តបរិសុទ្ធ និងបាតដៃស្អាតឬ? ខ្ញុំសូមសួរអ្នកថា តើ អ្នកអាចសម្លឹងទៅលើដោយមានព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់ធ្លាក់លើមុខ របស់អ្នកឬ?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

២០ ខ្ញុំសូមសួរអ្នកថា តើអ្នកអាចគិតថានឹងបានសង្គ្រោះ នៅពេល អ្នកបានបណ្តោយខ្លួន ឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងឥទ្ធិពលនៃអារក្សឬ?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

២១ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ដល់ថ្ងៃនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា អ្នករាល់គ្នា ពុំអាចបានសង្គ្រោះឡើយ គ្មានអ្នកណាអាចបានសង្គ្រោះ ឡើយ លើកលែងតែសំលៀកបំពាក់របស់អ្នកនោះត្រូវបានជម្រះឲ្យ សមែនហើយ សំលៀកបំពាក់អ្នកនោះត្រូវតែធ្វើឲ្យបរិសុទ្ធ រហូត ដល់បានជ្រះពីអស់ទាំងការប្រឡាក់ តាមរយៈព្រះលោហិតនៃទ្រង់ ជាព្រះអង្គដែលពួកអយ្យកោរបស់យើងធ្លាប់និយាយដល់នោះ ដែលនឹងយាងមកសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ពីអំពើបាបទាំងឡាយ របស់គេ។

២២ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមសួរអ្នក ថា តើអ្នករាល់គ្នានឹងចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងណាដែរ បើសិនជាអ្នក រាល់គ្នាឈរនៅខាងមុខវិទ្យាស្ថាននៃព្រះ ដោយមាន សំលៀកបំពាក់ប្រឡាក់ដោយឈាម និងសេចក្តីស្អាតត្រេកត្រប់ បែបយ៉ាង? មើលចុះ តើការណ៍នេះនឹងធ្វើទីបន្ទាល់អ្វីខ្លះទៅសំនឹងរូប អ្នក?

២៣ មើលចុះ តើការណ៍ទាំងនេះពុំធ្វើជាទីបន្ទាល់ថា អ្នករាល់គ្នាជា ឃាតករ មែនហើយ ហើយថា អ្នករាល់គ្នាមានទោសដោយអំពើ ទុច្ចរិតគ្រប់យ៉ាងទេឬ?

២៤ មើលចុះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា ជន បែបនេះនឹងអាចមានទីអង្គុយនៅក្នុងនគរនៃព្រះ ជាមួយអំប្រាហាំ ជាមួយអ៊ីសាក និងជាមួយយ៉ាកុប ព្រមទាំងជាមួយពួកព្យាការីដ៏ បរិសុទ្ធទាំងអស់ផង ដែលមានសំលៀកបំពាក់ដ៏ជ្រះស្អាត ហើយ ឥតប្រឡាក់ បរិសុទ្ធ ហើយសផងនោះឬ?

២៥ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ៖ ទេ លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាថា ព្រះដែល បង្កើតយើងមក ទ្រង់ជាជនភូតកុហកចាប់ពីដំបូងវិញ ឬក៏គិតស្មាន ថា ព្រះអង្គជាជនភូតកុហកពីដើមដំបូងមក នោះអ្នករាល់គ្នាពុំអាច គិតស្មានថា ជនបែបនេះអាចមានទីកន្លែងនៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ បានឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងត្រូវបណ្តេញចេញ គ្រប់ពួកគេជាកូនចៅ នៃនគរអារក្សវិញ។

២៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំ សូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ការផ្លាស់ប្តូរនៅ ក្នុងដួងចិត្តអ្នក ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានចាប់អារម្មណ៍ចង់ ច្រៀងនូវចម្រៀងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលប្រោសលោះ ខ្ញុំសូមសួរ ថា តើអ្នករាល់គ្នាអាចចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងនេះឥឡូវនេះទេ?

២៧ តើអ្នករាល់គ្នាបានដើរ ដោយកាន់ខ្លួនអ្នកថាជាគ្មានទោសនៅ ចំពោះព្រះឬ? តើអ្នករាល់គ្នាអាចនិយាយនៅក្នុងចិត្តអ្នក បើសិនជា អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានហៅឲ្យទៅ ស្លាប់នៅក្នុងពេលនេះថា តើអ្នក រាល់គ្នាបានបន្ទាបខ្លួនគ្រប់គ្រាន់ហើយឬនៅ? តើសំលៀកបំពាក់ របស់អ្នកត្រូវបានជម្រះ ហើយត្រូវបានធ្វើឲ្យស តាមរយៈព្រះ លោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់នឹងយាងមកសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ ទ្រង់ពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេហើយឬ?

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

២៨ មើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នាបានរលាស់ចោល នូវការឆ្អឹងឆ្អែរបស់អ្នកហើយឬ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំទាន់បានរលាស់ចោលទេ នោះអ្នករាល់គ្នាពុំទាន់បានរៀបចំខ្លួន ដើម្បីទៅជួបនឹងព្រះឡើយ។ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែរៀបចំឲ្យបានរហ័សឡើង ត្បិតនគរស្ថានសួគ៌នៅជិតដៃបង្កើយ ហើយជនបែបនេះ នឹងពុំមានជីវិតនៅអស់កល្បជានិច្ចឡើយ។

២៩ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយថា តើមានអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ដែលពុំទាន់ចោលចិត្តច្រណែន? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ជនបែបនេះពុំទាន់ប្រុងប្រៀបខ្លួនទេ ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យជននោះប្រុងប្រៀបឲ្យបានរហ័សឡើង ព្រោះពេលនោះនៅជិតដៃបង្កើយ ហើយជននោះពុំបានដឹងថា ពេលនោះនឹងមកដល់កាលណាទេ ហើយជនបែបនេះ នឹងពុំបានចាត់ទុកថា គ្មានទោសឡើយ។

៣០ ហើយមួយទៀត ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា តើមានអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ដែលបានចំអកទ្បកឡើយដល់បងប្អូនខ្លួន ឬក៏បានគរការបៀតបៀនទៅលើបងប្អូនខ្លួនឬទេ?

៣១ វេទនាដល់ជនបែបនេះ ព្រោះជននេះពុំបានប្រុងប្រៀបខ្លួនទេ ឯពេលវេលានៅជិតដៃបង្កើយថា ជននោះត្រូវតែប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ គេពុំអាចបានសង្គ្រោះឡើយ!

៣២ មែនហើយ គឺវេទនាដល់អស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត ចូរប្រែចិត្តចុះ ចូរប្រែចិត្តចុះ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ដូច្នោះ!

៣៣ មើលចុះ ទ្រង់បានអញ្ជើញមនុស្សលោកទាំងអស់ ត្បិតព្រះពាហុនៃសេចក្តីមេត្តាករុណាបានលាតសន្ធឹងមករកគេ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ ចូរប្រែចិត្តចុះ នោះយើងនឹងទទួលអ្នក។

៣៤ មែនហើយ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ ចូរមករកយើងចុះ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានទទួលទាននូវផ្លែនៃដើមជីវិត មែនហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងបានទទួលទាន ហើយផឹក នូវនំប៉័ង និងទឹកនៃជីវិតតាមចិត្ត

៣៥ មែនហើយ ចូរមករកយើង ហើយនាំមកនូវកិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្តីសុចរិតចុះ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងពុំត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងឡើយ —

៣៦ ត្បិតមើលចុះ ពេលវេលានៅជិតដៃបង្កើយថា អស់អ្នកណាដែលពុំបាននាំមកនូវផលល្អ ឬក៏អស់អ្នកណាដែលពុំបានធ្វើកិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្តីសុចរិត ជននោះហើយដែលនឹងមានហេតុទ្បញ្ញសោក។

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

៣៧ ឱអ្នករាល់គ្នា ជាអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតអើយ អ្នករាល់គ្នា ដែលអ្នកខ្លួនចំពោះវត្ថុទាំងឡាយដែលឥតប្រយោជន៍នៃលោកិយ អ្នករាល់គ្នាដែលអះអាងថា ខ្លួនដឹងនូវផ្លូវទាំងឡាយនៃសេចក្តី សុចរិត ប៉ុន្តែបានដើររង្វងផ្លូវ បីដូចជាចៀមដែលគ្មានអ្នកកង្វាល ទោះបីអ្នកកង្វាលបានស្រែកហៅ ហើយនៅតែស្រែកហៅក៏ដោយ គង់តែអ្នករាល់គ្នាពុំព្រមស្តាប់តាមសំឡេងលោកដែរ!

៣៨ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្នកកង្វាលល្អនឹងស្រែកហៅអ្នក មែនហើយ គឺដោយនូវឈ្មោះរបស់លោកផ្ទាល់ដែលលោកនឹងហៅ អ្នក គឺជាព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំប្រុង ស្តាប់តាមសំឡេងនៃអ្នកកង្វាលល្អ ចំពោះឈ្មោះដែលអ្នករាល់គ្នា នឹងត្រូវបានហៅនោះទេ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាពុំមែនជាចៀមនៃអ្នក កង្វាលល្អឡើយ។

៣៩ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំមែនជាចៀមនៃអ្នក កង្វាលល្អទេ តើអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងក្រោលណា? មើលចុះ ខ្ញុំសូម ប្រាប់អ្នកថា អារក្សគឺជាអ្នកកង្វាលរបស់អ្នកវិញ ហើយអ្នករាល់គ្នា នៅក្នុងក្រោលរបស់វា ហើយឥឡូវនេះ តើអ្នកណាអាចបដិសេធច ការណ៍នេះបានឬ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អស់អ្នកណាដែល បដិសេធរឿងនេះ គឺជាជនកូតកុហក ហើយជាកូនអារក្សវិញ។

៤០ គ្បិតខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្វីក៏ដោយ ដែលល្អចេញមកពីព្រះ ហើយ អ្វីក៏ដោយ ដែលអាក្រក់ចេញមកពីអារក្ស។

៤១ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាមនុស្សណាម្នាក់ដែលនាំមកនូវ កិច្ចការទាំងឡាយដែលល្អ គេប្រុងស្តាប់តាមសំឡេងនៃអ្នកកង្វាល ល្អ ហើយគេនឹងដើរតាមលោក ប៉ុន្តែអស់អ្នកណាដែលនាំមកនូវ កិច្ចការទាំងឡាយដែលអាក្រក់ ជននោះក្លាយទៅជាកូនអារក្សវិញ ព្រោះគេប្រុងស្តាប់តាមសំឡេងរបស់វា ហើយដើរតាមវាផង។

៤២ ហើយអស់អ្នកណាដែលបានធ្វើយ៉ាងនេះ ត្រូវតែទទួលបានល្អពី វា ហេតុដូច្នេះហើយ ឯល្អល្អនៃជននោះ គឺសេចក្តីស្លាប់ គឺចំពោះអ្វី ៗដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តីសុចរិត ដោយស្លាប់ចំពោះការល្អ គ្រប់យ៉ាង។

៤៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នក រាល់គ្នាស្តាប់ខ្ញុំ គ្បិតខ្ញុំនិយាយនៅក្នុងថាមពលនៃព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ គ្បិតមើលចុះ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាយ៉ាងជាក់ច្បាស់ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចកាន់ច្រឡំ ឬក៏ថា ខ្ញុំបាននិយាយនេះ តាម ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះវិញ។

៤៤ ព្រោះខ្ញុំត្រូវបានហៅឲ្យនិយាយបែបនេះ តាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃ ព្រះ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ មែនហើយ គឺខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជាឲ្យ លឺរឡើង ហើយធ្វើបន្ទាល់ដល់ប្រជាជននេះ នូវអ្វីៗដែលពួក អយ្យការរបស់យើងបាននិយាយ អំពីអ្វីៗដែលនឹងកើតឡើង។

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

៤៥ ហើយនេះ នៅពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ។ តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មាន ថា ខ្ញុំដឹងរឿងទាំងនេះ ដោយខ្លួនឯងឬអី? មើលចុះ ខ្ញុំសូមធ្វើ បន្ទាល់ដល់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំដឹងរឿងដែលខ្ញុំបាននិយាយទាំង អំបាលម៉ាននេះថាជារឿងពិត។ ហើយតើអ្នករាល់គ្នាគិត ស្មានថា ខ្ញុំ ដឹងរឿងទាំងនោះយ៉ាងប្រាកដដូចម្តេចដែរ?

៤៦ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា រឿងទាំងនោះគឺព្រះវិញ្ញាណរបស់វិសុទ្ធ នៃព្រះទ្រង់បានប្រាប់ដល់ខ្ញុំ។ មើលចុះ ខ្ញុំបានតមអាហារ ហើយ បានអធិស្ឋានជាច្រើនថ្ងៃ ដើម្បីខ្ញុំអាចដឹងនូវរឿងទាំងនេះដោយខ្លួន ខ្ញុំ។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងរឿងទាំងនោះដោយខ្លួនខ្ញុំ ថាជារឿងពិត ព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានសម្តែងប្រាប់ខ្ញុំដោយព្រះ វិញ្ញាណរបស់វិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ហើយនេះគឺជាវិញ្ញាណនៃវិរិណៈដែល មាននៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ។

៤៧ ហើយម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា វិញ្ញាណនេះទើបតែសម្តែង ប្រាប់ដល់ខ្ញុំថា ពាក្យទាំងឡាយដែលពួកអយ្យកោយើងបាន និយាយ គឺជាពាក្យពិត គឺដូចជាវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ ដែលមាន នៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ក៏បានបង្ហាញដោយសារការបើកសម្តែង នៃព្រះ វិញ្ញាណនៃព្រះដែរ។

៤៨ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំដឹងដោយខ្លួនខ្ញុំថា អ្វីក៏ដោយដែលខ្ញុំនឹង ប្រាប់អ្នកអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង នោះគឺជារឿងពិតដែរហើយខ្ញុំ សូមប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំដឹងថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងយាងមក មែនហើយ ព្រះរាជបុត្រា ដែលជាព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយនៃព្រះវរបិតា ពោរពេញទៅដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីមេត្តាករុណា និងសេចក្តី ពិត។ ហើយមើលចុះ គឺព្រះអង្គនេះហើយដែលនឹងយាងមក ដើម្បី យកអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក មែនហើយ គឺអំពើបាប ទាំងឡាយនៃមនុស្សគ្រប់រូប ដែលជឿយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនដល់ព្រះនាម របស់ទ្រង់។

៤៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នេះគឺតំណែងដែលខ្ញុំបាន ទទួល មែនហើយ គឺដើម្បីផ្សាយប្រាប់បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ មែនហើយ និងមនុស្សគ្រប់រូបដែលរស់នៅលើផែនដីនេះ មែន ហើយ គឺដើម្បីផ្សាយប្រាប់ដល់មនុស្សទាំងអស់ ទាំងចាស់ទាំងក្មេង ទាំងបារម្ភម្រើកទាំងអ្នកសេរី មែនហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់ដល់មនុស្ស ចាស់ និងមនុស្សវ័យកណ្តាល និងជំនាន់ដែលកំពុងពេញវ័យផង មែនហើយ ដើម្បីស្រែកប្រាប់ពួកគេថា ពួកគេត្រូវតែប្រែចិត្ត ហើយ កើតម្តងទៀត។

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

៥០ មែនហើយ ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ ចូរ
ប្រែចិត្តចុះ ឱអស់អ្នកដែលនៅចុងផែនដីអើយ គ្បិតនគរស្ថានសួគ៌
នៅជិតដៃបង្ហើយ មែនហើយ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ទ្រង់នឹងយាង
មកក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់ក្នុងឥទ្ធិបូជិយទានុភាព ព្រះចេស្ដា និងក្នុង
អំណាចរបស់ទ្រង់។ មែនហើយ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ
អើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖
មើលនិ សិរីល្អនៃមហាក្សត្រនៃអស់ទាំងផែនដី និងមហាក្សត្រនៃ
ស្ថានសួគ៌ផង នឹងមកចែងចាំងជាឆាប់ៗក្នុងចំណោមកូនចៅ
មនុស្សលោកទាំងអស់។

៥១ ហើយព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំ មែនហើយ
ទ្រង់បានស្រែកប្រាប់ខ្ញុំ ដោយព្រះសូរសៀងដ៏ឥទ្ធិបូជិយថា ៖ ចូរអ្នក
ធ្វើដំណើរទៅមុខ ហើយប្រាប់ប្រជាជនទាំងនេះថា ៖ ចូរប្រែចិត្តចុះ
គ្បិតលើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត នោះអ្នករាល់គ្នានឹងពុំអាច
បាននគរស្ថានសួគ៌ជាមរតកឡើយ។

៥២ ហើយមួយទៀត ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលថា ៖ មើលចុះ ពូចៅបានទុកនៅក្បែរគល់ឈើ ហេតុដូច្នោះ
ហើយ ដើមណាដែលពុំផ្តល់នូវផ្លែល្អ នោះនឹងត្រូវកាប់រំលំ ហើយ
បោះចោលទៅក្នុងភ្លើង មែនហើយ គឺជាភ្លើងមួយដែលពុំចេះឆេះ
អស់ គឺជាភ្លើងដែលពន្លត់មិនបាន។ មើលចុះ ហើយចូរចងចាំថា
ព្រះដ៏បរិសុទ្ធទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

៥៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមសួរ
គ្នាថា តើអ្នកអាចទ្រាំទ្រនឹងពាក្យទាំងនេះបានឬ មែនហើយ តើអ្នក
រាល់គ្នាអាចទុករឿងទាំងនេះមួយអន្លើ ហើយជាន់ឈ្លីព្រះដ៏បរិសុទ្ធ
នៅខាងក្រោមជើងខ្លួនបានឬ មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នាអាច អូត
ខ្លួន ដោយនូវការឆ្លើងឆ្លែក្នុងចិត្តបានឬ មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នា
នៅតែប្រឹងពាក់នូវប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏មានតម្លៃទៅ ហើយភ្ជាប់
ចិត្តអ្នកទៅលើវត្ថុទាំងឡាយដែលឥតប្រយោជន៍នៃលោកិយ
ហើយទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនឬ?

៥៤ មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នានៅតែប្រឹងស្មានថា ខ្លួនគ្រាន់បើជាង
អ្នកដទៃតប មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នានៅតែប្រឹងក្នុងការ
បៀតបៀនបងប្អូនរបស់ខ្លួន ដែលបានបន្ទាបខ្លួន ហើយដើរតាម
របៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ ដោយហេតុនេះហើយដែលពួកគេត្រូវបាន
នាំមកក្នុងសាសនាចក្រនេះ គឺដោយបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះ
វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះគេបាននាំមកនូវវិធានការទាំងឡាយដែលគ្រប់
គ្រាន់ដល់ការប្រែចិត្ត —

៥៥ មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នានៅតែរឹងរូស បែរខ្នងដាក់អ្នកក្រីក្រ
និងអ្នកខ្វះខាត ហើយឱបក្រសោបទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនមិនឱ្យ
ធ្លាក់ដល់អ្នកទាំងនោះឬអី?

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the
earth, for the kingdom of heaven is soon at hand;
yea, the Son of God cometh in his glory, in his might,
majesty, power, and dominion. Yea, my beloved
brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold
the glory of the King of all the earth; and also the
King of heaven shall very soon shine forth among all
the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto
me with a mighty voice, saying: Go forth and say
unto this people—Repent, for except ye repent ye can
in nowise inherit the kingdom of heaven.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold,
the ax is laid at the root of the tree; therefore every
tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn
down and cast into the fire, yea, a fire which cannot
be consumed, even an unquenchable fire. Behold,
and remember, the Holy One hath spoken it.

And now my beloved brethren, I say unto you, can
ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside
these things, and trample the Holy One under your
feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your
hearts; yea, will ye still persist in the wearing of
costly apparel and setting your hearts upon the vain
things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better
one than another; yea, will ye persist in the persecu-
tion of your brethren, who humble themselves and
do walk after the holy order of God, wherewith they
have been brought into this church, having been
sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth
works which are meet for repentance—

Yea, and will you persist in turning your backs
upon the poor, and the needy, and in withholding
your substance from them?

៥៦ ហើយជាទីបញ្ចប់ អស់អ្នកដែលប្រឹងនៅក្នុងអំពើទុច្ចរិត ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេនេះហើយដែលនឹងត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើង លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្តឲ្យបានទាន់រហ័ស។

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

៥៧ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ៖ អស់អ្នកណាដែលប្រាថ្នាចង់ធ្វើតាមសំឡេងនៃអ្នកគង្វាលល្អ ចូរអ្នករាល់គ្នាចេញពីពួកទុច្ចរិតមក ហើយញែកខ្លួន ហើយចូរកុំប៉ះពាល់ដល់វត្ថុទាំងឡាយដែលឥតស្អាតរបស់ពួកនោះឡើយ ហើយមើលចុះ ឈ្មោះរបស់ពួកនោះនឹងត្រូវលុបចេញ ដើម្បីកុំឲ្យឈ្មោះរបស់ពួកទុច្ចរិតត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមឈ្មោះនៃពួកសុចរិតឡើយ ដើម្បីឲ្យព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានបំពេញដែលមានព្រះបន្ទូលថា ៖ ឈ្មោះនៃពួកទុច្ចរិតនឹងពុំត្រូវលាយឡំជាមួយនឹងឈ្មោះនៃរាស្ត្ររបស់យើងឡើយ។

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

៥៨ គ្បិតឈ្មោះនៃពួកសុចរិត នឹងត្រូវបានកត់នៅក្នុងសៀវភៅជីវិត ហើយយើងនឹងប្រទានដល់ពួកគេនូវមរតកឲ្យនៅខាងស្តាំដៃរបស់យើង។ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ តើអ្នករាល់គ្នាអាចនិយាយអ្វីទៅសំនឹងការណ៍នេះបានឬ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានិយាយទាស់នឹងព្រះបន្ទូលទាំងនេះ ក៏មិនជាការណាអ្វីដែរ គ្បិតព្រះបន្ទូលនៃព្រះត្រូវតែបានបំពេញ។

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

៥៩ គ្បិតនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា តើមានអ្នកគង្វាលណាមួយដែលមានច្រើន ហើយពុំបានមើលច្រៀមទាំងនោះ ដើម្បីកុំឲ្យចចកចូលមកស៊ីច្រៀមរបស់ខ្លួន? ហើយមើលចុះ បើសិនជាចចកណាចូលមកក្នុងហ្វូងច្រៀមខ្លួន តើអ្នកគង្វាលពុំដេញវាចេញទេឬអី? មែនហើយ ទីបំផុត បើសិនជាអ្នកនោះអាចធ្វើបាន នោះគាត់នឹងបំផ្លាញចចកនោះចោល។

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

៦០ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្នកគង្វាលល្អនឹងហៅរកអ្នកហើយបើសិនជាអ្នកស្តាប់តាមសំឡេងលោក នោះលោកនឹងនាំអ្នកចូលក្នុងក្រោលរបស់លោក ហើយអ្នករាល់គ្នាគឺជាច្រៀមរបស់លោក ហើយលោកនឹងបញ្ជាអ្នកថា អ្នកមិនត្រូវទ្រាំឲ្យចចកលោកស៊ី ចូលមកក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវបំផ្លាញបង់។

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

៦១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ អាណាម៉ា សូមបញ្ជាដល់អ្នកក្នុងភាសារបស់ព្រះអង្គ ដែលបានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តតាមពាក្យដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នក។

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

៦២ ខ្ញុំនិយាយជាការបញ្ជាដល់អ្នកដែលនៅក្នុងសាសនាចក្រ ហើយដល់អស់អ្នកណាដែលពុំនៅក្នុងសាសនាចក្រនេះទេ នោះខ្ញុំនិយាយជាការអញ្ជើញថា ៖ ចូរមក ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកចំពោះការប្រែចិត្តចុះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានទៅជាពួកអ្នកទទួលទាននូវផ្លែនៃដើមជីវិតដែរ។

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

អាណាម៉ា 6

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអាណាម៉ា បានបញ្ចប់នូវការនិយាយទៅកាន់ប្រជាជននៅក្នុងសាសនាចក្រ ដែលត្រូវបានតាំងឡើងនៅទីក្រុងសារ៉ាហ្គេម ហើយ នោះលោក បានតែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួកអែលឌឺរ ដោយការដាក់ដៃរបស់ លោក តាមរបៀបនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យត្រួតត្រា ហើយមើលគន់លើ សាសនាចក្រ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលមិននៅ ក្នុងសាសនាចក្រ ដែលបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន នោះបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ចំពោះការប្រែចិត្ត ហើយបានទទួល ឲ្យចូលរួមក្នុងសាសនាចក្រ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងដែរថា អស់អ្នកណាដែលនៅ ក្នុងសាសនាចក្រ តែពុំបានប្រែចិត្តចំពោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួន ហើយពុំបន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះទេ — គឺខ្ញុំនិយាយពីពួកអ្នកដែលលើក ខ្លួនឡើង ក្នុងការឆ្អឹងឆ្អែនៃចិត្តរបស់ខ្លួន — គឺអ្នកអស់ទាំងនោះ ហើយដែលត្រូវបានបដិសេធ ហើយឈ្មោះរបស់គេត្រូវបានលុប ចោល ដើម្បីកុំឲ្យឈ្មោះគេត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែល សុចរិតឡើយ។
- ៤ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមតាំងរបៀបរៀបរយនៅក្នុងសាសនា ចក្រ នៅក្នុងទីក្រុងសារ៉ាហ្គេមបែបដូច្នោះហើយ។
- ៥ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាយល់ថា ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ទុក សម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ដោយសេរីថា គ្មានអ្នកណាម្នាក់ខ្វះសិទ្ធិ នឹងមករួមប្រជុំគ្នា ដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះឡើយ។
- ៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែកូនចៅនៃព្រះត្រូវបានបញ្ជាឲ្យ មកជួបជុំគ្នាជាញឹកញាប់ ហើយរួមគ្នាតមអាហារ ហើយអធិស្ឋាន ឲ្យអស់ពីចិត្តដែរ ដើម្បីសុខុមាលភាពដល់ព្រលឹងនៃពួកអ្នកដែលពុំ ស្គាល់ព្រះ។
- ៧ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាណាម៉ា បានធ្វើរបៀបចាត់ចែងទាំងនេះហើយ លោកបានចាកចេញពីពួកគេ ទៅ មែនហើយ គឺចេញពីសាសនាចក្រ ដែលនៅក្នុងទីក្រុងសារ៉ា ហ្គេម ហើយបានធ្វើដំណើរទៅ ខាងកើតទន្លេស៊ីដុង នៅក្នុងច្រក ភ្នំគេឌាន នៅទីនោះមានទីក្រុងមួយដែលបានសង់ឡើង ដែលបាន ហៅថា ទីក្រុងគេឌាន នៅក្នុងច្រកភ្នំដែលបានហៅថា គេឌាន ដែលបានហៅតាមឈ្មោះរបស់បុរសម្នាក់ ដែលត្រូវនីហូរសម្លាប់ ដោយដាវ។

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

៨ ហើយអាណម៉ាបានទៅ ហើយបានចាប់ផ្តើមប្រកាសព្រះបន្ទូល នៃព្រះដល់សាសនាចក្រ ដែលបានតាំងឡើងនៅក្នុងច្រកភ្នំគេខាន ស្របតាមវិវរណៈនៃសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូល ដែលពួកអយ្យកោ លោកបាននិយាយមក និងស្របតាមវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ ដែលនៅក្នុងខ្លួនលោក ស្របតាមទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលនឹងយាងមកប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់ ពីសេចក្តីបាប និងស្របតាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធ ដែលបានប្រទានដល់ លោក។ ហើយត្រូវបានសរសេរទុកយ៉ាងដូច្នោះហើយ។ អាម៉ែន។

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

ពាក្យពេចន៍របស់អាណម៉ា ដែលបានប្រកាសទៅកាន់ប្រជាជននៅ ក្រុងគេខាន តាមបញ្ជីប្រវត្តិរបស់លោក។

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

អាណម៉ា 7

Alma 7

- ១ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ដោយឃើញថា ខ្ញុំ ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមកជួបនឹងអ្នក ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំខិតខំដើម្បី ថ្លែងទៅកាន់អ្នកដោយភាសារបស់ខ្ញុំ មែនហើយ ដោយមាត់ខ្ញុំ ផ្ទាល់ ដោយឃើញថា នេះជាលើកទីមួយហើយដែលខ្ញុំនិយាយទៅ កាន់ អ្នក ដោយសម្តីដែលចេញពីមាត់ខ្ញុំ ព្រោះពីមុនមកខ្ញុំបាន ចំណាយពេលទាំងស្រុងនៅលើវេទិកាជំនុំជំរះ ដោយរវល់នឹង កិច្ចការជាច្រើន ដែលមិនអាចឱ្យខ្ញុំមកជួបនឹងបងប្អូនបាន។
- ២ ហើយសូម្បីតែនៅពេលឥឡូវនេះក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំមិនអាចមក បានទេ ប្រសិនបើវេទិកាជំនុំជំរះ ពុំបានប្រគល់ទៅឱ្យអ្នកផ្សេងទៀត ដើម្បីគ្រប់គ្រងជំនួសខ្ញុំ ហើយព្រះអម្ចាស់ ដោយនូវសេចក្តី មេត្តាករុណាដ៏ច្រើន ទ្រង់បានអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំមករកអ្នក។
- ៣ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំមកដោយមានសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ធំ និងបំណងដ៏ ខ្ពស់ថា ខ្ញុំនឹងឃើញថា អ្នករាល់គ្នាបានបន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះ ខ្ញុំនឹង ឃើញថា អ្នករាល់គ្នាបានសុំក្តីសន្តោសពីទ្រង់ ខ្ញុំនឹងឃើញថា អ្នករាល់គ្នាគ្មានទោសនៅ ចំពោះទ្រង់ឡើយ ខ្ញុំនឹងឃើញថា អ្នក រាល់គ្នាមិននៅក្នុងស្ថានភាពដ៏គួរឱ្យស្វែងខ្លាច ដូចបងប្អូនយើង ដែលនៅឯដែនដីសាវ៉ាហិមឡានោះឡើយ។
- ៤ ប៉ុន្តែ សូមឱ្យព្រះនាមនៃព្រះបានប្រកបដោយព្រះពរ ដែលទ្រង់ បានប្រទានឱ្យខ្ញុំដឹង មែនហើយ ទ្រង់បានប្រទានដល់ខ្ញុំនូវសេចក្តី អំណរដ៏ធំលើសលប់ ដោយបានដឹងថា ពួកគេបានតាំងឡើងជាថ្មី នៅក្នុងមាតិកានៃសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់។
- ៥ ហើយស្របតាមព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ខ្ញុំជឿថា ខ្ញុំនឹងមានសេចក្តីអំណរនឹងបងប្អូនរាល់គ្នា ទោះជាយ៉ាងណាក៏ ដោយ គង់តែខ្ញុំមិនចង់ឱ្យសេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំនឹងបងប្អូនរាល់គ្នា មានមកដោយសារសេចក្តីទុក្ខវេទនា និងសេចក្តីសោកសៅដ៏ច្រើន ដែលខ្ញុំមានចំពោះបងប្អូនដែលនៅឯដែនដីសាវ៉ាហិមឡានោះដែរ ត្បិតមើលចុះ សេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំនឹងពួកគេ បានកើតឡើងក្រោយ ពីបានលុបកាត់សេចក្តីទុក្ខវេទនា និងសេចក្តីសោកសៅជាច្រើន។

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំជឿថា អ្នករាល់គ្នាពុំនៅក្នុងស្ថានភាពនៃការគិត ជំនឿ ដូចជាបងប្អូនរបស់អ្នកនោះទេ ខ្ញុំជឿថា អ្នករាល់គ្នាក៏ពុំលើក ខ្លួនឡើងក្នុងការឆ្លើយតបនៃចិត្តអ្នកដែរ មែនហើយ ខ្ញុំជឿថា អ្នករាល់ គ្នាពុំភ្ជាប់ចិត្តអ្នកទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ និងវត្ថុទាំងឡាយដែលគិត ប្រយោជន៍នៃលោកិយឡើយ មែនហើយ ខ្ញុំជឿថា អ្នករាល់គ្នាពុំ ថ្វាយបង្គំរូបព្រះ តែអ្នករាល់គ្នាថ្វាយបង្គំព្រះដ៏ពិត ហើយមានព្រះ ជន្មរស់នៅវិញ ហើយថាអ្នករាល់គ្នាទន្ទឹងចាំដល់ការផ្តាច់បាបទាំង ឡាយរបស់អ្នក ដោយមានសេចក្តីជំនឿដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនៅ ពេលខាងមុខ។

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

៧ គ្រិស្តមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នឹងមានការណ៍ជាច្រើនកើត ឡើងក្នុងពេលអនាគត ហើយមើលចុះ មានរឿងមួយដែលសំខាន់ ជាងរឿងទាំងអស់ — គ្រិស្តមើលចុះ នៅពេលមិនយូរប៉ុន្មានទេ ព្រះ ដ៏ប្រោសលោះមានព្រះជន្មរស់នៅ ហើយនឹងយាងមកក្នុង ចំណោមរាស្ត្រទ្រង់។

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

៨ មើលចុះ ខ្ញុំមិននិយាយថា ទ្រង់នឹងយាងមកក្នុងចំណោមពួក យើងក្នុងពេលដែលទ្រង់ស្ថិតនៅក្នុងរោងឧបោសថខាងសាច់ ឈាមនោះទេ គ្រិស្តមើលចុះ ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ពុំបានប្រាប់ខ្ញុំថា នេះ ជាការណ៍ដែលនឹងកើតឡើងនោះឡើយ។ ឥឡូវនេះ ចំពោះរឿង នេះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងប៉ុណ្ណោះថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះ ចេស្ដានឹងធ្វើកិច្ចការបានគ្រប់យ៉ាង ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ ទ្រង់។

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំប៉ុណ្ណោះថា ៖ ចូរស្រែកប្រកាសប្រាប់ដល់ប្រជាជននេះថា — ចូរប្រែចិត្តចុះ ហើយរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ហើយដើរតាមគន្លងរបស់ទ្រង់ ដែលត្រង់ គ្រិស្តមើលចុះ នគរស្ថានសួគ៌នៅជិតដៃបង្កើយ ហើយព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះនឹងយាងមកលើផ្ទៃផែនដីនេះ។

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

១០ ហើយមើលចុះ ទ្រង់នឹងប្រសូតមកពីនាងម៉ារី នៅក្រុងយេរូសា ឡឹម ដែលជាដែនដីរបស់ពួកអយ្យកោដើមរបស់យើង នាងជាស្ត្រី ព្រហ្មចារី គឺជាប្រដាប់ដ៏ជម្រើស ហើយពិសេសមួយ ដែលនឹងត្រូវ គ្របដណ្តប់ ហើយចាប់ទំនៀមដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនឹងប្រសូតបានបុត្រមួយ មែនហើយ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃ ព្រះ។

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

១១ ហើយទ្រង់នឹងយាងទៅដោយរងការឈឺចាប់ និងទុក្ខវេទនា និង ការល្អ្លង់គ្រប់បែបយ៉ាង ហើយទ្រង់ធ្វើយ៉ាងនេះ គឺដើម្បីឲ្យបាន បំពេញនូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលបានចែងទុកមកថា ទ្រង់នឹង លើកដាក់លើខ្លួនទ្រង់នូវការឈឺចាប់ និងជំងឺទាំងឡាយរបស់រាស្ត្រ ទ្រង់។

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

១២ ហើយទ្រង់នឹងយកដាក់លើរូបអង្គទ្រង់នូវសេចក្តីស្លាប់ ដើម្បី ទ្រង់អាចស្រាយចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្តីស្លាប់ដែលចងរាស្ត្រ ទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងដាក់លើរូបអង្គទ្រង់នូវជំងឺឈឺចាប់របស់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យព្រះហឫទ័យទ្រង់ បានពោរពេញទៅដោយសេចក្តីមេត្តា ករុណា ស្របតាមសាច់ឈាម ដើម្បីទ្រង់អាចដឹងស្របតាម សាច់ឈាមថា តើត្រូវជួយរាស្ត្រទ្រង់បែបណាតាមជំងឺរបស់គេ។

១៣ ឥឡូវនេះ ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ជ្រាបការណ៍សព្វយ៉ាង ទោះជាយ៉ាង ណាក៏ដោយ គង់តែព្រះរាជបុត្រានៃព្រះស្វីរងឈឺចាប់ ស្របតាម សាច់ឈាម ដើម្បីទ្រង់អាចយកដាក់លើរូបអង្គទ្រង់នូវអំពើបាប ទាំងឡាយរបស់រាស្ត្រទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់អាចលុបចោលនូវអំពើរំលង ទាំងឡាយរបស់គេ ស្របតាមព្រះចេស្ដានៃការដោះលែងរបស់ទ្រង់ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាទីបន្ទាល់ដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ។

១៤ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែប្រែចិត្ត ហើយ កើតម្តងទៀត គ្រឿងព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា បើសិនជាអ្នក រាល់គ្នាមិនបានកើតម្តងទៀតទេ នោះអ្នករាល់គ្នាមិនអាចក្រុងនគរ ស្ថានសួគ៌ទុកជាមរតកបានឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរមក ហើយ ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកចំពោះការប្រែចិត្តចុះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា អាចបានជ្រះពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា អាចមានសេចក្តីជំនឿជឿដល់កូនចៀមនៃព្រះ ដែលនឹងដកយក អំពើបាបទាំងឡាយពីមនុស្សលោក ដែលមានឥទ្ធិបូទិ៍ដើម្បី សង្គ្រោះ និងដើម្បីជំរះឲ្យជ្រះពីអស់ទាំងអំពើដ៏ឥតសុចរិត។

១៥ មែនហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ចូរមកចុះ ហើយចូរកុំខ្លាចអី ហើយចូរចោះបង់ចោលនូវអំពើបាបគ្រប់យ៉ាង ដែលហ៊ុមព័ទ្ធអ្នក រាល់គ្នាយ៉ាងងាយៗ ដែលចងអ្នកចុះទៅឯសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ មែនហើយ ចូរមក ហើយដើរទៅមុខចុះ ហើយចូរបង្ហាញដល់ព្រះ របស់អ្នកថា អ្នកព្រមប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក ហើយ ព្រមចូលសេចក្តីសញ្ញានឹងទ្រង់ថា នឹងកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយធ្វើជាទីបន្ទាល់ចំពោះទ្រង់នៅក្នុងថ្ងៃនេះ ដោយចុះទៅក្នុងទឹកនៃបុណ្យជ្រមុជ។

១៦ ហើយអ្នកណាដែលធ្វើយ៉ាងនេះ ហើយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នកនោះហើយដែលនឹងនឹកចាំ ថា ខ្ញុំបានប្រាប់ទៅគេ មែនហើយ អ្នកនោះនឹងនឹកចាំថា ខ្ញុំបាន ប្រាប់ទៅគេថា គេនឹងមានជីវិតជីវនៅអស់កល្បជានិច្ច ស្របតាមទី បន្ទាល់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលធ្វើបន្ទាល់នៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ។

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ តើអ្នកជឿ ការណ៍ទាំងនេះឬទេ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា មែនហើយ ខ្ញុំដឹង ថា អ្នករាល់គ្នាជឿការណ៍ទាំងនេះ ហើយហេតុដែលខ្ញុំដឹងថាអ្នក រាល់គ្នាជឿ គឺដោយសារការបើកសម្តែងនៃព្រះវិញ្ញាណ ដែលនៅ ក្នុងខ្លួនខ្ញុំ។ ហើយឥឡូវនេះ ដោយសារសេចក្តីជំនឿដ៏មុតមាំរបស់ អ្នកចំពោះការណ៍នោះ មែនហើយ ចំពោះការណ៍ទាំងឡាយដែលខ្ញុំ បាននិយាយមកនោះ ខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំង។

១៨ ត្បិតដូចខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកចាប់តាំងពីដើមមកថា ខ្ញុំមានបំណងដ៏ធំ គឺមិនចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នា នៅក្នុងស្ថានភាពរងគ្រោះដូចបងប្អូនអ្នក ឡើយ ដូច្នោះខ្ញុំឃើញថា បំណងរបស់ខ្ញុំបានស្តាប់ស្តល់ហើយ។

១៩ ត្បិតខ្ញុំយល់ថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងនៅលើផ្លូវទាំងឡាយនៃសេចក្តី សុចរិត ខ្ញុំយល់ថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងនៅលើផ្លូវដែលនាំទៅរកនគរ នៃព្រះ មែនហើយ ខ្ញុំយល់ថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងតម្រង់ផ្លូវរបស់ ទ្រង់។

២០ ខ្ញុំយល់ថា អ្នករាល់គ្នាធ្លាប់បានដឹងដោយទីបន្ទាល់នៃព្រះបន្ទូល របស់ទ្រង់ថា ទ្រង់មិនដើរលើផ្លូវរៀបរាងឡើយ ហើយទ្រង់ក៏ មិនដែលបែរចេញពីអ្វីដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដែរ ហើយសូម្បីតែ បន្តិចបន្តួច ក៏ទ្រង់មិនងាកពីឆ្វេងទៅស្តាំ ឬពីខុសមកត្រូវដែរ ហេតុ ដូច្នោះហើយ ដំណើររបស់ទ្រង់ គឺជារងមួយដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។

២១ ហើយទ្រង់ក៏ពុំគង់នៅក្នុងព្រះវិហារណាដែលឥតបរិសុទ្ធឡើយ ហើយភាពស្មោះត្រង់ ឬអ្វីដែលមិនស្អាត ក៏មិនអាចទទួលឲ្យចូល ទៅក្នុងនគរនៃព្រះបានដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពេលនោះនឹងមកដល់ មែនហើយ គឺនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ថា អ្នកណាដែលស្មោះត្រង់នៅក្នុងភាពស្មោះត្រង់របស់ខ្លួនត ទៅ។

២២ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំបាន និយាយនូវការណ៍អស់ទាំងនេះទៅកាន់អ្នក ក្រែងខ្ញុំអាចធ្វើឲ្យអ្នក ភ្ញាក់រលឹកដល់កិច្ចការរបស់អ្នកចំពោះព្រះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដើរ ដោយឥតទោសនៅ ចំពោះទ្រង់ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដើរ តាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ តាមរបៀបដែលអ្នករាល់គ្នាបាន ទទួល។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាបន្ទាបខ្លួន ហើយចុះចូល ហើយសុភាពទន់ភ្លន់ រហ័សធ្វើតាមការល្អ ពោរពេញទៅដោយការ ទ្រាំទ្រ និងការអត់ធ្មត់ សង្កត់ចិត្តក្នុងកិច្ចការគ្រប់យ៉ាង មានចិត្ត ព្យាយាមក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះឲ្យបានគ្រប់ ពេលវេលា សូមនូវអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ ទាំងខាងវិញ្ញាណ និងខាង ឯសាច់ឈាមដែរ ថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះជានិច្ច ចំពោះអ្វីដែល អ្នកបានទទួល។

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

២៤ ហើយចូរឲ្យឃើញថា អ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីជំនឿ សេចក្តីសង្ឃឹម និងសេចក្តីសប្បុរស ហើយនៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងបានបរិច្ចរិតដោយកិច្ចការល្អៗជានិច្ច។

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

២៥ ហើយសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានពរដល់អ្នក ហើយសូមទ្រង់ថែសំលៀកបំពាក់របស់អ្នកកុំឲ្យប្រឡាក់ ដើម្បីនៅទីបញ្ចប់ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងអាចបានទៅអង្គុយជាមួយនឹងអ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប និងពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធទាំងឡាយ ដែលមានចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ដោយមានសំលៀកបំពាក់របស់ខ្លួនឥតប្រឡាក់អ្វី ដូចជាសំលៀកបំពាក់របស់ពួកព្យាការីទាំងនោះដែរ នៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ ដោយពុំចេញទៅក្រៅទៀតឡើយ។

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

២៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំបាននិយាយពាក្យទាំងនេះទៅកាន់អ្នក ស្របតាមព្រះវិញ្ញាណដែលធ្វើបន្ទាល់នៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ហើយព្រលឹងខ្ញុំអររីករាយដ៏ក្រៃលែង ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានយកចិត្តទុកដាក់ ហើយព្យាយាមស្តាប់តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ។

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

២៧ ហើយឥឡូវនេះ សូមឲ្យសេចក្តីសុខសាន្តនៃព្រះ សណ្ឋិតមកលើបងប្អូន និងលើផ្ទះសំបែង និងដែនដីរបស់អ្នក និងលើហ្វូងចៀម និងហ្វូងគោរបស់អ្នក និងលើអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកមាន លើពួកស្រ្តីរបស់អ្នក និងកូនចៅរបស់អ្នក ស្របតាមសេចក្តីជំនឿ និងកិច្ចការល្អទាំងឡាយរបស់អ្នក ចាប់ពីពេលនេះ និងរហូតទៅ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយដូច្នោះហើយ។ អាម៉ែន។

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

អាលម៉ា ៨

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាបានត្រឡប់មកពីដែនដីគេខាងវិញ ដោយបន្ទាប់ពីបានបង្រៀនប្រជាជន គេខាង នូវការណ៍ជាច្រើន ដែលមិនអាចកត់ទុកបាន និងដោយបានតាំងរបៀបរៀបរយនៃសាសនាចក្រ តាមដែលលោកធ្លាប់បានធ្វើពីមុនមកនៅដែនដីសាវ៉ាហ៊ីមឡា មែនហើយ នោះលោកក៏ត្រឡប់មកផ្ទះរបស់លោក នៅសាវ៉ាហ៊ីមឡាវិញ ដើម្បីសម្រាកពីកិច្ចការទាំងឡាយដែលលោកបានធ្វើ។
- ២ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីដប់ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ នោះអាលម៉ាបានចេញដំណើរទៅកាន់ដែនដីមេលេក នៅខាងលិចទន្លេស៊ីដុង នៅខាងលិចដែនដី ជាប់ព្រំប្រទល់នឹងទីរហោស្ថាន។
- ៤ ហើយលោកបានចាប់ផ្តើមបង្រៀនប្រជាជននៅដែនដីមេលេក ស្របតាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ គឺតាមរបៀបដែលលោកត្រូវបានហៅ ហើយលោកបានចាប់ផ្តើមបង្រៀនប្រជាជនទូទៅអស់ទាំងដែនដីមេលេក។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបានមករកលោកពីគ្រប់ទាំងព្រំប្រទល់ ដែលនៅខាងទីរហោស្ថាន ហើយពួកគេបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទូទៅអស់ទាំងដែនដី
- ៦ ម៉្លោះហើយ កាលលោកបានបញ្ចប់កិច្ចការរបស់លោក នៅដែនដីមេលេកហើយ នោះលោកក៏បានចេញដំណើរទៅ ហើយបានធ្វើដំណើរអស់បីថ្ងៃ នៅតំបន់ខាងជើងដែនដីមេលេក ហើយលោកបានមកដល់ទីក្រុងមួយហៅថា អាំម៉ូណេហា។
- ៧ ឥឡូវនេះ ពួកប្រជាជននីហ្វេមានសណ្តាប់ហៅដែនដី ទីក្រុង និងភូមិរបស់ខ្លួន មែនហើយ ទាំងភូមិភូមិច្បាប់ទាំងអស់របស់គេ តាមឈ្មោះនៃម្ចាស់ទីនោះមុនគេបង្កើត ហើយដែនដីអាំម៉ូណេហា គឺនៅក្នុងករណីនោះដែរ។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអាលម៉ាបានមកដល់ទីក្រុងអាំម៉ូណេហាហើយ នោះលោកបានចាប់ផ្តើមផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់ពួកគេ។
- ៩ ឥឡូវនេះ អារក្សសាតាំងបានក្តាប់ជាប់នូវដួងចិត្តនៃប្រជាជននៅទីក្រុងអាំម៉ូណេហា ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបពួកគេពុំស្តាប់តាមពាក្យរបស់អាលម៉ាឡើយ។

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

១០ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែអាណិតបានធ្វើការជាខ្លាំងខាង វិញ្ញាណ ដោយពុះពារខំអធិស្ឋានដល់ព្រះ សូមឲ្យទ្រង់ស្រោចព្រះ វិញ្ញាណទ្រង់មកលើប្រជាជនដែលនៅក្នុងទីក្រុង ព្រមទាំងសូមឲ្យ ទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យលោកធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យពួកគេចំពោះការ ប្រែចិត្តផង។

១១ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូសដែរ ដោយពោលទៅកាន់លោកថា ៖ មើលចុះ យើងដឹងថា លោកគឺ អាណិត ហើយយើងដឹងថា លោកជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់លើសាសនា ចក្រ ដែលលោកបានតាំងឡើងនៅច្រើនកន្លែងនៅលើដែនដី ស្របតាមសណ្តាប់របស់លោក ហើយយើងពុំនៅក្នុងសាសនាចក្រ របស់លោកទេ ហើយយើងពុំជឿតាមសណ្តាប់ផ្តេសផ្តាសបែបនេះ ឡើយ។

១២ ហើយឥឡូវនេះ យើងដឹងថា ពីព្រោះយើងពុំនៅក្នុងសាសនា ចក្ររបស់លោក នោះយើងដឹងថា លោកគ្មានអំណាចអ្វីមកលើ យើងឡើយ ហើយលោកបានប្រគល់វេទិកាជំនុំជំរះទៅឲ្យនីហ្វាហា ទៅហើយ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកពុំមែនជាមេចៅក្រមត្រួតត្រា លើយើងដែរ។

១៣ ឥឡូវនេះ កាលដែលប្រជាជនបាននិយាយដូច្នេះ ហើយបាន ប្រកែកនឹងអស់ទាំងពាក្យសម្តីរបស់លោក ហើយបានដេរប្រមាថ លោក ហើយបានស្តោះដាក់លោក ហើយបានបណ្តេញលោកចេញ ពីទីក្រុងរបស់គេ នោះលោកក៏ចេញទៅ ហើយធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅ ឯទីក្រុងមួយហៅថា អេរីរ៉ុន។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលលោក កំពុងតែធ្វើដំណើរទៅទីនោះ ពោរពេញទៅដោយសេចក្តីសោក សៅ លុយកាត់សេចក្តីទុក្ខលំបាក និងសេចក្តីគ្រាំគ្រាក្នុងចិត្តជាខ្លាំង ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន ដែលនៅទីក្រុង អាំម៉ូណិហា នោះ នោះហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាណិតកំពុងតែ ពោរពេញទៅដោយក្តីសោកសៅ មើលចុះ ស្រាប់តែមានទេវតា មួយនៃព្រះអម្ចាស់ បានលេចមកឲ្យលោកឃើញដោយពោលថា ៖

១៥ អាណិតអើយ អ្នកមានពរហើយ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នក ងើបមុខឡើង ហើយអររីករាយចុះ គ្រឿតអ្នកមានហេតុដ៏ធំចំពោះការ អររីករាយ ព្រោះអ្នកមានចិត្តស្មោះក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះ ចាប់តាំងពីពេលដែលអ្នកបានទទួលបង្គាប់ទីមួយពី ទ្រង់ម៉្លេះ។ មើលចុះ គឺខ្ញុំនេះហើយដែលបានប្រាប់បង្គាប់នោះដល់ អ្នក។

១៦ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំបញ្ជាឲ្យអ្នកត្រឡប់ទៅឯទីក្រុងអាំម៉ូណិហា វិញ ហើយចូរផ្សាយប្រាប់ប្រជាជននៅក្នុងក្រុងនោះទៀតចុះ។ មែន ហើយ ចូរផ្សាយប្រាប់ពួកគេទៅ។ មែនហើយ ចូរប្រាប់ទៅគេថា លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងបំផ្លាញគេចោល។

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephiah; therefore thou art not the chief judge over us.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

- ១៧ គ្រឿងមើលចុះ នៅពេលនេះពួកគេកំពុងតែស្វែងរកផ្លូវដើម្បីនឹងបំផ្លាញឥស្សរភាពនៃប្រជាជនអ្នក (គ្រឿងព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ) គឺជាការផ្ទុយនឹងក្រឹត្យក្រម និងសេចក្តីយុត្តិធម៌ និងព្រះបញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មាន ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់រាស្ត្រទ្រង់។
- ១៨ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអាណាម៉ាបានទទួលបង្គាប់ពីទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ហើយ លោកក៏ត្រឡប់ទៅដែនដីអាំម៉ូណេហាយ៉ាងរួសរានវិញ។ ហើយលោកបានចូលទៅក្នុងទីក្រុងតាមផ្លូវមួយផ្សេងទៀត មែនហើយ តាមផ្លូវដែលនៅខាងត្បូងទីក្រុងអាំម៉ូណេហា។
- ១៩ ហើយនៅពេលដែលលោកចូលទៅក្នុងទីក្រុង លោកកំពុងតែឃ្លានអាហារ ហើយលោកពោលទៅកាន់បុរសម្នាក់ថា ៖ សូមលោកប្រទានអាហារដល់អ្នកបម្រើដ៏រាបទាបនៃព្រះផងចុះ?
- ២០ ហើយបុរសនោះតបមកលោកថា ៖ ខ្ញុំជាសាសន៍នីវិហ្វ ហើយខ្ញុំដឹងថា លោកជាព្យាករដ៏បរិសុទ្ធមួយរូបនៃព្រះ ព្រោះលោកជាបុរសដែលទេវតាមួយបានប្រាប់ខ្ញុំនៅក្នុងការនិមិត្តថា ៖ អ្នកត្រូវទទួលអ្នកនោះ។ ហេតុដូច្នោះហើយ សូមលោកមកផ្ទះជាមួយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងរំលែកដល់លោកនូវអាហារខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងថា លោកនឹងឲ្យពរដល់ខ្ញុំ ហើយដល់គ្រួសារខ្ញុំផង។
- ២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បុរសនោះបានទទួលលោកចូលទៅក្នុងផ្ទះគាត់ ហើយបុរសនោះមានឈ្មោះថា អាមូលេក ហើយគាត់បានយកនំប៉័ង និងសាច់មកដាក់ខាងមុខអាណាម៉ា។
- ២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណាម៉ាបានបរិភោគនំប៉័ង ហើយបានឆ្អែត ហើយលោកបានប្រទានពរដល់អាមូលេក និងគ្រួសារគាត់ ហើយលោកបានថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះ។
- ២៣ ហើយបន្ទាប់ពីលោកបានបរិភោគ ហើយបានឆ្អែតហើយ នោះលោកបានពោលទៅអាមូលេកថា ៖ ខ្ញុំគឺអាណាម៉ា ហើយជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់លើសាសនាចក្រនៃព្រះទូទៅទាំងដែនដី។
- ២៤ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំត្រូវបានហៅឲ្យមកផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់អស់ទាំងប្រជាជននេះ ស្របតាមវិញ្ញាណនៃវិរណៈ និងការព្យាករណ៍ ហើយខ្ញុំបានមកដល់ដែនដីនេះ តែពួកគេពុំទទួលខ្ញុំសោះ ហើយគេបានបណ្តេញខ្ញុំចេញ ហើយខ្ញុំក៏បម្រុងនឹងលាចេញពីដែនដីនេះរហូតតទៅ។
- ២៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជាឲ្យត្រឡប់មកព្យាករណ៍ដល់ប្រជាជននេះវិញ មែនហើយ ហើយមកធ្វើទីបន្ទាល់ទាស់នឹងពួកគេ អំពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ។
- ២៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱអាមូលេកអើយ ពីព្រោះអ្នកបានផ្តល់អាហារដល់ខ្ញុំ ហើយបានទទួលខ្ញុំឲ្យចូលផ្ទះ សូមឲ្យអ្នកបានពរចុះ គ្រឿងខ្ញុំស្រែកឃ្លាន ព្រោះខ្ញុំបានតមអាហារអស់ជាច្រើនថ្ងៃមកហើយ។

For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.

Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.

And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for I had fasted many days.

២៧ ហើយអាលម៉ាបានស្នាក់នៅអស់ជាច្រើនថ្ងៃជាមួយនឹងអមូលេក មុនពេលលោកចាប់ផ្តើមផ្សាយប្រាប់ប្រជាជននោះ។

And Alma tarried many days with Amulek before he began to preach unto the people.

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនកាន់តែធ្លាក់ខ្លួន ធ្ងន់ធ្ងរទៅៗក្នុងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ។

And it came to pass that the people did wax more gross in their iniquities.

២៩ ហើយមានពាក្យបន្តិចប្រាប់ដល់អាលម៉ាថា ៖ ចូរទៅចុះ ហើយចូរ ប្រាប់អមូលេក ជាអ្នកបម្រើរបស់យើងផងថា ចូរចេញទៅ ហើយ ព្យាករណ៍កាន់ប្រជាជននេះថា — ចូរប្រែចិត្តចុះ គ្បិតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា លើកលែងតែអ្នកប្រែចិត្ត បើពុំនោះ សោតទេ យើងនឹងមកពិនិត្យពិច័យប្រជាជននេះ ដោយសេចក្តី ពិរោធរបស់យើង មែនហើយ យើងនឹងពុំបែរសេចក្តីពិរោធដ៏ខ្លាំង របស់យើងចេញឡើយ។

And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

៣០ ហើយអាលម៉ាជាមួយនឹងអមូលេកផង បានចេញទៅក្នុង ចំណោមប្រជាជន ដើម្បីទៅប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃ ព្រះដល់គេ ហើយអ្នកទាំងពីរក៏ពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ។

And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

៣១ ហើយមានអានុភាពប្រទានមកឲ្យគេ ដល់ដល់គេមិនអាច ឃុំឃាំង នៅក្នុងគុកបានឡើយ ក៏គ្មានមនុស្សណាម្នាក់អាចសម្លាប់ គេបានដែរ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែគេមិនប្រើអានុភាព របស់គេដែរ ទាល់តែគេត្រូវចាប់ចង ហើយដាក់ទៅក្នុងគុក។ ឥឡូវ នេះ គេធ្វើយ៉ាងនេះ គឺដើម្បីព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អាចបង្ហាញព្រះចេស្ដា របស់ទ្រង់ដែលនៅក្នុងពួកគេ។

And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេបានចេញទៅ ហើយ បានចាប់ផ្តើមផ្សាយ ហើយព្យាករណ៍ដល់ប្រជាជន ស្របតាមវិញ្ញាណ និងអានុភាព ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានដល់គេ។

And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

ពាក្យពេចន៍នៃអាណម៉ា ព្រមទាំងពាក្យពេចន៍នៃអាមូលេក ដែលបានប្រកាសទៅកាន់ប្រជាជននៅលើដែនដីអាម៉ូណែហា។ ហើយពួកគេក៏ត្រូវបានចាប់ដាក់គុក ហើយត្រូវបានដោះឱ្យរួចដោយព្រះចេស្តានៃអស្ចារ្យនៃព្រះ ដែលនៅក្នុងគេតាមបញ្ជីរបស់អាណម៉ា។

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihab. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

អាណម៉ា ៩

Alma 9

- ១ ហើយខ្ញុំ អាណម៉ា ដោយបានបញ្ជាពីព្រះថា ខ្ញុំត្រូវនាំអាមូលេក ហើយចេញទៅផ្សាយប្រាប់ប្រជាជននេះទៀត គឺប្រជាជនដែលនៅក្នុងក្រុងអាម៉ូណែហា នោះហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមផ្សាយប្រាប់គេ នោះពួកគេបានចាប់ផ្តើមជជែកតនឹងខ្ញុំថា ៖
- ២ តើលោកជាអ្នកណា? តើលោកគិតស្មានថា ពួកយើងនឹងជឿតាមទីបន្ទាល់របស់មនុស្សម្នាក់ ទោះជាអ្នកនោះផ្សាយប្រាប់យើងថា ផែនដីនេះនឹងកន្លងផុតទៅឬអី?
- ៣ ឥឡូវនេះ ពួកគេមិនយល់នូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលគេកំពុងតែនិយាយនោះឡើយ ព្រោះពួកគេពុំដឹងថា ផែនដីនេះនឹងកន្លងផុតទៅនោះឡើយទេ។
- ៤ ហើយពួកគេក៏បាននិយាយដែរថា ៖ យើងពុំជឿពាក្យសម្តីរបស់លោកទេ ទោះជាលោកព្យាករថា ទីក្រុងដ៏ធំនេះនឹងត្រូវបំផ្លាញចោលក្នុងតែមួយថ្ងៃក៏ដោយ។
- ៥ ឥឡូវនេះ ពួកគេពុំដឹងថា ព្រះទ្រង់អាចធ្វើបាននូវកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យបែបនេះបានឡើយ ព្រោះពួកគេជាប្រជាជនដែលមានចិត្តរឹងរូស ហើយក្បាលរឹង។
- ៦ ហើយពួកគេបាននិយាយថា ៖ តើព្រះជាអ្នកណាទៅ បានជាមិនចាត់ឱ្យអ្វីដែលមានអំណាចជាដាច់មនុស្សម្នាក់ ឱ្យមកក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ ដើម្បីប្រកាសប្រាប់ដល់គេនូវសេចក្តីពិតនៃកិច្ចការដ៏ធំនិងអស្ចារ្យបែបនេះ?
- ៧ ហើយពួកគេបានស្ទុះមកយ៉ាងរហ័សខ្ញុំ ប៉ុន្តែមើលចុះ គេវាយពុំបានសោះ។ ហើយខ្ញុំបានឈរនៅដោយក្លាហាន ទាំងប្រកាសប្រាប់ទៅគេ មែនហើយ ខ្ញុំធ្វើទីបន្ទាល់ដោយក្លាហានទៅរកគេថា ៖
- ៨ មើលចុះ តើ ពួកតំណាងនុស្សទុច្ចរិត និងខូចអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាភ្លេចសណ្តាប់របស់ពួកអយ្យកោអ្នក មែនហើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាភ្លេចព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះម៉ែ?

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

៩ តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំទេឬថា លីហៃ ជាអយ្យការរបស់យើង ត្រូវបាននាំចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមដោយព្រះហស្តនៃព្រះ? តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំទេឬថា ទ្រង់បាននាំពួកគេទាំងអស់គ្នា កាត់ទីរហោស្ថាន?

១០ ហើយតើអ្នករាល់គ្នាឆាប់ភ្លេចម្ល៉េះថា តើប៉ុន្មានលើកហើយ ដែលទ្រង់បានដោះលែងពួកអយ្យការយើងឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវគេ ហើយបានថែរក្សាគេកុំឲ្យត្រូវបំផ្លាញបង់ ដោយកណ្តាប់ដៃរបស់បងប្អូនគេផ្ទាល់ផងនោះ?

១១ មែនហើយ ហើយបើសិនជាពុំដោយព្រះចេស្ដាដ៏ឥតប្រៀបធៀបបានរបស់ទ្រង់ និងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ និងសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ទ្រង់ចំពោះយើងនោះទេ យើងក៏ច្បាស់ជាត្រូវកាត់ចេញពីផ្ទៃផែនដីជាយូរទៅហើយ គឺមុនរយៈពេលនេះ ហើយប្រហែលជាត្រូវជាប់យុទ្ធគ្នកស្ថានភាពមួយដ៏ប្រកបដោយការឈឺចាប់ និងវេទនាដ៏មិនចេះមិនចេះហើយ។

១២ មើលចុះ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យអ្នកប្រែចិត្ត ហើយលើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ អ្នកមិនអាចគ្រងនគរព្រះទុកជាមរតកបានឡើយ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ការណ៍នេះមិនទាន់អស់នៅឡើយទេ — ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យអ្នកប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ ទ្រង់នឹងបំផ្លាញអ្នកឲ្យអស់រលីងពីផ្ទៃផែនដីនេះទៅ មែនហើយ ទ្រង់នឹងមកពិនិត្យពិច័យអ្នកក្នុងសេចក្តីពិរោធរបស់ទ្រង់ ហើយក្នុងសេចក្តីពិរោធដ៏ខ្ជាប់របស់ទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងពុំបែរចេញឡើយ។

១៣ មើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំទេឬ នូវព្រះបន្ទូលទាំងប៉ុន្មាន ដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លីហៃថា ៖ ដរាបណាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានចម្រើនឡើងនៅលើផែនដី? ហើយព្រះបន្ទូលបន្តទៀតថា ៖ ដរាបណាអ្នករាល់គ្នាមិនកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើងទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់។

១៤ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចាំថា ដរាបណាពួកសាសន៍លេមីនពុំកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះទេ នោះពួកគេនឹងត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់។ ឥឡូវនេះ យើងឃើញថា ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ត្រូវបានបញ្ជាក់ក្នុងការណ៍នេះ ហើយពួកលេមីនត្រូវបានកាត់ចេញពីវត្តមានរបស់ទ្រង់ ចាប់តាំងពីពេលដែលគេបានធ្វើសេចក្តីល្មើសនៅក្នុងផែនដីម្ល៉េះ។

១៥ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នៅថ្ងៃជំនុំជំរះ ពួកគេនឹងទ្រាំបានងាយជាងអ្នករាល់គ្នា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក មែនហើយ ហើយពួកគេនឹងទ្រាំបានងាយជាងអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងជីវិតនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមិនប្រែចិត្តទេ។

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

១៦ គ្រឹះមានពាក្យសន្យាជាច្រើន ដែលបានពន្យារសន្ធិងឲ្យដល់ពួកសាសន៍លេមីន គ្រឹះមកពីសណ្តាប់ទាំងឡាយនៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ដែលបានធ្វើឲ្យពួកគេស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពល្អិតល្អន់ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់គេ ហើយទុកឲ្យគេរស់នៅលើដែនដីនេះតទៅ។

១៧ ហើយនៅពេលណាមួយ នោះពួកគេនឹងត្រូវបាននាំឲ្យជឿដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយឲ្យដឹងនូវការខុសរបស់សណ្តាប់ទាំងឡាយនៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ហើយពួកគេជាច្រើននឹងបានសង្គ្រោះ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់អស់អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់។

១៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានៅតែទទឹងធ្វើអំពើទុច្ចរិត នោះជីវិតរបស់អ្នកនឹងពុំត្រូវបានពន្យារនៅលើដែនដីឡើយ គ្រឹះពួកលេមីននឹងត្រូវបានចាត់ឲ្យវាយមកលើអ្នកវិញ ហើយបើអ្នករាល់គ្នាមិនប្រែចិត្តទេ នោះពួកគេនឹងមកក្នុងពេលដែលអ្នកពុំដឹង ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវជួបនឹងការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុង ហើយការណ៍នេះនឹងកើតឡើង តាមសេចក្តីពិរោធដ៏ខ្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់។

១៩ គ្រឹះទ្រង់នឹងពុំទ្រាំឲ្យអ្នករស់នៅក្នុងសេចក្តីទុច្ចរិត ដើម្បីបំផ្លាញស្រុកទ្រង់ឡើយ។ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ៖ ទេ ទ្រង់សុខចិត្តឲ្យពួកលេមីនបំផ្លាញស្រុកទ្រង់ទាំងអស់ ដែលហៅថា ប្រជាជននីហ្វេរីញ បើសិនជាពួកគេធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយ និងអំពើល្មើសទាំងឡាយ ក្រោយពីបានទទួលពន្លឺដ៏ច្រើន និងការចេះដឹងដ៏ច្រើន ដែលបានប្រទានឲ្យគេ ដោយព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ។

២០ មែនហើយ បន្ទាប់ពីបានទៅជាប្រជាជនដ៏សំណប់ជាខ្លាំងនៃព្រះ មែនហើយ បន្ទាប់ពីបានប្រោសប្រណីលើគ្រប់ទាំងសាសន៍ ទាំងពូជមនុស្ស ទាំងភាសា ទាំងប្រជាជនឯទៀត ក្រោយពីបានដឹងនូវកិច្ចការទាំងអស់ ស្របតាមការប៉ងប្រាថ្នាទាំងឡាយរបស់គេ និងសេចក្តីជំនឿ និងការអធិស្ឋានរបស់គេនូវអ្វីដែលបានកន្លងផុតទៅ អ្វីដែលមាន និងអ្វីដែលនឹងកើតឡើងក្នុងថ្ងៃមុខ។

២១ បានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយាងមកជួប បានសន្ទនាជាមួយនឹងពួកទេវតា ហើយបានឮសំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមករក ហើយមានវិញ្ញាណខាងការព្យាករណ៍ និងវិញ្ញាណនៃវិវរណៈ និងអំណោយទានជាច្រើនផង អំណោយទានខាងការនិយាយភាសា និងអំណោយទាននៃការផ្សាយសាសនា និងអំណោយទានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងអំណោយទានខាងការបកប្រែ

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

២២ មែនហើយ ហើយបន្ទាប់ពីបានព្រះទ្រង់ដោះលែងឲ្យរួចផុតពី ដែនដីយេរូសាឡឹម ដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ បន្ទាប់ពីបាន សង្គ្រោះឲ្យរួចពីអំណាត់អត់ និងពីជំងឺ និងពីភោគាគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយពួកគេមានកម្លាំងខ្លាំងពូកែនៅក្នុងចម្បាំង ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេ ត្រូវបំផ្លាញបង់ ត្រូវបាននាំឲ្យរួចផុតពីសេវកភាពច្រើនលើក ច្រើនគ្រា ហើយត្រូវបានរក្សាឲ្យគង់វង់ រហូតដល់ពេលឥឡូវនេះ ហើយពួកគេបានចម្រើនឡើង រហូតដល់គេមានទ្រព្យគ្រប់បែប យ៉ាង —

២៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាប្រជាជន នេះ ដែលបានទទួលពរជាច្រើនពីព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ បែរជាធ្វើ អំពើល្មើសផ្ទុយទៅនឹងពន្លឺ និងការចេះដឹងដែលគេមានទៅវិញ ខ្ញុំ សូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជានៅក្នុងករណីនេះថា បើសិនជាគេធ្លាក់ ទៅក្នុងអំពើល្មើស នោះពួកលេមីននឹងទ្រាំបានងាយជាងពួកគេ។

២៤ ត្បិតមើលចុះ ខសន្យាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ត្រូវបានឲ្យទៅ ពួកលេមីន តែខសន្យាទាំងនោះមិនឲ្យទៅអ្នកឡើយ បើសិនជាអ្នក រាល់គ្នាធ្វើអំពើល្មើស ត្បិតតើព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំបានសន្យាយ៉ាង ច្បាស់ ហើយដាក់ច្បាប់ដ៏តឹងរឹងថា បើសិនជា អ្នករាល់គ្នាបះបោរ ទាស់នឹងទ្រង់ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបំផ្លាញចោលឲ្យអស់រលីង ចេញពីផ្ទៃផែនដីនេះឬទេ?

២៥ ហើយឥឡូវ ដោយហេតុនេះថា ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវបំផ្លាញ បង់ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាត់ឲ្យទេវតារបស់ទ្រង់មករករាស្ត្រ ទ្រង់ជាច្រើនដង ដោយប្រកាសប្រាប់ពួកគេថា ពួកគេត្រូវចេញទៅ ហើយស្រែកប្រកាសដ៏ខ្លាំងដល់ប្រជាជននេះថា ៖ ចូររំប្រចិត្តចុះ ត្បិតនគរស្ថានសួគ៌នៅជិតដៃបង្កើយ។

២៦ ហើយនៅមិនយូរថ្ងៃប៉ុន្មានទេ នោះព្រះរាជបុត្រានៃព្រះនឹងយាង មកនៅក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ហើយសិរីល្អរបស់ទ្រង់ នឹងទៅជាសិរី ល្អរបស់ព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយនៃព្រះវរបិតា ពោរពេញទៅ ដោយព្រះគុណ សេចក្តីយុត្តិធម៌ និងសេចក្តីពិត ពោរពេញទៅ ដោយសេចក្តីអត់ធន់ សេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយសេចក្តីអត់ធ្មត់ ឆាប់ពួសម្រែករបស់រាស្ត្រទ្រង់ ហើយឆ្លើយតបដល់ពាក្យអធិស្ឋាន របស់គេផង។

២៧ ហើយមើលចុះ ទ្រង់នឹងយាងមកប្រោសលោះអស់អ្នកណា ដែលនឹងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកចំពោះការរំប្រចិត្ត ស្របតាមសេចក្តី ជំនឿជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់។

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

២៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នារៀបចំផ្លូវទទួលព្រះអម្ចាស់ចុះ ព្រោះពេលនោះនៅជិតដៃបង្កើត ដែលមនុស្សលោកទាំងអស់នឹង ច្រូតនូវរង្វាន់នៃកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ស្របតាមអ្វីៗដែលគេ បានប្រព្រឹត្ត — បើសិនជាពួកគេសុចរិត នោះពួកគេនឹងច្រូតយក សេចក្តីសង្គ្រោះដល់ព្រលឹងគេ ស្របតាមព្រះចេស្ដា និងការដោះ លែងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយបើសិនជាពួកគេអាក្រក់វិញ នោះ ពួកគេនឹងច្រូតយកសេចក្តីជាប់ទោសនៃព្រលឹងទាំងឡាយរបស់គេ ស្របតាមអំណាច និងការជាប់ឃុំឃាំងនៃអារក្ស។

២៩ ឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាសំឡេងនៃទេវតាស្រែកប្រកាសដល់ ប្រជាជន។

៣០ ហើយឥឡូវនេះ នែ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ព្រោះអ្នក រាល់គ្នាជាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នាគួរតែជាទីស្រឡាញ់ ហើយអ្នករាល់គ្នាគួរតែនាំមកនូវកិច្ចការទាំងឡាយ ដែលសមនឹង ការប្រែចិត្តដោយឃើញថា ចិត្តអ្នកបានរឹងទទឹងជាខ្លាំងទាំងនឹង ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយដោយឃើញថា អ្នករាល់គ្នាជាប្រជាជន មួយកំពុងតែរង្វេង ហើយធ្លាក់។

៣១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលខ្ញុំ អាណបម៉ា បាននិយាយពាក្យអស់ទាំងនេះហើយ មើលចុះ ប្រជាជន ក្រេវក្រោធនឹងខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំបានប្រាប់គេថា គេជាប្រជាជនមួយដែល មានចិត្តរឹងរូស ហើយក្បាលរឹង។

៣២ ហើយម្យ៉ាងទៀត ពីព្រោះខ្ញុំបានប្រាប់គេថា គេជាប្រជាជនមួយ ដែលរង្វេង ហើយធ្លាក់ផង នោះគេខឹងនឹងខ្ញុំ ហើយរកចាប់ខ្ញុំ ដើម្បី យកទៅដាក់គុក។

៣៣ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំទុកឲ្យពួក គេ ចាប់ខ្ញុំយកទៅដាក់គុកក្នុងពេលនោះឡើយ។

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាមូលេកបានចេញទៅ ឈរនៅខាងមុខ ហើយបានចាប់ផ្តើមផ្សាយប្រាប់ពួកគេផង។ ហើយឥឡូវនេះ ពាក្យពេចន៍របស់អាមូលេកពុំបានកត់ទុកទាំងអស់ ទេ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពាក្យពេចន៍នៃលោកមួយភាគ បានកត់ទុកក្នុងគម្ពីរនេះដែរ។

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivity of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

អាណម៉ា 10

- ១ ឥឡូវនេះ ពាក្យទាំងនេះគឺជាពាក្យដែលអាមូលេកបានផ្សាយប្រាប់ដល់ប្រជាជន ដែលនៅដែនដីអាំម៉ូណែហា ថា ៖
- ២ ខ្ញុំគឺអាមូលេក ជាកូនប្រុសរបស់គឺឌីដូណា ដែលជាកូនប្រុសរបស់អ៊ីសម៉ាអែល ដែលត្រូវជាកូនចៅរបស់អ៊ីមីណាដៃ គឺជាអ៊ីប៊ីណាដៃតែមួយនោះ ដែលបានបកប្រែអក្សរនៅលើជញ្ជាំងនៃព្រះវិហាររបស់វិស្វត្វ ដែលបានសរសេរដោយអង្គុលីនៃព្រះ។
- ៣ ហើយអ៊ីមីណាដៃ ជាពូជពង្សរបស់នីហ្វៃ គឺជាកូនប្រុសរបស់លីហៃ ដែលបានចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹមមក ដែលត្រូវជាពូជពង្សនៃម៉ាន៉ាសេ ដែលជាកូនប្រុសរបស់យ៉ូសែប ដែលត្រូវបានលក់ទៅស្រុកអេស៊ីប្ត ដោយស្នាដៃរបស់បងៗលោក។
- ៤ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំគឺជាមនុស្សម្នាក់ដ៏ពុំខ្លះមនុស្សរាប់អាននៅក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងអស់ ដែលស្គាល់ខ្ញុំទេ មែនហើយ មើលចុះ ខ្ញុំមានសាច់ញាតិ និងមិត្តជាច្រើន ហើយខ្ញុំក៏រកបានទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើន ដោយដៃដីឧស្សាហ៍របស់ខ្ញុំដែរ។
- ៥ ទោះជាមានការណ៍អស់ទាំងនេះក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំពុំដែលបានដឹងច្រើន អំពីផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ អំពីសេចក្តីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយ និងអំពីព្រះចេស្តាដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ដែរ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា ខ្ញុំមិនដែលបានដឹងច្រើននូវរឿងទាំងនេះ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំភាន់ច្រឡំ ព្រោះខ្ញុំបានឃើញច្រើនដងនូវការអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ និងព្រះចេស្តាដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ មែនហើយ ព្រមទាំងការរក្សាជីវិតនៃប្រជាជននេះទុកឲ្យបានគង់វង់ផង។
- ៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំបានធ្វើចិត្តរឹងរូសដែរ ត្បិតខ្ញុំត្រូវបានហៅជាច្រើនដង តែខ្ញុំធ្វើជាមិនឮ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបានដឹងអំពីការណ៍ទាំងនេះ តែខ្ញុំធ្វើជាមិនដឹង ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបានបះបោរទាស់នឹងព្រះនៅក្នុងសេចក្តីទុច្ចរិតនៃចិត្តខ្ញុំ រហូតដល់ថ្ងៃទីបួននៃខែទីប្រាំពីរនេះ ដែលនៅឆ្នាំទីដប់ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម។

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

៧ នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងតែធ្វើដំណើរទៅសួរសុខទុក្ខញាតិសន្តាន ដីជិតម្នាក់ មើលចុះ មានទេវតានៃព្រះអម្ចាស់មួយបានលេចមកឲ្យខ្ញុំ ឃើញ ហើយនិយាយថា ៖ អាមូលេកអើយ ចូរអ្នកត្រឡប់ទៅផ្ទះ អ្នកវិញចុះ ព្រោះអ្នកនឹងបានប្រទានអាហារដល់ព្យាការីនៃព្រះម្នាក់ មែនហើយ ជាមនុស្សបរិសុទ្ធម្នាក់ គឺជាអ្នកសំណប់នៃព្រះដែលបាន រើស គ្បិតលោកបានតមអាហារអស់ជាច្រើនថ្ងៃមកហើយ ពីព្រោះ តែអំពើបាបរបស់ប្រជាជននេះ ហើយលោកកំពុងតែឃ្នានអាហារ ហើយអ្នកត្រូវទទួលលោកចូលក្នុងផ្ទះអ្នក ហើយត្រូវឲ្យអាហារ លោកបរិភោគ ហើយលោកនឹងប្រទានពរដល់អ្នក និងគ្រួសារអ្នក ហើយព្រះពរនៃព្រះអម្ចាស់នឹងសណ្ឋិតលើអ្នក និងលើគ្រួសារ អ្នក។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានធ្វើតាមសំឡេងរបស់ ទេវតានោះ ហើយក៏ត្រឡប់មកផ្ទះខ្ញុំវិញ។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំ កំពុងតែធ្វើដំណើរមកផ្ទះវិញ នោះខ្ញុំបានជួបនឹងបុរស ដែលទេវតា បានប្រាប់ខ្ញុំ ថា ៖ អ្នកត្រូវទទួលចូលក្នុងផ្ទះអ្នក — ហើយមើលចុះ គឺជាបុរសដដែល ដែលធ្លាប់បាននិយាយទៅកាន់អ្នកអំពីកិច្ចការ ទាំងឡាយនៃព្រះ។

៩ ហើយទេវតានោះបានប្រាប់ខ្ញុំថា បុរសនោះជាមនុស្សបរិសុទ្ធ ម្នាក់ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំដឹងថា លោកជាមនុស្សបរិសុទ្ធមែន ពី ព្រោះទេវតានៃព្រះបានប្រាប់ថាដូច្នោះ។

១០ ហើយម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំដឹងថា ការណ៍ទាំងឡាយដែលអ្នកនោះបាន ធ្វើបន្ទាល់ គឺជាការពិត គ្បិតមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ប្រាកដដូច ជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ព្រមទាំងបានចាត់ឲ្យទេវតា របស់ទ្រង់មកសម្តែងការណ៍ទាំងនេះដល់ខ្ញុំ ហើយការណ៍នេះ ទ្រង់ បានធ្វើនៅពេលដែលអាណាម៉ាស្លាក់នៅក្នុងផ្ទះខ្ញុំ។

១១ គ្បិតមើលចុះ លោកបានប្រទានពរដល់គ្រួសារខ្ញុំ លោកបាន ប្រទានពរដល់ខ្ញុំ និងប្រពន្ធខ្ញុំ និងកូនចៅខ្ញុំ និងឪពុកខ្ញុំ និងក្រុម ញាតិរបស់ខ្ញុំ មែនហើយ គឺអស់ទាំងញាតិសន្តានរបស់ខ្ញុំ ក៏លោក បានប្រទានពរឲ្យដែរ ហើយព្រះពរនៃព្រះបានធ្លាក់មកលើយើង ស្របតាមពាក្យដែលលោកបានថ្លែង។

១២ ហើយឥឡូវនេះ កាលអាមូលេកបាននិយាយពាក្យទាំងនេះ ហើយ នោះប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមមានសេចក្តីអស្ចារ្យ ដោយ ឃើញថា មានសាក្សីលើសជាងមួយ ដែលបានធ្វើបន្ទាល់ អំពី ការណ៍ដែលពួកគេត្រូវចោទ ហើយអំពីការណ៍ទាំងឡាយ ដែលនឹង កើតឡើង ក្នុងពេលខាងមុខផង ស្របតាមវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ ដែលនៅក្នុងពួកគេ។

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

១៣ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែមានមនុស្សខ្លះនៅក្នុងចំណោម ពួកគេ ដែលចង់សួរអ្នកទាំងពីរ ក្រែងគេអាចប្រើកលល្បិច ដើម្បី ចាប់សម្តីអ្នកទាំងពីរ ក្រែងគេអាចរកទីទាស់នឹងអ្នកទាំងពីរនោះ ដើម្បីគេអាចប្រគល់អ្នកទាំងពីរទៅឲ្យចៅក្រមគេ យកទៅជំនុំជំរះ តាមច្បាប់ ហើយដើម្បីយកអ្នកទាំងពីរទៅសម្លាប់ ឬដាក់គុកចោល តាមទោសដែលគេអាចប្រឌិតឡើង ឬធ្វើជាសាក្សីទាស់នឹងអ្នក ទាំងពីរ។

១៤ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកដែលចង់បំផ្លាញអ្នកទាំងពីរនោះ គឺជាពួកមេធាវី ដែលបានជួល ឬបានតែងតាំងឡើងដោយប្រជាជន ដើម្បី អភិបាលច្បាប់នៅពេលជំនុំ ឬនៅក្នុងការជំនុំទោសឧក្រិដ្ឋរបស់ ប្រជាជននៅខាងមុខពួកចៅក្រម។

១៥ ឥឡូវនេះ ពួកមេធាវីទាំងនេះ បានរៀនចេះនូវការប្រសប់ និង ឧបាយកលទាំងអស់នៃប្រជាជន ហើយការណ៍នេះគឺដើម្បីធ្វើឲ្យគេ ស្ម័គ្រជំនាញក្នុងមុខរបរបស់គេ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចាប់ផ្តើមសួរអា មូលេក ក្រែងគេអាចធ្វើឲ្យលោកឆ្លើយខុសនឹងសម្តីខ្លួន ឬផ្ទុយនឹង ពាក្យដែលលោកបាននិយាយ។

១៧ ឥឡូវនេះ ពួកគេពុំបានដឹងថា អាមូលេកអាចដឹងនូវបំណងរបស់ គេនោះឡើយ។ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែល ពួកគេចាប់ផ្តើមសួរលោក នោះលោកបានយល់ដល់គំនិតរបស់គេ ហើយលោកបាននិយាយទៅគេថា ៖ នែ ពួកតំណាងមនុស្សទុច្ចរិត និងខូចអើយ គឺពួកមេធាវី និងពួកអ្នកមានពុត ត្បិតអ្នករាល់គ្នា កំពុងតែសាងមូលដ្ឋាននៃអារក្ស ព្រោះអ្នករាល់គ្នាកំពុង តែដាក់ អន្ទាក់ និងអង្កប់ ដើម្បីចាប់មនុស្សបរិសុទ្ធនៃព្រះទេតើ។

១៨ អ្នករាល់គ្នាកំពុងតែធ្វើផែនការ ដើម្បីបង្ខូចផ្លូវទាំងឡាយនៃពួក សុចរិត ហើយនាំសេចក្តីពិរោធនៃព្រះ ឲ្យធ្លាក់មកលើក្បាលអ្នក គឺ នាំមកនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ប្រជាជននេះទាំងស្រុង។

១៩ មែនហើយ ម៉ូសាយ ជាស្តេចចុងក្រោយបង្អស់របស់យើង កាលដែលទ្រង់ជិតប្រគល់នគរ តែគ្មានអ្នកណាដែលទ្រង់នឹង ប្រគល់សោះ ទើបបានឲ្យប្រជាជននេះអភិបាល ដោយសំឡេង របស់ខ្លួន មានបន្ទូលយ៉ាងច្បាស់ថា — មែនហើយ ទ្រង់បានមាន បន្ទូលយ៉ាងច្បាស់ថា បើដល់ពេលណាសំឡេងរបស់ប្រជាជនរើស យកសេចក្តីទុច្ចរិត បានន័យថា បើដល់ពេលណាដែលប្រជាជន ធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើល្មើស គឺពួកគេបានទុំសុស ដើម្បីបំផ្លិចបំផ្លាញ ចោលហើយ។

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

២០ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជំនុំជំរះយ៉ាង ត្រឹមត្រូវចំពោះអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក ទ្រង់ស្រែកប្រកាស ប្រាប់យ៉ាងជាក់ ដោយសំឡេងនៃពួកទេវតារបស់ទ្រង់ មករក ប្រជាជននេះថា ៖ ចូរអ្នកប្រែចិត្តចុះ ចូរប្រែចិត្តចុះ ព្រឹត្តិការណ៍ស្ថាន សួគ៌នៅជិតដៃបង្កើត។

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

២១ មែនហើយ ទ្រង់ស្រែកប្រាប់យ៉ាងជាក់ ដោយសំឡេងនៃពួក ទេវតារបស់ទ្រង់ថា ៖ យើងនឹងចុះមកក្នុងចំណោមមនុស្សយើង ដោយសេចក្តីពិត និងសេចក្តីយុត្តិធម៌នៅក្នុងដៃយើង។

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

២២ មែនហើយ ហើយខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាពុំដោយសារការ អធិស្ឋានទាំងឡាយនៃពួកសុចរិត ដែលនៅលើដៃនៃដីឥឡូវនេះទេ នោះអ្នករាល់គ្នាច្បាស់ជាឥឡូវនេះត្រូវពិនិត្យពិច័យ ដោយការបំផ្លិច បំផ្លាញទាំងស្រុងទៅហើយ ទោះពុំត្រូវបំផ្លាញដោយទឹកជំនន់ ដូច ប្រជាជនក្នុងជំនាន់លោកណូអេក្តី គង់តែនឹងត្រូវបំផ្លាញដោយ អំណាចអត់ ដោយជំងឺអាសន្នរោគ និងដោយដាវដែរ។

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

២៣ តែដោយសារការអធិស្ឋានទាំងឡាយនៃពួកសុចរិត ទើបអ្នក រាល់គ្នាត្រូវបាននៅរស់ ឥឡូវនេះ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នក រាល់គ្នាបណ្តេញពួកសុចរិតចេញពីចំណោមអ្នក ខណៈនោះ ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់នឹងពុំទប់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ឡើយ តែនៅក្នុងសេចក្តី ពិរោធដ៏ខ្លាំងរបស់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងមកទាស់នឹងអ្នក ខណៈនោះ អ្នក នឹងត្រូវវាយដោយអំណាចអត់ ដោយជំងឺអាសន្នរោគ និងដោយដាវ ឯពេលនោះជិតមកដល់ហើយ លើកលែងអ្នកប្រែចិត្ត។

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

២៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនខឹងនឹង អាមូលេកកាន់តែខ្លាំងឡើង ហើយពួកគេបានស្រែកថា ៖ អ្នកនេះ បានជេរប្រមាថដល់ច្បាប់ទាំងឡាយរបស់យើងដែលត្រឹមត្រូវ និង ដល់ពួកមេធាវីដ៏ឃ្លាស់វៃរបស់យើង ដែលយើងបានរើសតាំង ឡើង។

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

២៥ តែអាមូលេកបានលាតដៃលោក ហើយស្រែកជាខ្លាំងទៅគេថា ៖ នែ ពួកតំណាមនុស្សទុច្ចរិត និងខូចអើយ ហេតុអ្វីបានជាត្រូវអារក្ស សាតាំងក្តាប់ដាច់នូវដួងចិត្តរបស់អ្នកដូច្នេះ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នក បណ្តោយខ្លួនឲ្យមានអំណាចមកលើអ្នក ធ្វើឲ្យអ្នកងងឹតភ្នែក ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកយល់ពាក្យទាំងឡាយ ដែលបាននិយាយតាមការពិត ទៅវិញ?

But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

២៦ ត្បិតមើលចុះ តើខ្ញុំបានធ្វើបន្ទាល់ទាស់នឹងច្បាប់របស់អ្នកឬ? អ្នក រាល់គ្នាមិនយល់ទេ អ្នករាល់គ្នានិយាយថា ខ្ញុំបាននិយាយទាស់នឹង ច្បាប់អ្នកទៅវិញ តែខ្ញុំពុំបានធ្វើយ៉ាងនោះទេ តែខ្ញុំបាននិយាយក្នុង ការគាំទ្រដល់ច្បាប់របស់អ្នក ដើម្បីកាត់ទោសដល់អ្នកវិញទេតើ។

For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

២៧ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា មូលដ្ឋាននៃការ បំផ្លិចបំផ្លាញប្រជាជននេះ បានចាប់ផ្តើមសាងឡើង ដោយអំពើដ៏ ឥតសុចរិតរបស់ពួកមេធាវី និងពួកចៅក្រមរបស់អ្នក។

And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

២៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអមូលេក បាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះប្រជាជនបានស្រែកទាស់ នឹងលោកថា ៖ ឥឡូវនេះ យើងដឹងថា មនុស្សនេះជាកូននៃអារក្ស ព្រោះវាបានកុហកដល់យើង ព្រោះវាបាននិយាយទាស់នឹងច្បាប់ របស់យើង។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ វានិយាយថា វាមិនបាននិយាយទាស់ នឹងច្បាប់របស់យើងទេ។

And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

២៩ ហើយម្យ៉ាងទៀត វាបានបង្ហាត់ដល់ពួកមេធាវីរបស់យើង និងពួក ចៅក្រមរបស់យើង។

And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកមេធាវីបានបញ្ចូលទៅ ក្នុងចិត្តប្រជាជនថា គេត្រូវចាំការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីទាស់នឹង លោក។

And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

៣១ ហើយនៅក្នុងចំណោមពួកគេ មានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ ស៊ីអេ សរ៉ុម។ ឥឡូវនេះ មនុស្សនេះគឺជាអ្នកដឹកមុខគេ ក្នុងការចោទ ប្រកាន់អមូលេក និងអាលម៉ា គាត់ជាអ្នកជំនាញការបំផុតម្នាក់ក្នុង ចំណោមពួកគេ ដោយមានកិច្ចការទាក់ទងជាច្រើនក្នុងចំណោម ប្រជាជន។

And there was one among them whose name was Zeetzrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

៣២ ឥឡូវនេះ គោលបំណងរបស់ពួកមេធាវីទាំងនេះ គឺស្វែងរកកម្រៃ ដល់ខ្លួន ហើយគេបានកម្រៃ ស្របតាមមុខរបររបស់ពួកគេ។

Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

អាណាម៉ា 11

- ១ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យនៃប្លង់ម៉ូសាយ បានចែងថា ជនគ្រប់រូបដែលជាចៅក្រមនៃច្បាប់ ឬក៏អស់អ្នកណាដែលត្រូវបានតែងតាំងឡើងជាចៅក្រម នឹងទទួលបានឈ្នួល តាមពេលវេលា ដែលគេបានធ្វើការជំនុំជំរះដល់ពួកអ្នកដែលបាននាំមកចំពោះមុខគេ ដើម្បីជំនុំជំរះនោះ។
- ២ ឥឡូវនេះ បើសិនជាមនុស្សម្នាក់ជំពាក់អ្នកផ្សេងទៀត ហើយជននោះពុំសងបំណុលនោះទេ ហើយត្រូវគេប្តឹងទៅដល់ចៅក្រម ហើយចៅក្រមអនុវត្តអំណាច ហើយចាត់ពួកភ្នាក់ងារឲ្យទៅនាំជននោះមកចំពោះចៅក្រម ហើយចៅក្រមក៏ជំនុំជំរះជននោះតាមច្បាប់ និងភស្តុតាងទាំងឡាយ ដែលបានយកមកទាស់នឹងជននោះ ហើយដោយហេតុនេះ ជននោះត្រូវបង្ខំឲ្យសងនូវអ្វីៗ ដែលខ្លួនជំពាក់គេ បើពុំសងទេ នោះនឹងត្រូវរឹបយកទ្រព្យសម្បត្តិ ឬក៏ត្រូវបណ្តេញចេញពីចំណោមពួកប្រជាជន ដូចជាចោរលួច និងចោរប្លន់។
- ៣ ហើយចៅក្រមទទួលបានឈ្នួលតាមពេលវេលារបស់ខ្លួន — មាសមួយស៊ីណាញសម្រាប់មួយថ្ងៃ ឬប្រាក់មួយស៊ីនុម ដែលស្មើទៅនឹងមាសមួយស៊ីណាញ ហើយនេះគឺស្របតាមច្បាប់ដែលបានចែងទុក។
- ៤ ឥឡូវនេះ គឺជាឈ្មោះមាស និងប្រាក់ផ្សេងៗ តាមតម្លៃវា។ ឯឈ្មោះទាំងនេះត្រូវបានដាក់ដោយពួកសាសន៍នីហ្វេ ព្រោះពួកគេ ពុំបានគិតតាមរបៀបពួកសាសន៍យូដា ដែលនៅក្រុងយេរូសាឡឹមទេ ហើយពួកគេក៏ពុំវាស់តាមរបៀបពួកសាសន៍យូដាដែរ ប៉ុន្តែពួកគេបានកែប្រែការគិតគូររបស់ពួកគេ និងការវាស់របស់ពួកគេ ស្របទៅនឹងគំនិត និងកាលៈទេសៈ នៃប្រជាជនគ្រប់ជំនាន់ រហូតមកដល់រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ដែលបានបង្កើតឡើង ដោយស្តេចម៉ូសាយ។
- ៥ ឥឡូវនេះ ការគិតគូរបានស្គាល់ដូចតទៅនេះ — មាសមួយស៊ីណាញ មាសមួយស៊ីអុន មាសមួយស៊ីម និងមាសមួយលិមណា។
- ៦ ប្រាក់មួយស៊ីនុម ប្រាក់មួយអំណូរ ប្រាក់មួយអែសរុម និងប្រាក់មួយអុនតៃ។
- ៧ ប្រាក់មួយស៊ីនុមស្មើនឹងមាសមួយស៊ីណាញ ឯណាមួយក៏ស្មើនឹងស្រូវខ្ទឹមមួយរង្វាល់ ហើយក៏ស្មើនឹងមួយរង្វាល់នៃគ្រាប់ធញ្ញជាតិគ្រប់មុខ។
- ៨ ឥឡូវនេះ ចំនួនមាសមួយស៊ីអុន មានតម្លៃស្មើនឹងពីរស៊ីណាញ។
- ៩ ហើយមាសមួយស៊ីម មានតម្លៃស្មើនឹងពីរស៊ីអុន។
- ១០ ហើយមាសមួយលិមណា មានតម្លៃស្មើនឹងចំនួនទាំងអស់នោះ ឬក៏រួមមក។

Alma 11

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

And a limnah of gold was the value of them all.

១១ ហើយប្រាក់មួយអំណូរស្មើនឹងពីរស៊ីនុម។

១២ ហើយប្រាក់មួយអែសរុមស្មើនឹងបួនស៊ីនុម។

១៣ ហើយមួយអុនតែស្មើនឹងវត្តទាំងអស់នោះបូករួមមក។

១៤ ឥឡូវនេះ នេះហើយជាតម្លៃនៃលេខតូចជាងក្នុងក្បួនរាប់របស់ គេ—

១៥ មួយស៊ីបឡុនស្មើនឹងកន្លះស៊ីនុម ហេតុដូច្នេះហើយ មួយស៊ីបឡុន ស្មើនឹងកន្លះរង្វាល់ស្រូវឱក។

១៦ ហើយមួយស៊ីបលុមស្មើនឹងកន្លះស៊ីបឡុន។

១៧ ហើយមួយលេអាស្មើនឹងកន្លះស៊ីបលុម។

១៨ ឥឡូវនេះ នេះហើយជាលេខរបស់គេ ស្របតាមក្បួនរាប់របស់ គេ។

១៩ ឥឡូវនេះ មានមួយអានទីអុនស្មើនឹងបីស៊ីបឡុន។

២០ ឥឡូវនេះ ក្នុងគោលបំណងចង់បានកម្រៃតែប៉ុណ្ណោះ ពីព្រោះពួក គេទទួលបានប្រាក់ខែតាមមុខការ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាក់រុក ឲ្យប្រជាជនឈ្នោះវាយតប់គ្នា ហើយមានការច្របូកច្របល់ និង អំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចមានការធ្វើច្រើនថែម ឡើងទៀត ដើម្បីពួកគេអាចរកប្រាក់បានតាមបណ្តឹងទាំងឡាយ ដែលគេបានប្តឹង ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាក់រុកឲ្យប្រជាជន ទាស់នឹងអាណាម៉ា និងអាមូលេក។

២១ ហើយស៊ីអែសរុមនេះឯងបានចាប់ផ្តើមចោទសួរអាមូលេកថា ៖ តើអ្នកនឹងឆ្លើយនូវសំណួរបន្តិចបន្តួច ដែលខ្ញុំនឹងសួរអ្នកឬទេ? ឥឡូវ នេះ ស៊ីអែសរុម ជាមនុស្សដែលស្មាត់ជំនាញនឹងមធ្យោបាយទាំង ឡាយនៃអារក្ស ដើម្បីគាត់អាចបំផ្លាញចោលនូវអ្វីៗដែលល្អ ហេតុ ដូច្នេះហើយ គាត់បាននិយាយទៅកាន់អាមូលេកថា ៖ តើអ្នកនឹង ឆ្លើយនូវសំណួរទាំងឡាយដែលខ្ញុំនឹងសួរអ្នកឬទេ?

២២ ហើយអាមូលេកបានតបទៅគាត់ថា ៖ មែនហើយ បើសិនជា ស្របតាមព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ គ្បិតខ្ញុំនឹងពុំ និយាយអ្វីដែលផ្ទុយនឹងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ឡើយ។ ហើយ ស៊ីអែសរុមបាននិយាយទៅលោកថា ៖ មើលចុះ នេះគឺប្រាក់ ប្រាំមួយអុនតែ ហើយខ្ញុំនឹងប្រគល់ប្រាក់ទាំងអស់នេះដល់អ្នក បើ សិនជាអ្នកព្រមបដិសេធថា គ្មានព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតឡើយនោះ។

២៣ ឥឡូវនេះ អាមូលេកបាននិយាយថា ៖ តែ កូននៃស្ថាននរកអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមកលួងលួងខ្ញុំ? តើអ្នកដឹងទេថា ពួកសុចរិតពុំដែល បណ្តោយតាមការលួងលួងបែបនេះឡើយ?

២៤ តើអ្នកជឿថាគ្មានព្រះឬ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទេ អ្នកដឹងថា មាន ព្រះមួយអង្គពិត ប៉ុន្តែអ្នកស្រឡាញ់ប្រយោជន៍ជាងព្រះអង្គ។

And an amnor of silver was as great as two senums.

And an ezrom of silver was as great as four senums.

And an onti was as great as them all.

Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—

A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.

And a shiblum is a half of a shiblon.

And a Leah is the half of a shiblum.

Now this is their number, according to their reckoning.

Now an antion of gold is equal to three shiblons.

Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.

And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?

And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord. And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.

Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?

Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

២៥ ហើយឥឡូវនេះ អ្នកបានកុហកដល់ខ្ញុំនៅចំពោះព្រះ។ អ្នកបាន និយាយមកខ្ញុំថា — មើលចុះ នេះគឺប្រាំមួយអុនតែ ដែលមានតម្លៃ យ៉ាងច្រើន ខ្ញុំនឹងឲ្យដល់អ្នក — តែនៅពេលនោះ នៅក្នុងចិត្តរបស់ អ្នក អ្នកពុំចង់ឲ្យខ្ញុំទេ ហើយអ្នកមានបំណងចង់ឲ្យខ្ញុំបដិសេធព្រះដ៏ ពិត ហើយមានព្រះជន្មរស់នៅតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីអ្នកអាចមានហេតុ នឹងបំផ្លាញខ្ញុំទេតើ? ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ សម្រាប់អំពើអាក្រក់ ដ៏ធំនេះ អ្នកនឹងបានទទួលរង្វាន់ហើយ។

២៦ ហើយស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយទៅលោកថា ៖ តើអ្នកនិយាយថា មានព្រះមួយអង្គដ៏ពិត ហើយមានព្រះជន្មរស់នៅឬ?

២៧ ហើយអាមូលេកបានឆ្លើយថា ៖ មែនហើយ មានព្រះមួយអង្គដ៏ ពិត ហើយមានព្រះជន្មរស់នៅ។

២៨ ឥឡូវនេះ ស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយថា ៖ តើមានព្រះច្រើនជាង មួយអង្គឬ?

២៩ ហើយលោកបានឆ្លើយថា ៖ ទេ។

៣០ ឥឡូវនេះ ស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយទៅលោកទៀតថា ៖ ហេតុដូច ម្តេចក៏អ្នកដឹងរឿងទាំងនេះ?

៣១ ហើយលោកបានឆ្លើយថា ៖ ទេវតាមួយបានប្រាប់រឿងនោះឲ្យខ្ញុំ ដឹង។

៣២ ហើយស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយទៀតថា ៖ តើនរណាទៅដែលនឹង យាងមក? ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែនទេ?

៣៣ ហើយលោកបានតបទៅគាត់ថា ៖ មែនហើយ។

៣៤ ហើយស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយទៀតថា ៖ តើព្រះអង្គនឹង ជួយសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ពួក គេឬ? ហើយអាមូលេកបានឆ្លើយ ហើយតបទៅគាត់ថា ៖ ខ្ញុំសូម ប្រាប់អ្នកថា ព្រះអង្គនឹងពុំធ្វើដូច្នោះឡើយ គ្រឿងព្រះអង្គពុំអាច បដិសេធពាក្យរបស់ព្រះអង្គបានឡើយ។

៣៥ ឥឡូវនេះ ស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយទៅប្រជាជនថា ៖ សូមអ្នក រាល់គ្នាចាំនូវរឿងទាំងនេះចុះ ព្រោះមនុស្សនេះបានពោលថា មាន ព្រះតែមួយអង្គប៉ុណ្ណោះ ក៏ប៉ុន្តែលោកបានថា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នឹងយាងមក ប៉ុន្តែព្រះអង្គនឹងពុំសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ឡើយ — ហាក់ដូចជាខ្លួនលោកមានសិទ្ធិអំណាចបញ្ជាដល់ព្រះ ដូច្នោះ។

៣៦ ឥឡូវនេះ អាមូលេកបានតបទៅគាត់ទៀតថា ៖ មើលចុះ អ្នក កុហកទេ ព្រោះអ្នកបាននិយាយថា ខ្ញុំនិយាយបដិសេធជាខ្ញុំមានសិទ្ធិ អំណាចនឹងបញ្ជាដល់ព្រះវិញ ពីព្រោះខ្ញុំបាននិយាយថា ព្រះអង្គនឹង ពុំសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ទេតើ។

And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

And he answered, No.

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

And he said: An angel hath made them known unto me.

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

And he said unto him, Yea.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

៣៧ ហើយខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកទៀតថា ព្រះអង្គពុំអាចសង្គ្រោះពួកគេក្នុង អំពើបាបទាំងឡាយរបស់ពួកគេបានឡើយ គ្រឿងខ្ញុំពុំអាចបដិសេធ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គបានទេ ហើយព្រះអង្គទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ថា គ្មានអ្វីដែលឥតស្អាតអាចគ្រងនគរស្ថានសួគ៌ទុកជាមរតក បាន ឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ តើធ្វើដូចម្តេចឲ្យអ្នករាល់គ្នានឹងសង្គ្រោះ បាន លើកលែងតែអ្នកគ្រងនគរស្ថានសួគ៌ទុកជាមរតកជាមុនសិន? ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងពុំអាចបានសង្គ្រោះ ក្នុងអំពើបាប ទាំងឡាយរបស់អ្នកឡើយ។

៣៨ ឥឡូវនេះ ស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយទៅលោកទៀតថា ៖ តើព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះ គឺជាព្រះវរបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចឬ?

៣៩ ហើយអាមូលេកបានតបទៅគាត់ថា ៖ មែនហើយ ព្រះអង្គ គឺជា ព្រះវរបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចតែមួយនៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី និងរបស់សព្វសារពើនៅលើនោះទាំងអស់ ព្រះអង្គជាដើមដំបូង និងជាចុង គឺជាមុន និងជាចុងក្រោយបង្អស់។

៤០ ហើយព្រះអង្គនឹងយាងមកលោកិយ ដើម្បីមកប្រោសលោះ រាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គនឹងទទួលដាក់លើព្រះអង្គនូវអំពើ រំលងទាំងឡាយនៃអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះនាមព្រះអង្គ គឺ ពួកគេនេះហើយដែលនឹងមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយ គ្មាន សេចក្តីសង្គ្រោះនឹងមកដល់អ្នកណាផ្សេងឡើយ។

៤១ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកទុច្ចរិតនឹងនៅដូច្នោះ ហាក់ដូចជាគ្មានការ ប្រោសលោះបានកើតឡើង លើកលែងតែការបន្តរន្ធរចំណងទាំង ឡាយនៃសេចក្តីស្លាប់ប៉ុណ្ណោះ គ្រឿតមើលចុះ ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ កាលមនុស្សទាំងអស់នឹងរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយឈរនៅ ចំពោះព្រះ ហើយទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយ ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត។

៤២ ឥឡូវនេះ មានសេចក្តីស្លាប់មួយដែលហៅថា សេចក្តីស្លាប់ខាង សាច់ឈាម ហើយការសុគតនៃព្រះគ្រីស្ទនឹងផ្តាច់ចំណងទាំង ឡាយនៃសេចក្តីស្លាប់ខាងសាច់ឈាមនេះ ដើម្បីឲ្យមនុស្សទាំង អស់អាចបានរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់ខាងសាច់ឈាមនេះ។

៤៣ វិញ្ញាណ និងរូបកាយនឹងផ្គុំគ្នាជាថ្មីក្នុងប្រាណដ៏ល្អឥតខ្ចោះ អរយវៈទាំងអស់នឹងត្រូវបានផ្គុំគ្នាវិញដោយត្រឹមត្រូវ ដូចជារូបរាង យើងក្នុងពេលនេះដែរ ហើយយើងនឹងបាននាំទៅឈរនៅចំពោះ ព្រះ ដោយដឹងនូវអ្វីៗដូចជាយើងដឹងក្នុងពេលឥឡូវនេះ ហើយនឹង នឹកឃើញឡើងវិញយ៉ាងជាក់ច្បាស់នូវអស់ទាំងទោសកំហុសរបស់ យើង។

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

៤៤ ឥឡូវនេះ ការសាងឡើងវិញនេះ នឹងកើតឡើងដល់មនុស្សទាំងអស់ ទាំងចាស់ទាំងក្មេង ទាំងបាវតេ និងអ្នកសេរី ទាំងប្រុស ទាំងស្រី ទាំងពួកទុច្ចរិត និងពួកសុចរិត ហើយសូម្បីតែសក់មួយសរសៃ នៅលើក្បាលពួកគេក៏ពុំបាត់ផង អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងនឹងបានប្រោសឡើងវិញ ជារូបរាងដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ដូចជាក្នុងពេលឥឡូវនេះ ឬនៅក្នុងរូបកាយដែរ ហើយនឹងបាននាំមក ហើយហៅឲ្យឆ្លើយខាងមុខ វេទិកានៃព្រះគ្រីស្ទដ៏ជាព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវរបិតាដ៏ជាព្រះ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចតែមួយ ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ដើម្បីឲ្យឃើញថា ពួកគេល្អ ឬក៏ពួកគេអាក្រក់។

៤៥ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកអំពីសេចក្តីស្លាប់នៃរូបកាយ ដែលរមែងស្លាប់ និងព្រមទាំងអំពីដំណើររស់ឡើងវិញនៃរូបកាយ ដែលរមែងស្លាប់ដែរ។ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា រូបកាយដែលរមែងស្លាប់នេះ នឹងត្រូវបានប្រោសទៅជារូបកាយអមត គឺប្រោសពីសេចក្តីស្លាប់ ដែលជាសេចក្តីស្លាប់ដំបូងឲ្យមានជីវិតឡើងវិញ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេស្លាប់ទៀតឡើយ វិញ្ញាណរបស់ពួកគេនឹងមករួមជាមួយនឹងរូបកាយពួកគេវិញ ហើយពុំអាចបែកគ្នាបានទៀតឡើយ ម៉្លោះហើយ រូបរាងទាំងមូលនឹងក្លាយទៅជារូបរាងខាងវិញ្ញាណ ហើយអមត ដើម្បីកុំឲ្យគេអាចឃើញការពុករលួយទៀតឡើយ។

៤៦ ឥឡូវនេះ កាលអមូលេកបានបញ្ចប់ពាក្យទាំងនេះហើយ នោះប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមមានការអស្ចារ្យជាខ្លាំង ឯស៊ីអែសរ៉ុមក៏បានចាប់ផ្តើមញ័ររន្ធត់ដែរ។ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ពាក្យពេចន៍របស់អមូលេកទៅ ឬក៏នេះគឺជាអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានកត់ទុក។

Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

អាណម៉ា 12

- ១ ឥឡូវនេះ អាណម៉ា ដោយបានឃើញថា ពាក្យសម្តីរបស់អាមូលេក បានធ្វើឲ្យស៊ីអែសរ៉ុមបាត់មាត់ ព្រោះលោកឃើញថា អាមូលេក បានចាប់គាត់នៅត្រង់ចំណុច ដែលគាត់ភូតកុហក ហើយបញ្ឆោត ដើម្បីបំផ្លាញអាមូលេក ហើយដោយបានឃើញថា គាត់បានចាប់ ផ្តើមញ្ជីរន្ធត់ដោយដឹងនូវកំហុសរបស់ខ្លួន ទើបអាណម៉ាបើកមាត់ លោក ហើយបានចាប់ផ្តើមនិយាយទៅកាន់គាត់ ហើយដើម្បី បញ្ជាក់នូវពាក្យសម្តីរបស់អាមូលេក ហើយដើម្បីពន្យល់រឿងទាំង អស់ឲ្យបានជ្រៅជ្រះតទៅទៀត ឬក៏ដើម្បីលាតត្រដាងតទៅទៀត នូវទុក្ខទាំងឡាយ ដែលអាមូលេកបាននិយាយមកហើយ នោះ។
- ២ ឥឡូវនេះ ពាក្យសម្តីដែលអាណម៉ាបាននិយាយ ទៅកាន់ស៊ីអែ សរ៉ុម នោះប្រជាជននៅជុំវិញបានស្តាប់ឮ គួរតែមានហ្វូងមនុស្សដ៏ មហិមា ហើយលោកបាននិយាយដូច្នោះថា ៖
- ៣ ឥឡូវនេះ ស៊ីអែសរ៉ុម ដោយបានឃើញថា អ្នកត្រូវគេចាប់បាននូវ ការកុហក និងកលល្បិចអ្នកហើយ គួរតែអ្នកមិនត្រឹមតែកុហកដល់ មនុស្សលោកតែប៉ុណ្ណោះទេ តែអ្នកថែមទាំងបានកុហកដល់ព្រះ ទៀត គួរតែមើលចុះ ព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបនូវអស់ទាំងគំនិតរបស់អ្នក ហើយអ្នក ក៏ឃើញថា ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យយើងដឹង នូវគំនិតរបស់អ្នកដែរ
- ៤ ហើយអ្នកឃើញថាយើងដឹងថា ផែនការរបស់អ្នកជាផែនការ មួយដ៏ល្អិតណាស់ ប្រៀបបានទៅនឹងភាពល្អិតល្អន់នៃអារក្ស សម្រាប់កុហក ហើយបោកបញ្ឆោតប្រជាជននេះ ដើម្បីអ្នកអាចចាក់ រុកឲ្យគេទាស់នឹងយើង ដើម្បីឲ្យគេបណ្តោះបង្គាប់យើង ហើយ បណ្តេញយើងចេញ។
- ៥ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាផែនការនៃមារសត្រូវរបស់អ្នក ហើយវាបាន ប្រើថាមពលរបស់វានៅក្នុងអ្នក។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកចាំថា អ្វី ដែលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នក គឺខ្ញុំនិយាយទៅកាន់មនុស្សទាំងអស់ ដែរ។
- ៦ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នាថា នេះគឺជាអន្ទាក់ មួយនៃមារសត្រូវ ដែលវាបានដាក់ដើម្បីចាប់ប្រជាជននេះ ប្រយោជន៍វាអាចនាំអ្នករាល់គ្នាឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងការត្រួតត្រារបស់វា ដើម្បីវាអាចចង់រុំអ្នកនៅក្នុងច្រវាក់ទាំងឡាយរបស់វា ប្រយោជន៍វា អាចចង់អ្នកឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ច ស្របតាមអំណាចនៃការជាប់ឃុំយ៉ាងរបស់វា។

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

៧ ឥឡូវនេះ កាលអាលម៉ាបានពោលនូវពាក្យទាំងនេះហើយ នោះ ស៊ីអែសរ៉ុមបានចាប់ផ្ដើមញ័ររន្ធត់ថែមឡើង គ្បិតគាត់ត្រូវបានបរិវត្ត កាន់តែច្រើនឡើងៗអំពីព្រះចេស្ដានៃព្រះ ហើយគាត់ក៏ត្រូវបាន បរិវត្តថា អាលម៉ា និងអាមូលេកបានដឹងអំពីគាត់ គ្បិតគាត់ត្រូវបាន បរិវត្តថា អ្នកទាំងពីរដឹងនូវគំនិត និងបំណងនៅក្នុងចិត្តគាត់ ព្រោះ អ្នកទាំងពីរបានទទួលនូវអានុភាព ដែលគេអាចដឹងនូវរឿងទាំងនេះ ស្របតាមវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍។

៨ ហើយស៊ីអែសរ៉ុមក៏ចាប់ផ្ដើមសួរគេដោយចិត្តព្យាយាម ដើម្បី គាត់អាចដឹងអំពីនគរព្រះទៀត។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅអាល ម៉ាថា ៖ តើកាលអាមូលេកបាននិយាយអំពីដំណើររស់ឡើងវិញនៃ មនុស្សស្លាប់ ហើយមនុស្សទាំងអស់នឹងក្រោកពីស្លាប់ឡើងវិញ ទាំងពួកសុចរិត និងពួកឥតសុចរិត ហើយនឹងត្រូវបាននាំទៅឈរ នៅចំពោះព្រះ ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយ ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត នោះមានន័យយ៉ាងណា?

៩ ហើយឥឡូវនេះ អាលម៉ាបានចាប់ផ្ដើមអធិប្បាយរឿងទាំងនេះ ដល់គាត់ថា ៖ មានមនុស្សជាច្រើនដែលបានប្រទានឲ្យដឹងនូវ សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែគេបានទទួលបញ្ហាយ៉ាងតឹងរឹងថា គេពុំត្រូវប្រាប់នរណាឲ្យ សោះ លើកលែងតែមួយភាគនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ដែលព្រះ អង្គបានប្រទានដល់កូនចៅមនុស្ស ស្របតាមការយកចិត្តទុកដាក់ និងការព្យាយាមរបស់គេចំពោះព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ។

១០ ហេតុដូច្នេះហើយ នរណាដែលធ្វើចិត្តរឹងរូស អ្នកនោះហើយ ដែលនឹងទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គមួយភាគតិចប៉ុណ្ណោះ ឯ នរណាដែលពុំធ្វើចិត្តរឹងរូសទេ អ្នកនោះហើយដែលនឹងបានទទួល ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គមួយភាគច្រើនជាង រហូតដល់អ្នកនោះអាច ដឹងនូវសេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ រហូតដល់អ្នកនោះដឹង គ្រប់សេចក្ដី។

១១ ហើយពួកអ្នកណាដែលធ្វើចិត្តរឹងរូស ពួកគេនោះហើយដែលនឹង ទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គមួយភាគតិច រហូតដល់ពួកគេពុំអាច ដឹងអំពីការអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គបានឡើយ ហើយ ខណៈនោះ ពួកគេនឹងត្រូវអារក្សចាប់ឃុំឃាំង ហើយដឹកនាំតាម អំពើចិត្តរបស់វាទៅកាន់សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញ។ ឥឡូវនេះ នេះហើយ ជាន័យនៃពាក្យថា ច្រវាក់ទាំងឡាយនៃស្ថាននរក។

១២ ហើយអាមូលេកបាននិយាយយ៉ាងជាក់ច្បាស់ អំពីសេចក្ដីស្លាប់ និងអំពីការក្រោកឡើងពីភាពរមែងស្លាប់ទៅរកអមតភាព ហើយ អំពីការនាំទៅមុខវេទិកានៃព្រះ ដើម្បីនឹងទទួលការជំនុំជំរះ ស្រប តាមកិច្ចការទាំងឡាយដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត។

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

១៣ ខណៈនោះ បើសិនជាយើងបានធ្វើចិត្តរឹងរូស មែនហើយ បើសិនជាយើងបានធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងព្រះបន្ទូល ដរាបដល់ពុំអាចរកឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងយើងទេ ខណៈនោះស្ថានភាពរបស់យើងគឺគួរឲ្យស្ងែងខ្លាច ព្រោះគ្រានោះហើយដែលយើងនឹងត្រូវជាប់ទោស។

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, inso-much that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

១៤ ត្បិតពាក្យសម្តីរបស់យើងនឹងកាត់ទោសយើង មែនហើយ កិច្ចការរបស់យើងទាំងអស់នឹងកាត់ទោសយើង យើងនឹងពុំអាចបានឃើញថាឥតទោសឡើយ ឯគំនិតរបស់យើង ក៏នឹងកាត់ទោសយើងដែរ ហើយនៅក្នុងស្ថានភាពដ៏គួរស្ងែងខ្លាចនេះ យើងពុំហ៊ានងើបមើលទៅព្រះទេ តែយើងនឹងមានសេចក្តីរីករាយ បើសិនជាយើងអាចបញ្ជាឲ្យថ្ម និងភ្នំទាំងឡាយរលំមកលើយើង ដើម្បីបិទបាំងយើងពីវត្តមានរបស់ទ្រង់វិញ។

For our words will condemn us; yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

១៥ ប៉ុន្តែការណ៍នេះ ពុំអាចកើតឡើងបានទេ យើងត្រូវតែមកកលរនៅចំពោះព្រះអង្គនៅក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់ និងក្នុងព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ និងក្នុងឥទ្ធិប្បិទ្ធិប្បទានភាព និងអំណាចរបស់ទ្រង់ ហើយទទួលស្គាល់ចំពោះសេចក្តីខ្មាសរៀនរបស់យើងដ៏អស់កល្បជានិច្ចថា សេចក្តីជំនុំជំរះទាំងអស់របស់ទ្រង់ គឺសុទ្ធតែត្រឹមត្រូវ ថាព្រះអង្គមានសេចក្តីយុត្តិធម៌ ក្នុងការងារទាំងអស់របស់ព្រះអង្គ ហើយថា ព្រះអង្គប្រកបដោយសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់កូនចៅមនុស្ស ហើយថា ព្រះអង្គមានគ្រប់ព្រះចេស្ដា ដើម្បីជួយសង្គ្រោះមនុស្សគ្រប់រូបដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ ហើយនាំមកនូវផលដែលសមនឹងសេចក្តីប្រេចចិត្ត។

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

១៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ខណៈនោះ សេចក្តីស្លាប់នឹងមកដល់ គឺជាសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ ដែលជាសេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ ខណៈនោះហើយគឺជាពេលវេលា ដែលអស់អ្នកណាដែលស្លាប់ក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ដែលជាសេចក្តីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម នោះនឹងស្លាប់ផ្នែកសេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណផងដែរ មែនហើយ អ្នកនោះនឹងស្លាប់ចំពោះអ្វីៗដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តីសុចរិត។

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

១៧ ខណៈនោះហើយគឺជាពេលវេលា ដែលសេចក្តីទុក្ខវេទនារបស់ពួកគេនឹងទៅដូចជាបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធំ ដែលមានអណ្តាតភ្លើងឆេះឡើងជារៀងដរាបតទៅ ហើយខណៈនោះហើយគឺជាពេលវេលា ដែលពួកគេនឹងត្រូវចងជាប់ដោយច្រវាក់ទៅក្នុងសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ច ស្របតាមថាមពលនៃការជាប់ឃុំឃាំងរបស់អារក្សសាតាំង គឺវាទាំងនេះហើយដែលបានធ្វើអ្វីទៅលើពួកគេតាមតែអំពើចិត្តរបស់វា។

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

១៨ ហើយខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេនឹងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពមួយ ដែលហាក់ដូចជាពុំដែលមានការប្រោសលោះកើតឡើងឡើយ ព្រោះពួកគេនឹងពុំអាចបានប្រោសលោះ ស្របតាមសេចក្តីយុត្តិធម៌ នៃព្រះឡើយ ហើយពួកគេពុំអាចស្លាប់ ដោយឃើញថា ពុំមានការ ពុក រលួយកើតឡើងទៀតឡើយ។

១៩ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាលម៉ាបាន បញ្ចប់នូវការនិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះប្រជាជនបានចាប់ ផ្តើមមានសេចក្តីអស្ចារ្យដ៏លើសលែងទៅទៀត

២០ ប៉ុន្តែ មានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ អាន់ទីអូណា ដែលជាមេត្រូតត្រា ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ បានចេញមក ហើយនិយាយទៅកាន់ លោកថា ៖ តើអ្វីទៅដែលអ្នកបាននិយាយនេះថា មនុស្សនឹងក្រោក ពីសេចក្តីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយប្រែពីភាពរមែងស្លាប់ទៅជា អមតភាព ដើម្បីឲ្យព្រលឹងពុំអាចស្លាប់ទៅបាននោះ?

២១ តើបទគម្ពីរមានន័យយ៉ាងណាដែលថា ព្រះទ្រង់បានដាក់រូបចេរូ ប៊ីន និងដារដែលមានអណ្តាតភ្លើងមួយនៅទិសខាងកើតនៃ សួនច្បារអេដេន ក្រែងឪពុកម្តាយដើមរបស់យើង ចូលទៅទទួល ទាននូវផ្លែនៃដើមជីវិត ហើយរស់នៅរហូត? ដោយហេតុនេះហើយ ទើបយើងឃើញថា ឪពុកម្តាយយើងគ្មានលទ្ធភាពដើម្បីអាច រស់នៅរហូតបានឡើយ។

២២ ឥឡូវនេះ អាលម៉ាបាននិយាយទៅគាត់ថា ៖ នេះគឺជារឿងដែល ខ្ញុំបានបម្រុងនឹងពន្យល់ប្រាប់។ ឥឡូវនេះ យើងឃើញថា លោក អ័ដាមបានធ្លាក់ដោយទទួលទាននូវផ្លែដែលហាមឃាត់ ស្របតាម ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយហេតុនេះហើយ បានជាយើងឃើញថា ដោយការធ្លាក់របស់លោកអ័ដាមនេះហើយ ទើបមនុស្សលោកទាំង អស់ក្លាយទៅជាមនុស្សរង្វេង ហើយធ្លាក់។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ប្រសិនបើអាចមាន លទ្ធភាពឲ្យលោកអ័ដាមទទួលទាននូវផ្លែនៃដើមជីវិតក្នុងពេលនោះ នោះនឹងពុំមានសេចក្តីស្លាប់ឡើយ ហើយព្រះបន្ទូលនៃព្រះក៏ត្រូវ លុបចោលដែរ ធ្វើឲ្យព្រះទៅជាអ្នកកុហកវិញ គ្បិតព្រះអង្គមានព្រះ បន្ទូលថា ៖ បើសិនជាអ្នកបរិភោគ នោះអ្នកនឹងត្រូវស្លាប់ជា ពិតប្រាកដ។

២៤ ហើយយើងឃើញថា សេចក្តីស្លាប់កើតមានឡើងដល់មនុស្ស លោក មែនហើយ សេចក្តីស្លាប់ដែលអាមូលេកបាននិយាយនោះ ហើយដែលជាសេចក្តីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម ទោះជាយ៉ាងណាក៏ ដោយ គង់តែមានរយៈពេលមួយទុកសម្រាប់ឲ្យមនុស្សប្រែចិត្តដែរ ហេតុដូច្នេះហើយ ជីវិតនេះក្លាយទៅជាស្ថានភាពពិសោធន៍មួយ គឺជាពេលវេលាសម្រាប់ប្រុងប្រៀបទៅជួបព្រះ ជាពេលវេលា សម្រាប់ប្រុងប្រៀបទៅកាន់ស្ថានភាពដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ដែលយើងបាននិយាយ គឺបន្ទាប់ពីដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្ស ស្លាប់។

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

២៥ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើគ្មានផែនការនៃសេចក្តីប្រោសលោះ ដែលបានរៀបចំឡើងចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមកទេ នោះដំណើររស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ក៏គ្មានដែរ ប៉ុន្តែមានផែនការនៃសេចក្តីប្រោសលោះមួយបានរៀបចំឡើង ដែលនឹងបណ្តាលឲ្យមានដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្សស្លាប់ ដែលបាននិយាយមកនោះ។

២៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ប្រសិនបើឪពុកម្តាយដើមរបស់យើងមានលទ្ធភាពអាចចេញទៅ ហើយទទួលបាននូវផ្លែនៃដើមជីវិតនោះពួកគេនឹងត្រូវរងទោសហួត ដោយពុំមានស្ថានភាពរៀបចំឡើយ ដោយហេតុនេះហើយ ទើបផែនការនៃសេចក្តីប្រោសលោះក៏នឹងពុំបានសម្រេច ហើយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ក៏នឹងត្រូវលុបចោលដោយពុំមានប្រសិទ្ធភាពអ្វីឡើយ។

២៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ វាពុំមានការណ៍ដូច្នោះឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវបានកំណត់ដល់មនុស្សលោកថា ពួកគេនឹងត្រូវស្លាប់ ហើយបន្ទាប់ពីការស្លាប់នោះពួកគេត្រូវទទួលសេចក្តីជំនុំជំរះ គឺជាសេចក្តីជំនុំជំរះ ដែលយើងទើបបាននិយាយគឺជាទីចុងបំផុត។

២៨ ហើយបន្ទាប់ពីព្រះទ្រង់បានកំណត់នូវការណ៍ទាំងនេះ ដែលនឹងកើតឡើងដល់មនុស្សលោក មើលចុះ ខណៈនោះ ទ្រង់បានទតឃើញថា មនុស្សលោកត្រូវការដឹងជាបន្ទាន់នូវអ្វីៗដែលទ្រង់បានកំណត់ដល់គេ

២៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបទ្រង់បញ្ជាឲ្យពួកទេវតា មកសន្ទនាជាមួយនឹងពួកគេ ធ្វើឲ្យមនុស្សមើលឃើញនូវសិរីល្អរបស់ទ្រង់។

៣០ ហើយចាប់ពីពេលនោះមក ពួកគេបានចាប់ផ្តើមអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះទ្រង់បានសន្ទនាជាមួយនឹងមនុស្សលោក ហើយបានធ្វើឲ្យមនុស្សដឹងនូវផែនការនៃសេចក្តីប្រោសលោះ ដែលបានរៀបចំឡើងចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមកម្ល៉េះ ហើយទ្រង់បានធ្វើឲ្យពួកគេដឹងនូវរឿងនេះ ស្របតាមសេចក្តីជំនឿ និងការប្រែចិត្តរបស់គេ និងកិច្ចការបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេ។

៣១ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបទ្រង់ប្រទាននូវព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយដល់មនុស្ស ហើយពួកគេបានប្រព្រឹត្តល្មើសជាដំបូងនូវបញ្ញត្តិដើមទាំងឡាយ ដែលទាក់ទងទៅនឹងផ្នែកខាងសាច់ឈាម ហើយក៏បានទៅដូចជាព្រះ ដោយដឹងខុស និងត្រូវដោយតាំងខ្លួននៅក្នុងស្ថានភាពដើម្បីរើស ឬតាំងខ្លួននៅក្នុងស្ថានភាពដើម្បីរើស ស្របតាមចំណង់ និងការគាប់ចិត្តរបស់គេ ក្នុងការប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ឬប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ —

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

៣២ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបព្រះទ្រង់ប្រទានបញ្ញត្តិទាំងឡាយដល់គេ បន្ទាប់ពីបានប្រាប់ឲ្យគេដឹងនូវផែនការនៃសេចក្តីប្រោសលោះ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេធ្វើអំពើអាក្រក់ឡើយ បើពុំនោះសោតទេ នឹងទទួល ទោសជាសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ គឺជាសេចក្តីស្លាប់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ចំពោះអ្វីៗដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តីសុចរិត ព្រោះថា ចំពោះ ស្ថានភាពបែបនេះ ផែនការនៃសេចក្តីប្រោសលោះនឹងពុំមាន អំណាចជួយបានឡើយ ព្រោះកិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ ពុំអាចបំផ្លាញចោលបាន ស្របតាមសេចក្តីល្អសប្បុរសដ៏ឧត្តមនៃ ព្រះទេ។

៣៣ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់បានហៅដល់មនុស្សលោក ដោយនូវព្រះនាមនៃ ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ (នេះគឺផែនការនៃសេចក្តីប្រោសលោះ ដែលបានត្រៀមទុក) ថា ៖ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ហើយពុំធ្វើ ចិត្តរឹងរូសទេ ខណៈនោះ យើងនឹងមានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់អ្នក តាមរយៈព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយរបស់យើង។

៣៤ ហេតុដូច្នោះហើយ អស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត ហើយពុំមានធ្វើចិត្ត រឹងរូសទេ នោះនឹងបានទទួលសេចក្តីមេត្តាករុណា តាមរយៈព្រះរាជ បុត្រាបង្កើតតែមួយរបស់យើង ចំពោះការផ្តាច់បាបទាំងឡាយរបស់ ខ្លួន ហើយពួកគេទាំងនោះនឹងបានចូលទៅក្នុងសេចក្តីសម្រាក របស់យើង។

៣៥ រីឯអស់អ្នកណាដែលធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយធ្វើអំពើទុច្ចរិត មើលចុះ យើងសច្ចានៅក្នុងការពិរោធរបស់យើងថា អ្នកនោះនឹងពុំអាចចូល ទៅក្នុងសេចក្តីសម្រាករបស់យើងបានឡើយ។

៣៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ មើលចុះ ខ្ញុំ សូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នកធ្វើចិត្តរឹងរូស នោះអ្នករាល់គ្នានឹងពុំ អាចចូលទៅក្នុងសេចក្តីសម្រាកនៃព្រះអម្ចាស់បានដែរ ហេតុដូច្នោះ ហើយ អំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកធ្វើឲ្យទ្រង់ខ្មាស់ ហើយទ្រង់នឹងទម្លាក់ ទៅលើ អ្នករាល់គ្នា នូវសេចក្តីពិរោធរបស់ទ្រង់ ដូចជាការធ្វើឲ្យទ្រង់ ខ្មាស់ជាលើកដំបូងដូច្នោះ មែនហើយ ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ ទ្រង់ ក្នុងការធ្វើឲ្យទ្រង់ខ្មាស់លើកក្រោយ ក៏ដូចជាលើកដំបូងដែរ នឹងនាំមកនូវសេចក្តីបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ចដល់ព្រលឹង របស់អ្នក ហេតុដូច្នោះហើយ ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ គឺនឹងនាំ មកនូវសេចក្តីស្លាប់ចុងក្រោយបង្អស់ ដូចជាសេចក្តីស្លាប់ដំបូង ដែរ។

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

៣៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ដោយឃើញ ថា យើងដឹងនូវការណ៍ទាំងនេះអស់ហើយ ហើយការណ៍ទាំងនេះ ពិត នោះចូរយើងប្រែចិត្តចុះ ហើយចូរកុំធ្វើចិត្តវិងវុស ដើម្បីកុំឱ្យ យើងធ្វើឱ្យព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើងខ្មាស់ កុំឱ្យទ្រង់ចាក់ព្រះ ពិរោធរបស់ទ្រង់មកលើយើង នៅក្នុងព្រះបញ្ជាជាលើកទីពីររបស់ ព្រះអង្គ ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់យើងឡើយ ប៉ុន្តែចូរយើងចូល ទៅក្នុងសេចក្តីសម្រាកនៃព្រះ ដែលបានរៀបចំឡើងស្របតាមព្រះ បន្ទូលរបស់ទ្រង់ចុះ។

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

អាណាម៉ា 13

- ១ ហើយម្យ៉ាងទៀត ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់រំលឹកអ្នក ទៀតឲ្យនឹកឃើញដល់ពេល ដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បាន ប្រទានព្រះបញ្ញត្តិទាំងនេះដល់កូនចៅរបស់ទ្រង់ ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នក រាល់គ្នាចាំថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានតែងតាំងពួកសង្ឃទាំង ឡាយឡើង តាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ គឺតាមរបៀបនៃព្រះរាជ បុត្រាទ្រង់ ដើម្បីបង្រៀនការណ៍ទាំងនេះទៅកាន់ប្រជាជន។
- ២ ហើយពួកសង្ឃទាំងនោះត្រូវបានតែងតាំងឡើង តាមរបៀបនៃ ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ តាមវិធីដែលអាចឲ្យប្រជាជនដឹងថា តាមរបៀប ណាមួយ ដើម្បីទន្ទឹងចាំព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ សម្រាប់ការប្រោស លោះ។
- ៣ ហើយនេះគឺជាវិធីដែលគេត្រូវបានតែងតាំងឡើង — ដោយបាន ហៅ ហើយរៀបចំទុក ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ស្របតាម បុព្វវិជ្ជានៃព្រះ ដោយសារសេចក្តីជំនឿដ៏លើសលប់ និងកិច្ចការដ៏ ល្អទាំងឡាយរបស់គេ ជាពិសេស គេត្រូវបានទុកឲ្យរើសការល្អ ឬ ការ អាក្រក់ ហេតុដូច្នោះហើយ គេបានរើសយកល្អ ហើយអនុវត្ត សេចក្តីជំនឿដ៏លើសលប់ ត្រូវបានហៅដោយតំណែងដ៏បរិសុទ្ធ មែនហើយ ដោយតំណែងដ៏បរិសុទ្ធដែលបានរៀបចំទុកមក និង ស្របតាមការប្រោសលោះដែលបានរៀបចំឡើងសម្រាប់មនុស្ស បែបនេះ។
- ៤ ហើយដោយហេតុនេះ ពួកគេត្រូវបានហៅមកកាន់តំណែងដ៏ បរិសុទ្ធ ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់គេ នៅពេលអ្នកដទៃទៀត បដិសេធព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដោយមកពីភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេ និងភាពងងឹតងងល់នៃគំនិតរបស់គេ ពេលនោះប្រសិនបើពុំមកពី ហេតុនេះទេ ពួកគេច្បាស់ជាមានឯកសិទ្ធិដ៏ធំស្មើនឹងបងប្អូនគេដែរ។
- ៥ ឬក៏សរុបសេចក្តីមក ជាពិសេស គេមានថ្នាក់ស្មើគ្នានឹងបងប្អូនគេ ដែរ ម៉្លោះហើយ តំណែងដ៏បរិសុទ្ធដែលបានរៀបចំឡើង ចាប់តាំងពី កំណើតលោកិយមក សម្រាប់មនុស្សណាដែលពុំធ្វើចិត្តរឹងរូស ដោយបានរៀបចំឡើងតាមរយៈដង្ហាយធួននៃព្រះរាជបុត្រាបង្កើត តែមួយ ដែលបានរៀបចំទុក —
- ៦ ហើយដោយហេតុនេះ ត្រូវបានហៅដោយតំណែងដ៏បរិសុទ្ធ ហើយបានតែងតាំងឡើងក្នុងបញ្ចេញភាពជាន់ខ្ពស់ នៃរបៀបដ៏ បរិសុទ្ធនៃព្រះ ដើម្បីទៅបង្រៀនព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ដល់កូនចៅមនុស្ស ក៏ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចចូលទៅក្នុងសេចក្តី សម្រាករបស់ទ្រង់ផង —

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

៧ បញ្ញត្តិភាពជាន់ខ្ពស់នេះ គឺតាមរបៀបនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ គឺជាប្រៀបចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀត គឺគ្មានថ្ងៃចាប់ផ្តើម ឬឆ្នាំបញ្ចប់ឡើយ គឺបានរៀបចំពីភាពអស់ទាំង កល្បជានិច្ច ទៅអស់ទាំងភាពអស់កល្បជានិច្ច ស្របតាមបុព្វវិជ្ជា របស់ទ្រង់លើការណ៍ទាំងអស់ —

៨ ឥឡូវនេះ ពួកគេត្រូវបានតែងតាំងឡើងតាមវិធីនេះ — ដោយបាន ហៅដោយតំណែងដ៏បរិសុទ្ធ ហើយបានតែងតាំងឡើងដោយពិធី បរិសុទ្ធ ហើយលើកយកដាក់លើខ្លួននូវបញ្ញត្តិភាពជាន់ខ្ពស់ នៃ របៀបដ៏បរិសុទ្ធ គឺជាតំណែង និងពិធីបរិសុទ្ធ និងបញ្ញត្តិភាពជាន់ ខ្ពស់ ដែលគ្មានការចាប់ផ្តើម ឬទីបញ្ចប់ឡើយ —

៩ ម៉្លោះហើយ ពួកគេក្លាយទៅជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់រហូតទៅ តាម របៀបនៃព្រះរាជបុត្រា ដែលជាព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយនៃព្រះ វរបិតា ទ្រង់គ្មានថ្ងៃចាប់ផ្តើម ឬឆ្នាំបញ្ចប់ឡើយ ទ្រង់ពោរពេញទៅ ដោយព្រះគុណ សេចក្តីទៀងត្រង់ និងសេចក្តីពិត។ ហើយគឺយ៉ាង ដូច្នោះ មែន។ អាម៉ែន។

១០ ឥឡូវនេះ ដូចជាខ្ញុំបាននិយាយអំពីរបៀបដ៏បរិសុទ្ធ ឬបញ្ញត្តិភាព ជាន់ខ្ពស់នេះ នោះមានមនុស្សជាច្រើន ដែលត្រូវបានតែងតាំង ឡើង ហើយបានក្លាយទៅជាពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់នៃព្រះ ហើយ ដោយសារតែសេចក្តីជំនឿដ៏លើសលប់ និងការប្រែចិត្តរបស់គេ និង អំពើសុចរិត របស់គេចំពោះព្រះ នោះគេបានជ្រើសរើសយកការ ប្រែចិត្ត ហើយធ្វើការសុចរិត ជាជាងការវិនាស

១១ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេត្រូវបានហៅតាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនេះ ហើយបានញែកជាបរិសុទ្ធ ហើយសំលៀកបំពាក់របស់គេក៏បាន ជំរះឲ្យស តាមរយៈឈាមនៃកូនចៀម។

១២ ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីគេត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ ដោយមានសំលៀកបំពាក់បានធ្វើឲ្យស ដោយបានបរិសុទ្ធ ហើយគ្មានទោសនៅចំពោះព្រះ នោះគេពុំអាចសម្លឹងមើលអំពើបាប ទៀតឡើយ លើកលែងតែមើលដោយស្អប់ខ្ពើមប៉ុណ្ណោះ ហើយមាន មនុស្សជាច្រើនឥតគណនា ដែលបានធ្វើឲ្យបរិសុទ្ធ ហើយចូលទៅ ក្នុងសេចក្តីសម្រាកនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នក បន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះ ហើយនាំមកនូវផលដែលសមនឹងសេចក្តី ប្រែចិត្ត ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចចូលទៅក្នុងសេចក្តីសម្រាកនោះដែរ។

១៤ មែនហើយ ចូរបន្ទាបខ្លួនឲ្យដូចមនុស្សជំនាន់លោកមិលគីស្យា ដែក ដែលជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់ម្នាក់ដែរតាមរបៀបដូចគ្នា ដែលខ្ញុំបាន និយាយនេះ ដែលបានលើកដាក់លើខ្លួនលោកនូវបញ្ញត្តិភាពជាន់ ខ្ពស់នេះរៀងរហូត។

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

១៥ ហើយគឺមិលគីស្សាដែកនេះហើយដែលលោកអំប្រាហាំបាន ថ្វាយដង្ហាយ១ភាគ១០ មែនហើយ គឺលោកអំប្រាហាំ ជាអយ្យកោ របស់យើង បានថ្វាយ១ក្នុង១០នូវអ្វីៗដែលលោកមានដែរ។

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

១៦ ឥឡូវនេះ ពិធីបរិសុទ្ធទាំងនេះបានចាត់តាមវិធីនេះ ដើម្បីតាម របៀបនេះ ប្រជាជនអាចទន្ទឹងចាំព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលជាគំរូ មួយនៃរបៀបរបស់ទ្រង់ ឬរាជារបៀបរបស់ទ្រង់ ហើយពួកគេទន្ទឹង ចាំទ្រង់តាមរបៀបនេះ ដើម្បីបានទទួលការផ្តាច់បាបទាំងឡាយ របស់គេ ដើម្បីគេអាចចូលទៅក្នុងសេចក្តីសម្រាកនៃព្រះអម្ចាស់ បាន។

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

១៧ ឥឡូវនេះ មិលគីស្សាដែកនេះគឺជាស្តេចនៃស្រុកសាឡិម ហើយ ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត និងអំពើជិត្តរខ្ពើមឆ្លើយយ៉ាង ក្រាស់ក្រែល មែនហើយ ពួកគេទាំងអស់បានដើររង្វេង ហើយពួក គេពោរពេញទៅដោយសេចក្តីទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

១៨ ប៉ុន្តែមិលគីស្សាដែក ដោយបានអនុវត្តសេចក្តីជំនឿដ៏ខ្លាំង ហើយ បានទទួលមុខងារនៃបព្វជិតភាពជាន់ខ្ពស់ ស្របតាមរបៀបដ៏ បរិសុទ្ធនៃព្រះ បានបង្រៀនការប្រែចិត្តដល់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់។ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានប្រែចិត្ត ហើយមិលគីស្សាដែកបានបង្កើត សេចក្តីសុខសាន្តនៅក្នុងស្រុកនៅសម័យទ្រង់ ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់ត្រូវបានហៅថា ជាម្ចាស់នៃសេចក្តីសុខសាន្ត ព្រោះទ្រង់ជា ស្តេចនៃស្រុកសាឡិម ហើយទ្រង់បានគ្រងរាជ្យក្រោមអំណាច របស់បិតាទ្រង់។

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

១៩ ឥឡូវនេះ មានមនុស្សជាច្រើនមុនទ្រង់ ហើយមានមនុស្សជា ច្រើនក្រោយទ្រង់ដែរ តែគ្មាននរណាប្រសើរជាងទ្រង់ឡើយ ហេតុ ដូច្នេះហើយ ទើបគេ ជាពិសេស និយាយអំពីទ្រង់ច្រើនជាងគេ។

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

២០ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចាំបាច់និយាយផ្ទុនឡើងវិញនូវការណ៍នេះឡើយ អ្វីៗដែលខ្ញុំបាននិយាយមកនេះ គឺល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ មើលចុះ បទគម្ពីរទាំងឡាយមាននៅចំពោះមុខអ្នកហើយ បើសិនជាអ្នករាល់ គ្នាបង្វែរន័យនៃបទគម្ពីរទាំងឡាយ គឺអ្នកនឹងនាំមកនូវការ បំផ្លាញដល់ខ្លួនឯង។

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

២១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអាល ម៉ាបាននិយាយពាក្យទាំងនេះដល់គេចប់ហើយ នោះលោកបាន លាតដៃទៅរកគេ ហើយស្រែកដោយសំឡេងខ្លាំងថា ៖ ឥឡូវនេះ គឺជាពេលដែលត្រូវប្រែចិត្ត ព្រោះថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ខិតមកជិត ដល់ហើយ

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

២២ មែនហើយ ហើយមានសំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ តាមមាត់ពួកទេវតា បានប្រកាសប្រាប់ការណ៍នេះដល់សាសន៍ទាំងអស់ មែនហើយ គឺ ប្រកាសប្រាប់ការណ៍នេះ ដើម្បីឲ្យគេបានដំណឹងដ៏រីករាយ អំពី សេចក្តីអំណរយ៉ាងអស្ចារ្យ មែនហើយ ទ្រង់ផ្សាយដំណឹងដ៏រីករាយ ក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់របស់ទ្រង់ មែនហើយ គឺដល់ពួកអ្នក ដែលខ្ចាត់ខ្ចាយក្រៅប្រទេស នៅពាសពេញលើផ្ទៃផែនដី ហេតុ ដូច្នោះហើយ ដំណឹងដ៏រីករាយទាំងនោះបានមកដល់យើង។

២៣ ហើយដំណឹងដ៏រីករាយនោះ បានមកឲ្យយើងដឹងដោយពាក្យដ៏ ច្បាស់លាស់ ដើម្បីឲ្យយើងអាចយល់ ដើម្បីកុំឲ្យយើងអាចខាន់ ច្រឡំបានឡើយ ហើយការណ៍នេះ គឺដោយសារយើងជាជនរស់នៅ ព្រាត់នៅក្នុងដែនដីចម្លែក ហេតុដូច្នោះហើយ យើងត្រូវបានប្រោស ប្រណីជាខ្លាំង ព្រោះដំណឹងដ៏រីករាយទាំងនេះ បានប្រកាសប្រាប់ មកដល់យើង ដល់គ្រប់ផ្នែកនៃចម្ការយើងហើយ។

២៤ ត្បិតមើលចុះ ពួកទេវតាកំពុងតែប្រកាសការណ៍នេះ ប្រាប់ដល់ មនុស្សជាច្រើន នៅពេលនេះនៅក្នុងដែនដីយើង ហើយការណ៍ នេះមានគោលបំណង ដើម្បីរៀបចំចិត្តនៃកូនចៅមនុស្សឲ្យទទួល ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នៅពេលដែលទ្រង់នឹងយាងមកនៅក្នុងសិរី ល្អរបស់ទ្រង់។

២៥ ហើយឥឡូវនេះ យើងគ្រាន់តែរង់ចាំស្តាប់ដំណឹងដ៏រីករាយ ដែល បានប្រកាសប្រាប់មកយើង ដោយមាត់របស់ពួកទេវតាអំពីការ យាងមករបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ព្រោះពេលនោះនឹងមកដល់ តែយើង មិនដឹងពេលណាទេ។ សូមប្តឹងស្តង់ដល់ព្រះឲ្យពេលនោះមកដល់ នៅក្នុងជីវិតខ្ញុំចុះ តែទោះជាយូរ ឬឆាប់ក្តី គង់តែខ្ញុំត្រេកអរដែរ។

២៦ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់នឹងយាងមក ដំណឹងនោះនឹងត្រូវបាន ផ្សាយដល់មនុស្សសុចរិត ហើយបរិសុទ្ធ ដោយមាត់របស់ពួកទេវតា ដើម្បីឲ្យពាក្យរបស់ពួកអយ្យកោយើងបានបំពេញ ស្របតាមអ្វីៗ ដែលគេបាននិយាយអំពីទ្រង់ គឺស្របតាមវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ ដែលនៅក្នុងគេ។

២៧ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំមានបំណងពីជម្រៅ ចិត្តខ្ញុំ មែនហើយ ដោយក្តីបារម្ភដ៏ធំ គឺដល់ការឈឺចាប់ សូមឲ្យអ្នក រាល់គ្នាស្តាប់តាមពាក្យសម្តីរបស់ខ្ញុំ ហើយបោះបង់ចោលអំពើបាប ទាំងឡាយរបស់អ្នក ហើយកុំបង្អែររង្គង់ដល់ថ្ងៃ សម្រាប់ប្រែចិត្ត របស់អ្នកឡើយ។

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of an- gels, doth declare it unto all nations; yea, doth de- clare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to re- ceive his word at the time of his coming in his glory.

And now we only wait to hear the joyful news de- clared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his com- ing, that the words of our fathers may be fulfilled, ac- cording to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

២៨ តែសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយ
អំពាវនាវដល់ព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ហើយចាំយាម និង
អធិស្ឋានជានិច្ច ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកត្រូវល្បួងលើសជាងអ្វីដែលអ្នករាល់
គ្នាអាចអត់ទ្រាំបានឡើយ ម៉្លោះហើយ សូមឲ្យបាននាំដោយព្រះ
វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ សូមឲ្យបានក្លាយទៅជាអាបទាប ស្ងួតបូត ចុះចូល
ទ្រាំទ្រ ពោរពេញទៅដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងគ្រប់ទាំងសេចក្តី
អត់ធ្មត់

But that ye would humble yourselves before the
Lord, and call on his holy name, and watch and pray
continually, that ye may not be tempted above that
which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit,
becoming humble, meek, submissive, patient, full of
love and all long-suffering;

២៩ សូមឲ្យមានសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ សូមឲ្យមានសេចក្តី
សង្ឃឹមមួយថា អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
សូមឲ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះនៅក្នុងចិត្តអ្នកជានិច្ច ដើម្បីឲ្យ
អ្នករាល់គ្នាបានលើកឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ហើយចូលទៅ
ក្នុងសេចក្តីសម្រាករបស់ទ្រង់។

Having faith on the Lord; having a hope that ye
shall receive eternal life; having the love of God al-
ways in your hearts, that ye may be lifted up at the
last day and enter into his rest.

៣០ ហើយសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានដល់អ្នកនូវការប្រែចិត្ត
ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នានាំព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់មកលើអ្នកឡើយ
ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវជាប់ច្រវាក់ទាំងឡាយនៃស្ថាននរក ដើម្បីកុំ
ឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានរងទុក្ខនូវសេចក្តីស្លាប់ទីពីរឡើយ។

And may the Lord grant unto you repentance, that
ye may not bring down his wrath upon you, that ye
may not be bound down by the chains of hell, that ye
may not suffer the second death.

៣១ ហើយអាណាម៉ាបាននិយាយពាក្យជាច្រើនទៀតទៅកាន់ប្រជាជន
ដែលពុំបានកត់នៅក្នុងគម្ពីរនេះទេ។

And Alma spake many more words unto the peo-
ple, which are not written in this book.

អាណម៉ា 14

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីលោកបានបញ្ចប់នូវការនិយាយទៅកាន់ប្រជាជនហើយ នោះមានមនុស្សជាច្រើនជឿតាមពាក្យរបស់លោក ហើយបានចាប់ផ្តើមប្រែចិត្ត ហើយពិចារណាមើលបទគម្ពីរទាំងឡាយ។
- ២ តែពួកគេច្រើន មានបំណងចង់បំផ្លាញអាណម៉ា និងអាមូលេកចោល ព្រោះពួកគេខឹងនឹងអាណម៉ា ព្រោះតែពាក្យដ៏ក្លោះក្លាយរបស់លោកទៅកាន់ស៊ីអែសរ៉ុម ហើយពួកគេបាននិយាយដែរថា អាមូលេកបានកុហកគេ ហើយបានបន្ទាបបន្ថោកដល់ច្បាប់របស់គេ ហើយបន្ទាបបន្ថោកដល់ពួកមេធាវី និងចៅក្រមរបស់គេផង។
- ៣ ហើយពួកគេក៏ខឹងនឹងអាណម៉ា និងអាមូលេកដែរ ហើយពីព្រោះអ្នកទាំងពីរបានធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងក្លោះក្លាយទាស់នឹងសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់គេ ទើបគេស្វែងរកកម្មចម្លែកទាំងពីរចោលដោយសម្ងាត់។
- ៤ តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេពុំធ្វើយ៉ាងនោះឡើយ តែគេបានចាប់អ្នកទាំងពីរ ហើយចងពួកគេដោយខ្សែដីមាំ ហើយនាំពួកគេទៅខាងមុខមេចៅក្រមនៅដែនដីនោះ។
- ៥ ហើយប្រជាជនបានចេញទៅធ្វើសាក្សីទាស់នឹងគេ — ដោយបរិហារថា ពួកគេបានបង្គាប់ដល់ច្បាប់ និងពួកមេធាវី និងពួកចៅក្រមនៃដែនដីនោះ ហើយព្រមទាំងបង្គាប់ប្រជាជនទាំងអស់ដែលរស់នៅលើដែនដីនោះផង ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ផងដែរថា អ្នកទាំងពីរបាន និយាយថា មានព្រះតែមួយអង្គ ហើយថា ទ្រង់នឹងចាត់ឲ្យព្រះរាជបុត្រាទ្រង់មកក្នុងចំណោមប្រជាជន តែទ្រង់មិនព្រមសង្គ្រោះពួកគេទេ ហើយប្រជាជនបានធ្វើបន្ទាល់នូវកិច្ចការបែបនេះ ជាច្រើនទាស់នឹងអាណម៉ា និងអាមូលេក។ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះបានធ្វើឡើងនៅខាងមុខមេចៅក្រមនៃដែនដីនោះ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ីអែសរ៉ុមមានសេចក្តីអស្ចារ្យនឹងពាក្យសម្តីដែលប្រជាជនបាននិយាយ ហើយគាត់ក៏ដឹងអំពីការងងឹតងងល់នៃគំនិត ដែលគាត់បានបណ្តាលឲ្យមានក្នុងចំណោមប្រជាជនដោយពាក្យកុហករបស់គាត់ ហើយព្រលឹងគាត់ក៏ចាប់ផ្តើមកើតទុក្ខ ដោយការដឹងនូវកំហុសរបស់ខ្លួន មែនហើយគាត់បានចាប់ផ្តើមឡោមព័ទ្ធដោយការឈឺចាប់នៃស្ថាននរក។

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានចាប់ផ្តើមស្រែកទៅកាន់ប្រជាជនថា ៖ មើលចុះ ខ្ញុំមានទោស រីឯអ្នកទាំងពីរនេះ គ្មានទោសនៅចំពោះព្រះទេ។ ហើយគាត់បានចាប់ផ្តើមអង្វរជំនួសអ្នកទាំងពីរ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក តែប្រជាជនមើលងាយគាត់ដោយ និយាយថា ៖ តើអ្នកឯងត្រូវអារក្សចូលហើយឬ? ហើយប្រជាជនបានស្តោះដាក់គាត់ ហើយបណ្តេញគាត់ចេញ ព្រមទាំងអស់អ្នកណាដែលជឿតាមពាក្យដែលអាលម៉ា និងអាមូលេកបាននិយាយ ហើយពួកគេបានបណ្តេញអ្នកទាំងពីរនោះចេញទៅ ហើយបានចាត់មនុស្សឲ្យចោលថ្មលើគេទៀតផង។

៨ ហើយពួកគេបានយកប្រពន្ធកូនអ្នកទាំងនោះមកមូលគ្នា ហើយអស់អ្នកណាដែលជឿ ឬត្រូវបានបង្រៀនឲ្យជឿតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ក៏គេបញ្ជាឲ្យបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងដែរ ហើយគេក៏បានប្រមូលយកបញ្ជីទាំងឡាយរបស់ជនទាំងនោះ ដែលមានព្រះគម្ពីរ បរិសុទ្ធទាំងឡាយ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងដែរ ដើម្បីឲ្យបញ្ជីប្រវត្តិទាំងនោះនេះ ហើយបំផ្លាញទៅដោយភ្លើង។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាននាំអាលម៉ា និងអាមូលេក ហើយសែងអ្នកទាំងពីរយកទៅកន្លែងសម្លាប់ ដើម្បីឲ្យអ្នកទាំងពីរធ្វើសាក្សីនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃពួកអ្នកដែលត្រូវភ្លើងនេះ។

១០ ហើយកាលដែលអាមូលេកបានឃើញការឈឺចាប់របស់ពួកស្ត្រី និងកូនក្មេង ដែលត្រូវភ្លើងនេះនោះ លោកក៏ឈឺចាប់ ហើយលោកបានពោលទៅអាលម៉ាថា ៖ តើយើងអាចមើលឆាកដ៏ស្ងប់ស្ងែងនេះ ម្តេចកើត? ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរយើងលាតដៃរបស់យើង ហើយអនុវត្តអំណាចនៃព្រះដែលនៅក្នុងយើង ហើយជួយអ្នកទាំងនេះពីអណ្តាតភ្លើងចុះ។

១១ ប៉ុន្តែ អាលម៉ាបានពោលទៅកាន់លោកថា ៖ ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់រារាំងមិនឲ្យខ្ញុំលាតដៃឡើយ គួរតែមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ទទួលយកពួកគេឡើងទៅឯទ្រង់ ក្នុងសិរីល្អហើយ ហើយទ្រង់ទ្រាំដើម្បីឲ្យគេអាចធ្វើការនេះ ឬក៏ដើម្បីឲ្យប្រជាជនអាចធ្វើការនេះដល់ពួកគេ ស្របតាមភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេ ដើម្បីឲ្យសេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយដែលទ្រង់នឹងអនុវត្តមកលើគេនៅក្នុងសេចក្តីពិរោធ របស់ទ្រង់នោះ អាចបានត្រឹមត្រូវ ហើយឈាមរបស់អ្នកឥតទោស នឹងឈរជាសាក្សីទាស់នឹងគេ មែនហើយ គឺនឹងស្រែកដីខ្លាំងទាស់នឹងគេនៅថ្ងៃចុង ក្រោយបង្អស់។

១២ ឥឡូវនេះ អាមូលេកបានពោលទៅកាន់អាលម៉ាថា ៖ មើលចុះ ប្រហែលជាគេនឹងដុតយើងដែរ។

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

១៣ ហើយអាណម៉ាបាននិយាយថា ៖ ចូរទុកឲ្យការណ៍នេះកើតឡើង គ្រប់តាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះអម្ចាស់ចុះ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ កិច្ចការ របស់យើងមិនទាន់ចប់នៅឡើយទេ ហេតុនេះហើយ គេពុំដុតយើង ទេ។

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

១៤ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលសាកសពនៃ ពួកអ្នកដែលត្រូវគេបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងបាននេះអស់ហើយ និង បញ្ជីទាំងឡាយ ដែលគេបានបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងជាមួយគេនោះ ក៏ត្រូវនេះអស់ហើយដែរ នោះមេចៅក្រមនៃដែនដីនោះ បានមក ហើយឈរចំពោះមុខអាណម៉ា និងអាមូលេក ដែលជាប់ចំណង ហើយគាត់ទះកំផ្លៀងអ្នកទាំងពីរនឹងដៃ ហើយបាននិយាយទៅគេ ថា ៖ បន្ទាប់ពីអ្វីដែលអ្នកបានឃើញនេះ តើអ្នកនឹងបង្រៀន ប្រជាជននេះទៀត ដើម្បីឲ្យពួកគេត្រូវបោះចោលទៅក្នុងបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ផ្សែង?

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

១៥ មើលចុះ អ្នកឃើញថា អ្នកគ្មានអំណាចនឹងជួយពួកអ្នក ដែលត្រូវ បោះចោលទៅក្នុងភ្លើងសោះ ឯព្រះទ្រង់ក៏មិនបានសង្គ្រោះពួកគេ ដែរ ទោះជាពួកគេមានសេចក្តីជំនឿដូចអ្នកក៏ដោយ។ ហើយ ចៅក្រមនោះក៏ទះកំផ្លៀងគេទៀត ហើយសួរថា ៖ តើអ្នកនិយាយថា ដូចម្តេច ទៅអំពីការណ៍នេះ?

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

១៦ ឥឡូវនេះ ចៅក្រមនេះ ជាអ្នកដើរតាមរបៀប និងសេចក្តីជំនឿ របស់នីហូរ ដែលបានសម្លាប់គេខាង។

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណម៉ា និងអាមូលេក ពុំ បានឆ្លើយតបនឹងគាត់ទាល់តែសោះ ហើយគេក៏វាយអ្នកទាំងពីរ ទៀត ហើយបានប្រគល់គេទៅ ឲ្យពួកភ្នាក់ងារ ដើម្បីយកទៅដាក់ គុក។

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

១៨ ហើយកាលដែលអ្នកទាំងពីរត្រូវគេដាក់គុកអស់បីថ្ងៃហើយ នោះ ក៏មានពួកមេធាវី ពួកចៅក្រម ពួកសង្ឃ និងគ្រូបង្រៀនជាច្រើននាក់ ជាពួកអ្នកដែលកាន់តាមជំនឿនៃនីហូរ ហើយពួកគេបានមកមើល គេនៅឯគុក ហើយបានសួរអ្នកទាំងពីរជាច្រើនប្រការ តែអ្នកទាំង ពីរពុំបានឆ្លើយអ្វីទាំងអស់។

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ចៅក្រមនោះបានឈរនៅ ចំពោះមុខគេ ហើយសួរថា ៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនឆ្លើយតបនឹង សំណួររបស់មនុស្សទាំងនេះ? តើអ្នកមិនដឹងទេឬថា ខ្ញុំមានអំណាច អាចបោះអ្នកចោលទៅក្នុងអណ្តាតភ្លើងដែរ? ហើយគេបានបញ្ជា ឲ្យអ្នកទាំងពីរនិយាយ តែអ្នកទាំងពីរពុំឆ្លើយអ្វីទាំងអស់។

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចេញទៅវិញ លុះដល់ស្អែកឡើង ក៏ត្រឡប់មកវិញទៀត ហើយចៅក្រមនោះក៏ទះ កំផ្លៀងគេម្តងទៀត។ ហើយមនុស្សជាច្រើន ក៏បានមកវាយគេដែរ ដោយនិយាយថា ៖ តើអ្នកនឹងឈរហើយថ្កោលទោសប្រជាជន នេះ ហើយទម្លាក់ទោសដល់ច្បាប់របស់យើងទៀតឬ? បើសិនជា អ្នកមានអំណាចដ៏ខ្លាំងបែបនេះមែន ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនដោះ លែងខ្លួនឯងទៅ?

២១ ហើយគេបានថាឲ្យអ្នកទាំងពីរជាច្រើន សង្កៀតធ្មេញដាក់គេ ហើយស្តោះដាក់គេ ហើយនិយាយថា ៖ តើយើងនឹងមានរូបរាងដូច ម្តេច នៅពេលដែលយើងត្រូវជាប់ទោស?

២២ ហើយរឿងបែបនេះជាច្រើន មែនហើយ អស់ទាំងកាយវិការបែប នេះ ដែលពួកគេបាននិយាយដាក់អ្នកទាំងពីរ ហើយពួកគេបាន ចំអកឲ្យកឡើយ ដាក់អ្នកទាំងពីរអស់ជាច្រើនថ្ងៃយ៉ាងនោះហើយ។ ហើយពួកគេបានបង្កត់អាហារអ្នកទាំងពីរដើម្បីឲ្យគេឃ្នាន ហើយ បង្កត់ទឹក ដើម្បីឲ្យគេស្រេក ហើយគេថែមទាំងដោះយក សំលៀកបំពាក់ពីគេ ដើម្បីឲ្យគេនៅអាក្រាត ហើយគេត្រូវបានចង ដោយខ្សែដីមាំយ៉ាងនេះ ហើយដាក់នៅក្នុងគុក។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេរងទុក្ខយ៉ាង នេះអស់ជាច្រើនថ្ងៃមក (ហើយគឺនៅថ្ងៃទីដប់ពីរ នៃខែទីដប់ នៅឆ្នាំ ទីដប់ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វេ) គឺថា មេ ចៅក្រមនៃដែនដីអំម៉ូណេហា និងពួកគ្រូបង្រៀនរបស់គេ និងពួក មេធាវីរបស់គេជាច្រើននាក់បានទៅកាន់គុក ដែលអាណម៉ា និងអា មូលេកត្រូវគេចងដោយចំណងដីជាប់នៅក្នុងទីនោះ។

២៤ ហើយមេចៅក្រមបានឈរនៅចំពោះមុខគេ ហើយវាយគេទៀត ហើយបាននិយាយទៅកាន់គេថា ៖ បើសិនជាអ្នកមានអំណាច នៃ ព្រះ ចូរអ្នកដោះលែងខ្លួនឯងឲ្យរួចផុតពីចំណងនេះមើល ហើយ ពេលនោះ យើងនឹងជឿថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងបំផ្លាញប្រជាជននេះ តាមពាក្យសម្តីរបស់អ្នកមែន។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានទៅ វាយអ្នកទាំងពីរ ដោយនិយាយពាក្យដូចគ្នា រហូតដល់អ្នកចុង ក្រោយបង្អស់ ហើយកាលដែលអ្នកចុងក្រោយបង្អស់ បាននិយាយ ទៅគេចប់ហើយ នោះព្រះចេស្តានៃព្រះក៏មកសណ្ឋិតលើអាណម៉ា និងអាមូលេក ហើយគេក៏ក្រោកឈរឡើង។

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

២៦ ហើយអាលម៉ាស្រែកថា ៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើយើងខ្ញុំត្រូវរងទុក្ខនូវការឈឺចាប់នេះ ដល់ពេលណាទៅ? ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមចម្រើនកម្លាំងដល់យើងខ្ញុំផង តាមសេចក្តីជំនឿរបស់យើងខ្ញុំទៅ លើព្រះគ្រីស្ទឲ្យយើងដោះខ្លួនឲ្យរួចផងចុះ។ ហើយពួកគេក៏ផ្តាច់ចំណង ដែលចងគេ ហើយកាលដែលប្រជាជនបានឃើញការណ៍នេះ នោះពួកគេបានចាប់ផ្តើមរត់គេចខ្លួន ព្រោះខ្លាចការបំផ្លាញនឹងធ្លាក់មកលើគេមែន។

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេភិតភ័យជាខ្លាំង រហូតដល់គេដួលទៅលើដី ហើយពុំបានទាំងទៅដល់ទ្វារគុកខាងក្រៅផង ហើយផែនដីរញ្ជួយជាខ្លាំង ហើយជញ្ជាំងគុកបានប្រេះជាពីររហូតដល់ធ្លាក់មកលើដី ហើយមេចៅក្រម និងពួកមេធាវី និងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូបង្រៀន ដែលបានវាយអាលម៉ា និងអាមូលេក គេក៏ត្រូវស្លាប់ដោយជញ្ជាំងធ្លាក់សង្កត់លើ។

២៨ ហើយអាលម៉ា និងអាមូលេក បានចេញពីគុក ហើយគេពុំមានត្រូវរបួសអ្វីសោះ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានប្រទានអំណាចឲ្យគេស្របតាមសេចក្តីជំនឿរបស់គេ ដែលជាសេចក្តីជំនឿដ៏ល្អលើព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយអ្នកទាំងពីរបានដើរចេញពីគុកមកភ្លាម ហើយគេបានរួចពីចំណងដែលចងគេ ហើយគុកបានរលំទៅលើដី ហើយក្រៅពីអាលម៉ា និងអាមូលេក ឯមនុស្សដែលនៅក្នុងបរិវេណគុកក៏ត្រូវស្លាប់អស់រលីង ហើយអ្នកទាំងពីរក៏ដើរចេញមកឯទីក្រុងភ្លាម។

២៩ ឥឡូវនេះ ប្រជាជនបានឮសំឡេងដ៏ខ្លាំង ក៏នាំគ្នារត់ចេញមកទាំងហ្វូង ចង់ដឹងថាតើមកពីហេតុអ្វី ហើយកាលដែលពួកគេបានឃើញអាលម៉ា និងអាមូលេកចេញពីគុកមក ហើយជញ្ជាំងគុកបានរលំទៅលើដី នោះពួកគេក៏កើតសេចក្តីភិតភ័យជាខ្លាំង ហើយបានរត់គេចចេញពីវត្តមាននៃអាលម៉ា និងអាមូលេក ប្រៀបដូចជាពពែនាំកូនរត់គេចចេញពីគោពីរយ៉ាងនោះដែរ ហើយដោយរបៀបនេះ ពួកគេបានរត់គេចចេញពីវត្តមាននៃអាលម៉ា និងអាមូលេក។

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

អាណម៉ា 15

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណម៉ា និងអាមូលេក ត្រូវបានបញ្ជាឱ្យចេញពីទីក្រុងនោះ ហើយគេបានចេញទៅដល់ដែនដីសៃដុម ហើយមើលចុះ នៅទីនោះគេបានប្រទះឃើញប្រជាជនទាំងអស់ ដែលបានចាកចេញពីដែនដីអាម៉ូណិហា ជាមនុស្សដែលត្រូវគេបណ្តេញ ហើយចោលថ្មលើ ពីព្រោះគេជឿតាមពាក្យសម្តីនៃអាណម៉ា។
- ២ ហើយអ្នកទាំងពីរបានរៀបរាប់ប្រាប់គេពីរឿងទាំងអស់ ដែលបានកើតឡើងដល់ប្រពន្ធ និងកូនចៅគេ និងពីខ្លួនអ្នកទាំងពីរផង និងពីអំណាចនៃការដោះលែងរបស់គេ។
- ៣ ហើយស៊ីអែសរ៉ុមបានដេកឈឺនៅសៃដុម ដោយគ្រុនក្តៅដែលកំពុងដុតរោល ដែលបណ្តាលមកពីសេចក្តីទុក្ខដ៏ធំនៅក្នុងគំនិតគាត់ ដោយព្រោះសេចក្តីទុក្ខវិចារ ដែលគាត់បានប្រព្រឹត្ត ព្រោះគាត់បានគិតស្មានថា អាណម៉ា និងអាមូលេកពុំរស់នៅទៀតទេ ហើយគាត់បានគិត ស្មានថា អ្នកទាំងពីរត្រូវគេសម្លាប់ចោល ពីព្រោះតែសេចក្តីទុក្ខវិចាររបស់គាត់។ ហើយអំពីបាបដ៏ធំនេះ និងអំពីបាបជាច្រើនទៀតរបស់គាត់ បានធ្វើឱ្យគំនិតគាត់កើតទុក្ខ រហូតដល់ធ្វើឱ្យគាត់ឈឺជាខ្លាំងដោយគ្មានច្រកចេញ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបគាត់ចាប់ផ្តើមដុតរោលដោយ កម្ដៅដ៏ឆេះឆួល។
- ៤ ឥឡូវនេះ កាលដែលគាត់បានឮថា អាណម៉ា និងអាមូលេក បានមកក្នុងដែនដីសៃដុមហើយ នោះចិត្តគាត់ចាប់ផ្តើមមានសេចក្តីក្លាហានឡើង ហើយគាត់បានផ្ញើសារមួយទៅអ្នកទាំងពីរភ្លាម ចង់ឱ្យអ្នកទាំងពីរមកជួបនឹងគាត់។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកទាំងពីរក៏មកភ្លាម ធ្វើតាមសារដែលគាត់បានផ្ញើទៅពួកគេ ហើយគេបានចូលទៅក្នុងផ្ទះទៅរកស៊ីអែសរ៉ុម ហើយគេបានឃើញគាត់ដេកនៅលើគ្រែឈឺអស់កម្លាំងដោយមកពីគ្រុនក្តៅដែលកំពុងដុតរោល ឯគំនិតគាត់ក៏ឈឺចាប់ជាខ្លាំង ពីព្រោះតែអំពីទុក្ខវិចារទាំងឡាយរបស់គាត់ ហើយកាលគាត់បានឃើញអ្នកទាំងពីរ នោះគាត់ក៏លាត់ដៃ ហើយសូមអង្វរឱ្យអ្នកទាំងពីរជួយព្យាបាលគាត់ផង។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណម៉ាបាននិយាយទៅគាត់ ទាំងចាប់ដៃគាត់ថា ៖ តើអ្នកជឿដល់ព្រះចេស្ដានៃព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងការសង្គ្រោះឬទេ?
- ៧ ហើយគាត់បានឆ្លើយថា ៖ បាទ ខ្ញុំជឿពាក្យទាំងអស់ដែលលោកបានបង្រៀន។
- ៨ ហើយអាណម៉ាបាននិយាយថា ៖ បើសិនជាអ្នកជឿដល់ការប្រោសលោះនៃព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នកនឹងអាចបានជាសះស្បើយ។

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

៩ ហើយគាត់បាននិយាយថា ៖ បាទ ខ្ញុំជឿតាមពាក្យសម្តីរបស់លោក។

And he said: Yea, I believe according to thy words.

១០ ហើយលំដាប់នោះ អាណម៉ាបានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ថា ៖ ឱ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើងខ្ញុំអើយ សូមទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់បុរសនេះ ហើយព្យាបាលគាត់ឲ្យបានជាផងចុះ ស្របតាមសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ដែលមានទៅលើព្រះគ្រីស្ទ។

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

១១ ហើយកាលអាណម៉ាបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះស៊ីអែសរ៉ុមក៏ស្ទុះក្រោកឈរ ហើយចាប់ផ្តើមដើរ ហើយការណ៍នេះបានផ្តល់នូវការអស្ចារ្យជាខ្លាំងដល់ប្រជាជនទាំងអស់ ហើយដំណឹងនេះបានខ្វែងខ្វាយទៅគ្រប់ទិសទីលើដែនដីសែដុម។

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

១២ ហើយអាណម៉ាធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យស៊ីអែសរ៉ុមថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ហើយចាប់ពីពេលនោះមក លោកក៏ចាប់ផ្តើមប្រកាសប្រាប្រដាជន។

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

១៣ ហើយអាណម៉ាបានតាំងសាសនាចក្រមួយឡើងនៅលើដែនដីសែដុម ហើយបានញែកពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូបង្រៀននៅលើដែនដីដើម្បីធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ឲ្យអស់អ្នកណាដែលមានបំណងចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេមានចំនួនច្រើនព្រោះពួកគេបានប្រមូលគ្នាមកពីគ្រប់តំបន់ដែលនៅជុំវិញក្រុងសែដុម ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

១៥ ប៉ុន្តែវិញប្រជាជនដែលនៅឯដែនដីអាំម៉ូណេហា ពួកគេនៅតែមានចិត្តរឹងរូស និងក្បាលរឹង ហើយគេមិនប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេឡើយ ដោយចោទថា អំណាចទាំងអស់របស់អាណម៉ា និងអាមូលេក គឺជារបស់ផងអារក្ស ព្រោះពួកគេជាអ្នកកាន់តាមជំនឿនៃនីហូរ ហើយពុំជឿដល់ការប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេឡើយ។

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណម៉ា និងអាមូលេក ឯអាមូលេកបានបោះបង់ចោលមាស និងប្រាក់ទាំងអស់របស់លោក និងវត្ថុមានតម្លៃរបស់លោក ដែលនៅឯដែនដីអាំម៉ូណេហា ដើម្បីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ លោកត្រូវបានបដិសេធដោយពួកអ្នកដែលធ្លាប់ជាមិត្តភក្តិរបស់លោក និងដោយឪពុកលោក និងញាតិសន្តានរបស់លោកផងដែរ។

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

១៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ក្រោយពីអាលម៉ាបានតាំងសាសនាចក្រមួយ ឡើងនៅក្នុងសែដុម នោះលោកសង្កេតឃើញមានជ័យជម្នះមួយដ៏ ធំ មែនហើយ លោកឃើញថា ប្រជាជនបានឈ្នះលើការឆ្អឹងឆ្អែនៃ ចិត្តរបស់គេ ហើយបានចាប់ផ្តើមបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះ ហើយ បាន ចាប់ផ្តើមជួបជុំគ្នានៅក្នុងទីបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេ ដើម្បី ថ្វាយបង្គំព្រះនៅចំពោះទីអាសនា ដោយចាំយាម ហើយអធិស្ឋាន ជានិច្ច ដើម្បីឲ្យគេបានដោះរួចផុតពីអារក្សសាតាំង និងពីសេចក្តី ស្លាប់ និងពីសេចក្តីបំផ្លាញ —

១៨ ឥឡូវនេះ ដូចជាខ្ញុំបាននិយាយមកហើយថា កាលអាលម៉ាបាន ឃើញការណ៍អស់ទាំងនេះហើយ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបាននាំ អាមូលេក ហើយបានមកឯដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយបាននាំអា មូលេកមកឯផ្ទះរបស់លោកផ្ទាល់ ហើយបានជួយលោក នៅពេល លោកមានទុក្ខ ហើយចម្រើនកម្លាំងដល់លោកនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។

១៩ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើ ប្រជាជននីហ្វេ។

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

អាណម៉ា 16

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីដប់មួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វែ ទៅថ្ងៃទីប្រាំនៃខែទីពីរ មានសេចក្តីសុខសាន្តដ៏ច្រើននៅលើដែនដីសាវ៉ាហិមឡា គ្មានសង្គ្រាម ឬការទាស់ទែងគ្នាអស់ប៉ុន្មានឆ្នាំ គឺរហូតដល់ថ្ងៃទីប្រាំនៃខែទីពីរ នៅក្នុងឆ្នាំទីដប់មួយ មានសម្រែកនៃសង្គ្រាមព្យួរទៅទាំងដែនដី។
- ២ ភ្និតមើលចុះ ពលទ័ពសាសន៍លេមិន បានមកពីខាងទិសនៃទីរហាស្ថាន ចូលមកក្នុងព្រំប្រទល់ដែនដី គឺចូលមកដល់ទីក្រុងអាំម៉ូណៃហា ហើយបានចាប់ផ្តើមសម្លាប់ប្រជាជន និងបំផ្លាញទីក្រុងចោល។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មុនពេលពួកនីហ្វែអាចកើនទ័ពឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីរុញច្រានពួកវាចេញពីដែនដីទៅ ពួកនោះបានបំផ្លាញប្រជាជន ដែលនៅក្នុងទីក្រុងអាំម៉ូណៃហា និងអ្នកខ្លះដែលនៅខាងត្បូងព្រំប្រទល់នឹងដែនដីណូអេផង ហើយបានចាប់អ្នកខ្លះទៀតយកទៅជាល្បីយចូលទៅក្នុងទីរហាស្ថាន។
- ៤ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកនីហ្វែមានបំណងចង់បានពួកអ្នក ដែលត្រូវចាប់យកទៅជាល្បីយចូលទៅក្នុងទីរហាស្ថានមកវិញ។
- ៥ ហេតុដូច្នេះហើយ មនុស្សម្នាក់ដែលត្រូវបានរើសឡើងឲ្យធ្វើជាមេទ័ពឯកលើពលទ័ពសាសន៍នីហ្វែ (ហើយឈ្មោះគាត់គឺ សូរ៉ា ហើយលោកមានកូនប្រុសពីរនាក់ គឺលីហៃ និងអ័ហា) — ឥឡូវនេះ សូរ៉ា និងកូនប្រុសលោកទាំងពីរនាក់ដឹងថា អាណម៉ាជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់ក្នុងសាសនាចក្រ ហើយបានឮថា លោកមានវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេក៏ទៅជួបនឹងលោក ហើយសួរលោកចង់ដឹងថា តើព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យចង់ឲ្យពួកគេចូលទៅក្នុងទីរហាស្ថាន ដើម្បីទៅរកបងប្អូនគេដែលពួកលេមិនបានចាប់យកទៅជាល្បីយនោះឬទេ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណម៉ាបានសូមដល់ព្រះអំពីរឿងនេះ។ ហើយអាណម៉ាបានត្រឡប់មកវិញ ហើយបានប្រាប់ពួកគេថា ៖ មើលចុះ ពួកលេមិននឹងឆ្លងទន្លេស៊ីដុននៅក្នុងទីរហាស្ថានខាងត្បូង នៅខាងនាយព្រំប្រទល់ដែនដីម៉ាន់តៃ។ ហើយមើលចុះ គឺទីនោះហើយដែលអ្នកត្រូវទៅជួបគេ គឺនៅខាងកើតទន្លេស៊ីដុន ហើយនៅទីនោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រគល់បងប្អូនអ្នកដែលពួកលេមិនបានចាប់យកទៅជាល្បីយនោះឲ្យអ្នកហើយ។

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)— now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សូរ៉ា និងកូនប្រុសលោក ទាំងពីរនាក់ក៏ឆ្លងទន្លេស៊ីដុងជាមួយនឹងពលទ័ពរបស់គេ ហើយបាន ដើរទៅហួសព្រំប្រទល់ដែនដីម៉ាន់តែ ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានខាង ត្បូង គឺនៅប៉ែកខាងកើតនៃទន្លេស៊ីដុង។

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

៨ ហើយពួកគេបានវាយប្រហារពលទ័ពលេមីន ហើយពួកលេមីនក៏ ខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយត្រូវរុញច្រានចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយពួក គេបាននាំពួកបងប្អូនគេ ដែលពួកលេមីនបានចាប់យកទៅជា លើយីយ ហើយគ្មានអ្នកណាមួយ ដែលត្រូវបានយកទៅជាលើយីយ បាត់បង់សោះឡើយ។ ហើយពួកគេបាននាំបងប្អូនគេរឹមមកដែនដី ខ្លួន ដើម្បីទៅគ្រប់គ្រងដីផ្ទះរបស់ខ្លួនវិញ។

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

៩ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់មួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅ ដោយពួកលេមីនត្រូវបានរុញច្រានចេញពីដែនដីទៅ រីឯ ប្រជាជនអាំម៉ូណេហាហា ក៏ត្រូវបំផ្លាញចោលទៅ មែនហើយ អស់ទាំង សាសន៍អាំម៉ូណេហាហាត្រូវបំផ្លាញចោល ព្រមទាំងទីក្រុងដ៏ធំរបស់គេ ផង ដែលគេបាននិយាយថា ព្រះទ្រង់មិនអាចបំផ្លាញបានឡើយ ពី ព្រោះតែសភាពដ៏ធំរបស់វា។

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was de- stroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

១០ ប៉ុន្តែមើលចុះ គ្រាន់តែមួយថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ទីក្រុងនោះត្រូវបំផ្លាញ សាបសូន្យចោលទៅ ហើយសាកសពទាំងឡាយត្រូវផ្តុំ និងសត្វ ព្រៃហែកស៊ីអស់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន។

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

១១ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែច្រើនថ្ងៃក្រោយមក សាកសព របស់គេត្រូវបានគរនៅពាសពេញលើផ្ទៃផែនដី ហើយត្រូវបានកប់ យ៉ាងរាត់ៗ។ ហើយឥឡូវនេះ ទីនោះមានក្លិនស្អុយជាខ្លាំង រហូត ដល់គ្មានមនុស្សណាទៅយកដីនោះអាំម៉ូណេហាឡើយ អស់រយៈ ពេលជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមក។ ហើយគេបានហៅទីនោះថាជា ទីចោល ស្ងាត់នៃពួកនីហូរ ព្រោះពួកគេជាអ្នកកាន់តាមជឿនៃនីហូរ ដែលត្រូវ គេសម្លាប់ចោល ហើយដែនដីទាំងឡាយរបស់គេនៅជាស្ងាត់ សូន្យលឿងតទៅ។

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

១២ ហើយពួកលេមីនពុំបានមកធ្វើសង្គ្រាមជាមួយនឹងពួកនីហូរទៀត ទេ រហូតដល់ឆ្នាំទីដប់បួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើ ប្រជាជននីហូរ។ ម៉្លោះហើយ ប្រជាជននីហូរមានសេចក្តីសុខសាន្ត តរៀងមកអស់រយៈបីឆ្នាំនៅលើអស់ទាំងដែនដី។

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

១៣ ហើយអាល់ម៉ា និងអាមូលេក បានចេញទៅប្រកាសប្រាប់អំពី ការប្រែចិត្តដល់ប្រជាជន នៅក្នុងព្រះវិហាររបស់សុទ្ធាទាំងឡាយរបស់ គេ និងនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេ និងនៅក្នុងសាលាប្រជុំ ទាំងឡាយរបស់គេដែរ ដែលបានសង់ឡើងតាមរបៀបពួកសាសន៍ យូដា។

And Alma and Amulek went forth preaching re- pentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

១៤ ហើយដរាបណាមានមនុស្សដែលចង់ស្តាប់ពាក្យសម្តីរបស់គេ គឺ ពួកនោះហើយដែលពួកគេបានរំលែកព្រះបន្ទូលនៃព្រះជារៀង រហូត ដោយមិនយោគយល់ខាងអ្នកណាឡើយសោះ។

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

១៥ ម៉្លោះហើយ អាណម៉ា និងអាមូលេកបានចេញទៅ ហើយព្រមទាំង មនុស្សជាច្រើនទៀតផង ដែលត្រូវបានរើសឡើងសម្រាប់ធ្វើកិច្ចការ នេះ ក៏បានចេញទៅប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលទូទៅអស់ទាំងដែនដី។ ហើយការតាំងសាសនាចក្រ ក៏កើតឡើងទូទៅទាំងដែនដី គឺនៅ គ្រប់តំបន់ព័ទ្ធជុំវិញនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វែម៉ា អស់។

១៦ ហើយគ្មានការមិនស្មើគ្នានៅក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់បានស្រោចព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មកលើអស់ទាំងផ្ទៃផែនដី ដើម្បីរៀបចំចិត្តគំនិតនៃកូនចៅមនុស្ស ឬក៏ដើម្បីរៀបចំចិត្តគេឲ្យ ទទួលព្រះបន្ទូល ដែលនឹងត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុងចំណោមពួកគេ នៅពេលដែលទ្រង់នឹងយាងមក —

១៧ ដើម្បីកុំឲ្យគេរឹងទទឹងនឹងព្រះបន្ទូល ដើម្បីកុំឲ្យគេអាចទៅជាគិត ជំនឿ ហើយដើរឆ្ពោះទៅរកការបំផ្លិចបំផ្លាញឡើយ តែដើម្បីឲ្យគេ អាចទទួលព្រះបន្ទូលដោយសេចក្តីអំណរវិញ ហើយដើម្បីឲ្យបាន ទៅដូចជាមែកមួយ ដែលបានបំបៅជាប់ទៅនឹងដើមទំពាំងបាយជូរ ពិត ដើម្បីឲ្យគេអាចចូលទៅក្នុងសេចក្តីសម្រាកនៃព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះរបស់គេបាន។

១៨ ឥឡូវនេះ ពួកសង្ឃទាំងនោះ ដែលបានចេញទៅក្នុងចំណោម ប្រជាជន ក៏បានប្រកាសទាស់នឹងការកុហក ការបញ្ឆោត ការ ឈ្នានីស ការដណ្តើម ការគំនុំ ការបង្កាប់ ការលួច ការប្លន់ ការបង្ខំ ការធ្វើឃាតកម្ម ការផិត និងការអាសអាភាសគ្រប់បែបយ៉ាង ដោយ ស្រែកប្រកាសសូមកុំឲ្យមានការអស់ទាំងនេះកើតឡើងឡើយ —

១៩ ពួកគេបានពន្យល់ប្រាប់អំពីការណ៍ដែលជិតនឹងកើតឡើង មែន ហើយ បានពន្យល់ប្រាប់អំពីការយាងមកនៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ការរងទុក្ខ និងការសុគតរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងដំណើររស់ឡើងវិញនៃ មនុស្សស្លាប់។

២០ ហើយមនុស្សជាច្រើន បានសួរចង់ដឹងអំពីទីកន្លែង ដែលព្រះរាជ បុត្រានៃព្រះនឹងយាងមក ហើយពួកគេត្រូវបានប្រាប់ថា ទ្រង់នឹង លេចមកឲ្យពួកគេឃើញ បន្ទាប់ពីដំណើររស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ហើយប្រជាជនបានពួការណ៍នេះ ដោយសេចក្តីអំណរ និងដោយ សេចក្តីរីករាយពន់ប្រមាណ។

២១ ហើយឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីសាសនាចក្រត្រូវបានតាំងឡើងទូទៅ អស់ទាំងដែនដីហើយ — ដោយមានជ័យជម្នះលើអារក្ស ហើយ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ក៏ត្រូវបានប្រកាសប្រាប់នៅក្នុងភាពត្រឹមត្រូវនៅ ពាសពេញទាំងដែនដី ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ចាក់ព្រះពរទាំងឡាយ របស់ទ្រង់មកលើប្រជាជន — ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់បួនក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វែម៉ា។

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

ដំណើររឿងរបស់ពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិ
របស់គេក្នុងការទទួលនគរ ព្រោះតែព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយបាន
ឡើងទៅដែនដីនីហ្វែ ដើម្បីទៅប្រកាសប្រាប់ពួកលេមីន សេចក្តី
វេទនាទាំងឡាយ និងការដោះលែងរបស់ពួកគេ — ស្របតាមបញ្ជី
របស់អាលម៉ា។

*An account of the sons of Mosiah, who rejected their
rights to the kingdom for the word of God, and went up
to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their
sufferings and deliverance—according to the record of
Alma.*

អាលម៉ា 17

Alma 17

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាលម៉ា
កំពុងតែធ្វើដំណើរពីដែនដីគេខាន ទៅឯទិសខាងត្បូង គឺឆ្ពោះទៅរក
ដែនដីម៉ាន់តេ មើលចុះ លោកមានសេចក្តីអស្ចារ្យខ្លាំងដោយបាន
ជួបនឹងពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ ដែលកំពុងតែធ្វើដំណើរទៅដែនដីសា
រ៉ាហិមឡា។
- ២ ឥឡូវនេះ ពួកបុត្រានៃម៉ូសាយទាំងនេះ បាននៅជាមួយនឹងអាល
ម៉ា នៅពេលដែលទេវតាបានលេចមកជាលើកដំបូងដល់លោក
ហេតុដូច្នេះហើយ អាលម៉ាបានអររីករាយខ្លាំង នៅពេលបានជួប
បងប្អូនរបស់លោកទៀត រីឯសេចក្តីអំណររបស់លោកកាន់តែកើន
ឡើងថែមទៀត ព្រោះពួកគេនៅជាបងប្អូនរបស់លោកក្នុងព្រះ
អម្ចាស់នៅឡើយ មែនហើយ ពួកគេបានមាំមួននៅក្នុងការស្គាល់ពី
សេចក្តីពិត ព្រោះពួកគេជាមនុស្សដែលមានយោបល់ដ៏ជ្រាលជ្រៅ
ហើយគេបានព្យាយាមពិចារណាមើលបទគម្ពីរ ដើម្បីឲ្យគេអាច
ស្គាល់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។
- ៣ ប៉ុន្តែនេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ ពួកគេបានប្រគល់ខ្លួនទៅក្នុង
ការអធិស្ឋាន និងការតមអាហារជាច្រើន ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេ
ប្រកបដោយវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ និងវិញ្ញាណនៃវិរលា: ហើយ
កាលណាគេបង្រៀន គឺគេបង្រៀនដោយអានុភាព និងសិទ្ធិ
អំណាចពីព្រះ។
- ៤ ហើយពួកគេបានបង្រៀនព្រះបន្ទូលនៃព្រះអស់រយៈពេលដប់បួន
ឆ្នាំនៅក្នុងចំណោមពួកលេមីន ដោយបានទាំងទទួលការជោគជ័យ
ជាច្រើនក្នុងការនាំមនុស្សជាច្រើនឲ្យបានស្គាល់ពីសេចក្តីពិត មែន
ហើយ ដោយអំណាចនៃពាក្យរបស់គេ នោះមនុស្សជាច្រើនត្រូវ
បាននាំទៅខាងមុខអាសនានៃព្រះ ដើម្បីអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់
ហើយទទួលសារភាពនូវអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេនៅចំពោះ
ទ្រង់។
- ៥ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាកាល:ទេស: ដែលបានកើតឡើងដល់គេក្នុង
ការធ្វើដំណើរ ព្រោះគេមានការវេទនាជាច្រើន គេបានរងទុក្ខជា
ច្រើន ទាំងផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្ត ដូចជាការអត់ឃ្នាន ការស្រេក និង
ការនឿយហត់ ព្រមទាំងការនឿយហត់ខាងផ្លូវវិញ្ញាណផង។

And now it came to pass that as Alma was journeying
from the land of Gideon southward, away to the land
of Manti, behold, to his astonishment, he met with
the sons of Mosiah journeying towards the land of
Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the
time the angel first appeared unto him; therefore
Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and
what added more to his joy, they were still his
brethren in the Lord; yea, and they had waxed
strong in the knowledge of the truth; for they were
men of a sound understanding and they had
searched the scriptures diligently, that they might
know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to
much prayer, and fasting; therefore they had the
spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and
when they taught, they taught with power and au-
thority of God.

And they had been teaching the word of God for
the space of fourteen years among the Lamanites,
having had much success in bringing many to the
knowledge of the truth; yea, by the power of their
words many were brought before the altar of God, to
call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended
them in their journeyings, for they had many afflic-
tions; they did suffer much, both in body and in
mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also
much labor in the spirit.

៦ ឥឡូវនេះ នេះគឺដំណើររបស់គេ ៖ ក្រោយពីបានលាបិតាខ្លួន គឺម៉ូសាយ នៅឆ្នាំទីមួយនៃរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ដោយបានប្រកែកមិនព្រមទទួលនគរ ដែលបិតាគេចង់ប្រគល់ឲ្យគេ ឯបំណងរបស់ប្រជាជនក៏ដូច្នោះដែរ

៧ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែគេបានចាកចេញពីដែនដីសារ៉ាហ្គេម ហើយបានយកដាវរបស់គេ លំពែងរបស់គេ ធ្នូរបស់គេ ព្រួញរបស់គេ និងខ្សែដង្កក់របស់គេទៅផង ហើយគេធ្វើយ៉ាងនេះ គឺដើម្បីគេអាចរកអាហារសម្រាប់ខ្លួនគេពេលនៅក្នុងទីរហាស្ថាន។

៨ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានចេញទៅក្នុងទីរហាស្ថានជាមួយនឹងមនុស្សមួយចំនួន ដែលគេបានរើស ដើម្បីឡើងទៅឯដែនដីនីហ្វេ គឺទៅប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់ពួកលេមីន។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើដំណើរអស់ជាច្រើនថ្ងៃនៅក្នុងទីរហាស្ថាន ហើយគេបានតមអាហារជាខ្លាំង ហើយបានអធិស្ឋានជាខ្លាំង ដើម្បីសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ប្រទានចំណែកនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ដល់គេ ឲ្យទៅជាមួយនឹងគេ ហើយស្ថិតនៅជាមួយនឹងគេ ដើម្បីឲ្យគេអាចបានទៅជាគ្រឿងឧបករណ៍មួយនៅក្នុងព្រះហស្ថាននៃព្រះ ប្រសិនបើមានលទ្ធភាព គឺដើម្បីនាំបងប្អូនគេ គឺពួកលេមីនឲ្យស្គាល់សេចក្តីពិត ឲ្យស្គាល់នូវសេចក្តីអាត្រាដែលសណ្តាប់ទាំងឡាយនៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ដែលជាសណ្តាប់មិនត្រឹមត្រូវ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានយាងមករកគេ ដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា ៖ ចូរក្សានូវចិត្តចុះ ហើយពួកគេក៏បានក្សានូវចិត្តទៅ។

១១ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេដែរថា ៖ ចូរទៅក្នុងចំណោមពួកលេមីន ដែលជាបងប្អូនអ្នក ហើយតាំងពាក្យរបស់យើងចុះ តែអ្នកត្រូវអត់ធន់ក្នុងការអត់ធន់ និងការលឿចាប់ ដើម្បីអ្នកអាចបង្ហាញនូវគំរូល្អទាំងឡាយដល់ពួកគេក្នុងយើង ហើយយើងនឹងយកអ្នកធ្វើជាគ្រឿងឧបករណ៍មួយក្នុងដៃយើងដល់ការសង្គ្រោះព្រលឹងជាច្រើន។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ចិត្តរបស់ពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ ព្រមទាំងជនទាំងឡាយដែលនៅជាមួយនឹងគេ ក៏មានសេចក្តីក្លាហានឡើងដើម្បីទៅជួបនឹងពួកលេមីន ដើម្បីប្រកាសប្រាប់គេនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានមកដល់ ព្រំប្រទល់ដែនដីនៃពួកលេមីនហើយ នោះគេបានបែកគ្នា ហើយ បានដើរចេញពីគ្នារៀងៗខ្លួន ដោយទុកចិត្តទៅលើព្រះអម្ចាស់ថា ពួកគេនឹងជួបគ្នាទៀតនៅពេលចប់រដូវច្រូតកាត់ ព្រោះគេបាន សន្និដ្ឋានថា កិច្ចការដែលគេបានទទួលធ្វើនេះ មានទំហំធំធេង ណាស់។

១៤ ហើយការនេះជាការធំប្រាកដមែន ព្រោះពួកគេបានទទួល ភារកិច្ចដើម្បីទៅប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់ប្រជាជនមួយ ដែលព្រៃផ្សៃ រឹងរូស និងសាហាវ ជាប្រជាជនមួយដែលចូលចិត្តក្នុង ការធ្វើហាតកម្មដល់ពួកនីហ្វៃ និងការលួចប្លន់គេ ហើយចិត្តគេត្រូវ បានភ្ជាប់ទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ ឬទៅលើមាស និងប្រាក់ និងគ្រឿងដ៏ មានតម្លៃ តែគេតែងតែស្វែងរករបស់ទាំងនេះ ដោយការធ្វើហាតកម្ម និងការលួចប្លន់ ដែលគេមិនចាំបាច់ធ្វើការនឿយហត់ ដើម្បីរករបស់ ទាំងនោះដោយដៃដួងឡើយ។

១៥ ម៉្លោះហើយ ពួកគេជាប្រជាជនមួយដ៏ខ្ជិលច្រអូស ពួកគេជាច្រើន បានថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ហើយបណ្តាសានៃព្រះបានធ្លាក់មកលើពួកគេ ពីព្រោះតែសណ្តាប់ទាំងឡាយនៃពួកអយ្យកោគេ ទោះជាយ៉ាងណា ក៏ដោយ គង់តែសេចក្តីសន្យានៃព្រះអម្ចាស់ ក៏ប្រទានដល់ពួកគេដែរ កាលណាគេប្រែចិត្ត។

១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ នេះគឺជាមូលហេតុ ដែលនាំឲ្យពួកបុត្រានៃម៉ូសាយបានទទួលធ្វើកិច្ចការនេះ ក្រែងពួកគេអាចនាំឲ្យមានការ ប្រែចិត្តដល់គេផង ក្រែងពួកគេអាចនាំគេឲ្យស្គាល់ផែនការនៃ សេចក្តីប្រោសលោះ។

១៧ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានបែកគ្នា ហើយបានចេញទៅក្នុង ចំណោមពួកគេរៀងៗខ្លួន តាមព្រះបន្ទូល និងតាមព្រះចេស្តានៃព្រះ ដែលបានប្រទានដល់គេ។

១៨ ឥឡូវនេះ អាំម៉ូន ធ្វើជាមេដឹកនាំគេ ឬបើនិយាយឲ្យច្រើន គឺលោក បានធ្វើការងារបម្រើពួកគេ ហើយលោកបានចាកចេញពីគេទៅ បន្ទាប់ពីបានប្រទានពរដល់គេតាមតំណែងនានារបស់គេ ដោយ បានរំលែកនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់គេ ឬបានធ្វើការងារបម្រើគេមុន ពេលលោកចេញដំណើរទៅ ហើយដោយរបៀបនេះ គេបានធ្វើ ដំណើររៀងៗខ្លួនទៅទាំងដែនដី។

១៩ ហើយអាំម៉ូនបានទៅដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល ជាដែនដីដែលបាន ហៅតាមឈ្មោះពួកកូនប្រុសរបស់អ៊ីសម៉ាអែល ដែលបានក្លាយទៅ ជាពួកសាសន៍លេមីនដែរ។

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

២០ ហើយកាលអាំម៉ូនបានចូលទៅក្នុងដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល នោះពួកលេមីនបានចាប់លោក ហើយចងលោក តាមសណ្តាប់របស់ពួកគេ គឺចងសាសន៍នីហ្វែរទាំងអស់ណា ដែលធ្លាក់មកក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់គេ ហើយក៏នាំយកទៅទូលស្តេច ម៉្លោះហើយ តាមតែព្រះទ័យស្តេចទោះជាចង់សម្លាប់ពួកគេ ឬទុកពួកគេឲ្យនៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង ឬយកពួកគេទៅដាក់គុក ឬដេញពួកគេចេញក្រៅដែនដីក្តី ក៏ស្រេចតែបំណង និងព្រះទ័យរបស់ស្តេច។

២១ ម៉្លោះហើយ អាំម៉ូនក៏ត្រូវបាននាំទៅចំពោះស្តេច ដែលត្រួតត្រាលើដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល ហើយទ្រង់មានព្រះនាមថា ឡាម៉ូណិ ហើយទ្រង់ត្រូវជាពូជពង្សរបស់អ៊ីសម៉ាអែល។

២២ ហើយស្តេចក៏សួរអាំម៉ូន ចង់ដឹងថាតើលោកចង់អាស្រ័យនៅក្នុងដែនដីក្នុងចំណោមពួកលេមីន ឬក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់ទ្រង់ឬទេ។

២៣ ហើយអាំម៉ូនទូលទៅទ្រង់ថា ៖ ព្រះពរ ទូលបង្គំចង់អាស្រ័យនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះមួយរយៈពេលដែរ មែនហើយ គឺប្រហែលជាបរហូតដល់ថ្ងៃទូលបង្គំស្លាប់។

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចឡាម៉ូណិសព្វព្រះទ័យនឹងអាំម៉ូន ហើយបានបញ្ជាឲ្យស្រាយចំណងលោកចេញ ហើយទ្រង់ចង់ឲ្យអាំម៉ូនយកបុត្រីរបស់ទ្រង់ម្នាក់ធ្វើជាភរិយា។

២៥ តែអាំម៉ូនទូលទៅទ្រង់ថា ៖ ទេ តែទូលបង្គំនឹងធ្វើជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់វិញ។ ហេតុដូច្នេះហើយ អាំម៉ូនបានក្លាយទៅជាអ្នកបម្រើស្តេចឡាម៉ូណិ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកត្រូវចាត់ឲ្យទៅឃ្នាលហ្វូងចៀមរបស់ឡាម៉ូណិជាមួយនឹងពួកអ្នកបម្រើឯទៀត តាមសណ្តាប់របស់ពួកលេមីនទៅ។

២៦ ហើយក្រោយពីលោកបានបម្រើស្តេចអស់បីថ្ងៃ នៅពេលដែលលោកនៅជាមួយនឹងពួកអ្នកបម្រើសាសន៍លេមីនឯទៀត កំពុងតែនាំហ្វូងចៀមទៅកាន់កន្លែងដែលមានទឹក ដែលបានហៅថា ទឹកស៊ីប៊ុស គឺជាកន្លែងដែលពួកលេមីនទាំងអស់នាំហ្វូងចៀមគេទៅផឹកទឹកដែរ —

២៧ ហេតុដូច្នេះហើយ កាលអាំម៉ូន និងពួកអ្នកបម្រើរបស់ស្តេច កំពុងតែនាំហ្វូងចៀមទៅកាន់កន្លែងដែលមានទឹកនោះ មើលចុះមានពួកលេមីនមួយចំនួនដែលបាននាំហ្វូងចៀមរបស់គេទៅរកទឹកនោះដែរ បានក្រោកឈរឡើង ហើយបានដេញបង្កើលហ្វូងចៀមរបស់អាំម៉ូន និងពួកអ្នកបម្រើរបស់ស្តេច ហើយគេធ្វើឲ្យចៀមទាំងឡាយរត់បែកខ្ញែកទៅគ្រប់ទិសទី។

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

២៨ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកបម្រើរបស់ស្តេច ក៏ចាប់ផ្តើមអ្វីៗទាំងនោះ ៖ ឥឡូវនេះ ស្តេចនឹងសម្លាប់យើងហើយ ដូចជាទ្រង់ធ្លាប់បានសម្លាប់បងប្អូនយើងឯទៀតដែរ ពីព្រោះហ្នឹងចៀមគេត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយដោយអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកមនុស្សទាំងនោះ។ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមយំជាខ្លាំងថា ៖ មើលចុះ ហ្នឹងចៀមរបស់យើងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយអស់ហើយ។

២៩ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានយំព្រោះខ្លាចត្រូវប្រហាររោល។ ឥឡូវនេះ កាលអាំម៉ូនបានឃើញការណ៍នេះ ចិត្តលោករីកឡើងដោយសេចក្តីអំណរ ព្រោះលោកនិយាយថា ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអំណាចរបស់ខ្ញុំដល់ពួកអ្នកបម្រើទូទៅដូចរូបខ្ញុំទាំងនេះ ឬក៏អំណាចដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ក្នុងការនាំហ្នឹងចៀមទាំងនេះមកឲ្យស្តេចវិញ ដើម្បីខ្ញុំអាចយកចិត្តពួកអ្នកបម្រើទូទៅដូចរូបខ្ញុំនេះ ដើម្បីខ្ញុំអាចដឹកនាំពួកគេឲ្យជឿដល់ពាក្យពេចន៍របស់ខ្ញុំផង។

៣០ ហើយឥឡូវនេះ នេះគឺជាការគិតរបស់អាំម៉ូន កាលដែលលោកបានឃើញសេចក្តីទុក្ខព្រួយរបស់អ្នកទាំងនោះ ដែលលោកបានចាត់ទុកថាជាបងប្អូនរបស់លោក។

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានល្ងង់លោមគេដោយពាក្យសម្តីលោកថា ៖ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរមានសេចក្តីសង្ឃឹមចុះ ហើយចូរយើងនាំគ្នាទៅរកហ្នឹងចៀម នោះយើងនឹងប្រមូលពួកវាមកវិញ ហើយនាំវាទៅឯកន្លែងដែលមានទឹកចុះ ហើយដោយបែបនេះ យើងនឹងរក្សាហ្នឹងចៀមឲ្យស្តេច ហើយទ្រង់នឹងពុំសម្លាប់យើងចោលឡើយ។

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានទៅរកហ្នឹងចៀមទាំងនោះ ហើយពួកគេបានដើរតាមអាំម៉ូន ហើយគេបានរត់យ៉ាងលឿន ហើយបានស្នាក់មុខហ្នឹងចៀមទាំងឡាយរបស់ស្តេច ហើយបានប្រមូលហ្នឹងចៀមទាំងនោះមកវិញទៀត ហើយបាននាំទៅកាន់កន្លែងដែលមានទឹក។

៣៣ ហើយពួកជនទាំងនោះ ក៏ក្រោកឡើងបង្កើលហ្នឹងចៀមរបស់គេទៀត តែអាំម៉ូនពោលទៅកាន់បងប្អូនលោកថា ៖ ចូរហ៊ុមជុំវិញហ្នឹងចៀមកុំឲ្យវារត់បាន ហើយខ្ញុំនឹងទៅតតាំងជាមួយនឹងជនទាំងនេះ ដែលបង្កើលហ្នឹងចៀមរបស់យើង។

៣៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានធ្វើតាមបង្គាប់របស់អាំម៉ូន ហើយលោកបានចេញទៅតតាំងនឹងពួកជន ដែលឈរនៅក្បែរទឹកស៊ីប៊ុស ឯពួកនោះមានគ្នាមិនតិចទេ។

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

៣៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេពុំខ្លាចអាំម៉ូនសោះ ព្រោះគេបានគិតស្មានថា ពួកគេតែម្នាក់ក៏អាចសម្លាប់លោក តាមទំនើងចិត្តគេបានដែរ ព្រោះពួកគេពុំដឹងថា ព្រះទ្រង់បានសន្យានឹងម៉ូសាយថា ទ្រង់នឹងដោះពួកបុត្រាលោកឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃពួកគេ ហើយពួកគេក៏ពុំបានដឹងអ្វីទាល់តែសោះអំពីព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេចូលចិត្តក្នុងការបំផ្លិចបំផ្លាញបងប្អូនគេ ហើយដោយហេតុនេះ បានជាគេឈរចាំបង្កើលហ្វូងចៀមរបស់ស្តេច។

៣៦ តែអាំម៉ូនបានក្រោកឈរឡើង ហើយបានចាប់ផ្តើមបាញ់ក្រួសទៅលើគេនឹងខ្សែដង្កាក់របស់លោក មែនហើយ លោកបានបាញ់ក្រួសទៅលើគេដោយអំណាចដ៏ខ្លាំង ហើយហេតុនេះ លោកបានសម្លាប់ពួកគេមួយចំនួន រហូតដល់ធ្វើឲ្យពួកគេបានចាប់ផ្តើមមានសេចក្តីអស្ចារ្យនឹងអានុភាពរបស់លោក ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេខឹងដែរ មកពីបងប្អូនគេត្រូវស្លាប់ ហើយពួកគេតាំងចិត្តថា នឹងរំលំលោក ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយឃើញថា ពួកគេមិនអាចបាញ់ក្រួសត្រូវលោកទេ នោះគេក៏វាយលោកនឹងដំបង ដើម្បីសម្លាប់លោកចោល។

៣៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ នៅពេលមនុស្សម្នាក់លើកដំបងឡើងវាយអាំម៉ូន នោះលោកក៏កាត់ដៃគេ ដោយដាវរបស់លោក គ្រឿងលោកបានទប់នឹងការវាយរបស់គេ ដោយកាប់ដៃគេនឹងមុខដាវរបស់លោក ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេចាប់ផ្តើមមានសេចក្តីអស្ចារ្យខ្លាំង ហើយបានចាប់ផ្តើមរត់គេចពីលោក មែនហើយ ហើយពួកគេពុំមែនមានចំនួនតិចទេ ហើយលោកបានធ្វើឲ្យពួកគេរត់ដោយកម្លាំងដៃរបស់លោក។

៣៨ ឥឡូវនេះ ពួកគេចំនួនប្រាំមួយនាក់ដែលត្រូវដួលដោយសារខ្សែដង្កាក់ តែលោកមិនបានសម្លាប់នរណាម្នាក់ដោយដាវរបស់លោកឡើយ លើកលែងតែអ្នកនាំមុខប៉ុណ្ណោះ ហើយលោកបានកាត់ដៃរបស់ពួកគេ នៅពេលគេលើកដៃមកវាយលោក ហើយដៃទាំងនោះពុំមែនតិចទេ។

៣៩ ហើយកាលដែលលោកបានរុញច្រានពួកគេទៅឆ្ងាយហើយ នោះលោកក៏ត្រឡប់មកវិញ ហើយគេបានឲ្យហ្វូងចៀមរបស់គេផឹកទឹក ហើយក៏នាំហ្វូងចៀមត្រឡប់ទៅវាលស្មៅរបស់ស្តេចវិញ រួចហើយបានទៅគាល់ស្តេច ដោយបានយកដៃទាំងឡាយដែលបានកាត់ផ្តាច់ដោយដាវរបស់អាំម៉ូន គឺជាដៃរបស់ពួកដែលរកសម្លាប់លោកចោល ហើយដៃទាំងនោះត្រូវបាននាំយកទៅគាល់ស្តេច ដើម្បីជាទីបន្ទាល់ដល់ការណ៍ដែលបានធ្វើមក។

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

អាណម៉ា 18

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចឡាម៉ូណែបានបញ្ជាឲ្យ ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ឈរហើយធ្វើបន្ទាល់នូវការណ៍ទាំងអស់ ដែលគេបានឃើញអំពីរឿងនេះ។
- ២ ហើយកាលពួកគេទាំងអស់គ្នាបានធ្វើបន្ទាល់ចប់នូវអ្វីៗដែលគេ បានឃើញហើយ នោះទ្រង់បានដឹងអំពីការស្មោះត្រង់របស់អាម៉ូន ក្នុងការថែរក្សាប្លង់ចៀមរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងអំណាចដ៏ខ្លាំងរបស់ លោកក្នុងការតតាំងនឹងពួកដែលរកសម្លាប់លោកចោល ទ្រង់ក៏មាន សេចក្តីអស្ចារ្យជាខ្លាំង ហើយមានបន្ទូលថា ៖ ប្រាកដណាស់ នេះ មិនមែនជាមនុស្សធម្មតាទេ។ មើលចុះ តើនេះមិនមែនជាព្រះ វិញ្ញាណដ៏មហិមា ដែលដាក់ទោសដ៏ធំមកលើប្រជាជននេះ មកពី អំពើហេតុកម្មរបស់គេទេឬ?
- ៣ ហើយពួកគេឆ្លើយទូលទៅស្តេចថា ៖ យើងខ្ញុំមិនដឹងថា អ្នកនេះ ជាព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា ឬជាមនុស្សទេ ប៉ុន្តែយើងខ្ញុំដឹងតែប៉ុណ្ណោះ ថា មនុស្សនេះមិនអាចត្រូវសត្រូវរបស់ស្តេចសម្លាប់បានឡើយ ហើយពួកគេក៏មិនអាចបង្កើលប្លង់ចៀមរបស់ស្តេចបានដែរ នៅ ពេលលោកនៅជាមួយយើងខ្ញុំ មកពីការជំនាញ និងកម្លាំងដ៏ មហិមារបស់លោក ហេតុដូច្នេះហើយ យើងខ្ញុំដឹងថា លោកជាមិត្ត ម្នាក់របស់ស្តេច។ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះរាជាអើយ យើងខ្ញុំមិនជឿ ថា មនុស្សនេះមានអំណាចដ៏ខ្លាំងបែបនេះឡើយ ព្រោះយើងខ្ញុំដឹង ថា លោកមិនអាចត្រូវសត្រូវបានទេ។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ កាលស្តេចបានឮពាក្យទាំងនេះរួចហើយ នោះ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា ៖ ឥឡូវនេះ យើងដឹងថា នេះគឺជាព្រះ វិញ្ញាណដ៏មហិមាមែន ហើយលោកបានចុះមកក្នុងពេលនេះ ដើម្បី រក្សាជីវិតអ្នករាល់គ្នាដើម្បីកុំឲ្យយើងសម្លាប់អ្នក ដូចយើងបាន សម្លាប់បងប្អូនអ្នកមុនៗមក។ ឥឡូវនេះ នេះគឺព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា ដែលពួកអយ្យការរបស់យើងធ្លាប់បាននិយាយមកនោះហើយ។
- ៥ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាសណ្តាប់របស់ឡាម៉ូណែ ដែលទ្រង់បានទទួល ពីបិតាទ្រង់ថា មានព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមាមួយ។ ទោះបីពួកគេជឿ ដល់ព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមាក្តី គង់តែគេបានគិតស្មានថា អ្វីៗដែលគេ ធ្វើគឺត្រូវទាំងអស់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែឡាម៉ូណែបាន ចាប់ផ្តើមខ្លាចជាខ្លាំងដែរ ព្រោះខ្លាចក្រែងទ្រង់បានធ្វើខុសក្នុងការ ប្រហារពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។
- ៦ ព្រោះទ្រង់បានសម្លាប់ពួកគេជាច្រើនមកហើយ ពីព្រោះបងប្អូន គេបានធ្វើឲ្យប្លង់ចៀមបែកខ្ញែកនៅកន្លែងទឹក ម៉្លោះហើយ មកពី ហ្នឹងចៀមរបស់គេត្រូវបានបែកខ្ញែក ទើបពួកគេត្រូវស្លាប់។

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

- ៧ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាសណ្តាប់របស់ពួកលេមីន ដែលឈរនៅក្បែរ ទឹកស៊ីប៊ុស ដើម្បីដេញបង្កើលហ្វូងចៀមរបស់ប្រជាជន ដើម្បីគេ អាចក្លែងចៀម ដែលរត់បែកខ្លែកនោះទៅដីរបស់គេ នោះគឺជា របៀបប្លន់មួយរបស់គេដែរ។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចឡាម៉ូណែបានសួរទៅ ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ថា ៖ តើអ្នកដែលមានអំណាចដ៏មហិមា នេះ នៅឯណា?
- ៩ ហើយពួកគេបានទូលទៅទ្រង់ថា ៖ មើលចុះ អ្នកនោះកំពុងតែឲ្យ ស្មៅដល់សេះទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះ ស្តេចបានប្រើពួក អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ មុនពេលដែលគេនាំហ្វូងចៀមទៅដឹកទឹកថា ពួកគេត្រូវរៀបចំសេះ និងរាជរថទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយនាំ ទ្រង់ទៅដែនដីនីហ្វេ ព្រោះមានការជប់លៀងមួយយ៉ាងធំនៅ ដែនដីនីហ្វេ ដែលបានធ្វើឡើងដោយបិតារបស់ឡាម៉ូណែ គឺជា ស្តេចលើដែនដីទាំងមូល។
- ១០ ឥឡូវនេះ កាលដែលស្តេចឡាម៉ូណែបានឮថា អាំម៉ូនកំពុងតែ រៀបចំសេះ និងរាជរថទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ទ្រង់ក៏កាន់តែមាន សេចក្តីអស្ចារ្យមកពីចិត្តស្មោះត្រង់របស់អាំម៉ូន ដោយមានបន្ទូល ថា ៖ ប្រាកដជាគ្មានអ្នកបម្រើរបស់យើងណាមួយដែលមានចិត្ត ស្មោះត្រង់ដូចបុរសនេះសោះ ព្រោះគាត់ចាំបញ្ជារបស់យើងទុក ទាំងអស់ ហើយក៏អនុវត្តតាមបញ្ជាទាំងនោះដែរ។
- ១១ ឥឡូវនេះ យើងដឹងប្រាកដថា នេះគឺជាព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមានោះ មែន ហើយយើងចង់ឲ្យគាត់មកជួបនឹងយើង តែយើងមិនហ៊ាន សោះ។
- ១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអាំម៉ូនបាន រៀបចំសេះ និងរាជរថទាំងឡាយរួចស្រេចសម្រាប់ស្តេច និងពួក អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ហើយ នោះលោកបានចូលទៅកាលស្តេច ហើយលោកបានឃើញទឹកមុខរបស់ស្តេចផ្លាស់ប្តូរ ហេតុដូច្នោះ ហើយ បានជាលោកបម្រុងនឹងរិលចេញពីវត្តមានរបស់ទ្រង់។
- ១៣ ហើយអ្នកបម្រើម្នាក់របស់ស្តេច បាននិយាយទៅលោកថា វ៉ាបា ណា ប្រែថា ស្តេចដ៏ធំ ឬ ឧត្តម ដោយចាត់ទុកថា ស្តេចរបស់គេមាន អានុភាព ម៉្លោះហើយ អ្នកនោះនិយាយទៅលោកថា ៖ វ៉ាបាណា ស្តេចចង់ឲ្យអ្នកនៅទីនេះ។
- ១៤ ហេតុដូច្នោះហើយ អាំម៉ូនបានបែរទៅរកស្តេច ហើយទូលទៅ កាន់ទ្រង់ថា ៖ ឱព្រះរាជាអើយ តើព្រះអង្គចង់ឲ្យទូលបង្គំធ្វើអ្វី ថ្វាយ? ហើយស្តេចពុំបានឆ្លើយតបនឹងលោកសោះ អស់រយៈពេល មួយម៉ោង តាមម៉ោងរបស់ពួកគេ ព្រោះទ្រង់មិនដឹងនិយាយ ជាមួយនឹងលោកដូចម្តេចទេ។

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king's servants said unto him, Rabbanah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbanah, the king desireth thee to stay.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូនបានទូលទៅកាន់ ទ្រង់ទៀតថា ៖ តើព្រះអង្គចង់ឲ្យទូលបង្គំធ្វើអ្វី? តែស្តេចក៏នៅតែមិន ឆ្លើយតបនឹងលោកទៀតឡើយ។

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូនបានពោរពេញទៅ ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបលោកយល់គំនិត របស់ស្តេច។ ហើយលោកបានទូលទៅទ្រង់ថា ៖ តើពីព្រោះទ្រង់ បានឮថា ទូលបង្គំបានការពារពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ និងហ្វូងចៀម របស់ទ្រង់ ហើយបានសម្លាប់ពួកគេចំនួនប្រាំពីរនាក់ដោយខ្សែ ដង្កក់ និងដាវ ហើយបានកាត់ផ្តាច់ដៃរបស់អ្នកដទៃទៀតដើម្បីការពារ ហ្វូងចៀម និងពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ មើលចុះ តើការណ៍នេះឬ ដែលបណ្តាលឲ្យទ្រង់ឆ្ងល់?

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

១៧ ទូលបង្គំសូមទូលសួរទ្រង់ តើអ្វីទៅដែលធ្វើឲ្យទ្រង់ឆ្ងល់ដ៏ខ្លាំង បែបនេះ? មើលចុះ ទូលបង្គំជាមនុស្សទេតើ ហើយជាអ្នកបម្រើរបស់ ទ្រង់ ហេតុដូច្នេះហើយ ទោះជាទ្រង់ចង់ឲ្យទូលបង្គំធ្វើអ្វីក៏ដោយ ឲ្យ តែជាការត្រូវ គង់តែទូលបង្គំនឹងធ្វើទាំងអស់។

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

១៨ ឥឡូវនេះ កាលដែលស្តេចបានឮពាក្យទាំងនេះហើយ ទ្រង់ក៏ កាន់តែឆ្ងល់ឡើងទៀត ព្រោះទ្រង់ឃើញថា អាំម៉ូនអាចយល់គំនិត របស់ទ្រង់ តែទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គង់តែស្តេចឡាម៉ូណែបាន បើកព្រះឱស្ឋដែរ ហើយមានបន្ទូលទៅលោកថា ៖ តើលោកជានរ ណា? តើលោកជាព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា ដែលជ្រាបរឿងទាំងអស់ នោះឬអី?

Now when the king had heard these words, he marveled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

១៩ អាំម៉ូនបានឆ្លើយ ហើយទូលទៅទ្រង់ថា ៖ ទេ ទូលបង្គំមិនមែន ទេ។

Ammon answered and said unto him: I am not.

២០ ហើយស្តេចមានបន្ទូលថា ៖ ម្តេចក៏លោកជ្រាបគំនិត ដែលនៅ ក្នុងចិត្តយើងបាន? ចូរនិយាយដោយក្លាហាន ហើយប្រាប់យើងអំពី រឿងទាំងនេះចុះ ហើយចូរប្រាប់យើងផងថា តើដោយអំណាចអ្វី ដែលលោកបានសម្លាប់ ហើយកាត់ដៃបងប្អូនដែលបានបង្កើលហ្វូង ចៀមរបស់យើងនោះ —

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

២១ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាលោកប្រាប់យើងអំពីរឿងទាំងនេះ នោះលោកចង់បានអ្វីក៏យើងឲ្យដែរ ហើយប្រសិនបើជាការចាំបាច់ យើងនឹងការពារលោកដោយពលទ័ពរបស់យើង តែយើងដឹងថា លោកមានអំណាចជាងអស់ទាំងពលទ័ពយើងទៅទៀត ក៏ប៉ុន្តែ ទោះជាអ្វីក៏ដោយ ដែលលោកចង់បានពីយើង ក៏យើងនឹងឲ្យលោក ដែរ។

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

២២ ឥឡូវនេះ អាំម៉ូន ជាមនុស្សឃ្លាស់វៃ តែមិនបៀតបៀនអ្នកណា ឡើយ នោះលោកបានទូលទៅឡាម៉ូណែថា ៖ តើព្រះអង្គនឹងស្តាប់ តាមពាក្យសម្តីរបស់ទូលបង្គំទេ បើសិនជាទូលបង្គំប្រាប់ព្រះអង្គថា ដោយអំណាចអ្វីដែលទូលបង្គំបានធ្វើការទាំងនេះ? នេះហើយគឺ ការណ៍ដែលទូលបង្គំចង់បានពីព្រះអង្គ។

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

២៣ ហើយស្តេចបានឆ្លើយតបទៅលោកថា ៖ មែនហើយ យើងនឹង
ជឿពាក្យលោកទាំងអស់។ ហើយដោយហេតុនេះ ទ្រង់ក៏បានជាប់
ក្នុងកលោបាយ។

២៤ ហើយអាំម៉ូនបានចាប់ផ្តើមទូលទៅទ្រង់ ដោយក្លាហាន ហើយ
ទូលទ្រង់ថា ៖ តើព្រះអង្គជឿថា មានព្រះឬទេ?

២៥ ហើយទ្រង់បានឆ្លើយតប ហើយមានបន្ទូលទៅលោកវិញថា ៖
យើងមិនដឹងថា ពាក្យនេះមានន័យយ៉ាងណាទេ។

២៦ ហើយខណៈនោះ អាំម៉ូនបានទូលថា ៖ តើព្រះអង្គជឿថា មាន
ព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមាមួយឬទេ?

២៧ ហើយទ្រង់បាននិយាយថា ជឿ។

២៨ ហើយអាំម៉ូនបានទូលថា ៖ នេះហើយជាព្រះ។ ហើយអាំម៉ូនបាន
ទូលទៅទ្រង់ទៀតថា ៖ តើព្រះអង្គជឿថា ព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមានេះ
ដែលជាព្រះបានបង្កើតរបស់សព្វសារពើ ដែលនៅលើស្ថានសួគ៌
និងនៅលើផែនដីឬទេ?

២៩ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា ៖ មែនហើយ យើងជឿថា ទ្រង់បាន
បង្កើតរបស់សព្វសារពើនៅលើផែនដី តែយើងមិនដឹងថា
ស្ថានសួគ៌ជាអ្វីទេ។

៣០ ហើយអាំម៉ូនបានទូលទៅទ្រង់ថា ៖ ស្ថានសួគ៌គឺជាទីកន្លែងដែល
ព្រះ និងពួកទេវតាបរិសុទ្ធទាំងអស់របស់ទ្រង់គង់នៅ។

៣១ ហើយស្តេចឡាម៉ូណូបាននិយាយថា ៖ តើនៅលើផែនដីឬ?

៣២ ហើយអាំម៉ូនបានទូលថា ៖ ក្រាបទូល ហើយទ្រង់សម្លឹងចុះមក
ក្រោម ទតមើលកូនចៅមនុស្សទាំងអស់ ហើយទ្រង់ជ្រាបនូវគំនិត
ទាំងអស់ និងបំណងទាំងអស់នៅក្នុងចិត្ត ព្រោះដោយព្រះហស្ត
របស់ទ្រង់នោះហើយ ដែលរបស់សព្វសារពើត្រូវបានបង្កើតឡើង
ចាប់ពីដើមដំបូងមកម៉្លោះ។

៣៣ ហើយស្តេចឡាម៉ូណូមានបន្ទូលថា ៖ យើងជឿការណ៍ដែល
លោកនិយាយទាំងអស់នេះ។ ចុះតើព្រះទ្រង់បានចាត់លោកឲ្យមក
ឬ?

៣៤ អាំម៉ូនបានទូលទៅទ្រង់ថា ៖ ទូលបង្គំជាមនុស្សម្នាក់ ហើយ
កាលពីដើមដំបូងឡើយ មនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើង តាមរូបភាពនៃ
ព្រះ ហើយទូលបង្គំក៏ត្រូវបានហៅដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏បរិសុទ្ធរបស់
ទ្រង់ឲ្យមកបង្រៀនពីការណ៍ទាំងនេះដល់ប្រជាជននេះ ដើម្បីនាំឲ្យ
គេស្គាល់នូវអ្វីៗដែលត្រឹមត្រូវ ហើយពិត

៣៥ ហើយមួយនៃព្រះវិញ្ញាណនេះគង់នៅក្នុងទូលបង្គំ ដែលប្រទាន
ដល់ទូលបង្គំនូវតម្រិះ និងអំណាចផង ស្របតាមសេចក្តីជំនឿ និង
បំណងរបស់ទូលបង្គំដែលនៅក្នុងព្រះ។

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

And he said, Yea.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

៣៦ ឥឡូវនេះ កាលអាំម៉ូនបាននិយាយពាក្យអស់ទាំងនេះចប់អស់ ហើយ នោះលោកក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយអំពីការបង្កបង្កើតលោកិយ ព្រមទាំងការបង្កើតលោកអ័ដាមផង ហើយបានប្រាប់ទ្រង់នូវ ការណ៍ទាំងអស់ អំពីការធ្លាក់នៃមនុស្ស ហើយបាននិយាយសារ ឡើងវិញ និងលាតត្រដាងនៅចំពោះទ្រង់នូវបញ្ជីទាំងឡាយ និងបទ គម្ពីរទាំងឡាយនៃប្រជាជន ដែលបាននិយាយដោយពួកព្យាករី រហូតមកដល់ពេលដែលលីហៃ ជាអយ្យការរបស់លោក បានចាក ចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក។

៣៧ ហើយលោកក៏បាននិយាយសារឡើងវិញឲ្យពួកគេស្តាប់ (ព្រោះ លោកនិយាយទៅស្តេច និងពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់) នូវការធ្វើ ដំណើរទាំងអស់របស់ពួកអយ្យការលោកនៅក្នុងទីរហោស្ថាន និង ការឈឺចាប់របស់គេ ដោយការស្រែកឃ្នាន និងទុក្ខរបស់គេ ជាដើម។

៣៨ ហើយលោកក៏បាននិយាយសារឡើងវិញប្រាប់ពួកគេ អំពីការ បះបោររបស់លេមីន និងលេមយូល និងកូនប្រុសៗទាំងអស់របស់ អ៊ីសម៉ាអែលដែរ មែនហើយ គឺអស់ទាំងការបះបោររបស់ពួកគេ នោះលោកបានរៀបរាប់ប្រាប់គេ ហើយលោកបានអធិប្បាយប្រាប់ គេនូវបញ្ជី និងបទគម្ពីរទាំងអស់ ចាប់ពីពេលដែលលីហៃបានចាក ចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹម រហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។

៣៩ ប៉ុន្តែ ការណ៍នេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ ព្រោះលោកបាន អធិប្បាយប្រាប់គេ អំពីផែនការនៃសេចក្តីប្រោសលោះ ដែលត្រូវ បានរៀបចំឡើង ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ហើយលោកក៏ បានប្រាប់ឲ្យគេដឹងអំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយលោកបាន ប្រាប់ឲ្យគេដឹងនូវកិច្ចការទាំងអស់នៃព្រះអម្ចាស់។

៤០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីលោកបានប្រាប់ រឿងអស់ទាំងនេះ ហើយបានអធិប្បាយរឿងទាំងនេះដល់ស្តេច ហើយ នោះស្តេចក៏ជឿតាមពាក្យទាំងអស់របស់លោក។

៤១ ហើយទ្រង់បានចាប់ផ្តើមអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ថា ៖ ឱព្រះ អម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណា តាមសេចក្តី មេត្តាករុណាដ៏បរិបូរ ដែលទ្រង់ធ្លាប់មានដល់ប្រជាជននីហ្វិមមកលើ ទូលបង្គំ និងប្រជាជនរបស់ទូលបង្គំផងចុះ។

៤២ ហើយឥឡូវនេះ កាលទ្រង់បានពោលដូច្នោះហើយ នោះទ្រង់ក៏ ដួលចុះទៅលើដីហាក់ដូចជាសុគត។

៤៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់បាន សែងទ្រង់ចូលទៅ ឲ្យអគ្គមហេសីទ្រង់ ហើយបានដាក់ទ្រង់ចុះនៅ លើគ្រែ ហើយទ្រង់បានផ្តំហាក់ដូចជាសុគតអស់រយៈពេលពីរថ្ងៃ និងពីរយប់ ហើយអគ្គមហេសីទ្រង់ និងពួកបុត្រាទ្រង់ និងពួកបុត្រី ទ្រង់បានកាន់ទុក្ខឲ្យទ្រង់ តាមរបៀបពួកលេមីនដោយទូញសោក ចំពោះការបាត់បង់រូបទ្រង់។

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

អាណម៉ា 19

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពីរថ្ងៃ និងពីរយប់ ក្រោយមក នោះពួកគេបម្រុងនឹងនាំយកសាកសពរបស់ទ្រង់ទៅ បញ្ចុះក្នុងផ្នូរ ដែលគេបានធ្វើសម្រាប់កប់មនុស្សស្លាប់។
- ២ ឥឡូវនេះ ព្រះអគ្គមហេសីបានឮល្អីអំពីអំប៊ុន ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះនាងបានចាត់ឲ្យគេទៅ ហើយមានព្រះទ័យចង់ឲ្យលោកចូល មកគាល់ព្រះនាង។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អំប៊ុនបានធ្វើតាមដែល លោកត្រូវបានបញ្ជា ហើយបានចូលទៅគាល់ព្រះអគ្គមហេសី ហើយចង់ដឹងថា តើព្រះនាងចង់ឲ្យលោកធ្វើអ្វី។
- ៤ ហើយព្រះនាងបានមានបន្ទូលទៅកាន់លោកថា ៖ ពួកអ្នកបម្រើ របស់ព្រះស្វាមីយើង បានប្រាប់ឲ្យយើងដឹងថា លោកគឺជាព្យាការី នៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ហើយថា លោកមានអំណាចធ្វើការដ៏អស្ចារ្យជា ច្រើនដោយនូវព្រះនាមទ្រង់
- ៥ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាការណ៍នេះពិតមែន យើងចង់ឲ្យ លោកចូលទៅមើលព្រះស្វាមីយើង ព្រោះទ្រង់បានផ្ទំនៅលើគ្រែ អស់រយៈពេលពីរថ្ងៃ និងពីរយប់មកហើយ ហើយអ្នកខ្លះទៀត និយាយថា ទ្រង់មិនទាន់សុគតទេ តែអ្នកខ្លះនិយាយថា ទ្រង់សុគត ហើយថា ទ្រង់មានក្លិនស្អុយទៅហើយ ហើយថា គេត្រូវតែបញ្ចុះ ទ្រង់ក្នុងផ្នូរ តែចំពោះខ្លួនយើងផ្ទាល់ យើងឃើញថា ទ្រង់ពុំទាន់ផ្ទុំ ក្លិនស្អុយទេ។
- ៦ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះគឺជាការណ៍ដែលអំប៊ុនប្រាថ្នា ព្រោះលោក បានដឹងថា ស្តេចឡាម៉ូណែនៅក្រោមព្រះចេស្តានៃព្រះ លោកបាន ដឹងថា ស្បែកខ្មៅនៃការឥតជំនឿកំពុងតែបានលាតចេញពីគំនិតទ្រង់ ហើយពន្លឺដែលបានបំភ្លឺគំនិតទ្រង់ គឺជាពន្លឺដែលជាសិរីល្អនៃព្រះ គឺជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនៃសេចក្តីល្អសប្បុរសរបស់ទ្រង់ — មែនហើយ ពន្លឺនេះបានធ្វើឲ្យសេចក្តីអំណរជ្រួលជ្រាបទៅក្នុងព្រលឹងរបស់ ទ្រង់ ឯពពកនៃភាពងងឹត ក៏បានផាត់ចេញ ហើយពន្លឺដែលជាជីវិតដ៏ អស់កល្បជានិច្ច ត្រូវបានអុជឡើងនៅក្នុងព្រលឹងទ្រង់ មែនហើយ លោកដឹងថា ការណ៍នេះបានឈ្នះលើរូបរាងកាយធម្មជាតិរបស់ ទ្រង់ ហើយទ្រង់ក៏បាននាំយកទៅដោយព្រះ —
- ៧ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្វីៗដែលព្រះអគ្គមហេសីចង់ឲ្យលោកធ្វើ នោះ គឺជាបំណងរបស់លោកប៉ូណ្លោន៖ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបាន ចូលទៅមើលស្តេច តាមសំណូមពររបស់អគ្គមហេសី ហើយលោក បានឃើញស្តេច ហើយលោកបានដឹងថា ទ្រង់ពុំទាន់សុគតនៅ ឡើយទេ។

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

៨ ហើយលោកបានទូលទៅកាន់ព្រះអគ្គមហេសីថា ៖ ទ្រង់ពុំទាន់សុគតទេ តែទ្រង់ផ្ទំនៅក្នុងព្រះប៉ុណ្ណោះ ហើយថ្ងៃស្អែក ទ្រង់នឹងក្រោកឡើងវិញ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរកុំបញ្ចុះទ្រង់ឡើយ។

៩ ហើយអាំម៉ូនបានទូលទៅព្រះនាងថា ៖ តើព្រះនាងជឿការណ៍នេះទេ? ហើយព្រះនាងបានមានបន្ទូលទៅលោកថា ៖ យើងគ្មានសាក្សីណាទេ ក្រៅពីពាក្យរបស់លោក និងពាក្យរបស់ពួកអ្នកបម្រើរបស់យើងប៉ុណ្ណោះ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែយើងជឿថា វានឹងដូចជាពាក្យរបស់លោកនិយាយមែន។

១០ ហើយអាំម៉ូនបានទូលទៅកាន់ព្រះនាងថា ៖ ព្រះនាងមានពរហើយ មកពីសេចក្តីជំនឿដ៏លើសលប់របស់ព្រះនាង ឱព្រះនាងអើយ ទូលបង្គំសូមប្រាប់ព្រះនាងថា ក្នុងចំណោមប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វេទាំងអស់ នោះគ្មានអ្នកណាមានសេចក្តីជំនឿដ៏មុតមាំបែបនេះឡើយ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះនាងបាននៅចាំយាមគ្រែរបស់ព្រះស្វាមីរបស់នាង ចាប់ពីពេលនោះមករហូតដល់ថ្ងៃស្អែក ដែលអាំម៉ូនបានកំណត់ថា ទ្រង់នឹងក្រោកឡើងវិញ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់ក៏ក្រោកឡើង តាមពាក្យសម្តីរបស់អាំម៉ូនមែន ហើយពេលទ្រង់តើនឡើង នោះទ្រង់បានហុចព្រះហស្តទៅព្រះអគ្គមហេសី ហើយមានបន្ទូលថា ៖ សូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះបានប្រកបដោយព្រះពរ ហើយព្រះនាងមានពរហើយ។

១៣ ព្រោះប្រាកដដូចព្រះនាងរស់នៅដែរ មើលចុះ យើងបានឃើញព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់យើងហើយ ហើយទ្រង់នឹងយាងមកហើយនឹងប្រសូតពីស្រ្តីម្នាក់ ហើយទ្រង់នឹងប្រោសលោះមនុស្សលោកទាំងអស់ដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់។ ឥឡូវនេះ កាលដែលទ្រង់មានបន្ទូលនូវពាក្យទាំងនេះ ចិត្តរបស់ទ្រង់រីកឡើង ហើយទ្រង់ក៏ស្រុតចុះវិញដោយសេចក្តីអំណរ ហើយព្រះអគ្គមហេសីក៏ស្រុតចុះដែរដោយព្រះវិញ្ញាណសណ្ត។

១៤ ឥឡូវនេះ អាំម៉ូន ដោយឃើញថា តាមការអធិស្ឋានរបស់លោកព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បានស្រោចមកលើពួកលេមីន គឺជាបងប្អូនលោក ដែលជាដើមហេតុនៃការទូញសោកជាខ្លាំងនៅក្នុងចំណោមពួកនីហ្វេ ឬនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់នៃព្រះមកពីអំពីទុច្ចរិត និងសណ្តាប់ទាំងឡាយរបស់គេ នោះលោកបានលុតជង្គង់ចុះ ហើយបានចាប់ផ្តើមអធិស្ឋានដ៏អស់ពីចិត្ត ហើយបានថ្លែងអំណរអរគុណដល់ព្រះចំពោះអ្វីៗដែលទ្រង់បានធ្វើដល់បងប្អូនលោក ហើយលោកក៏បានពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអំណរ ហើយនោះ ពួកគេទាំងបីនាក់ក៏ដួលទៅលើដីទាំងអស់គ្នា។

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

១៥ ឥឡូវនេះ កាលដែលពួកអ្នកបម្រើរបស់ស្តេច បានឃើញពួកគេ ដួល នោះពួកគេក៏ចាប់ផ្តើមអំពាវនាវទៅព្រះ គ្រូតការខ្លាចដល់ព្រះ អម្ចាស់បានធ្លាក់មកលើគេដែរ ព្រោះពួកគេនេះហើយដែលបាន ឈរនៅចំពោះស្តេច ហើយបានថ្លែងជាសាក្សីទៅកាន់ស្តេច អំពី អំណាចដ៏អស្ចារ្យរបស់អាំម៉ូន។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានអំពាវនាវដល់ ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ដោយនូវសមត្ថភាពគេ រហូតដល់ពួកគេទាំង អស់គ្នាដួលទៅលើដីដែរ លើកលែងតែស្ត្រីសាសន៍លេមិនម្នាក់ ដែលមានឈ្មោះថា អ័ប៊ីស នាងបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ជា ច្រើនឆ្នាំមកហើយ ដោយសារការនិមិត្តដ៏អស្ចារ្យមួយរបស់ឪពុក នាង —

១៧ ម៉្លោះហើយ ដោយបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ តែមិនដែល ឲ្យគេដឹង ហេតុដូច្នេះហើយ កាលដែលនាងឃើញថា ពួកអ្នកបម្រើ ទាំងអស់របស់ឡាម៉ូណែ បានដួលទៅលើដី ព្រមទាំងម្ចាស់ក្សត្រី របស់នាង គឺជាព្រះអគ្គមហេសី និងស្តេច និងអាំម៉ូនដេកស្លូកនៅ លើដី នោះនាងដឹងថា នេះហើយជាព្រះចេស្តានៃព្រះ ហើយនាង បានគិតថា នេះគឺជាឱកាសមួយ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រជាជនដឹងនូវហេតុ ការណ៍ ដែលបានកើតឡើងក្នុងចំណោមពួកគេ គឺដោយឃើញ ឥទ្ធិពលនេះ នឹងបណ្តាលឲ្យពួកគេជឿដល់ព្រះចេស្តានៃព្រះ ហេតុ ដូច្នេះហើយ នាងបានរត់ពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយទៅប្រាប់ឲ្យប្រជាជន បានដឹង។

១៨ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមប្រជុំគ្នានៅឯដំណាក់របស់ស្តេច។ ហើយនៅទីនោះ មានមនុស្សមួយហូងបានមក ហើយគេមាន សេចក្តីអស្ចារ្យជាខ្លាំង កាលដែលគេបានឃើញព្រះអគ្គមហេសី និងស្តេច និងអស់ពួកអ្នកបម្រើដេកស្លូកនៅលើដីដូច្នោះ ហើយអ្នក ទាំងអស់នោះដេកហាក់ដូចជាស្លាប់ ហើយពួកគេក៏បានឃើញអាំ ម៉ូនដែរ ហើយមើលចុះ លោកគឺជាសាសន៍នីហ្វេ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ ប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមអ្វីៗក្នុងចំណោមពួក គេ ខ្លះនិយាយថា នេះគឺជាអំពើអាក្រក់មួយដ៏ធំដែលបានកើតឡើង មកលើអ្នកទាំងនោះ ឬមកលើស្តេច និងរាជវង្សរបស់ទ្រង់ ពីព្រោះ ទ្រង់បានទុកឲ្យសាសន៍នីហ្វេមកនៅក្នុងដែនដី។

២០ តែអ្នកខ្លះទៀតស្តីបន្ទោសគេថា ៖ ស្តេចបាននាំអំពើអាក្រក់នេះ មកដល់រាជវង្សរបស់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់បានសម្លាប់ពួកអ្នកបម្រើ ដែលបានទុកឲ្យហូងចៀមគេរត់ខ្ចាត់ខ្ចាយ នៅឯទឹកស៊ីប៊ុស។

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

- ២១ ហើយគេក៏ត្រូវស្តីបន្ទោសដោយពួកមនុស្សដែលឈរនៅឯទឹកស៊ីប៊ុស ហើយបានដេញបង្កើលហ្នូងច្រៀមដែលជារបស់ផងស្តេចនោះ ព្រោះពួកគេបានខឹងនឹងអាំម៉ូនមកពីចំនួនមនុស្សដែលលោកបានសម្លាប់បងប្អូនគេនៅឯទឹកស៊ីប៊ុស កាលដែលកំពុងការពារហ្នូងច្រៀមរបស់ស្តេច។
- ២២ ឥឡូវនេះ មានមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ដែលមានបងប្អូនត្រូវស្លាប់ដោយដាវរបស់អាំម៉ូន ដោយបានខឹងនឹងអាំម៉ូនជាខ្លាំង ទើបដកដាវខ្លួន ហើយស្ទុះមកដើម្បីគាត់អាចនឹងចាក់ទៅលើអាំម៉ូន ដើម្បីប្រហារលោកចោល តែនៅពេលដែលគាត់កំពុងលើកដាវឡើងនឹងចាក់លោក មើលចុះ គាត់ក៏ដួលស្លាប់ទៅ។
- ២៣ ឥឡូវនេះ យើងឃើញថា គេមិនអាចប្រហារអាំម៉ូនបានទេ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលទៅម៉ូសាយ ដែលជាបិតារបស់លោកថា ៖ យើងនឹងរក្សាគេទុក ហើយការណ៍នេះនឹងកើតឡើង ដល់គេដោយសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក — ហេតុដូច្នេះហើយ ម៉ូសាយបានទុកដាក់គេនឹងព្រះ។
- ២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលបណ្តាជនបានឃើញថា អ្នកដែលបានលើកដាវបម្រុងនឹងប្រហារអាំម៉ូនបានដួលស្លាប់ទៅ នោះការភ័យខ្លាចក៏បានធ្លាក់មកលើគេទាំងអស់គ្នា ហើយគេមិនហ៊ានលូកដៃទៅចុះលោក ឬជនណាមួយ ដែលបានដួលចុះនោះឡើយ ហើយគេបានចាប់ផ្តើមឆ្ងល់នៅក្នុងចំណោមពួកគេទៀត មិនដឹងថា តើអ្វីទៅជាប្រភពនៃអំណាចដ៏អស្ចារ្យនេះ ឬក៏ការណ៍ទាំងអស់នេះ មានន័យយ៉ាងណានោះទេ។
- ២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្សជាច្រើន នៅក្នុងចំណោមពួកគេបាននិយាយថា អាំម៉ូនគឺជាព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា ឯអ្នកខ្លះទៀតបាននិយាយថា ព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមាបានចាត់ឲ្យលោកមក។
- ២៦ តែអ្នកខ្លះទៀត បានស្តីបន្ទោសអ្នកអស់ទាំងនោះថា លោកគឺជាប្រេតអារក្ស ដែលពួកនីហ្វេបានចាត់ឲ្យមកធ្វើទុក្ខពួកគេ។
- ២៧ ហើយមានអ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា ព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមាបានចាត់ឲ្យអាំម៉ូនមកធ្វើទុក្ខដល់ពួកគេ មកពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ពួកគេហើយ ហើយថា នោះហើយជាព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា ដែលតែងតែយាងមកជួបនឹងពួកនីហ្វេ គឺធ្លាប់ដោះពួកនីហ្វេឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃពួកគេ ហើយគេបាននិយាយថា នេះហើយជាព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា ដែលបានបំផ្លាញបងប្អូនគេជាច្រើន គឺពួកសាសន៍លេមីននោះ។

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

២៨ ហើយការប្រកែកគ្នាបានចាប់ផ្តើមធំធេងឡើងយ៉ាងនេះនៅក្នុង ចំណោមពួកគេ។ ហើយកាលដែលពួកគេកំពុងតែប្រកែកគ្នា នោះ នាងបម្រើដែលបានទៅហៅបណ្តាជនឲ្យមកជួបជុំគ្នានោះបានចូល មក ហើយកាលនាងឃើញថា មានការប្រកែកគ្នានៅក្នុងចំណោម បណ្តាជន នោះនាងកើតសេចក្តីសោកសៅជាខ្លាំង រហូតដល់ស្រក់ ទឹកភ្នែក។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នាងបានទៅចាប់ព្រះហស្ត នៃព្រះអគ្គមហេសី ក្រែងនាងអាចគ្រាព្រះនាងឡើងពីដី ហើយ កាលនាងប៉ះព្រះហស្តព្រះនាងភ្លាម នោះព្រះនាងក៏តើន ហើយបាន ក្រោកឈរឡើង ហើយបានស្រែកយ៉ាងខ្លាំងថា ៖ ឱព្រះយេស៊ូវដ៏ ប្រកបដោយព្រះពរ ដែលទ្រង់បានសង្គ្រោះទូលបង្គំឲ្យរួចពីស្ថាន នរកដ៏គួរឲ្យស្ងែងខ្លាច! ឱព្រះដ៏ប្រកបដោយព្រះពរ សូមទ្រង់មាន សេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ប្រជាជននេះផងចុះ!

៣០ ហើយកាលព្រះនាងបានមានបន្ទូលយ៉ាងនេះហើយ នោះព្រះ នាងក៏លើកព្រះហស្តប្រណមដោយពោរពេញទៅដោយសេចក្តី អំណរ ព្រះនាងបានមានបន្ទូលនូវពាក្យដ៏ច្រើន ដែលគេមិនយល់ ហើយបន្ទាប់ពីព្រះនាងបានធ្វើយ៉ាងនេះហើយ នោះព្រះនាងបាន ចាប់ព្រះហស្តស្តេចឡាម៉ូណេ ហើយមើលចុះ ទ្រង់តើន ហើយក៏ ក្រោកឈរឡើង។

៣១ ហើយកាលបានឃើញប្រជាជនទ្រង់កំពុងតែប្រកែកគ្នា នោះ ទ្រង់ក៏ទៅ ហើយបានចាប់ផ្តើមស្តីបន្ទោសគេមួយរំពេច ហើយ បង្រៀនគេនូវពាក្យទាំងឡាយដែលទ្រង់បានឮពីមាត់អាំម៉ូន ហើយ អស់អ្នកណាដែលបានឮព្រះបន្ទូលទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ក៏ជឿ ហើយបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់។

៣២ ប៉ុន្តែមានពួកគេជាច្រើននាក់ មិនព្រមស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលទាំង ឡាយរបស់ទ្រង់ឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេក៏បែកទៅតាមផ្លូវ របស់គេទៅ។

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអាំម៉ូនបានភ្ញាក់ ឡើង លោកក៏បានបង្រៀនប្រជាជន ព្រមទាំងពួកអ្នកបម្រើទាំង អស់របស់ឡាម៉ូណេដែរ ហើយគេទាំងអស់គ្នាបានប្រកាសប្រាប់ ប្រជាជននូវពាក្យដែលដូចគ្នា — ថាចិត្តគេបានផ្លាស់ប្តូរ ថាគេគ្មាន បំណងនឹងធ្វើអំពើអាក្រក់ទៀតឡើយ។

៣៤ ហើយមើលចុះ មនុស្សជាច្រើនបានប្រកាសប្រាប់ប្រជាជនថា ពួកគេបានឃើញពួកទេវតា ហើយព្រមទាំងបាននិយាយជាមួយនឹង ពួកទេវតាផង ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានប្រាប់ប្រជាជនពីការណ៍ទាំង ឡាយនៃព្រះ និងពីសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់។

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus con- tending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multi- tude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and be- hold he arose and stood upon his feet.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the ser- vants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្សជាច្រើនបាន
ជឿដល់ពាក្យសម្តីរបស់គេ ហើយអស់អ្នកណាដែលជឿ ក៏បាន
ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយពួកគេបានក្លាយទៅជាប្រជាជនដ៏
សុចរិតមួយ ហើយពួកគេបានតាំងសាសនាចក្រមួយឡើងនៅក្នុង
ចំណោមពួកគេ។

And it came to pass that there were many that did
believe in their words; and as many as did believe
were baptized; and they became a righteous people,
and they did establish a church among them.

៣៦ ម៉្លោះហើយ កិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់បានចាប់ផ្តើមឡើងនៅក្នុង
ចំណោមពួកសាសន៍លេមីន ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមស្រោច
ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មកលើគេយ៉ាងដូច្នោះហើយ ហើយយើងឃើញថា
ព្រះពហុរបស់ទ្រង់ បានហុចទៅឲ្យមនុស្សទាំងអស់ ដែលនឹងប្រែ
ចិត្ត ហើយជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់។

And thus the work of the Lord did commence
among the Lamanites; thus the Lord did begin to
pour out his Spirit upon them; and we see that his
arm is extended to all people who will repent and be-
lieve on his name.

អាណាម៉ា 20

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានតាំងសាសនា ចក្រមួយឡើងនៅលើដែនដីរួចហើយ នោះស្តេចឡាម៉ូណែមានព្រះ ទ័យចង់ឲ្យអាម៉ូនទៅជាមួយនឹងទ្រង់ ទៅកាន់ដែនដីនីហ្វេ ដើម្បី ទ្រង់អាចបង្ហាញលោកដល់បិតារបស់ទ្រង់។
- ២ ហើយសំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់បានបន្លឺមកអាម៉ូនថា ៖ អ្នកមិនត្រូវ ឡើងទៅដែនដីនីហ្វេទេ គ្រឿតមើលចុះ ស្តេចនៅទីនោះនឹង ស្វែងរកជីវិតអ្នក តែអ្នកត្រូវទៅដែនដីមិឌដូណែវិញ គ្រឿតមើលចុះ ប្អូនអ្នកឈ្មោះ អើរ៉ុន ព្រមទាំងមូឡូកែ និងអាម៉ាផងកំពុងតែជាប់គុក នៅទីនោះ។
- ៣ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាម៉ូនបានឮយ៉ាង នោះហើយ នោះលោកបានទូលទៅឡាម៉ូណែថា ៖ មើលចុះ ប្អូន ទូលបង្គំ និងបងប្អូនទូលបង្គំកំពុងតែជាប់គុកនៅដែនដីមិឌដូណែ ហើយទូលបង្គំនឹងទៅទីនោះ ដើម្បីដោះលែងពួកគេ។
- ៤ ឥឡូវនេះ ឡាម៉ូណែមានបន្ទូលទៅអាម៉ូនថា ៖ យើងដឹងថា ដោយនូវកម្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ នោះលោកនឹងអាចធ្វើបាននូវការណ៍ គ្រប់យ៉ាង។ ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងនឹងទៅជាមួយនឹងអ្នកទៅដែនដី មិឌដូណែ ព្រោះស្តេចដែនដីមិឌដូណែ ដែលមាននាមថា អាន់ទីអុ មណូ គឺជាមិត្តរបស់យើង ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងទៅដែនដីមិឌ ដូណែ ដើម្បីយើងអាចលួងលោមស្តេចនៃដែនដីនោះ ឲ្យទ្រង់ដោះ លែងបងប្អូនអ្នកឲ្យរួចពីគុក។ ឥឡូវនេះ ឡាម៉ូណែមានបន្ទូលទៅ លោកថា ៖ តើនរណាប្រាប់អ្នកថា បងប្អូនអ្នកកំពុងតែជាប់គុក?
- ៥ ហើយអាម៉ូនទូលទៅទ្រង់ថា ៖ គ្មានអ្នកណាប្រាប់ទូលបង្គំទេ ក្រៅពីព្រះ ហើយទ្រង់បានប្រាប់ទូលបង្គំថា — ចូរទៅដោះបងប្អូន អ្នក ព្រោះពួកគេកំពុងតែជាប់គុកនៅដែនដីមិឌដូណែ។
- ៦ ឥឡូវនេះ កាលឡាម៉ូណែបានឮការណ៍នេះ នោះទ្រង់បញ្ជាឲ្យពួក អ្នកបម្រើរៀបចំសេះ និងរាជរថទាំងឡាយឲ្យបានស្រេច។
- ៧ ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅអាម៉ូនថា ៖ តស៊ូ យើងនឹងទៅ ជាមួយនឹងអ្នក ចុះទៅដែនដីមិឌដូណែ ហើយនៅទីនោះ យើងនឹង អង្វរស្តេចឲ្យទ្រង់ដោះលែងបងប្អូនអ្នកឲ្យរួចពីគុក។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាម៉ូន និងឡាម៉ូណែ កំពុងតែធ្វើដំណើរទៅទីនោះ ស្រាប់តែគេបានជួបនឹងបិតារបស់ឡា ម៉ូណែ ដែលជាមហាក្សត្រលើដែនដីទាំងអស់។
- ៩ ហើយមើលចុះ បិតារបស់ឡាម៉ូណែ បានមានបន្ទូលទៅទ្រង់ថា ៖ ហេតុអ្វីបានជាបុត្រមិនបានមករួមក្នុងពិធីបុណ្យជប់លៀងនៅថ្ងៃដ៏ មហិមានោះ កាលដែលបិតាបានធ្វើបុណ្យជប់លៀងដល់បុត្រទាំង ឡាយ និងប្រជាជនរបស់បិតា?

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

១០ ហើយទ្រង់ក៏បានមានបន្ទូលទៀតថា ៖ តើបុត្រទៅឯណា ជាមួយ នឹងសាសន៍និហ្វែនេន ដែលជាកូនចៅនៃមនុស្សភូតកុហក?

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឡាម៉ូណែបានរៀបរាប់ ប្រាប់បិតាខ្លួន អំពីទីកន្លែងដែលទ្រង់កំពុងតែទៅ ព្រោះទ្រង់ខ្លាច ក្រែងជំទាស់បិតា។

១២ ហើយទ្រង់ក៏បានប្រាប់ទៅបិតាដែរ អំពីហេតុដែលធ្វើឲ្យទ្រង់នៅ ប្រចាំនគររបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់មិនបានទៅរួមក្នុងពិធីបុណ្យជប់ លៀង ដែលបិតាទ្រង់បានរៀបចំនោះ។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ កាលដែលឡាម៉ូណែបានប្រាប់បិតាខ្លួននូវរឿង អស់ទាំងនេះហើយ មើលចុះ ទ្រង់មានសេចក្តីអស្ចារ្យជាខ្លាំង ព្រោះ បិតាទ្រង់ខឹងនឹងទ្រង់ទៅវិញ ហើយមានបន្ទូលថា ៖ ឡាម៉ូណែ តើ បុត្រនឹងទៅដោះលែងពួកសាសន៍និហ្វែនេននេះ ដែលជាកូនចៅនៃ មនុស្សភូតកុហកឬ? មើលចុះ វាបួន់ពួកអយ្យការរបស់យើង ហើយ ឥឡូវនេះ កូនចៅរបស់វា មកក្នុងចំណោមពួកយើង ដើម្បីនឹងបោក បញ្ឆោតយើងដោយកលល្បិច និងដោយពាក្យភូតកុហក ដើម្បីវា អាចប្លន់ទ្រព្យសម្បត្តិយើងជាថ្មីទៀត។

១៤ ឥឡូវនេះ បិតារបស់ឡាម៉ូណែ បានបញ្ជាឲ្យទ្រង់ប្រហារអាំម៉ូន នឹងដាវ។ ហើយទ្រង់ក៏បញ្ជាឡាម៉ូណែថា ទ្រង់មិនត្រូវធ្វើដំណើរទៅ ដែនដីមិឌដូណែឲ្យសោះ តែឲ្យត្រឡប់ទៅដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល ជាមួយនឹងទ្រង់វិញ។

១៥ ប៉ុន្តែ ឡាម៉ូណែបានមានបន្ទូលទៅទ្រង់ថា ៖ ទូលបង្គំមិនប្រហារ អាំម៉ូនទេ ហើយទូលបង្គំក៏មិនត្រឡប់ទៅដែនដីអ៊ីសម៉ាអែលវិញដែរ តែទូលបង្គំនឹងទៅដែនដីមិឌដូណែវិញ ដើម្បីទូលបង្គំអាចដោះ លែងបងប្អូនរបស់អាំម៉ូន ព្រោះទូលបង្គំដឹងថា ពួកគេជាមនុស្ស សុចរិត ហើយជាព្យាការីបរិសុទ្ធទាំងឡាយនៃព្រះដ៏ពិត។

១៦ ឥឡូវនេះ កាលបិតាទ្រង់បានឮពាក្យទាំងនេះហើយ នោះស្រាប់ តែទ្រង់ខឹងនឹងឡាម៉ូណែ ហើយទ្រង់បានដកដាវបម្រុងនឹងចាក់ឡា ម៉ូណែឲ្យដួលទៅលើដី។

១៧ ប៉ុន្តែ អាំម៉ូនបានស្ទុះមក ហើយទូលទៅទ្រង់ថា ៖ មើលចុះ ទ្រង់ មិនគួរប្រហារបុត្ររបស់ទ្រង់ឡើយ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បើ បុត្ររបស់ទ្រង់ត្រូវដួលចុះ នោះគង់តែគ្រាន់បើជាងទ្រង់ដែរ ត្បិត មើលចុះ បុត្ររបស់ទ្រង់បានប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ ហើយ ប៉ុន្តែបើសិនជាទ្រង់ត្រូវដួលនៅក្នុងពេលនេះវិញ គឺនៅក្នុង កំហឹងរបស់ទ្រង់ នោះព្រលឹងរបស់ទ្រង់មិនអាចបានសង្គ្រោះ ឡើយ។

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

- ១៨ ហើយម្យ៉ាងទៀត ជាការចាំបាច់ដែលទ្រង់ត្រូវស្និទ្ធស្នាលអត់ធ្មត់ ព្រោះបើសិនជាទ្រង់ប្រហារបុត្ររបស់ទ្រង់ ដែលជាមនុស្សត្រឹមត្រូវ ទោស នោះលោហិតរបស់បុត្រទ្រង់នឹងស្រែកពីដី ទៅដល់ព្រះ អម្ចាស់ដែលជាព្រះរបស់បុត្រទ្រង់ សូមឲ្យមានការសងសឹកធ្លាក់ មកលើទ្រង់ នោះប្រហែលជាទ្រង់នឹងបាត់បង់ព្រលឹងរបស់ទ្រង់ ជាមិនខានឡើយ។
- ១៩ ឥឡូវនេះ កាលអាំម៉ូនបានទូលពាក្យទាំងនេះទៅកាន់ទ្រង់ហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយមកលោកវិញថា ៖ យើងដឹងថា បើសិន ជាយើងប្រហារបុត្ររបស់យើង នោះយើងនឹងកំចាយឈាមនៃជន ឥតទោស ព្រោះអីអ្នកទេតើដែលរកបំផ្លាញបុត្រយើង។
- ២០ ហើយទ្រង់យាព្រះហស្តបម្រុងនឹងប្រហារអាំម៉ូនបង។ ប៉ុន្តែអាំ ម៉ូនរងដាវទ្រង់ ព្រមទាំងវាយព្រះហស្តទ្រង់បណ្តាលឲ្យទ្រង់មិន អាចប្រើព្រះហស្តនោះបានឡើយ។
- ២១ ឥឡូវនេះ កាលស្តេចបានទតឃើញថា អាំម៉ូនអាចប្រហារទ្រង់ បាន នោះទ្រង់បានចាប់ផ្តើមអង្វរអាំម៉ូនឲ្យលើកលែងជីវិតទ្រង់។
- ២២ ប៉ុន្តែអាំម៉ូនបានលើកដាវឡើង ហើយទូលទៅទ្រង់ថា ៖ មើលចុះ ទូលបង្គំនឹងចាក់ទ្រង់ លើកលែងតែទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យទូលបង្គំទៅ ដោះលែងបងប្អូនទូលបង្គំចេញពីគុក។
- ២៣ ឥឡូវនេះ ដោយខ្លាចបាត់បង់ជីវិតរបស់ទ្រង់ នោះស្តេចមាន បន្ទូលថា ៖ បើសិនជាអ្នកលើកលែងជីវិតឲ្យយើង នោះយើងនឹង អនុញ្ញាតឲ្យអ្នកនូវអ្វីដែលអ្នកសូម សូម្បីតែពាក់កណ្តាលនគររបស់ យើងក៏បានដែរ។
- ២៤ ឥឡូវនេះ កាលអាំម៉ូនបានឃើញថា លោកអាចធ្វើឲ្យស្តេច ចំណាស់នេះ ធ្វើតាមបំណងរបស់លោកហើយ នោះលោកក៏ទូល ទៅកាន់ទ្រង់ថា ៖ បើសិនជាទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យបងប្អូនទូលបង្គំបាន ចេញពីគុកមែន ហើយឲ្យឡាម៉ូណែរក្សានគររបស់ទ្រង់ផង ហើយ សូមទ្រង់កុំខឹងនឹងឡាម៉ូណែរ តែអនុញ្ញាតឲ្យឡាម៉ូណែរធ្វើតាម បំណង ទោះជាអ្វីដែលឡាម៉ូណែរយល់ឃើញ នោះទូលបង្គំនឹង លើកលែងជីវិតទ្រង់ បើពុំនោះសោតទេ ទូលបង្គំនឹងចាក់ទ្រង់ឲ្យ ដួលចុះទៅលើដី។
- ២៥ ឥឡូវនេះ កាលអាំម៉ូនបានទូលពាក្យទាំងនេះហើយ នោះស្តេចក៏ ចាប់ផ្តើមអររីករាយ ព្រោះបានរួចជីវិត។

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

២៦ ហើយកាលទ្រង់បានទតឃើញថា អាំម៉ូនគ្មានបំណងចង់បំផ្លាញ ទ្រង់ចោលទេ ហើយកាលទ្រង់បានទតឃើញនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ ធំធេងដែលលោកមានចំពោះឡាម៉ូណី ដែលជាបុត្ររបស់ទ្រង់ផង ដែរ នោះទ្រង់មានសេចក្តីអស្ចារ្យជាខ្លាំង ហើយមានបន្ទូលថា ៖ ពី ព្រោះអ្នកគ្រាន់តែមានបំណងសូមឲ្យយើងដោះលែងបងប្អូនលោក ហើយសុខចិត្តឲ្យឡាម៉ូណី ដែលជាបុត្ររបស់យើងបាននគរបស់ ទ្រង់វិញ មើលចុះ យើងនឹងអនុញ្ញាតដល់អ្នកថា បុត្រយើងអាចបាន នគរបស់ទ្រង់វិញចាប់ពីពេលនេះរហូតទៅ ហើយយើងនឹងពុំ ត្រួតត្រាលើបុត្ររបស់យើងទៀតឡើយ —

២៧ ហើយយើងនឹងអនុញ្ញាតដល់អ្នកថា បងប្អូនអ្នកនឹងត្រូវបានដោះ ចេញពីគុក ហើយអ្នក និងបងប្អូនអ្នកអាចមកជួបនឹងយើងនៅនគរ របស់យើង ព្រោះយើងមានបំណងចង់ជួបនឹងអ្នកជាខ្លាំង។ គ្បិត ស្តេចមានសេចក្តីអស្ចារ្យជាខ្លាំងនឹងពាក្យសម្តីដែលលោកបានទូល ព្រមទាំងភ្នាក់នឹងពាក្យពេចន៍ដែលឡាម៉ូណី ជាបុត្ររបស់ទ្រង់បាន ទូលដែរ ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់មានព្រះទ័យចង់ដឹងអំពីពាក្យទាំង នោះ។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូន និងឡាម៉ូណីបាន បន្តដំណើររបស់គេ ឆ្ពោះទៅរកដែនដីមិឌដូណី។ ហើយឡាម៉ូណី បានទទួលការប្រោសប្រណីនៅក្នុងព្រះនៃស្តេចលើដែនដី នោះ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបបងប្អូនរបស់អាំម៉ូន ត្រូវបានដោះលែង ពីគុកមក។

២៩ ហើយកាលអាំម៉ូនបានជួបនឹងពួកគេហើយ នោះលោកមានចិត្ត ព្រួយជាខ្លាំង គ្បិតមើលចុះ ពួកគេនៅខ្លួនអាក្រាត ហើយស្បែកគេក៏ ដាច់ដាច់ជាខ្លាំងមកពីត្រូវចងដោយចំណងដ៏ធំៗ។ ហើយពួកគេ ថែមទាំងមានទុក្ខខាងការអត់ឃ្នាន ការស្រែក និងទុក្ខវេទនាគ្រប់ បែបយ៉ាង ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេមានចិត្តទ្រាំទ្រ ចំពោះសេចក្តីទុក្ខលំបាកអស់ទាំងនេះដែរ។

៣០ ហើយការណ៍នោះបានកើតឡើង គឺដោយសារចំណែករបស់គេ ត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់មនុស្សដែលមានចិត្តរឹងរូស និង ក្បាលរឹងលើសលែងទៅទៀត ហេតុដូច្នេះហើយ ប្រជាជនទាំង នោះ មិនព្រមស្តាប់តាមពាក្យសម្តីរបស់ពួកគេឡើយ ហើយបាន ដេញគេចេញ ហើយបានវាយគេ ហើយបានរុញច្រានពួកគេពីផ្ទះ មួយទៅផ្ទះមួយ និងពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ រហូតដល់ពួកគេ បានមកដល់ដែនដីមិឌដូណី ហើយនៅទីនោះ ពួកគេត្រូវបានចាប់ យកទៅដាក់គុក ហើយត្រូវចងដោយចំណងដ៏ធំៗ ហើយត្រូវដាក់ ក្នុងគុកអស់ជាច្រើនថ្ងៃ ហើយក៏បានរួចដោយសារឡាម៉ូណី និងអាំ ម៉ូន។

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiff-necked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

ដំណើររឿងអំពីការផ្សាយរបស់អេរ៉ុន និងមូឡុកែ និងបងប្អូនគេ
ដល់ពួកសាសន៍លេមីន។

*An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and
their brethren, to the Lamanites.*

អាណម៉ា 21

Alma 21

១ ឥឡូវនេះ កាលអំប៊ុន និងបងប្អូនលោកបានបែកផ្លូវគ្នា នៅឯ
ព្រំប្រទល់ដែនដីនៃពួកលេមីនហើយ មើលចុះ អេរ៉ុនបានធ្វើដំណើរ
ឆ្ពោះទៅឯដែនដីមួយ ដែលពួកលេមីនហៅថា យេរូសាឡឹម គឺហៅ
តាមដែនដីកំណើតរបស់ពួកអយ្យកោគេ ហើយដែនដីនេះជាប់នឹង
ដែនដីមរមន។

Now when Ammon and his brethren separated
themselves in the borders of the land of the
Lamanites, behold Aaron took his journey towards
the land which was called by the Lamanites,
Jerusalem, calling it after the land of their fathers'
nativity; and it was away joining the borders of
Mormon.

២ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍លេមីន និងពួកសាសន៍អាម៉ាលេកែ និង
ប្រជាជនរបស់អាមូឡុន បានកសាងទីក្រុងដ៏ធំមួយ ដែលហៅថា
យេរូសាឡឹម។

Now the Lamanites and the Amalekites and the
people of Amulon had built a great city, which was
called Jerusalem.

៣ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍លេមីន គឺជាសាសន៍ដ៏រឹងរូសណាស់ទៅ
ហើយ តែពួកសាសន៍អាម៉ាលេកែ និងពួកសាសន៍អាមូឡុនរឹងរូស
ជាងនេះទៅទៀត ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានបណ្តាលឲ្យពួកលេ
មីន កាន់តែធ្វើចិត្តរឹងរូសថែមទៀត ដើម្បីឲ្យពួកគេជោកជាំនៅក្នុង
អំពើទុច្ចរិត និងអំពើដ៏ក្តៅខ្លើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់គេ។

Now the Lamanites of themselves were suffi-
ciently hardened, but the Amalekites and the
Amulonites were still harder; therefore they did
cause the Lamanites that they should harden their
hearts, that they should wax strong in wickedness
and their abominations.

៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អេរ៉ុនបានមកដល់ទីក្រុង
យេរូសាឡឹម ហើយមុនដំបូង បានចាប់ផ្តើមផ្សាយសាសនាប្រាប់
ពួកសាសន៍អាម៉ាលេកែ។ ហើយលោកបានចាប់ផ្តើមផ្សាយ
សាសនាប្រាប់ពួកគេនៅក្នុងសាលាប្រជុំទាំងឡាយរបស់គេ ព្រោះ
គេបានស្ថាបនាសាលាប្រជុំទាំងឡាយ តាមរបៀបពួកនីហូរ ព្រោះ
ពួកសាសន៍អាម៉ាលេកែ និងពួកសាសន៍អាមូឡុនជាច្រើនធ្វើតាម
របៀបពួកនីហូរ។

And it came to pass that Aaron came to the city of
Jerusalem, and first began to preach to the
Amalekites. And he began to preach to them in their
synagogues, for they had built synagogues after the
order of the Nehors; for many of the Amalekites and
the Amulonites were after the order of the Nehors.

៥ ហេតុដូច្នេះហើយ នៅពេលដែលអេរ៉ុនកំពុងតែចូលទៅក្នុង
សាលាប្រជុំ ដើម្បីផ្សាយសាសនាប្រាប់ប្រជាជន ហើយនៅពេល
ដែលលោកកំពុងតែនិយាយទៅកាន់ពួកគេ មើលចុះ ស្រាប់តែមាន
សាសន៍អាម៉ាលេកែម្នាក់បានក្រោកឡើង ហើយបានចាប់ផ្តើម
ប្រកែកនឹងលោកថា ៖ តើលោកបានធ្វើទីបន្ទាល់អំពីអ្វីនោះ? តើ
លោកបានឃើញទេវតាឬ? ហេតុអ្វីបានជាពួកទេវតាមិនឲ្យយើង
ឃើញផង? មើលចុះ តើប្រជាជននេះមិនល្អដូចជាប្រជាជនលោក
ទេឬ?

Therefore, as Aaron entered into one of their syna-
gogues to preach unto the people, and as he was
speaking unto them, behold there arose an
Amalekite and began to contend with him, saying:
What is that thou hast testified? Hast thou seen an
angel? Why do not angels appear unto us? Behold are
not this people as good as thy people?

៦ លោកនិយាយដំរីថា លើកលែងតែយើងប្រែចិត្ត នោះយើងនឹងត្រូវវិនាស។ ហេតុដូចម្តេចក៏លោកដឹងគំនិត និងបំណងនៅក្នុងចិត្តយើង? ហេតុដូចម្តេចក៏លោកដឹងថា យើងមានហេតុដល់ទៅប្រែចិត្ត? ហេតុដូចម្តេចក៏លោកដឹងថា ពួកយើងមិនមែនជាប្រជាជនសុចរិត? មើលចុះ យើងបានសង់ទីបរិសុទ្ធទាំងឡាយ ហើយយើងមកប្រជុំគ្នាមកថ្វាយបង្គំព្រះ យើងជឿថា ព្រះនឹងជួយសង្គ្រោះមនុស្សទាំងអស់។

៧ ឥឡូវនេះ អើរ៉ុនបាននិយាយទៅគាត់ថា ៖ តើអ្នកជឿថា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះនឹងយាងមកប្រោសលោះមនុស្សលោកពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេឬទេ?

៨ ហើយជននោះបាននិយាយទៅកាន់លោកថា ៖ យើងមិនជឿថាលោកដឹងការណ៍បែបនេះឡើយ។ យើងមិនជឿសណ្តាប់ដីត្រួតលីលាបែបនេះទេ។ យើងមិនជឿថា លោកដឹងការណ៍ដែលនឹងកើតឡើងនៅពេលខាងមុខទេ ហើយក៏មិនជឿថា ពួកអយ្យការរបស់លោក និងពួកអយ្យការរបស់យើងផង ដឹងអំពីការណ៍ទាំងឡាយដែលគេនិយាយ គឺអំពីអ្វីៗដែលនឹងកើតឡើងនោះទេ។

៩ ឥឡូវនេះ អើរ៉ុនបានចាប់ផ្តើមបើកព្រះគម្ពីរទាំងឡាយឲ្យគេមើលអំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ព្រមទាំងអំពីដំណើររបស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ ហើយថានឹងមិនត្រូវមានការប្រោសលោះដល់មនុស្សលោកឡើយ លើកលែងតែដោយការសុគត ការរងទុក្ខវេទនារបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងដង្ហាយធួននៃព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលលោកបានចាប់ផ្តើមអធិប្បាយប្រាប់ការណ៍ទាំងនេះដល់គេហើយ ស្រាប់តែពួកគេខឹងនឹងលោកទៅវិញ ហើយបានចាប់ផ្តើមចម្លែកឡើយលោក ហើយគេមិនព្រមស្តាប់តាមពាក្យសម្តីដែលលោកបាននិយាយសោះ។

១១ ហេតុដូច្នេះហើយ កាលលោកបានឃើញថា ពួកគេមិនព្រមស្តាប់តាមពាក្យសម្តីលោកទេ នោះលោកក៏ចេញពីសាលាប្រជុំរបស់គេទៅ ហើយបានមកដល់ភូមិមួយទៀតដែលហៅថា អាណែ-អាស័តែ ហើយនៅទីនោះ លោកបានជួបនឹងមនុស្សកំពុងតែជួបព្រះបន្ទូលទៅពួកគេ ព្រមទាំងអាម៉ា និងបងប្អូនលោកផង។ ហើយគេបានប្រកែកគ្នាជាមួយនឹងមនុស្សជាច្រើនអំពីព្រះបន្ទូល។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានឃើញថា ប្រជាជនធ្វើចិត្តរឹងរូស ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាកចេញពីទីនោះទៅ ហើយបានមកដល់ដែនដីមិឌដូណែ។ ហើយពួកគេបានផ្សាយព្រះបន្ទូលដល់មនុស្សជាច្រើន ហើយមនុស្សចំនួនភាគតិចបានជឿតាមពាក្យសម្តីដែលគេបានបង្រៀន។

១៣ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែអើរ៉ុន និងបងប្អូនលោកមួយចំនួន ត្រូវគេចាប់ដាក់ក្នុងដៃ ហើយអ្នកដែលនៅសល់ប៉ុន្មាន ក៏គេចេញពីដែនដីមិឌដូណែទៅតាមតំបន់ដែលនៅជុំវិញនោះ។

Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.

Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

១៤ ហើយពួកអ្នកដែលជាប់គុកទាំងនោះ បានរងទុក្ខវេទនាជាច្រើនយ៉ាង ហើយពួកគេបានរួច ដោយស្នាដៃរបស់ឡាម៉ូណិ និងអាំម៉ូន ហើយគេបានទទួលអាហារ និងសំលៀកបំពាក់។

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

១៥ ហើយពួកគេបានចេញទៅប្រកាសព្រះបន្ទូលទៀត ហើយពួកគេបានរួចពីគុក ជាលើកទីមួយយ៉ាងដូច្នោះ ហើយគេក៏បានរងទុក្ខយ៉ាងនោះដែរ។

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

១៦ ហើយគេបានចេញទៅគ្រប់ទិសទី តាមតែព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នាំ ដោយផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះនៅគ្រប់សាលាប្រជុំរបស់ពួកសាសន៍អាម៉ាលែក ឬក៏នៅគ្រប់ទីជំនុំរបស់ពួកលេមីន ឲ្យតែគេអនុញ្ញាតឲ្យចូល។

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមប្រទានពរដល់គេ ដរាបដល់ពួកគេបាននាំមនុស្សជាច្រើនឲ្យស្គាល់សេចក្តីពិត មែនហើយ ពួកគេបានបរិត្តមនុស្សជាច្រើនពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ និងសណ្តាប់ទាំងឡាយនៃពួកអយ្យកោគ ដែលជាសណ្តាប់ខុសឆ្គង។

And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូន និងឡាម៉ូណិបានត្រឡប់ពីដែនដីមិដូណិ មកដែនដីអ៊ីសម៉ាអែលវិញ គឺជាដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់គេ។

And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.

១៩ ហើយស្តេចឡាម៉ូណិមិនព្រមឲ្យអាំម៉ូនបម្រើទ្រង់ ឬក៏ធ្វើជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ទៀតឡើយ។

And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.

២០ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យគេស្ថាបនាសាលាប្រជុំទាំងឡាយនៅលើដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល ហើយទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ឬប្រជាជនដែលនៅក្រោមរាជ្យរបស់ទ្រង់មកប្រជុំគ្នា។

But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.

២១ ហើយទ្រង់បានអររីករាយចំពោះគេ ហើយទ្រង់បានបង្រៀនគេអំពីការណ៍ជាច្រើន។ ហើយទ្រង់បានប្រកាសប្រាប់ទៅគេដែរថា ពួកគេជាប្រជាជនដែលនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់ ហើយថា ពួកគេជាប្រជាជនសេរីមួយ គឺគេមិននៅក្រោមការរឹបជាន់របស់ស្តេច ដែលជាបិតាទ្រង់ឡើយ ព្រោះអីបិតាទ្រង់បានអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់អាចសោយរាជ្យលើប្រជាជន ដែលនៅលើដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល ហើយនៅក្នុងតំបន់ជុំវិញទាំងអស់ផង។

And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.

២២ ហើយទ្រង់ក៏បានប្រកាសប្រាប់ដល់គេដែរថា ពួកគេអាចមានឥស្សរភាពក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ តាមបំណងរបស់គេនៅទីណាក៏ដោយ ឲ្យតែនៅលើដែនដី ដែលនៅក្រោមរាជ្យរបស់ស្តេចឡាម៉ូណិ។

And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.

២៣ ហើយអាំម៉ូនបានផ្សាយសាសនាដល់ប្រជាជនរបស់ស្តេចឡាម៉ូណែ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានបង្រៀនពួកគេនូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ អំពីការណ៍ទាំងឡាយ ដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តីសុចរិត។ ហើយលោកបានទូន្មានពួកគេជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយអស់ពីការព្យាយាម ហើយពួកគេបានស្តាប់តាមពាក្យលោក ហើយគេក៏មានចិត្តឧស្សាហ៍ ចំពោះការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ។

And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

អាណម៉ា 22

- ១ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអាំម៉ូនកំពុងតែបង្រៀនប្រជាជនឡាម៉ូណែ យ៉ាងនោះតទៅ នោះយើងនឹងត្រឡប់មករៀបរាប់អំពីអើរ៉ុន និងបង ប្អូនរបស់លោកវិញ ព្រោះបន្ទាប់ពីលោកបានចាកចេញពីដែនដីមិឌដូណែទៅ នោះព្រះវិញ្ញាណទ្រង់បាននាំលោកទៅកាន់ដែនដីនីហ្វេ គឺទៅដល់ដំណាក់របស់ស្តេច ដែលគ្រប់គ្រងលើដែនដីទាំងអស់ លើកលែងតែដែនដីអ៊ីសម៉ាអែលប៉ូណ្លោះ ហើយស្តេចនោះ គឺជា បិតារបស់ឡាម៉ូណែ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានចូលទៅគាល់ ស្តេចក្នុងរាជវាំងរបស់ទ្រង់ ជាមួយនឹងបងប្អូនលោក ហើយបាន ក្រាបចំពោះស្តេច ហើយទូលទ្រង់ថា ៖ ក្រាបទូលព្រះរាជា យើងខ្ញុំ ជាបងប្អូនរបស់អាំម៉ូន ដែលទ្រង់បានដោះលែងឲ្យរួចពីគុកនោះ។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះរាជាអើយ បើសិនជាទ្រង់លើកលែងជីវិត ឲ្យយើងខ្ញុំ នោះយើងខ្ញុំនឹងធ្វើជាអ្នកបម្រើទ្រង់។ ហើយស្តេចមាន បន្ទូលទៅគេថា ៖ ក្រោកឡើងចុះ ព្រោះយើងនឹងប្រោសប្រណីជីវិត ឲ្យអ្នក ហើយយើងមិនឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើជាអ្នកបម្រើរបស់យើងទេ តែយើងនឹងទទួលសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបង្រៀនយើងវិញ ព្រោះយើង មានកង្វល់នៅក្នុងចិត្ត ដោយសារចិត្តទូលំទូលាយ និងពាក្យថ្លៃថ្នូរ របស់អាំម៉ូនដែលជាបងរបស់អ្នក ហើយយើងមានបំណងចង់ដឹង ថា ហេតុអ្វីបានជាអាំម៉ូនមិនបានឡើងមកពីដែនដីមិឌដូណែជាមួយ នឹងអ្នកផង។
- ៤ ហើយអើរ៉ុនទូលទៅស្តេចថា ៖ ក្រាបទូល ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ អម្ចាស់ ទ្រង់បានហៅឲ្យលោកទៅផ្លូវមួយទៀត លោកបានទៅកាន់ ដែនដីអ៊ីសម៉ាអែលដើម្បីទៅបង្រៀនប្រជាជនឡាម៉ូណែ។
- ៥ ឥឡូវនេះ ស្តេចមានបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ តើអ្វីទៅដែលអ្នកបាន និយាយអំពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់នោះ? មើលចុះ គឺរឿងនេះ ហើយដែលធ្វើឲ្យយើងខ្វល់។
- ៦ ហើយតើអ្វីដែលអាំម៉ូនបាននិយាយផងថា — បើសិនជាអ្នក រាល់គ្នាប្រែចិត្ត នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានសង្គ្រោះ ហើយបើសិនជា អ្នករាល់គ្នាមិនប្រែចិត្តទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបោះបង់ចោលនៅ ថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់?
- ៧ ហើយអើរ៉ុនបានឆ្លើយតបទ្រង់វិញថា ៖ តើទ្រង់ជឿថា មានព្រះឬ ទេ? ហើយស្តេចមានបន្ទូលថា ៖ យើងដឹងថា ពួកសាសន៍អាម៉ាលេ កែ មានព្រះមួយអង្គ ហើយយើងបានអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេសង់ទី បរិសុទ្ធទាំងឡាយ ដើម្បីពួកគេអាចប្រជុំគ្នាថ្វាយបង្គំទ្រង់។ ហើយ ឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នកនិយាយថា មានព្រះមួយអង្គមែន មើលចុះ យើងនឹងជឿ។

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

- ៨ ហើយឥឡូវនេះ កាលដែលអេរ៉ុនបានឮដូច្នោះ នោះចិត្តរបស់លោកក៏ចាប់ផ្តើមអររីករាយ ហើយលោកបានទូលថា ៖ មើលចុះ ឱព្រះរាជាអើយ ពិតជាមានព្រះមួយអង្គមែន ដូចជាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅដូច្នោះដែរ។
- ៩ ហើយស្តេចមានបន្ទូលថា ៖ តើព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា ដែលបាននាំពួកអយ្យកោយើងចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹម នោះគឺជាព្រះឬ?
- ១០ ហើយអេរ៉ុនឆ្លើយតបទៅទ្រង់ថា ៖ ក្រាបទូល ទ្រង់គឺជាព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមានោះហើយទ្រង់បានបង្កើតរបស់សព្វសារពើទាំងនៅលើស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដីផង តើទ្រង់ជឿការណ៍នេះឬទេ?
- ១១ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា ៖ មែនហើយ យើងជឿថា ព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមាបានបង្កើតរបស់សព្វសារពើមែន ហើយយើងមានបំណងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រាប់យើងពីការណ៍អស់ទាំងនេះ ហើយយើងនឹងជឿតាមពាក្យសម្តីរបស់អ្នក។
- ១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអេរ៉ុនបានឃើញថា ស្តេចនឹងជឿតាមពាក្យសម្តីរបស់ខ្លួន នោះលោកបានចាប់ផ្តើមអានព្រះគម្ពីរថ្វាយស្តេច ចាប់ពីកំណើតលោកអ័ដាមមក — អំពីព្រះទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សតាមរូបភាពទ្រង់ផ្ទាល់ ហើយព្រះទ្រង់បានប្រទានដល់គេនូវព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ហើយដោយព្រោះអំពើរំលង បានជាមនុស្សត្រូវធ្លាក់ចុះ។
- ១៣ ហើយអេរ៉ុនបានអធិប្បាយប្រាប់ទ្រង់អំពីបទគម្ពីរ ចាប់ពីកំណើតលោកអ័ដាមមក ដោយលាតត្រដាងប្រាប់អំពីការធ្លាក់នៃមនុស្សលោកដល់ទ្រង់ និងស្ថានភាពខាងរូបកាយរបស់មនុស្ស និងផែនការនៃសេចក្តីប្រោសលោះ តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទផង ដែលបានរៀបចំ ឡើង ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមកម៉្លោះ សម្រាប់អស់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់។
- ១៤ ហើយមកពីមនុស្សលោកបានធ្លាក់ បានជាមនុស្សមិនអាចបានបណ្តុះដោយសារខ្លួនឯងឡើយ ប៉ុន្តែការរងទុក្ខ និងការសុគតនៃព្រះគ្រីស្ទ បានធ្វើឲ្យឆ្លងនឹងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់មនុស្សវិញ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿ និងការប្រែចិត្តជាដើម ហើយទ្រង់ផ្តាច់ចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្តីស្លាប់ ដើម្បីកុំឲ្យផ្លូវមានជ័យជម្នះ ហើយដើម្បីឲ្យទ្រនិចនៃសេចក្តីស្លាប់ ត្រូវបានលេបទៅក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹមនៃសិរីល្អ ហើយអេរ៉ុនបានអធិប្បាយប្រាប់ការណ៍អស់ទាំងនេះដល់ស្តេច។

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអេវ៉ានបាន អធិប្បាយប្រាប់ការណ៍ទាំងនេះដល់ទ្រង់ហើយ នោះស្តេចមាន បន្ទូលថា ៖ តើយើងត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចបានជីវិតដ៏នៅ អស់កល្បជានិច្ច ដែលអ្នកបាននិយាយមកនោះ? មែនហើយ តើ យើងត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចបានកើតពីព្រះ ដោយដកយក វិញ្ញាណអាក្រក់នេះចេញពីទ្រង់យើង ហើយទទួលយកព្រះវិញ្ញាណ របស់ទ្រង់វិញ ដើម្បីឲ្យយើងអាចបានពោរពេញទៅដោយសេចក្តី អំណរ ដើម្បីកុំឲ្យយើងត្រូវបោះបង់ចោលនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ នោះ? មើលចុះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ៖ យើងនឹងបោះបង់ចោលនូវអ្វីៗ ទាំងអស់ដែលយើងមាន មែនហើយ យើងនឹងទម្លាក់នគរយើង ដើម្បីឲ្យយើងអាចបានទទួលសេចក្តីអំណរដ៏ធំនេះ។

១៦ តែអេវ៉ានបានទូលទៅកាន់ទ្រង់ថា ៖ បើសិនជាទ្រង់មានបំណង ចង់បានការណ៍នេះ បើសិនជាទ្រង់ក្រាបចំពោះព្រះ មែនហើយ បើ សិនជាទ្រង់ប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងអស់របស់ទ្រង់ ហើយក្រាប ចំពោះព្រះ ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់ដោយនូវសេចក្តីជំនឿ ដោយជឿថា ទ្រង់នឹងទទួល ពេលនោះទ្រង់នឹងទទួលនូវសេចក្តី សង្ឃឹមដែលទ្រង់បង់ប្រាថ្នា។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអេវ៉ានបាន និយាយពាក្យទាំងនេះហើយ ស្រាប់តែស្តេចក៏បានលូតជង្គង់ក្រាប ចំពោះព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ ព្រមទាំងដួលនៅលើដី ហើយ អំពាវនាវជាខ្លាំងថា ៖

១៨ ឱព្រះអង្គអើយ អេវ៉ានបានប្រាប់ទូលបង្គំថា មានព្រះមួយអង្គពិត ហើយបើសិនជាមានព្រះមួយអង្គមែន ហើយបើសិនជាទ្រង់ជាព្រះ សូមទ្រង់ធ្វើឲ្យទូលបង្គំស្គាល់ផង ហើយទូលបង្គំនឹងបោះបង់ចោល អស់ទាំងអំពើបាបរបស់ទូលបង្គំដើម្បីឲ្យបានស្គាល់ទ្រង់ ហើយ ដើម្បីទូលបង្គំអាចបានប្រោសឡើងពីស្លាប់ ហើយបានសង្គ្រោះនៅ ថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។ ហើយឥឡូវនេះ កាលដែលស្តេចមានបន្ទូល នូវពាក្យទាំងនេះហើយ ស្រាប់តែទ្រង់សន្ទប់ទៅហាក់ដូចជា សុគត។

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកអ្នកបម្រើទ្រង់បានរត់ ទៅប្រាប់អគ្គមហេសីនូវការណ៍ទាំងអស់ដែលបានកើតឡើងដល់ ស្តេច។ ហើយព្រះនាងក៏បានចូលមកឯស្តេច ហើយកាលដែលព្រះ នាងបានទតឃើញទ្រង់ដូចជាសុគត ហើយអេវ៉ាន និងបងប្អូន លោកឈរ ហាក់ដូចជាពួកគេជាដើមហេតុដែលនាំឲ្យទ្រង់ដួល ស្រាប់តែព្រះនាងខឹងនឹងពួកគេ ហើយបានបញ្ជាពួកអ្នកបម្រើរបស់ ព្រះនាង ឬក៏អ្នកបម្រើរបស់ស្តេច ឲ្យចាប់ពួកគេយកទៅសម្លាប់ ចោល។

And it came to pass that after Aaron had ex-
pounded these things unto him, the king said: What
shall I do that I may have this eternal life of which
thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be
born of God, having this wicked spirit rooted out of
my breast, and receive his Spirit, that I may be filled
with joy, that I may not be cast off at the last day?
Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I
will forsake my kingdom, that I may receive this
great joy.

But Aaron said unto him: If thou desirest this
thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou
wilt repent of all thy sins, and will bow down before
God, and call on his name in faith, believing that ye
shall receive, then shalt thou receive the hope which
thou desirest.

And it came to pass that when Aaron had said
these words, the king did bow down before the Lord,
upon his knees; yea, even he did prostrate himself
upon the earth, and cried mightily, saying:

O God, Aaron hath told me that there is a God; and
if there is a God, and if thou art God, wilt thou make
thyself known unto me, and I will give away all my
sins to know thee, and that I may be raised from the
dead, and be saved at the last day. And now when the
king had said these words, he was struck as if he
were dead.

And it came to pass that his servants ran and told
the queen all that had happened unto the king. And
she came in unto the king; and when she saw him lay
as if he were dead, and also Aaron and his brethren
standing as though they had been the cause of his
fall, she was angry with them, and commanded that
her servants, or the servants of the king, should take
them and slay them.

២០ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកបម្រើបានឃើញដើមហេតុដែលនាំឲ្យស្តេច ដួលចុះ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេពុំហ៊ានប៉ះពាល់ដល់អេរ៉ុន និងបង ប្អូនលោកឡើយ ហើយពួកគេបានសូមអង្វរអគ្គមហេសីថា ៖ ហេតុ អ្វីបានជាព្រះនាងបញ្ជាឲ្យយើងសម្លាប់បុរសទាំងនេះ មើលចុះ កាល គ្រាន់តែពួកគេម្នាក់ក៏ខ្លាំងជាងយើងទាំងអស់គ្នាទៅហើយ? ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងដួលចុះចំពោះពួកគេជាមិនខានឡើយ។

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

២១ ឥឡូវនេះ កាលដែលអគ្គមហេសីបានទតឃើញការភិតភ័យនៃ ពួកអ្នកបម្រើ នោះព្រះនាងក៏ចាប់ផ្តើមភិតភ័យជាខ្លាំងដែរ ព្រោះ ខ្លាចក្រែងមានរឿងអាក្រក់ណាមួយកើតឡើងដល់ព្រះនាងដែរ។ ហើយព្រះនាងបានបញ្ជាពួកអ្នកបម្រើឲ្យទៅហៅប្រជាជនមក ដើម្បីឲ្យពួកគេមកសម្លាប់អេរ៉ុន និងបងប្អូនលោកវិញ។

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

២២ ឥឡូវនេះ កាលអេរ៉ុនបានឃើញការដាច់ចិត្តរបស់អគ្គមហេសី នោះលោកក៏ដឹងពីភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ប្រជាជនដែរ ហើយ លោកខ្លាចក្រែងបើបណ្តាជនប្រជុំគ្នាមក នោះនឹងមានការ ទាស់ទែងគ្នា និងការចលាចលនៅក្នុងចំណោមពួកគេជាមិនខាន ឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានលូកដៃទៅលើកស្តេចឡើងពីដី ហើយបានទូលទៅកាន់ទ្រង់ថា ៖ សូមទ្រង់ក្រោកឈរឡើង។ ហើយទ្រង់ក៏ក្រោកឈរឡើង ដោយបានទទួលកម្លាំងរបស់ទ្រង់ វិញ។

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

២៣ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះបានធ្វើឡើងនៅវត្តមាននៃអគ្គមហេសី និង ពួកអ្នកបម្រើជាច្រើន។ ហើយកាលពួកគេបានឃើញការណ៍នេះ ហើយ នោះពួកគេបានកើតសេចក្តីឆ្ងល់ជាខ្លាំង ហើយបានចាប់ផ្តើម ភ័យខ្លាច។ ហើយស្តេចក៏ឈានទៅមុខ ហើយបានចាប់ផ្តើម បង្រៀនពួកគេ។ ហើយទ្រង់បានបង្រៀនពួកគេជាច្រើន ដរាបដល់ រាជវង្សទ្រង់ទាំងមូល បានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់។

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

២៤ ឥឡូវនេះ មានមនុស្សមួយហ្វូងបានមកប្រជុំគ្នា ពីព្រោះតែបញ្ហា របស់អគ្គមហេសី ហើយក៏បានចាប់ផ្តើមមានការអ្វីរទាំដ៏ធំមួយនៅ ក្នុងចំណោមពួកគេ ពីព្រោះតែអេរ៉ុន និងបងប្អូនលោក។

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

២៥ ប៉ុន្តែស្តេចឈរក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយបានបង្រៀនគេ។ ហើយពួកគេក៏បាត់ខឹងនឹងអេរ៉ុន និងពួកជនដែលនៅជាមួយនឹង លោក។

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលស្តេចបានទត ឃើញថា ប្រជាជនបាត់ខឹងហើយ នោះទ្រង់ក៏បញ្ជាឲ្យអេរ៉ុន និងបង ប្អូនលោក ចេញមកឈរក្នុងចំណោមហ្វូងមនុស្ស ហើយឲ្យគេ ផ្សាយព្រះបន្ទូលដល់បណ្តាជន។

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចបានចេញការប្រកាស មួយទៅអស់ទាំងដែនដី គឺក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់ទ្រង់ទាំង អស់ដែលនៅលើដែនដីរបស់ទ្រង់ ដែលនៅតាមតំបន់ជុំវិញ ដែល នៅតាមជ្វាដែន រហូតទៅដល់សមុទ្រនៅខាងកើត និងខាងលិច ហើយដែលបែកពីដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ដោយទីរហោស្ថានមួយផ្នែក តូច ដែលចេញពីសមុទ្រខាងកើតមកដល់សមុទ្រខាងលិច ហើយ នៅតំបន់ទាំងឡាយជាប់នឹងឆ្នេរសមុទ្រ និងតំបន់ទាំងឡាយជាប់ នឹងទីរហោស្ថាន នៅទិសខាងជើងជិតដែនដី សាវ៉ាហិមឡា ឆ្លងកាត់ព្រំប្រទល់ដែនដីម៉ាន់តែ នៅជិតប្រភពទឹកទន្លេស៊ីដូន ដែល ហូរពីកើតទៅលិច — ហើយពួកសាសន៍លេមីន និងពួកសាសន៍នី ហ្វែបានបែកចេញពីគ្នាបែបដូច្នោះហើយ។

២៨ ឥឡូវនេះ ភាគច្រើននៃពួកលេមីនដែលខ្ជិលច្រអូស បានរស់នៅ ក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយអាស្រ័យនៅក្នុងត្រសាលទាំងឡាយ ហើយពួកគេរាយពាសពេញទីរហោស្ថានផ្នែកខាងលិចនៅលើ ដែនដីនីហ្វែ មែនហើយ ព្រមទាំងនៅខាងលិចដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ផង នៅក្នុងតំបន់ព្រំប្រទល់ជិតឆ្នេរសមុទ្រ និងនៅខាងលិច នៅលើ ដែនដីនីហ្វែ គឺត្រង់កន្លែងដែលជាកេរ្តិ៍អាករដំបូងរបស់ពួកអយ្យកោ គេ គឺនៅស្របតាមឆ្នេរសមុទ្រ។

២៩ ហើយក៏មានពួកលេមីនជាច្រើននៅខាងកើតជិតឆ្នេរសមុទ្រផង ត្រង់កន្លែងដែលពួកនីហ្វែបានប្រញូប្រានគេទៅនោះ។ ម៉្លោះហើយ ពួកនីហ្វែស៊ីងតែត្រូវហ៊ុមព័ទ្ធដោយពួកលេមីន ទោះជាយ៉ាងណាក៏ ដោយ គង់តែពួកនីហ្វែបានយកដីភាគខាងជើងទាំងអស់ ដែលនៅ ស្របតាមទីរហោស្ថានដែរ នៅត្រង់ប្រភពទឹកទន្លេស៊ីដូន ពីខាង កើតទៅខាងលិច នៅជុំវិញតំបន់ខាងទីរហោស្ថាន នៅខាងជើង រហូតទៅទល់នឹងដែនដីមួយ ដែលគេហៅថា បរិបូណ៌។

៣០ ហើយដែនដីនោះនៅជាប់ព្រំប្រទល់នឹងដែនដីមួយ ដែលហៅថា ទីចោលស្ងាត់ ដែលនៅឆ្ងាយ ទៅខាងជើងទៅទល់នឹងដែនដីមួយ ដែលពីដើមមានមនុស្សអាស្រ័យនៅ ហើយត្រូវបំផ្លាញចោល ដែលយើងធ្លាប់បាននិយាយពីមុនមកថា ឆ្លឹងរបស់គេត្រូវបានប្រទះ ឃើញដោយប្រជាជនសាវ៉ាហិមឡា ទីនោះគឺជាកន្លែងដែល ប្រជាជននេះឡើងមកពីសមុទ្រដំបូង។

៣១ ហើយពួកគេបានមកពីទីនោះ ឡើងទៅក្នុងទីរហោស្ថានខាង ត្បូង។ ម៉្លោះហើយ ដីដែលនៅខាងជើងត្រូវបានហៅថា ទីចោល ស្ងាត់ ហើយដីដែលនៅខាងត្បូងបានហៅថា បរិបូណ៌ គឺជាទី រហោស្ថាន ដែលមានពោរពេញទៅដោយសត្វព្រៃគ្រប់បែបយ៉ាង សត្វព្រៃទាំងនេះមួយចំនួនបានមកពីដីខាងជើងស្វែងរកអាហារ។

And it came to pass that the king sent a proclama- tion throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fa- thers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been de- stroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

៣២ ហើយឥឡូវនេះ គឺគ្រាន់តែចម្ងាយមួយថ្ងៃកន្លះប៉ុណ្ណោះ សម្រាប់ ឲ្យសាសន៍នីហ្វែម្កាក់ធ្វើដំណើរពីព្រំប្រទល់ដែនដីបរិបូណ៌ទៅដល់ ដែនដីនៃទីចោលស្ងាត់ គឺពីសមុទ្រខាងកើត ទៅសមុទ្រខាងលិច ម្ល៉ោះហើយ ដែនដីនីហ្វែ និងដែនដីសារ៉ាហ្វិមឡា សឹងតែត្រូវ ឡោមព័ទ្ធដោយសមុទ្រ ដោយមានដីមួយចន្លោះតូចភ្ជាប់តំបន់ខាង ជើង និងតំបន់ខាងត្បូង។

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍នីហ្វែធ្លាប់បាន មកអាស្រ័យនៅលើដែនដីបរិបូណ៌ គឺពីសមុទ្រខាងកើតទៅ សមុទ្រខាងលិច ម្ល៉ោះហើយ ដោយនូវប្រាជ្ញារបស់គេ បានជាពួក សាសន៍នីហ្វែបានឲ្យកងយាមដែនដី ហើយពលទ័ពរបស់គេយ៉ាង ពួកលេមិននៅទិសខាងត្បូង ដើម្បីកុំឲ្យពួកសាសន៍លេមិន មកវាយ ដណ្តើមយកដីនៅទិសខាងជើងបានថែមទៀត។

៣៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកលេមិនមិនអាចយកដីទៀតបានទេ លើក លែងតែដែនដីនីហ្វែ និងទីរហោស្ថានដែលនៅពីទ្វីបរុញប៉ុណ្ណោះ។ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាប្រាជ្ញារបស់ពួកសាសន៍នីហ្វែ — ដរាបណាពួក សាសន៍លេមិនជាពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ នោះគេមិនទ្រាំឲ្យពួកលេ មិនមកធ្វើទុក្ខគេពីគ្រប់ទិសទីឡើយ ហើយគេធ្វើយ៉ាងនេះក៏ដើម្បីឲ្យ មានដែនដីមួយ សម្រាប់គេរត់ទៅជ្រក តាមចំណង់របស់គេ។

៣៥ ហើយឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីបាននិយាយការណ៍ទាំងនេះហើយ ខ្ញុំ សូមត្រឡប់មកនិយាយអំពីអាម៉ូន និងអេរ៉ុន អាមណើរ និងហិ មណេ និងបងប្អូនគេទៀត។

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites—as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

អាណាម៉ា 23

- ១ មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចនៃពួកលេមីនចេញការប្រកាសមួយទៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់របស់ទ្រង់ថា ពួកគេមិនត្រូវប៉ះពាល់អាម៉ូន ឬអេរីន ឬអោមណើរ ឬហិមណែ ឬក៏បងប្អូនរបស់គេណាមួយ ដែលដើរផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះឡើយ ទោះជាពួកគេនៅក្នុងទីណា ឬណាមួយនៃដែនដីរបស់គេក៏ដោយ។
- ២ មែនហើយ ទ្រង់បានចេញជាត្រឹមត្រូវមួយនៅក្នុងចំណោមពួកគេថា ពួកគេមិនត្រូវដាក់ដៃទៅលើគេ ដើម្បីចងគេ ឬដាក់គេទៅក្នុងគុកឡើយ ហើយពួកគេក៏មិនត្រូវស្តោះដាក់អ្នកទាំងនោះ ឬវាយដំគេ ឬបណ្តេញគេចេញពីសាលាប្រជុំទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ឬធ្វើទុក្ខដល់គេឡើយ ហើយពួកគេក៏មិនត្រូវចោលអ្នកទាំងនោះនឹងថ្មដែរ តែត្រូវឲ្យអ្នកទាំងនោះចេញចូលតាមផ្ទះគេបានដោយសេរី និងព្រះវិហារបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេ និងទីបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេផង។
- ៣ ម៉្លោះហើយ ទើបពួកគេអាចទៅផ្សាយព្រះបន្ទូលតាមចំណង់របស់គេ ព្រោះស្តេចបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ព្រមទាំងរាជវង្សរបស់ទ្រង់ទាំងអស់ផង ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានចេញការប្រកាសមួយទៅកាន់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ទូទៅទាំងដែនដី ដើម្បីកុំឲ្យព្រះបន្ទូលនៃព្រះអាចបានជួបប្រទះនឹងឧបសគ្គ តែសូមឲ្យព្រះបន្ទូលបានផ្សាយទូទៅអស់ទាំងដែនដីវិញ ដើម្បីឲ្យប្រជាជនរបស់ទ្រង់អាចបានបរិវត្តអំពីសណ្តាប់អាក្រក់ទាំងឡាយ នៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ហើយដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានបរិវត្តថា គេទាំងអស់គ្នាជាបងប្អូននឹងគ្នា ហើយដើម្បីកុំឲ្យគេធ្វើឃាត ឬប្លន់ ឬលួច ឬផិតគ្នា ឬប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតបែបណាមួយឡើយ។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលស្តេចបានចេញសេចក្តីប្រកាសនេះហើយ នោះអេរីន និងបងប្អូនលោក ក៏ទៅពីក្រុងមួយទៅក្រុងមួយ និងពីទីថ្វាយបង្គំមួយទៅទីថ្វាយបង្គំមួយ ដោយតាំងសាសនាចក្រទាំងឡាយ ហើយតែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូបង្រៀនទូទៅទាំងដែនដីនៅក្នុងចំណោមពួកលេមីន ដើម្បីផ្សាយ ហើយបង្រៀនព្រះបន្ទូលនៃព្រះនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមមានជោគជ័យដ៏ធំ។
- ៥ ហើយមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ ត្រូវបាននាំមកឲ្យស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ មនុស្សរាប់ពាន់នាក់ត្រូវបាននាំមកឲ្យជឿដល់សណ្តាប់ទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វេ ហើយពួកគេត្រូវបានបង្រៀនពីបញ្ជីទាំងឡាយ និងសេចក្តីព្យាករណ៍ទាំងឡាយ ដែលបានបន្តរហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

- ៦ ហើយប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ក៏មានមនុស្សជាច្រើនបានជឿ ឬក៏មនុស្សជាច្រើន ដែលត្រូវបាននាំមកឲ្យស្គាល់សេចក្តីពិត តាមរយៈការផ្សាយរបស់អាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក ស្របតាមវិញ្ញាណនៃវិវរណៈ និងវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ និងព្រះចេស្ដានៃព្រះ ដែលសម្តែងអព្វកហេតុនៅក្នុងពួកគេ — មែនហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ដរាបណាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ គឺដរាបណាមានពួកលេមីនជាច្រើនបានជឿតាមការផ្សាយរបស់គេ ហើយបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ នោះពួកគេពុំបោះបង់ចោល សាសនាឡើយ។
- ៧ ព្រោះពួកគេបានក្លាយទៅជាប្រជាជនមួយដ៏សុចរិត ពួកគេបានដាក់គ្រឿងសស្ត្រារុញនៃការបះបោររបស់គេចុះ ដែលកុំឲ្យពួកគេប្រយុទ្ធនឹងព្រះ ឬតតាំងនឹងបងប្អូនរបស់គេទៀតឡើយ។
- ៨ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកទាំងនេះហើយដែលបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ គឺ ៖
- ៩ ប្រជាជននៃពួកសាសន៍លេមីន ដែលនៅលើដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល
- ១០ ហើយព្រមទាំងប្រជាជននៃពួកសាសន៍លេមីន ដែលនៅលើដែនដីមីឌុដូណែផង
- ១១ ហើយព្រមទាំងប្រជាជននៃពួកសាសន៍លេមីន ដែលនៅក្នុងទីក្រុងនីហ្វែផង
- ១២ ហើយព្រមទាំងប្រជាជននៃពួកសាសន៍លេមីន ដែលនៅលើដែនដីសែឡោម និងពួកអ្នកដែលនៅលើដែនដីសេមឡុន និងនៅក្នុងទីក្រុងលេមយូល និងនៅក្នុងទីក្រុងស៊ុមណែឡោមផង។
- ១៣ ហើយនោះគឺជាឈ្មោះនៃទីក្រុងទាំងឡាយរបស់ពួកលេមីន ដែលបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយនោះគឺជាពួកអ្នកដែលបានដាក់គ្រឿងសស្ត្រារុញនៃការបះបោររបស់គេចុះ មែនហើយ គឺគ្រឿងសស្ត្រារុញពិជ័យសង្គ្រាមទាំងអស់របស់គេ ហើយពួកគេសុទ្ធតែជាសាសន៍លេមីនទាំងអស់។
- ១៤ ឯពួកសាសន៍អាម៉ាលេក មិនបានប្រែចិត្តជឿទេ លើកលែងតែមនុស្សម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ឯពួកសាសន៍អាមុឡុនក៏ដូច្នោះដែរ ប៉ុន្តែពួកគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូស និងចិត្តនៃពួកលេមីនផងដែលនៅលើភូមិនៃដែនដីនោះ ដែលគេអាស្រ័យរស់នៅ មែនហើយ និងអស់ទាំងភូមិរបស់គេ និងអស់ទាំងទីក្រុងរបស់គេ។
- ១៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបយើងបានរាប់ឈ្មោះអស់ទាំងទីក្រុងនៃពួកលេមីន ដែលបានប្រែចិត្ត ហើយបានស្គាល់សេចក្តីពិត ហើយបានប្រែចិត្តជឿ។

And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

Now, these are they who were converted unto the Lord:

The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

១៦ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេច និងពួកអ្នក ដែលបានប្រែចិត្តជឿ គេមានបំណងចង់បានឈ្មោះមួយ ដើម្បីពួក គេអាចព្រែកចេញពីបងប្អូនគេ ហេតុដូច្នោះហើយ ស្តេចបានពិភាក្សា ជាមួយនឹងអេរ៉ុន និងពួកសង្ឃជាច្រើនអំពីឈ្មោះណាមួយ ដែល ពួកគេគួរដាក់យកដើម្បីគេអាចព្រែកចេញ។

And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានហៅខ្លួនគេថា ពួកសាសន៍អាន់តែ-នីហ្វេ-លីហ្វេ ហើយពួកគេក៏បានហៅតាម ឈ្មោះនេះ ហើយឈប់ហៅថាជាពួកសាសន៍លេមីនតទៅទៀត ហើយ។

And it came to pass that they called their names Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this name and were no more called Lamanites.

១៨ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមក្លាយទៅជាប្រជាជនមួយដ៏មានចិត្ត ឧស្សាហ៍ មែនហើយ ហើយពួកគេជាមិត្តនឹងពួកសាសន៍នីហ្វេ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានបើកការទាក់ទងជាមួយនឹងពួកគេ ឯ ពាក្យបណ្តាសានៃព្រះ ក៏ឈប់តាមពួកគេទៀតដែរ។

And they began to be a very industrious people; yea, and they were friendly with the Nephites; therefore, they did open a correspondence with them, and the curse of God did no more follow them.

អាណម៉ា 24

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍អាម៉ាលេក និង ពួកសាសន៍អាមូឡុន និងពួកសាសន៍លេមិន ដែលនៅលើដែនដី អាមូឡុន និងលើដែនដីហេឡាមផង និងពួកជនដែលលើដែនដីយេ រូសាឡឹម ហើយសរុបសេចក្តីមក គឺនៅអស់ទាំងដែនដីព័ទ្ធជុំវិញ ដែលមិនទាន់បានប្រែចិត្តជឿ ហើយដែលមិនទាន់បានលើកយក ឈ្មោះ អាន់តែ-នីហ្វែ-លីហ្វែ ត្រូវពួកសាសន៍អាម៉ាលេក និងពួក សាសន៍អាមូឡុនចាក់រុកឲ្យខឹងនឹងបងប្អូនគេ។
- ២ ហើយសេចក្តីស្តាប់ដែលគេមានចំពោះបងប្អូនគេនោះ បានក្លាយ ទៅមានទំហំធំពន់ប្រមាណ គឺដរាបដល់គេបានចាប់ផ្តើមបះបោរ ទាស់នឹងស្តេចរបស់គេ ដរាបដល់ពួកគេមិនចង់ឲ្យទ្រង់ធ្វើជាស្តេច របស់គេឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានកាន់អាវុធប្រឆាំងនឹង ប្រជាជនអាន់តែ-នីហ្វែ-លីហ្វែ។
- ៣ ឥឡូវនេះ ស្តេចបានប្រគល់នគរឲ្យទៅបុត្រទ្រង់ ហើយទ្រង់បាន ឲ្យនាមបុត្រថា អាន់តែ-នីហ្វែ-លីហ្វែ។
- ៤ ហើយស្តេចបានសុភតទៅនៅក្នុងឆ្នាំនោះឯង ដែលពួកលេមិន បានចាប់ផ្តើមរៀបចំធ្វើសង្គ្រាមតទល់នឹងរាស្ត្រនៃព្រះ។
- ៥ ឥឡូវនេះ ពេលអាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក និងអស់អ្នកដែលបាន ឡើងមកជាមួយលោក បានឃើញការរៀបចំរបស់ពួកលេមិន ដើម្បី មកបំផ្លាញបងប្អូនរបស់គេបង នោះពួកគេបានធ្វើដំណើរមកដល់ ដែនដីម៉ាឌាន ហើយនៅទីនោះ អាំម៉ូនបានជួបនឹងបងប្អូនលោក ទាំងអស់គ្នា ហើយចាប់ពីទីនោះមក ពួកគេបានមកឯដែនដីអ៊ីសម៉ា អែល ដើម្បីគេអាចមានការប្រឹក្សាជាមួយនឹងឡាម៉ូណែ ព្រមទាំង ជាមួយនឹងអនុជរបស់ទ្រង់ គឺអាន់តែ-នីហ្វែ-លីហ្វែ អំពីអ្វីដែលគេ ត្រូវធ្វើ ដើម្បីការពារខ្លួនទប់ទល់នឹងពួកលេមិន។
- ៦ ឥឡូវនេះ គ្មាននរណាម្នាក់សោះក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ ដែលបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ចង់លើកអាវុធប្រឆាំងនឹងបង ប្អូនគេឡើយ ពួកគេក៏មិនទាំងចង់រៀបចំធ្វើសង្គ្រាមដែរ មែនហើយ ហើយស្តេចរបស់គេក៏បានបញ្ជាពួកគេថា គេមិនត្រូវធ្វើដូច្នោះដែរ។
- ៧ ឥឡូវនេះ នេះហើយគឺជាពាក្យដែលទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ ប្រជាជនអំពីរឿងនេះថា ៖ ឱប្រជាជនជាទីស្រឡាញ់របស់យើង អើយ យើងសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះរបស់យើង ដែលព្រះដ៏ មហិមាខ្ពស់នៅក្នុងសេចក្តីល្អសប្បុរស បានចាត់ឲ្យបងប្អូន យើងទាំងឡាយ គឺសាសន៍នីហ្វែទាំងនេះមករកយើងរាល់គ្នា ដើម្បី មកផ្សាយដល់យើង ហើយដើម្បីបរិក្ខតយើងអំពីសណ្តាប់ទាំង ឡាយរបស់ពួកអយ្យកោដ៏ទុច្ចរិតរបស់យើង។

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

៨ ហើយមើលចុះ យើងសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះដ៏មហិមារបស់ យើង ដែលបានប្រទានដល់យើងរាល់គ្នានូវចំណែកនៃព្រះវិញ្ញាណ របស់ទ្រង់ ដើម្បីបន្តនិមិត្តយើង ដែលបានធ្វើឲ្យយើងបើកការទាក់ ទងជាមួយនឹងបងប្អូនយើង គឺពួកសាសន៍នីហ្វៃ។

៩ ហើយមើលចុះ យើងក៏សូមអរព្រះគុណដល់ព្រះរបស់យើង ដោយបានបើកឲ្យមានការទាក់ទងនេះហើយ ទើបយើងត្រូវបាន បរិវត្ត ពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់យើង និងអំពើឃាតកម្មជាច្រើន ដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត។

១០ ហើយយើងក៏សូមអរព្រះគុណដល់ព្រះរបស់យើង មែនហើយ ព្រះដ៏មហិមារបស់យើង ដែលទ្រង់បានអនុញ្ញាតឲ្យយើងទាំង ឡាយអាចប្រែចិត្តពីការណ៍ទាំងនេះ ព្រមទាំងបានអភ័យទោសឲ្យ យើងរាល់គ្នាចំពោះអំពើបាប និងអំពើឃាតកម្មដ៏ច្រើនរបស់យើង ដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត ហើយបានដកយកទោសចេញពីក្នុងចិត្ត យើង តាមរយៈបុណ្យគុណទាំងឡាយនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់។

១១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់យើងអើយ ការណ៍ទាំងអស់នេះហើយដែលយើងរាល់គ្នាអាចធ្វើ (ព្រោះយើង ជាអ្នករង់ចាំជាងគេបង្អស់នៅក្នុងចំណោមមនុស្សលោក) ដើម្បីប្រែ ចិត្តពីអំពើបាបទាំងអស់របស់យើង និងអំពើឃាតកម្មជាច្រើន ដែល យើងបានប្រព្រឹត្ត ហើយដើម្បីសូមឲ្យព្រះទ្រង់ដកយកអំពើទាំង នោះចេញពីចិត្តរបស់យើង ព្រោះមានតែការណ៍ទាំងនេះ ហើយ ដែលយើងអាចធ្វើ ដើម្បីប្រែចិត្តឲ្យបានល្អមគ្រប់គ្រាន់ចំពោះព្រះ ដើម្បីទ្រង់នឹងដកស្នាមប្រឡាក់របស់យើងចេញ —

១២ ឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់បំផុតរបស់យើងអើយ ដោយ សារព្រះទ្រង់បានដកស្នាមប្រឡាក់របស់យើងរាល់គ្នាចេញ ហើយ ដាររបស់យើងរាល់គ្នាបានក្លាយទៅជាជ្រះថ្លា នោះចូរយើងកុំធ្វើឲ្យ ដារយើងរាល់គ្នាប្រឡាក់ដោយឈាមរបស់បងប្អូនយើងទៀត ឡើយ។

១៣ មើលចុះ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ទេ ចូរយើងរាល់គ្នារក្សាដារ យើងទុក ដើម្បីកុំឲ្យវាប្រឡាក់ដោយឈាមរបស់បងប្អូនយើង ឡើយ គួរតែប្រសិនបើយើងធ្វើឲ្យដារយើងប្រឡាក់ម្តងទៀត នោះវា នឹងមិនអាចបានជំរះឲ្យជ្រះថ្លា តាមរយៈព្រះលោហិតនៃព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះដ៏មហិមារបស់យើងទៀតឡើយ ដែលនឹងត្រូវត្រួត ចេញ ដើម្បីធ្វើឲ្យឆ្លុះឆ្លិននឹងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់យើង។

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

១៤ ហើយព្រះដ៏មហិមា ទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់យើងរាល់គ្នា ហើយបានធ្វើឲ្យយើងដឹងការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីកុំឲ្យយើងរាល់គ្នាត្រូវវិនាស មែនហើយ ហើយទ្រង់បានធ្វើឲ្យយើងដឹងការណ៍ទាំងនេះជាមុន ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ព្រលឹងយើងទាំងឡាយ ដូចជាទ្រង់ស្រឡាញ់កូនចៅរបស់យើងដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយនូវសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់យាងមកពិនិត្យពិច័យយើង ដោយពួកទេវតារបស់ទ្រង់ ដើម្បីធ្វើឲ្យបានដឹងដល់យើង ព្រមទាំងដល់មនុស្សជំនាន់ក្រោយដែរ។

១៥ ឱព្រះរបស់យើង ទ្រង់ប្រកបដោយសេចក្តីមេត្តាករុណាអ្វីម៉្លោះ! ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ដោយសារយើងរាល់គ្នាអាចធ្វើបានតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីកម្ចាត់ស្នាមប្រឡាក់របស់យើងទាំងឡាយចេញ ហើយធ្វើឲ្យដាររបស់យើងជ្រះថ្លា នោះចូរយើងលាក់វាទុក ដើម្បីឲ្យវានៅតែជ្រះថ្លា ទុកជាទីបន្ទាល់មួយដល់ព្រះរបស់យើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ឬនៅថ្ងៃដែលយើងនឹងត្រូវបាននាំទៅឈរចំពោះទ្រង់ ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះថា យើងមិនបានធ្វើឲ្យដាររបស់យើងប្រឡាក់ដោយឈាមរបស់បងប្អូនយើងឡើយ ចាប់ពីពេលដែលទ្រង់បានប្រទានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដល់យើង ហើយបានធ្វើឲ្យយើងជ្រះស្អាតដោយការណ៍នោះ។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់យើងអើយ បើសិនជាបងប្អូនយើងស្វែងរកបំផ្លាញយើងរាល់គ្នាចោល មើលចុះ យើងនឹងលាក់ដាររបស់យើងទុក មែនហើយ គឺយើងនឹងកប់វាឲ្យជ្រៅទៅក្នុងដីដើម្បីទុកឲ្យវាជ្រះថ្លា ទុកជាទីបន្ទាល់មួយនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ថា យើងមិនដែលបានប្រើវាឡើយ ហើយបើសិនជាបងប្អូនយើងបំផ្លាញយើងរាល់គ្នាបង់ មើលចុះ យើងទាំងឡាយនឹងទៅរកព្រះរបស់យើង ហើយនឹងបានសង្គ្រោះ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលស្តេចបានបញ្ចប់នូវការនិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះប្រជាជនបានមកប្រជុំគ្នាទាំងអស់ ហើយពួកគេបានយកដាររបស់គេ និងគ្រឿងសស្ត្រាវុធទាំងអស់ដែលប្រើសម្រាប់ការខ្ជាយឈាមមនុស្ស ហើយគេបានកប់វត្ថុទាំងនោះយ៉ាងជ្រៅទៅក្នុងដី។

១៨ ហើយគេធ្វើការនេះ ដើម្បីទុកជាទីបន្ទាល់ចំពោះព្រះ និងចំពោះមនុស្សដែរថា គេនឹងពុំប្រើគ្រឿងសស្ត្រាវុធសម្រាប់ការខ្ជាយឈាមមនុស្សទៀតទេ ហើយគេធ្វើការនេះ ដើម្បីបញ្ជាក់ ហើយធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងព្រះថា ពួកគេនឹងលះបង់ជីវិតគេផ្ទាល់ជាជាងកំចាយឈាមបងប្អូនគេ ហើយគេនឹងឲ្យទៅបងប្អូនគេជាជាងយកពីបងប្អូនគេវិញ ហើយគេនឹងធ្វើការយ៉ាងសម្បើមដោយដៃគេផ្ទាល់ ជាជាងចំណាយពេលដោយខ្ជិលច្រអូស។

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

១៩ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា កាលពួកលេមីនទាំងនេះត្រូវបាននាំមកឲ្យជឿ ហើយស្គាល់ការពិត នោះពួកគេមានចិត្តរឹងប៉ឹង ហើយសុខចិត្តស្ម័គ្រចិត្តដល់ស្លាប់ ជាជាងប្រព្រឹត្តអំពើបាប ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា គេកប់គ្រឿងសស្ត្រាវុធនៃសេចក្តីសុខសាន្តរបស់គេ ឬក៏កប់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេដើម្បីសេចក្តីសុខសាន្ត។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមីនដែលជាបងប្អូនគេ បានរៀបចំធ្វើសង្គ្រាម ហើយបានលើកទ័ពឡើងមកឯដែនដីនីហ្វែ ដោយមានគោលបំណងមកបំផ្លាញស្តេចចោល ហើយដើម្បីដាក់អ្នកផ្សេងជំនួសទ្រង់ ហើយព្រមទាំងបំផ្លាញប្រជាជន អានតែ-នីហ្វែ-លីហៃ ចេញពីដែនដី។

២១ ឥឡូវនេះ កាលប្រជាជនបានឃើញថា ពួកគេកំពុងតែមកទាស់នឹងខ្លួនដូច្នោះ ពួកគេបានចេញទៅជួបគេ ហើយបានក្រាបទៅលើដីនៅខាងមុខគេ ហើយបានចាប់ផ្តើមអំពាវនាវដល់ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ម៉្លោះហើយ ពួកគេនៅក្នុងសភាពបែបនេះ ក្នុងកាលពួកលេមីនចាប់ផ្តើមវាយសម្រុកមកលើពួកគេ ហើយបានចាប់ផ្តើមសម្លាប់ពួកគេចោលដោយដាវ។

២២ ម៉្លោះហើយ ដោយពុំជួបនឹងការប្រឆាំងតបវិញ នោះគេបានសម្លាប់ពួកគេអស់ចំនួនមួយពាន់ប្រាំនាក់ ហើយយើងដឹងថា ពួកគេបានទទួលព្រះពរ ព្រោះគេបានទៅនៅជាមួយនឹងព្រះរបស់គេហើយ។

២៣ ឥឡូវនេះ កាលពួកលេមីនបានឃើញថា បងប្អូនគេមិនរត់គេចចេញពីមុខដាវ ឬក៏ដាក់ទៅឆ្វេង ឬស្តាំទេ តែពួកគេបានសុខចិត្តដួលចុះ ហើយវិនាស ហើយសរសើរតម្កើងដល់ព្រះវិញ ទោះជាស្ថិតនៅក្នុងការវិនាសដោយមុខដាវក៏ដោយ —

២៤ ឥឡូវនេះ កាលពួកលេមីនបានឃើញដូច្នោះ នោះពួកគេក៏ឈប់សម្លាប់គេទៅ ហើយមានមនុស្សជាច្រើនដែលមានចិត្តក្តួលអាណិតមេត្តាដល់បងប្អូនគេ ដែលបានដួលនៅក្រោមផ្លែដាវ ព្រោះពួកគេបានប្រែចិត្តចំពោះការណ៍ទាំងឡាយ ដែលគេបានប្រព្រឹត្ត។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេបានបោះចោលគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ហើយគេមិនព្រមកាន់អាវុធទាំងនោះទៀតឡើយ ព្រោះគេមានការឈឺចាប់ចំពោះអំពើហាតកម្មទាំងឡាយដែលគេបានប្រព្រឹត្ត ហើយគេបានដួលដូចបងប្អូនគេដែរ ដោយរឿងដល់សេចក្តីមេត្តាករុណានៃពួកជន ដែលលើកដៃសម្លាប់គេចោល។

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of the land.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ចំនួនមនុស្សដែលរួបរួមជាមួយនឹងរាស្ត្រនៃព្រះ មានច្រើនជាងចំនួនដែលត្រូវស្លាប់ ហើយពួកអ្នកដែលត្រូវគេសម្លាប់ គឺជាមនុស្សសុចរិត ហេតុដូច្នេះហើយ យើងគ្មានហេតុអ្វីដែលនាំឲ្យសង្ស័យថា ពួកគេពុំបានសង្គ្រោះនោះឡើយ។

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

២៧ ហើយគ្មានមនុស្សទុច្ចរិតណាម្នាក់ត្រូវប្រហារនៅក្នុងចំណោមពួកនោះឡើយ ប៉ុន្តែមានមនុស្សចំនួនជាងមួយពាន់នាក់ត្រូវបាននាំមកឲ្យស្គាល់សេចក្តីពិត ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រើមធ្យោបាយច្រើនយ៉ាង ដើម្បីធ្វើការសង្គ្រោះដល់រាស្ត្រទ្រង់។

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

២៨ ឥឡូវនេះ កងពលលេមីនច្រើន ដែលបានសម្លាប់បងប្អូនគេដ៏ច្រើននោះ គឺជាពួកសាសន៍អាម៉ាលេកែ និងពួកសាសន៍អាមូឡុន ពួកនេះជាច្រើនគឺជាអ្នកដើរតាមរបៀបពួកនីហូរ។

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

២៩ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលចូលរួបរួមនឹងរាស្ត្រនៃព្រះ គ្មានពួកសាសន៍អាម៉ាលេកែ ឬពួកសាសន៍អាមូឡុនទាល់តែសោះ ឬក៏គ្មានជនដែលដើរតាមរបៀបនីហូរឡើយ តែពួកគេគឺជាកូនចៅពិតប្រាកដរបស់លេមីន និងលេមយូល។

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

៣០ ហើយដោយហេតុនេះ យើងអាចរំកិលញែកយ៉ាងច្បាស់ថា ក្រោយពីប្រជាជនមួយដែលធ្លាប់បានបំភ្លឺដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ហើយដែលធ្លាប់មានការចេះដឹងដ៏ច្រើនអំពីការណ៍ទាំងឡាយដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តីសុចរិត តែបន្ទាប់មក បានធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើបាប និងអំពើរំលង នោះពួកគេក្លាយទៅជាវិវរុសលើសលែងទៅទៀត ម៉្លោះហើយ ស្ថានភាពរបស់គេក្លាយទៅជាអាក្រក់ជាង បើគេមិនដែលបានស្គាល់ការណ៍ទាំងនេះទៅវិញ។

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

អាណម៉ា 25

- ១ ហើយមើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមីន ទាំងនោះកាន់តែខឹងខ្លាំងឡើង ពីព្រោះពួកគេបានសម្លាប់បងប្អូន ខ្លួន ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានសម្លាប់នឹងសងសឹកទៅលើពួកនី ហ្វែ ហើយពួកគេមិនបានខំសម្លាប់ប្រជាជនអាន់តែ-នីហ្វែ-លីហ្វែ ទៀតទេនៅពេលនោះ។
- ២ ប៉ុន្តែ ពួកគេបានយកពលទ័ពរបស់គេ ហើយបានចូលទៅឯ ព្រំប្រទល់ទាំងឡាយនៃដែនដីសារ៉ាហ្គីម ហើយបានវាយមកលើ ប្រជាជនដែលនៅលើដែនដីអាំម៉ូណេហា ហើយបានបំផ្លាញ ប្រជាជនទាំងនោះចោល។
- ៣ ហើយបន្ទាប់ពីនោះមក ពួកគេបានប្រយុទ្ធជាច្រើនលើកជាមួយ នឹងពួកនីហ្វែនៅក្នុងការប្រយុទ្ធទាំងនោះ ពួកគេត្រូវរុញច្រាន ហើយត្រូវស្លាប់។
- ៤ ហើយនៅក្នុងចំណោមពួកលេមីនដែលត្រូវស្លាប់ នោះសឹងតែ ពូជទាំងអស់នៃអាយូឡុន និងបងប្អូនទ្រង់ ដែលជាពួកសង្ឃនៃណូ អេ ហើយពួកគេត្រូវបានសម្លាប់ចោលដោយដៃពួកនីហ្វែ
- ៥ ហើយចំនួនដែលនៅសល់ ដោយបានរត់ចូលទៅក្នុងទី រហោស្ថានខាងកើត ហើយដោយបានដណ្តើមយកអានុភាព និង សិទ្ធិអំណាចទៅលើពួកលេមីន នោះបានធ្វើឲ្យពួកលេមីនជាច្រើន ត្រូវវិនាសដោយភ្លើង ដោយសារតែជំនឿរបស់គេ —
- ៦ ព្រោះពួកគេជាច្រើននាក់ ដោយបន្ទាប់ពីត្រូវរងការខូចខាតដ៏ ធ្ងន់ធ្ងរ និងការវេទនាដ៏ច្រើន នោះបានចាប់ផ្តើមរំជួលនឹកឃើញដល់ ពាក្យសម្តីដែលអេរ៉ុន និងបងប្អូនលោកបានផ្សាយដល់ពួកគេនៅឯ ដែនដីគេ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមឈប់ជឿដល់ សណ្តាប់ទាំងឡាយនៃពួកអយ្យកោខ្លួន ហើយជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយជឿថា ទ្រង់បានប្រទានព្រះចេស្តាដ៏ខ្លាំងក្លាដល់ពួកនីហ្វែ ម៉្លោះហើយ ទើបពួកគេជាច្រើនបានប្រែចិត្តជឿនៅក្នុងទី រហោស្ថាន។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកអ្នកត្រួតត្រាទាំងនេះ ដែលជាសំណល់នៃកូនចៅរបស់អាយូឡុន បានបញ្ជាឲ្យយកពួកគេ ទៅប្រហារចោល មែនហើយ គឺអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ការណ៍ ទាំងនេះ។
- ៨ ឥឡូវនេះ ទុក្ខរកម្មនេះបានបណ្តាលឲ្យបងប្អូនគេជាច្រើនចាក់រុក គ្នាឲ្យមានកំហឹង ហើយក៏ចាប់ផ្តើមមានការទាស់ទែងគ្នានៅក្នុងទី រហោស្ថាន ហើយពួកលេមីនបានចាប់ផ្តើមដេញចាប់ពូជរបស់អាយូ ឡុន និងបងប្អូនទ្រង់ ហើយបានចាប់ផ្តើមសម្លាប់ពួកនោះចោល ហើយពួកគេបានរត់ភៀសខ្លួនចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានខាងកើត។

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

៩ ហើយមើលចុះ សព្វថ្ងៃពួកគេត្រូវពួកលេមីនដេញចាប់។ ម៉្លោះ ហើយ ពាក្យសម្តីនៃអំប៊ីណាដៃត្រូវបានសម្រេច ដែលលោកបាន និយាយអំពីពូជនៃពួកសង្ឃ ដែលបានបញ្ជាឲ្យលោកត្រូវរងទុក្ខ ដល់ស្លាប់ដោយភ្លើងនោះ។

១០ ព្រោះលោកបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ៖ អ្វីដែលអ្នកធ្វើដល់ ខ្ញុំនឹងទៅជាគំរូអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃក្រោយ។

១១ ហើយឥឡូវនេះ អំប៊ីណាដៃគឺជាមនុស្សមុនដំបូងបង្អស់ ដែលត្រូវ រងទុក្ខដល់ស្លាប់ដោយភ្លើង ដោយព្រោះជំនឿរបស់លោកដល់ព្រះ ឥឡូវនេះ នេះហើយដែលមានន័យថា មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវរង ទុក្ខដល់ស្លាប់ដោយភ្លើង ដូចដែលលោកបានរងទុក្ខដូច្នោះដែរ។

១២ ហើយលោកបាននិយាយទៅកាន់ពួកសង្ឃរបស់លូណាអេថា ពូជ របស់គេនឹងធ្វើឲ្យមនុស្សជាច្រើន ត្រូវគេយកទៅប្រហារជីវិតចោល ដូចរបៀបដែលលោកត្រូវស្លាប់ដូច្នោះដែរ ហើយថា ពួកគេនឹងត្រូវ ខ្ចាត់ខ្ចាយទៅគ្រប់ទិសទី ហើយត្រូវស្លាប់ គឺបីដូចជាសត្វចៀមដែល គ្មានអ្នកកង្វាល ត្រូវវេញច្រាន ហើយត្រូវស្លាប់ដោយសត្វសាហាវ ទាំងឡាយ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពាក្យទាំងនេះត្រូវបានបញ្ជាក់ ព្រោះពួកគេត្រូវវេញច្រានដោយពួកលេមីន ហើយត្រូវគេដេញចាប់ ហើយពួកគេត្រូវគេវាយ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមីនបានឃើញ ថា ពួកគេមិនអាចយកឈ្នះលើពួកនីហ្វែបានទេ នោះគេក៏ត្រឡប់ ទៅកាន់ដែនដីគេវិញ ហើយពួកគេជាច្រើននាក់ បានមកអាស្រ័យ នៅឯដែនដីរបស់អ៊ីសម៉ាអែល និងដែនដីនីហ្វែ ហើយបានចូលរួម ជាមួយនឹងស្រ្តីនៃព្រះ ដែលជាប្រជាជនអាន់តែ-នីហ្វែ-លីហ្វេ។

១៤ ហើយពួកគេក៏បានកប់គ្រឿងស្រ្តីស្រ្តីរុករានពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ផង ដូចដែលបងប្អូនគេបានធ្វើ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមក្លាយទៅ ជាមនុស្សមួយដ៏សុចរិត ហើយពួកគេបានដើរតាមផ្លូវទាំងឡាយនៃ ព្រះអម្ចាស់ ហើយបានប្រតិបត្តិតាមព្រះបញ្ញត្តិ និងក្រឹត្យក្រមទាំង ឡាយរបស់ទ្រង់។

១៥ មែនហើយ ហើយពួកគេបានកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ គួរតែជាការចាំបាច់ថា ពួកគេត្រូវកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ សិន គួរតែក្រឹត្យវិន័យនោះពុំទាន់បានបំពេញនៅឡើយទេ។ តែទោះ ជាមានក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានទន្ទឹងចាំ ដល់ការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទដែរ ដោយចាត់ទុកថា ក្រឹត្យវិន័យ លោកម៉ូសេជាគំរូអំពីការយាងមករបស់ទ្រង់ ហើយជឿថា ពួកគេ ត្រូវកាន់តាមការប្រព្រឹត្តខាងក្រៅទាំងនេះ រហូតដល់ពេលដែល ទ្រង់នឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ។

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

១៦ ឥឡូវនេះ ពួកគេពុំបានគិតស្មានថា សេចក្តីសង្គ្រោះបានមក ដោយសារក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេនោះទេ ប៉ុន្តែក្រឹត្យវិន័យលោក ម៉ូសេបានជួយពង្រឹងសេចក្តីជំនឿរបស់គេក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ម៉្លោះហើយ ទើបពួកគេមានសេចក្តីសង្ឃឹមមួយ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿដល់ សេចក្តីសង្គ្រោះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដោយអាងទៅលើវិញ្ញាណ នៃការព្យាករណ៍ ដែលបាននិយាយអំពីការណ៍ទាំងនេះ ដែលនឹង កើតឡើង។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ អាម៉ូន និងអេរ៉ុន និងអោមណើរ និងហិ មណែ ហើយបងប្អូនគេបានត្រេកអររីករាយជាអតិបរមាចំពោះការ ជោគជ័យដែលគេមានទៅលើពួកលេមីន ដោយបានឃើញថា ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានដល់គេ ស្របតាមការអធិស្ឋានទាំងឡាយ របស់គេ ហើយថា ទ្រង់បានបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ចំពោះគេ នៅគ្រប់ករណីទាំងអស់។

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

អាណម៉ា 26

- ១ ហើយឥឡូវនេះ នេះគឺជាពាក្យសម្តីនៃអាំម៉ូន ដែលបានវាចាទៅបងប្អូនលោកដូច្នោះថា ៖ ឱប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ និងបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ មើលចុះ ខ្ញុំសូមនិយាយទៅកាន់បងប្អូនថា យើងមានហេតុអ្វីនឹងអររីករាយ ព្រោះកាលពីយើងចាប់ផ្តើមចេញពីដែនដីសារ៉ាហ្គីមឡាមក តើយើងបានគិតស្មានថា ព្រះទ្រង់នឹងប្រទានដល់យើងនូវព្រះពរទាំងឡាយដ៏មហិមាបែបនេះឬ?
- ២ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមសួរថា តើព្រះពរទាំងឡាយដ៏មហិមាដែលទ្រង់បានប្រទានដល់យើងគឺជាអ្វីទៅ? តើអ្នករាល់គ្នាអាចប្រាប់ខ្ញុំបានទេ?
- ៣ មើលចុះ ខ្ញុំសូមឆ្លើយជំនួសអ្នកចុះ ត្បិតបងប្អូនរបស់យើង ដែលជាពួកសាសន៍លើមិន ធ្លាប់នៅក្នុងភាពងងឹត មែនហើយ គឺនៅក្នុងជ្រោះដឹងងឹតបំផុត ប៉ុន្តែមើលចុះ តើពួកគេប៉ុន្មាននាក់ ដែលបាននាំមកឲ្យឃើញពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះ! នេះហើយគឺជាព្រះពរ ដែលបានប្រទានដល់យើង ដែលថាយើងបានធ្វើជាគ្រឿងឧបករណ៍នៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ ដើម្បីនាំមកនូវកិច្ចការដ៏មហិមានេះ។
- ៤ មើលចុះ ពួកគេរាប់ពាន់នាក់បានអររីករាយ ហើយត្រូវបាននាំចូលក្នុងក្រោលនៃព្រះ។
- ៥ មើលចុះ ចម្ការទុំហើយ ហើយអ្នករាល់គ្នាមានពរហើយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានលូកកណ្តៀវ ហើយបានច្រូតកាត់ដោយសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន មែនហើយ គឺពេញមួយថ្ងៃ អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើការ ហើយមើលចុះ កណ្តាប់ស្រូវទាំងឡាយដែលអ្នកច្រូតបាន! ហើយកណ្តាប់ស្រូវទាំងនេះ នឹងត្រូវបានប្រមូលយកទៅទុកក្នុងជង្រុក ដើម្បីកុំឲ្យខាតបង់។
- ៦ មែនហើយ វានឹងមិនត្រូវបក់បោកដោយខ្យល់ព្យុះ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ឡើយ មែនហើយ វាក៏នឹងពុំត្រូវកូចដោយខ្យល់កំនួចឡើយ តែកាលណាខ្យល់ព្យុះមកដល់ វានឹងបានប្រមូលគ្នាមកក្នុងកន្លែងរបស់វា ដើម្បីកុំឲ្យខ្យល់ព្យុះអាចបក់ទម្លុះទៅដល់គេ មែនហើយ ពួកគេក៏នឹងពុំត្រូវកូចដោយខ្យល់កំណាចយកទៅកន្លែងណា ដែលខ្មាំងសត្រូវចង់នាំពួកគេយកទៅនោះដែរ។
- ៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេស្ថិតនៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់នៃរដូវច្រូតកាត់ ហើយពួកគេជារបស់ផងទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងលើកគេឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។
- ៨ សូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះរបស់យើងប្រកបដោយព្រះពរ ចូរយើងច្រៀងសរសើរដល់ទ្រង់ មែនហើយ ចូរយើងថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ព្រោះទ្រង់ធ្វើការសុចរិតដរាបតទៅ។

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garner, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

៩ ព្រោះបើសិនជាយើងមិនបានឡើងមកពីដែនដីសាវ៉ាហិមឡាទេ នោះបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់យើងទាំងនេះ គឺជាអ្នកដែល ស្រឡាញ់យើងជាខ្លាំងនោះ ច្បាស់ជានៅតែត្រូវញញឹមដោយសម្លេង យើង មែនហើយ ហើយពួកគេក៏ច្បាស់ជានៅជាជនចម្លែកចំពោះ ព្រះដែរ។

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាំម៉ូនបានពោល ពាក្យទាំងនេះហើយ នោះអើរ៉ុន ដែលជាប្អូនលោកបានបន្ទោស លោកថា ៖ អាំម៉ូន ខ្ញុំខ្លាចតែសេចក្តីអំណររបស់បង នាំឲ្យបងអួត ហួសហេតុទេដឹង។

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

១១ តែអាំម៉ូនបានឆ្លើយតបថា ៖ ខ្ញុំមិនអួតនៅក្នុងកម្លាំងខ្ញុំផ្ទាល់ ឬក៏ ក្នុងប្រាជ្ញាខ្ញុំផ្ទាល់នោះទេ ប៉ុន្តែមើលចុះ សេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំបាន ពោរពេញហើយ មែនហើយ បេះដូងខ្ញុំហូរហៀរទៅដោយសេចក្តី អំណរ ហើយខ្ញុំនឹងអររីករាយនៅក្នុងព្រះរបស់ខ្ញុំវិញ។

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

១២ មែនហើយ ខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំគ្មានន័យអ្វីទាំងអស់ រីឯចំពោះកម្លាំង របស់ខ្ញុំវិញ ខ្ញុំទន់ខ្សោយ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំនឹងពុំអួតពីខ្លួនខ្ញុំ ឡើយ តែខ្ញុំនឹងអួតពីព្រះរបស់ខ្ញុំវិញ គ្រឿងនៅក្នុងកម្លាំងរបស់ទ្រង់ ខ្ញុំ អាចធ្វើគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ មែនហើយ មើលចុះ មានអព្វុតហេតុដ៏ អស្ចារ្យជាច្រើន ដែលយើងបាននាំមកលើដែនដីនេះ ដោយហេតុ នេះហើយ ទើបយើងសរសើរដល់ព្រះនាមទ្រង់ដរាបតទៅ។

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

១៣ មើលចុះ តើបងប្អូនយើងប៉ុន្មានពាន់នាក់ ដែលទ្រង់បានស្រាយ ឲ្យរួចពីការឈឺចាប់នៃស្ថាននរក ហើយពួកគេត្រូវបាននាំឲ្យច្រៀង នូវសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលប្រោសលោះ ហើយនេះក៏ដោយ ព្រោះ ព្រះចេស្តានៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដែលនៅក្នុងយើង ហេតុដូច្នេះ ហើយ តើយើងមិនមានហេតុដ៏ធំនឹងអររីករាយទេឬអី?

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

១៤ មែនហើយ យើងមានហេតុដើម្បីសរសើរតម្កើងទ្រង់ដរាបតទៅ ព្រោះព្រះអង្គជាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ហើយបានស្រាយបងប្អូនយើងឲ្យ រួចពីច្រវាក់ទាំងឡាយនៃស្ថាននរក។

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

១៥ មែនហើយ ពួកគេត្រូវបានហ៊ុមព័ទ្ធជុំវិញ ដោយសេចក្តីងងឹត និង សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ច ប៉ុន្តែមើលចុះ ទ្រង់បាននាំ ពួកគេចូលទៅក្នុងពន្លឺដ៏អស់កល្បជានិច្ចរបស់ទ្រង់ មែនហើយ ទៅ ក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយពួកគេត្រូវបានហ៊ុមព័ទ្ធ ជុំវិញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ដ៏គិតប្រៀបផ្ទឹមបាន មែន ហើយ យើងជាក្រឿងឧបករណ៍នៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ ដែលធ្វើ កិច្ចការដ៏មហិមា និងអស្ចារ្យនេះ។

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

១៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរយើងអួត មែនហើយ យើងអួតក្នុងព្រះ អម្ចាស់ មែនហើយ យើងនឹងអរវិកាយព្រោះសេចក្តីអំណររបស់ យើងបានពោរពេញហើយ មែនហើយ យើងនឹងសរសើរតម្កើង ដល់ព្រះរបស់យើងរហូតតទៅ។ មើលចុះ តើនរណាអាចអួតហួស ពេកនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់? មែនហើយ តើនរណាអាចនិយាយច្រើន ពេកអំពីព្រះចេស្តាដ៏មហិមារបស់ទ្រង់ និងអំពីសេចក្តីមេត្តាករុណា របស់ទ្រង់ និងអំពីសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ទ្រង់ ចំពោះកូនចៅមនុស្ស? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបាន ទោះជាមួយ ផ្នែកតូចបំផុត ដែលខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍ផង។

១៧ តើនរណាអាចគិតស្មានថា ព្រះរបស់យើងមានសេចក្តីមេត្តា ករុណាដល់ម្ល៉េះ រហូតដល់បានទាញយើងចេញពីស្ថានភាពរបស់ យើងដែលគួរឲ្យស្វែងខ្លាច ពេញទៅដោយបាប ហើយកខ្វក់បែប នេះ?

១៨ មើលចុះ យើងបានចេញទៅនៅក្នុងកំហឹង ដោយការ គំរាមកំហែងដ៏ខ្លាំងថានឹងបំផ្លាញសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ចោល។

១៩ ឱពេលនោះ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិនដាក់ទោសឲ្យយើងធ្លាក់ទៅ ក្នុងការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ស្វែងខ្លាច មែនហើយ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិន ទុកឲ្យដារនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ធ្លាក់មកលើយើង ហើយពិន័យទោស យើងឲ្យអស់សង្ឃឹមរហូតតទៅ?

២០ ឱព្រលឹងខ្ញុំអើយ ស្ទើរតែរត់គេចទៅ នៅពេលគិតដល់ការណ៍ នេះ។ មើលចុះ ទ្រង់ពុំបានអនុវត្តសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់មកលើ យើងទេ តែនៅក្នុងសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏មហិមារបស់ទ្រង់ នោះ ទ្រង់បាននាំយើងឆ្លងកាត់ជង្គុកនៃសេចក្តីស្លាប់ និងសេចក្តីវេទនាដ៏ អស់កល្បជានិច្ច គឺរហូតដល់សេចក្តីសង្គ្រោះដល់ព្រលឹងរបស់ យើងផង។

២១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ តើ មានមនុស្សខាងសាច់ឈាមណាមួយ ដែលស្គាល់ការណ៍ទាំង នេះ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា គ្មានអ្នកណាម្នាក់ដឹងការណ៍ទាំងនេះទេ លើកលែងតែអ្នកដែលបានប្រែចិត្តប៉ុណ្ណោះ។

២២ មែនហើយ អ្នកណាដែលបានប្រែចិត្ត ហើយអនុវត្តសេចក្តីជំនឿ ហើយបញ្ចេញមកនូវកិច្ចការល្អៗ ហើយអធិស្ឋានរហូតដោយឥត ឈប់ឈរ — អ្នកនោះហើយដែលនឹងត្រូវបានប្រទានឲ្យស្គាល់នូវ សេចក្តីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ មែនហើយ អ្នកនោះហើយ ដែលនឹងត្រូវបានប្រទានឲ្យបើកសម្តែងការណ៍ទាំងឡាយ ដែលមិន បានដែលបានបើកសម្តែងពីមុនមក មែនហើយ អ្នកនោះហើយ ដែលនឹងត្រូវបានប្រទានឲ្យនាំមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ទៅកាន់ការប្រែ ចិត្ត ដូចជាបានប្រទានដល់យើង ឲ្យនាំបងប្អូនយើងទាំងនេះមកទៅ កាន់ការប្រែចិត្តដូច្នោះដែរ។

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

២៣ ឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ តើអ្នករាល់គ្នាចាំទេ ថា យើងបាននិយាយទៅបងប្អូនយើងនៅឯដែនដីសាវ៉ាហិមឡាថា យើងនឹងឡើងទៅដែនដីនីវ៉ូហ្វ ដើម្បីទៅផ្សាយប្រាប់បងប្អូនយើង គឺពួកសាសន៍លេមីន ហើយពួកគេបានសើចម្អែកដល់យើង?

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

២៤ ព្រោះពួកគេបាននិយាយមកយើងថា ៖ តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា អ្នករាល់គ្នាអាចនាំពួកលេមីនឲ្យស្គាល់សេចក្តីពិតបានឬ? តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា អ្នករាល់គ្នាអាចបរិវត្តពួកលេមីនអំពីសណ្តាប់ខុសឆ្គងទាំងឡាយនៃពួកអយ្យកោរបស់គេឬ បើពួកគេជាមនុស្សរឹងរូសបែបនេះ ឯចិត្តគេសប្បាយនឹងការខ្ជាយឈាម ជីវិត គេបានចំណាយក្នុងការធ្វើអំពើទុច្ចរិតដ៏អាក្រក់បំផុត ផ្លូវរបស់គេ គឺជាផ្លូវនៃអ្នកល្មើស ចាប់តាំងពីដើមមក? ឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ អ្នករាល់គ្នាចាំទេ នេះគឺជាពាក្យសម្តីរបស់ពួកគេ។

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiffnecked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

២៥ ហើយគេថែមទាំងបាននិយាយថា ៖ ចូរយើងលើកអាវុធប្រឆាំងនឹងពួកគេ ដើម្បីយើងអាចបំផ្លាញគេ និងអំពើទុច្ចរិតរបស់គេចោលឲ្យអស់ពីដែនដី បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងមានជ័យជម្នះលើយើង ហើយនឹងបំផ្លាញយើងបង្អស់។

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

២៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ យើងបានចូលមកក្នុងទីរហោស្ថាន ពុំមែនមានបំណងចង់បំផ្លាញបងប្អូនយើងទេ តែមានបំណងក្រែងយើងអាចសង្គ្រោះព្រលឹងពួកគេបានខ្លះ។

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

២៧ ឥឡូវនេះ កាលណាយើងនឿយណាយក្នុងចិត្ត ហើយយើងសឹងតែត្រឡប់ទៅវិញ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានកម្សាន្តចិត្តយើង ហើយមានព្រះបន្ទូលថា ៖ ចូរទៅក្នុងចំណោមបងប្អូនអ្នក គឺពួកសាសន៍លេមីន ហើយចូរទៅដោយសេចក្តីអត់ធ្មត់នូវការទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់អ្នកចុះ ហើយយើងនឹងប្រទានដល់អ្នកនូវជ័យជម្នះ។

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

២៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងបានមកដល់ ហើយបានចូលក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយយើងបានអត់ធ្មត់ក្នុងការរងទុក្ខទាំងឡាយរបស់យើង ហើយយើងបានរងទុក្ខនូវគ្រប់ការខ្វះខាត មែនហើយ យើងបានធ្វើដំណើរពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ ដោយពឹងផ្អែកទៅលើសេចក្តីមេត្តាករុណានៃមនុស្សលោក — ពុំគ្រាន់តែពឹងផ្អែកទៅលើសេចក្តីមេត្តាករុណានៃមនុស្សលោកប៉ុណ្ណោះទេ តែពឹងផ្អែកទៅលើសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះផង។

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

២៩ ហើយយើងបានចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ ហើយបានបង្រៀនពួកគេ ហើយយើងបានបង្រៀនពួកគេនៅតាមផ្ទះទាំងឡាយរបស់គេ មែនហើយ យើងបានបង្រៀនពួកគេនៅលើភ្នំទាំងឡាយរបស់គេ ហើយយើងបានចូលទៅក្នុងវិហារបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេ និងសាលាជំនុំទាំងឡាយរបស់គេ ហើយបានបង្រៀនពួកគេ ហើយយើងត្រូវគេបណ្តេញចេញ ហើយចំអកទ្រុកទ្រើយ ហើយស្មោះដាក់ ហើយទះកំផ្លៀង ហើយយើងត្រូវគេចោលថ្ម ហើយចាប់ចងដោយខ្សែដីមាំ ហើយដាក់ក្នុងគុក ហើយតាមរយៈព្រះចេស្ដា និងប្រាជ្ញានៃព្រះ នោះយើងត្រូវបានដោះលែងវិញ។

៣០ ហើយយើងបានរងទុក្ខគ្រប់សេចក្តីទុក្ខលំបាក និងគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដើម្បីយើងអាចទៅជាមាតិកាក្នុងការសង្គ្រោះព្រលឹងខ្លះ ហើយយើងបានគិតស្មានថា សេចក្តីអំណររបស់យើងនឹងបានពោរពេញ ប្រសិនបើយើងអាចទៅជាមាតិកាក្នុងការសង្គ្រោះមនុស្សបានខ្លះ។

៣១ ឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងអាចសម្លឹងមើលទៅមុខ ហើយឃើញផលទាំងឡាយនៃការងាររបស់យើង ហើយតើវាតិចពេកឬ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទេ វាច្រើនណាស់ មែនហើយ យើងអាចធ្វើជាសាក្សីអំពីចិត្តស្មោះស្ម័គ្ររបស់គេ មកពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គេ ដែលគេមានចំពោះបងប្អូនគេ និងចំពោះយើងផង។

៣២ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានសុខចិត្តបូជាជីវិតរបស់គេ ជាជាងយកជីវិតរបស់ខ្មាំងសត្រូវគេវិញ ហើយពួកគេបានកប់គ្រឿងសស្ត្រារុធ ពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេយ៉ាងជ្រៅទៅក្នុងដី មកពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គេ ដែលគេមានចំពោះបងប្អូនគេ។

៣៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា តើដែលមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ធំដល់ម្ល៉េះឬនៅលើអស់ទាំងដែនដីនេះ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទេ មិនដែលមានទេ សូម្បីតែនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វេក៏ដោយ។

៣៤ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេនឹងលើកអាវុធប្រឆាំងនឹងបងប្អូនគេ ពួកគេមិនទ្រាំទុកឲ្យខ្លួនត្រូវគេសម្លាប់ចោលឡើយ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេទាំងនេះប៉ុន្មាននាក់ដែលបានបូជាជីវិតរបស់ខ្លួន ហើយយើងដឹងថា ពួកគេបានទៅជួបនឹងព្រះរបស់ពួកគេហើយ មកពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គេ និងការស្តាប់បាបរបស់គេនោះ។

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

៣៥ ឥឡូវនេះ តើយើងគ្មានហេតុនឹងអររីករាយទេឬអី? មែនហើយ ខ្ញុំ សូមប្រាប់អ្នកថា មិនដែលមានមនុស្សឯណា ដែលមានហេតុដ៏ធំ និងអររីករាយស្មើនឹងយើងនេះទេ ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ម៉្លោះ មែនហើយ ហើយសេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំត្រូវបានហួសហេតុ រហូតដល់បានអូតនៅក្នុងព្រះរបស់ខ្ញុំ គ្បិតទ្រង់មានគ្រប់ព្រះចេស្ដា គ្រប់ទាំងប្រាជ្ញា និងគ្រប់ទាំងយោបល់ ទ្រង់ជ្រាបនូវគ្រប់ការណ៍ ទាំងអស់ ហើយទ្រង់ជាតួអង្គមួយដែលប្រកបដោយសេចក្តី មេត្តាករុណា គឺដល់សេចក្តីសង្គ្រោះដល់អស់អ្នកណាដែលនឹងប្រែ ចិត្ត ហើយជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់។

៣៦ ឥឡូវនេះ បើសិននេះជាការអូត ម៉្លោះហើយ ខ្ញុំនឹងអូត គ្បិតនេះជា ជីវិតខ្ញុំ និងពន្លឺរបស់ខ្ញុំ សេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំ និងសេចក្តីសង្គ្រោះ របស់ខ្ញុំ និងសេចក្តីប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំពីការវេទនាដ៏អស់កល្ប ជានិច្ច។ មែនហើយ សូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះរបស់ខ្ញុំបានប្រកប ដោយព្រះពរ ដែលបានចងចាំប្រជាជននេះ ដែលជាមែកមួយនៃ ដើមអ៊ីស្រាអែល ហើយដែលបានរង់ចេញពីដើមនៅដែនដី ចម្លែកមួយ មែនហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់ថា សូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះរបស់ ខ្ញុំបានប្រកបដោយព្រះពរ ដែលបានចងចាំដល់យើង ដែលជាជន ខ្ចាត់ព្រាត់នៅដែនដីចម្លែក។

៣៧ ឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ យើងឃើញថា ព្រះ ទ្រង់ចង់ចាំអស់ទាំងប្រជាជន ទោះជាគេនៅលើដែនដីណាក៏ដោយ មែនហើយ ទ្រង់រាប់ចំនួនរាស្ត្រទ្រង់ ហើយព្រះហឫទ័យនៃសេចក្តី មេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ គ្របដណ្តប់ផែនដីទាំងមូល។ ឥឡូវនេះ នេះ គឺសេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំ និងជាអំណរគុណដ៏ធំរបស់ខ្ញុំ មែនហើយ ខ្ញុំ នឹងថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះរបស់ខ្ញុំរហូតតទៅ។ អាម៉ែន។

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

អាណម៉ា 27

- ១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកសាសន៍លេមីន ទាំងប៉ុន្មាននោះ ដែលបានទៅធ្វើសង្គ្រាមទាស់នឹងពួកសាសន៍នី ហ្វែបានឃើញថា ក្រោយពីបានខំបំផ្លាញពួកគេជាច្រើនលើក តែ ការណ៍នោះប្រែទៅជាឥតប្រយោជន៍ក្នុងការខំស្វែងរកការបំផ្លាញ បំផ្លាញដល់ពួកគេ ទើបពួកគេត្រឡប់មកដែនដីនីហ្វែវិញ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍អាម៉ាលេកី ខឹងខ្លាំង ដោយសារការបរាជ័យរបស់ខ្លួន។ ហើយកាលគេបាន ឃើញថា គេមិនអាចសងសឹកនឹងពួកនីហ្វែបានទេ នោះពួកគេបាន ចាប់ផ្តើមចាក់រុកឲ្យប្រជាជនខឹងនឹងបងប្អូនរបស់ខ្លួន គឺប្រជាជន អាស៊ែ-នីហ្វែ-លីហៃ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមបំផ្លាញ ពួកនោះចោលទៀត។
- ៣ ឥឡូវនេះ ប្រជាជននេះក៏នៅតែមិនព្រមលើកអាវុធតតាំងឡើយ ហើយពួកគេសុខចិត្តឲ្យពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្លួនសម្លាប់ចោលតាម ចិត្ត។
- ៤ ឥឡូវនេះ កាលអាម៉ូន និងបងប្អូនលោក បានឃើញការបំផ្លាញ បំផ្លាញនៅក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលជាទីស្រឡាញ់របស់គេ និង នៅក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់គេយ៉ាងនេះ — ព្រោះពួក គេត្រូវបានចាត់ដូចជាទេវតា ដែលព្រះទ្រង់បានចាត់ឲ្យមកសង្គ្រោះ គេឲ្យរួចពីការបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ច — ហេតុដូច្នោះហើយ កាលអាម៉ូន និងបងប្អូនលោក បានឃើញការបំផ្លាញដ៏ធំបែប នេះ នោះពួកគេមានចិត្តក្តួលអាណិត ហើយគេបានទូលទៅស្តេច ថា ៖
- ៥ ចូរយើងប្រមូលរាស្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់មក ហើយចូរយើងចុះទៅ ដែនដីសារ៉ាហៃមេម៉ា ទៅរកបងប្អូនយើង ជាពួកសាសន៍នីហ្វែ ហើយគេចេញពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ដើម្បីកុំ ឲ្យយើងត្រូវគេបំផ្លាញចោល។
- ៦ តែស្តេចមានបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ មើលចុះ ពួកសាសន៍នីហ្វែនឹង បំផ្លាញយើង ដោយព្រោះអំពើហាតកម្ម និងអំពើបាបជាច្រើន ដែល យើងធ្លាប់បានធ្វើទាស់នឹងគេ។
- ៧ ហើយអាម៉ូនបានទូលថា ៖ ទូលបង្គំនឹងទៅសួរដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបើសិនជាទ្រង់ប្រាប់ឲ្យយើងចុះទៅរកបងប្អូនយើង តើទ្រង់ នឹងយាងទៅឬទេ?
- ៨ ហើយស្តេចបានមានបន្ទូលទៅលោកថា ៖ មែនហើយ បើសិន ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រាប់ឲ្យយើងទៅ នោះយើងនឹងចុះទៅរកបងប្អូន យើង ហើយយើងនឹងធ្វើជាខ្ញុំបម្រើរបស់គេ រហូតដល់ពេលយើង សងអំពើហាតកម្ម និងអំពើបាបទាំងឡាយ ដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត ទៅលើពួកគេនោះអស់សិន។

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

៩ តែអាំម៉ូនបានទូលទៅទ្រង់ថា ៖ នេះគឺផ្ទុយនឹងច្បាប់របស់បងប្អូន យើង ដែលបានតែងឡើងដោយបិតារបស់ទូលបង្គំថា មិនត្រូវឲ្យ មានខ្ញុំបម្រើនៅក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរ យើងចុះទៅទីនោះ ហើយពីងផ្អែកទៅលើចិត្តមេត្តាករុណារបស់បង ប្អូនយើងវិញ។

១០ ប៉ុន្តែស្តេចបានមានបន្ទូលទៅលោកថា ៖ ចូរទៅសូមដល់ព្រះ អម្ចាស់ចុះ ហើយបើសិនជាទ្រង់ប្រាប់ឲ្យយើងទៅ នោះយើងនឹង ទៅ បើពុំនោះសោតទេ យើងនឹងវិនាសនៅក្នុងដែនដីនេះឯង។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូនបានទៅសូមដល់ ព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលមកលោកថា ៖

១២ ចូរនាំប្រជាជននេះចេញពីដែនដីនេះទៅ ដើម្បីកុំឲ្យគេត្រូវវិនាស ព្រោះអារក្សសាតាំងបានក្តាប់យ៉ាងខ្ជាប់នូវដួងចិត្តរបស់ពួក សាសន៍អារម៉ាណេតែ ដែលចាក់រុករានលើមិនឲ្យខឹងនឹងបងប្អូន របស់ខ្លួន ឲ្យសម្លាប់បងប្អូនរបស់ខ្លួនឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរ អ្នកចេញពីដែនដីនេះទៅ ហើយមានពរដល់ប្រជារាស្ត្រនេះក្នុង ជំនាន់នេះហើយ ព្រោះយើងនឹងរក្សាគេទុក។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូនបានទៅ ហើយទូលស្តេចនូវព្រះបន្ទូលទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មាន ព្រះបន្ទូលមកលោក។

១៤ ហើយពួកគេបានប្រមូលអស់ទាំងប្រជាជនមកជុំគ្នា មែនហើយ គឺអស់ទាំងរាស្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយបានប្រមូលអស់ទាំងហ្វូង ចៀម និងហ្វូងសត្វរបស់គេ ហើយបានចាកចេញពីដែនដី ហើយ បានមកក្នុងទីរហោស្ថាន ដែលបំបែកដែនដីនីហ្វែ និងដែនដីសារ៉ា ហិមឡា ហើយបានមកដល់ជិតព្រំប្រទល់ដែនដី។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូនបាននិយាយទៅពួក គេថា ៖ មើលចុះ ខ្ញុំ និងបងប្អូនខ្ញុំ នឹងចូលទៅក្នុងដែនដីសារ៉ាហិម ឡា ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវនៅទីនេះ រហូតដល់យើងត្រឡប់មកវិញ ហើយយើងនឹងសាកល្បងចិត្តរបស់បងប្អូនយើងមើល ថាតើពួកគេ ចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងដែនដីគេទេឬអី។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាំម៉ូនកំពុងតែចូល ទៅក្នុងដែនដីហើយ នោះលោក និងបងប្អូនលោក បានជួបអាណាម៉ា នៅត្រង់កន្លែងដែលបាននិយាយមកពីមុន ហើយមើលចុះ នេះគឺជា ការជួបជុំមួយដ៏ប្រកបដោយអំណរ។

១៧ ឥឡូវនេះ សេចក្តីអំណរនៃអាំម៉ូនមានទំហំដ៏ធំ រហូតដល់លោក បានពោរពេញ មែនហើយ លោកត្រូវបានលេបទៅក្នុងសេចក្តី អំណរនៃព្រះរបស់លោក រហូតដល់អស់កម្លាំងពីខ្លួន ហើយលោក បានដួលទៅលើដីទៀត។

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

១៨ ឥឡូវនេះ តើនេះមិនមែនជាសេចក្តីអំណរដ៏ខ្លាំងឡើយ? មើលចុះ នេះគឺជាសេចក្តីអំណរ ដែលគ្មានអ្នកណាបានទទួលឡើយ លើកលែងតែអ្នកដែលប្រែចិត្តដោយពិតប្រាកដ និងអ្នកដែល ស្វែងរកសុភមង្គលដ៏សុភាពរាបសាប៉ុណ្ណោះ។

១៩ ឥឡូវនេះ សេចក្តីអំណរនៃអាណម៉ា កាលបានជួបនឹងបងប្អូន លោក នោះមានទំហំពិតជាធំណាស់ ហើយសេចក្តីអំណរនៃអ៊ីរ៉ុន អោមណើរ និងហិមណែក៏ដូច្នោះដែរ ប៉ុន្តែមើលចុះ សេចក្តីអំណរ របស់គេ ពុំមែនជាសេចក្តីអំណរដែលហួសកម្លាំងគេនោះទេ។

២០ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណម៉ាបាននាំ បងប្អូនលោក ត្រឡប់ទៅដល់ដែនដីសារ៉ាហិមឡារីញ គឺទៅផ្ទះរបស់ លោកផ្ទាល់។ ហើយពួកគេបានទៅ ហើយប្រាប់មេចៅក្រមនូវគ្រប់ ការណ៍ទាំងអស់ ដែលបានកើតឡើងដល់គេនៅដែនដីនីហ្វេ នៅ ក្នុងចំណោមពួកសាសន៍លេមីន ដែលជាបងប្អូនរបស់គេ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មេចៅក្រមបានចេញ ប្រកាសមួយទូទៅអស់ទាំងដែនដី ចង់ដឹងសំឡេងរបស់ប្រជាជន អំពីរឿងទទួលយកបងប្អូនគេ ដែលជាប្រជាជនអាន់តិ-នីហ្វេ-លី ហៃ។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សំឡេងរបស់ប្រជាជនបន្តិ ឲ្យដឹងថា ៖ មើលចុះ យើងនឹងប្រគល់ដែនដីយើសុន ដែលនៅខាង កើតជិតទៅនឹងសមុទ្រ ដែលជាប់នឹងដែនដីបរិបូណ៌ គឺនៅខាង ត្បូងដែនដីបរិបូណ៌ ហើយដែនដីយើសុននេះ គឺជាដែនដីដែល យើងនឹងឲ្យទៅបងប្អូនយើងទុកជាកេរ្តិ៍អាករ។

២៣ ហើយមើលចុះ យើងនឹងដាក់ពលទ័ពយើងនៅ ចន្លោះដែនដីយើ សុន និងដែនដីនីហ្វេ ដើម្បីយើងអាចការពារបងប្អូនយើង ដែល នៅក្នុងដែនដីយើសុន ហើយការណ៍នេះយើងធ្វើ ដើម្បីបងប្អូន យើង ព្រោះពួកគេខ្លាចបាប មិនព្រមលើកអាវុធប្រឆាំងនឹងបងប្អូន គេ ហើយការភ័យខ្លាចដ៏ធំនេះចេញមកពីការប្រែចិត្តដ៏ខ្លាំងរបស់គេ ព្រោះគេធ្លាប់បានធ្វើអំពើហាតកម្ម និងអំពើទុច្ចរិតដ៏អាក្រក់ជា ច្រើន។

២៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ការណ៍នេះយើងនឹងធ្វើចំពោះបងប្អូន យើង ដើម្បីឲ្យគេអាចគ្រងដែនដីយើសុនទុកជាមរតក ហើយយើង នឹងការពារពួកគេពីពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ដោយពលទ័ពរបស់ យើង នៅក្នុងករណីមួយថា គេត្រូវផ្តល់ដល់យើងនូវរបស់របរគ មួយផ្នែក ដើម្បីជួយយើងចិញ្ចឹមពលទ័ពយើង។

Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.

And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

២៥ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាំម៉ូនបានឮដូច្នោះ ហើយ នោះលោកក៏ត្រឡប់ទៅឯប្រជាជន អានតែ-នីហ្វ-លីហ្វវិញ ហើយបាននាំអាលម៉ាទៅជាមួយផង គឺទៅក្នុងទិវហោស្ថាន ត្រង់ កន្លែងដែលគេបានបោះត្រសាល ហើយបានប្រាប់ឲ្យពួកគេដឹងនូវ គ្រប់ការណ៍អស់ទាំងនេះ។ ហើយអាលម៉ាបានរៀបរាប់ប្រាប់គេ អំពីការដែលលោកបានប្រែចិត្តជឿ ព្រមទាំងអាំម៉ូន និងអេរីន និង បងប្អូនលោកដែរ។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ការណ៍នេះបានធ្វើឲ្យពួក គេមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំងនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ ហើយពួកគេ បានចុះទៅដែនដីយើសុន ហើយបានយកដែនដីយើសុន ហើយពួក គេត្រូវពួកនីហ្វហៅថា ប្រជាជនអាំម៉ូន ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេ ត្រូវបានញែកចេញ ដោយឈ្មោះនេះ ចាប់តាំងពីពេលនោះរហូត មក។

២៧ ហើយពួកគេនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វ ហើយត្រូវបានរាប់ ក្នុងចំណោមប្រជាជន ដែលនៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះ។ ហើយ ពួកគេត្រូវបានញែកចេញ ដោយព្រោះគេមានចិត្តឧស្សាហ៍ដល់ព្រះ និងដល់មនុស្សលោកផង ព្រោះពួកគេមានចិត្តឡើងត្រង់ និង សុចរិតដោយឥតខ្ចោះក្នុងគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ហើយពួកគេមាន ចិត្តរឹងប៉ឹងនៅក្នុងសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ គឺរហូតដល់ចុង បំផុត។

២៨ ហើយពួកគេមើលទៅការខ្មាយឈាមបងប្អូនគេ ទុកជាទីស្តាប់ ខ្ពើមដ៏ធំបំផុត ហើយគ្មាននរណាអាចនិយាយឲ្យគេលើកអាវុធ ប្រឆាំងនឹងបងប្អូនគេឡើយ ហើយពួកគេមិនមើលសេចក្តី ស្លាប់ទុកជាការតក់ស្លុតសោះឡើយ ដោយព្រោះសេចក្តីសង្ឃឹម និង យោបល់ ដែលគេមានអំពីព្រះគ្រីស្ទ និងដំណើររស់ឡើងវិញ ហេតុ ដូច្នោះហើយ ចំពោះគេ សេចក្តីស្លាប់ត្រូវបានលេបដោយជ័យជម្នះ នៃព្រះគ្រីស្ទទៅលើវា។

២៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេសុខចិត្តរងទុក្ខដល់ស្លាប់ ដោយឈឺចាប់ ហើយវេទនាបំផុត ដែលធ្វើឡើងដោយបងប្អូនគេ មុននឹងគេលើក ដាវ ឬលំពែងវាយគេវិញ។

៣០ ម៉្លោះហើយ ពួកគេជាប្រជាជនមួយដែលមានចិត្តឧស្សាហ៍ ហើយគួរឲ្យស្រឡាញ់ គឺជាប្រជាជនមួយដ៏សំណប់ខ្លាំងនៃព្រះ អម្ចាស់។

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

អាណាម៉ា 28

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីប្រជាជនអាំម៉ូនបានតាំងនៅលើដែនដីយើសុន ហើយសាសនាចក្រមួយ ត្រូវបានតាំងឡើងនៅក្នុងដែនដីយើសុន ហើយពលទ័ពសាសន៍នីហ្វេ ត្រូវបានដាក់នៅព្រំដុំវិញដែនដីយើសុនហើយ មែនហើយ នៅតាមព្រំប្រទល់ដុំវិញដែនដីសាវ៉ាហិមឡា មើលចុះ ពលទ័ពសាសន៍លេមីន បានមកតាមបងប្អូនគេនៅក្នុងទីរហោស្ថាន។
- ២ ម៉្លោះហើយ ទើបមានការប្រយុទ្ធយ៉ាងធំមួយ មែនហើយ ជាការប្រយុទ្ធដែលមិនដែលបានស្គាល់ពីមុនមកនៅក្នុងចំណោមគ្រប់ទាំងប្រជាជននៅលើដែនដីនេះ ចាប់តាំងពីពេលដែលលីហោបានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក មែនហើយ ពួកលេមីនរាប់ម៉ឺននាក់ត្រូវស្លាប់ ហើយត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ។
- ៣ មែនហើយ ព្រមទាំងមានការកាប់សម្លាប់យ៉ាងធំមួយ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វេ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកលេមីនត្រូវបានរុញច្រានចេញដែរ ហើយត្រូវបែកខ្ចាត់ខ្ចាយ រីឯប្រជាជននីហ្វេ គេបានត្រឡប់មកដែនដីគេវិញ។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ នេះជាពេលមួយដែលមានការកាន់ទុក្ខដ៏ធំ ហើយសំឡេងទូញសោក បានឮទូទៅអស់ទាំងដែនដីនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វេទាំងអស់ —
- ៥ មែនហើយ ទំនួញរបស់ពួកស្រ្តីមេម៉ាយដែលកាន់ទុក្ខដល់ប្តីរបស់ខ្លួន និងទំនួញរបស់ឪពុកកាន់ទុក្ខដល់ពួកកូនប្រុសរបស់ខ្លួន ហើយកូនស្រីកាន់ទុក្ខដល់បងប្រុស មែនហើយ បងប្រុសកាន់ទុក្ខដល់ឪពុក ម៉្លោះហើយ ទំនួញសោកសៅត្រូវបានឮឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកគេ គឺកាន់ទុក្ខដល់ញាតិសន្តានរបស់ខ្លួនដែលត្រូវស្លាប់។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ នេះពិតជាថ្ងៃដ៏សោកសៅមួយ មែនហើយ គឺជាពេលដ៏សំខាន់ ហើយជាពេលសម្រាប់តមអាហារ និងអធិស្ឋានឲ្យច្រើន។
- ៧ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់ប្រាំក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ
- ៨ ហើយនេះគឺជាដំណើររឿងរបស់អាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក ការធ្វើដំណើរទាំងឡាយរបស់គេនៅដែនដីនីហ្វេ ការរងទុក្ខទាំងឡាយរបស់គេនៅដែនដីនោះ ការទុក្ខសោកទាំងឡាយរបស់គេ និងទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់គេ និងសេចក្តីអំណររបស់គេ ដ៏មិនអាចថ្លែងអស់បាន និងការទទួលយក និងការសុខសាន្តរបស់បងប្អូនគេនៅដែនដីយើសុន។ ហើយឥឡូវនេះ សូមព្រះអម្ចាស់ ដែលជាព្រះដ៏ប្រោសលោះមនុស្សលោកទាំងអស់ ប្រទានពរដល់ព្រលឹងគេរហូតតទៅ។

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

៩ ហើយនេះគឺជាដំណើររឿងនៃសង្គ្រាម និងការទាស់ទែងគ្នាទាំង ឡាយនៅក្នុងចំណោមពួកនីហ្វៃ ហើយអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយរវាង ពួកនីហ្វៃនិងពួកលេមីនផង ហើយឆ្នាំទីដប់ប្រាំក្នុងរជ្ជកាលនៃពួក ចៅក្រមក៏ចប់ទៅ។

And this is the account of the wars and con-
tentions among the Nephites, and also the wars be-
tween the Nephites and the Lamanites; and the fif-
teenth year of the reign of the judges is ended.

១០ ហើយចាប់ពីឆ្នាំទីមួយទៅដល់ឆ្នាំទីដប់ប្រាំ ត្រូវបាននាំមកនូវការ បំផ្លិចបំផ្លាញជីវិតនៃមនុស្សជាច្រើនពាន់នាក់ មែនហើយ ត្រូវបាន នាំមកនូវឆាកកំចាយឈាមដ៏ស្ងប់ស្ងែង។

And from the first year to the fifteenth has brought
to pass the destruction of many thousand lives; yea,
it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

១១ ហើយកាលសាកសពជាច្រើនពាន់បានកប់ជ្រៅទៅក្នុងដី នៅ ពេលនោះមានសាកសពជាច្រើនពាន់នាក់ទៀត ដែលត្រូវរលួយជា គំនរនៅលើផ្ទៃដី មែនហើយ ហើយមនុស្សជាច្រើនពាន់នាក់ កំពុងតែកាន់ទុក្ខចំពោះការបាត់បង់ញាតិសន្តានរបស់គេ ពីព្រោះគេ មានហេតុនឹងភ័យ ស្របតាមពាក្យសន្យាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលថា ពួកគេនឹងត្រូវដាក់ទៅក្នុងស្ថានភាពវេទនាមួយដ៏មិនចេះ ចប់មិនចេះហើយ។

And the bodies of many thousands are laid low in
the earth, while the bodies of many thousands are
moldering in heaps upon the face of the earth; yea,
and many thousands are mourning for the loss of
their kindred, because they have reason to fear, ac-
cording to the promises of the Lord, that they are
consigned to a state of endless wo.

១២ នៅពេលមនុស្សជាច្រើនពាន់នាក់ទៀតកាន់ទុក្ខយ៉ាងពិតប្រាកដ ចំពោះការបាត់បង់ញាតិសន្តានរបស់គេ តែគេអររីករាយ ហើយ រំភើបនៅក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹម ហើយដោយដឹងថា ស្របតាមពាក្យ សន្យាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ នោះពួកគេនឹងត្រូវបានប្រោស ឡើងវិញ ដើម្បីទៅនៅខាងស្តាំព្រះហស្តនៃព្រះ នៅក្នុងស្ថានភាព នៃសុភមង្គលដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ។

While many thousands of others truly mourn for
the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in
the hope, and even know, according to the promises
of the Lord, that they are raised to dwell at the right
hand of God, in a state of never-ending happiness.

១៣ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា ភាពមិនស្មើគ្នារបស់មនុស្សមានទំហំ ធំយ៉ាងណា ដោយព្រោះអំពើបាប និងអំពើរំលង និងអំណាចនៃ អារក្សដែលកើតឡើងដោយផែនការដែលប្រកបដោយកលល្បិច ដែលវាធ្វើឡើងដើម្បីដាក់អន្ទាក់ចិត្តមនុស្ស។

And thus we see how great the inequality of man is
because of sin and transgression, and the power of
the devil, which comes by the cunning plans which
he hath devised to ensnare the hearts of men.

១៤ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញការហៅមនុស្សឲ្យមានចិត្តព្យាយាមដ៏ ខ្លាំង ដើម្បីធ្វើការនៅក្នុងចម្ការទំពាំងបាយជូរនៃព្រះអម្ចាស់ ម៉្លោះ ហើយ យើងឃើញហេតុដ៏ធំនៃការសោកសៅ និងការអររីករាយ ផង — ការសោកសៅដោយព្រោះសេចក្តីស្លាប់ និងការបំផ្លិច បំផ្លាញនៅក្នុងចំណោមមនុស្សលោក ហើយសេចក្តីអំណរដោយ ព្រោះពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទដល់ជីវិត។

And thus we see the great call of diligence of men
to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see
the great reason of sorrow, and also of rejoicing
—sorrow because of death and destruction among
men, and joy because of the light of Christ unto life.

អាណម៉ា 29

- ១ ឱ បើសិនជាខ្ញុំបានទៅជាទេវតាមួយ ហើយអាចបំពេញបំណងចិត្តខ្ញុំ គឺឲ្យខ្ញុំអាចទៅនិយាយដោយត្រៃនៃព្រះ ដោយសំឡេងដែលធ្វើឲ្យញ័រផែនដី ហើយស្រែកហៅឲ្យមានការប្រែចិត្តដល់មនុស្សគ្រប់រូប!
- ២ មែនហើយ ខ្ញុំនឹងប្រកាសដល់មនុស្សគ្រប់រូប ដូចជាសូរផ្លូវលាន់នូវការប្រែចិត្ត និងផែនការនៃសេចក្តីប្រោសលោះថា គេត្រូវតែប្រែចិត្ត ហើយមករកព្រះនៃយើងវិញ ដើម្បីកុំឲ្យមានការសោកសៅនៅលើផ្ទៃផែនដីទៀតឡើយ។
- ៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំជាមនុស្សទេតើ ហើយធ្វើអំពើបាបនៅក្នុងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំគួរតែពេញចិត្តនឹងកិច្ចការដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានដល់ខ្ញុំវិញ។
- ៤ ខ្ញុំមិនគួរខ្វល់ខ្វាយនៅក្នុងបំណងទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំទេ អំពីច្បាប់ដ៏តឹងរឹងនៃព្រះដ៏យុត្តិធម៌ ព្រោះខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់ប្រទានឲ្យមនុស្សតាមបំណងរបស់គេ ទោះជាសេចក្តីស្លាប់ ឬសេចក្តីរស់ក្តី មែនហើយ ខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់ប្រទានដល់មនុស្ស មែនហើយ ចេញជាច្បាប់ទាំងឡាយឲ្យគេ ដែលមិនអាចប្រែប្រួលបានតាមឆន្ទៈរបស់គេ ទោះជាសេចក្តីសង្គ្រោះ ឬសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញក្តី។
- ៥ មែនហើយ ហើយខ្ញុំដឹងថា សេចក្តីល្អ និងសេចក្តីអាក្រក់បានកើតឡើងចំពោះមនុស្សទាំងអស់ អ្នកណាដែលមិនដឹងខុសពីត្រូវចាត់ទុកជាគ្មានទោស ប៉ុន្តែអ្នកដែលដឹងខុស និងត្រូវ អ្នកនោះហើយដែលនឹងបានត្រូវទទួលតាមបំណងចិត្តរបស់គេ ទោះជាគេចង់បានល្អ ឬអាក្រក់ សេចក្តីរស់ ឬសេចក្តីស្លាប់ សេចក្តីអំណរ ឬសេចក្តីសោកស្តាយនៃសតិសម្បជញ្ញៈក្តី។
- ៦ ឥឡូវនេះ ដោយឃើញថា ខ្ញុំដឹងការណ៍ទាំងនេះ ហេតុអ្វីខ្ញុំប៉ងប្រាថ្នាច្រើនជាងធ្វើកិច្ចការ ដែលបានប្រគល់មកឲ្យខ្ញុំ?
- ៧ ហេតុអ្វីខ្ញុំប៉ងប្រាថ្នាចង់ធ្វើជាទេវតា ដើម្បីខ្ញុំអាចនិយាយទៅគ្រប់ទិសទីនៃផែនដី?
- ៨ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានដល់អស់ទាំងសាសន៍នូវសាសន៍ និងភាសាគេផ្ទាល់ឲ្យបង្រៀនព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ មែនហើយ នៅក្នុងប្រាជ្ញានូវអស់ទាំងអ្វីដែលទ្រង់ទតឃើញថា ល្អមនឹងឲ្យគេមាន ហេតុដូច្នោះហើយ យើងឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ទូន្មាននៅក្នុងប្រាជ្ញា តាមអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ហើយពិត។

Alma 29

- O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!
- Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.
- But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.
- I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he alloteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.
- Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.
- Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?
- Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?
- For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

៩ ខ្ញុំដឹងនូវអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំអួតនៅ ក្នុងការណ៍នោះ។ ខ្ញុំមិនអួតដោយខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ទេ តែខ្ញុំអួតនៅក្នុងអ្វី ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំវិញ មែនហើយ ហើយនេះគឺជា ការអួតរបស់ខ្ញុំ ក្រែងខ្ញុំអាចបានទៅជាក្រឡឹងឧបករណ៍មួយនៅ ក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ ដើម្បីនាំមនុស្សខ្លះទៅកាន់ការប្រែចិត្ត ហើយ នេះគឺសេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំ។

១០ ហើយមើលចុះ កាលខ្ញុំឃើញបងប្អូនខ្ញុំជាច្រើន បានប្រែចិត្តជា ពិតប្រាកដ ហើយមករកព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ នៅពេលនោះ ព្រលឹងខ្ញុំពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអំណរនៅពេលនោះ ខ្ញុំនឹក ឃើញនូវអ្វីៗ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើដើម្បីខ្ញុំ មែនហើយ គឺ ទ្រង់បានព្យាយាមសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ មែនហើយ នៅពេលនោះ ខ្ញុំនឹក ឃើញព្រះពាហុរបស់ទ្រង់ដ៏ប្រកបដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា ដែល ទ្រង់ហុចមករកខ្ញុំ។

១១ មែនហើយ ខ្ញុំក៏នឹកឃើញផងដែរ នូវការជាប់ឃុំឃាំងនៃពួក អយ្យកោខ្ញុំ គួរឱ្យខឹងយ៉ាងច្បាស់ថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានដោះ លែងពួកគេឱ្យរួចផុតពីសេវកភាព ហើយហេតុនេះ ទ្រង់បានតាំង សាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ គឺព្រះនៃអ័ ប្រាហាំ ព្រះនៃអ៊ីសាក និងព្រះនៃយ៉ាកុប បានដោះលែងពួកគេឱ្យ រួចផុតពីសេវកភាព។

១២ មែនហើយ ខ្ញុំចងចាំជានិច្ចនូវការជាប់ឃុំឃាំងនៃពួកអយ្យកោខ្ញុំ ហើយចាំថា ព្រះដដែលនោះ ទ្រង់បានដោះលែងពួកគេឱ្យរួចផុតពី កណ្តាប់ដៃពួកសាសន៍អេស៊ីប បានដោះលែងពួកគេឱ្យរួចផុតពី សេវកភាព។

១៣ មែនហើយ ព្រះដដែលនោះបានតាំងសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់នៅ ក្នុងចំណោមពួកគេ មែនហើយ ហើយព្រះដដែលនោះ បានហៅខ្ញុំ ក្នុងតំណែងដ៏បរិសុទ្ធឱ្យទៅផ្សាយព្រះបន្ទូលដល់ប្រជាជននេះ ហើយបានប្រទានឱ្យខ្ញុំនូវការជោគជ័យដ៏ច្រើន ដែលនាំឱ្យខ្ញុំ ពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអំណរក្នុងការជោគជ័យនេះ។

១៤ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនមានសេចក្តីអំណរតែនៅក្នុងការជោគជ័យរបស់ខ្ញុំ ប៉ុណ្ណោះទេ តែសេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំពោរពេញថែមឡើង ដោយ ព្រោះភាពជោគជ័យរបស់បងប្អូនខ្ញុំ ដែលបានឡើងទៅឯដែនដីនី ហ្វែរ។

១៥ មើលចុះ ពួកគេបានខិតខំធ្វើការជាខ្លាំង ហើយបាននាំមកនូវ លទ្ធផលដ៏ច្រើន ឯរង្វាន់របស់គេមហិមាណាស់!

១៦ ឥឡូវនេះ កាលខ្ញុំនឹកដល់ការជោគជ័យរបស់បងប្អូនទាំងនេះ នោះព្រលឹងខ្ញុំត្រូវបានបណ្តេញចេញទៅ គឺឃ្នាតចេញពីរូបកាយ នៅពេលនោះសេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំធំអស្ចារ្យណាស់។

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instru- ment in the hands of God to bring some soul to re- pentance; and this is my joy.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fa- thers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this peo- ple, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separa- tion of it from the body, as it were, so great is my joy.

១៧ ហើយឥឡូវនេះ សូមព្រះទ្រង់ប្រទានឲ្យបងប្អូនខ្ញុំទាំងនេះ ឲ្យគេ
អាចអង្គុយនៅក្នុងនគរព្រះ មែនហើយ ហើយព្រមទាំងជនទាំង
អស់ណា ដែលជាលទ្ធផលនៃកិច្ចការរបស់គេ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកទាំង
នេះចេញទៅក្រៅទៀតឡើយ តែឲ្យគេសរសើរតម្កើងដល់ទ្រង់
រហូតតទៅ។ ហើយសូមព្រះអនុញ្ញាតឲ្យការណ៍នេះ អាចបាន
សម្រេចតាមពាក្យសម្តីរបស់ខ្ញុំ ដូចខ្ញុំបាននិយាយផងចុះ។ អាម៉ែ
ន។

And now may God grant unto these, my brethren,
that they may sit down in the kingdom of God; yea,
and also all those who are the fruit of their labors
that they may go no more out, but that they may
praise him forever. And may God grant that it may be
done according to my words, even as I have spoken.
Amen.

អាណម៉ា 30

- ១ មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីប្រជាជន អាំម៉ូនបានតាំងទីលំនៅនៅដែនដីយើសុនហើយ មែនហើយ ព្រមទាំងបន្ទាប់ពីពួកលេមីនត្រូវរុញច្រានចេញពីដែនដី ហើយ សាកសពទាំងឡាយរបស់គេបានត្រូវរកបំដោយប្រជាជននៅក្នុង ដែនដីនោះ —
- ២ ឥឡូវនេះ សាកសពរបស់ពួកគេមិនអាចរាប់បានទេ ដោយមាន ចំនួនច្រើនពេក ឯសាកសពរបស់ពួកសាសនីនីហ្វ ក៏មិនអាចរាប់ បានដែរ — ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេបាន កប់សាកសពទាំងនោះហើយ ហើយបន្ទាប់ពីបានតមអាហារអស់ ជាច្រើនថ្ងៃ និងកាន់ទុក្ខ និងអធិស្ឋាន (ហើយគឺនៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំមួយ ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វ) នោះចាប់ផ្តើម មានសេចក្តីសុខសាន្តត្រៀមទៅនៅលើដែនដីទាំងមូល។
- ៣ មែនហើយ ហើយប្រជាជនបានប្រតិបត្តិតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយពួកគេតឹងរឹងក្នុងការប្រតិបត្តិតាមពិធី បរិសុទ្ធទាំងឡាយនៃព្រះ ស្របតាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ព្រោះ ពួកគេត្រូវបានបង្រៀនឲ្យកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ រហូត ដល់ក្រឹត្យនោះបានបំពេញ។
- ៤ ម៉្លោះហើយ ប្រជាជនពុំមានការច្របូកច្របល់ទេ ពេញឆ្នាំទីដប់ ប្រាំមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីដប់ប្រាំពីរក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ក៏មានសេចក្តីសុខសាន្តត្រៀមមក។
- ៦ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅជិតទៅចុងឆ្នាំទីដប់ប្រាំពីរ មានបុរសម្នាក់បានចូលមកក្នុងដែនដីសារ៉ាហ្វិម ហើយវាជាអ្នក ទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ ព្រោះវាបានចាប់ផ្តើមបង្រៀនប្រជាជនទាស់នឹង ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយដែលបានថ្លែងដោយពួកព្យាករណ៍អំពីការ យាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ។
- ៧ ឥឡូវនេះ គ្មានច្បាប់អ្វីដែលជំទាស់នឹងជំនឿរបស់មនុស្សនោះទេ ព្រោះថាបើមានច្បាប់ណាមួយដែលធ្វើឲ្យមនុស្សពុំស្មើភាពគ្នានោះ គឺជាទំនាស់ដ៏ខ្លាំងដល់ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ។
- ៨ ត្បិតបទគម្ពីរបានចែងដូច្នោះថា ៖ ចូររើសយកព្រះណា ដែលអ្នក នឹងបម្រើនៅថ្ងៃនេះចុះ។
- ៩ ឥឡូវនេះ បើមនុស្សចង់បម្រើព្រះ នោះគឺជាសិទ្ធិរបស់អ្នកនោះ ឬ និយាយម្យ៉ាងទៀតថា បើអ្នកនោះជឿព្រះ នោះគឺជាសិទ្ធិរបស់គេ ក្នុងការបម្រើទ្រង់ ប៉ុន្តែបើគេមិនជឿទ្រង់ទេ គឺគ្មានច្បាប់ណាមក ធ្វើទោសដល់អ្នកនោះឡើយ។

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

១០ ប៉ុន្តែ បើសិនជាគេធ្វើហេតុមនុស្ស នោះគេត្រូវទទួលទោសដល់ ជីវិត ហើយបើសិនជាគេប្លន់ គេក៏ត្រូវទទួលទោស ហើយបើសិនជា គេលួច ក៏ត្រូវទទួលទោសដែរ ហើយបើសិនជាគេប្រព្រឹត្តអំពើកំផិត ក៏ត្រូវទទួលទោសដែរ មែនហើយ ចំពោះអំពើទុច្ចរិតអស់ទាំងនេះ គេ ត្រូវទទួលទោស។

But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

១១ ព្រោះមានច្បាប់មួយថា មនុស្សត្រូវទទួលការជំនុំជំរះ ទៅតាម ទោសរបស់គេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែគ្មានច្បាប់ណា ដែលទាស់នឹងជំនឿរបស់មនុស្សនោះឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ មនុស្សទទួលទុក្ខទោសចំពោះតែទោសដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត តែប៉ុណ្ណោះ ហេតុដូច្នេះហើយ មនុស្សទាំងអស់មានសិទ្ធិស្មើគ្នា។

For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

១២ ហើយជនដែលទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ មានឈ្មោះថា កូរីហ្វរ (ហើយ ច្បាប់មិនអាចចាប់កំហុសគាត់បានទេ) បានចាប់ផ្តើមបង្រៀន ប្រជាជនថា គ្មានព្រះគ្រីស្ទទេ។ ហើយតាមបែបនេះហើយដែលវា បានផ្សាយដោយនិយាយថា ៖

And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:

១៣ នែ អ្នករាល់គ្នា ដែលត្រូវចងភ្ជាប់នៅនឹងសេចក្តីសង្ឃឹមមួយ ដែលរវើរវាយ ហើយគិតប្រយោជន៍អើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់ គ្នាដាក់និមមកលើខ្លួន ដោយការរវើរវាយបែបនេះ? ហេតុអ្វីបានជា អ្នកស្វែងរកព្រះគ្រីស្ទ? ព្រោះគ្មានមនុស្សណាអាចដឹងនូវអ្វីដែល នឹងកើតឡើងនោះទេ។

O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.

១៤ មើលចុះ ការណ៍ទាំងនេះដែលអ្នករាល់គ្នាហៅថា ពាក្យ ព្យាករណ៍នោះ ដែលអ្នករាល់គ្នានិយាយថា បានឲ្យបន្តមកដោយ ពួកព្យាករណ៍ដ៏បរិសុទ្ធ មើលចុះ នោះគឺជាសណ្តាប់ដ៏ឆ្គួតលីលាទាំង ឡាយរបស់ពួកអយ្យកោអ្នកទេ។

Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.

១៥ តើអ្នករាល់គ្នាធ្វើដូចម្តេចនឹងដឹងការពិតប្រាកដ នៃការណ៍ទាំង នោះបាន? មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចដឹងនូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នា មើលមិនឃើញនោះទេ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចដឹង ថា នឹងមានព្រះគ្រីស្ទមួយអង្គនោះឡើយ។

How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.

១៦ អ្នកទន្ទឹងចាំ ហើយនិយាយថា អ្នករាល់គ្នាឃើញការផ្តាច់បាប ទាំងឡាយរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែមើលចុះ នោះគឺជាអានុភាពនៃគំនិតដ៏ ឆ្គួតរង្វង់មួយប៉ុណ្ណោះ ហើយវិកលភាពនៃគំនិតរបស់អ្នកគឺកើត ឡើង ដោយសារសណ្តាប់ទាំងឡាយរបស់ពួកអយ្យកោអ្នក ដែល ដឹកនាំអ្នកឲ្យជឿនូវអ្វីៗដែលគ្មានពិតប្រាកដ។

Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

១៧ ហើយរឿងបែបនេះជាច្រើនទៀត ដែលវាបាននិយាយទៅកាន់ ប្រជាជន ដោយប្រាប់គេថា ពុំអាចមានដង្ហាយធួនដែលធ្វើឡើង ដើម្បីធ្វើឲ្យធួននឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សទេ ប៉ុន្តែមនុស្ស គ្រប់រូបរស់នៅក្នុងជីវិតនេះ ស្របតាមការរៀបចំនៃខ្លួន ហេតុដូច្នោះ ហើយ មនុស្សគ្រប់រូបបានចម្រើនឡើង ស្របតាមការឈ្លាសវៃ របស់ខ្លួន ហើយមនុស្សគ្រប់រូបដណ្តើមយក ស្របតាមកម្លាំងរបស់ ខ្លួន ហើយអ្វីៗក៏ដោយ ដែលមនុស្សបានប្រព្រឹត្ត គឺគ្មានទោស សោះ។

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

១៨ ហើយវាបានផ្សាយបែបនេះទៅកាន់ពួកគេ ដោយបង្វែរចិត្ត មនុស្សជាច្រើនចេញ ដោយធ្វើឲ្យគេងើយក្បាលនៅក្នុងអំពើច្នៃវិក មែនហើយ ដោយបង្វែរស្រ្តីចេញជាច្រើន និងបុរសផងឲ្យប្រព្រឹត្ត អំពើសហាយស្មន់ — ដោយប្រាប់គេថា កាលណាមនុស្សស្លាប់ទៅ នោះគឺជាចុងបំផុតហើយ។

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms —telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

១៩ ឥឡូវនេះ បុរសនេះក៏ទៅដែនដីយើសុនផងដែរ ដើម្បីទៅផ្សាយ ប្រាប់ការណ៍ទាំងនេះ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនអាំម៉ូន ដែលពីមុន ជាប្រជាជននៃពួកសាសន៍លេមីន។

Now this man went over to the land of Jershon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

២០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេឈ្លាសវៃជាងពួកនីវ៉ែហ្វេច្នៃនូវច្រើន ព្រោះពួក គេចាប់បុរសនោះ ហើយចងវា ហើយនាំវាទៅចំពោះអាំម៉ូន ដែល ជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់នៅលើប្រជាជននោះ។

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូនបានបញ្ជាឲ្យដេញវា ចេញពីដែនដី។ ហើយវាបានមកឯដែនដីគេខាន ហើយបានចាប់ ផ្តើមផ្សាយដល់ពួកគេផង ហើយនៅទីនេះ វាពុំបានជោគជ័យច្រើន ទេ ព្រោះវាត្រូវគេចាប់វា ហើយចងវា ហើយនាំយកទៅចំពោះសង្ឃ ជាន់ខ្ពស់ និងចំពោះមេចៅក្រមដែលត្រួតត្រាលើដែនដីនោះ។

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សង្ឃជាន់ខ្ពស់បាននិយាយ ទៅវាថា ៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកដើរបង្ហូរចម្លើរទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ យ៉ាងនេះ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបង្រៀនប្រជាជននេះថា ពុំមានព្រះ គ្រីស្ទទេ ធ្វើនេះដើម្បីបង្អាក់ការអររីករាយរបស់គេឬអី? ហេតុអ្វីបាន ជាអ្នកនិយាយទាស់នឹងអស់ទាំងពាក្យព្យាករណ៍នៃពួកព្យាករណ៍ដ៏ បរិសុទ្ធ?

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

២៣ ឥឡូវនេះ សង្ឃជាន់ខ្ពស់មានឈ្មោះថា គីឌដូណា។ ហើយកូរី ហូរបាននិយាយទៅលោកថា ៖ ពីព្រោះតែខ្ញុំពុំបង្រៀនសណ្តាប់ដី ឆ្លុតលីលាទាំងឡាយរបស់ពួកអយ្យកោលោក ហើយពីព្រោះតែខ្ញុំពុំ បង្រៀនប្រជាជននេះ ឲ្យចងខ្លួនគេភ្ជាប់ទៅនឹងពិធីបរិសុទ្ធ និងការ ប្រព្រឹត្តដ៏ឆ្លុតលីលា ដែលចែងមកដោយពួកសង្ឃពីដើមដើម្បី ដណ្តើមអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចពីពួកគេ ដើម្បីទុកពួកគេនៅក្នុង ការល្ងង់ខ្លៅ ដើម្បីកុំឲ្យគេងើបក្បាលរួច តែត្រូវសង្កត់ចុះតាមពាក្យ សម្តីរបស់លោក។

Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.

២៤ លោកនិយាយថា ប្រជាជននេះ គឺជាប្រជាជនសេរី។ មើលចុះ ខ្ញុំ
និយាយថា ពួកគេនៅក្នុងសេរីភាព។ លោកនិយាយថា ពាក្យ
ព្យាករណ៍ជំនាន់ដើមទាំងនោះសុទ្ធតែពិត។ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយថា
លោកពុំដឹងថា ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងនោះពិតទេ។

Ye say that this people is a free people. Behold, I
say they are in bondage. Ye say that those ancient
prophecies are true. Behold, I say that ye do not
know that they are true.

២៥ លោកនិយាយថា ប្រជាជននេះ គឺជាប្រជាជនមួយដែលមាន
ទោស ហើយបានធ្លាក់ ដោយព្រោះអំពើវលងនៃឪពុកម្តាយម្តាយ
មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយថាកូនពុំមានទោសដោយព្រោះឪពុកម្តាយខ្លួន
ទេ។

Ye say that this people is a guilty and a fallen peo-
ple, because of the transgression of a parent. Behold,
I say that a child is not guilty because of its parents.

២៦ ហើយលោកនិយាយដែរថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមក។ ប៉ុន្តែមើល
ចុះ ខ្ញុំនិយាយថា លោកពុំដឹងថានឹងមានព្រះគ្រីស្ទទេ។ ហើយ
លោកនិយាយដែរថា ទ្រង់នឹងត្រូវសុគតជំនួសអំពើបាបទាំងឡាយ
នៃមនុស្សលោក —

And ye also say that Christ shall come. But behold,
I say that ye do not know that there shall be a Christ.
And ye say also that he shall be slain for the sins of
the world—

២៧ ម៉្លោះហើយ លោកនាំប្រជាជននេះឲ្យដើរតាមសណ្តាប់ដីតូច
លីលាទាំងឡាយរបស់ពួកអយ្យកោលោក ហើយទៅតាមចំណង់
ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់លោក ហើយលោកសង្កត់ពួកគេចុះ បីដូចជានៅក្នុង
សេរីភាព ដើម្បីលោកអាចបំប៉នខ្លួនលោកដោយផលនៃការងារ
របស់ដៃគេ ដើម្បីកុំឲ្យគេហ៊ានដើរសម្លឹងដោយក្លាហាន ហើយ
ដើម្បីកុំឲ្យគេហ៊ានសប្បាយនៅក្នុងសិទ្ធិ និងឯកសិទ្ធិទាំងឡាយ
របស់គេ។

And thus ye lead away this people after the foolish
traditions of your fathers, and according to your own
desires; and ye keep them down, even as it were in
bondage, that ye may glut yourselves with the labors
of their hands, that they durst not look up with bold-
ness, and that they durst not enjoy their rights and
privileges.

២៨ មែនហើយ ពួកគេមិនហ៊ានប្រើអ្វីដែលជារបស់គេផ្ទាល់ខ្លួនសោះ
ដោយខ្លាចក្រែងគេជំទាស់ចិត្តពួកសង្ឃរបស់គេ ដែលជាអ្នកដាក់
នីមទៅលើគេតាមចំណង់របស់ខ្លួន ហើយបាននាំគេឲ្យជឿដោយ
សណ្តាប់ទាំងឡាយរបស់គេ និងការយល់ស្តីទាំងឡាយរបស់គេ
និងគំនិតរវើរវាយទាំងឡាយរបស់គេ និងការនិមិត្តទាំងឡាយរបស់
គេ និងការអាចកំបាំងទាំងឡាយដែលគេប្រឌិតឡើង ដើម្បីឲ្យ
ប្រជាជនជឿថា បើសិនជាពួកគេមិនធ្វើតាមពាក្យសម្តីរបស់គេទេ គឺ
ជំទាស់ចិត្តអង្គដ៏ពុំស្គាល់មួយ ដែលពួកគេនិយាយថា គឺជាព្រះ —
ជាតួអង្គមួយដែលគ្មានអ្នកណាដែលបានឃើញ ឬស្គាល់ ដែលជា
តួអង្គដែលមិនដែលមាន ឬមិនមាននៅពេលខាងមុខ។

Yea, they durst not make use of that which is their
own lest they should offend their priests, who do
yoke them according to their desires, and have
brought them to believe, by their traditions and their
dreams and their whims and their visions and their
pretended mysteries, that they should, if they did not
do according to their words, offend some unknown
being, who they say is God—a being who never has
been seen or known, who never was nor ever will be.

២៩ ឥឡូវនេះ កាលដែលសង្ឃជាន់ខ្ពស់ និងមេចៅក្រមបានឃើញ
ភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់វា មែនហើយ កាលពួកគេបានឃើញថា
បុរសនោះបណ្តុះបង្ហាត់រហូតដល់ព្រះ ពួកគេពុំឆ្លើយតបនឹងពាក្យ
របស់អ្នកនោះឡើយ តែគេបញ្ជាឲ្យចងអ្នកនោះវិញ ហើយពួកគេ
បានប្រគល់វាទៅក្នុងដៃរបស់នាយទាហ៊ានទាំងឡាយ ហើយបាន
បញ្ជូនវាទៅដែនដីសាវ៉ាហ៊ិមឡា ដើម្បីគេអាចនាំវាទៅចំពោះអាណ
ម៉ា និងមេចៅក្រម ដែលត្រួតត្រាលើអស់ទាំងដែនដី។

Now when the high priest and the chief judge saw
the hardness of his heart, yea, when they saw that he
would revile even against God, they would not make
any reply to his words; but they caused that he
should be bound; and they delivered him up into the
hands of the officers, and sent him to the land of
Zarahemla, that he might be brought before Alma,
and the chief judge who was governor over all the
land.

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលវាត្រូវបាននាំទៅ ចំពោះអាណម៉ា និងមេចៅក្រម នោះវាបានធ្វើកិរិយា ដូចជាវាបានធ្វើ នៅក្នុងដែនដីគេខានដែរ មែនហើយ វានៅតែបន្តការប្រមាថ។

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

៣១ ហើយវាបានដំឡើងសំឡេង ដោយនិយាយពាក្យក្រអោងដាក់ មុខអាណម៉ា ហើយបានជេរប្រមាថដល់ពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូបង្រៀន ដោយចោទប្រកាន់ពួកគេថា បានដឹកនាំប្រជាជនឲ្យរងទៅតាម សណ្តាប់ដីល្វីតល្វង់ទាំងឡាយ នៃពួកអយ្យការរបស់គេ ដោយសារ ចង់បំប៉នខ្លួនលើការងាររបស់ប្រជាជន។

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

៣២ ឥឡូវនេះ អាណម៉ាបាននិយាយទៅវាថា ៖ តើអ្នកដឹងថា យើង មិនបានបំប៉នខ្លួនលើការងាររបស់ប្រជាជននេះទេ គួរតែមើលចុះ ខ្ញុំ បានធ្វើការចាប់តាំងពីការចាប់ផ្តើមរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម រហូត មកដល់ពេលឥឡូវនេះ ធ្វើការដោយដៃខ្ញុំផ្ទាល់ដើម្បីចិញ្ចឹមខ្លួនខ្ញុំ ទោះបីខ្ញុំត្រូវធ្វើដំណើរពាសពេញដែនដី ដើម្បីប្រកាសប្រាប់ព្រះ បន្ទូលនៃព្រះដល់ប្រជាជនខ្ញុំក៏ដោយ។

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

៣៣ ហើយទោះបីកិច្ចការនឿយហត់ជាច្រើន ដែលខ្ញុំបានធ្វើនៅក្នុង សាសនាចក្រក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំមិនដែលបានទទួល ទោះជាមួយស៊ី ណាញ ដើម្បីការងារខ្ញុំដែរ ឯបងប្អូនខ្ញុំក៏មិនដែលបានទទួលអ្វីដែរ លើកលែងតែនៅក្នុងវេទិកាជំនុំជំរះ ហើយនៅពេលនោះ យើងបាន ទទួលត្រឹមតែចំនួនដែលស្របទៅតាមច្បាប់ សម្រាប់តែពេលវេលា របស់យើងប៉ុណ្ណោះ។

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

៣៤ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាយើងមិនទទួលអ្វីទាំងអស់ សម្រាប់ កម្លាំងកាយរបស់យើង នៅក្នុងសាសនាចក្រទេ តើយើងបាន ប្រយោជន៍អ្វីដែលធ្វើការនៅក្នុងសាសនាចក្រ លើកលែងតែ ប្រកាសប្រាប់សេចក្តីពិត ដើម្បីយើងអាចបានអររិកាយក្នុងសេចក្តី អំណររបស់បងប្អូនយើងប៉ុណ្ណោះ?

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

៣៥ លំដាប់នោះ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនិយាយថា យើងផ្សាយប្រាប់ ប្រជាជននេះ ដើម្បីរកកម្រៃ នៅពេលដែលខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ក៏ដឹងថា យើងមិនបានទទួលកម្រៃទេនោះ? ហើយឥឡូវនេះ តើអ្នកជឿថា យើងបញ្ឆោតប្រជាជននេះ ដែលបណ្តាលឲ្យមានសេចក្តីអំណរក្នុង ចិត្តគេបែបនេះឬ?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

៣៦ ហើយកូរីហ័របានឆ្លើយតបទៅលោកថា បាទ។

And Korihor answered him, Yea.

៣៧ ហើយលំដាប់នោះ អាណម៉ាបាននិយាយទៅវាថា ៖ តើអ្នកជឿថា មានព្រះទេ?

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

៣៨ ហើយវាឆ្លើយថា ទេ។

And he answered, Nay.

៣៩ ឥឡូវនេះ អាណម៉ាបាននិយាយទៅវាថា ៖ តើអ្នកនឹងបដិសេធ ទៀតថា គ្មានព្រះ ហើយក៏បដិសេធផងដែរថា គ្មានព្រះគ្រីស្ទឬ? គួរតែមើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំដឹងថាមានព្រះមួយអង្គ ហើយក៏ដឹង ផងថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមក។

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

៤០ ហើយឥឡូវនេះ តើអ្នកមានភស្តុតាងអ្វី ដែលថាគ្មានព្រះ ឬថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងពុំយាងមកទេនោះ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្នកគ្មាន ភស្តុតាងអ្វីទាំងអស់ លើកលែងតែពាក្យរបស់អ្នកប៉ុណ្ណោះ។

៤១ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំមានគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ដែលជាទីបន្ទាល់ថា ការណ៍ទាំងនេះពិត ហើយអ្នកក៏មានគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ជាទី បន្ទាល់ដល់អ្នកថា ការណ៍ទាំងនោះពិតដែរ ហើយតើអ្នកនឹង បដិសេធការណ៍ទាំងនោះឬ? តើអ្នកជឿទេថាការណ៍ទាំងនេះពិត?

៤២ មើលចុះ ខ្ញុំដឹងថា អ្នកជឿ តែអ្នកត្រូវវិញ្ញាណភូតកុហកចូលក្នុង ខ្លួនអ្នក ហើយអ្នកបានច្រានចោលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដើម្បីកុំឲ្យ ព្រះវិញ្ញាណមានកន្លែងនៅក្នុងអ្នក ប៉ុន្តែអារក្សមានអំណាចទៅលើ អ្នក ហើយវាវាងអ្នកទៅគ្រប់កន្លែងដោយធ្វើនូវគ្រប់កលល្បិច ដើម្បី វាអាចបំផ្លាញកូនចៅនៃព្រះចោល។

៤៣ ហើយឥឡូវនេះ កូរីហូរបាននិយាយទៅអាណម៉ាថា ៖ បើសិនជា លោកបង្ហាញខ្ញុំនូវទិសម្តាល់មួយ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចបានបរិវត្តថា មាន ព្រះមួយអង្គ មែនហើយ ចូរបង្ហាញខ្ញុំថា ទ្រង់មានព្រះចេស្ដា ហើយ នៅពេលនោះ ខ្ញុំនឹងត្រូវបានបរិវត្តអំពីសេចក្តីពិតនៃសម្តីរបស់ លោក។

៤៤ ប៉ុន្តែ អាណម៉ាបាននិយាយទៅវាថា ៖ អ្នកបានទទួលទិសម្តាល់ ល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ តើអ្នកចង់សាកល្បងព្រះរបស់អ្នកធ្វើអ្វី? តើ អ្នកនៅតែនិយាយថា ចូរបង្ហាញខ្ញុំនូវទិសម្តាល់មួយ នៅពេលដែល អ្នកមានទីបន្ទាល់នៃបងប្អូនរបស់អ្នកអស់ទាំងនេះ និងអស់ទាំងពួក ព្យាករណ៍វិបស្សន៍ផងឬ? បទគម្ពីរទាំងឡាយត្រូវបានបើកត្រដាងនៅ ចំពោះអ្នក មែនហើយ ហើយគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់បង្ហាញថា មាន ព្រះមួយអង្គមែន មែនហើយ ហើយសូម្បីតែផែនដី និងរបស់សព្វ សារពើដែលនៅលើផ្ទៃផែនដី មែនហើយ និងចលនារបស់ផែនដី មែនហើយ ព្រមទាំងពិភពទាំងអស់ ដែលធ្វើចលនាតាមទម្រង់ ធម្មតារបស់គេ ក៏ធ្វើជាសាក្សីថា មានព្រះបង្កបង្កើតដ៏មហិមាមួយ អង្គ។

៤៥ ហើយតើអ្នកនៅតែដើរគ្រប់កន្លែង ដឹកនាំចិត្តប្រជាជននេះឲ្យ រង្វង់ ដោយធ្វើបន្ទាល់ទៅកាន់គេថាគ្មានព្រះឬ? ហើយតើអ្នកនៅ តែបដិសេធនឹងសាក្សីអស់ទាំងនេះឬ? ហើយវានិយាយថា ៖ បាទ ខ្ញុំនឹងបដិសេធលើកលែងតែលោកនឹងបង្ហាញទិសម្តាល់មួយដល់ ខ្ញុំ។

៤៦ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណម៉ាបាន និយាយទៅវាថា ៖ មើលចុះ ខ្ញុំព្រួយចិត្តដោយព្រោះអ្នកមានចិត្ត រឹងរូស មែនហើយ ដោយព្រោះអ្នកនៅតែទាស់នឹងវិញ្ញាណនៃការ ពិត ដើម្បីឲ្យព្រលឹងអ្នកត្រូវបំផ្លាញបង់។

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

៤៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ជាការប្រសើរឬប្រយោជន៍អ្នកត្រូវបាត់បង់ ជាជាងទុក ឲ្យរូបអ្នកធ្វើជាផ្លូវនាំព្រលឹងជាច្រើនទៅក្នុងការបំផ្លិចបំផ្លាញដោយ ការភូតភូហាករបស់អ្នក និងដោយពាក្យបញ្ជីចបញ្ជើរបស់អ្នក ហេតុ ដូច្នោះហើយ បើសិនជាអ្នកនឹងបដិសេធចៀត មើលចុះ ព្រះទ្រង់នឹង វាយអ្នកដើម្បីឲ្យអ្នកក្លាយទៅជាគ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកបើកមាត់អ្នកទៀត ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកបញ្ឆោតប្រជាជននេះទៀតឡើយ។

៤៨ ឥឡូវនេះ កូរីហ្វរបាននិយាយទៅលោកថា ៖ ខ្ញុំមិនបដិសេធថា មានព្រះរស់នៅទេ តែខ្ញុំមិនជឿថា មានព្រះមួយអង្គឡើយ ហើយខ្ញុំ ក៏និយាយផងថា លោកមិនដឹងថា មានព្រះទេ ហើយលើកលែងតែ លោកបង្ហាញទិសម្កាល់មួយដល់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងពុំជឿឡើយ។

៤៩ ឥឡូវនេះ អាណម៉ាបាននិយាយទៅវាថា ៖ នេះខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នកទុក ជាទិសម្កាល់មួយថា អ្នកនឹងត្រូវក្លាយទៅជាគ ស្របតាមពាក្យសម្តី របស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនិយាយថាដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះ អ្នកនឹងត្រូវ ក្លាយជាគ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកចេញវាចាបានទៀតឡើយ។

៥០ ឥឡូវនេះ កាលអាណម៉ាបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះកូ រីហ្វរក៏ក្លាយទៅជាគ ដើម្បីកុំឲ្យវាអាចចេញវាចាបានទៀតឡើយ ស្របតាមពាក្យសម្តីរបស់អាណម៉ា។

៥១ ហើយឥឡូវនេះ កាលមេចៅក្រមបានឃើញការណ៍នេះហើយ នោះលោកក៏លូកដៃមកសរសេរឲ្យកូរីហ្វរមើលថា ៖ តើអ្នកត្រូវបាន បរិវត្តអំពីព្រះចេស្តានៃព្រះហើយឬនៅ? តើអ្នកណាទៅដែលអ្នក ចង់ឲ្យអាណម៉ាបង្ហាញទិសម្កាល់របស់លោក? តើអ្នកចង់ឲ្យលោក ធ្វើឲ្យអ្នកផ្សេងទៀតវេទនា ដើម្បីបង្ហាញទិសម្កាល់មួយដល់អ្នកឬ? មើលចុះ លោកបានបង្ហាញទិសម្កាល់មួយដល់អ្នកហើយ ហើយ ឥឡូវនេះ តើអ្នកចង់ប្រកែកទៀតឬ?

៥២ ហើយកូរីហ្វរបានលូកដៃមកសរសេរថា ៖ ខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំគ ព្រោះខ្ញុំ ពុំអាចនិយាយបាន ហើយខ្ញុំដឹងថា គ្មានអ្វីសោះឡើយ លើកលែងតែព្រះចេស្តានៃព្រះប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចនាំការណ៍នេះមក លើខ្ញុំបាន មែនហើយ ហើយខ្ញុំបានដឹងជារហូតមកថា មានព្រះមួយ អង្គមែន។

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

៥៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ អារក្សបានបញ្ឆោតខ្ញុំ ព្រោះវាបានលេចមកឲ្យខ្ញុំ ឃើញនៅក្នុងរូបរាងជាទេវតាមួយរូប ហើយបាននិយាយមកខ្ញុំ ថា ៖ ចូរអ្នកទៅទាមទារប្រជាជននេះមកវិញ ព្រោះពួកគេទាំងអស់ គ្នាបានដើររង្វេងតាមព្រះដ៏ពុំស្គាល់មួយអង្គ។ ហើយវាបានប្រាប់ ខ្ញុំ ថា ៖ គឺគ្មានព្រះទេ មែនហើយ វាបានបង្រៀនខ្ញុំនូវអ្វីៗដែលខ្ញុំត្រូវ និយាយ។ ហើយខ្ញុំបានបង្រៀនពាក្យពេចន៍របស់វា ហើយខ្ញុំបាន បង្រៀនពាក្យទាំងនោះ ព្រោះអីពាក្យទាំងនោះធ្វើឲ្យស្តប់ស្តល់ដល់ គំនិតខាងរូបកាយ ហើយខ្ញុំបានបង្រៀនពាក្យទាំងនោះ រហូតដល់ ខ្ញុំបានទទួលការជោគជ័យដ៏ច្រើន ដរាបដល់ខ្ញុំជឿមែនទែនថា ពាក្យទាំងនោះពិត ហើយដោយហេតុនេះ ខ្ញុំទទួលនឹងសេចក្តីពិត រហូតដល់ខ្ញុំបាននាំមកនូវបណ្តាសាដ៏ធំនេះមកលើខ្លួន។

៥៤ ឥឡូវនេះ កាលវាបាននិយាយយ៉ាងនេះហើយ នោះវាក៏បានសុំ អង្វរអាលម៉ាឲ្យអធិស្ឋានដល់ព្រះ ដើម្បីឲ្យពាក្យបណ្តាសានេះបាន ដកចេញពីវា។

៥៥ តែអាលម៉ាបាននិយាយទៅវាថា ៖ បើសិនជាពាក្យបណ្តាសានេះ ត្រូវដកចេញពីអ្នក នោះអ្នកច្បាស់ជានឹងដឹកនាំចិត្តប្រជាជននេះឲ្យ រង្វេងទៀត ហេតុដូច្នេះហើយ ពាក្យបណ្តាសានេះត្រូវដាក់លើអ្នក តាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះចុះ។

៥៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពាក្យបណ្តាសានេះក៏ពុំបាន ដកចេញពីកូរីហ្វទេ តែវាត្រូវគេបណ្តេញចេញ ហើយដើរពីផ្ទះមួយ ទៅផ្ទះមួយ សុំទានរកអាហារចិញ្ចឹមខ្លួន។

៥៧ ឥឡូវនេះ ដំណឹងអំពីអ្វីៗដែលបានកើតឡើងដល់កូរីហ្វនេះ បាន ផ្សាយភ្លាមៗទូទៅអស់ទាំងដែនដី មែនហើយ សេចក្តីប្រកាសត្រូវ បានផ្សាយដោយមេចៅក្រមទៅដល់អស់ទាំងប្រជាជននៅក្នុង ដែនដី ដោយប្រកាសទៅដល់ពួកជនដែលបានជឿដល់ពាក្យ ពេចន៍របស់កូរីហ្វថា ពួកគេត្រូវតែប្រែចិត្តឲ្យបានឆាប់រហ័ស ក្រែងលោសេចក្តីជំនុំជំរះដដែលនេះ នឹងធ្លាក់មកលើពួកគេដែរ។

៥៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេទាំងអស់គ្នាត្រូវបាន បរិវត្តអំពីអំពើទុច្ចរិតរបស់កូរីហ្វ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេទាំងអស់ គ្នាបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ទៀត ហើយការណ៍នេះបាន បញ្ចប់អំពើទុច្ចរិតតាមរបៀបកូរីហ្វ។ ហើយកូរីហ្វបានដើរពីផ្ទះ មួយទៅផ្ទះមួយ សុំទានអាហារយកមកចិញ្ចឹមជីវិត។

៥៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលវាចេញទៅក្នុង ចំណោមប្រជាជន មែនហើយ គឺក្នុងចំណោមប្រជាជនដែលបាន បំបែកខ្លួនចេញពីពួកសាសន៍នីហ្វ ហើយបានហៅខ្លួនគេថា ពួក សាសន៍សូរ៉ា ដែលត្រូវបានដឹកនាំដោយបុរសម្នាក់ឈ្មោះ សូរ៉ា— ហើយពេលដែលវាចេញទៅក្នុងចំណោមពួកនេះ មើលចុះ វាត្រូវ មនុស្សរត់ជាន់លើរហូតដល់ស្លាប់។

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, insomuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

៦០ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញទីបញ្ចប់របស់វា ដែលបានបង្កឲ្យផ្លូវទាំង
ឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា អារក្សពុំដែល
គាំទ្រដល់កូនចៅរបស់វាទេនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ តែវាទាញពួក
គេយ៉ាងឆាប់រហ័សទៅកាន់ស្ថាននរកវិញ។

And thus we see the end of him who perverteth
the ways of the Lord; and thus we see that the devil
will not support his children at the last day, but doth
speedily drag them down to hell.

អាណម៉ា 31

- ១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីកូរីហ្វបានបាត់ទៅ នោះអាណម៉ាបានទទួលដំណឹងថា ពួកសាសន៍សូរ៉ាភ័ព្វតែ បង្ខំចង្វែរទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយសូរ៉ាដែលជាអ្នកដឹកនាំរបស់គេ កំពុងតែដឹកនាំចិត្តប្រជាជនឲ្យក្រាបថ្វាយបង្គំដល់រូបព្រះដែលគេទាំងឡាយ ចិត្តលោកក៏ចាប់ផ្តើមចុកចាប់ទៀត ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជននេះ។
- ២ ព្រោះនេះគឺជាហេតុដែលនាំឲ្យអាណម៉ាមានការសោកសៅយ៉ាងធំ ដោយដឹងពីអំពើទុច្ចរិតនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ ហេតុដូច្នោះហើយ ចិត្តលោកក្រៀមក្រំជាអតិបរមា ដោយព្រោះការបែកគ្នានៃពួកសាសន៍សូរ៉ាពីពួកសាសន៍នីហ្វេ។
- ៣ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍សូរ៉ាបានប្រជុំគ្នាមកនៅដែនដីមួយ ដែលគេហៅថា អាស៊ីអូនុម គឺនៅខាងកើតដែនដីសារ៉ាហ្វិម គឺនៅជិតតាមមាត់សមុទ្រ គឺនៅខាងត្បូងដែនដីយើសុន ដែលនៅតាមទីរហាស្ថានខាងត្បូងដែរ គឺជាទីរហាស្ថានដែលមានពោរពេញទៅដោយពួកលេមីន។
- ៤ ឥឡូវនេះ ពួកនីហ្វេភិតភ័យខ្លាំង ខ្លាចក្រែងពួកសូរ៉ាធ្វើការទាក់ទងជាមួយនឹងពួកលេមីន ហើយការណ៍នោះគឺជាហេតុដែលនឹងនាំឲ្យមានការខូចខាតយ៉ាងធំដល់ពួកនីហ្វេ។
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ ដោយការផ្សាយព្រះបន្ទូលមានបណ្តាការដ៏ធំក្នុងការដឹកនាំប្រជាជន ឲ្យធ្វើនូវអ្វីៗដែលត្រឹមត្រូវ — មែនហើយ វាមានប្រសិទ្ធភាពទៅលើគំនិតមនុស្សច្រើនជាងផ្លែដាវ ឬអ្វីផ្សេងៗទៀតដែលកើតឡើងដល់គេ — ហេតុដូច្នោះហើយ អាណម៉ាបានគិតថា ជាការចាំបាច់ ដែលគេត្រូវពិសោធកុណធម៌នៃព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។
- ៦ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបាននាំអាំម៉ូន និងអេរ៉ុន និងអោមណើរ រីឯហិមណែរវិញ លោកបានទុកឲ្យនៅក្នុងសាសនាចក្រនៅសារ៉ាហ្វិម ប៉ុន្តែអ្នកបីនាក់មុននោះ លោកបាននាំទៅជាមួយនឹងលោក ព្រមទាំងអមូលេក និងស៊ីអែសរ៉ុម ដែលនៅឯមេលេក ហើយលោកក៏បាននាំកូនប្រុសរបស់លោកពីរនាក់ទៅផងដែរ។
- ៧ ឥឡូវនេះ កូនប្រុសច្បងលោកមិនយកទៅជាមួយគេទេ ហើយគាត់មានឈ្មោះថា ហេលេមីន រីឯឈ្មោះនៃអ្នកទាំងពីរដែលលោកបានយកទៅជាមួយ គឺស៊ីបឡុន និងកូរីអានតុន ហើយនេះគឺជាឈ្មោះនៃអ្នកដែលទៅជាមួយនឹងលោកទៅក្នុងចំណោម ពួកសូរ៉ាដើម្បីទៅផ្សាយព្រះបន្ទូលដល់គេ។

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblón and Coriantón; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

- ៨ ឥឡូវនេះ ពួកសូរ៉ា គឺជាអ្នកដែលបែកចេញពីពួកសាសន៍នីហ្វេ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេធ្លាប់បានទទួលព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដែលបាន ផ្សាយដល់គេពីមុនដែរ។
- ៩ ប៉ុន្តែ ពួកគេបានធ្លាក់ទៅក្នុងកំហុសយ៉ាងធំ ព្រោះគេពុំប្រតិបត្តិ តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ និងក្រឹត្យក្រមទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ស្របតាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេទេ។
- ១០ ហើយពួកគេក៏មិនគោរពតាមការប្រព្រឹត្តទាំងឡាយនៃសាសនា ចក្រ ដើម្បីបន្តការអធិស្ឋាន និងការទូលអង្វរដល់ព្រះជារៀងរាល់ ថ្ងៃ ដើម្បីកុំឲ្យគេត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងការល្អងនោះឡើយ។
- ១១ មែនហើយ សរុបសេចក្តីមក ពួកគេបានបង្កូចផ្លូវទាំងឡាយនៃ ព្រះអម្ចាស់ជាច្រើនលើកច្រើនគ្រាណាស់ ហេតុដូច្នេះហើយ ដោយ ហេតុនេះ អាណម៉ា និងបងប្អូនលោក បានចូលទៅក្នុងដែនដីនោះ ដើម្បីទៅផ្សាយព្រះបន្ទូលដល់ពួកគេ។
- ១២ ឥឡូវនេះ កាលដែលពួកគេបានមកដល់ដែនដីនោះហើយ មើល ចុះ គេមានសេចក្តីអស្ចារ្យខ្លាំង ដោយបានឃើញថា ពួកសាសន៍ សូរ៉ា បានសង់សាលាជំនុំទាំងឡាយ ហើយពួកគេបានជួបជុំគ្នានៅ ថ្ងៃមួយក្នុងមួយសប្តាហ៍ គឺជាថ្ងៃដែលគេបានហៅថា ថ្ងៃនៃព្រះ អម្ចាស់ ហើយពួកគេបានថ្វាយបង្គំតាមរបៀបម្យ៉ាង ដែលអាណម៉ា និងបងប្អូនលោកមិនដែលបានឃើញពីមុនសោះ
- ១៣ ព្រោះពួកគេមានកន្លែងមួយដែលសង់ឡើង នៅកណ្តាល សាលាជំនុំរបស់គេ ជាកន្លែងមួយសម្រាប់ឈរដែលនៅខ្ពស់ជាង ក្បាល ហើយលើនោះ មានកន្លែងសម្រាប់តែមនុស្សម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។
- ១៤ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នកណាចង់ថ្វាយបង្គំ នោះត្រូវទៅឈរនៅលើ នោះ ហើយលើកដៃតម្រង់ទៅស្ថានសួគ៌ ហើយស្រែកដោយ សំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា ៖
- ១៥ បរិសុទ្ធ ឱព្រះដ៏បរិសុទ្ធអើយ យើងខ្ញុំជឿថា ព្រះអង្គគឺជាព្រះ ហើយយើងខ្ញុំជឿថា ព្រះអង្គបរិសុទ្ធ ហើយថាព្រះអង្គជាព្រះ វិញ្ញាណពីមុន ហើយថា ព្រះអង្គជាព្រះវិញ្ញាណនៅសព្វថ្ងៃនេះ ហើយថាព្រះអង្គជាព្រះវិញ្ញាណរហូតទៅ។
- ១៦ ឱព្រះដ៏បរិសុទ្ធអើយ យើងខ្ញុំជឿថា ព្រះអង្គបានបំបែកយើង ចេញពីបងប្អូនយើង ហើយយើងខ្ញុំមិនជឿតាមសណ្តាប់នៃបងប្អូន យើងខ្ញុំដែលបានឲ្យបន្តមកដល់គេ ដោយសារការរើរវាយនៃពួក អយ្យការរបស់គេទេ ប៉ុន្តែយើងខ្ញុំជឿថា ព្រះអង្គបានរើសតាំងយើង ខ្ញុំទុកជាកូនចៅដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គក៏បានធ្វើឲ្យ យើងខ្ញុំដឹងដែរថា នឹងពុំមានព្រះគ្រីស្ទទេ។

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

១៧ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គនៅតែដដែល ទោះពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ និងរហូតទៅ ហើយព្រះអង្គបានរើសតាំងយើងខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យយើងខ្ញុំបានសង្គ្រោះ នៅពេលអ្នកដទៃទៀតនៅជុំវិញយើងខ្ញុំ ត្រូវបានរើសតាំងឡើង ដើម្បី បោះចោលទៅក្នុងស្ថាននរក ឱព្រះអង្គអើយ ដោយសារបរិសុទ្ធ ភាពនេះ យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ ហើយយើងខ្ញុំក៏សូម អរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ ដែលបានរើសតាំងយើងខ្ញុំ ដើម្បីកុំឲ្យ យើងខ្ញុំត្រូវបានដឹកនាំឲ្យរងទៅតាមសណ្តាប់ដីឆ្គួតលីលារបស់ បងប្អូនយើងខ្ញុំ ដែលចង់ចុះទៅនឹងជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដែល ដឹកនាំចិត្តគេឲ្យខ្ចាត់ក្រាត់ចេញឆ្ងាយពីព្រះអង្គ ដែលជាព្រះរបស់ យើងខ្ញុំ។

But thou art the same yesterday, today, and for- ever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

១៨ ហើយមួយទៀត យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ ឱព្រះអង្គ អើយ ដែលយើងខ្ញុំជាប្រជាស្រ្តីដ៏ជម្រើស និងបរិសុទ្ធមួយ។ អា ម៉ែន។

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

១៩ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអាណម៉ា និង បងប្អូនលោក និងកូនប្រុសលោក បានឮពាក្យអធិស្ឋានទាំងនេះ ហើយ នោះពួកគេមានសេចក្តីអស្ចារ្យដ៏ហួសកម្រិត។

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

២០ គ្រិស្តមើលចុះ មនុស្សគ្រប់រូបបានឡើងទៅ សូត្រនូវពាក្យ អធិស្ឋានដូចគ្នា។

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

២១ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានហៅទីនោះថា រ៉ាមីអុមតុម ដែលបកប្រែមក ថា កន្លែងឈរដ៏បរិសុទ្ធ។

Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

២២ ឥឡូវនេះ នៅកន្លែងឈរនោះពួកគេបានអធិស្ឋាន គឺមនុស្សគ្រប់ រូបនូវពាក្យដដែលៗទៅដល់ព្រះ ដោយអរព្រះគុណដល់ព្រះរបស់ គេ ដែលទ្រង់បានរើសពួកគេ ហើយដែលទ្រង់មិនបាននាំពួកគេឲ្យ ដើររងទៅតាមសណ្តាប់របស់បងប្អូនគេ ហើយដែលចិត្តគេមិនបាន នាំឲ្យជឿដល់ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលនឹងកើតឡើងនៅពេលខាង មុខ ដែលពួកគេពុំដឹងអ្វីទាល់តែសោះ។

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

២៣ ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីប្រជាជនទាំងអស់គ្នាបានថ្លែងអំណរគុណ តាមរបៀបនេះហើយ នោះពួកគេក៏ត្រឡប់ទៅផ្ទះគេវិញ ដោយមិន និយាយអំពីព្រះរបស់គេទៀតឡើយ រហូតដល់ពួកគេបានជួបជុំគ្នា ទៀតនៅកន្លែងឈរដ៏បរិសុទ្ធនោះ ដើម្បីថ្លែងអំណរគុណតាម របៀបនោះ។

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had as- sembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

២៤ ឥឡូវនេះ កាលអាណម៉ាបានឃើញការណ៍នេះ នោះចិត្តលោក ព្រួយបារម្ភ ព្រោះលោកបានឃើញថា ពួកគេជាប្រជាជនមួយដ៏ ទុច្ចរិត និងខូច មែនហើយ លោកបានឃើញថា ចិត្តពួកគេត្រូវបាន ភ្ជាប់ទៅលើមាស និងទៅលើប្រាក់ និងទៅលើរបស់របរដ៏មានតម្លៃ គ្រប់យ៉ាង។

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

២៥ មែនហើយ ហើយលោកបានឃើញថា ចិត្តពួកគេត្រូវបានលើក ឡើងដល់ការអួតអាងយ៉ាងធំនៅក្នុងសេចក្តីឆ្កែងឆ្កើងរបស់គេ។

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

២៦ ហើយលោកបានបន្លឺសំឡេងទៅលើមេឃ ហើយស្រែកថា ៖ ឱ ព្រះអម្ចាស់អើយ តើដល់ពេលណាទៅ ដែលទ្រង់ទុកឲ្យអ្នកបម្រើ របស់ទ្រង់ទាំងឡាយរស់នៅស្ថានក្រោមនេះក្នុងសាច់ឈាម ដើម្បី មើលអំពើទុច្ចរិតដ៏អាក្រក់បែបនេះនៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស?

២៧ មើលចុះ ឱព្រះអង្គអើយ ពួកគេអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ តែចិត្ត របស់គេត្រូវបានលេបទៅក្នុងសេចក្តីឆ្អឹងឆ្អែរបស់គេ។ មើលចុះ ឱ ព្រះអង្គអើយ ពួកគេអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គតែបបួរមាត់ កាលគេ កំពុងតែអួតខ្លួនដល់កម្រិតខ្ពស់ទៅលើវត្ថុទាំងឡាយដែលតិច ប្រយោជន៍ នៃលោកិយ។

២៨ មើលចុះ ឱព្រះរបស់ទូលបង្គំអើយ ប្រដាប់ស្បែកពាក់ដ៏មានតម្លៃ របស់គេ និងកងរបស់គេ និងខ្សែដៃរបស់គេ និងគ្រឿងអលង្ការ របស់គេដែលធ្វើពីមាស និងវត្ថុមានតម្លៃទាំងអស់របស់គេ ដែល គុបតែងខ្លួនគេ ហើយមើលចុះ ចិត្តគេត្រូវបានភ្ជាប់ទៅលើវត្ថុទាំង នោះ តែគេបែរទៅជាអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ ហើយទូលថា — យើង ខ្ញុំសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ ឱព្រះអង្គអើយ ព្រោះយើងខ្ញុំជា រាស្ត្រដ៏ជម្រើសដល់ទ្រង់ នៅពេលអ្នកផ្សេងទៀតត្រូវវិនាស។

២៩ ព្រះពរ ហើយពួកគេទូលថា ព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យពួកគេដឹងថា នឹងពុំ មានព្រះគ្រីស្ទទេ។

៣០ ឱព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះអើយ តើព្រះអង្គស៊ូទ្រាំដល់ណាទៅ ឲ្យ អំពើទុច្ចរិត និងអំពើមិនស្មោះត្រង់បែបនេះមាននៅក្នុងចំណោម រាស្ត្រនេះ? ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គប្រទានកម្លាំងដល់ ទូលបង្គំផង ដើម្បីទូលបង្គំអាចស៊ូទ្រាំដោយសេចក្តីទន់ខ្សោយរបស់ ទូលបង្គំ។ ព្រោះទូលបង្គំទន់ខ្សោយ ហើយអំពើទុច្ចរិតបែបនេះ ដែលនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ ធ្វើឲ្យឈឺចាប់ក្នុងព្រលឹង ទូលបង្គំ។

៣១ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ចិត្តទូលបង្គំសោកសៅជាខ្លាំង សូមព្រះអង្គ ធ្វើឲ្យព្រលឹងទូលបង្គំបានក្សាន្តនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទផងចុះ។ ឱព្រះ អម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គប្រទានដល់ទូលបង្គំ ឲ្យទូលបង្គំមាន កម្លាំង ដើម្បីទូលបង្គំអាចស៊ូទ្រាំដោយការអត់ធន់នូវសេចក្តីទុក្ខ វេទនាទាំងនេះ ដែលនឹងធ្លាក់មកលើទូលបង្គំ ដោយព្រោះអំពើ ទុច្ចរិតនៃប្រជាជននេះ។

៣២ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គធ្វើឲ្យព្រលឹងទូលបង្គំបានក្សាន្ត ផង ហើយសូមប្រទានដល់ទូលបង្គំនូវការជោគជ័យ ព្រមទាំងអ្នក ធ្វើការជាមួយនឹងទូលបង្គំទាំងនេះផងចុះ — ព្រះពរ គឺអាម៉ូន និងអើ រ៉ុន និងអោមណើរ ព្រមទាំងអាមូលេក និងស៊ីអែសរ៉ុម និងកូនប្រុស ទូលបង្គំទាំងពីរនាក់នេះផងចុះ — ព្រះពរ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូម ព្រះអង្គធ្វើឲ្យអស់អ្នកទាំងនេះបានក្សេមក្សាន្ត។ ព្រះពរ សូមព្រះ អង្គធ្វើឲ្យព្រលឹងគេបានក្សេមក្សាន្តនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទផងចុះ។

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

៣៣ សូមព្រះអង្គប្រទានឲ្យពួកគេមានកម្លាំង ដើម្បីពួកគេអាចស៊ូទ្រាំ
នឹងសេចក្តីទុក្ខវេទនា ដែលនឹងកើតឡើងដល់គេ ដោយព្រោះអំពើ
ទុច្ចរិតនៃប្រជាជននេះ។

Wilt thou grant unto them that they may have
strength, that they may bear their afflictions which
shall come upon them because of the iniquities of
this people.

៣៤ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គប្រទានដល់យើងខ្ញុំ ឲ្យយើងខ្ញុំ
មានជ័យជម្នះ ក្នុងការដឹកនាំពួកគេមករកព្រះអង្គនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ
វិញចុះ។

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have
success in bringing them again unto thee in Christ.

៣៥ មើលចុះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រលឹងរបស់គេមានតម្លៃ ហើយពួក
គេជាច្រើន គឺជាបងប្អូនយើងខ្ញុំ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱព្រះអម្ចាស់
អើយ សូមប្រទានដល់យើងខ្ញុំនូវអានុភាព និងប្រាជ្ញា ដើម្បីយើងខ្ញុំ
អាចនាំបងប្អូនយើងទាំងនេះមករកព្រះអង្គវិញ។

Behold, O Lord, their souls are precious, and
many of them are our brethren; therefore, give unto
us, O Lord, power and wisdom that we may bring
these, our brethren, again unto thee.

៣៦ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអាណម៉ាបាន
ទូលពាក្យទាំងនេះហើយ នោះលោកបានទះដៃទៅលើអ្នកទាំង
ឡាយដែលនៅជាមួយនឹងលោក។ ហើយមើលចុះ នៅពេលលោក
ទះដៃទៅលើពួកគេ នោះពួកគេបានពោរពេញទៅដោយព្រះ
វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

Now it came to pass that when Alma had said these
words, that he clapped his hands upon all them who
were with him. And behold, as he clapped his hands
upon them, they were filled with the Holy Spirit.

៣៧ ហើយបន្ទាប់ពីនោះមក ពួកគេបានបំបែកគ្នារៀងៗខ្លួនដោយពុំ
គិតថា តើគេនឹងមានអ្វីបរិភោគ ឬមានអ្វីផឹក ឬមានអ្វីមកស្លៀកពាក់
ឡើយ។

And after that they did separate themselves one
from another, taking no thought for themselves what
they should eat, or what they should drink, or what
they should put on.

៣៨ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានផ្គត់ផ្គង់ឲ្យពួកគេ ដើម្បីមិនឲ្យគេឃ្នាន
ហើយមិនឲ្យគេស្រេកឡើយ មែនហើយ ទ្រង់បានប្រទានកម្លាំង
ដល់គេ ដើម្បីកុំឲ្យគេរងទុក្ខនូវសេចក្តីទុក្ខវេទនា ដោយប្រការ
ណាមួយឡើយ លើកលែងតែការណ៍នោះត្រូវបានលេបទៅក្នុង
សេចក្តីអំណរ នៃព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះគឺស្រប
តាមការអធិស្ឋានរបស់អាណម៉ា ហើយនេះគឺពីព្រោះលោកបាន
អធិស្ឋានដោយនូវសេចក្តីជំនឿ។

And the Lord provided for them that they should
hunger not, neither should they thirst; yea, and he
also gave them strength, that they should suffer no
manner of afflictions, save it were swallowed up in
the joy of Christ. Now this was according to the
prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

អាណម៉ា 32

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើចេញទៅ ហើយបានចាប់ផ្តើមផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់ប្រជាជន ដោយបានចូលទៅក្នុងសាលាជំនុំទាំងឡាយរបស់គេ និងផ្ទះទាំងឡាយរបស់គេ មែនហើយ គេថែមទាំងបានផ្សាយប្រាប់នៅតាមផ្លូវរបស់គេផង។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីគេមានការនឿយហត់ជាខ្លាំង នោះគេបានទទួលជោគជ័យនៅក្នុងចំណោមបណ្តាជន ក្រីក្រ ភ្និតមើលចុះ ពួកជនទាំងនេះត្រូវគេបណ្តេញចេញពីសាលាជំនុំទាំងឡាយ ដោយព្រោះសំលៀកបំពាក់របស់គេពុំល្អ—
- ៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេពុំបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលទៅក្នុងសាលាជំនុំទាំងឡាយរបស់គេ ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះទេ តែត្រូវគេមើលងាយ ថាជាស្មោកគ្រោកវិញ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេជាមនុស្សក្រីក្រ មែនហើយ ពួកគេត្រូវបងប្អូនរបស់ខ្លួនមើលងាយថាជាកាកសំណល់ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេមានសេចក្តីកម្សត់ខាងឯងអ្វីៗនៃលោកិយ ហើយពួកគេក៏ថែមទាំងមានសេចក្តីកម្សត់ខាងឯចិត្តផងដែរ។
- ៤ ឥឡូវនេះ នៅពេលអាណម៉ាកំពុងតែបង្រៀន ហើយនិយាយទៅកាន់ប្រជាជននៅលើភ្នំអូណេដា មានប្លង់មនុស្សដ៏ធំមួយបានមករកលោក គឺជាពួកអ្នកដែលយើងទើបតែបាននិយាយមក ដែលជាពួកអ្នកដែលមានសេចក្តីកម្សត់ខាងឯចិត្ត ដោយព្រោះសេចក្តីកម្សត់ខាង ឯអ្វីៗនៃលោកិយ។
- ៥ ហើយពួកគេបានមកជួបនឹងអាណម៉ា ហើយជនម្នាក់ដែលនៅខាងមុខគេបង្អស់ បាននិយាយមករកលោកថា ៖ មើលចុះ តើបងប្អូនខ្ញុំទាំងនេះត្រូវធ្វើអ្វីទៅ ព្រោះអស់ទាំងមនុស្សស្អប់គេ ដោយព្រោះសេចក្តីកម្សត់របស់គេ មែនហើយ ជាពិសេស គឺពួកសង្ឃរបស់យើង ភ្និតពួកគេ បានបណ្តេញយើងចេញពីសាលាប្រជុំទាំងឡាយរបស់ពួកយើង ដែលយើងបានធ្វើយ៉ាងនឿយហត់ជាអតិបរមា ដើម្បីសង់ឡើងដោយដៃរបស់យើងផ្ទាល់ ហើយពួកគេបានបណ្តេញយើងចេញ ដោយព្រោះយើងមានសេចក្តីកម្សត់ហួសកម្រិត ហើយយើងគ្មានទឹកនៃឆន្ទៈណាមួយ ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះយើងទេ ហើយមើលចុះ តើយើងត្រូវធ្វើដូចម្តេចទៅ?
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ កាលអាណម៉ាបានឮយ៉ាងនេះហើយ នោះលោកបានបែរមកសម្លឹងចំមុខជននោះ ហើយលោកបានមើលដោយសេចក្តីអំណរជាខ្លាំង ភ្និតលោកបានឃើញថា សេចក្តីទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់គេ ពិតជាបានធ្វើឱ្យគេបន្ទាបខ្លួន ហើយពួកគេកំពុងតែប្រុងប្រៀបនឹងស្តាប់តាមព្រះបន្ទូល។

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

៧ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកពុំបានថ្លែងទៅកាន់ហ្នឹងមនុស្សផ្សេងទៀតទេ ប៉ុន្តែលោកបានហុចដៃលោកចេញ ហើយបានស្រែកជាខ្លាំងទៅពួកអ្នកដែលលោកបានមើលនោះ ដែលជាពួកជនដែលបានប្រែចិត្តដ៏ពិត ហើយបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ៖

៨ ខ្ញុំបានឃើញថា អ្នករាល់គ្នាមានចិត្តទាបរាបសា ហើយបើសិនជាដូច្នោះមែន ពួកអ្នករាល់គ្នាមានពរហើយ។

៩ មើលចុះ បងរបស់អ្នកបានសួរថា តើយើងត្រូវធ្វើអ្វីទៅ? — ព្រោះយើងត្រូវគេបណ្តេញចេញពីសាលាប្រជុំទាំងឡាយ ហើយយើងពុំអាចថ្វាយបង្គំព្រះរបស់យើងបានទេនោះ។

១០ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា អ្នករាល់គ្នាមិនអាចថ្វាយបង្គំព្រះបាន លើកលែងតែនៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់អ្នកប៉ុណ្ណោះឬ?

១១ ហើយលើសលែងទៅទៀត ខ្ញុំសូមសួរថា តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា យើងមិនត្រូវថ្វាយបង្គំព្រះ គឺគ្រាន់តែម្តងក្នុងមួយអាទិត្យឬ?

១២ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ជាការស្រួលហើយដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវគេបណ្តេញចេញពីសាលាប្រជុំរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានកិរិយារាបទាប ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចមានប្រាជ្ញា គ្បិតជាការចាំបាច់ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវចេះមានប្រាជ្ញា គ្បិតពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវគេ បណ្តេញចេញ ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវបងប្អូនអ្នកស្តាប់ដោយព្រោះអ្នកទាល់ក្រហួសកម្រិត ទើបអ្នករាល់គ្នាត្រូវបាននាំឲ្យមានចិត្តទាបរាបសា គ្បិតអ្នករាល់គ្នាចាំបាច់ត្រូវតែមានចិត្តសុភាពរាបសា។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះអ្នកត្រូវគេបង្ខំឲ្យមានចិត្តសុភាពរាបសានោះអ្នករាល់គ្នាមានពរហើយ ព្រោះជនម្នាក់ ជួនកាល បើសិនជាអ្នកណាត្រូវគេបង្ខំឲ្យមានចិត្តសុភាពរាបសា ទើបស្វែងរកការប្រែចិត្ត ហើយឥឡូវនេះ ប្រាកដណាស់ថា អស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្តនោះនឹងបានសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយអ្នកណាដែលបានសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត អ្នកនោះហើយដែលនឹងបានសង្គ្រោះ។

១៤ ហើយឥឡូវនេះ ដូចខ្ញុំទើបបានប្រាប់អ្នកហើយថា ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវគេបង្ខំឲ្យមានចិត្តសុភាពរាបសា នោះអ្នករាល់គ្នា មានពរហើយ តើអ្នករាល់គ្នាពុំគិតស្មានទេឬថា ពួកអ្នកណាដែលមានចិត្តសុភាពរាបសាដោយខ្លួនឯង ដោយព្រោះព្រះបន្ទូលនោះ តើនឹងបានទទួលពរដល់ថ្នាក់ណាទៅ?

១៥ មែនហើយ អ្នកណាដែលពិតមានចិត្តរាបសាដោយខ្លួនឯង ហើយប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន និងកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត អ្នកនោះហើយដែលនឹងមានពរ — មែនហើយ មានពរច្រើនជាងពួកអ្នកដែលត្រូវគេបង្ខំឲ្យមានចិត្តសុភាពរាបសាទៅទៀត ដោយព្រោះសេចក្តីក្រខ្សត់ដ៏ហួសកម្រិតរបស់គេ។

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

Behold thy brother hath said, What shall we do?— for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

១៦ ហេតុដូច្នោះហើយ មានពរហើយដល់ពួកអ្នកណា ដែលបាន
បន្ទាបខ្លួនដោយពុំបាច់គេបង្ខំ ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀតថា មានពរ
ហើយដល់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយទទួល
បុណ្យជ្រមុជទឹកដោយពុំមានចិត្តរឹងរូស មែនហើយ ដោយពុំបាច់ឲ្យ
គេនាំឲ្យស្គាល់ព្រះបន្ទូល ឬពុំបាច់ឲ្យគេបង្ខំឲ្យស្គាល់ព្រះបន្ទូល មុន
ពេលគេនឹងជឿនោះឡើយ។

១៧ មែនហើយ មានមនុស្សជាច្រើនដែលនិយាយថា ៖ បើអ្នក
បង្ហាញដល់យើងនូវទិសម្តាល់មួយពីស្ថានសួគ៌ នោះយើងនឹងដឹង
ដោយពិតប្រាកដ លំដាប់នោះទើបយើងនឹងជឿ។

១៨ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមសួរថា នេះឬគឺសេចក្តីជំនឿ? មើលចុះ ខ្ញុំសូម
ប្រាប់អ្នកថា ទេ គ្យតើបើសិនជាមនុស្សដឹងរឿងអ្វីមួយ គេក៏គ្មាន
ហេតុនឹងជឿសោះឡើយ ព្រោះគេដឹងរឿងនោះទៅហើយ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ អ្នកណាដែលបានស្គាល់ព្រះហឫទ័យនៃព្រះ
ហើយពុំបានធ្វើតាម នោះតើនឹងត្រូវបណ្តាសាធុនជាងអ្នកណា
ដែលគ្រាន់តែជឿ ឬក៏មានហេតុនឹងជឿ ហើយបានធ្លាក់ក្នុងការលង
ទេបូអី?

២០ ឥឡូវនេះ អំពីការណ៍នេះហើយដែលអ្នកត្រូវវិនិច្ឆ័យ។ មើលចុះ
ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នៅដៃនេះក៏ដូចជានៅដៃនោះដែរ ហើយការណ៍
នោះនឹងកើតមានឡើងដល់មនុស្សគ្រប់រូប ស្របតាមកិច្ចការរបស់
ខ្លួន។

២១ ហើយឥឡូវនេះ ដូចខ្ញុំបាននិយាយអំពីសេចក្តីជំនឿ — សេចក្តី
ជំនឿគឺពុំមែនជាតម្រិះដ៏ឥតខ្ចោះនូវអ្វីៗទាំងឡាយនោះទេ ហេតុ
ដូច្នោះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីជំនឿ នោះអ្នករាល់
គ្នាសង្ឃឹមទៅលើអ្វីៗដែលមើលមិនឃើញ ហើយដែលពិត។

២២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យ
អ្នកចងចាំថា ព្រះទ្រង់ប្រកបដោយសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់អស់
អ្នកណា ដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់មានព្រះ
ហឫទ័យជាដំបូងបំផុតថា អ្នករាល់គ្នាគួរតែជឿ មែនហើយ គឺជឿ
ដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ ទ្រង់រំលែកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដល់មនុស្ស
ដោយពួកទេវតា មែនហើយ មិនត្រឹមតែដល់ពួកបុរសទេ តែដល់ពួក
ស្រ្តីផងដែរ។ ឥឡូវនេះ នេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ កូនក្មេងតូចៗក៏
បានទទួលនូវព្រះបន្ទូលទាំងឡាយជាច្រើនដងដែរ ដែលមានពេល
ខ្លះ បានធ្វើឲ្យអ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកចេះដឹងជ្រប់មុខ។

២៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ដោយអ្នក
ចង់ដឹងពីខ្ញុំថា តើអ្នកត្រូវធ្វើអ្វី ពីព្រោះអ្នកមានទុក្ខវេទនា ហើយត្រូវ
គេបណ្តេញចេញ — ឥឡូវនេះ ខ្ញុំពុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា ខ្ញុំ
ចង់ថ្កោលទោសអ្នកឡើយ គ្យតែខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយតាមអ្វីដែលពិត—

Therefore, blessed are they who humble them-
selves without being compelled to be humble; or
rather, in other words, blessed is he that believeth in
the word of God, and is baptized without stubborn-
ness of heart, yea, without being brought to know
the word, or even compelled to know, before they
will believe.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show
unto us a sign from heaven, then we shall know of a
surety; then we shall believe.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you,
Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause
to believe, for he knoweth it.

And now, how much more cursed is he that
knoweth the will of God and doeth it not, than he
that only believeth, or only hath cause to believe, and
falleth into transgression?

Now of this thing ye must judge. Behold, I say
unto you, that it is on the one hand even as it is on
the other; and it shall be unto every man according
to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to
have a perfect knowledge of things; therefore if ye
have faith ye hope for things which are not seen,
which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that
ye should remember, that God is merciful unto all
who believe on his name; therefore he desireth, in
the first place, that ye should believe, yea, even on
his word.

And now, he imparteth his word by angels unto
men, yea, not only men but women also. Now this is
not all; little children do have words given unto them
many times, which confound the wise and the
learned.

And now, my beloved brethren, as ye have desired
to know of me what ye shall do because ye are af-
flicted and cast out—now I do not desire that ye
should suppose that I mean to judge you only ac-
cording to that which is true—

២៥ ព្រោះពុំមែនខ្ញុំចង់និយាយថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវគេបង្ខំឲ្យបន្ទាបខ្លួន នោះទេ ហើយខ្ញុំជឿជាក់ថា មានអ្នកខ្លះនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ចង់បន្ទាបខ្លួន ទោះជានៅក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ។

២៦ ឥឡូវនេះ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយអំពីសេចក្តីជំនឿ— ថាវាពុំ មែនជាគម្រិះដ៏ឥតខ្ចោះនោះទេ — គឺដូចគ្នានឹងពាក្យសម្តីរបស់ខ្ញុំ ដែរ។ អ្នករាល់គ្នាពុំអាចដឹងនូវភាពពិតប្រាកដនៃពាក្យទាំងនោះជា ដំបូងដល់ភាពឥតខ្ចោះបានឡើយ ក៏ដូចគ្នានឹងសេចក្តីជំនឿ ថាជា គម្រិះដ៏ឥតខ្ចោះនោះដែរ។

២៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាចង់ភ្ញាក់ឡើង ហើយដាស់ សមត្ថភាពទាំងឡាយរបស់ខ្លួន គឺដើម្បីធ្វើការពិសោធន៍ដល់ពាក្យ សម្តីរបស់ខ្ញុំ ហើយអនុវត្តសេចក្តីជំនឿមួយតូច មែនហើយ គឺបើ សិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំអាចធ្វើអ្វីក៏ដោយ ក្រៅពីការចង់ជឿ នោះសូម ឲ្យចំណង់នេះមាននៅក្នុងខ្លួនអ្នក គឺរហូតដល់អ្នកអាចទុកកន្លែង មួយ សម្រាប់ពាក្យសម្តីរបស់ខ្ញុំមួយចុះ។

២៨ ឥឡូវនេះ យើងនឹងប្រៀបធៀបព្រះបន្ទូលទៅនឹងគ្រាប់ពូជមួយ គ្រាប់។ ឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាទុកកន្លែងមួយ សម្រាប់ឲ្យ គ្រាប់ពូជនោះអាចដុះនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក មើលចុះ បើសិនជាគ្រាប់ ពូជនោះជាគ្រាប់ពិត ឬជាគ្រាប់ល្អ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំបោះវា ចោលដោយការឥតជំនឿរបស់អ្នក ដែលធ្វើឲ្យអ្នករឹងទទឹងនឹងព្រះ វិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ទេ មើលចុះ គ្រាប់ពូជនោះនឹងចាប់ផ្តើមរីក ឡើងនៅក្នុងទ្រូងរបស់អ្នក ហើយនៅពេលអ្នកចាប់អារម្មណ៍ថា គ្រាប់នោះរីកឡើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយដោយខ្លួនឯងថា នេះច្បាស់ជាគ្រាប់ពូជល្អ ឬក៏ព្រះបន្ទូលនោះល្អ ព្រោះវាចាប់ផ្តើម ពង្រីកព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ មែនហើយ វាចាប់ផ្តើមបំភ្លឺយោបល់របស់ខ្ញុំ មែនហើយ វាចាប់ផ្តើមមានរសជាតិឆ្ងាញ់ចំពោះខ្ញុំ។

២៩ ឥឡូវនេះ មើលចុះ តើការណ៍នេះពុំពង្រីកសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក ទេឬអី? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ការណ៍នេះពង្រីកសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក មែន ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែវាពុំបានដុះដាលឡើងឲ្យទៅ ជាគម្រិះដ៏ឥតខ្ចោះនោះដែរ។

៣០ ប៉ុន្តែមើលចុះ នៅពេលគ្រាប់ពូជនោះរីក និងពន្លក ហើយចាប់ ផ្តើមដុះ ពេលនោះ អ្នកត្រូវនិយាយថា គ្រាប់ពូជនោះល្អ គួរតែមើល ចុះ វាបានរីកឡើង និងពន្លក ហើយចាប់ផ្តើមដុះ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ តើការណ៍នេះពុំពង្រឹងសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកទេឬអី? មែន ហើយ វានឹងពង្រឹងសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក គួរតែអ្នករាល់គ្នានឹង និយាយថា ខ្ញុំដឹងថា គ្រាប់ពូជនេះល្អ គួរតែមើលចុះ វាពន្លកឡើង ហើយក៏ចាប់ផ្តើមដុះ។

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

៣១ ឥឡូវនេះ មើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នាដឹងជាប្រាកដថា នេះជាគ្រាប់ល្អ ឬ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា មែនហើយ គួរតែគ្រាប់នីមួយៗ តែងតែនាំមក នូវដើមឈើមួយពីពូជនោះ។

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

៣២ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាគ្រាប់មួយដុះ គ្រាប់នោះល្អ ប៉ុន្តែបើវា ពុំដុះទេ មើលចុះ គឺជាគ្រាប់ពុំល្អវិញ ហេតុដូច្នេះហើយ វានឹងត្រូវគេ បោះចោល។

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

៣៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានសាកល្បងធ្វើ ការពិសោធន៍ ហើយបានដាំគ្រាប់ពូជ ហើយវាបានរីកឡើង និង ពន្លក ហើយចាប់ផ្តើមដុះ នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវដឹងថា គ្រាប់ពូជនោះ ល្អ។

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

៣៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ តើតម្រិះរបស់អ្នកបានឥតខ្ចោះឬ? មែន ហើយ តម្រិះរបស់អ្នកបានឥតខ្ចោះចំពោះរឿងនេះ ឯសេចក្តីជំនឿ របស់អ្នកសម្លឹងនៅស្ងៀម ការណ៍នេះក៏ដោយ សារតែអ្នកដឹង គួរតែ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា ព្រះបន្ទូលបានពង្រីកព្រលឹងរបស់អ្នក ហើយអ្នក រាល់គ្នា ក៏ដឹងថា វាបានពន្លកឡើង ឯយោបល់របស់អ្នកក៏បានភ្លឺ ឡើង ហើយគំនិតរបស់អ្នក ក៏ចាប់ផ្តើមរីកឡើង។

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

៣៥ ឱបើដូច្នោះ តើការណ៍នេះពុំមែនពិតទេឬអី? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា មែនហើយ ពីព្រោះនេះជានិរន្តរ៍ ហើយអ្វីក៏ដោយ ដែលជានិរន្តរ៍ល្អ ពី ព្រោះវាអាចញែកចេញបាន ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នកត្រូវដឹងថាវាល្អ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានភ្នក់នូវពន្លឺនេះ តើ តម្រិះរបស់អ្នកបានឥតខ្ចោះហើយឬ?

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

៣៦ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទេ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ពុំត្រូវទុក សេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួនមួយអន្លើឡើយ គួរតែអ្នករាល់គ្នាទើបតែអនុវត្ត សេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួន ដើម្បីដាំគ្រាប់ពូជប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីអ្នករាល់គ្នា អាចសាកធ្វើការពិសោធន៍ឲ្យដឹងថា តើគ្រាប់ពូជនោះល្អឬទេ។

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

៣៧ ហើយមើលចុះ នៅពេលដើមចាប់ផ្តើមដុះឡើង នោះអ្នករាល់គ្នា នឹងនិយាយថា ៖ ចូរយើងថែទាំវាដោយថ្នាក់ថ្នម ដើម្បីវាអាចដុះ ឬស ដើម្បីវាអាចដុះឡើង ហើយនឹងផ្តល់ផ្លែផ្កាដល់យើង។ ហើយ ឥឡូវនេះ មើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាថែទាំវាដោយថ្នាក់ថ្នម នោះ វានឹងចាក់ឬសដុះឡើង ហើយនឹងផ្តល់ផ្លែផ្កា។

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

៣៨ ប៉ុន្តែ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបោះបង់ដើមនោះ ហើយពុំបានគិត ដល់ការថែទាំវា មើលចុះ វានឹងពុំចាក់ឬសទេ ហើយកាលណាកម្ដៅ ថ្ងៃមកដល់ នោះនឹងដុតរលាយវាទៅវិញ ពីព្រោះវាគ្មានឬស វានឹង ក្រៀមស្ងួតទៅ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដកវាឡើង ហើយបោះវា ចោលទៅ។

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorcheth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

៣៩ ឥឡូវនេះ នេះពុំមែនមកពីគ្រាប់ពុំល្អទេ ហើយក៏ពុំមែនមកពីផ្លែ នោះពុំគួរឲ្យប្រាថ្នាដែរ ប៉ុន្តែមកពីដីរបស់អ្នកឥតជីជាតិ ហើយមកពី អ្នករាល់គ្នាពុំថែទាំដើមនោះ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នកពុំអាចបានទទួល ផ្លែឈើនោះឡើយ។

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

៤០ ម៉្លោះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំថែទាំព្រះបន្ទូល ពុំទន្ទឹងចាំ ដោយភ្នែកនៃសេចក្តីជំនឿ ដល់ផលនៃព្រះបន្ទូលនោះទេ នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងពុំអាចបេះផ្លែនៃដើមជីវិតបានឡើយ។

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

៤១ ប៉ុន្តែ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាថែទាំព្រះបន្ទូល មែនហើយ ថែទាំដើម នៅពេលវាចាប់ផ្តើមដុះ ដោយសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក ដោយសេចក្តី ព្យាយាមដ៏ខ្លាំងក្លា និងដោយសេចក្តីអត់ធ្មត់ ហើយទន្ទឹងចាំផ្លែឈើ នោះ នោះវានឹងចាក់ឫស ហើយមើលចុះ វានឹងក្លាយទៅជាដើម មួយ ពន្លកឡើងជាជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច។

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

៤២ ហើយដោយសារសេចក្តីព្យាយាមរបស់អ្នក និងសេចក្តីជំនឿ របស់អ្នក និងសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់អ្នកទៅលើព្រះបន្ទូល ដោយថែ ទាំព្រះបន្ទូលនោះ ដើម្បីឲ្យវាចាក់ឫសនៅក្នុងខ្លួនអ្នក មើលចុះ នៅ មិនយូរមិនឆាប់ អ្នករាល់គ្នានឹងបេះបានផ្លែឈើនោះ ដែលពិសេស បំផុត ដែលផ្តុំជាងអ្វីៗដែលផ្តុំទាំងអស់ ហើយដែលសជាងអ្វី ៗដែលសទាំងអស់ មែនហើយ ហើយសុទ្ធជាងអ្វីៗដែលសុទ្ធទាំង អស់ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានផ្លែនេះ រហូតដល់អ្នករាល់គ្នា បានផ្អែកឆ្លង ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាឃ្នាន ហើយកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នា ស្រេកទៀតឡើយ។

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

៤៣ នៅពេលនោះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ អ្នករាល់គ្នានឹង ច្រូតកាត់នូវរង្វាន់នៃសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក និងសេចក្តីព្យាយាម របស់អ្នក និងសេចក្តីអត់ធ្មត់ និងសេចក្តីអត់ធ្មត់ ដោយរង់ចាំឲ្យដើម ផ្តល់ផ្លែផ្តាដល់អ្នក។

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

អាណម៉ា 33

- ១ ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីអាណម៉ាបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះ គេបានចាត់ឲ្យមនុស្សមកជួបនឹងលោក ដោយចង់ដឹងថា តើគេត្រូវ ជឿព្រះមួយអង្គ ដើម្បីគេអាចបាននូវផល ដែលលោកបាននិយាយ ឬគេត្រូវបណ្តុះគ្រាប់ ឬព្រះបន្ទូលដែលលោកបាននិយាយមកនោះ យ៉ាងណា គឺលោកបាននិយាយថា ត្រូវដាំនៅក្នុងចិត្តរបស់គេ ឬគេ ត្រូវចាប់ផ្តើមអនុវត្តសេចក្តីជំនឿរបស់គេដោយរបៀបណា។
- ២ ហើយអាណម៉ាបាននិយាយទៅគេថា ៖ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបាន និយាយថា អ្នកមិនអាចថ្វាយបង្គំដល់ព្រះរបស់អ្នក ពីព្រោះអ្នករាល់ គ្នា ត្រូវគេបណ្តេញចេញពីសាលាប្រជុំទាំងឡាយរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នកគិតស្មានថា អ្នករាល់គ្នា អាចថ្វាយ បង្គំព្រះ នោះអ្នករាល់គ្នាគិតខុសយ៉ាងធំ ហើយអ្នករាល់ គ្នាគួរតែពិចារណាមើលបទគម្ពីរទាំងឡាយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា គិតស្មានថា បទគម្ពីរទាំងឡាយត្រូវបានបង្រៀនដល់អ្នកយ៉ាងនេះ នោះអ្នកពុំយល់បទគម្ពីរទេ។
- ៣ តើអ្នករាល់គ្នាចាំបានទេ ដែលធ្លាប់បានអានអំពីពាក្យដែលលោក ស៊ីណូស ដែលជាព្យាករណ៍ដើម បាននិយាយអំពីការអធិស្ឋាន ឬ ការថ្វាយបង្គំ?
- ៤ ត្បិតលោកបានទូលថា ៖ ឱព្រះអង្គអើយ ព្រះអង្គប្រកបដោយ សេចក្តីមេត្តាករុណា ព្រោះព្រះអង្គបានឮពាក្យអធិស្ឋានរបស់ ទូលបង្គំ ទាំងកាលដែលទូលបង្គំនៅក្នុងទីរហោស្ថាននៅឡើយ ព្រះ ពរ ព្រះអង្គប្រកបដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា កាលដែលទូលបង្គំ អធិស្ឋានអំពីពួកជន ដែលជាពួកខ្មាំងសត្រូវនៃទូលបង្គំ ហើយព្រះ អង្គបានធ្វើឲ្យគេត្រឡប់មករកទូលបង្គំវិញ។
- ៥ ព្រះពរ ឱព្រះអង្គអើយ ហើយព្រះអង្គបានមេត្តាករុណាដល់ ទូលបង្គំ កាលដែលទូលបង្គំបានអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ នៅឯចម្ការ របស់ទូលបង្គំ កាលទូលបង្គំបានអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ នៅក្នុងការ អធិស្ឋានរបស់ទូលបង្គំ នោះព្រះអង្គបានឮទូលបង្គំ។
- ៦ ហើយមួយទៀត ឱព្រះអង្គអើយ កាលដែលទូលបង្គំបានត្រឡប់ ទៅផ្ទះទូលបង្គំវិញ ព្រះអង្គបានឮពាក្យអធិស្ឋានរបស់ទូលបង្គំ។
- ៧ ហើយកាលដែលទូលបង្គំបានចូលក្នុងបន្ទប់របស់ទូលបង្គំ ឱព្រះ អម្ចាស់អើយ ហើយទូលបង្គំបានអធិស្ឋានដល់ព្រះអង្គ នោះព្រះអង្គ បានឮទូលបង្គំ។
- ៨ ព្រះពរ ព្រះអង្គមេត្តាករុណាដល់កូនចៅរបស់ព្រះអង្គ កាលណា គេអំពាវនាវរកព្រះអង្គ ដើម្បីឲ្យទ្រង់ឮ ហើយមិនមែនឲ្យមនុស្សឮ ទេ ហើយព្រះអង្គនឹងឮពួកគេ។

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

៩ ព្រះពរ ឱព្រះអង្គអើយ ព្រះអង្គបានមេត្តាករុណាដល់ទូលបង្គំ ហើយបានឮពាក្យអំពាវនាវរបស់ទូលបង្គំនៅកណ្តាលក្រុមជំនុំ របស់ទ្រង់។

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

១០ ព្រះពរ ព្រះអង្គក៏បានឮទូលបង្គំ កាលដែលទូលបង្គំត្រូវពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់ទូលបង្គំបណ្តេញចេញហើយស្អប់ ព្រះពរ ព្រះអង្គ បានឮពាក្យអំពាវនាវរបស់ទូលបង្គំ ហើយបានខឹងនឹងពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់ទូលបង្គំ ហើយព្រះអង្គបានយាងទៅពិនិត្យពិច័យ ពួកគេនៅក្នុងព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់ ដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាង ឆាប់រហ័ស។

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

១១ ហើយព្រះអង្គបានឮទូលបង្គំ ដោយសារសេចក្តីទុក្ខវេទនាទាំង ឡាយរបស់ទូលបង្គំ និងចិត្តស្មោះរបស់ទូលបង្គំ ហើយគឺដោយសារ ព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ទើបទ្រង់បានមេត្តាករុណាដល់ទូលបង្គំ យ៉ាងនេះ ហេតុដូច្នេះហើយ ទូលបង្គំនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គនូវ គ្រប់ សេចក្តីទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់ទូលបង្គំ ព្រោះនៅក្នុងព្រះ អង្គ គឺជាសេចក្តីអំណររបស់ទូលបង្គំ ព្រោះព្រះអង្គបានបង្វែរ សេចក្តីជំនុំជំរះចេញពីទូលបង្គំ ដោយសារព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ អង្គ។

And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.

១២ ហើយឥឡូវនេះ អាណម៉ាបាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ តើអ្នករាល់ គ្នាជឿបទគម្ពីរទាំងនោះ ដែលបានសរសេរដោយមនុស្សជំនាន់ ដើមឬទេ?

And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?

១៣ មើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាជឿ នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវជឿនូវអ្វីៗ ដែលលោកស៊ីណាបាននិយាយ ត្បិតមើលចុះ លោកបាននិយាយ ថា ៖ ព្រះអង្គបានបង្វែរសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ព្រះអង្គចេញ ដោយ សារព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ។

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.

១៤ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមសួរ ថា តើអ្នករាល់គ្នាបានអានបទគម្ពីរទាំងនោះឬនៅ? បើសិនជាអ្នក បានអានហើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃ ព្រះ?

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?

១៥ ព្រោះបទគម្ពីរពុំបានចែងថា មានតែលោកស៊ីណាម្នាក់ទេ ដែល បាននិយាយអំពីការណ៍ទាំងនេះ តែលោកស៊ីណាក៏ដង ក៏បាន និយាយអំពីការណ៍ទាំងនេះដែរ —

For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—

១៦ ត្បិតមើលចុះ លោកបានទូលថា ៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គ ខឹងនឹងប្រជាជននេះ ព្រោះគេមិនយល់ពីសេចក្តីមេត្តាករុណាទាំង ឡាយរបស់ព្រះអង្គ ដែលព្រះអង្គបានប្រទានដល់គេ ដោយសារ ព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ។

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ អ្នករាល់គ្នា ឃើញថា ព្យាករណ៍ជំនាន់ដើមទីពីរ បានធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះ ហើយដោយមកពីប្រជាជនមិនយល់ពាក្យពេចន៍របស់ លោក ទើបគេចោលថ្មលើលោកដល់ស្លាប់។

And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

១៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ នេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ ពុំមែនមានតែអ្នកទាំងនេះទេ ដែលបាននិយាយអំពីព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

១៩ មើលចុះ លោកម៉ូសេក៏បាននិយាយដល់ទ្រង់ដែរ មែនហើយ ហើយមើលចុះ និមិត្តរូបមួយបានត្រូវលើកឡើងនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកណាដែលសម្លឹងមើលនិមិត្តរូបនោះនឹងអាចរស់នៅ។ ហើយមនុស្សជាច្រើនបានសម្លឹងមើល ហើយបានរស់នៅ។

២០ ប៉ុន្តែមានមនុស្សភាគតិច ដែលយល់ន័យអំពីការណ៍ទាំងនោះ ហើយនេះក៏មកពីភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេ។ ប៉ុន្តែមានមនុស្សជាច្រើនដែលរឹងរូសខ្លាំងពេក រហូតដល់គេមិនសម្លឹងមើល ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបគេវិនាសទៅ។ ឥឡូវនេះ ឯហេតុដែលគេមិនព្រមសម្លឹងមើលនោះ គឺមកពីពួកគេមិនជឿថាវានឹងព្យាបាលគេឲ្យជាឡើយ។

២១ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាអាចបានជា ដោយគ្រាន់តែចោលភ្នែកមើល ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានជា តើអ្នករាល់គ្នាមិនមើលយ៉ាងឆាប់ទេឬអី ឬក៏អ្នករាល់គ្នាបែរជាធ្វើចិត្តរឹងរូសក្នុងការឥតជំនឿ ហើយខ្ជិលច្រអូស រហូតដល់អ្នករាល់គ្នា មិនព្រមចោលភ្នែកមើល ដោយទុកឲ្យខ្លួនវិនាសទៅវិញឬ?

២២ បើដូច្នោះ សេចក្តីវេទនានឹងកើតឡើងដល់អ្នក ប៉ុន្តែ បើមិនដូច្នោះទេ លំដាប់នោះ ចូរអ្នកចោលភ្នែកមើល ហើយចាប់ផ្តើមជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះចុះ ថាទ្រង់នឹងយាងមកប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់ ហើយថាទ្រង់នឹងរងទុក្ខ ហើយសុគត ដើម្បីធ្វើឲ្យគ្មាននឹងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ហើយថាទ្រង់នឹងមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ដែលនឹងនាំមកនូវជំណើររស់ឡើងវិញ ថាមនុស្សទាំងអស់នឹងឈរនៅចំពោះទ្រង់ ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ហើយជាថ្ងៃជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាបណ្តុះពាក្យនេះ នៅក្នុងចិត្តអ្នក ហើយនៅពេលពាក្យនេះចាប់ផ្តើមរីកឡើង ចូរថែទាំវាដោយសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក។ ហើយមើលចុះ វានឹងបានទៅជាដើមមួយ ដោយលូតលាស់ឡើងនៅក្នុងខ្លួនអ្នក ដល់ជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ ហើយបន្ទាប់មក សូមព្រះទ្រង់សម្រាលបន្ទុករបស់អ្នក តាមរយៈសេចក្តីអំណរនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់។ ហើយការណ៍អស់ទាំងនេះ អ្នករាល់គ្នាអាចធ្វើបាន បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាចង់ធ្វើ។ អាម៉ែន។

But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

អាណម៉ា 34

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអាណម៉ា បាននិយាយនូវពាក្យទាំងនេះទៅកាន់ពួកគេហើយ នោះលោក អង្គុយចុះទៅលើដី ឯអាមូលេកក៏ក្រោកឈរឡើង ហើយបានចាប់ ផ្ដើមបង្រៀនពួកគេថា ៖
- ២ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំយល់ថា អ្នករាល់គ្នាពុំអាច នឹងស្គាល់អំពីរឿងទាំងឡាយដែលបាននិយាយ អំពីការយាងមក នៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលបានបង្រៀនដល់យើងថា ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ មែនហើយ ខ្ញុំដឹងថា រឿងទាំងនេះត្រូវបានបង្រៀនដល់អ្នកយ៉ាង បរិបូរ មុនពេលអ្នកបែកចេញពីពួកយើងទៅ។
- ៣ ហើយដោយអ្នករាល់គ្នា បានសូររបងជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំថា សូមឲ្យលោកប្រាប់ដល់អ្នកថា តើអ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើអ្វី ដោយព្រោះ សេចក្ដីទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់អ្នក ហើយលោកបាននិយាយទៅ កាន់អ្នកខ្លះៗ ដើម្បីរៀបចំចិត្តគំនិតរបស់អ្នក មែនហើយ ហើយ លោកបានទូន្មានអ្នករាល់គ្នាឲ្យមានសេចក្ដីជំនឿ និងសេចក្ដី អត់ធន់ —
- ៤ មែនហើយ ទាំងទូន្មានអ្នករាល់គ្នាឲ្យមានសេចក្ដីជំនឿដ៏ច្រើន រហូតដល់បណ្ដុះព្រះបន្ទូល នៅក្នុងដួងចិត្តអ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា អាចពិសោធនូវការល្អនោះ។
- ៥ ហើយយើងបានឃើញថា សំនួរដ៏មហិមាដែលនៅក្នុងចិត្តអ្នក នោះ គឺតើព្រះបន្ទូលនោះ នៅក្នុងព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ ឬក៏នឹងគ្មាន ព្រះគ្រីស្ទទេ។
- ៦ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានឃើញថា បងរបស់ខ្ញុំបានបញ្ជាក់ដល់បង ប្អូនជាច្រើនលើកហើយ ថាពាក្យនោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទចំពោះ សេចក្ដីសង្គ្រោះ។
- ៧ បងខ្ញុំបានដកស្រង់ពាក្យពេចន៍របស់លោកស៊ីណូស ថាសេចក្ដី សង្គ្រោះនឹងបានមកតាមរយៈព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយបាន ដកស្រង់ពាក្យពេចន៍របស់លោកស៊ីណូស ព្រមទាំងបានលើកយក លោកម៉ូសេមកនិយាយដែរ ដើម្បីបញ្ជាក់ថារឿងទាំងនេះពិត។
- ៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នករាល់គ្នាដោយ ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ថា រឿងទាំងនោះពិត។ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំ ដឹងថាព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមកក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ដើម្បី ទទួលយកនូវអំពើលំហែងទាំងឡាយនៃប្រជាសម្រុះរបស់ទ្រង់ ហើយ ថា ទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យធូរនឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក ព្រោះ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

៩ ព្រោះជាការចាំបាច់ត្រូវតែមានដង្ហាយធួនមួយកើតឡើង ត្បិតស្របតាមផែនការដ៏មហិមាណៃព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច នោះត្រូវតែមានដង្ហាយធួនមួយកើតឡើង បើពុំនោះសោតទេ មនុស្សលោកទាំងអស់នឹងពុំអាចចៀសផុតពីសេចក្តីវិនាសបានឡើយ មែនហើយ មនុស្សទាំងអស់មានចិត្តរឹងរូស មែនហើយ មនុស្សទាំងអស់បានធ្លាក់ ហើយរង្វេង ហើយត្រូវតែវិនាស លើកលែងតែតាមរយៈដង្ហាយធួន ជាការចាំបាច់ត្រូវកើតឡើង។

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

១០ ព្រោះជាការចាំបាច់ ត្រូវតែមានការបូជាមួយដ៏មហិមា និងចុងក្រោយបង្អស់ មែនហើយ ពុំមែនជាការបូជារបស់មនុស្ស ឬក៏របស់សត្វទេ ឬក៏របស់សត្វស្លាបណាដែល ព្រោះវាពុំមែនជាការបូជានៃមនុស្សទេ ប៉ុន្តែត្រូវមានការបូជាមួយដ៏និរន្តរ៍ និងអស់កល្បជានិច្ច។

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

១១ ឥឡូវនេះ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់ អាចបូជាលោហិតរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ដែលនឹងធ្វើឲ្យធួននឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃជនដទៃបានឡើយ។ ឥឡូវនេះ បើសិនជាជនណាម្នាក់ធ្វើហេតុមនុស្ស មើលចុះ តើច្បាប់របស់យើងដែលត្រឹមត្រូវ នឹងយកជីវិតរបស់បងប្អូនជននោះជំនួសឬ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ៖ ទេ។

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

១២ ប៉ុន្តែច្បាប់បានទាមទារនូវជីវិតនៃជន ដែលបានធ្វើហេតុវិញ ហេតុដូច្នោះហើយ ពុំអាចមានអ្វីក្រៅពីដង្ហាយធួនមួយដ៏និរន្តរ៍ ទើបអាចគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ធ្វើឲ្យធួននឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោកនេះបាន។

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

១៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ជាការចាំបាច់ ត្រូវតែមានការបូជាមួយដ៏មហិមា និងចុងក្រោយបង្អស់ ហើយលំដាប់នោះ នឹងមាន ឬក៏ជាការចាំបាច់ត្រូវតែមានការលប់កំចាយឈាម លំដាប់នោះ ទើបក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេត្រូវបានបំពេញ មែនហើយ ទាំងអស់ត្រូវបានបំពេញ គឺគ្រប់ព័ន្ធនៃ និងក្បួន ហើយនឹងពុំមានអ្វីត្រូវកន្លងផុតឡើយ។

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

១៤ ហើយមើលចុះ នេះគឺន័យទាំងស្រុងរបស់ក្រឹត្យវិន័យ ចំណុចនីមួយៗតែងចង្អុលទៅការបូជាដ៏មហិមា និងចុងក្រោយបង្អស់ ឯការបូជាដ៏មហិមា និងចុងក្រោយបង្អស់នោះ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែនហើយ គឺនិរន្តរ៍ និងអស់កល្បជានិច្ច។

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

១៥ ម៉្លោះហើយ ទ្រង់នឹងនាំមកនូវសេចក្តីសង្គ្រោះ ដល់អស់អ្នកណាដែលនឹងជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ នេះគឺជាគោលបំណងនៃការបូជាចុងក្រោយបង្អស់នេះឯង ដើម្បីនាំមកនូវចិត្តក្តួលមេត្តាដែលមានអំណាចលើសេចក្តីយុត្តិធម៌ ដើម្បីនឹងនាំមកនូវមធ្យោបាយទាំងឡាយដល់មនុស្ស ដើម្បីឲ្យគេមានសេចក្តីជំនឿចំពោះការប្រែចិត្ត។

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

១៦ ម៉្លោះហើយ សេចក្តីមេត្តាករុណាអាចធ្វើឲ្យស្តាប់ស្តល់ដល់ការ
ទាមទារនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ ហើយឱបក្រសោបពួកគេនៅក្នុងដៃនៃ
សេចក្តីសុខ នៅពេលដែលអ្នកនោះពុំអនុវត្តសេចក្តីជំនឿចំពោះការ
ប្រែចិត្ត នោះត្រូវលាតត្រដាងនៅក្នុងច្បាប់ទាំងមូល ចំពោះការ
ទាមទារនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ ហេតុដូច្នោះហើយ មានតែដល់អ្នកណា
ដែលមានសេចក្តីជំនឿ ចំពោះការប្រែចិត្ត ទើបនាំមកនូវផែនការនៃ
សេចក្តីប្រោសលោះដ៏មហិមា និងអស់កល្បជានិច្ចបាន។

១៧ ហេតុដូច្នោះហើយ សូមព្រះប្រទានដល់អ្នក ឱបបង្កូនទាំងឡាយ
របស់ខ្ញុំអើយ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចចាប់ផ្តើមអនុវត្តសេចក្តីជំនឿ
ចំពោះការប្រែចិត្ត ដើម្បីឲ្យអ្នកចាប់ផ្តើមអំពាវនាវដល់ព្រះនាមដ៏
បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់អ្នក
រាល់គ្នា

១៨ មែនហើយ ចូរអំពាវនាវដល់សេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ចុះ
ព្រោះទ្រង់មានប្ញទ្ធិនឹងសង្គ្រោះ។

១៩ មែនហើយ ចូរបន្ទាបខ្លួន ហើយអធិស្ឋានជានិច្ចដល់ទ្រង់។

២០ ចូរអំពាវនាវដល់ទ្រង់ នៅពេលអ្នករាល់គ្នានៅឯវាលស្រែរបស់
អ្នក មែនហើយ អំពាវនាវសម្រាប់ហ្វូងចៀមរបស់អ្នក។

២១ ចូរអំពាវនាវដល់ទ្រង់នៅក្នុងផ្ទះសំបែងរបស់អ្នក មែនហើយ
សម្រាប់មនុស្សក្នុងគ្រួសារអ្នកទាំងអស់ ទាំងពេលព្រឹក ថ្ងៃត្រង់ និង
ពេលល្ងាច។

២២ មែនហើយ ចូរអំពាវនាវដល់ទ្រង់ ដើម្បីតតាំងនឹងអំណាចនៃពួក
ខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នក។

២៣ មែនហើយ ចូរអំពាវនាវដល់ទ្រង់ ដើម្បីតតាំងនឹងអារក្ស ដែលជា
ខ្មាំងសត្រូវនៃគ្រប់ទាំងសេចក្តីសុចរិត។

២៤ ចូរអំពាវនាវដល់ទ្រង់ សម្រាប់ដំណាំនៅក្នុងចម្ការរបស់អ្នក
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានចម្រើនឡើងដោយសារនោះ។

២៥ ចូរអំពាវនាវសម្រាប់ហ្វូងចៀម នៅឯវាលស្រែរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យ
វាអាចកើនឡើង។

២៦ ប៉ុន្តែនេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ អ្នករាល់គ្នាត្រូវបញ្ជាក់បញ្ចេញ
ព្រលឹងរបស់ខ្លួននៅក្នុងបន្ទប់របស់អ្នក និងនៅក្នុងទីសម្ងាត់របស់
អ្នក និងនៅក្នុងទីហោស្ថានរបស់អ្នក។

២៧ មែនហើយ ហើយនៅពេលអ្នករាល់គ្នាពុំអំពាវនាវដល់ព្រះ
អម្ចាស់ ចូរអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តពោរពេញដោយការអធិស្ឋានដល់
ទ្រង់ជានិច្ច ដើម្បីសុខុមាលភាពរបស់អ្នក និងដើម្បីសុខុមាលភាព
ដល់ជនទាំងឡាយ ដែលនៅជុំវិញអ្នកផង។

And thus mercy can satisfy the demands of justice,
and encircles them in the arms of safety, while he
that exercises no faith unto repentance is exposed to
the whole law of the demands of justice; therefore
only unto him that has faith unto repentance is
brought about the great and eternal plan of redemp-
tion.

Therefore may God grant unto you, my brethren,
that ye may begin to exercise your faith unto repen-
tance, that ye begin to call upon his holy name, that
he would have mercy upon you;

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to
save.

Yea, humble yourselves, and continue in prayer
unto him.

Cry unto him when ye are in your fields, yea, over
all your flocks.

Cry unto him in your houses, yea, over all your
household, both morning, mid-day, and evening.

Yea, cry unto him against the power of your ene-
mies.

Yea, cry unto him against the devil, who is an en-
emy to all righteousness.

Cry unto him over the crops of your fields, that ye
may prosper in them.

Cry over the flocks of your fields, that they may in-
crease.

But this is not all; ye must pour out your souls in
your closets, and your secret places, and in your
wilderness.

Yea, and when you do not cry unto the Lord, let
your hearts be full, drawn out in prayer unto him
continually for your welfare, and also for the welfare
of those who are around you.

២៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នក សូមកុំគិតស្មានថា នេះគឺចប់សព្វគ្រប់ហើយនោះទេ ព្រោះបន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើនូវការណ៍ទាំងនេះសព្វគ្រប់ហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបែរចេញពីមនុស្សដែលខ្វះខាត និងមនុស្សដែល អាត្រាត ហើយពុំទៅសាកសួរដល់អ្នកដែលឈឺ និងអ្នកដែលមានទុក្ខវេទនា ហើយពុំចែករំលែកទ្រព្យរបស់ខ្លួន បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមាន ចូរចែកទៅដល់ជនដែលខ្វះខាត — ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំបានធ្វើនូវការណ៍ទាំងនេះទេ មើលចុះ ការអធិស្ឋានរបស់អ្នក គឺឥតប្រយោជន៍ទេ ហើយពុំនាំមកឲ្យអ្នកនូវផលអ្វីសោះ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ដូចជាពួកលាក់ពុត ដែលបដិសេធសេចក្តីជំនឿដែរ។

២៩ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំចាំថា ត្រូវមានចិត្តសប្បុរស អ្នករាល់គ្នាក៏ដូចជាកាកសំណល់ ដែលនឹងត្រូវចម្រាញ់ចោលទៅក្រៅ (ព្រោះគ្មានតម្លៃ) ហើយនឹងត្រូវមនុស្សជាន់ឈ្នីនៅក្រោមជើង។

៣០ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានទទួលនូវសាក្សីជាច្រើន ដោយបានឃើញថាបទគម្ពីរដ៏បរិសុទ្ធទាំងឡាយ បានធ្វើបន្ទាល់អំពីរឿងទាំងនេះនោះចូរអ្នករាល់គ្នាចេញមក ហើយបង្កើតផលដល់សេចក្តីប្រែចិត្តចុះ។

៣១ មែនហើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចេញមក ហើយចូរកុំធ្វើចិត្តរឹងរូសទៀតឡើយ គ្យតមើលចុះ ឥឡូវនេះគឺជាពេលវេលា និងថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់អ្នកហើយ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ហើយពុំធ្វើចិត្តរឹងរូសទេ រំពេចនោះ ផែនការនៃសេចក្តីប្រោសលោះដ៏មហិមានឹងបានមកដល់អ្នក។

៣២ គ្យតមើលចុះ ជីវិតនេះគឺជាពេលវេលាសម្រាប់ឲ្យមនុស្សប្រុងប្រៀបខ្លួនទៅជួបនឹងព្រះ មែនហើយ មើលចុះ ពេលវេលានៃជីវិតនេះ គឺជាពេលវេលាសម្រាប់ឲ្យមនុស្សប្រព្រឹត្តការងារទាំងឡាយរបស់ខ្លួន។

៣៣ ហើយឥឡូវនេះ ដូចដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីមុនមក ដោយអ្នករាល់គ្នាមានសាក្សីជាច្រើន ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសូមអង្វរដល់អ្នកថា ចូរអ្នករាល់គ្នាកុំបង្អង់នូវពេលវេលាចំពោះការប្រែចិត្តទុកដល់ទីអវសាននោះឡើយ ព្រោះបន្ទាប់ពីពេលវេលានៃជីវិតនេះ ដែលបានប្រទានដល់យើង ដើម្បីប្រុងប្រៀបខ្លួនសម្រាប់ដល់ភាពដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច មើលចុះ បើសិនជាយើងពុំបានធ្វើល្អឡើង កាលនៅក្នុងជីវិតនេះទេ លំដាប់នោះ យប់នៃសេចក្តីងងឹតនឹងមកដល់ ហើយយើងនឹងពុំអាចប្រព្រឹត្តការងារអ្វីទៀត នៅក្នុងពេលនោះបានឡើយ។

And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.

Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.

And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.

Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.

For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

៣៤ អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនិយាយថា ចាំដល់ពេលណាអ្នករាល់គ្នា ធ្លាក់ទៅក្នុងវិបត្តិដ៏យង់យូងនោះហើយ ទើបនិយាយថា ខ្ញុំនឹងប្រែចិត្ត ថាខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅរកព្រះរបស់ខ្ញុំវិញទេ។ អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនិយាយយ៉ាងនេះទេ ព្រោះវិញ្ញាណដែលជាម្ចាស់រូបកាយរបស់អ្នក កាលអ្នករាល់គ្នាចេញពីជីវិតនេះហើយ គឺថាវិញ្ញាណដែលនោះ នឹងមានអំណាចធ្វើជាម្ចាស់រូបកាយរបស់អ្នក នៅក្នុងស្ថានដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនោះដែរ។

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

៣៥ គ្បិតមើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបង្អង់ថ្ងៃសម្រាប់ការប្រែចិត្តរបស់អ្នក រហូតដល់មរណកាល មើលចុះ អ្នករាល់គ្នានៅក្រោមអំណាចរបស់វិញ្ញាណនៃអារក្ស ហើយវានឹងភ្ជាប់វិញ្ញាណជាមួយនឹងវិញ្ញាណរបស់អ្នក ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ដកថយចេញពីអ្នក ហើយគ្មានកន្លែងនៅក្នុងអ្នកទៀតទេ ឯអារក្ស វានឹងមានអំណាចគ្រប់គ្រងលើអ្នក ហើយនេះគឺជាស្ថានភាពចុងក្រោយបំផុតនៃពួកទុច្ចរិត។

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

៣៦ ហើយខ្ញុំដឹងយ៉ាងនេះបាន ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ទ្រង់ពុំកង់នៅក្នុងព្រះវិហារណាដែលឥតបរិសុទ្ធឡើយ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងកង់នៅក្នុងចិត្តនៃពួកសុចរិតវិញ មែនហើយ ហើយទ្រង់ក៏មានព្រះបន្ទូលថា ពួកសុចរិតនឹងអង្គុយនៅក្នុងនគររបស់ទ្រង់ ដើម្បីនឹងពុំចេញទៅក្រៅទៀតឡើយ ប៉ុន្តែសំលៀកបំពាក់របស់គេ នឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យស តាមរយៈឈាមនៃកូនចៀម។

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

៣៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំមានបំណងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំនូវការណ៍ទាំងនេះ ហើយថាអ្នករាល់គ្នាត្រូវបង្ហើយសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្លួន ដោយកោតខ្លាចដល់ព្រះ ហើយថាអ្នករាល់គ្នាមិនគួរបដិសេធនូវការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទទៀតទេ។

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

៣៨ សូមអ្នករាល់គ្នាកុំទាស់ទល់នឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឡើយ ប៉ុន្តែសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលយកចុះ ហើយលើកដាក់លើខ្លួននូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ សូមអ្នកបន្ទាបខ្លួនឲ្យរាបដល់ធ្នូលីដី ហើយថ្វាយបង្គំព្រះ ទោះនៅទីណាដែលអ្នកនៅក្តី នៅក្នុងវិញ្ញាណ និងនៅក្នុងការពិត ហើយសូមអ្នករាល់គ្នារស់នៅក្នុងអំណរគុណជារៀងរាល់ថ្ងៃចំពោះសេចក្តីមេត្តាករុណា និងព្រះពរដ៏ច្រើន ដែលទ្រង់ប្រទានដល់អ្នក។

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

៣៩ មែនហើយ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នកដែរថា អ្នករាល់គ្នាគួរចាំយាមក្នុងការអធិស្ឋានជានិច្ច ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវដឹកនាំដោយការល្អៗទាំងឡាយនៃអារក្សឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យមានអំណាចមកលើអ្នក ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នា ធ្លាក់នៅក្រោម អំណាចគ្រប់គ្រងរបស់វា នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ឡើយ គ្បិតមើលចុះ វាគ្មានឲ្យរង្វាន់ល្អដល់អ្នកទេ។

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

៤០ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូម
ទូន្មានដល់អ្នកឲ្យមានចិត្តអត់ធន់ ហើយឲ្យរងនូវសេចក្តីទុក្ខវេទនា
គ្រប់បែបយ៉ាង ហើយសូមបងប្អូនកុំជេរប្រមាថដល់អស់អ្នកណា
ដែលបណ្តេញអ្នកចេញ ដោយព្រោះការទាល់ក្រដីហួសកម្រិត
ឡើយ ក្រែងអ្នករាល់គ្នាក្លាយទៅជាអ្នកមានបាបដូចពួកគេដែរ។

៤១ ប៉ុន្តែ សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តអត់ធន់ ហើយរងនូវសេចក្តីទុក្ខ
វេទនាទាំងនោះ ដោយមានសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងមាំមួនថា នៅថ្ងៃ
ណាមួយ អ្នករាល់គ្នានឹងបានសម្រាកពីគ្រប់អស់ទាំងសេចក្តីទុក្ខ
វេទនារបស់អ្នក។

And now my beloved brethren, I would exhort
you to have patience, and that ye bear with all man-
ner of afflictions; that ye do not revile against those
who do cast you out because of your exceeding
poverty, lest ye become sinners like unto them;

But that ye have patience, and bear with those af-
flictions, with a firm hope that ye shall one day rest
from all your afflictions.

អាណម៉ា 35

- ១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអាមូលេកបានបញ្ចប់នូវពាក្យទាំងនេះហើយ នោះពួកគេបានដកខ្លួនថយចេញពីហ្វូងមនុស្ស ហើយបានឆ្លងចូលទៅដែនដីយើសុន។
- ២ មែនហើយ ឯបងប្អូនឯទៀតក្រៅពីនេះ បន្ទាប់ពីបានផ្សាយព្រះបន្ទូលដល់ពួកសូរ៉ាហើយ ក៏បានឆ្លងមកឯដែនដីយើសុនដែរ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកសាសន៍សូរ៉ាមួយច្រើន បានប្រឹក្សាគ្នាអំពីព្រះបន្ទូលទាំងឡាយ ដែលបានផ្សាយប្រាប់គេ នោះពួកគេក៏ខឹងដោយព្រះព្រះបន្ទូលទាំងនោះ ត្បិតព្រះបន្ទូលទាំងនោះបានបំផ្លាញកលល្បិចរបស់គេ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេពុំព្រមស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលទាំងនោះឡើយ។
- ៤ ហើយពួកគេបានចាត់ឲ្យហៅ ហើយឲ្យប្រជាជនទាំងអស់ ទូទៅអស់ទាំងដែនដី ឲ្យមកជួបជុំគ្នា ហើយពិគ្រោះនឹងពួកគេអំពីព្រះបន្ទូលទាំងឡាយដែលបាននិយាយមក។
- ៥ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកត្រួតត្រារបស់គេ និងពួកសង្ឃរបស់គេ និងពួកគ្រូរបស់គេ ពុំបានឲ្យប្រជាជនដឹងអំពីបំណងរបស់គេឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានដឹងអំពីគំនិតនៃប្រជាជនទាំងអស់ដោយសម្ងាត់។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេបានដឹងអំពីគំនិតនៃប្រជាជនទាំងអស់ហើយ គឺអស់អ្នកណាដែលគាំទ្រព្រះបន្ទូល ដែលបានថ្លែងដោយអាណម៉ា និងបងប្អូនលោក នោះត្រូវគេបណ្តេញចេញពីដែនដី ហើយពួកគេមានចំនួនច្រើន ហើយពួកគេក៏ឆ្លងមកឯដែនដីយើសុនដែរ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាណម៉ា និងបងប្អូនលោក បានធ្វើការងារបម្រើដល់ពួកគេ។
- ៨ ឥឡូវនេះ ប្រជាជននៃសាសន៍សូរ៉ាខឹងនឹងប្រជាជនអាំម៉ូន ដែលនៅដែនដីយើសុន ហើយមេត្រូតត្រានៃពួកសូរ៉ា ដែលជាមនុស្សដ៏សែនទុច្ចរិត បានចាត់ឲ្យមនុស្សទៅសុំឲ្យប្រជាជនអាំម៉ូន បណ្តេញចេញពីដែនដីគេនូវអស់អ្នកណា ដែលមកពីពួកគេ ដែលបានឆ្លងចូលមកក្នុងដែនដីនោះ។
- ៩ ហើយគាត់បានបញ្ជូញពាក្យកំរាមកំហែងជាច្រើនទាស់នឹងពួកគេ។ ហើយឥឡូវនេះ ប្រជាជនអាំម៉ូន ពុំខ្លាចពាក្យសម្តីរបស់ពួកគេទេ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេពុំបានបណ្តេញអ្នកទាំងនោះចេញឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេបានទទួលអស់អ្នកក្រៃនៃពួកសាសន៍សូរ៉ា ដែលបានឆ្លងចូលមករកគេ ហើយគេបានចិញ្ចឹមពួកនោះ ហើយបានផ្តល់សំលៀកបំពាក់ ហើយបានឲ្យដីទុកជាភ្នំអាករដល់គេ ហើយពួកគេបានជួយឧបត្ថម្ភអ្នកទាំងនោះ ស្របតាមអ្វីៗដែលគេត្រូវការ។

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

១០ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះបានចាក់រុកឲ្យពួកសូរ៉ាភាន់តែខឹងនឹងប្រជាជនអាំម៉ូន ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមរួបរួមជាមួយនឹងពួកលេមីន ហើយចាក់រុកឲ្យពួកគេខឹងនឹងប្រជាជនអាំម៉ូនដែរ។

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

១១ ម៉្លោះហើយ ពួកសូរ៉ា និងពួកលេមីនបានចាប់ផ្តើមរៀបចំធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងប្រជាជនអាំម៉ូន ព្រមទាំងប្រឆាំងនឹងពួកនីហ្វេផង។

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

១២ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់ប្រាំពីរក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ។

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

១៣ ហើយប្រជាជនអាំម៉ូនបានចាកចេញពីដែនដីយើសុន ហើយបានឆ្លងចូលមកក្នុងដែនដីមេលេក ហើយបានទុកកន្លែងក្នុងដែនដីយើសុន សម្រាប់ពលទ័ពសាសន៍នីហ្វេវិញ ដើម្បីពួកគេអាចតតាំងជាមួយនឹងពលទ័ពសាសន៍លេមីន និងពលទ័ពសាសន៍សូរ៉ា ម៉្លោះហើយ សង្គ្រាម បានចាប់ផ្តើមឡើង រវាងពួកលេមីននឹងពួកនីហ្វេ នៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំពីរក្នុងរជ្ជកាលនៃចៅក្រម ហើយដំណើររឿងអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយរបស់គេ នឹងត្រូវបានរៀបរាប់នៅពេលខាងក្រោយ។

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

១៤ ហើយអាណាម៉ា និងអាំម៉ូន និងបងប្អូនគេ និងកូនប្រុសពីរនាក់របស់អាណាម៉ា ក៏ត្រឡប់ទៅដែនដីសារ៉ាហ្វេមឡាវិញ បន្ទាប់ពីបានធ្វើជាគ្រឿងឧបករណ៍នៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ ក្នុងការនាំពួកសាសន៍សូរ៉ាជាច្រើនឲ្យប្រែចិត្ត ហើយអស់អ្នកណាដែលត្រូវបាននាំឲ្យប្រែចិត្តនោះ ត្រូវគេបណ្តេញចេញពីដែនដី ប៉ុន្តែពួកគេមានដីទុកសម្រាប់ជាភេរ្តិកដល់គេនៅក្នុងដែនដីយើសុន ហើយពួកគេបានកាន់អាវុធ ដើម្បីការពារខ្លួន និងប្រពន្ធ និងកូនចៅរបស់គេ និងដីរបស់គេ។

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

១៥ ឥឡូវនេះ អាណាម៉ា ដោយកើតទុក្ខព្រោះតែអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជនលោក មែនហើយ ព្រោះតែសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការខ្មាយឈាម និងការទាស់ទែងគ្នានៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយដោយបានប្រកាសប្រាប់នូវព្រះបន្ទូល ឬបានចាត់ឲ្យទៅប្រកាសព្រះបន្ទូល នៅក្នុង ចំណោមប្រជាជនទាំងអស់នៅគ្រប់ទីក្រុង ហើយដោយបានឃើញថា ចិត្តរបស់ប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមរឹងរូស ហើយថា ពួកគេបានចាប់ផ្តើមអាក់អន់ចិត្ត ដោយព្រោះភាពតឹងរឹងនៃព្រះបន្ទូល នោះចិត្តលោកមានការសោកសៅជាខ្លាំង។

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានចាត់ឲ្យកូនប្រុសៗរបស់លោកមកប្រជុំគ្នា ដើម្បីលោកអាចប្រទានកិច្ចការកាន់កាប់មួយរៀងៗខ្លួនដាច់ខ្សែកពីគ្នា អំពីការណ៍ទាំងឡាយដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តីសុចរិត។ ហើយយើងមានដំណើររឿងអំពីបញ្ហាទាំងឡាយរបស់លោក ដែលលោកបានប្រទានឲ្យពួកគេ ស្របតាមបញ្ជីរបស់លោកផ្ទាល់។

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

បញ្ជាទាំងឡាយរបស់អាណម៉ាទៅដល់ហេលេមិទ ជាកូនប្រុស
របស់លោក។

The commandments of Alma to his son Helaman.

អាណម៉ា 36

Alma 36

- ១ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរផ្ទៀងត្រចៀកស្តាប់តាមពាក្យសម្តី
របស់ឪពុក ព្រោះឪពុកសព្វនឹងកូនថា ដរាបណាកូនកាន់តាមព្រះ
បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ នោះកូននឹងបានចម្រើនឡើងនៅលើ
ដែនដី។
- ២ ឪពុកចង់ឲ្យកូនធ្វើដូចដែលឪពុកបានធ្វើក្នុងការចងចាំដល់ការ
ជាប់ឃុំឃាំង នៃពួកអយ្យកោរបស់យើង ព្រោះពួកអយ្យកោយើង
បាននៅជាប់ក្នុងសេវកភាព ហើយគ្មានអ្នកណាអាចដោះលែងគេ
បានឡើយ លើកលែងតែព្រះនៃអំប្រាហាំ និងព្រះនៃអ៊ីសាក និង
ព្រះនៃយ៉ាកុប ហើយទ្រង់បានដោះលែងគេឲ្យរួចផុតពីសេចក្តីទុក្ខ
វេទនាជាពិតប្រាកដ។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱហេលេមិទ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ មើលចុះ
កូននៅវ័យក្មេង ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុកសង្ឃឹមថា កូននឹងស្តាប់
តាមពាក្យសម្តីរបស់ឪពុក ហើយរៀនអំពីឪពុក ព្រោះឪពុកដឹងថា
នរណាដែលដាក់ទុកចិត្តរបស់ខ្លួនទៅលើព្រះ អ្នកនោះហើយ
ដែលនឹងបានគាំទ្រនៅក្នុងការពិសោធន៍របស់គេ និងវិបត្តិរបស់គេ
និងសេចក្តីទុក្ខវេទនារបស់គេ ហើយនឹងត្រូវបានលើកឡើងនៅថ្ងៃ
ចុងក្រោយបង្អស់។
- ៤ ហើយឪពុកមិនចង់ឲ្យកូនគិតថា ឪពុកដឹងការណ៍នេះដោយខ្លួន
ឯងទេ — ពុំមែនដោយការណ៍ខាងសាច់ឈាមទេ តែដោយការណ៍
ខាងវិញ្ញាណ ពុំមែនដោយគំនិតខាងរូបកាយទេ តែដោយគំនិតខាង
ព្រះវិញ។
- ៥ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនថា បើសិនជាឪពុកពុំបានកើត
មកអំពីព្រះទេ ឪពុកក៏ពុំបានដឹងការណ៍ទាំងនេះដែរ ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់
បានធ្វើឲ្យឪពុកដឹងការណ៍ទាំងនេះ ដោយមាត់របស់ទេវតាដ៏
បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ពុំមែនដោយការសក្តិសមអ្វីរបស់ឪពុកទេ។
- ៦ ព្រោះឪពុកបានទៅជាមួយនឹងពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ ដោយ
ស្វែងរកបំផ្លាញសាសនាចក្រនៃព្រះ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះទ្រង់បាន
ចាត់ឲ្យទេវតាដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ មកបញ្ឈប់យើងនៅតាមផ្លូវ។
- ៧ ហើយមើលចុះ ទេវតាបាននិយាយមកកាន់យើង ដូចជាសូរផ្កុរ
លាន់ ហើយផែនដីទាំងមូលបានរញ្ជួយនៅក្រោមជើងយើង ហើយ
យើងទាំងអស់គ្នាបានដួលទៅលើដី ព្រោះការកោតខ្លាចចំពោះព្រះ
បានធ្លាក់មកលើយើង។

My son, give ear to my words; for I swear unto you,
that inasmuch as ye shall keep the commandments
of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in re-
membering the captivity of our fathers; for they were
in bondage, and none could deliver them except it
was the God of Abraham, and the God of Isaac, and
the God of Jacob; and he surely did deliver them in
their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in
thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou
wilt hear my words and learn of me; for I do know
that whosoever shall put their trust in God shall be
supported in their trials, and their troubles, and their
afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of my-
self—not of the temporal but of the spiritual, not of
the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been
born of God I should not have known these things;
but God has, by the mouth of his holy angel, made
these things known unto me, not of any worthiness
of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking
to destroy the church of God; but behold, God sent
his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice
of thunder, and the whole earth did tremble beneath
our feet; and we all fell to the earth, for the fear of
the Lord came upon us.

៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ សំឡេងនោះបានបន្លឺមកឪពុកថា ៖ ចូរក្រោកឡើង។ ហើយឪពុកក៏ក្រោកឡើង ហើយបានឃើញទេវតាមួយ។

៩ ហើយទេវតានោះបាននិយាយមកឪពុកថា ៖ ទោះជាខ្លួនអ្នកត្រូវបំផ្លាញបង់ក៏ដោយ ចូរឈប់រកបំផ្លាញសាសនាចក្រនៃព្រះទៅ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកក៏ដួលទៅលើដី ហើយអស់រយៈពេលបីយប់បីថ្ងៃ នោះឪពុកមិនអាចបើកមាត់ ឬក៏កម្រើកដៃជើងបានដែរ។

១១ ហើយទេវតានោះបានប្រាប់ការណ៍ជាច្រើនទៀតដល់ឪពុក ដែលបងប្អូនឪពុកបានឮ តែឪពុកពុំបានឮទេ ត្រឹមតែឪពុកបានឮពាក្យថា — ទោះជាខ្លួនអ្នកត្រូវបំផ្លាញបង់ក៏ដោយ ចូរឈប់រកបំផ្លាញសាសនាចក្រនៃព្រះទៅ — នោះឪពុកក៏ភ័យខ្លាច ដោយការភិតភ័យ និងភ្ញាក់ផ្អើលដ៏ខ្លាំង ព្រោះខ្លាចឪពុកត្រូវបំផ្លាញបង់ រហូតដល់ឪពុកដួលទៅលើដី ហើយក៏ពុំបានឮអ្វីទៀតទេ។

១២ តែឪពុកត្រូវញាំញីដោយសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ព្រោះព្រលឹងឪពុកត្រូវកើតទុក្ខជាអតិបរមា ហើយត្រូវញាំញីដោយអស់ទាំងអំពើបាបរបស់ឪពុក។

១៣ មែនហើយ ឪពុកបានចាំនូវអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់របស់ខ្លួន ដោយហេតុនេះហើយ ឪពុកត្រូវទទួលទោសដោយការឈឺចាប់នៃស្ថាននរក មែនហើយ ឪពុកបានឃើញថា ឪពុកបានបះបោរទាស់នឹងព្រះរបស់ឪពុក ហើយថា ឪពុកមិនបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់សោះ។

១៤ មែនហើយ ឪពុកបានធ្វើឃាតដល់កូនចៅរបស់ទ្រង់អស់ជាច្រើន ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀតថា បាននាំពួកគេទៅកាន់ការបំផ្លិចបំផ្លាញ មែនហើយ សរុបសេចក្តីមកអំពើទុច្ចរិតរបស់ឪពុកមានទំហំធំណាស់ រហូតដល់គ្រាន់តែគិតដល់ការចូលទៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះរបស់ឪពុក ក៏បានញាំញីព្រលឹងឪពុកទៅហើយ ដោយសេចក្តីរន្ធត់ដ៏មិនអាចថ្លែងបាន។

១៥ ឪពុកគិតថា ឪពុកចង់ឲ្យខ្លួនត្រូវបាត់សូន្យបង់ ហើយរលត់ទៅទាំងព្រលឹងទាំងរូបកាយ ដើម្បីឪពុកមិនអាចនាំទៅឈរនៅវត្តមាននៃព្រះ ដើម្បីទទួលការជំនុំជម្រះអំពីអំពើទាំងឡាយដែលឪពុកបានប្រព្រឹត្ត។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ អស់បីយប់បីថ្ងៃ ឪពុកត្រូវបានញាំញី ដោយការឈឺចាប់នៃព្រលឹងដែលជាប់ទោស។

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលឪពុកត្រូវ ញាំញីដោយសេចក្តីទុក្ខវេទនា នៅពេលដែលឪពុកកើតទុក្ខដោយ ការនឹកឃើញដល់អំពើបាបដ៏ច្រើនរបស់ឪពុក មើលចុះ ឪពុកក៏នឹក ឃើញថា ធ្លាប់បានឮបិតារបស់ឪពុក ព្យាករទៅកាន់ប្រជាជនអំពី ការយាងមកនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដើម្បីមក ធ្វើឲ្យឆ្លុះនឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក។

១៨ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលឪពុកនឹកគិតទៅលើរឿងនេះ នោះឪពុក បានយំនៅក្នុងចិត្តថា ៖ ឱព្រះយេស៊ូវអើយ ព្រះអង្គជាព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះ សូមព្រះអង្គមានសេចក្តីមេត្តាករុណាមកលើទូលបង្គំផង ដែលជាអ្នកនៅក្នុងប្រមាត់ល្វីងជួរចត់ ហើយកំពុងតែឡោមព័ទ្ធទៅ ដោយច្រវាក់ដ៏អស់កល្បជានិច្ចនៃសេចក្តីស្លាប់។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នៅពេលដែលឪពុកកំពុងតែគិតយ៉ាង នេះ នោះឪពុកក៏ឈប់នឹកឃើញការឈឺចាប់ទៀត មែនហើយ ឪពុក ក៏អស់កើតទុក្ខដោយការនឹកឃើញអំពើបាបរបស់ខ្លួនទៀតទៅ។

២០ ហើយ ឱសេចក្តីអំណរ និងរស្មីដ៏អស្ចារ្យ ដែលឪពុកបានឃើញ មែនហើយ ព្រលឹងឪពុកបានពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអំណរ លើសជាងការឈឺចាប់របស់ឪពុកទៅទៀត!

២១ មែនហើយ ឪពុកប្រាប់កូនថា ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ គ្មានអ្វី ដែលជ្រួតជ្រាប ហើយល្វីងជួរចត់ឲ្យស្មើនឹងការឈឺចាប់របស់ឪពុក បានឡើយ។ មែនហើយ ជាថ្មីទៀត ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកប្រាប់កូនថា ផ្ទុយទៅវិញ គឺគ្មានអ្វីជ្រួតជ្រាប ហើយផ្អែមល្អែម ឲ្យស្មើនឹងសេចក្តីអំណររបស់ឪពុកបានឡើយ។

២២ មែនហើយ ឪពុកហាក់ដូចជាបានឃើញ ដូចជាលើហែ ជា អយ្យការរបស់យើង បានឃើញដែរ គឺឃើញព្រះកំពុងតែកង់នៅ លើបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ ដោយមានពួកពលបរិវារទេវតាដ៏ឥតគណនា ហែហាមជុំវិញនៅក្នុងអាកប្បកិរិយាកំពុងតែច្រៀង ហើយសរសើរ តម្កើងដល់ព្រះរបស់ពួកលោក មែនហើយ ព្រលឹងឪពុករំពឹងថា បាននៅទីនោះ។

២៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដៃជើងរបស់ឪពុកបានទទួលកម្លាំងឡើងវិញ ហើយឪពុកក្រោកឈរឡើង ហើយបានបង្ហាញប្រជាជនថា ឪពុក បានកើតមកអំពីព្រះ។

២៤ មែនហើយ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកដល់ពេលឥឡូវនេះ ឪពុក បានធ្វើការមិនឈប់ឈរ ដើម្បីឪពុកអាចនាំមនុស្សឲ្យប្រែចិត្ត ដើម្បីឪពុកអាចនាំគេឲ្យភ្ញាក់នូវសេចក្តីអំណរដ៏លើសលប់ ដូចដែល ឪពុកធ្លាប់បានភ្ញាក់ ដើម្បីឲ្យគេអាចកើតមកអំពីព្រះដែរ ហើយបាន ពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

២៥ មែនហើយ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានឲ្យឪពុកនូវសេចក្តីអំណរដ៏លើសលប់ ដែលជាលទ្ធផលនៃការងារទាំងឡាយរបស់ឪពុក

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concern- ing the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

And now, behold, when I thought this, I could re- member my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

And oh, what joy, and what marvelous light I did behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was my pain!

Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with num- berless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have la- bored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

២៦ គ្បិតដោយសារព្រះបន្ទូល ដែលទ្រង់បានប្រទានឲ្យឪពុក មើល ចុះ មនុស្សជាច្រើនបានកើតមកអំពីព្រះ ហើយបានភ្នក់ ដូចជាឪពុក ធ្លាប់បានភ្នក់ ហើយបានឃើញផ្ទាល់នឹងភ្នែក ដូចជាឪពុកធ្លាប់បាន ឃើញ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេដឹងនូវការណ៍ទាំងនេះ ដែលឪពុក បាននិយាយមក ដូចឪពុកដឹង ហើយតម្រិះរបស់ឪពុកនេះ គឺបាន មកពីព្រះ។

For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

២៧ ហើយឪពុកបានទទួលការគាំទ្រនៅគ្រប់ការសាកល្បង និងវិបត្តិ គ្រប់ប្រការ មែនហើយ នៅក្នុងសេចក្តីទុក្ខវេទនាគ្រប់បែបយ៉ាង មែនហើយ ព្រះទ្រង់បានដោះលែងឪពុកឲ្យរួចពីគុក និងពីចំណង និងពីសេចក្តីស្លាប់ មែនហើយ គឺឪពុកដាក់ទីទុកចិត្តរបស់ឪពុកទៅ លើទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងនៅតែដោះលែងឪពុក។

And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

២៨ ហើយឪពុកដឹងថា ទ្រង់នឹងប្រោសឪពុកឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ បង្អស់ ដើម្បីឲ្យរស់នៅជាមួយនឹងទ្រង់នៅក្នុងសិរីល្អ មែនហើយ ហើយឪពុកនឹងសរសើរតម្កើងដល់ទ្រង់រហូតទៅ ព្រោះទ្រង់បាន នាំពួកអយ្យកោរបស់យើងចេញពីស្រុកអេស៊ីព្វ ហើយទ្រង់បាន ពន្លឺចេញពីសាសន៍អេស៊ីព្វនៅក្នុងសមុទ្រក្រហម ហើយទ្រង់បាននាំ ពួកអយ្យកោរបស់យើង ដោយព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ទៅដល់ដែនដី សន្យា មែនហើយ ទ្រង់បានដោះលែងពួកគេឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព និងការជាប់ឃុំយ៉ាងជាច្រើនលើកច្រើនគ្រា។

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

២៩ មែនហើយ ទ្រង់ថែមទាំងបាននាំពួកអយ្យកោរបស់យើង ចេញពី ដែនដីយេរូសាឡឹម ហើយដោយព្រះចេស្ដាដ៏អស់កល្បជាតិច្ឆរបស់ ទ្រង់ នោះទ្រង់ក៏បានដោះលែងពួកគេឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព និងការ ជាប់ឃុំយ៉ាងជាច្រើនលើកច្រើនគ្រា រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះផង ហើយឪពុកចង់ចាំជានិច្ចនូវការជាប់ឃុំយ៉ាងរបស់ពួកគេ មែន ហើយ កូនក៏ត្រូវតែចង់ចាំជានិច្ចដែរនូវការជាប់ឃុំយ៉ាងរបស់ពួកគេ ដូចជាឪពុកបានចាំដែរ។

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

៣០ ប៉ុន្តែមើលចុះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ នេះមិនទាន់អស់ទេ ព្រោះកូនត្រូវដឹង ដូចដែលឪពុកដឹងថា ដរាបណាកូនកាន់តាមព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ នោះកូននឹងបានចម្រើនឡើងនៅលើ ដែនដី ហើយកូនក៏ត្រូវដឹងដែរថា ដរាបណាកូនមិនកាន់តាមព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះទេ នោះកូននឹងត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមានរបស់ ទ្រង់។ ឥឡូវនេះ នេះគឺស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

អាណម៉ា 37

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ឱហេលេមិន កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកបញ្ជា កូនឲ្យយកបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលបានប្រគល់ដល់ឪពុក។
- ២ ហើយឪពុកក៏បញ្ជាឲ្យកូនកត់បញ្ជីអំពីប្រជាជននេះ ដូចដែល ឪពុកបានធ្វើមក នៅលើផ្ទាំងនីហ្វេ ហើយចូររក្សាវត្ថុអស់ទាំងនេះ ឲ្យបានពិសិដ្ឋដែលឪពុកបានរក្សាមក គឺដូចជាឪពុកបានរក្សាមក ព្រោះនេះគឺនៅក្នុងប្រយោជន៍ដ៏វែងវែមួយ ដែលវត្ថុទាំងនេះត្រូវបាន រក្សាទុក។
- ៣ ហើយផ្ទាំងលង្ហិនមានចំណារទាំងនេះ គឺមានបញ្ជីអំពីបទគម្ពីរដ៏ បរិសុទ្ធទាំងឡាយ គឺមានពង្សសាវតារនៃពួកអយ្យកោរបស់យើង ចាប់តាំងពីដើមដំបូងមក —
- ៤ មើលចុះ ការណ៍នេះបានព្យាករដោយពួកអយ្យកោរបស់យើងថា វត្ថុទាំងនេះត្រូវបានរក្សាទុក ហើយប្រគល់បន្តពីតំណាមួយទៅតំណា មួយ ហើយត្រូវរក្សា និងថែទាំឲ្យគង់វង់ ដោយព្រះហស្ថនៃព្រះ អម្ចាស់ រហូតដល់វត្ថុទាំងនេះបានផ្សព្វផ្សាយទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន ដើម្បីឲ្យគេដឹង នូវការអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៅក្នុងនោះ។
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បើសិនជាវត្ថុទាំងនេះបានរក្សាទុក វា រក្សានូវភាពភ្លឺចំពោះរូបសភាព មែនហើយ វានឹងរក្សាភាពភ្លឺចំពោះរូបសភាព មែនហើយ ឯផ្ទាំងទាំងអស់ ដែលមានកត់នូវព្រះបញ្ញត្តិដ៏ បរិសុទ្ធ ក៏នឹងបានដូច្នោះដែរ។
- ៦ ឥឡូវនេះ កូនអាចសន្និដ្ឋានថា នេះគឺការឆ្គួតរង្វង់របស់ឪពុក ហើយ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនថា ដោយកិច្ចការតូចតាច និង ងាយ ទើបនាំឲ្យកើតកិច្ចការដ៏ធំៗបាន ហើយនៅក្នុងករណីជា ច្រើន មធ្យោបាយដ៏តូចតាចធ្វើឲ្យពួកអ្នកប្រាជ្ញជ្រប់មុខ។
- ៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់ប្រើមធ្យោបាយទាំងឡាយ ដើម្បី សម្រេចគោលបំណងទាំងឡាយដ៏មហិមា និងដ៏នៅអស់កល្បជា និច្ចរបស់ទ្រង់ ហើយដោយមធ្យោបាយដ៏សែនតូច នោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ធ្វើឲ្យអ្នកប្រាជ្ញជ្រប់មុខ ហើយនាំមកនូវការសង្គ្រោះដល់ មនុស្សជាច្រើន។
- ៨ ហើយឥឡូវនេះ គឺដោយសារប្រាជ្ញាដែលនៅក្នុងព្រះ ទើបវត្ថុ ទាំងនេះត្រូវបានថែរក្សាទុក គ្បិតមើលចុះ វត្ថុទាំងនេះបានពង្រីក ស្មារតីរបស់ប្រជាជននេះ មែនហើយ បានបរិវត្តមនុស្សជាច្រើនអំពី កំហុសនៃផ្លូវរបស់ខ្លួន ហើយបាននាំគេឲ្យស្គាល់ព្រះរបស់គេ ដើម្បី ឲ្យបានការសង្គ្រោះដល់ព្រលឹងគេ។

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

៩ មែនហើយ ឪពុកប្រាប់កូនថា បើពុំមែនសម្រាប់ការណ៍ទាំងនេះ ដែលមានចែងនៅក្នុងបញ្ជីទាំងនេះ ដែលនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះទេ នោះអាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក ក៏មិនអាចបរិវត្តពួកលេមីនជាច្រើន ពាន់នាក់អំពីសណ្តាប់ដីខុសឆ្គង នៃពួកអយ្យកោរបស់គេដែរ មែន ហើយ បញ្ជីទាំងនេះ និងពាក្យនៅក្នុងនោះ បាននាំពួកគេទៅកាន់ ការប្រែចិត្ត បានន័យថា គេបាននាំអ្នកទាំងនោះឲ្យស្គាល់ ព្រះ អម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ ហើយដើម្បីអររីករាយនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រី ស្ទ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ។

១០ ហើយតើនរណាដឹងថាតើរបស់ទាំងនេះ នឹងទៅជាមធ្យោបាយ ទាំងឡាយក្នុងការនាំពួកគេជាច្រើនពាន់នាក់ មែនហើយ ព្រមទាំង មនុស្សច្រើនពាន់នាក់នៅក្នុងចំណោមបងប្អូនយើង គឺពួកសាសន៍ នីហ្វែរដែលរឹងក្បាល ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ កំពុងតែធ្វើចិត្តរឹងរូសនៅក្នុង អំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយឲ្យស្គាល់ព្រះដ៏ប្រោសលោះ របស់គេ?

១១ ឥឡូវនេះ សេចក្តីអាថ៌កំបាំងទាំងនេះ មិនទាន់ធ្វើឲ្យឪពុកបាន ស្គាល់គ្រប់យ៉ាងនៅឡើយទេ ហេតុដូច្នេះហើយ ឪពុកនឹងអត់ធ្មត់ រង់ចាំ។

១២ ហើយឪពុកគ្រាន់តែនិយាយថា របស់ទាំងនេះបានថែរក្សាទុក ដើម្បីប្រយោជន៍ដ៏រាងវែងមួយ គឺជាប្រយោជន៍ដែលព្រះទ្រង់ជ្រាប ព្រោះទ្រង់ទូន្មាននៅក្នុងប្រាជ្ញាទៅលើអស់ទាំងកិច្ចការរបស់ទ្រង់ ហើយផ្លូវរបស់ទ្រង់ត្រង់ រីឯដំណើររបស់ទ្រង់ គឺជារង្វង់មួយដ៏នៅ អស់កល្បជានិច្ច។

១៣ ឱហេលេមីន កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរចងចាំ ចូរចងចាំថា តើព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ តឹងរឹងយ៉ាងណាទៅ។ ហើយទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលថា ៖ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំង ឡាយរបស់យើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានចម្រើនឡើងនៅលើ ដែនដី — ប៉ុន្តែ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមិនកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយរបស់ទ្រង់ទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមានរបស់ ទ្រង់។

១៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរចាំថា ព្រះទ្រង់ បានទុកដាក់មកលើកូន នូវវត្ថុទាំងនេះដែលពិសិដ្ឋ ដែលទ្រង់បាន រក្សាទុកឲ្យបានពិសិដ្ឋ ហើយដែលទ្រង់នឹងថែរក្សាទុកឲ្យបានគង់វង់ ដើម្បីប្រយោជន៍ដ៏រាងវែងមួយដែលនៅក្នុងទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់អាច បង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ដល់ពួកជំនាន់ក្រោយ។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនដោយវិញ្ញាណនៃការ ព្យាករណ៍ថា បើសិនជាកូនរំលងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ មើល ចុះ វត្ថុពិសិដ្ឋទាំងនេះនឹងត្រូវដកយកចេញពីកូនទៅដោយព្រះ ចេស្ដានៃព្រះ ហើយកូននឹងត្រូវប្រគល់ឲ្យទៅអារក្សសាតាំង ដើម្បី វាវិនិច្ឆ័យដូចជាអង្កាម ដែលនៅខាងមុខខ្យល់។

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

១៦ ប៉ុន្តែ បើសិនជាកូនកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយ ថែវត្ថុពិសិដ្ឋទាំងនេះ ស្របតាមការដែលព្រះទ្រង់បានបញ្ជា (ព្រោះកូនត្រូវសូមដល់ព្រះអម្ចាស់នូវអស់ទាំងវត្ថុណា ដែលកូនត្រូវ ការប្រើ) មើលចុះ គ្មានអំណាចនៃផែនដី ឬស្ថាននរកអាចដកយក វត្ថុទាំងនោះពីកូនបានឡើយ ព្រោះព្រះទ្រង់ប្រកបដោយព្រះចេស្ដា ក្នុងការធ្វើឲ្យព្រះបន្ទូលទាំងអស់របស់ទ្រង់បានបំពេញ។

១៧ ព្រោះទ្រង់នឹងបំពេញអស់ទាំងពាក្យសន្យារបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់ នឹងធ្វើជាមួយនឹងកូន ត្បិតទ្រង់បានបំពេញពាក្យសន្យាទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងពួកអយ្យកោរបស់យើងដែរ។

១៨ ព្រោះទ្រង់បានសន្យានឹងគេថា ទ្រង់នឹងថែរក្សាវត្ថុទាំងនេះ សម្រាប់ប្រយោជន៍ដ៏វែងវែងមួយដែលនៅក្នុងទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់អាច បង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ដល់ពួកជំនាន់ក្រោយ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ទ្រង់បានបំពេញប្រយោជន៍មួយរួចមក ហើយ គឺការនាំពួកលេមីនជាច្រើនពាន់នាក់ឲ្យស្គាល់សេចក្ដីពិត ហើយទ្រង់បានបង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ក្នុងពួកគេ ហើយទ្រង់ នឹងនៅតែបង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ក្នុងពួកគេ ទៅដល់ជំនាន់ ក្រោយ ហេតុដូច្នោះហើយ វត្ថុទាំងនោះនឹងត្រូវបានថែរក្សាទុក។

២០ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱហេលេមីន កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុក បញ្ជាពួកថា កូនត្រូវព្យាយាមក្នុងការបំពេញពាក្យទាំងអស់របស់ ឪពុក ហើយថា កូនត្រូវព្យាយាមក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះ ដូចដែលបានកត់មក។

២១ ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកនឹងប្រាប់កូនអំពីផ្ទាំងទាំងម្ភៃបួនសន្លឹក ដែលកូនត្រូវថែរក្សានោះ ដើម្បីឲ្យការអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយ និង កិច្ចការទាំងឡាយដែលនៅក្នុងទីងងឹត និងកិច្ចការសម្ងាត់ទាំង ឡាយរបស់គេ ឬកិច្ចការសម្ងាត់របស់ពួកមនុស្សដែលត្រូវបំផ្លាញ ទាំងនោះ អាចបានសម្តែងដល់ប្រជាជននេះ មែនហើយ អស់ទាំង អំពើហាតកម្មរបស់គេ និងអំពើលួចរបស់គេ និងអំពើប្លន់របស់គេ និងអស់ទាំងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់គេ អាចបានសម្តែងដល់ប្រជាជននេះ មែនហើយ ហើយចូរកូនថែរក្សា ប្រដាប់បកប្រែទាំងនេះទុក។

២២ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានទតឃើញថា រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ បានចាប់ផ្តើមធ្វើការនៅក្នុងទីងងឹត មែនហើយ ធ្វើអំពើហាតកម្ម និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយដោយសម្ងាត់ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា បើសិនជាគេមិនប្រែចិត្តទេ នោះគេ នឹងត្រូវបំផ្លាញឲ្យអស់ពីលើផ្ទៃផែនដីទៅ។

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

២៣ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ យើងនឹងរៀបចំ សម្រាប់អ្នកបម្រើរបស់យើង គឺកាសេឡិម នូវក្បួនមួយដែលនឹងបំភ្លឺ ក្នុងទីងងឹតឲ្យទៅជាពន្លឺ ដើម្បីយើងអាចបង្ហាញដល់ស្រុកយើង ដែលជាអ្នកបម្រើយើង ដើម្បីយើងអាចបង្ហាញគេនូវកិច្ចការរបស់ បងប្អូនគេ មែនហើយ កិច្ចការសម្ងាត់ទាំងឡាយរបស់គេ កិច្ចការ ទាំងឡាយនៃសេចក្តីងងឹតរបស់គេ និងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើម ឆ្កើមទាំងឡាយរបស់គេ។

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

២៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ប្រដាប់សម្រាប់ បកប្រែទាំងនេះបានរៀបចំឡើង ដើម្បីព្រះបន្ទូលនៃព្រះនឹងបាន បំពេញ គឺទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

២៥ យើងនឹងយកចេញពីទីងងឹតទៅកាន់ពន្លឺ នូវកិច្ចការសម្ងាត់ទាំង អស់របស់គេ និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្កើមទាំងឡាយរបស់គេ ហើយ លើកលែងតែគេមិនប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ យើងនឹងបំផ្លាញពួក គេឲ្យផុតពីលើផ្ទៃផែនដី ហើយយើងនឹងនាំទៅកាន់ពន្លឺនូវអំពើ ស្ងាត់កំបាំង និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្កើមទាំងឡាយរបស់គេ បង្ហាញដល់ គ្រប់ទាំងសាសន៍ ដែលនឹងមកយកផែនដីនេះនៅថ្ងៃមុខ។

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

២៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ យើងឃើញថា ពួក គេពុំបានប្រែចិត្តទេ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបគេត្រូវបំផ្លាញចោល ម៉្លោះ ហើយរហូតមកដល់ពេលនេះ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះត្រូវបានបំពេញ មែនហើយ អំពើគួរខ្ពើមឆ្កើមដ៏សម្ងាត់ទាំងឡាយរបស់គេ ត្រូវបាន នាំចេញពីទីងងឹត ហើយធ្វើឲ្យយើងដឹង។

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

២៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកបញ្ជាទៅកូន ថា កូនត្រូវរក្សាទុកនូវពាក្យសម្បថទាំងឡាយរបស់គេ និងសេចក្តី សញ្ញា និងការរួមព្រមនៅក្នុងអំពើគួរខ្ពើមឆ្កើមដ៏សម្ងាត់ទាំងឡាយ របស់គេ មែនហើយ និងទិសម្តាល់ និងការចម្លែកទាំងអស់របស់គេ កូនត្រូវរក្សាកុំឲ្យប្រជាជននេះដឹង ព្រោះខ្លាចក្រែងពួកគេនឹងត្រូវ ធ្លាក់ទៅក្នុងភាពងងឹតដែរ ហើយនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល។

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

២៨ ត្បិតមើលចុះ មានពាក្យបណ្តាសាមួយដាក់មកលើផែនដីនេះ ថា ការបំផ្លិចបំផ្លាញនឹងកើតមានឡើងដល់អស់អ្នកណាដែលធ្វើ កិច្ចការនៃសេចក្តីងងឹត ស្របតាមព្រះចេស្ដានៃព្រះ គឺកាលណាពួក គេទុំសុស ហេតុដូច្នេះហើយ ឪពុកមិនចង់ឲ្យប្រជាជននេះ ត្រូវ បំផ្លាញបង់ទេ។

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

២៩ ហេតុដូច្នេះហើយ កូនត្រូវរក្សាផែនការសម្ងាត់នៃពាក្យសម្បជ្ឈរបស់គេ និងសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយរបស់គេពីប្រជាជននេះ គឺគ្រាន់តែអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ និងអំពើឃាតកម្មរបស់គេ និងអំពើគួរឱ្យឆ្កើតឆ្កើមទាំងឡាយរបស់គេតែប៉ុណ្ណោះដែលកូនត្រូវឱ្យគេដឹង ហើយកូនត្រូវបង្រៀនគេឱ្យស្អប់អំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរឱ្យឆ្កើតឆ្កើមទាំងឡាយ និងអំពើឃាតកម្មបែបនេះ ហើយកូនក៏ត្រូវបង្រៀនគេដែរថា ប្រជាជនទាំងនោះត្រូវបានបំផ្លាញចោល ដោយមកពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរឱ្យឆ្កើតឆ្កើមទាំងឡាយ និងអំពើឃាតកម្មទាំងឡាយរបស់គេ។

៣០ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានធ្វើឃាតដល់អស់ទាំងពួកព្យាករិនព្រះអម្ចាស់ ដែលបានមកក្នុងចំណោមគេ ដើម្បីប្រកាសដល់គេអំពីសេចក្តីទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ ហើយឈាមរបស់អស់អ្នកដែលត្រូវគេធ្វើឃាតនោះ បានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ សូមឱ្យសងសឹកដល់អស់អ្នកណាដែលជាឃាតករលើរូបគេ ម៉្លោះហើយ សេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះ ក៏បានធ្លាក់មកលើ ពួកអ្នកដែលធ្វើកិច្ចការនៃសេចក្តីងងឹត និងបក្សព័ន្ធសម្ងាត់។

៣១ មែនហើយ ហើយត្រូវបណ្តាសាដល់ដែនដីនោះជារៀងរហូតទៅ ដល់ពួកអ្នកដែលធ្វើកិច្ចការនៃសេចក្តីងងឹត និងបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ គឺរហូតដល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញចោល លើកលែងតែគេប្រែចិត្តមុនពេលគេទុំសុស។

៣២ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រសូររបស់ឪពុកអើយ ចូរកូនចាំពាក្យដែលឪពុកបាននិយាយទៅកូនចុះ ចូរកុំឱ្យផែនការសម្ងាត់ទាំងនោះ ដល់ប្រជាជននេះឡើយ តែចូរបង្រៀនគេឱ្យមានការស្អប់ជំអស់កល្បជានិច្ចទាល់នឹងអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិត។

៣៣ ចូរផ្សាយប្រាប់ពួកគេអំពីការប្រែចិត្ត និងសេចក្តីជំនឿជៀសដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ចូរបង្រៀនពួកគេឱ្យបន្ទាបខ្លួន និងស្នូតបូត ហើយមានចិត្តសុភាព ចូរបង្រៀនពួកគេឱ្យទប់ទល់នឹងគ្រប់ការល្អៗនៃអារក្ស ដោយសេចក្តីជំនឿរបស់គេ ជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ គ្រីស្ទ។

៣៤ ចូរបង្រៀនពួកគេ កុំឱ្យឆ្ងល់យឺតយ៉ាវសោះក្នុងកិច្ចការល្អ តែឱ្យស្នូតបូត ហើយមានចិត្តសុភាពវិញ ព្រោះអ្នកដែលធ្វើដូច្នោះ នឹងបានសេចក្តីសម្រាកដល់ព្រលឹងខ្លួន។

៣៥ ឱកូនប្រសូររបស់ឪពុកអើយ ចូរចងចាំ ហើយឱ្យចេះមានប្រាជ្ញានៅក្នុងយុវវ័យរបស់កូនចុះ មែនហើយ ចូររៀននៅក្នុងយុវវ័យរបស់កូនឱ្យចេះកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ។

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

៣៦ មែនហើយ ចូរអំពាវនាវដល់ព្រះនូវអស់ទាំងការគាំទ្ររបស់កូន មែនហើយ ចូរធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយទោះជាទី ណាដែលកូនទៅ គឺកូនទៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ ចូរបំបែរ មនោសញ្ចេតនាទាំងអស់របស់កូន ឆ្ពោះទៅរកព្រះអម្ចាស់វិញ មែន ហើយ ចូរដាក់ចិត្តមេត្រីរបស់កូនទៅលើព្រះអម្ចាស់ដរាបតទៅ។

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

៣៧ ចូរប្រឹក្សាជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់នូវគ្រប់កិច្ចការរបស់កូន ហើយ ទ្រង់នឹងដឹកនាំកូនទៅរកការល្អ មែនហើយ កាលណាកូនដេកចុះ នៅពេលយប់ ចូរដេកនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យទ្រង់មើលថែទាំ កូនពេលកូនដេក ហើយពេលកូនក្រោកឡើងនៅពេលព្រឹក ចូរចិត្ត កូនពោរពេញទៅដោយអំណរគុណដល់ព្រះ ហើយបើសិនជាកូន ធ្វើការទាំងនេះ នោះកូននឹងត្រូវបានលើកឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ បង្អស់។

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

៣៨ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រសូររបស់ឪពុកអើយ ឪពុកត្រូវនិយាយ ខ្លះអំពីវត្ថុដែលពួកអយ្យកោយើងបានហៅថា ដុំមូល ឬប្រដាប់នាំ ផ្លូវ— ឬដែលពួកអយ្យកោយើងបានហៅថា លីអាហូណា គឺ បកប្រែមកថា ត្រីវិស័យ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានរៀបចំវត្ថុនោះ ឡើង។

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

៣៩ ហើយមើលចុះ មិនអាចមានមនុស្សណាធ្វើបាននូវវត្ថុដ៏ចម្លែក យ៉ាងនេះបានឡើយ។ ហើយមើលចុះ វត្ថុនោះត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីបង្ហាញដល់ពួកអយ្យកោយើងនូវផ្លូវដែលគេត្រូវធ្វើដំណើរ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន។

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

៤០ ហើយវាបានធ្វើការឲ្យគេ ស្របតាមសេចក្តីជំនឿរបស់គេនៅក្នុង ព្រះ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាពួកគេមានសេចក្តីជំនឿ ជឿថាព្រះ ទ្រង់អាចធ្វើឲ្យទ្រនិចទាំងនោះចង្អុលប្រាប់ផ្លូវ ដែលគេត្រូវទៅ មើល ចុះ ការណ៍នោះក៏ត្រូវបានសម្រេច ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេមាន អព្ភតហេតុនេះ និងអព្ភតហេតុដទៃទៀតជាច្រើនផង ដែលបានមក ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះពីថ្ងៃមួយទៅថ្ងៃមួយ។

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

៤១ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពីព្រោះអព្ភតហេតុទាំងនោះត្រូវបាន ធ្វើឡើងដោយមធ្យោបាយដ៏តូចតាច នោះវាបានបង្ហាញពួកគេនូវ កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយ។ ពួកគេខ្ជិលច្រអូស ហើយភ្លេចអនុវត្ត សេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីព្យាយាមរបស់គេ ហើយបន្ទាប់មក ការណ៍ ដ៏អស្ចារ្យទាំងនោះក៏ឈប់មាន ហើយពួកគេពុំអាចធ្វើដំណើរទៅ មុខទៀតបានទេ។

Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;

៤២ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ឬពុំបានធ្វើដំណើរ តាមផ្លូវត្រង់ ហើយត្រូវវង់ទុក្ខដោយការស្រែកឃ្លាន ដោយព្រោះ អំពើរលង់ទាំងឡាយរបស់គេ។

Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.

៤៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកចង់ឱ្យកូន យល់ថា ការណ៍ទាំងនេះពុំមែនគ្មានស្រមោលនោះទេ គួរតែដូចជា ពួកអយ្យកោយើងខ្លួនច្រអូស ក្នុងការស្តាប់បង្គាប់តាមត្រីវិស័យ នេះយ៉ាងណា (ឥឡូវនេះ វត្តទាំងនេះជាវត្តខាងសាច់ឈាម) នោះ ពួកគេមិនបានចម្រើនឡើងឡើយ ឯកិច្ចការទាំងឡាយខាងផ្លូវ វិញ្ញាណក៏ដូច្នោះដែរ។

៤៤ គួរតែមើលចុះ ដូចជាងាយស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលនឹងចង្អុលបង្ហាញកូននូវផ្លូវមួយដ៏ត្រង់ទៅកាន់សុភមង្គលដ៏ នៅអស់កល្បជានិច្ចយ៉ាងណា ក៏ដូចជាករណីដែលពួកអយ្យកោ យើងស្តាប់បង្គាប់តាមត្រីវិស័យនេះ ដែលនឹងចង្អុលប្រាប់គេនូវផ្លូវ ត្រង់មួយទៅកាន់ដែនដីសន្យាដែរ។

៤៥ ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកប្រាប់ថា តើគ្មានគំរូមួយនៅក្នុងការណ៍នេះ ទេឬអី? ព្រោះប្រាកដដូចជាប្រដាប់នាំផ្លូវនេះ បាននាំពួកអយ្យកោ យើងឱ្យដើរតាមទិសដែលវាបង្ហាញទៅកាន់ដែនដីសន្យាយ៉ាង ណា ឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទក៏ដូច្នោះដែរ បើសិនជាយើងដើរតាម ផ្លូវដែលពាក្យទាំងនោះបង្ហាញ នោះវានឹងនាំយើងឱ្យផុតច្រកខ្ញុំនៃ ការសោកសៅនេះ ទៅដល់ដែនដីសន្យាមួយដ៏សែនល្អជាងនេះ ដែរ។

៤៦ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរយើងកុំខ្ជិលច្រអូស ដោយព្រោះ ផ្លូវងាយឡើយ ព្រោះនោះគឺជាករណីនៃពួកអយ្យកោយើងដែរ ព្រោះវាត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់ពួកគេ ថាបើសិនជាគេក្រឡេក មើល នោះគេអាចរស់នៅ ឯយើងក៏ដូច្នោះដែរ។ ផ្លូវនោះត្រូវបាន រៀបចំជាស្រេច ហើយបើសិនជាយើងនឹងមើល នោះយើងអាច រស់នៅរហូតទៅ។

៤៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរឱ្យឃើញថា កូន ថែរក្សាវត្ថុពិសិដ្ឋទាំងនេះ មែនហើយ ចូរឱ្យឃើញថា កូនមើល ទៅ ព្រះ ហើយរស់នៅ។ ចូរកូនទៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ ហើយ ប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូល ហើយមានចិត្តរឹងប៉ឹង។ កូនប្រុសរបស់ ឪពុកអើយ ឪពុកលាសិនហើយ។

And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.

For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.

And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

អាណម៉ា 38

Alma 38

- ១ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរផ្ទៀងត្រចៀកតាមពាក្យសម្តីរបស់
ឪពុក ព្រោះឪពុកប្រាប់កូន ដូចជាឪពុកបានប្រាប់ទៅហេលេមិន
ដែរថា ដរាបណាកូនកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ នោះកូន
នឹងបានចម្រើនឡើងនៅលើដែនដី ហើយដរាបណាកូនមិនកាន់
តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះទេ នោះកូននឹងត្រូវកាត់ចេញពីវត្ត
មានរបស់ទ្រង់។
- ២ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកជឿថា ឪពុក
នឹងមានសេចក្តីអំណរដ៏មហិមា ដោយសារកូន ដោយព្រោះចិត្តនឹង
និងចិត្តស្មោះត្រង់របស់កូនចំពោះព្រះ ព្រោះដូចជាកូនបានចាប់
ផ្តើមរំពឹងទៅរកព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់កូន នៅក្នុងយុវវ័យជា
យ៉ាងណា នោះឪពុកសង្ឃឹមថា កូននឹងកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង
ឡាយរបស់ទ្រង់រហូតទៅយ៉ាងនោះដែរ ព្រោះមានពរហើយ
ដល់អស់អ្នកណា ដែលកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត។
- ៣ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកប្រាប់កូនថា ឪពុកមានសេចក្តី
អំណរជាខ្លាំងមកហើយ ដោយសារកូន ដោយព្រោះសេចក្តី
ស្មោះត្រង់ និងសេចក្តីព្យាយាមរបស់កូន និងសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់
កូន និងសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់កូន ក្នុងចំណោមប្រជាជននៃសាសន៍
សូរ៉ា។
- ៤ ព្រោះឪពុកដឹងថា កូនធ្លាប់ជាប់ចំណង មែនហើយ ឪពុកក៏ដឹង
ដែរថា កូនត្រូវគេចោលនឹងថ្ម ដោយសារព្រះបន្ទូល ហើយកូន បាន
រងនូវការណ៍អស់ទាំងនេះ ដោយសេចក្តីអត់ធ្មត់ ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងកូន ហើយឥឡូវនេះ កូនដឹងថា ព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់បានដោះលែងកូនហើយ។
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ ឱសិបឡូន កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកចង់
ឲ្យកូនចាំថា ដរាបណាកូនដាក់ទឹកចិត្តរបស់កូននៅលើព្រះ នោះ
កូននឹងបានដោះលែងឲ្យរួចផុត ពីការសាកល្បងទាំងឡាយរបស់
កូន និងពីសេចក្តីអំពល់របស់កូន និងពីសេចក្តីទុក្ខវេទនាទាំងឡាយ
របស់កូន ហើយកូននឹងត្រូវបានលើកឡើង នៅថ្ងៃចុងក្រោយ
បង្អស់។
- ៦ ឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកមិនចង់ឲ្យកូនគិតថា
ឪពុកដឹងការណ៍អស់ទាំងនេះ ដោយខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែ គឺព្រះវិញ្ញាណ
នៃព្រះ ដែលគង់នៅក្នុងឪពុកទេ ដែលបានធ្វើឲ្យឪពុកដឹង
ការណ៍ទាំងនេះ ព្រោះបើឪពុកពុំបានកើតមកអំពីព្រះទេ នោះឪពុក
ក៏ពុំបានដឹងការណ៍ទាំងនេះដែរ។

My son, give ear to my words, for I say unto you,
even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye
shall keep the commandments of God ye shall prosper
in the land; and inasmuch as ye will not keep the
commandments of God ye shall be cut off from his
presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy
in you, because of your steadiness and your faithful-
ness unto God; for as you have commenced in your
youth to look to the Lord your God, even so I hope
that you will continue in keeping his command-
ments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in
thee already, because of thy faithfulness and thy dili-
gence, and thy patience and thy long-suffering
among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also
know that thou wast stoned for the word's sake; and
thou didst bear all these things with patience because
the Lord was with thee; and now thou knowest that
the Lord did deliver thee.

And now my son, Shiblon, I would that ye should
remember, that as much as ye shall put your trust in
God even so much ye shall be delivered out of your
trials, and your troubles, and your afflictions, and ye
shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think
that I know these things of myself, but it is the Spirit
of God which is in me which maketh these things
known unto me; for if I had not been born of God I
should not have known these things.

៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដោយសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏មហិមារបស់ទ្រង់ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាត់ឲ្យទេវតារបស់ទ្រង់មួយ មកប្រកាស ប្រាប់ឪពុកថា ឪពុកត្រូវបញ្ឈប់ការបំផ្លិចបំផ្លាញក្នុងចំណោមអាស្រ្ត ទ្រង់ មែនហើយ ឪពុកបានឃើញទេវតាមួយ ផ្ទាល់នឹងមុខ ហើយ ទេវតានោះបាននិយាយជាមួយនឹងឪពុក ហើយសំឡេងលោក ហាក់បីដូចជាផ្លូវលាន់ ហើយវាធ្វើឲ្យញ័រផែនដីទាំងមូល។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកមានការឈឺចាប់ដ៏ ជួរចត់ និងការបារម្ភនៅក្នុងព្រលឹង អស់រយៈពេលបីយប់បីថ្ងៃ ហើយ រហូតដល់ឪពុកបានអំពាវនាវ ដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូម សេចក្តីមេត្តាករុណា ទើបឪពុកបានទទួលការផ្តាច់បាបទាំងឡាយ របស់ឪពុក។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកបានអំពាវនាវដល់ទ្រង់ ហើយ ឪពុកបានសេចក្តីសុខសាន្តដល់ព្រលឹងឪពុក។

៩ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកបានប្រាប់កូន នូវការណ៍នេះ ដើម្បីឲ្យកូនអាចរៀននូវប្រាជ្ញា ដើម្បីឲ្យកូនអាចរៀន អំពីឪពុកថា គ្មានផ្លូវ ឬមធ្យោបាយណាផ្សេងទៀតទេ ដែលនាំឲ្យ មនុស្សបានសង្គ្រោះ មានតែដោយ និងតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទមួយ ប៉ុណ្ណោះ។ មើលចុះ ទ្រង់គឺជាជីវិត ហើយជាពន្លឺនៃពិភពលោក។ មើលចុះ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត និងសេចក្តីសុចរិត។

១០ ហើយឥឡូវនេះ ដូចជាកូនបានចាប់ផ្តើមបង្រៀនព្រះបន្ទូលយ៉ាង ណា នោះឪពុកសង្ឃឹមថា កូនក៏នឹងបង្រៀនយ៉ាងនេះតទៅ ហើយ ឪពុកសង្ឃឹមថា កូននឹងមានការព្យាយាម ហើយចេះទប់ចិត្តក្នុងគ្រប់ ការណ៍ទាំងអស់។

១១ ចូរកូនប្រយ័ត្នកុំលើកខ្លួនឡើងទៅជាឆ្អឹងឆ្អែ មែនហើយ ចូរឲ្យ ឃើញថា កូនមិនអួតអាងក្នុងប្រាជ្ញាផ្ទាល់របស់កូន ឬក្នុងកម្លាំង ដ៏ ច្រើនរបស់កូនឡើយ។

១២ ចូរប្រើសេចក្តីក្លាហាន ប៉ុន្តែកុំកោងកាច ហើយចូរឲ្យឃើញថា កូនទប់អស់ទាំងតណ្ហារបស់កូន ដើម្បីឲ្យកូនអាចបានពោរពេញ ទៅដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ចូរឲ្យឃើញថា កូនទប់ខ្លួនកុំឲ្យធ្លាក់ទៅ ក្នុងការខ្ជិលច្រអូស។

១៣ ចូរកុំអធិស្ឋានដូចពួកសាសន៍សូរ៉ាធ្វើ ព្រោះកូនបានឃើញថា ពួក គេអធិស្ឋានដើម្បីឲ្យមនុស្សស្តាប់ ហើយដើម្បីឲ្យគេកោត សរសើរ ប្រាជ្ញារបស់គេ។

១៤ ចូរកុំទូលថា ៖ ឱព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់ ព្រះអង្គ ដោយយើងខ្ញុំល្អប្រសើរជាងបងប្អូនរបស់យើងខ្ញុំ តែត្រូវ ទូលយ៉ាងនេះវិញថា ៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអភ័យទោសដល់ ភាពមិនសក្តិសមរបស់ទូលបង្គំផង ហើយសូមព្រះអង្គចងចាំដល់ បងប្អូន របស់ទូលបង្គំ ដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា — មែនហើយ ចូរ ទទួលស្គាល់ភាពមិនសក្តិសមរបស់កូន នៅចំពោះព្រះ នៅគ្រប់ ពេល វេលា។

But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.

And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.

And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.

See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.

Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.

Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.

Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

១៥ ហើយសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ប្រទានពរដល់ព្រលឹងកូន ហើយ
ទទួលយកកូននៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ឲ្យចូលទៅក្នុងនគររបស់
ទ្រង់ ឲ្យកូនអង្គុយនៅក្នុងសេចក្តីសុខសាន្តចុះ។ ឥឡូវនេះ ទៅចុះ
កូនប្រុសរបស់ឪពុក ហើយបង្រៀនព្រះបន្ទូលទៅដល់ប្រជាជន
នេះ។ ចូរមានចិត្តរឹងប៉ឹង។ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកលាសិន
ហើយ។

And may the Lord bless your soul, and receive you
at the last day into his kingdom, to sit down in peace.
Now go, my son, and teach the word unto this peo-
ple. Be sober. My son, farewell.

អាណម៉ា 39

Alma 39

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកចង់និយាយនឹង
កូនខ្លះទៀត ក្រៅអំពីអ្វីៗ ដែលឪពុកបាននិយាយនឹងបងរបស់កូន
ត្បិតមើលចុះ តើកូនពុំបានយកចិត្តទុកដាក់ ដល់ភាពនឹងជឿរបស់
បងប្រុសកូនទេឬ និងសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់គេ និងសេចក្តី
ព្យាយាម របស់គេ ក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ?
មើលចុះ តើបងរបស់កូន ពុំមែនជាគំរូមួយ សម្រាប់កូនទេឬអី?
- ២ ព្រោះកូនពុំបានយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់តាមពាក្យសម្តីរបស់ឪពុក
ដូចបងប្រុសរបស់កូន នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននៃសាសន៍សូរ៉ា
ទេ។ ឥឡូវ នេះគឺជាការណ៍ដែលឪពុកជំទាស់នឹងកូន កូនបាន
អួតអាង ដល់កម្លាំងរបស់កូន និងប្រាជ្ញារបស់កូន។
- ៣ ហើយនេះ ពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ។
កូនបានធ្វើនូវអ្វីៗ ដែលនាំឲ្យឪពុកព្រួយបារម្ភ ព្រោះកូនបាន
បោះបង់ចោលការងារបម្រើ ហើយបានទៅតាមស្រីខូច អ៊ីសាបែល
ឆ្លងទៅឯដែនដីសែរ៉ុន នៅតាមព្រំប្រទល់ដែនដីនៃពួកសាសន៍លេ
មីន។
- ៤ មែនហើយ ស្រីនោះបានបោកចិត្តមនុស្សជាច្រើន ប៉ុន្តែនេះពុំមែន
ជាការដោះសាសន៍សម្រាប់កូនទេ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ។ កូន
គួរតែបំពេញការងារបម្រើ ដែលបានប្រគល់ដល់កូន។
- ៥ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ តើកូនពុំដឹងទេឬថា អំពើទាំងនេះ គឺជា
អំពើគួរខ្ពើមឆ្អើយនៅចំពោះព្រះនៃព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ គឺគួរ
ខ្ពើមឆ្អើយបំផុតជាងបាបទាំងអស់ ក្រៅពីការខ្ជាយយាយជនឥត
ទោស ឬបដិសេធព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ?
- ៦ ត្បិតមើលចុះ បើសិនជាកូនបដិសេធព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក្នុង
ពេលដែលទ្រង់មានទីកន្លែងនៅក្នុងកូនមកហើយ ហើយកូនដឹងថា
កូនបានបដិសេធទ្រង់ មើលចុះ នេះគឺជាអំពើបាបមួយ ដែលអត់ឱន
មិនបានឡើយ មែនហើយ ហើយជនណាដែលធ្វើហេតុ ក្រោយពី
បានទទួលពន្លឺ និងការចេះដឹងអំពីព្រះ ជននោះពុំងាយនឹងបាន
ទទួលការអភ័យទោសឡើយ មែនហើយ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ
ឪពុកប្រាប់កូនថា ជននោះពុំងាយនឹងបានទទួលការអភ័យទោស
ឡើយ។
- ៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកបានសូមអង្វរ
ដល់ព្រះ ដើម្បីកុំឲ្យកូនមានទោសដ៏ធំបែបនេះ។ ឪពុកពុំគួរ និយាយ
ច្រើនដល់អំពើទោសរបស់កូន ដើម្បីធ្វើឲ្យកូនកើតទុក្ខក្នុងចិត្តទេ
ប្រសិនបើពុំមែនសម្រាប់ឲ្យកូនបានល្អ។

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

- ៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ កូនពុំអាចលាក់បាំងទោសកំហុស របស់កូនពីព្រះ បានឡើយ ហើយលើកលែងកូនប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ ទោស ទាំងនោះនឹងឈរជាទីបន្ទាល់ ទាស់នឹងកូននៅថ្ងៃចុងក្រោយ បង្អស់។
- ៩ ឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកចង់ឲ្យកូនប្រែចិត្ត ហើយបោះបង់ចោលអំពើបាបទាំងឡាយរបស់កូន ហើយកុំទៅ តាមសេចក្តីសម្រេចនៃភ្នែករបស់ខ្លួនទៀតឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវចៀសវាង នូវអំពើទាំងនេះ គ្មិតលើកលែងតែកូនធ្វើរបៀបនេះ បើពុំនោះសោត ទេ កូននឹងពុំអាចមានមធ្យោបាយណាទៀត នឹងគ្រងនគរព្រះទុកជា មរតកបានឡើយ។ ឱសូមកូនចងចាំ ហើយប្រតិបត្តិតាមពាក្យឪពុក ហើយចៀសវាងនូវអំពើទាំងនេះចុះ។
- ១០ ហើយឪពុកបញ្ជាដល់កូនថា ត្រូវប្រឹក្សាជាមួយនឹងបងៗរបស់ កូន នូវគ្រប់កិច្ចការរបស់កូន គ្មិតមើលចុះ កូននៅក្នុងយុវវ័យ ហើយ កូនត្រូវការបីចាច់ដោយបងៗរបស់កូន ហើយចូរស្តាប់បង្គាប់តាម សេចក្តីទូន្មានរបស់គេចុះ។
- ១១ ចូរកូនកុំបណ្តោយខ្លួនឲ្យរង្វង ដោយការឥតប្រយោជន៍ និងឆ្គួត លីលាឡើយ ចូរកុំបណ្តោយឲ្យអារក្សទាក់ទាញចិត្តរបស់កូន ឲ្យ ទៅតាមពួកស្រីខូចដីទុច្ចរិតនោះទៀតឡើយ។ មើលចុះ ឱកូនប្រុស របស់ឪពុកអើយ កូនបាននាំមកនូវអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំដល់ពួកសាសន៍ សូរ៉ា ព្រោះកាលណាគេឃើញចរិយារបស់កូន នោះគេពុំជឿដល់ ពាក្យសម្តីរបស់ឪពុកទេ។
- ១២ ហើយឥឡូវនេះ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល មកឪពុកថា ចូរបញ្ជាដល់កូនរបស់អ្នក ឲ្យធ្វើអំពើល្អ ក្រែង ពួក វានឹងដឹកនាំចិត្តមនុស្សជាច្រើន ទៅរកសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ ហេតុ ដូច្នេះហើយ ទើបឪពុកបញ្ជាដល់កូន ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ដោយកោតខ្លាចដល់ព្រះ ចូរកូនឈប់ធ្វើនូវអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ របស់កូនទៅ។
- ១៣ ចូរកូនបែរទៅរកព្រះអម្ចាស់ ដោយអស់ពីដួងចិត្ត និងអស់សមត្ថ ភាព និងអស់កម្លាំងរបស់កូនចុះ ហើយចូរកូនកុំដឹកនាំចិត្ត ជនណា ទៀត ឲ្យធ្វើអំពើទុច្ចរិតឡើយ តែផ្ទុយមកវិញ កូនត្រូវត្រឡប់ទៅរក គេ ហើយទទួលស្គាល់កំហុសរបស់ខ្លួន និងការខុសឆ្គង ដែលកូន បានប្រព្រឹត្តមក។
- ១៤ ចូរកុំស្វែងរកទ្រព្យសម្បត្តិ ឬវត្ថុទាំងឡាយដែលឥតប្រយោជន៍នៃ លោកិយនេះឡើយ គ្មិតមើលចុះ កូនពុំអាចយកវាទៅជាមួយ កូន បានទេ។

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

១៥ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកចង់និយាយ
នឹងកូន អំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ។ មើលចុះ ឪពុកចង់ និយាយ
នឹងកូនថា គឺព្រះអង្គនេះហើយដែលពិតជាដំណឹងយាងមក ដើម្បីយក
អំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោកចេញ មែនហើយ ទ្រង់នឹង
យាងមក ដើម្បីប្រកាសប្រាប់ដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់នូវដំណឹងដ៏
រីករាយអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះ។

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

១៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ នេះហើយជា
ការងារបម្រើ ដែលកូនត្រូវបានហៅ គឺដើម្បីប្រកាសប្រាប់ដំណឹងដ៏
រីករាយទាំងនេះដល់ប្រជាជននេះ ដើម្បីប្រុងប្រៀបចិត្តគំនិតរបស់
គេ ឬម្យ៉ាងទៀត គឺដើម្បីឱ្យសេចក្តីសង្គ្រោះអាចបានមកដល់ពួកគេ
ដើម្បីឱ្យគេរៀបចំចិត្តគំនិតនៃកូនចៅរបស់គេឱ្យស្តាប់តាមព្រះ
បន្ទូល នៅពេលដែលទ្រង់នឹងយាងមក។

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកនឹងបន្តបន្ថយដល់ចិត្តរបស់កូនខ្លះនៅក្នុង
រឿងនេះ។ មើលចុះ កូនច្បាស់ជាឆ្ងល់ថា ហេតុអ្វីបានជាការណ៍នេះ
ត្រូវដឹងជាមុនក្នុងរយៈពេលដ៏យូរ។ មើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនថា តើពុំ
មែនព្រលឹងដែលនៅក្នុងពេលនេះមានតម្លៃចំពោះព្រះស្មើនឹង
ព្រលឹង ដែលនៅពេលទ្រង់នឹងយាងមកទេឬអី?

And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?

១៨ តើពុំមែនជាការចាំបាច់ដែលផែនការនៃសេចក្តីប្រោសលោះ ត្រូវ
បានផ្សព្វផ្សាយដល់ប្រជាជននេះ ក៏ដូចជាបានផ្សព្វផ្សាយដល់កូន
ចៅរបស់គេទេឬអី?

Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?

១៩ តើពុំមែនជាការងាយដល់ព្រះ នៅក្នុងពេលនេះដើម្បីបញ្ជាឱ្យ
ទេវតារបស់ទ្រង់ប្រកាសប្រាប់នូវដំណឹងដ៏រីករាយទាំងនេះដល់
យើង និងដល់កូនចៅរបស់យើងទេឬអី ឬក៏ក្រោយពេលដែលទ្រង់
នឹងយាងមក?

Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

អាណម៉ា 40

- ១ ឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកចង់និយាយនឹងកូន ថែមទៀត ព្រោះឪពុកយល់ឃើញថា កូនកំពុងខ្វល់នៅក្នុងគំនិតអំពី ដំណើររស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់។
- ២ មើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនថា គ្មានដំណើររស់ឡើងវិញទេ ឬក៏ឪពុក ចង់និយាយម្យ៉ាងទៀតថា រូបកាយដែលរមែងស្លាប់នេះ ពុំអាច ប្រដាប់ដោយអមតភាពបានឡើយ ឯរូបកាយដ៏ពុករលួយនេះ ក៏ពុំ អាចប្រដាប់ដោយភាពមិនពុករលួយបានដែរ — រហូតដល់ពេល ក្រោយ ព្រះគ្រីស្ទយាងមកសិន។
- ៣ មើលចុះ ទ្រង់នឹងនាំមកនូវដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្ស ស្លាប់។ ប៉ុន្តែមើលចុះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ដំណើររស់ឡើង វិញ នោះពុំទាន់មកដល់ទេ។ ឥឡូវនេះ ឪពុកបើកប្រាប់កូននូវការ អាថ៌កំបាំងមួយ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែមានការ អាថ៌កំបាំងជា ច្រើនដែលត្រូវរក្សាទុកដែលគ្មាននរណាដឹងក្រៅពី ព្រះប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ ឪពុកបង្ហាញដល់កូននូវការណ៍មួយ ដែលឪពុក បានព្យាយាមសាកសួរដល់ព្រះ ដើម្បីឲ្យឪពុកបានដឹង — គឺអំពី ដំណើររស់ឡើងវិញ។
- ៤ មើលចុះ មានពេលមួយដែលបានកំណត់ទុក សម្រាប់មនុស្ស ទាំងអស់ នឹងបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ។ ឥឡូវនេះ កាលណាពេល នោះនឹងមកដល់ នោះគ្មាននរណាដឹងទេ ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់ជ្រាបនូវ ពេលដែលកំណត់ទុក។
- ៥ ឥឡូវនេះ ទោះបីពេលដែលបានកំណត់ទុកនោះ មានម្តង ពីរដង ឬបីដង ដើម្បីមនុស្សអាចរស់ពីស្លាប់ វាពុំមែនជាការណាអ្វីទេ ព្រោះ ព្រះទ្រង់ជ្រាបនូវការណ៍អស់ទាំងនេះហើយ ហើយឪពុកគ្រាន់តែ ដឹងថា ការណ៍នោះមែនពិត ក៏ជាការគ្រប់គ្រាន់ហើយ — គឺថា មាន ពេលមួយដែលបានកំណត់ទុក ដើម្បីឲ្យមនុស្សទាំងអស់អាចរស់ពី ស្លាប់ឡើងវិញ។
- ៦ ឥឡូវនេះ ត្រូវតែមានចន្លោះមួយ រវាងពេលនៃសេចក្តីស្លាប់នឹង ពេលនៃដំណើររស់ឡើងវិញ។
- ៧ ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកសួរថា តើព្រលឹងរបស់មនុស្សនៅក្នុង ស្ថានភាពណា ចាប់ពីពេលនៃសេចក្តីស្លាប់នេះ ទៅដល់ពេលដែល បានកំណត់ទុកសម្រាប់ដំណើររស់ឡើងវិញ?
- ៨ ឥឡូវនេះ ទោះបីពេលដែលបានកំណត់ទុកសម្រាប់មនុស្សរស់ ឡើងវិញនោះ មានច្រើនជាងមួយដង ក៏វាពុំជាការណាអ្វីដែរ ព្រោះ មនុស្សទាំងអស់ ពុំមែនស្លាប់ព្រមគ្នាតែម្តងទេ ហើយនេះក៏ពុំជា ការណាអ្វីដែរ ទាំងអស់នេះទុកដូចជាមួយថ្ងៃសម្រាប់ព្រះ ឯពេល វេលារាប់សម្រាប់តែមនុស្សទេ។

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

៩ ហេតុដូច្នោះហើយ មានពេលមួយដែលបានកំណត់ទុកដល់ មនុស្ស ដើម្បីឲ្យគេរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយមានចន្លោះរវាង ពេលនៃសេចក្តីស្លាប់នឹងដំណើររស់ឡើងវិញ។ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងរយៈពេលនោះ តើព្រលឹងមនុស្សនឹងនៅក្នុងសភាពណា នោះជារឿងដែលឪពុកបានសូមដល់ព្រះអម្ចាស់យ៉ាងព្យាយាម ដើម្បីឲ្យបានដឹង ហើយនេះគឺជារឿងដែលឪពុកដឹង។

១០ ហើយកាលណាដល់ពេល ដែលមនុស្សទាំងអស់ត្រូវរស់ឡើង វិញ ខណៈនោះ គេនឹងដឹងថា ព្រះទ្រង់ជ្រាបពេលទាំងអស់ ដែល បានកំណត់ដល់មនុស្ស។

១១ ឥឡូវនេះ ស្តីអំពីស្ថានភាពនៃព្រលឹងនៅក្នុងចន្លោះ រវាងសេចក្តី ស្លាប់នឹងដំណើររស់ឡើងវិញ — មើលចុះ មានទេវតាបានប្រាប់ឲ្យ ឪពុកដឹងថា វិញ្ញាណរបស់មនុស្សទាំងអស់នៅមួយរំពេចដែលចាក ចេញពីរូបកាយសាច់ឈាមនេះទៅ មែនហើយ វិញ្ញាណរបស់ មនុស្សទាំងអស់ ទោះគេល្អ ឬអាក្រក់ក្តី នឹងបានត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ គឺទៅជួបនឹងព្រះដែលទ្រង់បានប្រទានជីវិតដល់គេ។

១២ ហើយបន្ទាប់មក ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា វិញ្ញាណរបស់ពួក សុចរិត នឹងបានទទួលស្ថានភាពនៃសុភមង្គល ដែលជាស្ថាន បរមសុខ ដែលជាស្ថានភាពយប់សម្រាក ស្ថានភាពសុខសាន្ត ជា កន្លែងដែលគេនឹងបានសម្រាកពីអស់ទាំងកង្វល់ ពីអស់ទាំងការ បារម្ភ និងពីទុក្ខព្រួយ។

១៣ ហើយបន្ទាប់មក ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា វិញ្ញាណនៃពួក ទុច្ចរិត មែនហើយ គឺជាមនុស្សអាក្រក់ — គ្បិតមើលចុះ ពួកគេពុំ មានចំណែក ឬនៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បន្តិចបន្តួចសោះ គ្បិត មើលចុះ គេបានរើសអំពីអាក្រក់ជាងអំពីល្អ ហេតុដូច្នោះហើយ វិញ្ញាណរបស់អារក្សបានចូលក្នុងពួកគេ ហើយធ្វើជាម្ចាស់នៃផ្ទះ របស់គេ — ហើយពួកមនុស្សទាំងនេះ នឹងត្រូវបោះចោលទៅភាព ងងឹតខាងក្រៅ នៅទីនោះនឹងមានការយំសោក ការថ្ងូរ និងការ សង្រៀតធ្មេញ ហើយនេះគឺដោយព្រោះអំពីទុច្ចរិតរបស់ពួកគេផ្ទាល់ ដែលទុកឲ្យអារក្សដឹកនាំទៅជាប់ឃុំឃាំងដោយទំនើងចិត្តវា។

១៤ ឥឡូវនេះ នេះហើយគឺជាស្ថានភាពនៃព្រលឹងរបស់ពួកទុច្ចរិត មែនហើយ គឺនៅក្នុងសេចក្តីងងឹត និងជាស្ថានភាពដ៏ស្ទើបស្ទែង រង់ចាំយ៉ាងភ័យខ្លាចនៃសេចក្តីគ្មានក្តាញដ៏ឆ្ងល់ឆាប់នូវការពិរោធ របស់ព្រះមកលើពួកគេ ពួកគេត្រូវស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ នៅពេលដែលពួកសុចរិតនៅក្នុងស្ថានបរមសុខ រហូតដល់ពេលនៃ ដំណើររស់ឡើងវិញរបស់គេ។

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

១៥ ឥឡូវនេះ មនុស្សខ្លះបានយល់ថា ស្ថានភាពនៃសុភមង្គល និង ស្ថានភាពវេទនានៃព្រលឹងនេះនៅមុនដំណើររស់ឡើងវិញ គឺជា ដំណើររស់ឡើងវិញទីមួយ។ មែនហើយ ឪពុកក៏ទទួលស្គាល់ថា នេះគួរតែហៅថា ដំណើររស់ឡើងវិញបាន គឺការប្រោសវិញ្ញាណ ឬ ព្រលឹង និងភាពរស់នៅ ទៅដល់សុភមង្គល ឬសេចក្តីវេទនា ស្រប តាមពាក្យទាំងឡាយដែលបាននិយាយមក។

១៦ ហើយមើលចុះ ដូចដែលបាននិយាយហើយថា មានដំណើររស់ ឡើងវិញជាលើកទីមួយ គឺជាដំណើររស់ឡើងវិញដល់ជនណាដែល បានរស់នៅ កំពុងរស់នៅ ឬនឹងរស់នៅក្នុងពេលអនាគត រហូត ដល់ដំណើររស់ឡើងវិញ នៃព្រះគ្រីស្ទពីសេចក្តីស្លាប់។

១៧ ឥឡូវនេះ យើងពុំសន្និដ្ឋានថា ដំណើររស់ឡើងវិញលើកទីមួយ តាមរបៀបដែលទើបនិយាយមកនេះជាដំណើររស់ឡើងវិញនៃ ព្រលឹង និងភាពរស់នៅ ទៅដល់សុភមង្គល ឬសេចក្តីវេទនាទេ។ កូនពុំអាចសន្និដ្ឋានថា ការណ៍នេះមានន័យដូច្នោះឡើយ។

១៨ មើលចុះ ឪពុកនិយាយនឹងកូនថា ទេ ប៉ុន្តែវាមានន័យថា ការជួបជុំ នៃព្រលឹងនឹងរូបកាយនៃជនទាំងឡាយ ចាប់តាំងពីជំនាន់លោក អ័ដាម រហូតដល់ដំណើររស់ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទផ្ទះ។

១៩ ឥឡូវនេះ ទោះបីព្រលឹង និងរាងកាយនៃជនទាំងឡាយ ដែល បាននិយាយដល់ នឹងបានជួបគ្នាឡើងវិញភ្លាមឬទេ ពួកទុច្ចរិត ក៏ដូច ជាពួកសុចរិត នោះឪពុកពុំចាច់និយាយទេ ឪពុកគ្រាន់តែនិយាយថា មនុស្សទាំងអស់នឹងរស់ឡើងវិញ ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀតថា ដំណើរ រស់ឡើងវិញរបស់អ្នកទាំងនេះនឹងកើតឡើង មុនពេលដំណើររស់ ឡើងវិញ សម្រាប់ជនទាំងឡាយដែលស្លាប់ក្រោយដំណើររស់ ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទ។

២០ ឥឡូវនេះ ឱកូនប្រសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកពុំនិយាយថា ដំណើរ រស់ឡើងវិញដល់គេ នឹងកើតឡើងព្រមគ្នានឹងដំណើររស់ឡើងវិញ នៃព្រះគ្រីស្ទទេ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកឲ្យយោបល់ថា ព្រលឹង និង រាងកាយនៃពួកសុចរិត នឹងបានរួបរួមគ្នាវិញ ព្រមគ្នានឹងដំណើររស់ ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទ និងការយាងទៅស្ថានសួគ៌របស់ទ្រង់វិញ។

២១ ប៉ុន្តែ ទោះបីនៅក្នុងពេលជាមួយគ្នានឹងដំណើររស់ឡើងវិញរបស់ ទ្រង់ ឬក្រោយក្តី នោះឪពុកពុំនិយាយទេ ប៉ុន្តែឪពុកនិយាយ តែប៉ុណ្ណោះថា មានចន្លោះពេលមួយ រវាងសេចក្តីស្លាប់នឹងដំណើរ រស់ឡើងវិញនៃរាងកាយ និងស្ថានភាពនៃព្រលឹងក្នុងសុភមង្គល ឬ ក្នុងសេចក្តីវេទនា រហូតដល់ពេលដែលបានកំណត់ទុកដោយព្រះថា មនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញ ហើយព្រលឹង និងរាងកាយនឹងបាន ជួបជុំគ្នាឡើងវិញ នឹងត្រូវនៅទៅលរនៅចំពោះព្រះ ហើយទទួល ការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការរបស់ខ្លួន។

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrec- tion. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignation to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

Now, we do not suppose that this first resurrec- tion, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignation to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the re- uniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space be- tween death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged ac- cording to their works.

២២ មែនហើយ ការណ៍នេះនាំមកនូវការសាងឡើងវិញនូវអ្វីៗដែល
បាននិយាយចេញពីមាត់នៃពួកព្យាករ។

Yea, this bringeth about the restoration of those
things of which has been spoken by the mouths of
the prophets.

២៣ ព្រលឹងនឹងបានផ្តុំចូលទៅក្នុងរាងកាយ ឯរាងកាយ ក៏នឹងបានផ្តុំ
ទៅនឹងព្រលឹង មែនហើយ អរយៈទាំងអស់ និងគ្រប់សន្លាក់ឆ្អឹង
ត្រូវបានផ្តុំទៅនឹងរាងកាយវិញ មែនហើយ ទាំងសក់មួយសរសៃ
នៅលើក្បាលក៏ពុំបាត់ដែរ ហើយអ្វីៗទាំងអស់នឹងបានសាងទៅជា
រូបរាងដ៏ត្រឹមត្រូវ និងល្អឥតខ្ចោះឡើងវិញ។

The soul shall be restored to the body, and the
body to the soul; yea, and every limb and joint shall
be restored to its body; yea, even a hair of the head
shall not be lost; but all things shall be restored to
their proper and perfect frame.

២៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱកុនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ នេះហើយគឺការ
សាងឡើងវិញ ដូចដែលបាននិយាយចេញពីមាត់នៃពួកព្យាករ—

And now, my son, this is the restoration of which
has been spoken by the mouths of the prophets—

២៥ ហើយបន្ទាប់មក មនុស្សសុចរិតនឹងចែងចាំងនៅក្នុងនគរព្រះ។

And then shall the righteous shine forth in the
kingdom of God.

២៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ សេចក្តីស្លាប់ដ៏គួរស្ងែងខ្លាច នឹងមកដល់ពួកទុច្ចរិត
ព្រោះពួកគេស្លាប់ចំពោះអ្វីៗដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តីសុចរិត
ព្រោះពួកគេឥតស្អាត ហើយគ្មានអ្វីដែលឥតស្អាត អាចគ្រងនគរ
ព្រះទុកជាមរតកបានឡើយ ប៉ុន្តែគេនឹងត្រូវបណ្តេញចេញ ហើយ
ត្រូវផ្តន្ទាទោសឲ្យទទួលនូវផលទាំងឡាយនៃកិច្ចការទាំងឡាយ ឬ
ការងារទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ដែលជាកិច្ចការអាក្រក់ ហើយគេនឹង
ផឹកនូវកាកនៃពែងល្វីងជូរចត់។

But behold, an awful death cometh upon the
wicked; for they die as to things pertaining to things
of righteousness; for they are unclean, and no un-
clean thing can inherit the kingdom of God; but they
are cast out, and consigned to partake of the fruits of
their labors or their works, which have been evil;
and they drink the dregs of a bitter cup.

អាណម៉ា 41

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកនឹងនិយាយរឿងខ្លះ អំពីការសាងឡើងវិញ ដូចដែលទើបនិយាយរួចមកហើយនេះ ត្បិតមើលចុះ មានមនុស្សខ្លះបានបង្វែរន័យនៃបទគម្ពីរទាំងឡាយ ហើយបានដើររង្វេងទៅឆ្ងាយដោយព្រោះរឿងនេះ។ ហើយឪពុកយល់ឃើញថា ចិត្តកូនក៏កំពុងតែកង្វល់អំពីរឿងនេះដែរ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកនឹងពន្យល់រឿងនេះប្រាប់ដល់កូន។
- ២ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកប្រាប់កូនថា ផែនការនៃការសាងឡើងវិញ ជាការចាំបាច់ដល់សេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះ ព្រោះ ជាការចាំបាច់ថា វត្ថុសព្វសារពើត្រូវបានសាងឡើងវិញ ឲ្យត្រឹមត្រូវតាមរបៀប។ មើលចុះ នេះជាការចាំបាច់ ហើយត្រឹមត្រូវ ស្របតាមព្រះចេស្ដា និងដំណើររបស់ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទ ថាព្រលឹងមនុស្សនឹងបានផ្គុំទៅក្នុងរាងកាយវិញ ហើយផ្នែកទាំងអស់នៃរាងកាយនឹងបានផ្គុំឡើងវិញដូចដើម។
- ៣ ហើយជាការចាំបាច់ដល់សេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះ ថាមនុស្សនឹងបានទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការរបស់ខ្លួន ហើយបើសិនជាកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេល្អនៅក្នុងជីវិតនេះ ហើយបំណងនៅក្នុងចិត្តគេល្អ នោះនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ គេក៏នឹងបានសាងឡើងវិញឲ្យបានល្អដែរ។
- ៤ ហើយបើសិនជាកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេអាក្រក់ នោះគេនឹងបានសាងឡើងវិញជាអាក្រក់ដែរ។ ហេតុដូច្នេះហើយ វត្ថុសព្វសារពើនឹងបានសាងឡើងវិញឲ្យបានត្រឹមត្រូវតាមរបៀប គឺអ្វីៗគ្រប់មុខនឹងបានសាងឡើងវិញឲ្យតាមរូបរាងធម្មជាតិ — ភាពដែលរមែងស្លាប់នឹងបានប្រោសទៅជាអមតភាព ឯភាពពុករលួយទៅជាភាពឥតពុករលួយ — គឺប្រោសឲ្យដល់នូវសុភមង្គលដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ដើម្បីគ្រងនគរព្រះទុកជាមរតក ឬឲ្យដល់នូវទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ដើម្បីគ្រងនគរអារក្សទុកជាមរតក គឺអ្នកខ្លះនៅខាងណោះ អ្នកខ្លះនៅ ខាងណោះ —
- ៥ មនុស្សមួយបានប្រោសដល់ទៅឯសុភមង្គលតាមបំណងរបស់គេ ដែលចង់បានសុភមង្គល ឬក៏បានល្អតាមបំណងរបស់គេដែលចង់បានល្អ ឯមនុស្សមួយទៀតបានអាក្រក់តាមបំណងរបស់គេ ដែលចង់បានអាក្រក់ ព្រោះដូចជាមនុស្សនោះមានបំណងចង់ធ្វើអាក្រក់ពេញទាំងពេលថ្ងៃយ៉ាងណា ជននោះនឹងបានទទួលរង្វាន់អាក្រក់ នៅវេលាយប់មកដល់យ៉ាងនោះដែរ។
- ៦ ហើយផ្ទុយមកវិញក៏ដូច្នោះដែរ។ បើសិនជាអ្នកនោះប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ហើយចង់បានសេចក្តីសុចរិត រហូតដល់ថ្ងៃអស់ស្ថាននៃជីវិត អ្នកនោះនឹងបានទទួលរង្វាន់ចំពោះសេចក្តីសុចរិត។

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

- ៧ ពួកអ្នកនោះហើយដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រោសលោះ មែនហើយ ពួកអ្នកនោះហើយដែលបានយកចេញ ដែលបានដោះឲ្យរួចផុតពីព្រៃដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយនៃសេចក្តីងងឹតនោះ ម៉្លោះហើយ គេឈរឡើង ឬដួលចុះ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេគឺជាចៅក្រមជំនុំជំរះខ្លួនផ្ទាល់ ទោះបីក្នុងការធ្វើល្អ ឬធ្វើអាក្រក់ក្តី។
- ៨ ឥឡូវនេះ ក្រឹត្យក្រមទាំងឡាយនៃព្រះ ពុំអាចប្រែប្រួលបានឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ផ្លូវត្រូវបានរៀបចំស្រេចហើយ ថាអស់អ្នកណាដែលចង់ នោះអាចដើរនៅលើផ្លូវនោះ ហើយបានសង្គ្រោះ។
- ៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរកុំប្រថុយធ្វើអំពើប្រមាថដល់ព្រះម្តងទៀតឡើយ ចំពោះចំណុចទាំងឡាយនៃលទ្ធិនេះ ជាចំណុចដែលកូនបានប្រថុយបំពានបាប។
- ១០ ចូរកូនកុំគិតស្មានថា ពីព្រោះគេបាននិយាយដល់ការសាងឡើងវិញ ថាកូននឹងបានសាងពីបាបឡើងវិញទៅកាន់សុភមង្គលនោះទេ។ មើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនថា សេចក្តីទុច្ចរិតពុំដែលជាសុភមង្គលឡើយ។
- ១១ ហើយឥឡូវនេះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ មនុស្សទាំងអស់ណាដែលនៅក្នុងស្ថានភាពខាងសាច់ឈាម ឪពុកចង់និយាយថា នៅក្នុងស្ថានភាពខាងរូបកាយ គឺនៅក្នុងប្រមាត់ល្វីងជួរចត់ និងនៅក្នុងចំណង់ទាំងឡាយនៃអំពើទុច្ចរិត ពួកគេគ្មានព្រះក្នុងលោកិយនេះឡើយ ហើយពួកគេបានដើរផ្ទុយពីព្រះហឫទ័យនៃព្រះ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេនៅក្នុងស្ថានភាពមួយ ផ្ទុយទៅនឹងស្ថានភាពនៃសុភមង្គល។
- ១២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ តើន័យនៃពាក្យថាសាងឡើងវិញ គឺយកវត្ថុមួយពីស្ថានភាពធម្មជាតិ ហើយដាក់ទៅក្នុងស្ថានភាពពុំធម្មជាតិ ឬដាក់របស់នោះទៅក្នុងស្ថានភាពមួយផ្ទុយនឹងធម្មជាតិរបស់វាឬ?
- ១៣ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ រឿងនេះពុំមែនដូច្នោះទេ ប៉ុន្តែន័យរបស់ពាក្យថាសាងឡើងវិញនោះ គឺធ្វើជាថ្មីឡើងវិញ អាក្រក់ទៅជាអាក្រក់វិញ ឬរូបកាយទៅជារូបកាយវិញ របស់ផងអារក្សទៅជាផងអារក្សវិញ — ល្អទៅជាល្អវិញ សុចរិតទៅជាសុចរិតវិញ ត្រឹមត្រូវទៅជាត្រឹមត្រូវវិញ មេត្តាករុណាទៅជាមេត្តាករុណាវិញ។
- ១៤ ហេតុដូច្នោះហើយ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរកូនមេត្តាករុណាដល់បងប្អូនរបស់កូនចុះ ចូររាប់រកគ្នាដោយយុត្តិធម៌ វិនិច្ឆ័យដោយសុចរិត ហើយធ្វើល្អជានិច្ច ហើយបើសិនជាកូនធ្វើការទាំងអស់នេះនោះកូននឹងបានទទួលរង្វាន់ មែនហើយ សេចក្តីមេត្តាករុណានឹងបានសាងឡើងដល់កូនវិញ សេចក្តីយុត្តិធម៌នឹងបានសាងឡើងដល់កូនវិញ ការវិនិច្ឆ័យដោយសុចរិតនឹងបានសាងឡើងដល់កូនវិញ ហើយនឹងបានការរួបរួមដល់កូនវិញ។

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

១៥ ព្រោះអីអ្វីៗដែលកូនបានធ្វើទៅនឹងត្រឡប់មករកកូនវិញ ហើយ
បានសាងឡើងវិញ ហេតុដូច្នោះហើយ ពាក្យថាសាងឡើងវិញ គឺ
កាត់ទោសដល់មនុស្សមានបាបដ៏ពេញទំហឹង ហើយមិនរាប់ថាជន
នោះសុចរិតជាដាច់ខាត។

For that which ye do send out shall return unto
you again, and be restored; therefore, the word
restoration more fully condemneth the sinner, and
justifieth him not at all.

អាណម៉ា 42

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកយល់ឃើញថា នៅមានការខ្លះទៀត ដែលធ្វើឱ្យកូនកង្វល់ក្នុងគំនិត ដែលកូនពុំអាចយល់ — គឺជារឿងស្តីអំពីសេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះក្នុងការធ្វើទោសដល់ជនដែលមានបាប ព្រោះកូនខំគិតស្មានថា ជាការអយុត្តិធម៌ ដែលជនមានបាបត្រូវដាក់ទៅក្នុងស្ថានភាពទុក្ខវេទនា។
- ២ ឥឡូវនេះ មើលចុះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកនឹងពន្យល់រឿងនេះប្រាប់ដល់កូន។ គ្រឿងមើលចុះ បន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់ដីដាំព្រះទ្រង់បណ្តេញឪពុកម្តាយដើមរបស់យើងចេញពីសួនច្បារអដែន ឱ្យទៅក្នុងរាស់ដី ដែលទ្រង់បានយកមកបង្កើតពួកគេ — មែនហើយ ទ្រង់បានបណ្តេញមនុស្សចេញ ហើយទ្រង់បានដាក់នៅទិសខាងកើតនៃសួនច្បារអដែន នូវចរូប៊ីន និងដារដែលមានអណ្តាតភ្លើង ដែលរេបរេប្រគប់ទិសដើម្បីនឹងរក្សាដើមជីវិត —
- ៣ ឥឡូវនេះ យើងឃើញថា មនុស្សបានក្លាយទៅដូចព្រះ ដោយដឹងខុស និងត្រូវហើយដោយខ្លាចក្រែងមនុស្សលូកដៃទៅលើផ្លែនៃដើមជីវិតមកបរិភោគ ហើយរស់នៅរហូត ទើបព្រះអម្ចាស់ដីដាំព្រះ ទ្រង់ដាក់ចរូប៊ីន និងដារដែលមានអណ្តាតភ្លើង ដើម្បីកុំឱ្យមនុស្សអាចទទួលបានផ្លែឈើនោះបាន —
- ៤ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា មានពេលមួយដែលទុកសម្រាប់ឱ្យមនុស្សប្រែចិត្ត មែនហើយ ជាពេលសាកល្បង ជាពេលមួយដើម្បីប្រែចិត្ត ហើយបម្រើព្រះ។
- ៥ គ្រឿងមើលចុះ បើសិនជាលោកអ័ដាមបានលូកដៃក្លាមទៅលើហើយទទួលបាននូវផ្លែនៃដើមជីវិត នោះលោកនឹងបានរស់នៅរហូតស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយពុំមានពេលសម្រាប់ប្រែចិត្តទេ មែនហើយ ឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ក៏នឹងត្រូវលុបចោលដែរ ហើយផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏មហិមាខ្ពង់ខ្ពស់ត្រូវខកខាន។
- ៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ មនុស្សបានត្រូវកំណត់ឱ្យស្លាប់ — ហេតុដូច្នោះហើយ នៅពេលគេត្រូវកាត់ផ្តាច់ពីដើមជីវិត គេក៏ត្រូវវិនាសបាត់ពីផ្ទៃផែនដីនេះដែរ — ហើយមនុស្សក្លាយទៅជារង្វង់ផ្លូវរហូត មែនហើយ គេបានក្លាយទៅជាមនុស្សដែលធ្លាក់។
- ៧ ហើយឥឡូវនេះ កូនឃើញតាមរឿងនេះថា ឪពុកម្តាយដើមរបស់យើង ត្រូវកាត់ផ្តាច់ទាំងខាងសាច់ឈាម និងខាងវិញ្ញាណ ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ម៉្លោះហើយ គេមានសេរីភាពនឹងធ្វើអ្វីៗតាមចំណង់របស់គេ។
- ៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ វាពុំជាការចាំបាច់ទៀតទេ ដែលមនុស្សត្រូវរួចផុតពីសេចក្តីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម ព្រោះការណ៍នេះនឹងបំផ្លាញផែនការនៃសុភមង្គលដ៏មហិមា។

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយព្រលឹងពុំអាចស្លាប់បានឡើយ នោះការ ធ្លាក់ត្រូវបាននាំមកដល់មនុស្សលោកនូវសេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ ព្រមទាំងសេចក្តីស្លាប់ខាងសាច់ឈាមដែរ មានន័យថា ពួកគេនឹង ត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ គឺជាការចាំបាច់ដែលមនុស្ស លោកត្រូវរួចផុតពីសេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ។

១០ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយមនុស្សប្រកបដោយរូបកាយ កាមរាគ និងអាក្រក់តាមធម្មជាតិ នោះស្ថានភាពសាកល្បងនេះ បានក្លាយ ទៅជាស្ថានភាពមួយសម្រាប់ឲ្យគេរៀបចំ គឺជាស្ថានភាពរៀបចំ។

១១ ហើយឥឡូវនេះ ឱក្ខន្ធប្រសរបស់ឪពុកអើយ ចូរចងចាំថា បើសិន ជាពុំមានផែនការនៃសេចក្តីប្រោសលោះទេ (ទុកផែនការនេះដោយ ឡែកសិន) នៅពេលគេស្លាប់ភ្លាមទៅ នោះព្រលឹងរបស់គេនឹង ទទួលទុក្ខវេទនា ដោយត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់។

១២ ហើយឥឡូវនេះ គ្មានផ្លូវនឹងទាមទារមនុស្សពីស្ថានភាពធ្លាក់នេះ មកវិញបានឡើយ គឺជាស្ថានភាពដែលមនុស្សបាននាំមកលើខ្លួន ឯង ដោយព្រោះការមិនកោតខ្លាចរបស់គេផ្ទាល់។

១៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ស្របតាមសេចក្តីយុត្តិធម៌ ផែនការនៃសេចក្តី ប្រោសលោះពុំអាចនឹងអនុវត្តបានឡើយ លើកលែងតែលក្ខខណ្ឌ ទាំងឡាយនៃការប្រែចិត្តរបស់មនុស្សនៅក្នុងស្ថានភាពសាកល្បង នេះត្រូវបានសម្រេច មែនហើយ គឺស្ថានភាពសាកល្បងនេះ ត្បិត លើកលែងតែមានលក្ខខណ្ឌទាំងនេះ បើពុំនោះសោតទេ សេចក្តី មេត្តាករុណាពុំអាចមានប្រសិទ្ធិភាពឡើយ លើកលែងតែវាត្រូវ បំផ្លាញកិច្ចការនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ចោល។ ឥឡូវនេះ កិច្ចការនៃ សេចក្តីយុត្តិធម៌ ពុំអាចនឹងត្រូវបំផ្លាញបានឡើយ បើដូច្នោះមែន នោះព្រះនឹងឈប់ទៅជាព្រះទៀតហើយ។

១៤ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា មនុស្សលោកទាំងអស់ត្រូវធ្លាក់ ហើយគេនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ មែនហើយ សេចក្តី យុត្តិធម៌នៃព្រះ ដែលដាក់ទោសដល់គេ ថាត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាន របស់ទ្រង់រហូត។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ ផែនការនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា ពុំអាចអនុវត្តទៅ បាន លើកលែងតែមានដង្ហាយធួនកើតឡើង ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះ អង្គទ្រង់ផ្ទាល់បានធ្វើឲ្យធួននឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្ស លោកដើម្បីនាំមកនូវផែនការនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា ដើម្បីធ្វើឲ្យ ស្តាប់ស្តល់ដល់ការទាមទារនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ ដើម្បីព្រះជាព្រះដ៏ល្អ ឥតខ្ចោះ ហើយត្រឹមត្រូវ និងជាព្រះដែលប្រកបដោយសេចក្តី មេត្តាករុណាផង។

១៦ ឥឡូវនេះ ការប្រែចិត្តពុំអាចមានដល់មនុស្សទេ លើកលែងតែ មានទោសដែលនៅអស់កល្បជានិច្ច ដូចជាជីវិតនៃព្រលឹងដែរ ដែលបានភ្ជាប់ទុក ផ្ទុយទៅនឹងផែនការនៃសុភមង្គល ដែលនៅ អស់កល្បជានិច្ច ដូចជាជីវិតនៃព្រលឹងដែរ។

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

- ១៧ ឥឡូវនេះ តើមនុស្សអាចប្រែចិត្តម្តេចកើត លើកលែងតែគេបានធ្វើបាប? តើធ្វើម្តេចឲ្យមនុស្សមានបាប បើសិនជាគ្មានច្បាប់? ហើយធ្វើម្តេចអាចមានច្បាប់បាន លើកលែងតែមានទោស?
- ១៨ ឥឡូវនេះ មានទោសដែលបានភ្ជាប់ទុក ហើយច្បាប់ដ៏ត្រឹមត្រូវបានដាក់ឡើង ដែលនាំមកនូវការសោកស្តាយនៅក្នុងស្មារតីមនុស្ស។
- ១៩ ឥឡូវនេះ បើសិនជាគ្មានច្បាប់ចែងឡើង — ថាបើសិនជាមនុស្សធ្វើឃាត នោះគេត្រូវស្លាប់ — តើអ្នកនោះខ្លាចស្លាប់ទេ បើសិនជាគេធ្វើឃាត?
- ២០ ហើយម្យ៉ាងទៀត បើសិនជាគ្មានច្បាប់ទាស់នឹងអំពើបាបទេ នោះមនុស្សនឹងពុំខ្លាចនឹងធ្វើបាបឡើយ។
- ២១ ហើយបើសិនជាគ្មានច្បាប់ចែងឡើងថា បើសិនជាមនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើបាប តើសេចក្តីយុត្តិធម៌អាចធ្វើអ្វីកើត? ឬសេចក្តីមេត្តាករុណាក៏ដូច្នោះដែរ ព្រោះសេចក្តីយុត្តិធម៌ និងសេចក្តីមេត្តាករុណាគ្មានអំណាចអ្វីដល់មនុស្សលោកទេ។
- ២២ ប៉ុន្តែមានច្បាប់មួយបានតែងឡើង និងទោសមួយបានភ្ជាប់ទុក និងការប្រែចិត្តមួយបានប្រទានឲ្យជាការប្រែចិត្ត ដែលទាមទារដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា បើពុំនោះសោតទេ សេចក្តីយុត្តិធម៌ទាមទារសត្វលោក ហើយអនុវត្តច្បាប់ ហើយច្បាប់ធ្វើទុក្ខទោស បើពុំនោះសោតទេ កិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ នឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ហើយព្រះទ្រង់នឹងឈប់ទៅជាព្រះទៀតហើយ។
- ២៣ ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់មិនឈប់ធ្វើជាព្រះទេ ឯសេចក្តីមេត្តាករុណាការពារដល់ជនណាដែលប្រែចិត្ត ហើយសេចក្តីមេត្តាករុណាបានមកដោយសារដង្ហាយធួន ឯដង្ហាយធួននឹងនាំមកនូវដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្សស្លាប់ ហើយដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្សស្លាប់នឹងនាំមនុស្សឲ្យត្រឡប់ទៅវត្តមាននៃព្រះវិញ ម៉្លោះហើយ គេនឹងបានសាងឡើងវិញ នៅឯវត្តមានរបស់ទ្រង់ ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្លួន គឺស្របតាមច្បាប់ និងសេចក្តីយុត្តិធម៌។
- ២៤ ភ្និតមើលចុះ សេចក្តីយុត្តិធម៌អនុវត្តនូវសេចក្តីទាមទារទាំងអស់របស់វា ឯសេចក្តីមេត្តាករុណាក៏ទាមទារនូវអ្វីៗដែលនៅក្នុងអំណាចរបស់វាដែរ ម៉្លោះហើយ គ្មាននរណាឡើយក្រៅពីជនដែលប្រែចិត្ត ដែលនឹងបានសង្គ្រោះ។
- ២៥ តើកូនគិតស្មានថា សេចក្តីមេត្តាករុណាអាចកោងសេចក្តីយុត្តិធម៌បានឬ? ឪពុកប្រាប់កូនថា ទេ ពុំអាចទាល់តែសោះ។ បើដូច្នោះមែន នោះព្រះទ្រង់នឹងពុំមែនជាព្រះទៀតទេ។

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

២៦ ម៉្លោះហើយ ព្រះទ្រង់បាននាំមកនូវគោលបំណងទាំងឡាយដ៏
មហិមា ហើយដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលបានរៀបចំឡើង ចាប់
តាំងពីកំណើតលោកិយមក។ ម៉្លោះហើយ ទើបមានសេចក្តីសង្គ្រោះ
និងសេចក្តីប្រោសលោះដល់មនុស្ស និងសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ និង
សេចក្តីទុក្ខវេទនាដល់គេផងដែរ។

And thus God bringeth about his great and eternal
purposes, which were prepared from the foundation
of the world. And thus cometh about the salvation
and the redemption of men, and also their destruc-
tion and misery.

២៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ អស់អ្នកណា
ដែលចង់មកអាចមក ហើយទទួលបានទឹកនៃជីវិតដោយសេរីចុះ ឯ
អស់អ្នកណាដែលពុំចង់មកទេ គេក៏ពុំត្រូវបង្ខំតបង្ខំឲ្យមកដែរ ប៉ុន្តែ
នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ នឹងត្រូវបានសាងដល់គេវិញ ស្របតាមអ្វី
ៗ ដែលគេបានប្រព្រឹត្ត។

Therefore, O my son, whosoever will come may
come and partake of the waters of life freely; and
whosoever will not come the same is not compelled
to come; but in the last day it shall be restored unto
him according to his deeds.

២៨ បើសិនជាអ្នកនោះមានបំណងចង់ធ្វើអាក្រក់ ហើយពុំបានប្រែ
ចិត្តនៅក្នុងជីវិតគេទេ មើលចុះ អំពើអាក្រក់នោះនឹងត្រូវឲ្យទៅគេ
វិញ ស្របតាមការសាងឡើងវិញនៃព្រះ។

If he has desired to do evil, and has not repented
in his days, behold, evil shall be done unto him, ac-
cording to the restoration of God.

២៩ ហើយឥឡូវនេះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកពុំមានបំណង
ចង់ឲ្យរឿងទាំងនេះ ធ្វើឲ្យកូនកង្វល់ចិត្តតទៅទៀតទេ ហើយទុកឲ្យ
តែអំពើបាបរបស់កូនបាបម្តងក្នុងកូនតែប៉ុណ្ណោះបានហើយ គឺការ
បាបម្តងនេះហើយ ដែលអាចញ៉ាំងឲ្យកូនប្រែចិត្ត។

And now, my son, I desire that ye should let these
things trouble you no more, and only let your sins
trouble you, with that trouble which shall bring you
down unto repentance.

៣០ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកមានបំណងចង់ឲ្យកូនឈប់
បដិសេធសេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះតទៅទៀត។ ចូរកូនកុំខិតខំដោះ
សារខ្លួនដោយនូវចំណុចតូចតាច ដោយព្រោះអំពើបាបទាំងឡាយ
របស់កូន ដោយបដិសេធនូវសេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះឡើយ។ ប៉ុន្តែចូរ
កូនទុកឲ្យសេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះ និងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់
និងសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ទ្រង់ មានប្រសិទ្ធភាពយ៉ាងពេញទំហឹងនៅ
ក្នុងចិត្តកូនចុះ ហើយទុកឲ្យការណ៍ទាំងនេះ នាំកូនចុះទៅដល់ធ្នូលីដី
ក្នុងភាពរាបសា។

O my son, I desire that ye should deny the justice
of God no more. Do not endeavor to excuse yourself
in the least point because of your sins, by denying
the justice of God; but do you let the justice of God,
and his mercy, and his long-suffering have full sway
in your heart; and let it bring you down to the dust in
humility.

៣១ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ព្រះទ្រង់បានហៅ
ឲ្យកូនផ្សាយព្រះបន្ទូល ដល់ប្រជាជននេះ។ ហើយឥឡូវនេះ កូន
ប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរកូនធ្វើដំណើរទៅចុះ ទៅប្រកាសប្រាប់
ព្រះបន្ទូល ដោយការពិត និងការម៉ឺងម៉ាត់ដើម្បីកូនអាចនាំមនុស្ស
ទាំងឡាយទៅរកការប្រែចិត្ត ដើម្បីឲ្យផែនការនៃសេចក្តី
មេត្តាករុណាដ៏មហិមា អាចទាមទាររកគេផង។ ហើយសូមឲ្យព្រះ
ប្រទានដល់កូន ស្របតាមពាក្យពេចន៍របស់ឪពុកផងចុះ។ អាម៉ែ
ន។

And now, O my son, ye are called of God to preach
the word unto this people. And now, my son, go thy
way, declare the word with truth and soberness, that
thou mayest bring souls unto repentance, that the
great plan of mercy may have claim upon them. And
may God grant unto you even according to my
words. Amen.

អាណម៉ា 43

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកកូនប្រុសរបស់ អាណម៉ាបានទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដើម្បីប្រកាសប្រាប់ព្រះ បន្ទូលដល់ពួកគេ។ ហើយអាណម៉ាផ្ទាល់ ក៏មិនអាចសម្រាកឡើយ ហើយលោកក៏បានទៅដែរ។
- ២ ឥឡូវនេះ យើងពុំនិយាយទៀតទេ អំពីការផ្សព្វផ្សាយរបស់ពួកគេ លើកលែងតែថា ពួកគេបានផ្សាយព្រះបន្ទូល និងសេចក្តីពិត ស្រប តាមវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ និងវិវរណៈ ហើយពួកគេបានផ្សាយ តាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ ដែលពួកគេត្រូវបានហៅឲ្យធ្វើ។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រឡប់មកនិយាយអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយ រវាងពួកសាសន៍នីហ្វេនិងពួកសាសន៍លេមីនវិញនៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំបី ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម។
- ៤ ត្បិតមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍សូរ៉ា បានក្លាយទៅជាសាសន៍លេមីន ហេតុដូច្នេះហើយ នៅដើមឆ្នាំទីដប់ ប្រាំបី នោះប្រជាជននៃពួកនីហ្វេបានឃើញថា ពួកសាសន៍លេមីន លើកមកវាយប្រហារគេ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានរៀបចំធ្វើ សង្គ្រាម មែនហើយ ពួកគេបានប្រមូលពលទ័ពរបស់គេមកក្នុង ដែនដីយើសុន។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមីនបានលើកគ្នាមក ជាច្រើនពាន់នាក់ ហើយពួកគេបានចូលមកក្នុងដែនដីអាស៊ីអូនុម ដែលជាដែនដីរបស់ពួកសាសន៍សូរ៉ា ហើយមានបុរសម្នាក់ឈ្មោះ សេរ៉ាហិមណា គឺជាអ្នកដឹកនាំរបស់គេ។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ ដោយពួកសាសន៍អាម៉ាលេកែ មានចរិតអាក្រក់ ហើយចូលចិត្តធ្វើឃាតមនុស្សជាងពួកសាសន៍លេមីនដោយខ្លួនគេ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបសេរ៉ាហិមណាបានតែងតាំងពួកមេទ័ពឯក លើពួកសាសន៍លេមីន ហើយពួកគេសុទ្ធតែពួកសាសន៍ អាម៉ាលេកែ និងពួកសាសន៍សូរ៉ា។
- ៧ ឥឡូវនេះ គាត់ធ្វើបែបនេះ គឺដើម្បីគាត់អាចទុកឲ្យគេមានសម្លាប់ ដល់ពួកសាសន៍នីហ្វេ ដើម្បីគាត់អាចនាំពួកនេះឲ្យនៅក្រោម អំណាចរបស់គាត់ ដើម្បីគាត់អាចសម្រេចគោលបំណងទាំងឡាយ របស់គាត់។
- ៨ ត្បិតមើលចុះ គោលបំណងរបស់គាត់ គឺដើម្បីចាក់រុកឲ្យពួក សាសន៍លេមីនខឹងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វេ គាត់ធ្វើបែបនេះគឺដើម្បី គាត់អាចដណ្តើមយកអំណាចដ៏ធំទៅលើពួកគេ ហើយក៏ដើម្បីគាត់ អាចមានអំណាចទៅលើពួកសាសន៍នីហ្វេ ដោយនាំពួកគេទៅក្នុង សេវកភាព។

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

៩ ហើយឥឡូវនេះ គោលបំណងរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វេ គឺគាំទ្រ ដែនដីរបស់គេ ផ្ទះសំបែងរបស់គេ និងប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនចៅ របស់គេ ដើម្បីគេអាចថែរក្សាគេឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ហើយក៏ដើម្បីគេអាចរក្សាសិទ្ធិ និងឯកសិទ្ធិ របស់គេ មែនហើយ ព្រមទាំងឥស្សរភាពរបស់គេផង ដើម្បីគេអាច ថ្វាយបង្គំដល់ព្រះគេ តាមបំណងរបស់គេ។

១០ ព្រោះគេបានដឹងថា បើសិនជាគេត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃ ពួកសាសន៍លេមីន ថាអស់អ្នកណាដែលនឹងថ្វាយបង្គំព្រះដោយ វិញ្ញាណ និងសេចក្តីពិត គឺព្រះដ៏ពិត ហើយមានព្រះជន្មរស់នៅ នោះ ពួកលេមីននឹងបំផ្លាញចោល។

១១ មែនហើយ ពួកគេក៏បានដឹងនូវសម្ព័ន្ធដ៏ធំរបស់ពួកសាសន៍លេ មីនដល់បងប្អូនគេ ដែលជាប្រជាជនអាន់តែ-នីហ្វេ-លីហ្វេ ដែលគេ ហៅថា ប្រជាជនអាំម៉ូន — ហើយពួកគេពុំព្រមកាន់អាវុធសោះ មែនហើយ ពួកគេបានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាមួយ ហើយគេមិនព្រម បំបាក់ឡើយ — ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាគេត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុង កណ្តាប់ដៃនៃពួកសាសន៍លេមីន នោះពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញបង់។

១២ ហើយពួកសាសន៍នីហ្វេពុំទុកឲ្យគេត្រូវបំផ្លាញចោលទេ ហេតុ ដូច្នេះហើយ ទើបគេបានឲ្យពួកនោះនូវដីសម្រាប់ជាកេរ្តិ៍អាករ។

១៣ ហើយប្រជាជនអាំម៉ូនបានឲ្យពួកសាសន៍នីហ្វេនូវទ្រព្យរបស់គេ មួយធំ ដើម្បីចិញ្ចឹមពលទ័ពរបស់គេ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកសាសន៍ នីហ្វេត្រូវបង្ខំចិត្តឲ្យទប់ទល់នឹងពួកសាសន៍លេមីនតែឯង ដែលជា ជនជាតិចម្រុះរវាងសាសន៍លេមីននឹងលេមយូល និងកូនចៅរបស់ អ៊ីសម៉ាអែល និងជនទាំងអស់ដែលបែកចេញពីពួកសាសន៍នីហ្វេ គឺ ពួកសាសន៍អាម៉ាលែកែ និងពួកសាសន៍សូរ៉ា និងពូជពង្សរបស់ពួក សង្ឃនៃស្តេចណូអេ។

១៤ ឥឡូវនេះ ពូជពង្សទាំងនោះមានគ្នាច្រើនជិតស្មើនឹងពួកសាសន៍ នីហ្វេ ម៉្លោះហើយ ពួកសាសន៍នីហ្វេត្រូវបានបង្ខំឲ្យតតាំងនឹងបងប្អូន ខ្លួន គឺរហូតដល់មានការខ្ជាយឈាម។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅពេលដែលពលទ័ព សាសន៍លេមីន បានប្រមូលគ្នានៅក្នុងដែនដី អាន់ទីអូនុម មើលចុះ ពលទ័ពសាសន៍នីហ្វេបានរៀបចំខ្លួន ដើម្បីទៅជួបពួកគេនៅឯ ដែនដីយើសុន។

១៦ ឥឡូវនេះ មេដឹកនាំពួកនីហ្វេ ឬបុរសដែលត្រូវបានតែងតាំងឡើង ជាមេទ័ពឯកលើពួកនីហ្វេ — ឥឡូវនេះ មេទ័ពឯក គឺជាអ្នកត្រួតត្រា លើពលទ័ពសាសន៍នីហ្វេទាំងអស់ — ហើយលោកមានឈ្មោះថា មរ៉ូណេ

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

- ១៧ ហើយមរុំណែ ជាអ្នកបញ្ជាការ ហើយជាអភិបាលនៃសង្គ្រាម របស់គេទាំងអស់។ ហើយលោកមានអាយុតែម្ភៃប្រាំបីឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ នៅពេលលោកត្រូវបានតែងតាំងឡើងឲ្យធ្វើជាមេទ័ពឯកលើពល ទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ។
- ១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានជួបតទល់នឹង ពួកលេមីន នៅឯព្រំប្រទល់ដែនដីយើសុន ហើយទ័ពរបស់លោក បានប្រដាប់ខ្លួនដោយដាវទាំងឡាយ និងសាបទាំងឡាយ និងអស់ ទាំងគ្រឿងស្រូវរុក្ខជាតិដ៏យសសង្គ្រាមគ្រប់យ៉ាង។
- ១៩ ហើយកាលពលទ័ពសាសន៍លេមីនបានឃើញថា ប្រជាជននីហ្វៃ ឬថាមរុំណែ បានប្រដាប់ឲ្យទ័ពលោកនូវអាវក្រោះទាំងឡាយ និង ខែលដៃទាំងឡាយ មែនហើយ ព្រមទាំងខែលការពារក្បាលទាំង ឡាយ ហើយពួកគេបានស្លៀកពាក់នូវសំលៀកបំពាក់ដ៏ក្រាស់ៗ ផង —
- ២០ ឥឡូវនេះ កងទ័ពរបស់សេវ៉ាហិមណា ពុំបានរៀបចំនូវគ្រឿង ប្រដាប់បែបនេះទេ ពួកគេមានតែដាវទាំងឡាយរបស់គេ និងសាប ទាំងឡាយរបស់គេ ធ្នូទាំងឡាយរបស់គេ និងព្រួញទាំងឡាយរបស់ គេ ក្រវ៉ាត់ទាំងឡាយរបស់គេ និងខ្សែដង្កក់ទាំងឡាយរបស់គេ ប៉ុណ្ណោះ ហើយពួកគេនៅខ្លួនអាក្រាត លើកលែងតែស្បែកមួយ បន្ទះដែលក្រវ៉ាត់នៅចង្កេះ មែនហើយ គេទាំងអស់គ្នានៅអាក្រាត លើកលែងតែពួកសាសន៍សូរ៉ា និងពួកសាសន៍អាម៉ាលេកប៉ុណ្ណោះ
- ២១ តែពួកគេមិនបានពាក់អាវក្រោះទាំងឡាយ ឬខែលទាំងឡាយ ទេ — ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេខ្លាចពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃក្រៃលែង ដោយសារគ្រឿងប្រដាប់ក្រោះរបស់គេ ទោះជាពួកគេមានចំនួន ច្រើនជាងពួកសាសន៍នីហ្វៃដ៏លើសលប់ក៏ដោយ។
- ២២ មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេមិនហ៊ាន វាយប្រហារពួកនីហ្វៃ នៅឯព្រំប្រទល់ដែនដីយើសុនទេ ហេតុដូច្នេះ ហើយ ពួកគេបានចេញពីដែនដីអាន់ទីអូនទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយបានធ្វើដំណើរជុំវិញក្នុងទីរហោស្ថានទៅខាងដើមទន្លេស៊ីដូន ដើម្បីគេអាចចូលទៅឯដែនដីម៉ាន់តែ ហើយមកដែនដីនោះ ព្រោះ ពួកគេបានគិតស្មានថា ពលទ័ពរបស់មរុំណែ នឹងមិនដឹងថា គេបាន ទៅទីណាឡើយ។
- ២៣ តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលពួកគេបានចូលទៅ ក្នុងទីរហោស្ថានភ្លាម នោះមរុំណែបានចាត់ឲ្យពួកអ្នកស៊ើបការណ៍ ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីលបមើលជំរំរបស់គេ ហើយមរុំណែ ដោយដឹងនូវការព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់អាណម៉ា ក៏បានចាត់ឲ្យ មនុស្សខ្លះទៅជួបនឹងលោក សូមឲ្យលោកសួរដល់ព្រះអម្ចាស់ថា តើពលទ័ពទាំងឡាយរបស់សាសន៍នីហ្វៃត្រូវទៅទីណា ដើម្បីការ ពារខ្លួនគេពីពួកលេមីន។

And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jershon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ បានប្រាប់មកអាលម៉ា ហើយអាលម៉ាឲ្យដំណឹងទៅអ្នកនាំសារទាំង ឡាយរបស់មរ៉ូណេថា ពលទ័ពសាសន៍លេមីនកំពុងដើរជុំវិញនៅ ក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីគេអាចចូលទៅដល់ដែនដីម៉ាន់តែ ដើម្បីគេអាច ចាប់ផ្តើមការវាយប្រហារទៅលើផ្នែកប្រជាជនដែលទន់ខ្សោយ។ ហើយពួកអ្នកនាំសារទាំងនោះ បាននាំដំណឹងទៅប្រាប់មរ៉ូណេ។

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

២៥ ឥឡូវនេះ មរ៉ូណេ ដោយបានទុកកងទ័ពរបស់លោកមួយភាគ នៅដីដែនដីយេស៊ុន ខ្លាចក្រែងពួកលេមីនមួយភាគនឹងចូលទៅដល់ ដែនដីនោះ ហើយដណ្តើមយកទីក្រុង នោះលោកបានយកកងទ័ព របស់លោក ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ហើយបានធ្វើដំណើរទៅដល់ ដែនដីម៉ាន់តែ។

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jershon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

២៦ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យប្រជាជនទាំងអស់ នៅភូមិនៃដែនដី ប្រមូលគ្នាមកវាយតទល់នឹងពួកលេមីន ដើម្បីការពារដែនដីរបស់គេ និងប្រទេសរបស់គេ និងសិទ្ធិរបស់គេ និងសេរីភាពរបស់គេ ហេតុ ដូច្នោះហើយ ពួកគេបានប្រុងប្រៀបខ្លួនចាំ នៅពេលដែលពួកលេ មីននឹងមក។

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណេបានបញ្ជាឲ្យកងទ័ព របស់លោកព្យួរនៅក្នុងច្រកភ្នំ ជិតច្រាំងទន្លេស៊ីដុង គឺនៅត្រើយ ខាងលិចទន្លេស៊ីដុង នៅក្នុងទីរហោស្ថាន។

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

២៨ ហើយមរ៉ូណេបានដាក់ពួកអ្នកស៊ើបការណ៍នៅជុំវិញ ដើម្បីឲ្យ ដឹងថា កាលណាពួកលេមីននឹងមកដល់។

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

២៩ ហើយឥឡូវនេះ មរ៉ូណេបានដឹងនូវបំណងរបស់ពួកសាសន៍លេ មីនថា បំណងរបស់គេ គឺដើម្បីបំផ្លាញបងប្អូនគេចោល ឬដាក់ពួក គេឲ្យនៅក្រោមអំណាច ហើយយកពួកគេទៅក្នុងសេរីភាព ដើម្បី គេអាចបង្កើតនគរសម្រាប់ខ្លួនគេនៅលើអស់ទាំងដែនដី

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

៣០ ហើយលោកក៏ដឹងថា បំណងតែមួយរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ គឺ ដើម្បីការពារដែនដីរបស់គេ និងឥស្សរភាពរបស់គេ និងសាសនា ចក្ររបស់គេ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានគិតថា គ្មានបាបអ្វីទេ ដែលលោកត្រូវការពារពួកគេ ដោយប្រើយុទ្ធសាស្ត្រ ហេតុដូច្នោះ ហើយ លោកបានដឹងពីពួកអ្នកស៊ើបការណ៍មកថា តើពួកលេមីន នឹងដើរតាមផ្លូវណា។

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

៣១ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានបំបែកកងទ័ពរបស់លោក ហើយ យកមួយផ្នែកទៅក្នុងច្រកភ្នំ ហើយព្យួរនៅខាងកើត និងខាងត្បូងភ្នំ រីពឡា

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

៣២ ហើយទ័ពដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន នោះលោកបានលាក់នៅ ខាងលិចច្រកភ្នំ នៅខាងលិចទន្លេស៊ីដុង រហូតទៅទល់នឹងព្រំដែន នៃដែនដីម៉ាន់តែ។

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

៣៣ ម៉្លោះហើយ ដោយបានដាក់កងទ័ពទៅតាមបំណងរបស់លោក ហើយ នោះលោកបានប្រុងប្រៀបខ្លួនដើម្បីទៅជួបនឹងពួកគេ។

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមីនបានឡើងមក ខាងជើងភ្នំ ជាកន្លែងដែលមានកងទ័ពរបស់មរ៉ូណេមួយផ្នែកបង្កប់ នៅទីនោះ។

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

៣៥ ហើយនៅពេលដែលពួកលេមីនបានឆ្លងហ្វូសភ្នំរីពឡា ហើយ បានចូលមកក្នុងច្រកភ្នំ ហើយបានចាប់ផ្តើមឆ្លងទន្លេស៊ីដូន នោះ កងទ័ពដែលបានពួននៅខាងត្បូងភ្នំ នៅក្រោមការដឹកនាំរបស់ បុរសម្នាក់ឈ្មោះ លីហៃ ក៏បានចេញមកហុមព័ទ្ធពួកលេមីនពីខាង ក្រោយ ពីទិសខាងកើត។

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលពួកលេមីន បានឃើញពួកនីហ្វែ មកវាយប្រហារគេពីខាងក្រោយ ក៏បែរមក ក្រោយវិញ ហើយបានចាប់ផ្តើមតតាំងនឹងកងទ័ពលីហៃ។

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

៣៧ ហើយការស្លាប់ក៏បានចាប់ផ្តើមមានដល់ពលទ័ពទាំងសងខាង ប៉ុន្តែផ្នែកខាងពួកលេមីនមានច្រើនជាង ព្រោះខ្លួនរបស់ពួកគេនៅ ទទេ ត្រូវទទួលរងការវាយប្រហាររបស់ពួកនីហ្វែយ៉ាងខ្លាំង ដែល ប្រដាប់ដោយដាវទាំងឡាយរបស់គេ និងសាបទាំងឡាយរបស់គេ ដែលធ្វើឲ្យមានការស្លាប់សឹងតែគ្រប់ពេលដែលកាប់ចាក់។

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

៣៨ រីឯផ្ទុយមកវិញ នៅខាងពួកនីហ្វែ ម្តងម្កាលទើបមានមនុស្សម្នាក់ ដួលចុះ ដោយសារដាវទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ហើយត្រូវហូរអស់ ឈាម ពួកគេត្រូវស្រោបត្រង់ផ្នែកនៃរាងកាយដែលសំខាន់ ឬផ្នែក សំខាន់ទាំងឡាយ នៃរាងកាយត្រូវបានស្រោបការពារពីការកាប់ ចាក់របស់ពួកលេមីន ដោយអាវក្រោះទាំងឡាយរបស់គេ និងខែល ដៃទាំងឡាយរបស់គេ និងមួកការពារក្បាលទាំងឡាយរបស់គេ ម៉្លោះហើយ ពួកនីហ្វែបានបន្តការកាប់សម្លាប់នៅក្នុងចំណោមពួក លេមីន។

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their head-plates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

៣៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមីនមានការតក់ស្លុត ដោយព្រោះការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏មហិមាទៅក្នុងចំណោមពួកគេ គឺ រហូតដល់ពួកគេបានចាប់ផ្តើមរត់ភៀសខ្លួន ឆ្ពោះទៅទន្លេស៊ីដូន។

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

៤០ ហើយពួកគេត្រូវលីហៃ និងទ័ពរបស់លោកដេញតាម ហើយគេ ត្រូវរុញច្រានដោយលីហៃ ឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងទឹកទន្លេស៊ីដូន ហើយពួក គេបានឆ្លងទន្លេស៊ីដូន។ ហើយលីហៃបានបញ្ឈប់ពលទ័ពរបស់ លោក នៅត្រង់ច្រាំងទន្លេស៊ីដូនមិនឲ្យឆ្លង។

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

៤១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណេ និងកងទ័ពរបស់ លោក ប្រទះនឹងពួកលេមីននៅក្នុងច្រកភ្នំនៅខាងនាយទន្លេស៊ីដូន ហើយបានចាប់ផ្តើមវាយ ហើយសម្លាប់ពួកគេចោល។

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

៤២ ហើយពួកលេមីនបានរត់គេចពីពួកគេទៀត សំដៅទៅដែនដីម៉ាន់តៃ ហើយពួកគេក៏ជួបប្រទះនឹងពលទ័ពរបស់មរ៉ូណាជាថ្មីទៀត។

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

៤៣ ឥឡូវនេះ ក្នុងករណីនេះ ពួកលេមីនបានវាយតបតយ៉ាងអស់ទំហឹង មែនហើយ គ្មានពលណាសោះ ដែលពួកលេមីនប្រយុទ្ធដោយអស់ពីកម្លាំង និងសេចក្តីក្លាហានដ៏ខ្លាំងបែបនេះទេ គ្មានទេ ទោះចាប់តាំងពីដើមដំបូងមកក៏ដោយ។

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

៤៤ ហើយពួកគេត្រូវបានបំផុសគំនិត ដោយពួកសាសន៍សូរ៉ា និងពួកសាសន៍អាម៉ាលេកែ ដែលជាមេទ័ពឯក ហើយជាមេដឹកនាំរបស់គេ និងដោយសេរ៉ាហ្វិមណា ដែលជាមេទ័ពឯក ឬមេដឹកនាំ ហើយជាមេបញ្ជាការរបស់គេ មែនហើយ ពួកគេបានប្រយុទ្ធដូចនាគរាជ ហើយពួកនីហ្វេត្រីនត្រូវស្លាប់ដោយស្មារតីពួកគេ មែនហើយ ព្រោះគេបានកាប់ជាពីរនូវមួកការពារក្បាលជាច្រើន ហើយគេបានចាក់ផ្ទះអាវក្រោះជាច្រើនរបស់គេ ហើយគេបានកាត់ដៃគេដាច់ជាច្រើន ម៉្លោះហើយ ពួកលេមីនបានកាប់សម្លាប់ដោយកំហឹងដ៏ពុះពាររបស់គេ។

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breastplates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

៤៥ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកនីហ្វេត្រីនត្រូវបានលើកទឹកចិត្តដែរ ដោយហេតុមួយដ៏ប្រសើរលើសលែងទៅទៀត ព្រោះគេមិនបានប្រយុទ្ធដើម្បីរាជាធិបតេយ្យ ឬដើម្បីអំណាចទេ ប៉ុន្តែគេបានប្រយុទ្ធដើម្បីផ្ទះសំបែងរបស់គេ និងសេរីភាពរបស់គេ និងប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនចៅរបស់គេ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលគេមាន មែនហើយ ដើម្បីពិធីថ្វាយបង្គំ និងសាសនាចក្ររបស់គេ។

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

៤៦ ហើយពួកគេបានធ្វើនូវអ្វីៗ ដែលគេយល់ថា ជាកិច្ចការដែលគេត្រូវធ្វើចំពោះព្រះរបស់គេ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់គេ និងពួកអយ្យកោគេផងថា ៖ ដរាបណាអ្នករាល់គ្នាពុំមានទោសនៃការបង្កាក់បង្កន់ចិត្តទីមួយ ឬទីពីរទេ នោះអ្នកនឹងពុំត្រូវស្លាប់ ដោយដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកឡើយ។

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

៤៧ ហើយមួយទៀត ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ អ្នកត្រូវការពារគ្រួសាររបស់អ្នក គឺរហូតដល់ការខ្ចាយឈាម។ ហេតុដូច្នោះ ដោយសារហេតុការណ៍នេះហើយ ទើបពួកនីហ្វេត្រីនបានតតាំងនឹងពួកលេមីន ដើម្បីការពារខ្លួនគេ និងគ្រួសាររបស់គេ និងដែនដីរបស់គេ ប្រទេសរបស់គេ និងសិទ្ធិរបស់គេ និងសាសនារបស់គេ។

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

៤៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលទ័ពរបស់មរ៉ូណាបានឃើញភាពសាហាវ និងកំហឹងរបស់ពួកលេមីន នោះគេស្ទើរតែនឹងដកថយ ហើយរត់គេចពីពួកគេទៅ។ ហើយមរ៉ូណា ដោយបានដឹងបំណងរបស់ពួកគេ ក៏បានឲ្យមនុស្សទៅលើកទឹកចិត្តគេ ដោយយោបល់ទាំងនេះ — មែនហើយ នេះគឺជាយោបល់អំពីដែនដីរបស់គេ ឥស្សរភាពរបស់គេ មែនហើយ សេរីភាពរបស់ពួកគេពីសេរីភាព។

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

៤៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេវាយតបតនឹងពួកលេមីនវិញ ហើយគេបានអំពាវនាវដោយសំឡេងតែមួយដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ សូមឲ្យស្វែងរកការរស់ពួកគេ និងសេរីភាពរបស់ពួកគេពីទាសភាព។

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

៥០ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមតទល់ប្រឆាំងនឹងពួកលេមីនដោយខ្លាំងក្លា ហើយនៅក្នុងម៉ោងនោះដែលគេបានអំពាវនាវដល់ព្រះសូមសេរីភាពរបស់គេ នោះពួកលេមីនបានចាប់ផ្តើមរត់គេចចេញពីគេទៅ ហើយពួកវារត់ទៅដល់ទន្លេស៊ីដូន។

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

៥១ ឥឡូវនេះ ពួកលេមីនមានចំនួនជាច្រើន មែនហើយ ច្រើនជាងពួកនីហ្វីរីដងទៅទៀត ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេត្រូវរុញច្រានជាខ្លាំងដែរ រហូតដល់រួមគ្នាជាក្រុមមួយ នៅក្នុងច្រកភ្នំនៅលើច្រាំងក្បែរទន្លេស៊ីដូន។

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

៥២ ហេតុដូច្នេះហើយ ពលទ័ពរបស់មរ៉ូណាបានឡោមព័ទ្ធពួកគេជុំជិត មែនហើយ ទាំងសងខាងទន្លេ គ្រិចមើលចុះ នៅទិសខាងកើត គឺទ័ពរបស់លីហៃ។

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

៥៣ ហេតុដូច្នេះហើយ កាលដែលសេរ៉ាហ៊ីមណា បានឃើញទ័ពរបស់លីហៃនៅខាងកើតទន្លេស៊ីដូន ហើយពលទ័ពរបស់មរ៉ូណានៅខាងលិចទន្លេស៊ីដូន គឺគេត្រូវហ៊ុមព័ទ្ធជុំវិញដោយពួកនីហ្វីរី នោះពួកគេក៏កើតសេចក្តីភ័យខ្លាចជាខ្លាំង។

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

៥៤ ឥឡូវនេះ មរ៉ូណា កាលលោកបានឃើញសេចក្តីភ័យខ្លាចរបស់ពួកគេ ក៏បានបញ្ជាទ័ពរបស់លោក ឲ្យឈប់កំចាយឈាមពួកគេតទៅទៀត។

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

អាណាម៉ា 44

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានឈប់ ហើយបាន ថយចេញមួយរយៈពេលពួកគេ។ ហើយមរ៉ូណេនិយាយទៅកាន់សេរ៉ា ហិមណាថា ៖ មើលចុះ សេរ៉ាហិមណា យើងមិនចង់ធ្វើជាអ្នកចូល ចិត្តកំចាយឈាមទេ។ អ្នកដឹងថា អ្នកនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់យើង ហើយ តែយើងមិនចង់សម្លាប់អ្នកទេ។
- ២ មើលចុះ យើងមិនបានមកធ្វើចម្បាំងនឹងអ្នក ដើម្បីយើងអាច កំចាយឈាមអ្នក ដើម្បីអំណាចនោះទេ ហើយយើងក៏មិនចង់យក អ្នកណាម្នាក់ទៅដាក់ក្នុងនីមនៃសេវកភាពឡើយ។ ប៉ុន្តែនេះគឺជា ហេតុដែលនាំឲ្យអ្នករាល់គ្នាមកប្រឆាំងនឹងយើង មែនហើយ អ្នក រាល់គ្នាខឹងនឹងយើង ដោយសារសាសនារបស់យើងទេតើ។
- ៣ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ អ្នកឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹង យើង ហើយអ្នកឃើញថា ទ្រង់បានប្រគល់អ្នកមកក្នុងកណ្តាប់ដៃ យើងហើយ។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកយល់ថា ការណ៍ដែល យើងបានមកយ៉ាងនេះ ក៏ដោយសារសាសនារបស់យើង និង សេចក្តីជំនឿរបស់យើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយឥឡូវនេះ អ្នក ឃើញថា អ្នកមិនអាចបំផ្លាញសេចក្តីជំនឿរបស់យើងនេះបានទេ។
- ៤ ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញថា នេះគឺជាសេចក្តីជំនឿពិតដល់ព្រះ មែន ហើយ អ្នកឃើញថា ព្រះទ្រង់នឹងទ្រទ្រង់ ហើយនឹងថែរក្សាយើងឲ្យ គង់រុង ដរាបណាយើងមានចិត្តស្មោះត្រង់ចំពោះទ្រង់ចំពោះសេចក្តី ជំនឿរបស់យើង និងសាសនារបស់យើង ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ នឹងពុំទុកឲ្យយើងត្រូវបំផ្លាញឡើយ លើកលែងតែយើងធ្លាក់ទៅក្នុង អំពើរំលង ហើយបដិសេធសេចក្តីជំនឿរបស់យើងប៉ុណ្ណោះ។
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ សេរ៉ាហិមណា ខ្ញុំបញ្ជាអ្នកថា ដោយនូវព្រះនាម នៃព្រះដ៏ប្រកបដោយគ្រប់ទាំងព្រះចេស្តានោះ ដែលទ្រង់បាន ចម្រើនកម្លាំងដល់ដៃរបស់យើង ដើម្បីឲ្យយើងមានអំណាចលើអ្នក ដោយសេចក្តីជំនឿរបស់យើង ដោយសាសនារបស់យើង ដោយ ពិធីថ្វាយបង្គំ ដោយសាសនាចក្ររបស់យើង ដោយការគាំទ្រដ៏ ពិសិដ្ឋអំពីសំណាក់ប្រពន្ធកូនយើង ដោយឥស្សរភាពដែលភ្ជាប់ យើងទៅនឹងដែនដី និងប្រទេសរបស់យើង មែនហើយ ព្រមទាំង ដោយការរក្សានូវព្រះបន្ទូលដ៏ពិសិដ្ឋនៃព្រះ ដោយសារការណ៍ទាំង នោះហើយដែលយើងទាំងអស់គ្នាមានសុភមង្គល ហើយដោយអ្វី ៗទាំងអស់ដែលមានតម្លៃបំផុតចំពោះយើង —
- ៦ មែនហើយ នេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ ខ្ញុំបញ្ជាអ្នក ដោយនូវ អស់ទាំងបំណងរបស់អ្នក សម្រាប់ជីវិត ឲ្យអ្នកប្រគល់គ្រឿង សស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមមកយើង ហើយយើងនឹងពុំកំចាយឈាម អ្នកទេ តែយើងនឹងលើកលែងជីវិតឲ្យអ្នក បើសិនជាអ្នកចេញទៅ ហើយឈប់មកធ្វើសង្គ្រាមនឹងយើងទៀត។

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

៧ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នកមិនធ្វើយ៉ាងនេះទេ មើលចុះ អ្នកនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់យើងហើយ ហើយខ្ញុំនឹងបញ្ជាទ័ពរបស់ខ្ញុំឲ្យវាយមកលើអ្នក ហើយធ្វើឲ្យអ្នកមានរបួសដល់ស្លាប់ ដើម្បីធ្វើឲ្យអ្នកវិនាសសូន្យអស់រលីង ហើយពេលនោះ យើងនឹងឃើញថា តើនរណានឹងមានអំណាចមកលើប្រជាជននេះ មែនហើយ យើងនឹងឃើញថា តើនរណានឹងត្រូវនាំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងសេវកភាព។

៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលសេវ៉ាហិមណាបានព្យាករណ៍នេះហើយ នោះគាត់ក៏ចេញមក ហើយប្រគល់ដាររបស់គាត់ និងសាបរបស់គាត់ និងធ្នូរបស់គាត់ដល់ដៃមរ៉ូណេ ហើយបាននិយាយទៅលោកថា ៖ មើលចុះ នេះគឺជាក្រឡឹងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់យើង យើងនឹងប្រគល់ឲ្យអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែយើងមិនស្ម័គ្រចិត្តធ្វើកិច្ចសន្យាដល់អ្នកទេ ព្រោះយើងដឹងថា យើងនឹងបំពានលើកិច្ចសន្យានោះ ហើយកូនចៅយើងក៏ដូច្នោះដែរ ប៉ុន្តែ ចូរអ្នកយកក្រឡឹងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់យើងចុះ ហើយទុកឲ្យយើងចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានវិញ បើពុំនោះសោតទេ យើងនឹងទុកដាររបស់យើង ហើយយើងនឹងវិនាស ឬក៏យើងឈ្នះ។

៩ មើលចុះ យើងមិននៅក្នុងសេចក្តីជំនឿអ្នកទេ យើងមិនជឿថា គឺព្រះដែលបានប្រគល់យើងទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃអ្នកនោះទេ តែយើងជឿថា គឺជាកលល្បិចរបស់អ្នកវិញទេ ដែលបានថែរក្សាអ្នកឲ្យរួចផុតពីដារទាំងឡាយរបស់យើង។ មើលចុះ គឺអាវក្រោះទាំងឡាយរបស់អ្នក និងខែលទាំងឡាយរបស់អ្នក ដែលបានថែរក្សាអ្នកឲ្យគង់នៅ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ កាលសេវ៉ាហិមណាបានបញ្ចប់នូវការនិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះមរ៉ូណេបានឲ្យដារ និងក្រឡឹងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមទាំងឡាយ ដែលលោកបានទទួលទៅសេវ៉ាហិមណាវិញ ដោយនិយាយថា ៖ មើលចុះ យើងនឹងបញ្ចប់ចម្បាំងនេះ។

១១ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនអាចដកយកវិញនូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបាននិយាយនោះទេ ហេតុដូច្នោះហើយ ប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះអ្នករាល់គ្នាមិនអាចចេញទៅបានឡើយ លើកលែងតែអ្នកចេញទៅដោយពាក្យសន្យាថា អ្នកនឹងមិនត្រឡប់មកធ្វើចម្បាំងនឹងយើងទៀតទេ។ ឥឡូវនេះ អ្នកនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃយើង យើងនឹងកំចាយឈាមអ្នកទៅលើដី ឬក៏អ្នកត្រូវធ្វើតាមលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានស្នើ។

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

១២ ហើយឥឡូវនេះ កាលមរ៉ូណេបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះសេវ៉ាហិមណាបានយកដាវរបស់គាត់វិញ ហើយគាត់ខឹងនឹង មរ៉ូណេ ហើយគាត់បានស្ទុះមកបម្រុងនឹងសម្លាប់មរ៉ូណេ ប៉ុន្តែពេល គាត់យាដាវឡើង មើលចុះ ទាហានម្នាក់របស់មរ៉ូណេបានវាយធ្លាក់ ដាវនោះទៅដល់ដី ហើយបាក់ចេញពីដង ហើយទាហាននោះក៏ បានកាប់សេវ៉ាហិមណា ដាច់លលាក្បាលមួយដុំធ្លាក់ទៅលើដី។ ហើយសេវ៉ាហិមណាបានថយចេញពីពួកគេចូលទៅកណ្តាល ទាហានរបស់ខ្លួនវិញ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទាហានដែលបានឈរនៅ ក្បែរនោះ ដែលបានកាប់ដាច់លលាក្បាលរបស់សេវ៉ាហិមណា នោះបានចាប់សក់រើសយកលលាក្បាលនោះឡើងពីដី ហើយដោត វានៅខាងចុងដាវរបស់ខ្លួន ហើយលើកបង្ហាញពួកគេ ដោយ និយាយសំឡេងខ្លាំងទៅកាន់ពួកគេថា ៖

១៤ ដូចជាលលាក្បាលនេះ ដែលជាលលាក្បាលរបស់មេបញ្ជាការ អ្នករាល់គ្នា បានធ្លាក់ទៅដីយ៉ាងណា នោះអ្នករាល់គ្នាក៏នឹងដួលចុះ ទៅលើដីយ៉ាងនោះដែរ លើកលែងតែអ្នកប្រគល់គ្រឿងសស្ត្រារុករាន ពិជ័យសង្គ្រាមរបស់អ្នក ហើយចេញទៅដោយធ្វើសេចក្តីសញ្ញា សន្តិភាព។

១៥ ឥឡូវនេះ មានមនុស្សជាច្រើន កាលគេបានឮពាក្យទាំងនេះ ហើយឃើញលលាក្បាលដែលនៅចុងដាវ ក៏កើតសេចក្តីភិតភ័យ ហើយមានមនុស្សជាច្រើនបានចេញមក ហើយបានបោះគ្រឿង សស្ត្រារុករានពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេនៅក្បែរជើងមរ៉ូណេ ហើយបាន ចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាសន្តិភាពមួយ។ ហើយអស់អ្នកណាដែល បានចូលសេចក្តីសញ្ញាមួយ នោះពួកគេត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យចេញ ទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។

១៦ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សេវ៉ាហិមណាខឹងជា ខ្លាំង ហើយគាត់បានចាក់រុករានទាហានរបស់គាត់ ដែលនៅសល់ ទាំងប៉ុន្មានឲ្យខឹង ដើម្បីតតាំងឲ្យខ្លាំងជាងមុនប្រឆាំងនឹងពួកនី ហ្វែរ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ មរ៉ូណេខឹង ដោយព្រោះការរឹងក្បាលរបស់ពួក សាសន៍លេមីន ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានបញ្ជាឲ្យទ័ពរបស់ លោកវាយសម្រុកទៅលើពួកគេ ហើយសម្លាប់ពួកគេចោល។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចាប់ផ្តើមសម្លាប់ ពួកនោះចោល មែនហើយ ឯពួកលេមីនបានតតាំងដោយដាវទាំង ឡាយរបស់គេ និងដោយសមត្ថភាពរបស់គេ។

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

- ១៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ស្បែកទទេ និងក្បាលទទេរបស់គេ ត្រូវរងមុខដាវដី មុតរបស់ពួកនីហ្វៃ មែនហើយ មើលចុះ ពួកគេត្រូវចាក់ទម្ងន់ ហើយ ត្រូវកាប់ មែនហើយ ហើយបានដួលចុះយ៉ាងឆាប់រហ័សចំពោះដាវ ទាំងឡាយរបស់ពួកនីហ្វៃ ហើយពួកគេត្រូវបានចាប់ផ្តើម បោសឱ្យ រាបចុះ ដូចពាក្យរបស់ទាហានម្នាក់របស់មរ៉ូណេបានព្យាករមក។
- ១៩ ឥឡូវនេះ សេរ៉ាហ្វឹមណា កាលគាត់បានឃើញថា ពួកគេជិតត្រូវ បំផ្លាញបង់អស់ ក៏ស្រែកយ៉ាងខ្លាំងទៅកាន់មរ៉ូណេ ដោយសន្យាថា គាត់នឹងធ្វើសេចក្តីសញ្ញា ព្រមទាំងទំព័ររបស់គាត់ក៏ដូច្នោះដែរ បើ សិនជាគេលើកលែងជីវិតឱ្យពួកគេ ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានថា ពួកគេនឹងពុំមកធ្វើសង្គ្រាមនឹងគេទៀតឡើយ។
- ២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណេបានបញ្ជាឱ្យឈប់ ធ្វើការកាប់សម្លាប់ នៅក្នុងចំណោមពួកមនុស្សទាំងនេះ។ ហើយ លោកបានយកគ្រឿងសស្ត្រារុករានពិជ័យសង្គ្រាមពីពួកលេមីន ហើយ បន្ទាប់ពីពួកគេបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាសន្តិភាពជាមួយនឹងលោក ហើយ នោះពួកគេត្រូវបានទុកឱ្យចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។
- ២១ ឥឡូវនេះ ចំនួនពួកគេដែលស្លាប់ នោះពុំបានរាប់ឡើយ ដោយ ព្រោះមានចំនួននោះច្រើនពេក មែនហើយ ពួកគេដែលស្លាប់មាន ចំនួនច្រើនលើសលប់ ទាំងខាងពួកនីហ្វៃ និងខាងពួកលេមីនដែរ។
- ២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានបោះអ្នកស្លាប់ចុះ ក្នុងទឹកទន្លេស៊ីដុង ហើយសាកសពទាំងនោះអណ្តែតទៅ ហើយត្រូវ កប់ទៅក្នុងទីជម្រៅនៃសមុទ្រ។
- ២៣ ហើយពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ ឬរបស់មរ៉ូណេក៏ត្រឡប់ទៅផ្ទះ របស់គេ និងដែនដីរបស់គេវិញ។
- ២៤ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់ប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅ លើប្រជាជននីហ្វៃ។ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់បញ្ជីរបស់អាណម៉ា ដែលបាន សរសេរទុកនៅលើផ្ទាំងនីហ្វៃ។

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

ដំណើររឿងអំពីប្រជាជននីហ្វៃ និងសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការ
បែកបាក់គ្នារបស់គេ នៅក្នុងជំនាន់ហេលេមិន ស្របតាមបញ្ជីរបស់
ហេលេមិន ដែលលោកបានកត់ទុកនៅក្នុងជំនាន់លោក។

*The account of the people of Nephi, and their wars and
dissensions, in the days of Helaman, according to the
record of Helaman, which he kept in his days.*

អាណម៉ា 45

Alma 45

- ១ មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជននីហ្វៃ
បានអររីករាយជាខ្លាំង ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានដោះលែងពួក
គេឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេទៀត ហេតុដូច្នោះ
ហើយ ពួកគេបានថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ
មែនហើយ ពួកគេបានតមអាហារជាច្រើន និងអធិស្ឋានជាច្រើន
ហើយគេបានថ្វាយបង្គំដល់ព្រះ ដោយសេចក្តីអំណរដ៏ធំ
លើសលប់។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួនក្នុង
រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ នោះអាណម៉ាបាន
មករកហេលេមិន ជាកូនប្រុសរបស់លោក ហើយនិយាយទៅគាត់
ថា ៖ តើកូនជឿនូវពាក្យដែលឪពុកបាននិយាយនឹងកូនអំពីបញ្ជី
ទាំងនោះ ដែលបានកត់ទុកឬទេ?
- ៣ ហើយហេលេមិនបានតបទៅលោកថា ៖ បាទ ខ្ញុំជឿ។
- ៤ ហើយអាណម៉ាបាននិយាយទៀតថា ៖ តើកូនជឿដល់ព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទដែលនឹងយាងមកឬទេ?
- ៥ ហើយគាត់បានឆ្លើយថា ៖ បាទ ខ្ញុំជឿនូវពាក្យទាំងអស់ដែល
ឪពុកមានប្រសាសន៍។
- ៦ ហើយអាណម៉ាបាននិយាយទៅកូនទៀតថា ៖ តើកូននឹងរក្សា
បញ្ញត្តិរបស់ឪពុកឬទេ?
- ៧ ហើយគាត់បានឆ្លើយថា ៖ បាទ ខ្ញុំនឹងរក្សាបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់
ឪពុកឲ្យអស់ពីដួងចិត្ត។
- ៨ ខណៈនោះ អាណម៉ាបាននិយាយទៅកាន់កូនថា ៖ កូនមានពរ
ហើយ ហើយសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ ធ្វើឲ្យកូនបានចម្រើនឡើង
នៅលើដែនដីនេះចុះ។
- ៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកមានការណ៍ខ្លះ ចង់ព្យាករណ៍ប្រាប់កូន ប៉ុន្តែអ្វី
ដែលឪពុកព្យាករណ៍ប្រាប់កូន នោះកូនមិនត្រូវប្រាប់ឲ្យនរណាដឹងឲ្យ
សោះ មែនហើយ អ្វីដែលឪពុកព្យាករណ៍ប្រាប់ នោះកូនមិនត្រូវបញ្ចេញ
ឲ្យគេដឹងឡើយ គឺរហូតដល់ពេលការព្យាករណ៍នោះបានបំពេញ
ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរកូនកត់នូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលឪពុកនឹង
និយាយចុះ។

Behold, now it came to pass that the people of Nephi
were exceedingly rejoiced, because the Lord had
again delivered them out of the hands of their ene-
mies; therefore they gave thanks unto the Lord their
God; yea, and they did fast much and pray much,
and they did worship God with exceedingly great
joy.

And it came to pass in the nineteenth year of the
reign of the judges over the people of Nephi, that
Alma came unto his son Helaman and said unto him:
Believest thou the words which I spake unto thee
concerning those records which have been kept?

And Helaman said unto him: Yea, I believe.

And Alma said again: Believest thou in Jesus
Christ, who shall come?

And he said: Yea, I believe all the words which
thou hast spoken.

And Alma said unto him again: Will ye keep my
commandments?

And he said: Yea, I will keep thy commandments
with all my heart.

Then Alma said unto him: Blessed art thou; and
the Lord shall prosper thee in this land.

But behold, I have somewhat to prophesy unto
thee; but what I prophesy unto thee ye shall not
make known; yea, what I prophesy unto thee shall
not be made known, even until the prophecy is ful-
filled; therefore write the words which I shall say.

១០ ហើយនេះគឺជាពាក្យទាំងនោះ ៖ មើលចុះ ដោយវិញ្ញាណនៃ វិវរណៈដែលនៅក្នុងខ្លួនឪពុក ឪពុកយល់ឃើញថា ប្រជាជននេះ គឺ ពួកសាសនីនីហ្វេ ក្រោយរយៈពេលបួនរយឆ្នាំ ចាប់តាំងពីពេល ដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ នោះពួកគេ នឹងចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ។

១១ មែនហើយ ហើយនៅពេលនោះ ពួកគេនឹងឃើញសង្គ្រាមទាំង ឡាយ និងជំងឺអាសន្នរោគទាំងឡាយ មែនហើយ អំណត់អត់ និង ការខ្ជាយឈាម គឺរហូតដល់ប្រជាជននីហ្វេត្រូវសាបសូន្យអស់ ទៅ។

១២ មែនហើយ ការណ៍នេះក៏ដោយសារពួកគេចុះអន់ថយក្នុងការឥត ជំនឿ ហើយធ្លាក់ទៅក្នុងកិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្តីងងឹត និងអំពើ អាសអាភាស និងគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ មែនហើយ ឪពុកប្រាប់ កូនថា ដោយមកពីពួកគេធ្វើអំពើបាបទាស់នឹងពន្លឺ និងការចេះដឹងដ៏ មហិមា មែនហើយ ឪពុកប្រាប់កូនថា ចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះមក គឺតំណ ទីបួននឹងមិនទាន់ស្លាប់ទៅផង នោះអំពើទុច្ចរិតដ៏មហិមានេះនឹងកើត ឡើង។

១៣ ហើយកាលណាថ្ងៃដ៏មហិមានោះមកដល់ មើលចុះ ពេលនោះ មកដល់យ៉ាងឆាប់រហ័ស ដែលអស់អ្នកណាស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ ឬ ពូជពង្សនៃអស់អ្នកណាដែលត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមប្រជាជននី ហ្វេនៅពេលឥឡូវនេះ នឹងមិនត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមប្រជាជននី ហ្វេទៀតទេ។

១៤ ប៉ុន្តែ អស់អ្នកណាដែលនៅសល់ ហើយដែលមិនត្រូវបំផ្លាញបង់ នៅក្នុងថ្ងៃដ៏ធំ ហើយគួរស្វែងខ្លាចនោះ នឹងត្រូវបានរាប់ក្នុង ចំណោមពួកសាសនីលេមីន ហើយនឹងក្លាយទៅដូចជាពួកនោះ ទាំងអស់គ្នា លើកលែងតែមួយចំនួនតូចដែលនឹងត្រូវបានហៅថា ពួកសិស្សនៃព្រះអម្ចាស់ប៉ូណ្តោះ ហើយឯពួកគេនេះ ពួកសាសនី លេមីននឹងដេញសម្លាប់ រហូតដល់ពួកគេនឹងត្រូវសាបសូន្យអស់ ទៅ។ ហើយឥឡូវនេះ ដោយព្រោះសេចក្តីទុច្ចរិត នោះការ ព្យាករណ៍នេះនឹងត្រូវបានបំពេញ។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអាណម៉ា បាននិយាយប្រាប់ពាក្យទាំងនេះទៅហេលេមីនចប់ហើយ នោះ លោកបានប្រទានពរឲ្យហេលេមីន ព្រមទាំងកូនប្រុសឯទៀតរបស់ លោកផង ហើយលោកក៏បានប្រទានពរដល់ផែនដីដើម្បីមនុស្ស សុចរិត។

And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.

Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

១៦ ហើយលោកបាននិយាយថា ៖ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលដូច្នោះថា — ដែនដីនឹងត្រូវបណ្តាសា មែនហើយ គឺដែនដីនេះ ដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំង ប្រជាជនដែលធ្វើអំពើទុច្ចរិត ដល់សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ កាលណា ពួកគេទុំសុស ហើយដូចជាឪពុកបាននិយាយមកយ៉ាងណា នោះ នឹងកើតឡើងយ៉ាងនោះដែរ ព្រោះនេះគឺជាការដាក់បណ្តាសា និង ការប្រទានពររបស់ព្រះមកលើដែនដីនេះ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មិន អាចទតមើលអំពើបាប សូម្បីតែបន្តិចបន្តួចក៏មិនបានឡើយ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ កាលអាលម៉ាបានពោលពាក្យទាំងនេះហើយ នោះលោកក៏ប្រទានពរដល់សាសនាចក្រ មែនហើយ ដល់អស់អ្នក ណាដែលឈរយ៉ាងរឹងប៉ឹងនៅក្នុងសេចក្តីជំនឿ ចាប់ពីពេលនោះត ទៅ។

១៨ ហើយកាលអាលម៉ាបានធ្វើយ៉ាងនេះហើយ នោះលោកបានធ្វើ ដំណើរចេញពីដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហាក់ដូចជាចូលទៅក្នុងដែនដី មេលេក។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គ្មានអ្នកណា ដំណឹងអ្វីពីលោកទៀតឡើយ ឯការស្លាប់ ឬការបញ្ចុះសពរបស់ លោកក៏យើងពុំដឹងដែរ។

១៩ មើលចុះ យើងដឹងយ៉ាងនេះថា លោកគឺជាមនុស្សសុចរិតម្នាក់ ហើយមានពាក្យពោលពេញតាមសាសនាចក្រថា លោកត្រូវបាន ព្រះវិញ្ញាណនាំយកទៅ ឬត្រូវបានបញ្ចុះដោយព្រះហស្តនៃព្រះ អម្ចាស់ គឺដូចជាលោកម៉ូសេដែរ ប៉ុន្តែមើលចុះ បទគម្ពីរទាំងឡាយ បានចែងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានយកលោកម៉ូសេទៅឯព្រះអង្គ ហើយយើងសន្និដ្ឋានថា ទ្រង់ក៏បានទទួលយកអាលម៉ានៅក្នុង វិញ្ញាណទៅឯព្រះអង្គដែរ ហេតុដូច្នោះ ដោយហេតុនេះហើយ យើង ពុំដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីការស្លាប់ និងការបញ្ចុះសពរបស់លោក ឡើយ។

២០ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅដើមឆ្នាំទីដប់ ប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ នោះហេ លេមិនបានចេញទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដើម្បីប្រកាសប្រាប់ព្រះ បន្ទូលដល់ពួកគេ។

២១ គ្បិតមើលចុះ ដោយព្រះសង្គ្រាមទាំងឡាយរបស់គេជាមួយនឹង ពួកសាសន៍លេមិន ហើយការបែកបាក់គ្នាតូចៗជាច្រើន និងការ បះបោរទាំងឡាយ ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន គឺ វាភ្លាយទៅជាការចាំបាច់ថា ព្រះបន្ទូលនៃព្រះត្រូវតែបានប្រកាស នៅក្នុងចំណោមពួកគេ មែនហើយ គឺរបៀបចាត់ចែងមួយត្រូវតែធ្វើ ឡើងទូទាំងសាសនាចក្រ។

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

២២ ហេតុដូច្នោះហើយ ហេលេមិស និងបងប្អូនលោក បានចេញទៅ តាំងសាសនាចក្រជាថ្មី នៅអស់ទាំងដែនដី មែនហើយ នៅគ្រប់ទី ក្រុងទូទៅ អស់ទាំងដែនដីដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ប្រជាជននីហ្វេ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានតែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូទូទៅអស់ទាំងដែនដីនៅលើគ្រប់ទាំងសាសនាចក្រ។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីហេលេ មិស និងបងប្អូនលោកបានតែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូឲ្យនៅលើ សាសនាចក្ររួចហើយ ក៏កើតមានការបែកបាក់គ្នាមួយនៅក្នុង ចំណោមពួកគេ ហើយពួកគេមិនស្តាប់បង្គាប់តាមពាក្យពេចន៍របស់ ហេលេមិស និងបងប្អូនលោកឡើយ។

២៤ តែពួកគេបានទៅជាឆ្មើងឆ្មៃទៅវិញ ដោយលើកខ្លួនឡើងក្នុងចិត្ត របស់គេ ដោយព្រោះទ្រព្យដ៏ច្រើនលើសលប់របស់គេ ហេតុដូច្នោះ ហើយ ពួកគេបានទៅជាអ្នកមាននៅចំពោះភ្នែករបស់គេផ្ទាល់ ហើយពុំស្តាប់បង្គាប់តាមពាក្យពេចន៍របស់អ្នកទាំងនោះ ដើម្បីដើរ ដោយត្រង់នៅចំពោះព្រះឡើយ។

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

អាម៉ាលីកាយ 46

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មនុស្សជាច្រើនដែលមិនព្រមស្តាប់តាមពាក្យសម្តីរបស់ហេលេមីន និងបងប្អូនលោក បានប្រមូលគ្នាមកទាស់នឹងបងប្អូនខ្លួន។
- ២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកគេខឹងហួសប្រមាណ ដរាបដល់ពួកគេបានប្តេជ្ញាចិត្តថា នឹងសម្លាប់ពួកនោះចោល។
- ៣ ឥឡូវនេះ មេដឹកនាំរបស់ពួកអ្នកដែលខឹងនឹងបងប្អូនខ្លួននោះ គឺជាបុរសម្នាក់ ដែលមានមាឌធំ ហើយមានកម្លាំងខ្លាំង ហើយឈ្មោះគាត់គឺ អាម៉ាលីកាយ។
- ៤ ហើយអាម៉ាលីកាយចង់ធ្វើជាស្តេច ឯពួកអ្នកដែលខឹងទាំងនោះ ក៏ចង់ឲ្យអាម៉ាលីកាយធ្វើជាស្តេចរបស់ខ្លួនដែរ ហើយពួកគេគាត់ច្រើន គឺជាពួកចៅក្រមថ្នាក់ទាបនៅលើដែនដី ហើយពួកគេស្វែងរកអំណាច។
- ៥ ហើយពួកគេត្រូវបានដឹកនាំដោយការបញ្ជោរបបស់អាម៉ាលីកាយថា បើសិនជាពួកគេគាំទ្រវា ហើយលើកវាធ្វើជាស្តេចរបស់ពួកគេ នោះវានឹងឲ្យពួកគេធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រាលើបណ្តាជន។
- ៦ ម៉្លោះហើយ ពួកគេត្រូវអាម៉ាលីកាយ នាំឲ្យមានការបែកបាក់គ្នាទោះជាមានការប្រៀនប្រដៅរបស់ហេលេមីន និងបងប្អូនលោកក៏ដោយ មែនហើយ ទោះជាមានការថែទាំដ៏ខ្លាំងជាអតិបរមារបស់គេទៅលើសាសនាចក្រ ព្រោះពួកគេគឺជាពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់នៅក្នុងសាសនាចក្រក៏ដោយ។
- ៧ ហើយមានមនុស្សជាច្រើននៅក្នុងសាសនាចក្រ ដែលជឿតាមពាក្យបញ្ជោរទាំងឡាយរបស់អាម៉ាលីកាយ ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាពួកគេបែកចេញ ព្រមទាំងចេញពីសាសនាចក្រ ម៉្លោះហើយ ស្ថានការណ៍របស់ប្រជាជននិហ្វែមមានភាពមិននឹងន ហើយប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ជាអតិបរមា ទោះបីពួកគេមានជ័យជម្នះដ៏ធំទៅលើពួកសាសន៍លេមីន និងការអរវិភាយដ៏ខ្លាំងរបស់គេ ដែលត្រូវបានដោះលែងដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ក្តី។
- ៨ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា កូនចៅមនុស្សឆាប់ភ្លេចព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេយ៉ាងណា មែនហើយ គេឆាប់ធ្វើអំពើទុច្ចរិតយ៉ាងណា ហើយត្រូវបានដឹកនាំដោយអ្នកអាក្រក់។
- ៩ មែនហើយ យើងក៏ឃើញដែរ នូវអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំដែលមនុស្សទុច្ចរិតម្នាក់ អាចធ្វើឡើងនៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស។

Alma 46

And it came to pass that as many as would not hearken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.

And now behold, they were exceedingly wroth, in-somuch that they were determined to slay them.

Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.

And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.

And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and establish him to be their king that he would make them rulers over the people.

Thus they were led away by Amalickiah to dissensions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceedingly great care over the church, for they were high priests over the church.

And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.

Thus we see how quick the children of men do forget the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.

Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the children of men.

១០ មែនហើយ យើងឃើញថា អាម៉ាលីកាយ ដោយមកពីវាជា មនុស្សមានកលល្បិច ហើយជាមនុស្ស ដែលមានពាក្យបញ្ជា ច្រើន ទើបវាវាចិត្តមនុស្សជាច្រើនឲ្យធ្វើអំពើទុច្ចរិត មែនហើយ ឲ្យ ស្វែងរកបំផ្លាញសាសនាចក្រនៃព្រះចោល ហើយបំផ្លាញមូលដ្ឋាន នៃឥស្សរភាព ដែលព្រះទ្រង់បានប្រទានឲ្យពួកគេ ឬព្រះពរដែល ទ្រង់បានប្រទានលើផ្ទៃដីនេះ ដោយយល់ដល់ពួកសុចរិត។

១១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលមរ៉ូណេ ជា មេបញ្ជាការនៃពលទ័ពសាសន៍នីហ្វេ បានឮអំពីការបែកបាក់ទាំង នេះ នោះលោកក៏ខឹងនឹងអាម៉ាលីកាយ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានហែកអាវរបស់ លោក ហើយលោកបានយកក្រណាត់អាវមួយដោយ ហើយ សរសេរនៅលើនោះថា — នៅក្នុងការចងចាំដល់ព្រះរបស់យើង សាសនា និងសេរីភាពរបស់យើង និងសេចក្តីសុខសាន្តរបស់យើង ភរិយារបស់យើង និងកូនចៅរបស់យើង — ហើយលោកបានចង វានៅចុងថ្នាលមួយ។

១៣ ហើយលោកបានពាក់មួករបស់លោក និងរបាំងទ្រូងរបស់លោក និងខែលរបស់លោក ហើយក្រវាត់អាវក្រោះរបស់លោកជុំវិញចង្កេះ ហើយលោកបានយកថ្នាលនេះ ដែលនៅខាងចុងមានចង ក្រណាត់អាវរបស់លោក (ហើយលោកបានហៅថា ទង ឥស្សរភាព) ហើយលោកបានក្រាបដល់ដី ហើយលោកបាន អធិស្ឋានជាខ្លាំងដល់ព្រះរបស់លោក សូមព្រះពរនៃឥស្សរភាពឲ្យ បានមកដល់បងប្អូនលោក ដរាបណានៅសល់ពួកគ្រីស្ទានមួយ ក្រុម ដើម្បីយកដែនដីនេះ —

១៤ ព្រោះឯអស់ទាំងអ្នកជឿពិតទៅលើព្រះគ្រីស្ទ ដែលនៅក្នុង សាសនាចក្រនៃព្រះ ត្រូវបានហៅដោយពួកអ្នកដែលពុំនៅក្នុង សាសនាចក្រដូច្នោះឯង។

១៥ ហើយពួកអ្នកដែលនៅក្នុងសាសនាចក្រ មានចិត្តស្មោះត្រង់ មែនហើយ អស់អ្នកណាដែលជាអ្នកជឿពិតទៅលើព្រះគ្រីស្ទ គេ បានលើកយកដាក់លើខ្លួនដោយរីករាយ នូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ឬ ពួកគ្រីស្ទាន ដូចដែលគេត្រូវបានហៅ ដោយសារជំនឿរបស់គេទៅ លើព្រះគ្រីស្ទ ដែលនឹងយាងមក។

១៦ ហេតុដូច្នោះហើយ នៅក្នុងពេលនេះ មរ៉ូណេបានអធិស្ឋានសូមឲ្យ ឧត្តមគតិនៃពួកគ្រីស្ទាន និងសេរីភាពនៃដែនដីនេះ អាចបានគាំទ្រ។

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

And he fastened on his head-plate, and his breast-plate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលលោកបានទម្លាយដួង ព្រលឹងរបស់លោកថ្វាយដល់ព្រះ លោកបានរាប់ឈ្មោះអស់ទាំង ដែនដី ដែលនៅខាងត្បូងដែនដីចោលស្ងាត់ មែនហើយ សរុប សេចក្តីមក គឺដែនដីទាំងអស់ ទាំងនៅខាងជើង និងខាងត្បូង — ជា ដែនដីជម្រើស និងដែនដីនៃឥស្សរភាព។

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

១៨ ហើយលោកបានពោលថា ៖ ប្រាកដណាស់ ព្រះទ្រង់នឹងពុំទុក ឲ្យយើង ត្រូវគេមើលងាយ ដោយសារយើងយកដាក់លើខ្លួននូវព្រះ នាមនៃព្រះគ្រីស្ទ នឹងត្រូវគេជាន់ឈ្នី ហើយបំផ្លាញចោលឡើយ លើកលែងតែយើងនាំយកការណ៍នោះមកលើខ្លួន ដោយអំពើរំលង ទាំងឡាយរបស់យើងផ្ទាល់។

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

១៩ ហើយកាលមរ៉ូណីបាននិយាយនូវពាក្យទាំងនេះចប់ហើយ នោះ លោកក៏ចូលទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដោយគ្រវីក្រណាត់អាវ របស់លោកទៅលើអាកាស ដើម្បីឲ្យមនុស្សទាំងអស់អាចមើល ឃើញអក្សរ ដែលលោកបានសរសេរនៅលើក្រណាត់នោះ ហើយ លោកស្រែកដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា ៖

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

២០ មើលចុះ អស់អ្នកណាដែលចង់រក្សាទងនេះនៅលើដែនដីនេះ ចូរ ឲ្យគេចេញមកក្នុងកម្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយចូលក្នុងសេចក្តី សញ្ញាថា គេនឹងរក្សានូវសិទ្ធិរបស់គេ និងសាសនារបស់គេ ដើម្បីឲ្យ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់ប្រទានព្រះពរដល់គេ។

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលមរ៉ូណីបានប្រកាស ពាក្យទាំងនេះហើយ មើលចុះ ប្រជាជនបាននាំគ្នាគំរាមក ដោយមាន ទាំងគ្រឿងសស្រ្តាវុធត្រវាត់ជាប់នៅនឹងចង្កេះរបស់គេផង គេហែក អាវគេទុកជាទីសម្គាល់ ឬជាសេចក្តីសញ្ញាថា ពួកគេពុំបដិសេធព្រះ អម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេឡើយ ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀតថា បើសិនជា ពួកគេបំពានទៅលើព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ឬធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើ រំលង ហើយមានការអៀនខ្មាសក្នុងការលើកដាក់លើខ្លួននូវព្រះ នាមនៃព្រះគ្រីស្ទ សូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ហែកពួកគេ ដូចជាពួកគេ បានហែកសំលៀកបំពាក់របស់គេយ៉ាងនោះដែរ។

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

២២ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាសេចក្តីសញ្ញាដែលពួកគេបានធ្វើ ហើយពួកគេ បានបោះអាវរបស់គេ ទៅក្បែរជើងមរ៉ូណី ដោយនិយាយថា ៖ យើងខ្ញុំធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងព្រះរបស់យើងថា យើងខ្ញុំនឹង ត្រូវបំផ្លាញបង់ ដូចបងប្អូនយើងខ្ញុំ ដែលនៅក្នុងដែនដីខាងជើង បើ សិនជា យើងខ្ញុំធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើរំលង មែនហើយ ទ្រង់នឹងបោះ យើងខ្ញុំទៅក្បែរជើងនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងខ្ញុំ ដូចជាយើងខ្ញុំ បានបោះអាវរបស់យើងខ្ញុំទៅក្បែរជើងលោក ដើម្បីនឹងត្រូវជាន់ឈ្នី ក្រោមជើងចុះ បើសិនជាយើងធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើរំលង។

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

២៣ មរ៉ូណីបាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ មើលចុះ យើងគឺជាសំណល់
នៃពូជយ៉ាកុប មែនហើយ យើងគឺជាសំណល់នៃពូជយ៉ូសែប ឯអាវ
លោកត្រូវបង្វែរហែកចោលទៅជាកម្ទេចច្រើន មែនហើយ ឥឡូវ
នេះ មើលចុះ ចូរយើងចងចាំកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ
ចុះ បើពុំនោះសោតទេ អាវរបស់ពួកយើងនឹងត្រូវបងប្អូនយើងហែក
ចោលដែរ ហើយយើងនឹងត្រូវគេដាក់ក្នុងគុក ឬត្រូវគេលក់ ឬត្រូវគេ
សម្លាប់ចោល។

២៤ មែនហើយ ចូរយើងរក្សាឥស្សរភាពរបស់យើងទុកជាសំណល់
នៃយ៉ូសែបចុះ មែនហើយ ចូរយើងចងចាំពាក្យទាំងឡាយរបស់
យ៉ាកុប មុនពេលដែលលោកស្លាប់ទៅ គ្រឿងមើលចុះ លោកបាន
ឃើញថា សំណល់មួយផ្នែកនៃអាវរបស់យ៉ូសែប ត្រូវបានរក្សាទុក
ហើយពុំត្រូវពួកវាយឡើយ។ ហើយលោកបាននិយាយថា ៖ គឺ
ដូចជាសំណល់អាវរបស់កូនខ្ញុំនេះ ដែលត្រូវបានរក្សាទុក ឯ
សំណល់នៃពូជរបស់កូនខ្ញុំ ក៏នឹងត្រូវបានរក្សាទុកដោយព្រះហស្ត
នៃព្រះដែរ ហើយនឹងត្រូវបានយកទៅឯព្រះអង្គក្នុងកាលចំណែក
ពូជយ៉ូសែប ដែលនៅសល់ក្រៅពីនេះ នឹងត្រូវវិនាសដូចគ្នានឹង
សំណល់របស់អាវវាដែរ។

២៥ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ការណ៍នេះនាំឲ្យព្រលឹងខ្ញុំសោកសៅ ទោះជា
យ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រលឹងខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរនៅក្នុងកូន
ប្រុសខ្ញុំដែរ ដោយសារផ្នែកនៃពូជរបស់វានោះ ដែលនឹងត្រូវបាន
យកទៅឯព្រះ។

២៦ ឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាវាចារបស់យ៉ាកុប។

២៧ ហើយឥឡូវនេះ តើនរណាដឹងបានថា សំណល់នៃពូជយ៉ូសែប
ដែលនឹងត្រូវវិនាសដូចអាវរបស់លោកនោះ តើមិនមែនជាពួកអ្នក
ដែលបានបែកបាក់ចេញពីយើងនោះទេឬអី? មែនហើយ វាគឺជាពួក
យើងដែរ បើសិនជាយើងពុំឈរឲ្យខ្ជាប់ខ្ជួននៅក្នុងសេចក្តីជំនឿ
ជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ។

២៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលមរ៉ូណីបាន
ពោលពាក្យទាំងនេះហើយ នោះលោកបានចាកចេញទៅ ហើយក៏
បានចាត់ឲ្យមនុស្សទៅគ្រប់ទិសទីក្នុងដែនដី ត្រង់កន្លែងណាដែល
មានការបែកបាក់គ្នា ហើយប្រជុំអស់ទាំងប្រជាជន ដែលចង់រក្សា
ឥស្សរភាពរបស់គេ ឲ្យតតាំងនឹងអាម៉ាលីកាយ និងពួកអ្នកដែល
បានបែកបាក់គ្នាចេញ ដែលត្រូវបានហៅថា ពួកសាសន៍អាម៉ាលី
កាយ។

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant
of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the
seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren
into many pieces; yea, and now behold, let us re-
member to keep the commandments of God, or our
garments shall be rent by our brethren, and we be
cast into prison, or be sold, or be slain.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of
Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, be-
fore his death, for behold, he saw that a part of the
remnant of the coat of Joseph was preserved and had
not decayed. And he said—Even as this remnant of
garment of my son hath been preserved, so shall a
remnant of the seed of my son be preserved by the
hand of God, and be taken unto himself, while the
remainder of the seed of Joseph shall perish, even as
the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; never-
theless, my soul hath joy in my son, because of that
part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of
the seed of Joseph, which shall perish as his gar-
ment, are those who have dissented from us? Yea,
and even it shall be ourselves if we do not stand fast
in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had
said these words he went forth, and also sent forth in
all the parts of the land where there were dissen-
sions, and gathered together all the people who were
desirous to maintain their liberty, to stand against
Amalickiah and those who had dissented, who were
called Amalickiahites.

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាម៉ាលិកាយបាន ឃើញថា ប្រជាជនរបស់មរ៉ូណា មានចំនួនច្រើនជាងពួកសាសន៍ អាម៉ាលិកាយ — ព្រមទាំងបានឃើញថា ប្រជាជនរបស់វាសង្ស័យ អំពីសេចក្តីយុត្តិធម៌ នៃហេតុដ៏ល្អដែលបានធ្វើ — ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយខ្លាចក្រែងវាពុំអាចសម្រេចគោលបំណងរបស់វាបាន នោះវា បាននាំប្រជាជនរបស់វា ដែលចង់តាមវា ហើយបានចេញដំណើរ ចូលទៅក្នុងដែនដីនីហ្វេ។

៣០ ឥឡូវនេះ មរ៉ូណាបានគិតថា មិនគួរឲ្យពួកសាសន៍លេមីនមាន កម្លាំងថែមឡើងទេ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានគិតថា ត្រូវស្តាប់ផ្លូវ ប្រជាជនអាម៉ាលិកាយ ឬត្រូវចាប់ពួកនេះ ហើយនាំត្រឡប់មកវិញ ហើយត្រូវប្រហារអាម៉ាលិកាយចោល មែនហើយ ព្រោះលោកបាន ដឹងថា វានឹងចាក់រុកពួកសាសន៍លេមីនឲ្យខឹងនឹងពួកគេ ហើយ បណ្តាលឲ្យពួកនោះមកច្បាំងនឹងពួកគេ ហើយលោកបានដឹងថា អាម៉ាលិកាយធ្វើការនេះ ដើម្បីវាអាចសម្រេចនូវគោលបំណងរបស់ វា។

៣១ ហេតុដូច្នោះហើយ មរ៉ូណាបានគិតថា ជាការចាំបាច់ថា លោកត្រូវ នាំពលទ័ពរបស់លោក ដែលបានប្រមូលគ្នាមក ហើយបានប្រដាប់ ខ្លួនដោយអាវុធ ហើយបានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាថា នឹងរក្សា សេចក្តីសុខសាន្ត — ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោក បាននាំកងទ័ពរបស់លោក ហើយបានយកទង់របស់លោកដើរចូល ទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីទៅស្តាប់ផ្លូវរបស់អាម៉ាលិកាយនៅក្នុងទី រហោស្ថាន។

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានធ្វើតាមបំណង របស់លោក ហើយបានដើរចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយបាន ស្នាក់មុខពលទ័ពរបស់អាម៉ាលិកាយ។

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលិកាយបានរត់គេច ខ្លួនចេញជាមួយនឹងទ័ពរបស់វាមួយចំនួនតូច ឯប្រជាជនដែលនៅ សល់ទាំងប៉ុន្មាន បានធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់មរ៉ូណា ហើយ ត្រូវនាំត្រឡប់ទៅដែនដីសាវ៉ាហិមឡាវិញ។

៣៤ ឥឡូវនេះ មរ៉ូណាគឺជាមនុស្សដែលបានតែងតាំងឡើង ដោយមេ ចៅក្រមទាំងឡាយ និងដោយសំឡេងប្រជាជន ហេតុដូច្នោះហើយ លោកមានអំណាចបញ្ជាពលទ័ពសាសន៍នីហ្វេតាមបំណងរបស់ លោក ដើម្បីតាំង ហើយអនុវត្តសិទ្ធិអំណាចទៅលើពួកគេ។

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍អាម៉ាលិកាយ ណា ដែលមិនព្រមចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញា ដើម្បីគាំទ្រសិទ្ធិនៃ សេរីភាព គឺដើម្បីពួកគេអាចរក្សានូវរដ្ឋាភិបាលសេរីមួយទេ នោះ លោកបានបញ្ជាឲ្យយកទៅប្រហារជីវិតចោល ហើយមានមនុស្ស ចំនួនតិច ដែលមិនព្រមចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញានៃសេរីភាព។

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងផងដែរថា លោកបានបញ្ជាឲ្យ
គេដំឡើងទង់ឥស្សរភាពឡើងនៅលើគ្រប់ប៉មនៅអស់ទាំងដែនដី
ដែលពួកសាសន៍នីហ្វៃត្រង់លើ ម៉្លោះហើយ មរ៉ូណេបានដោតទង់
ឥស្សរភាពនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃ។

And it came to pass also, that he caused the title of
liberty to be hoisted upon every tower which was in
all the land, which was possessed by the Nephites;
and thus Moroni planted the standard of liberty
among the Nephites.

៣៧ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមមានសេចក្តីសុខសាន្តទៀតនៅលើ
ដែនដី ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានរក្សាសេចក្តីសុខសាន្តនៅលើដែនដី
រហូតដល់ជិតចប់ឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម។

And they began to have peace again in the land;
and thus they did maintain peace in the land until
nearly the end of the nineteenth year of the reign of
the judges.

៣៨ ហើយហេលេមិន និងពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់ បានរក្សា
របៀបរៀបរយនៅក្នុងសាសនាចក្រផងដែរ មែនហើយ គឺរហូត
ដល់អស់រយៈពេលបួនឆ្នាំ ពួកគេមានសេចក្តីសុខសាន្ត និងសេចក្តី
អររីករាយដ៏ច្រើននៅក្នុងសាសនាចក្រ។

And Helaman and the high priests did also main-
tain order in the church; yea, even for the space of
four years did they have much peace and rejoicing in
the church.

៣៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្សជាច្រើនបាន
ស្លាប់ទៅដោយជឿជាក់ថា ព្រលឹងរបស់គេត្រូវបានប្រោសលោះ
ដោយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានលាចាក
លោកនេះទៅដោយសេចក្តីអររីករាយ។

And it came to pass that there were many who
died, firmly believing that their souls were redeemed
by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the
world rejoicing.

៤០ ហើយមានអ្នកខ្លះដែលបានស្លាប់ដោយគ្រុន ដែលកើតមានជា
ញឹកញាប់នៅក្នុងដែនដី គឺនៅរដូវខ្លះក្នុងឆ្នាំ — ប៉ុន្តែគ្រុនទាំងនេះ
មិនធ្វើឲ្យស្លាប់ច្រើនគ្នាទេ ដោយព្រោះគុណភាពដ៏ប្រសើររបស់
ដើមឈើ និងបូសឈើជាច្រើនដែលព្រះទ្រង់បានរៀបចំឲ្យមាន
ដើម្បីកម្ចាត់ដើមហេតុនៃជំងឺទាំងឡាយ ដែលកើតដល់មនុស្ស
ដោយសារធម្មជាតិនៃធាតុអាកាស —

And there were some who died with fevers, which
at some seasons of the year were very frequent in the
land—but not so much so with fevers, because of the
excellent qualities of the many plants and roots
which God had prepared to remove the cause of dis-
eases, to which men were subject by the nature of the
climate—

៤១ ប៉ុន្តែ មានមនុស្សជាច្រើន ដែលស្លាប់ដោយចាស់ជរា ហើយអស់
អ្នកណាដែលស្លាប់នៅក្នុងសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ បាន
សប្បាយក្នុងទ្រង់ ដូចយើងត្រូវសន្និដ្ឋានដូច្នោះ។

But there were many who died with old age; and
those who died in the faith of Christ are happy in
him, as we must needs suppose.

អាណាម៉ា 47

- ១ ឥឡូវនេះ យើងនឹងត្រឡប់មកឯបញ្ជីយើងវិញ ស្តីអំពីអាណាម៉ាលិកាយ និងពួកជនដែលបានរត់ទៅជាមួយវាចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន គ្រិក មើលចុះ វាបាននាំពួកអ្នកដែលទៅជាមួយវានោះ ហើយបានឡើងទៅឯដែនដីនីហ្វេនៅក្នុងចំណោមសាសន៍លេមីន ហើយបានចាក់ រុកឲ្យពួកសាសន៍លេមីនខឹងនឹងប្រជាជននីហ្វេ ដរាបដល់ស្តេច របស់ពួកសាសន៍លេមីន បានចេញសេចក្តីប្រកាសមួយទូទៅអស់ ទាំងដែនដី នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់របស់ទ្រង់ថា ពួកគេ ត្រូវប្រមូលគ្នាមកដើម្បីទៅច្បាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វេទៀត។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលសេចក្តីប្រកាស នោះបានជូលពួកគេហើយ នោះពួកគេមានការភិតភ័យជាខ្លាំង មែនហើយ គេខ្លាចក្រែងធ្វើឲ្យស្តេចអាក់អន់ចិត្ត ហើយគេក៏ខ្លាចទៅ ច្បាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វេ ខ្លាចក្រែងត្រូវបាត់បង់ជីវិត។ ហើយ ហេតុ ការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេមិនព្រម ឬពួកគេជាច្រើនមិន ព្រមធ្វើតាមបញ្ជារបស់ស្តេចទេ។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចមានការ ខ្មាច់ដោយព្រោះការមិនគោរពបញ្ជានេះ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់ បានប្រគល់ឲ្យអាណាម៉ាលិកាយនូវបញ្ជាផ្នែកនៃកងទ័ព ដែលស្តាប់ បញ្ជារបស់ទ្រង់ ហើយបានបញ្ជាឲ្យអាណាម៉ាលិកាយចេញទៅបង្ខំឲ្យ ប្រជាជនប្រដាប់អាវុធ។
- ៤ ឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាបំណងរបស់អាណាម៉ាលិកាយ ព្រោះវា ជាមនុស្សល្អស្នេហាដែលក្នុងការធ្វើអំពើអាក្រក់ ហេតុដូច្នោះហើយ វាបាន មានគ្រោងការមួយនៅក្នុងចិត្តវា ដើម្បីទម្លាក់ស្តេចនៃពួកសាសន៍ លេមីនពីបល្ល័ង្កចោល។
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ វាបានក្តាប់បញ្ជានៃកងទ័ពលេមីនទាំងឡាយ ដែលគាំទ្រស្តេច ហើយវាបានស្វែងរកការគាំទ្រពីពួកអ្នកដែលមិន ស្តាប់បង្គាប់ស្តេច ហេតុដូច្នោះហើយ វាបានទៅកាន់កន្លែងមួយ ដែលគេហៅថា អូណេដា ព្រោះនោះជាកន្លែងដែលមានពួកលេមីន រត់គេចចេញ ព្រោះពួកគេបានដឹងថា មានកងទ័ពកំពុងធ្វើដំណើរ មក ដោយគិតស្មានថា កងទ័ពកំពុងតែមកបំផ្លាញពួកគេចោល ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានរត់គេចទៅឯអូណេដា ទៅកន្លែងដែល មានអាវុធ។
- ៦ ហើយពួកគេបានតែងតាំងបុរសម្នាក់ឲ្យធ្វើជាស្តេច និងជា មេដឹកនាំពួកគេ ដោយតាំងក្នុងចិត្តនូវការប្តេជ្ញាចិត្តយ៉ាងមុតមាំថា ពួកគេមិនព្រមច្បាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វេឡើយ។

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រមូលគ្នាមកនៅលើកំពូលភ្នំមួយ ដែលហៅថា អាន់ទីប៉ាស ដើម្បីរៀបចំធ្វើចម្បាំង។
- ៨ ឥឡូវនេះ ពុំមែនអាម៉ាលីកាយមានបំណងចង់ទៅច្បាំងនឹងពួកគេតាមបញ្ជារបស់ស្តេចទេ ប៉ុន្តែមើលចុះ ជាបំណងរបស់វាដើម្បីបានការគាំទ្រពីពលទ័ពសាសន៍លេមិនរិញ ដើម្បីវាអាចធ្វើជាមេពួកនោះ ហើយទម្លាក់ស្តេចពីបល្ល័ង្កចោល និងយកនគរ។
- ៩ ហើយមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា វាបានបញ្ជាឲ្យកងទ័ពវាបោះត្រសាលរបស់គេនៅក្នុងច្រកភ្នំ នៅជិតភ្នំអាន់ទីប៉ាស។
- ១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ពេលយប់ វាបានប្រើឲ្យសារទូតសម្ងាត់ម្នាក់ទៅកាន់ភ្នំអាន់ទីប៉ាស ដោយមានបំណងចង់ឲ្យមេដឹកនាំរបស់ពួកអ្នកដែលនៅលើភ្នំ ដែលមានឈ្មោះថាលីហ្គនតែឲ្យចុះមកឯជើងភ្នំ ព្រោះវាមានបំណងចង់និយាយជាមួយនឹងអ្នកនោះ។
- ១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលលីហ្គនតែបានទទួលសារនោះហើយ គាត់មិនហ៊ានចុះទៅឯជើងភ្នំទេ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលីកាយបានចាត់ឲ្យមនុស្សទៅជាលើកទីពីរ ដោយមានបំណងចង់ឲ្យអ្នកនោះចុះមក។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លីហ្គនតែមិនព្រមចុះមកសោះ ហើយវាក៏បានចាត់មនុស្សទៅជាលើកទីបី។
- ១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាម៉ាលីកាយឃើញថា វាមិនអាចហៅលីហ្គនតែឲ្យចុះមកពីលើភ្នំបានទេ វាក៏ឡើងទៅលើភ្នំ ជិតដល់ជំរំរបស់លីហ្គនតែ ហើយវាបានចាត់ឲ្យសារទូតរបស់វាទៅជួបលីហ្គនតែម្តងទៀត គឺជាលើកទីបួន ដោយមានបំណងចង់ឲ្យគាត់ចុះមក ហើយថាគាត់អាចនាំអ្នកយាមមកជាមួយផង។
- ១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលលីហ្គនតែបានចុះមកជាមួយនឹងពួកអ្នកយាមរបស់គាត់ ដើម្បីទៅជួបនឹងអាម៉ាលីកាយនោះអាម៉ាលីកាយមានបំណងចង់ឲ្យលោកនាំកងទ័ពរបស់លោកចុះមកក្នុងពេលយប់ ហើយឡោមព័ទ្ធពួកទាហានដែលនៅក្នុងជំរំដែលជាពួកទាហាន ដែលស្តេចបានប្រគល់ឲ្យវាបញ្ជា ហើយថាវានឹងប្រគល់ពួកទាហានទាំងនេះ ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់លីហ្គនតែ បើសិនជាលោកព្រមឲ្យវា (អាម៉ាលីកាយ) ធ្វើជាមេដឹកនាំទាំងទៅលើកងទ័ពទាំងមូល។

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the night-time, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លីហុនតែបានចុះមក ជាមួយទ័ពលោក ហើយបានឡោមព័ទ្ធទ័ពរបស់អាម៉ាលីកាយ ដើម្បី ឲ្យបានមុនពេលពួកគេភ្ញាក់ពីដេកនៅពេលព្រលឹម នោះពួកគេត្រូវ បានឡោមព័ទ្ធជុំវិញ ដោយពលទ័ពរបស់លីហុនតែ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានឃើញថា ពួកគេត្រូវបានឡោមព័ទ្ធជុំវិញ ពួកគេក៏អង្វរអាម៉ាលីកាយ សូមឲ្យវា បណ្តោយឲ្យពួកគេចុះចូលជាមួយនឹងបងប្អូនគេ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេ ត្រូវបំផ្លាញបង្គំ។ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាការណាដែលអាម៉ាលីកាយ ប៉ងប្រាថ្នា។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា វាបានប្រគល់ទ័ពរបស់វា ផ្ទុយនឹងបញ្ជារបស់ស្តេច។ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាការណាដែលអាម៉ាលី កាយប៉ងប្រាថ្នា ដើម្បីឲ្យអាចសម្រេចផែនការរបស់វា ដើម្បី ទម្លាក់ស្តេចពីបល្ល័ង្កចោល។

១៧ ឥឡូវនេះ គឺជាទម្លាប់ក្នុងចំណោមពួកសាសន៍លេមីន បើសិនជា មេដឹកនាំធំរបស់គេត្រូវស្លាប់ គឺត្រូវតែងតាំងមេដឹកនាំរងឲ្យធ្វើជា មេដឹកនាំធំរបស់គេ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍កើតឡើងថា អាម៉ាលីកាយបានបញ្ជាឲ្យអ្នក បម្រើរបស់វាម្នាក់ ដាក់ថ្នាំបំពុលលីហុនតែជាសន្សឹមៗដើម្បីឲ្យ លោកស្លាប់។

១៩ ឥឡូវនេះ កាលលីហុនតែបានស្លាប់ទៅ នោះពួកសាសន៍លេមីន បានតែងតាំងអាម៉ាលីកាយឡើងឲ្យធ្វើជាអ្នកដឹកនាំរបស់គេ និងជា អគ្គមេបញ្ជាការរបស់គេ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលីកាយបាននាំពល ទ័ពរបស់វា (ព្រោះវាបានសម្រេចដូចបំណងរបស់វាហើយ) ទៅ កាន់ដែនដីនីហ្វេ គឺទៅកាន់ទីក្រុងនីហ្វេ ដែលជាទីក្រុងសំខាន់ បំផុត។

២១ ហើយស្តេចបានចេញមកជួបនឹងវា ជាមួយនឹងពួកអ្នកយាម របស់ទ្រង់ ព្រោះទ្រង់បានគិតស្មានថា អាម៉ាលីកាយបានបំពេញ បញ្ជាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ហើយ ហើយថាអាម៉ាលីកាយបាន ប្រមូលកងទ័ពយ៉ាងច្រើនដូច្នោះ ដើម្បីទៅច្បាំងនឹងពួកសាសន៍នី ហ្វេ។

២២ ប៉ុន្តែមើលចុះ នៅពេលស្តេចកំពុងតែយាងចេញមកជួបវា នោះ អាម៉ាលីកាយបានបញ្ជាឲ្យពួកអ្នកបម្រើរបស់វាចេញទៅជួប ស្តេច។ ហើយពួកគេបានទៅ ហើយបានក្រាបចំពោះស្តេច ហាក់បី ដូចជាសម្តែងការគោរពកោតក្រែងដល់ទ្រង់ ដោយព្រោះអំណាច របស់ទ្រង់។

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចបានហុចព្រះហស្តទៅលើកគេឡើង គឺជាសណ្តាប់របស់ពួកសាសន៍លេមីន ទុកជាទីសម្គាល់មួយនៃសេចក្តីសុខសាន្ត ដែលជាទម្លាប់ពួកគេយកបានមកពីពួកសាសន៍នីហ្វេ។

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលទ្រង់បានលើកអ្នកទីមួយពីដីហើយ មើលចុះ វាបានចាក់ស្តេចចំបេះដូង ហើយទ្រង់ក៏ដួលទៅលើដី។

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

២៥ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកបម្រើរបស់ស្តេចបានរត់គេចេញ ហើយពួកអ្នកបម្រើរបស់អាម៉ាលីកាយបានស្រែកឡើងថា ៖

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

២៦ មើលចុះ ពួកអ្នកបម្រើរបស់ស្តេចបានចាក់ទ្រង់ចំបេះដូង ហើយទ្រង់បានដួល ហើយពួកគេបានរត់គេចខ្លួន មើលចុះ ចូរមក ហើយមើលចុះ។

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលីកាយបានបញ្ជាថា ពលទ័ពរបស់វាភ្នែកដើរទៅមុខ ហើយមើលថា តើមានអ្វីបានកើតឡើងដល់ស្តេច ហើយកាលពួកគេបានមកដល់កន្លែងនោះ ហើយបានឃើញស្តេចដេកនៅក្នុងថ្នកឈាមរបស់ទ្រង់ នោះអាម៉ាលីកាយធ្វើ ពុតជាខឹង ហើយបាននិយាយថា ៖ អស់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ស្តេច ចូរឲ្យគេចេញមក ហើយដេញតាមពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ចុះ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានស្លាប់។

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់ពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់ស្តេច កាលពួកគេបានឮពាក្យទាំងនេះហើយ ក៏ចេញមក ហើយបានដេញតាមពួកអ្នកបម្រើរបស់ស្តេច។

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

២៩ ឥឡូវនេះ កាលពួកអ្នកបម្រើរបស់ស្តេចបានឃើញទ័ពមួយកងកំពុងដេញតាមខ្លួន នោះពួកគេភិតភ័យជាថ្មីទៀត ហើយបានរត់គេចខ្លួនចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយបានឆ្លងទៅឯដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ហើយបានចូលរួបរួមនឹងប្រជាជនអាំម៉ូន។

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

៣០ ហើយកងទ័ពដែលដេញតាមពួកគេនោះ បានត្រឡប់មកវិញ កាលបានដេញតាមពួកគេដោយគ្មានបានលទ្ធផល ម៉្លោះហើយ អាម៉ាលីកាយ ដោយការបន្លំរបស់វា ក៏យកបានទឹកចិត្តរបស់ប្រជាជន។

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្អែកឡើង នោះវាបានចូលទៅក្នុងទីក្រុងនីហ្វេជាមួយនឹងពលទ័ពរបស់វា ហើយបានគ្រប់គ្រងយកទីក្រុងទៅ។

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

៣២ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អគ្គមហេសីស្តេច កាលព្រះនាងបានឮថា ស្តេចត្រូវគេសម្លាប់ — ព្រោះអាម៉ាលីកាយបានចាត់ឲ្យសារទូតម្នាក់ទៅជួបនឹងអគ្គមហេសីស្តេច ដើម្បីឲ្យដំណឹងដល់ព្រះនាងថា ស្តេចត្រូវសុគត ដោយពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ថាវាបានដេញតាមពួកគេដោយកងទ័ពរបស់វា ប៉ុន្តែគ្មានបានលទ្ធផលអ្វីឡើយ ហើយពួកគេបានរត់គេចខ្លួនទៅហើយ —

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

៣៣ ហេតុដូច្នោះហើយ កាលអគ្គមហេសីស្តេចបានទទួលសារនេះ ហើយ នោះព្រះនាងបានចាត់ឲ្យមនុស្សទៅជួបនឹងអាម៉ាលិកាយ ដោយមានព្រះទ័យចង់ឲ្យលើកលែងជីវិតឲ្យប្រជាជននៅទីក្រុង នេះ ហើយព្រះនាងក៏មានព្រះទ័យចង់ឲ្យវាមកគាល់ព្រះនាង ហើយ ព្រះនាងក៏មានព្រះទ័យចង់ឲ្យវាពួកសាក្សីមកជាមួយវាផង ដើម្បី ធ្វើបន្ទាល់អំពីការសុគតរបស់ស្តេច។

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលិកាយបាននាំអ្នក បម្រើដដែល ដែលបានសម្លាប់ស្តេចនោះ និងអស់ទាំងពួកដែល នៅជាមួយនឹងវា ហើយបានចូលទៅគាល់អគ្គមហេសីស្តេច ត្រង់ កន្លែងដែលព្រះនាងអង្គុយ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នា បានធ្វើទី បន្ទាល់ដល់ ព្រះនាងថា ស្តេចត្រូវសុគតដោយពួកអ្នកបម្រើផ្ទាល់ របស់ទ្រង់ ហើយពួកគេក៏បានទូលដៃថា ៖ ពួកគេបានរត់គេចខ្លួន តើពុំមែនការណ៍នេះធ្វើបន្ទាល់ទាស់នឹងពួកគេទេឬ? ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានធ្វើឲ្យអគ្គមហេសីស្តេចស្តាប់ចិត្តអំពីការសុគតរបស់ ស្តេច។

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលិកាយបានស្វែងរក ការប្រោសប្រណីពីអគ្គមហេសីស្តេច ហើយបានយកព្រះនាងធ្វើជា ភរិយាវា ម៉្លោះហើយ ដោយការរៀបចំបន្តិរបស់វា និងដោយជំនួយនៃ ពួកអ្នកបម្រើរបស់វា ដែលប្រកបដោយកលល្បិច វាបាននគរ មែនហើយ វាត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាស្តេចទូទៅអស់ទាំងដែនដី នៅក្នុងចំណោមអស់ទាំងប្រជាជននៃពួកលេមីន ដែលមានរួមទាំង ពួកសាសន៍លេមីន និងពួកសាសន៍លេមយូល និងពួកសាសន៍អ៊ី សម៉ាអែល និងអស់ទាំងពួកដែលបែកចេញពីពួកសាសន៍នីហ្វែ ចាប់តាំងពីរជ្ជកាលនៃនីហ្វែ រហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។

៣៦ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកដែលបែកចេញទាំងនេះ មានសេចក្តីបង្គាប់ដូច គ្នា និងព័ត៌មានដូចគ្នានឹងពួកសាសន៍នីហ្វែ មែនហើយ ដោយត្រូវ បានបង្គាប់ក្នុងការចេះដឹងអំពីព្រះអម្ចាស់ដូចគ្នា ទោះជាយ៉ាងណាក៏ ដោយ គង់តែជាការចម្លែកមួយដែរ គឺបន្ទាប់ពីការបែកចេញរបស់គេ មកមិនយូរប៉ុន្មានទេ នោះពួកគេបានក្លាយទៅជាមានចិត្តរឹងទទឹង ខ្លាំងឡើង ហើយគ្មានចិត្តនឹកស្តាយ និងព្រៃផ្សៃ ទុច្ចរិត និងសាហាវ ច្រើនជាងពួកសាសន៍លេមីនទៅទៀត — ក្រេបជញ្ជក់នូវសណ្តាប់ ទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍លេមីន ដែលនាំឲ្យមានការ ខ្ជិលច្រអូស និងអំពើអាក្រក់សាស្ត្រប្រាប់យ៉ាង មែនហើយ គឺភ្លេច ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេទាំងស្រុង។

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

អាណាម៉ា 48

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាណាម៉ាលិកាយ យកនគរបានភ្លាម ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមបណ្តាលចិត្តពួកសាសន៍លេមីន មិនឲ្យទាស់នឹងប្រជាជននីហ្វេ មែនហើយ ទ្រង់បានចាត់ឲ្យមនុស្ស ថ្លែងទៅកាន់ពួកសាសន៍លេមីនពីលើប៉មទាំងឡាយរបស់គេ ជំទាស់នឹងពួកសាសន៍នីហ្វេ។
- ២ ម៉្លោះហើយ ទ្រង់បានបណ្តាលចិត្តពួកគេឲ្យទាស់នឹងពួកសាសន៍ នីហ្វេ ដរាបដល់ចុងឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ដោយទ្រង់បានសម្រេចគម្រោងការណ៍ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដល់ នេះ មែនហើយ ដោយបានធ្វើជាស្តេចលើពួកសាសន៍លេមីន ទ្រង់ ក៏ស្វែងរក គ្រប់គ្រងលើដែនដីទាំងអស់ដែរ មែនហើយ និង ប្រជាជនទាំងអស់ដែលនៅលើដែនដីនោះ ទាំងពួកសាសន៍នីហ្វេ ទាំងពួកសាសន៍លេមីនផង។
- ៣ ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់បានសម្រេចគម្រោងការណ៍របស់ទ្រង់ ព្រោះទ្រង់បានធ្វើពួកសាសន៍លេមីនមានចិត្តរឹងទទឹង ហើយបានធ្វើ ឲ្យគំនិតគេងងឹត ហើយបានចាក់រុកពួកគេឲ្យខឹង ដរាបដល់ទ្រង់ ប្រមូលបានពលទ័ពមួយក្រុមដ៏កុះករ ដើម្បីទៅច្បាំងនឹងពួក សាសន៍នីហ្វេ។
- ៤ ព្រោះទ្រង់ប្តេជ្ញាដោយព្រោះចំនួនទ័ពដ៏ច្រើនរបស់ទ្រង់ថានឹង មានជ័យជម្នះទៅលើពួកសាសន៍នីហ្វេ ហើយនឹងនាំពួកគេទៅក្នុង សេវកភាពបាន។
- ៥ ម៉្លោះហើយ ទ្រង់បានតែងតាំងពួកសាសន៍សូរ៉ាឡើងជាមេទ័ព ឯក ព្រោះពួកនេះធ្លាប់ស្គាល់ជាងគេបំផុតនូវកម្លាំងរបស់ពួក សាសន៍នីហ្វេ និងទីតាំងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ និងផ្នែកទាំងឡាយ ដែលខ្សោយបំផុតនៃទីក្រុងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ហេតុដូច្នេះ ហើយ ទ្រង់បានតែងតាំងពួកគេឡើងឲ្យធ្វើជាពួកមេទ័ពឯកលើពល ទ័ពរបស់ទ្រង់។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានយកជំរំរបស់គេ ហើយបានធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅកាន់ដែនដីសារ៉ាហ្វេមឡាទៅក្នុងទី រហោស្ថាន។
- ៧ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលអាណាម៉ាលិកាយ កំពុងតែយកបានអំណាចដោយការបន្លំ និងការបោកបញ្ឆោតយ៉ាង នេះ ផ្ទុយទៅវិញ មរ៉ូណិកំពុងតែប្រុងប្រៀបចិត្តគំនិតរបស់ ប្រជាជនឲ្យស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ។

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

៨ មែនហើយ លោកបានពង្រឹងកម្លាំងពលទ័ពសាសន៍នីវេហ្វ ហើយ បានសង់បន្ទាយតូចៗ ឬទីតាំងទាំងឡាយ បានលើកទំនប់ដីទាំង ឡាយជុំវិញ ដើម្បីឡោមព័ទ្ធពលទ័ពរបស់លោក ហើយស្ថាបនា កំផែងថ្មទាំងឡាយផង ដើម្បីឡោមព័ទ្ធជុំវិញពួកគេ គឺជុំវិញទីក្រុង ទាំងឡាយរបស់ពួកគេ និងព្រំប្រទល់ទាំងឡាយនៃដែនដីរបស់គេ មែនហើយ គឺនៅជុំវិញដែនដីគេទាំងអស់។

៩ ហើយឯបន្ទាយទាំងឡាយ ដែលខ្សោយបំផុត លោកបានដាក់ ទ័ពច្រើនជាង ម៉្លោះហើយ លោកបានពង្រឹង ហើយបន្ថែមកម្លាំង ដល់ដែនដីដែលពួកសាសន៍នីវេហ្វអាស្រ័យនៅ។

១០ ម៉្លោះហើយ លោកកំពុងតែរៀបចំដើម្បីគាំទ្រឥស្សរភាពរបស់ពួក គេ ដែនដីរបស់ពួកគេ ប្រពន្ធរបស់ពួកគេ និងកូនចៅរបស់ពួកគេ និងសន្តិភាពរបស់ពួកគេ ហើយដើម្បីពួកគេអាចរស់នៅចំពោះព្រះ អម្ពាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ ហើយដើម្បីពួកគេអាចទ្រទ្រង់ នូវអ្វី ដែលពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេហៅថា ឧត្តមគតិនៃពួកគ្រីស្ទាន។

១១ ហើយមរ៉ូណេ ជាបុរសម្នាក់ដ៏មានកម្លាំង ហើយខ្លាំងក្លា លោកជា មនុស្សម្នាក់ដែលប្រកបទៅដោយយោបល់ដ៏ឥតខ្ចោះ មែនហើយ ជាមនុស្សម្នាក់ដែលមិនចូលចិត្តការខ្មោយឈាម ជាមនុស្សម្នាក់ ដែលមានប្រាណីយ៍ត្រេកអរក្នុងឥស្សរភាព និងសេរីភាពនៃប្រទេស របស់លោក និងបងប្អូនលោក ដែលផុតពីសេរកភាព និងទាស ភាព។

១២ មែនហើយ ជាមនុស្សម្នាក់ ដែលមានចិត្តរីកពេញទៅដោយ អំណរគុណដល់ព្រះរបស់លោកចំពោះឯកសិទ្ធិ និងពរដ៏ច្រើន ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ស្រុកទ្រង់ ជាមនុស្សម្នាក់ ដែលធ្វើ ការងារយ៉ាងលឿនលឿន ដើម្បីសុខុមាលភាព និងសន្តិសុខដល់ ប្រជាជនរបស់លោក។

១៣ មែនហើយ ហើយលោកជាមនុស្សម្នាក់ដែលរឹងប៉ឹងនៅក្នុង សេចក្តីជំនឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយលោកបានស្បថ ដោយពាក្យ សម្បថថានឹងការពារប្រជាជនរបស់លោក សិទ្ធិទាំងឡាយរបស់ លោក និងប្រទេសរបស់លោក និងសាសនារបស់លោក រហូតដល់ អស់ឈាមរបស់លោក។

១៤ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍នីវេហ្វត្រូវបានបង្រៀនឲ្យការពារខ្លួនពីពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេ រហូតដល់ត្រូវកំចាយឈាម ប្រសិនបើជា ការចាំបាច់ មែនហើយ ហើយពួកគេក៏ត្រូវបានបង្រៀនដែរថា មិន ត្រូវធ្វើជាទីបង្អាក់ចិត្ត មែនហើយ ហើយមិនត្រូវលើកដាវឡើយ លើកលែងតែប្រឆាំងនឹងខ្មាំងសត្រូវ លើកលែងតែត្រូវរក្សាជីវិត របស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ។

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

១៥ ហើយនេះគឺសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ គឺថាដោយធ្វើដូច្នោះ ព្រះ ទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យគេចម្រើនឡើងនៅលើដែនដី ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀត ថា បើសិនជាពួកគេស្មោះត្រង់ក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះ នោះទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យគេចម្រើនឡើងនៅលើដែនដី មែន ហើយ ទ្រង់នឹងព្រមានពួកគេឲ្យរត់គេច ឬរៀបចំធ្វើសង្គ្រាម ស្រប តាមការគ្រោះថ្នាក់របស់គេ

១៦ ហើយព្រះទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យគេដឹងដែរថា តើពួកគេគួរទៅទីណា ដើម្បីការពារខ្លួនពីពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ហើយដោយធ្វើដូច្នោះ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងដោះលែងពួកគេ ហើយនេះគឺជាសេចក្តី ជំនឿរបស់ម៉ូរ៉ូណា ហើយចិត្តលោកក៏សរសើរតម្កើងនៅក្នុងការណ៍ នោះ ពុំមែនក្នុងការខ្មាយឈាមទេ តែក្នុងការធ្វើល្អក្នុងការរក្សា ប្រជាជនរបស់លោក មែនហើយ គឺក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះ មែនហើយ ហើយទប់នឹងអំពើទុច្ចរិត។

១៧ មែនហើយ ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា បើសិនជា មនុស្សទាំងអស់ដែលធ្លាប់រស់នៅ ហើយកំពុងរស់នៅ ហើយនឹង រស់នៅ ដូចម៉ូរ៉ូណា មើលចុះ អំណាចទាំងឡាយរបស់ស្ថាននរក នឹងត្រូវញ័រនូវភ្នែករហូតទៅ មែនហើយ អារក្សនឹងគ្មានអំណាចទៅ លើចិត្តនៃកូនចៅមនុស្សឡើយ។

១៨ មើលចុះ លោកគឺជាមនុស្សម្នាក់ ដូចជាអាំម៉ូន ជាបុត្ររបស់ហ្លួង ម៉ូសាយ មែនហើយ និងដូចពួកបុត្រាឯទៀតរបស់ហ្លួងម៉ូសាយ មែនហើយ និងព្រមទាំងអាណាម៉ា និងពួកកូនប្រុសរបស់លោកដែរ ព្រោះពួកគេទាំងអស់គ្នាជាមនុស្សសំណប់នៃព្រះ។

១៩ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ហេលេមិន និងបងប្អូនលោកក៏បម្រើដល់ ប្រជាជនមិនអន់ជាងម៉ូរ៉ូណាដែរ ព្រោះពួកគេបានផ្សាយព្រះបន្ទូល នៃព្រះ ហើយពួកគេបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ចំពោះការប្រែចិត្តដល់ អស់ទាំងមនុស្សណា ដែលព្រមស្តាប់តាមពាក្យសម្តីរបស់ពួកគេ។

២០ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានចេញទៅ ហើយប្រជាជនបានបន្ទាបខ្លួន ដោយសារពាក្យសម្តីរបស់ពួកគេ ដរាបដល់គេបានទៅជាទី សំណប់ដ៏ខ្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានរួចផុតពី សង្គ្រាមទាំងឡាយ និងសេចក្តីទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយនៅក្នុង ចំណោមពួកគេ មែនហើយ រហូតដល់អស់រយៈពេលបួនឆ្នាំ។

២១ ប៉ុន្តែដូចខ្ញុំបាននិយាយមកថា នៅចុងឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួន មែនហើយ ទោះបីជាមានសេចក្តីសុខសាន្តនៅក្នុងចំណោមពួកគេក្តី គង់តែពួក គេត្រូវជំរុញដោយរុញរាឲ្យទាស់ទែងនឹងបងប្អូនគេ គឺពួកសាសន៍ លេមិន។

២២ មែនហើយ ហើយសរុបសេចក្តីមក សង្គ្រាមទាំងឡាយរបស់ពួក គេជាមួយនឹងពួកសាសន៍លេមិន ពុំឈប់ឈរសោះ គឺអស់រយៈ ពេលជាច្រើនឆ្នាំ ទោះបីពួកគេមានការរុញរាជាច្រើនក្តី។

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, inso-much that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

២៣ ឥឡូវនេះ ពួកគេមានចិត្តសោកសៅ ដោយបានលើកអាវុធ ប្រឆាំងនឹងពួកសាសន៍លេមីន ព្រោះពួកគេពុំចូលចិត្តក្នុងការខ្ជាយ ឈាមសោះ មែនហើយ ហើយនេះមិនទាន់អស់នៅឡើយទេ — ពួកគេមានចិត្តសោកសៅ ដែលបានធ្វើជាមធ្យោបាយទាំងឡាយនៃ ការបញ្ជូនបងប្អូនគេជាច្រើនឲ្យចាកចេញពីលោកនេះ ចូលទៅឯ លោកមួយដីនៅអស់កល្បជានិច្ច ដោយពុំបានរៀបចំដើម្បីទៅជួប ព្រះរបស់ពួកគេឡើយ។

២៤ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេពុំអាចទ្រាំប្តូរជីវិតរបស់ គេ ដើម្បីឲ្យប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនចៅរបស់គេ ត្រូវស្លាប់រងគ្រោះ ដោយភាពឃោរឃៅព្រៃផ្សៃរបស់ពួកអ្នកដែលធ្លាប់ជាបងប្អូនគេ ពីមុននោះឡើយ មែនហើយ ហើយបានបែកចេញពីសាសនាចក្រ របស់ពួកគេ ហើយបានចាកចោលពួកគេ ហើយបានមកបំផ្លាញពួក គេ ដោយទៅរួបរួមនឹងពួកសាសន៍លេមីន។

២៥ មែនហើយ ពួកគេមិនអាចទ្រាំទ្រឲ្យបងប្អូនគេ អររីករាយនឹង ឈាមនៃពួកសាសន៍វិហ្វឡើយ ដរាបណានៅមានអ្នកកាន់តាម ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ព្រោះពាក្យសន្យានៃព្រះអម្ចាស់ គឺថា បើសិនជាពួកគេកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ នោះពួក គេនឹងបានចម្រើនឡើងនៅលើដីនេះ។

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

អាណម៉ា 49

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅខែទីដប់មួយក្នុង ឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួន ទៅថ្ងៃទីដប់នៃខែនោះ នោះពលទ័ពសាសន៍លេមីន ត្រូវគេឃើញដើរឆ្ពោះទៅដែនដីអាម៉ូណែហា។
- ២ ហើយមើលចុះ ទីក្រុងនេះត្រូវបានស្ថាបនាឡើងវិញ ហើយមរុំ ណែបានដាក់ទ័ពមួយកង នៅតាមព្រំប្រទល់ទាំងឡាយនៃទីក្រុង ហើយពួកគេបានពូនដីជុំវិញ ដើម្បីបាំងពួកគេកុំឲ្យត្រូវព្រួញ និង ក្រួសរបស់ពួកលេមីន គួរតែមើលចុះ ពួកគេប្រយុទ្ធដោយប្រើគ្រួស និងព្រួញ។
- ៣ មើលចុះ ខ្ញុំបានប្រាប់ថា ទីក្រុងអាម៉ូណែហាត្រូវបានស្ថាបនា ឡើងវិញ។ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា មែនហើយ គឺវាត្រូវបានស្ថាបនា ឡើងវិញតាមកន្លែងខ្លះ ហើយពីព្រោះពួកលេមីនបានបំផ្លាញវាម្តង ដោយព្រោះសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន នោះពួកគេបានសន្និដ្ឋាន ថា វាជាទិសដៅដ៏ងាយសម្រាប់ពួកគេម្តងទៀត។
- ៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេខកចិត្តជាខ្លាំង គួរតែមើលចុះ ពួកនីហ្វូបាន ដឹកធ្វើជាភ្នំដីមួយជុំវិញពួកគេយ៉ាងខ្ពស់ រហូតដល់ពួកលេមីនមិន អាចចាញ់ក្រួស និងព្រួញទៅលើពួកគេ ដើម្បីអាចមានប្រសិទ្ធិ ភាពបានសោះ ហើយពួកគេក៏មិនអាចវាយលុកចូលទៅលើពួកគេ បានដែរ លើកលែងតែតាមផ្លូវចូលរបស់គេប៉ុណ្ណោះ។
- ៥ ឥឡូវនេះ នៅពេលនេះ ពួកមេទ័ពឯកនៃសាសន៍លេមីន មានការ ភ្ញាក់ផ្អើលហួសប្រមាណ ដោយព្រោះប្រាជ្ញារបស់ពួកសាសន៍នីហ្វូ ក្នុងការរៀបចំទីកន្លែងសន្តិសុខទាំងឡាយរបស់ពួកគេ។
- ៦ ឥឡូវនេះ មេដឹកនាំទាំងឡាយរបស់សាសន៍លេមីន បាន សន្និដ្ឋានថា ដោយព្រោះពួកគេមានចំនួនច្រើនលើសលប់ មែន ហើយ ពួកគេបានសន្និដ្ឋានថា ពួកគេនឹងមានប្រៀបក្នុងការ វាយប្រហារពួកគេ ដូចដែលពួកគេធ្លាប់បានធ្វើមក មែនហើយ ហើយពួកគេក៏បានប្រុងប្រៀបខ្លួនដែរ ឲ្យមានខែលទាំងឡាយ និង ប្រដាប់បាំងទ្រូងទាំងឡាយ ហើយពួកគេក៏បានរៀបចំខ្លួននូវ សំលៀកបំពាក់ ដែលធ្វើពីស្បែកដែរ មែនហើយ សំលៀកបំពាក់ដ៏ ក្រាស់មាំ ដើម្បីបិទបាំងភាពអាត្រាតរបស់ពួកគេ។
- ៧ ហើយដោយបានរៀបចំដូច្នោះ ពួកគេបានសន្និដ្ឋានថា គេនឹង យកឈ្នះយ៉ាងងាយ ហើយដាក់បងប្អូនគេឲ្យនៅក្រោមនីមនៃ សេវកភាព ឬសម្លាប់ និងកាប់សម្លាប់ពួកគេរង្គាលតាមចិត្តរបស់ពួក គេ។

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

- ៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេបានភ្ញាក់ផ្អើលហួសប្រមាណ ពួកគេបានប្រុងប្រៀបខ្លួនចាំពួកគេ តាមរបៀបមួយ ដែលមិនធ្លាប់បានស្គាល់ក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់លីហៃឡើយ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានប្រុងប្រៀបខ្លួនចាំពួកសាសន៍លេមីន ដើម្បីច្បាំងតាមរបៀបនៃសេចក្តីបង្គាប់ទាំងឡាយរបស់មរ៉ូណិ។
- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមីន ឬពួកសាសន៍អាម៉ាលីកាយបានភ្ញាក់ផ្អើលជាអតិបរមាចំពោះរបៀបរៀបចំធ្វើសង្គ្រាមរបស់ពួកគេនេះ។
- ១០ ឥឡូវនេះ បើសិនជាស្តេចអាម៉ាលីកាយបានចុះមកពីដែនដីនីហ្វេនៅខាងមុខកងទ័ពរបស់ទ្រង់ ប្រហែលជាទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យពួកលេមីនវាយប្រហារពួកនីហ្វេ នៅឯទីក្រុងអាំម៉ូណេហាទៅហើយ គ្មានមើលចុះ ទ្រង់មិនគិតដល់ឈាមរបស់ប្រជាជនទ្រង់ឡើយ។
- ១១ ប៉ុន្តែមើលចុះ អាម៉ាលីកាយមិនបានចុះមកច្បាំងផ្ទាល់ខ្លួនទេ។ ហើយមើលចុះ ពួកមេទ័ពឯករបស់ទ្រង់ ពុំហ៊ានវាយប្រហារពួកនីហ្វេនៅទីក្រុងអាំម៉ូណេហាទេ គ្មានមរ៉ូណិបានជួសជុលការអភិបាលកិច្ចការនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វេ ដរាបដល់ពួកសាសន៍លេមីនខកចិត្ត នៅក្នុងទីតាំងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេមិនអាចវាយលុកមកលើពួកគេបានឡើយ។
- ១២ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេក៏ដកថយទៅក្នុងទីរហោស្ថានវិញ ហើយយកជំរំរបស់គេ ដើរឆ្ពោះទៅដែនដីណូអេ ដោយសន្តិដ្ឋានថានោះគឺជាទីកន្លែងដ៏ល្អបន្ទាប់ សម្រាប់ពួកគេវាយលុកចូលទៅលើពួកនីហ្វេបាន។
- ១៣ ព្រោះពួកគេពុំដឹងថា មរ៉ូណិបានពង្រឹង ឬបានស្ថាបនាបន្ទាយសន្តិសុខទាំងឡាយ សម្រាប់ទីក្រុងនីហ្វេមួយៗ ដែលនៅក្នុងដែនដីជុំវិញទាំងអស់ទេ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានដើរឆ្ពោះទៅដែនដីណូអេ ដោយមានការប្តេជ្ញាយ៉ាងមុតមាំមួយ មែនហើយ ពួកមេទ័ពឯក របស់គេបានចេញមក ហើយសួរថា ពួកគេនឹងបំផ្លាញប្រជាជននៅទីក្រុងនោះឲ្យបាន។
- ១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ជាការភ្ញាក់ផ្អើលរបស់ពួកគេវិញ ឯទីក្រុងណូអេ ដែលធ្លាប់ជាកន្លែងមួយដ៏ខ្សោយ ឥឡូវនេះ មកពីមធ្យោបាយទាំងឡាយរបស់មរ៉ូណិបានក្លាយទៅជាមាំមាំ មែនហើយ មាំមាំជាងទីក្រុងអាំម៉ូណេហាទៅទៀត។
- ១៥ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាប្រាជ្ញារបស់មរ៉ូណិ ព្រោះលោកបានសន្និដ្ឋានថា ពួកគេនឹងភិតភ័យនៅឯទីក្រុងអាំម៉ូណេហា ហើយដោយសារទីក្រុងណូអេ ធ្លាប់ជាកន្លែងដ៏ខ្សោយបំផុតនៃដែនដី ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេនឹងទៅទីនោះ ដើម្បីច្បាំង ហើយនេះគឺ ស្របតាមបំណងរបស់លោក។

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

- ១៦ ហើយមើលចុះ មរិណបានតែងតាំងលីហេ ឲ្យធ្វើជាមេទ័ពឯកលើទ្វីបនៃទីក្រុងនោះ ហើយនោះគឺជាលីហេដែល ដែលបានប្រយុទ្ធជាមួយនឹងពួកលេមីននៅក្នុងច្រកភ្នំ នៅខាងកើតទន្លេស៊ីដូន។
- ១៧ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមីនបានដឹងថា លីហេបញ្ជាការនៅទីក្រុងនោះ ពួកគេក៏ខកចិត្តជាថ្មីទៀត ព្រោះពួកគេខ្លាចលីហេជាខ្លាំង ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកមេទ័ពឯករបស់គេបានស្បថ ដោយពាក្យសម្បថមួយ ថានឹងវាយប្រហារទីក្រុងនោះ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបាននាំពលទ័ពគេទៅ។
- ១៨ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកលេមីនមិនអាចចូលទៅក្នុងបន្ទាយសន្តិសុខទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ដោយផ្លូវណាផ្សេងក្រៅពីតាមទ្វារចូលបានឡើយ មកពីកម្ពស់នៃភ្នំដែលបានពូនឡើង និងជម្រៅនៃរណ្តៅដែលត្រូវបានជីកជុំវិញ លើកលែងតែត្រង់ទ្វារចូលប៉ុណ្ណោះ។
- ១៩ ម៉្លោះហើយ ពួកសាសន៍នីវិហ្វបានរៀបចំ ដើម្បីបំផ្លាញអស់ជនណា ដែលបម្រុងឡើងចូលទៅក្នុងបន្ទាយដោយផ្លូវណាផ្សេងៗ ដោយបាញ់ក្រួស និងព្រួញទៅលើពួកគេ។
- ២០ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានរៀបចំ មែនហើយ នូវមនុស្សដ៏ខ្លាំងពូកែរបស់គេមួយកង ដោយមានដាររបស់គេ និងខ្សែដង្កករបស់គេ ដើម្បីវាយរំលំអស់ជនណា ដែលនឹងបម្រុងចូលទៅក្នុងទីសន្តិសុខរបស់គេ តាមទ្វារចូលរបស់គេ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានរៀបចំការពារខ្លួនពីពួកលេមីន។
- ២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកមេទ័ពសាសន៍លេមីនបាននាំពលទ័ពរបស់ខ្លួន មកខាងមុខទ្វារចូល ហើយបានចាប់ផ្តើមប្រយុទ្ធនឹងពួកនីវិហ្វ ដើម្បីចូលទៅក្នុងកន្លែងសន្តិសុខរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេត្រូវរុញច្រានថយក្រោយ ម្តងហើយម្តងទៀត ដរាបដល់ពួកគេត្រូវស្លាប់ ដោយការកាប់សម្លាប់ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ។
- ២២ ឥឡូវនេះ កាលពួកគេបានឃើញថា ពួកគេមិនអាចយកឈ្នះដោយកម្លាំងទៅលើពួកសាសន៍នីវិហ្វនៅតាមទ្វារចូលបានទេ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមជីកទម្លុះភ្នំដីទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ដើម្បីគេអាចធ្វើបានចន្លោះមួយឲ្យពលទ័ពរបស់គេចូល ដើម្បីពួកគេអាចមានប្រៀបស្មើគ្នាដើម្បីប្រយុទ្ធ ប៉ុន្តែមើលចុះ ក្នុងការប៉ុនប៉ងទាំងនេះ ពួកគេត្រូវរៀបចំដោយក្រួស និងព្រួញទាំងឡាយ ដែលបាញ់មកលើពួកគេ ហើយជាជាងការទាញភ្នំដីទាំងនោះចុះបំពេញរណ្តៅទាំងឡាយ វាត្រូវបំពេញមួយកម្រិត ដោយសាកសពរបស់គេ និងទ័ពទាំងឡាយរបស់គេដែលត្រូវរបួស។

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

២៣ ម៉្លោះហើយ ពួកសាសន៍នីហ្វែមមានអំណាចទាំងស្រុងទៅលើពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ម៉្លោះហើយ ពួកសាសន៍លេមីនបានខិតខំបំផ្លាញពួកសាសន៍នីហ្វែម រហូតដល់ពួកមេទ័ពឯករបស់គេត្រូវស្លាប់អស់ មែនហើយ ហើយពួកលេមីនជាងមួយពាន់នាក់ត្រូវស្លាប់ តែផ្ទុយទៅវិញ ពុំមានសាសន៍នីហ្វែមណាម្នាក់ត្រូវស្លាប់ឡើយ។

២៤ មានប្រហែលហាសិបនាក់ត្រូវរបួស ដោយត្រូវនឹងព្រួញទាំងឡាយរបស់ពួកលេមីន តាមចន្លោះចេញចូល ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបានបាំងដោយខ្នងទាំងឡាយរបស់គេ និងប្រដាប់បាំងទ្រូងទាំងឡាយរបស់គេ និងមួកក្បាលទាំងឡាយរបស់គេ ដរាបដល់មានរបួសភាគច្រើន នៅលើជើងរបស់គេ រីឯរបួសជាច្រើននោះមានទម្ងន់ធ្ងន់ណាស់។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមីនបានឃើញថា ពួកមេទ័ពឯករបស់គេទាំងអស់ត្រូវស្លាប់ នោះពួកគេក៏រត់គេចចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានត្រឡប់ទៅឯដែនដីនីហ្វែមវិញ ដើម្បីឲ្យដំណឹងដល់ស្តេចរបស់គេ គឺអាម៉ាលីកាយ ដែលមានដើមកំណើតជាសាសន៍នីហ្វែម អំពីការបរាជ័យដ៏ធំរបស់ពួកគេ។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានខឹងនឹងទ័ពរបស់ទ្រង់ជាខ្លាំង ពីព្រោះទ្រង់ពុំបានសម្រេចបំណងរបស់ខ្លួនទៅលើពួកសាសន៍នីហ្វែមសោះ ទ្រង់ពុំបានដាក់ពួកគេឲ្យនៅក្រោមនឹមនៃសេវកភាពឡើយ។

២៧ មែនហើយ ទ្រង់ខឹងជាអតិបរមា ហើយទ្រង់បានជេរប្រទេចព្រះ និងមរុំណែផង ដោយស្បថនឹងពាក្យសម្បថមួយថា ទ្រង់នឹងផឹកឈាមរបស់លោក ហើយនេះក៏ពីព្រោះមរុំណែបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ក្នុងការរៀបចំសម្រាប់សន្តិសុខរបស់ប្រជាជន របស់លោក។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ផ្ទុយទៅវិញ ប្រជាជននីហ្វែមបានអរព្រះគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ដោយសារព្រះចេស្ដាដ៏ឥតប្រៀបផ្ទឹមបានក្នុងការដោះលែងពួកគេឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ។

២៩ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វែម។

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

៣០ មែនហើយ ហើយមានសេចក្តីសុខសាន្តតរៀងមកនៅក្នុង
ចំណោមពួកគេ ហើយមានការចម្រើនខាងសាសនាចក្រជា
អតិបរមា ដោយសារការយកចិត្តទុកដាក់ និងការព្យាយាមរបស់គេ
ដែលពួកគេមានចំពោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដែលត្រូវបានប្រកាសដល់
គេ ដោយហេលេមីន និងស៊ីបឡុន និងកូរីអានតុន និងអាំម៉ូន និង
បងប្អូនរបស់លោក មែនហើយ និងដោយអស់ពួកអ្នកដែលត្រូវបាន
តែងតាំងឡើងដោយរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ ដោយបានទទួលបុណ្យ
ជ្រមុជទឹកចំពោះការប្រែចិត្ត ហើយត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅផ្សាយនៅ
ក្នុងចំណោមប្រជាជន។

Yea, and there was continual peace among them,
and exceedingly great prosperity in the church be-
cause of their heed and diligence which they gave
unto the word of God, which was declared unto them
by Helaman, and Shiblon, and Corianton, and
Ammon and his brethren, yea, and by all those who
had been ordained by the holy order of God, being
baptized unto repentance, and sent forth to preach
among the people.

អាណម៉ា 50

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណេបានលុបបំបាត់ ធ្វើការរៀបចំធ្វើសង្គ្រាម ឬការពារប្រជាជនលោកតទល់នឹងពួក សាសន៍លេមីនឡើយ ព្រោះលោកបានបញ្ជាឲ្យពលទ័ពលោក ចាប់ ផ្ដើមនៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ថាពួកគេត្រូវចាប់ ផ្ដើមដឹកដីកឡើងនៅជុំវិញទីក្រុងទាំងអស់ទូទៅអស់ទាំងដែនដី ដែលមានពួកសាសន៍នីហ្វេតាំងនៅ។
- ២ ហើយនៅលើភ្នំដីទាំងនេះ លោកបានបញ្ជាឲ្យមានឈើ មែន ហើយ របងឈើទាំងឡាយ ដែលសង់ឡើងឲ្យមានកម្ពស់ស្មើនឹង កម្ពស់មនុស្សនៅជុំវិញទីក្រុងទាំងឡាយ។
- ៣ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យដោតនៅលើរបងឈើទាំងនោះ នូវ ចម្រុងស្រួចទាំងឡាយ លើរបងឈើនៅជុំវិញ ហើយវាមាំ ហើយ ខ្ពស់។
- ៤ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យសង់ប៉មទាំងឡាយ ដែលបែរឆ្ពោះទៅ ពីលើចម្រុងទាំងនោះ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យសង់កន្លែង សន្តិសុខទាំងឡាយនៅលើប៉មទាំងនោះ ដើម្បីត្រួស និងព្រួញទាំង ឡាយរបស់ពួកសាសន៍លេមីន មិនអាចធ្វើឲ្យពួកគេរបួសបាន ឡើយ។
- ៥ ហើយពួកគេបានរៀបចំជាស្រេច ដើម្បីពួកគេអាចចោលថ្មពីលើ នោះ តាមចំណង់ និងកម្លាំងរបស់ពួកគេ ហើយសម្លាប់ជនណា ដែលនឹងបម្រុងមកជិតកំផែងទីក្រុង។
- ៦ ម៉្លោះហើយ មរ៉ូណេបានរៀបចំតំបន់ការពារប្រឆាំងនឹងការ វាយលុក នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេនៅជុំវិញគ្រប់ទីក្រុងនៅអស់ ទាំងដែនដី។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណេបានបញ្ជាឲ្យពល ទ័ពរបស់លោក ធ្វើដំណើរចូលទៅក្នុងទ្វីបហោស្ថានខាងកើត មែន ហើយ ហើយពួកគេបានទៅ ហើយរុញច្រានពួកសាសន៍លេមីន ទាំងអស់ដែលនៅក្នុងទ្វីបហោស្ថានខាងកើត ឲ្យចូលទៅក្នុងដែនដី របស់គេផ្ទាល់ ដែលនៅ ខាងត្បូងដែនដីសាវ៉ាហិមឡា។
- ៨ ហើយដែនដីនីហ្វេ មាននៅតាមផ្លូវត្រង់ចាប់ពីសមុទ្រខាងកើត ទៅខាងលិច។

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលមរុណបានរុញច្រាន ពួកសាសន៍លេមីនទាំងអស់ចេញពីទីរហោស្ថានខាងកើត គឺនៅ ខាងជើងដែនដីទាំងឡាយ ដែលជារបស់គេហើយ នោះលោកបាន បញ្ជាឲ្យបណ្តាជនដែលនៅក្នុងដែនដីសាវ៉ាហិមឡា និងដែនដី ជុំវិញនោះ ឲ្យចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានខាងកើត គឺរហូតដល់ ព្រំប្រទល់ទាំងឡាយជិតឆ្នេរសមុទ្រ ហើយយកដីនោះ។
- ១០ ហើយលោកក៏បានដាក់ពលទ័ព នៅទិសខាងត្បូង នៅក្នុង ព្រំប្រទល់ទាំងឡាយ នៃដែនដីរបស់គេ ហើយបានបញ្ជាឲ្យពួកគេ លើកតំបន់ការពារទាំងឡាយ ដើម្បីពួកគេអាចរក្សាសន្តិសុខដល់ ពលទ័ពរបស់គេ និងដល់ប្រជាជនរបស់គេពីកណ្តាប់ដៃនៃពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ។
- ១១ ម៉្លោះហើយ លោកបានកាត់ផ្តាច់អស់ទាំងតំបន់ការពារទាំង ឡាយ របស់ពួកសាសន៍លេមីន ដែលនៅក្នុងទីរហោស្ថានខាងកើត មែនហើយ ហើយនៅខាងលិចផង ដោយបង្កើនកម្លាំងដល់ខ្សែការ ពារនៅចន្លោះពួកសាសន៍នីហ្វែ និងពួកសាសន៍លេមីន នៅចន្លោះ ដែនដីសាវ៉ាហិមឡា និងដែនដីនីហ្វែ ពីសមុទ្រខាងលិច កាត់តាម ក្បាលទន្លេស៊ីដុង — ពួកសាសន៍នីហ្វែមានដែនដីទាំងអស់ទៅទិស ខាងជើង មែនហើយ និងដែនដីទាំងអស់ ដែលនៅខាងជើងដែនដី បរិបូណ៌ តាមចំណង់របស់គេ។
- ១២ ម៉្លោះហើយ មរុណជាមួយនឹងពលទ័ពរបស់លោក ដែលបាន កើនឡើងជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយសារការធានាការពារ ដែលកិច្ចការ របស់លោកបាននាំមកឲ្យពួកគេ បានរកកាត់ផ្តាច់កម្លាំង និង អំណាចរបស់ពួកសាសន៍លេមីនពីដែនដីរបស់ពួកគេ ដើម្បីកុំឲ្យពួក គេមានអំណាចនៅលើដែនដីទាំងឡាយរបស់ពួកគេឡើយ។
- ១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍នីហ្វែបានចាប់ ផ្តើមស្ថាបនាទីក្រុងមួយ ហើយគេបានឲ្យឈ្មោះទីក្រុងនោះថា មរុណ ហើយគឺនៅក្បែរសមុទ្រខាងកើត ហើយនៅទិសខាងត្បូង ជិត ព្រំប្រទល់ដែនដីនៃពួកសាសន៍លេមីន។
- ១៤ ហើយពួកគេក៏បានចាប់ផ្តើមស្ថាបនាទីក្រុងមួយដែរនៅចន្លោះទី ក្រុងមរុណ និងទីក្រុងអេរីរុន ជាប់នឹងព្រំប្រទល់ក្រុងអេរីរុន និងក្រុង មរុណ ហើយពួកគេបានឲ្យឈ្មោះទីក្រុងនោះ ឬដែនដីនោះថា នី ហ្វែហា។
- ១៥ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមក្នុងឆ្នាំដែលនោះ ស្ថាបនាទីក្រុងជា ច្រើននៅទិសខាងជើង ដោយរបៀបពិសេសដែលគេហៅថា លី ហៃ ដែលនៅខាងជើងជិតព្រំប្រទល់ទាំងឡាយនៃឆ្នេរសមុទ្រ។
- ១៦ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីម្ភៃទៅ។

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephiah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

And thus ended the twentieth year.

១៧ ហើយនៅក្នុងកាលៈទេសៈដ៏ចម្រើនទាំងនេះ ប្រជាជននីហ្វេបាន រស់នៅដើមឆ្នាំទីមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើ ប្រជាជននីហ្វេ។

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

១៨ ហើយពួកគេបានចម្រើនឡើងដ៏លឿនលឿន ហើយពួកគេបាន ក្លាយទៅជាអ្នកមានទ្រព្យដ៏លឿនលឿន មែនហើយ ហើយពួកគេ បានកើនចំនួនឡើង និងខ្លាំងពូកែនៅក្នុងដែនដី។

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

១៩ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា ទំនាក់ទំនងទាំងអស់របស់ព្រះ អម្ចាស់ប្រកបដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយត្រឹមត្រូវ ពន់ប្រមាណក្នុងការបំពេញព្រះបន្ទូលទាំងអស់របស់ទ្រង់ដល់កូន ចៅមនុស្ស មែនហើយ យើងអាចមើលឃើញថា ព្រះបន្ទូលទាំង ឡាយរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានបញ្ជាក់ ដូចជានៅពេលនេះ ដែលទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លីហៃថា ៖

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

២០ អ្នកមានពរហើយ និងកូនចៅអ្នកផង ហើយពួកគេនឹងបានពរ ដរាបណាពួកគេកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះពួកគេ នឹងបានចម្រើនឡើងនៅលើដែនដី។ ប៉ុន្តែចូរចាំថា ដរាបណាពួក គេពុំកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើងទេ នោះពួកគេនឹងត្រូវ កាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់។

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

២១ ហើយយើងឃើញថា ពាក្យសន្យាទាំងនេះ ត្រូវបានបញ្ជាក់ជា ការពិតដល់ប្រជាជននីហ្វេ ព្រោះដោយមកពីជម្លោះទាំងឡាយ របស់គេ និងការទាស់ទែងទាំងឡាយរបស់គេ មែនហើយ អំពី ឃាតកម្មទាំងឡាយរបស់គេ និងអំពើលួចប្លន់ទាំងឡាយរបស់គេ ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះរបស់គេ អំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយរបស់គេ និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្លើមទាំងឡាយរបស់គេ ដែលមាននៅក្នុងចំណោម ពួកគេផ្ទាល់ ដែលនាំមកលើពួកគេនូវសង្គ្រាមទាំងឡាយរបស់គេ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងឡាយរបស់គេ។

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrellings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

២២ ហើយអស់អ្នកណាដែលស្មោះត្រង់ក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិ ទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ត្រូវបានដោះលែងគ្រប់ពេលវេលា នៅ ពេលដែលបងប្អូនគេដែលទុច្ចរិតរាប់ពាន់នាក់ ត្រូវដាក់ទៅក្នុង សេវកភាព ឬត្រូវវិនាសបង់ដោយផ្ទៃដាវ ឬចុះអន់ថយក្នុងការពិត ជំនឿ ហើយនៅលាយឡំជាមួយនឹងពួកសាសន៍លេមីន។

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

២៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពុំដែលមានពេលណានៅក្នុងចំណោមប្រជាជននី ហ្វេ ដែលសប្បាយជាងសម័យមរ៉ុណាឡើយ ចាប់តាំងពីសម័យនី ហ្វេមក មែនហើយ ទាំងក្នុងពេលនេះ នៅឆ្នាំទីមួយក្នុងរជ្ជកាល នៃពួកចៅក្រម។

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃ ពួកចៅក្រម ក៏ចប់ក្នុងសន្តិភាពដែរ មែនហើយ ហើយឆ្នាំទីមួយ ផង។

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃបួនក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ប្រាកដជាមានសន្តិភាពនៅក្នុងចំណោម ប្រជាជននីហ្វេ ប្រសិនបើគ្មានការទាស់ទែងគ្នាមួយ ដែលកើតឡើង នៅក្នុងចំណោមពួកគេអំពីដែនដីលីហ្វេ និងដែនដីម៉ូរីអានតុន ដែល នៅជាប់ព្រំប្រទល់ដែនដីលីហ្វេ ដែនដីទាំងពីរនៅជាប់នឹង ឆ្នេរសមុទ្រ។

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

២៦ គ្រិកមើលចុះ ប្រជាជនដែលយកដែនដីម៉ូរីអានតុន បានទាមទារ យកដែនដីលីហ្វេមួយភាគ ហេតុដូច្នោះហើយ ក៏ចាប់ផ្តើមមានការ ទាស់ទែងគ្នាដ៏ក្តៅក្តាយរវាងពួកគេ ដរាបដល់ប្រជាជននៃដែនដីម៉ូរី អានតុន បានលើកអាវុធទាស់នឹងបងប្អូនខ្លួន ហើយពួកគេបាន ប្តេជ្ញាចិត្តថា នឹងសម្លាប់ពួកគេចោលដោយដាវ។

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

២៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ប្រជាជនដែលយកដែនដីលីហ្វេ បានរត់ភៀសខ្លួន ទៅខាងជំរុំមរ៉ូណា ហើយបានអង្វរឲ្យលោកជួយ គ្រិកមើលចុះ ពួក គេពុំមានកំហុសអ្វីសោះ។

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលប្រជាជនម៉ូរីអានតុន ដែលដឹកនាំដោយបុរសម្នាក់ មានឈ្មោះថា ម៉ូរីអានតុន បានដឹងថា ប្រជាជនលីហ្វេបានភៀសខ្លួនទៅ ខាងជំរុំមរ៉ូណា នោះពួកគេ ភិតភ័យជាខ្លាំង ខ្លាចក្រែងកងទ័ពរបស់មរ៉ូណា នឹងមកវាយមកលើ ពួកគេ ហើយបំផ្លាញគេចោល។

And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

២៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ម៉ូរីអានតុនបានដាក់ក្នុងចិត្តគេថា ពួកគេត្រូវរត់ ភៀសខ្លួនទៅឯដែនដីដែលនៅខាងជើង ដែលឡោមព័ទ្ធជុំវិញទៅ ដោយទឹកដ៏ច្រើន ហើយយកដែនដីនោះ ដែលនៅទិសខាងជើង។

Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

៣០ ហើយមើលចុះ ពួកគេច្បាស់ជាអនុវត្តផែនការនេះ (ដែលជាដើម ហេតុមួយគួរឲ្យយំសោក) ប៉ុន្តែមើលចុះ ម៉ូរីអានតុន ជាមនុស្សម្នាក់ ប្រកបទៅដោយចិត្តក្តៅ ហេតុដូច្នោះហើយ វាខឹងនឹងស្ត្រីបម្រើម្នាក់ ហើយវាបានសង្ក្រាបនាង ហើយវាយនាងជាខ្លាំង។

And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នាងបានរត់ភៀសខ្លួន ហើយបានមកខាងជំរុំមរ៉ូណា ហើយបានប្រាប់មរ៉ូណានូវគ្រប់ ការណ៍ទាំងអស់ដែលទាក់ទងនឹងរឿងនេះ ព្រមទាំងអំពីបំណង ទាំងឡាយរបស់គេ ចង់រត់ភៀសទៅក្នុងដែនដីផ្នែកខាងជើងផង។

And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

៣២ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ប្រជាជនដែលនៅឯដែនដីបរិបូណ៌ ឬ និយាយឲ្យច្រើន គឺមរុណ ខ្លាចក្រែងពួកគេស្តាប់តាមពាក្យរបស់ម៉ូរី អានតុន ហើយរូបរមជាមួយនឹងប្រជាជនរបស់វា ម៉្លោះហើយ វានឹង យកបានផ្នែកទាំងឡាយនៃដែនដីនោះ ដែលជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ ផលវិបាកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរទាំងឡាយនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វែ មែន ហើយ ដែលជាផលវិបាកនាំឲ្យរំលំឥស្សរភាពរបស់គេ។

៣៣ ហេតុដូច្នោះហើយ មរុណបានចាត់ឲ្យទ័ពមួយកងជាមួយនឹងជំរំ របស់គេ ចេញទៅស្នាក់មុខប្រជាជនរបស់ម៉ូរីអានតុន ដើម្បីបញ្ឈប់ ការរៀសខ្លួនចូលទៅដែនដីខាងជើង។

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេពុំបានស្នាក់មុខពួក នោះ រហូតដល់គេបានមកដល់ព្រំប្រទល់នៃដែនដីចោលស្ងាត់ ហើយនៅទីនោះ ពួកគេបានស្នាក់មុខពួកនោះ តាមច្រកដីចង្អៀត ដែលនៅតាមបណ្តោយសមុទ្រ ដែលនាំទៅកាន់ដែនដីទិសខាង ជើង មែនហើយ នៅជិតសមុទ្រខាងលិច និងនៅខាងកើត។

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កងទ័ពដែលមរុណបាន ចាត់ឲ្យទៅនោះ ដែលបានដឹកនាំដោយមនុស្សម្នាក់ ដែលមាន ឈ្មោះថា ទីអានតុម បានជួបនឹងប្រជាជនរបស់ម៉ូរីអានតុន ហើយ ប្រជាជនរបស់ម៉ូរីអានតុន រឹងរូសក្រែលែង (ដោយត្រូវបានញុះញង់ ដោយអំពើទុច្ចរិតរបស់វា និងពាក្យបញ្ជារបស់វា) រហូតដល់មាន ការប្រយុទ្ធមួយចាប់ផ្តើមឡើងរវាងពួកគេ ហើយនៅក្នុងការប្រយុទ្ធ នោះទីអានតុមបានសម្លាប់ម៉ូរីអានតុន ហើយធ្វើឲ្យបាណ្ណដល់ កងទ័ពរបស់វា ហើយបានចាប់ពួកវាយកទៅជាឈ្លីយ ហើយបាន ត្រឡប់ទៅកាន់ជំរំនៃមរុណវិញ។ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីម្ភៃបួនក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វែ។

៣៦ ម៉្លោះហើយ ប្រជាជនរបស់ម៉ូរីអានតុនត្រូវបាននាំមកវិញ។ ហើយកាលពួកគេធ្វើសេចក្តីសញ្ញាថានឹងរក្សាសន្តិភាព នោះពួកគេ ត្រូវបានឲ្យទៅនៅដែនដីម៉ូរីអានតុនវិញ ហើយការសាមគ្គីក៏កើត ឡើងរវាងពួកគេនឹងប្រជាជនលីហ្វែ ហើយពួកគេក៏បានដីទៅគេវិញ ដែរ។

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំដែល ដែល ប្រជាជននីហ្វែបានសន្តិភាពមកវិញ នោះនីហ្វែហា ជាមេចៅក្រមទី ពីរបានស្លាប់ទៅ បន្ទាប់ពីបានបំពេញវេទិកាជំនុំជំរះ ដោយភាព ស្មោះត្រង់ដ៏ឥតខ្ចោះនៅចំពោះព្រះ។

៣៨ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែលោកបានប្រកែកនឹងអាណម៉ា ដែរ មិនព្រមយកបញ្ជីទាំងឡាយ និងវត្ថុទាំងឡាយដែលអាណម៉ា និងពួកអយ្យកោលោកចាត់ទុកជាពិសិដ្ឋបំផុត ហេតុដូច្នោះហើយ អាណម៉ាបានប្រគល់របស់ទាំងនេះ ទៅកូនប្រុសរបស់លោក គឺហេ លេមីន។

Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

And it came to pass that they did not head them until they had come to the borders of the land Desolation; and there they did head them, by the narrow pass which led by the sea into the land northward, yea, by the sea, on the west and on the east.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephiah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.

៣៩ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូនប្រុសរបស់នីហ្វេហា ត្រូវបានតែងតាំងឡើងឲ្យបំពេញទិកាជំនុំជំរះជំនួសឪពុករបស់ ខ្លួន មែនហើយ លោកត្រូវបានតែងតាំងឡើងជាមេចៅក្រម និងជា អ្នកអភិបាលលើប្រជាជនដោយពាក្យសម្បថ និងពិធីពិសិដ្ឋថា នឹង ជំនុំជំរះដោយសុចរិត ហើយនឹងរក្សាសន្តិភាព និងសេរីភាពរបស់ ប្រជាជន ហើយប្រទានដល់ពួកគេ នូវឯកសិទ្ធិដ៏ពិសិដ្ឋទាំងឡាយ របស់គេក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ មែនហើយ ដើម្បីគាំទ្រ ហើយរក្សានូវឧត្តមគតិនៃព្រះអស់មួយជីវិតលោក ហើយដើម្បីនាំពួកទុច្ចរិតទៅរកសេចក្តីយុត្តិធម៌ តាមទោសឧក្រិដ្ឋ របស់គេ។

៤០ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ឈ្មោះលោកគឺ ពេហ្វរ៉ាន ហើយពេហ្វរ៉ានបាន បំពេញទិការបស់ឪពុកលោក ហើយបានចាប់ផ្តើមរជ្ជកាលរបស់ លោក នៅចុងឆ្នាំទីម្ភៃបួនទៅលើប្រជាជននីហ្វេ។

Behold, it came to pass that the son of Nephiah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

អាណាម៉ា 51

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំ ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ ពួកគេបានសាងសន្តិភាពរវាងប្រជាជនរបស់លីហែនិងប្រជាជនរបស់ម៉ូរីអានតុន អំពីដែនដីទាំងឡាយរបស់គេ ហើយបានចាប់ផ្តើមឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំក្នុងសន្តិភាព។
- ២ ក៏ប៉ុន្តែ ពួកគេពុំបានរក្សាសន្តិភាពទាំងស្រុងនៅលើដែនដីយូរ ប៉ុន្មានទេ ព្រោះចាប់ផ្តើមមានការទាស់ទែងគ្នាមួយនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន អំពីមេចៅក្រមពេហូរ៉ាន គ្យូតមើលចុះ មានប្រជាជនមួយផ្នែក ដែលមានបំណងចង់ឲ្យចំណុចពិសេសខ្លះនៃក្រឹត្យវិន័យត្រូវកែប្រែ។
- ៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពេហូរ៉ានពុំព្រមកែប្រែ ឬពុំសុខចិត្តឲ្យក្រឹត្យវិន័យនោះ ត្រូវបានកែប្រែសោះ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកពុំបានស្តាប់តាមពួកជនដែលដាក់ពាក្យសំណូមពរ អំពីការកែប្រែក្រឹត្យវិន័យនោះឡើយ។
- ៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកជនដែលចង់ឲ្យក្រឹត្យវិន័យត្រូវកែប្រែនោះ ក៏ខឹងនឹងលោក ហើយមានបំណងចង់ឲ្យលោកឈប់ធ្វើជាមេចៅក្រមលើដែនដីនេះតទៅទៀតហើយ ហេតុដូច្នេះហើយ ក៏កើតមានការទាស់ទែងដ៏ក្តៅមួយអំពីរឿងនេះ ប៉ុន្តែមិនដល់មានការខ្ជាយឈាមទេ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកអ្នកដែលមានបំណងចង់ឲ្យពេហូរ៉ាន ត្រូវធ្លាក់ពីទីកាន់និរន្តរៈនោះ ត្រូវបានហៅថា ពួកនិយមស្តេច ព្រោះពួកគេមានបំណងចង់ឲ្យក្រឹត្យវិន័យ ត្រូវកែប្រែតាមរបៀបមួយដែលរំលំរដ្ឋាភិបាលសេរី ហើយបង្កើតឲ្យមានស្តេចមួយលើដែនដីនេះ។
- ៦ ហើយពួកអ្នកដែលមានបំណងចង់ឲ្យពេហូរ៉ាន នៅធ្វើជាមេចៅក្រមលើដែនដីនេះ បានដាក់ឈ្មោះពួកគេថា ពួកសេរីម៉្លោះ ហើយ មានការបែកបាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ព្រោះពួកសេរីបានស្បថ ឬបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាថា នឹងរក្សាសិទ្ធិរបស់ពួកគេ និងឯកសិទ្ធិទាំងឡាយនៃសាសនារបស់ពួកគេ ដោយរដ្ឋាភិបាលសេរីមួយ។

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បញ្ហានៃការទាស់ទែងគ្នារបស់ពួកគេនេះ ត្រូវបានដោះស្រាយដោយសំឡេងរបស់ប្រជាជន។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សំឡេងរបស់ប្រជាជនបានគាំទ្រពួកសេរី ហើយពេហ្វាវបានរក្សាវេទិកាជំនុំជំរះដែលនាំឲ្យមានការអររិកាយជាខ្លាំងនៅក្នុងចំណោមបងប្អូនរបស់ពេហ្វាវ និងប្រជាជននៃឥស្សរភាពជាច្រើនគ្នាផង ពួកគេក៏បានធ្វើឲ្យពួកនិយមស្តេចស្ងប់ស្ងាត់ ដែលពួកគេមិនហ៊ានប្រឆាំងតបតឡើយ តែត្រូវបានបង្ខំឲ្យរក្សាឧត្តមគតិនៃសេរីភាពវិញ។
- ៨ ឥឡូវនេះ ពួកជនដែលគាំទ្រស្តេច គឺជាពួកអ្នកដែលមានត្រកូលខ្ពស់ ហើយពួកគេបានស្វែងរកធ្វើជាស្តេច ហើយពួកគេត្រូវបានគាំទ្រ ដោយពួកអ្នកដែលស្វែងរកអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចលើប្រជាជន។
- ៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ នេះគឺជាពេលដ៏សំខាន់មួយ ដែលមានការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយបែបនេះ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វេគ្លិតមើលចុះ អាម៉ាលិកាយបានចាក់រុកចិត្តនៃពួកសាសន៍លេមីនជាថ្មីទៀតឲ្យទាស់នឹងប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វេ ហើយទ្រង់កំពុងតែប្រមូលពួកទាហានពីគ្រប់តំបន់នៃអស់ទាំងដែនដីរបស់ទ្រង់ ហើយប្រដាប់អាវុធឲ្យគេ ហើយរៀបចំធ្វើសង្គ្រាម ដោយអស់ទាំងការព្យាយាម ព្រោះទ្រង់បានស្នេហាថា នឹងផឹកឈាមរបស់មរ៉ូណេ។
- ១០ ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងនឹងឃើញថា ពាក្យសន្យារបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានធ្វើនោះ គឺគ្មានការប្រយ័ត្នប្រយែងសោះ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែទ្រង់បានរៀបចំខ្លួន និងពលទ័ពរបស់ទ្រង់ដែរ ដើម្បីមកធ្វើចម្បាំងតទល់នឹងពួកសាសន៍នីហ្វេ។
- ១១ ឥឡូវនេះ ពលទ័ពរបស់ទ្រង់ពុំសូវធំដូចពួកគេពីមុនទេ ដោយព្រោះច្រើនពាន់នាក់ត្រូវស្លាប់ ដោយដៃនៃពួកសាសន៍នីហ្វេ ប៉ុន្តែទោះជាគេមានការខូចខាតដ៏ធំក៏ដោយ គង់តែអាម៉ាលិកាយប្រមូលបានកងទ័ពដ៏ធំអស្ចារ្យមួយដែរ ដរាបដល់ទ្រង់មិនខ្លាចចុះមកដែនដី សារ៉ាហិមឡាឡើយ។
- ១២ មែនហើយ ទាំងអាម៉ាលិកាយក៏បានចុះមកផ្ទាល់ នៅខាងមុខពួកលេមីន។ ហើយនៅឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ហើយនៅក្នុងពេលដដែលនេះ ដែលពួកគេបានចាប់ផ្តើមដោះស្រាយរឿងរ៉ាវនៃការទាស់ទែងគ្នារបស់ពួកគេអំពីមេចៅក្រម ពេហ្វាវ។
- ១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកអ្នកដែលខ្លួនហៅថា ពួកនិយមស្តេច បានឮថា ពួកសាសន៍លេមីនកំពុងតែមកច្បាំងនឹងពួកគេ នោះពួកគេស្រែករិកាយនៅក្នុងចិត្ត ហើយពួកគេបានប្រកែកមិនព្រមកាន់អាវុធសោះ ព្រោះពួកគេខឹងនឹងមេចៅក្រម និងប្រជាជននៃឥស្សរភាពផងថា ពួកគេមិនព្រមកាន់អាវុធការពារប្រទេសរបស់គេទេ។

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលមរ៉ូណាបានឃើញ ដូច្នោះ ហើយបានឃើញផងដែរថា ពួកលេមីនកំពុងតែលើកទ័ពមក ក្នុងព្រំប្រទល់ទាំងឡាយនៃដែនដី នោះលោកក៏ខឹងជាអតិបរមា ដោយព្រោះភាពរឹងទទឹងរបស់ពួកជន ដែលលោកបានខិតខំធ្វើការ ដោយសេចក្តីព្យាយាមជាខ្លាំងដើម្បីរក្សា មែនហើយ លោកបាន ខឹងជាអតិបរមា ព្រលឹងលោកពោរពេញទៅដោយកំហឹងខឹងនឹង ពួកគេ។

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានធ្វើសំណូមពរ មួយ តាមសំឡេងរបស់ប្រជាជនទៅលោកអភិបាលនៃដែនដី សូម ឲ្យលោកអានវា ហើយប្រទានដល់លោក (មរ៉ូណា) នូវអំណាច ដើម្បីបង្ខំពួកជនដែលបែកចេញទាំងនោះឲ្យការពារប្រទេសរបស់ គេ ឬក៏ត្រូវប្រហារជីវិតបង់។

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

១៦ ព្រោះគឺជាការកង្វល់ទីមួយរបស់លោក គឺបញ្ចប់នូវការទាស់ទែង គ្នា និងការបែកចេញបែបនេះក្នុងចំណោមប្រជាជន គ្រិតមើលចុះ តាំងពីមុនមក ការណ៍នេះហើយដែលជាដើមហេតុនៃអស់ទាំង សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់ពួកគេ។ ហើយហេតុការណ៍ បានកើត ឡើងថា ការណ៍នោះត្រូវបានយល់ព្រម តាមសំឡេងរបស់ ប្រជាជន។

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណាបានបញ្ជាទ័ពរបស់ លោកថា ត្រូវប្រឆាំងនឹងពួកនិយមស្តេចទាំងនោះ ដើម្បីទាញទម្លាក់ នូវសេចក្តីឆ្អឹងឆ្អែរបស់គេ និងអភិជនភាពរបស់គេ ហើយពង្រាបវា ដល់ដី ឬក៏ពួកគេត្រូវកាន់អាវុធ ហើយគាំទ្រដល់ឧត្តមគតិ នៃ ឥស្សរភាព។

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័ពបានលើកទៅទាស់ នឹងពួកគេ ហើយពួកគេត្រូវបានទាញទម្លាក់នូវសេចក្តីឆ្អឹងឆ្អែរបស់ ពួកគេ និងអភិជនភាពរបស់ពួកគេ ដរាបដល់ពេលណាដែលពួកគេ បានលើកគ្រឿងសស្ត្រារុញពីជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ដើម្បីប្រយុទ្ធ តទល់នឹងទ័ពរបស់មរ៉ូណា នោះពួកគេត្រូវកាប់ទម្លាក់ចុះ ហើយត្រូវ ពង្រាបដល់ដី។

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានពួកដែលបែកចេញ នោះចំនួនបួនពាន់នាក់ ដែលត្រូវកាប់ទម្លាក់ចុះដោយដាវ ហើយពួក មេដឹកនាំរបស់គេទាំងនោះ ដែលពុំត្រូវស្លាប់ក្នុងសមរម្យ នោះត្រូវ ចាប់ ហើយដាក់ក្នុងគុក ព្រោះគ្មានពេលសម្រាប់ជំនុំជំរះពួកគេនៅ ក្នុងរយៈពេលនេះទេ។

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

២០ ហើយពួកអ្នកដែលបែកចេញដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ដោយពុំ ចង់ត្រូវកាប់ទម្លាក់ទៅលើដីដោយដាវ ក៏បានចុះចូលក្រោមទង់ ឥស្សរភាព ហើយត្រូវបានបង្ខំឲ្យលើកទង់ឥស្សរភាពឡើងលើប៉ម ទាំងឡាយរបស់ពួកគេ និងនៅក្នុងទីក្រុងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ហើយលើកអាវុធការពារប្រទេសរបស់ពួកគេផង។

And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

២១ ម៉្លោះហើយ មរ៉ូណីបានកម្ចាត់ពួកនិយមស្តេចទាំងនោះ រហូតដល់គ្មានអ្នកណាម្នាក់មាននាមថា ជាអ្នកនិយមស្តេចទៀតសោះ ម៉្លោះហើយ លោកបានបញ្ចប់ភាពរឹងទទឹង និងសេចក្តីឆ្អឹងឆ្អែរបស់ពួកមនុស្សដែលអះអាងថា ជាឈាមអភិជន ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបាននាំចុះឲ្យធ្វើខ្លួនទន់ទាបដូចបងប្អូនគេ ហើយប្រយុទ្ធយ៉ាងអង់អាច ដើម្បីសេរីភាពរបស់ពួកគេ ដែលរួចផុតពីសេរកភាព។

២២ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលមរ៉ូណីកំពុងតែបញ្ឈប់សង្គ្រាម និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយបែបនេះ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនផ្ទាល់របស់លោក ហើយដាក់ឲ្យគេរស់នៅក្នុងសេចក្តីសុខសាន្ត និងអារ្យធម៌ ហើយធ្វើការចាត់ចែងទាំងឡាយ ដើម្បីរៀបចំធ្វើសង្គ្រាមនឹងពួកសាសន៍លេមីន មើលចុះ ពួកលេមីនបានចូលមកលើដែនដីមរ៉ូណី ដែលនៅក្នុងព្រំប្រទល់ជិតមាត់សមុទ្រ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍នីហ្វែរ៉ូមានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ នៅក្នុងទីក្រុងមរ៉ូណីឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ អាម៉ាលីកាយបានរុញច្រានពួកគេ ដោយប្រហារមនុស្សអស់ជាច្រើន។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលីកាយយកបានទីក្រុងនោះ មែនហើយ យកអស់ទាំងបន្ទាយការពាររបស់ពួកគេ។

២៤ ហើយពួកអ្នកដែលបានរត់ភៀសចេញពីទីក្រុងមរ៉ូណី បានទៅដល់ទីក្រុងនីហ្វែរ៉ូហា ហើយព្រមទាំងប្រជាជននៃទីក្រុងលីហែផង បានប្រមូលគ្នាមក ហើយបានធ្វើការរៀបចំ ហើយបានប្រុងប្រៀបខ្លួនដើម្បីច្បាំងនឹងពួកលេមីន។

២៥ ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលីកាយមិនឲ្យពួកលេមីន ទៅច្បាំងនឹងទីក្រុងនីហ្វែរ៉ូហាទេ ប៉ុន្តែទុកពួកគេនៅជិតឆ្នេរសមុទ្រ ដោយដាក់ទ័ពនៅគ្រប់ទីក្រុង ដើម្បីរក្សា ហើយការពារទីក្រុងនោះ។

២៦ ម៉្លោះហើយ ទ្រង់បានបន្តទៅ គឺយកបានទីក្រុងជាច្រើន ទីក្រុងនីហ្វែរ៉ូហា និងទីក្រុងលីហែ និងទីក្រុងម៉ូរីអានតុន និងទីក្រុងអោមណើរ និងទីក្រុងគីខ និងទីក្រុងមូលេក ទីក្រុងអស់ទាំងនេះនៅលើព្រំប្រទល់ខាងកើតទាំងឡាយជិតឆ្នេរសមុទ្រ។

២៧ ម៉្លោះហើយ ពួកលេមីនយកបាន គឺដោយកលល្បិចរបស់អាម៉ាលីកាយនូវទីក្រុងជាច្រើន ដោយចំនួនទ័ពដ៏ច្រើនឥតគណនារបស់ពួកគេ គឺទីក្រុងទាំងអស់នេះត្រូវបានសង់យ៉ាងមាំមួន តាមរបៀបបន្ទាយទាំងឡាយរបស់មរ៉ូណី ទីក្រុងទាំងអស់នេះត្រូវបានទៅជាតំបន់ការពារទាំងឡាយសម្រាប់ពួកលេមីន។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើដំណើរទៅដល់ព្រំប្រទល់ទាំងឡាយ នៃដែនដីបរិបូណ៌ដោយរុញច្រានពួកនីហ្វែរ៉ូនៅខាងមុខគេ ហើយប្រហារអស់ជាច្រើន។

And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephihah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephihah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephihah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

- ២៩ ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានជួបប្រទះនឹងទី
អានគុម ដែលបានសម្លាប់ម៉ូរីអានគុន ហើយបានស្នាក់មុខ
ប្រជាជនរបស់វា នៅពេលវាត្រឡប់មកវិញ។
- ៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកក៏បានស្នាក់មុខអាម៉ា
លិកាយដែរ នៅពេលទ្រង់កំពុងតែធ្វើដំណើរទៅមុខ ជាមួយនឹង
កងទ័ពដ៏ច្រើនរបស់ទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់អាចវាយយកដែនដីបរិបូណ៌
និងដែនដីដែលនៅខាងជើងផង។
- ៣១ ប៉ុន្តែមើលចុះ ទ្រង់បានជួបប្រទះនឹងការខកចិត្ត ដោយត្រូវរុញឲ្យ
ចម្រើយ ដោយទីអានគុម និងទ័ពរបស់លោក ព្រោះពួកគេជា
អ្នកចម្បាំងដ៏ខ្លាំងពូកែ ព្រោះមនុស្សគ្រប់គ្នារបស់ទីអានគុម ឈ្នះ
ពួកសាសន៍លេមីនខាងវិស័យកម្លាំង និងខាងការប៊ុនប្រសប់ក្នុង
សង្គ្រាម ដល់ពួកគេមានប្រៀបទៅលើពួកលេមីន។
- ៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានវាយរំខានពួកគេ
នោះ ដល់ពួកគេបានសម្លាប់ពួកនោះចោល រហូតដល់មេឃ
ងងឹត។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទីអានគុម និងទ័ព
របស់លោក បានបោះត្រសាលរបស់ខ្លួននៅឯព្រំប្រទល់នៃដែនដី
បរិបូណ៌ ហើយអាម៉ាលិកាយបានបោះត្រសាលរបស់ទ្រង់នៅក្នុង
ព្រំប្រទល់លើឆ្នេរខ្សាច់ជិតមាត់សមុទ្រ ហើយតាមរបៀបនេះ ពួកគេ
ត្រូវរុញច្រាន។
- ៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះពេលយប់មកដល់ នោះ
ទីអានគុម និងអ្នកបម្រើរបស់លោក បានលួចចេញទៅក្រៅនៅ
ពេលយប់ ហើយបានទៅក្នុងជំរំរបស់អាម៉ាលិកាយ ហើយមើលចុះ
ការលង់លក់បានឈ្នះលើពួកគេ ព្រោះពួកគេនឿយហត់ជាខ្លាំង
ដែលបណ្តាលមកពីការធ្វើការដោយកម្លាំង និងកម្តៅថ្ងៃ។
- ៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទីអានគុមបានលួចចូលទៅ
ដោយសម្ងាត់ទៅក្នុងត្រសាលស្តេច ហើយបានចាក់លំពែងទៅលើ
បេះដូងរបស់ទ្រង់ ហើយលោកបានធ្វើឲ្យស្តេចស្ងួតមួយរំពេច
ដោយពុំបានធ្វើឲ្យពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ភ្ញាក់ឡើយ។
- ៣៥ ហើយលោកបានត្រឡប់មកជំរំរបស់លោកវិញដោយសម្ងាត់
ហើយមើលចុះ ទ័ពរបស់លោកកំពុងដេកលក់ ហើយលោកបាន
ដាស់ពួកគេឡើង ហើយប្រាប់ពួកគេពីគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ដែល
លោកបានធ្វើ។
- ៣៦ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យពលទ័ពលោកប្រុងប្រៀបខ្លួនជាស្រេច
ខ្លាចក្រែងពួកលេមីនបានក្រោកឡើង ហើយមកវាយលុកលើពួក
គេ។
- ៣៧ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើ
ប្រជាជននីហ្វេ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់នូវជីវិតអាម៉ាលិកាយទៅ។

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, insomuch that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, insomuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

អាណាម៉ា 52

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំមួយ ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វែ មើលចុះ កាល ពួកលេមីនបានភ្ញាក់ឡើងនៅព្រឹកទីមួយនៃខែទីមួយ មើលចុះ ពួក គេបានឃើញថា អាណាម៉ាលិកាយសុគតនៅក្នុងត្រសាលផ្ទាល់របស់ ទ្រង់ ហើយពួកគេក៏បានឃើញដែរថា ទីអានគុមបានប្រុងប្រៀបខ្លួន ជាស្រេច ដើម្បីមកច្បាំងនឹងពួកគេក្នុងថ្ងៃនោះ។
- ២ ហើយឥឡូវនេះ កាលពួកលេមីនបានឃើញយ៉ាងនេះ ពួកគេគង់ ស្កតជាខ្លាំង ហើយពួកគេបានបោះបង់ចោលគម្រោងការណ៍ក្នុង ការលើកទ័ពទៅដែនដីទិសខាងជើង ហើយបានដកថយជាមួយនឹង កងទ័ពទាំងអស់របស់គេចូលទៅក្នុងទីក្រុងមូលេក ហើយបាន ស្វែងរកកិច្ចការពារនៅក្នុងបន្ទាយការពារទាំងឡាយរបស់គេវិញ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺព្រះអនុជរបស់អាណាម៉ា លិកាយ ត្រូវបានតែងតាំងឡើងឲ្យធ្វើជាស្តេចលើប្រជាជន ហើយទ្រង់ មាននាមថា អាម៉ូរ៉ុន ម៉្លោះហើយ ស្តេចអាម៉ូរ៉ុន គឺជាព្រះអនុជរបស់ ស្តេចអាណាម៉ាលិកាយ ត្រូវបានតែងតាំងឡើងឲ្យសោយរាជ្យជំនួស ទ្រង់។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យទ័ពទ្រង់ រក្សាទីក្រុងទាំងនោះ ដែលពួកគេយកបានដោយការខ្ជាយឈាម ត្បិតពួកគេពុំដែលយកបានទីក្រុងណា ដោយពួកគេពុំបានបាត់បង់ ឈាមជាច្រើននោះឡើយ។
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ ទីអានគុមបានឃើញថា ពួកសាសន៍លេមីនតាំង ចិត្តរក្សាទីក្រុងទាំងនោះ ដែលគេយកបាន និងផ្នែកទាំងឡាយនៃ ដែនដីដែលពួកគេយកបាន ហើយដោយបានឃើញដែរនូវចំនួនទ័ព របស់ពួកគេដ៏ច្រើនក្រៃលែង ទើបទីអានគុមគិតថា ពុំមែនជាការចាំ បាច់ ដែលលោកត្រូវខំវាយប្រហារពួកគេនៅក្នុងបន្ទាយរបស់គេ ទេ។
- ៦ ប៉ុន្តែ លោកបានរក្សាទ័ពរបស់លោកនៅជុំវិញ ហាក់បីដូចរៀបចំ ធ្វើសង្គ្រាមមែនហើយ ហើយការពិត លោកកំពុងតែរៀបចំការពារ ខ្លួនទប់ទល់នឹងពួកគេ ដោយពូនជាជញ្ជាំងជុំវិញ ហើយរៀបចំទី កន្លែងលាក់ទ័ពទាំងឡាយ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានបន្តការរៀបចំធ្វើ សង្គ្រាមបែបដូច្នោះ រហូតដល់មរ៉ូណេបានបញ្ជូនទ័ពមួយចំនួនធំមក បន្ថែមលើកម្លាំងកងទ័ពរបស់លោក។

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

៨ ហើយមរ៉ូណែបានផ្ញើបញ្ជាទាំងឡាយមកលោកថា លោកត្រូវ រក្សាទុកអស់ទាំងឈ្មើយ ដែលបានធ្លាក់មកក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ លោក ព្រោះពួកលេមីនបានចាប់មនុស្សយកទៅជាឈ្មើយក្នុង ចំនួនច្រើន នោះលោកត្រូវរក្សាទុកអស់ទាំងឈ្មើយនៃពួកសាសន៍ លេមីន ដើម្បីជាតម្លៃលោះ ពួកជនដែលត្រូវពួកលេមីនចាប់យក ទៅ។

៩ ហើយលោកបានផ្ញើបញ្ជាទាំងឡាយទៅលោកថា លោកត្រូវ ពង្រឹងដែនដីបរិបូណ៌ ហើយរក្សាផ្លូវដីចង្អៀត ដែលនាំទៅកាន់ ដែនដីប៉ែកខាងជើង ខ្លាចក្រែងពួកសាសន៍លេមីន យកបានចំណុច នោះ ហើយមានអំណាចនឹងវាយខានពួកគេតាមគ្រប់ទិស។

១០ ហើយមរ៉ូណែក៏បានផ្តាំមកលោកដែរ ដោយមានបំណងចង់ឲ្យ លោកមានចិត្តស្មោះត្រង់ ក្នុងការរក្សាដែនដីមួយនេះ ហើយថា លោកត្រូវស្វែងរកគ្រប់ឱកាស ដើម្បីវាយពួកសាសន៍លេមីននៅ ភូមិនោះឲ្យច្រើនតាមកម្លាំងរបស់លោក ក្រែងលោកអាចយកបាន មកវិញ ដោយឧបាយសឹក ឬមធ្យោបាយអ្វីផ្សេងទៀតនូវទីក្រុងទាំង ឡាយ ដែលត្រូវពួកគេយកបានទៅ ហើយថា លោកក៏ត្រូវពង្រឹង និងបន្ថែមកម្លាំងដល់ទីក្រុងទាំងឡាយ ដែលនៅព័ទ្ធជុំវិញផង ដែល ពុំទាន់ធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួកសាសន៍លេមីន។

១១ ហើយលោកក៏បានប្រាប់មកលោកថា ខ្ញុំចង់មកជួបនឹងអ្នក ប៉ុន្តែ មើលចុះ ពួកលេមីននៅខាងមុខពួកយើងក្នុងព្រំប្រទល់ដែនដី តសមុទ្រខាងលិច ហើយមើលចុះ ខ្ញុំទៅតតាំងនឹងពួកគេ ហេតុដូច្នោះ ហើយ ខ្ញុំមិនអាចមកជួបអ្នកបានទេ។

១២ ឥឡូវនេះ ស្តេច (អាម៉ូរ៉ុន) បានចាកចេញពីដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ហើយបានប្រាប់ឲ្យអគ្គមហេសីស្តេចជ្រាបអំពីការសុគតនៃព្រះ ជេដ្ឋារបស់ទ្រង់ ហើយបានប្រមូលមនុស្សមួយចំនួនធំ ហើយបាន លើកទៅវាយទល់នឹងពួកសាសន៍នីហ្វេនៅព្រំប្រទល់ជិតសមុទ្រ ខាងលិច។

១៣ ម៉្លោះហើយ ទ្រង់បានខិតខំដើម្បីបង្ក្រាបពួកសាសន៍នីហ្វេ និង ដើម្បីដេញចេញនូវកងកម្លាំងរបស់គេមួយភាគពីភូមិនោះ នៅពេល ដែលទ្រង់បានបញ្ជាដល់ពួកជនដែលទ្រង់បានដាក់ឲ្យនៅតាមទី ក្រុងទាំងឡាយ ដែលទ្រង់យកបាននោះ គឺពួកគេក៏ត្រូវវាយបង្ក្រាប ពួកសាសន៍នីហ្វេនៅលើព្រំប្រទល់ទាំងឡាយជិតសមុទ្រខាងកើត ហើយត្រូវយកដែនដីពួកគេឲ្យបានច្រើនតាមកម្លាំងរបស់គេ ទៅ តាមកម្លាំងរបស់ពលទ័ពគេ។

១៤ ម៉្លោះហើយ ពួកនីហ្វេស្ថិតនៅក្នុងកាលៈទេសៈទាំងឡាយប្រកប ដោយគ្រោះថ្នាក់ គឺនៅចុងឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួក ចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ។

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

១៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំពីរ ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម គឺទីអានគុម តាមបញ្ជារបស់មរ៉ូណេ — ដែលជាអ្នកបានបង្កើតពលទ័ព ដើម្បីការពារព្រំប្រទល់ខាងត្បូង និងខាងលិចរបស់ដែនដី ហើយបានចាប់ផ្តើមធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅ ដែនដីបរិបូណ៌ ដើម្បីលោកអាចជួយទីអានគុម និងទ័ពរបស់លោក នៅក្នុងការដណ្តើមយកទីក្រុងទាំងឡាយ ដែលគេបានបាត់បង់នោះ មកវិញ —

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទីអានគុមបានទទួលបញ្ជា ទាំងឡាយ ឲ្យធ្វើការវាយប្រហារទៅលើទីក្រុងមូលេក ហើយយក វាមកវិញ ប្រសិនបើមានលទ្ធភាពធ្វើបាន។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទីអានគុមបានធ្វើការរៀបចំ ដើម្បីវាយប្រហារទីក្រុងមូលេក ហើយលើកទ័ពលោកទៅវាយពួក លេមិន ប៉ុន្តែលោកបានឃើញថា គ្មានលទ្ធភាពឲ្យលោកយកឈ្នះ លើពួកគេបានឡើយ នៅពេលដែលពួកគេនៅក្នុងបន្ទាយការពារ របស់គេ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានបោះបង់ចោលផែនការទាំង ឡាយរបស់លោក ហើយបានត្រឡប់ទៅទីក្រុងបរិបូណ៌វិញ ដើម្បី រង់ចាំមរ៉ូណេមក ដើម្បីលោកអាចទទួលកម្លាំងដល់កងទ័ពលោក។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណេបានមកដល់ជាមួយ នឹងកងទ័ពរបស់លោក នៅដែនដីបរិបូណ៌ នៅចុងឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំពីរ ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ។

១៩ ហើយនៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបី នោះមរ៉ូណេ និងទីអានគុម និងពួក មេទ័ពឯកជាច្រើន បានប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាសង្គ្រាម — នូវអ្វីៗដែលពួក គេត្រូវធ្វើ ដើម្បីធ្វើឲ្យពួកលេមិនចេញមកច្បាំងនឹងពួកគេ ឬថា ពួក គេអាចប្រើមធ្យោបាយយ៉ាងណា ដើម្បីបញ្ជូនពួកគេឲ្យចេញមកពី តំបន់ការពារទាំងឡាយរបស់គេ ដើម្បីពួកគេអាចយកប្រៀបលើ ពួកនោះ ហើយយកទីក្រុងមូលេកវិញ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចាត់អ្នកសារទូត ទាំងឡាយ ឲ្យទៅកន្លែងកងទ័ពសាសន៍លេមិន ដែលការពារទីក្រុង មូលេក ជួបនឹងមេដឹកនាំរបស់ពួកគេ ដែលមានឈ្មោះថា យ៉ាកុប ដោយមានបំណងចង់ឲ្យគាត់ចេញមកជាមួយនឹងពលទ័ពគាត់ ដើម្បីជួប នឹងពួកគេនៅលើទីវាលនៅចន្លោះទីក្រុងទាំងពីរ។ ប៉ុន្តែ មើលចុះ យ៉ាកុបដែលជាសាសន៍សូរ៉ា មិនព្រមចេញមកជាមួយនឹង កងទ័ពរបស់គាត់ ដើម្បីជួបនឹងពួកគេនៅលើទីវាលឡើយ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណេគ្មានសេចក្តីសង្ឃឹម ថានឹងបានជួបពួកគេនៅលើទីវាលល្អទេ ហេតុដូច្នេះហើយ លោក បានសម្រេចចិត្តទៅលើផែនការមួយថា លោកនឹងបញ្ឆោតពួកលេ មិនឲ្យចេញពីតំបន់ការពារទាំងឡាយរបស់គេ។

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

២២ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានបញ្ជាឲ្យទ័រអានគុម នាំយកទ័រមួយ ចំនួនតូច ហើយដើរទៅជិតឆ្នេរសមុទ្រ រីឯមរ៉ូណេ និងកងទ័រលោក នៅពេលយប់បានដើរទៅក្នុងទ័រហោស្ថាន នៅខាងលិចទីក្រុង មូលេក ម៉្លោះហើយ ដល់ស្រែកឡើង កាលពួកអ្នកយាមរបស់ពួកលេ មិន បានឃើញទ័រអានគុម ពួកគេបានរត់ទៅប្រាប់ការណ៍នេះដល់ យ៉ាកុប ជាមេដឹកនាំរបស់ខ្លួន។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័រសាសន៍លេមិន បានលើកទៅប្រយុទ្ធនឹងទ័រអានគុម ដោយសន្និដ្ឋានថា មកពីចំនួន ទ័រពួកគេ នោះពួកគេនឹងឈ្នះទ័រអានគុម ព្រោះលោកមានទ័រតិច។ ហើយនៅពេលទ័រអានគុមបានឃើញពលទ័រសាសន៍លេមិន ចេញ មកតតាំងនឹងលោក នោះលោកបានចាប់ផ្តើមដកថយទៅតាម ឆ្នេរសមុទ្រនៅទិសខាងជើង។

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមិនបានឃើញ ថា លោកបានចាប់ផ្តើមរត់គេច នោះពួកគេក៏ចិត្តក្លាហានឡើង ហើយបានដេញតាមពួកគេដោយខ្លាំងក្លា។ ហើយកាលទ័រអានគុម កំពុងតែនាំពួកលេមិន ដែលដេញតាមពួកគេ ដោយឥតបានផលអ្វី សោះ មើលចុះ មរ៉ូណេបានបញ្ជាឲ្យកងទ័រលោកមួយភាគដែល នៅជាមួយនឹងលោក លើកចូលក្នុងទីក្រុង ហើយយកទីក្រុងនោះ ទៅ។

២៥ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានធ្វើដូច្នោះ ហើយបានសម្លាប់អស់អ្នកដែល ត្រូវទុកឲ្យនៅការពារទីក្រុងនោះ មែនហើយ គឺអស់អ្នកដែលមិន ព្រមដាក់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមចុះចាញ់។

២៦ ម៉្លោះហើយ មរ៉ូណេយកបានទីក្រុងមូលេក ដោយប្រើកងទ័រមួយ របស់លោក នៅពេលដែលលោកលើកទ័រដែលនៅសល់ទាំង ប៉ុន្មានទៅជួបប្រយុទ្ធនឹងពួកលេមិន នៅពេលដែលពួកគេត្រឡប់ពី ដេញតាមទ័រអានគុមមកវិញ។

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនបានដេញតាមទ័រ អានគុម រហូតដល់ពួកគេបានទៅជិតដល់ទីក្រុងបរិបូណ៌ ហើយ នៅពេលនោះ ពួកគេបានជួបនឹងលីហៃ និងកងទ័រមួយតូចដែល ត្រូវបានទុក ដើម្បីការពារទីក្រុងបរិបូណ៌។

២៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ កាលពួកមេទ័ររបស់ពួកលេមិន បានឃើញលីហៃ និងកងទ័ររបស់លោក មកតតាំងនឹងពួកគេ នោះ ពួកគេបានរត់គេចដោយច្របូកច្របល់ខ្លាំង ខ្លាចក្រែងពួកគេមិន អាចទៅដល់ទីក្រុងមូលេកវិញ មុនពេលលីហៃវាយពួកគេឲ្យ បរាជ័យ ព្រោះពួកគេនឿយហត់ ដោយព្រោះដំណើរទ័ររបស់គេ ហើយទ័ររបស់លីហៃនៅថ្មី។

២៩ ឥឡូវនេះ ពួកលេមិន មិនបានដឹងថា មរ៉ូណេនៅពីក្រោយពួកគេ ជាមួយនឹងកងទ័ររបស់លោកទេ ហើយពួកគេគ្រាន់តែខ្លាចលីហៃ និងទ័ររបស់លោកតែប៉ុណ្ណោះ។

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

៣០ ឥឡូវនេះ លីហែពុំមានបំណងចង់វាយទៅលើពួកគេ មុនពេល ពួកគេជួបប្រយុទ្ធនឹងមរុំណេ និងកងទ័ពរបស់លោកនោះឡើយ។

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មុនពេលពួកលេមីន ដកថយបានឆ្ងាយ នោះពួកគេត្រូវហិមព័ទ្ធ ដោយពួកនីវិហ្វ ដោយ ទ័ពរបស់មរុំណេនៅម្ខាង ហើយទ័ពរបស់លីហែនៅម្ខាងទៀត ទ័ព អស់ទាំងនេះនៅថ្មី ហើយពោរពេញទៅដោយកម្លាំង តែពួកលេមីន នឿយហត់ ដោយព្រោះដំណើរដ៏ឆ្ងាយរបស់គេ។

៣២ ហើយមរុំណេបានបញ្ជាទ័ពរបស់លោកថា ត្រូវវាយប្រហារពួក គេ រហូតដល់ពួកគេប្រគល់គ្រឿងសស្ត្រារុក្ខវិជ័យសង្គ្រាមចុះ ចាញ់។

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យ៉ាកុប ដែលជាមេដឹកនាំ របស់ពួកគេ ជាសាសន៍សូរ្យវង្ស ហើយមានចិត្តមិនចុះចាញ់ វាបាន ដឹកនាំពួកលេមីនច្បាំងតទៅទៀតយ៉ាងខ្លាំងក្លាក្រៃលែង តទល់នឹង មរុំណេ។

៣៤ ដោយមរុំណេនៅយ៉ាងផ្លូវពួកគេ ហេតុដូច្នោះហើយ យ៉ាកុបប្តេជ្ញា ថានឹងសម្លាប់ពួកគេ ហើយបើកផ្លូវទៅទីក្រុងមូលេកឲ្យបាន។ ប៉ុន្តែ មើលចុះ មរុំណេ និងទ័ពរបស់លោកមានកម្លាំងជាង ហេតុដូច្នោះ ហើយ ពួកគេពុំបានបើកផ្លូវឲ្យពួកលេមីនឡើយ។

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រយុទ្ធដោយដៃ ទាំងពីរ ដោយសេចក្តីខ្លាំងក្លាហួសប្រមាណ ហើយមានមនុស្សជា ច្រើនត្រូវស្លាប់ទាំងសងខាង មែនហើយ ហើយមរុំណេត្រូវរបួស ហើយយ៉ាកុបក៏ស្លាប់ទៅ។

៣៦ ហើយលីហែវាយសម្រុកពីខាងក្រោយពួកគេដោយភាពខ្លាំងក្លា ដោយកងពលដ៏ខ្លាំងពូកែរបស់លោក ធ្វើឲ្យពួកលេមីនដែលនៅ ខាងក្រោយ ដាក់គ្រឿងសស្ត្រារុក្ខវិជ័យសង្គ្រាមចុះចាញ់ ហើយ ពួកវាដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ដោយមានការច្របូកច្របល់ជា ខ្លាំង មិនដឹងថាត្រូវទៅ ឬត្រូវវាយទេ។

៣៧ ឥឡូវនេះ មរុំណេ ដោយបានឃើញពួកវាមានការច្របូកច្របល់ ទើបលោកនិយាយទៅគេថា ៖ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាយកគ្រឿង សស្ត្រារុក្ខវិជ័យសង្គ្រាមរបស់អ្នក ហើយទម្លាក់ចុះចាញ់ មើលចុះ យើងនឹងហាមមិនឲ្យកំចាយឈាមអ្នកទេ។

៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមីនបានឮ ពាក្យទាំងនេះហើយ នោះពួកមេទ័ពឯករបស់គេ អស់ទាំងជនដែល មិនបានស្លាប់នៅឡើយ បានចេញមក ហើយបានបោះគ្រឿង សស្ត្រារុក្ខវិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេទៅក្បែរជើងរបស់មរុំណេ ហើយ ក៏បានបញ្ជាទៅ ទ័ពរបស់គេផងថា ពួកគេត្រូវធ្វើដូច្នោះដែរ។

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

៣៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ មានពួកគេច្រើននាក់មិនព្រមធ្វើឡើយ ហើយពួក
អ្នកដែលពុំបានប្រគល់ដាវរបស់គេ ត្រូវចាប់ ហើយចង ហើយ
គ្រឿងស្រ្តាវុធពីជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ត្រូវបានដកយកពីគេ
ហើយពួកគេត្រូវបានបង្ខំឲ្យដើរជាមួយនឹងបងប្អូនគេទៅដែនដី
បរិបូណ៌។

៤០ ហើយឥឡូវនេះ ចំនួនពួកឈ្លីយដែលត្រូវចាប់នោះ មានច្រើន
ជាងចំនួនពួកអ្នកដែលត្រូវស្លាប់ មែនហើយ ច្រើនជាងពួកអ្នកដែល
ត្រូវស្លាប់ទាំងសងខាង។

But behold, there were many that would not; and
those who would not deliver up their swords were
taken and bound, and their weapons of war were
taken from them, and they were compelled to march
with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken
exceeded more than the number of those who had
been slain, yea, more than those who had been slain
on both sides.

អាណម៉ា 53

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចាត់មនុស្សឲ្យ យាមពួកឈ្លីយសាសន៍លេមិន ហើយបានបង្ខំពួកគេឲ្យធ្វើដំណើរ ទៅ និងកប់ពួកអ្នកស្លាប់របស់គេ មែនហើយ និងពួកអ្នកស្លាប់ សាសន៍នីហ្វែដែលត្រូវស្លាប់ផង ហើយមរ៉ូណេបានដាក់មនុស្សឲ្យ យាមពួកគេ នៅពេលពួកគេធ្វើការងារទាំងឡាយរបស់គេ។
- ២ ហើយមរ៉ូណេបានទៅទីក្រុងមូលេកជាមួយនឹងលីហែ ហើយ បានប្រគល់បញ្ជាទីក្រុងនេះឲ្យទៅលីហែ។ ឥឡូវនេះ មើលចុះ លី ហែនេះគឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលធ្លាប់បាននៅជាមួយនឹងមរ៉ូណេ សឹង តែគ្រប់ទីចម្បាំងរបស់លោក ហើយលោកជាមនុស្សម្នាក់ ដូចជាមរ៉ូ ណេ ហើយពួកគេបានអររីករាយនឹងសន្តិសុខរបស់គេទៅវិញទៅ មក មែនហើយ ពួកគេស្រឡាញ់រាប់អានគ្នា ហើយត្រូវបាន ស្រឡាញ់ដោយប្រជាជននីហ្វែទាំងអស់ផង។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកលេមិនបានកប់ ពួកអ្នកស្លាប់របស់គេហើយ និងពួកអ្នកស្លាប់សាសន៍នីហ្វែផង នោះ ពួកគេត្រូវបាននាំដើរត្រឡប់ទៅក្នុងដែនដីបរិបូណ៌ ហើយទីអាន គុម តាមបញ្ជាទាំងឡាយរបស់មរ៉ូណេ បានបញ្ជាឲ្យពួកគេចាប់ផ្តើម ធ្វើការជីករណ្តៅមួយជុំវិញដែនដី ឬទីក្រុងបរិបូណ៌។
- ៤ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យពួកគេស្ថាបនារបង ដែលធ្វើពីដើម ឈើនៅលើមាត់រណ្តៅផ្នែកខាងក្នុង ហើយពួកគេបានជីកដីក្នុង រណ្តៅមកទប់នឹងរបងដែលធ្វើពីឈើនោះ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបាន បញ្ជាឲ្យពួកសាសន៍លេមិនធ្វើការ រហូតដល់ពួកគេបានព័ទ្ធជុំវិញទី ក្រុងបរិបូណ៌ ដោយកំផែងមួយដ៏មាំ ដែលធ្វើពីឈើ និងដីដ៏មាន កម្ពស់យ៉ាងខ្ពស់។
- ៥ ហើយទីក្រុងនេះ បានក្លាយទៅជាតំបន់ការពារមួយដ៏មាំទាំរហូត ទៅ ហើយនៅក្នុងទីក្រុងនេះ ពួកគេបានយាមពួកឈ្លីយសាសន៍ លេមិន មែនហើយ គឺនៅខាងក្នុងកំផែងដែលពួកគេបានបញ្ជាពួកវា ឲ្យស្ថាបនាដោយដៃពួកវាផ្ទាល់។ ឥឡូវនេះ មរ៉ូណេត្រូវបានបង្ខំចិត្ត ឲ្យបញ្ជាពួកលេមិនឲ្យធ្វើការ ពីព្រោះជាការងាយយាមពួកវា នៅ ពេលពួកវាធ្វើការ ហើយលោកមានបំណងចង់បានកងកម្លាំងរបស់ លោកទាំងអស់ កាលលោកត្រូវធ្វើការវាយប្រហារទៅលើពួកលេ មិន។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណេ ទើបយកជ័យជម្នះ បានទៅលើពលទ័ពសាសន៍លេមិនមួយដ៏ធំបំផុត ហើយយកទីក្រុង មូលេកបាន ដែលជាទីការពារដ៏មាំបំផុតមួយរបស់ពួកលេមិននៅ ក្នុងដែនដីនីហ្វែ ហើយលោកក៏បានស្ថាបនាទីតាំងការពារមួយ យ៉ាងនេះ ដើម្បីរក្សាទុកពួកឈ្លីយរបស់លោក។

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកពុំបម្រុងនឹងធ្វើ ចម្បាំងជាមួយពួកលេមីននៅក្នុងឆ្នាំនោះទៀតទេ ប៉ុន្តែលោកបាន ប្រើឲ្យទ័ពរបស់លោករៀបចំធ្វើសង្គ្រាម មែនហើយ ហើយពង្រឹងទី ការពារដើម្បីទប់ទល់នឹងពួកលេមីន មែនហើយ ហើយក៏ដោះលែង ពួកស្រ្តីរបស់គេ និងកូនចៅរបស់គេឲ្យរួចផុតពីអំណាចអត់ និង សេចក្តីទុក្ខវេទនាផង ហើយផ្តល់អាហារដល់ពលទ័ពរបស់គេ។

៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័ពសាសន៍ លេមីននៅខាងត្បូង គឺខាងសមុទ្រខាងលិច នៅពេលដែលមូរីណា ពុំបាននៅទីនោះ ដោយរវល់នឹងឧបាយកលខ្លះ នៅក្នុងចំណោម ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដែលនាំឲ្យមានការបែកចេញទាំងឡាយនៅក្នុង ចំណោម ពួកគេ យកបានដែនដីខ្លះពីពួកសាសន៍នីហ្វៃ មែនហើយ ដរាបដល់ពួកគេយកទីក្រុងគេមួយចំនួនបាន ដែលនៅភូមិនេះនៃ ដែនដី។

៩ ម៉្លោះហើយ ដោយព្រោះសេចក្តីទុច្ចរិតនៅក្នុងចំណោមពួកគេ មែនហើយ ដោយព្រោះការបែកចេញទាំងឡាយ និងឧបាយកល នៅក្នុងចំណោមពួកគេផ្ទាល់ នោះពួកគេត្រូវស្ថិតនៅក្នុង កាលៈទេសៈទាំងឡាយដ៏ប្រកបទៅដោយគ្រោះថ្នាក់បំផុត។

១០ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំមានការណ៍ខ្លះគួរនិយាយអំពី ប្រជាជនអាំម៉ូន កាលពីដើម គឺជាពួកសាសន៍លេមីន ប៉ុន្តែដោយអាំ ម៉ូន និងបងប្អូនលោក ឬនិយាយឲ្យច្រើន គឺដោយព្រះចេស្តា និងព្រះ បន្ទូលនៃព្រះ នោះពួកគេត្រូវបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយ ពួកគេត្រូវបាននាំចុះមកឯដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ហើយចាប់ពីពេល នោះមក ត្រូវបានការពារដោយពួកសាសន៍នីហ្វៃ។

១១ ហើយដោយព្រោះពាក្យសម្បថរបស់គេ នោះពួកគេពុំព្រមកាន់ អាវុធប្រឆាំងនឹងបងប្អូនគេទេ ព្រោះពួកគេបានស្នេហាថា ពួកគេនឹងពុំ កំចាយឈាមទៀតឡើយ ហើយស្របតាមពាក្យសម្បថរបស់គេ នោះពួកគេច្បាស់ជាត្រូវវិនាស មែនហើយ ពួកគេច្បាស់ជាត្រូវរង ទុក្ខវេទនា ដោយត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃបងប្អូនគេ បើកុំតែ ដោយសារសេចក្តីអាណិតអាសូរ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ លើសលប់ដែលអាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក មានចំពោះពួកគេ។

១២ ម៉្លោះហើយ ពួកគេត្រូវបាននាំចុះមកឯដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ហើយ ពួកគេត្រូវបានការពារ ដោយពួកសាសន៍នីហ្វៃ ចាប់តាំងពីពេល នោះរហូតមក។

១៣ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានឃើញ គ្រោះថ្នាក់ និងសេចក្តីទុក្ខវេទនា និងសេចក្តីទុក្ខលំបាកជាច្រើន ដែលពួកសាសន៍នីហ្វៃបានរងជំនួសពួកគេ នោះពួកគេមានចិត្តក្តួល អាណិត ហើយមានបំណងចង់កាន់អាវុធ ដើម្បីការពារប្រទេស របស់គេ។

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue among themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ នៅពេលពួកគេរៀបនឹងកាន់គ្រឿងសស្រ្តាវុធ ពិជ័យសង្គ្រាម នោះពួកគេត្រូវចាញ់ពាក្យបញ្ចុះបញ្ចូលរបស់ហេលេមីន និងបងប្អូនលោកថា ពួកគេជិតបំភាន់នឹងពាក្យសម្បថដែលពួកគេបានធ្វើ។

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

១៥ ហើយហេលេមីនខ្លាចក្រែងធ្វើដូច្នោះ នោះពួកគេនឹងបាត់បង់ ព្រលឹងរបស់គេទៅ ហេតុដូច្នោះហើយ អស់អ្នកដែលបានចូលក្នុង សេចក្តីសញ្ញានេះ ត្រូវបង្ខំចិត្តឲ្យមើលបងប្អូនគេឆ្លងកាត់នូវសេចក្តី ទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់គេ នៅក្នុងកាលៈទេសៈទាំងឡាយដ៏ ប្រកបដោយ គ្រោះថ្នាក់របស់គេក្នុងពេលនេះ។

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

១៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេមានកូនប្រុស ជាច្រើន ដែលពុំបានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាថា គេមិនកាន់គ្រឿង សស្រ្តាវុធពិជ័យសង្គ្រាមការពារខ្លួនគេ ដើម្បីប្រឆាំងនឹងពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់គេទេ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានមកប្រជុំគ្នាក្នុង ពេលនេះ អស់អ្នកណាដែលអាចកាន់អាវុធបាន ហើយពួកគេបាន ហៅខ្លួនគេថា សាសន៍នីហ្វេ។

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

១៧ ហើយពួកគេបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាមួយថា នឹងប្រយុទ្ធដើម្បី ឥស្សរភាពដល់ពួកសាសន៍នីហ្វេ មែនហើយ ដើម្បីការពារដែនដី រហូតដល់ត្រូវប្តូរជីវិតរបស់ខ្លួន មែនហើយ គឺពួកគេថែមទាំងបានធ្វើ សេចក្តីសញ្ញាថា ពួកគេនឹងពុំបោះបង់ឥស្សរភាពរបស់គេ ជាដាច់ខាត ប៉ុន្តែពួកគេនឹងប្រយុទ្ធក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់ ដើម្បី ការពារពួកសាសន៍នីហ្វេ និងខ្លួនគេឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព។

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

១៨ ឥឡូវនេះ មើលចុះ កំលោះទាំងនោះមានចំនួនពីរពាន់នាក់ ដែល បានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញានេះ ហើយបានកាន់គ្រឿងសស្រ្តាវុធ ពិជ័យសង្គ្រាម ដើម្បីការពារប្រទេសរបស់ខ្លួន។

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

១៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកគេពុំដែលបានធ្វើអ្វីពីមុនមកឲ្យមាន ការខូចខាតដល់ពួកសាសន៍នីហ្វេឡើយ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានក្លាយ ទៅជាការគាំទ្រដ៏ធំមួយក្នុងរយៈពេលនេះ ព្រោះពួកគេបានកាន់ គ្រឿងសស្រ្តាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ហើយពួកគេចង់ឲ្យហេលេមីន ធ្វើជាមេដឹកនាំរបស់គេ។

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

២០ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាជាកំលោះ ហើយពួកគេមានចិត្តក្លាហាន អង់អាចជាអតិបរមា ហើយមានកម្លាំង និងសកម្មភាពជាអតិបរមា ដែរ ប៉ុន្តែមើលចុះ នេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ — ពួកគេជាមនុស្ស ស្មោះត្រង់គ្រប់ពេលវេលា ទោះនៅក្នុងកិច្ចការណាក៏ដោយ ដែល ពួកគេទទួលផ្គុំ។

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

២១ មែនហើយ ពួកគេគឺជាមនុស្សស្មោះត្រង់ ហើយម៉ឺងម៉ាត់ ព្រោះ ពួកគេត្រូវបានបង្ហាត់ឲ្យកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយ ឲ្យដើរដោយស្មោះត្រង់នៅចំពោះទ្រង់។

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

២២ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ហេលេមិនបាន
ដើរនាំមុខកងពលកំលោះពីរពាន់នាក់របស់លោកទៅគាំទ្រដល់ប្រ
ជាជន ដែលនៅព្រំប្រទល់ទាំងឡាយ នៃដែនដីផ្នែកខាងត្បូងជិត
សមុទ្រខាងលិច។

២៣ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើ
ប្រជាជននីហ្វែរ។

And now it came to pass that Helaman did march
at the head of his two thousand stripling soldiers, to
the support of the people in the borders of the land
on the south by the west sea.

And thus ended the twenty and eighth year of the
reign of the judges over the people of Nephi.

អាណម៉ា 54

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃ ប្រាំបួននៃពួកចៅក្រម នោះអាំម៉ូរ៉ុនបានចាត់ឲ្យមនុស្សទៅស្នើមរ៉ូណែថា ទ្រង់ចង់ប្តូរឈ្លីយ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណែមានសេចក្តីអររីករាយខ្លាំងចំពោះការស្នើសុំនេះ ព្រោះលោកមានបំណងចង់បានស្បៀង ដែលយកទៅចិញ្ចឹមពួកឈ្លីយសាសន៍លេមីនទាំងនេះ ដើម្បីទុកចិញ្ចឹមប្រជាជនរបស់លោកផ្ទាល់ ហើយលោកក៏មានបំណងចង់បានប្រជាជនលោកផ្ទាល់ផង ដើម្បីពង្រឹងកម្លាំងកងទ័ពរបស់លោក។
- ៣ ឥឡូវនេះ ពួកលេមីនបានចាប់ពួកស្រ្តី និងកូនក្មេងជាច្រើន ហើយគ្មានស្រ្តីណាម្នាក់ ឬក្មេងណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមឈ្លីយទាំងអស់របស់មរ៉ូណែ ឬពួកឈ្លីយដែលត្រូវមរ៉ូណែចាប់នោះឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ មរ៉ូណែសម្រេចឧបាយសឹកថា នឹងយកពួកឈ្លីយសាសន៍វិហ្វីព្វីព្វីពួកលេមីនឲ្យបានកាន់តែច្រើនឡើងតាមដែលអាចធ្វើបាន។
- ៤ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានសរសេរសំបុត្រមួយច្បាប់ ហើយបានធ្វើតាមអ្នកបម្រើរបស់អាំម៉ូរ៉ុន គឺជាអ្នកដែលបាននាំយកសំបុត្រមួយមកឲ្យមរ៉ូណែនោះ។ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាពាក្យទាំងឡាយ ដែលលោកបានសរសេរទៅកាន់អាំម៉ូរ៉ុនថា ៖
- ៥ មើលចុះ អាំម៉ូរ៉ុន ទូលបង្គំបានសរសេរមកទ្រង់នូវកិច្ចការខ្លះអំពីសង្គ្រាមនេះ ដែលទ្រង់បានបង្កឡើងប្រឆាំងនឹងប្រជាជនទូលបង្គំ ឬបើនិយាយឲ្យច្រំ គឺព្រះជេដ្ឋារបស់ទ្រង់បានបង្កឡើងប្រឆាំងនឹងពួកគេ ហើយជាចម្បាំងដែលទ្រង់ ក៏នៅតែប្រឆាំងនឹងធ្វើបន្តទៅទៀត បន្ទាប់ពីព្រះជេដ្ឋាទ្រង់បានសុគតទៅហើយ។
- ៦ មើលចុះ ទូលបង្គំចង់ប្រាប់ទ្រង់ខ្លះ អំពីសេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះ និងជានៃព្រះពិរោធដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិរបស់ព្រះ ដែលព្យួរនៅពីលើទ្រង់ លើកលែងតែទ្រង់ប្រែចិត្ត ហើយដកពលទ័ពរបស់ទ្រង់ចេញទៅក្នុងដែនដីទ្រង់វិញ ឬដែនដីដែលជារបស់ផងទ្រង់ គឺជាដែនដីនីវិហ្វីព្វី។
- ៧ មែនហើយ ទូលបង្គំចង់ប្រាប់ទ្រង់ពីការណ៍ទាំងនេះ បើសិនជាទ្រង់មានសមត្ថភាពធ្វើតាមវា មែនហើយ ទូលបង្គំចង់ប្រាប់ទ្រង់អំពីស្ថាននរកដ៏គួរឲ្យស្ងែងខ្លាចនោះ ដែលរង់ចាំទទួលយាតករទាំងឡាយដូចជារូបទ្រង់ និងព្រះជេដ្ឋារបស់ទ្រង់នេះ លើកលែងតែទ្រង់ប្រែចិត្ត ហើយដកចេញនូវគោលបំណងសម្លាប់មនុស្សរបស់ទ្រង់ ហើយត្រឡប់ជាមួយនឹងពលទ័ពរបស់ទ្រង់ ទៅកាន់ដែនដីផ្ទាល់របស់ទ្រង់វិញ។

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

៨ ប៉ុន្តែ ដូចជាទ្រង់ធ្លាប់បានបដិសេធការណាៗទាំងនេះម្តងទៅហើយ ហើយបានប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងរាស្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់យ៉ាងណា នោះ ទូលបង្គំអាចសន្និដ្ឋានថា ទ្រង់ក៏នឹងធ្វើយ៉ាងនោះទៅទៀតដែរ។

៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងបានប្រុងប្រៀបខ្លួនជាស្រេច ដើម្បីទទួលទ្រង់ហើយ មែនហើយ ហើយលើកលែងតែទ្រង់ បោះបង់ចោលគោលបំណងទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ បើពុំនោះសោត ទេ មើលចុះ ទ្រង់នឹងទាញចុះមកនូវសេចក្តីពិរោធរបស់ព្រះអង្គនោះ ដែលទ្រង់បានបដិសេធមកលើទ្រង់ គឺរហូតដល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញ ដល់ទ្រង់ទាំងស្រុង។

១០ ប៉ុន្តែ ប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះពល ទ័ពរបស់យើងនឹងវាយប្រហារទៅលើទ្រង់ លើកលែងតែទ្រង់ដក ថយចេញ ហើយសេចក្តីស្លាប់នឹងមករកទ្រង់នៅក្នុងពេលឆាប់ៗ នេះ ព្រោះយើងនឹងរក្សាទុកនូវទីក្រុងទាំងឡាយ និងដែនដីទាំង ឡាយរបស់យើង មែនហើយ ហើយយើងនឹងទ្រទ្រង់នូវសាសនា របស់យើង និងឧត្តមគតិនៃព្រះរបស់យើង។

១១ ប៉ុន្តែមើលចុះ ទូលបង្គំសន្និដ្ឋានថា ទូលបង្គំនិយាយនឹងទ្រង់អំពី ការណាៗទាំងនេះ ដោយឥតប្រយោជន៍ ឬក៏ទូលបង្គំសន្និដ្ឋានថា ទ្រង់ ជាកូននៃស្ថាននរក ហេតុដូច្នេះហើយ ទូលបង្គំនឹងបញ្ចប់សំបុត្រ របស់ទូលបង្គំដោយប្រាប់ទ្រង់ថា ទូលបង្គំនឹងពុំប្តូរពួកឈ្លើយទេ លើកលែងតែដោយលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយថា ទ្រង់នឹងដោះលែង បុរសម្នាក់ និងប្រពន្ធរបស់គាត់ និងកូនចៅរបស់គាត់សម្រាប់ ឈ្លើយម្នាក់ បើសិនជានេះជាករណីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ នោះទូលបង្គំ នឹងប្តូរ។

១២ ហើយមើលចុះ បើសិនជាទ្រង់មិនធ្វើដូច្នោះទេ ទូលបង្គំនឹង វាយប្រហារទ្រង់ដោយពលទ័ពរបស់ទូលបង្គំ មែនហើយ គឺទូលបង្គំ នឹងប្រដាប់អាវុធឲ្យពួកស្រ្តីរបស់ទូលបង្គំ និងកូនចៅរបស់ទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំនឹងវាយប្រហារទ្រង់ ហើយទូលបង្គំនឹងតាមទ្រង់ រហូតដល់ក្នុង ដែនដីផ្ទាល់របស់ទ្រង់ ដែលជាដែនដីកេរ្តិ៍អាករដំបូង របស់យើង មែនហើយ ហើយនឹងយកឈាមប្តូរឈាម មែនហើយ ជីវិតប្តូរជីវិត ហើយទូលបង្គំនឹងច្បាំងនឹងទ្រង់ រហូតដល់ទ្រង់ត្រូវ បំផ្លាញចេញពីលើផ្ទៃដែនដីនេះទៅ។

១៣ មើលចុះ ទូលបង្គំកំពុងខឹង ហើយប្រជាជនរបស់ទូលបង្គំក៏ដូច្នោះ ដែរ ទ្រង់បានរកកាប់សម្លាប់ពួកយើង ហើយយើងគ្រាន់តែរកការ ពារខ្លួនប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ បើសិនជាទ្រង់រកបំផ្លាញយើងថែម ទៀត នោះយើងនឹងរកបំផ្លាញទ្រង់វិញ មែនហើយ ហើយយើងនឹង ស្វែងរកដែនដីយើង គឺជាដែនដីកេរ្តិ៍អាករដំបូងរបស់យើង។

១៤ ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំសូមបញ្ចប់សំបុត្ររបស់ទូលបង្គំហើយ។ ទូលបង្គំជាមនុស្សណា ទូលបង្គំជាមេដឹកនាំម្នាក់របស់ប្រជាជននីហ្វេ។

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

១៥ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ូរ៉ុន កាលទ្រង់បាន ទទួលសំបុត្រនេះហើយ ក៏មានព្រះទ័យខ្មាស់ ហើយទ្រង់បាន សរសេរសំបុត្រមួយទៀតទៅឲ្យមរ៉ូណា ហើយនេះគឺជាពាក្យទាំង ឡាយ ដែលទ្រង់បានសរសេរថា ៖

១៦ យើងជាអាម៉ូរ៉ុន ជាស្តេចរបស់ពួកសាសន៍លេមីន យើងជាព្រះ អនុជរបស់អាម៉ាលីកាយ ដែលអ្នកបានធ្វើឃាតនោះ។ មើលចុះ យើងនឹងសងវាយឲ្យទ្រង់ទៅលើអ្នក មែនហើយ ហើយយើងនឹង វាយអ្នកដោយពលទ័ពរបស់យើង ព្រោះយើងមិនខ្លាចពាក្យ គំរាមកំហែង របស់អ្នកទេ។

១៧ ត្បិតមើលចុះ ពួកអយ្យកោអ្នកបានធ្វើខុសឆ្គងជាមួយនឹងបងប្អូន គេ រហូតដល់ពួកគេបានប្លន់យកសិទ្ធិរបស់គេក្នុងរដ្ឋាភិបាល នៅ ពេលតាមច្បាប់ វាជារបស់ពួកគេ។

១៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បើសិនជាអ្នកនឹងដាក់អាវុធចុះ ហើយ ប្រគល់ខ្លួនជាចំណុះ ក្រោមការអភិបាលនៃអ្នកទាំងឡាយ ដែល មានសិទ្ធិអភិបាលពេលនោះ យើងនឹងបញ្ជាឲ្យទ័ពយើង ដាក់ គ្រឿងសស្ត្រាវុធចុះដែរ ហើយឈប់ធ្វើសង្គ្រាមតទៅទៀត។

១៩ មើលចុះ អ្នកបានហាមាត់បញ្ជាពួកនូវការគំរាមកំហែងជាច្រើន ទាន់នឹងយើង និងប្រជាជនយើង ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងមិនខ្លាចពាក្យ គំរាមកំហែងរបស់អ្នកទេ។

២០ ក៏ប៉ុន្តែ យើងនឹងអនុញ្ញាតឲ្យប្តូរឈ្លើយ តាមសេចក្តីស្នើរបស់អ្នក ដោយរីករាយ ដើម្បីយើងអាចសន្សំទុកនូវស្បៀងអាហារសម្រាប់ ពួកមនុស្សច្រើនចម្បាំងរបស់យើង ហើយយើងនឹងបង្កសង្គ្រាមមួយ ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដើម្បីដាក់ពួកសាសន៍នីហ្វែ ជាចំណុះក្រោម អំណាចយើង ឬក៏ឲ្យពួកគេវិនាសសាបសូន្យអស់កល្បជានិច្ចទៅ។

២១ រីឯអំពីព្រះដែលអ្នកនិយាយថា យើងបានបដិសេធនោះ មើលចុះ យើងពុំស្គាល់តួអង្គបែបនោះឡើយ ឯអ្នកក៏មិនស្គាល់ដែរ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើមានតួអង្គបែបនោះមួយមែន យើងពុំដឹងអ្វីក្រៅពីថា ទ្រង់ បានបង្កើតយើងមក ដូចជាបានបង្កើតអ្នកមកដូច្នោះដែរ។

២២ ហើយបើសិនជាមានអារក្សមួយ និងស្ថាននរកមួយ មើលចុះ តើ វានឹងពុំបញ្ជូនអ្នកទៅទីនោះ ដើម្បីរស់នៅជាមួយព្រះជេដ្ឋារបស់ យើង ដែលអ្នកបានធ្វើឃាត ដែលអ្នកបានប្រាប់ថា ទ្រង់បានទៅ កន្លែងនោះទេឬអី? ប៉ុន្តែមើលចុះ ការណ៍ទាំងនេះមិនជាអ្វីទេ។

២៣ យើងជាអាម៉ូរ៉ុន ហើយជាពូជរបស់សូរ៉ាម៉ាក់ ដែលពួកអយ្យកោ របស់អ្នក បានបង្ខំ ហើយនាំចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក។

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

២៤ ហើយមើលចុះ ឥឡូវនេះ យើងជាសាសន៍លេមីនដ៏ក្លាហានម្នាក់
មើលចុះ សង្គ្រាមនេះត្រូវបានបង្កឡើងដើម្បីសងសឹកដល់អំពើ
ខុសឆ្គងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ហើយដើម្បីទ្រទ្រង់ និងដើម្បីយក
សិទ្ធិទាំងឡាយរបស់គេក្នុងរដ្ឋាភិបាលវិញ ហើយយើងបញ្ចប់
សំបុត្ររបស់យើងទៅកាន់មរ៉ូណា។

And behold now, I am a bold Lamanite; behold,
this war hath been waged to avenge their wrongs,
and to maintain and to obtain their rights to the gov-
ernment; and I close my epistle to Moroni.

អាណម៉ា 55

- ១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលមរ៉ូណាបានទទួលសំបុត្រនេះហើយ នោះលោកកាន់តែខឹងខ្លាំងឡើង ព្រោះលោកបានដឹងថា អាំម៉ូរ៉ុនបានដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវនូវការបន្តរបស់ទ្រង់ មែនហើយ លោកបានដឹងថា អាំម៉ូរ៉ុនបានដឹងថា គឺពុំមែនជាឧត្តមគតិមួយដ៏ត្រឹមត្រូវទេ ដែលបានបណ្តាលឲ្យទ្រង់បង្កសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងប្រជាជននីហ្វេ។
- ២ ហើយលោកបាននិយាយថា ៖ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងមិនប្តូរឈ្មើយជាមួយនឹងអាំម៉ូរ៉ុនទេ លើកលែងតែទ្រង់នឹងដកគោលបំណងរបស់ទ្រង់ ដូចខ្ញុំបាននិយាយនៅក្នុងសំបុត្ររបស់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំនឹងមិនអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់មានកម្លាំងច្រើនជាងកម្លាំង ដែលទ្រង់មានរួចហើយនោះទេ។
- ៣ មើលចុះ ខ្ញុំស្គាល់កន្លែងដែលពួកសាសន៍លេមីនយ៉ាងប្រជាជនខ្ញុំទុក ដែលពួកវាបានចាប់យកទៅជាឈ្មើយ ហើយដូចជាអាំម៉ូរ៉ុនមិនយល់ព្រមតាមសេចក្តីស្នើនៅក្នុងសំបុត្ររបស់ខ្ញុំទេ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងឲ្យទ្រង់តាមពាក្យសម្តីរបស់ខ្ញុំ មែនហើយ ខ្ញុំនឹងស្វែងរកសេចក្តីស្លាប់ឲ្យពួកវា រហូតដល់ពួកគេសុំអង្វររកសន្តិភាព។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលមរ៉ូណាបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះលោកបានចាត់ឲ្យស្វែងរកក្នុងចំណោមពលរបស់លោក ក្រែងលោកអាចរកបានបុរសម្នាក់ ដែលជាពូជលេមីននៅក្នុងចំណោមពួកគេ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេរកបានម្នាក់ដែលមានឈ្មោះថា លេមីន ហើយគាត់ជាអ្នកបម្រើម្នាក់របស់ស្តេច ដែលត្រូវធ្វើឃាតដោយអាម៉ាលីកាយ។
- ៦ ឥឡូវនេះ មរ៉ូណាបានបញ្ជាឲ្យលេមីន និងពលលោកមួយចំនួនតូចទៅរកពួកអ្នកដែលយាមពួកនីហ្វេ។
- ៧ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍នីហ្វេត្រូវបានយ៉ាងទុកនៅក្នុងទីក្រុងគឺឧហេតុដូច្នោះហើយ មរ៉ូណាបានចាត់លេមីន ហើយបានបញ្ជាឲ្យពួកពលមួយចំនួនតូចទៅជាមួយនឹងគាត់។
- ៨ ហើយលុះដល់ពេលព្រលប់ នោះលេមីនបានទៅឯពួកអ្នកដែលយាមពួកនីហ្វេ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានឃើញគាត់មក ហើយពួកគេក៏ស្រែកហៅគាត់ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយទៅគេថា ៖ ចូរកុំខ្លាចអី មើលចុះ ខ្ញុំជាសាសន៍លេមីនម្នាក់។ មើលចុះ យើងបានរត់រួចពីពួកសាសន៍នីហ្វេ ហើយពួកគេដេកលក់ ហើយមើលចុះ ពួកយើងបានយកស្រាទំពាំងបាយជូររបស់គេ ហើយបានយកមកជាមួយយើងផង។

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

៩ ឥឡូវនេះ កាលពួកលេមីនបានឮពាក្យទាំងនេះហើយ នោះពួកគេ បានទទួលគាត់ដោយសេចក្តីអំណរ ហើយពួកគេបាននិយាយទៅ គាត់ថា ៖ ចូរឲ្យយើងនូវស្រាទំពាំងបាយជូររបស់អ្នកមក ដើម្បី យើងអាចបានផឹក យើងត្រេកអរដែលអ្នកបានយកស្រា ទំពាំងបាយជូរមកជា មួយនឹងអ្នក ព្រោះយើងកំពុងតែនឿយហត់។

១០ ប៉ុន្តែ លេមីនបាននិយាយទៅគេថា ៖ ចូរយើងទុកស្រា ទំពាំងបាយជូររបស់យើង ទាល់តែយើងទៅច្បាំងនឹងពួកនីហ្វៃ។ ប៉ុន្តែការនិយាយនេះ គ្រាន់តែធ្វើឲ្យពួកគេចង់ផឹកស្រា ទំពាំងបាយជូរកាន់តែខ្លាំងឡើង។

១១ ព្រោះពួកគេបាននិយាយថា ៖ យើងកំពុងតែនឿយហត់ ហេតុ ដូច្នេះហើយ ចូរឲ្យយើងយកស្រាទំពាំងបាយជូរនេះចុះ ហើយនៅ មិនយូរមិនឆាប់ យើងនឹងទទួលចំណែកបន្តិចម្តងៗ ដែលនឹងធ្វើឲ្យ យើងមានកម្លាំងដើម្បីទៅប្រឆាំងនឹងពួកនីហ្វៃ។

១២ ហើយលេមីនបាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ ពួកអ្នកអាចធ្វើតាម ចំណង់អ្នកចុះ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានយកស្រាផឹក តាមទំនើងចិត្ត ហើយវាមានរសជាតិឆ្ងាញ់ ត្រូវនឹងចំណូលចិត្តរបស់ គេ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេកាន់តែផឹកតាមទំនើងចិត្តច្រើនឡើង ហើយវាជាស្រាខ្លាំង ដោយត្រូវបានបិតឲ្យខ្លាំងដូច្នោះ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានផឹក ហើយបាន អរសប្បាយ ហើយមិនយូរមិនឆាប់ ពួកគេក៏ស្រវឹងទាំងអស់គ្នា ទៅ។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ កាលលេមីន និងពលរបស់គាត់បានឃើញថា ពួកគេស្រវឹងទាំងអស់គ្នាហើយ ហើយដេកលក់យ៉ាងស្តប់ នោះពួក គេក៏ត្រឡប់ទៅជួបនឹងមរូណែរវិញ ហើយបានជម្រាបលោកពីគ្រប់ ការណ៍ទាំងអស់ ដែលបានកើតឡើង។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ នេះគឺស្របតាមផែនការរបស់មរូណែរ។ ហើយ មរូណែរបានប្រុងប្រៀបទ័ពរបស់លោកឲ្យប្រដាប់ដោយគ្រឿង សស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាម ហើយលោកទៅទីក្រុងគីឌ នៅពេល ដែលពួកលេមីនកំពុងតែដេកលក់ស្តប់ ហើយស្រវឹង ហើយបាន បោះគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមទៅឲ្យពួកឈឺយ ដរាបដល់ ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានប្រដាប់ដោយអាវុធ។

១៧ មែនហើយ គឺដល់ពួកស្រ្តីរបស់គេ និងពួកកូនក្មេងទាំងអស់របស់ គេ គឺដល់អស់អ្នកណាដែលអាចប្រើគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យ សង្គ្រាមបាន ក្នុងកាលមរូណែរបានប្រដាប់អាវុធឲ្យពួកឈឺយទាំង អស់នោះ ហើយការណ៍អស់ទាំងនោះ ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្នុងស ភាពស្ងាត់ស្ងៀមជាខ្លាំង។

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, inso-much that they were all armed;

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

១៨ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើពួកគេធ្វើឲ្យពួកលេមីនភ្ញាក់ មើលចុះ ពួកវា កំពុងតែស្រវឹង ហើយពួកនីហ្វេត្យូស្តជាអាចសម្លាប់ពួកវាបាន។

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

១៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ នេះពុំមែនជាបំណងរបស់មរ៉ូណេទេ លោកពុំចូល ចិត្តក្នុងការធ្វើឃាត ឬការខ្មាយឈាមទេ តែលោកចូលចិត្តក្នុងការ ជួយសង្គ្រោះប្រជាជនរបស់លោកពីការបំផ្លិចបំផ្លាញវិញ ហើយ ដោយហេតុនេះ លោកពុំអាចនាំមកលើរូបលោកនូវការអយុត្តិធម៌ ទេ លោកក៏ពុំអាចវាយប្រហារពួកលេមីន ហើយបំផ្លាញពួកវា នៅ ពេលពួកវាកំពុងតែស្រវឹងនោះទេ។

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

២០ ប៉ុន្តែលោកបានបំពេញបំណងទាំងឡាយរបស់លោក ព្រោះ លោកបានប្រដាប់អាវុធឲ្យពួកឈ្លើយសាសន៍នីហ្វេទាំងនោះ ដែល នៅខាងក្នុងកំផែងនៃទីក្រុង ហើយបានប្រគល់ឲ្យគេនូវកម្លាំង ដើម្បី ដណ្តើមយកផ្នែកទាំងនោះ ដែលនៅខាងក្នុងកំផែងទាំងឡាយ។

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

២១ ហើយបន្ទាប់មក លោកបានបញ្ជាឲ្យទ័ព ដែលនៅជាមួយលោក ឲ្យដកថយចេញពីពួកគេមួយជំហាន ហើយហ៊ុមព័ទ្ធពលទ័ព សាសន៍លេមីន។

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

២២ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ការណ៍នេះត្រូវបានធ្វើនៅពេលយប់ ដើម្បី នៅពេលពួកលេមីនភ្ញាក់ឡើង នៅពេលព្រឹក នោះពួកគេនឹងឃើញ ថា គេត្រូវបានឡោមព័ទ្ធដោយពួកនីហ្វេនៅខាងក្រៅ ហើយពួក ឈ្លើយរបស់គេ ប្រដាប់ដោយអាវុធនៅខាងក្នុង។

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

២៣ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានឃើញថា ពួកនីហ្វេមានអំណាចលើពួកគេ ហើយនៅក្នុងកាលៈទេសៈនេះ ទើបពួកគេបានឃើញថា ពួកគេមិន ចាំបាច់ត្រូវប្រយុទ្ធនឹងពួកនីហ្វេទេ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកមេទ័ពឯក របស់គេ បានដកយកគ្រឿងសស្ត្រារុករានពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ហើយពួកគេបាននាំយកទៅបោះនៅក្បែរជើងរបស់ពួកនីហ្វេ ដោយអង្វរសូមក្តីមេត្តា។

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

២៤ ឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាបំណងរបស់មរ៉ូណេ។ លោកបាន ចាប់ពួកគេយកទៅជាឈ្លើយសឹក ហើយបានយកទីក្រុង ហើយ បានបញ្ជាឲ្យដោះលែងឈ្លើយទាំងអស់ណាដែលជាសាសន៍នីហ្វេ ហើយពួកគេបានចូលរួមកងទ័ពរបស់មរ៉ូណេ ហើយជាកម្លាំងដ៏ធំ មួយដល់កងទ័ពរបស់លោក។

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានបញ្ជាឲ្យពួកលេ មីន ដែលលោកបានចាប់ធ្វើជាឈ្លើយនោះថា ពួកគេត្រូវចាប់ផ្តើម ធ្វើការពង្រឹងបន្ទាយការពារនៅជុំវិញទីក្រុងគឺឌី។

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលលោកបានពង្រឹងទីក្រុងគីឌ ស្របតាមបំណងទាំងឡាយរបស់លោកហើយ នោះលោកបានបញ្ជាឲ្យនាំពួកឈ្លើយរបស់លោក ទៅទីក្រុងបរិបូណ៌ ហើយលោកបានយាមទីក្រុងនោះ ដោយកងកម្លាំងមួយដ៏ខ្លាំងហួសប្រមាណ។

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទោះជាមានអស់ទាំងកលល្បិចរបស់ពួកសាសន៍លេមីនក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានរក្សាហើយការពារអស់ទាំងពួកឈ្លើយ ដែលគេបានចាប់ដៃហើយ បានរក្សាដីទាំងអស់ និងទ្រព្យដែលពួកគេយកបានមកវិញ។

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had retaken.

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍នីហ្វបានចាប់ផ្តើមមានជ័យជម្នះជាថ្មី ហើយយកបានមកវិញនូវសិទ្ធិទាំងឡាយរបស់គេ និងឯកសិទ្ធិទាំងឡាយរបស់គេ។

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

២៩ ពួកលេមីនបម្រុងនឹងព័ទ្ធជុំវិញពួកគេនៅពេលយប់ជាច្រើនលើក ប៉ុន្តែនៅក្នុងការប៉ុនប៉ងទាំងនេះ ពួកគេត្រូវបានបាត់បង់ទៅជាឈ្លើយជាច្រើន។

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

៣០ ហើយពួកគេបានបម្រុងបង្កកស្រាទំពាំងបាយជូរដល់ពួកនីហ្វជាច្រើនលើក ក្រែងគេអាចបំផ្លាញពួកគេដោយថ្នាំបំពុល ឬដោយការស្រវឹងបាន។

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

៣១ ប៉ុន្តែមើលចុះ សាសន៍នីហ្វពុំយឺតយូរ ក្នុងការចងចាំដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ក្នុងកាលមានទុក្ខវេទនារបស់ពួកគេនោះឡើយ។ ពួកគេពុំអាចជាប់ក្នុងអន្ទាក់របស់ពួកវាបានឡើយ មែនហើយ ពួកគេមិនផឹកស្រាទំពាំងបាយជូររបស់ពួកវាសោះ លើកលែងតែពួកគេឲ្យទៅពួកឈ្លើយសាសន៍លេមីនខ្លះផឹកមុន។

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

៣២ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានប្រយ័ត្នប្រយែងខ្លួន ដើម្បីកុំឲ្យត្រូវថ្នាំបំពុលនៅក្នុងចំណោមគេ ព្រោះបើសិនជាស្រាទំពាំងបាយជូររបស់គេ ធ្វើឲ្យសាសន៍លេមីនម្នាក់ពុល វាក៏នឹងធ្វើឲ្យសាសន៍នីហ្វម្នាក់ពុលដែរ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានសាកល្បងស្រាទាំងអស់របស់គេ។

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

៣៣ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ជាការចាំបាច់ឲ្យមរិណាធ្វើការរៀបចំ ដើម្បីវាយលុកទីក្រុងម៉ូរីអានតុន គួរតែមើលចុះ ពួកលេមីនបានធ្វើការប្រឹងប្រែង ពង្រឹងទីក្រុងម៉ូរីអានតុន រហូតវាបានក្លាយទៅជាទីការពារមួយដ៏មាំមួនក្រៃលែង។

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

៣៤ ហើយពួកគេបាននាំកងកម្លាំងថ្មីៗទៅទីក្រុងនោះ ដោយមិនឈប់ឈរ ព្រមទាំងស្បៀងផ្គត់ផ្គង់ថ្មីៗផង។

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

៣៥ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វ។

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

អាណម៉ា 56

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីសាមសិបក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នៅថ្ងៃទីពីរក្នុងខែទីមួយ នោះមរ៉ូណេបានទទួលសំបុត្រមួយច្បាប់ពីហេលេមិន រៀបរាប់អំពីកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ប្រជាជន នៅក្នុងភូមិនៃដែនដីនោះ។
- ២ ហើយនេះគឺជាពាក្យពេចន៍ដែលលោកបានសរសេរថា ៖ ជូនចំពោះមរ៉ូណេ ជាបងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ទោះនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ក៏ដូចជានៅក្នុងសេចក្តីទុក្ខលំបាកនៃសង្គ្រាមដែរ មើលចុះបងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានការណ៍ខ្លះនឹងជម្រាបបងអំពីកិច្ចការសង្គ្រាមនៃយើងខាងនៃដែនដីនេះ។
- ៣ មើលចុះ កូនប្រុសពីរពាន់នាក់របស់ពួកអ្នកដែលអាម៉ូន បាននាំចេញពីដែនដីនិហ្វែនោះ — ឥឡូវនេះ ដូចបងបានដឹងហើយថា ពួកនេះជាពូជពង្សលេមិន ដែលជាកូនប្រុសច្បងរបស់លីហៃ ជាអយ្យកោរបស់យើង។
- ៤ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចាំបាច់រំព្យកឡើងវិញជូនបងអំពីសណ្តាប់ទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ឬការឥតជំនឿរបស់ពួកគេនោះទេ ព្រោះបងបានដឹងអំពីការណ៍អស់ទាំងនេះហើយ —
- ៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំគ្រាន់តែជម្រាបបងថា កំលោះពីរពាន់នាក់នេះ បានកាន់គ្រឿងស្រ្តាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ហើយចង់ឲ្យខ្ញុំធ្វើជាមេដឹកនាំរបស់គេ ហើយយើងបានចេញទៅការពារប្រទេសរបស់យើង។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ បងក៏ដឹងអំពីសេចក្តីសញ្ញា ដែលពួកអយ្យកោគេបានធ្វើដែរ គឺពួកគេមិនព្រមកាន់គ្រឿងស្រ្តាវុធពិជ័យសង្គ្រាមទាស់នឹងបងប្អូនរបស់គេ ដើម្បីក៏តាយឈាមនោះឡើយ។
- ៧ ប៉ុន្តែនៅក្នុងឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំមួយ កាលពួកគេបានឃើញសេចក្តីទុក្ខវេទនារបស់យើង និងសេចក្តីទុក្ខលំបាករបស់យើងជំនួសពួកគេនោះពួកគេបម្រុងនឹងបំបាក់សេចក្តីសញ្ញា ដែលគេបានធ្វើ ហើយលើកគ្រឿងស្រ្តាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេដើម្បីការពារពួកយើង។
- ៨ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនទ្រាំទុកឲ្យពួកគេបំបាក់សេចក្តីសញ្ញានេះដែលពួកគេបានធ្វើ ដោយសន្និដ្ឋានថា ព្រះទ្រង់នឹងចម្រើនកម្លាំងដល់យើង ដល់ដល់មិនឲ្យយើងរងទុក្ខថែមទៀត ដោយសារការបំពេញពាក្យសម្បថ ដែលគេបានស្បថនោះឡើយ។

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ នេះគឺជាការណ៍មួយ ដែលអាចឲ្យយើងមាន សេចក្តីអំណរដ៏ធំ។ ត្បិតមើលចុះ នៅក្នុងឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំមួយ គឺខ្ញុំ ហេ លេមីន បានដើរនាំមុខកំលោះពីរពាន់នាក់នេះទៅកាន់ទីក្រុងយូដា ដើម្បីទៅជួយអាន់ទីផុស ជាអ្នកដែលបងបានតែងតាំងឡើងឲ្យធ្វើ ជាមេដឹកនាំលើប្រជាជននៅនៃដែនដីនោះ។

១០ ហើយខ្ញុំបានរួបរួមកូនប្រុសពីរពាន់នាក់របស់ខ្ញុំ (ព្រោះពួកគេ សមនឹងបានហៅថា កូនប្រុស) ទៅក្នុងកងទ័ពរបស់អាន់ទីផុស ក្នុង កម្លាំងបែបនេះ អាន់ទីផុសអររីករាយជាអតិបរមា ត្បិតមើលចុះ កងទ័ពរបស់លោកត្រូវបន្ថយចំនួនដោយពួកលេមីន ពីព្រោះកង កម្លាំងរបស់ពួកវា បានសម្លាប់ទ័ពរបស់យើងមួយចំនួនធំ ដែលជា ហេតុនាំឲ្យយើងកាន់ទុក្ខ។

១១ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែយើងអាចល្ងង់ចិត្តយើងក្នុង ចំណុចនេះថា ពួកគេបានស្លាប់ក្នុងឧត្តមគតិនៃប្រទេសរបស់គេ និង ព្រះរបស់គេ មែនហើយ ហើយពួកគេសប្បាយរីករាយ។

១២ ហើយពួកលេមីន ក៏បានរក្សាពួកលើយជាច្រើនទុកដែរ គេទាំង អស់នោះជាមេទ័ពឯក ព្រោះក្រៅពីនោះ គ្មានអ្នកណាម្នាក់ដែលគេ ទុកជីវិតឲ្យឡើយ។ ហើយយើងសន្និដ្ឋានថា ឥឡូវនេះ ក្នុងពេលនេះ ពួកគេនៅក្នុងដែនដីនីហ្វែ គឺដូច្នោះមែន បើសិនជាពួកគេពុំទាន់ ស្លាប់ទេ។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ នេះគឺជាទីក្រុងទាំងឡាយ ដែលពួកលេមីនយក បានដោយការខ្ជាយឈាមនៃបុរសដ៏ក្លាហានជាច្រើននាក់របស់ យើង គឺ ៖

១៤ ដែនដីម៉ាន់តែ ឬទីក្រុងម៉ាន់តែ និងទីក្រុងស៊ីអែសរុម និងទីក្រុងគូ មេណែ និងទីក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ា។

១៥ ហើយនេះគឺជាទីក្រុងទាំងឡាយដែលពួកគេយកបាន កាលខ្ញុំ បានទៅដល់ទីក្រុងយូដា ហើយខ្ញុំបានឃើញអាន់ទីផុស និងទ័ព របស់លោក កំពុងតែប្រឹងធ្វើការដោយសមត្ថភាពរបស់គេដើម្បី ពង្រឹងទីក្រុង។

១៦ មែនហើយ ហើយពួកគេថប់ចិត្ត ទាំងខាងរូបកាយ និងខាង វិញ្ញាណ ព្រោះពួកគេបានប្រយុទ្ធយ៉ាងអង់អាចនៅពេលថ្ងៃ ហើយ បានធ្វើការដោយកម្លាំងក្នុងពេលយប់ ដើម្បីទ្រទ្រង់ទីក្រុងទាំង ឡាយរបស់គេ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានទទួលសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏ធំ គ្រប់បែបយ៉ាង។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ពួកគេបានប្តេជ្ញាថា នឹងយកជ័យជម្នះនៅក្នុងទី នេះឲ្យបាន ឬក៏ស្លាប់ ហេតុដូច្នោះហើយ បងអាចសន្និដ្ឋានថា កង កម្លាំងដ៏តូចដែលខ្ញុំនាំមកជាមួយខ្ញុំនេះ មែនហើយ កូនប្រុសទាំង នោះរបស់ខ្ញុំ បានផ្តល់ឲ្យពួកគេនូវសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ធំ និងសេចក្តី អំណរដ៏ខ្លាំង។

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephi; it is so if they are not slain.

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

១៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមីន បានឃើញថា អាស៊ីដុសបានទទួលកម្លាំងថែមឲ្យក្នុងទ័ពរបស់ លោក នោះពួកគេបានទទួលបញ្ជាពីអាម៉ូរ៉ុន ហាមមិនឲ្យទៅ វាយប្រហារទីក្រុងយូដា ឬច្បាំងតទល់នឹងយើងទេ។

១៩ ម៉្លោះហើយ ពួកយើងត្រូវបានប្រោសប្រណីពីព្រះអម្ចាស់ គ្យិតបើ ពួកគេមកវាយប្រហារពួកយើង នៅពេលដ៏ទន់ខ្សោយរបស់យើង នេះ នោះពួកគេប្រហែលជាបានបំផ្លាញក្នុងទ័ពដ៏តូចរបស់យើងនេះ ទៅហើយ ប៉ុន្តែយើងត្រូវបានថែរក្សាឲ្យគង់បែបដូច្នោះ។

២០ ពួកគេត្រូវបានបញ្ជាដោយអាម៉ូរ៉ុនឲ្យរក្សាទីក្រុងទាំងឡាយ ដែលពួកគេយកបាន។ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំមួយទៅ។ ហើយនៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំពីរ យើងបានរៀបចំទីក្រុងរបស់យើង និងខ្លួនយើងដើម្បីការពារ។

២១ ឥឡូវនេះ យើងមានបំណងចង់ឲ្យពួកលេមីនមកវាយប្រហារ យើង ព្រោះយើងមិនចង់ទៅវាយប្រហារពួកគេនៅក្នុងទីតាំងការ ពាររបស់ពួកគេឡើយ។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានចាត់ឲ្យមានពួក អ្នកស៊ើបការណ៍ទៅជុំវិញ ដើម្បីសង្កេតចលនាទាំងឡាយរបស់ពួក លេមីន ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចឆ្លងកាត់ពួកយើង នៅពេលយប់ ឬក៏ ពេលថ្ងៃដើម្បីវាយប្រហារមកលើទីក្រុងរបស់យើងទៀត ដែល នៅទិសខាងជើងបានឡើយ។

២៣ ព្រោះយើងបានដឹងថា នៅក្នុងទីក្រុងទាំងនោះ ពួកគេមិនមាន កម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីប្រយុទ្ធនឹងពួកវាបានឡើយ ហេតុដូច្នោះ ហើយ យើងមានបំណងថា បើសិនជាពួកវាដើរកាត់ក្បែរយើង នោះ យើងនឹងវាយប្រហារពួកវាពីខាងក្រោយ ដើម្បីឃាំងផ្លូវពួកវាពីខាង ក្រោយ នៅពេលនោះ ពួកវាក៏ត្រូវជួបប្រយុទ្ធនៅ ខាងមុខ។ យើង បានសន្និដ្ឋានថា យើងអាចយកឈ្នះលើពួកវាបាន ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងបានខកចិត្តក្នុងបំណងរបស់យើងនេះ។

២៤ ពួកគេមិនហ៊ានឆ្លងកាត់ក្បែរយើងដោយកងទ័ពទាំងមូលរបស់ គេទេ ហើយគេក៏មិនហ៊ានឆ្លងកាត់ជាផ្នែកៗដែរ ព្រោះពួកគេខ្លាចពុំ មានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ ឬពួកគេត្រូវបរាជ័យ។

២៥ ពួកគេមិនហ៊ានលើកទ័ពទៅវាយទីក្រុងសារ៉ាហិមឡា ហើយគេក៏ មិនហ៊ានឆ្លងកាត់ តាមក្បាលទន្លេស៊ីដុនទៅកាន់ទីក្រុងនីហ្វេហា ដែរ។

២៦ ម៉្លោះហើយ ដោយកងកម្លាំងរបស់គេ នោះពួកគេបានប្តេជ្ញាថា នឹងរក្សាទីក្រុងទាំងឡាយដែលគេយកបាន។

២៧ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅខែទីពីរក្នុងឆ្នាំ នេះ មានស្បៀងជាច្រើន ត្រូវបាននាំមកឲ្យយើងពីឪពុកទាំងឡាយ របស់កូនប្រុសពីរពាន់នាក់របស់ខ្ញុំនោះ។

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

២៨ ហើយក៏មានទ័ពចំនួនពីរពាន់នាក់ ត្រូវបានបញ្ជូនមកឲ្យយើងពី ដែនដីសារ៉ាហ្គីមឡាដែរ។ ម៉្លោះហើយ ពួកយើងបានប្រុងប្រៀប ជាស្រេច ដោយមានទ័ពចំនួនមួយម៉ឺននាក់ និងស្បៀងសម្រាប់ពួក គេ និងសម្រាប់ប្រពន្ធគេ និងកូនចៅគេផង។

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

២៩ ហើយពួកលេមីន ដោយបានឃើញកងកម្លាំងរបស់យើង កើន ឡើងជារៀងរាល់ថ្ងៃដូច្នោះ ហើយស្បៀងក៏មកដល់សម្រាប់គាំទ្រ ដល់យើង នោះពួកគេបានចាប់ផ្តើមភិតភ័យ ហើយបានចាប់ផ្តើម ស្ទុះចេញមក ប្រសិនបើមានលទ្ធភាពធ្វើបាន ដើម្បីបញ្ឈប់កុំឲ្យ យើងទទួលស្បៀង និងកម្លាំងបាន។

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

៣០ ឥឡូវនេះ កាលពួកយើងបានឃើញថា ពួកលេមីនបានចាប់ផ្តើម មានការបារម្ភខ្លាំងឡើងចំពោះស្បៀតនេះ នោះពួកយើងមានបំណង ចង់យកឧបាយសឹកមួយមកប្រើលើពួកគេ ហេតុដូច្នោះហើយ អាន់ទី ផុសបានបញ្ជាថា ខ្ញុំត្រូវនាំកូនប្រុសតូចទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំដើរទៅទី ក្រុងជិតខាងមួយ ហាក់បីដូចជានាយកស្បៀងទៅកាន់ទីក្រុងជិត ខាងនោះ។

Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

៣១ ហើយយើងត្រូវធ្វើដំណើរជិតទីក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ា ហាក់បីដូចជា យើងកំពុងតែទៅកាន់ទីក្រុងមួយ ដែលនៅហួសពីនោះក្នុង ព្រំប្រទល់ជិតឆ្នេរសមុទ្រ។

And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានដើរទៅធ្វើ ដូចជាយកស្បៀងទៅជាមួយនឹងយើងទៅកាន់ទីក្រុងនោះ។

And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាន់ទីផុសបានធ្វើដំណើរ ចេញទៅជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់លោកមួយផ្នែក ដោយទុកឲ្យទ័ព ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានរក្សាទីក្រុង។ ប៉ុន្តែលោកពុំបានចេញទៅ ទេ ទាល់តែខ្ញុំបានចេញទៅជាមួយនឹងកងទ័ពតូចរបស់ខ្ញុំ ហើយ បានមកជិតទីក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ាសិន។

And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

៣៤ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងទីក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ា នោះមានកងទ័ព សាសន៍លេមីននៅដ៏ខ្លាំងបំផុត មែនហើយ មានចំនួនច្រើនបំផុត។

And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានព័ត៌មានពី អ្នកស៊ើបការណ៍ទាំងឡាយរបស់ពួកគេ នោះពួកគេបានចេញមក ជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់គេ ហើយបានលើកមកតតាំងនឹងពួក យើង។

And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានរត់គេចចេញ ពីគេទៅទិសខាងជើង។ ម៉្លោះហើយ ពួកយើងបាននាំកងទ័ពដ៏ខ្លាំង បំផុតរបស់ពួកសាសន៍លេមីនចេញ។

And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

៣៧ មែនហើយ គឺទៅដល់ចម្ងាយដ៏ឆ្ងាយ ដរាបដល់ពេលដែលពួកគេ បានឃើញកងទ័ពរបស់អាន់ទីផុសដេញតាមពួកគេដោយសមត្ថ ភាពរបស់គេ នោះពួកគេពុំបានបត់បែរទៅស្តាំ ឬទៅឆ្វេងទេ តែបន្ត ដំណើររបស់គេត្រង់ទៅមុខតាមក្រោយពួកយើង ហើយបើតាម យើងសន្និដ្ឋាន គឺពួកគេមានបំណងចង់សម្លាប់ពួកយើងចោល មុន ពេលអាន់ទីផុសដេញទាន់ពួកគេ ហើយយ៉ាងនេះ គឺដើម្បីកុំឲ្យពួក គេត្រូវអាចបានឡោមព័ទ្ធដោយទ័ពរបស់យើង។

៣៨ ហើយឥឡូវនេះ អាន់ទីផុស កាលបានឃើញការគ្រោះថ្នាក់របស់ ពួកយើង ក៏បានបង្កើនល្បឿនទ័ពរបស់លោក។ ប៉ុន្តែមើលចុះ នោះ ជាពេលយប់ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេដេញតាមយើងមិនទាន់ទេ ឯ អាន់ទីផុស ក៏ដេញតាមពួកគេមិនទាន់ដែរ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួក យើងបានបោះជំរុំសម្រាប់យប់នោះ។

៣៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅមុនពេលព្រលឹមស្រាង ៗនៃរណាព្រឹក មើលចុះ ពួកលេមិនដេញតាមពួកយើង។ ឥឡូវនេះ ពួកយើងពុំមានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីតតាំងនឹងពួកគេទេ មែន ហើយ ខ្ញុំពុំសុខចិត្តឲ្យកូនប្រុសតូចរបស់ខ្ញុំត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ ដៃនៃពួកគេឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកយើងក៏បានបន្តដំណើរទៅ មុខ ហើយយើងបានធ្វើដំណើរចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។

៤០ ឥឡូវនេះ ពួកគេពុំហ៊ានបត់បែរស្តាំ ឬឆ្វេងទេ ព្រោះខ្លាចគេត្រូវ ឡោមព័ទ្ធ ឯខ្ញុំក៏មិនបត់បែរស្តាំ ឬឆ្វេងដែរ ព្រោះខ្លាចក្រែងពួកគេ ដេញខ្ញុំទាន់ ហើយពួកយើងពុំអាចទប់ទល់នឹងពួកគេបានទេ តែនឹង ត្រូវស្លាប់វិញ ហើយពួកគេនឹងរត់រួច ម៉្លោះហើយ ពួកយើងបាន រត់គេចអស់ពេញមួយថ្ងៃនោះចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន គឺរហូតដល់ ពេលយប់ងងឹត។

៤១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ជាថ្មីទៀត កាលពន្លឺនៃ ពេលព្រឹកមកដល់ ពួកយើងបានឃើញពួកលេមិនមករកយើង ហើយយើងបានរត់ចេញពីពួកគេទៅ។

៤២ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេពុំដេញយើងបានឆ្ងាយ មុនពេលគេឈប់នោះទេ ហើយនោះគឺជាពេលព្រឹកនៃថ្ងៃទីបីនៃខែទី ប្រាំពីរ។

៤៣ ហើយឥឡូវនេះ តើពួកគេត្រូវអាន់ទីផុសតាមទាន់ឬអី នោះយើង មិនដឹងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយទៅទ័ពរបស់ខ្ញុំថា ៖ មើលចុះ យើង មិនដឹងទេថា តើពួកគេបានឈប់ក្នុងគោលបំណងចង់ឲ្យយើងមក វាយប្រហារគេ ដើម្បីពួកគេអាចចាប់ពួកយើងនៅក្នុងអន្ទាក់របស់ គេឬអី។

៤៤ ហេតុដូច្នេះហើយ តើអ្នករាល់គ្នាថាដូចម្តេច កូនប្រុសទាំងឡាយ របស់ឪពុកអើយ តើអ្នករាល់គ្នានឹងទៅច្បាំងនឹងពួកគេឬ?

Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

៤៥ ហើយឥឡូវនេះ បងម្សិល ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ អើយ ខ្ញុំសូម ប្រាប់បងថា ខ្ញុំមិនដែលបានឃើញសេចក្តីក្លាហានដ៏ធំយ៉ាងនេះទេ ទោះនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃទាំងអស់ក្តី។

៤៦ ព្រោះដូចខ្ញុំធ្លាប់ហៅពួកគេថា កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ (ព្រោះគេទាំងអស់គ្នានៅក្មេងណាស់) នោះពួកគេបាននិយាយមកខ្ញុំថា ៖ ឪពុក អើយ មើលចុះ ព្រះរបស់យើងទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងយើង ហើយ ទ្រង់នឹងពុំទុកឲ្យយើងត្រូវដួលចុះទេ ខណៈនោះ ចូរឲ្យយើងទៅ ពួកយើងនឹងពុំសម្លាប់បងប្អូនរបស់យើងទេ បើសិនជាពួកគេពុំធ្វើអ្វី ដល់យើង ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរឲ្យយើងទៅ ព្រោះខ្លាចក្រែងពួកគេ មានជ័យជម្នះទៅលើកងទ័ពរបស់អាស៊ីផុស។

៤៧ ឥឡូវនេះ ពួកគេមិនដែលធ្លាប់បានប្រយុទ្ធមកទេ តែគេពុំខ្លាច ស្លាប់ឡើយ ហើយពួកគេបានគិតជាច្រើនដល់ឥស្សរភាពរបស់ ឪពុកគេ ជាងគិតដល់ជីវិតរបស់ខ្លួន មែនហើយ ពួកគេត្រូវបាន បង្រៀនដោយម្តាយគេថា បើសិនជាពួកគេពុំសង្ស័យទេ នោះព្រះ ទ្រង់នឹងដោះលែងពួកគេឲ្យរួច។

៤៨ ហើយពួកគេបានរៀបរាប់ប្រាប់ខ្ញុំនូវពាក្យពេចន៍របស់ម្តាយគេ ថា ៖ យើងខ្ញុំមិនសង្ស័យសោះថា ម្តាយយើងដឹងការណ៍នេះ។

៤៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានត្រឡប់ជាមួយនឹង កូនពីរពាន់នាក់របស់ខ្ញុំ ទៅច្បាំងនឹងពួកលេមីនទាំងនេះ ដែលបាន ដេញតាមយើង។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពលទ័ពរបស់អាស៊ី ផុស បានតាមពួកគេទាន់ ហើយការប្រយុទ្ធដ៏យោរហៅមួយបាន ចាប់ផ្តើមឡើង។

៥០ កងទ័ពរបស់អាស៊ីផុសដោយនឿយហត់មកពីការធ្វើដំណើរ ឆ្ងាយ ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី នោះជិតត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួក សាសន៍លេមីន ហើយបើកុំតែបានខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ជាមួយនឹងកង ពីរពាន់នាក់របស់ខ្ញុំទេ ម្ល៉េះពួកគេច្បាស់ជាបានសម្រេច គោលបំណងរបស់ពួកគេហើយ។

៥១ ព្រោះអាស៊ីផុសត្រូវដួលដោយដាវ និងមេដឹកនាំរបស់លោកជា ច្រើនដែរ ដោយសារការនឿយហត់ដែលបណ្តាលមកពីដំណើរទ័ព ដ៏លឿន — ហេតុដូច្នោះហើយ កងទ័ពរបស់អាស៊ីផុសដោយមាន ការច្របូកច្របល់ ព្រោះការដួលចុះនៃមេដឹកនាំរបស់គេ ក៏ចាប់ផ្តើម បើកផ្លូវឲ្យពួកលេមីន។

៥២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមីនបានឡើងចិត្ត ក្លាហាន ហើយបានចាប់ផ្តើមដេញតាមពួកគេ ម្ល៉ោះហើយ ពួកលេមីន កំពុងតែដេញតាមពួកគេយ៉ាងពេញទំហឹង នៅពេលហេលេមីន មកវាយប្រហារពីខាងក្រោយពួកគេជាមួយនឹងកងពីរពាន់នាក់ របស់លោក ហើយចាប់ផ្តើមសម្លាប់ពួកគេច្រើនហួសប្រមាណ ដរាបដល់កងទ័ពសាសន៍លេមីនឈប់ ហើយបែរមកលើហេលេមីនវិញ។

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

៥៣ ឥឡូវនេះ កាលដែលទ័ពរបស់អាស៊ីផុស បានឃើញថា ពួកលេមីនបានបែរក្រោយ នោះពួកគេក៏បានប្រមូលគ្នា ហើយមកវាយពីខាងក្រោយពួកលេមីនទៀត។

៥៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងដែលជាទ័ពរបស់នីហ្វៃ ទ័ពរបស់អាស៊ីផុស ហើយខ្ញុំជាមួយនឹងកងព័រពាន់នាក់របស់ខ្ញុំ បានព័ទ្ធជុំវិញពួកលេមីន ហើយបានសម្លាប់ពួកគេ មែនហើយ គឺដល់ដល់ពួកគេត្រូវបង្ខំឲ្យប្រគល់គ្រឿងសស្រ្តាវុធពីជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ព្រមទាំងខ្លួនគេធ្វើជាឈ្លីយសឹក។

៥៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានប្រគល់ខ្លួនសុំចុះចាញ់ពួកយើងហើយ មើលចុះ ខ្ញុំបានរាប់ចំនួនកំលោះទាំងនោះ ដែលបានប្រយុទ្ធជាមួយនឹងខ្ញុំ ព្រោះខ្លាចពួកគេត្រូវស្លាប់អស់ច្រើន។

៥៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំង គ្មានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងពួកគេ បានដួលចុះទៅលើដីឡើយ មែនហើយ ហើយពួកគេបានប្រយុទ្ធហាក់បីដូចជាមានកម្លាំងនៃព្រះ មែនហើយ ពុំដែលដឹងថាមនុស្សអាចប្រយុទ្ធដោយកម្លាំងដ៏អស្ចារ្យបែបនេះទេ ហើយដោយអានុភាពដ៏ខ្លាំងក្លាបែបនេះ ពួកគេបានវាយប្រហារពួកលេមីន ដែលពួកគេបានធ្វើឲ្យពួកវាភក់ស្លុត ហើយដោយហេតុនេះ ទើបពួកលេមីនបានប្រគល់ខ្លួនធ្វើជាឈ្លីយសឹក។

៥៧ ហើយដោយពួកយើងគ្មានកន្លែងសម្រាប់ឈ្លីយសឹករបស់យើង ដើម្បីយើងអាចយាមពួកគេ ការពារពួកគេពីពលទ័ពសាសន៍លេមីន ហេតុដូច្នោះហើយ យើងបានបញ្ជូនពួកគេទៅឯដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ហើយចាត់ទ័ពមួយរបស់អាស៊ីផុសដែលមិនត្រូវស្លាប់នោះ ឲ្យទៅជាមួយនឹងពួកគេ ឯចំនួនដែលនៅសល់ ខ្ញុំបានយកមកបញ្ចូលជាមួយនឹងពួកកំលោះសាសន៍អាម៉ូនរបស់ខ្ញុំ ហើយបានធ្វើដំណើរត្រឡប់ទៅទីក្រុងយូដាវិញ។

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

អាណម៉ា 57

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានទទួលសំបុត្រមួយច្បាប់ពីអាម៉ូរ៉ុន ដែលជាស្តេចចែងថា បើសិនជាខ្ញុំព្រមដោះលែងពួកឈ្លីយសឹក ដែលយើងចាប់បានទាំងនោះ ទ្រង់នឹងប្រគល់ទីក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ាមកឲ្យយើង។
- ២ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានផ្ញើសំបុត្រមួយច្បាប់ទៅស្តេចថា ពួកយើងដឹងច្បាស់ថា កងកម្លាំងរបស់យើងមានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីវាយយកទីក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ាដោយកម្លាំងរបស់យើង ហើយការដោះលែងពួកឈ្លីយ ដើម្បីប្តូរយកទីក្រុង នោះយើងគិតថាជាឆោតទៅវិញ ហើយយើងគ្រាន់តែចង់ដោះលែងពួកឈ្លីយរបស់យើង ដើម្បីប្តូរឈ្លីយតែប៉ុណ្ណោះ។
- ៣ ហើយអាម៉ូរ៉ុនជំទាស់សំបុត្ររបស់ខ្ញុំ ព្រោះទ្រង់មិនព្រមប្តូរពួកឈ្លីយទេ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងបានចាប់ផ្តើមធ្វើការរៀបចំដើម្បីទៅវាយយកទីក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ា។
- ៤ ប៉ុន្តែទ្រង់របស់អាន់ទីប៉ារ៉ា បានចាកចេញពីទីក្រុង ហើយបានរត់ភៀសទៅទីក្រុងដទៃទៀត ដែលជារបស់គេ ដើម្បីពង្រឹងកម្លាំងពួកគេ ហើយទីក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ាត្រូវបានធ្លាក់មកក្នុងកណ្តាប់ដៃពួកយើងបែបនេះ។
- ៥ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបួន ពួកយើងបានទទួលស្បៀងមួយចំនួន ព្រមទាំងកងទ័ពបន្ថែមឲ្យយើង ផងពីដែនដីសាហាហិមឡូ និងពីដែនដីដែលនៅព្រំជុំវិញ ដល់មានចំនួនប្រាំមួយពាន់នាក់ ក្រៅពីនោះ មានកូនប្រុសសាសន៍អាម៉ូន ហុកសិបនាក់បានមករួមនឹងបងប្អូនរបស់គេ គឺជាក្រុមតូចពីរពាន់ក្មេងតូចរបស់ខ្ញុំ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងមានកម្លាំង មែនហើយ ហើយយើងមានស្បៀងបរិបូរ ដែលនាំមកឲ្យយើង។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងមានបំណងចង់ទៅប្រយុទ្ធនឹងកងទ័ព ដែលត្រូវបានដាក់ឲ្យការពារទីក្រុងគូមេណេ។
- ៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់បងថា យើងបានសម្រេចបំណងយើងក្នុងពេលដ៏ខ្លី មែនហើយ ដោយមានកងកម្លាំងដ៏ខ្លាំង ឬដោយផ្នែកមួយនៃកងកម្លាំងដ៏ខ្លាំងរបស់យើង ពួកយើងបានព្រៃជុំវិញទីក្រុងគូមេណេក្នុងពេលយប់ គឺមុនពេលមួយភ្លែតដែលពួកគេទទួលស្បៀងបន្ថែម។

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានបោះជំរុំជុំវិញទីក្រុងនោះអស់ជាច្រើនយប់ ប៉ុន្តែយើងបានដេកក៏យដាវរបស់យើង ហើយចាំយាមដើម្បីកុំឲ្យពួកលេមីនអាចវាយប្រហារយើងនៅពេលយប់ ហើយសម្លាប់យើងបាន ដែលពួកគេបានប៉ុនប៉ងជាច្រើនលើក ប៉ុន្តែអស់ជាច្រើនលើកដែលពួកគេប៉ុនប៉ងនោះ ឈាមរបស់គេត្រូវខ្ចាយ។

And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.

១០ នៅទីបញ្ចប់ ស្បៀងរបស់ពួកគេបានមកដល់ ហើយស្បៀងជិតចូលទៅក្នុងទីក្រុងនៅពេលយប់។ ហើយពួកយើងជាទំព័រហ្វិលីប្វិមីនមែនជាទំព័រលេមីនទេ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកយើងបានចាប់ពួកគេ និងស្បៀងរបស់គេ។

At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

១១ ហើយទោះបីពួកលេមីនត្រូវកាត់ផ្តាច់ពីការផ្គត់ផ្គង់តាមរបៀបនេះ ក៏ដោយ គង់តែពួកគេនៅតែប្តេជ្ញាថានឹងរក្សាទីក្រុង នោះហេតុដូច្នេះហើយ ជាការចាំបាច់ដែលយើងត្រូវតែយកស្បៀងទាំងនោះ ហើយបញ្ជូនទៅក្រុងយូដា រីឯពួកលេមីនរបស់យើង ទៅឯដែនដីសាវ៉ាហ៊ីមឡា។

And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មិនយូរមុនប៉ុន្មាន ពួកលេមីនក៏ចាប់ផ្តើមអស់សេចក្តីសង្ឃឹមថាបានជំនួយ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានប្រគល់ទីក្រុងនោះដល់ដៃយើង ម៉្លោះហើយ យើងបានសម្រេចផែនការរបស់យើងក្នុងការយកទីក្រុងគូមេណេ។

And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.

១៣ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមីនរបស់យើង មានចំនួនច្រើនពេក ទោះជាពួកយើងមានចំនួនច្រើនសម្បើមក្តី គង់តែពួកយើងត្រូវបង្ខំឲ្យប្រើកងកម្លាំងយើងទាំងអស់ ដើម្បីយាមពួកគេ ឬក៏យកពួកគេទៅប្រហារជីវិតចោល។

But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.

១៤ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានបះបោរក្នុងចំនួនជាច្រើននាក់ ហើយបានប្រយុទ្ធដោយប្រើថ្ម និងដំបង ឬវត្ថុណាក្តីដែលគេអាចរកបាន មកក្នុងដៃគេ ដរាបដល់យើងបានសម្លាប់ពួកគេអស់ជាងពីរពាន់នាក់ ក្រោយពីពួកគេបានចុះចាញ់ធ្វើជាលេមីនសឹក។

For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, in-somuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.

១៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ជាការចាំបាច់សម្រាប់យើង ដែលយើងត្រូវបញ្ចប់ជីវិតគេ ឬយាមគេដោយដាវនៅក្នុងដៃចុះទៅដែនដីសាវ៉ាហ៊ីមឡា ហើយស្បៀងរបស់យើងផង ក៏មិនមានលើសពីគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់តែទំព័រយើង ទោះជាមានទាំងស្បៀងដែលយើងយកបានពីពួកលេមីនក្តី។

Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

១៦ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងកាលៈទេសៈដែលប្រកបដោយ គ្រោះថ្នាក់នេះ វាក្លាយទៅការណ៍មួយដ៏សែនសំខាន់ថាត្រូវសម្រេច ចិត្តយ៉ាងណា អំពីពួកឈ្លើយសឹកទាំងនេះ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ ដោយ គង់តែពួកយើងបានសម្រេចថា នឹងបញ្ជូនពួកគេទៅដៃនៃដី សារ៉ាហិមឡាដែរ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកយើងបានរើសទ័ពរបស់ យើងមួយភាគ ហើយបានប្រគល់ភារៈឲ្យគេនាំពួកឈ្លើយរបស់ យើង ចុះទៅដៃនៃដីសារ៉ាហិមឡា។

And now, in those critical circumstances, it be- came a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; there- fore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

១៧ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្បែកឡើង ពួកគេ បានត្រឡប់មកវិញ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកយើងមិនបាន សួរគេអំពីពួកឈ្លើយរបស់យើងទេ ត្បិតមើលចុះ ពួកលេមីន កំពុងតែវាយប្រហារយើង ហើយពួកគេបានត្រឡប់មកវិញចំពោះ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះយើង កុំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ពួកវា។ ត្បិតមើលចុះ អាំម៉ូរ៉ុនបានបញ្ជូនមកជួយពួកវានូវស្បៀង និងទ័ព មួយកងដ៏ច្រើនផង។

But it came to pass that on the morrow they did re- turn. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ័ពដែលយើងចាត់ឲ្យនាំ ពួកឈ្លើយទៅនោះ បានមកដល់ទាន់ពេលដើម្បីបញ្ឈប់ពួកវា នៅ ពេលពួកវាជិតយកជ័យជម្នះលើពួកយើង។

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

១៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ក្រុមតូចពីរពាន់បុរសរបស់ខ្ញុំ បានប្រយុទ្ធ យ៉ាងប្តូរផ្តាច់ មែនហើយ ពួកគេរឹងមាំនៅចំពោះពួកលេមីន ហើយ បានធ្វើឲ្យស្លាប់ដល់អស់ពួកណាដែលមកតតាំងនឹងគេ។

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

២០ ហើយនៅពេលកងទ័ពរបស់យើង ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ជិតបើកផ្លូវឲ្យមុខពួកលេមីន មើលចុះ ពួកពីរពាន់បុរសនាក់នោះ នៅរឹងមាំ ហើយក្លាហានយ៉ាងប្តូរផ្តាច់។

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

២១ មែនហើយ ហើយពួកគេបានគោរព ហើយប្រតិបត្តិតាមគ្រប់ ពាក្យបញ្ជាដោយត្រូវតតល្បឿង មែនហើយ ហើយគឺស្របតាម សេចក្តីជំនឿរបស់គេ ដែលបណ្តាលឲ្យគេធ្វើយ៉ាងនេះ ហើយខ្ញុំ បានចាំនូវពាក្យពេចន៍ដែលគេបាននិយាយមកខ្ញុំថា ម្តាយរបស់គេ បានបង្រៀនពួកគេ។

Yea, and they did obey and observe to perform ev- ery word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

២២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ គឺដោយសារកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំទាំងនេះ និងទ័ពដែលត្រូវបានរើសឲ្យនាំពួកឈ្លើយ ចំពោះអ្នកទាំងនេះ ហើយដែលពួកយើងជំពាក់ជ័យជម្នះដ៏ធំនេះ ព្រោះគឺពួកគេនេះ ហើយដែលបានឈ្នះលើពួកលេមីន ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកវាត្រូវ បានរុញច្រានឲ្យថយទៅឯទីក្រុងម៉ាន់តែវិញ។

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

២៣ ហើយយើងបានរក្សាទីក្រុងតូមេណែររបស់យើងទុក ហើយពុំត្រូវ បំផ្លាញអស់ដោយដាវទេ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែយើង បានរងការបាត់បង់ដ៏ធំ។

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suf- fered great loss.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកលេមីនបានរត់ ទៅ ខ្ញុំបានចេញបញ្ជាភ្លាមថា ទ័ពរបស់ខ្ញុំដែលត្រូវរបួស នោះត្រូវ យកចេញពីក្នុងចំណោមអ្នកស្លាប់ ហើយត្រូវអែបមុខរបួសឲ្យគេ។

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានចំនួនពីររយនាក់នៅ ក្នុងចំណោមព័រពាន់ហុកសិបនាក់របស់ខ្ញុំដែលត្រូវសន្លប់ ដោយ សារអស់ឈាម ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែស្របតាមសេចក្តី ល្អសប្បុរសនៃព្រះ និងចំពោះសេចក្តីអស្ចារ្យរបស់យើងជាខ្លាំង និង ចំពោះសេចក្តីអំណររបស់កងទ័ពយើងទាំងមូលផង នោះគ្មានអ្នក ណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេត្រូវវិនាសឡើយ មែនហើយ ហើយ គ្មានអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេដែលពុំមានរបួសច្រើន ដែរ។

And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

២៦ ហើយឥឡូវនេះ ការណ៍ដែលគេត្រូវបានរក្សាឲ្យគង់វង្ស គឺជា ការណ៍មួយដ៏គួរឲ្យឆ្ងល់ដល់កងទ័ពយើងទាំងមូល មែនហើយ ថា ពួកគេត្រូវបានសំចៃទុក នៅពេលដែលបងប្អូនយើងមួយពាន់នាក់ ត្រូវស្លាប់។ ហើយយើងសន្មតដោយត្រឹមត្រូវថា ការណ៍នេះគឺមកពី ព្រះចេស្ដាដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះ ដោយសារសេចក្តីជំនឿដ៏លឿនលឿន របស់គេនៅក្នុងអ្វីៗ ដែលពួកគេត្រូវបានបង្រៀនឲ្យជឿ— ថាមាន ព្រះដ៏យុត្តិធម៌មួយអង្គ ហើយអស់អ្នកណាដែលមិនសង្ឃឹម អ្នក នោះនឹងត្រូវបានរក្សាទុកឲ្យគង់វង្សដោយព្រះចេស្ដាដ៏អស្ចារ្យរបស់ ទ្រង់។

And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

២៧ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាសេចក្តីជំនឿនៃពួកអ្នកទាំងនេះ ដែលខ្ញុំបាន និយាយមកនេះ ពួកគេនៅក្មេង ហើយគំនិតគេរឹងប៉ឹង ហើយពួកគេ ដាក់ទីទុកចិត្តរបស់គេទៅលើព្រះរហូត។

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

២៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកយើង បានថែទាំដល់ពួកអ្នករបួសរបស់យើង ហើយបានបញ្ចុះពួកអ្នក ស្លាប់ និងពួកលេមីនដែលស្លាប់ ដែលមានច្រើនហើយ មើលចុះ យើងបានសួរ គឺខ អំពីពួកឈ្លើយ ដែលពួកគេបានចាប់ផ្តើមនាំចុះ ទៅឯដែនដីសាវ៉ាហ៊ីមឡានោះ។

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

២៩ ឥឡូវនេះ គឺខ គឺជាមេទ័ពឯកលើក្រុមទ័ពដែលត្រូវចាត់ឲ្យយាម ពួកគេនាំចុះទៅដែនដីនោះ។

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

៣០ ហើយឥឡូវនេះ នេះគឺជាពាក្យពេចន៍ដែលគឺខបាននិយាយមក ខ្ញុំ ៖ មើលចុះ យើងបានចាប់ផ្តើមធ្វើដំណើរចុះទៅដែនដីសាវ៉ាហ៊ីម ឡាជាមួយនឹងពួកឈ្លើយរបស់យើង។ ហើយហេតុការណ៍បាន កើតឡើងថា យើងបានជួបនឹងពួកអ្នកស៊ើបការណ៍នៃពលទ័ពរបស់ យើង ដែលត្រូវបានចាត់ឲ្យទៅឃ្នាំមើលជំរំរបស់ពួកលេមីន។

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

៣១ ហើយពួកគេបានស្រែកប្រាប់យើងថា — មើលចុះ ពលទ័ព សាសន៍លេមីនកំពុងលើកសំដៅទៅឯទីក្រុងគូមេណា ហើយមើល ចុះ ពួកវានឹងវាយប្រហារពួកគេ មែនហើយ ហើយនឹងបំផ្លាញ ប្រជាជនរបស់យើងចោល។

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកឈ្លីយរបស់យើងបាន ឮសម្រែកទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ដែលបានធ្វើឲ្យពួកវាឡើងចិត្ត ក្លាហាន ហើយពួកវាបានបះបោរឡើងប្រឆាំងនឹងយើង។

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺដោយមកពីការបះបោរ របស់ពួកគេ ទើបយើងបានប្រើដាររបស់យើងប្រយុទ្ធនឹងគេ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានផ្តុំគ្នាជាក្រុមៗ រត់ មកបុកនឹងដាររបស់ពួកយើង នៅក្នុងការធ្វើនេះ ពួកគេចំនួនច្រើន ត្រូវស្លាប់ ឯពួកគេដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន បានបែកចេញ ហើយ រត់គេចចេញពីយើងទៅ។

៣៤ ហើយមើលចុះ កាលពួកគេបានរត់គេចទៅ ហើយពួកយើងមិន អាចតាមគេទាន់ នោះយើងបានធ្វើដំណើរយ៉ាងលឿនឆ្ពោះមកឯទី ក្រុងគូមេណា ហើយមើលចុះ យើងបានមកដល់ទាន់ពេល ដើម្បី យើងអាចជួយបងប្អូនយើងក្នុងការរក្សាទីក្រុងនេះទុកឲ្យគង់។

៣៥ ហើយមើលចុះ ពួកយើងត្រូវបានដោះលែងជាថ្មីទៀត ឲ្យរួចផុត ពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវយើង។ ហើយសូមឲ្យព្រះនាមនៃ ព្រះរបស់យើងប្រកបដោយព្រះពរ ត្បិតមើលចុះ គឺទ្រង់នេះហើយ ដែលបានដោះលែងពួកយើងឲ្យរួច មែនហើយ ដែលបានធ្វើ កិច្ចការដ៏ធំនេះដល់យើង។

៣៦ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំ គឺហេលេមីន បានឮពាក្យទាំងនេះពីគឺខហើយ នោះខ្ញុំបានពោរពេញទៅដោយ សេចក្តីអំណរដ៏លើសលប់ ដោយសារសេចក្តីល្អសប្បុរសនៃព្រះ ក្នុងការរក្សាយើងទុកឲ្យគង់ ដើម្បីកុំឲ្យយើងវិនាសទាំងអស់គ្នា មែនហើយ ហើយខ្ញុំជឿថា ព្រលឹងរបស់ពួកអ្នកដែលបានស្លាប់ទៅ នោះបានចូលទៅក្នុងទីសម្រាកនៃព្រះរបស់ពួកគេហើយ។

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

អាណម៉ា 58

- ១ ហើយមើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទិសដៅបន្ទាប់របស់យើង គឺយកទីក្រុងម៉ាន់តៃ ប៉ុន្តែមើលចុះ គ្មានមធ្យោបាយណាដែលយើងអាចនាំពួកគេឲ្យចេញពីទីក្រុង ដោយក្រុមទ័ពតូចរបស់យើងបានទេ។ គួរតែមើលចុះ ពួកគេចាំនូវអ្វីដែលយើងបានធ្វើពីមុន ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកយើងមិនអាចបញ្ឆោតពួកគេឲ្យចេញឆ្ងាយពីទីតាំងការពាររបស់ពួកគេបានឡើយ។
- ២ ហើយពួកគេមានចំនួនច្រើនជាងកងទ័ពយើង នាំឲ្យយើងមិនហ៊ានទៅវាយប្រហារពួកគេ នៅក្នុងទីតាំងការពាររបស់គេទេ។
- ៣ មែនហើយ ហើយវាបានក្លាយទៅជាការចាំបាច់ថា ពួកយើងត្រូវប្រើទ័ពយើងក្នុងការរក្សាផ្នែកទាំងឡាយនៃដែនដីដែលយើងយកបានមកវិញ ហេតុដូច្នេះហើយ វាបានក្លាយទៅជាការចាំបាច់ថា យើងត្រូវរង់ចាំដើម្បីយើងអាចទទួលកម្លាំងបន្ថែមពីដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ព្រមទាំងស្បៀងថ្មីផង។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ហេតុនោះ ខ្ញុំបានបញ្ជូនសារទូតមួយ ទៅឯលោកអភិបាលរបស់ដែនដីយើង ដើម្បីរាយការណ៍ជម្រាបលោក អំពីកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ទ័ពយើង។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានរង់ចាំទទួលស្បៀង និងកម្លាំងពីដែនដីសាវ៉ាហិមឡា។
- ៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ការណ៍នេះគ្មានបានប្រយោជន៍ដល់យើងសោះ គ្រាន់តែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ ព្រោះពួកលេមីនក៏ទទួលកម្លាំងដ៏ច្រើនរាល់ថ្ងៃ និងស្បៀងជាច្រើនផង ម៉្លោះហើយ នេះគឺជាកាលៈទេសៈរបស់យើងនៅរយៈពេលនោះ។
- ៦ ហើយពួកលេមីនបានស្ទុះចេញមកវាយយើងម្តងម្កាល ដោយប្តេជ្ញាថានឹងបំផ្លាញយើងបង្អស់ ដោយប្រើឧបាយសឹក ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែយើងមិនអាចទៅច្បាំងនឹងពួកគេបានទេ ព្រោះគេថយទៅក្នុងទីជម្រក និងទីតាំងការពាររបស់គេវិញ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានរង់ចាំនៅក្នុងកាលៈទេសៈដ៏ពិបាកទាំងនេះ អស់រយៈពេលជាច្រើនខែ រហូតដល់យើងជិតវិនាសបង្អស់ដោយអត់អាហារ។
- ៨ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានទទួលអាហារដែលនាំមកឲ្យយើង ដោយទ័ពមួយកងចំនួនពីរពាន់នាក់ ដើម្បីជួយជំនួយដល់យើង ហើយនេះគឺជាការជំនួយទាំងអស់ ដែលយើងបានទទួលដើម្បីការពារខ្លួនយើង និងប្រទេសរបស់យើង កុំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង មែនហើយ ដើម្បីតតាំងនឹងកងទ័ពមួយដែលច្រើនឥតគណនា។

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

៩ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុដែលបណ្តាលឲ្យយើង មានការពិបាកទាំង នេះ ឬហេតុអ្វីដែលពួកគេមិនបញ្ជូនកម្លាំងបន្ថែមឲ្យយើង នោះ យើងមិនដឹងទេ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកយើងមានទុក្ខព្រួយ ហើយ ពោរពេញទៅដោយការភិតភ័យផង ក្រែងលោដោយមធ្យោបាយ ណាមួយ នោះសេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះនឹងធ្លាក់មកលើ ដែនដីយើង ធ្វើឲ្យមានការរលំរលើង និងការបំផ្លាញដល់ យើងទាំងស្រុង។

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

១០ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងបានខិតខំអស់ពីដួងចិត្តនៅក្នុងការ អធិស្ឋានដល់ព្រះ សូមឲ្យទ្រង់ចម្រើនកម្លាំងដល់យើង ហើយដោះ លែងយើងឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង មែន ហើយ ហើយសូមប្រទានដល់យើងផងដែរនូវកម្លាំង ដើម្បីយើង អាចរក្សាទីក្រុងទាំងឡាយទុក និងដែនដីទាំងឡាយរបស់យើង ហើយទ្រព្យសម្បត្តិរបស់យើង ដើម្បីចិញ្ចឹមប្រជាជនយើង។

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

១១ មែនហើយ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ជា ព្រះរបស់យើង ទ្រង់បានយាងមកជួបយើង ដោយនូវការអះអាង ទាំងឡាយថា ទ្រង់នឹងដោះលែងពួកយើងឲ្យរួច មែនហើយ ដរាប ដល់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនូវសេចក្តីសុខសាន្តដល់ព្រលឹងពួកយើង ហើយបានប្រទានដល់យើងនូវសេចក្តីជំនឿដ៏ធំ ហើយបានធ្វើឲ្យ យើងមានសេចក្តីសង្ឃឹមដល់ការដោះលែងពួកយើងក្នុងទ្រង់។

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, insomuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

១២ ហើយយើងបានឡើងចិត្តក្លាហានដោយនូវកងកម្លាំងដ៏តូច ដែល យើងបានទទួល ហើយប្តេជ្ញាថា នឹងយកជ័យជម្នះលើពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ហើយនឹងរក្សាដែនដី និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ យើង និងប្រពន្ធរបស់យើង និងកូនចៅរបស់យើង និងឧត្តមគតិនៃ ឥស្សរភាពរបស់យើងឲ្យបាន។

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

១៣ ម៉្លោះហើយ យើងបានចេញទៅដោយអស់ពីសមត្ថភាពរបស់ យើង ទៅតតាំងនឹងពួកលេមីន ដែលនៅក្នុងទីក្រុងម៉ានតែ ហើយ យើងបានបោះគ្រសាលជិតទីរហោស្ថាន ដែលនៅជិតទីក្រុងនោះ។

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្បែកឡើង កាល ពួកលេមីនបានឃើញថា យើងនៅក្នុងព្រំប្រទល់ក្បែរទីរហោស្ថាន ដែលនៅជិតទីក្រុងនោះ នោះពួកគេបានចាត់ឲ្យពួកអ្នកស៊ើប ការណ៍ទៅជុំវិញយើង ក្រែងពួកគេអាចដឹងនូវចំនួន និងកម្លាំងរបស់ កងទ័ពយើង។

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេឃើញថា យើង ពុំមានកម្លាំងទេ ស្របតាមចំនួនទ័ពរបស់យើង ហើយដោយ ខ្លាចក្រែងយើងនឹងកាត់ផ្តាច់ពួកគេពីជំនួយ លើកលែងតែពួកគេ ចេញមកច្បាំងនឹងពួកយើង ហើយសម្លាប់ពួកយើង ហើយដោយ សន្និដ្ឋានផងដែរថា ពួកគេអាចបំផ្លាញយើងដោយងាយ ដោយ កងពលដ៏ច្រើនរបស់គេ ទើបពួកគេបានចាប់ផ្តើមធ្វើការរៀបចំដើម្បី ចេញមកច្បាំងតតាំងនឹងយើង។

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

១៦ ហើយកាលពួកយើងបានឃើញថា ពួកគេកំពុងតែរៀបចំដើម្បីមកច្បាំងនឹងយើង មើលចុះ ខ្ញុំបានបញ្ជាឲ្យគឺខនាំទ័ពមួយចំនួនតូចទៅពួនលាក់ខ្លួននៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយទីអុមណើរ និងទ័ពមួយចំនួនតូចផង ត្រូវទៅពួនលាក់ខ្លួននៅក្នុងទីរហោស្ថានដែរ។

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

១៧ ឥឡូវនេះ គឺខ និងទ័ពរបស់លោកនៅខាងស្តាំ ឯអ្នកឯទៀតនៅខាងឆ្វេង ហើយកាលពួកគេបានទៅពួនលាក់ខ្លួនហើយ មើលចុះ ខ្ញុំនៅជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់ខ្ញុំដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាននៅក្នុងកន្លែងដដែល គឺកន្លែងដែលយើងបានបោះត្រសាលមុនដំបូង រង់ចាំពួកលេមិនមកច្បាំង។

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនបានចេញមកដោយមានកងទ័ពយ៉ាងច្រើនមកប្រឆាំងនឹងយើង ហើយកាលពួកគេបានមក ហើយជិតនឹងវាយប្រហារមកលើយើងដោយដាវ នោះខ្ញុំបានបញ្ជាឲ្យទ័ពរបស់ខ្ញុំ គឺពួកដែលនៅជាមួយខ្ញុំ ត្រូវថយចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនបានដេញតាមយើងយ៉ាងលឿនអស្ចារ្យ ព្រោះពួកគេប៉ងប៉ងជាខ្លាំងថា នឹងដេញយើងឲ្យទាន់ដើម្បីគេអាចសម្លាប់យើងចោល ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានដេញតាមយើងចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយពួកយើងបានកាត់តាមចន្លោះកណ្តាលគឺខ និងទីអុមណើរ គឺដរាបដល់ពួកគេពុំបានត្រូវពួកលេមិនរកឃើញឡើយ។

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, inasmuch that they were not discovered by the Lamanites.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមិនបានឆ្លងផុតហើយ ឬក៏កាលកងទ័ពបានឆ្លងផុតហើយ នោះគឺខ និងទីអុមណើរ បានក្រោកឡើងចេញពីកន្លែងពួនទាំងឡាយ ហើយបានកាត់ផ្តាច់ពួកអ្នកស៊ើបការណ៍របស់ពួកលេមិន ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេត្រឡប់ទៅទីក្រុងវិញបាន។

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានកាត់ផ្តាច់ពួកវាហើយ នោះពួកគេក៏រត់ទៅកាន់ទីក្រុង ហើយបានវាយប្រហារទៅលើពួកអ្នកយាមដែលនៅយាមទីក្រុង ដរាបដល់ពួកគេបានបំផ្លាញពួកវាចោល ហើយយកបានទីក្រុង។

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

២២ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះធ្វើទៅបាន ពីព្រោះពួកលេមិនបានឲ្យកងទ័ពគេទាំងមូល ត្រូវបានបញ្ជាឲ្យចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានលើកលែងតែពួកអ្នកយាមបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ។

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គឺខ និងទីអុមណើរ ដោយបានប្រើមធ្យោបាយនេះ ក៏យកទីតាំងការពារទាំងឡាយរបស់ពួកគេបាន។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានធ្វើដំណើរតទៅអស់ជាយូរនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ឆ្ពោះទៅរកដែនដីសាវ៉ាហិមឡា។

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

២៤ ហើយកាលពួកលេមីនបានឃើញថា ពួកគេកំពុងតែធ្វើដំណើរ ឆ្ពោះទៅរកដែនដីសាវ៉ាហិមឡា នោះពួកគេភិតភ័យខ្លាំង ក្រែងលោមានផែនការអ្វីមួយ ដែលនាំពួកគេទៅកាន់សេចក្តីបំផ្លិច បំផ្លាញ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមដកថយចូលទៅក្នុង ទិរហោស្ថានវិញ មែនហើយ គឺត្រឡប់តាមផ្លូវដែលដែលគេបាន មក។

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

២៥ ហើយមើលចុះ នោះគឺនៅពេលយប់ ហើយពួកគេបានបោះ ត្រសាលរបស់គេ ព្រោះពួកមេទ័ពឯករបស់ពួកលេមីនបាន សន្និដ្ឋានថា ពួកនីហ្វឹកំពុងតែនឿយហត់ ដោយសារការធ្វើដំណើរ ហើយដោយសន្និដ្ឋានថា ពួកវាបានដេញតាមទ័ពគេទាំងមូល ហេតុ ដូច្នោះហើយ ពួកវាពុំបានគិតដល់ទីក្រុងម៉ាន់តែឡើយ។

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

២៦ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ពេលយប់ នោះ ខ្ញុំបានបញ្ជាទ័ពខ្ញុំកុំឲ្យដេក តែពួកគេត្រូវធ្វើដំណើរតាមផ្លូវមួយផ្សេង ទៀតសំដៅទៅទីក្រុងម៉ាន់តែ។

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

២៧ ហើយដោយសារការធ្វើដំណើររបស់យើងក្នុងពេលយប់ មើល ចុះ ដល់ស្តេកឡើង ពួកយើងបានឆ្លងហួសពួកលេមីន ដរាបដល់ យើងបានមកដល់ទីក្រុងម៉ាន់តែមុនពួកគេ។

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

២៨ ម៉្លោះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយឧបាយសឹកនេះ យើងយកទីក្រុងម៉ាន់តែបាន ដោយគ្មានការខ្ជាយឈាមឡើយ។

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពលទ័ពសាសន៍លេ មីនបានមកដល់ជិតទីក្រុង ហើយបានឃើញថា ពួកយើងកំពុងតែ ប្រុងប្រៀបខ្លួនចាំប្រយុទ្ធនឹងគេ នោះពួកគេក៏មានសេចក្តីអស្ចារ្យខ្លាំង ហើយកើតភ្នំភិតភ័យជាអតិបរមា ដរាបដល់ពួកគេរត់ចូលទៅ ក្នុងទិរហោស្ថាន។

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

៣០ មែនហើយ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័ពលេមីន បានរត់គេចចេញពីគ្រប់ភូមិទាំងអស់នេះនៃដែនដី ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួក គេបាននាំយកទៅនូវពួកស្ត្រី និងកូនក្មេងជាច្រើនចេញពីដែនដី។

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

៣១ ហើយទីក្រុងទាំងឡាយ ដែលត្រូវពួកលេមីនយកបានពីមុននោះ នៅរយៈពេលនេះ ទាំងអស់ត្រូវបានមកជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើង ហើយពួកឪពុកយើង និងប្រពន្ធយើង និងកូនចៅយើងក៏ត្រឡប់មក ផ្ទះវិញ លើកលែងតែពួកអ្នកដែលត្រូវចាប់យកទៅជាល្មើយ ហើយនាំយកទៅដោយពួកលេមីន។

And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.

៣២ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពលទ័ពរបស់យើងតូច ហើយត្រូវរក្សាទីក្រុងដ៏ ច្រើន និងទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើន។

But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.

៣៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងទុកចិត្តទៅលើព្រះរបស់យើង ដែលបាន
ប្រទានដល់យើងនូវជ័យជម្នះលើដែនដីទាំងនោះ ដរាបដល់ពួក
យើងយកទីក្រុងទាំងនោះបាន និងដែនដីទាំងនោះ ដែលជារបស់
យើងផ្ទាល់។

៣៤ ឥឡូវនេះ យើងមិនដឹងជាហេតុអ្វី បានជារដ្ឋាភិបាលមិនបន្ថែម
កម្លាំងឲ្យយើងសោះ ហើយពួកអ្នកដែលបានមកជាមួយយើង ក៏
មិនដឹងជាហេតុអ្វីបានជាយើងមិនទាន់បានទទួលកម្លាំងបន្ថែម
ដែរ។

៣៥ មើលចុះ ពួកយើងមិនដឹងថា បងពុំមានជ័យជម្នះ ហើយបងបាន
នាំយកកងកម្លាំងទៅកាន់ភូមិនោះនៃដែនដី បើសិនជាដូច្នោះមែន
យើងមិនចង់រអ៊ូរទាំទេ។

៣៦ ហើយបើពុំមែនជាដូច្នោះទេ មើលចុះ ខ្លាចតែមានការបាក់បែកគ្នា
នៅក្នុងរដ្ឋាភិបាល ដែលនាំឲ្យពួកគេពុំបញ្ជូនទ័ពជាជំនួយដល់
យើង ព្រោះយើងដឹងថា ពួកគេមានច្រើនជាងចំនួនដែលគេបាន
បញ្ជូន។

៣៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ការណ៍នេះមិនជាអ្វីទេ — យើងជឿថា ព្រះទ្រង់នឹង
ដោះលែងយើងឲ្យរួច ទោះបីមានការទន់ខ្សោយនៃពលទ័ពរបស់
យើងក្តី មែនហើយ ហើយដោះលែងយើងឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃ
ពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង។

៣៨ មើលចុះ នេះគឺជាឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបួន គឺនៅចុងឆ្នាំ ហើយយើងយក
ដែនដីទាំងឡាយរបស់យើងបាន ហើយពួកលេមីនបានរត់ទៅ
ដែនដីនីហ្វេ។

៣៩ ហើយពួកកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ប្រជាជនអាំម៉ូន ដែលខ្ញុំបាន
និយាយសរសើរជាខ្លាំងនោះនៅជាមួយនឹងខ្ញុំនៅក្នុងទីក្រុងម៉ាន់តែ
ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានទ្រទ្រង់ដល់ពួកគេ មែនហើយ ហើយ
បានរក្សាពួកគេកុំឲ្យដួលចុះដោយដាវ ដរាបដល់គ្មានអ្នកណាម្នាក់
ត្រូវស្លាប់ឡើយ។

៤០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេបានត្រូវបួសជាច្រើន ទោះជាយ៉ាងណាក៏
ដោយ គង់តែពួកគេឈរយ៉ាងរឹងប៉ឹងនៅក្នុងឥស្សរភាព ដែលព្រះ
ទ្រង់បានធ្វើឲ្យគេមានសេរីដរ ហើយពួកគេចងចាំយ៉ាងខ្ជាប់ដល់
ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេជារៀងរាល់ថ្ងៃ មែនហើយ ពួកគេ
ប្រតិបត្តិតាមក្រឹត្យក្រមរបស់ទ្រង់ និងសេចក្តីបុគ្គិលរបស់ទ្រង់ និង
ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ពុំឈប់ឈរ ហើយសេចក្តីជំនឿ
របស់ពួកគេមុតមាំនៅក្នុងការព្យាករណ៍ទាំងឡាយ អំពីអ្វីៗដែល
នឹងកើតឡើង។

But behold, we trust in our God who has given us
victory over those lands, insomuch that we have ob-
tained those cities and those lands, which were our
own.

Now we do not know the cause that the govern-
ment does not grant us more strength; neither do
those men who came up unto us know why we have
not received greater strength.

Behold, we do not know but what ye are unsuc-
cessful, and ye have drawn away the forces into that
quarter of the land; if so, we do not desire to mur-
mur.

And if it is not so, behold, we fear that there is
some faction in the government, that they do not
send more men to our assistance; for we know that
they are more numerous than that which they have
sent.

But, behold, it mattereth not—we trust God will
deliver us, notwithstanding the weakness of our
armies, yea, and deliver us out of the hands of our
enemies.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the
latter end, and we are in the possession of our lands;
and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

And those sons of the people of Ammon, of whom
I have so highly spoken, are with me in the city of
Manti; and the Lord has supported them, yea, and
kept them from falling by the sword, insomuch that
even one soul has not been slain.

But behold, they have received many wounds;
nevertheless they stand fast in that liberty wherewith
God has made them free; and they are strict to re-
member the Lord their God from day to day; yea,
they do observe to keep his statutes, and his judg-
ments, and his commandments continually; and
their faith is strong in the prophecies concerning
that which is to come.

៤១ ហើយឥឡូវនេះ មរ៉ូណា បងជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ សូមឲ្យ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើង ដែលបានប្រោសលោះយើង ហើយ ដោះលែងយើង រក្សាបងក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់តទៅចុះ មែនហើយ ហើយសូមទ្រង់ប្រោសប្រណីដល់ប្រជាជននេះ គឺព្រមទាំងឲ្យបង អាចមានជ័យជម្នះក្នុងការយកមកវិញនូវអ្វីៗទាំងអស់ ដែលពួក សាសន៍លេមីនបានយកពីយើងទៅ ដែលទុកសម្រាប់គាំទ្រពួក យើង។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់សំបុត្ររបស់ខ្ញុំសិន ហើយ ខ្ញុំ ជាហេលេមីន ជាកូនប្រុសរបស់អាណម៉ា។

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

អាណាម៉ា 59

- ១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅឆ្នាំទីសាមសិបក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វែ ក្រោយពីមរ៉ូណេបាន ទទួល ហើយបានអានសំបុត្ររបស់ហេលេមិនហើយ នោះលោក មានសេចក្តីអររីករាយជាខ្លាំងមកពីសុខុមាលភាព មែនហើយ និង ជោគជ័យដ៏ធំ ដែលហេលេមិនបានទទួលនៅក្នុងការយកបាន ដែនដីទាំងឡាយ ដែលបាត់បង់ទៅ ។
- ២ មែនហើយ ហើយលោកបានប្រកាស ទៅប្រជាជនរបស់លោក ទាំងអស់នៅគ្រប់ដែនដីព្រំដែន ដែលនៅក្នុងភូមិភាគដែលលោក នៅនោះឲ្យដឹងការណ៍នេះ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានអររីករាយផង ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានផ្ញើសំបុត្រមួយ ច្បាប់ ទៅពេហូរ៉ាន់ក្លាម សូមឲ្យលោកបញ្ជាឲ្យប្រមូលទ័ពមក ដើម្បី បន្ថែមកម្លាំងឲ្យហេលេមិន ឬពលទ័ពរបស់ហេលេមិន ដើម្បីឲ្យ លោកអាចថែរក្សាដោយងាយនូវភូមិនោះនៃដែនដី ដែលលោក យកបានមកវិញ ដោយអព្ភតហេតុ ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលមរ៉ូណេបានផ្ញើសំបុត្រ របស់លោក ទៅដែនដីសារ៉ាហ្វេម៉ា នោះលោកចាប់ផ្តើមរៀបចំ ផែនការមួយទៀត ដើម្បីលោកអាចយកទ្រព្យសម្បត្តិ និងទីក្រុង ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលពួកលេមិនបានយកពីពួកគេទៅ ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលមរ៉ូណេកំពុងតែ ធ្វើការរៀបចំយ៉ាងនេះ ដើម្បីទៅច្បាំងនឹងពួកលេមិន មើលចុះ ប្រជាជននីហ្វែហ្វា ដែលត្រូវបានប្រមូលមកពីទីក្រុងមរ៉ូណេ និងទី ក្រុងលីហ្វេ និងក្រុងម្លីអានគុន ត្រូវវាយប្រហារចោលដោយពួក លេមិន ។
- ៦ មែនហើយ ព្រមទាំងពួកដែលត្រូវបានបង្ខំឲ្យរត់ចេញពីដែនដី ម៉ាន់តែ និងពីដែនដីព្រំដែននោះ បានមក ហើយបានរួមកម្លាំងនឹង ពួកលេមិននៅក្នុងភូមិនៃដែនដីនេះ ។
- ៧ ម៉្លោះហើយ គេមានចំនួនច្រើនដ៏ឥតគណនា មែនហើយ ដោយ បានទទួលកម្លាំងជារៀងរាល់ថ្ងៃតាមបញ្ជារបស់អាម៉ូរ៉ុន នោះពួកគេ បានចេញមកប្រឆាំងនឹងប្រជាជននីហ្វែហ្វា ហើយពួកគេបានចាប់ ផ្តើមសម្លាប់គេ ដោយការកាប់សម្លាប់ដ៏ធំអស្ចារ្យ ។
- ៨ ហើយពលទ័ពរបស់គេមានចំនួនច្រើនដ៏ឥតគណនា រហូតដល់ ធ្វើឲ្យប្រជាជននីហ្វែហ្វា ដែលនៅទាំងប៉ុន្មានត្រូវបង្ខំឲ្យរត់ចេញពី គេ ហើយពួកគេបានមក ហើយបានចូលរួមនឹងកងទ័ពរបស់មរ៉ូ ណេ ។

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephiah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephiah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephiah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

៩ ហើយឥឡូវនេះ ដោយមរុំណែនាំបានសន្និដ្ឋានថា ត្រូវបញ្ជូនទ័ពទៅ ទីក្រុងនីហ្វេហា ដើម្បីជួយប្រជាជនរក្សាទីក្រុងនោះ ហើយដឹងថា ជាការងាយក្នុងការរក្សាកុំឲ្យទីក្រុងនោះធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃ ពួកសាសន៍លេមីន ជាងវាយយកវាពីពួកគេមកវិញ លោកបាន សន្និដ្ឋានថា ពួកគេនឹងរក្សាទីក្រុងនោះបានដោយងាយ។

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephihah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

១០ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានរក្សាកងកម្លាំងរបស់លោកទាំង អស់ទុក ដើម្បីរក្សាកន្លែងទាំងនោះ ដែលលោកយកបានមកវិញ។

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

១១ ហើយឥឡូវនេះ កាលមរុំណែនាំឃើញថា ទីក្រុងនីហ្វេហាត្រូវ បាត់បង់ទៅ នោះលោកមានសេចក្តីសោកសៅខ្លាំង ហើយបាន ចាប់ផ្តើមសង្ស័យថា មកពីសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន ទើបពួកគេ ត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃបងប្អូនគេ។

And now, when Moroni saw that the city of Nephihah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

១២ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាករណីនៃអស់ទាំងពួកមេទ័ពឯករបស់លោក។ ពួកគេក៏សង្ស័យ ហើយងឿងឆ្ងល់ដែរថា មកពីសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់ ប្រជាជន ហើយនេះគឺដោយព្រោះជ័យជម្នះរបស់ពួកលេមីនមកលើ ពួកគេ។

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរុំណែនាំខឹងនឹង រដ្ឋាភិបាល ដោយសារការមិនអើពើរបស់គេចំពោះសេរីភាពនៃ ដែនដីរបស់ខ្លួន។

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

អាណម៉ា 60

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានសរសេរទៅលោកអភិបាលដែនដីទៀត គឺលោកពេហ្វាន ហើយនេះគឺជាពាក្យពេចន៍ដែលលោកបានសរសេរថា ៖ មើលចុះ ខ្ញុំសរសេរសំបុត្រនេះមកពេហ្វាននៅក្នុងទីក្រុងសាហាហិមឡា ដែលជាមេចៅក្រម និងជាអភិបាលលើដែនដីនេះ និងមកដល់អស់អ្នកដែលត្រូវប្រជាជននេះរើសឲ្យអភិបាល ហើយចាត់ចែងកិច្ចការសង្គ្រាមនេះ។
- ២ ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំមានពាក្យខ្លះចង់ប្រាប់ដល់ពួកគេទុកជាការកាត់ទោស ត្បិតមើលចុះ គឺអ្នករាល់គ្នាដឹងខ្លួនហើយថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានតែងតាំងឡើងឲ្យប្រមូលទ័ព ហើយប្រដាប់ពួកគេដោយដាវទាំងឡាយ និងសាបទាំងឡាយ និងអស់ទាំងគ្រឿងសស្ត្រាវុធ ពិជ័យសង្គ្រាមគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយបញ្ជូនឲ្យទៅប្រឆាំងនឹងពួកលេមិន ទោះជានៅទីណាក៏ដោយ ដែលពួកគេចូលមកក្នុងដែនដីយើង។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា រូបខ្ញុំផ្ទាល់ និងទ័ពរបស់ខ្ញុំផង និងហេលេមិន និងទ័ពរបស់លោកផង ត្រូវទទួលសេចក្តីទុក្ខវេទនាយ៉ាងធំហួសប្រមាណ មែនហើយ គឺការអត់ឃ្នាន ការស្រេក និងការនឿយហត់ និងសេចក្តីទុក្ខវេទនាគ្រប់បែបយ៉ាង។
- ៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកយើងបានរងទុក្ខនូវការណ៍ទាំងអស់នេះ យើងមិនអ្វីទៅ ឬត្អូញត្អែរអ្វីឡើយ។
- ៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ មានការកាប់សម្លាប់ដ៏ធំមួយនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនយើង មែនហើយ មនុស្សរាប់ពាន់នាក់ត្រូវដួលចុះដោយដាវនៅក្នុងពេលនោះ វាប្រហែលជាពុំដូច្នោះទេ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានបន្ថែមកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់មកឲ្យពលទ័ពយើង ហើយជួយសង្គ្រោះពួកគេ។ មែនហើយ ពួកអ្នកមានការធ្វេសប្រហែសយ៉ាងធំចំពោះពួកយើង។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកយើងមានបំណងចង់ដឹងមូលហេតុនៃការធ្វេសប្រហែសដ៏ធំនេះ មែនហើយ ពួកយើងមានបំណងចង់ដឹងមូលហេតុ នៃការខ្វះការគិតរបស់ពួកអ្នក។
- ៧ តើអ្នកអាចគិតថា អង្គុយនៅលើបល្ល័ង្ករបស់អ្នកនៅក្នុងសភាពទ្រឹងខ្លះការគិតដូច្នោះ នៅពេលពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នក កំពុងតែពង្រាលការសម្លាប់នៅជុំវិញអ្នកឬ? មែនហើយ នៅពេលពួកគេកំពុងតែកាប់សម្លាប់បងប្អូនអ្នករាប់ពាន់នាក់នោះ —
- ៨ មែនហើយ នៅពេលពួកគេងើបសម្លឹងទៅអ្នកដើម្បីរកសេចក្តីការពារ មែនហើយ បានដាក់ពួកអ្នកក្នុងស្ថានការមួយដែលអ្នកអាចជួយសង្គ្រោះពួកគេបាន មែនហើយ អ្នករាល់គ្នាអាចបញ្ជូនពលទ័ពទៅឲ្យគេ ដើម្បីបន្ថែមកម្លាំងឲ្យគេ ហើយជួយសង្គ្រោះមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ កុំឲ្យដួលចុះដោយដាវ។

Alma 60

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ការណ៍នេះមិនទាន់អស់ទេ — ពួកអ្នកបានឃាំងស្បៀងរបស់អ្នកទុកពីពួកគេ ដរាបដល់ធ្វើឲ្យមនុស្សជាច្រើនបានប្រយុទ្ធ ហើយខ្លាចយឺតយ៉ាវដល់ស្លាប់ ដោយព្រោះបំណងដ៏ធំរបស់គេ ដែលគេមានចំពោះសុខុមាលភាពដល់ប្រជាជននេះ មែនហើយ ហើយពួកគេបានធ្វើយ៉ាងនេះ កាលពួកគេជិតវិនាសបង់ដោយអត់អាហារ ព្រោះតែការធ្វេសប្រហែសដ៏ធំប្លែកប្រមាណរបស់ពួកអ្នកចំពោះគេ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ — ព្រោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានស្រឡាញ់ មែនហើយ ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវតែដាស់ខ្លួនអ្នកឲ្យព្យាយាមថែមឡើងចំពោះសុខុមាលភាព និងសេរីភាពដល់ប្រជាជននេះ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានបោះបង់ពួកគេចោល ដរាបដល់ធ្វើឲ្យឈាមរបស់គេរាប់ពាន់នាក់នឹងត្រូវចាក់មកលើក្បាលអ្នក ដើម្បីសងសឹក មែនហើយ ព្រោះព្រះទ្រង់បានជ្រាបអស់ទាំងសម្រែករបស់ពួកគេ និងអស់ទាំងការឈឺចាប់ទាំងឡាយរបស់គេ —

១១ មើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នាអាចគិតស្មានថា អ្នកអាចអង្គុយលើបល្ល័ង្ករបស់អ្នក ហើយដោយសារសេចក្តីល្អសប្បុរសដ៏លើសលប់នៃព្រះ អ្នកពុំអាចធ្វើអ្វីសោះឡើយ ហើយទ្រង់នឹងដោះលែងអ្នកឲ្យរួចឬ? មើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថាដូច្នោះ គឺអ្នករាល់គ្នាបានគិតស្មានដោយឥតប្រយោជន៍ហើយ។

១២ តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា ពីព្រោះបងប្អូនអ្នកជាច្រើនត្រូវបានស្លាប់នោះ គឺដោយសារសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់គេឬ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានគិតស្មានថាដូច្នោះ គឺអ្នករាល់គ្នាបានគិតស្មានដោយឥតប្រយោជន៍ហើយ ត្បិតខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា មានមនុស្សជាច្រើន ដែលត្រូវបានដួលចុះដោយដាវ ហើយមើលចុះ នោះគឺជាការកាត់ទោសដល់អ្នកទេតើ។

១៣ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ទ្រាំឲ្យពួកសុចរិតត្រូវស្លាប់បង់ ដើម្បីសេចក្តីយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់ និងសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ អាចធ្លាក់មកលើពួកទុច្ចរិត ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នករាល់គ្នាមិនបាច់គិតស្មានថា ពួកសុចរិតត្រូវបាត់បង់ ព្រោះពួកគេត្រូវស្លាប់នោះឡើយ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេបានចូលទៅក្នុងទីសម្រាកនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេហើយ។

១៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំខ្លាចជាអតិបរមាថា សេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះនឹងធ្លាក់មកលើប្រជាជននេះ ដោយព្រោះការខ្ជិលច្រអូសដ៏លើសលប់របស់គេ មែនហើយ គឺការខ្ជិលច្រអូសរបស់រដ្ឋាភិបាលរបស់យើង និងការធ្វេសប្រហែសដ៏ធំប្លែកប្រមាណរបស់ពួកគេចំពោះបងប្អូនរបស់គេ មែនហើយ ចំពោះពួកអ្នកដែលត្រូវស្លាប់។

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

១៥ ព្រោះប្រសិនបើមិនមែនដោយសារសេចក្តីទុច្ចរិតដែលចាប់ផ្តើម ជាដំបូងនៅក្នុងក្បាលរបស់យើងទេ នោះយើងច្បាស់ជាអាចទប់ ទល់នឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងបាន ដែលពួកវាពុំអាចមាន អំណាចមកលើពួកយើងឡើយ។

១៦ មែនហើយ ប្រសិនបើពុំមែនដោយសារសង្គ្រាម ដែលកើតឡើង នៅក្នុងចំណោមពួកយើងផ្ទាល់ទេ មែនហើយ ប្រសិនបើពុំមែនមក ពីពួកនិយមស្តេចទាំងនេះ ដែលបានបណ្តាលឲ្យមានការខ្ជាយ ឈាមជាច្រើននៅក្នុងចំណោមពួកយើងផ្ទាល់ទេ មែនហើយ នៅ ពេលនោះយើងកំពុងតែឈ្លោះគ្នាឯង បើសិនជាយើងបានរួបរួម កម្លាំងយើង ដូចយើងបានធ្វើពីមុនមក មែនហើយ ប្រសិនបើពុំមែន ដោយសារការចង់បានអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចនៃពួកនិយម ស្តេចមកលើពួកយើង ប្រសិនបើពួកគេស្មោះត្រង់ចំពោះឧត្តមគតិ នៃសេរីភាពរបស់យើង ហើយរួបរួមនឹងយើង ហើយចេញទៅ ប្រឆាំងនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ជាជាងកាន់ដារតទល់នឹង យើង ដែលជាហេតុនាំឲ្យមានការខ្ជាយឈាមដ៏ច្រើននៅក្នុង ចំណោមពួកយើងផ្ទាល់ទេ មែនហើយ ប្រសិនបើពួកយើងបាន ចេញទៅប្រយុទ្ធនឹងពួកគេដោយកម្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ នោះយើង ច្បាស់ជាបានកម្ចាត់ពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងចោលហើយ ព្រោះវា នឹងត្រូវបានសម្រេច ស្របតាមការបំពេញនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

១៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឥឡូវនេះ ពួកលេមីនកំពុងតែមកវាយប្រហារយើង យកដីយើង ហើយពួកគេកំពុងតែកាប់សម្លាប់ប្រជាជនយើងនឹង ដាវ មែនហើយ គឺពួកស្រ្តីរបស់យើង និងកូនចៅរបស់យើង ហើយ ចាប់យកពួកគេទៅផង ដោយធ្វើឲ្យពួកគេរងទុក្ខវេទនាគ្រប់បែប យ៉ាង ហើយការណ៍នេះ គឺដោយព្រោះសេចក្តីទុច្ចរិតដ៏ធំរបស់ពួក ជនដែលកំពុងស្វែងរកអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាច មែនហើយ គឺពួក និយមស្តេចទាំងនោះ។

១៨ ប៉ុន្តែហេតុអ្វីក៏ខ្ញុំនិយាយច្រើនអំពីរឿងនេះទៅវិញ? ព្រោះយើង មិនដឹងទេថា សូម្បីតែខ្លួនអ្នករាល់គ្នា ក៏កំពុងតែស្វែងរកសិទ្ធិ អំណាច។ យើងមិនដឹងទេថា សូម្បីតែអ្នករាល់គ្នាក៏ជាមនុស្សក្បត់ ប្រទេសរបស់អ្នកដែរ។

១៩ ឬក៏ការដែលអ្នករាល់គ្នាបានបោះបង់ពួកយើងចោល តើមកពី អ្នករាល់គ្នានៅកណ្តាលប្រទេសយើង ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវបាន ឡោមព័ទ្ធជុំវិញដោយសន្តិសុខ ដែលបណ្តាលឲ្យអ្នករាល់គ្នាមិន ចាត់ឲ្យបញ្ជូនស្បៀងអាហារមកឲ្យយើង និងមនុស្សមកបន្ថែម កម្លាំងឲ្យពលទ័ពរបស់យើងផងនោះ?

២០ តើអ្នករាល់គ្នាភ្លេចព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ គឺជាព្រះ របស់អ្នកហើយឬ? មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នាភ្លេចការជាប់ឃុំឃាំង នៃពួកអយ្យកោយើងហើយឬ? តើអ្នករាល់គ្នាភ្លេចច្រើនដងច្រើន គ្រា ដែលពួកយើងត្រូវបានដោះលែងឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងហើយឬ?

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

២១ ឬក៏អ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងនៅតែដោះយើង ឲ្យរួច នៅពេលយើងអង្គុយលើបល្ល័ង្ករបស់យើង ហើយពុំប្រើនូវ មធ្យោបាយទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានដល់យើង ឬអី?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

២២ មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នានឹងអង្គុយក្នុងការខ្ជិលច្រអូសឬ នៅ ពេលអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានចោមរោមដោយពួករាបពាន់នាក់ទៀត មែនហើយ និងរាប់ម៉ឺននាក់ដែលអង្គុយក្នុងការខ្ជិលច្រអូសផង នៅ ពេលនោះ មានមនុស្សរាប់ពាន់នាក់នៅជុំវិញក្នុងទីព្រំប្រទល់នៃ ដែនដី ដែលកំពុងតែដួលចុះដោយដាវ មែនហើយ ត្រូវរបួស ហើយ ខ្មាយណាម?

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

២៣ តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា ព្រះទ្រង់នឹងទតមើលមកអ្នករាល់គ្នាថា ឥតទោសឬ នៅពេលអ្នករាល់គ្នាអង្គុយនៅស្ងៀម ហើយមើល ឃើញការណ៍ទាំងនេះ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទេ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំថា ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ខាងក្នុង ប្រដាប់នឹងត្រូវលាងជាមុន នោះទើបខាងក្រៅប្រដាប់នឹងត្រូវបាន ស្អាតដែរ។

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

២៤ ហើយឥឡូវនេះ លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នា ប្រែចិត្តនូវអ្វីៗដែល អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើ ហើយចាប់ផ្តើមក្រោកឡើង ហើយធ្វើការ ហើយ បញ្ជូនស្បៀង និងទំព័រមកឲ្យយើង និងទៅឲ្យហេលេមិនផង ដើម្បី លោកអាចទ្រទ្រង់ដល់ផ្នែកទាំងឡាយនៃប្រទេសយើង ដែលលោក យកបានមកវិញនោះ ហើយដើម្បីយើងអាចយកមកវិញផងនូវដី ទាំងឡាយដែលជារបស់ផងយើង ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាននៅ ក្នុងផ្នែកនេះ មើលចុះ ជាការចាំបាច់ ដែលយើងឈប់តតាំងនឹងពួក លេមិនទៀត រហូតដល់យើងលាងខាងក្នុងប្រដាប់របស់យើងជា មុនសិន មែនហើយ គឺជាមេធានៃរដ្ឋាភិបាលរបស់យើង។

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

២៥ ហើយលើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាយល់ព្រមតាមសំបុត្ររបស់ខ្ញុំ ហើយចេញមក ហើយបង្ហាញដល់ខ្ញុំនូវនិស្ស័យជាសេរីភាពដ៏ពិត ហើយខិតខំពង្រឹង ហើយបន្ថែមកម្លាំងឲ្យពលទ័ពរបស់យើង ហើយផ្តល់ឲ្យគេនូវស្បៀងដើម្បីចិញ្ចឹមពួកគេ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងទុកទំព័រ សេរីរបស់ខ្ញុំមួយភាគឲ្យថែរក្សាផ្នែកនេះនៃដែនដីយើង ហើយខ្ញុំនឹង ទុកកម្លាំង និងព្រះពរទាំងឡាយនៃព្រះឲ្យពួកគេ ដើម្បីកុំឲ្យកម្លាំងអ្វី ផ្សេងទៀត អាចមកតតាំងនឹងពួកគេបាន —

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

២៦ ហើយនេះគឺដោយសារសេចក្តីជំនឿដ៏លើសលប់របស់គេ និង សេចក្តីអត់ធន់របស់គេក្នុងសេចក្តីទុក្ខលំបាក —

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

២៧ ហើយខ្ញុំនឹងមករកអ្នក ហើយលើសនិយមមានអ្នកណាមួយនៅក្នុង ចំណោមអ្នក ដែលមានបំណងចង់បានសេរីភាព មែនហើយ បើ សិនជាមានសេរីភាពតែបន្តិចបន្តួចដែលនៅសល់ មើលចុះ ខ្ញុំនឹង ចាក់រុកឲ្យមានការបះបោរទាំងឡាយនៅក្នុងចំណោមអ្នក គឺរហូត ដល់ពួកជនដែលចង់ដណ្តើមអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចត្រូវវិនាស សាបសូន្យអស់ទៅ។

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

២៨ មែនហើយ មើលចុះ ខ្ញុំមិនខ្លាចកម្លាំងរបស់អ្នក ឬអំណាចរបស់អ្នកទេ តែគឺជាព្រះរបស់ខ្ញុំទេតើដែលខ្ញុំខ្លាច ហើយគឺស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ដែលខ្ញុំយកដាររបស់ខ្ញុំមកការពារឧត្តមគតិនៃប្រទេសរបស់ខ្ញុំ ហើយគឺដោយព្រោះសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់អ្នកដែលយើងត្រូវរងនូវការបាត់បង់ដ៏ច្រើន។

២៩ មើលចុះ ដល់ពេលហើយ មែនហើយ ឥឡូវនេះ ពេលវេលានៅជិតដៃបង្កើយ ថាលើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាស្តុះស្តង់នៅក្នុងសេចក្តីការពារប្រទេសរបស់អ្នក និងកូនតូចរបស់អ្នក នោះដារនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌នឹងព្យួរនៅលើអ្នករាល់គ្នា មែនហើយ ហើយវានឹងធ្លាក់ចុះទៅលើអ្នក និងធ្វើទោសអ្នក រហូតដល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញអ្នកចោលទាំងស្រុង។

៣០ មើលចុះ ខ្ញុំរង់ចាំជំនួយពីអ្នក ហើយលើកលែងអ្នកជួយពួកយើងបើពុំនោះសោតទេ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងមករកអ្នក គឺនៅដៃដីសារ៉ាហ្គាហ្គា ហើយវាយអ្នកនឹងដារនេះ ដរាបដល់អ្នករាល់គ្នាគ្មានកម្លាំងទៀត ដើម្បីបង្កាក់ការជឿនលឿនរបស់ប្រជាជននេះក្នុងឧត្តមគតិនៃសេរីភាពរបស់យើងឡើយ។

៣១ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងពុំទ្រាំឲ្យអ្នករាល់គ្នារស់នៅហើយខ្លាំងពូកែនៅក្នុងសេចក្តីទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក ដើម្បីបំផ្លាញប្រជាជនសុចរិតរបស់ទ្រង់ទេ។

៣២ មើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នាអាចគិតស្មានថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងលើកលែងឲ្យអ្នក ហើយចេញមកទាស់ពួកសាសន៍លេមីនក្នុងសេចក្តីជំនុំជំរះ ក្នុងកាលដែលសណ្តាប់នៃពួកអយ្យការរបស់គេទេតើ ដែលបានបណ្តាលឲ្យគេមានការស្អប់នោះ មែនហើយ ហើយវាបានកើនឡើងជាពីរ ដោយពួកជនដែលបានបែកចេញពីយើងក្នុងកាលដែលសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់អ្នករាល់គ្នាទេតើ ដែលជាហេតុផលនៃការស្រឡាញ់ភាពរុងរឿងរបស់អ្នក និងវត្ថុទាំងឡាយដែលឥតប្រយោជន៍នៃលោកិយនេះ?

៣៣ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តរំលងក្រឹត្យវិន័យទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នករាល់គ្នាយកទៅជាន់ល្អិតនៅក្រោមជើងអ្នក។ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ បើសិនជាអស់អ្នកដែលអ្នកបានលើកតាំងឲ្យធ្វើជាអភិបាលរបស់អ្នក ពុំប្រែចិត្តពីអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេទេ នោះអ្នកត្រូវឡើងទៅច្បាំងតទល់នឹងពួកគេ។

៣៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំ ជាមរ៉ូណៃ ត្រូវបានបង្ខំស្របតាមសេចក្តីសញ្ញាដែលខ្ញុំបានធ្វើថា នឹងកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះរបស់ខ្ញុំ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រតិបត្តិតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយប្រញាប់បញ្ជូនឲ្យខ្ញុំនូវស្បៀងរបស់អ្នក និងទ័ពរបស់អ្នក ហើយឲ្យដល់ហេលេមីនផង។

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

៣៥ ហើយមើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមិនធ្វើដូច្នោះទេ ខ្ញុំនឹងមករក
អ្នកជាប្រញាប់ គួរតែមើលចុះ ព្រះទ្រង់ពុំទ្រាំឲ្យយើងវិនាស ដោយ
ការអត់អាហារឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់នឹងប្រទានឲ្យយើងនូវ
ស្បៀងអាហាររបស់អ្នក ទោះជាត្រូវប្រើដាវក្តី។ ឥឡូវនេះ ចូរឲ្យ
ឃើញថា អ្នករាល់គ្នាបំពេញព្រះបន្ទូលនៃព្រះចុះ។

៣៦ មើលចុះ ខ្ញុំ ជាមរ៉ូណេ ជាមេទ័ពឯករបស់អ្នក។ ខ្ញុំមិនស្វែងរក
អំណាចទេ តែរកទាញទម្លាក់វាចុះវិញ។ ខ្ញុំមិនស្វែងរកកិត្តិយសនៃ
លោកិយទេ តែស្វែងរកសិរីល្អនៃព្រះរបស់ខ្ញុំ និងសេរីភាព និង
សុខុមាលភាពរបស់ប្រទេសខ្ញុំវិញ។ ម៉្លោះហើយ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់
សំបុត្ររបស់ខ្ញុំសិនហើយ។

And behold, if ye will not do this I come unto you
speedily; for behold, God will not suffer that we
should perish with hunger; therefore he will give
unto us of your food, even if it must be by the sword.
Now see that ye fulfil the word of God.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek
not for power, but to pull it down. I seek not for
honor of the world, but for the glory of my God, and
the freedom and welfare of my country. And thus I
close mine epistle.

អាណម៉ា 61

- ១ មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មិនយូរប៉ុន្មាន បន្ទាប់ពីមរ៉ូណាបានផ្ញើសំបុត្ររបស់លោកទៅលោកមេអភិបាល នោះលោកក៏បានទទួលសំបុត្រមួយច្បាប់ពីពេហ្វរ៉ាន ជាមេអភិបាល។ ហើយនេះគឺជាពាក្យដែលលោកបានទទួលថា ៖
- ២ ខ្ញុំ ពេហ្វរ៉ាន ជាមេអភិបាលនៃដែនដីនេះ ធ្វើពាក្យទាំងនេះមកមរ៉ូណា ជាមេទ័ពឯកលើកងទ័ព។ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នក គឺមរ៉ូណា ថា ខ្ញុំពុំមានសេចក្តីអំណរនៅក្នុងសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏ធំទាំងឡាយ របស់អ្នកទេ មែនហើយ វាធ្វើឲ្យមានទុក្ខដល់ព្រលឹងខ្ញុំវិញ។
- ៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ មានពួកអ្នកដែលមានសេចក្តីអំណរក្នុងសេចក្តីទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់អ្នក មែនហើយ ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេ បះបោរទាស់នឹងខ្ញុំ និងប្រជាជនរបស់ខ្ញុំទាំងនោះផង ដែលជាពួកសេរី មែនហើយ ហើយពួកអ្នកដែលបានបះបោរនោះមានគ្នាច្រើន ដ៏លើសលប់។
- ៤ ហើយគឺពួកអ្នកដែលបានខិតខំដណ្តើមយកអទិកាជំនុំជំរះពីខ្ញុំ នោះ ដែលបានបណ្តាលឲ្យមានសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏ធំនេះ ព្រោះពួកគេ បានប្រើពាក្យបញ្ជោរដ៏ធំ ហើយពួកគេបានបញ្ឆោតចិត្តមនុស្សជាច្រើន ដែលជាមូលហេតុនៃសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏ធំធេងនៅក្នុង ចំណោមពួកយើង ពួកគេបានឃាត់ទុកស្បៀងរបស់យើង ហើយ បានគំរាមកំហែងពួកសេរីរបស់យើង ដែលធ្វើឲ្យពួកគេពុំហ៊ានទៅ រកអ្នកឡើយ។
- ៥ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានរុញច្រានខ្ញុំចេញពីគេ ហើយខ្ញុំបានរត់ ទៅដល់ដែនដីគេខាង ជាមួយនឹងទ័ពទាំងប៉ុន្មានដែលខ្ញុំមានលទ្ធភាព អាចយកទៅបាន។
- ៦ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំបានផ្ញើសេចក្តីប្រកាសមួយ ទូទៅក្នុងភូមិនៃ ដែនដីនេះ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានប្រមូលគ្នាមកជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីកាន់អាវុធការពារប្រទេសរបស់គេ និងសេរីភាពរបស់គេ ហើយដើម្បីសងសឹកដល់ការខុសឆ្គងដែលមានមកលើពួកយើង។
- ៧ ហើយពួកគេបានមករកយើងជាច្រើន ដរាបដល់ពួកអ្នកដែល បានបះបោរទាស់នឹងយើង ត្រូវនៅក្នុងស្ថានភាពទល់នឹងការជម្នះ មែនហើយ ដរាបដល់ពួកគេខ្លាចយើង ហើយមិនហ៊ានមកច្បាំង គតាំងនឹងយើងទេ។

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

៨ ពួកគេយកបានដែនដី ឬទីក្រុងសាវ៉ាហិមឡា ពួកគេបានតែងតាំង ស្តេចមួយលើពួកគេ ហើយទ្រង់បានសរសេរសំបុត្រទៅស្តេចនៃ ពួកសាសន៍លេមីន នៅក្នុងនោះ ទ្រង់បានចូលសម្ព័ន្ធមិត្តជាមួយនឹង ទ្រង់នៅក្នុងសម្ព័ន្ធមិត្តនេះ ទ្រង់បានសុខចិត្តថែរក្សាទីក្រុង សាវ៉ា ហិមឡា ឯការថែរក្សានេះទ្រង់បានសន្និដ្ឋានថា នឹងផ្តល់លទ្ធភាពឲ្យ ពួកលេមីនវាយយកដែនដីដែលនៅ សល់ទាំងប៉ុន្មានឲ្យបាន ហើយ ទ្រង់នឹងត្រូវបានតាំងឲ្យធ្វើជាស្តេចលើប្រជាជននេះ កាលណាពួក គេនឹងត្រូវត្រួតត្រាក្រោមពួកសាសន៍លេមីន។

៩ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងសំបុត្ររបស់អ្នក អ្នកបានរិះគន់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែវា មិនជាអ្វីទេ ខ្ញុំមិនខឹងទេ ប៉ុន្តែអរិកាយនឹងចិត្តខ្ពង់ខ្ពស់របស់អ្នក។ ខ្ញុំ ពេហ្វារ៉ាន ពុំស្វែងរកអំណាចទេ គ្រាន់តែចង់រក្សាទីក្រុងដ៏ធំដ៏ធំ របស់ខ្ញុំទុកប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីខ្ញុំអាចរក្សាសិទ្ធិទាំងឡាយ និងឥស្សរភាព របស់ប្រជាជនខ្ញុំ។ ព្រលឹងខ្ញុំឈររឹងប៉ឹងនៅក្នុងឥស្សរភាពនោះ នៅក្នុងនោះ ព្រះទ្រង់បានធ្វើឲ្យយើងរាល់គ្នាមានសេរី។

១០ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងនឹងតទល់នឹងសេចក្តីទុច្ចរិត រហូត ដល់ទៅការខ្ជាយឈាម។ យើងមិនកំចាយឈាមពួកសាសន៍លេ មីនទេ បើសិនជាពួកគេនៅក្នុងដែនដីគេផ្ទាល់។

១១ យើងមិនកំចាយឈាមបងប្អូនយើងទេ បើសិនជាពួកគេមិន បះបោរឡើង ហើយកាន់ដាវប្រឆាំងនឹងយើង។

១២ យើងនឹងដាក់ខ្លួនយើង ក្រោមនឹមនៃសេរីភាព ប្រសិនបើ ការណ៍នេះតម្រូវដោយសេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះ ឬប្រសិនបើទ្រង់ បញ្ជាឲ្យយើងធ្វើយ៉ាងនេះ។

១៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ ទ្រង់មិនបានបញ្ជាយើងថា យើងត្រូវចំណុះខ្លួនទៅ ឲ្យពួកខ្មាំងសត្រូវយើងទេ ប៉ុន្តែថា យើងត្រូវដាក់ទីទុកចិត្តរបស់ យើងទៅលើទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងដោះលែងពួកយើងឲ្យរួច។

១៤ ហេតុដូច្នេះហើយ មរ៉ុណា បងជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ចូរ យើងតទល់នឹងសេចក្តីអាក្រក់ រីឯសេចក្តីអាក្រក់ណាដែលយើង មិនអាចតទល់បានដោយពាក្យសម្តីរបស់យើង មែនហើយ ដូចជា ការបះបោរ និងការបែកចេញទាំងឡាយ នោះចូរយើងតទល់នឹងវា ដោយដាវរបស់យើងវិញ ដើម្បីយើងអាចរក្សាសេរីភាពរបស់យើង ទុក ដើម្បីយើងអាចបានអរិកាយ នៅក្នុងឯកសិទ្ធិដ៏ធំ នៃសាសនា ចក្ររបស់យើង និងក្នុងឧត្តមគតិនៃព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់យើង និងព្រះរបស់យើង។

១៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរមករកខ្ញុំជាប្រញាប់ជាមួយនឹងទ័ពរបស់អ្នក បន្តិចបន្តួច ហើយទុកចំនួនដែលនៅ សល់ទាំងប៉ុន្មាន ឲ្យនៅ ក្រោមបង្គាប់របស់លីហៃ និងទីអានគុមចុះ ចូរឲ្យពួកគេនូវអំណាច ដើម្បីធ្វើបញ្ជាចម្បាំងនៅក្នុងភូមិនៃដែនដីនោះ ស្របតាមព្រះ វិញ្ញាណនៃព្រះ ដែលជានិស្ស័យនៃសេរីភាពផង គឺនៅក្នុងពួកគេ។

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

- ១៦ មើលចុះ ខ្ញុំបានបញ្ជូនស្បៀងខ្លះទៅឲ្យគេ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេ
វិនាសបង់ រហូតដល់អ្នកអាចមករកខ្ញុំ។
- ១៧ ចូរមូលកងកម្លាំងដែលអ្នកអាចធ្វើបាន នៅពេលអ្នកធ្វើ
ដំណើរមកទីនេះ ហើយយើងនឹងប្រញាប់ទៅប្រឆាំងនឹងពួកដែល
បែកចេញនោះ នៅក្នុងកម្លាំងនៃព្រះរបស់យើង ស្របតាមសេចក្តី
ជំនឿដែលនៅក្នុងយើង។
- ១៨ ហើយយើងនឹងយកទីក្រុងសារ៉ាហិមឡា ដើម្បីយើងអាចបាន
ស្បៀងអាហារបន្ថែម ធ្វើទៅឲ្យលីហៃ និងទីអានគុម មែនហើយ
ពួកយើងនឹងចេញទៅប្រឆាំងនឹងពួកគេនៅក្នុងកម្លាំងនៃព្រះ
អម្ចាស់ ហើយយើងនឹងបញ្ចប់សេចក្តីទុច្ចរិតដ៏ធំនេះឲ្យបាន។
- ១៩ ហើយឥឡូវនេះ មរ៉ូណៃ ខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរនៅក្នុងការទទួល
សំបុត្ររបស់អ្នក ព្រោះខ្ញុំបារម្ភមិនដឹងជាត្រូវធ្វើអ្វី មិនដឹងថា តើវា
ត្រឹមត្រូវឬទេ បើយើងទៅវាយតទល់នឹងបងប្អូនយើង។
- ២០ ប៉ុន្តែអ្នកបាននិយាយថា លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្ត បើពុំនោះ
សោតទេ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យអ្នកទៅវាយតទល់នឹង
ពួកគេហើយ។
- ២១ ចូរឲ្យឃើញថា អ្នកជួយចម្រើនកម្លាំងដល់លីហៃ និងទីអានគុម
នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ចុះ ចូរប្រាប់ពួកគេកុំឲ្យខ្លាចឡើយ ព្រោះព្រះទ្រង់
នឹងដោះលែងពួកគេឲ្យរួច មែនហើយ និងអស់អ្នកណាដែលឈរ
រឹងប៉ឹងនៅក្នុងភីស្សរភាពផង ដោយសារនោះ ព្រះទ្រង់បានធ្វើឲ្យ
ពួកគេមានសេរី។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់សំបុត្ររបស់ខ្ញុំទៅ
កាន់មរ៉ូណៃ ជាបងដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ សិនហើយ។

Behold I have sent a few provisions unto them,
that they may not perish until ye can come unto me.

Gather together whatsoever force ye can upon
your march hither, and we will go speedily against
those dissenters, in the strength of our God accord-
ing to the faith which is in us.

And we will take possession of the city of
Zarahemla, that we may obtain more food to send
forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth
against them in the strength of the Lord, and we will
put an end to this great iniquity.

And now, Moroni, I do joy in receiving your epis-
tle, for I was somewhat worried concerning what we
should do, whether it should be just in us to go
against our brethren.

But ye have said, except they repent the Lord hath
commanded you that ye should go against them.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the
Lord; tell them to fear not, for God will deliver them,
yea, and also all those who stand fast in that liberty
wherewith God hath made them free. And now I
close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

អាណម៉ា 62

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលមរ៉ូណាបានទទួលសំបុត្រនេះហើយ នោះលោកមានចិត្តក្លាហានឡើង ហើយបានពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអំណរដ៏ខ្លាំងពន់ប្រមាណ ដោយសារសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ពេហូរ៉ាន ព្រោះលោកមិនមែនជាមនុស្សក្បត់សេរីភាព និងឧត្តមគតិរបស់ប្រទេសលោកទេ។
- ២ ប៉ុន្តែលោកបានកើតទុក្ខជាខ្លាំងណាស់ដែរ ដោយព្រោះសេចក្តីទុច្ចរិតនៃពួកជនដែលបានរុញច្រានពេហូរ៉ានចេញពីវេទិកាជំនុំជំរះមែនហើយ សរុបសេចក្តីមក គឺមកពីពួកជនដែលបានបះបោរប្រឆាំងនឹងប្រទេសរបស់គេ និងព្រះរបស់គេផងដែរ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណាបាននាំទ័ពមួយចំនួនតូច ស្របតាមបំណងរបស់ពេហូរ៉ាន ហើយបានប្រគល់ឲ្យលីហៃ និងទីអានគុមនូវបញ្ជាការលើទ័ព ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ហើយលោកបានធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅដែនដីគេខាន។
- ៤ ហើយលោកបានលើកទង់ឥស្សរភាពនៅទីណាក៏ដោយ ដែលលោកចូលទៅ ហើយរកបានទ័ពបន្ថែមដែលលោកអាចធ្វើបាន នៅគ្រប់ដំណើររបស់លោកឆ្ពោះទៅដែនដីគេខាន។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មនុស្សរាប់ពាន់នាក់បាននាំគ្នាមករកទង់របស់លោក ហើយបានចាប់យកដាររបស់គេក្នុងកិច្ចការពារសេរីភាពរបស់គេ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចធ្លាក់ ទៅក្នុងសេរីភាពបានឡើយ។
- ៦ ម៉្លោះហើយ កាលមរ៉ូណាបានប្រមូលចំនួនទ័ព ដែលលោកអាចធ្វើបាននៅតាមគ្រប់ដំណើររបស់លោក នោះលោកបានមកដល់ដែនដីគេខាន ហើយដោយបានរួបរួមកងកម្លាំងរបស់លោក ជាមួយនឹងកងកម្លាំងរបស់ពេហូរ៉ាន នោះពួកគេបានក្លាយទៅជាខ្លាំងក្លាជាអតិបរមា គឺខ្លាំងជាងទ័ពរបស់ពេកូសទៅទៀត ដែលជាស្តេចនៃពួកអ្នកដែលបានបែកចេញ ដែលបានបណ្តេញពួកសេរីចេញពីដែនដីសារ៉ាហ្វិមឡា ហើយបានយកដែនដីនោះ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណា និងពេហូរ៉ាន បាននាំពលទ័ពរបស់ខ្លួន ចុះទៅដែនដីសារ៉ាហ្វិមឡា ហើយបានទៅច្បាំងនឹងទីក្រុងនោះ ហើយបានជួបនឹងទ័ពរបស់ពេកូស ដរាបដល់ពួកគេបានចេញមកច្បាំង។
- ៨ ហើយមើលចុះ ពេកូសបានស្លាប់ ឯទ័ពរបស់ទ្រង់ត្រូវបានចាប់ជាលេឃីយ ហើយពេហូរ៉ានត្រូវបានប្រគល់ឡើងវិញនូវវេទិកាជំនុំជំរះរបស់លោក។

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

- ៩ ហើយទ័ពរបស់ពេតូស ត្រូវបានទទួលការជំនុំជំរះតាមច្បាប់ ហើយពួកនិយមស្តេចផង ត្រូវបានចាប់ ហើយត្រូវបានដាក់គុក ហើយពួកគេត្រូវធ្វើទោសដល់ជីវិតតាមច្បាប់ មែនហើយ ទ័ពរបស់ ពេតូសទាំងប៉ុន្មាននោះ និងពួកនិយមស្តេច គឺអស់អ្នកណាដែលមិន ព្រមកាន់អាវុធការពារប្រទេសខ្លួន តែប្រយុទ្ធតទល់នឹងប្រទេសខ្លួន វិញ ត្រូវយកទៅប្រហារជីវិតចោល។
- ១០ ម៉្លោះហើយ ជាការចាំបាច់ ដែលច្បាប់នេះត្រូវបានអនុវត្តយ៉ាង តឹងរឹង ដើម្បីសន្តិសុខរបស់ប្រទេសគេ មែនហើយ ហើយអស់អ្នក ណាដែលបដិសេធសេរីភាព ត្រូវបានយកទៅប្រហារជីវិតជា ប្រញាប់តាមច្បាប់។
- ១១ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសាមសិបក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅ លើប្រជាជននីហ្វេ មរ៉ូណេ និងពេហូរ៉ានបានសាងសន្តិភាពឡើង វិញដល់ដែនដីសាវ៉ាហិមឡានៅក្នុងចំណោមប្រជាជនគេផ្ទាល់ ដោយបានផ្តល់សេចក្តីស្ងប់ទៅអស់អ្នកណាដែលមិនស្មោះត្រង់ នឹងឧត្តមគតិនៃសេរីភាព។
- ១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីសាមសិបមួយ ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ នោះមរ៉ូណេបាន បញ្ជាភ្លាមថា ត្រូវបញ្ជូនស្បៀង ហើយព្រមទាំងទ័ពមួយកងមាន ចំនួនប្រាំមួយពាន់នាក់ផង ត្រូវបញ្ជូនទៅឲ្យហេលេមិនដែរ ដើម្បី ជួយលោកនៅក្នុងការរក្សាភូមិដែនដីនោះ។
- ១៣ ហើយលោកក៏បានបញ្ជាដែរថា ទ័ពមួយកងចំនួនប្រាំមួយពាន់ នាក់ ជាមួយនឹងស្បៀងគ្រប់គ្រាន់ ត្រូវបញ្ជូនទៅឲ្យពលទ័ពរបស់ លីហេ និងទីអានគុម។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ការណ៍នេះត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីពង្រឹងដែនដីប្រឆាំងនឹងពួកលេ មិន។
- ១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណេ និងពេហូរ៉ាន កាល បានទុកទ័ពមួយក្រុមយ៉ាងធំនៅក្នុងដែនដីសាវ៉ាហិមឡាហើយនោះ ក៏បានធ្វើដំណើរជាមួយនឹងកងទ័ពមួយក្រុមយ៉ាងធំឆ្ពោះទៅ ដែនដីនីហ្វេហា ដោយប្តេជ្ញាថានឹងយកជ័យជម្នះលើពួកលេមិននៅ ទីក្រុងនោះឲ្យបាន។
- ១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលពួកគេ កំពុងតែដើរសំដៅទៅដែនដីនោះ នោះពួកគេចាប់បានទ័ពមួយក្រុម ធំនៃពួកសាសន៍លេមិន ហើយបានសម្លាប់ពួកគេអស់ជាច្រើន ហើយបានយកស្បៀង និងគ្រឿងសស្រ្តាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់ ពួកគេ។
- ១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេបានចាប់ពួក វាហើយ នោះគេបានបញ្ជាឲ្យពួកវាចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាមួយថា ពួកវាលប់កាន់គ្រឿងសស្រ្តាវុធពិជ័យសង្គ្រាម ប្រឆាំងនឹងពួក សាសន៍នីហ្វេទៀតហើយ។

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephihah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

១៧ ហើយកាលពួកគេបានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញានេះហើយ នោះពួកគេបានបញ្ជូនពួកវាទៅនៅជាមួយនឹងប្រជាជនអាម៉ូន ហើយពួកវាមានចំនួនប្រហែលបួនពាន់នាក់ដែលពុំបានស្លាប់។

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានបញ្ជូនពួកវាទៅហើយ នោះពួកគេបានបន្តដំណើរទៅដល់ដីនីហ្វេហា ទៀត។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានទៅដល់ទីក្រុងនីហ្វេហាហើយ នោះពួកគេបានបោះត្រសាលនៅក្នុងទីវាលទំនាបនៃនីហ្វេហា ដែលនៅជិតទីក្រុងនីហ្វេហា។

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephihah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephihah, they did pitch their tents in the plains of Nephihah, which is near the city of Nephihah.

១៩ ឥឡូវនេះ មរ៉ូណិមានបំណងចង់ឲ្យពួកលេមីនចេញមកច្បាំងគតាំងនឹងពួកគេនៅលើវាលទំនាប ប៉ុន្តែពួកលេមីនបានស្គាល់នូវសេចក្តីភ្ញាក់ខ្លាចដ៏ខ្លាំងអស្ចារ្យរបស់ពួកគេ ហើយដោយបានឃើញពួកគេមានចំនួនច្រើន ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេពុំហ៊ានចេញមកគតាំងនឹងគេឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកវាពុំបានចេញមកច្បាំងនៅថ្ងៃនោះទេ។

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

២០ ហើយកាលយប់មកដល់ នោះមរ៉ូណិបានដើរទៅក្នុងយប់ដ៏ងងឹត ហើយបានទៅដល់កំផែងដើម្បីស៊ើបការណ៍ឲ្យដឹងថា តើនៅផ្នែកណាមួយនៃទីក្រុង ដែលពួកលេមីនបានបោះជំរំជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់គេ។

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេនៅទិសខាងកើត គឺជិតទ្វារចូល ហើយពួកវាទាំងអស់កំពុងតែដេកលក់។ ហើយឥឡូវនេះ មរ៉ូណិបានត្រឡប់មកឯកងទ័ពលោកវិញ ហើយបានបញ្ជាថា ពួកគេត្រូវរៀបចំយ៉ាងប្រញាប់នូវខ្សែជ័រ និងជណ្តើរទាំងឡាយ ទុកសម្រាប់ដាក់ចុះពីលើកំផែងទៅផ្នែកខាងក្នុងកំផែង។

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណិបានបញ្ជាឲ្យទ័ពរបស់លោកដើរទៅមុខ ហើយឡើងទៅលើកំផែង ហើយចុះទៅផ្នែកនោះនៃទីក្រុង មែនហើយ គឺនៅខាងលិច ជាកន្លែងដែលពួកលេមីនពុំបានបោះជំរំជាមួយនឹងពលទ័ពរបស់ពួកគេ។

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេទាំងអស់គ្នា ត្រូវបានចុះទៅខាងក្នុងទីក្រុង នៅពេលយប់ដោយប្រើខ្សែជ័ររបស់គេ និងជណ្តើរទាំងឡាយរបស់គេ ម៉្លោះហើយ កាលព្រឹកឡើង នោះពួកគេទាំងអស់គ្នាបាននៅខាងក្នុងកំផែងក្រុង។

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

២៤ ហើយឥឡូវនេះ កាលពួកលេមីនភ្ញាក់ឡើង ហើយបានឃើញពលទ័ពរបស់មរ៉ូណិ នៅខាងក្នុងកំផែងទាំងឡាយ ពួកគេភ័យខ្លាចខ្លាំង ដរាបដល់ពួកគេបានរត់គេចតាមច្រកចេញ។

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

២៥ ហើយឥឡូវនេះ កាលមរុំណាបានឃើញថា ពួកវាកំពុងតែរត់គេច ចេញពីលោក នោះលោកបានបញ្ជាឲ្យទ័ពរបស់លោកដេញតាម ពួកវា ហើយសម្លាប់ពួកវាជាច្រើនចោល ហើយបានព័ទ្ធជុំវិញពួកវា ជាច្រើនទៀត ហើយបានចាប់ពួកវាធ្វើជាល្មើយ ហើយពួកវាដែល នៅសល់ទាំងប៉ុន្មានបានរត់ទៅក្នុងដែនដីមរុំណា គឺនៅក្នុង ព្រំប្រទល់ជិតឆ្នេរសមុទ្រ។

២៦ ម្ល៉ោះហើយ មរុំណា និងពេហ្វាន យកបានទីក្រុងនីហ្វេហា ដោយពុំបាត់បង់មនុស្សម្នាក់សោះ ហើយមានពួកលេមីនជាច្រើន ត្រូវស្លាប់។

២៧ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមីនជា ច្រើនដែលជាល្មើយ មានបំណងចង់ចូលរួមនឹងប្រជាជនអាំម៉ូន ហើយក្លាយទៅជាប្រជាជនសេរី។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលមាន បំណងចង់បានដូច្នោះ ពួកគេនោះហើយដែលត្រូវបានប្រគល់ឲ្យ ស្របតាមបំណងរបស់គេ។

២៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកល្មើយសាសន៍លេមីនទាំងអស់ បានចូល រួមជាមួយនឹងប្រជាជនអាំម៉ូន ហើយបានចាប់ផ្តើមធ្វើការយ៉ាង ខិតខំ ភ្ជួររាស់ដី ដាំធួនជាតិគ្រប់ធុន ចិញ្ចឹមប្លូងចៀម និងប្លូងសត្វ គ្រប់មុខ ម្ល៉ោះហើយ ពួកសាសន៍នីហ្វេបានរួចពីបន្ទុកដ៏ធ្ងន់ មែន ហើយ ដរាបដល់ពួកគេបានរួចពីអស់ទាំងពួកល្មើយសាសន៍លេ មីន។

៣០ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរុំណា បន្ទាប់ពីយក បានទីក្រុងនីហ្វេហាហើយ ដោយបានចាប់យកល្មើយជាច្រើន ដែលបានបន្ថយចំនួនពលទ័ពសាសន៍លេមីនជាខ្លាំង ហើយដោយ បានមកវិញនូវសាសន៍នីហ្វេជាច្រើន ដែលត្រូវបានចាប់យកទៅជា ល្មើយ ការនេះបានបន្ថែមកម្លាំងដល់កងទ័ពរបស់មរុំណាជាខ្លាំង ហេតុដូច្នោះហើយ មរុំណាបានចេញពីដែនដីនីហ្វេហាទៅដែនដីលី ហៃ។

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមីនបានឃើញ ថាមរុំណាកំពុងតែមកវាយពួកវា នោះពួកវាក៏តសេចក្តីតក់ស្លុតជាថ្មី ទៀត ហើយបានរត់គេចចេញពីកងទ័ពរបស់មរុំណា។

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរុំណា និងកងទ័ពរបស់ លោក បានដេញតាមពួកគេពីក្រុងមួយទៅក្រុងមួយរហូតដល់ពួកវា ត្រូវបានប្រទះនឹងលីហៃ និងទីអានគុម ហើយពួកលេមីនបាន រត់គេចពីលីហៃ និងទីអានគុម គឺចុះទៅដល់ព្រំប្រទល់ជិត ឆ្នេរសមុទ្រ រហូតដល់ពួកវាទៅដល់ដែនដីមរុំណា។

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephihah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephihah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephihah to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

៣៣ ហើយពលទ័ពសាសន៍លេមីនបានប្រមូលគ្នាមកជាក្រុមមួយនៅលើដែនដីមរ៉ូណា។ ឥឡូវនេះ អាម៉ូរ៉ុន ដែលជាស្តេចនៃពួកសាសន៍លេមីន ក៏គង់នៅជាមួយពួកវាដែរ។

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណា និងលីហៃ និងទីអានគុម បានបោះជំរុំជាមួយនឹងពលទ័ពរបស់ខ្លួននៅជុំវិញនៅព្រំប្រទល់នៃដែនដីមរ៉ូណា ដរាបដល់ពួកលេមីនត្រូវព័ទ្ធជុំវិញនៅព្រំប្រទល់ជិតទីរហោស្ថានខាងត្បូង និងនៅព្រំប្រទល់ជិតទីរហោស្ថានខាងកើត។

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

៣៥ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានបោះជំរុំសម្រាប់យប់នោះ។ គួរតែមើលចុះ ពួកនីហ្វៃ និងពួកលេមីនផង មានការនឿយហត់ ដោយសារការធ្វើដំណើរដ៏ឆ្ងាយ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេពុំបានសម្រេចនឹងយកឧបាយសឹកណាមួយមកប្រើក្នុងវេលាយប់នោះទេ លើកលែងតែ ទីអានគុមមួយប៉ុណ្ណោះ ព្រោះលោកខឹងនឹងអាម៉ូរ៉ុនជាខ្លាំង ដរាបដល់លោកចាត់ទុកថា អាម៉ូរ៉ុន និងអាម៉ាលីកាយជាព្រះជេដ្ឋាទ្រង់ គឺជាមូលហេតុនៃសង្គ្រាមដ៏ធំ ហើយជាយូរនេះ រវាងពួកគេនឹងពួកលេមីន ដែលជាមូលហេតុនៃសង្គ្រាម និងការខ្ចាយឈាមដ៏ច្រើន មែនហើយ និងអំណត់អត់ដ៏ច្រើន។

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទីអានគុម នៅក្នុងកំហឹងបានចូលទៅក្នុងជំរុំរបស់ពួកលេមីន ហើយបានចុះពីលើកំផែងទីក្រុង។ ហើយលោកបានយកខ្សែពួរមួយចង្កាយទៅជាមួយផង គឺទៅពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ ដរាបដល់លោកបានរកឃើញស្តេច ហើយលោកបានចាក់ទ្រង់នឹងលំពែង ដែលបានទម្លុះទ្រង់ត្រង់ជិតចុះដួង។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ស្តេចបានធ្វើឲ្យពួកអ្នកបម្រើទ្រង់ភ្ញាក់មុនពេលទ្រង់សុគត ធ្វើឲ្យពួកគេដេញតាមទីអានគុម ហើយសម្លាប់លោក។

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

៣៧ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលលីហៃ និងមរ៉ូណា បានដឹងថា ទីអានគុមស្លាប់ទៅហើយ នោះពួកគេក៏ទុក្ខជាខ្លាំង គួរតែមើលចុះ លោកគឺជាបុរសម្នាក់ដែលធ្លាប់បានប្រយុទ្ធយ៉ាងអង់អាច ដើម្បីប្រទេសរបស់លោក មែនហើយ ជាមិត្តដ៏ស្មោះម្នាក់នៃឥស្សរភាព ហើយលោកធ្លាប់បានរងសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏ធ្ងន់ធ្ងរជាច្រើន។ ប៉ុន្តែមើលចុះ លោកបានស្លាប់ ហើយបានទៅតាមផ្លូវនៃអស់ទាំងផែនដី។

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

៣៨ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណាបានធ្វើដំណើរទៅនៅថ្ងៃស្អែកឡើង ហើយបានវាយប្រហារពួកលេមីន ដរាបដល់ពួកគេបានសម្លាប់ពួកវា ក្នុងការកាប់សម្លាប់មួយដ៏ធំ ហើយពួកគេបានរុញច្រានពួកវាចេញពីដែនដី ហើយពួកវាបានរត់គេច គឺថា ពួកគេពុំបានត្រឡប់មកប្រឆាំងនឹងពួកនីហ្វៃ នៅពេលនោះឡើយ។

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

៣៩ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសាមសិបមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វេ ម៉្លោះហើយ ពួកគេធ្លាប់មានសង្គ្រាមទាំង ឡាយ និងការខ្ជាយឈាមទាំងឡាយ និងអំណត់អត់ និងសេចក្តីទុក្ខ វេទនាអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ។

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

៤០ ហើយធ្លាប់មានការឃាតកម្មទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំង ឡាយ និងការបែកគ្នាទាំងឡាយ និងអស់ទាំងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែប យ៉ាងនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វេ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គឺ ដើម្បីពួកសុចរិត មែនហើយ ដោយសារការអធិស្ឋានទាំងឡាយនៃ ពួកសុចរិត នោះពួកគេត្រូវបានលើកលែងជីវិតឲ្យ។

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

៤១ ប៉ុន្តែមើលចុះ មកពីរយៈពេលដ៏យូរក្រៃលែងនៃសង្គ្រាមរវាងពួក សាសនីនីហ្វេ និងពួកសាសនីលេមីន នោះមនុស្សជាច្រើនបាន ក្លាយទៅជាអីងទទឹង មកពីរយៈពេលដ៏យូរក្រៃលែងនៃសង្គ្រាម ហើយមនុស្សជាច្រើនមានចិត្តទន់ភ្លន់មកពីសេចក្តីទុក្ខវេទនាទាំង ឡាយរបស់គេ ដរាបដល់ពួកគេបានបន្ទាបខ្លួននៅ ចំពោះព្រះ គឺនៅ ក្នុងជម្រៅនៃភាពទន់ទាប។

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

៤២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីមរ៉ូណាបានពង្រឹង ផ្នែកទាំងនោះនៃដែនដីដែលចំហដល់ពួកសាសនីលេមីន រហូតដល់ ពួកគេមានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ហើយ លោកបានត្រឡប់ទៅឯទីក្រុង សារ៉ាហិមឡារីញ ហើយហេលេមីនផង ក៏បានត្រឡប់ទៅឯកន្លែង កេរ៉ុអាករបស់លោកដែរ ហើយសន្តិភាពត្រូវបានបង្កើតឡើងម្តង ទៀត នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វេ។

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

៤៣ ហើយមរ៉ូណាបានប្រគល់បញ្ជារបស់ពលទ័ពលោកទៅក្នុងដៃ របស់កូនប្រុសលោក ដែលមានឈ្មោះថា មរ៉ូណាហា ហើយលោក បានចូលនិវត្ត នៅឯផ្ទះរបស់លោកផ្ទាល់ ដើម្បីលោកអាចចំណាយ ពេលវេលារបស់លោក ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានក្នុងសន្តិភាព។

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

៤៤ ហើយពេហ្វាន បានត្រឡប់ទៅឯវេទិកាជំនុំជំរះរបស់លោកវិញ ហើយហេលេមីនបានទទួលបន្ទុកជាថ្មីនៅក្នុងការផ្សាយប្រាប់ ប្រជាជននូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយព្រះសង្គ្រាម និងការ ទាស់ទែងគ្នាជាច្រើន វាជាការចាំបាច់ថា របៀបចាត់ចែងមួយត្រូវ បានធ្វើឡើងជាថ្មី នៅក្នុងសាសនាចក្រ។

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

៤៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ហេលេមីន និងបងប្អូនលោក ក៏បានចេញទៅ ហើយបានប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះដោយអំណាចដ៏ច្រើន ចំពោះការបរិវត្តន៍មនុស្សជាច្រើនអំពីសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់គេ ដែល បានធ្វើឲ្យពួកគេប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ ហើយបាន ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ។

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

៤៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានតាំងជាថ្មីនូវ សាសនាចក្រនៃព្រះទូទៅអស់ទាំងដែនដី។

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

- ៤៧ មែនហើយ ហើយការចាត់ចែងទាំងឡាយ ត្រូវបានធ្វើឡើងអំពី ច្បាប់។ ហើយចៅក្រមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ និងមេចៅក្រមទាំង ឡាយរបស់ពួកគេ ក៏បានរើសឡើង។
- ៤៨ ហើយប្រជាជននីហ្វេបានចាប់ផ្តើមចម្រើនឡើងទៀតនៅលើ ដែនដី ហើយបានចាប់ផ្តើមកើនចំនួនឡើង និងខ្លាំងពូកែដលើស លប់ទៀតនៅលើដែនដី ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមដុះដាល មាន ទ្រព្យច្រើនជាអតិបរមា។
- ៤៩ ប៉ុន្តែទោះជាមានទ្រព្យដ៏ស្តុកស្តម្ភ ឬមានកម្លាំង ឬមានការ ចម្រើនក្តី គង់តែពួកគេពុំលើកខ្លួនឡើងក្នុងការឆ្លើងឆ្លែនៃភ្នែករបស់ គេទេ ហើយពួកគេក៏មិនកម្រើនឃើញដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់ ពួកគេដែរ ប៉ុន្តែពួកគេបានបន្ទាបខ្លួនជាខ្លាំងនៅចំពោះទ្រង់។
- ៥០ មែនហើយ ពួកគេបាននឹកឃើញដល់កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើដើម្បីពួកគេថា ទ្រង់បានដោះលែងពួក គេឲ្យរួចផុតពីសេចក្តីស្លាប់ និងពីសេវកភាព និងពីគុក និងពីសេចក្តី ទុក្ខវេទនាគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយទ្រង់បានដោះលែងពួកគេឲ្យរួចផុត ពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេ។
- ៥១ ហើយពួកគេបានអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ មិនឈប់ឈរឡើយ ដរាបដល់ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានប្រទានពរដល់ ពួកគេតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានខ្លាំងពូកែ ហើយ បានចម្រើនឡើងនៅលើដែនដី។
- ៥២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កិច្ចការទាំងអស់នេះត្រូវ បានសម្រេច។ ហើយហេលេមិនបានស្លាប់ទៅ គឺនៅឆ្នាំទីសាមសិប ប្រាំក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ។

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

អាណម៉ា 63

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីសាមសិប ប្រាំមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ នោះសិប ឡាន បានទទួលយកបញ្ជីពីសិដ្ឋុទាំងឡាយ ដែលអាណម៉ាបាន ប្រគល់ទៅឲ្យហេលេមិននោះ។
- ២ ហើយលោកគឺជាមនុស្សសុចរិតម្នាក់ ហើយលោកបានដើរ ដោយត្រង់នៅចំពោះព្រះ ហើយលោកបានប្រតិបត្តិតាមការធ្វើល្អ រហូត ដើម្បីកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ របស់លោក ហើយប្អូនលោកក៏ដូច្នោះដែរ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណេបានស្លាប់ទៅដែរ។ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំពីរ ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នោះមានមនុស្សមួយក្រុមធំ គឺមានចំនួន ដល់ទៅប្រាំពាន់បួនរយនាក់ជាមួយនឹងប្រពន្ធ និងកូនចៅគេផង បានចាកចេញពីដែនដីសារ៉ាហិមឡាទៅកាន់ដែនដីដែលនៅទិស ខាងជើង។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ហាកូត លោកជាមនុស្ស ដែលចង់ចេះចង់ដឹងខ្លាំង ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានចេញទៅ ហើយបានសង់សំពៅមួយដ៏ធំអស្ចារ្យនៅត្រង់ព្រំប្រទល់នៃដែនដី បរិបូរណ៍ នៅជិតដែនដីចោលស្ងាត់ ហើយបានដាក់វាចុះទៅក្នុង សមុទ្រខាងលិច នៅជិតចន្លោះតូច ដែលនាំទៅកាន់ដែនដីទិសខាង ជើង។
- ៦ ហើយមើលចុះ មានសាសន៍នីហ្វេជាច្រើន ដែលបានចូលទៅ ក្នុងនោះ ហើយបានបើកទៅដោយមានស្បៀងជាច្រើន ហើយមាន ពួកស្រ្តី និងកូនក្មេងជាច្រើនផង ហើយពួកគេបានធ្វើដំណើរឆ្ពោះ ទៅឯទិសខាងជើង។ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំពីរទៅ។
- ៧ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំបី បុរសនេះបានសង់សំពៅឯ ទៀតទាំងឡាយ ហើយសំពៅទីមួយបានត្រឡប់មកវិញផង ហើយ មនុស្សជាច្រើនទៀតបានចូលទៅក្នុងនោះ ហើយពួកគេក៏បានយក ស្បៀងជាច្រើនផង ហើយបើកចេញទៅជាថ្មី ទៅកាន់ដែនដីទិស ខាងជើង។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពុំដែលពួងណាមួយពីពួកនោះ ទៀតឡើយ។ ហើយយើងបានសន្និដ្ឋានថា ពួកគេត្រូវលិចលង់នៅ ក្នុងជម្រៅនៃសមុទ្រ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សំពៅ មួយផ្សេងទៀតក៏បានបើកចេញទៅដែរ ហើយវាទៅទិណា នោះ យើងមិនដឹងទេ។

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblön took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនេះ មានមនុស្សជាច្រើនដែលបានចេញទៅដែនដីនៅទិសខាងជើង។ ម៉្លោះហើយក៏ចប់ឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំបីទៅ។
- ១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នោះស៊ុបឡុនក៏បានស្លាប់ទៅដែរ ហើយកូរីអានតុនបានចេញទៅដែនដីនៅទិសខាងជើងតាមសំពៅមួយ ដើម្បីយកស្បៀងទៅឲ្យប្រជាជនដែលបានទៅដែនដីនោះ។
- ១១ ហេតុដូច្នោះហើយ វាគ្នាយទៅជាការចាំបាច់ដល់ស៊ុបឡុនថា ត្រូវប្រគល់វត្ថុពិសិដ្ឋទាំងនោះនៅមុនពេលលោកស្លាប់ទៅឲ្យកូនប្រុសរបស់ហេលេមិន ដែលហៅថា ហេលេមិន ដោយបានហៅតាមឈ្មោះឪពុកលោក។
- ១២ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ចម្លាក់ទាំងអស់នោះ ដែលនៅក្នុងការរំចំរក្សារបស់ហេលេមិន ត្រូវបានចម្លង ហើយផ្សព្វផ្សាយទៅក្នុងចំណោមពួកកូនចៅមនុស្សទូទៅអស់ទាំងដែនដី លើកលែងតែផ្នែកទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានបញ្ជាដោយអាណម៉ាថា មិនត្រូវផ្សាយ។
- ១៣ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែវត្ថុទាំងនេះត្រូវបានរក្សាទុកជាពិសិដ្ឋ ហើយបន្តពិគំណាមួយទៅតំណាមួយ ហេតុដូច្នោះហើយ នៅក្នុងឆ្នាំនេះ វាត្រូវបានប្រគល់ទៅឲ្យហេលេមិន មុនពេលស៊ុបឡុនស្លាប់ទៅ។
- ១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនេះ ក៏មានពួកអ្នកបែកចេញខ្លះ បានចូលទៅខាងពួកសាសន៍លេមិនផង ហើយពួកវាត្រូវបានចាក់រុកជាថ្មីឲ្យខឹងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វេ។
- ១៥ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំដែលនេះដែរ ពួកគេបានយកកងទ័ពដ៏ច្រើនចុះមកប្រឆាំងនឹងប្រជាជនមរុរីណាហា ឬប្រឆាំងនឹងកងទ័ពរបស់មរុរីណាហានៅក្នុងសង្គ្រាមនោះ ពួកគេត្រូវបានវាយ ហើយត្រូវបានរុញច្រានចោលក្រោយវិញទៅដល់ដែនដីទាំងឡាយរបស់ពួកគេផ្ទាល់ ដោយរងនូវការខូចខាតដ៏ធំ។
- ១៦ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ។
- ១៧ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់នូវការរៀបរាប់របស់អាណម៉ា និងហេលេមិន ជាកូនប្រុសរបស់លោក និងស៊ុបឡុនផង ដែលជាកូនប្រុសរបស់លោក។ :Ox-

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblon died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.

Therefore it became expedient for Shiblon to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.

Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.

Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblon.

And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.

And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.

And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblon, who was his son.

គម្ពីរហេលេមិន

The Book of Helaman

ដំណើររឿងមួយអំពីពួកសាសន៍នីហ្វៃ។ សង្គ្រាមទាំងឡាយ និង ការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយរបស់គេ និងការបែកបាក់គ្នាទាំងឡាយ របស់គេ។ ហើយព្រមទាំងសេចក្តីព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់ពួក ព្យាការីបរិសុទ្ធជាច្រើនផង មុនការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ស្របតាម បញ្ជីរបស់ហេលេមិន ដែលជាកូនរបស់ហេលេមិន និងស្របតាម បញ្ជីនៃពួកកូនប្រុសរបស់លោកផង គឺរហូតមកដល់ការយាងមកនៃ ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយពួកសាសន៍លេមិនជាច្រើនផងបានប្រែចិត្តជឿ។ ដំណើររឿងមួយអំពីការប្រែចិត្តរបស់ពួកគេ។ ដំណើររឿងមួយអំពី សេចក្តីសុចរិត នៃពួកសាសន៍លេមិន និងសេចក្តីទុច្ចរិត និងអំពើគួរ ខ្ពើមខ្ពើមទាំងឡាយនៃពួកសាសន៍នីហ្វៃ ស្របតាមបញ្ជីរបស់ហេ លេមិន និងពួកកូនប្រុសរបស់លោក គឺរហូតមកដល់ការយាងមក នៃព្រះគ្រីស្ទ នោះត្រូវបានហៅថា គម្ពីរហេលេមិន។ល។

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

ហេលេមិន 1

Helaman 1

- ១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំ ទិសែសិបក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ នោះ ចាប់ផ្តើមមានការពិបាកយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរមួយនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន នៃពួកសាសន៍នីហ្វៃ។
- ២ ភ្និតមើលចុះ ពេហ្វានបានស្លាប់ ហើយទៅតាមផ្លូវនៃអស់ទាំង ផែនដី ហេតុដូច្នោះហើយ ក៏ចាប់ផ្តើមមានការទាស់ទែងគ្នាដ៏ខ្លាំង មួយ អំពីនរណាត្រូវបានផ្តាច់ជំនុំជំរះនៅក្នុងចំណោមបងប្អូន ដែលជាពួកកូនប្រុសរបស់ពេហ្វាន។
- ៣ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាឈ្មោះទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ដែលបាន ដណ្តើមវេទិកាជំនុំជំរះ ជាអ្នកដែលបាននាំឲ្យប្រជាជនទាស់គ្នាផង គឺ ៖ ពេហ្វាន ពេអាននៃកែ និងពេតូមេណេ។
- ៤ ឥឡូវនេះ កូនប្រុសទាំងអស់របស់ពេហ្វាន ពុំមែនមានតែប៉ុណ្ណោះ ទេ (ព្រោះលោកមានច្រើន) ប៉ុន្តែពួកគេទាំងនេះហើយដែលបាន ប្រឆាំងគ្នាយកវេទិកាជំនុំជំរះ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានបណ្តាល ឲ្យមានការបែកបាក់ជាបីផ្នែកនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន។
- ៥ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពេហ្វានត្រូវបានតែងតាំងឡើងដោយសំឡេងប្រជាជនឲ្យធ្វើជាមេ ចៅក្រម និងជាអ្នកអភិបាលលើប្រជាជននីហ្វៃ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពេតូមេណេ កាលលោក បានឃើញថា លោកមិនអាចយកវេទិកាជំនុំជំរះបានទេ នោះលោក ក៏យល់ព្រមតាមសំឡេងរបស់ប្រជាជន។

And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.

For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

- ៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពេទានកែ និងពួកប្រជាជនដែលចង់ឲ្យលោក ធ្វើជាអ្នកអភិបាលរបស់គេនោះខឹងជាខ្លាំង ហេតុដូច្នោះហើយ លោករៀបនឹងបញ្ជាពួកប្រជាជនទាំងនោះបោះឆ្នោតឡើងទាស់នឹងបងប្អូនរបស់ខ្លួន។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលលោកហៀបតែនឹងធ្វើយ៉ាងនេះ មើលចុះ លោកត្រូវគេចាប់យកទៅ ហើយត្រូវជំនុំជំរះតាមសំឡេងរបស់ប្រជាជន ហើយត្រូវកាត់ទោសដល់ជីវិត ព្រោះលោកបានធ្វើការបោះឆ្នោត ហើយបានស្វែងរកបំផ្លាញឥស្សរភាពរបស់ប្រជាជន។
- ៩ ឥឡូវនេះ កាលពួកប្រជាជនដែលចង់លើកលោកឲ្យធ្វើជាអ្នកអភិបាលរបស់គេ បានឃើញថា លោកត្រូវកាត់ទោសដល់ជីវិត ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេខឹង ហើយមើលចុះ ពួកគេបានចាត់ឲ្យមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ គិសគូមេន ទៅឯវេទិកាជំនុំជំរះរបស់ពេហូរ៉ាន ហើយធ្វើឃាតពេហូរ៉ាន នៅពេលដែលលោកអង្គុយនៅលើវេទិកាជំនុំជំរះ។
- ១០ ហើយវាត្រូវពួកអ្នកបម្រើរបស់ពេហូរ៉ានដេញតាម ប៉ុន្តែមើលចុះ គិសគូមេនរត់លឿនហួសពេក គ្មានអ្នកណាអាចតាមទាន់ឡើយ។
- ១១ ហើយវាបានមកជួបនឹងពួកអ្នក ដែលបានចាត់ឲ្យវាទៅនោះ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាមួយ មែនហើយ ស្បថនឹងព្រះបង្កើតគេដ៏គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច ថាពួកគេពុំប្រាប់នរណាឡើយថា គិសគូមេន បានធ្វើឃាតពេហូរ៉ានបង។
- ១២ ហេតុដូច្នោះហើយ គិសគូមេនពុំមានគេស្គាល់ថា នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វឡេឡើយ ព្រោះវាបានក្លែងខ្លួន នៅពេលវាធ្វើឃាតពេហូរ៉ាន។ ហើយគិសគូមេន និងបក្សពួករបស់វា ដែលបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយគេនោះ បាននៅលាយឡំក្នុងចំណោមប្រជាជន នៅក្នុងរបៀបដែលមិនអាចមានអ្នកណាឃើញពួកគេទាំងអស់បានឡើយ ប៉ុន្តែពួកអ្នកណាដែលត្រូវបានរកឃើញ គឺត្រូវកាត់ទោសដល់ជីវិត។
- ១៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពេតូមេណេត្រូវបានតែងតាំងឡើងតាមសំឡេងរបស់ប្រជាជនឲ្យធ្វើជាមេចៅក្រម និងជាអ្នកអភិបាលទៅលើប្រជាជន ដើម្បីគ្រប់គ្រងជំនួសបងប្រុសរបស់លោក គឺពេហូរ៉ាន ហើយគឺស្របតាមសិទ្ធិរបស់លោក។ ហើយការណ៍អស់ទាំងនេះ ត្រូវបានធ្វើនៅឆ្នាំទីសែសិបក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ហើយវាក៏ចប់ទៅ។

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅឆ្នាំទីសែសិបមួយក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នោះពួកសាសន៍លេមីនបានប្រមូលទ័ព មួយកងដ៏មានគ្នាច្រើនឥតគណនា ហើយបានប្រដាប់ដោយដាវ ទាំងឡាយ និងសាបទាំងឡាយ និងធ្នូទាំងឡាយ និងព្រួញទាំង ឡាយ និងម្នកដៃកាំបិតទាំងឡាយ និងប្រដាប់បាំងដើមទ្រូងទាំងឡាយ និងអស់ទាំងខែលគ្រប់ប្រភេទ។

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breastplates, and with all manner of shields of every kind.

១៥ ហើយពួកគេបានចុះមកទៀត ដើម្បីគេអាចបោះជំរុំច្បាំងនឹងពួក សាសន៍នីហ្វេ។ ហើយពួកគេត្រូវបានដឹកនាំដោយបុរសម្នាក់ដែល មានឈ្មោះថា កូរីអានទុមើរ ហើយវាជាពូជពង្សនៃសាវ៉ាហិមឡា ហើយវាជាអ្នកដែលបែកចេញពីពួកសាសន៍នីហ្វេ ហើយវាជាបុរស ម្នាក់ដែលមានមាឌធំ ហើយខ្លាំងពូកែ។

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ ស្តេចនៃពួកសាសន៍លេមីន ដែលមាននាមថា ទូទាឡុត ដែលត្រូវជាបុត្ររបស់អាម៉ូរ៉ុន ដោយបានគិតស្មានថា កូរី អានទុមើរ ជាបុរសដ៏ខ្លាំងពូកែម្នាក់ អាចប្រឆាំងតទល់នឹងពួក សាសន៍នីហ្វេបាន ដោយមកពីកម្លាំងរបស់វា និងប្រាជ្ញាដ៏ជ្រៅជ្រះ របស់វាផង ដរាបដល់បានសន្និដ្ឋានថា ដោយបានបញ្ជូនវាទៅ នោះ ទ្រង់នឹងយកជ័យជម្នះលើពួកសាសន៍នីហ្វេបាន —

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

១៧ ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់បានចាត់រុក្ខឲ្យពួកគេមានកំហឹង ហើយ ទ្រង់បានប្រមូលពលទ័ពរបស់ទ្រង់មក ហើយទ្រង់បានតែងតាំង កូរី អានទុមើរ ឲ្យធ្វើជាមេដឹកនាំរបស់ពួកគេ ហើយបានបញ្ជាឲ្យពួកគេ លើកទ័ពចុះទៅដល់ដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ដើម្បីទៅច្បាំងនឹងពួក សាសន៍នីហ្វេ។

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយមកពីការទាស់ទែង គ្នាដ៏ច្រើន និងការពិបាកដ៏ខ្លាំងនៅក្នុងរដ្ឋាភិបាល ទើបពួកគេពុំបាន ទុកទាហានយាមឲ្យគ្រប់គ្រាន់នៅដែនដីសាវ៉ាហិមឡាទេ ព្រោះពួក គេសន្និដ្ឋានថា ពួកលេមីនពុំហ៊ានចូលមកដល់កណ្តាលដែនដីរបស់ គេ ដើម្បីមកវាយប្រហារទីក្រុងសាវ៉ាហិមឡាដ៏ធំនោះឡើយ។

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

១៩ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមើរបានដឹកនាំមុខ ពលទ័ពដ៏ច្រើនរបស់វាមក ហើយបានវាយប្រហារមកលើ បណ្តាជននៅទីក្រុងនោះ ហើយដំណើរទ័ពរបស់គេ មានល្បឿន យ៉ាងលឿនហួសប្រមាណ ដែលធ្វើឲ្យពួកសាសន៍នីហ្វេគ្មានពេល គ្រប់គ្រាន់នឹងប្រមូលពលទ័ពរបស់គេបានសោះ។

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

២០ ហេតុដូច្នេះហើយ កូរីអានទុមើរ បានកាប់សម្លាប់អ្នកយាមនៅ ត្រង់ទ្វារចូលទីក្រុង ហើយបានលើកទ័ពរបស់វាទាំងមូលចូលច្បាំង ទៅក្នុងទីក្រុង ហើយពួកគេបានសម្លាប់អស់ទាំងជនណាដែល ប្រឆាំងនឹងពួកគេ រហូតដល់ពួកគេយកបានទីក្រុងទាំងមូល។

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពេតូមេណា ដែលជាមេ
ចៅក្រមបានរត់គេចខ្លួនចេញពីកូរីអានទុមើរទៅដល់កំផែងទីក្រុង។
ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមើរបានវាយលោក
ផ្លុបនឹងកំផែងក្រុង ដរាបដល់លោកស្លាប់។ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់នូវ
ជីវិតរបស់ពេតូមេណាទៅ។

And it came to pass that Pacumeni, who was the
chief judge, did flee before Coriantumr, even to the
walls of the city. And it came to pass that Coriantumr
did smite him against the wall, insomuch that he
died. And thus ended the days of Pacumeni.

២២ ហើយឥឡូវនេះ កាលកូរីអានទុមើរបានឃើញថា វាយកបានទី
ក្រុងសារ៉ាហ្គីមឡា ហើយបានឃើញថា ពួកសាសន៍នីហ្វូបាន
រត់គេចខ្លួនចេញពីពួកគេ ហើយត្រូវស្លាប់ និងត្រូវចាប់ និងត្រូវដាក់
គុក ហើយថា វាយកបានទីតាំងការពារដ៏មាំមួននៅអស់ទាំង
ដែនដីហើយ នោះវាបានឡើងចិត្តក្លាហាន ដរាបដល់វាចង់ទៅវាយ
យកអស់ទាំងដែនដី។

And now when Coriantumr saw that he was in
possession of the city of Zarahemla, and saw that the
Nephites had fled before them, and were slain, and
were taken, and were cast into prison, and that he
had obtained the possession of the strongest hold in
all the land, his heart took courage insomuch that he
was about to go forth against all the land.

២៣ ហើយឥឡូវនេះ វាពុំនៅក្នុងដែនដីសារ៉ាហ្គីមឡាទេ តែវាបានធ្វើ
ដំណើរទៅជាមួយនឹងកងទ័ពដ៏ធំមួយ គឺឆ្ពោះទៅឯទីក្រុងបរិបូរណ៍
ព្រោះនេះគឺជាការសម្រេចចិត្តរបស់វាថា នឹងធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅមុខ
ហើយផ្តាច់ផ្លូវរបស់វាដោយដាវ ដើម្បីវាអាចដកផ្នែកខាងជើងទាំង
ឡាយនៃដែនដី។

And now he did not tarry in the land of
Zarahemla, but he did march forth with a large
army, even towards the city of Bountiful; for it was
his determination to go forth and cut his way
through with the sword, that he might obtain the
north parts of the land.

២៤ ហើយដោយបានសន្និដ្ឋានថា កម្លាំងដ៏ខ្លាំងបំផុតរបស់គេគឺនៅ
កណ្តាលដែនដី ទើបវាបានធ្វើដំណើរទៅ ដោយពុំទុកពេលឲ្យពួក
គេប្រមូលគ្នាបានឡើយ លើកលែងតែជាក្រុមតូច ហើយដោយ
របៀបនេះ ពួកគេវាយប្រហារទៅលើពួកគេ ហើយកាប់សម្លាប់ពួក
គេឲ្យដួលចុះទៅលើដី។

And, supposing that their greatest strength was in
the center of the land, therefore he did march forth,
giving them no time to assemble themselves together
save it were in small bodies; and in this manner they
did fall upon them and cut them down to the earth.

២៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដំណើររបស់កូរីអានទុមើរនេះ កាត់ទៅកណ្តាល
ដែនដី បានផ្តល់ឲ្យមរ៉ូណាហាមានប្រៀបដ៏ធំលើពួកគេ ទោះបីជា
ពួកសាសន៍នីហ្វូមួយចំនួនធំត្រូវស្លាប់ក៏ដោយ។

But behold, this march of Coriantumr through the
center of the land gave Moronihah great advantage
over them, notwithstanding the greatness of the
number of the Nephites who were slain.

២៦ គ្រឿងមើលចុះ មរ៉ូណាហាបានសន្និដ្ឋានថា ពួកលេមីនពុំហ៊ានចូល
មកកណ្តាលដែនដីឡើយ ប៉ុន្តែពួកវានឹងវាយប្រហារទីក្រុងទាំង
ឡាយដែលនៅជុំវិញតាមព្រំប្រទល់ ដូចជាពួកគេធ្លាប់បានធ្វើមកពី
មុន ហេតុដូច្នោះហើយ មរ៉ូណាហាបានបញ្ជាឲ្យពលទ័ពដ៏ខ្លាំងពូកែ
ឲ្យរក្សាផ្នែកទាំងឡាយ ដែលនៅជុំវិញជិតព្រំប្រទល់។

For behold, Moronihah had supposed that the
Lamanites durst not come into the center of the land,
but that they would attack the cities round about in
the borders as they had hitherto done; therefore
Moronihah had caused that their strong armies
should maintain those parts round about by the bor-
ders.

២៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកលេមីនពុំតក់ស្លុតតាមបំណងរបស់លោកនោះ
ទេ ប៉ុន្តែពួកគេបានចូលមកកណ្តាលដែនដី ហើយបានវាយយក
រដ្ឋធានី គឺទីក្រុងសារ៉ាហ្គីមឡា ហើយកំពុងតែធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់
តាមផ្នែកទាំងឡាយដ៏សំខាន់ៗបំផុតនៃដែនដី សម្លាប់មនុស្សដោយ
ការកាប់សម្លាប់មួយដ៏ធំ ទាំងប្រុស ទាំងស្រី និងកូនក្មេង យកបានទី
ក្រុងជាច្រើន និងទីតាំងការពារជាច្រើនផង។

But behold, the Lamanites were not frightened ac-
cording to his desire, but they had come into the cen-
ter of the land, and had taken the capital city which
was the city of Zarahemla, and were marching
through the most capital parts of the land, slaying
the people with a great slaughter, both men, women,
and children, taking possession of many cities and of
many strongholds.

២៨ ប៉ុន្តែកាលមរ៉ូណេហាបានដឹងការនេះ លោកបានបញ្ជាឲ្យលីហៃ យកទ័ពមួយកង វាយស្នាក់មុខពួកគេភ្លាម មុនពេលពួកគេទៅដល់ ដែនដីបរិបូរណ៍។

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

២៩ ម៉្លោះហើយ ទើបលោកធ្វើយ៉ាងនោះ ហើយលោកបានស្នាក់មុខ ពួកគេ មុនពេលពួកគេទៅដល់ដែនដីបរិបូរណ៍ ហើយច្បាំងនឹងពួក គេ ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេដកថយឆ្ពោះទៅកាន់ដែនដីសារ៉ាហ្សាមេម្លា វិញ។

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណេហាបានស្នាក់ផ្លូវ ដកថយរបស់ពួកគេ ហើយបានច្បាំងនឹងពួកគេ ដរាបដល់ក្លាយទៅ ជាការប្រយុទ្ធមួយដ៏ជោកជាំដោយឈាម មែនហើយ មនុស្សជា ច្រើនត្រូវស្លាប់ ហើយនៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលត្រូវស្លាប់ទាំង ប៉ុន្មាន នោះគេបានឃើញកូរីអានទុមើរផង។

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, insomuch that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

៣១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកលេមីនពុំអាចដកថយទៅខាងណា បានទេ ទៅខាងជើងក៏ពុំបាន ទៅខាងត្បូងក៏ពុំបាន ទៅខាងកើតក៏ ពុំបាន ទៅខាងលិចក៏ពុំបាន ព្រោះពួកគេត្រូវព័ទ្ធគ្រប់ទិសដោយពួក នីហ្សៃ។

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

៣២ ម៉្លោះហើយ កូរីអានទុមើរបាននាំពួកលេមីនសម្រុកចូលកណ្តាល ពួកនីហ្សៃ ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេធ្លាក់ទៅក្រោមអំណាចរបស់ពួកនី ហ្សៃ ហើយរូបវាផ្ទាល់ត្រូវស្លាប់ ហើយពួកលេមីនបានប្រគល់ខ្លួនទៅ ក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួកនីហ្សៃ។

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណេហាយកបានទីក្រុង សារ៉ាហ្សាមេម្លាវិញ ហើយបានបញ្ជាឲ្យពួកលេមីន ដែលត្រូវចាប់ ជាលេយ្លីយនោះ ត្រូវចាកចេញពីដែនដីដោយសេចក្តីសុខសាន្ត។

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

៣៤ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសែសិបមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅ។

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

ហេលេមីន 2

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីសិបពីរក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ក្រោយពីមរ៉ូណេហាបានកសាងសន្តិភាព ឡើងវិញរវាងពួកសាសន៍នីហ្វេ និងពួកសាសន៍លេមីន មើលចុះ គ្មាននរណាម្នាក់បំពេញវេទិកាជំនុំជំរះទេ ហេតុដូច្នេះហើយ ក៏ចាប់ ផ្ដើមមានការទាស់ទែងគ្នាមួយទៀតនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនថា តើនរណាត្រូវបំពេញវេទិកាជំនុំជំរះ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ហេលេមីនដែលត្រូវជាកូន របស់ហេលេមីន ត្រូវបានតែងតាំងឡើងឲ្យបំពេញវេទិកាជំនុំជំរះ ដោយសំឡេងរបស់ប្រជាជន។
- ៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ គិសគូមេន ជាអ្នកដែលធ្វើឃាតពេហូរ៉ាន បាន ដេកចាំបំផ្លាញហេលេមីនដែរ ហើយវាត្រូវបានគាំទ្រដោយបក្សពួក របស់វា ដែលបានចុះសេចក្ដីសញ្ញាមួយថា ពុំឲ្យនរណាម្នាក់ដឹងនូវ អំពើទុច្ចរិតរបស់វាឡើយ។
- ៤ ព្រោះមានតែការឱ្យអានតួនម្នាក់ ដែលជាមនុស្សប្រសប់ខាង ពាក្យសម្ដី និងខាងកលល្បិចផង ដើម្បីប្រព្រឹត្តកិច្ចការសម្ងាត់នៃការ ឃាតកម្ម និងការប្លន់ ហេតុដូច្នេះហើយ វាបានក្លាយទៅជាមេដឹកនាំ បក្សពួករបស់គិសគូមេន។
- ៥ ហេតុដូច្នេះហើយ វាបានបញ្ជូនពួកគេ និងគិសគូមេនផងថា បើ សិនជាពួកគេដាក់វានៅក្នុងវេទិកាជំនុំជំរះ នោះវានឹងអនុញ្ញាតដល់ ពួកអ្នកដែលនៅក្នុងបក្សពួកវាថា ពួកគេនឹងត្រូវបានដាក់ឲ្យមាន អានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ហេតុដូច្នេះ ហើយ គិសគូមេនបានស្វែងរកបំផ្លាញហេលេមីនចោល។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលវាដើរឆ្ពោះ ទៅវេទិកាជំនុំជំរះ ដើម្បីបំផ្លាញហេលេមីន មើលចុះ អ្នកបម្រើម្នាក់ របស់ហេលេមីន ដោយចេញទៅក្រៅនៅពេលយប់ ហើយដោយ បានក្លែងខ្លួន ក៏បានដឹងអំពីផែនការទាំងនោះ ដែលបានគ្រោងទុក ដោយបក្សពួកនេះ ដើម្បីបំផ្លាញហេលេមីន។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានជួបនឹងគិសគូមេន ហើយគាត់បានធ្វើសញ្ញាមួយឲ្យវា ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបគិសគូ មេនឲ្យគាត់ដឹងនូវគោលដៅនៃបំណងរបស់វា ចង់ឲ្យគាត់នាំទៅឯ វេទិកាជំនុំជំរះ ដើម្បីវាអាចធ្វើឃាតហេលេមីនបង។

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

៨ ហើយកាលអ្នកបម្រើរបស់ហេលេមិន បានដឹងចិត្តទាំងអស់ របស់គិសគូមេន ហើយដឹងថា បំណងរបស់វា គឺធ្វើឃាត ហើយដឹង ដែរថា បំណងរបស់ពួកជនទាំងអស់ដែលនៅក្នុងបក្សពួករបស់វា គឺដើម្បីធ្វើឃាត និងដើម្បីប្លន់ និងដើម្បីបានអំណាច (ហើយនេះ គឺជាផែនការសម្ងាត់របស់ពួកគេ និងការរួមគំនិតរបស់ពួកគេ) នោះ អ្នកបម្រើរបស់ហេលេមិនបាននិយាយទៅកាន់គិសគូមេនថា ៖ ចូរ យើងទៅឯវេទិកាជំនុំជំរះ។

៩ ឥឡូវនេះ ការនេះធ្វើឲ្យគិសគូមេនពេញចិត្តជាខ្លាំង ព្រោះវាបាន គិតស្មានថា វានឹងសម្រេចផែនការរបស់វាហើយ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នក បម្រើរបស់ហេលេមិន នៅពេលពួកគេកំពុងតែដើរឆ្ពោះទៅឯវេទិកា ជំនុំជំរះ បានចាក់គិសគូមេនត្រង់បេះដូង ធ្វើឲ្យវាដួលស្លាប់ដោយ គ្មានបានស្រែកចម្លើយ។ ហើយគាត់បានរត់ទៅជម្រាបហេលេ មិននូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដែលគាត់បានឃើញ និងបានឮ និង បានធ្វើ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ហេលេមិនបានចាត់ឲ្យទៅ ចាប់បក្សពួកចោរឃាត និងពួកឃាតករសម្ងាត់នេះ ដើម្បីអាច ប្រហារជីវិតពួកវាចោលតាមច្បាប់។

១១ ប៉ុន្តែមើលចុះ កាលកាឌីអានតុនបានដឹងថា គិសគូមេនមិនបាន ត្រឡប់មកវិញទេ នោះវាខ្លាចក្រែងវាត្រូវគេបំផ្លាញបង់ ហេតុដូច្នោះ ហើយ វាបានបញ្ជាឲ្យបក្សពួកវាមកតាមវា។ ហើយពួកវាបានរត់ ចេញទៅក្រៅដែនដីតាមផ្លូវសម្ងាត់មួយ ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ម៉្លោះហើយ ពេលហេលេមិនបានចាត់ឲ្យទៅចាប់ពួកវា ក៏មិនអាចរក ពួកវាឃើញឡើយ។

១២ ហើយកាឌីអានតុននេះនឹងត្រូវបាននិយាយដល់ទៀតនៅពេល ក្រោយ។ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសែសិបពីរក្នុងរជ្ជកាលនៃពួក ចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ។

១៣ ហើយមើលចុះ នៅទីបញ្ចប់នៃគម្ពីរនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញថា កាឌីអានតុននេះ គឺជាមូលហេតុនៃការរលំ មែនហើយ សឹងតែការ បំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុងនៃប្រជាជននីហ្វេ។

១៤ មើលចុះ ពុំមែនខ្ញុំនិយាយថា ទីបញ្ចប់នៃគម្ពីរហេលេមិនទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំ ចង់និយាយអំពីទីបញ្ចប់នៃគម្ពីរនីហ្វេវិញ ដែលខ្ញុំបានយកពីនោះនូវ ដំណើររឿងទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានសរសេរមកនេះ។

And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

ហេលេមីន 3

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីសែសិបបី ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម គ្មានការទាស់ទែងគ្នានៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វេទេ លើកលែងតែការឆ្លើយតបបន្តិចបន្តួច ដែលមាននៅក្នុងសាសនាចក្រ ដែលបានធ្វើឲ្យមានការបែកបាក់គ្នាបន្តិចបន្តួច នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ការណ៍នេះត្រូវបានសម្រុះសម្រួលនៅចុងឆ្នាំទីសែសិបបី។
- ២ ហើយគ្មានការទាស់ទែងគ្នានៅក្នុងចំណោមប្រជាជន នៅក្នុងឆ្នាំទីសែសិបបួនទេ ហើយក៏គ្មានការទាស់ទែងគ្នាអ្វីច្រើននៅក្នុងឆ្នាំទីសែសិបប្រាំដែរ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីសែសិបប្រាំមួយ មែនហើយ មានការទាស់ទែងគ្នាខ្លាំង និងការបែកបាក់គ្នាជាច្រើននៅក្នុងនោះ មានមនុស្សជាច្រើនហួសប្រមាណ ដែលបានចាកចេញពីដែនដីសាហារីមឡា ហើយបានទៅកាន់ដែនដីខាងជើង ដើម្បីគ្រោងយកដែនដី។
- ៤ ហើយពួកគេបានធ្វើដំណើរទៅយ៉ាងឆ្ងាយ ដរាបដល់ពួកគេទៅដល់ផ្ទៃទឹកធំៗ និងទន្លេជាច្រើន។
- ៥ មែនហើយ ហើយពួកគេបានរាលដាលទៅមុខ ទៅក្នុងគ្រប់ផ្នែកនៃដែនដី ចូលទៅក្នុងទឹកនៃឆ្នេរណាដែលពុំត្រូវបានរក្សា និងពុំត្រូវរក្សាអស់ដើមឈើ ព្រោះបណ្តាជនជាច្រើន ដែលធ្លាប់បានមកនៅដែនដីនេះពីមុន។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ គ្មានផ្នែកណានៃដែនដីនោះត្រូវបានមនុស្សនៅឡើយ លើកលែងតែព្រៃឈើប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែដោយមកពីការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំ នៃប្រជាជនដែលធ្លាប់បានមកនៅលើដីនេះពីមុន វាត្រូវបានហៅថា ទីចោលស្ងាត់។
- ៧ ហើយនៅទីនោះ មានព្រៃឈើតែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះនៅលើផ្ទៃដីទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែប្រជាជនដែលមកនៅទីនេះ បានក្លាយទៅជាអ្នកប្រសប់ជាខ្លាំងដែរ ក្នុងការប្រើស៊ីម៉ង់ត៍ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានសង់ផ្ទះទាំងឡាយពីស៊ីម៉ង់ត៍ ដែលគេបានរស់នៅក្នុងនោះ។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានកើនចំនួន ហើយបានរាលដាលឡើង និងបានពង្រីកពីដីនៅខាងត្បូងទៅដែនដីខាងជើង ហើយភាគទីធំឡើង ដរាបដល់ពួកគេបានចាប់ផ្តើមនៅពេញផ្ទៃដីទាំងមូល ចាប់ពីសមុទ្រខាងត្បូងទៅដល់សមុទ្រខាងជើង ចាប់ពីសមុទ្រខាងលិចទៅដល់សមុទ្រខាងកើត។

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

៩ ហើយប្រជាជនដែលនៅលើដែនដីផ្នែកខាងជើង បានរស់នៅ ក្នុងរោងត្រសាលទាំងឡាយ និងនៅក្នុងផ្ទះទាំងឡាយដែលធ្វើពី ស៊ីម៉ង់ត៍ ហើយពួកគេទុកឲ្យឈើណាក៏ដោយ ឲ្យតែដុះនៅលើផ្ទៃដី ទុកឲ្យវាដុះធំឡើង ដើម្បីដល់ពេលណាមួយ នោះពួកគេអាចមាន ឈើ ដើម្បីសង់ផ្ទះរបស់គេ មែនហើយ ទីក្រុងទាំងឡាយរបស់គេ និងព្រះវិហារបរិសុទ្ធទាំងឡាយ និងសាលាប្រជុំទាំងឡាយ និងទី បរិសុទ្ធទាំងឡាយ និងអស់ទាំងអគារគ្រប់បែបរបស់គេ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយមកពីឈើកម្ររក បាននៅលើដែនដីខាងជើង នោះពួកគេបានបញ្ជូនឈើជាច្រើនទៅ តាមផ្លូវទឹក។

១១ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានបណ្តាលឲ្យប្រជាជននៅលើដីខាងជើង អាចសង់ទីក្រុងជាច្រើន ដែលធ្វើពីឈើ និងស៊ីម៉ង់ត៍។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានប្រជាជនអាំម៉ូនជា ច្រើន ដែលជាសាសន៍លេមីនពីកំណើត បានចូលទៅក្នុងដែនដីនេះ ដែរ។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ មានបញ្ជីជាច្រើន ដែលត្រូវបានកត់ទុកនូវ ដំណើរការអំពីប្រជាជននេះ ដោយប្រជាជននេះជាច្រើន ជា ពិសេស ហើយច្រើនស្តីអំពីពួកគេ។

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ មួយភាគរយនៃដំណើរការរបស់ប្រជាជននេះ មែន ហើយ គឺដំណើររឿងរបស់ពួកសាសន៍លេមីន និងពួកសាសន៍នី ហ្វែ និងសង្គ្រាមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ និងការទាស់ទែងគ្នា និង ការបែកបាក់ និងការផ្សាយរបស់គេ និងការព្យាករណ៍របស់គេ និង ការប្រើនាវារបស់គេ និងការសង់នាវារបស់គេ និងការសង់ព្រះ វិហារបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេ និងការសង់សាលាប្រជុំ និងទី បរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេ និងសេចក្តីសុចរិតរបស់គេ និងសេចក្តី ទុច្ចរិតរបស់គេ និងអំពើឃាតកម្មរបស់គេ និងការលួចរបស់គេ និង ការប្លន់របស់គេ និងការគួរខ្លឹមឆ្លើម និងការសហាយស្មន់គ្រប់បែប យ៉ាង ពុំអាចដាក់ក្នុងការសរសេរនេះបានអស់ឡើយ។

១៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ មានសៀវភៅជាច្រើន និងបញ្ជីជាច្រើនគ្រប់បែប យ៉ាង ហើយវត្ថុទាំងនេះ ត្រូវបានកត់ទុកដោយពួកសាសន៍នីហ្វែ ប៉ុណ្ណោះ។

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their build- ings.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophe- cies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robberings, and their plundering, and all manner of abomina- tions and whoredoms, cannot be contained in this work.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

១៦ ហើយវត្តមាននោះ ត្រូវបានបន្តពីតំណាមួយទៅតំណាមួយទៀត ដោយពួកសាសន៍នីហ្វៃ គឺរហូតដល់ពេលពួកគេធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើ រំលង ហើយត្រូវបានធ្វើហាត់ចោល ប្លន់ និងដេញចាប់ និង រុញច្រាន និងប្រហារ និងខ្នាត់ព្រាត់លើផ្ទៃផែនដី និងលាយឡំទៅ ជាមួយនឹងពួកសាសន៍លេមីន រហូតដល់ពួកគេឈប់បានហៅថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃទៀត ដោយបានក្លាយទៅជាទុច្ចរិត ហើយព្រៃផ្សៃ និងកាចសាហាវ មែនហើយ គឺក្លាយទៅជាពួកសាសន៍លេមីន ផង។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រឡប់មកដំណើររឿងរបស់ខ្ញុំវិញ ហេតុ ដូច្នោះហើយ អ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយមក បានកើតឡើង បន្ទាប់ពីមាន ការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយដ៏ធំ និងការរំជើបរំជួល និងសង្គ្រាម និង ការបែកបាក់នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃ។

១៨ ឆ្នាំទីសែសិបប្រាំមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមក៏ចប់ទៅ

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅតែមានការទាស់ទែងគ្នា ដ៏ធំនៅក្នុងផែនដី មែនហើយ គឺរហូតដល់ឆ្នាំទីសែសិបប្រាំពីរ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីសែសិបប្រាំបីផង។

២០ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែហេលេមីនបានបំពេញវេទិកា ជំនុំជំរះ ដោយយុត្តិធម៌ និងសមភាពដែរ មែនហើយ លោកបាន ប្រតិបត្តិតាមក្រឹត្យក្រម និងសេចក្តីយុត្តិធម៌ និងព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះ ហើយលោកបានធ្វើនូវអ្វីៗដែលត្រឹមត្រូវនៅចំពោះ ព្រះនេត្រនៃព្រះរហូត ហើយលោកបានដើរតាមផ្លូវទាំងឡាយរបស់ ឪពុកលោក ដល់ដល់លោកបានចម្រើនឡើងនៅលើផែនដី។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកមានកូនប្រុសពីរ នាក់។ លោកបានឲ្យឈ្មោះកូនច្បងថា នីហ្វៃ ហើយកូនពៅថា លី ហៃ។ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមធំឡើងនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សង្គ្រាម និងការទាស់ទែង គ្នាទាំងឡាយ បានចាប់ផ្តើមឈប់នៅក្នុងមួយកម្រិតតូច នៅក្នុង ចំណោមប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វៃ គឺនៅ ចុងឆ្នាំទីសែសិបប្រាំបីក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅឆ្នាំទីសែសិបប្រាំបួនក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម មានសន្តិភាពត្រង់មក ដែលបានបង្កើត ឡើងនៅលើផែនដី លើកលែងតែបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ ដែលចោរឈ្មោះ កាឌីអានតុនបានកសាងឡើងនៅតំបន់ទាំងឡាយដែលមាន បណ្តាជនច្រើននៅក្នុងផែនដី នៅពេលនោះ ឧបាយកលនេះ ពុំបាន ដឹងដល់អ្នកដែលជាមេដឹកនាំរដ្ឋាភិបាលទេ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួក គេពុំត្រូវបានបំផ្លាញឲ្យផុតពីផែនដីឡើយ។

And they have been handed down from one gener- ation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been mur- dered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

And now I return again to mine account; there- fore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

And it came to pass that there was still great con- tention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the command- ments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace es- tablished in the land, all save it were the secret com- binations which Gadianton the robber had estab- lished in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not de- stroyed out of the land.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំដែលនេះ មានការចម្រុះចម្រើនយ៉ាងខ្លាំងហួសប្រមាណនៅក្នុងសាសនាចក្រ ដរាបដល់មានមនុស្សរាប់ពាន់ បានចូលរួមក្នុងសាសនាចក្រ ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកចំពោះការប្រែចិត្ត។

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, inso-much that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto re-pentance.

២៥ ហើយការចម្រុះចម្រើននៃសាសនាចក្រ មានកម្រិតធំណាស់ ហើយព្រះពរជាច្រើន ត្រូវបានចាក់ស្រោចទៅលើប្រជាជន ដែលសូម្បីតែពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់ និងពួកគ្រូផ្ទាល់ក៏មានសេចក្តីអស្ចារ្យ ហួសប្រមាណ។

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teach-ers were themselves astonished beyond measure.

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់បានចម្រើនឡើងក្នុងបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយបង្រួបបង្រួមមកក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះនូវមនុស្សជាច្រើន មែនហើយ គឺរាប់ម៉ឺននាក់។

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

២៧ ម៉្លោះហើយ យើងអាចឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រកបដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា ដល់អស់អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ដោយចិត្តស្មោះសរ។

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

២៨ មែនហើយ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា ភ្លេងទ្វារនៃស្ថានសួគ៌បានបើកចំហដល់មនុស្សទាំងអស់ គឺដល់អស់អ្នកណាដែលនឹងជឿដល់ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

២៩ មែនហើយ យើងឃើញថា នរណាក៏ដោយដែលចង់បាន នោះអាចបានទទួលព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដែលរស់ ហើយពូកែ ដែលនឹងផ្តាច់អស់ទាំងកលល្បិច និងអន្ទាក់ និងឧបាយរបស់អារក្សឲ្យដាច់ពីគ្នា ហើយដឹកនាំអ្នកសំណប់នៃព្រះគ្រីស្ទចូលទៅក្នុងផ្លូវមួយដ៏តូច ហើយចង្អៀត ឆ្លងកាត់ជង្គកនៃសេចក្តីវេទនាដ៏អស់កល្យជានិច្ចនោះ ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីកប់ពួកទុច្ចរិត —

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that ever-lasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

៣០ ហើយដាក់ព្រលឹងរបស់គេ មែនហើយ ព្រលឹងដ៏អមតរបស់គេ នៅខាងស្តាំព្រះហស្តនៃព្រះនៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ ដើម្បីអង្គុយជាមួយនឹងអំប្រាហាំ និងអ៊ីសាក និងយ៉ាកុប និងជាមួយពួកអយ្យកោដ៏បរិសុទ្ធទាំងអស់របស់យើង ដើម្បីកុំចេញពីទីនេះទៅទៀតឡើយ។

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

៣១ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំនេះ មានការអររីករាយតរៀងមកនៅក្នុងដែនដីសារ៉ាហ្វិមឡា និងនៅតាមតំបន់ជុំវិញទាំងអស់ គឺនៅលើដែនដីទាំងអស់ ដែលយកបានដោយពួកសាសន៍នីហ្វៃ។

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានសន្តិភាព និងសេចក្តីអំណរដ៏លើសលប់ នៅក្នុងរយៈពេលដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាននៃឆ្នាំទីសែសិបប្រាំបួន មែនហើយ ហើយមានសន្តិភាព និងសេចក្តីអំណរដ៏ធំតរៀងមក នៅឆ្នាំទីហាសិបក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមដែរ។

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

៣៣ ហើយនៅឆ្នាំទីហាសិបមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ក៏មានសន្តិភាពដែរ លើកលែងតែការឆ្អឹងឆ្អែងដែលបានចាប់ផ្តើមចូលទៅក្នុងសាសនាចក្រ — ពុំមែនទៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះទេ ប៉ុន្តែទៅក្នុងចិត្តនៃប្រជាជនដែលប្រកាសខ្លួនថា នៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះប៉ុណ្ណោះ —

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

៣៤ ហើយពួកគេបានលើកខ្លួនឡើងក្នុងការឆ្អឹងឆ្អែង គឺដល់ទៅធ្វើការបៀតបៀនដល់បងប្អូនខ្លួនជាច្រើន។ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាអំពើអាក្រក់ដ៏ធំមួយ ដែលបណ្តាលឲ្យពួកប្រជាជនដែលសុភាពរាបសាត្រូវរងការបៀតបៀនដ៏ធំទាំងឡាយ ហើយត្រូវលុយកាត់សេចក្តីទុក្ខវេទនាជាច្រើន។

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

៣៥ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានតមអាហារហើយបានអធិស្ឋានជាញឹកញាប់ដែរ ហើយបានមុតមាំខ្លាំងឡើងៗនៅក្នុងភាពរាបសាបសរសេរ ហើយបានរឹងប៉ឹងឡើងៗនៅក្នុងសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ នាំឲ្យចិត្តគេបានពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអំណរ និងការលូងលោមចិត្ត មែនហើយ គឺរហូតដល់ធ្វើឲ្យចិត្តគេបរិសុទ្ធ ហើយញែកចិត្តគេចេញជាបរិសុទ្ធ រីឯការញែកចិត្តចេញបរិសុទ្ធបានមក ដោយសារពួកគេបានប្រគល់ចិត្តដល់ព្រះ។

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីហាសិបពីរបានចប់ទៅនៅក្នុងសន្តិភាពដែរ លើកលែងតែការឆ្អឹងឆ្អែងដ៏ធំហួសប្រមាណដែលបានចូលទៅក្នុងចិត្តរបស់ប្រជាជន ហើយនេះគឺមកពីសម្បត្តិទ្រព្យដ៏ច្រើនលើសលប់របស់គេ និងការចម្រុងចម្រើនរបស់គេ នៅលើដែនដី ហើយវាបានដុះដល់គេជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីហាសិបបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នោះហេលេមិនក៏ស្លាប់ទៅ ហើយនីហ្វែដែលជាកូនច្បងរបស់លោកបានចាប់ផ្តើមគ្រប់គ្រងជំនួសលោក។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានបំពេញនីតិវិធីដ៏ធំដ៏ធំដោយយុត្តិធម៌ និងសមភាព មែនហើយ លោកបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយបានដើរនៅក្នុងផ្លូវទាំងឡាយរបស់ឪពុកលោក។

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

ហេលេមីន 4

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីហាសិបបួន មានការបែកបាក់ជាច្រើន នៅក្នុងសាសនាចក្រ ហើយមានការទាស់ទែងគ្នាដែរនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដរាបដល់មានការខ្លាយឈាមជាច្រើន។
- ២ ហើយពួកដែលបះបោរ នោះត្រូវសម្លាប់ចោល ហើយត្រូវរុញច្រានឲ្យចេញពីដែនដី ហើយពួកគេបានទៅជួបនឹងស្តេចនៃពួកសាសន៍លេមីន។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានខិតខំចាក់រុកឲ្យពួកសាសន៍លេមីនមានសង្គ្រាមនឹងពួកសាសន៍នីហ្វេ ប៉ុន្តែមើលចុះពួកសាសន៍លេមីនបានភិតភ័យជាខ្លាំង ដរាបដល់ពួកគេពុំស្តាប់តាមពាក្យរបស់ពួកជន ដែលបែកបាក់ទាំងនោះទេ។
- ៤ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីហាសិបប្រាំមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម មានពួកបែកបាក់ពីពួកសាសន៍នីហ្វេបានឡើងចូលទៅខាងសាសន៍លេមីន ហើយពួកគេជាមួយនឹងពួកដែលបែកបាក់ដទៃទាំងនោះ បានទទួលជោគជ័យក្នុងការចាក់រុកពួកគេឲ្យមានកំហឹងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វេ ហើយក្នុងពេញមួយឆ្នាំនោះ ពួកគេរៀបចំធ្វើសង្គ្រាម។
- ៥ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីហាសិបប្រាំពីរ ពួកគេបានចុះមកច្បាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វេ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមធ្វើការសម្លាប់ មែនហើយដរាបដល់នៅឆ្នាំទីហាសិបប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ពួកគេបានសម្រេចនូវជោគជ័យក្នុងការវាយយកបានដែនដីសាវ៉ាហ៊ីមឡា មែនហើយ ហើយដែនដីទាំងអស់ផង រហូតទៅទល់នឹងដែនដីដែលនៅជិតដែនដីបរិបូរណ៍។
- ៦ ហើយពួកសាសន៍នីហ្វេ និងពលទ័ពរបស់មរ៉ូណាហា ត្រូវរុញច្រានទៅក្នុងដែនដីបរិបូរណ៍។
- ៧ ហើយនៅទីនោះ ពួកគេបានពង្រឹងកម្លាំងវាយតបតនឹងពួកលេមីនវិញ ចាប់ពីសមុទ្រខាងលិចទៅទល់ខាងកើត គឺអស់រយៈពេលមួយថ្ងៃនៃការធ្វើដំណើរសម្រាប់ជននីហ្វេម្នាក់ នៅតាមខ្សែដែលពួកគេបានពង្រឹង ហើយដាក់ពលទ័ពដើម្បីការពារប្រទេសផ្នែកខាងជើងរបស់គេ។
- ៨ ម៉្លោះហើយ ពួកសាសន៍នីហ្វេដែលបានបែកបាក់ទាំងនោះ ដោយមានជំនួយពីកងទ័ពលេមីនដ៏ច្រើន ក៏យកបានទឹកដីទាំងអស់របស់ពួកសាសន៍នីហ្វេ ដែលនៅផ្នែកខាងត្បូង។ ហើយការណ៍ទាំងអស់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅឆ្នាំទីហាសិបប្រាំបី និងប្រាំបួន ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម។

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីហុកសិបក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម មរ៉ូណេហាបានសម្រេចជោគជ័យជាមួយ និងពលទ័ពរបស់លោក នៅក្នុងការវាយយកបានជាច្រើននៃដែនដី មែនហើយ ពួកគេយកបានមកវិញនូវទីក្រុងជាច្រើន ដែលបានធ្លាក់ ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួកសាសន៍លេមីនីមុន។

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅឆ្នាំទីហុកសិបមួយក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ពួកគេបានសម្រេចជោគជ័យនៅក្នុងការ យកបានវិញ ដល់ទៅពាក់កណ្តាលនៃទឹកដីរបស់គេ។

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

១១ ឥឡូវនេះ ការបាត់បង់របស់ពួកសាសន៍នីហ្វេដីនេ និងការកាប់ សម្លាប់ដ៏ធំដែលមាននៅក្នុងចំណោមពួកគេច្បាស់ជាពុំបានកើត ឡើងទេ ប្រសិនបើគ្មានអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ និងអំពើគួរខ្ពើម របស់ពួកគេ ដែលមានក្នុងចំណោមពួកគេ មែនហើយ ហើយគឺនៅ ក្នុងចំណោមពួកជនទាំងនោះផង ដែលប្រកាសថាខ្លួននៅក្នុង សាសនាចក្រនៃព្រះ។

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

១២ ហើយគឺដោយសារការឆ្អឹងឆ្អែនចិត្តរបស់គេ ដោយសារ ទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើនលើសលប់របស់គេ មែនហើយ គឺដោយសារ ការជិះជាន់ដល់ពួកអ្នកក្រីក្រ ដោយទុកចំណីអាហារមិនឲ្យដល់ពួក អ្នកអត់ឃ្នាន ទុកសំលៀកបំពាក់មិនឲ្យដល់ជនអាក្រាត ហើយ ទះកំផ្លៀងបងប្អូនគេដែលសុភាពរាបសា ចំអកទ្បកឡើយដល់អ្វីៗ ដែលពិសិដ្ឋ បដិសេធវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ និងវិវរណៈ ធ្វើអំពើ ឃាតកម្ម ឬន ភូតភរ លួច ប្រព្រឹត្តអំពើកំផិត បំបះបំបោរឲ្យកើតការ ទាស់ទែងគ្នាដ៏ធំ ហើយបោះបង់ចោលដែនដីទៅកាន់ដែនដីនីហ្វេ ក្នុងចំណោមពួកសាសន៍លេមីនី។

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

១៣ ហើយដោយសារអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំរបស់គេនេះ និងការអួតអាង របស់គេនៅក្នុងកម្លាំងផ្ទាល់របស់គេ នោះពួកគេត្រូវបានទុកឲ្យប្រើ កម្លាំងរបស់គេផ្ទាល់ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេពុំបានចម្រើនឡើងទេ តែត្រូវរងទុក្ខវេទនា ហើយត្រូវវាយ ហើយត្រូវរុញច្រានដោយ ពួក សាសន៍លេមីនី រហូតដល់ពួកគេបាត់បង់ដែនដីសឹងតែទាំងអស់ របស់គេទៅ។

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ មរ៉ូណេហាបានផ្សាយពីការណ៍ជាច្រើនដល់ ប្រជាជន ដោយព្រះអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ ហើយនីហ្វេ និងលីហេ ផង គឺជាកូនរបស់ហេលេមីនី បានផ្សាយពីការណ៍ជាច្រើនដល់ ប្រជាជន មែនហើយ ហើយបានព្យាករណ៍ជាច្រើនដល់ពួកគេ អំពីអំពើ ទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ និងអំពើអ្វីៗដែលនឹងកើតមាន ដល់គេ បើសិនជាពួកគេពុំប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ ទេ។

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រែចិត្ត ហើយ ដល់ណាពួកគេបានប្រែចិត្ត នោះពួកគេបានចាប់ផ្តើមចម្រើន ឡើង។

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

១៦ ព្រោះកាលមរិណាហាបានឃើញថា ពួកគេបានប្រែចិត្ត នោះ លោកមានចិត្តក្លាហាននាំពួកគេពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ និងពីទី ក្រុងមួយទៅទីក្រុងមួយ គឺរហូតដល់ពួកគេយកបានមកវិញ ពាក់ កណ្តាលនៃទ្រព្យរបស់គេ និងពាក់កណ្តាលនៃដែនដីរបស់គេទាំង អស់។

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

១៧ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីហុកសិបមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅ។

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីហុកសិបពីរក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នោះមរិណាហាពុំអាចយកដីពីពួកសាសន៍ លេមិនបានទៀតទេ។

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

១៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានបោះបង់ចោលគម្រោងការណ៍ របស់គេ ដើម្បីយកដែនដី ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ព្រោះពួកលេ មិនមានគ្នាច្រើនណាស់ ដែលជាហេតុនាំឲ្យគ្មានលទ្ធភាពឲ្យពួក សាសន៍នីហ្វាយកឈ្នះលើពួកគេបានឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ មរិ ណាហាបានប្រើពលទ័ពរបស់លោកទាំងអស់ ក្នុងការរក្សាផ្នែកនៃ ដីទាំងឡាយ ដែលលោកយកបាន។

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយព្រោះទ័ពលេមិន មានចំនួនច្រើនពេក ទើបពួកសាសន៍នីហ្វាយមានការភិតភ័យជាខ្លាំង ខ្លាចក្រែងត្រូវចាញ់កម្លាំង ហើយត្រូវជាន់ឈឺ ហើយត្រូវសម្លាប់ ហើយត្រូវបំផ្លាញចោល។

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

២១ មែនហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមនឹកឃើញដល់ពាក្យព្យាករណ៍ ទាំងឡាយនៃអាណាម៉ា និងពាក្យសម្តីនៃហ្វូសាយផង ហើយពួក គេបានឃើញថា ពួកគេជាមនុស្សរឹងទទឹង ហើយថា ពួកគេបាន បោះបង់ចោលព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ។

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

២២ ហើយថា ពួកគេបានកែប្រែ ហើយជាន់ឈឺនៅក្រោមជើងគេនូវ ក្រឹត្យវិន័យទាំងឡាយនៃហ្វូសាយ ឬក្រឹត្យវិន័យដែលព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យយកមកប្រទានដល់មនុស្ស ហើយ ពួកគេឃើញថា ក្រឹត្យវិន័យរបស់គេ បានក្លាយទៅជាពុករលួយ ហើយថាពួកគេបានក្លាយទៅជាប្រជាជនទុច្ចរិត ដល់ដល់ថាពួកគេ ទុច្ចរិតស្មើនឹងពួកសាសន៍លេមិន។

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

២៣ ហើយដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ នោះសាសនាចក្របាន ចាប់ផ្តើមចុះអន់ថយ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមមិនជឿវិញ្ញាណនៃ ការព្យាករណ៍ និងវិញ្ញាណនៃវិរណៈ ហើយសេចក្តីជំនុំជំរះទាំង ឡាយនៃព្រះ បានសម្លឹងមើលគេចំពីមុខ។

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

២៤ ហើយពួកគេបានឃើញថា ពួកគេបានក្លាយទៅជាមនុស្ស ទន់ខ្សោយ ដូចជាបងប្អូនរបស់គេ គឺពួកសាសន៍លេមិន ហើយថា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ឈប់រក្សាគេទៀតហើយ មែនហើយ ទ្រង់បានដកថយចេញពីពួកគេ ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ពុំ គង់នៅក្នុងព្រះវិហារណាដែលឥតបរិសុទ្ធឡើយ។

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានឈប់ថែរក្សាពួកគេ ដោយព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ដ៏អស្ចារ្យ និងដ៏ឥតប្រៀបផ្ទឹមបាន ព្រោះ ពួកគេបានធ្លាក់ទៅក្នុងស្ថានភាពឥតជំនឿ និងទុច្ចរិតដ៏គួរស្ងែងខ្លាច ហើយពួកគេបានឃើញថា ពួកសាសន៍លេមីនមានចំនួនច្រើន លើសលប់ជាងពួកគេ ហើយលើកលែងតែពួកគេស្រវាតោងព្រះ អម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ បើពុំនោះសោតទេ នោះពួកគេត្រូវវិនាស ដោយចៀសមិនផុតជាមិនខានឡើយ។

២៦ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានឃើញថា កម្លាំងរបស់ទ័ពលេមីនខ្លាំង ស្មើនឹងកម្លាំងគេដែរ គឺរាប់ម្នាក់ទល់នឹងម្នាក់ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបាន ធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើរំលងដ៏ធំ មែនហើយ ពួកគេបានក្លាយទៅជា មនុស្សទន់ខ្សោយដោយព្រោះអំពើរំលងរបស់គេ អស់រយៈពេលពុំ ច្រើនឆ្នាំប៉ុន្មានទេ។

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

ហេលេមីន 5

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំដដែលនេះ មើលចុះ នីហ្វេបានប្រគល់វេទិកាជំនុំជំរះឲ្យបុរសម្នាក់ ដែលមានឈ្មោះថា សេសូរា។
- ២ ព្រោះដោយក្រឹត្យវិន័យទាំងឡាយរបស់គេ និងរដ្ឋាភិបាលរបស់គេ ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយសំឡេងរបស់ប្រជាជន ហើយពួកជនដែលរើសការអាក្រក់ មានច្រើនជាងពួកជនដែលរើសការល្អ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេទំលូមសម្រាប់ការបំផ្លិចបំផ្លាញហើយ ព្រោះក្រឹត្យវិន័យទាំងឡាយ បានក្លាយទៅជាពុករលួយ។
- ៣ មែនហើយ ហើយនេះពុំទាន់អស់ទេ ពួកគេជាប្រជាជនមួយដ៏រឹងទទឹង ដល់ដល់ពួកគេពុំអាចអភិបាលដោយក្រឹត្យវិន័យ ឬសេចក្តីយុត្តិធម៌បានឡើយ លើកលែងតែដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញប៉ុណ្ណោះ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វេបានក្លាយទៅជាទន់ខ្សោយ ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ហើយលោកបានប្រគល់វេទិកាជំនុំជំរះ ហើយស្ម័គ្រចិត្តទៅផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះនៅថ្ងៃដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានរបស់លោក ហើយប្អូនរបស់លោកគឺលីហេ ក៏ទៅផ្សាយនៅថ្ងៃដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានរបស់លោកដែរ
- ៥ ព្រោះពួកគេបាននឹកចាំដល់ពាក្យទាំងឡាយ ដែលហេលេមីន គឺជាឪពុកបានពោលទៅគេ ហើយនេះជាពាក្យដែលលោកបាននិយាយថា ៖
- ៦ មើលចុះ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកមានបំណងចង់ឲ្យកូនចាំ ដើម្បីកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយឪពុកចង់ឲ្យកូនប្រកាសដល់ប្រជាជននូវពាក្យទាំងនេះ។ មើលចុះ ឪពុកបានដាក់ឈ្មោះឲ្យកូនតាមឈ្មោះពួកឪពុកដើមរបស់យើង ដែលបានចេញមកពីដែនដីយេរូសាឡឹម ហើយឪពុកបានធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីកាលណាកូនចាំឈ្មោះរបស់កូន នោះកូនអាចនឹកចាំដល់ពួកគេ ហើយកាលណាកូននឹកចាំដល់ពួកគេ នោះកូនអាចនឹកចាំដល់កិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ ហើយកាលណាកូននឹកចាំដល់កិច្ចការទាំងឡាយរបស់ពួកគេ នោះកូនអាចដឹងនូវហេតុដែលបាននិយាយ ហើយបានសរសេរទុកមកផងថា ជាការល្អ។
- ៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកចង់ឲ្យកូនធ្វើនូវអ្វីៗ ដែលជាការល្អ ដើម្បីឲ្យត្រូវបាននិយាយអំពីកូន ហើយបានសរសេរទុក ដូចជាត្រូវបាននិយាយ ហើយបានសរសេរអំពីពួកគេដែរ។

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

៨ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ មើលចុះ ឪពុកមានការខ្លះទៀតដែលចង់ឲ្យកូនធ្វើ ឯបំណងនោះគឺថាកូនមិនត្រូវធ្វើការណាមួយនេះ ដើម្បីកូនអាចអ្នកអាងទេ ប៉ុន្តែកូនធ្វើការណាមួយនេះ ដើម្បីរៀបចំសម្រាប់ខ្លួននូវទ្រព្យសម្បត្តិមួយនៅលើស្ថានសួគ៌ មែនហើយ ដែលនៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយដែលមិនសាបសូន្យទៅឡើយ មែនហើយ ដើម្បីកូនអាចមានអំណោយទានដ៏រស់រវើកនៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលយើងមានហេតុផលជឿថា ត្រូវបានឲ្យទៅពួកអយ្យកោរបស់យើង ។

៩ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ចូរចងចាំ ចូរចងចាំ នូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលស្តេចបេនយ៉ាមីនបានមានបន្ទូលទៅកាន់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ មែនហើយ ចូរចងចាំថា គ្មានផ្លូវ ឬមធ្យោបាយផ្សេងទៀត ដែលធ្វើឲ្យមនុស្សបានសង្គ្រោះឡើយ មានតែតាមរយៈព្រះលោហិតដែលធ្វើឲ្យឆ្លងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតែប៉ុណ្ណោះ ដែលនឹងយាងមក មែនហើយ ចូរចងចាំថា ទ្រង់នឹងយាងមកប្រោសលោះមនុស្សលោក ។

១០ ហើយចូរចងចាំដែរ នូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលអាមូលេកបានពោលទៅកាន់ស៊ីអែសរ៉ុម នៅក្នុងទីក្រុងអាំម៉ូណីហា ព្រោះលោកបាននិយាយទៅគាត់ថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រាកដជានឹងយាងមកប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់ ប៉ុន្តែថាទ្រង់នឹងមិនយាងមកប្រោសលោះពួកគេក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែមកប្រោសលោះពួកគេពីអំពើបាបរបស់គេវិញ ។

១១ ហើយទ្រង់មានព្រះចេស្ដា ដែលព្រះវរបិតាបានប្រទានដល់ទ្រង់ ដើម្បីប្រោសលោះពួកគេពីអំពើបាបរបស់គេ ដោយមកពីការប្រែចិត្ត ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានចាត់ឲ្យពួកទេវតារបស់ទ្រង់ មកប្រកាសដំណឹងល្អអំពីលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃការប្រែចិត្ត ដែលនាំទៅកាន់ព្រះចេស្ដានៃព្រះដ៏ប្រោសលោះ ឲ្យបានដល់សេចក្តីសង្គ្រោះព្រលឹងរបស់គេ ។

១២ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ចូរចងចាំចុះ ចូរចងចាំចុះថា គឺនៅលើសិលានៃព្រះដ៏ប្រោសលោះនៃយើង គឺព្រះគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលកូនត្រូវសង់គ្រឹះរបស់កូន ដើម្បីកាលណាអារក្សបញ្ចេញខ្យល់ដ៏ខ្លាំងក្លារបស់វាមក មែនហើយ បញ្ចេញរបស់វានៅក្នុងខ្យល់ក្នុង មែនហើយ កាលណាព្រិល និងខ្យល់ព្យុះកំណាចទាំងអស់របស់វាបោកបក់មកលើកូន នោះវានឹងគ្មានអំណាចមកលើកូនឡើយ ដើម្បីទាញកូនចុះទៅក្នុងជង្គុកនៃសេចក្តីវេទនា និងទុក្ខលំបាកដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ពីព្រោះមកពីសិលាដែលកូនបានសង់នៅលើនោះ ដែលជាគ្រឹះដ៏ខ្ជាប់ខ្ជួនមួយជាគ្រឹះមួយបើសិនណាមនុស្សសង់នៅលើនោះ នោះពួកគេមិនអាចរលំបានឡើយ ។

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នេះគឺជាពាក្យទាំងឡាយ ដែលហេលេមិស បានបង្រៀនកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់លោក មែន ហើយ លោកបានបង្រៀនពួកគេនូវការណ៍ជាច្រើនទៀត ដែលពុំ បានសរសេរទុក ហើយការណ៍ជាច្រើនផងដែរ ដែលត្រូវបាន សរសេរទុក។

១៤ ហើយពួកគេបានចាំពាក្យសម្តីរបស់លោក ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបពួកគេបានចេញទៅ ដោយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃ ព្រះ ដើម្បីទៅបង្រៀនព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន នីហ្វេទាំងអស់ចាប់ពីទីក្រុងបរិបូរណ៍

១៥ ហើយចាប់ពីទីនោះ ឆ្ពោះទៅទីក្រុងគីឌ ហើយចាប់ពីទីក្រុងគីឌ ទៅទីក្រុងមូលេក

១៦ ហើយពីទីក្រុងមូលេកទៅទីក្រុងមូលេកទៀត រហូតដល់ពួកគេបានទៅ ក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វេទាំងអស់ ដែលនៅក្នុងដែនដីខាងត្បូង ហើយចាប់ពីទីនោះ ទៅក្នុងដែនដីសាវ៉ាហិមឡា នៅក្នុងចំណោម ពួកសាសន៍លេមិស។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានផ្សាយដោយ អំណាចដ៏ធំ ដល់ដល់ពួកគេបានធ្វើឲ្យពួកអ្នកដែលបែកបាក់ទាំង ឡាយជ្រប់មុខ ដែលបានបែកចេញទៅពីពួកសាសន៍នីហ្វេ ដល់ ដល់ពួកគេបានចេញមក ហើយបានទទួលសារភាពនូវអំពើបាប ទាំងឡាយរបស់គេ ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកចំពោះការប្រែ ចិត្ត ហើយបានត្រឡប់មកខាងពួកសាសន៍នីហ្វេវិញភ្លាម ដើម្បី ខិតខំកែប្រែនូវការខុសឆ្គងទាំងឡាយ ដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្តមក។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វេ និងលីហេបានផ្សាយ ដល់ពួកសាសន៍លេមិស ដោយអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចដ៏ខ្លាំង ព្រោះពួកគេមានអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាច ដែលបានប្រទានដល់ គេ ដើម្បីឲ្យគេអាចនិយាយ ហើយពួកគេក៏មានដែរ នូវអ្វីៗដែលពួក គេត្រូវនិយាយដែលបានប្រទានដល់គេ។

១៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបាននិយាយ ដែលធ្វើឲ្យមានសេចក្តី អស្ចារ្យដល់ពួកសាសន៍លេមិសជាខ្លាំង ក្នុងការបរិវត្តន៍ពួកគេ ដល់ ដល់មានសាសន៍លេមិសប្រាំបីពាន់នាក់ ដែលនៅក្នុងដែនដីសាវ៉ា ហិមឡា និងនៅព្រំដុំវិញនោះបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកចំពោះការ ប្រែចិត្ត ហើយត្រូវបានបរិវត្តអំពីសេចក្តីទុច្ចរិតនៃសណ្តាប់ទាំង ឡាយ នៃពួកអយ្យកោរបស់គេ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វេ និងលីហេបានបន្តពី នោះទៅកាន់ដែនដីនីហ្វេ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេត្រូវបានចាប់ដោយ កងទ័ពលេមិសមួយកង ហើយត្រូវបានដាក់កុក មែនហើយ គឺជាគុក ដដែល ដែលអាំម៉ូន និងបងប្អូនរបស់លោកត្រូវបានដាក់ក្នុងនោះ ដោយពួកអ្នកបម្រើរបស់លីមិហេ។

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

២២ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបានដាក់គុក ដោយអត់អាហារអស់ រយៈជាច្រើនថ្ងៃមក មើលចុះ ពួកវាបានចូលមកចាប់ពួកគេនៅក្នុង គុក ដើម្បីពួកវាអាចសម្លាប់ពួកគេចោល។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វែ និងលីហៃត្រូវបាន ហ៊ុមព័ទ្ធជុំវិញ ហាក់បីដូចជាភ្លើង គឺដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកវាមិនហ៊ាន យកដៃទៅពាល់ពួកគេឡើយ ព្រោះខ្លាចក្រែងភ្លើងនេះ។ ទោះជា យ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែនីហ្វែ និងលីហៃពុំត្រូវឆេះដែរ ហើយពួក គេកំពុងតែឈរនៅកណ្តាលភ្លើង ហើយពុំត្រូវឆេះសោះ។

២៤ ហើយកាលពួកគេបានឃើញថា ពួកគេត្រូវបានហ៊ុមព័ទ្ធដោយ បង្គោលភ្លើងមួយ ហើយថា វាពុំធ្វើឲ្យគេឆេះសោះ នោះពួកគេមាន ចិត្តក្លាហានឡើង។

២៥ ព្រោះពួកគេបានឃើញថា ទ័ពលេមីនពុំហ៊ានយកដៃមកពាល់ពួក គេឡើយ ហើយគេក៏មិនហ៊ានមកជិតពួកគេដែរ តែឈរហាក់ដូចជា ពួកវាត្រូវធ្វើឲ្យគុក ដោយការភ្ញាក់ផ្អើល។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វែ និងលីហៃបានឈរ ឡើង ហើយបានចាប់ផ្តើមនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ៖ ចូរកុំខ្លាចអី គ្បិតមើលចុះ នេះគឺជាព្រះទេតិ ដែលបានបង្ហាញដល់ពួកអ្នកនូវ ការណ៍ដ៏អស្ចារ្យនេះ ដែលសម្តែងឲ្យអ្នកឃើញថា អ្នកមិនអាចដាក់ ដៃ មកលើយើងបានឡើយ។

២៧ ហើយមើលចុះ កាលពួកគេបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះផែនដីរញ្ជួយខ្លាំង ហើយជញ្ជាំងគុករញ្ជួយ ហាក់បីដូចជា ជិតរលំទៅដី ប៉ុន្តែមើលចុះ វាមិនរលំចុះទេ។ ហើយមើលចុះ ពួកអ្នក ដែលនៅក្នុងគុក គឺសាសន៍លេមីន និងសាសន៍នីហ្វែ ជាពួកអ្នក ដែលបានបែកបាក់ចេញ។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកវាត្រូវបានគ្របដោយ ពពកនៃសេចក្តីងងឹតមួយ ហើយការស្វែងខ្លាចដ៏ខ្លាំងមួយបានកើត ឡើងដល់ពួកវា។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានសំឡេងមួយបន្តិចឡើង ហាក់បីដូចជានៅលើពពកនៃសេចក្តីងងឹតនោះថា ៖ ចូរអ្នករាល់គ្នា ប្រែចិត្តចុះ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ ហើយចូរកុំស្វែងរកបំផ្លាញពួក អ្នកបម្រើរបស់យើង ដែលយើងបានបញ្ជូនឲ្យមករកអ្នក ដើម្បី ប្រកាសដំណឹងល្អនោះឡើយ។

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកវាបានឮសំឡេង នេះ ហើយបានឃើញថា នោះពុំមែនជាសូរផ្តុំរលាន់ទេ ហើយក៏ពុំ មែនជាសំឡេងអីងកងដែរ ប៉ុន្តែមើលចុះ នោះគឺជាសំឡេងរហ័ង ៗនៃភាពស្រឡាត់ត្រាខ្លះ ហាក់បីដូចជាពាក្យខ្សឹប ហើយវាបានចាក់ ទំលុះទៅដល់ទាំងព្រលឹង —

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

៣១ ហើយទោះជាសំឡេងនោះមានភាពស្រទន់ក្តី មើលចុះ ផែនដី បានរញ្ជួយជាខ្លាំងហួសប្រមាណ ហើយជញ្ជាំងគុកក៏ញ័រជាថ្មីទៀត ហាក់បីដូចជាជិតរលំទៅលើដី ហើយមើលចុះ ពពកនៃសេចក្តីងងឹត ដែលបានគ្របលើពួកគេនោះ ពុំបានបែកខ្ញែកទៅទេ —

៣២ ហើយមើលចុះ សំឡេងនោះបន្តឡើងទៀតថា ៖ ចូរអ្នករាល់គ្នា ប្រែចិត្តចុះ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ ត្បិតនគរស្ថានសួគ៌នៅជិតដៃ បង្កើយ ហើយចូរកុំស្វែងរកបំផ្លាញពួកអ្នកបម្រើរបស់យើងទៀត ឡើយ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ផែនដីបានរញ្ជួយជា ថ្មី ហើយជញ្ជាំងទាំងឡាយក៏ញ័រ។

៣៣ ហើយសំឡេងនោះមានមកទៀត ជាលើកទីបី ហើយបាន និយាយមកកាន់ពួកគេនូវពាក្យទាំងឡាយដ៏អស្ចារ្យ ដែលមិនអាច និយាយដោយមនុស្ស ហើយជញ្ជាំងទាំងឡាយបានញ័រជាថ្មី ហើយផែនដីបានរញ្ជួយ ហាក់បីដូចជាចង់ប្រេះចេញពីគ្នា។

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមីនពុំអាច រត់គេចបានសោះ ដោយព្រោះពពកនៃសេចក្តីងងឹត ដែលគ្រប ដណ្តប់ពួកគេ មែនហើយ ហើយពួកគេក៏មិនអាចកម្រើកខ្លួនដោយ ព្រោះសេចក្តីខ្លាច ដែលបានកើតឡើងដល់ពួកគេ។

៣៥ ឥឡូវនេះ មានមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ដែលជាសាសន៍នី ហ្វែរីកំណើត ដែលពីមុនធ្លាប់នៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះ តែបាន បែកចេញពីពួកគេទៅ។

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានបង្វិលខ្លួន ហើយ មើលចុះ គាត់បានឃើញកាត់ពពកនៃសេចក្តីងងឹតនូវមុខរបស់នីហ្វែរី និងលីហៃ ហើយមើលចុះ មុខទាំងនេះចែងចាំងជាខ្លាំងដូចមុខ របស់ពួកទេវតា។ ហើយគាត់បានឃើញថា ពួកគេបើកភ្នែកសម្លឹង មើលទៅលើស្ថានសួគ៌ ហើយពួកគេនៅក្នុងអាកប្បកិរិយា ហាក់បី ដូចជាកំពុងសន្ទនា ឬកំពុងបន្លឺសំឡេងរបស់គេទៅកាន់តួអង្គ ណាមួយ ដែលពួកគេបានឃើញ។

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បុរសនេះបានស្រែកទៅ កាន់ហ្វែរីនិងមុខរបស់នីហ្វែរី ហើយមើលចុះ ក៏មានអំណាច ប្រទានឲ្យទៅពួកគេ ដែលធ្វើឲ្យគេបែរ ហើយមើល ហើយពួកគេ បានឃើញមុខរបស់នីហ្វែរី និងលីហៃ។

៣៨ ហើយពួកគេបាននិយាយទៅកាន់បុរសនោះថា ៖ មើលចុះ តើ ការណ៍អស់ទាំងនេះ មានន័យយ៉ាងណាដែរ ហើយតើនរណាទៅ ដែលអ្នកទាំងនេះសន្ទនាជាមួយ?

៣៩ ឥឡូវនេះ ឈ្មោះរបស់បុរសនោះគឺ អ័មីណាដាប់។ ហើយអ័មី ណាដាប់បាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ ពួកគេសន្ទនាជាមួយនឹងពួក ទេវតានៃព្រះ។

And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.

And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.

And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.

Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.

And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.

And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?

Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

៤០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមីនបាន និយាយទៅគាត់ថា ៖ តើយើងត្រូវធ្វើអ្វីដើម្បីឲ្យពពកនៃសេចក្តី ងងឹតនេះ អាចបក់ចេញកុំឲ្យគ្របលើយើង?

៤១ ហើយអ័រមីណាដាប់បាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ អ្នករាល់គ្នាត្រូវ តែប្រែចិត្ត ហើយអំពាវនាវទៅរកសំឡេងនោះ គឺរហូតដល់អ្នករាល់ គ្នាមានសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលត្រូវបានបង្រៀនដល់ អ្នកដោយអាណម៉ា និងអាមូលេក និងស៊ីអែសរ៉ុម ហើយកាលណា អ្នករាល់គ្នាធ្វើយ៉ាងនេះ នោះពពកនៃសេចក្តីងងឹតនោះនឹងបានបក់ ចេញទៅកុំឲ្យគ្របលើអ្នករាល់គ្នាទៀត។

៤២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេទាំងអស់គ្នា បាន ចាប់ផ្តើមអំពាវនាវទៅកាន់សំឡេងនៃតួអង្គដែលបានអង្រួនផែនដី នោះ មែនហើយ ពួកគេបានអំពាវនាវ រហូតដល់ពពកនៃសេចក្តី ងងឹតនោះខ្ចាត់ចេញទៅ។

៤៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេចោលភ្នែក មើលជុំវិញ ហើយបានឃើញថា ពពកនៃសេចក្តីងងឹតខ្ចាត់ទៅ ដោយពុំគ្របលើពួកគេទៀតទេ មើលចុះ ពួកគេបានឃើញថា ពួកគេ ត្រូវបានហ៊ុមព័ទ្ធជុំវិញ មែនហើយ មនុស្សគ្រប់រូបដោយបង្គោល ភ្លើងមួយ។

៤៤ ហើយនីហ្វេ និងលីហៃ នៅចំកណ្តាលពួកគេ មែនហើយ ពួកគេ ត្រូវបានហ៊ុមព័ទ្ធ មែនហើយ ពួកគេហាក់បីដូចជានៅក្នុងកណ្តាល អណ្តាតភ្លើង ប៉ុន្តែវាពុំប៉ះពាល់ដល់ពួកគេឡើយ ហើយវាក៏មិនធ្វើឲ្យ ខូចខាតអ្វីដល់ជញ្ជាំងគុកដែរ ហើយពួកគេបានពោរពេញទៅ ដោយសេចក្តីអំណរ ដែលមិនអាចនិយាយបាន ហើយពោរពេញ ទៅដោយសិរីល្អ។

៤៥ ហើយមើលចុះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះ ទ្រង់បានយាងចុះមក ពីស្ថានសួគ៌ ហើយបានចូលទៅក្នុងចិត្តពួកគេ ហើយពួកគេហាក់ បីដូចជាបានពោរពេញទៅដោយភ្លើង ហើយពួកគេអាចនិយាយ ពាក្យសម្តីដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយ។

៤៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សំឡេងនោះបានបន្លឺមក ពួកគេ មែនហើយ គឺជាសំឡេងមួយដ៏ពិរោះស្តាប់ ហាក់បីដូចជា សំឡេងខ្សឹបថា ៖

៤៧ សេចក្តីសុខសាន្ត សេចក្តីសុខសាន្ត ចូរមានដល់អ្នកចុះ ដោយ សារសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកដល់បុត្រាដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ដែលមានចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក។

៤៨ ហើយឥឡូវនេះ កាលពួកគេបានឮយ៉ាងនេះ ពួកគេបានចោល ភ្នែករកមើលថា តើសំឡេងនោះចេញពីណាមក ហើយមើលចុះ ពួក គេឃើញផ្ទៃមេឃបើកចំហ ហើយពួកគេទេវតាបានចុះមកពីលើមេឃ ហើយបានធ្វើការងារបម្រើពួកគេ។

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

៤៩ ហើយមានមនុស្សប្រហែលបីរយនាក់ដែលបានឃើញ និងបាន ពួកការណ៍ទាំងនេះ ហើយពួកគេត្រូវបានអញ្ជើញឲ្យចេញទៅ ហើយ មិនត្រូវភ្ញាក់ផ្អើលឡើយ ហើយគេក៏មិនត្រូវឆ្ងល់ដែរ។

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

៥០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចេញទៅ ហើយ បានធ្វើការងារបម្រើប្រជាជន ដោយប្រកាសទូទៅអស់ទាំងភូមិ ដែលនៅជុំវិញអំពីគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ដែលពួកគេបានឃើញ ហើយបានឮ ដរាបដល់មានសាសន៍លេចមិនច្រើន ដែលត្រូវបាន បរិវត្តអំពីរឿងទាំងនេះ ដោយមកពីភាពមហិមាដែលភ្ញាក់រាងទាំង ឡាយ ដែលពួកគេបានទទួល។

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

៥១ ហើយអស់អ្នកណាដែលត្រូវបានបរិវត្ត នោះក៏បានដាក់គ្រឿង សង្រ្គាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេចុះ និងការស្អប់ និងសណ្តាប់នៃ ពួកអយ្យការរបស់គេផង។

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

៥២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រគល់ឲ្យពួក សាសន៍នីហ្វេរីញូនូវដែនដីទាំងឡាយ ដែលគេយកបានមក។

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

ហេលេមីន 6

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឆ្នាំទីហុកសិបពីរក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមបានចប់ទៅ នោះការណ៍អស់ទាំងនេះបាន កើតឡើង ហើយពួកសាសន៍លេមីនច្រើន បានក្លាយទៅជា ប្រជាជនសុចរិត ដរាបដល់សេចក្តីសុចរិតរបស់គេ បានលើស សេចក្តីសុចរិតរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដោយសារការរឹងប៉ឹងរបស់ គេ និងការខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់គេនៅក្នុងសេចក្តីជំនឿ។
- ២ ត្បិតមើលចុះ មានសាសន៍នីហ្វៃជាច្រើន ដែលបានក្លាយទៅជា រឹងទទឹង និងមិនប្រែចិត្ត ហើយអាក្រក់ក្រៃលែង ដរាបដល់ពួកគេ បានបដិសេធព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងការផ្សាយ និងការព្យាករណ៍ ទាំងអស់ ដែលបានមកនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។
- ៣ ក៏ប៉ុន្តែប្រជាជននៃសាសនាចក្រមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំង ដោយសារការប្រែចិត្តនៃពួកសាសន៍លេមីន មែនហើយ ដោយ សារសាសនាចក្រនៃព្រះ ដែលត្រូវបានតាំងឡើងនៅក្នុងចំណោម ពួកគេ។ ហើយពួកគេបានរាប់អានគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយបានអរ រីករាយនឹងគ្នា ហើយមានសេចក្តីអំណរដ៏ធំ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សាសន៍លេមីនជាច្រើន បានចុះមកឯដែនដីសាវ៉ាហិមឡា ហើយបានប្រកាសដល់ប្រជាជន នៃសាសន៍នីហ្វៃ អំពីរបៀបនៃការប្រែចិត្តរបស់គេ ហើយបានទូទាត់ ពួកគេឲ្យមានសេចក្តីជំនឿ និងការប្រែចិត្ត។
- ៥ មែនហើយ ហើយមនុស្សជាច្រើនបានផ្សាយដោយអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចដ៏ខ្លាំងហួសប្រមាណ ដោយបាននាំពួកគេជាច្រើន ឲ្យចុះទៅក្នុងជម្រៅនៃភាពទន់ទាប ឲ្យបានជាអ្នកដើរតាមព្រះ និង កូនចៀមដ៏សុភាពរាបសា។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សាសន៍លេមីនជាច្រើន បានទៅឯដែនដីខាងជើង ហើយនីហ្វៃ និងលីហែផង បានទៅឯ ដែនដីខាងជើងដើម្បីទៅផ្សាយដល់ប្រជាជន។ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ ឆ្នាំទីហុកសិបបីទៅ។
- ៧ ហើយមើលចុះ មានសន្តិភាពនៅក្នុងដែនដីទាំងអស់ ដរាបដល់ ពួកសាសន៍នីហ្វៃបានទៅទីណាក៏បានដែលគេចង់ ទោះជានៅក្នុង ចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃ ឬពួកសាសន៍លេមីនក៏ដោយ។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមីនទៅ ទីណាក៏បាន ឲ្យតែគេចង់ដែរ ទោះជានៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ លេមីន ឬនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃក៏ដោយ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានទាក់ទងគ្នាដោយសេរីក្នុងការលក់ដូរ ហើយយកកម្រៃ ស្របតាមបំណងរបស់គេ។

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, in-
 somuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, inso-
 much that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានក្លាយទៅជាមាន ទ្រព្យសម្បត្តិដ៏លើសលប់ ទាំងសាសន៍លេមីន និងសាសន៍នីហ្វេ ផង ហើយពួកគេមានជាច្រើនលើសលប់នូវមាស និងប្រាក់ និង លោហធាតុដ៏មានតម្លៃគ្រប់បែបយ៉ាង ទាំងនៅក្នុងដែនដីខាងត្បូង និងនៅក្នុងដែនដីខាងជើង។

And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

១០ ឥឡូវនេះ ដែនដីខាងត្បូងត្រូវបានហៅថា លីហ្វេ ហើយដែនដី ខាងជើងត្រូវបានហៅថា មូលេក ដែលបានដាក់តាមបុត្ររបស់សេ ដេគា ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាននាំមូលេកទៅឯដែនដីខាងជើង ហើយលីហ្វេមកឯដែនដីខាងត្បូង។

Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

១១ ហើយមើលចុះ មានមាសគ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងដែនដីទាំងពីរ និង ប្រាក់ និងជាតិដែកដ៏មានតម្លៃគ្រប់យ៉ាង ហើយមានជាងដីចំណាន ទាំងឡាយផង ដែលជាអ្នកធ្វើការប្រើជាតិដែកគ្រប់យ៉ាង ហើយ ចម្រាញ់វា ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានទៅជាអ្នកមាន។

And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

១២ ពួកគេបានដាំធុញជាតិជាច្រើន ទាំងនៅខាងជើង និងខាងត្បូង ហើយពួកគេបានចម្រើនឡើងជាអតិបរមា ទាំងនៅខាងជើង និង នៅខាងត្បូងផង។ ហើយពួកគេបានកើនចំនួនឡើង ហើយបាន ទៅជាខ្លាំងពូកែជាអតិបរមានៅក្នុងដែនដី។ ហើយពួកគេបាន ចិញ្ចឹមប្លូងចៀម និងប្លូងសត្វជាច្រើន មែនហើយ សត្វដែលធាត់ៗ ជាច្រើន។

They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

១៣ មើលចុះ ពួកស្ត្រីរបស់គេបានធ្វើការរៃអំបោះ ហើយបានត្បាញ សំពត់គ្រប់យ៉ាងនូវសំពត់ពីអំបោះខ្លួនទេសវេញយ៉ាងខ្មាញ់ និង សំពត់គ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីបិទបាំងភាពអាក្រាតរបស់គេ។ ម៉្លោះ ហើយ ឆ្នាំទីហុកសិបបួន បានកន្លងផុតទៅក្នុងសន្តិភាព។

Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

១៤ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំ ពួកគេក៏មានសេចក្តីអំណរដ៏ធំ មួយ និងសន្តិភាព មែនហើយ ការផ្សាយជាច្រើន និងការព្យាករណ៍ ដ៏ច្រើនអំពីអ្វីដែលនឹងមក។ ម៉្លោះហើយឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំបានកន្លង ផុតទៅ។

And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំមួយ ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម មើលចុះ សេសូរាត្រូវបានធ្វើឃាតបង់ ដោយដៃអនាមិកមួយ នៅពេលដែលលោកអង្គុយនៅលើវិទិកា ជំនុំជំរះ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំដដែល នោះ កូនប្រុសរបស់លោកដែលត្រូវបានតែងតាំងឡើងដោយ ប្រជាជនឲ្យធ្វើជំនួសលោក ក៏ត្រូវធ្វើឃាតដែរ។ ម៉្លោះហើយ ក៏ ចប់ឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំមួយទៅ។

And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

១៦ ហើយនៅដើមឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំពីរ ប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមក្លាយ ទៅជាទុច្ចរិតខ្លាំងទៀត។

And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

១៧ ភ្នំតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានពរដល់ពួកគេជា យូរយារមកហើយដោយនូវទ្រព្យទាំងឡាយខាងលោកិយ ទើបពួក គេពុំត្រូវបានចាក់រុកឲ្យមានកំហឹងឲ្យមានសង្គ្រាម ឬក៏ការខ្ជាយ ឈាមណាឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមភ្ជាប់ចិត្តគ្នា ទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន មែនហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្តើម ស្វែងរកកម្រៃ ដើម្បីពួកគេអាចលើកខ្លួនឡើងលើអ្នកដទៃ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមប្រព្រឹត្តអំពើឃាតកម្មសម្ងាត់ ហើយលួចប្លន់ ដើម្បីពួកគេអាចរកកម្រៃ។

១៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកហាតករ និងពួកលួចប្លន់ទាំងនោះ គឺជាក្រុមចោរមួយ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយគិតតម្រូវ និង កាឌីអានតុន។ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មាន មនុស្សជាច្រើននៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃជាតិក្រុមចោរកាឌី អានតុន។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេមានគ្នាជាច្រើនដ៏ឥតគណនានៅក្នុង ចំណោមពួកសាសន៍លេមីន ដែលទុច្ចរិតជាខ្លាំង។ ហើយពួកគេត្រូវ បានហៅថា ពួកចោរ និងពួកហាតករកាឌីអានតុន។

១៩ ហើយគឺពួកគេនេះហើយដែលបានធ្វើឃាតមេចៅក្រមសេសូរ៉ា និងកូនប្រុសរបស់លោក កាលនៅលើវេទិកាជំនុំជំរះ ហើយមើល ចុះ គេរកពួកវាពុំឃើញឡើយ។

២០ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកសាសន៍ លេមីនបានឃើញថា មានពួកចោរនៅក្នុងចំណោមពួកគេ នោះពួក គេមានសេចក្តីស្តាយខ្លាំង ហើយពួកគេបានប្រើគ្រប់មធ្យោបាយ នៅក្នុងអំណាចរបស់គេ ដើម្បីបំផ្លាញពួកវាចោលពីផ្ទៃផែនដីនេះ ទៅ។

២១ ប៉ុន្តែមើលចុះ អារក្សសាតាំងបានចាក់រុកចិត្តរបស់ពួកសាសន៍នី ហ្វៃច្រើន ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេរួបរួមជាមួយនឹងក្រុមចោរទាំងនោះ ហើយបានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយរបស់ពួកវា និងសម្បថ ទាំងឡាយរបស់ពួកវា ថាពួកគេនឹងការពារ ហើយថែរក្សាគ្នាទៅវិញ ទៅមក ទោះជានៅក្នុងកាលៈទេសៈដ៏ពិបាកណាក៏ដោយ ដែលពួក គេជួបប្រទះ ថាពួកវាមិនត្រូវរងទុក្ខដោយសារអំពើឃាតកម្មទាំង ឡាយរបស់ពួកវា និងអំពើប្លន់របស់វា និងអំពើលួចរបស់វាទេ។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេមានទិសម្តាល់ទាំង ឡាយរបស់គេ មែនហើយ ទិសម្តាល់សម្ងាត់ និងពាក្យសម្ងាត់របស់ គេ ហើយនេះគឺដើម្បីពួកគេអាចញែកឲ្យដឹងបងប្អូន ដែលបានចូល ក្នុងសេចក្តីសញ្ញាថា ទោះជាអំពើទុច្ចរិតយ៉ាងណាក៏ដោយ ដែលបង ប្អូនគេធ្វើវានឹងមិនត្រូវធ្វើឲ្យឈឺចាប់ដោយបងប្អូនគេ ឬដោយពួក ជនដែលបានចូលរួមក្នុងក្រុមរបស់គេ ដែលបានចុះក្នុងសេចក្តី សញ្ញានេះ។

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

២៣ ម៉្លោះហើយ ពួកគេអាចធ្វើឃាត និងប្លន់ និងលួច និងប្រព្រឹត្តអំពើ
សហាយស្មន់ និងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ដែលផ្ទុយនឹងក្រឹត្យ
វិន័យនៃប្រទេសគេ ហើយក្រឹត្យវិន័យនៃព្រះរបស់គេផង។

And thus they might murder, and plunder, and
steal, and commit whoredoms and all manner of
wickedness, contrary to the laws of their country and
also the laws of their God.

២៤ ហើយអស់អ្នកណាដែលនៅក្នុងក្រុមរបស់គេ បើកសម្តែងប្រាប់
មនុស្សលោកអំពីអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ និងអំពើជីក្ករខ្លឹមឆ្មើមទាំង
ឡាយរបស់គេ អ្នកនោះនឹងត្រូវជំនុំជំរះ គឺពុំមែនតាមក្រឹត្យវិន័យនៃ
ប្រទេសគេទេ តែតាមក្រឹត្យវិន័យនៃអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ ដែលត្រូវ
បានប្រគល់ឲ្យគេដោយកាឌីអានតុន និងគិសគូមេន។

And whosoever of those who belonged to their
band should reveal unto the world of their wicked-
ness and their abominations, should be tried, not ac-
cording to the laws of their country, but according to
the laws of their wickedness, which had been given
by Gadianton and Kishkumen.

២៥ ឥឡូវនេះ មើលចុះ គឺពាក្យសម្បថ និងសេចក្តីសញ្ញាសម្ងាត់ទាំង
នេះ ដែលអាចម្នាបានបញ្ជាក់ប្រសូររបស់លោកមិនត្រូវប្រាប់ទៅ
មនុស្សលោកឡើយ ខ្លាចក្រែងវាទៅជាមធ្យោបាយមួយនាំមនុស្ស
ឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងការបំផ្លិចបំផ្លាញ។

Now behold, it is these secret oaths and covenants
which Alma commanded his son should not go forth
unto the world, lest they should be a means of bring-
ing down the people unto destruction.

២៦ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ពាក្យសម្បថ និងសេចក្តីសញ្ញាសម្ងាត់ទាំង
នេះ ពុំបានមកដល់កាឌីអានតុន ពីបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលបានប្រគល់
ទៅឲ្យហេលេមិននោះទេ ប៉ុន្តែមើលចុះ វាត្រូវដាក់ទៅក្នុងចិត្តរបស់
កាឌីអានតុន ដោយក្នុងដែល ដែលបានបញ្ជាក់ឱ្យពួកម្តាយដើម
របស់យើងឲ្យបរិភោគផ្លែដែលហាមឃាត់នោះ —

Now behold, those secret oaths and covenants did
not come forth unto Gadianton from the records
which were delivered unto Helaman; but behold,
they were put into the heart of Gadianton by that
same being who did entice our first parents to par-
take of the forbidden fruit—

២៧ មែនហើយ ក្នុងដែលនេះដែលបានធ្វើឧបាយកលជាមួយកាអ៊ីន
ថាបើសិនជាគាត់ធ្វើឃាតប្អូនគាត់ឈ្មោះអេបិល ការណ៍នេះនឹងមិន
ត្រូវរលាយមនុស្សលោកឡើយ។ ហើយវាបានធ្វើឧបាយកល
ជាមួយកាអ៊ីន និងពួកអ្នកដែលដើរតាមវា ចាប់ពីពេលនោះតមក។

Yea, that same being who did plot with Cain, that
if he would murder his brother Abel it should not be
known unto the world. And he did plot with Cain
and his followers from that time forth.

២៨ ហើយគឺក្នុងដែលនេះហើយដែលបានដាក់ក្នុងចិត្តរបស់ប្រជាជន
ឲ្យសង់បំបែងយ៉ាងខ្ពស់គ្រប់គ្រាន់ល្មម ដើម្បីពួកគេអាចឡើងទៅ
លើស្ថានសួគ៌បាន។ ហើយគឺក្នុងដែលនេះហើយដែលបានដឹកនាំ
ប្រជាជនដែលមកពីបំបែងនោះ មកឯដែនដីនេះ ជាអ្នកដែលបាន
ផ្សាយអំពីកិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្តីងងឹត និងអំពើគួរខ្លឹមឆ្មើម
ទាំងឡាយពេញលើផ្ទៃដីនេះ រហូតដល់វាទាញប្រជាជនចុះ ទៅក្នុង
សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុង និងទៅស្ថាននរកដ៏អស់កល្យ
ជានិច្ច។

And also it is that same being who put it into the
hearts of the people to build a tower sufficiently high
that they might get to heaven. And it was that same
being who led on the people who came from that
tower into this land; who spread the works of dark-
ness and abominations over all the face of the land,
until he dragged the people down to an entire de-
struction, and to an everlasting hell.

២៩ មែនហើយ គឺក្នុងដែលនោះហើយដែលបានដាក់ការណ៍នេះទៅ
ក្នុងចិត្តរបស់កាឌីអានតុន ឲ្យបន្តកិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្តីងងឹត
និងអំពើឃាតកម្មសម្ងាត់ ហើយវាបានបន្តការនេះ ចាប់តាំងពី
ដើមដំបូងរបស់មនុស្ស រហូតមកដល់ពេលនេះ។

Yea, it is that same being who put it into the heart
of Gadianton to still carry on the work of darkness,
and of secret murder; and he has brought it forth
from the beginning of man even down to this time.

៣០ ហើយមើលចុះ គឺវាមានហើយដែលជាអ្នកនិពន្ធអំពើបាបទាំងអស់។ ហើយមើលចុះ វាបន្តកិច្ចការទាំងឡាយ នៃសេចក្តីងងឹត និងអំពើហាតកម្មសម្ងាត់របស់វា ហើយបន្តឧបាយកលទាំងឡាយរបស់គេ និងពាក្យសម្បថរបស់គេ និងសេចក្តីសញ្ញារបស់គេ និងផែនការនៃអំពើទុច្ចរិតដ៏គួរស្តែងខ្លាចរបស់គេពីតំណាងទៅតំណាង តាមការណ៍ដែលវាអាចក្តាប់យកចិត្តនៃកូនចៅមនុស្ស។

៣១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ វាបានក្តាប់ជាប់នូវចិត្តរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វេ មែនហើយ ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេក្លាយទៅជាមនុស្សទុច្ចរិតខ្លាំង មែនហើយ ពួកគេច្រើនបានងាកចេញពីផ្លូវសុចរិត ហើយបានជាន់លឿននៅក្រោមជើងរបស់ពួកគេនូវព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយបានបែរទៅតាមផ្លូវទាំងឡាយរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ហើយបានសង់ឡើងសម្រាប់ខ្លួនគេ នូវរូបសំណាកដែលធ្វើពីមាស និងពីប្រាក់របស់គេ។

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់នេះ បានមកដល់ពួកគេ ក្នុងរយៈពេលមិនច្រើនឆ្នាំទេ ដរាបដល់ការណ៍ច្រើននេះ បានមកដល់ពួកគេនៅឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំពីរ ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ។

៣៣ ហើយពួកគេបានដុះឡើងក្នុងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ នៅក្នុងឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំបីផង នៅចំពោះការទុក្ខសោកដ៏ធំ និងការសោកសៅរបស់អ្នកសុចរិត។

៣៤ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា ពួកសាសន៍នីហ្វេបានចាប់ផ្តើមចុះអន់ថយក្នុងការពិតជំនឿ ហើយដុះឡើងក្នុងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្កើមទាំងឡាយ នៅពេលដែលពួកសាសន៍លេមីន បានចាប់ផ្តើមដុះឡើងយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការចេះដឹងអំពីព្រះរបស់ពួកគេ មែនហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមរក្សាក្រឹត្យវិន័យ និងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយបានដើរនៅក្នុងសេចក្តីពិត និងសេចក្តីស្មោះត្រង់ចំពោះទ្រង់។

៣៥ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមដកថយពីពួកសាសន៍នីហ្វេ ដោយសារអំពើទុច្ចរិត និងភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេ។

៣៦ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមស្រោចព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ទៅលើពួកសាសន៍លេមីន ដោយព្រោះភាពស្ងួតបូត និងឆន្ទៈរបស់គេនៅក្នុងការជឿដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមីនបានរកចាប់ក្រុមចោរកាឌីអានតុន ហើយពួកគេបានផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះនៅក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលទុច្ចរិត ដរាបដល់ក្រុមចោរទាំងនេះត្រូវបំផ្លាញចោលអស់ពីចំណោមពួកសាសន៍លេមីន។

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ផ្ទុយទៅវិញ ពួកសាសន៍នី ហ្វែនបានបង្កបង្កើតឡើង ហើយទ្រទ្រង់ពួកគេចាប់តាំងពីពួកគេ ដែលទុច្ចរិតដ៏ខ្លាំង រហូតដល់ពួកគេរាលដាល ពាសពេញដែនដី របស់ពួកសាសន៍នីហ្វែន ហើយបានទាក់ទាញពួកមនុស្សដែល សុចរិត រហូតដល់គេជឿដល់កិច្ចការទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ហើយ ចូលរួមក្នុងការយករបបរបស់គេ ហើយរួបរួមជាមួយគេក្នុងអំពើ ឃាតកម្ម និងបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ទាំងឡាយរបស់គេ។

៣៩ ម៉្លោះហើយ ពួកគេយកបានការកាន់កាប់រដ្ឋាភិបាលទាំងស្រុង ដល់ដល់ពួកគេបានជាន់ឈ្នីនៅក្រោមជើងរបស់ពួកគេ ហើយ វាយ និងធ្វើទុក្ខ និងបែរខ្នងដាក់ពួកអ្នកក្រីក្រ និងអ្នកស្អប់ និង អ្នកដែលដើរតាមព្រះដោយសុភាពរាបសា។

៤០ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា ពួកគេកំពុងតែនៅក្នុងស្ថានភាពមួយ ដ៏គួរស្វែងខ្លាច ហើយទុំល្មមសម្រាប់ការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏អស់កល្ប ជានិច្ច។

៤១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំបីក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វែនក៏ចប់ទៅ ។

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

សេចក្តីព្យាករណ៍នៃនីហ្វេ គឺជាកូនប្រុសរបស់ហេលេមិន —
 ព្រះទ្រង់គំរាមកំហែងដល់ប្រជាជននីហ្វេថា ទ្រង់នឹងធ្វើទោសពួក
 គេនៅក្នុងសេចក្តីពិរោធរបស់ទ្រង់ឲ្យដល់នូវសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ
 ទាំងស្រុង លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្តពីអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ។ ព្រះ
 ទ្រង់នឹងវាយ ប្រជាជននីហ្វេដោយអាសន្នរោគ ពួកគេប្រែចិត្ត
 ហើយបែរមករកទ្រង់។ សាំយូអែល ជាសាសន៍លេមិនមួយរូប
 ព្យាករដល់ពួកសាសន៍នីហ្វេ។

THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF HELAMAN—
God threatens the people of Nephi that he will visit them
in his anger, to their utter destruction except they repent
of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with
pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a
Lamanite, prophesies unto the Nephites.

ហេលេមិន 7

Helaman 7

- ១ មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីហុកសិប
 ប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វេ
 នោះនីហ្វេ ជាកូនប្រុសរបស់ហេលេមិន បានត្រឡប់មកដល់ដែនដីសា
 វ៉ាហ៊ីមឡាពីដែនដីខាងជើងវិញ។
- ២ ព្រោះលោកបានទៅនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដែលនៅក្នុង
 ដែនដីខាងជើង ហើយបានផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះទៅគេ ហើយ
 បានព្យាករណ៍ជាច្រើនទៅគេ។
- ៣ ហើយពួកគេបានបដិសេធពាក្យទាំងអស់របស់លោក ដរាបដល់
 លោកមិនអាចស្នាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេបានទៀត តែត្រូវត្រឡប់
 មកដែនដីកំណើតរបស់លោកវិញ។
- ៤ ហើយដោយបានឃើញប្រជាជននៅក្នុងស្ថានភាពមួយដ៏ប្រកប
 ដោយភាពទុច្ចរិតដ៏គួរស្ងែងខ្លាចបែបនេះ ហើយពួកចោរកាឌីអាន
 គុនទាំងនោះ បំពេញវេទិកាជំនុំជំរះទាំងឡាយ — ដោយបាន
 ដណ្តើមយកអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចនៃដែនដី ដោយបានទុក
 ចោលព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយគ្មានអ្វីជាស្មោះត្រង់នៅ
 ចំពោះមុខទ្រង់សោះ ដោយពុំបានធ្វើការយុត្តិធម៌ដល់កូនចៅ
 មនុស្សឡើយ
- ៥ ដោយបានធ្វើការកាត់ទោសដល់ជនសុចរិត ដោយព្រះសេចក្តី
 សុចរិតរបស់គេ ដោះលែងជនជាប់ទោស និងពួកទុច្ចរិតឲ្យរួចខ្លួន
 ដោយពុំធ្វើទោស ដោយព្រះប្រាក់របស់គេ ហើយថែមទាំងបាន
 នៅលើមុខតំណែង ជាប្រមុខនៃរដ្ឋាភិបាលដើម្បីគ្រប់គ្រង ហើយ
 ធ្វើតាមតែទំនើងចិត្តរបស់គេ ដើម្បីពួកគេអាចបានកម្រៃ និងសិរីល្អ
 នៃពិភពលោក ហើយថែមទៀត គឺដើម្បីពួកគេអាចប្រព្រឹត្តិដោយ
 ងាយនូវអំពើកំផិត និងលួច និងសម្លាប់ និងធ្វើតាមទំនើងចិត្តរបស់
 គេ។

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth
 year of the reign of the judges over the people of the
 Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned
 to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were
 in the land northward, and did preach the word of
 God unto them, and did prophesy many things unto
 them;

And they did reject all his words, insomuch that
 he could not stay among them, but returned again
 unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful
 wickedness, and those Gadianton robbers filling the
 judgment-seats—having usurped the power and au-
 thority of the land; laying aside the commandments
 of God, and not in the least aright before him; doing
 no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their right-
 eousness; letting the guilty and the wicked go un-
 punished because of their money; and moreover to
 be held in office at the head of government, to rule
 and do according to their wills, that they might get
 gain and glory of the world, and, moreover, that they
 might the more easily commit adultery, and steal,
 and kill, and do according to their own wills—

- ៦ ឥឡូវនេះ អំពើទុច្ចរិតដ៏ធំនេះ បានមកលើពួកសាសន៍នីហ្វេ នៅក្នុងពេលមិនយូរឆ្នាំប៉ុន្មានទេ ហើយកាលនីហ្វេបានឃើញការណ៍នេះ នោះចិត្តលោកបានពោរពេញទៅដោយសេចក្តីព្រួយនៅក្នុងទ្រូងលោក ហើយលោកបានស្រែកឡើងនៅក្នុងសេចក្តីឈឺចាប់ក្នុងព្រលឹងលោកថា ៖
- ៧ ឱ ប្រសិនបើខ្ញុំរស់នៅក្នុងសម័យដែលអយ្យកេនីហ្វេរបស់ខ្ញុំបានចេញមកជាមុនដំបូងពីដែនដីយេរូសាឡឹម នោះខ្ញុំអាចមានសេចក្តីអំណរជាមួយនឹងលោកនៅលើដែនដីសន្យា នៅពេលនោះ ប្រជាជនរបស់លោកងាយប្រដៅ មុតមាំនៅក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយកម្រើកនាំឲ្យធ្វើអំពើទុច្ចរិត ហើយពួកគេឆាប់ស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ —
- ៨ មែនហើយ ប្រសិនបើថ្ងៃទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ គឺនៅក្នុងថ្ងៃទាំងនោះ នោះព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ ច្បាស់ជាមានសេចក្តីអំណរនៅក្នុងអំពើសុចរិតរបស់បងប្អូនរបស់ខ្ញុំដែរ។
- ៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំត្រូវរស់ក្នុងសម័យនេះ ហើយចិត្តខ្ញុំពោរពេញទៅដោយសេចក្តីព្រួយ ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិតរបស់បងប្អូនរបស់ខ្ញុំ។
- ១០ ហើយមើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គឺនៅលើបឹងមួយ ដែលនៅក្នុងសួនរបស់នីហ្វេ នៅជិតផ្លូវនាំចូលទៅផ្សារធំនៅក្នុងទីក្រុងសារ៉ាហ្វេម ហេតុដូច្នោះហើយ នីហ្វេបានក្រាបនៅលើបឹង ដែលនៅក្នុងសួនរបស់លោក បឹងនោះនៅជិតក្លោងទ្វារសួនផង ដែលនាំទៅកាន់ផ្លូវធំ។
- ១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្សខ្លះដើរកាត់តាមនោះ ហើយបានឃើញនីហ្វេ នៅពេលដែលលោកកំពុងចាក់ព្រលឹងលោកទៅព្រះនៅលើបឹង ហើយពួកគេបានរត់ទៅប្រាប់ប្រជាជនអំពីអ្វីៗដែលគេបានឃើញ ហើយមនុស្សទាំងហ្វូងៗបានប្រមូលគ្នាមក ដើម្បីឲ្យបានដឹងនូវដើមហេតុនៃការទូញសោកដ៏ធំចំពោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន។
- ១២ ហើយឥឡូវនេះ កាលនីហ្វេបានក្រោកឡើង នោះលោកបានឃើញហ្វូងមនុស្សទាំងឡាយ ដែលបានប្រមូលគ្នាមក។
- ១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានហើបមាត់លោក ហើយបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ៖ មើលចុះ តើហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាប្រមូលគ្នាមកយ៉ាងនេះ? តើដើម្បីឲ្យខ្ញុំប្រាប់អ្នកអំពីអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកឬ?
- ១៤ មែនហើយ ព្រោះតែខ្ញុំបានមកលើបឹងរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីខ្ញុំអាចចាក់ព្រលឹងខ្ញុំទៅព្រះ ពីព្រោះសេចក្តីព្រួយបារម្ភដ៏ខ្លាំងនៃចិត្តរបស់ខ្ញុំ គឺដោយសារអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក!

Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

១៥ ហើយដោយសារសេចក្តីទុក្ខសោក និងព្រួយបារម្ភរបស់ខ្ញុំ ទើប
អ្នករាល់គ្នាបានប្រមូលគ្នាមក ហើយមានចិត្តអស្ចារ្យ មែនហើយ
ហើយអ្នករាល់គ្នាមានរឿងដ៏ធំដើម្បីមានចិត្តអស្ចារ្យ មែនហើយ
អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែមានចិត្តអស្ចារ្យ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានបណ្តោយ
ឲ្យអាណាចក្ររបស់អ្នកយ៉ាងខ្លាំង។

And because of my mourning and lamentation ye
have gathered yourselves together, and do marvel;
yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought
to marvel because ye are given away that the devil
has got so great hold upon your hearts.

១៦ មែនហើយ តើហេតុដូចម្តេចបានជាអ្នករាល់គ្នាបណ្តោយឲ្យខ្លួន
ត្រូវដឹកនាំ ដោយជនដែលស្វែងរករុញច្រានព្រលឹងអ្នកចុះទៅក្នុង
សេចក្តីទុក្ខដ៏អស់កល្បជានិច្ច និងសេចក្តីវេទនាដ៏មិនចេះមិនចេះ
ហើយដូច្នោះ?

Yea, how could you have given way to the enticing
of him who is seeking to hurl away your souls down
to everlasting misery and endless wo?

១៧ ឱ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ! តើហេតុអ្វី
ទៅ បានជាអ្នករាល់គ្នាចង់ស្លាប់? ចូរអ្នករាល់គ្នាត្រឡប់មកវិញចុះ
ចូរអ្នករាល់គ្នាត្រឡប់មករកព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នកចុះ។ តើ
ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់បោះបង់ពួកអ្នកចោល?

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye,
turn ye unto the Lord your God. Why has he for-
saken you?

១៨ គឺដោយសារអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើចិត្តរឹងរូស មែនហើយ អ្នករាល់
គ្នាមិនព្រមស្តាប់តាមសំឡេងនៃអ្នកកង្វាលល្អ មែនហើយ អ្នករាល់
គ្នាបានបង្កឲ្យទ្រង់មានកំហឹងនឹងអ្នក។

It is because you have hardened your hearts; yea,
ye will not hearken unto the voice of the good shep-
herd; yea, ye have provoked him to anger against
you.

១៩ ហើយមើលចុះ ជាជាងប្រមូលពួកអ្នកមក លើកលែងតែអ្នកព្រម
ប្រែចិត្ត មើលចុះ ទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យពួកអ្នកត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ ដើម្បីឲ្យអ្នក
រាល់គ្នាបានក្លាយទៅជាសាច់សម្រាប់ឆ្កែ និងសត្វព្រៃ។

And behold, instead of gathering you, except ye
will repent, behold, he shall scatter you forth that ye
shall become meat for dogs and wild beasts.

២០ ឱ តើហេតុដូចម្តេច បានជាពួកអ្នករាល់គ្នាភ្លេចព្រះរបស់អ្នក ក្នុង
ថ្ងៃតែមួយដែលទ្រង់បានដោះលែងអ្នកដូច្នោះ?

O, how could you have forgotten your God in the
very day that he has delivered you?

២១ ប៉ុន្តែមើលចុះ គឺដើម្បីបានកម្រៃ ដើម្បីឲ្យបានមនុស្សសរសើរ
មែនហើយ ហើយដើម្បីអ្នករាល់គ្នាអាចបានមាស និងបានប្រាក់។
ហើយអ្នករាល់គ្នាបានភ្ជាប់ចិត្តអ្នកទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ និងវត្ថុទាំង
ឡាយដែលឥតប្រយោជន៍នៃលោកិយនេះ ដោយសារវត្ថុទាំងនោះ
ទើបអ្នករាល់គ្នាធ្វើហាត់ និងប្លន់ និងលួច និងធ្វើបន្ទាល់ទាស់នឹង
អ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួន ហើយធ្វើអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង។

But behold, it is to get gain, to be praised of men,
yea, and that ye might get gold and silver. And ye
have set your hearts upon the riches and the vain
things of this world, for the which ye do murder, and
plunder, and steal, and bear false witness against
your neighbor, and do all manner of iniquity.

២២ ហើយដោយសារហេតុនេះ សេចក្តីវេទនានឹងមកដល់អ្នករាល់គ្នា
លើកលែងតែអ្នកប្រែចិត្ត។ ព្រោះបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំប្រែចិត្តទេ
មើលចុះ ទីក្រុងដ៏ធំនេះ និងទីក្រុងទាំងអស់ដែលនៅជុំវិញនេះផង
ដែលនៅក្នុងដែនដីរបស់យើងនឹងត្រូវដកយកចេញ ដើម្បីឲ្យអ្នក
រាល់គ្នាគ្មានទីជម្រកក្នុងនោះទេ គ្រឿតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងពុំ
ប្រទានឲ្យអ្នកនូវកម្លាំង ដូចដែលទ្រង់ធ្លាប់បានធ្វើមកដល់ឥឡូវនេះ
ដើម្បីប្រឆាំងទប់ទល់នឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកទេ។

And for this cause wo shall come unto you except
ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this
great city, and also all those great cities which are
round about, which are in the land of our posses-
sion, shall be taken away that ye shall have no place
in them; for behold, the Lord will not grant unto you
strength, as he has hitherto done, to withstand
against your enemies.

២៣ គ្រឿងមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ យើងនឹង ពុំបង្ហាញដល់ពួកទុច្ចរិតនូវកម្លាំងរបស់យើងឲ្យម្នាក់ច្រើនជាងម្នាក់ ទៀតទេ លើកលែងតែដល់អស់អ្នកណា ដែលប្រែចិត្តពីអំពើបាប ទាំងឡាយរបស់គេ ហើយប្រុងស្តាប់តាមពាក្យរបស់យើង ប៉ុណ្ណោះ។ ឥឡូវនេះ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាឃើញ ឱ បងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ថាពួកសាសន៍លេចមិននឹងត្រូវបានគ្រាន់បើ ជាងអ្នក លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត។

២៤ គ្រឿងមើលចុះ ពួកគេសុចរិតជាងអ្នក ព្រោះពួកគេពុំបានធ្វើបាប ប្រឆាំងនឹងការចេះដឹងដ៏មហិមា ដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលនោះទេ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ ពួកគេ មែនហើយ ទ្រង់នឹងពន្យារថ្ងៃរបស់គេ និងបង្កើនពូជរបស់គេ ក្នុងកាលអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបំផ្លាញឲ្យអស់ លើកលែងតែអ្នកប្រែ ចិត្ត។

២៥ មែនហើយ ចូរសេចក្តីវេទនាមានមកដល់អ្នកចុះ ដោយសារអំពើ គួរខ្ពើមឆ្លើមដីធំ ដែលមានក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់ គ្នាបានយកខ្លួនទៅរូបរួមជាមួយនឹងពួកនោះ មែនហើយ គឺក្រុម ចោរសម្ងាត់ ដែលបានបង្កើតឡើង ដោយកាខីអានតុននោះ!

២៦ មែនហើយ ចូរសេចក្តីវេទនាមានមកដល់អ្នកចុះ ដោយសារការ ឆ្អឹងឆ្អែ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានទុកឲ្យចូលក្នុងចិត្តអ្នក ដែលបានលើក អ្នកឡើងផុតពីអ្វីៗដែលល្អ ដោយព្រោះទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ស្តុកស្តម្ភ របស់អ្នក!

២៧ មែនហើយ ចូរសេចក្តីវេទនាមានមកដល់អ្នកចុះ ដោយសារអំពើ ទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្លើមទាំងឡាយរបស់អ្នក!

២៨ ហើយលើកលែងអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ អ្នករាល់ គ្នានឹងត្រូវវិនាសបង់ មែនហើយ សូម្បីតែដែនដីទាំងឡាយរបស់អ្នក ក៏នឹងត្រូវដកយកពីអ្នកដែរ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបំផ្លាញចេញ ពីលើផ្ទៃផែនដីទៅ។

២៩ មើលចុះ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំពុំនិយាយថា ការណ៍ទាំងនេះនឹងកើតឡើង ដោយខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់នោះទេ ព្រោះពុំមែនខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ទេ ដែលខ្ញុំដឹង ការណ៍ទាំងនេះ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំដឹងថា ការណ៍ទាំងនេះពិត ព្រោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើឲ្យខ្ញុំដឹងការណ៍ទាំងនេះ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំធ្វើទីបន្ទាល់ថា វានឹងកើតឡើងមែន។

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.

Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!

Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!

Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!

And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

ហេលេមីន ៨

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលនីហ្វបាន និយាយពាក្យទាំងនេះហើយ មើលចុះ មានពួកមនុស្សដែលជា ចៅក្រមទាំងឡាយ ជាពួកអ្នកដែលនៅក្នុងក្រុមចោរសម្ងាត់កាឌី អានតុនផង នោះពួកគេបានខឹង ហើយពួកគេបានស្រែកទាស់នឹង លោក ដោយនិយាយទៅប្រជាជនថា ៖ តើហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់ គ្នាមិនចាប់មនុស្សនេះ ហើយយកវាមក ដើម្បីឲ្យវាត្រូវជាប់ទោស តាមបទឧក្រិដ្ឋដែលវាបានធ្វើ?
- ២ តើហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមើលមនុស្សនេះ ហើយស្តាប់វា ជេរប្រមាថដល់ប្រជាជននេះ ហើយដល់ច្បាប់របស់យើងដូច្នោះ?
- ៣ គ្បិតមើលចុះ នីហ្វបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ អំពី អំពើពុករលួយនៃច្បាប់របស់គេ មែនហើយ ការណ៍ជាច្រើនដែលនី ហ្វបាននិយាយ ដែលមិនអាចសរសេរបាន ហើយលោកពុំបាន និយាយអ្វីផ្ទុយនឹងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះឡើយ។
- ៤ ហើយពួកចៅក្រមទាំងនោះក៏ខឹងនឹងលោក ដោយព្រោះលោក បាននិយាយយ៉ាងច្បាស់លាស់ប្រាប់គេ អំពីកិច្ចការសម្ងាត់ទាំង ឡាយនៃសេចក្តីងងឹតរបស់គេ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួក គេមិនហ៊ានយកដៃមកប៉ះពាល់ដល់លោកឡើយ ព្រោះពួកគេខ្លាច ក្រែងប្រជាជនស្រែកទាស់នឹងគេ។
- ៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានស្រែកទៅប្រជាជនថា ៖ តើហេតុអ្វី បានជាអ្នករាល់គ្នាទុកឲ្យមនុស្សនេះជេរប្រមាថយើងដូច្នោះ? គ្បិត មើលចុះ គាត់កាត់ទោសប្រជាជននេះទាំងអស់គ្នា ថាត្រូវដល់ទៅ សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញផង មែនហើយ ហើយថា ទីក្រុងទាំងឡាយដ៏ ធំៗរបស់យើងនេះផង នឹងត្រូវដកយកចេញពីយើង ធ្វើឲ្យយើង អស់កន្លែងនៅក្នុងក្រុងទាំងនោះ។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ យើងដឹងថា ការណ៍នេះពុំអាចកើតឡើងទេ គ្បិត មើលចុះ យើងខ្លាំងពូកែ ហើយទីក្រុងទាំងឡាយរបស់យើងក៏ធំ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ពុំអាចមានកម្លាំងអ្វី មកលើយើងបានទេ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយរបៀបនេះ ពួកគេ បានចាក់រុកឲ្យប្រជាជនមានកំហឹងនឹងនីហ្វ ហើយបំបះបំបោរឲ្យ មានការទាស់ទែងគ្នានៅក្នុងចំណោមពួកគេ ព្រោះមានមនុស្សខ្លះ បានស្រែកថា ៖ ចូរកុំធ្វើអ្វីដល់មនុស្សនេះឡើយ ព្រោះលោកជា មនុស្សល្អ ហើយការណ៍ទាំងនោះដែលលោកបាននិយាយ នោះ នឹងកើតឡើងជាពិតប្រាកដ លើកលែងតែយើងប្រថិត្ត។

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

៨ មែនហើយ មើលចុះ អស់ទាំងសេចក្តីជំនុំជំរះនឹងមកលើយើង ដែលលោកបានធ្វើបន្ទាល់មកយើងនោះ ព្រោះយើងដឹងថា លោក បានធ្វើបន្ទាល់ត្រឹមត្រូវដល់យើងអំពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ យើងហើយ។ ហើយមើលចុះ វាមានច្រើន ហើយលោកក៏ដឹងដែរ នូវកិច្ចការទាំងអស់ ដែលនឹងកើតឡើងដល់យើង ក៏ដូចជាលោក ដឹងនូវអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់យើងដែរ។

៩ មែនហើយ ហើយមើលចុះ បើសិនជាលោកពុំមែនជាព្យាករ មួយរូបទេនោះ លោកមិនអាចធ្វើបន្ទាល់អំពីកិច្ចការទាំងនោះដែរ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកជនដែលស្វែងរក បំផ្លាញនីហ្វ ក៏ត្រូវរុញវាយដោយសារសេចក្តីភិតភ័យរបស់គេ ដែល ពួកគេមិនបានដាក់ដៃទៅប៉ះពាល់ដល់លោកឡើយ ហេតុដូច្នោះ ហើយ លោកបានចាប់ផ្តើមនិយាយទៅកាន់ពួកគេទៀត ដោយ ឃើញថា លោកបានទទួលការប្រោសប្រណីនៅក្នុងភ្នែកនៃជនខ្លះ ដរាបដល់អ្នកដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានបានខ្លាច។

១១ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកត្រូវបានបង្ខំឱ្យនិយាយទៅកាន់ពួកគេ ថែមទៀតថា ៖ មើលចុះ បងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ តើអ្នករាល់គ្នាមិនបាន អានទេឬថា ព្រះទ្រង់បានប្រទានអំណាចទៅឱ្យមនុស្សម្នាក់ គឺ លោកម៉ូសេឱ្យវាយទឹកសមុទ្រក្រហម ហើយទឹកព្រែកចេញទៅខាង នេះ និងទៅខាងនោះ ដរាបដល់ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដែលត្រូវ ជាពួកអយ្យកោយើងឆ្លងកាត់លើដីគោកបាន ហើយទឹកគ្របមកលើ ពលទ័ពអេស៊ីប៊ី ហើយលេបពួកគេទៅ?

១២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បើសិនជាព្រះទ្រង់បានប្រទានឱ្យបុរស នេះនូវអំណាចយ៉ាងនេះ តើហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាប្រកែកគ្នា ហើយនិយាយថា ទ្រង់ពុំប្រទានអំណាចឱ្យខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចដឹង អំពីសេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយ ដែលនឹងមានមកលើអ្នករាល់គ្នា លើកលែង តែអ្នកប្រែចិត្តនោះ?

១៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាមិនគ្រាន់តែបដិសេធពាក្យទាំងឡាយ របស់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះទេ តែអ្នករាល់គ្នា ថែមទាំងបដិសេធនូវពាក្យទាំង ឡាយ ដែលបាននិយាយដោយពួកអយ្យកោយើង និងពាក្យទាំង អស់ផង ដែលបាននិយាយដោយបុរសនេះ គឺលោកម៉ូសេ ដែល មានអំណាចដ៏មហិមាបានប្រទានដល់លោក មែនហើយ ពាក្យទាំង ឡាយដែលលោកបាននិយាយអំពីការយាងមកនៃព្រះម៉ែស៊ី។

១៤ មែនហើយ តើលោកមិនបានធ្វើបន្ទាល់ថា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នឹងយាងមកទេឬអី? ហើយពេលលោកលើកសត្វពស់លង្ហិនឡើង នៅក្នុងទីរហោស្ថានយ៉ាងណា នោះព្រះអង្គដែលនឹងយាងមក ក៏ នឹងត្រូវលើកឡើងយ៉ាងនោះដែរ។

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

- ១៥ ហើយអស់អ្នកណាដែលសម្លឹងមើលទៅឯសត្វពស់នោះ បានរស់នៅ ម៉្លោះហើយ អស់អ្នកណាដែលនឹងសម្លឹងមើលទៅព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដោយនូវសេចក្តីជំនឿ ដោយមានវិញ្ញាណទន់ទាបនឹងអាចរស់នៅដែរ គឺមានជីវិតដែលនៅអស់កល្បជានិច្ច។
- ១៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ លោកម៉ូសេពុំគ្រាន់តែធ្វើបន្ទាល់អំពីការណ៍អស់ទាំងនេះទេ តែអស់ទាំងព្យាករណ៍ដ៏បរិសុទ្ធនៅក្នុងជំនាន់លោក ទៅទល់នឹងជំនាន់លោកអំប្រាហាំផង។
- ១៧ មែនហើយ ហើយមើលចុះ លោកអំប្រាហាំបានឃើញការយាងមករបស់ទ្រង់ ហើយបានពោរពេញទៅដោយការត្រេកអរ ហើយបានអររីករាយ។
- ១៨ មែនហើយ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពុំគ្រាន់តែលោកអំប្រាហាំដឹងនូវការណ៍ទាំងនេះទេ តែមានមនុស្សជាច្រើនទៀតមុនជំនាន់លោកអំប្រាហាំ ដែលត្រូវបានហៅតាមរបៀបនៃព្រះ មែនហើយ គឺតាមរបៀបនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ ហើយនេះ គឺដើម្បីបង្ហាញការណ៍នេះដល់ប្រជាជនអស់រយៈជាច្រើនពាន់ឆ្នាំ មុនការយាងមករបស់ទ្រង់ ថាសេចក្តីប្រោសលោះនិងមកដល់ពួកគេ។
- ១៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ចាប់តាំងពីជំនាន់លោកអំប្រាហាំមក មានពួកព្យាករណ៍ជាច្រើនបានធ្វើបន្ទាល់ពីការណ៍ទាំងនេះ មែនហើយ មើលចុះ ព្យាករណ៍ស៊ីណៃបានធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងអង់អាច ដោយហេតុនោះហើយ ទើបលោកត្រូវគេសម្លាប់បង់។
- ២០ ហើយមើលចុះ ស៊ីណៃក្នុង និងអេស៊ីយ៉ាសផង និងអេសាយផង និងយេរេមា (យេរេមា គឺជាព្យាករណ៍ដែលនោះដែលបានធ្វើបន្ទាល់អំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃក្រុងយេរូសាឡឹម) ហើយឥឡូវនេះ យើងដឹងថាក្រុងយេរូសាឡឹមត្រូវបំផ្លាញចោលតាមពាក្យសម្តីរបស់យេរេមាមែន។ ឱបើដូច្នោះមែន តើហេតុអ្វីក៏ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមិនយាងមកតាមសេចក្តីព្យាករណ៍របស់លោកបាន?
- ២១ ហើយឥឡូវនេះ តើអ្នកនៅតែប្រកែកថា ក្រុងយេរូសាឡឹមពុំត្រូវបំផ្លាញចោលឬ? តើអ្នករាល់គ្នានិយាយថា ពួកបុត្រានៃសេដេកាពុំត្រូវសម្លាប់ចោលឬ គឺទាំងអស់គ្នាលើកលែងតែមូលេកប៉ុណ្ណោះ? មែនហើយ ហើយតើអ្នករាល់គ្នាមិនឃើញទេឬថា វង្សនៃសេដេកានៅជាមួយនឹងយើង ហើយពួកគេត្រូវបណ្តេញចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹម? ប៉ុន្តែមើលចុះ នេះពុំទាន់អស់ទេ—
- ២២ លីហៃជាអយ្យករបស់យើង ត្រូវគេបណ្តេញចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹម ពីព្រោះលោកបានធ្វើបន្ទាល់អំពីការណ៍ទាំងនេះ នីវិហៃបានធ្វើបន្ទាល់ពីការណ៍ទាំងនេះដែរ ហើយពួកអយ្យករយើងសឹងតែគ្រប់គ្នាផង រហូតមកដល់ពេលនេះ មែនហើយ ពួកគេបានធ្វើបន្ទាល់ អំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានទន្ទឹងចាំ ហើយបានអររីករាយដល់ថ្ងៃរបស់ទ្រង់ ដែលនឹងមកដល់។

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

២៣ ហើយមើលចុះ ទ្រង់គឺជាព្រះ ហើយទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងពួក
គេ ហើយទ្រង់បានសម្តែងឲ្យពួកគេឃើញថា ពួកគេត្រូវបានប្រោស
លោះដោយទ្រង់ ហើយពួកគេបានថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ ដោយ
សារអ្វីៗដែលនឹងមកដល់។

And behold, he is God, and he is with them, and
he did manifest himself unto them, that they were re-
deemed by him; and they gave unto him glory, be-
cause of that which is to come.

២៤ ហើយឥឡូវនេះ ដោយឃើញថា អ្នករាល់គ្នាដឹងការណ៍ទាំងនេះ
ហើយ ហើយមិនអាចបដិសេធជាបានទេ លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នា
កុហក ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើអំពើបាប ព្រោះអ្នករាល់
គ្នាបានបដិសេធការណ៍អស់ទាំងនេះ ទោះជាមានភស្តុតាងជាច្រើន
ដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលក្តី មែនហើយ គឺអ្នករាល់គ្នាបានទទួល
គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ទាំងការណ៍នៅលើស្ថានសួគ៌ និងគ្រប់
ការណ៍ទាំងអស់ដែលនៅលើផែនដីផង ទុកជាសាក្សីថា ការណ៍
ទាំងនោះពិត។

And now, seeing ye know these things and cannot
deny them except ye shall lie, therefore in this ye
have sinned, for ye have rejected all these things,
notwithstanding so many evidences which ye have
received; yea, even ye have received all things, both
things in heaven, and all things which are in the
earth, as a witness that they are true.

២៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានបដិសេធការពិត ហើយបានបះបោរ
ទាស់នឹងព្រះដ៏បរិសុទ្ធរបស់អ្នក ហើយសូម្បីនៅក្នុងពេលនេះផង
ដែរ ជាជាងសន្សំទ្រព្យសម្បត្តិទុកសម្រាប់ខ្លួននៅលើស្ថានសួគ៌ ជា
កន្លែងដែលគ្មានអ្វីពុករលួយ ហើយជាកន្លែងដែលគ្មានអ្វីអាចមក
ដែលមិនស្អាតស្អំ នោះអ្នករាល់គ្នាកំពុងគរសម្រាប់ខ្លួននូវសេចក្តី
ឃោរឃៅទាស់នឹងថ្ងៃជំនុំជម្រះហើយ។

But behold, ye have rejected the truth, and re-
belled against your holy God; and even at this time,
instead of laying up for yourselves treasures in
heaven, where nothing doth corrupt, and where
nothing can come which is unclean, ye are heaping
up for yourselves wrath against the day of judgment.

២៦ មែនហើយ សូម្បីជានៅក្នុងពេលនេះ ក៏អ្នករាល់គ្នាកំពុងតែទុំដែរ
ដោយព្រោះអំពើឃាតកម្មទាំងឡាយរបស់អ្នក និងអំពើកំផិត និង
អំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកចំពោះការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ច មែន
ហើយ ហើយលើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ វា
នឹងមករកអ្នកក្នុងពេលដ៏ខ្លី។

Yea, even at this time ye are ripening, because of
your murders and your fornication and wickedness,
for everlasting destruction; yea, and except ye repent
it will come unto you soon.

២៧ មែនហើយ មើលចុះ ឥឡូវនេះ វានៅឯមាត់ទ្វារអ្នកទៅហើយ
មែនហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅឯវេទិកាជំនុំជម្រះ ហើយស្វែងរកចុះ
ហើយមើលចុះ ចៅក្រមរបស់អ្នកត្រូវគេធ្វើឃាតហើយ ហើយ
លោកដេកនៅក្នុងថ្នកឈាមរបស់លោក ហើយលោកត្រូវបានធ្វើ
ឃាត ដោយប្អូនរបស់លោកដែលរកអង្គុយលើវេទិកាជំនុំជម្រះ។

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye
in unto the judgment-seat, and search; and behold,
your judge is murdered, and he lieth in his blood;
and he hath been murdered by his brother, who
seeketh to sit in the judgment-seat.

២៨ ហើយមើលចុះ គេទាំងពីរនាក់នៅក្នុងក្រុមសម្ងាត់របស់អ្នក រីឯ
អ្នកបង្កើតឡើង គឺកាឌីអានតុន និងអាអាក្រកដែលរកបំផ្លាញ
ព្រលឹងមនុស្ស។

And behold, they both belong to your secret band,
whose author is Gadianon and the evil one who
seeketh to destroy the souls of men.

ហេលេមីន ១

- ១ មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលនីហ្វេបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះមានមនុស្សខ្លះនៅក្នុងចំណោមពួកគេបានរត់ទៅឯវេទិកាជំនុំជំរះ មែនហើយ គឺមានមនុស្សប្រាំនាក់ដែលទៅ ហើយពួកគេបាននិយាយគ្នានៅពេលគេទៅថា ៖
- ២ មើលចុះ ឥឡូវនេះ យើងនឹងដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា តើបុរសនេះជាព្យាករមួយរូបឬទេ ហើយព្រះទ្រង់បានបញ្ជាពួកព្យាករនូវកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះដល់យើងឬទេ។ មើលចុះ យើងមិនជឿថាទ្រង់បានបញ្ជាទេ មែនហើយ យើងក៏មិនជឿថា លោកជាព្យាករមួយរូបដែរ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បើសិនជាការណាដែលលោកបាននិយាយអំពីមេចៅក្រមនេះពិតថា លោកស្លាប់ នោះយើងនឹងជឿថា ពាក្យឯទៀតដែលលោកបាននិយាយមកនោះពិតមែនដែរ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានរត់នៅក្នុងសមត្ថភាពរបស់គេ ហើយបានមកដល់វេទិកាជំនុំជំរះ ហើយមើលចុះ មេចៅក្រមបានដួលទៅលើដី ហើយបានដេកក្នុងថ្នកឈាមរបស់លោកមែន។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ កាលពួកគេបានឃើញដូច្នោះ នោះពួកគេមានសេចក្តីអស្ចារ្យណាស់ ដរាបដល់ពួកគេដួលចុះទៅដី ព្រោះពួកគេពុំបានជឿពាក្យទាំងឡាយ ដែលនីហ្វេបាននិយាយអំពីមេចៅក្រមសោះ។
- ៥ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ កាលពួកគេបានឃើញ ទើបគេជឿ ហើយការភ័យខ្លាចក៏មានមកដល់ពួកគេ ខ្លាចក្រែងអស់ទាំងសេចក្តីជំនុំជំរះដែលនីហ្វេបាននិយាយនោះ នឹងធ្លាក់មកលើប្រជាជនមែន ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបពួកគេញ័រ ហើយដួលចុះទៅលើដី។
- ៦ ឥឡូវនេះ នៅពេលចៅក្រមត្រូវធ្វើឃាតទៅមួយរំពេចនោះ—លោកត្រូវបានចាក់ដោយប្តូនរបស់លោក ដែលស្លៀកពាក់ក្លែងខ្លួន ហើយរត់គេចទៅបាត់ ហើយពួកអ្នកបម្រើបានរត់ទៅប្រាប់ប្រជាជនស្រែកប្រាប់គ្នាអំពីឃាតកម្មនៅក្នុងចំណោមពួកគេ
- ៧ ហើយមើលចុះ ប្រជាជនបានប្រមូលគ្នាមកឯកន្លែងវេទិកាជំនុំជំរះ— ហើយមើលចុះ គេមានសេចក្តីអស្ចារ្យណាស់ កាលគេបានឃើញមនុស្សប្រាំនាក់ដួលទៅលើដីនោះ។
- ៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ប្រជាជនពុំដឹងអ្វីសោះ អំពីហ្វេមនុស្សដែលប្រមូលគ្នាទៅឯសួនរបស់នីហ្វេ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបាននិយាយគ្នាថា ៖ ពួកអ្នកទាំងនេះហើយដែលបានធ្វើឃាតចៅក្រមចោល ហើយព្រះទ្រង់បានវាយពួកគេ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចរត់គេចពីយើងបាន។

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចាប់អ្នកទាំង នោះ ហើយបានចងគេ ហើយដាក់គេក្នុងគុក។ ហើយមានសេចក្តី ប្រកាសមួយធ្វើទៅក្រៅថា ចៅក្រមត្រូវស្លាប់ ហើយពួកយាតករ ត្រូវចាប់ខ្លួនបាន ហើយត្រូវដាក់ទៅក្នុងគុក។

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះស្អែកឡើង ប្រជាជន បានប្រជុំគ្នាមកដើម្បីកាន់ទុក្ខ ហើយតមអាហារនៅឯពិធីបញ្ចុះសព នៃលោកមេចៅក្រមដ៏មហិមា ដែលត្រូវបានស្លាប់។

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

១១ ម៉្លោះហើយ ពួកចៅក្រមទាំងនោះផង ដែលនៅឯសួនរបស់នីហ្វែ ហើយបានឮពាក្យរបស់លោក ក៏បានប្រមូលគ្នាមកឯពិធីបញ្ចុះសព នេះដែរ។

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានស៊ើបសួរក្នុង ចំណោមប្រជាជនថា ៖ តើនៅឯណាទៅពួកអ្នកទាំងប្រាំ ដែលត្រូវ បានចាត់ឱ្យទៅស៊ើបសួរអំពីមេចៅក្រមថា តើលោកបានស្លាប់ឬទេ នោះ? ហើយពួកគេបានឆ្លើយថា ៖ អំពីអ្នកទាំងប្រាំដែលលោកថា លោកបានចាត់ឱ្យទៅនោះ យើងមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែមានមនុស្សប្រាំ នាក់ដែលជាយាតករ ដែលយើងបានដាក់ក្នុងគុកទុក។

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកចៅក្រមទាំងនោះ ចង់ ឱ្យគេនាំពួកអ្នកទាំងនោះមក ហើយពួកគេត្រូវបាននាំមក ហើយ មើលចុះ ពួកគេគឺជាជនប្រាំនាក់ ដែលត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅនោះ ហើយមើលចុះ ពួកចៅក្រមសាកសួរគេឱ្យដឹងអំពីរឿងនោះ ហើយ ពួកគេបានប្រាប់អំពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលគេបានធ្វើថា ៖

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

១៤ យើងបានរត់ទៅដល់កន្លែងវេទិកាជំនុំជំរះ ហើយកាលពួកយើង បានឃើញគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដូចដែលនីហ្វែបានធ្វើបន្ទាល់ នោះ ពួកយើងមានសេចក្តីអស្ចារ្យខ្លាំង ដល់ដល់ធ្វើឱ្យយើងដួលទៅ លើដី ហើយកាលយើងបានដឹងខ្លួនពីការណ៍អស្ចារ្យឡើងវិញ មើលចុះ ពួកគេបានដាក់យើងក្នុងគុក។

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

១៥ ឥឡូវនេះ រីឯចំពោះអ្នកធ្វើយាតកររបស់នេះ យើងមិនដឹងថា នរណាជាអ្នកធ្វើទេ ហើយយើងដឹងតែប៉ុណ្ណោះថា យើងបានរត់មក តាមដែលលោកមានបំណង ហើយមើលចុះ លោកបានស្លាប់ទៅ ហើយ តាមពាក្យសម្តីរបស់នីហ្វែ។

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

១៦ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកចៅក្រមបាន អធិប្បាយរឿងនេះប្រាប់ដល់ប្រជាជន ហើយបានស្រែកឡើងទាស់ នឹងនីហ្វែថា ៖ មើលចុះ យើងដឹងថា នីហ្វែនេះច្បាស់ជាបានរួមគំនិត ជាមួយនឹងនរណាម្នាក់ឱ្យសម្លាប់ចៅក្រម ហើយបន្ទាប់មក លោក អាចប្រកាសការណ៍នេះដល់យើង ដើម្បីលោកអាចប្រែចិត្តយើងឱ្យ ទៅតាមសេចក្តីជំនឿរបស់លោក ដើម្បីលោកអាចលើកខ្លួនលោក ជាបុរសដ៏មហិមាម្នាក់ ជាមនុស្សជម្រើសរបស់ព្រះ និងជាព្យាករី ម្នាក់។

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

១៧ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងនឹងស៊ើបសង្កេតបុរសនេះ ហើយលោកនឹងទទួលសារភាពនូវកំហុសរបស់លោក ហើយប្រាប់ឲ្យយើងដឹងនូវឃាតករពិតប្រាកដដល់ចៅក្រមនេះ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ជនប្រាំនាក់នោះត្រូវបានដោះលែង នៅក្នុងថ្ងៃពិធីបញ្ចុះសព។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានតវ៉ានឹងពួកចៅក្រមចំពោះពាក្យទាំងឡាយ ដែលបាននិយាយទាស់នឹងនីហ្វែដេរ ហើយបានប្រកែកនឹងពួកគេម្នាក់ម្តងៗ ដរាបដល់ពួកគេបានផ្តាញផ្តាលគេ។

១៩ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានបញ្ជាឲ្យចាប់នីហ្វែដេរ ហើយចង ហើយនាំយកមកខាងមុខហ្វូងមនុស្សដ៏វែង ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមសួរលោកដោយរបៀបផ្សេងៗ ដើម្បីពួកគេអាចចាប់កំហុសលោក ដើម្បីគេអាចចោទទោសប្រហារជីវិតដល់លោក —

២០ ដោយបាននិយាយទៅលោកថា ៖ អ្នកជាជនផ្សំគំនិត តើអ្នកណាដែលបានធ្វើឃាតកម្មនេះ? ឥឡូវនេះ ប្រាប់យើងមក ហើយទទួលស្គាល់កំហុសរបស់អ្នកចុះ ដោយបាននិយាយថា មើលចុះនេះគឺជាប្រាក់ ហើយយើងក៏នឹងឲ្យអ្នករួចជីវិតផង បើសិនជាអ្នកប្រាប់យើង ហើយទទួលស្គាល់នូវការផ្សំគំនិតគ្នា ដែលអ្នកបានធ្វើជាមួយនឹងវា។

២១ ប៉ុន្តែនីហ្វែដេរបាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ នែ ពួកអ្នកដែលឆ្គួលលីលា អើយ អ្នករាល់គ្នាដែលមានចិត្តមិនកាត់ស្បែក អ្នករាល់គ្នាដែលខ្វាក់ ហើយអ្នករាល់គ្នាដែលជាមនុស្សវិងរូស តើអ្នករាល់គ្នាដឹងថា តើព្រះអម្ចាស់របស់អ្នក នឹងទុកឲ្យអ្នកបន្តការធ្វើបាបរបស់អ្នកយូរដល់ណាទៅ?

២២ ឱអ្នករាល់គ្នាគួរតែចាប់ផ្តើមស្រែកទ្រហោ ហើយទូញយំ ព្រោះការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំ ដែលកំពុងរង់ចាំអ្នកនៅក្នុងពេលនេះ លើកលែងតែអ្នកប្រែចិត្ត។

២៣ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នានិយាយថា ខ្ញុំបានផ្សំគំនិតជាមួយមនុស្សម្នាក់ឲ្យទៅធ្វើឃាតស៊ីសូរ៉ា ដែលជាមេចៅក្រមរបស់យើង។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នេះគឺដោយព្រោះខ្ញុំបានធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងអំពីការណ៍នេះ មែនហើយ គឺដើម្បីជាទីបន្ទាល់មួយដល់អ្នកថា ខ្ញុំបានដឹងនូវអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមខ្ពើមទាំងឡាយ ដែលមាននៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។

២៤ ហើយដោយព្រោះខ្ញុំបានធ្វើការនេះ អ្នករាល់គ្នានិយាយថា ខ្ញុំបានផ្សំគំនិតជាមួយមនុស្សម្នាក់ឲ្យគេធ្វើការនេះ មែនហើយ ដោយព្រោះខ្ញុំបានបង្ហាញដល់អ្នកនូវទីសម្គាល់នេះ ទើបអ្នករាល់គ្នាខឹងនឹងខ្ញុំ ហើយរកបំផ្លាញជីវិតខ្ញុំទៅវិញ។

២៥ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់អ្នកនូវទីសម្គាល់មួយទៀត ហើយមើលថា តើអ្នករាល់គ្នានឹងរកបំផ្លាញខ្ញុំដោយការណ៍នេះឬ។

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seezoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

២៦ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ៖ ចូរទៅផ្ទះរបស់ស៊ីអានទុម ដែលជាប្អូនរបស់ស៊ីសូរ៉ា ហើយនិយាយទៅគាត់ថា —

២៧ តើនីវិហ្វដែលជាព្យាករក្នុងក្លាយ ជាអ្នកដែលព្យាករអំពីការអាក្រក់ជាច្រើន អំពីប្រជាជននេះ បានជ្រុំគំនិតជាមួយនឹងអ្នក ដែលអ្នកបានធ្វើឃាតស៊ីសូរ៉ា ដែលត្រូវជាបងអ្នកឬ?

២៨ ហើយមើលចុះ គាត់នឹងប្រាប់អ្នកថា ៖ ទេ។

២៩ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយទៅគាត់ថា ៖ តើអ្នកបានធ្វើឃាតបងអ្នកឬ?

៣០ ហើយគាត់នឹងឈរដោយភិតភ័យ ហើយមិនដឹងជាត្រូវនិយាយអ្វីទេ។ ហើយមើលចុះ គាត់នឹងប្រកែកចំពោះអ្នក ហើយគាត់នឹងធ្វើហាក់ដូចជាគាត់មានសេចក្តីអស្ចារ្យខ្លាំង ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែគាត់នឹងប្រកាសដល់អ្នកថា គាត់ឥតទោសសោះ។

៣១ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នានឹងពិនិត្យគាត់មើល ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរកឃើញឈាម ជាប់លើជ័រដោយអារក្ររបស់គាត់។

៣២ ហើយកាលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញយ៉ាងនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយថា ៖ តើឈាមនេះមកពីណាមក? តើពួកយើងមិនដឹងថានេះគឺជាឈាមរបស់បងអ្នកឬ?

៣៣ ហើយនៅពេលនោះ គាត់នឹងញ័រ ហើយមានសម្បុរស្បាំង ហាក់បីដូចជាសេចក្តីស្លាប់បានមករកគាត់។

៣៤ ហើយនៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយថា ៖ ដោយសារការភិតភ័យនេះ និងភាពស្លេកស្លាំងនេះ ដែលមានមកលើមុខរបស់អ្នក មើលចុះ ពួកយើងដឹងថា អ្នកមានទោសហើយ។

៣៥ ហើយនៅពេលនោះ ការភិតភ័យដ៏ធំនឹងមកដល់គាត់ ហើយនៅពេលនោះ គាត់នឹងទទួលថ្លែងប្រាប់អ្នក ហើយឈប់ប្រកែកថា គាត់មិនបានធ្វើឃាតកម្មនេះតទៅទៀតហើយ។

៣៦ ហើយនៅពេលនោះ គាត់នឹងនិយាយទៅអ្នកថា ខ្ញុំ នីវិហ្វ មិនបានដឹងអ្វីអំពីរឿងនេះទេ លើកលែងតែវាត្រូវបានប្រទានដល់ខ្ញុំដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះប៉ុណ្ណោះ។ ហើយនៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ខ្ញុំជាមនុស្សស្អប់ត្រង់ម្នាក់ ហើយថា ខ្ញុំត្រូវបានចាត់មកដល់អ្នកពីព្រះ។

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានទៅ ហើយបានធ្វើ គឺដូចដែលនីវិហ្វបាននិយាយទៅពួកគេ។ ហើយមើលចុះ ពាក្យទាំងឡាយដែលលោកបាននិយាយគឺមានពិតមែន ព្រោះស្របតាមពាក្យទាំងនោះ នោះវាបានប្រកែក ហើយស្របតាមពាក្យទាំងនោះ នោះវាបានទទួលសារភាពដែរ។

៣៨ ហើយវាត្រូវបាននាំយកមកដើម្បីបញ្ជាក់ថា គឺវាផ្ទាល់ពិតជាឃាតករ ដល់ដល់ធ្វើឲ្យមនុស្សប្រាំនាក់នោះ ត្រូវបានដោះលែងឲ្យមានឥស្សរភាព ហើយនីវិហ្វក៏ដូច្នោះដែរ។

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seezoram, and say unto him—

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seezoram, who is your brother?

And behold, he shall say unto you, Nay.

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

៣៩ ហើយមានពួកសាសន៍នីហ្វិឌ័រ ដែលជឿដល់ពាក្យពេចន៍របស់
នីហ្វិ ហើយមានខ្លះទៀតដែលជឿដោយព្រះទ្រឹស្តីរបស់
មនុស្សប្រាំនាក់នោះ ព្រោះពួកគេត្រូវបានប្រែចិត្តជឿ នៅពេលពួក
គេនៅក្នុងគុក។

៤០ ហើយឥឡូវនេះ មានមនុស្សខ្លះនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដែល
បាននិយាយថា នីហ្វិគឺជាព្យាករមួយរូប។

៤១ ហើយមានអ្នកដទៃទៀត ដែលបាននិយាយថា ៖ មើលចុះ លោក
គឺជាព្រះមួយអង្គ ព្រោះបើពុំមែនជាព្រះមួយអង្គទេ នោះលោកពុំ
អាចដឹងនូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់បានទេ។ គួរតែមើលចុះ លោកបាន
ប្រាប់យើងនូវគំនិតទាំងឡាយនៃចិត្តរបស់យើង ហើយព្រមទាំង
បានប្រាប់យើងអំពីការណ៍ទាំងឡាយ ហើយលោកថែមទាំងបាននាំ
មកឲ្យយើងស្គាល់ឃាតករដ៏ពិតប្រាកដ ទៅលើលោកមេចៅក្រម
របស់យើង។

And there were some of the Nephites who be-
lieved on the words of Nephi; and there were some
also, who believed because of the testimony of the
five, for they had been converted while they were in
prison.

And now there were some among the people, who
said that Nephi was a prophet.

And there were others who said: Behold, he is a
god, for except he was a god he could not know of all
things. For behold, he has told us the thoughts of our
hearts, and also has told us things; and even he has
brought unto our knowledge the true murderer of
our chief judge.

ហេលេមីន 10

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានការបែកបាក់មួយផ្នែក ឡើងនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដរាបដល់ពួកគេបានបែកគ្នា ហើយ ចែកផ្លូវគ្នារៀងៗខ្លួន ចោលនីវិហូនៅតែម្នាក់ឯង នៅពេលដែល លោកកំពុងតែឈរនៅកណ្តាលពួកគេ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា និវិហូបានដើរសំដៅទៅឯ ផ្ទះរបស់លោក ហើយសង្ឃឹមគិតដល់ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញដល់លោក។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលលោក កំពុងតែសង្ឃឹមគិត — ដោយទន់ខ្សោយជាខ្លាំង ដោយព្រោះអំពើ ទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជននៃសាសន៍នីវិហូ កិច្ចការសម្ងាត់ទាំងឡាយនៃ សេចក្តីងងឹតរបស់គេ និងអំពើហាតកម្មទាំងឡាយរបស់គេ និងអំពើ ប្លន់របស់គេ និងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាងរបស់គេ — ហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលលោកកំពុងតែ សង្ឃឹមគិតនៅក្នុងចិត្តលោកនៅឡើយនោះ មើលចុះ មានសំឡេង មួយបន្លឺមកលោកថា ៖
- ៤ និវិហូអើយ អ្នកមានពរហើយ ព្រោះការណ៍ទាំងឡាយដែលអ្នក បានធ្វើនោះ គួរតែយើងបានឃើញថា អ្នកបានប្រកាសប្រាប់ពាក្យ របស់យើង ដោយគ្មាននៀយហាត់ គឺជាពាក្យដែលយើងបានប្រទាន ដល់អ្នកឲ្យដល់ប្រជាជននេះ។ ហើយអ្នកពុំបានខ្លាចពួកគេ ហើយ ពុំបានរកជីវិតរបស់អ្នកផ្ទាល់ ប៉ុន្តែបានស្វែងរកបំណងរបស់យើង វិញ ហើយបានកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង។
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះអ្នកបានធ្វើការនេះដោយឥតនៀយហាត់ ដូច្នោះ មើលចុះ យើងនឹងប្រទានពរឲ្យអ្នករហូតតទៅ ហើយយើង នឹងធ្វើឲ្យអ្នកខ្លាំងពូកែនៅក្នុងសម្តី និងក្នុងចរិយា ក្នុងសេចក្តីជំនឿ និងក្នុងកិច្ចការទាំងឡាយ មែនហើយ គឺដើម្បីឲ្យគ្រប់ការណ៍ទាំង អស់ ត្រូវបានសម្រេចដល់អ្នក ស្របតាមពាក្យរបស់អ្នក ព្រោះអ្នក នឹងពុំប្រាថ្នាអ្វី ដែលផ្ទុយពីបំណងរបស់យើងឡើយ។
- ៦ មើលចុះ អ្នកជានិវិហូ ហើយយើងជាព្រះ។ មើលចុះ យើង ប្រកាសប្រាប់ការណ៍នេះដល់អ្នក នៅរត្តមាននៃពួកទេវតារបស់ យើងថា អ្នកនឹងមានអំណាចលើប្រជាជននេះ ហើយនឹងវាយ ផែនដីនេះ ដោយអំណាចអត់ និងដោយជំងឺអាសន្នរោគ និងការ បំផ្លិចបំផ្លាញ ស្របតាមអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជននេះ។
- ៧ មើលចុះ យើងប្រទានឲ្យអ្នកនូវអំណាចថា ទោះជាអ្វីក៏ដោយ ដែលអ្នកនឹងភ្ជាប់នៅលើផែនដី ក៏នឹងត្រូវបានភ្ជាប់នៅលើ ស្ថានសួគ៌ដែរ ហើយទោះជាអ្វីក៏ដោយ ដែលអ្នកនឹងស្រាយនៅលើ ផែនដី ក៏នឹងត្រូវបានស្រាយលើស្ថានសួគ៌ដែរ ម៉្លោះហើយ អ្នកនឹង មានអំណាចនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ។

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unwearyingness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unwearyingness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

- ៨ ម៉្លោះហើយ បើសិនជាអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ
នេះ ឲ្យវាបែកទៅជាពីរ នោះវានឹងបានសម្រេចដូច្នោះ។
- ៩ ហើយបើសិនជាអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះថា ៖ ចូរឯង
បន្ទាប ហើយរាបស្មើចុះ នោះវានឹងធ្វើបានសម្រេចដូច្នោះ។
- ១០ ហើយមើលចុះ បើសិនជាអ្នកនឹងនិយាយថា ព្រះទ្រង់នឹងវាយ
ប្រជាជននេះ នោះវានឹងកើតឡើងដូច្នោះ។
- ១១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងបញ្ជាអ្នកថា អ្នកត្រូវទៅ ហើយ
ប្រកាសប្រាប់ដល់ប្រជាជននេះថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ គឺជាព្រះដ៏
មានមហិទ្ធិបូជ្ជី ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ លើកលែងតែអ្នក
រាល់គ្នាប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានវាយ
គឺរហូតដល់សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញផង។
- ១២ ហើយមើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទាំងនេះទៅកាន់នីហ្វេតហើយ
នោះលោកបានឈប់ ហើយមិនបានទៅផ្ទះរបស់លោកទេ ប៉ុន្តែបាន
ត្រឡប់ទៅឯបង្គោលមនុស្សទាំងឡាយ ដែលនៅ រាយលើផ្ទៃដីនីវិញ
ហើយបានចាប់ផ្តើមប្រកាសដល់ពួកគេនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់
ដែលមានព្រះបន្ទូលមកលោកនោះ អំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់ពួក
គេ បើសិនជាពួកគេមិនប្រែចិត្តទេ។
- ១៣ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ទោះជាមានអព្វុតហេតុដ៏ធំ ដែលនីហ្វេបានធ្វើ
ដោយប្រាប់ពួកគេអំពីសេចក្តីស្លាប់របស់លោកមេចៅក្រមនោះក៏
ដោយ គង់តែពួកគេបានធ្វើចិត្តវិងរូស ហើយពុំបានស្តាប់តាមព្រះ
បន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ឡើយ។
- ១៤ ហេតុដូច្នោះហើយ នីហ្វេបានប្រកាសទៅពួកគេនូវព្រះបន្ទូលនៃ
ព្រះអម្ចាស់ថា ៖ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា លើក
លែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹង
ត្រូវបានវាយ គឺរហូតដល់សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញផង។
- ១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលនីហ្វេបានប្រកាសទៅ
ពួកគេនូវព្រះបន្ទូលហើយ មើលចុះ ពួកគេនៅតែធ្វើចិត្តវិងរូស
ហើយមិនព្រមស្តាប់តាមពាក្យសម្តីរបស់លោកសោះ ហេតុដូច្នោះ
ហើយ ពួកគេបានជេរប្រមាថលោក ហើយបានរកចាប់លោក ដើម្បី
ពួកគេអាចដាក់លោកទៅក្នុងគុក។
- ១៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះចេស្តានៃព្រះស្ថិតនៅជាមួយនឹងលោក ហើយ
ពួកគេពុំអាចចាប់លោក យកទៅដាក់គុកបានឡើយ ព្រោះលោក
ត្រូវបានព្រះវិញ្ញាណយកទៅ ហើយនាំចេញពីកណ្តាលពួកគេ។

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be
rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou
cast down and become smooth, it shall be done.

And behold, if ye shall say that God shall smite
this people, it shall come to pass.

And now behold, I command you, that ye shall go
and declare unto this people, that thus saith the Lord
God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall
be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the
Lord had spoken these words unto Nephi, he did
stop and did not go unto his own house, but did re-
turn unto the multitudes who were scattered about
upon the face of the land, and began to declare unto
them the word of the Lord which had been spoken
unto him, concerning their destruction if they did
not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle
which Nephi had done in telling them concerning
the death of the chief judge, they did harden their
hearts and did not hearken unto the words of the
Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word
of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the
Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared
unto them the word, behold, they did still harden
their hearts and would not hearken unto his words;
therefore they did revile against him, and did seek to
lay their hands upon him that they might cast him
into prison.

But behold, the power of God was with him, and
they could not take him to cast him into prison, for
he was taken by the Spirit and conveyed away out of
the midst of them.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានទៅមុខនៅក្នុង ព្រះវិញ្ញាណ គឺពីហ្វូងមនុស្សមួយទៅហ្វូងមនុស្សមួយទៀត ដោយ បានប្រកាសព្រះបន្ទូលនៃព្រះ គឺរហូតដល់លោកបានប្រកាសព្រះ បន្ទូលទៅពួកគេទាំងអស់គ្នា ឬបានផ្សាយទៅក្នុងចំណោម ប្រជាជនទាំងអស់។

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេពុំព្រមស្តាប់តាម ពាក្យសម្តីរបស់លោកទេ ហើយក៏ចាប់ផ្តើមមានការទាស់ទែងគ្នា ដរាបដល់ពួកគេបានបែកគ្នា ហើយបានចាប់ផ្តើមសម្លាប់គ្នាទៅវិញ ទៅមកដោយដាវ។

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, insomuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

១៩ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីចិតសិបមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វេ។

And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

ហេលេមីន 11

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីចិតសិបពីរ ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នោះការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយបាន កើតឡើង ដល់ដល់មានសង្គ្រាមទាំងឡាយទូទៅអស់ទាំងដែនដី នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វែមីអស់។
- ២ ហើយគឺក្រុមចោរសម្ងាត់នេះហើយដែលបានបន្តការបំផ្លិច បំផ្លាញ និងអំពើទុច្ចរិតនេះ។ ហើយសង្គ្រាមនេះបានកើតឡើងអស់ ពេញមួយឆ្នាំ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីចិតសិបបី វាក៏បានបន្តទៅដែរ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនេះនីហ្វែមីបាន អំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ថា ៖
- ៤ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់កុំទុកឲ្យប្រជាជននេះត្រូវបំផ្លាញ ដោយដាវឡើយ តែឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យមានអំណាត់អត់មួយ នៅក្នុងដែនដីវិញនោះជាព្រះស្រីរាជ ដើម្បីដាស់រំជួលពួកគេ ឲ្យនឹកចាំដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ ហើយប្រហែលជាពួកគេ នឹងប្រែចិត្ត ហើយបែរមករកទ្រង់វិញ។
- ៥ ហើយការណ៍នោះត្រូវបានសម្រេច ស្របតាមពាក្យសម្តីរបស់នី ហ្វែមីន។ ហើយមានអំណាត់អត់មួយយ៉ាងធំនៅលើដែនដីនេះ នៅ ក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វែមីអស់។ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីចិតសិប បួន អំណាត់អត់បានបន្តទៅយ៉ាងនេះ ហើយការបំផ្លិចបំផ្លាញបាន ឈប់មានដោយដាវ តែក្លាយទៅជាជំងឺចាប់ដោយអំណាត់អត់ទៅ វិញ។
- ៦ ហើយការបំផ្លិចបំផ្លាញនេះ ក៏បានបន្តទៅទៀត នៅក្នុងឆ្នាំទី ចិតសិបប្រាំ។ ព្រោះដែនដីត្រូវវាយឲ្យរាវរាងស្ងួត ហើយពុំផ្តល់ ផលជាតិក្នុងរដូវច្រូតកាត់សោះ ហើយដែនដីទាំងមូលត្រូវវាយ ទាំងក្នុងចំណោមពួកសាសនីលេមីន ក៏ដូចនៅក្នុងចំណោមពួក សាសនីនីហ្វែមី ដើម្បីពួកគេត្រូវវាយឲ្យគេវិនាសរាប់ពាន់នាក់ នៅក្នុងផ្នែកទាំងឡាយនៃដែនដីដែលទុច្ចរិតច្រើន។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបានឃើញថា ពួក គេជិតវិនាសដោយអំណាត់អត់ហើយ នោះពួកគេបានចាប់ផ្តើមនឹក ឃើញដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើម នឹកឃើញដល់ពាក្យសម្តីរបស់នីហ្វែមី។
- ៨ ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមអង្វរដល់ពួកមេចៅក្រមរបស់គេ និងពួកមេដឹកនាំរបស់គេ ឲ្យគេទៅនិយាយនឹងនីហ្វែមីថា ៖ មើលចុះ យើងដឹងថា លោកជាអ្នកសំណប់នៃព្រះ ហេតុដូច្នេះហើយ សូម អំពាវនាវទៅព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើង ឲ្យទ្រង់បង្វែរអំណាត់អត់ នេះចេញពីយើងទៅ ក្រែងលោកទាំងអស់ដែលលោកបាន និយាយ អំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញយើង នឹងបានសម្រេចមែន។

Helaman 11

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកចៅក្រមបាននិយាយ និងនិរិយា ស្របតាមពាក្យទាំងឡាយដែលពួកគេចង់ឲ្យនិយាយ នោះ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលនិរិយាបានឃើញ ថា ប្រជាជនបានប្រែចិត្ត ហើយបានបន្ទាបខ្លួន ទាំងស្លៀកសំពត់ផ្ទៃ នោះលោកបានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ទៀតថា ៖

១០ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ មើលនី ប្រជាជននេះបានប្រែចិត្តហើយ ហើយពួកគេបានបោសជម្រះក្រុមកាឌីអានតុនពីក្នុងចំណោមពួក គេហើយ ដរាបដល់ពួកវាត្រូវបាត់បង់អស់ ហើយពួកវាបានលាក់ ផែនការសម្ងាត់របស់វានៅក្នុងដី។

១១ ឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ដោយភាពទន់ទាបរបស់ពួកគេ សូមព្រះអង្គដកសេចក្តីពិរោធរបស់ទ្រង់ចេញ ហើយសូមសេចក្តី ពិរោធរបស់ព្រះអង្គបានស្ងប់នៅក្នុងការបំផ្លិចបំផ្លាញពួកជនទុច្ចរិត ទាំងនោះ ដែលព្រះអង្គបានបំផ្លាញរួចមកហើយ។

១២ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គដកសេចក្តីពិរោធរបស់ព្រះអង្គ ចេញ ព្រះពរ សេចក្តីពិរោធដ៏ខ្លាំងក្លា ហើយសូមធ្វើឲ្យអំណាចអត់ នៅលើផែនដីនេះបាត់អស់ទៅ។

១៣ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គមេត្តាពង្រល់ទូលបង្គំ ហើយធ្វើឲ្យ ការណ៍នេះបានសម្រេចស្របតាមពាក្យសម្តីរបស់ទូលបង្គំផង ហើយសូមធ្វើឲ្យមានភ្លៀងធ្លាក់មកលើផ្ទៃផែនដី ដើម្បីឲ្យដីអាចនាំ មកនូវផ្លែ និងពន្លឺជាតិនៅក្នុងរដូវច្រូកកាត់។

១៤ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គបានឮពាក្យទាំងឡាយរបស់ទូលបង្គំ កាលទូលបង្គំបានទូលថា សូមឲ្យមានអំណាចមួយ ដើម្បីឲ្យគ្រោះ អាសន្ននៃដាវអាចបានឈប់ ហើយទូលបង្គំដឹងថា ព្រះអង្គនឹងឮ ពាក្យទាំងឡាយរបស់ទូលបង្គំនៅពេលនេះ ព្រោះព្រះអង្គមាន បន្ទូលថា ៖ បើសិនជាប្រជាជននេះប្រែចិត្ត យើងនឹងលើកលែងឲ្យ គេ។

១៥ ព្រះពរ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយព្រះអង្គទុកឃើញថា ពួកគេ បានប្រែចិត្តហើយ ដោយព្រោះអំណាចអត់ និងជំងឺអាសន្នរោគ និង ការបំផ្លិចបំផ្លាញ ដែលកើតឡើងដល់ពួកគេ។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គដកសេចក្តី ពិរោធរបស់ព្រះអង្គចេញ ហើយសាកល្បងមើលជាថ្មី បើសិនជា ពួកគេនឹងបម្រើព្រះអង្គឬអី? ហើយបើយ៉ាងដូច្នោះមែន ឱព្រះ អម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គអាចប្រទានពរដល់ពួកគេ ស្របតាមព្រះ បន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ដែលព្រះអង្គបានថ្លែងចុះ។

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីចិតសិប ប្រាំមួយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបំបែរសេចក្តីពិរោធរបស់ទ្រង់ចេញពី ប្រជាជន ហើយធ្វើឲ្យភ្លៀងធ្លាក់មកលើផែនដី ដរាបដល់វាបាននាំ មកនូវផលនៃផលក្នុងរដូវផ្លែ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា វាបាននាំមកនូវផ្សេងៗជាតិរបស់វា នៅក្នុងរដូវច្រូតកាត់។

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

១៨ ហើយមើលចុះ ប្រជាជនបានអររិករាយ ហើយសរសើរតម្កើង ដល់ព្រះ ហើយផ្ទៃដីនៃទាំងមូលបានពោរពេញទៅដោយការអរ រិករាយ ហើយពួកគេបានឈប់រកបំផ្លាញនិហ្វេម ប៉ុន្តែពួកគេ បានគោរពលោកថា ជាព្យាករដ៏ធំម្នាក់ ហើយជាអ្នកសំណប់នៃ ព្រះ ដែលមានអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចដ៏ធំដែលបានប្រទានឲ្យ លោកពីព្រះ។

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

១៩ ហើយមើលចុះ លីហៃ ដែលត្រូវជាប្អូនរបស់លោក ក៏មិនអន់ជាង លោកប៉ុន្មានទេ ចំពោះការណ៍ទាំងឡាយដែលទាក់ទងទៅនឹង សេចក្តីសុចរិត។

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

២០ ម៉្លោះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជននីហ្វេមបាន ចាប់ផ្តើមចម្រើនឡើងទៀតនៅលើផែនដី ហើយបានចាប់ផ្តើម កសាងទីកន្លែងទាំងឡាយដែលចោលទទេ ហើយបានចាប់ផ្តើម កើនចំនួនឡើង និងរាលដាលឡើង គឺរហូតដល់ពួកគេបាននៅពាស ពេញលើផ្ទៃដីនៃទាំងមូល ទាំងខាងជើង និងខាងត្បូង ពីសមុទ្រ ខាងលិចទៅដល់សមុទ្រខាងកើត។

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីចិតសិបប្រាំមួយ បាន ចប់ទៅក្នុងសេចក្តីសុខសាន្ត។ ហើយឆ្នាំទីចិតសិបប្រាំពីរ បានចាប់ ផ្តើមក្នុងសេចក្តីសុខសាន្ត ហើយសាសនាចក្របានរាលដាលទូទៅ លើផ្ទៃដីនៃទាំងអស់ ហើយប្រជាជនច្រើន ទាំងសាសន៍នីហ្វេ និង សាសន៍លេមិតបាននៅក្នុងសាសនាចក្រ ហើយពួកគេមានសេចក្តី សុខសាន្តដ៏ធំក្រៃលែងនៅលើផែនដី ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីចិតសិប ប្រាំពីរទៅ។

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

២២ ហើយពួកគេក៏មានសេចក្តីសុខសាន្តដែរ នៅក្នុងឆ្នាំទីចិតសិប ប្រាំបី លើកលែងតែមានការទាស់ទែងគ្នាខ្លះ អំពីគោលចំណុចទាំង ឡាយនៃលទ្ធិ ដែលត្រូវបានដាក់ដោយពួកព្យាករ។

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

២៣ ហើយក្នុងឆ្នាំទីចិតសិបប្រាំបួន ក៏ចាប់ផ្តើមមានការរិវាទជាខ្លាំង។ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វេ និងលីហៃ និងបងប្អូន របស់គេជាច្រើន ដែលដឹងនូវគោលចំណុចពិតនៃលទ្ធិ ដោយមាន វិវរណៈជាច្រើនរាល់ៗថ្ងៃ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបពួកគេបានផ្សាយ ដល់ប្រជាជន ដរាបដល់គេបានបញ្ចប់ការរិវាទរបស់គេនៅក្នុងឆ្នាំ ដដែលនោះ។

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីប៉ែតសិបក្នុង រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វេ នោះមានពួកអ្នកបែក ចេញពីប្រជាជននីហ្វេមួយចំនួន ដែលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន បានចុះចូល ទៅខាងសាសន៍លេមីន ហើយបានដាក់ឈ្មោះខ្លួនថា ជាសាសន៍ លេមីន ហើយមួយចំនួនទៀតផង ដែលជាពូជពង្សលេមីនសុទ្ធ ត្រូវ បានចាក់រុកឲ្យមានកំហឹងដោយពួកគេ ឬដោយពួកអ្នកបែកចេញ ទាំងនោះ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមធ្វើសង្គ្រាមមួយ ជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់គេ។

២៥ ហើយពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើឃាតកម្ម និងការប្លន់ ហើយបន្ទាប់ មក ពួកគេបានបែរទៅក្នុងទីភ្នំ ហើយទៅក្នុងទីរហោស្ថាន និងទី កន្លែងសម្ងាត់ៗទាំងឡាយ ដោយបានពូនសម្លៀកខ្លួនដើម្បីកុំឲ្យគេរក ឃើញ ដោយបានទទួលរាល់ៗថ្ងៃនូវចំនួនមនុស្សបន្ថែម ឲ្យតែមាន ពួកបែកបាក់ចេញដែលបានទៅរកពួកគេ។

២៦ ម៉្លោះហើយ ក្នុងរយៈពេល មែនហើយ គឺក្នុងរយៈពេលមិនប៉ុន្មាន ឆ្នាំទេ ពួកគេបានក្លាយទៅជាក្រុមចោរមួយធំដ៏ខ្លាំង ហើយពួកគេបាន រកផែនការសម្ងាត់ទាំងអស់របស់កាឌីអានតុន ម៉្លោះហើយ ពួកគេ បានក្លាយទៅជាពួកចោររបស់កាឌីអានតុន។

២៧ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកចោរទាំងនេះ បានធ្វើឲ្យមានការខូចខាតដ៏ ធំ មែនហើយ គឺការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វេ ហើយនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនលេមីនផង។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ជាការចាំបាច់ ត្រូវតែ បញ្ឈប់ការបំផ្លិចបំផ្លាញនេះ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានបញ្ជូនកង ទ័ពមួយដែលមានមនុស្សខ្លាំងពូកែទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយ ទៅលើភ្នំ ដើម្បីរកក្រុមចោរនេះ ហើយបំផ្លាញពួកវាចោល។

២៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំដែល នោះ ពួកគេត្រូវបានរុញច្រានចេញទៅក្នុងដែនដីផ្ទាល់របស់គេវិញ។ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប៉ែតសិបក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើ ប្រជាជននីហ្វេ។

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងដើមឆ្នាំទីប៉ែតសិប មួយ ពួកគេបានចេញទៅប្រឆាំងនឹងក្រុមចោរនេះទៀត ហើយបាន បំផ្លាញចោលអស់ជាច្រើន ហើយពួកគេក៏ត្រូវជួបប្រទះដោយការ បំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ខ្លាំងក្លា។

៣១ ហើយពួកគេត្រូវបានបង្ខំឲ្យចេញពីទីរហោស្ថាន ហើយចេញពីភ្នំ ទាំងឡាយ មកដែនដីទាំងឡាយរបស់ខ្លួនគេវិញ ដោយព្រោះពួក ចោរមានចំនួនច្រើនហួសពេក ដែលនៅពាសពេញក្នុងភ្នំ និងទី រហោស្ថាន។

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំនេះក៏ចប់ទៅ។ ហើយ ពួកចោរនៅតែកើនចំនួនច្រើនឡើងៗ ហើយមានកម្លាំងខ្លាំង ដរាបដល់ពួកគេបានទល់នឹងពលទ័ពសាសន៍នីហ្វេទាំងមូល និង ពលទ័ពសាសន៍លេមីនផង ហើយពួកគេបាននាំឲ្យមានការ ភ័យខ្លាចដ៏ធំមកលើប្រជាជនដែលនៅលើផ្ទៃដែនដី។

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, inso- much that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

៣៣ មែនហើយ ព្រោះពួកគេបានទៅរុករានជាច្រើននៃដែនដី ហើយ បានធ្វើការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងធំដល់ពួកគេ មែនហើយ បានសម្លាប់ មនុស្សជាច្រើន ហើយបានចាប់ពួកអ្នកដទៃតយកទៅជាសេសសល់ ឬ នាំចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន មែនហើយ ហើយជាពិសេសទៅទៀត គឺពួកស្ត្រី និងកូនចៅរបស់គេ។

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

៣៤ ឥឡូវនេះ អំពើអាក្រក់ដ៏ធំនេះ ដែលបានធ្លាក់មកលើប្រជាជន ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ បានដាស់រំជួលគេទៀតឲ្យនឹក ឃើញដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ។

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in re- membrance of the Lord their God.

៣៥ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប៉ែតសិបមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅ។

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

៣៦ ហើយក្នុងឆ្នាំទីប៉ែតសិបពីរ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមភ្លេចព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេទៀត។ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីប៉ែតសិបបី ពួកគេបាន ចាប់ផ្តើមធ្វើអំពើទុច្ចរិតដ៏ខ្លាំង។ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីប៉ែតសិបបួន ពួក គេមិនបានកែប្រែគំនិតរបស់គេទេ។

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីប៉ែតសិបប្រាំ ពួកគេកាន់តែធ្វើខ្លាំងឡើងៗ នៅក្នុងសេចក្តីឆ្អឹងឆ្អែរបស់គេ និងក្នុង អំពើទុច្ចរិតរបស់គេ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបាទុំទៀត ចំពោះការបំផ្លិច បំផ្លាញ។

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

៣៨ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប៉ែតសិបប្រាំទៅ។

And thus ended the eighty and fifth year.

ហេលេមីន 12

- ១ ម៉្លោះហើយ យើងអាចឃើញថា ចិត្តនៃកូនចៅមនុស្សខុសឆ្គង ហើយគ្មានភាពនឹងនយ៉ាងណា មែនហើយ យើងអាចឃើញថា ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងសេចក្តីល្អមហិមាដ៏និរន្តរ៍របស់ទ្រង់ ប្រទានពរ ហើយធ្វើឲ្យចម្រើនឡើងដល់អស់អ្នកណា ដែលដាក់ទីទុកចិត្តរបស់ គេទៅលើទ្រង់។
- ២ មែនហើយ ហើយយើងអាចឃើញថា នៅពេលដែលទ្រង់ធ្វើឲ្យ រាស្ត្រទ្រង់បានចម្រើនឡើង មែនហើយ គឺក្នុងការបង្កើនស្រែចម្ការ របស់គេ ហ្វូងចៀមរបស់គេ និងហ្វូងសត្វរបស់គេ ហើយមាស និង ប្រាក់ និងវត្ថុមានតម្លៃសព្វសារពើ និងវត្ថុសិល្បៈ លើកលែងជីវិតឲ្យ គេ ហើយដោះលែងពួកគេឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវ របស់គេ បន្តនៃចិត្តនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេដើម្បីកុំឲ្យពួកវាធ្វើ សង្គ្រាមនឹងពួកគេ មែនហើយ ហើយសរុបសេចក្តីមក ធ្វើនូវគ្រប់ ការណ៍ទាំងអស់ ដើម្បីសុខុមាលភាព និងសុភមង្គលរបស់រាស្ត្រ ទ្រង់ មែនហើយ នៅពេលនោះហើយដែលពួកគេធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយបំភ្លេចព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ ហើយជាន់ល្វីនៅក្រោម ជើងរបស់គេនូវព្រះដ៏បរិសុទ្ធ — មែនហើយ ហើយនេះគឺការពិការ ងាយស្រួល និងការចម្រើនឡើងដ៏ធំហួសប្រមាណរបស់គេ។
- ៣ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា លើកលែងតែព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់វាយ ផ្តាលរាស្ត្រទ្រង់ ដោយសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏ច្រើន មែនហើយ លើក លែងតែទ្រង់ធ្វើទោសពួកគេ ដោយសេចក្តីស្លាប់ និងដោយភេរវកម្ម និងដោយអំណាចអត់ និងដោយជំងឺអាសន្នរោគគ្រប់បែបយ៉ាង នោះពួកគេនឹងពុំនឹកឃើញដល់ទ្រង់ឡើយ។
- ៤ ឱកូនចៅមនុស្សអើយ ម្តេចក៏ឆ្ងុតលីលា និងអសារឥតការ និង អាក្រក់ និងដូចអារក្សម៉្លោះ ហើយឆាប់ធ្វើអំពើទុច្ចរិត តែកម្រធ្វើអំពើ ល្អទៅវិញ មែនហើយ គឺឆាប់ស្តាប់តាមពាក្យសម្តីនៃជនអាក្រក់ ហើយភ្ជាប់ចិត្តគេទៅលើវត្ថុទាំងឡាយដែលឥតប្រយោជន៍នៃ លោកិយ!
- ៥ មែនហើយ គឺឆាប់លើកខ្លួនឡើង ក្នុងការឆ្អឹងឆ្អែ មែនហើយ គឺ ឆាប់អួតអាង ហើយធ្វើនូវអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងនៃអំពើដែលទុច្ចរិត តែពួក គេកម្រនឹកឃើញដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ ឬយកត្រចៀក ស្តាប់តាមដំបូន្មានរបស់ទ្រង់ មែនហើយ គឺកម្រដើរតាមផ្លូវទាំង ឡាយខាងប្រាជ្ញាទៅវិញ។
- ៦ មើលចុះ ពួកគេពុំមានបំណងចង់ឲ្យព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ដែលបានបង្កើតគេមក គ្រប់គ្រង និងអភិបាលលើពួកគេទេ ទោះជា ទ្រង់មានការណ៍ល្អដ៏ធំ និងសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ពួកគេក៏ដោយ គង់តែពួកគេពុំយកជាការនូវដំបូន្មានទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយ ពួកគេពុំមានបំណងចង់ឲ្យទ្រង់ ធ្វើជាអ្នកនាំផ្លូវពួកគេឡើយ។

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

៧ ឱភាពឥតការទទេនៃកូនចៅមនុស្ស អ្វីក៏ធំធេងម៉្លេះ មែនហើយ គឺ ពួកគេអន់ជាងផលដីទៅទៀត។

៨ ត្បិតមើលចុះ ផលដីធ្វើចលនាពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ បែក គ្នាជាពីរតាមបញ្ជារបស់ព្រះដ៏មហិមា និងដ៏គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច របស់យើង។

៩ មែនហើយ មើលចុះ តាមព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់ ភ្នំតូច និងភ្នំធំ ញ័រ ហើយរញ្ជួយ។

១០ ហើយដោយព្រះចេស្ដានៃសំឡេងរបស់ទ្រង់ វាបែកចេញ ហើយ ក្លាយទៅជាវាលស្មើ មែនហើយ គឺដូចជាច្រកភ្នំដូច្នោះ។

១១ មែនហើយ ដោយព្រះចេស្ដានៃសំឡេងរបស់ទ្រង់ ផែនដីទាំង មូលរង្កើ។

១២ មែនហើយ ដោយព្រះចេស្ដានៃសំឡេងរបស់ទ្រង់ គ្រឹះរណ្តំ គឺ រហូតដល់ចំកណ្តាល។

១៣ មែនហើយ ហើយបើសិនជាទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ផែនដីថា — ចូរធ្វើចលនា — វានឹងធ្វើចលនា។

១៤ មែនហើយ បើសិនជាទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ផែនដីថា — ចូរ ថយក្រោយ ដើម្បីវាពន្លឺវាវិញឲ្យបានច្រើនម៉ោង — នោះនឹងបាន សម្រេច

១៥ ម៉្លោះហើយ ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ផែនដីថយក្រោយ ហើយវាហាក់បីដូចជាធ្វើឲ្យមនុស្សឃើញថា ព្រះអាទិត្យឈរនៅ នឹងមួយកន្លែង មែនហើយ ហើយមើលចុះ ការណ៍នេះគឺដូច្នោះមែន ព្រោះពិតប្រាកដមែន គឺផែនដីដែលធ្វើចលនា ហើយមិនមែនព្រះ អាទិត្យទេ។

១៦ ហើយក៏មើលចុះ បើសិនជាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ទឹកនៃទី ជម្រៅដ៏ធំថា — ចូរឯងរឹងស្ងួតទៅ — នោះនឹងបានសម្រេច។

១៧ មើលចុះ បើសិនជាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ភ្នំនេះថា — ចូរ ឯងផុសឡើងខ្ពស់ ហើយរលំ និងធ្លាក់ទៅលើទីក្រុងនោះ ដើម្បីវា ត្រូវរកប់ — មើលចុះ វានឹងបានសម្រេច។

១៨ ហើយមើលចុះ បើសិនជាមនុស្សម្នាក់លាក់កំណប់មួយនៅក្នុងដី ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា — ចូរឲ្យវាត្រូវបណ្តាសាចុះ ដោយព្រះអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកដែលបានលាក់វា — មើលចុះ វា នឹងត្រូវបណ្តាសា។

១៩ ហើយបើសិនជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលថា — ឯង ត្រូវបណ្តាសាហើយ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកណាមើលឃើញឯងឡើយ ចាប់ពី ពេលនេះ និងរហូតទៅ — មើលចុះ គ្មានអ្នកណាមើលឃើញទេ ចាប់ពីពេលនោះ និងរហូតទៅ។

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

For behold, the dust of the earth moveth hither and thither, to the dividing asunder, at the command of our great and everlasting God.

Yea, behold at his voice do the hills and the mountains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up, and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back, that it lengthen out the day for many hours—it is done;

And thus, according to his word the earth goeth back, and it appeareth unto man that the sun standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised up, and come over and fall upon that city, that it be buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, because of the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no man shall find thee from this time henceforth and forever—behold, no man getteth it henceforth and forever.

២០ ហើយមើលចុះ បើសិនជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលទៅ កាន់មនុស្សម្នាក់ថា — ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក នោះអ្នកនឹងត្រូវបណ្តាសារហូតទៅ — នោះនឹងត្រូវបាន សម្រេច។

២១ ហើយបើសិនជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលថា — ដោយ ព្រោះអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក នោះអ្នកនឹងត្រូវកាត់ចេញពី វត្តមានរបស់យើង — ទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យវាត្រូវបានសម្រេចដូច្នោះ។

២២ ហើយវេទនាដល់ជនណា ដែលទ្រង់ប្រាប់ដូច្នោះ ព្រោះគឺជាជន នេះហើយដែលនឹងធ្វើអំពើទុច្ចរិត ហើយជននោះមិនអាចបាន សង្គ្រោះឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយហេតុនេះ ដើម្បីឲ្យមនុស្ស អាចបានសង្គ្រោះ ទើបការប្រែចិត្តត្រូវបានប្រកាសមក។

២៣ ហេតុដូច្នោះហើយ មានពរហើយដល់អស់អ្នកណាដែលនឹងប្រែ ចិត្ត ហើយប្រុងស្តាប់តាមសំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ ព្រោះគឺគេទាំងនេះហើយដែលនឹងបានសង្គ្រោះ។

២៤ ហើយសូមឲ្យព្រះក្នុងភាពពោរពេញដ៏ធំរបស់ទ្រង់ អនុញ្ញាតឲ្យ មនុស្សអាចបាននាំទៅកាន់ការប្រែចិត្ត និងកិច្ចការល្អទាំងឡាយ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានសាងឡើងវិញ ពីគុណមួយទៅគុណមួយ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ។

២៥ ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យមនុស្សទាំងអស់បានសង្គ្រោះ។ ប៉ុន្តែយើងអាន ថា នៅក្នុងថ្ងៃដ៏មហិមា និងចុងក្រោយបង្អស់ មានមនុស្សខ្លះដែល នឹងត្រូវបោះបង់ចោល មែនហើយ ជាអ្នកដែលនឹងត្រូវបណ្តេញ ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់។

២៦ មែនហើយ ជាអ្នកដែលនឹងត្រូវដាក់ឲ្យនៅក្នុងស្ថានភាពនៃ សេចក្តីវេទនាដ៏មិនចេះមិនចេះហើយ ដោយបំពេញនូវពាក្យទាំង ឡាយដែលថា ៖ អស់អ្នកណាដែលធ្វើល្អនឹងមានជីវិតដ៏អស់កល្ប ជានិច្ច ហើយអស់អ្នកណាដែលធ្វើអាក្រក់ នឹងមានសេចក្តីជាប់ ទោសដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ ហើយគឺយ៉ាងដូច្នោះមែន។ អាម៉ែន។

And behold, if the Lord shall say unto a man— Because of thine iniquities, thou shalt be accursed forever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniquities thou shalt be cut off from my presence—he will cause that it shall be so.

And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.

Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

ហេលេមីន 13

Helaman 13

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទី
ប៉ែតសិបប្រាំមួយ នោះពួកសាសន៍នីហ្វៃនៅតែធ្វើអំពើទុច្ចរិត មែន
ហើយ ជាអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំ នៅពេលដែលពួកសាសន៍លេមីនបាន
គោរពយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ
ស្របតាម ក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនោះ មានជន
ម្នាក់ឈ្មោះ សាយ្យអែល ជាសាសន៍លេមីន បានចូលមកដែនដីសា
រ៉ាហិមឡា ហើយបានចាប់ផ្តើមផ្សាយទៅកាន់ប្រជាជន។ ហើយ
ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានផ្សាយប្រាប់ប្រជាជនអស់
ជាច្រើនថ្ងៃ អំពីការប្រែចិត្ត ហើយពួកគេបានបណ្តេញលោកចេញ
ហើយលោកជិតតែត្រឡប់ទៅកាន់ដែនដីលោកវិញ។
- ៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ សំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់បានបន្លឺដល់លោកថា លោក
ត្រូវត្រឡប់ទៅវិញ ហើយព្យាករណ៍ដល់ប្រជាជនអំពីអ្វីៗ ដែលនឹងមក
សណ្ឋិតក្នុងចិត្តលោក។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេពុំព្រមឲ្យលោកចូល
មកក្នុងទីក្រុងទេ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានឡើងទៅលើកំផែង
ក្រុង ហើយបានលើកដៃលោក ហើយបានស្រែកដោយសំឡេង
ខ្លាំងៗ ហើយបានព្យាករណ៍ដល់ប្រជាជនអំពីអ្វីៗដែលព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់បានដាក់ក្នុងចិត្តលោក។
- ៥ ហើយលោកបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ៖ មើលចុះ ខ្ញុំជា
សាយ្យអែលសាសន៍លេមីន និយាយប្រាប់នូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែល
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានដាក់មកក្នុងចិត្តខ្ញុំ ហើយមើលចុះ ទ្រង់បានដាក់
ពាក្យមកក្នុងចិត្តខ្ញុំឲ្យនិយាយទៅកាន់ប្រជាជននេះថា ដារនៃ
សេចក្តីយុត្តិធម៌ត្រូវព្យួរនៅលើប្រជាជននេះ ហើយរយៈពេលបួន
រយឆ្នាំនឹងមិនកន្លងផុតទៅទេ លើកលែងតែដារនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌
ធ្លាក់មកលើប្រជាជននេះ។
- ៦ មែនហើយ ការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធ្ងន់ធ្ងរកំពុងតែរង់ចាំប្រជាជននេះ
ហើយវាពិតជានឹងកើតឡើងដល់ប្រជាជននេះ ហើយគ្មានអ្វីអាច
ជួយសង្គ្រោះប្រជាជននេះបានឡើយ លើកលែងតែការប្រែចិត្ត និង
សេចក្តីជំនឿដ៏ល្អនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលពិតជានឹងយាង
មកលោកិយ ហើយរងទុក្ខនូវការរលឹចាប់ជាច្រើនប្រការ ហើយត្រូវ
សុគតជំនួសសាស្ត្ររបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។

And now it came to pass in the eighty and sixth year,
the Nephites did still remain in wickedness, yea, in
great wickedness, while the Lamanites did observe
strictly to keep the commandments of God, accord-
ing to the law of Moses.

And it came to pass that in this year there was one
Samuel, a Lamanite, came into the land of
Zarahemla, and began to preach unto the people.
And it came to pass that he did preach, many days,
repentance unto the people, and they did cast him
out, and he was about to return to his own land.

But behold, the voice of the Lord came unto him,
that he should return again, and prophesy unto the
people whatsoever things should come into his
heart.

And it came to pass that they would not suffer that
he should enter into the city; therefore he went and
got upon the wall thereof, and stretched forth his
hand and cried with a loud voice, and prophesied
unto the people whatsoever things the Lord put into
his heart.

And he said unto them: Behold, I, Samuel, a
Lamanite, do speak the words of the Lord which he
doth put into my heart; and behold he hath put it
into my heart to say unto this people that the sword
of justice hangeth over this people; and four hun-
dred years pass not away save the sword of justice
falleth upon this people.

Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it
surely cometh unto this people, and nothing can save
this people save it be repentance and faith on the
Lord Jesus Christ, who surely shall come into the
world, and shall suffer many things and shall be
slain for his people.

៧ ហើយមើលចុះ ទេវតាមួយនៃព្រះអម្ចាស់បានប្រកាសរឿងនេះ ដល់ខ្ញុំ ហើយលោកបាននាំដំណឹងដ៏រីករាយមកដល់ព្រលឹងខ្ញុំ។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំត្រូវបានចាត់ឲ្យមកជួបអ្នក ដើម្បីប្រកាសប្រាប់ រឿងនេះដល់អ្នកផង ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចមានដំណឹងដ៏រីករាយ ទាំងនេះ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាពុំព្រមទទួលខ្ញុំសោះ។

៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ ដោយមកពីការរឹងទទឹងនៅក្នុងចិត្ត របស់ប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វេ ហើយលើកលែងតែគេប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ យើងនឹងដកយក ពាក្យរបស់យើងចេញពីគេ ហើយយើងនឹងដកយកព្រះវិញ្ញាណ របស់យើងចេញពីគេដែរ ហើយយើងនឹងពុំអត់ឱនឲ្យពួកគេតទៅ ទៀតឡើយ ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យបងប្អូនរបស់គេមានចិត្តទាស់នឹង គេវិញ។

៩ ហើយនឹងពុំហួសពីបួនរយឆ្នាំទេ យើងនឹងធ្វើឲ្យពួកគេត្រូវវាយ មែនហើយ យើងនឹងដាក់ទោសដល់ពួកគេដោយដាវ និងដោយ អំណាចអត់ និងដោយជំងឺអាសន្នរោគ។

១០ មែនហើយ យើងនឹងដាក់ទោសពួកគេក្នុងសេចក្តីពិរោធដ៏ខ្លាំង របស់យើង ហើយពេលនោះ ពួកជនទាំងឡាយនៃតំណាងបួន នៃពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នា គឺជាអ្នកដែលនឹងរស់នៅ ដើម្បីមើល ការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុងរបស់អ្នក ហើយការណ៍នេះនឹងកើត ឡើងជាប្រាកដ លើកលែងតែអ្នកប្រែចិត្ត ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលដូច្នោះ ហើយពួកជនក្នុងតំណាងបួននឹងបណ្តាលឲ្យមានការ បំផ្លិចបំផ្លាញដល់អ្នករាល់គ្នា។

១១ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ ប៉ុន្តែបើសិនជាអ្នករាល់គ្នា នឹងប្រែចិត្ត ហើយត្រឡប់មករកព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកវិញ នោះយើងនឹងដកសេចក្តីពិរោធរបស់យើងចេញ មែនហើយ ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា មានពរហើយ ដល់អស់អ្នក ណាដែលប្រែចិត្ត ហើយបែរមករកយើងវិញ ប៉ុន្តែវេទនាដល់អ្នក ណាដែលមិនប្រែចិត្តវិញ។

១២ មែនហើយ វេទនាដល់ទីក្រុងសារ៉ាហែមឡាដ៏ធំនេះ គួរតែមើលចុះ គឺដោយសារពួកជនសុចរិតទើបវាបានសង្គ្រោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលថា មែនហើយ វេទនាដល់ទីក្រុងដ៏ធំនេះ គួរតែយើង ឃើញមនុស្សជាច្រើន មែនហើយ គឺច្រើននៃទីក្រុងដ៏ធំនេះ នឹង ពង្រឹងចិត្តរបស់គេទាស់នឹងយើង ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ដូច្នោះ។

១៣ ប៉ុន្តែ មានពរហើយ ដល់អស់អ្នកណាដែលនឹងប្រែចិត្ត គួរតែយើង នឹងទុកជីវិតដល់គេ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ បើសិនជាពុំមែនដោយសារពួក សុចរិតដែលនៅក្នុងទីក្រុងដ៏ធំនេះទេ មើលចុះ យើងនឹងធ្វើឲ្យភ្លើង ធ្លាក់ចុះមកពីលើមេឃ ហើយបំផ្លាញទីក្រុងនេះទៅហើយ។

And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដោយសារតែពួកសុចរិត ទើបវាត្រូវបានទុក។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ពេលវេលានឹងមកដល់ គឺពេលដែលអ្នករាល់គ្នានឹងបណ្តេញពួកសុចរិតចេញពីចំណោម ពួកអ្នករាល់គ្នាលំដាប់នោះ អ្នកនឹងទំដល់ស្មើនឹងការបំផ្លិចបំផ្លាញ ចោលហើយ មែនហើយ វេទនាដល់ទីក្រុងដ៏ធំនេះ ពីព្រោះមកពី អំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្កើមទាំងឡាយ ដែលនៅក្នុងនោះ។

១៥ មែនហើយ ហើយវេទនាដល់ទីក្រុងគេខាន ព្រោះអំពើទុច្ចរិត និង អំពើគួរខ្ពើមឆ្កើមទាំងឡាយ ដែលមាននៅក្នុងនោះ។

១៦ មែនហើយ ហើយវេទនាដល់ទីក្រុងទាំងអស់ដែលនៅលើដែនដី ជុំវិញ ដែលពួកសាសន៍នីហ្វែត្រងលើ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិត និង អំពើគួរខ្ពើមឆ្កើមទាំងឡាយ ដែលមាននៅក្នុងនោះ។

១៧ ហើយមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ថា បណ្តាសាមួយនឹងធ្លាក់មកលើដែនដីនេះ ពីព្រោះដោយយល់ ដល់ប្រជាជនដែលនៅលើដែនដីនោះ មែនហើយ ពីព្រោះមកពី អំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្កើមទាំងឡាយរបស់គេ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ មែនហើយ គឺព្រះដ៏ពិត និងមហិមារបស់យើង ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ថា អស់អ្នកណាដែលលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងឡាយនៅក្នុងដី នោះ នឹងពុំអាចរកវាយឃើញវិញឡើយ ពីព្រោះមកពីបណ្តាសាដ៏ធំដល់ ដែនដី លើកលែងតែជននោះជាជនសុចរិត ហើយលាក់ ទ្រព្យសម្បត្តិដល់ព្រះអម្ចាស់។

១៩ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា យើងចង់ឲ្យពួកគេលាក់ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេដល់យើង ហើយមានបណ្តាសាដល់ពួកអ្នក ដែលពុំលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិខ្លួនដល់យើង ព្រោះគ្មានអ្នកណា លាក់ ទ្រព្យសម្បត្តិដល់យើងបានឡើយ លើកលែងតែពួកជនសុចរិត ប៉ុណ្ណោះ ហើយអ្នកណាដែលពុំលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិដល់យើងទេ ជន នោះត្រូវបណ្តាសាហើយ ឯទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ ក៏ត្រូវបណ្តាសា ដែរ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចរកឃើញទ្រព្យសម្បត្តិនោះវិញឡើយ ពីព្រោះមកពីបណ្តាសាដល់ដែនដី។

២០ ហើយថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ ដែលពួកគេនឹងលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំង ឡាយរបស់គេ ពីព្រោះពួកគេបានភ្ជាប់ចិត្តគេទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយពីព្រោះពួកគេបានភ្ជាប់ចិត្តគេទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន ហើយនឹងលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន នៅពេលពួកគេរត់គេចចេញ ពីពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេ ពីព្រោះគេពុំលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិដល់ យើង នោះពួកគេនឹងត្រូវបណ្តាសា និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ ក៏ត្រូវ បណ្តាសាដែរ ហើយនៅថ្ងៃនោះ ពួកគេនឹងត្រូវវាយ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ។

But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

២១ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាដែលជាប្រជាជននៃទីក្រុងដ៏ធំនេះអើយ ហើយចូរស្តាប់តាមពាក្យពេចន៍របស់ខ្ញុំចុះ មែនហើយ ចូរស្តាប់ស្តាប់នូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលចុះ គ្បិតមើលចុះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបណ្តាសា ពីព្រោះមកពីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នក ហើយទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកក៏ត្រូវបណ្តាសាដែរ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានភ្ជាប់ចិត្តអ្នកទៅលើទ្រព្យទាំងនោះ ហើយពុំបានស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានប្រទានមកដល់អ្នករាល់គ្នាឡើយ។

២២ អ្នករាល់គ្នាពុំនឹករឭកដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកនូវអ្វីៗ ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់អ្នកទេ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹករឭកដល់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នករហូត ហើយពុំបានថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកចំពោះទ្រព្យទាំងនេះឡើយ មែនហើយ ចិត្តរបស់អ្នកពុំផ្ទុះទៅរកព្រះអម្ចាស់ទេ ប៉ុន្តែបោងឡើង ដោយការឆ្អឹងឆ្អែងដ៏ធំនាំទៅដល់ការអួតអាង សេចក្តីក្រអឺតក្រអួម ការឈ្នើស ការបែកបាក់ ព្យាបាទ ការបៀតបៀន និងយាតកម្ម និងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង។

២៣ ដោយព្រោះហេតុនេះហើយ បានជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើឲ្យបណ្តាសាត្រូវមានមកលើដៃនេះ និងមានមកលើទ្រព្យរបស់អ្នកផង ហើយនេះក៏មកតែពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នកប៉ុណ្ណោះ។

២៤ មែនហើយ វេទនាដល់ប្រជាជននេះ ពីព្រោះពេលនេះបានមកដល់ហើយ គឺពេលដែលអ្នករាល់គ្នាបណ្តេញពួកព្យាការីចេញ ហើយចំអកទ្បកឡើយដល់គេ និងចោលថ្មទៅលើគេ និងសម្លាប់គេ និងធ្វើនូវអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាងដល់គេ គឺដូចគ្នានឹងពួកគេបានធ្វើកាលពីជំនាន់ដើមដែរ។

២៥ ហើយឥឡូវនេះ កាលអ្នករាល់គ្នានិយាយ នោះអ្នកនិយាយថា ៖ បើសិនពួកយើងរស់នៅក្នុងជំនាន់ពួកអយ្យកោយើងពីជំនាន់ដើមនោះយើងច្បាស់ជាពុំបានសម្លាប់ពួកព្យាការីទេ យើងពុំបានចោលថ្មទៅលើគេ ហើយពុំបានបណ្តេញគេចេញទេ។

២៦ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាអាត្រក់ជាងពួកគេទៅទៀត គ្បិតប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់មានព្រះជន្មរស់នៅ បើសិនជាមានព្យាការីណាមួយមកក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ហើយប្រកាសប្រាប់ដល់អ្នកនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលធ្វើបន្ទាល់អំពីអំពើបាបទាំងឡាយ និងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក នោះអ្នករាល់គ្នាខឹងនឹងលោក ហើយបណ្តេញលោកចេញ និងស្វែងរកគ្រប់មធ្យោបាយ ដើម្បីបំផ្លាញលោកចោល មែនហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយថា លោកជាព្យាការីក្លែងក្លាយ ហើយថាលោកជាមនុស្សមានបាប និងជាមនុស្សរបស់អារក្សទៅវិញ ពីព្រោះលោកបានធ្វើបន្ទាល់ថា ការប្រព្រឹត្តរបស់អ្នក គឺអាត្រក់។

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.

And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.

Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

២៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ បើសិនជាមានមនុស្សណាម្នាក់មកក្នុងចំណោម អ្នករាល់គ្នា ហើយនិយាយថា ៖ ចូរធ្វើយ៉ាងនេះ ហើយនឹងគ្មានអំពើ ទុច្ចរិតអីទេ ចូរធ្វើយ៉ាងនោះ ហើយអ្នកនឹងពុំរងទុក្ខសោះ មែនហើយ អ្នកនោះនឹងនិយាយថា ៖ ចូរដើរតាមការឆ្លើងឆ្លែនៃចិត្តរបស់អ្នក ផ្ទាល់ចុះ មែនហើយ ហើយចូរដើរតាមការឆ្លើងឆ្លែនៃភ្នែករបស់អ្នក ចុះ និងធ្វើអ្វីក៏ដោយដែលចិត្តអ្នកចង់ — ហើយបើសិនជា មនុស្ស ណាម្នាក់មកក្នុងចំណោមពួកអ្នក ហើយនិយាយដូច្នោះ នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងទទួលគេ ហើយនិយាយថា គេជាព្យាករិយៗ។

២៨ មែនហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងលើកតម្កើងអ្នកនោះ ហើយអ្នករាល់ គ្នានឹងឲ្យដល់អ្នកនោះនូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន អ្នករាល់គ្នានឹងឲ្យ ដល់អ្នកនោះនូវមាសរបស់អ្នក និងប្រាក់របស់អ្នក ហើយអ្នករាល់ គ្នានឹងបំពាក់អ្នកនោះនូវប្រដាប់ស្បែកពាក់ដ៏មានតម្លៃ ហើយពី ព្រោះអ្នកនោះនិយាយពាក្យបញ្ជោរដល់អ្នក ហើយប្រាប់ថាអ្វីៗ បានស្រួលទាំងអស់ហើយ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងពុំរកឃើញកំហុស របស់គេឡើយ។

២៩ ឱពួកអ្នកដែលជាតំណាងមនុស្សទុច្ចរិត និងខូចអើយ ពួកអ្នកដែល ជាពួកជនរឹងទទឹង និងចចេសអើយ ចុះតើអ្នករាល់គ្នាយល់ថា ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់នឹងអត់ទ្រាំឲ្យពួកអ្នកដល់ណាទៅ? មែនហើយ តើអ្នក រាល់គ្នានឹងបណ្តោយឲ្យខ្លួនដឹកនាំដោយពួកឆ្គួតរង្វង់ និងពួកខ្វាក់ ដល់ណាទៅ? មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នារើសភាពងងឹតជាជាងពន្លឺ ដល់ណាទៅ?

៣០ មែនហើយ មើលចុះ សេចក្តីពិរោធនៃព្រះអម្ចាស់ បានឆេះឡើង ទាស់នឹងអ្នកហើយ មើលចុះ ទ្រង់បានដាក់បណ្តាសាដល់ដែនដីនេះ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នករាល់គ្នា។

៣១ ហើយមើលចុះ ដល់ពេលទ្រង់ដាក់បណ្តាសាដល់ទ្រព្យរបស់អ្នក រាល់គ្នាហើយ ដើម្បីឲ្យទ្រព្យទាំងនោះទៅជារអិល ដើម្បីកុំឲ្យអ្នក រាល់គ្នាកាន់វាជាប់ ហើយនៅក្នុងពេលអ្នកធ្លាក់ទៅក្នុងការក្រខ្សត់ នោះអ្នករាល់គ្នាពុំអាចរក្សាទុកបានទេ។

៣២ ហើយនៅថ្ងៃដែលអ្នករាល់គ្នាធ្លាក់ទៅក្នុងការក្រខ្សត់ នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នករាល់គ្នាអំពាវនាវ ដោយឥតបានប្រយោជន៍ ព្រោះការកម្សត់របស់អ្នក បានមកដល់ អ្នកហើយ ឯការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់អ្នកក៏មានច្បាស់ ហើយនៅ ពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងយំ ហើយទ្រហោយំនៅក្នុងថ្ងៃនោះ ព្រះ អម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។ ហើយនៅ ពេលនោះអ្នករាល់គ្នានឹងស្រែកថ្ងូរថា ៖

But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

៣៣ ឱគួរណាស់តែខ្ញុំបានប្រែចិត្ត ហើយពុំបានសម្លាប់ពួកព្យាការី និង ពុំបានចោលថ្មទៅលើគេ និងបណ្តេញគេចេញទេ។ មែនហើយ នៅ ថ្ងៃនោះអ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយថា ៖ ឱគួរណាស់តែយើង បាននឹក ឃើញដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើង នៅថ្ងៃដែលទ្រង់ប្រទាន ទ្រព្យសម្បត្តិដល់យើង ហើយនៅពេលនោះ ទ្រព្យសម្បត្តិនោះ ច្បាស់ជាវានឹងមិនរអិល ដែលត្រូវឲ្យយើងបាត់បង់ទ្រព្យសម្បត្តិ នោះឡើយ គួរតែមើលចុះ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់យើងបានបាត់បង់ពី យើងអស់ទៅហើយ។

៣៤ មើលចុះ យើងដាក់គ្រឿងឧបករណ៍មួយនៅទីនេះ ហើយស្តែក ឡើងវាទៅបាត់ ហើយមើលចុះ ដាររបស់យើងក៏បាត់ពីយើងអស់ នៅថ្ងៃដែលយើងរកវាដើម្បីច្បាំង។

៣៥ មែនហើយ យើងបានលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងឡាយរបស់យើង ហើយវាបានរអិលចេញទៅបាត់ពីយើង ពីព្រោះមកពីបណ្តាសា ដល់ដែនដីនេះ។

៣៦ ឱគួរណាស់តែយើងបានប្រែចិត្ត នៅថ្ងៃដែលព្រះបន្ទូលនៃព្រះ អម្ចាស់បានមកដល់យើង គួរតែមើលចុះ ដែនដីនេះត្រូវបណ្តាសា ហើយអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងបានក្លាយទៅជារអិល ហើយយើងពុំអាចកាន់ បានឡើយ។

៣៧ មើលចុះ យើងត្រូវហ៊ុមព័ទ្ធជុំវិញដោយអារក្សប្រែត មែនហើយ យើងត្រូវព័ទ្ធជុំវិញដោយពួកទេវតារបស់ជនដែលបានស្វែងរក បំផ្លាញព្រលឹងរបស់យើង។ មើលចុះ អំពើទុច្ចរិតរបស់យើង មាន ភាពធ្ងន់ធ្ងរណាស់។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់ពុំអាចដកព្រះ ពិរោធពីយើងចេញបានទេឬ? ហើយនេះ គឺជាពាក្យរបស់អ្នករាល់ គ្នានៅក្នុងថ្ងៃនោះ។

៣៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ថ្ងៃសាកល្បងរបស់អ្នករាល់គ្នា បានកន្លងទៅ ហើយ អ្នករាល់គ្នាបានបង្ហូររង្គង់ថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់អ្នក រហូតដល់ហួសពេលជាអស់កល្បជានិច្ចទៅ ហើយឯការបំផ្លិច បំផ្លាញអ្នករាល់គ្នាក៏មានយ៉ាងច្បាស់ មែនហើយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នា បានស្វែងរកនៅក្នុងថ្ងៃទាំងអស់នៃជីវិតរបស់អ្នក នូវអ្វីៗដែលអ្នក រាល់គ្នាពុំអាចយកបាន ហើយអ្នករាល់គ្នាបានស្វែងរកសុភមង្គល ដោយធ្វើអំពើទុច្ចរិត ដែលជាការផ្ទុយនឹងធម្មជាតិនៃសេចក្តីសុចរិត នោះ ដែលមាននៅក្នុងអ្នកត្រួតត្រាដ៏មហិមា និងដ៏គង់នៅអស់ កល្បជានិច្ចនៃយើង។

៣៩ ឱអ្នករាល់គ្នា ដែលជាប្រជាជននៃដែនដីនេះអើយ សូមអ្នករាល់ គ្នាស្តាប់ពាក្យសម្តីរបស់ខ្ញុំចុះ! ហើយខ្ញុំសូមអធិស្ឋានឲ្យសេចក្តី ពិរោធនៃព្រះអម្ចាស់ បានបែរចេញពីអ្នករាល់គ្នា ហើយសូមឲ្យអ្នក រាល់គ្នាបានប្រែចិត្ត ហើយបានសង្គ្រោះចុះ។

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

ហេលេមីន 14

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សាំយូអែលជា សាសន៍លេមីន បានព្យាករន៍រឿងដ៏មហិមាជាច្រើនទៀត ដែលពុំអាចសរសេរទុកបានឡើយ។
- ២ ហើយមើលចុះ លោកបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ៖ មើលចុះ ខ្ញុំឲ្យទីសម្គាល់មួយដល់អ្នករាល់គ្នា ត្បិតទៅប្រាំឆ្នាំទៀត ហើយមើលចុះ ពេលនោះព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ទ្រង់នឹងយាងមកប្រោសលោះអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់។
- ៣ ហើយមើលចុះ នេះខ្ញុំនឹងឲ្យទីសម្គាល់មួយដល់អ្នករាល់គ្នា គឺនៅពេលទ្រង់នឹងយាងមក ត្បិតមើលចុះ គឺនឹងមានពន្លឺដ៏មហិមានៅលើមេឃ ដរាបដល់ក្នុងពេលយប់មុនទ្រង់នឹងយាងមក គឺពុំមានភាពងងឹតឡើយ ដរាបដល់វាមានសភាពដូចជាពេលថ្ងៃចំពោះមនុស្ស។
- ៤ ហេតុដូច្នោះហើយ នឹងមានមួយថ្ងៃ និងមួយយប់ និងមួយថ្ងៃហាក់បីដូចជាមួយថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ គឺគ្មានយប់ទេ ហើយនេះនឹងទៅជាទីសម្គាល់មួយដល់អ្នករាល់គ្នា ព្រោះអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងនូវពេលថ្ងៃរះ និងថ្ងៃលិចផង ហេតុដូច្នោះហើយ គេនឹងដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា នឹងមានពីរថ្ងៃ និងមួយយប់ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ យប់នោះពុំងងឹតឡើយ ហើយគឺជាយប់មុនពេលទ្រង់នឹងប្រសូតមក។
- ៥ ហើយមើលចុះ នឹងមានផ្កាយថ្មីមួយរះឡើង គឺជាផ្កាយមួយដែលអ្នករាល់គ្នាពុំដែលបានឃើញសោះ ហើយនេះនឹងទៅជាទីសម្គាល់មួយដល់អ្នក។
- ៦ ហើយមើលចុះ នេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ គឺនឹងមានទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យជាច្រើនទៀតនៅលើមេឃ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អស់អ្នករាល់គ្នានឹងមានការភ្ញាក់ផ្អើល ហើយងឿងធ្ងន់ ដរាបដល់អ្នករាល់គ្នាដួលទៅលើដី។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ អ្នកនោះនឹងមានជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច។
- ៩ ហើយមើលចុះ ម៉្លោះហើយបានជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ តាមរយៈទេវតារបស់ទ្រង់ថា ខ្ញុំត្រូវនាំយករឿងនេះមកប្រាប់អ្នករាល់គ្នា មែនហើយ ទ្រង់បានបញ្ជាថា ខ្ញុំត្រូវព្យាករន៍រឿងទាំងនេះដល់អ្នក មែនហើយ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា ៖ ចូរស្រែកប្រកាសប្រាប់ប្រជាជននេះឲ្យប្រែចិត្ត ហើយរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះអម្ចាស់ចុះ។

Helaman 14

And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.

And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.

And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.

Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.

And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.

And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.

And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.

And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.

And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

១០ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះខ្ញុំជាសាសន៍លេមីន ហើយបាននិយាយ ទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា នូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន បញ្ជាដល់ខ្ញុំ ហើយពីព្រោះពាក្យនោះធ្ងន់ធ្ងរចំពោះអ្នក នោះអ្នក រាល់គ្នាខឹងនឹងខ្ញុំ ហើយស្វែងរកបំផ្លាញខ្ញុំ ហើយបានបណ្តេញខ្ញុំ ចេញពីចំណោមអ្នករាល់គ្នាទៅវិញ។

And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

១១ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានឮពាក្យសម្តីរបស់ខ្ញុំ ព្រោះដោយ គោលបំណងនេះហើយ បានជាខ្ញុំឡើងមកលើកំផែងនៃទីក្រុងនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចស្តាប់ឮ ហើយដឹងនូវសេចក្តីជំនុំជំរះទាំង ឡាយនៃព្រះ ដែលរង់ចាំអ្នក ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ របស់អ្នក ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងនូវលក្ខខណ្ឌទាំង ឡាយនៃការប្រែចិត្ត។

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

១២ ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងផងនូវការយាងមកនៃព្រះយេ ស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ គឺជាព្រះបិតានៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី ជាអ្នកបង្កើតអ្វីៗសព្វសារពើចាប់ពីដំបូងមក ហើយដើម្បី ឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចស្គាល់នូវទិសម្តាល់ទាំងឡាយនៃការយាងមក របស់ទ្រង់ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចជឿដល់ព្រះ នាមទ្រង់។

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

១៣ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ នោះអ្នករាល់ គ្នានឹងប្រែចិត្តពីអស់ទាំងអំពើបាបរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា អាចបានទទួលការផ្តាច់បាប តាមរយៈព្រះគុណទ្រង់។

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

១៤ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំឲ្យទិសម្តាល់មួយទៀតដល់អ្នក មែនហើយ ជាទិសម្តាល់នៃការសុគតរបស់ទ្រង់។

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

១៥ ត្បិតមើលចុះ ទ្រង់ត្រូវតែសុគតជាប្រាកដ ដើម្បីឲ្យសេចក្តី សង្គ្រោះអាចកើតមានឡើង មែនហើយ ការសុគតនៃទ្រង់ ជាការចាំ បាច់ ហើយត្រឹមត្រូវ ដើម្បីបណ្តាលឲ្យមានដំណើររស់ឡើងវិញ ដល់មនុស្សស្លាប់ ដើម្បីដោយសារការណ៍នេះ មនុស្សអាចបាននាំ ទៅឯវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់។

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and becometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

១៦ មែនហើយ មើលចុះ ការសុគតនេះនាំមកនូវដំណើររស់ឡើងវិញ ហើយប្រោសលោះមនុស្សលោកទាំងអស់ពីសេចក្តីស្លាប់ទីមួយ — គឺសេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ ព្រោះមនុស្សលោកទាំងអស់ ដោយ មកពីការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម នោះបានត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាននៃ ព្រះអម្ចាស់ ហើយត្រូវចាត់ទុកថា ស្លាប់ចំពោះអ្វីៗខាងសាច់ឈាម ព្រមទាំងចំពោះអ្វីៗខាងវិញ្ញាណផង។

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

១៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដំណើររស់ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទ នឹងប្រោសលោះ មនុស្សលោក មែនហើយ គឺមនុស្សលោកទាំងអស់ ហើយនាំពួកគេ ត្រឡប់មកកាន់វត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់វិញ។

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

១៨ មែនហើយ វានឹងនាំមកនូវលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃការប្រែចិត្តថា អស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត អ្នកនោះនឹងពុំត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះ ចោលទៅក្នុងភ្លើងឡើយ ប៉ុន្តែអស់អ្នកណាដែលពុំប្រែចិត្តទេ នោះ នឹងត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងវិញ ហើយសេចក្តី ស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ ក៏កើតមានដល់គេជាថ្មី មែនហើយ គឺជាសេចក្តី ស្លាប់ទីពីរ ព្រោះពួកគេត្រូវបានកាត់ជាថ្មីចេញពីអ្វីៗដែលទាក់ទង ទៅនឹងសេចក្តីសុចរិត។

១៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ចុះ ខ្លាចក្រែងកាលណាអ្នករាល់គ្នាដឹងនូវរឿងទាំងនេះ ហើយពុំ បានធ្វើតាម នោះអ្នករាល់គ្នានឹងនៅក្រោមការកាត់ទោស ហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវនាំទៅដល់សេចក្តីស្លាប់ទីពីរនេះ។

២០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នកអំពីទិសម្ខាល់ មួយទៀត គឺជាទិសម្ខាល់នៃការសុគតរបស់ទ្រង់ មើលចុះ នៅថ្ងៃ នោះ ដែលទ្រង់នឹងរងទុក្ខការសុគត នោះព្រះអាទិត្យនឹងទៅជា ងងឹត ហើយមិនព្រមឲ្យពន្លឺដល់អ្នករាល់គ្នាទេ ឯព្រះចន្ទ និងភាព ទាំងឡាយផងក៏ដូច្នោះដែរ ហើយនឹងពុំមានពន្លឺនៅលើផ្ទៃដីនេះ ដី នេះសោះ ចាប់តាំងពីពេលដែលទ្រង់រងទុក្ខការសុគត អស់រយៈ ពេលបីថ្ងៃ រហូតដល់ពេលដែលទ្រង់នឹងមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ ឡើងវិញ។

២១ មែនហើយ នៅពេលដែលទ្រង់នឹងបណ្តោយឲ្យព្រលឹងវិញ្ញាណ យាងចាកចេញទៅ នោះនឹងមានរន្ទះ និងផ្លេកបន្ទោរ អស់រយៈ ពេលជាច្រើនម៉ោង ឯផែនដីនឹងញ័រញ័យ ហើយថ្មទាំងឡាយ ដែលនៅលើផ្ទៃដីនេះ ទោះនៅខាងលើដី ឬខាងក្រោមដី ដែល ក្នុងពេលនេះ អ្នកដឹងថា វារឹងមាំ ឬក៏ធំនៃថ្មទាំងនោះ ជាដុំធំ ហើយ តាន់ នោះនឹងត្រូវបែកបាក់។

២២ មែនហើយ វានឹងបែកជាពីរ ហើយរហូតទៅថ្ងៃក្រោយ វានឹង ឃើញជាថ្ម ដែលមានស្នាមប្រេះបែក ហើយបែកជាដុំតូចនៅពាស ពេញលើផែនដីទាំងមូល មែនហើយ ទាំងនៅខាងលើ និងខាង ក្រោមដីផង។

២៣ ហើយមើលចុះ នឹងមានព្យុះសង្ឃរាជីធំៗ ហើយភ្នំជាច្រើននឹង រាបចុះទៅដូចជាច្រកភ្នំ ហើយនឹងមានទឹកនៃភ្នំជាច្រើនទៀត ដែល ឥឡូវនេះហៅថា ច្រកភ្នំ នឹងក្លាយទៅជាភ្នំ ដែលមានកម្ពស់ដ៏ អស្ចារ្យ។

២៤ ហើយផ្លូវធំៗ ជាច្រើននឹងបាក់បែក ឯទីក្រុងជាច្រើននឹងបោះបង់ ចោល។

២៥ ហើយផ្លូវខ្មោចជាច្រើននឹងបើកឡើង ហើយនឹងផ្តល់ពួកស្លាប់ ជាច្រើនមកវិញ ហើយពួកបរិសុទ្ធជាច្រើន នឹងលេចមកឲ្យមនុស្ស ច្រើនគ្នាបានឃើញ។

Yea, and it bringeth to pass the condition of repen- tance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever re- penteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer your- selves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and be- neath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever af- ter be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

២៦ ហើយមើលចុះ នេះគឺជាការណាដែលទេវតាបានមានប្រសាសន៍មកកាន់ខ្ញុំ ព្រោះទេវតាបានមានប្រសាសន៍មកកាន់ខ្ញុំថា នឹងមានរន្ទះ និងផ្នែកបន្ទោរអស់ពេលជាច្រើនម៉ោង។

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.

២៧ ហើយលោកបានប្រាប់ដល់ខ្ញុំថា ការណាទាំងនេះនឹងកើតឡើងនៅពេលដែលមានរន្ទះ និងផ្នែកបន្ទោរ និងខ្យល់ព្យុះសង្ស្រា ហើយភាពងងឹតនឹងគ្របលើផ្ទៃផែនដីទាំងមូលអស់រយៈពេលបីថ្ងៃ។

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

២៨ ហើយទេវតាបានប្រាប់ខ្ញុំថា មនុស្សជាច្រើននឹងឃើញនូវរឿងដ៏ធំជាងនេះទៀត ក្នុងគោលបំណងឲ្យគេអាចជឿថា ទីសម្គាល់ទាំងនេះ និងការណាអស្ចារ្យទាំងនេះ កើតឡើងនៅពាសពេញលើផែនដីនេះ គឺនៅក្នុងគោលបំណងថា ពុំមានហេតុអ្វីដែលនឹងនាំឲ្យមានការឥតជំនឿក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្សបានឡើយ។

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

២៩ ហើយការណាទាំងនេះ នៅក្នុងបំណងចង់ឲ្យអស់អ្នកណាដែលជឿនោះអាចបានសង្គ្រោះ ឯអស់អ្នកណាដែលពុំជឿទេ នោះសេចក្តីជំនុំជំរះដ៏សុចរិតមួយនឹងមានដល់ពួកគេ ហើយបើសិនជាពួកគេត្រូវជាប់ទោស គឺដោយមកពីពួកគេបានលើកដាក់លើខ្លួនដោយខ្លួនឯងនូវការកាត់ទោសនោះ។

And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

៣០ ហើយឥឡូវនេះ ចូរចងចាំចុះ ចូរចងចាំចុះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ថាអស់អ្នកណាដែលវិនាស គឺវិនាសដល់ខ្លួនឯង ហើយអស់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត គឺធ្វើដល់ខ្លួនឯង ត្បិតមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាមានសេរីភាព អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអ្វីៗដើម្បីខ្លួនឯង ត្បិតមើលចុះ ព្រះទ្រង់បានប្រទានដល់អ្នកនូវការចេះដឹង ហើយទ្រង់បានធ្វើឲ្យអ្នកមានសេរីភាព។

And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

៣១ ទ្រង់បានប្រទានដល់អ្នក នូវការដឹងខុស និងត្រូវ ហើយទ្រង់បានប្រទានឲ្យអ្នក ដើម្បីអ្នកអាចរើសយកការរស់ ឬការស្លាប់ ហើយអ្នករាល់គ្នាអាចធ្វើល្អ ហើយត្រូវបានសាងឡើងវិញឲ្យបានល្អ ដូចដើម ឬក៏សាងនូវអ្វីដែលល្អដល់អ្នកវិញ ឬអ្នកអាចធ្វើអាក្រក់ ឯអំពើអាក្រក់នោះ ត្រូវបានសាងដល់អ្នកវិញដែរ។

He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

ហេលេមីន 15

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នាថា លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ ផ្ទះសំបែងរបស់អ្នកនឹងត្រូវចោលស្ងាត់។
- ២ មែនហើយ លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ ភរិយារបស់អ្នករាល់គ្នានឹងមានហេតុដ៏ធំសម្រាប់យំសោកនៅថ្ងៃដែលគេបំបៅកូន ព្រោះអ្នករាល់គ្នានឹងខិតខំរត់គេច តែគ្មានទីកន្លែងសម្រាប់ជ្រកពួនឡើយ មែនហើយ ហើយវេទនាដល់ពួកគេ ដែលមានគភ៌ ព្រោះគេមានទម្ងន់ ហើយពុំអាចរត់គេចបានឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ គេនឹងត្រូវជាន់ឈ្នីនៅក្រោមជើង ហើយនឹងត្រូវទុកចោលឲ្យវិនាសបង់។
- ៣ មែនហើយ វេទនាដល់ប្រជាជននេះ ដែលមានឈ្មោះថា ប្រជាជននីហ្វែ លើកលែងតែគេប្រែចិត្ត កាលគេនឹងឃើញទីសម្គាល់ និងការណ៍អស្ចារ្យអស់ទាំងនេះ ដែលនឹងបានបង្ហាញដល់គេ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេធ្លាប់ជាប្រជាជនដ៏ជម្រើសនៃព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ គឺប្រជាជននីហ្វែដែលទ្រង់បានស្រឡាញ់ ហើយទ្រង់ក៏បានវាយផ្ទាល់ពួកគេផង មែនហើយ នៅក្នុងថ្ងៃដែលគេធ្វើអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ ទ្រង់បានវាយផ្ទាល់ដល់គេ ព្រោះទ្រង់បានស្រឡាញ់គេ។
- ៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ គឺពួកសាសន៍លេមីនដែលទ្រង់បានស្អប់ ព្រោះពួកគេធ្លាប់បានធ្វើអំពើអាក្រក់ជាបន្តបន្ទាប់ ហើយនេះគឺមកពីអំពើទុច្ចរិតនៃសណ្តាប់នៃពួកអយ្យការរបស់គេទេតើ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ សេចក្តីសង្គ្រោះបានមកដល់គេ តាមរយៈការផ្សាយនៃពួកនីហ្វែ ហើយដោយគោលបំណងនេះហើយបានជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ពន្យារថ្ងៃទាំងឡាយរបស់គេ។
- ៥ ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាឃើញថា ពួកគេភាគច្រើន ដើរតាមគន្លងនៃករណីយកិច្ចរបស់គេ ហើយគេបានដើរដោយប្រយ័ត្ន ប្រយ័ត្ននៅចំពោះព្រះ ហើយពួកគេប្រតិបត្តិតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ និងក្រឹត្យក្រមទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ និងសេចក្តីយុត្តិធម៌ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ស្របតាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ។
- ៦ មែនហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេច្រើនកំពុងធ្វើយ៉ាងនេះ ហើយពួកគេខ្លះខ្លាំងព្យាយាមពុំឈប់ឈរ ដើម្បីគេអាចនាំបងប្អូនរបស់គេដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានឲ្យស្គាល់សេចក្តីពិត ហេតុដូច្នេះហើយ មានមនុស្សចំនួនច្រើនបានតាមពួកគេជារៀងរាល់ៗថ្ងៃ។

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

៧ ហើយមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាក៏ដឹងដោយខ្លួនឯងយ៉ាងនេះដែរ គ្បិត អ្នករាល់គ្នាបានឃើញការណ៍នេះយ៉ាងច្បាស់ថា ពួកគេជាច្រើនត្រូវ បាននាំឲ្យស្គាល់សេចក្តីពិត ហើយឲ្យស្គាល់នូវសណ្តាប់ដីទុច្ចរិត និងដីគួរឱ្យខ្ពើមឆ្កើមទាំងឡាយ នៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ហើយត្រូវ បាន ដឹកនាំឲ្យជឿដល់ព្រះគម្ពីរវិស្វទ្ធាន្តទាំងឡាយ មែនហើយ សេចក្តីព្យាករណ៍ទាំងឡាយនៃពួកព្យាករណ៍វិស្វទ្ធា ដែលបានកត់ ទុក ដែលបាននាំពួកគេឲ្យមានសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ និង ដល់ការប្រែចិត្ត គឺជាសេចក្តីជំនឿ និងការប្រែចិត្ត ដែលនាំមកឲ្យគេ នូវការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងចិត្តគេ —

៨ ហេតុដូច្នេះហើយ អស់អ្នកណាដែលបានដល់ថ្នាក់នេះ អ្នករាល់ គ្នាក៏បានដឹងដោយខ្លួនឯងថា គឺជាជនរឹងប៉ឹង និងខ្ជាប់ខ្ជួននៅក្នុង សេចក្តីជំនឿ និងនៅក្នុងការដែលនាំមកឲ្យគេនូវសេរីភាព។

៩ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ដឹងផងដែរថា ពួកគេបានកប់គ្រឿង សង្រ្គាមរាជការយសង្គ្រាមរបស់គេ ហើយពួកគេពុំហ៊ានយកគ្រឿង អាវុធនោះឡើង ព្រោះខ្លាចក្រែងគេនឹងធ្វើអំពើបាប មែនហើយ អ្នក រាល់គ្នាអាចឃើញថា ពួកគេខ្លាចបាប — គ្បិតមើលចុះ ពួកគេសុខ ចិត្តទ្រាំឲ្យខ្លួនឯងត្រូវជិះជាន់ និងប្រហាររបងដោយពួកខ្មាំងសត្រូវ របស់គេ ហើយពុំព្រមលើកដានឡើងទាស់នឹងគេវិញសោះ ហើយ នេះ ក៏មកពីសេចក្តីជំនឿរបស់គេជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះមកពីភាពខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់គេ កាលគេជឿ នូវអ្វីៗដែលគេជឿ គ្បិតពីព្រោះមកពីការកាន់ចិត្តមុតមាំ កាលណា គេត្រូវបានបំភ្លឺ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់គេ ហើយពន្យារថ្ងៃទាំងឡាយរបស់គេ ដោយពុំគិតដល់អំពើទុច្ចរិត របស់គេឡើយ —

១១ មែនហើយ ទោះបីពួកគេចុះអន់ថយក្នុងការពិតជំនឿក្តី គង់តែព្រោះ អម្ចាស់ទ្រង់ពន្យារថ្ងៃទាំងឡាយរបស់គេដែរ រហូតដល់ពេលនោះ មកដល់ ដែលពួកអយ្យកោយើង បាននិយាយមកនោះ ហើយ ដោយព្យាករណ៍ស៊ីណូសផង និងដោយព្យាករណ៍ជាច្រើនទៀត អំពីការ សាងឡើងវិញនៃបងប្អូនរបស់យើង គឺពួកសាសន៍លេមីនឲ្យស្គាល់ សេចក្តីពិតម្តងទៀត —

១២ មែនហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នៅពេលវេលាចុងក្រោយ ពាក្យ សន្យាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ នឹងត្រូវបានបន្តទៅដល់បងប្អូន របស់យើង គឺពួកសាសន៍លេមីន ទោះបីពួកគេទទួលសេចក្តីទុក្ខ វេទនាជាច្រើន និងទោះបីគេត្រូវដេញទៅវិញទៅមកនៅលើផ្ទៃ ផែនដីនេះ ហើយត្រូវគេរកចាប់ និងត្រូវវាយដំ និងខ្ជាត់ខ្ជាយទៅ ក្រៅស្រុក ដោយពុំមានទីជម្រកក៏ដោយ គង់តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក៏ នឹងមានសេចក្តីមេត្តាករុណាចំពោះពួកគេដែរ។

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

១៣ ហើយនេះគឺស្របទៅតាមការព្យាករណ៍ថា ពួកគេនឹងត្រូវបាននាំ
ទៅដល់ការចេះដឹងដ៏ពិត គឺជាការចេះដឹងអំពីព្រះដ៏ប្រោសលោះ
របស់គេ និងអ្នកកង្វាលដ៏ពិត និងមហិមារបស់គេ ហើយនឹងត្រូវ
បានរាប់ក្នុងចំណោមចៀមរបស់ទ្រង់។

១៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេនឹងត្រូវបានគ្រាន់បើ
ជាងអ្នករាល់គ្នា លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត។

១៥ ត្បិតមើលចុះ បើសិនជាកិច្ចការទាំងឡាយដ៏អស្ចារ្យត្រូវបាន
បង្ហាញដល់គេ ដូចដែលត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នា មែនហើយ
គឺដល់ពួកគេដែលចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ ពីព្រោះមកពី
សណ្តាប់ទាំងឡាយនៃពួកអយ្យការរបស់គេ នោះអ្នករាល់គ្នាអាច
ឃើញដោយខ្លួនឯងថា ពួកគេនឹងពុំចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ
ទៀតឡើយ។

១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ យើងនឹង
ពុំបំផ្លាញពួកគេចោលទាំងអស់ទេ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃនៃសេចក្តីប្រាជ្ញា
របស់យើង យើងនឹងធ្វើឲ្យពួកគេត្រឡប់មករកយើងវិញ គឺព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល អំពី
ប្រជាជននៃសាសន៍នីវ៉ែហ្វេថា ៖ បើសិនជាពួកគេពុំប្រែចិត្ត ហើយពុំ
ធ្វើតាមបំណងរបស់យើងទេ យើងនឹងបំផ្លាញពួកគេចោលទាំង
អស់ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ពីព្រោះតែការឥត
ជំនឿរបស់គេ ទោះបីយើងបានធ្វើនូវកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យជាច្រើនដល់
ពួកគេក៏ដោយ ហើយប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្ម
រស់នៅ នោះការណ៍ទាំងនេះនឹងកើតឡើង ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលថាដូច្នោះ។

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

ហេលេមីន 16

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្សជាច្រើន បានឮពាក្យរបស់សាំយូអែលជាសាសន៍លេមីន ដែលលោកបាន និយាយនៅលើកំផែងក្រុង។ ហើយអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ ពាក្យរបស់លោកក៏បានទៅ ហើយស្វែងរកនិហ្វេ ហើយកាលពួកគេ បានជួបនឹងលោក គេបានទទួលសារភាពដល់លោកនូវអំពើបាប ទាំងឡាយរបស់គេ ហើយពុំប្រកែកឡើយ ដោយមានបំណងចង់ ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកថ្វាយព្រះអម្ចាស់។
- ២ ប៉ុន្តែអស់អ្នកណាដែលពុំជឿដល់ពាក្យរបស់សាំយូអែល ក៏ខឹង នឹងលោក ហើយពួកគេបានចោលដុំថ្មទៅលើលោកនៅលើកំផែង ហើយមនុស្សជាច្រើនបានបាញ់ព្រួញទៅលើលោក នៅពេល លោកឈរលើកំផែង ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ បានស្ថិតនៅ ជាមួយនឹងលោក ដរាបដល់គេពុំអាចគប់ដុំថ្មត្រូវលោក ឬក៏បាញ់ ព្រួញត្រូវលោកឡើយ។
- ៣ ឥឡូវនេះ កាលពួកគេបានឃើញថា ពួកគេពុំអាចធ្វើអ្វីត្រូវលោក យ៉ាងនេះ មានមនុស្សជាច្រើនទៀត បានជឿដល់ពាក្យពេចន៍របស់ លោក ដរាបដល់គេទៅរកនិហ្វេដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។
- ៤ គ្រឿងមើលចុះ នីហ្វេកំផែងតែធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក និងព្យាករ និង ផ្សាយ ស្រែកហៅឲ្យប្រជាជនប្រែចិត្ត បង្ហាញនូវទិសម្តងទាំង ឡាយ និងការណ៍អស្ចារ្យទាំងឡាយ សម្តែងនូវអព្ភកហេតុទាំង ឡាយក្នុងចំណោមប្រជាជន ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចដឹងថា ព្រះគ្រីស្ទ នឹងយាងមកក្នុងពេលយ៉ាងខ្លី —
- ៥ ប្រាប់ដល់ពួកគេអំពីការណ៍ទាំងឡាយ ដែលនឹងត្រូវកើតឡើង ក្នុងពេលយ៉ាងខ្លី ដើម្បីឲ្យពួកគេដឹង ហើយចងចាំនូវពេលដែល ការណ៍ទាំងនោះកើតឡើងថា ការណ៍ទាំងនោះបានប្រាប់ដល់ពួក គេពីមុនក្នុងគោលបំណងឲ្យពួកគេជឿ ហេតុដូច្នេះហើយ អស់អ្នក ណាដែលជឿដល់ពាក្យពេចន៍របស់សាំយូអែល បានទៅរកលោក ដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ព្រោះពួកគេបានមកដោយប្រែចិត្ត ហើយទទួលសារភាពនូវអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន។
- ៦ ប៉ុន្តែពួកគេច្រើន ពុំជឿដល់ពាក្យពេចន៍របស់សាំយូអែលទេ ហេតុដូច្នេះហើយ កាលពួកគេបានឃើញថា ពួកគេពុំអាចចោលដុំថ្ម និងបាញ់ព្រួញត្រូវលោកទេ ទើបពួកគេបានស្រែកប្រាប់ទៅពួក មេទ័ពរបស់គេថា ៖ ចូរចាប់ជននោះ ហើយចងវា គ្រឿងមើលចុះ វា មានអារក្សមួយ ហើយដោយសារអំណាចនៃអារក្ស ដែលនៅក្នុង ខ្លួនវា នោះពួកយើងពុំអាចចោលត្រូវវាដោយដុំថ្ម ហើយពុំអាច បាញ់ព្រួញត្រូវវាទេ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរចាប់វាចង ហើយនាំវាយក ទៅ។

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

- ៧ ហើយនៅពេលពួកគេទៅចាប់លោក មើលចុះ លោកបានលោត ចុះពីលើកំផែង ហើយបានរត់គេចចេញពីដែនដីរបស់គេទៅ មែន ហើយ លោកបានទៅដល់ប្រទេសរបស់លោកផ្ទាល់ ហើយបាន ចាប់ផ្តើមផ្សាយ ហើយព្យាករក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់លោក។
- ៨ ហើយមើលចុះ ចាប់ពីពេលនោះមក ពុំដែលពូជំណឹងអ្វីពីលោក នៅក្នុងចំណោមពួកនីហ្វៀតឡើយ ម៉្លោះហើយ នោះគឺជារឿង ទាំងឡាយរបស់ប្រជាជន។
- ៩ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប៉ែតសិបប្រាំមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួក ចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វៀត។
- ១០ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប៉ែតសិបប្រាំពីរក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅ ឯមនុស្សច្រើនស្ថិតនៅក្នុងភាពឆ្អឹងឆ្អែ និងសេចក្តីទុច្ចរិតនៅ ឡើយ ឯមនុស្សភាគតិចដើរយ៉ាងត្រង់តទៅចំពោះព្រះ។
- ១១ ហើយនេះគឺជាកាលៈទេសៈទាំងឡាយផងដែរ នៅឆ្នាំទីប៉ែតសិប ប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម។
- ១២ ហើយមានការប្រែប្រួលតែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះទេ ក្នុងរឿង ប្រជាជន លើកលែងតែប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមរឹងរូសក្នុងអំពើ ទុច្ចរិត ហើយបានធ្វើថែមឡើងនូវអ្វីៗដែលផ្ទុយនឹងព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះ នៅឆ្នាំទីប៉ែតសិបប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម។
- ១៣ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីកៅសិបក្នុងរជ្ជកាល នៃពួកចៅក្រម ប្រជាជនបានឃើញទិសម្កាល់ដ៏ធំៗជាច្រើន និង ការណ៍អស្ចារ្យទាំងឡាយ ហើយពាក្យពេចន៍របស់ពួកព្យាករវិបាន ចាប់ផ្តើមបំពេញ។
- ១៤ ហើយពួកទេវតាបានលេចមកឯមនុស្ស និងពួកអ្នកប្រាជ្ញ ហើយ បានប្រកាសដល់ពួកគេ នូវដំណឹងដ៏រីករាយអំពីសេចក្តីអំណរយ៉ាង អស្ចារ្យ ម៉្លោះហើយ នៅក្នុងឆ្នាំនេះបទគម្ពីរទាំងឡាយបានចាប់ផ្តើម បំពេញ។
- ១៥ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមធ្វើចិត្ត រឹងរូសដែរ គឺពួកគេទាំងអស់ លើកលែងតែមួយ ដែលមានជំនឿ ខ្ពស់ជាងគេប៉ុណ្ណោះ គឺទាំងពួកសាសន៍នីហ្វៀត និងពួកសាសន៍លេ មិនផង ហើយបានចាប់ផ្តើមពឹងផ្អែកទៅលើកម្លាំងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ គេ និងទៅលើប្រាជ្ញាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ ដោយនិយាយថា ៖
- ១៦ ការណ៍ខ្លះៗពួកគេអាចស្មានត្រូវនៅក្នុងចំណោមការណ៍ជា ច្រើន ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងដឹងថា កិច្ចការដ៏មហិមា និងអស្ចារ្យទាំង អស់នេះ ដែលបាននិយាយមកនេះ នឹងពុំអាចកើតឡើងបានទេ។
- ១៧ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមទាញហេតុផល និងទាស់គ្នាក្នុង ចំណោមពួកគេ ដោយនិយាយថា ៖

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

And they began to reason and to contend among themselves, saying:

១៨ ជាការណាមួយពុំសមហេតុសមផលដែលថា តួអង្គមួយដូចជា ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមកទេ បើសិនជាដូច្នោះមែន ហើយទ្រង់ជាព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះ ជាព្រះរាជបិតានៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី ដូចដែលបាន និយាយមែន ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ពុំបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់យើងនៅ ទីនេះផង ដូចជាទ្រង់បង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ នៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម?

១៩ មែនហើយ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ពុំបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់នៅលើ ដែនដីនេះផង ដូចជានៅលើដែនដីយេរូសាឡឹម?

២០ ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងដឹងថា នេះគឺជាសណ្តាប់អាក្រក់ ដែលត្រូវ បានបន្តមកដល់យើង ដោយពួកអយ្យការរបស់យើង ដើម្បីធ្វើឲ្យ យើងជឿដល់ការណាដ៏មហិមា និងអស្ចារ្យ ដែលនឹងកើតឡើង ប៉ុន្តែ ពុំមែននៅក្នុងចំណោមពួកយើងទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងដែនដីដែលនៅ សែនឆ្ងាយ ជាដែនដីមួយដែលយើងពុំស្គាល់ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបពួកគេអាចទុកឲ្យយើងនៅក្នុងភាពល្ងង់ខ្លៅ ព្រោះយើងពុំអាច មើលឃើញដោយភ្នែកផ្ទាល់របស់យើងបានទេថា ការណាទាំងនោះ ពិត។

២១ ហើយដោយការវៃឆ្លាត និងបច្ចេកទេសអាចកំបាំងនៃអ្នកអាក្រក់ ពួកគេនឹងធ្វើឡើងនូវការអាចកំបាំងដ៏អស្ចារ្យ ដែលយើងពុំអាច យល់ ដែលនឹងរក្សាយើងទុកជាអ្នកបម្រើដល់ពាក្យរបស់គេ និងជា អ្នកបម្រើដល់គេផង ព្រោះយើងពឹងផ្អែកទៅលើគេដើម្បីបង្រៀន យើងនូវព្រះបន្ទូល ម៉្លោះហើយ ពួកគេនឹងទុកយើងឲ្យល្ងង់ខ្លៅ បើ សិនជាយើងបណ្តោយខ្លួនឲ្យគេធ្វើយ៉ាងនេះ គឺអស់មួយជីវិតរបស់ យើង។

២២ ហើយប្រជាជននៅមានការណាជាច្រើនទៀត ដែលប្រជាជន សន្និដ្ឋានឃើញនៅក្នុងចិត្តគេ ដែលជាការឆ្លុតលីលា និងឥត ប្រយោជន៍ ហើយពួកគេត្រូវរំខានជាខ្លាំង ព្រោះអារក្សសាតាំងបាន ចាក់រុករកឲ្យធ្វើអំពើទុច្ចរិតពុំយល់បំណង មែនហើយ វាបានដើរ ផ្សាយនូវពាក្យចោមអាវាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំង ឡាយនៅពាសពេញលើផ្ទៃដែនដី ដើម្បីវាអាចធ្វើឲ្យចិត្តមនុស្ស រឹងទទឹងទាស់នឹងអ្វីៗដែលល្អ ហើយទាស់នឹងអ្វីៗដែលនឹងកើត ឡើង។

២៣ ហើយទោះបីជាមានទីសម្គាល់ និងការណាអស្ចារ្យទាំងឡាយ កើតឡើងនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងការណាដ៏ អស្ចារ្យជាច្រើនដែលគេបានធ្វើក៏ដោយ គង់តែអារក្សសាតាំងនៅ តែក្តាប់ជាប់ដូចចិត្តមនុស្សច្រើននៅលើផ្ទៃដែនដីនេះ។

២៤ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីកៅសិបក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើ ប្រជាជននីហ្វេ។

២៥ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់គម្ពីរហេលេមិន ស្របតាមបញ្ជីរបស់ហេលេមិន និងពួកកូនប្រុសរបស់លោក។ : ២៧-

That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetyeth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

នីហ្វេទី ៣

គម្ពីរនីហ្វេ

កូនប្រុសរបស់នីហ្វេដែលត្រូវជាកូនប្រុសរបស់
ហេលេមិន

ហើយហេលេមិន ជាកូនប្រុសរបស់ហេលេមិន ដែលជាកូនប្រុស
របស់អាណម៉ា ដែលជាកូនប្រុសរបស់អាណម៉ា ជាពូជពង្សរបស់នី
ហ្វេ ដែលជាកូនប្រុសរបស់លីហៃ ដែលបានចាកចេញពីក្រុងយេរូ
សាឡឹម នៅក្នុងឆ្នាំទី ១ នៃរជ្ជសេដេគា ស្តេចស្រុកយូដា។

នីហ្វេ ទី ៣ 1

- ១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីកៅសិបមួយបាន
កន្លងផុតទៅ ហើយគឺប្រាំមួយរយឆ្នាំ ក្រោយពីលីហៃបានចាកចេញ
ពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក ហើយគឺជាឆ្នាំដែលឡាកូនីអូសធ្វើជាមេ
ចៅក្រម និងជាអ្នកត្រួតត្រាលើដែនដីនេះ។
- ២ ហើយនីហ្វេ ដែលជាកូនប្រុសរបស់ហេលេមិន បានចេញដំណើរ
ពីដែនដីសារ៉ាហ្វិម ដោយបានប្រគល់បន្ទុកឲ្យកូនប្រុសរបស់
លោក ឈ្មោះនីហ្វេ ដែលជាកូនប្រុសច្បង ឲ្យកត់ផ្ទាំងលង្ហិន និង
បញ្ជីទាំងអស់ដែលបានកត់ទុក និងអស់ទាំងវត្ថុឡើង ដែលត្រូវ
បានរក្សាទុកជាពិសិដ្ឋ ចាប់តាំងពីដំណើររបស់លីហៃចេញពីក្រុង
យេរូសាឡឹមមក។
- ៣ បន្ទាប់មក លោកបានចាកចេញពីដែនដី ហើយលោកទៅឯណា
នោះ គឺគ្មាននរណាដឹងទេ ហើយនីហ្វេជាកូនប្រុសរបស់លោក បាន
កត់បញ្ជីទាំងឡាយជំនួសលោក មែនហើយ គឺបញ្ជីអំពីប្រជាជន
នេះ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីកៅសិបពីរ
មើលចុះ ការព្យាករណ៍របស់ពួកព្យាករណ៍បានចាប់ផ្តើមបំពេញដោយ
ពេញលេញ ព្រោះចាប់ផ្តើមមានទិសម្តាល់ដ៏ច្រើនឡើង និង
អព្ភុតហេតុដ៏ច្រើនឡើងនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន។
- ៥ ប៉ុន្តែមានអ្នកខ្លះបានចាប់ផ្តើមនិយាយថា ពេលវេលាបានកន្លង
ហួសហើយ សម្រាប់ពាក្យទាំងនោះត្រូវបានបំពេញ គឺជាពាក្យដែល
បាននិយាយដោយសាយ័យអែលដែលជាសាសនិកលេមិននោះ។

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son
of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son
of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of
Nephi who was the son of Lehi, who came out of
Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the
king of Judah.

3 Nephi 1

Now it came to pass that the ninety and first year had
passed away and it was six hundred years from the
time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year
that Lachoneus was the chief judge and the governor
over the land.

And Nephi, the son of Helaman, had departed out
of the land of Zarahemla, giving charge unto his son
Nephi, who was his eldest son, concerning the plates
of brass, and all the records which had been kept,
and all those things which had been kept sacred
from the departure of Lehi out of Jerusalem.

Then he departed out of the land, and whither he
went, no man knoweth; and his son Nephi did keep
the records in his stead, yea, the record of this peo-
ple.

And it came to pass that in the commencement of
the ninety and second year, behold, the prophecies
of the prophets began to be fulfilled more fully; for
there began to be greater signs and greater miracles
wrought among the people.

But there were some who began to say that the
time was past for the words to be fulfilled, which
were spoken by Samuel, the Lamanite.

៦ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមអររីករាយនឹងបងប្អូនរបស់គេ ដោយ និយាយថា ៖ មើលចុះ ពេលនោះបានកន្លងផុតទៅហើយ ឯពាក្យ របស់សាំយូអែលពុំបានបំពេញទេ ហេតុដូច្នោះហើយ សេចក្តីអំណរ និងសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកអំពីរឿងនេះបែរជាឥតប្រយោជន៍ទៅ វិញ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានបង្កើតចលាចល យ៉ាងធំមួយទូទាំងដែនដី ឯប្រជាជនដែលបានជឿ ក៏កើតសេចក្តី ព្រួយជាខ្លាំង ខ្លាចក្រែងដោយសារមធ្យោបាយណាមួយ រឿងទាំង ឡាយដែលបាននិយាយមកពីមុននឹងពុំកើតឡើង។

៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេបានរង់ចាំមើលយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវថ្ងៃនោះ និង យប់នោះ ហើយថ្ងៃនោះត្រូវជាមួយថ្ងៃ ដែលហាក់បីដូចជាគ្មានយប់ សោះ ដើម្បីគេអាចដឹងថា សេចក្តីជំនឿរបស់គេពុំឥតប្រយោជន៍។

៩ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមួយថ្ងៃដែលបាន កំណត់ទុកដោយពួកអ្នកដែលពុំជឿថា អស់អ្នកណាដែលជឿតាម សណ្តាប់ទាំងនោះ នឹងត្រូវប្រហារជីវិតចោល លើកលែងតែមានទី សម្គាល់កើតឡើង ដែលបានប្រាប់ដោយសាំយូអែលជាព្យាករណ៍។

១០ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលនិហៃ ជាតូនប្រុស របស់និហៃ បានឃើញនូវអំពើទុច្ចរិតនៃប្រជាជនរបស់លោក ចិត្ត លោកបានពោរពេញទៅដោយទុក្ខព្រួយជាអតិបរមា។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានចេញទៅក្រៅ ហើយបានក្រាបទៅលើដី ហើយបានអំពាវនាវយ៉ាងខ្លាំងដល់ព្រះ របស់លោក ជំនួសប្រជាជនរបស់លោក មែនហើយ គឺអស់អ្នកណា ដែលជិតនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ដោយសារតែសេចក្តីជំនឿរបស់គេ នៅក្នុងសណ្តាប់នៃពួកអយ្យកោរបស់គេ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានអំពាវនាវយ៉ាង ខ្លាំងដល់ព្រះពេញមួយថ្ងៃ ហើយមើលចុះ សំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ បានបន្លឺមកកាន់លោកថា ៖

១៣ ចូរងើបឡើង ហើយមានសេចក្តីសង្ឃឹមចុះ ត្បិតមើលចុះ ពេល នោះជិតមកដល់ហើយ ហើយនៅក្នុងយប់នេះ ទីសម្គាល់នឹងលេច មក ហើយថ្ងៃស្អែកឡើង យើងនឹងចុះមកឯលោកិយ ដើម្បីបង្ហាញ ដល់មនុស្សលោកថា យើងនឹងបំពេញនូវអ្វីៗទាំងអស់ ដែលយើង បានបណ្តាលឲ្យនិយាយដោយមាត់នៃពួកព្យាករណ៍របស់ យើង។

And they began to rejoice over their brethren, say- ing: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

And it came to pass that they did make a great up- roar throughout the land; and the people who be- lieved began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

Lift up your head and be of good cheer; for be- hold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

១៤ មើលចុះ យើងនឹងមកឯរាស្ត្រយើង ដើម្បីបំពេញនូវការណ៍ទាំងអស់ដែលយើងបានប្រាប់ដល់កូនចៅមនុស្ស ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ហើយដើម្បីធ្វើតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា — ព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា ពីព្រោះតែយើង ហើយព្រះហឫទ័យនៃព្រះរាជបុត្រា ពីព្រោះតែសាច់របស់យើង។ ហើយមើលចុះ ពេលនោះនៅជិតដៃបង្កើយ ហើយយប់នេះ ទិសម្កាល់នឹងមកហើយ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពាក្យដែលបានបន្លឺដល់នីហ្វែ ត្រូវបានបំពេញមែន ស្របតាមពាក្យទាំងនេះដែលបាននិយាយមក គ្មានមើលចុះ នៅពេលថ្ងៃលិច ក៏ពុំងងឹតសោះ ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមមានសេចក្តីអស្ចារ្យ ពីព្រោះពុំមានភាពងងឹតសោះ កាលពេលយប់មកដល់។

១៦ ហើយមនុស្សជាច្រើន ដែលពុំបានជឿដល់ពាក្យពេចន៍របស់ព្យាករី បានដួលទៅលើដី ហើយបានក្លាយទៅហាក់ដូចជាគេស្លាប់ ព្រោះគេដឹងថា ផែនការនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏មហិមា ដែលគេបានដាក់សម្រាប់អស់អ្នកណា ដែលជឿដល់ពាក្យពេចន៍របស់ព្យាករី ត្រូវគ្មានប្រសិទ្ធិភាព ព្រោះទិសម្កាល់ដែលបានឲ្យពីមុននោះមក ដល់ហើយ។

១៧ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមដឹងថា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នឹងលេចមកក្នុងពេលយ៉ាងខ្លី មែនហើយ សរុបសេចក្តីមក ប្រជាជនទាំងអស់ដែលនៅលើផែនដីនេះ ចាប់ពីទិសខាងលិច ទៅដល់ទិសខាងកើត ទាំងនៅផ្នែកខាងជើង និងផ្នែកខាងត្បូង មានសេចក្តីអស្ចារ្យយ៉ាងខ្លាំង រហូតដល់គេដួលទៅលើដី។

១៨ ព្រោះពួកគេបានដឹងថា ពួកព្យាករីបានធ្វើបន្ទាល់នូវរឿងទាំងនេះជាច្រើនឆ្នាំមក ហើយបានដឹងថា ទិសម្កាល់ដែលត្រូវបានប្រាប់មកនោះ បានមកដល់ហើយ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមភិតភ័យ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ និងការឥតជំនឿរបស់គេ។

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពេញមួយយប់នោះ គ្មានភាពងងឹតអ្វីសោះ ប៉ុន្តែភ្លឺដូចពេលកណ្តាលថ្ងៃត្រង់។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអាទិត្យក៏បានរះឡើងជាថ្មី នៅពេលព្រឹកជាប្រក្រតី ហើយពួកគេបានដឹងថា នេះគឺជាថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ត្រូវប្រសូត ពីព្រោះមកពីទិសម្កាល់ដែលបានឲ្យមកជាមុន។

២០ ហើយអ្វីៗបានកើតឡើង មែនហើយ គឺអ្វីៗទាំងអស់ គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ស្របតាមពាក្យពេចន៍របស់ពួកព្យាករី។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ផ្កាយថ្មីមួយបានរះឡើង ស្របតាមពាក្យទំនាយ។

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was mid-day. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ក៏ចាប់ផ្តើមមានពាក្យកុហកផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនដោយអារក្សសាតាំង ដើម្បីធ្វើឲ្យចិត្តពួកគេរឹងរូស នៅក្នុងបំណងដើម្បីកុំឲ្យពួកគេជឿដល់ទិសម្តាល់ និងការណ៍អស្ចារ្យទាំងឡាយនោះ ដែលពួកគេបានឃើញ ប៉ុន្តែទោះមានការកុហក និងការបំភាន់ទាំងនេះក៏ដោយ គង់តែប្រជាជនភាគច្រើនបានជឿ ហើយបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ដែរ។

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា និហ្វេបានចេញទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន និងមនុស្សជាច្រើនទៀតផង ដើម្បីធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកចំពោះការប្រែចិត្ត នៅក្នុងនោះមានការផ្តាច់បាបដ៏មហិមា។ ម៉្លោះហើយ ប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមមានសន្តិភាពជាថ្មីនៅលើដែនដី។

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

២៤ ហើយពុំមានការទាស់ទែងគ្នាទៀតទេ លើកលែងតែមានមនុស្សមួយចំនួនតូច បានចាប់ផ្តើមផ្សាយ ដើម្បីខំបញ្ជាក់តាមបទគម្ពីរទាំងឡាយថា ពុំជាការចាំបាច់ត្រូវគោរពតាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេតទៅទៀតឡើយ។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងរឿងនេះ ពួកគេបានភាន់ច្រឡំហើយដោយពុំយល់បទគម្ពីរទាំងឡាយទេ។

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

២៥ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មិនយូរប៉ុន្មាន ពួកគេបានប្រែចិត្តជឿ ហើយត្រូវបានបរិវត្តអំពីកំហុសដែលពួកគេបានធ្វើព្រោះត្រូវបានធ្វើឲ្យពួកគេដឹងថា ក្រឹត្យវិន័យនោះពុំទាន់បានបំពេញនៅឡើយទេ ហើយថា វានឹងត្រូវតែបានបំពេញដោយសព្វគ្រប់មែនហើយ ពាក្យនោះត្រូវបានប្រាប់ដល់ពួកគេថា វាត្រូវតែបានបំពេញ មែនហើយ ទោះជាបាំងឈើមួយ ឬក្បៀសមួយ ក៏មិនត្រូវកន្លងចោលដែរ រហូតដល់បានបំពេញ ហេតុដូច្នោះហើយ នៅក្នុងឆ្នាំដដែលនេះ ពួកគេបានត្រូវនាំឲ្យស្គាល់នូវកំហុសរបស់ខ្លួន ហើយបានទទួលសារភាពនូវកំហុសរបស់ខ្លួន។

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

២៦ ម៉្លោះហើយ ឆ្នាំទីកៅសិបពីរបានកន្លងផុតទៅ ដោយបាននាំមកនូវដំណឹងដ៏រីករាយដល់ប្រជាជន ពីព្រោះទិសម្តាល់ទាំងឡាយបានកើតឡើង ស្របតាមពាក្យព្យាគណ៍ទាំងឡាយនៃពួកព្យាគារីបរិសុទ្ធទាំងអស់។

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីកៅសិបបីបានកន្លងផុតទៅដោយសន្តិភាពដែរ លើកលែងតែមានពួកចោរកាឌីអានតុនដែលរស់នៅតាមភ្នំ បានរាតត្បាតដល់ដែនដី ព្រោះជំរុញកា និងទឹកនៃសម្ងាត់ទាំងឡាយរបស់ពួកវាមាំមួនណាស់ ដែលប្រជាជនពុំអាចវាយបំបែកបានឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកវាបានប្រព្រឹត្តឃាតកម្មជាច្រើន ហើយបានធ្វើការរាប់សម្លាប់យ៉ាងសម្បើម នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន។

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianon robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីកៅសិបបួន ពួកវា បានកើនចំនួនយ៉ាងច្រើន ពីព្រោះមានមនុស្សជាច្រើនដែលបាន បែកចេញពីពួកសាសន៍នីហ្វេ បានភៀសខ្លួនទៅរកពួកវា ដែលបាន បណ្តាលឲ្យមានទុក្ខព្រួយជាខ្លាំងដល់ពួកសាសន៍នីហ្វេដែលនៅ សល់ក្នុងដែនដីទាំងប៉ុន្មាន។

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

២៩ ហើយមានហេតុមួយ ដែលនាំឲ្យមានទុក្ខសោកនៅក្នុងចំណោម ពួកលេមីនផងដែរ គួរតែមើលចុះ ពួកគេមានកូនចៅជាច្រើនដែលធំ ឡើង ហើយបានចាប់ផ្តើមមានវ័យធំ ដែលពួកគេបានក្លាយទៅជា មានគំនិតផ្ទាល់ខ្លួន ហើយត្រូវបានដឹកនាំដោយពួកសាសន៍សូរ៉ាខ្លះ ដោយប្រើការភូតភូហក និងពាក្យបញ្ជា ធ្វើឲ្យពួកគេចូលរួម ជាមួយពួកចោរកាឌីអានតុន។

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

៣០ ម៉្លោះហើយ ពួកសាសន៍លេមីនក៏ត្រូវបានរងទុក្ខវេទនាដែរ ហើយ បានចាប់ផ្តើមបន្ថយនូវសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីសុចរិតរបស់គេ ពី ព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតនៃជំនាន់ដែលកំពុងធំឡើង។

And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

និហ្វេ ទី ៣ 2

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីកៅសិបប្រាំបួនកន្លងផុតទៅយ៉ាងនេះដែរ ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមភ្លេចទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យទាំងឡាយ ដែលពួកគេបានឮនោះ ហើយបានចាប់ផ្តើមមានសេចក្តីអស្ចារ្យកាន់តែតិចទៅៗចំពោះទីសម្គាល់ ឬការអស្ចារ្យនីមួយៗអំពីស្ថានសួគ៌ ដរាបដល់ពួកគេបានចាប់ផ្តើមរឹងរូសនៅក្នុងចិត្តរបស់គេ និងងងឹតងងល់នៅក្នុងគំនិតរបស់គេ ហើយបានចាប់ផ្តើមមិនជឿអ្វីៗទាំងអស់ ដែលពួកគេបានឃើញហើយបានឮ —
- ២ ដោយនឹកក្នុងចិត្តដល់ការឥតប្រយោជន៍ថា ការណ៍នោះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមនុស្ស និងដោយអំណាចរបស់អារក្ស ដើម្បីបញ្ឆោត និងដឹកនាំចិត្តមនុស្សឲ្យរង្វង ម៉្លោះហើយ អារក្សសាតាំងបានចាប់យកដួងចិត្តមនុស្សបានជាថ្មីទៀត ដរាបដល់វាបានធ្វើឲ្យគេខ្វាក់ភ្នែក ហើយនាំគេឲ្យរង្វង ឲ្យជឿថា គោលលទ្ធិព្រះគ្រីស្ទគឺជាការណាមួយដ៏ឆ្គួតលឺលា ហើយឥតប្រយោជន៍ទៅវិញ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមមានកម្លាំងមុតមាំនៅក្នុងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើខ្ពើមឆ្លើមទាំងឡាយ ហើយពួកគេមិនជឿថា នឹងមានទីសម្គាល់ ឬការអស្ចារ្យណាទៀតទេ ដែលនឹងត្រូវបានប្រទានមក ហើយអារក្សសាតាំង បានចេញទៅដើម្បីនាំចិត្តមនុស្សឲ្យរង្វង ល្បួងពួកគេ ហើយបណ្តាលឲ្យពួកគេធ្វើអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំនៅលើដែនដី។
- ៤ ហើយឆ្នាំទីកៅសិបប្រាំមួយបានកន្លងផុតទៅយ៉ាងនេះ និងឆ្នាំទីកៅសិបប្រាំពីរផងដែរ និងឆ្នាំទីកៅសិបប្រាំបីផង និងឆ្នាំទីកៅសិបប្រាំបួនផង។
- ៥ ហើយមួយរយឆ្នាំបានកន្លងទៅដែរ ចាប់ពីសម័យហ្វូងម៉ូសាយ ដែលជាស្តេចលើប្រជាជននៃសាសន៍និហ្វេ។
- ៦ ហើយប្រាំមួយរយប្រាំបួនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ចាប់តាំងពីកាលដែលលីហៃ បានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក។
- ៧ ហើយប្រាំបួនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ចាប់តាំងពីកាលដែលទីសម្គាល់ត្រូវបានប្រទានមក ដែលបាននិយាយដោយពួកព្យាករថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមកឯលោកិយ។
- ៨ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍និហ្វេបានចាប់ផ្តើមរាប់ពេលវេលារបស់គេចាប់ពីរយៈពេលដែលទីសម្គាល់បានប្រទានមកនេះ ឬចាប់ពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ហេតុដូច្នោះហើយ ប្រាំបួនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ។
- ៩ ហើយនិហ្វេ ដែលត្រូវជាឪពុករបស់និហ្វេ ដែលជាអ្នកមានភារៈរក្សាបញ្ជីទាំងឡាយ ពុំបានត្រឡប់ទៅដែនដីសារ៉ាហ្វិមឡើយទេ ហើយក៏មិនអាចរកឃើញនៅក្នុងអស់ទាំងដែនដីដែរ។

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជននៅតែស្ថិតក្នុង អំពើទុច្ចរិត ទោះជាមានការផ្សាយ និងការព្យាករណ៍ជាច្រើន ដែល បានធ្វើឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកគេក្តី ហើយឆ្នាំទីដប់បានកន្លងផុត ទៅដូច្នោះដែរ ហើយឆ្នាំទីដប់មួយក៏បានកន្លងផុតទៅនៅក្នុងអំពើ ទុច្ចរិតដែរ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីដប់បី ចាប់ផ្តើម មានសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយទូទៅអស់ ទាំងដែនដី ព្រោះពួកចោរកាឌីអានតុន បានក្លាយទៅជាមានចំនួនដ៏ ច្រើនឥតគណនា ហើយបានសម្លាប់ប្រជាជនអស់ជាច្រើន ហើយ បានធ្វើឲ្យទីក្រុងជាច្រើនគ្មានមនុស្សនៅ ហើយបានពង្រាល សេចក្តីស្លាប់ និងការកាប់សម្លាប់ដ៏ច្រើនទូទៅទាំងដែនដី ដែល ក្លាយទៅជាការចាំបាច់ថា ប្រជាជនទាំងអស់ ទាំងពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងពួកសាសន៍លេមីន ត្រូវលើកអាវុធប្រឆាំងនឹងពួកវា។

១២ ហេតុដូច្នោះហើយ សាសន៍លេមីនទាំងអស់ ដែលបានក្លាយទៅ ជាអ្នកប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ បានរួបរួមជាមួយគ្នានឹងបងប្អូន របស់គេ គឺពួកសាសន៍នីហ្វៃ ហើយត្រូវបង្ខំចិត្តលើកអាវុធប្រឆាំង នឹងពួកចោរកាឌីអានតុនទាំងនោះ ដើម្បីការពារជីវិតរបស់គេ និង ប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនរបស់គេ មែនហើយ ហើយរក្សាសិទ្ធិទាំង ឡាយរបស់គេផង និងឯកសិទ្ធិទាំងឡាយ នៃសាសនាចក្ររបស់គេ និងការថ្វាយបង្គំរបស់គេ និងសេរីភាពរបស់គេ និងឥស្សរភាព របស់គេ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មុនឆ្នាំទីដប់បីនេះកន្លងផុត ទៅ ពួកសាសន៍នីហ្វៃត្រូវគំរាមកំហែងឲ្យដល់នូវការបំផ្លិចបំផ្លាញ ទាំងស្រុងដោយសារសង្គ្រាមនេះ ដែលបានក្លាយទៅជាយោរយៅ ជាខ្លាំង។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមីនទាំង នោះ ដែលបានរួបរួមជាមួយនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ ត្រូវបានរាប់ក្នុង ចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃ។

១៥ ហើយបណ្តាសារបស់គេត្រូវបានដកចេញ ហើយស្បែករបស់គេ បានក្លាយមកជាពណ៌ស ដូចពួកសាសន៍នីហ្វៃ។

១៦ ហើយពួកកំលោះ និងពួកកូនក្រមុំរបស់គេ បានក្លាយទៅជា ស្រស់ល្អដ៏លើសលប់ ហើយពួកគេត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមពួក សាសន៍នីហ្វៃ ហើយត្រូវបានហៅថា សាសន៍នីហ្វៃ។ ម៉្លោះហើយ ក៏ ចប់ឆ្នាំទីដប់បីទៅ។

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianon robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianon robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីដប់បួន សង្គ្រាមរវាងពួកចោរនឹងប្រជាជននីហ្វៃ បានបន្តទៅមុខ ហើយ បានក្លាយទៅជាយោរយៅយ៉ាងខ្លាំង ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែប្រជាជននីហ្វៃបានយកប្រៀបលើពួកចោរបានដែរ ដរាប ដល់ពួកគេបានរុញច្រានពួកវាឲ្យថយក្រោយចេញពីដែនដីគេទៅ ក្នុងភ្នំទាំងឡាយ និងក្នុងទីសម្ងាត់ទាំងឡាយរបស់ពួកវាវិញ។

១៨ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់បួនទៅ។ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីដប់ប្រាំ ពួកវាបានចេញមកតតាំងនឹងប្រជាជននីហ្វៃ ហើយមកពីអំពើទុច្ចរិត របស់ប្រជាជននីហ្វៃ និងការទាស់ទែង និងការបែកបាក់គ្នាជាច្រើន របស់គេ នោះពួកចោរកាឌីអានតុនយកប្រៀបលើគេបាន។

១៩ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់ប្រាំទៅ ម៉្លោះហើយ ប្រជាជនបាននៅ ក្នុងស្ថានភាពមួយ ដែលមានសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏ច្រើន ហើយផ្លែដាវ នៃការបំផ្លិចបំផ្លាញបានព្យួរនៅពីលើគេ ដរាបដល់គេជិតត្រូវវាយ កាប់រំលំចោល ហើយនេះគឺមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ។

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

នីហ្វេ ទី ៣ 3

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីដប់ប្រាំមួយ ចាប់ពីកាលព្រះគ្រីស្ទយាងមក នោះឡាកូនីអូស ដែលជាចៅហ្វាយដែនដី បានទទួលសំបុត្រមួយច្បាប់ពីមេដឹកនាំ និងចៅហ្វាយនៃក្រុមចោរនេះ ហើយនេះគឺជាពាក្យដែលបានសរសេរមកថា ៖
- ២ លោកឡាកូនីអូសដ៏ឧត្តម និងជានាយចៅហ្វាយនៃដែនដីអើយ មើលចុះ ខ្ញុំសរសេរសំបុត្រនេះមកលោក ហើយសូមជូនសេចក្តីសរសើរដ៏លើសលប់ដល់លោក ដោយសារភាពរឹងប៉ឹងរបស់លោក និងភាពរឹងប៉ឹងរបស់ប្រជាជនលោកផង នៅក្នុងការទ្រទ្រង់នូវអ្វីៗដែលលោកសន្និដ្ឋានថា ជាសិទ្ធិ និងឥស្សរភាពរបស់លោក មែនហើយ លោកឈរយ៉ាងរឹងប៉ឹង ហាក់បីដូចជាលោកត្រូវបានគាំទ្រដោយព្រះហស្តនៃព្រះមួយអង្គ នៅក្នុងកិច្ចការពារឥស្សរភាពរបស់លោក និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់លោក និងប្រទេសរបស់លោក ឬអ្វីៗដែលលោកហៅដូច្នោះ។
- ៣ ហើយហាក់ដូចជាការអាណិតលោក ឱលោកឡាកូនីអូសដ៏ឧត្តម អើយ ថាលោកបែរជាឆោត និងភិតភ័យនិត ដោយគិតស្មានថា លោកអាចទប់ទល់នឹងកងទ័ពដ៏ក្លាហានជាច្រើនយ៉ាងនេះ ដែលនៅក្រោមបញ្ជារបស់ខ្ញុំ ដែលនៅពេលឥឡូវនេះ កំពុងតែកាន់អាវុធ ហើយរង់ចាំយ៉ាងអន្ទះសាន្តរពាក្យថា — ចូរចុះទៅវាយសម្រុកទៅលើពួកនីហ្វេ ហើយបំផ្លាញពួកវាចោលទៅ។
- ៤ ហើយខ្ញុំ ដោយដឹងនូវទឹកចិត្តដ៏អង់អាចរបស់ពួកគេ ដែលត្រូវបានបញ្ជាក់បង្ហាញនៅលើទីសមរក្ខមិ និងដោយដឹងនូវសម្បជំនឿអស់កល្បជាវិនិច្ឆ័យរបស់ពួកគេចំពោះពួកលោក មកពីកំហុសដ៏ច្រើនដែលពួកលោកបានធ្វើទៅលើពួកគេ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាពួកគេវាយចុះសម្រុកទៅលើពួកលោក នោះពួកគេនឹងមករកលោកដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុង។
- ៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបានសរសេរសំបុត្រនេះ បិទវាដោយដៃខ្ញុំផ្ទាល់ ដោយយល់ដល់សុខុមាលភាពរបស់លោក មកពីភាពរឹងប៉ឹងរបស់លោកចំពោះអ្វីៗដែលលោកជឿថាត្រូវ និងទឹកចិត្តដ៏ឧត្តមរបស់លោក នៅក្នុងទីសមរក្ខមិ។
- ៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំសរសេរមកលោក ចង់ឲ្យលោកប្រគល់ដល់ប្រជាជនខ្ញុំ នូវទីក្រុងទាំងឡាយរបស់លោក ដែនដីទាំងឡាយរបស់លោក និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់លោក ជាជាងទុកឲ្យពួកគេត្រូវមករកលោកដោយដាវ ហើយជាជាងទុកឲ្យការបំផ្លិចបំផ្លាញត្រូវកើតមានដល់លោក។

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

៧ បូនិយាយម្យ៉ាងទៀតថា ចូរគ្រប់ខ្លួនដល់យើងមក ហើយ រួបរួមជាមួយនឹងយើង ហើយស្គាល់នូវកិច្ចការសម្ងាត់ទាំងឡាយ របស់យើង ហើយក្លាយទៅជាបងប្អូនរបស់យើង ដើម្បីឲ្យពួក លោកបានដូចជាពួកយើង — គឺពុំមែនជាខ្ញុំបម្រើរបស់យើងទេ តែ ជាបងប្អូន ដៃគូទាំងឡាយនៃទ្រព្យទាំងអស់របស់យើង។

៨ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំសូមនឹងលោកថា បើសិនជាលោកធ្វើយ៉ាង នេះ ដោយសម្បូរមួយ នោះពួកលោកនឹងមិនត្រូវបំផ្លាញចោល ឡើយ ប៉ុន្តែបើសិនជាលោកមិនធ្វើយ៉ាងនេះទេ ខ្ញុំសូមនឹងលោក ដោយពាក្យសម្បូរមួយថា នៅខែក្រោយ នោះខ្ញុំនឹងបញ្ជាឲ្យពល ទ័ពខ្ញុំចុះមកគតាំងនឹងលោក ហើយពួកគេនឹងពុំសំចៃដៃ ហើយនឹង ពុំលើកលែងឡើយ ប៉ុន្តែនឹងសម្លាប់ពួកលោក ហើយនឹងទុកឲ្យដាវ ធ្លាក់ទៅលើលោក គឺរហូតដល់ពួកលោកត្រូវវិនាសសូន្យទៅ។

៩ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំគឺ គឺឧទ្ទិសនៃហៃ ហើយខ្ញុំជាចៅហ្វាយនៃ សង្គមសម្ងាត់នៃការឧទ្ទិសនៃ ជាសង្គម និងកិច្ចការទាំងឡាយ ដែល ខ្ញុំដឹងថា ជាការល្អ ហើយជាកិច្ចការទាំងឡាយដែលបានបង្កបង្កើត ឡើងតាំងពីបុរាណមក ហើយជាកិច្ចការទាំងឡាយដែលបានបន្ត មកដល់ពួកយើង។

១០ ហើយខ្ញុំសរសេរសំបុត្រនេះមកលោកឡាកូនីអូស ហើយខ្ញុំ សង្ឃឹមថា លោកនឹងប្រគល់ដៃនៃទាំងឡាយរបស់លោក និងទ្រព្យ សម្បត្តិរបស់លោក ដោយពុំមានការខ្មាយលាមក ដើម្បីឲ្យប្រជាជន របស់ខ្ញុំអាចយកមកវិញនូវសិទ្ធិទាំងឡាយ និងរដ្ឋាភិបាលរបស់គេ ដែលជាអ្នកដែលបានបែកចេញពីពួកលោក មកពីសេចក្តីទុច្ចរិត របស់ពួកលោក នៅក្នុងការយកចេញពីពួកគេនូវសិទ្ធិទាំងឡាយនៃ រដ្ឋាភិបាល ហើយលើកលែងតែពួកលោកធ្វើដូចនេះ បើពុំនោះ សោតទេ ខ្ញុំនឹងសងសឹកចំពោះការខុសឆ្គងទាំងឡាយមកលើពួក គេ។ ខ្ញុំគឺ គឺឧទ្ទិសនៃហៃ។

១១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺកាលឡាកូនីអូស បានទទួលសំបុត្រនេះហើយ នោះលោកមានសេចក្តីអស្ចារ្យខ្លាំង ពីការឥតកោតញញើតរបស់គឺឧទ្ទិសនៃហៃ ក្នុងការទាមទារយក ដៃនៃរបស់ពួកសាសន៍នីហៃ ហើយថែមទាំងពីការគំរាមកំហែង ប្រជាជន និងពីការសងសឹកដល់ការខុសឆ្គងទាំងឡាយ ឲ្យពួកអ្នក ដែលគ្មានការខុសឆ្គង លើកលែងតែពួកគេបានធ្វើខុសដោយខ្លួនគេ ដោយបែកចេញទៅរួមជាមួយនឹងពួកចោរទុច្ចរិត និងគួរខ្ពើមខ្ពើម ទាំងនោះ។

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

១២ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ឡាកូនីអូសនេះ ដែលជាចៅហ្វាយ ជាមនុស្ស សុចរិតម្នាក់ ហើយពុំអាចធ្វើឲ្យខ្លាច ដោយសារការទាមទារ និងការ គំរាមកំហែងទាំងឡាយរបស់ចោរម្នាក់បានឡើយ ហេតុដូច្នោះ ហើយ លោកពុំបានស្តាប់តាមសំបុត្ររបស់គឺឌីអានហែ ដែលជា ចៅហ្វាយនៃពួកចោរនោះទេ ប៉ុន្តែលោកបានឲ្យប្រជាជនលោក អំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ សូមឲ្យមានកម្លាំងសម្រាប់តតាំង នៅ ពេលពួកចោរចុះមកវាយប្រហារគេ។

១៣ មែនហើយ លោកបានផ្ញើសេចក្តីប្រកាសមួយទៅក្នុងចំណោម ប្រជាជនទាំងអស់ថា ពួកគេត្រូវប្រមូលប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនចៅ របស់គេ និងហ្វូងចៀមរបស់គេ និងហ្វូងសត្វរបស់គេ និងទ្រព្យទាំង អស់របស់គេ លើកលែងតែដែនដីរបស់គេមកមួយកន្លែង។

១៤ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យសង់កំផែងការពារទាំងឡាយព័ទ្ធជុំវិញ ពួកគេ ដោយមានសភាពមាំមួនជាអតិបរមា។ ហើយលោកបាន បញ្ជាឲ្យពលទ័ព ទាំងពួកនីហ្វែ និងពួកលេមីន ឬទ័ពទាំងអស់ដែល ត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមសាសន៍នីហ្វែ ត្រូវទុកឲ្យចាំយាមនៅជុំវិញ ដើម្បីចាំមើលពួកគេ ហើយយាមពួកគេពីពួកចោរទាំងយប់ទាំង ថ្ងៃ។

១៥ មែនហើយ លោកបាននិយាយទៅគេថា ៖ ប្រាកដដូចជាព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រេចិត្ត ចំពោះអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់របស់អ្នក ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះ អម្ចាស់ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងគ្មានមធ្យោបាយណាផ្សេងទៀត ដើម្បី ឲ្យបានដោះផុតពីកណ្តាប់ដៃ នៃពួកចោរកាឌីអានតុនទាំងនោះបាន ឡើយ។

១៦ ហើយពាក្យសម្តី និងពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់ឡាកូនីអូស នោះមហិមា និងអស្ចារ្យណាស់ រហូតដល់ធ្វើឲ្យមានការភិតភ័យ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ ហើយពួកគេបានខិតខំយ៉ាង ខ្លាំងនៅក្នុងសមត្ថភាពរបស់គេ ដើម្បីធ្វើតាមពាក្យរបស់ឡាកូនី អូស។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឡាកូនីអូសបានតែងតាំង ពួកមេទ័ពឯកលើអស់ទាំងពលទ័ពសាសន៍នីហ្វែឲ្យបញ្ជាពួកគេ នៅ ពេលណាពួកចោរចេញមកពីទីរហោស្ថាន ចុះមកវាយពួកគេ។

១៨ ឥឡូវនេះ មេធំបំផុតក្នុងចំណោមមេទ័ពឯកទាំងអស់ និង មេបញ្ជាការធំនៃអស់ទាំងពលទ័ពសាសន៍នីហ្វែ ត្រូវបានតែងតាំង ឡើង ហើយលោកមានឈ្មោះថា គឺឌីឌីដូណេ។

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianon robbers.

And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgiddoni.

១៩ ឥឡូវនេះ នេះជាទម្លាប់នៅក្នុងចំណោមអស់ទាំងពួកសាសន៍នី ហ្វែរ ដើម្បីតែងតាំងពួកមេទ័ពឯករបស់គេ (លើកលែងតែនៅក្នុង សម័យទុច្ចរិត) នូវអ្នកណាម្នាក់ដែលមានវិញ្ញាណនៃវិរិយៈ និងការ ព្យាករណ៍ផង ហេតុដូច្នេះហើយ គឺគឺឧដូណែនេះ គឺជាព្យាករណ៍ម្នាក់ ដ៏មហិមា នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ដូចលោកមេចៅក្រមដែរ។

២០ ឥឡូវនេះ ប្រជាជនបាននិយាយទៅកាន់គឺឧដូណែនោះ ៖ សូម អធិស្ឋានទៅព្រះអម្ចាស់ ហើយចូរយើងឡើងទៅលើភ្នំ ហើយចូល ទិរហោស្ថាន ដើម្បីយើងអាចវាយទៅលើពួកចោរ ហើយបំផ្លាញ ពួកវាចោលនៅលើដែនដីទាំងឡាយរបស់ពួកវាផ្ទាល់។

២១ ប៉ុន្តែ គឺឧដូណែបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ៖ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ហាមមិនឲ្យធ្វើយ៉ាងនេះទេ ព្រោះបើសិនជាយើងឡើងទៅវាយ ពួកវា នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រគល់យើងទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃ ពួកវា ហេតុដូច្នេះហើយ យើងនឹងប្រុងបៀបខ្លួននៅកណ្តាលដី របស់យើង ហើយយើងនឹងប្រមូលពលទ័ពយើងទាំងអស់មក ហើយយើងនឹងពុំទៅវាយពួកវាឡើយ ប៉ុន្តែយើងនឹងរង់ចាំ រហូត ដល់ពួកវាមកវាយយើងវិញ ហេតុដូច្នេះហើយ ប្រាកដដូចជាព្រះ អម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ បើសិនជាយើងធ្វើយ៉ាងនេះ នោះ ទ្រង់នឹងប្រគល់ពួកវាមកក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់យើង។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំពីរ គឺនៅ ចុងឆ្នាំ សេចក្តីប្រកាសរបស់ឡាកូនីអូសបានផ្សព្វផ្សាយទូទៅអស់ ទាំងផ្ទៃដែនដី ហើយពួកគេបានយកសេះទាំងឡាយរបស់គេ និង រទេះទាំងឡាយរបស់គេ និងហ្វូងគោរបស់គេ និងហ្វូងចៀមរបស់គេ ទាំងអស់ និងហ្វូងសត្វទាំងឡាយរបស់គេ និងស្រូវ និងទ្រព្យទាំង អស់របស់គេ ហើយបានធ្វើដំណើររាប់ពាន់នាក់ និងរាប់ម៉ឺននាក់ រហូតដល់ពួកគេបានទៅដល់កន្លែង ដែលបានចាត់ទុកឲ្យពួកគេ ប្រមូលគ្នាមក ដើម្បីការពារខ្លួនប្រឆាំងនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ។

២៣ ហើយដែនដីដែលបានចាត់ទុកនោះ គឺដែនដីសារ៉ាហ្វិមឡា និងដី ដែលនៅចន្លោះដែនដីសារ៉ាហ្វិមឡា និងដែនដីបរិបូរណ៍ មែន ហើយ ទៅទល់នឹងព្រំដែននៃដែនដីបរិបូរណ៍ និងដែនដីចោល ស្ងាត់។

២៤ ហើយមានមនុស្សជាច្រើនពាន់នាក់ ដែលហៅថាសាសន៍នីហ្វែរ បានប្រមូលគ្នាមកលើដែនដីនេះ។ ឥឡូវនេះ ឡាកូនីអូស បានបញ្ជា ឲ្យពួកគេប្រមូលគ្នាមកនៅលើដែនដីប៉ែកខាងត្បូង ពីព្រោះមកពី បណ្តាសាដីធំត្រូវបានដាក់លើដែនដីប៉ែកខាងជើង។

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgiddoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

២៥ ហើយពួកគេបានពង្រឹងខ្លួនដើម្បីតតាំងនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់
គេ ហើយពួកគេបាននៅលើដែនដីមួយ និងជាក្រុមមួយ ហើយពួក
គេបានខ្លាចពាក្យទាំងឡាយ ដែលបាននិយាយដោយឡាកូនីអូស
ដល់ពួកគេបានប្រែចិត្តពីអស់ទាំងអំពើបាបរបស់ពួកគេ ហើយ
ពួកគេបានអធិស្ឋានទៅព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ដើម្បីសូមឲ្យ
ទ្រង់ដោះលែងពួកគេ នៅពេលណាពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ចុះមក
ច្បាំងនឹងពួកគេ។

២៦ ហើយពួកគេក៏តទុក្ខជាអតិបរមា ដោយសារពួកខ្មាំងសត្រូវ
របស់គេ។ ហើយគឺឧត្តុង្គដូរណែនបានបញ្ជាឲ្យពួកគេធ្វើគ្រឿង
សស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយធ្វើឲ្យពួកគេមាន
កម្លាំងដោយមានគ្រឿងការពារខ្លួន និងខែល និងខែលដៃ តាមការ
បង្គាប់របស់លោក។

And they did fortify themselves against their ene-
mies; and they did dwell in one land, and in one
body, and they did fear the words which had been
spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent
of all their sins; and they did put up their prayers
unto the Lord their God, that he would deliver them
in the time that their enemies should come down
against them to battle.

And they were exceedingly sorrowful because of
their enemies. And Gidgiddoni did cause that they
should make weapons of war of every kind, and they
should be strong with armor, and with shields, and
with bucklers, after the manner of his instruction.

នីហ្វេ ទី ៣ 4

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅចុងឆ្នាំទីដប់ប្រាំបី ពលទ័ព ពួកចោរទាំងនោះ បានរៀបចំទៅច្បាំង ហើយបានចាប់ផ្តើមចុះមក និងចេញពីភ្នំតូច ភ្នំធំ និងទីរហោស្ថាន និងទីតាំងការពារទាំងឡាយ របស់គេ និងទីសម្ងាត់ទាំងឡាយរបស់គេ ហើយបានចាប់ផ្តើមវាយ យកដែនដី ទាំងនៅក្នុងតំបន់ខាងត្បូង និងនៅក្នុងតំបន់ខាងជើង ផង ហើយបានចាប់ផ្តើមយកដែនដីទាំងអស់ដែលពួកសាសនីនីហ្វេ បានបោះបង់ចោល និងទីក្រុងទាំងឡាយ ដែលបានបោះបង់ចោល ឲ្យស្ងាត់ជ្រងំ។
- ២ ប៉ុន្តែមើលចុះ គ្មានសត្វព្រៃ ឬសត្វសម្រាប់បរិភោគសោះ នៅលើ ដីទាំងនោះ ដែលបានបោះបង់ចោល ដោយពួកសាសនីនីហ្វេ ហើយគ្មានសត្វសម្រាប់បរិភោគដើម្បីពួកចោរឡើយ លើកលែងតែ នៅក្នុងទីរហោស្ថានប៉ុណ្ណោះ។
- ៣ ហើយពួកចោរមិនអាចរស់នៅទីណា ក្រៅពីទីរហោស្ថានបាន ឡើយ ព្រោះត្រូវការចំណីអាហារ ត្បិតពួកសាសនីនីហ្វេបានចោល ដីរបស់គេឲ្យស្ងាត់ជ្រងំ ហើយបានប្រមូលហ្វូងចៀមរបស់គេ និង ហ្វូងសត្វរបស់គេ និងទ្រព្យទាំងអស់របស់គេ ហើយពួកគេនៅតែ មួយក្រុម។
- ៤ ហេតុដូច្នេះហើយ គ្មានឱកាសណាសម្រាប់ឲ្យពួកចោរមកប្លន់ និងយកចំណីអាហារបានសោះ លើកលែងតែឡើងមកច្បាំងចេញ មុខប្រឆាំងនឹងពួកសាសនីនីហ្វេប៉ុណ្ណោះ ហើយពួកសាសនីនីហ្វេ ដោយនៅតែមួយក្រុម ហើយមានចំនួនច្រើនជាខ្លាំង ហើយបាន សន្សំទុកនូវស្បៀងអាហារសម្រាប់ខ្លួនគេ និងសេះ និងសត្វគោ ក្របី និងហ្វូងសត្វគ្រប់មុខ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចរស់នៅក្នុងរយៈ ពេលប្រាំពីរឆ្នាំ នៅក្នុងរយៈពេលនោះ ពួកគេសង្ឃឹមថា នឹងបំផ្លាញ ពួកចោរចេញពីលើផ្ទៃដីឲ្យបាន ម៉្លោះហើយ ឆ្នាំទីដប់ប្រាំបីក៏បាន កន្លងផុតទៅ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួន គឺឧទ្ទិ អានហៃ យល់ឃើញថា ជាការចាំបាច់ត្រូវឡើងទៅច្បាំងនឹង សាសនីនីហ្វេ ព្រោះគ្មានមធ្យោបាយណា ដែលឲ្យពួកវាអាច រស់នៅក្រៅពីទៅប្លន់ និងដណ្តើម និងធ្វើឃាតមនុស្សចោលនោះ ទេ។
- ៦ ហើយពួកវាពុំហ៊ានរាយគ្នាឲ្យធំនៅលើផ្ទៃដែនដី ដើម្បីវាអាចដាំ ស្រូវឡើយ ខ្លាចក្រែងពួកសាសនីនីហ្វេមកវាយពួកវា ហើយសម្លាប់ ពួកវាចោល ហេតុដូច្នេះហើយ គឺឧទ្ទិអានហៃបានឲ្យបញ្ជាទៅពល ទ័ពវាថា ក្នុងឆ្នាំនេះ ពួកវាត្រូវឡើងទៅច្បាំងនឹងពួកសាសនីនីហ្វេ។

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកភាគីបានឡើងមកច្បាំង ហើយគឺនៅខែទីប្រាំមួយ ហើយមើលចុះ ថ្ងៃដែលពួកគេបានឡើង មកច្បាំងនោះ ធំ និងគួរឲ្យខ្លាចមែន ហើយពួកវាបានស្លៀកពាក់ តាមរបៀបពួកចោរ ហើយពួកវាមានស្បែកចៀមរុំជុំវិញចង្កេះ ហើយពួកវាលាបឈាម ហើយកោរក្បាល ហើយពួកវាមានមួកដែក ពាក់ពីលើ ហើយរូបរាងនៃពលទ័ពរបស់គឺខឺអានហៃ ធំ និងគួរឲ្យ ខ្លាចមែន គឺមកពីគ្រឿងការពារខ្លួនរបស់ពួកវា និងមកពីខ្លួនវាលាប ឈាម។

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា រីឯពលទ័ពសាសន៍នីហ្វេ កាលពួកគេបានឃើញរូបរាងនៃពលទ័ពរបស់គឺខឺអានហៃ ក៏ដួល ទៅលើដីគ្រប់គ្នា ហើយបានបង្គំសំឡេងឡើងទៅព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ របស់គេ សូមឲ្យទ្រង់អនុគ្រោះពួកគេ ហើយដោះលែងពួកគេឲ្យរួច ផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ។

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពលទ័ពរបស់គឺខឺ អានហៃ បានឃើញយ៉ាងនេះហើយ នោះពួកវាបានចាប់ផ្តើមស្រែក ដោយសំឡេងដ៏ខ្លាំង ពីព្រោះមកពីសេចក្តីអំណររបស់គេ ត្បិតពួកវា បានគិតស្មានថា ពួកសាសន៍នីហ្វេបានដួលចុះ ដោយការភិតភ័យ ដោយមកពីភាពគួររំស្ងួងខ្លាចនៃពលទ័ពរបស់ពួកវា។

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

១០ ប៉ុន្តែក្នុងការណ៍នេះ ពួកវាត្រូវខកចិត្ត ព្រោះពួកនីហ្វេពុំខ្លាចពួកវា ទេ ប៉ុន្តែគេកោតខ្លាចព្រះរបស់គេវិញ ហើយបានសូមកិច្ចការពារពី ទ្រង់ ហេតុដូច្នេះហើយ កាលពលទ័ពគឺខឺអានហៃបានវាយសម្រុក មកលើគេ នោះពួកគេបានប្រុងខ្លួនតទល់នឹងពួកវា មែនហើយ គឺនៅ ក្នុងកម្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ ពួកគេបានទទួលពួកវា។

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

១១ ហើយការប្រយុទ្ធបានចាប់ផ្តើមឡើង នៅក្នុងខែទីប្រាំមួយ ហើយ ការប្រយុទ្ធនេះធំ និងគួរឲ្យខ្លាចមែន មែនហើយ ការកាប់សម្លាប់ នោះធំ និងគួរឲ្យខ្លាចមែន ដរាបដល់មិនដែលមានការកាប់សម្លាប់ ឯណាធំជាងនេះទេនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់លីហៃទាំងអស់ ចាប់តាំងពីលោកបានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមក។

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, in- somuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

១២ ហើយទោះជាមានការគំរាមកំហែងទាំងឡាយ និងការស្បថស្បែ ទាំងឡាយ ដែលគឺខឺអានហៃបានធ្វើក្តី មើលចុះ ពួកនីហ្វេបាន ឈ្នះលើពួកវា ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកវាថយក្រោយទៅវិញ។

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, insomuch that they did fall back from before them.

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គឺខឺអានហៃបានបញ្ជា ពលទ័ពលោកឲ្យដេញតាមពួកវាទៅដល់ព្រំប្រទល់ទីរហោស្ថាន ហើយមិនឲ្យលើកលែងជនណាមួយ ដែលធ្លាក់មកក្នុងកណ្តាប់ដៃ គេនៅតាមផ្លូវឡើយ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានដេញតាមពួកវា ហើយ បានសម្លាប់ពួកវាទៅទល់នឹងព្រំប្រទល់ទីរហោស្ថាន គឺរហូតដល់ ពួកគេបានបំពេញនូវបញ្ជារបស់គឺខឺអានហៃ។

And it came to pass that Gidgiddoni commanded that his armies should pursue them as far as the bor- ders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgiddoni.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គឺឧទ្ទិសអាសហែ ដែលបាន ឈរ ហើយប្រយុទ្ធយ៉ាងក្លាហាន ត្រូវដេញតាមនៅពេលវាវត់ ហើយដោយនឿយហត់មកពីការប្រយុទ្ធដ៏ខ្លាំងរបស់វា នោះវាត្រូវ តាមទាន់ ហើយត្រូវបានសម្លាប់ចោល។ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់នូវចោរគឺ ឧទ្ទិសអាសហែទៅ។

And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័ពសាសន៍នីហ្វេបាន ត្រឡប់មកទីកន្លែងដ៏សន្តិសុខរបស់គេវិញ។ ហើយហេតុការណ៍ បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួននេះបានកន្លងផុតទៅ ហើយពួក ចោរពុំបានមកច្បាំងទៀតទេ ហើយពួកវាក៏មិនមកនៅក្នុងឆ្នាំទីម្ភៃ ទៀតដែរ។

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

១៦ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីម្ភៃមួយ នោះពួកវាពុំបានឡើងមកច្បាំងទេ តែ ពួកវាមកគ្រប់ទិសទី ដើម្បីឡោមព័ទ្ធជុំវិញប្រជាជននីហ្វេ ព្រោះពួកវា បានគិតស្មានថា បើសិនជាពួកវាកាត់ផ្តាច់ប្រជាជននីហ្វេពីដែនដី ទាំងឡាយរបស់គេបាន ហើយពុំទុកពួកគេពីគ្រប់ទិស ហើយបើសិន ជាពួកវាកាត់ផ្តាច់ពួកគេពីកសិករទាំងអស់នៅខាងក្រៅបាន នោះ ពួកវាអាចធ្វើឲ្យគេចុះចាញ់ ស្របតាមបំណងទាំងឡាយរបស់ពួកវា បាន។

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

១៧ ឥឡូវនេះ ពួកវាបានតែងតាំងសម្រាប់ពួកវានូវមេដឹកនាំម្នាក់ទៀត មានឈ្មោះថា សេមណារែហា ហេតុដូច្នោះហើយ គឺសេមណារែហា នេះហើយ ដែលបានបញ្ជាឲ្យមានការព័ទ្ធនេះ។

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnarihah; therefore it was Zemnarihah that did cause that this siege should take place.

១៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ នេះគឺជាប្រៀបមួយដល់ពួកសាសន៍នីហ្វេ ព្រោះ ពួកចោរគ្មានលទ្ធភាពណា នឹងធ្វើការហ៊ុមព័ទ្ធជុំវិញបានយូរគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឲ្យមានផលវិបាកដល់ពួកសាសន៍នីហ្វេបានសោះ មកពី ស្បៀងអាហារដ៏ច្រើនរបស់គេ ដែលពួកគេបានប្រមូលទុក

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

១៩ ហើយមកពីការខ្វះខាតស្បៀងអាហារនៅក្នុងចំណោមពួកចោរ គ្បិតមើលចុះ ពួកវាគ្មានអ្វី ក្រៅពីសាច់សម្រាប់បរិភោគ គឺជាសាច់ ដែលពួកវាបាននៅក្នុងទីរហោស្ថានប៉ុណ្ណោះ។

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សត្វព្រៃសម្រាប់បរិភោគ កាន់តែហោចទៅ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដរាបដល់ពួកចោរជិត វិនាសបង់ដោយតែការអត់ឃ្នាន។

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.

២១ ហើយពួកសាសន៍នីហ្វេ ក៏នៅតែលើកទ័ពចេញទៅក្រៅ ទាំង យប់ទាំងថ្ងៃ ហើយវាយទៅលើពលទ័ពពួកវា ហើយកម្ចាត់ពួកវា ទាំងពាន់ និងទាំងម៉ឺននាក់ចោល។

And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.

២២ ម៉្លោះហើយ ប្រជាជនរបស់សេមណារែហា ក្លាយទៅជាមាន បំណងចង់ដកចេញពីដែនការរបស់ពួកវា ដោយមកពីការបំផ្លិច បំផ្លាញដ៏ធំ ដែលបានធ្លាក់មកលើពួកវាទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ។

And thus it became the desire of the people of Zemnarihah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សេមណាវែហាបានបញ្ជា
ទៅទ័ពរបស់វាថា ពួកវាត្រូវដកខ្លួនចេញពីការហ៊ុមព័ទ្ធនេះ ហើយធ្វើ
ដំណើរទៅផ្នែកដែនដីដែលនៅខាងជើងបំផុតវិញ។

And it came to pass that Zemnaharah did give com-
mand unto his people that they should withdraw
themselves from the siege, and march into the fur-
thermost parts of the land northward.

២៤ ហើយឥឡូវនេះ គឺគឺឧដូណែ ដោយបានដឹងនូវផែនការរបស់
ពួកវា ហើយដោយដឹងអំពីចំណុចខ្សោយរបស់ពួកវា ដោយព្រោះ
ចង់បានស្បៀងអាហារ និងអំពីការកាប់សម្លាប់ដីធំ ដែលបានកើត
ឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកវា ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានបញ្ជាឲ្យ
ពលទ័ពលោកចេញទៅក្នុងពេលយប់ ហើយបានកាត់ផ្តាច់ផ្លូវ
ដកថយរបស់ពួកវាចេញ ហើយបានដាក់ពលទ័ពរបស់លោកតាម
ផ្លូវដកថយរបស់ពួកវាវិញ។

And now, Gidgiddoni being aware of their design,
and knowing of their weakness because of the want
of food, and the great slaughter which had been
made among them, therefore he did send out his
armies in the night-time, and did cut off the way of
their retreat, and did place his armies in the way of
their retreat.

២៥ ហើយការណ៍នេះ ពួកគេបានធ្វើនៅក្នុងពេលយប់ ហើយបានធ្វើ
ដំណើរទៅហួសពួកចោរ ដើម្បីដល់ថ្ងៃស្អែកឡើង នៅពេលពួក
ចោរចាប់ផ្តើមធ្វើដំណើរ នោះពួកវានឹងត្រូវជួបប្រទះនឹងពលទ័ព
សាសនីនីហ្វ ទាំងនៅខាងមុខពួកវា និងនៅខាងក្រោយពួកវា។

And this did they do in the night-time, and got on
their march beyond the robbers, so that on the mor-
row, when the robbers began their march, they were
met by the armies of the Nephites both in their front
and in their rear.

២៦ ហើយពួកចោរដែលនៅខាងត្បូង ក៏ត្រូវកាត់ផ្តាច់ពីទីកន្លែង
ដកថយទាំងឡាយដែរ។ ហើយការណ៍ទាំងអស់នេះ ត្រូវបានធ្វើ
ឡើងតាមបញ្ជារបស់គឺគឺឧដូណែ។

And the robbers who were on the south were also
cut off in their places of retreat. And all these things
were done by command of Gidgiddoni.

២៧ ហើយពួកវាជាច្រើនពាន់នាក់ បានប្រគល់ខ្លួនជាលើយដល់ពួក
នីហ្វ ហើយពួកវាដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ត្រូវបានសម្លាប់ចោល
បង់។

And there were many thousands who did yield
themselves up prisoners unto the Nephites, and the
remainder of them were slain.

២៨ ហើយសេមណាវែហា ជាមេដឹកនាំរបស់វាត្រូវចាប់បាន ហើយ
ត្រូវចងកលើដើមឈើមួយ មែនហើយ គឺនៅលើចុងឈើរហូតដល់
វាស្លាប់ទៅ។ ហើយកាលពួកគេបានចងកវាហូតដល់ស្លាប់ហើយ
នោះពួកគេបានរំលំឈើនោះមកដី ហើយបានស្រែកយ៉ាងខ្លាំងថា ៖

And their leader, Zemnaharah, was taken and
hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof
until he was dead. And when they had hanged him
until he was dead they did fell the tree to the earth,
and did cry with a loud voice, saying:

២៩ សូមឲ្យព្រះអម្ចាស់រក្សាប្រជាជនទ្រង់នៅក្នុងសេចក្តីសុចរិត និង
នៅក្នុងបរិសុទ្ធភាពនៃដួងចិត្ត ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេអាចធ្វើឲ្យរលំ
មកលើដីនូវជនទាំងអស់ណា ដែលរកសម្លាប់ពួកគេ ដោយមកពី
អំណាច និងបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ទាំងឡាយ ដូចជាបុរសនេះត្រូវរលំមក
លើដីដែរ។

May the Lord preserve his people in righteousness
and in holiness of heart, that they may cause to be
felled to the earth all who shall seek to slay them be-
cause of power and secret combinations, even as this
man hath been felled to the earth.

៣០ ហើយពួកគេបានអររិករាយ ហើយស្រែកឡើងជាសំឡេង
តែមួយទៀតថា ៖ សូមឲ្យព្រះនៃអំប្រាហាំ និងព្រះនៃអ៊ីសាក និង
ព្រះនៃយ៉ាកុប ការពារប្រជាជននេះនៅក្នុងសេចក្តីសុចរិត
ដរាបណាពួកគេអំពាវនាវដល់ព្រះនាមនៃព្រះរបស់គេ សូមនូវ
សេចក្តីការពារ។

And they did rejoice and cry again with one voice,
saying: May the God of Abraham, and the God of
Isaac, and the God of Jacob, protect this people in
righteousness, so long as they shall call on the name
of their God for protection.

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានស្រែកច្រៀង
ព្រមគ្នាឡើង ហើយសរសើរតម្កើងដល់ព្រះរបស់គេចំពោះការណ៍ដ៏
មហិមា ដែលទ្រង់បានធ្វើដើម្បីពួកគេ នៅក្នុងការរក្សាពួកគេទុកកុំ
ឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ។

And it came to pass that they did break forth, all as
one, in singing, and praising their God for the great
thing which he had done for them, in preserving
them from falling into the hands of their enemies.

៣២ មែនហើយ ពួកគេបានស្រែកថា ៖ ហូសានាដល់ព្រះដ៏ខ្ពស់
បំផុត។ ហើយពួកគេបានស្រែកថា ៖ សូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូទី គឺជាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត បានប្រកបដោយព្រះ
ពរ។

៣៣ ហើយចិត្តគេបានរីកឡើងដោយសេចក្តីអំណរ រហូតដល់ហូរ
ទឹកភ្នែកចេញជាច្រើន មកពីសេចក្តីល្អសប្បុរសដ៏ធំនៃព្រះ នៅក្នុង
ការដោះលែងពួកគេឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់
គេ ហើយពួកគេបានដឹងថា គឺមកពីប្រែចិត្ត និងភាពទន់ទាប ទើបពួក
គេត្រូវបានដោះលែងឲ្យរួចផុតពីការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏អស់កល្ប
ជានិច្ច។

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God.
And they did cry: Blessed be the name of the Lord
God Almighty, the Most High God.

And their hearts were swollen with joy, unto the
gushing out of many tears, because of the great good-
ness of God in delivering them out of the hands of
their enemies; and they knew it was because of their
repentance and their humility that they had been de-
livered from an everlasting destruction.

និហៃ ទី ៣ 5

- ១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ គ្មានជនណាម្នាក់សោះ ដែលរស់នៅក្នុង ចំណោមប្រជាជននៃសាសន៍និហៃទាំងអស់ ដែលបានសង្ស័យ សូម្បីតែបន្តិចបន្តួច ដល់ពាក្យទាំងឡាយរបស់ព្យាករវិបស្សន៍ទាំង អស់ដែលបានថ្លែងមក ព្រោះពួកគេបានដឹងថា ជាការចាំបាច់ថា ត្រូវតែបានបំពេញ។
- ២ ហើយពួកគេបានដឹងថា ជាការចាំបាច់ ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានយាង មក ដោយមកពីទិសម្ខាងជាច្រើន ដែលត្រូវបានប្រទានមកតាម ពាក្យទាំងឡាយរបស់ព្យាករវិបស្សន៍ហើយដោយមកពីការណ៍ទាំង ឡាយ ដែលបានកើតឡើងរួចហើយ នោះពួកគេបានដឹងថា ជាការ ចាំបាច់ថា គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ត្រូវកើតឡើង ស្របតាមអ្វីៗដែល បាននិយាយទុក។
- ៣ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានលះបង់អស់ទាំងអំពើបាបរបស់គេ និងអំពើគួរខ្លឹមឆ្កើមទាំងឡាយរបស់គេ និងអំពើសហាយស្មន៍ទាំង ឡាយរបស់គេ ហើយបានបម្រើព្រះដោយអស់ពីការព្យាយាម ទាំង យប់ទាំងថ្ងៃ។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេចាប់ បានពួកចោរទាំងអស់ យកមកជាឈ្មើយ ដរាបដល់គ្មាននរណា ម្នាក់រត់រួច ដោយមិនត្រូវសម្លាប់ចោលឡើយ នោះពួកគេបានដាក់ ពួកឈ្មើយរបស់គេទៅក្នុងគុក ហើយបានបណ្តាលឲ្យមានព្រះ បន្ទូលនៃព្រះផ្សាយដល់ពួកគេ ហើយអស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្តពី អំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ ហើយធ្វើសេចក្តីសញ្ញាថា ពួកគេនឹង ឈប់ធ្វើឃាតមនុស្សទៀត នោះគេត្រូវបានដោះលែងឲ្យមាន ឥស្សរភាព។
- ៥ ប៉ុន្តែអស់អ្នកណាដែលមិនចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញា ហើយនៅតែ បន្តការឃាតកម្មមនុស្ស ដោយសម្ងាត់នៅក្នុងចិត្ត មែនហើយ អស់ អ្នកណាដែលឃើញថា បញ្ចេញនូវការគំរាមកំហែងទាំងឡាយ ប្រឆាំងនឹងបងប្អូនរបស់គេ នោះបានត្រូវកាត់ទោស ហើយត្រូវធ្វើ ទោសតាមច្បាប់។
- ៦ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានបញ្ចប់នូវការផ្សំគំនិតទាំងនោះ ដែល ទុច្ចរិត និងសម្ងាត់ និងគួរខ្លឹមឆ្កើម នៅក្នុងនោះមានការទុច្ចរិតដ៏ ច្រើន និងអំពើឃាតកម្មដ៏ច្រើន ដែលបានប្រព្រឹត្តមក។
- ៧ ម៉្លោះហើយ ឆ្នាំទីម្ភៃពីរបានកន្លងផុតទៅ និងឆ្នាំទីម្ភៃបីផង និងទីម្ភៃ បួន និងទីម្ភៃប្រាំ ម៉្លោះហើយ ម្ភៃប្រាំឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ។

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

៨ ហើយការណ៍ជាច្រើនបានកើតឡើងនៅចំពោះភ្នែកអ្នកខ្លះ គឺជាការដ៏ធំ និងអស្ចារ្យ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែការណ៍ទាំងនោះ មិនអាចយកមកសរសេរឲ្យអស់នៅក្នុងគម្ពីរនេះបានទេ មែនហើយ គម្ពីរនេះមិនអាចដាក់បានសោះ សូម្បីតែមួយភាគរយនូវអ្វីៗដែលបានធ្វើឡើង នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនជាច្រើន នៅក្នុងរយៈពេលម្ភៃប្រាំឆ្នាំ។

៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ មានបញ្ជីទាំងឡាយដែលមានកត់ អំពីដំណើរការទាំងអស់របស់ប្រជាជននេះ ហើយដំណើររឿងមួយខ្លីជាងនេះ តែពិត នោះបានកត់ដោយនីហ្វែ។

១០ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានធ្វើបញ្ជីរបស់ខ្ញុំ អំពីការណ៍ទាំងនេះ ស្របតាមបញ្ជីរបស់នីហ្វែ ដែលបានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងទាំងឡាយដែលហៅថា ផ្ទាំងនីហ្វែ។

១១ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំធ្វើបញ្ជីលើផ្ទាំងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបានធ្វើដោយដៃខ្ញុំផ្ទាល់។

១២ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំឈ្មោះ មរមន ដោយបានហៅតាមដែនដីមរមន គឺជាដែនដីដែលអាហាម បានតាំងសាសនាចក្រឡើង នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន មែនហើយ គឺជាសាសនាចក្រទីមួយ ដែលបានតាំងឡើង នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ក្រោយពីអំពើរំលង របស់គេ។

១៣ មើលចុះ ខ្ញុំជាសិស្សម្នាក់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ខ្ញុំត្រូវបានហៅដោយទ្រង់ឲ្យប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច។

១៤ ហើយជាការចាំបាច់ ស្របតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះ ថាពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់ពួកជន ដែលបានចាកលោកទៅហើយ នោះគឺជាពួកជនបរិសុទ្ធ ត្រូវតែបានសម្រេចតាមសេចក្តីជំនឿរបស់គេ ថាខ្ញុំត្រូវកត់បញ្ជីមួយអំពីការណ៍ទាំងនេះ ដែលបានកើតឡើងមក ហើយ —

១៥ មែនហើយ ជាបញ្ជីមួយតូចអំពីអ្វីៗដែលបានកើតឡើង ចាប់តាំងពីពេលដែលលីហៃ បានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹម រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។

១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំធ្វើបញ្ជីរបស់ខ្ញុំចេញពីដំណើររឿងទាំងឡាយ ដែលបានកត់ដោយពួកអ្នកដែលបានរស់នៅមុនខ្ញុំ រហូតដល់ការចាប់ផ្តើមនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ

១៧ ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំធ្វើបញ្ជីមួយអំពីការណ៍ទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបានឃើញដោយភ្នែកខ្ញុំផ្ទាល់។

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

- ១៨ ហើយខ្ញុំដឹងថា បញ្ជីដែលខ្ញុំធ្វើនេះ គឺជាបញ្ជីមួយដ៏ត្រឹមត្រូវ ហើយពិត ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែមានការណ៍ជាច្រើន ទៀត ត្រូវតាមភាសារបស់យើង នោះយើងពុំអាចសរសេរបាន ឡើយ។
- ១៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់នូវការនិយាយរបស់ខ្ញុំ គឺអំពីខ្លួនខ្ញុំ នោះ ហើយចាប់ផ្តើមប្រាប់ពីដំណើររឿងខ្ញុំ ចំពោះការណ៍ទាំង ឡាយដែលកើតឡើងមុនខ្ញុំ។
- ២០ ខ្ញុំជាមរមន ហើយជាពូជពង្សនៃលីហែសុទ្ធ។ ខ្ញុំមានហេតុដើម្បី សរសើរដល់ព្រះរបស់ខ្ញុំ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ គឺព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ដែលទ្រង់បាននាំពួកអយ្យកោរបស់យើង ចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹមមក (ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ដឹងការណ៍នេះឡើយ ក្រៅពី ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ និងពួកជនដែលទ្រង់បាននាំចេញពីដែនដីនោះ ប៉ុណ្ណោះ) ហើយដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ខ្ញុំ និងប្រជាជនខ្ញុំនូវការ ចេះដឹងដ៏ច្រើនអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះដល់ព្រលឹងរបស់យើងទាំង ឡាយ។
- ២១ ជាប្រាកដមែន ទ្រង់បានប្រទានពរឲ្យវង្សយ៉ាកុប ហើយធ្លាប់មាន សេចក្តីមេត្តាដល់ពូជរបស់យ៉ូសែប។
- ២២ ហើយដរាបណាកូនចៅរបស់លីហែ កាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់បានប្រទានពរដល់គេ ហើយចម្រុះ ចម្រើនពួកគេ ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។
- ២៣ មែនហើយ ហើយជាប្រាកដមែន ទ្រង់នឹងនាំសំណល់នៃពូជរបស់ យ៉ូសែប ឲ្យស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេទៀត។
- ២៤ ហើយប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះ ទ្រង់នឹងប្រមូលមកពីទិសទាំងបួននៃផែនដីនូវសំណល់ទាំងអស់នៃ វង្សយ៉ាកុប ដែលត្រូវខ្ចាត់ប្រាត់ទៅក្រៅស្រុក នៅពាសពេញលើផ្ទៃ ផែនដី។
- ២៥ ហើយដូចជាទ្រង់បានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងវង្សយ៉ាកុប ទាំងអស់យ៉ាងណា នោះសេចក្តីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយ នឹងវង្សយ៉ាកុប នឹងត្រូវបានបំពេញ តាមពេលដែលទ្រង់បានកំណត់ ផ្ទាល់ នាំឲ្យសាងឡើងវិញនូវវង្សរបស់យ៉ាកុបទាំងអស់ឲ្យស្គាល់នូវ សេចក្តីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងពួកគេ។
- ២៦ ហើយនៅពេលនោះ ពួកគេនឹងស្គាល់ព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ គេ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយនៅពេល នោះ ពួកគេនឹងត្រូវបានប្រមូលមកពីទិសទាំងបួននៃផែនដីមកលើដី របស់គេផ្ទាល់ គឺជាកន្លែងដែលពួកគេត្រូវខ្ចាត់ប្រាត់ចេញទៅនោះ មែនហើយ ប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះ ការណ៍នេះនឹងកើតឡើងយ៉ាងដូច្នោះមែន។ អាម៉ែន។

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath been merciful unto the seed of Joseph.

And insomuch as the children of Lehi have kept his commandments he hath blessed them and prospered them according to his word.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in from the four quarters of the earth all the remnant of the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the face of the earth.

And as he hath covenanted with all the house of Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his own due time, unto the restoring all the house of Jacob unto the knowledge of the covenant that he hath covenanted with them.

And then shall they know their Redeemer, who is Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be gathered in from the four quarters of the earth unto their own lands, from whence they have been dispersed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

និហៃ ទី ៣ 6

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជននៃសាសន៍ និហៃទាំងអស់គ្នា បានត្រឡប់ទៅកាន់ដីផ្ទាល់របស់គេវិញនៅក្នុង ឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំមួយ មនុស្សរាល់រូបជាមួយនឹងគ្រួសារគេ ហ្វូងចៀម និង ហ្វូងសត្វទាំងឡាយរបស់គេ សេះ និងគោក្របីរបស់គេ និងវត្ថុគ្រប់ យ៉ាងឲ្យតែជារបស់គេ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេពុំទាន់បរិភោគអស់ នូវស្បៀងរបស់គេនៅឡើយទេ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបពួកគេ បាន យកមកជាមួយពួកគេនូវអស់ទាំងអ្វីៗ ដែលគេពុំទាន់បានបរិភោគ គឺមានស្រូវគ្រប់មុខរបស់គេ និងមាសរបស់គេ និងប្រាក់របស់គេ និងវត្ថុដ៏មានតម្លៃទាំងអស់របស់គេ ហើយពួកគេបានត្រឡប់មកដី ផ្ទាល់របស់គេ និងរបស់របររបស់គេវិញ ទាំងនៅខាងជើង និងនៅ ខាងត្បូង ទាំងនៅលើដែនដីខាងជើង និងលើដែនដីខាងត្បូង។
- ៣ ហើយពួកគេបានផ្តល់ដីដល់ពួកចោរទាំងឡាយ ដែលបានចូល ក្នុងសេចក្តីសញ្ញាថានឹងរក្សាសន្តិភាពនៅក្នុងដែនដី ជាពួកអ្នក ដែលមានបំណងចង់នៅជាសាសន៍លេមីនតាមចំនួនរបស់ពួកគេ ដើម្បីពួកគេអាចមានទឹកនៃសម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិតដោយប្រកប ពលកម្ម ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានសាងសន្តិភាពឡើងនៅលើអស់ ទាំងដែនដី។
- ៤ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមចម្រើនឡើង និងមានកម្លាំងដ៏ខ្លាំង ទៀត ហើយឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំមួយ និងម្ភៃប្រាំពីរបានកន្លងផុតទៅ ហើយ មានរបៀបរបៀបយដ៏ខ្លាំងនៅលើដែនដី ហើយពួកគេបានបង្កើត ច្បាប់ទាំងឡាយរបស់គេ ស្របតាមសមភាព និងសេចក្តីយុត្តិធម៌។
- ៥ ហើយឥឡូវនេះ គ្មានអ្វីនៅលើអស់ទាំងដែនដី ដែលរាវាំង ប្រជាជនក្នុងការចម្រុងចម្រើនយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនសោះឡើយ លើក លែងតែពួកគេត្រូវធ្លាក់ក្នុងអំពើរំលងប៉ុណ្ណោះ។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ គឺឧត្តុង្គនៃណា និងចៅក្រមច្បាប់នីអូស និងពួក អ្នកដែលត្រូវបានតែងតាំងឡើងជាមេដឹកនាំ ជាអ្នកដែល បានសាង សន្តិភាពដ៏ធំនេះនៅលើដែនដីឡើង។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានទីក្រុងជាច្រើនត្រូវបាន សង់ថ្មី ហើយមានទីក្រុងចាស់ៗជាច្រើនត្រូវបានជួសជុលឡើង វិញ។
- ៨ ហើយមានផ្លូវថ្នល់ទាំងឡាយ ត្រូវបានលើកឡើង ហើយផ្លូវ ជាច្រើនត្រូវបានធ្វើ ដែលនាំពីទីក្រុងមួយទៅទីក្រុងមួយ ហើយពី ដែនដីមួយទៅដែនដីមួយ ហើយពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ។
- ៩ ម៉្លោះហើយ ឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបីបានកន្លងផុតទៅ ហើយប្រជាជនក៏មាន សេចក្តីសុខសាន្តត្រង់មក។

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgiddoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

១០ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបួន ក៏ចាប់ផ្តើមមានការទាស់ទែងគ្នាខ្លះ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ហើយអ្នកខ្លះត្រូវបានលើកខ្លួនឡើងក្នុងការឆ្លើងឆ្លែង និងការអួតអាង ដោយមកពីទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើនលើសលប់របស់គេ មែនហើយ គឺរហូតដល់មានការបៀតបៀនដ៏ធំ

១១ ព្រោះមានអ្នកជំនួញជាច្រើននៅលើដែនដី ហើយមានមេធាវីជាច្រើន និងពួកភ្នាក់ងារជាច្រើនផង។

១២ ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមញែកចេញតាមឋានៈ គឺស្របតាមទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ និងឱកាសក្នុងការរៀនសូត្ររបស់គេ មែនហើយ អ្នកខ្លះល្ងីតល្ងង់ ដោយសារការក្រខ្យល់របស់គេ ហើយអ្នកខ្លះទៀត បានទទួលការរៀនសូត្រដ៏ច្រើន ដោយសារទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ។

១៣ អ្នកខ្លះក៏លើកខ្លួនឡើងក្នុងការឆ្លើងឆ្លែង ឯអ្នកខ្លះទៀតក៏រាបសា ក្រែលែង អ្នកខ្លះបានបណ្តុះបណ្តាលសង្ឃបណ្ឌិតនៅពេលអ្នកខ្លះទៀត បានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល និងការបៀតបៀន និងសេចក្តីទុក្ខវេទនាគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយមិនតបត ហើយមើលងាយវិញសោះ តែមានចិត្តរាបសា ហើយសារភាពនៅចំពោះព្រះ។

១៤ ម៉្លោះហើយ ទើបបានក្លាយទៅជាមានភាពមិនស្មើគ្នាដ៏ខ្លាំងនៅលើអស់ទាំងដែនដី ដរាបដល់សាសនាចក្របានចាប់ផ្តើមបែកបាក់ មែនហើយ ដរាបដល់នៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិប នោះសាសនាចក្រត្រូវបែកបាក់នៅលើអស់ទាំងដែនដី លើកលែងតែនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍លេមីនមួយចំនួនតូច ដែលបានប្រែចិត្តជឿចំពោះសេចក្តីជំនឿពិតប្រាកដ ហើយពួកគេពុំចាកចេញពីសេចក្តីជំនឿពិតឡើយ ព្រោះពួកគេរឹងមាំ និងខ្ជាប់ខ្ជួន និងមុតមាំ ដោយសុខចិត្តធ្វើការព្យាយាមគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់។

១៥ ឥឡូវនេះ ហេតុនៃការខ្វះសមភាពនៃប្រជាជននេះគឺថា — អារក្សសាតាំងមានអំណាចដ៏ធំក្នុងការចាក់រុកឲ្យប្រជាជនធ្វើអំពើទុច្ចរិត គ្រប់បែបយ៉ាង ហើយនៅក្នុងការបំបោងពួកគេដោយការឆ្លើងឆ្លែង ល្បួងពួកគេឲ្យស្វែងរកអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាច និងទ្រព្យសម្បត្តិ និងវត្ថុទាំងឡាយដែលឥតប្រយោជន៍នៃលោកិយ។

១៦ ហើយអារក្សសាតាំងក៏បានបង្វែរចិត្តប្រជាជនឲ្យធ្វើអំពើទុច្ចរិត គ្រប់បែបយ៉ាង ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានត្រេកអរនឹងសន្តិភាព តែតិចឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

១៧ ម៉្លោះហើយ នៅដើមឆ្នាំទីសាមសិប — ប្រជាជនបានប្រគល់ខ្លួន អស់រយៈពេលដ៏យូរលង់ ឲ្យដឹកនាំដោយការល្អៗទាំងឡាយរបស់ អារក្ស ទោះជាវាមានសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាចង់នាំពួកគេទៅទិណា ឬឲ្យ ធ្វើអំពើទុច្ចរិតណាក៏ដោយ ដែលវាមានសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាចង់ឲ្យពួក គេធ្វើ — ហើយនៅដើមឆ្នាំនេះ គឺឆ្នាំទីសាមសិប ពួកគេនៅក្នុង ស្ថានភាពទុច្ចរិតមួយដ៏គួរស្រែងខ្លាច។

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

១៨ ឥឡូវនេះ ពួកគេមិនបានធ្វើអំពើបាបដោយល្មើសល្មួងនោះទេ ព្រោះពួកគេដឹងនូវព្រះហឫទ័យនៃព្រះចំពោះពួកគេ ព្រោះត្រូវបាន បង្រៀនដល់ពួកគេហើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានបះបោរ ដោយចេតនាទាស់នឹងព្រះ។

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

១៩ ហើយឥឡូវនេះ គឺនៅក្នុងសម័យឡាកូនីអូស ជាកូនរបស់ឡាកូនី អូស ព្រោះឡាកូនីអូសបានបំពេញតំណែងរបស់ឪពុកលោក ហើយ បានគ្រប់គ្រងលើប្រជាជននៅឆ្នាំនោះ។

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

២០ ហើយក៏ចាប់ផ្តើមមានពួកមនុស្សដែលត្រូវបានបំផុសគំនិតពី សួគ៌ា ហើយបានបញ្ជូនមកឲ្យឈរនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននៅ លើអស់ទាំងដែនដីដើម្បីផ្សាយ និងធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងក្លាហានពីអំពើ បាប និងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយនៃប្រជាជន ហើយធ្វើបន្ទាល់ទៅគេ ពីសេចក្តីប្រោសលោះ ដែលព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើសម្រាប់រាស្ត្រទ្រង់ ឬ និយាយម្យ៉ាងទៀត គឺដំណើររស់ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយពួក គេបានធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងក្លាហានពីការសុគត និងការរងទុក្ខទាំង ឡាយរបស់ទ្រង់។

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

២១ ឥឡូវនេះ មានមនុស្សជាច្រើនខឹងខ្លាំង ពីព្រោះតែពួកអ្នក ដែលបានធ្វើបន្ទាល់ពីការណ៍ទាំងនេះ ហើយពួកអ្នកដែលខឹងខ្លាំង នោះ ភាគច្រើនគឺពួកមេចៅក្រម និងពួកអ្នកដែលធ្លាប់ធ្វើជាពួក សង្ឃជាន់ខ្ពស់ និងពួកមេធាវី មែនហើយ អស់ពួកដែលធ្លាប់ជា មេធាវីខឹងខ្លាំងនឹងពួកអ្នកដែលធ្វើបន្ទាល់ពីការណ៍ទាំងនេះ។

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

២២ ឥឡូវនេះ គ្មានមេធាវី ឬចៅក្រម ឬសង្ឃជាន់ខ្ពស់ណា ដែលអាច មានអំណាចកាត់ទោស ជនណាម្នាក់ឲ្យស្លាប់សោះឡើយ លើក លែងតែការកាត់ទោសរបស់ពួកគេ ត្រូវបានចុះហត្ថលេខាដោយ លោកអភិបាលដែនដីប៉ុណ្ណោះ។

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

២៣ ឥឡូវនេះ មានពួកគេជាច្រើន បានធ្វើបន្ទាល់ពីការណ៍ទាំងឡាយ ដែលទាក់ទងទៅនឹងព្រះគ្រីស្ទ ដែលបានធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងក្លាហាន ហើយត្រូវចាប់ ហើយសម្លាប់ចោលដោយសម្ងាត់ដោយពួក ចៅក្រម ដែលដំណឹងអំពីការស្លាប់របស់គេនោះមិនបានឮដល់ លោកអភិបាលនៃដែនដីឡើយ រហូតដល់ពួកគេបានស្លាប់ទៅ ហើយ។

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

២៤ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ការនេះគឺផ្ទុយនឹងច្បាប់ទាំងឡាយរបស់ដែនដី ដែលថា មនុស្សម្នាក់ត្រូវយកទៅសម្លាប់បាន លើកលែងតែមាន អំណាចពីលោកអភិបាលនៃដែនដី —

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ការប្តឹងមួយបានបញ្ជូនឡើងមកដែនដីសាវ៉ា ហិមឡា ជូនចំពោះលោកអភិបាលនៃដែនដី ទាស់នឹងពួកចៅក្រម ទាំងនោះ ដែលបានកាត់ទោសពួកព្យាការីនៃព្រះអម្ចាស់ដល់ស្លាប់ ដែលពុំស្របតាមច្បាប់។

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

២៦ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេត្រូវបានចាប់ ហើយនាំយកមកខាងមុខលោកចៅក្រម ដើម្បីជំនុំជំរះនូវបទឧក្រិដ្ឋ ដែលពួកគេបានធ្វើឡើង ស្របតាមច្បាប់ដែលបានចែងដោយ ប្រជាជន។

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

២៧ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកចៅក្រមទាំងនោះ មានមិត្តភក្តិ និងញាតិសន្តានជាច្រើន រីឯពួកអ្នកដែលនៅសល់ ទាំងប៉ុន្មាន មែនហើយ ពួកមេធាវី និងពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់ សឹងតែ ទាំងអស់បានប្រមូលគ្នាមក ហើយរួបរួមនឹងញាតិសន្តាននៃពួក ចៅក្រម ដែលត្រូវគេយកទៅជំនុំតាមច្បាប់ទាំងនោះ។

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

២៨ ហើយពួកគេបានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាមួយជាមួយនឹងគ្នា មែន ហើយ ដូចគ្នានឹងសេចក្តីសញ្ញាដែលធ្វើដោយពួកគេជំនាន់ដើម គឺជាសេចក្តីសញ្ញាដែលធ្វើឡើង ហើយត្រួតត្រាដោយអារក្ស ដើម្បី រួមគ្នាទាស់នឹងសេចក្តីសុចរិតទាំងអស់។

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

២៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានរួមគ្នាទាស់នឹងរាស្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាមួយដើម្បីបំផ្លាញពួកគេបង់ ហើយ ដោះលែងពួកជនដែលជាប់ទោសសម្លាប់មនុស្ស ឲ្យរួចផុតពីក្រញាំ នៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ ដែលបម្រុងនឹងអនុវត្តតាមច្បាប់។

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

៣០ ហើយពួកគេរឹងទទឹងនឹងច្បាប់ និងសិទ្ធិទាំងឡាយរបស់ប្រទេស គេ ហើយពួកគេបានចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងគ្នាដើម្បី បំផ្លាញលោកអភិបាល ហើយដើម្បីបង្កើតឲ្យមានស្តេចនៅលើ ដែនដី ដើម្បីកុំឲ្យដែនដីមានឥស្សរភាពទៅទៀត តែត្រូវនៅ ក្រោមអំណាចរបស់ស្តេចទាំងឡាយវិញ។

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

និហៃ ទី ៣ 7

- ១ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់អ្នកថា ពួកគេពុំបានបង្កើតឲ្យមានស្តេចនៅលើដែនដីទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងឆ្នាំដែលនេះ មែនហើយ គឺឆ្នាំទីសាមសិប នោះពួកគេបានបំផ្លាញនៅលើវេទិកាជំនុំជំរះ មែនហើយ គឺបានធ្វើឃាតមេចៅក្រមនៃដែនដី។
- ២ ហើយប្រជាជនត្រូវបែកបាក់ពីគ្នា ហើយពួកគេបានបែកចេញពីគ្នាទៅជាពូជអំបូរទាំងឡាយ គឺមនុស្សម្នាក់ៗទៅតាមគ្រួសារ និងញាតិសន្តាន និងមិត្តភក្តិរបស់គេ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានបំផ្លាញរដ្ឋាភិបាលនៃដែនដី។
- ៣ ហើយពូជអំបូរនីមួយៗ បានតែងតាំងមេ ឬអ្នកដឹកនាំម្នាក់លើពួកគេ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានក្លាយទៅជាពូជអំបូរទាំងឡាយ និងពួកអ្នកដឹកនាំពូជអំបូរទាំងឡាយ។
- ៤ ឥឡូវនេះ មើលចុះ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេដែលគ្មានគ្រួសារ និងញាតិសន្តាន និងមិត្តភក្តិជាច្រើននោះឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ពូជអំបូរទាំងឡាយរបស់គេ បានក្លាយទៅជាធំដ៏លើសលប់។
- ៥ ឥឡូវនេះ ការណ៍អស់ទាំងនេះបានកើតឡើង តែពុំទាន់មានសង្គ្រាមទាំងឡាយនៅក្នុងចំណោមពួកគេនៅឡើយទេ ហើយអស់ទាំងអំពើទុច្ចរិតនេះបានកើតឡើងដល់ប្រជាជន ដោយមកពីពួកគេបានបណ្តោយខ្លួននៅក្រោមអំណាចរបស់អារក្សសាតាំង។
- ៦ ហើយរបៀបចាត់ចែងទាំងឡាយរបស់រដ្ឋាភិបាលត្រូវបំផ្លាញចោល ពីព្រោះមកពីការរួមគំនិតសម្ងាត់ នៃមិត្តភក្តិ និងញាតិសន្តានរបស់ពួកជនដែលបានធ្វើឃាតពួកព្យាការី។
- ៧ ហើយពួកគេបានបណ្តាលឲ្យមានការទាស់ទែងគ្នាមួយដ៏ធំនៅលើដែនដី ដរាបដល់ផ្នែកមនុស្សដែលសុចរិតច្រើន សឹងតែក្លាយទៅជាទុច្ចរិតទាំងអស់ មែនហើយ មាននៅសល់តែមនុស្សសុចរិតតែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។
- ៨ ម៉្លោះហើយ រយៈពេលប្រាំមួយឆ្នាំពុំទាន់ឆ្លងផុតទៅ ចាប់តាំងពីពេលដែលប្រជាជនភាគច្រើន បានបែរចេញពីភាពសុចរិតរបស់គេ បីដូចជាឆ្កែបែរទៅរកកម្ទេច ឬដូចជាជ្រូកញីបែរទៅរកទៀលនៅក្នុងខ្នាចរិញ។
- ៩ ឥឡូវនេះ ពួកផ្សំគំនិតសម្ងាត់នេះ ដែលបាននាំមកនូវការទុច្ចរិតដ៏ធំមកលើប្រជាជននោះបានប្រមូលគ្នាមក ហើយបានលើកធ្វើជាមេរបស់ពួកវានូវមនុស្សម្នាក់ដែលពួកវាហៅថា យ៉ាកុប

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, insomuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

១០ ហើយពួកវាបានហៅគាត់ថាជាស្តេចរបស់ពួកវា ហេតុដូច្នោះ ហើយ គាត់ក្លាយទៅជាស្តេចមួយលើក្រុមមនុស្សទុច្ចរិតនេះ ហើយ ទ្រង់គឺជាមេម្នាក់ ដែលបានបញ្ជាសំឡេងរបស់ទ្រង់ ទាស់នឹងពួក ព្យាការី ដែលធ្វើទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ។

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកវាពុំសូវមានចំនួនច្រើន ដូចពួកពូជអំបូររបស់ប្រជាជនដែលបានរួបរួមគ្នានោះទេ លើក លែងតែមេដឹកនាំរបស់គេ បានបង្កើតច្បាប់ទាំងឡាយ គឺម្នាក់ៗទៅ តាមពូជអំបូររបស់ខ្លួន ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេជា ពួកខ្មាំងសត្រូវដែរ ទោះបីពួកគេពុំមែនជាប្រជាជនសុចរិតក្តី គង់តែ ពួកគេរួមគ្នានៅក្នុងសម្លាប់ទៅលើពួកជន ដែលបានចូលក្នុងសេចក្តី សញ្ញា ដើម្បីបំផ្លាញរដ្ឋាភិបាលចោលដែរ។

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

១២ ហេតុដូច្នោះហើយ យ៉ាកុប ដោយបានទតឃើញថា ពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់ មានចំនួនច្រើនជាងខ្លួន ឯទ្រង់ជាស្តេចរបស់ ក្រុមនោះ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបទ្រង់បានបញ្ជាប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ថា ពួកគេត្រូវរត់គេចចូលទៅក្នុងផ្នែកខាងជើងបំផុតនៃដែនដី ហើយនៅទីនោះ ពួកគេបានស្ថាបនាគម្រប រហូតដល់ពួកគេត្រូវ បានរួបរួម ដោយពួកអ្នកដែលបែកបាក់ (ព្រោះទ្រង់បានបញ្ជាពួក គេថា នឹងមានអ្នកបែកបាក់ជាច្រើន) ហើយពួកវាក្លាយទៅជាមាន កម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីតតាំងនឹងពួកពូជអំបូររបស់ប្រជាជន ហើយ ពួកវាបានធ្វើយ៉ាងនេះ។

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

១៣ ហើយពួកវាបានធ្វើដំណើរទៅ យ៉ាងលឿន រហូតដល់មិនអាច ត្រូវបង្អាក់បាន គឺរហូតដល់ពួកវាបានទៅផុតពីកណ្តាប់ដៃរបស់ ប្រជាជន។ ម៉្លោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសាមសិបទៅ នោះហើយគឺជា កិច្ចការទាំងឡាយរបស់ប្រជាជននីហ្វែរ។

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិបមួយ ពួកគេបានបែកទៅជាពូជអំបូរទាំងឡាយ គឺមនុស្សម្នាក់ៗទៅតាម គ្រួសារ និងញាតិសន្តាន និងមិត្តភក្តិរបស់ខ្លួន ទោះជាយ៉ាងណាក៏ ដោយ គង់តែពួកគេបានមកដល់ការព្រមព្រៀងមួយថា ពួកគេពុំធ្វើ សង្គ្រាមរវាងគ្នាឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេពុំសាមគ្គីគ្នាខាងច្បាប់ទាំងឡាយ របស់គេ និងរបៀបនៃរដ្ឋាភិបាលរបស់គេឡើយ ព្រោះច្បាប់ទាំង នោះត្រូវបានរៀបចំឡើងតាមគំនិតទាំងឡាយរបស់ពួកអ្នកដែលជា មេរបស់គេ និងពួកអ្នកដឹកនាំរបស់គេ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានបង្កើតច្បាប់ ទាំងឡាយយ៉ាងតឹងរឹងថា ពូជអំបូរនីមួយៗ ពុំត្រូវបំពានបំពានលើ ពូជអំបូរមួយទៀតឡើយ ដរាបដល់ពួកគេមានសន្តិភាពដល់កម្រិត មួយនៅលើដែនដី ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែចិត្តរបស់គេ ត្រូវបែរចេញពីព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ហើយពួកគេបានចោល ចូលទៅលើពួកព្យាការី ព្រមទាំងបានបណ្តេញពួកគេចេញពីចំណោម គេដែរ។

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា និវៃ — ដោយមានពួក
ទេវតាមករក ព្រមទាំងសំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ផង ហេតុដូច្នោះហើយ
ដោយបានឃើញពួកទេវតា និងជាសាក្សី ហើយដោយមានអំណាច
ប្រទានឲ្យលោក ដើម្បីឲ្យលោកអាចដឹងអំពីការងារបម្រើនៃព្រះគ្រី
ស្ទ ហើយជាសាក្សីចំពោះការត្រឡប់ដំនាប់របស់ពួកគេ ពីភាព
សុចរិតទៅកាន់ភាពទុច្ចរិត និងភាពគួរខ្ពើមឆ្កើមទាំងឡាយ

And it came to pass that Nephi—having been vis-
ited by angels and also the voice of the Lord, there-
fore having seen angels, and being eye-witness, and
having had power given unto him that he might
know concerning the ministry of Christ, and also be-
ing eye-witness to their quick return from righteous-
ness unto their wickedness and abominations;

១៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយព្រួយបារម្ភដល់ភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់
គេ និងភាពងងឹតងងល់នៃគំនិតរបស់គេ នោះលោកបានចេញទៅ
ក្នុងចំណោមពួកគេ ក្នុងឆ្នាំដែលនោះ ហើយបានចាប់ផ្តើមធ្វើ
បន្ទាល់យ៉ាងក្លាហានពីការប្រែចិត្ត និងការផ្តាច់បាបដោយសេចក្តី
ជំនឿជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

Therefore, being grieved for the hardness of their
hearts and the blindness of their minds—went forth
among them in that same year, and began to testify,
boldly, repentance and remission of sins through
faith on the Lord Jesus Christ.

១៧ ហើយលោកបានធ្វើការងារបម្រើជាច្រើនដល់ពួកគេ ហើយ
ការណ៍ទាំងអស់នោះ មិនអាចយកមកសរសេរបានទេ ហើយមួយ
ផ្នែកនៃការណ៍ទាំងនោះគឺពុំគ្រប់គ្រាន់ដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ពុំបាន
យកមកសរសេរក្នុងកម្ពីរនេះសោះ។ ហើយនិវៃបានធ្វើការងារ
បម្រើដោយអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចដ៏ធំ។

And he did minister many things unto them; and
all of them cannot be written, and a part of them
would not suffice, therefore they are not written in
this book. And Nephi did minister with power and
with great authority.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេខឹងនឹងលោក គឺពី
ព្រោះលោកមានអំណាចខ្លាំងជាងពួកគេ គួរតែគ្មានលទ្ធភាពណា
អាចធ្វើឲ្យពួកគេមិនជឿពាក្យទាំងឡាយរបស់លោកបានឡើយ
គួរតែសេចក្តីជំនឿរបស់លោកជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនោះ
ធំដ៏ក្រៃលែង បានជាពួកទេវតាធ្វើការងារបម្រើដល់លោកជា
រៀងរាល់ថ្ងៃ។

And it came to pass that they were angry with him,
even because he had greater power than they, for it
were not possible that they could disbelieve his
words, for so great was his faith on the Lord Jesus
Christ that angels did minister unto him daily.

១៩ ហើយដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ នោះលោកបានបណ្តេញ
ពួកអាក្សរអសោច៍ និងពួកវិញ្ញាណស្មោកត្រាកឲ្យចេញ ហើយ
លោកថែមទាំងបានប្រោសប្អូនប្រុសរបស់លោកពីស្លាប់ បន្ទាប់ពី
លោកត្រូវគេចោលនឹងថ្ម ហើយត្រូវប្រជាជនធ្វើឲ្យស្លាប់។

And in the name of Jesus did he cast out devils and
unclean spirits; and even his brother did he raise
from the dead, after he had been stoned and suffered
death by the people.

២០ ហើយប្រជាជនបានឃើញការណ៍នេះ ហើយបានធ្វើជាទីបន្ទាល់
ដល់ការណ៍នេះ ហើយក៏ខឹងនឹងលោកមកពីអំណាចរបស់លោក
ហើយលោកថែមទាំងបានសម្តែងនូវអព្ភុតហេតុជាច្រើនទៀតផង គឺ
នៅចំពោះភ្នែកនៃប្រជាជនដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ។

And the people saw it, and did witness of it, and
were angry with him because of his power; and he
did also do many more miracles, in the sight of the
people, in the name of Jesus.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីសាមសិបមួយបាន
កន្លងផុតទៅ ហើយមានតែមនុស្សចំនួនតិចទេ ដែលបានប្រែចិត្ត
ជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែអស់អ្នកណាដែលបានប្រែចិត្តជឿ នោះ
បានធ្វើសញ្ញាយ៉ាងពិតប្រាកដដល់ប្រជាជនថា ពួកគេត្រូវបាន
សណ្តិតដោយព្រះចេស្ដា និងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដែលនៅក្នុងព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលពួកគេជឿដល់នោះ។

And it came to pass that the thirty and first year
did pass away, and there were but few who were con-
verted unto the Lord; but as many as were converted
did truly signify unto the people that they had been
visited by the power and Spirit of God, which was in
Jesus Christ, in whom they believed.

២២ ហើយអស់អ្នកណាដែលបានបណ្តេញពួកអារក្សអសោច៍ចេញពីខ្លួន ហើយបានជាដំណើរទាំងឡាយរបស់គេ និងភាពពិការរបស់គេនោះបានសម្តែងយ៉ាងពិតប្រាកដដល់ប្រជាជនថា ពួកគេត្រូវបានទ្រទ្រង់ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ហើយត្រូវបានព្យាបាលឲ្យជា ហើយពួកគេបានបង្ហាញទិសម្តាល់ទាំងឡាយផង ហើយបានសម្តែងអព្វុតហេតុខ្លះនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន។

២៣ ម៉្លោះហើយ ឆ្នាំទីសាមសិបពីរក៏កន្លងផុតទៅដែរ។ ហើយនីហ្វេបានស្រែកទៅកាន់ប្រជាជន នៅដើមឆ្នាំទីសាមសិបបី ហើយលោកបានផ្សាយដល់ពួកគេពីការប្រែចិត្ត និងការផ្តាច់បាប។

២៤ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចាំផងថា គ្មានអ្នកណាម្នាក់សោះដែលត្រូវបាននាំឲ្យមានការប្រែចិត្ត ដែលពុំបានទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយទឹកនោះឡើយ។

២៥ ហេតុដូច្នេះហើយ មានមនុស្សទាំងឡាយ ដែលនីហ្វេបានតែងតាំងឡើងក្នុងការងារបម្រើនេះ ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកណាដែលមករកពួកគេ នឹងបានទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយទឹក ហើយការនេះគឺជាសាក្សី និងជាទីបន្ទាល់មួយនៅចំពោះព្រះ និងដល់ប្រជាជនថា ពួកគេបានប្រែចិត្ត ហើយបានទទួលការផ្តាច់បាបទាំងឡាយរបស់គេ។

២៦ ហើយមានមនុស្សជាច្រើននៅដើមឆ្នាំនេះ ដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ចំពោះការប្រែចិត្ត ម៉្លោះហើយ ភាគច្រើននៃឆ្នាំនេះបានកន្លងទៅ។

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

និហៃ ទី ៣ ៨

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្របតាមបញ្ជីរបស់យើង ហើយយើងដឹងថា បញ្ជីរបស់យើងពិត គួរតែមើលចុះ គឺជាមនុស្សសុចរិតម្នាក់ ដែលបានកត់បញ្ជីនោះ — ព្រោះលោកពិតជាបានសម្តែងនូវអព្ភុតហេតុជាច្រើន ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់ដែលអាចសម្តែងនូវអព្ភុតហេតុ ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវបានឡើយ លើកលែងតែអ្នកនោះបានលាងជ្រះស្រឡះពីភាពទុច្ចរិតគ្រប់មុខរបស់ខ្លួន។
- ២ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បើសិនជាអ្នកនោះពុំបានកាន់ត្រូវនូវក្នុងការគិតពេលវេលារបស់ពួកយើងទេ គឺសាមសិបបីឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅហើយ
- ៣ ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមទន្ទឹងចាំដោយម៉ឺងម៉ាត់នូវទីសម្គាល់ដែលបានប្រាប់ដោយព្យាករណ៍សាំយូអែលជាសាសន៍លេមីន មែនហើយ គេទន្ទឹងដល់ពេលដែលនឹងមានភាពងងឹតអស់រយៈពេលបីថ្ងៃនៅលើផ្ទៃដីនេះ។
- ៤ ហើយចាប់ផ្តើមមានការសង្ស័យ និងការប្រកែកគ្នាយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ទោះបីមានទីសម្គាល់ជាច្រើនបានកើតឡើងហើយក៏ដោយ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិបបួន ក្នុងខែដំបូង ក្នុងថ្ងៃទីបួននៃខែ នោះមានព្យុះមួយបានកើតឡើង គឺជាព្យុះដ៏ធំមួយដែលពុំធ្លាប់ដែលមាននៅលើដីនេះសោះ។
- ៦ ហើយមានព្យុះសង្ស័យដ៏ធំ និងកំណាចមួយបានកើតឡើង ហើយមានរន្ទះដ៏កំណាច រហូតដល់ធ្វើឲ្យក្រែកផែនដីទាំងមូល ហាក់បីដូចចង់ប្រេះចេញពីគ្នា។
- ៧ ហើយមានផ្លែកបន្ទោរដ៏ក្តីអស្ចារ្យ ដែលពុំដែលធ្លាប់បានស្គាល់នៅលើអស់ទាំងដីនេះឡើយ។
- ៨ ហើយទីក្រុងសារ៉ាហិមឡាត្រូវឆេះទៅ។
- ៩ ហើយទីក្រុងមរ៉ូណា ត្រូវលិចទៅក្នុងជម្រៅសមុទ្រ ឯបណ្តាជននៅទីនោះ ក៏ត្រូវលង់ទឹកស្លាប់។
- ១០ ហើយដីត្រូវពូនឡើងទៅលើទីក្រុងមរ៉ូណាហា ធ្វើឲ្យទីក្រុងនេះក្លាយទៅជាក្នុងមួយដីធំ។
- ១១ ហើយមានការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំ និងយោរយៅមួយនៅដីនេះ ផ្នែកខាងត្បូង។

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

១២ ប៉ុន្តែមើលចុះ នៅលើដែនដីភាគខាងជើង មានការបំផ្លិចបំផ្លាញ រឹតតែធំ និងហោរហៅជាងនេះទៅទៀត ភ្នំភ្លើងមើលចុះ ផ្ទៃដីទាំងមូល ត្រូវប្រែប្រួលអស់ដោយមកពីព្យុះសង្ស័យ និងខ្យល់កូច និងរន្ទះ និង ផ្នែកបន្ទោរ និងការរញ្ជួយផែនដីទាំងមូលដ៏ខ្លាំងមហិមា។

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

១៣ ហើយផ្លូវធំទាំងឡាយត្រូវបាក់បែក ឯផ្ទៃផ្លូវដែលរាបស្មើត្រូវ ខូចខាត ហើយកន្លែងរាបស្មើជាច្រើន ត្រូវក្លាយជាក្រហោង ក្រហូង។

And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.

១៤ ហើយទីក្រុងដ៏ធំ និងល្បីឈ្មោះជាច្រើនត្រូវលិចចុះ ទីក្រុង ជាច្រើនទៀតត្រូវឆេះចោល មានទីក្រុងជាច្រើនត្រូវក្រើកញ័រ រហូតដល់អគារទាំងឡាយរលំមកលើដី ឯបណ្តាជននៅក្នុងនោះ ត្រូវស្លាប់ ហើយទីកន្លែងនោះត្រូវបោះបង់ចោលស្ងាត់លឿង។

And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.

១៥ ហើយមានទីក្រុងខ្លះនៅសល់ ប៉ុន្តែទទួលការខូចខាតយ៉ាងសែន ដំណំ ហើយមានបណ្តាជនជាច្រើនត្រូវស្លាប់។

And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.

១៦ ហើយមានមនុស្សខ្លះ ត្រូវខ្យល់កូចយកទៅ ហើយគ្មាននរណា ដឹងថា ទៅណាទេ គេគ្រាន់តែដឹងថា មនុស្សទាំងនោះត្រូវ ខ្យល់កូចយកទៅប៉ុណ្ណោះ។

And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.

១៧ ម៉្លោះហើយ ផ្ទៃដែនដីទាំងមូលបានក្លាយទៅជាខូចខាត ពីព្រោះ មកពីព្យុះសង្ស័យ រន្ទះ ផ្នែកបន្ទោរ និងការរញ្ជួយផែនដី។

And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunderings, and the lightnings, and the quaking of the earth.

១៨ ហើយមើលចុះ ថ្មទាំងឡាយត្រូវប្រេះបែកជាពីរ ហើយត្រូវបែក នៅពាសពេញលើផ្ទៃដែនដីទាំងមូល ដរាបដល់បែកទៅជាដុំតូចៗ ហើយមានស្នាមបែកប្រេះនៅពេញលើផ្ទៃដែនដីទាំងអស់។

And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, inasmuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលរន្ទះ ផ្នែកបន្ទោរ ខ្យល់ព្យុះ ព្យុះសង្ស័យ និងផែនដីរញ្ជួយបានចប់ទៅ — ភ្នំភ្លើងមើលចុះ ការណ៍ទាំងនេះបានកើតឡើង អស់រយៈពេលប្រហែលបីម៉ោង ប៉ុណ្ណោះ ហើយមានមនុស្សខ្លះបាននិយាយថា អស់ពេលយូរជាង នេះទៅទៀត ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែការណ៍ដ៏មហិមា និង កំណាចទាំងអស់នេះ បានកើតឡើងអស់រយៈពេលប្រហែល តែបី ម៉ោងទេ — ហើយបន្ទាប់មក មើលចុះ មានភាពងងឹតមកគ្រប ដណ្តប់លើផ្ទៃដែនដី។

And it came to pass that when the thunderings, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានភាពងងឹតយ៉ាងក្រាស់ គ្របដណ្តប់លើផ្ទៃដែនដី ដរាបដល់បណ្តាជននៅទីនោះដែលពុំ ទាន់ដួល អាចចាប់អារម្មណ៍នូវចំហាយនៃសេចក្តីងងឹតនេះ

And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, inasmuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;

២១ ហើយពុំអាចមានពន្លឺសោះ ពីព្រោះមកពីភាពងងឹតនេះ ហើយ គ្មានទៀន ឬចន្ទះទេ ហើយគ្មានអ្វីដែលអាចបង្កាត់ភ្លើងដោយឱសដី ស្ងួត និងល្អបានឡើយ ម៉្លោះហើយ ពុំអាចមានពន្លឺទាល់តែសោះ

And there could be no light, because of the dark-
ness, neither candles, neither torches; neither could
there be fire kindled with their fine and exceedingly
dry wood, so that there could not be any light at all;

២២ ហើយគ្មានឃើញពន្លឺអ្វីបន្តិចសោះ គ្មានភ្លើង គ្មានរស្មី គ្មានព្រះ អាទិត្យ ឬព្រះចន្ទ ឬផ្កាយឡើយ ត្បិតអំពូលនៃសេចក្តីងងឹត ដែលគ្រប ដណ្តប់លើផ្ទៃផែនដីនោះក្រាស់ណាស់។

And there was not any light seen, neither fire, nor
glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the
stars, for so great were the mists of darkness which
were upon the face of the land.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ភាពងងឹតនេះបានស្ថិតនៅ អស់រយៈពេលបីថ្ងៃ ដែលមិនឃើញមានពន្លឺអ្វីបន្តិចសោះ ហើយ មានការទូញយំ និងទ្រហោយំ និងខ្សឹកខ្សួល នៅក្នុងចំណោម ប្រជាជនទាំងអស់ដោយពុំចេះដាច់ មែនហើយ ប្រជាជនយំថ្ងូរគូរ ឲ្យខ្លោចផ្សា ពីព្រោះតែភាពងងឹត និងការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំ ដែល មានមកលើពួកគេ។

And it came to pass that it did last for the space of
three days that there was no light seen; and there
was great mourning and howling and weeping
among all the people continually; yea, great were the
groanings of the people, because of the darkness and
the great destruction which had come upon them.

២៤ ហើយមានកន្លែងមួយនោះ គេបានឮសម្រែកយំថា ៖ ឱ ប្រសិនបើយើងបានប្រែចិត្ត មុនថ្ងៃដ៏ធំ និងកំណាចនេះទៅ ហើយ ខណៈនោះ ប្រហែលជាបងប្អូនរបស់យើងបានរួចជីវិត ហើយ ប្រហែលជាពួកគេពុំត្រូវឆេះនៅក្នុងទីក្រុងសារ៉ាហ្គីមណាដ៏ធំនោះ ទេ។

And in one place they were heard to cry, saying: O
that we had repented before this great and terrible
day, and then would our brethren have been spared,
and they would not have been burned in that great
city Zarahemla.

២៥ ហើយមានកន្លែងមួយទៀត គេបានឮសម្រែកយំថ្ងូរថា ៖ ឱ ប្រសិនបើយើងបានប្រែចិត្ត មុនថ្ងៃដ៏ធំ និងកំណាចនេះ ប្រសិនបើ យើងពុំបានសម្លាប់ ហើយចោលដុំថ្មទៅលើពួកព្យាការីទេ ហើយពុំ បានបណ្តេញគេចេញទេ នោះប្រហែលជាម្តាយរបស់យើង និងកូន ស្រីដ៏ស្រស់ល្អៗរបស់យើង និងកូនចៅរបស់យើងបានរួចជីវិត ហើយពុំត្រូវរកប់នៅក្នុងទីក្រុងមរ៉ូណិហាដ៏ធំនោះទេ។ ម៉្លោះហើយ សម្រែកទ្រហោយំរបស់ប្រជាជនគួរឲ្យខ្លោចផ្សាណាស់។

And in another place they were heard to cry and
mourn, saying: O that we had repented before this
great and terrible day, and had not killed and stoned
the prophets, and cast them out; then would our
mothers and our fair daughters, and our children
have been spared, and not have been buried up in
that great city Moronihah. And thus were the howl-
ings of the people great and terrible.

និហៃ ទី ៣ ១

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានពួកសំឡេងមួយមកក្នុង ចំណោមបណ្តាជនទាំងអស់នៃផែនដីនៅលើផ្ទៃនៃផែនដីនេះ ស្រែកថា ៖
- ២ វេទនា វេទនា វេទនាដល់ប្រជាជននេះ វេទនាដល់បណ្តាជននៅ លើផែនដីទាំងមូល លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្ត ព្រោះអាវក្ស វា សើច ហើយពួកទេវតារបស់វាអររីករាយ ដោយមកពីការស្លាប់នៃ កូនប្រុស និងកូនស្រីទាំងឡាយដ៏ស្រស់ល្អៗរបស់ប្រជាជនយើង ហើយគឺមកពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់គេ ទើបពួកគេត្រូវដួល!
- ៣ មើលចុះ ទីក្រុងសាវ៉ាហិមឡាដ៏ធំនោះ យើងបានដុតនឹងភ្លើង និង បណ្តាជនទាំងឡាយក្នុងនោះផង។
- ៤ ហើយមើលចុះ ទីក្រុងមរ៉ូណេដ៏ធំនោះ យើងបានធ្វើឲ្យលិចទៅ ក្នុងជម្រៅសមុទ្រ រីឯបណ្តាជននៅទីនោះត្រូវលង់ទឹកស្លាប់។
- ៥ ហើយមើលចុះ ទីក្រុងមរ៉ូណេហាដ៏ធំនោះ យើងបានគ្របដោយ ដី ព្រមទាំងបណ្តាជននៅទីនោះផង ដើម្បីបិទបាំងអំពើទុច្ចរិត និង អំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេពីមុខយើង ដើម្បីកុំឲ្យ ឈាមរបស់ពួកព្យាការី និងពួកបរិសុទ្ធ មករកយើងទាស់នឹងពួកគេ ទៀតឡើយ។
- ៦ ហើយមើលចុះ ទីក្រុងគីលកាល យើងបានធ្វើឲ្យលិច រីឯបណ្តា ជននៅទីនោះត្រូវកប់ទៅក្នុងជម្រៅដី
- ៧ មែនហើយ ហើយទីក្រុងអូណេហា ព្រមទាំងបណ្តាជននៅទី នោះ ហើយទីក្រុងម៉ូគុម ព្រមទាំងបណ្តាជននៅទីនោះ ហើយទីក្រុង យេរូសាឡឹម ព្រមទាំងបណ្តាជននៅទីនោះផង ហើយយើងបានធ្វើ ឲ្យទឹកឡើងនៅកន្លែងទាំងនោះវិញ ដើម្បីបិទបាំងអំពើទុច្ចរិត និង អំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេពីមុខយើង ដើម្បីកុំឲ្យ ឈាមរបស់ពួកព្យាការី និងពួកបរិសុទ្ធ ឡើងមករកយើងទាស់នឹង ពួកគេទៀតឡើយ។
- ៨ ហើយមើលចុះ ទីក្រុងកាឌីអាណដៃ និងទីក្រុងកាឌីអុមណា និងទី ក្រុងយ៉ាកុប និងទីក្រុងគីមគីមណូ យើងបានធ្វើឲ្យទីក្រុងអស់ទាំង នេះលិច ហើយបានធ្វើឲ្យមានភ្នំ និងច្រកភ្នំទាំងឡាយនៅកន្លែង ទាំងនោះវិញ ហើយបណ្តាជននៅទីនោះ យើងបានកប់ទៅក្នុង ជម្រៅដី ដើម្បីបិទបាំងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ របស់ពួកគេពីមុខយើង ដើម្បីកុំឲ្យឈាមរបស់ពួកព្យាការី និងពួក បរិសុទ្ធឡើងមករកយើងទាស់នឹងពួកគេទៀតឡើយ។

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocum and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

៩ ហើយមើលចុះ ទីក្រុងយ៉ាកូបូកាតដ៏ធំនោះ ដែលមានប្រជាជន របស់ស្តេចយ៉ាកូបរបស់នៅ យើងបានធ្វើឲ្យឆេះដោយភ្លើង ពីព្រោះ មកពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ពួកគេ និងអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ដែលលើសជាងអស់ទាំងអំពើទុច្ចរិតនៃផែនដីទាំងមូល ដោយមកពី អំពើហាតកម្ម និងការផ្សំគំនិតដ៏សម្ងាត់ទាំងឡាយរបស់ពួកគេ គ្មិត ពួកគេនេះហើយដែលបានបំផ្លាញសន្តិភាពរបស់រាស្ត្រយើង និង រដ្ឋាភិបាលរបស់ដែនដី ហេតុដូច្នេះហើយ យើងបានធ្វើឲ្យពួកគេ ត្រូវឆេះ ដើម្បីបំផ្លាញពួកគេចេញពីមុខយើង ដើម្បីកុំឲ្យឈាមរបស់ ពួកព្យាការី និងពួកបរិសុទ្ធ ឡើងមករកយើងទាស់នឹងពួកគេទៀត ឡើយ។

១០ ហើយមើលចុះ ទីក្រុងលេមិន និងទីក្រុងយ៉ូស និងទីក្រុងកាខ និង ទីក្រុងគិសតូមេន យើងបានធ្វើឲ្យឆេះដោយភ្លើង ព្រមទាំងបណ្តា ជននៅទីនោះផង ដោយមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ក្នុងការ បណ្តេញពួកព្យាការីហើយចោលដុំថ្មទៅលើពួកអ្នកដែលយើង បានចាត់ឲ្យទៅប្រកាសដល់ពួកគេ អំពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើម ឆ្កើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ។

១១ ហើយពីព្រោះពួកគេបានបណ្តេញពួកអ្នកទាំងនោះចេញ ដែល គ្មានអ្នកណាម្នាក់សុចរិតនៅក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ ទើបយើង បានចាត់ភ្លើងឲ្យចុះទៅបំផ្លាញពួកគេចោល ដើម្បីឲ្យអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្កើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ អាចបានបិទបាំង ពីមុខ យើង ដើម្បីកុំឲ្យឈាមរបស់ពួកព្យាការី និងពួកបរិសុទ្ធ ដែល យើងបានចាត់ឲ្យទៅក្នុងចំណោមពួកគេនោះ ស្រែកមករកយើងពី ក្នុងដីទាស់នឹងពួកគេឡើយ។

១២ ហើយមានការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំជាច្រើន ដែលយើងបានធ្វើឲ្យ កើតឡើង នៅលើដែនដីនេះ និងលើប្រជាជននេះ ពីព្រោះមកពីអំពើ ទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្កើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ។

១៣ ឱ អស់អ្នកណាដែលត្រូវបានលើកលែង ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នា សុចរិតជាងពួកគេអើយ ឥឡូវនេះ តើអ្នករាល់គ្នាមិនចង់ត្រឡប់មក រកយើង ហើយប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក ហើយ ប្រែចិត្តជឿ ដើម្បីយើងអាចប្រោសអ្នកឲ្យបានជាទេឬ?

១៤ មែនហើយ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើសិនជាអ្នក រាល់គ្នាមករកយើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ច មើលចុះ ដែនសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់យើងសន្ធឹងទៅរក អ្នក ហើយអស់អ្នកណាដែលមក អ្នកនោះហើយដែលយើងនឹង ទទួល ហើយមានពរហើយដល់អ្នកណាដែលមករកយើង។

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

១៥ មើលចុះ យើងគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ យើងបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី និងរបស់សព្វសារពើដែលនៅទីនោះ។ យើងបានគង់នៅជាមួយនឹងព្រះវរបិតាចាប់ពីដើមដំបូងមកម៉្លោះ។ យើងគង់នៅក្នុងព្រះវរបិតា ហើយព្រះវរបិតាគង់នៅក្នុងយើង ហើយនៅក្នុងយើង នោះព្រះវរបិតាបានសរសើរឡើងដល់ព្រះនាមទ្រង់។

១៦ យើងបានមករកស្រុកយើង តែស្រុកយើងមិនបានទទួលយើងសោះ។ ហើយបទគម្ពីរទាំងឡាយដែលស្តីអំពីការយាងមករបស់យើង នោះត្រូវបានបំពេញហើយ។

១៧ ហើយអស់អ្នកណាដែលបានទទួលយើង អ្នកនោះហើយដែលយើងបានឲ្យក្លាយទៅជាកូនព្រះ ហើយដូចគ្នានេះ យើងក៏នឹងឲ្យដល់អស់អ្នកណាដែលនឹងជឿដល់នាមរបស់យើង គ្រឿងមើលចុះដោយសារយើង ទើបមានសេចក្តីប្រោសលោះកើតឡើង ហើយនៅក្នុងយើង នោះក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេត្រូវបានបំពេញ។

១៨ យើងគឺជាពន្លឺ ហើយជាជីវិតនៃពិភពលោក។ យើងគឺជាអាលផា និងអូមេកា គឺជាដើម ហើយជាចុង។

១៩ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវថ្វាយដល់យើងនូវការខ្ជាយឈាមទៀតទេ មែនហើយ យញ្ញបូជា និងដង្ហាយដុតទាំងឡាយរបស់អ្នកនឹងត្រូវចោល គ្រឿងយើងមិនទទួលយញ្ញបូជាទាំងឡាយរបស់អ្នក និងដង្ហាយដុតទាំងឡាយរបស់អ្នកឡើយ។

២០ ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវថ្វាយដល់យើងនូវចិត្តសង្រួង និងវិញ្ញាណទន់ទាបវិញ។ ហើយអស់អ្នកណាដែលមករកយើង ដោយមានចិត្តសង្រួង និងវិញ្ញាណទន់ទាប អ្នកនោះហើយដែលយើងនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចគ្នានឹងពួកសាសន៍លេមីនដែរ ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេជឿដល់យើង នៅក្នុងពេលនៃការប្រែចិត្តជឿរបស់គេ នោះត្រូវបានទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយពួកគេពុំបានដឹងទេ។

២១ មើលចុះ យើងបានមកឯលោកិយ ដើម្បីនាំសេចក្តីប្រោសលោះមកដល់ពិភពលោក គឺដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សលោកពីបាប។

២២ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត ហើយមករកយើង ដូចជាកូនក្មេងតូចម្នាក់ អ្នកនោះហើយដែលយើងនឹងទទួល គ្រឿងនគរបស់ព្រះជាបស់ផងអ្នកនោះ។ មើលចុះ ជំនួសអ្នកទាំងនោះហើយដែលយើងបានប្តូរជីវិតរបស់យើង ហើយបានយកជីវិតយើងឡើងវិញ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរប្រែចិត្ត ហើយមករកយើង ឱអ្នករាល់គ្នានៅចុងផែនដីអើយ ហើយចូរបានសង្គ្រោះចុះ។

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

និហៃ ទី ៣ 10

- ១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនទាំងអស់នៅលើដែនដី បានឮការនិយាយទាំងនេះ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ដល់ការណ៍នេះ។ ហើយបន្ទាប់ពីការនិយាយទាំងនេះមក មានការស្ងាត់ស្ងៀមនៅលើដែនដីអស់រយៈពេលជាច្រើនម៉ោង។
- ២ ឯប្រជាជនមានសេចក្តីអស្ចារ្យជាខ្លាំង រហូតដល់ពួកគេឈប់យំសោក និងទូញ ព្រោះការបាត់បង់ញាតិសន្តានរបស់គេដែលត្រូវស្លាប់ ហេតុដូច្នេះហើយ មានការស្ងាត់ស្ងៀមនៅអស់ទាំងដែនដីអស់រយៈពេលជាច្រើនម៉ោង។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានសំឡេងមួយបានបន្លឺមកកាន់ប្រជាជនទៀត ហើយប្រជាជនទាំងអស់បានស្តាប់ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ដល់ការណ៍នេះថា ៖
- ៤ ឱអ្នករាល់គ្នា ដែលជាប្រជាជនរបស់ទីក្រុងដ៏ធំទាំងនេះ ដែលត្រូវរលំអើយ ដែលជាពង្សរបស់យ៉ាកុប មែនហើយ ដែលត្រូវជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ជាញឹកញាប់យ៉ាងណាទៅ ដែលយើងបានប្រមូលអ្នករាល់គ្នា ដូចជាមេមាន់ប្រមូលកូនរបស់វានៅក្រោមស្លាបវា ហើយបានចិញ្ចឹមអ្នករាល់គ្នា។
- ៥ ហើយជាថ្មីទៀត ជាញឹកញាប់យ៉ាងណាទៅ ដែលយើងបានប្រមូលអ្នករាល់គ្នា ដូចជាមេមាន់ប្រមូលកូនរបស់វានៅក្រោមស្លាបវា មែនហើយ ឱអ្នករាល់គ្នាដែលជាប្រជាជននៃវង្សអ៊ីស្រាអែល ដែលបានដួលចុះអើយ មែនហើយ ឱអ្នករាល់គ្នាដែលជាប្រជាជននៃវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ អ្នករាល់គ្នាដែលអាស្រ័យនៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម គឺអ្នករាល់គ្នានេះដែលបានដួលចុះ មែនហើយ ជាញឹកញាប់យ៉ាងណាទៅ ដែលយើងបានប្រមូលអ្នករាល់គ្នា ដូចជាមេមាន់ប្រមូលកូនរបស់វា តែអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមសោះ។
- ៦ ឱអ្នករាល់គ្នាដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ជាអ្នកដែលយើងបានលើកលែងអើយ ជាញឹកញាប់យ៉ាងណាទៅ ដែលយើងបានប្រមូលអ្នករាល់គ្នា ដូចជាមេមាន់ប្រមូលកូនរបស់វានៅក្រោមស្លាបវា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាព្រមប្រែចិត្ត ហើយត្រឡប់មករកយើងដោយអស់ពីដួងចិត្ត។
- ៧ ប៉ុន្តែ បើពុំនោះសោតទេ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ទីកន្លែងទាំងឡាយដែលអ្នកអាស្រ័យនៅ នឹងក្លាយទៅជាស្ងាត់ច្រៀប រហូតដល់ពេលនៃការបំពេញសេចក្តីសញ្ញាឲ្យដល់ពួកអយ្យកោអ្នក។
- ៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីប្រជាជនបានឮពាក្យទាំងនេះហើយ មើលចុះ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមយំ ហើយស្រែកទូញទៀត ដោយមកពីការបាត់បង់ញាតិសន្តាន និងមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ។

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា រយៈពេលបីថ្ងៃបានកន្លងផុតទៅ។ ហើយគឺនៅពេលព្រឹក ហើយភាពងងឹតក៏រសាត់បាត់ពីផ្ទៃផែនដី ហើយផែនដីក៏ឈប់កក្រើក ហើយថ្មទាំងឡាយក៏ឈប់ប្រេះ ហើយសំឡេងថ្មរង្វើអាណោចអាធ័មទាំងឡាយក៏ឈប់ ហើយសំឡេងកងរំពងទាំងអស់ក៏អស់ទៅ។

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

១០ ហើយផែនដីបានភ្ជាប់មកវិញទៀត ដែលធ្វើឲ្យឈរនឹងន ហើយការទូញសោក និងការយំ និងការថ្មីរបស់ប្រជាជន ដែលបានលើកលែងឲ្យរស់ក៏បានឈប់ទៅ ហើយការទូញសោករបស់ពួកគេត្រូវបានបែរទៅជាសេចក្តីអំណរវិញ ហើយការសោកសៅរបស់គេទៅជាការសរសើរតម្កើង និងការអរគុណដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ។

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

១១ ហើយគឺដល់ត្រឹមនេះហើយ ដែលបទគម្ពីរទាំងឡាយត្រូវបានបំពេញ ដែលបាននិយាយដោយពួកព្យាករ។

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

១២ ហើយគឺផ្នែកនៃប្រជាជនដែលសុចរិតច្រើនជាងនោះហើយដែលបានសង្គ្រោះ ហើយគឺពួកនេះហើយដែលបានទទួលពួកព្យាករ ហើយពុំចោលថ្មទៅលើពួកគេ ហើយគឺពួកនេះហើយដែលពុំបានកំចាយឈាមពួកបរិសុទ្ធ ជាអ្នកដែលបានរួចជីវិត —

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

១៣ ហើយពួកគេបានរួចជីវិត ហើយមិនត្រូវបានពន្លិច ហើយកប់ទៅក្នុងដីទេ ហើយពួកគេមិនត្រូវបានពន្លងនៅក្នុងជម្រៅនៃសមុទ្រទេ ហើយពួកគេមិនត្រូវបានឆេះដោយភ្លើងទេ ហើយក៏មិនត្រូវបានសង្កត់លើ ឬត្រូវកិនដល់ស្លាប់ដែរ ហើយពួកគេពុំត្រូវកូចទៅដោយខ្យល់កូចទេ ហើយពួកគេក៏មិនត្រូវគ្របដណ្តប់ទៅដោយចំហាយផ្សែង និងចំហាយនៃសេចក្តីងងឹតដែរ។

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

១៤ ហើយឥឡូវនេះ អស់អ្នកណាដែលអាន សូមឲ្យគេយល់ចុះ អ្នកដែលមានគម្ពីរ សូមឲ្យគេពិចារណាមើលបទគម្ពីរ ហើយមើលហើយឃើញថា តើអស់ទាំងការស្លាប់ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញដោយភ្លើង និងដោយផ្សែង និងដោយព្យុះ និងដោយខ្យល់កូច និងដោយផែនដីបើកឡើងទទួលពួកគេ ហើយអស់ការណ៍ទាំងនេះ តើពុំមែនជាការបំពេញនូវពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់ពួកព្យាករិបរិសុទ្ធជាច្រើននោះទេឬអី?

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

១៥ មើលចុះ ខ្ញុំសូមនិយាយទៅកាន់អ្នកថា មែនហើយ មនុស្សជាច្រើនបានធ្វើបន្ទាល់អំពីការណ៍ទាំងនេះ ក្នុងកាលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់យាងមក ហើយត្រូវគេសម្លាប់ចោល ពីព្រោះពួកគេបានធ្វើបន្ទាល់អំពីការណ៍ទាំងនេះ។

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

១៦ មែនហើយ ព្យាករិស៊ីណុសបានធ្វើបន្ទាល់អំពីការណ៍ទាំងនេះ ហើយស៊ីណុកបាននិយាយអំពីការណ៍ទាំងនេះដែរ ពីព្រោះពួកគេធ្វើបន្ទាល់ជាពិសេសអំពីពួកយើង ដែលជាសំណល់នៃពូជពួកគេ។

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

១៧ មើលចុះ យ៉ាកុប ជាអយ្យការរបស់យើងផង បានធ្វើបន្ទាល់អំពីសំណល់នៃពូជយ៉ូសែប។ ហើយមើលចុះ តើយើងរាល់គ្នាមិនមែនជាសំណល់មួយ នៃពូជយ៉ូសែបទេឬអី? ហើយការណ៍ទាំងនេះ ដែលធ្វើបន្ទាល់អំពីយើង តើពុំបានកត់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិន ដែលលីហៃជាអយ្យការរបស់យើង បាននាំចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមមកទេឬអី?

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅចុងឆ្នាំទីសាមសិបបួន មើលចុះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នាថា ប្រជាជននីហ្វែដែលបានរួចជីវិត ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលហៅថា សាសន៍លេមីនផង ដែលបានរួចជីវិត គឺពួកគេបានទទួលការប្រោសប្រណីដ៏ធំ ហើយព្រះពរដ៏ធំទាំងឡាយបានស្រោចមកលើក្បាលពួកគេ ដរាបដល់មិនយូរប៉ុន្មាន បន្ទាប់ពីព្រះគ្រីស្ទទ្រង់យាងឡើងទៅលើស្ថានសួគ៌ ទ្រង់បានសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដ៏ពិតដល់ពួកគេ —

១៩ បង្ហាញព្រះកាយរបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ ហើយធ្វើការងារបម្រើពួកគេ ហើយដំណើររឿងអំពីការងារបម្រើរបស់ទ្រង់ នឹងមានចែងជាក្រោយ។ ហេតុដូច្នេះហើយ នៅពេលនេះ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់នូវការនិយាយរបស់ខ្ញុំសិនហើយ។

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, inso-much that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ប្រជាជននីហ្វែ
នៅពេលហ្វូងមនុស្សកំពុងតែប្រមូលគ្នានៅលើដែនដីបរិបូណ៌
ហើយបានធ្វើការងារបម្រើពួកគេ ហើយដោយរបៀបនេះហើយ
ដែលទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ។

*Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as
the multitude were gathered together in the land
Bountiful, and did minister unto them; and on this wise
did he show himself unto them.*

នីហ្វែ ទី ៣ 11

3 Nephi 11

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានហ្វូងមនុស្សដ៏ធំ
មួយ គឺប្រជាជននីហ្វែបានមកប្រជុំនៅជុំវិញព្រះវិហារបរិសុទ្ធ
ដែលនៅលើដែនដីបរិបូណ៌ ហើយពួកគេមានការរឿងឆ្ងល់ និង
ភ្ញាក់ផ្អើលទៅវិញទៅមក ហើយចង្អុលប្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមកនូវ
ការផ្លាស់ប្តូរដ៏មហិមា និងអស្ចារ្យដែលបានកើតឡើង។
- ២ ហើយពួកគេបាននិយាយគ្នាអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលទី
សម្គាល់បានប្រាប់អំពីការសុគតរបស់ទ្រង់។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលពួកគេកំពុងតែ
និយាយគ្នា អំពីរឿងនេះនៅឡើយ នោះពួកគេបានឮសំឡេងមួយ
ហាក់បីដូចជាចេញមកពីលើមេឃ ហើយពួកគេបានក្រឡេកមើល
ជុំវិញខ្លួន ព្រោះពួកគេពុំយល់នូវសំឡេងដែលគេបានឮនោះឡើយ
ហើយមិនមែនជាសំឡេងស្តុក ឬជាសំឡេងខ្លាំងទេ ក៏ប៉ុន្តែទោះបីជា
សំឡេងតូចក៏ដោយ គង់តែចាក់ទំលុះទៅក្នុងខ្លួនពួកគេ ដរាបដល់
ធ្វើឲ្យខ្លួនប្រាណរបស់គេទាំងមូលញ័រចំប្រប់ មែនហើយ សំឡេង
នោះបានជ្រួតជ្រាបទៅក្នុងព្រលឹងរបស់ពួកគេ ហើយធ្វើឲ្យចិត្ត
របស់គេឆេះរោលរាល។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានឮសំឡេងនោះ
ទៀត ប៉ុន្តែនៅតែពុំយល់សោះ។
- ៥ ហើយពួកគេបានឮសំឡេងនោះជាលើកទីបីទៀត ហើយបាន
ផ្ទៀងត្រចៀកស្តាប់ ហើយភ្នែកគេសម្លឹងឆ្ពោះទៅសំឡេងនោះ
ហើយគេបានសម្លឹងពុំដាក់ភ្នែកឆ្ពោះទៅលើមេឃ គឺជាទិសដែល
សំឡេងនោះចេញមក។
- ៦ ហើយមើលចុះ នៅលើកទីបី ទើបពួកគេយល់នូវសំឡេងដែលគេ
បានឮ ហើយសំឡេងនោះនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ៖
- ៧ មើលនី បុត្រាដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ដែលយើងគាប់ចិត្ត
ណាស់ ដែលបានតម្កើងដល់នាមរបស់យើង — ចូរស្តាប់តាមបុត្រា
យើងចុះ។

And now it came to pass that there were a great mul-
titude gathered together, of the people of Nephi,
round about the temple which was in the land
Bountiful; and they were marveling and wondering
one with another, and were showing one to another
the great and marvelous change which had taken
place.

And they were also conversing about this Jesus
Christ, of whom the sign had been given concerning
his death.

And it came to pass that while they were thus con-
versing one with another, they heard a voice as if it
came out of heaven; and they cast their eyes round
about, for they understood not the voice which they
heard; and it was not a harsh voice, neither was it a
loud voice; nevertheless, and notwithstanding it be-
ing a small voice it did pierce them that did hear to
the center, insomuch that there was no part of their
frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce
them to the very soul, and did cause their hearts to
burn.

And it came to pass that again they heard the
voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice,
and did open their ears to hear it; and their eyes were
towards the sound thereof; and they did look stead-
fastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand
the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well
pleased, in whom I have glorified my name—hear ye
him.

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលប្រជាជនយល់នូវ ពាក្យទាំងនោះហើយ នោះពួកគេបានសម្លឹងមើលទៅលើ ឆ្ពោះទៅ លើមេឃទៀត ហើយមើលចុះ គេបានឃើញបុរសម្នាក់យាងចុះមក ពីលើមេឃ ហើយទ្រង់ពាក់អាវែងពណ៌ស ហើយទ្រង់យាងចុះមក ឈរនៅកណ្តាលពួកគេ ហើយហ្វូងមនុស្សទាំងមូលបានចោល ភ្នែកទៅរកទ្រង់ ហើយគេពុំហ៊ានហើបមាត់និយាយគ្នាឡើយ ហើយគេក៏ពុំយល់ថា ការណ៍នេះមានន័យយ៉ាងណាដែរ គួរតែពួក គេបានស្មានថា នេះជាទេវតាមួយអង្គ ដែលបានលេចមកឲ្យគេ ឃើញ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអង្គទ្រង់ហុចព្រះហស្ត ទ្រង់ទៅមុខ ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ប្រជាជនថា ៖

១០ មើលចុះ យើងគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលពួកព្យាករ៍បានធ្វើ បន្ទាល់ថា នឹងយាងមកឯលោកិយ។

១១ ហើយមើលចុះ យើងជាពន្លឺ ហើយជាជីវិតនៃពិភពលោក ហើយ យើងបានផឹកនូវពែងប្លែង ដែលព្រះវរបិតាបានប្រគល់ដល់យើង ហើយបានតម្កើងព្រះវរបិតាដោយបានទទួលមកដាក់លើខ្លួននូវបាប ទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក យើងបានធ្វើការនេះ ដោយបានស្ម័គ្រចិត្ត តាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតាចំពោះគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ចាប់ តាំងពីដើមដំបូងមក។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មាន ព្រះបន្ទូលយ៉ាងនេះហើយ នោះហ្វូងមនុស្សទាំងមូលបានដួលទៅ លើដី គួរតែពួកគេនឹកឃើញថា រឿងនេះត្រូវបានព្យាករ៍ជាមុននៅ ក្នុងចំណោមពួកគេថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ បន្ទាប់ពីព្រះអង្គយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ៖

១៤ ចូរក្រោកឡើង ហើយមករកយើងចុះ ដើម្បីអ្នករាល់គ្នាអាច លូកដៃមកឯចំហៀងយើង និងដើម្បីអ្នករាល់គ្នាអាចស្ទាបនូវស្នាម ដែកគោលនៅត្រង់ដៃ និងជើងយើង ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹង ថា យើងគឺជាព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល និងជាព្រះនៃផែនដីទាំង មូល ហើយត្រូវគេធ្វើគតជំនួសអំពីបាបទាំងឡាយនៃមនុស្ស លោក។

And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្លូងមនុស្សបានដើរទៅមុខ ហើយបានលូកដៃទៅចំហៀងព្រះអង្គ ហើយបានស្ទាបស្ទាម ដែកគោលនៅគ្រងព្រះហស្ត និងព្រះបាទរបស់ព្រះអង្គ ហើយពួកគេបានយ៉ាងនេះ គឺបានដើរទៅមុខម្តងម្នាក់ៗរហូតដល់ទាំងអស់គ្នាបានទៅ ហើយបានឃើញដោយភ្នែកគេផ្ទាល់ ហើយបានស្ទាបដោយដៃគេផ្ទាល់ និងបានដឹងយ៉ាងជាក់ច្បាស់ និងបានធ្វើបន្ទាល់ថា គឺជាព្រះអង្គមែន ដែលពួកព្យាករបានសរសេរទុកពីមុនថា ទ្រង់នឹងយាងមក។

And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that should come.

១៦ ហើយកាលគេទាំងអស់គ្នាបានដើរទៅមុខអស់ហើយ និងបានឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ នោះពួកគេក៏បន្លឺសំឡេងព្រមគ្នាថា ៖

And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:

១៧ ហូសាណា! សូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតបានប្រកបដោយព្រះពរ! ហើយពួកគេបានក្រាបចុះនៅទាបព្រះបាទនៃព្រះយេស៊ូវ ហើយបានថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ។

Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់នីហ្វែ (ព្រះនីហ្វែនៅក្នុងចំណោមប្លូងមនុស្ស) ហើយទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យលោកចេញមក។

And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.

១៩ ហើយនីហ្វែក៏ក្រោកឡើង ហើយដើរទៅមុខ និងបានក្រាបចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយបានថ្លែងព្រះបាទទ្រង់។

And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.

២០ ហើយទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យលោកក្រោកឈរឡើង ហើយលោកក៏ក្រោកឈរចំពោះព្រះអង្គ។

And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.

២១ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅលោកថា ៖ យើងប្រទានដល់អ្នកនូវអំណាច ថាអ្នកត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យប្រជាជននេះ នៅពេលយើងឡើងទៅស្ថានសួគ៌វិញ។

And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.

២២ ហើយទ្រង់បានហៅអ្នកផ្សេងទៀត និងបានប្រាប់ទៅគេដូច្នោះដែរ ហើយទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកគេនូវអំណាច ដើម្បីធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ៖ អ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកតាមរបៀបនេះ ហើយពុំត្រូវមានការប្រកែកគ្នា នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាឡើយ។

And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.

២៣ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួនតាមពាក្យរបស់អ្នក ហើយមានបំណងចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវនាមយើង អ្នកត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យពួកគេតាមរបៀបនេះ — មើលចុះ អ្នកត្រូវចុះទៅឈរក្នុងទឹក ហើយដោយនូវនាមយើង នោះអ្នកត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យគេ។

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them— Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.

២៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាពាក្យទាំងឡាយ ដែលអ្នកត្រូវនិយាយ ដោយហៅពួកគេតាមឈ្មោះ ហើយនិយាយថា ៖

And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:

២៥ ដោយមានសិទ្ធិអំណាចដែលបានប្រទានដល់ខ្ញុំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះខ្ញុំធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យអ្នកដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អាម៉ែន។

Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

២៦ ហើយបន្ទាប់មក អ្នកត្រូវពន្លិចគេនៅក្នុងទឹក ហើយងើបឡើងពីទឹកមកវិញ។

And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.

២៧ ហើយតាមរបៀបនេះហើយ ដែលអ្នកត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវនាមយើង ត្បិតមើលចុះ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាព្រះតែមួយ ហើយយើងនៅក្នុងព្រះវរបិតា ហើយព្រះវរបិតាក៏នៅក្នុងយើង ឯព្រះវរបិតា និងយើង គឺតែមួយ។

And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.

២៨ ហើយស្របតាមអ្វីៗ ដែលយើងបានបញ្ជាដល់អ្នក នោះអ្នកត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយរបៀបនេះហើយ។ ហើយមិនត្រូវមានការប្រកែកគ្នានៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ដូចដែលធ្លាប់មានពីមុនមកឡើយ ហើយក៏មិនត្រូវមានការប្រកែកគ្នានៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាអំពីចំណុចទាំងឡាយ នៃគោលលទ្ធិរបស់យើង ដូចដែលធ្លាប់មានពីមុនមកដែរ។

And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.

២៩ ត្បិតប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អស់អ្នកណាដែលមានវិញ្ញាណនៃការទាស់ទែងគ្នា គឺពុំមែនជារបស់ផង យើងទេ ប៉ុន្តែជារបស់ផងអារក្សវិញ ដែលជាបិតានៃការទាស់ទែងគ្នា ហើយវាចាក់រុកចិត្តមនុស្ស ឲ្យមានកំហឹងទាស់ទែងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។

For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

៣០ មើលចុះ នេះពុំមែនជាគោលលទ្ធិរបស់យើងទេ ដែលចាក់រុកចិត្តមនុស្សឲ្យមានកំហឹងទាស់ទែងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ប៉ុន្តែគោលលទ្ធិរបស់យើង គឺត្រូវលះបង់ការណ៍ទាំងនោះចោលវិញ។

Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.

៣១ មើលចុះ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា យើងនឹងប្រកាសប្រាប់អ្នក នូវគោលលទ្ធិរបស់យើង។

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

៣២ ហើយនេះគឺជាគោលលទ្ធិរបស់យើង ហើយជាគោលលទ្ធិដែលព្រះវរបិតាបានប្រទានដល់យើង ហើយយើងធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះវរបិតា ហើយព្រះវរបិតាធ្វើបន្ទាល់អំពីយើង ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏ធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះវរបិតា និងអំពីយើង ហើយយើងធ្វើបន្ទាល់ថា ព្រះវរបិតាទ្រង់បញ្ជាដល់មនុស្សទាំងអស់ ទោះនៅទីណាក៏ដោយ ឲ្យប្រែចិត្ត ហើយជឿដល់យើង។

And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.

៣៣ ហើយអស់អ្នកណាដែលជឿដល់យើង ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក អ្នកនោះហើយដែលនឹងបានសង្គ្រោះ ហើយពួកគេនោះហើយដែលនឹងគ្រងនគរព្រះទុកជាមរតក។

And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.

៣៤ ហើយអស់អ្នកណាដែលពុំជឿដល់យើង ហើយពុំទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ នោះនឹងត្រូវជាប់ទោស។

And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.

៣៥ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នេះជាគោលលទ្ធិរបស់យើង ហើយយើងធ្វើបន្ទាល់អំពីគោលលទ្ធិនេះពីព្រះវរបិតា ហើយអស់អ្នកណាដែលជឿដល់យើង ក៏ជឿដល់ព្រះវរបិតាផងដែរ ហើយចំពោះអ្នកនោះហើយដែលព្រះវរបិតាធ្វើបន្ទាល់អំពីយើង ត្បិតទ្រង់នឹងយាងមករកអ្នកនោះដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

៣៦ ម៉្លោះហើយ ព្រះវរបិតានឹងធ្វើបន្ទាល់អំពីយើង ឯព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នកនោះ អំពីព្រះវរបិតា និងអំពីយើង ត្បិតព្រះវរបិតា និងយើង និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺតែមួយ។

៣៧ ហើយយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាទៀតថា អ្នកត្រូវតែប្រែចិត្ត ហើយក្លាយទៅដូចជាកូនក្មេង ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវនាមយើង បើពុំនោះសោតទេ អ្នករាល់គ្នានឹងគ្មានមធ្យោបាយណា ដែលអាចទទួលនូវការណ៍ទាំងនេះបានឡើយ។

៣៨ ហើយយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាទៀតថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវនាមយើង ហើយក្លាយទៅដូចជាកូនក្មេង បើពុំនោះសោតទេ អ្នករាល់គ្នានឹងគ្មានមធ្យោបាយណា ដែលអាចគ្រងនគរព្រះទុកជាមរតកបានឡើយ។

៣៩ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នេះគឺគោលលទ្ធិរបស់យើង ហើយអស់អ្នកណាដែលសង់នៅលើគោលលទ្ធិនេះ គឺសង់នៅលើថ្មដាររបស់យើង ហើយទ្វារទាំងឡាយនៃស្ថាននរក នឹងពុំអាចឈ្នះលើអ្នកទាំងនោះបានឡើយ។

៤០ ហើយអស់អ្នកណាដែលនឹងប្រកាសច្រើនជាង ឬតិចជាងនេះ ហើយតាំងថា វាជាគោលលទ្ធិរបស់យើង អ្នកនោះគឺមកពីអារក្សវិញ ហើយពុំបានសង់នៅលើថ្មដាររបស់យើងទេ តែគេសង់នៅលើគ្រឹះខ្សាច់វិញ ហើយទ្វារទាំងឡាយនៃស្ថាននរកបើកចំហចាំទទួលមនុស្សបែបនេះ នៅពេលទឹកជន់ឡើង ហើយខ្យល់បក់ប៉ះទៅលើពួកគេ។

៤១ ដូច្នោះ ចូរអ្នករាល់គ្នាចេញទៅប្រជាជននេះ ហើយប្រកាសប្រាប់ពាក្យទាំងឡាយ ដែលយើងបាននិយាយមក គឺទៅរហូតដល់ចុងផែនដី។

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

និហ្វែ ទី ៣ 12

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទាំងនេះទៅកាន់និហ្វែ និងទៅកាន់ពួកអ្នកដែលត្រូវបានហៅហើយ (ឥឡូវនេះ ចំនួនមនុស្សដែលត្រូវបានហៅ ហើយបានទទួលអាណត្តិ និងសិទ្ធិអំណាចឲ្យធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះមាន១២នាក់) ហើយមើលចុះ ទ្រង់ហុចព្រះហស្តទៅមុខឆ្ពោះទៅហ្វែងមនុស្ស ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ៖ មានពរហើយអ្នករាល់គ្នា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាស្តាប់បង្គាប់តាមពាក្យសម្តីនៃពួក១២នាក់នេះ ដែលយើងបានរើសពីចំណោមអ្នករាល់គ្នាមកដើម្បីធ្វើការងារបម្រើដល់អ្នក ហើយដើម្បីធ្វើជាពួកអ្នកបម្រើរបស់អ្នក ហើយចំពោះពួកគេនេះហើយដែលយើងបាន ប្រទានអំណាចដើម្បីឲ្យគេអាចធ្វើបុណ្យជ្រមុជឲ្យអ្នករាល់គ្នាដោយទឹក ហើយបន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយទឹក ហើយមើលចុះ យើងនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជឲ្យអ្នកដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូច្នោះមានពរហើយ អ្នករាល់គ្នា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាជឿដល់យើង ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ក្រោយពីអ្នករាល់គ្នាបានឃើញយើង ហើយដឹងថា យើងមានព្រះជន្មរស់នៅ ។
- ២ ហើយម្យ៉ាងទៀត មានពរលើសលែងទៅទៀត ពួកអ្នកដែលនឹងជឿដល់ពាក្យសម្តីរបស់អ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើទីបន្ទាល់ថា អ្នករាល់គ្នាបានឃើញយើង ហើយថា អ្នករាល់គ្នាដឹងថា យើងមានព្រះជន្មរស់នៅ ។ មែនហើយ មានពរហើយ ពួកអ្នកដែលនឹងជឿដល់ពាក្យសម្តីរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយចុះទៅក្នុងជម្រៅនៃភាពទន់ទាប ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ត្បិតពួកគេនឹងបានមករកដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនឹងបានទទួលការផ្តាច់បាបទាំងឡាយរបស់គេ ។
- ៣ មែនហើយ មានពរហើយ អស់អ្នកដែលមានសេចក្តីកម្សត់ខាងឯវិញ្ញាណ ដែលបានមករកយើង ត្បិតនគរស្ថានសួគ៌ជារបស់ផងអ្នកទាំងនោះ ។
- ៤ ហើយម្តងទៀត មានពរហើយ អស់អ្នកដែលយំសោក ត្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានសេចក្តីកម្សាន្តចិត្ត ។
- ៥ ហើយមានពរហើយ អស់អ្នកដែលស្ងួតត្រង់ ត្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងត្រង់ផែនដីជាមរតក ។
- ៦ ហើយមានពរហើយ អស់អ្នកដែលស្រេកឃ្លាននូវសេចក្តីសុចរិត ត្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។
- ៧ ហើយមានពរហើយ អស់អ្នកដែលមានចិត្តមេត្តាករុណា ត្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានទទួលសេចក្តីមេត្តាករុណារវិញ ។
- ៨ ហើយមានពរហើយ អស់អ្នកដែលមានចិត្តបរិសុទ្ធ ត្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានឃើញព្រះ ។

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

- ៩ ហើយមានពរហើយ អស់អ្នកដែលផ្សះផ្សាគេ ត្បិតអ្នកទាំងនោះ នឹងបានហៅថាជាកូនរបស់ព្រះ។
- ១០ ហើយមានពរហើយ អស់អ្នកដែលត្រូវគេបៀតបៀនដោយព្រោះ នាមយើង ត្បិតនគរស្ថានសួគ៌ិជាបស់ផងអ្នកទាំងនោះ។
- ១១ ហើយអ្នករាល់គ្នាមានពរហើយ ក្នុងកាលដែលគេជេរអ្នករាល់គ្នា និងបៀតបៀន ហើយនិយាយបង្កុសគ្រប់ទាំងអំពើអាក្រក់ទាំងនឹង អ្នករាល់គ្នាដោយព្រោះយើង
- ១២ ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងមានអំណរដ៏ធំ ហើយរីករាយជាអតិបរមា ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងមានរង្វាន់ដ៏ធំនៅស្ថានសួគ៌ិ ត្បិតពួកគេបាន បៀតបៀនពួកព្យាការី ដែលនៅមុនអ្នករាល់គ្នាបែបដូច្នោះដែរ។
- ១៣ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា យើងឲ្យអ្នក រាល់គ្នាធ្វើជាអំបិលនៃផែនដី ប៉ុន្តែបើអំបិលបាត់ជាតិប្រែហើយនោះ តើផែនដីនឹងយកអ្វីដើម្បីធ្វើឲ្យប្រែឡើងវិញបាន? ពេលនោះ អំបិល គ្មានប្រយោជន៍ទៀតសោះ មានតែត្រូវបោះបង់ចោលទៅក្រៅ ហើយឲ្យមនុស្សដើរជាន់ប៉ុណ្ណោះ។
- ១៤ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា យើងឲ្យអ្នក រាល់គ្នាធ្វើជាពន្លឺនៃប្រជាជននេះ ទីក្រុងមួយណាដែលនៅលើភ្នំ នោះលាក់មិនកំបាំងទេ។
- ១៥ មើលចុះ តើមនុស្សអូដទៀន ហើយដាក់នៅក្រោមចាំបូ? ទេ ប៉ុន្តែដាក់នៅលើជើងទៀនវិញ នោះទើបនឹងឲ្យពន្លឺដល់អ្នកដែល នៅក្នុងផ្ទះទាំងអស់គ្នា។
- ១៦ ដូច្នោះ ចូរឲ្យពន្លឺរបស់អ្នករាល់គ្នាបានភ្លឺនៅមុខប្រជាជននេះ ដើម្បីឲ្យគេអាចឃើញការល្អរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយសរសើរ តម្កើងដល់ព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ិ។
- ១៧ កុំឲ្យគិតស្មានថា យើងមកដើម្បីបំផ្លាញក្រឹត្យវិន័យ ឬសេចក្តី ព្យាករណ៍នៃពួកព្យាការីចោលឡើយ។ យើងមិនមែនមកដើម្បី បំផ្លាញទេ តែដើម្បីបំពេញវិញ។
- ១៨ ត្បិតយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នឹងគ្មានចាំបាច់ឲ្យមួយ ឬក្បួនមួយនៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យត្រូវកន្លងបាត់ឡើយ ប៉ុន្តែនៅក្នុង យើងនឹងបានបំពេញសព្វគ្រប់វិញ។
- ១៩ ហើយមើលចុះ យើងបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នានូវក្រឹត្យវិន័យ និងបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៃព្រះវរបិតារបស់យើង ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា ជឿដល់យើង ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំង ឡាយរបស់អ្នក ហើយមករកយើងដោយចិត្តសង្រេង និងវិញ្ញាណ ទន់ទាប។ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាមានព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៅពីមុខ អ្នក ហើយក្រឹត្យវិន័យ ត្រូវបានបំពេញសព្វគ្រប់ហើយ។

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor wherewith shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;

Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.

Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.

And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.

២០ ដូច្នោះ ចូរមករកយើងចុះ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានសង្គ្រោះ ត្បិត យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាកាន់ តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង ដែលយើងបានបញ្ជាដល់អ្នក ក្នុងពេលនេះ បើពុំនោះសោតទេ អ្នករាល់គ្នានឹងគ្មានមធ្យោបាយ ណា ដែលអាចចូលទៅឯនគរស្ថានសួគ៌បានឡើយ។

២១ អ្នករាល់គ្នាបានឮសេចក្តីដែលមនុស្សពីបុរាណបានថ្លែង ហើយ បានចែងទុកនៅចំពោះអ្នករាល់គ្នាដែរថា កុំសម្លាប់មនុស្សឲ្យសោះ ហើយអ្នកណាដែលសម្លាប់មនុស្ស នោះក្រែងត្រូវជាប់ជំនុំជំរះនៃ ព្រះហើយ។

២២ ប៉ុន្តែយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សូម្បីតែអ្នកណាដែលខឹងនឹង បងប្អូនរបស់ខ្លួន នោះក្រែងត្រូវជាប់ជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ដែរ។ ហើយ អ្នកណាដែលស្តីបងប្អូនខ្លួនថា « អាចារ្យម្យ៉ាត » នោះក្រែងត្រូវពួក ក្រុមជំនុំធ្វើទោស ហើយអ្នកណាដែលនិយាយថា « អាត្មា » នោះ ក្រែងត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងភ្លើងនរក។

២៣ ដូច្នោះ បើអ្នករាល់គ្នាមករកយើង ឬក៏មានបំណងចង់មករកយើង តែចាំថា បងប្អូនរបស់អ្នកមានរឿងអ្វីទាស់នឹងអ្នក —

២៤ ចូរអ្នកទៅរកបងប្អូនអ្នក ហើយផ្សះផ្សាជាមួយនឹងបងប្អូនអ្នកជា មុនសិន រួចហើយ ទើបមករកយើងដោយអស់ពីដួងចិត្ត ទើបយើង នឹងទទួលអ្នក។

២៥ ចូរអ្នករាល់គ្នាព្រមព្រៀងជាមួយនឹងអ្នកដើមចោទអ្នកជា ប្រញាប់ ដែលអ្នកកំពុងដើរតាមផ្លូវជាមួយគ្នា ក្រែងគេនឹងចាប់អ្នក ក្នុងពេលណាមួយ ហើយអ្នកនឹងត្រូវគេដាក់ទៅក្នុងគុក។

២៦ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកនឹងចេញពីទី នោះពុំរួចឡើយ លុះត្រាតែអ្នកបង់មួយស៊ីណាញជាមុនសិន ហើយ នៅពេលអ្នកនៅក្នុងគុក តើអ្នកអាចសងគេតែមួយស៊ីណាញបានឬ ទេ? ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ទេ។

២៧ មើលចុះ មនុស្សពីបុរាណបានចែងទុកមកថា កុំឲ្យផិតឲ្យសោះ។

២៨ ប៉ុន្តែយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សូម្បីតែអ្នកណាគ្រាន់តែក្រឡេក ឃើញស្រ្តី ហើយមានតម្រេកសម្រើបចង់បាន នោះឈ្មោះថា បាន ប្រព្រឹត្តសេចក្តីផិតនៅក្នុងចិត្តខ្លួនហើយ។

២៩ មើលចុះ យើងឲ្យបញ្ញត្តិមួយដល់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរកុំឲ្យអ្នករាល់ គ្នាទ្រាំបណ្តោយឲ្យអ្វីមួយនៃសេចក្តីទាំងនេះ ចូលទៅក្នុងចិត្តរបស់ អ្នកបានឡើយ។

៣០ ត្បិតអី ជាការប្រសើរ បើអ្នករាល់គ្នាត្រូវបដិសេធខ្លួននូវអំពើទាំង នេះ ហើយលើកលើឈើឆ្កាង ជាជាងអ្នករាល់គ្នាត្រូវបោះចោលទៅ ក្នុងស្ថាននរក។

Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;

But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost senine. And while ye are in prison can ye pay even one senine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

៣១ សេចក្តីបានចែងទុកមកថា អ្នកណាដែលចង់លែងប្រពន្ធ នោះ
មានតែឲ្យសំបុត្រលះលែងដល់នាង។

៣២ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណាដែល
លែងប្រពន្ធដោយពុំមែនមកពីប្រពន្ធជិតប្តី នោះឈ្មោះថា បានធ្វើ
ឲ្យនាងប្រព្រឹត្តអំពើកំផិត ហើយបើនរណាយកស្រីដែលប្តីលែងធ្វើ
ជាប្រពន្ធ អ្នកនោះបានប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតដែរ។

៣៣ ហើយម្យ៉ាងទៀត មានសេចក្តីចែងទុកមកថា កុំឲ្យស្បថកុហក
ឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើឲ្យសម្រេចតាមគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលស្បថនឹង
ព្រះអម្ចាស់

៣៤ ប៉ុន្តែប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា កុំឲ្យស្បថ
ឲ្យសោះ ទោះនឹងស្ថានសួគ៌ក្តី ព្រោះជាបល្ល័ង្កនៃព្រះ

៣៥ ទោះនឹងផែនដីក្តី ព្រោះជាកំណល់កល់ព្រះបាទទ្រង់

៣៦ ក៏កុំឲ្យស្បថនឹងក្បាលអ្នកដែរ ពីព្រោះអ្នកពុំអាចធ្វើសក់មួយ
សរសៃត្រឡប់ទៅជាស ឬខ្មៅបានឡើយ

៣៧ ប៉ុន្តែត្រូវចេញសម្តីថា មែនមែន ទេ ទេ ប៉ុណ្ណោះ ព្រោះសេចក្តីណា
ដែលលើសអំពីនោះទៅ គឺជាអាក្រក់។

៣៨ ហើយមើលចុះ សេចក្តីបានចែងទុកមកថា ភ្នែកឲ្យឆ្លុះនឹងភ្នែក
ហើយធ្មេញឲ្យឆ្លុះនឹងធ្មេញ។

៣៩ ប៉ុន្តែយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំឲ្យគាត់នឹងអំពើអាក្រក់ឡើយ
ប៉ុន្តែបើអ្នកណាទះកំផ្លៀងស្តាំនៃអ្នក នោះត្រូវបែរកំផ្លៀងម្ខាងទៅឲ្យ
ទៀត

៤០ ហើយបើអ្នកណាប្តឹងយកអារឌីរបស់អ្នកទៅដល់ច្បាប់ នោះត្រូវ
បើកឲ្យគេយកទាំងអារវែងរបស់អ្នកផង

៤១ ហើយបើអ្នកណាបង្ខំអ្នកឲ្យទៅអស់មួយយោជន៍ នោះចូរទៅ
ជាមួយនឹងគេដល់ពីរយោជន៍ផង។

៤២ ចូរឲ្យដល់អ្នកណាដែលសូម ហើយកុំឲ្យគេចេញពីអ្នកណា
ដែលចង់ខ្ចីអ្នកឡើយ។

៤៣ ហើយមើលចុះ សេចក្តីបានចែងទុកមកដែរថា ចូរស្រឡាញ់អ្នក
ជិតខាងឯង តែស្អប់ខ្ពើមសត្រូវឯងវិញ

៤៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ត្រូវស្រឡាញ់ពួក
ខ្មាំងសត្រូវ ត្រូវឲ្យពរដល់អ្នកណា ដែលប្រទេចផ្តាសាអ្នក ត្រូវ
ប្រព្រឹត្តល្អនឹងអ្នកណាដែលស្អប់អ្នករាល់គ្នា ហើយត្រូវអធិស្ឋានឲ្យ
អ្នកណាដែលធ្វើទុក្ខបៀតបៀនដល់អ្នករាល់គ្នាវិញ

៤៥ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើជាកូនរបស់ព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា
ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ព្រោះទ្រង់ធ្វើឲ្យថ្ងៃរបស់ទ្រង់រះឡើង បំភ្លឺ
ទាំងមនុស្សអាក្រក់ និងមនុស្សល្អ។

៤៦ ដូច្នោះសេចក្តីទាំងឡាយនៃមនុស្សបុរាណ ដែលនៅក្នុង
ក្រឹត្យវិន័យ នោះត្រូវបានបំពេញសព្វគ្រប់នៅក្នុងយើង។

It hath been written, that whosoever shall put
away his wife, let him give her a writing of divorce-
ment.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall
put away his wife, saving for the cause of fornica-
tion, causeth her to commit adultery; and whoso
shall marry her who is divorced committeth adultery.

And again it is written, thou shalt not forswear
thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all;
neither by heaven, for it is God's throne;

Nor by the earth, for it is his footstool;

Neither shalt thou swear by thy head, because
thou canst not make one hair black or white;

But let your communication be Yea, yea; Nay, nay;
for whatsoever cometh of more than these is evil.

And behold, it is written, an eye for an eye, and a
tooth for a tooth;

But I say unto you, that ye shall not resist evil, but
whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn
to him the other also;

And if any man will sue thee at the law and take
away thy coat, let him have thy cloak also;

And whosoever shall compel thee to go a mile, go
with him twain.

Give to him that asketh thee, and from him that
would borrow of thee turn thou not away.

And behold it is written also, that thou shalt love
thy neighbor and hate thine enemy;

But behold I say unto you, love your enemies,
bless them that curse you, do good to them that hate
you, and pray for them who despitefully use you and
persecute you;

That ye may be the children of your Father who is
in heaven; for he maketh his sun to rise on the evil
and on the good.

Therefore those things which were of old time,
which were under the law, in me are all fulfilled.

៤៧ សេចក្តីទាំងឡាយពីបុរាណ បានចប់សព្វគ្រប់ ហើយអ្វីៗទាំងអស់បានក្លាយទៅជាថ្មី។

Old things are done away, and all things have become new.

៤៨ ដូច្នោះយើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានល្អឥតខ្ចោះដូចជាយើង ឬដូចជាព្រះវរបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់ល្អឥតខ្ចោះដែរ។

Therefore I would that ye should be perfect even as I, or your Father who is in heaven is perfect.

នីហ្វេ ទី ៣ 13

- ១ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់ជាប្រាកដថា យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើទានដល់អ្នកក្រខ្យត់ ប៉ុន្តែ ចូរប្រយ័ត្ន កុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើទាននៅមុខមនុស្សឲ្យតែគេឃើញឡើយ បើធ្វើដូច្នោះ នោះអ្នករាល់គ្នាគ្មានរង្វាន់នៅនឹងព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌ទេ។
- ២ ដូច្នោះកាលណាអ្នកធ្វើទាន នោះកុំឲ្យផ្លូវត្រែនៅមុខអ្នកដូចពួកមានពុតដែលប្រព្រឹត្តនៅក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយតាមផ្លូវដើម្បីឲ្យបានមនុស្សលោកសរសើរខ្លួននោះឡើយ។ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គេបានរង្វាន់គេហើយ។
- ៣ ប៉ុន្តែកាលណាអ្នកធ្វើទាន នោះកុំឲ្យដៃឆ្វេងដឹងការដែលដៃស្តាំធ្វើឡើយ
- ៤ ដើម្បីឲ្យទានរបស់អ្នកបានស្ងាត់កំបាំង នោះព្រះវរបិតានៃអ្នកដែលទ្រង់ទតឃើញក្នុងទីសម្ងាត់ ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកនៅទីប្រចក្សច្បាស់។
- ៥ ហើយកាលណាអ្នកអធិស្ឋានកុំឲ្យធ្វើដូចមនុស្សមានពុត ដែលចូលចិត្តឈរអធិស្ឋាននៅក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយនៅជ្រុងផ្លូវឲ្យមនុស្សលោកឃើញនោះឡើយ។ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គេបានរង្វាន់គេហើយ។
- ៦ តែងអ្នក កាលណាអធិស្ឋាន នោះត្រូវឲ្យចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ហើយបិទទ្វារ រួចអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតានៃអ្នកដែលទ្រង់គង់នៅទីលាក់កំបាំងចុះ នោះព្រះវរបិតានៃអ្នកដែលទតឃើញក្នុងទីលាក់កំបាំង ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកនៅទីប្រចក្សច្បាស់។
- ៧ តែកាលណាអ្នកអធិស្ឋាន នោះកុំឲ្យពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ ផ្លូវៗ ដូចពួកសាសន៍ដទៃឡើយ ត្បិតគេស្មានថា ព្រះទ្រង់នឹងស្តាប់គេ ដោយគេពោលពាក្យជាច្រើន។
- ៨ ដូច្នោះ កុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើដូចគេឡើយ ត្បិតព្រះវរបិតានៃអ្នក ទ្រង់ជ្រាបនូវរបស់អ្វីដែលអ្នកត្រូវការ មុនដែលអ្នកសូមផង។
- ៩ ដូច្នោះ ចូរអធិស្ឋានបែបយ៉ាងនេះវិញថា ៖ ឱព្រះវរបិតានៃយើងខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌អើយ សូមឲ្យព្រះនាមទ្រង់បានបរិសុទ្ធ។
- ១០ សូមឲ្យព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសម្រេចនៅផែនដី ដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ។
- ១១ ហើយសូមអត់ទោសសេចក្តីកំហុសរបស់យើងខ្ញុំ ដូចជាយើងខ្ញុំ បានអត់ទោសដល់អស់អ្នកដែលធ្វើខុសនឹងយើងខ្ញុំដែរ។
- ១២ ហើយសូមកុំនាំយើងខ្ញុំទៅក្នុងសេចក្តីល្អៗឡើយ តែសូមប្រោសឲ្យយើងខ្ញុំចុះផុតពីសេចក្តីអាក្រក់វិញ។
- ១៣ ត្បិតរាជ្យ ព្រះចេស្ដា និងសិរីល្អជាប់របស់ផងទ្រង់នៅអស់កល្បជានិច្ច។ អាម៉ែន។

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.

១៤ ត្បិតបើអ្នករាល់គ្នាអត់ទោសចំពោះការរំលងច្បាប់ ដែលមនុស្សលោកប្រព្រឹត្តធ្វើ នោះព្រះវរបិតានៃអ្នកដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់នឹងអត់ទោសឲ្យអ្នករាល់គ្នាដែរ

For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;

១៥ តែបើអ្នករាល់គ្នាមិនអត់ទោសចំពោះការរំលងច្បាប់ឲ្យគេទេ នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ទ្រង់ក៏មិនអត់ទោសចំពោះការរំលងច្បាប់ដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តធ្វើដែរ។

But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

១៦ ជាម្យ៉ាងទៀត កាលណាអ្នករាល់គ្នាតម នោះកុំឲ្យធ្វើទឹកមុខក្រៀមដូចជាមនុស្សមានពុតឡើយ ត្បិតគេក្លែងទឹកមុខស្រងូតឲ្យមនុស្សលោកឃើញថាគេតម។ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គេបានរងរង់ចាំហើយ។

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward.

១៧ តែឯអ្នក កាលណាអ្នកតម នោះចូរឲ្យលាបគ្រឿងក្រអូបនៅលើក្បាល ហើយលប់មុខចេញ

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face;

ដើម្បីកុំឲ្យមនុស្សលោកឃើញថា អ្នកតមឡើយ គឺឲ្យព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលគង់នៅទីលាក់កំបាំងបានឃើញវិញ នោះព្រះវរបិតានៃអ្នកដែលទ្រង់ទតឃើញនៅទីលាក់កំបាំង ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកនៅទីប្រចក្សច្បាស់។

That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

១៩ កុំឲ្យប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិទុកសម្រាប់ខ្លួននៅផែនដី ជាកន្លែងដែលមានកន្ត្រាក់ និងច្រេះស៊ីបំផ្លាញ ហើយចោរទំលុះប្លន់នោះឡើយ

Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

តែត្រូវប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិទុកសម្រាប់ខ្លួននៅស្ថានសួគ៌វិញ ដែលជាកន្លែងគ្មានកន្ត្រាក់ ឬច្រេះស៊ីបំផ្លាញឡើយ ក៏គ្មានចោរទំលុះប្លន់ផង។

But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

២១ ពីព្រោះសម្បត្តិទ្រព្យរបស់អ្នក ស្ថិតនៅកន្លែងណា នោះចិត្តអ្នកក៏នឹងនៅកន្លែងនោះដែរ។

For where your treasure is, there will your heart be also.

២២ ឯពន្លឺរបស់រូបកាយ គឺជាភ្នែក ដូច្នោះបើភ្នែកអ្នកស្មោះស្ម័គ្រទាំងស្រុង នោះរូបកាយអ្នកទាំងមូលនឹងបានពោរពេញដោយពន្លឺ។

The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

តែបើភ្នែកអ្នកអាក្រក់វិញ នោះរូបកាយអ្នកទាំងមូល នឹងបានពោរពេញដោយភាពងងឹតសូន្យ។ ដូច្នោះបើពន្លឺដែលនៅក្នុងខ្លួនអ្នកជាសេចក្តីងងឹតហើយ ចុះសេចក្តីងងឹតនោះនឹងបានជាខ្លាំងអំបាលម៉ានទៅហ្ន៎។

But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

២៤ គ្មានអ្នកណាអាចនឹងបម្រើទៅហូរពីរនាក់បានទេ ត្បិតអ្នកនោះនឹងស្តាប់មួយ ហើយស្រឡាញ់មួយ ឬស្មោះត្រង់នឹងមួយ ហើយមើលងាយមួយ។ អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងគោរពដល់ព្រះ និងទ្រព្យសម្បត្តិផងបានទេ។

No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

២៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងនេះហើយ នោះទ្រង់បានទតមើលទៅពួក ១២នាក់ដែលទ្រង់បានរើស ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ ថា ៖ ចូរចងចាំនូវពាក្យដែលយើងបាននិយាយនេះចុះ។ គួរតែមើល ចុះ អ្នករាល់គ្នាជាអ្នកដែលយើងបានរើសដើម្បីធ្វើការងារបម្រើដល់ ប្រជាជននេះ។ ដូច្នោះ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំឲ្យខ្វល់ខ្វាយនឹង ជីវិតដែលនឹងបរិភោគអ្វី ឬរូបកាយដែលនឹងស្លៀកពាក់អ្វីនោះ ឡើយ។ ឯជីវិត តើមិនរស់ជាងចំណីអាហារហើយរូបកាយ តើ មិនរស់ជាងសំលៀកបំពាក់ទេឬអី?

២៦ មើលចុះ ចូរពិចារណាពីសត្វស្លាបនៅលើអាកាស វាមិនសាប ព្រោះ មិនច្រូតកាត់ ឬប្រមូលដាក់ក្នុងជង្រុកផង តែព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ទ្រង់ចិញ្ចឹមវា។ ឯអ្នករាល់គ្នា តើគ្មានតម្លៃ លើសជាងសត្វទាំងនោះទេឬអី?

២៧ ចុះនៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា តើមានអ្នកណា ដែលអាចនឹងបន្ថែម កម្ពស់ខ្លួនមួយហត្ថ ដោយសារសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយបានឬទេ?

២៨ ហើយពីដំណើរសំលៀកបំពាក់ តើអ្នករាល់គ្នាខំខ្វល់ខ្វាយធ្វើអី? ចូររំពឹងគិតតែផ្កាលឿងនៅក្នុងបឹង ដែលវាដុះយ៉ាងដូចម្តេច គឺវាមិន នឿយហត់នឹងធ្វើការ ឬស្រាវរវៃទេ

២៩ តែយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សូម្បីតែប្លូងសាឡូម៉ូន ក្នុងគ្រាដែល មានគ្រប់ទាំងសេចក្តីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់មិនបានតែងអង្គ ដូចជាផ្កាមួយនោះផង។

៣០ ហេតុដូច្នោះហើយ រីឯតិណជាតិដែលដុះនៅរាល់ក្នុងថ្ងៃនេះ ហើយថ្ងៃស្អែកត្រូវគេដុតក្នុងជើងក្រាន បើព្រះទ្រង់គុបតែងស្មៅ យ៉ាងដូច្នោះ នោះតើទ្រង់មិនគុបតែងឲ្យអ្នករាល់គ្នា លើសជាងទៅ ទៀតទេឬអី បើអ្នករាល់គ្នាមិនមែនជាមនុស្សមានសេចក្តីជំនឿតិច?

៣១ ដូច្នោះកុំឲ្យខ្វល់ខ្វាយថា តើត្រូវបរិភោគអ្វី ឬស្លៀកពាក់អ្វីនោះ ឡើយ។

៣២ ឯព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់ជ្រាប ហើយថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវការនឹងរបស់ទាំងនោះដែរ។

៣៣ ចូរអ្នកស្វែងរកនគរនៃព្រះ និងសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ជាមុន សិន ទើបគ្រប់របស់ទាំងនោះនឹងបានប្រទានមកអ្នករាល់គ្នាថែម ទៀតផង។

៣៤ ដូច្នោះកុំឲ្យខ្វល់ខ្វាយនឹងថ្ងៃស្អែកឡើយ ពីព្រោះថ្ងៃស្អែកនឹង ខ្វល់ខ្វាយចំពោះការរបស់ថ្ងៃនោះឯង។ សេចក្តីលំបាកនៅថ្ងៃណា នោះគឺល្មមត្រឹមថ្ងៃនោះហើយ។

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field how they grow; they toil not, neither do they spin;

And yet I say unto you, that even Solomon, in all his glory, was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which today is, and tomorrow is cast into the oven, even so will he clothe you, if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his righteousness, and all these things shall be added unto you.

Take therefore no thought for the morrow, for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient is the day unto the evil thereof.

និហៃ ទី ៣ 14

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនូវពាក្យទាំងនោះហើយ នោះទ្រង់បែរឆ្ពោះទៅ ហ្វូងមនុស្សទៀត ហើយបានបើកព្រះឱសទៅកាន់ពួកគេទៀតថា ៖ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា កុំឲ្យថ្កោលទោស ឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកទទួលការថ្កោលទោស។
- ២ ត្បិតដោយនូវការថ្កោលទោសណា ដែលអ្នករាល់គ្នា ថ្កោលទោស នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវថ្កោលទោសវិញយ៉ាងនោះដែរ ហើយដោយនូវរង្វាល់ណាដែលអ្នករាល់គ្នារាល់ នោះនឹងត្រូវរាល់ ឲ្យអ្នករាល់គ្នាវិញយ៉ាងនោះដែរ។
- ៣ ហើយហេតុអ្វីបានជាអ្នកមើលឃើញកម្ទេច ដែលនៅក្នុងភ្នែក របស់បងប្អូនអ្នក តែមិនឃើញផ្ទឹមដែលនៅក្នុងភ្នែករបស់ខ្លួនសោះ ដូច្នោះ?
- ៤ ឬធ្វើដូចម្តេចឲ្យអ្នកនិយាយនឹងបងប្អូនថា ចូរឲ្យខ្ញុំយកកម្ទេចពី ភ្នែកអ្នកចេញ — ប៉ុន្តែមើលចុះ មានផ្ទឹមនៅក្នុងភ្នែកខ្លួនអ្នកវិញ។
- ៥ អ្នកមានពុតអើយ ចូរយកផ្ទឹមពីភ្នែករបស់ខ្លួនចេញជាមុនសិន នោះទើបនឹងបានឃើញច្បាស់ អាចនឹងយកកម្ទេចចេញពីភ្នែក របស់បងប្អូនអ្នកបានដែរ។
- ៦ កុំឲ្យរបស់បរិសុទ្ធដល់ផ្តែ ឬបោះកែវមុតរបស់ខ្លួននៅមុខជ្រូក ឡើយ ក្រែងវាជាន់ឈ្លី រួចត្រឡប់ស្ទុះមកខ្លះអ្នកវិញ។
- ៧ ចូរសូម នោះតែងនឹងឲ្យមកអ្នក ចូររក នោះអ្នកតែងនឹងឃើញ ចូរ គោះ នោះតែងនឹងបើកឲ្យអ្នក។
- ៨ ត្បិតអស់អ្នកណាដែលសូម នោះរមែងបាន ហើយអ្នកណាដែល រក នោះរមែងឃើញ ហើយនឹងបើកឲ្យអ្នកណាដែលគោះដែរ។
- ៩ ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើកូនសុំនំប៉័ង តើមានអ្នកណានឹងឲ្យផ្ទុដល់ វា?
- ១០ ឬបើវាសុំត្រី តើនឹងឲ្យពស់វិញឬអី?
- ១១ ចុះបើអ្នករាល់គ្នាដែលអាក្រក់ អ្នកចេះឲ្យរបស់ល្អដល់កូនខ្លួន ដូច្នោះនោះចំណង់បើព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់នឹងប្រទានរបស់ល្អមកអស់អ្នកដែលសូម តើជាងអំបាលមាន ទៅទៀត?
- ១២ ដូច្នោះអស់ទាំងការអ្វី ដែលអ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យមនុស្សលោក ប្រព្រឹត្តនឹងខ្លួន នោះត្រូវឲ្យអ្នកប្រព្រឹត្តនឹងគេដូច្នោះដែរ ត្បិតនេះឯង ជាក្រឹត្យវិន័យ ហើយជាសេចក្តីព្យាករណ៍របស់ពួកព្យាការី។

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

១៣ ចូរចូលតាមទ្វារចង្អៀត គួរតែទ្វារដែលនាំទៅឯសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ នោះធំហើយទូលាយផង ក៏មានមនុស្សជាច្រើនដែលចូលតាមទ្វារនោះ។

១៤ តែឯទ្វារដែលនាំទៅឯជីវិត នោះតូចហើយចង្អៀតវិញ ក៏មានមនុស្សតិចណាស់ ដែលរកផ្លូវនោះឃើញ។

១៥ ចូរប្រយ័ត្ននឹងពួកព្យាការីក្លែងក្លាយ ដែលគេមករកអ្នករាល់គ្នាដោយពាក់រោមចៀមបំប្លែងខ្លួន តែខាងក្នុងរបស់គេជាផ្តុចចក ដែលឆ្កក់ស៊ីវិញ។

១៦ អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់គេបាន ដោយសារផលគេបង្កើត។ តើដែលបេះផ្លែទំពាំងបាយជូរពីគុម្ពបន្លា ឬផ្លែល្ងាពីដំបងយក្សឬទេ?

១៧ ដូច្នោះ អស់ទាំងដើមឈើល្អ តែងមានផ្លែល្អ ឯដើមអាក្រក់ ក៏តែងមានផ្លែអាក្រក់ដែរ។

១៨ ធម្មតា ដើមឈើល្អ មិនដែលបញ្ចេញផលអាក្រក់បានទេ ហើយដើមដែលអាក្រក់ ក៏ពុំអាចនឹងបញ្ចេញផលល្អបានដែរ។

១៩ អស់ទាំងដើមឈើណាដែលមិនកើតផលផ្លែល្អ នោះត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើង។

២០ ដូច្នោះដោយសារផលគេបង្កើត នោះអ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់គេបាន។

២១ មិនមែនអស់អ្នកណា ដែលគ្រាន់តែនិយាយមកយើងថា ឱព្រះអម្ចាស់ៗអើយ ដែលនឹងចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌នោះទេ តែគឺជាអស់អ្នកដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតារបស់យើង ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌វិញទេតើ។

២២ នៅថ្ងៃនោះនឹងមានមនុស្សជាច្រើននិយាយមកយើងថា ឱព្រះអម្ចាស់ៗអើយ តើយើងខ្ញុំមិនបានព្យាករដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ហើយបណ្តេញអារក្សចេញដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ព្រមទាំងធ្វើការដ៏អស្ចារ្យជាច្រើនដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ទេឬអី?

២៣ នោះយើងនឹងនិយាយដោយត្រង់ថា ៖ យើងមិនដែលបានស្គាល់អ្នករាល់គ្នាទេ នៃ ពួកទទឹងច្បាប់អើយ ចូរចូលចេញពីយើងទៅ។

២៤ ដូច្នោះអស់អ្នកណាដែលព្យាកររបស់យើងទាំងនេះ ហើយប្រព្រឹត្តតាម យើងនឹងធៀបអ្នកនោះ ដូចជាមនុស្សមានគំនិត ដែលសង់ផ្ទះខ្លួននៅលើថ្ម —

២៥ រួចភ្លៀងធ្លាក់មក ទឹកក៏ជន់ឡើង ហើយខ្យល់បក់ប៉ះនឹងផ្ទះនោះ តែមិនបានរលំទេ ពីព្រោះបានសង់នៅលើថ្ម។

២៦ ឯអស់អ្នកណាដែលព្យាកររបស់យើងទាំងនេះ តែមិនប្រព្រឹត្តតាម អ្នកនោះត្រូវធៀបដូចជាមនុស្សល្ងង់ ដែលសង់ផ្ទះខ្លួននៅលើខ្សាច់វិញ —

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.

Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles?

Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a corrupt tree bring forth good fruit.

Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father who is in heaven.

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we not prophesied in thy name, and in thy name have cast out devils, and in thy name done many wonderful works?

And then will I profess unto them: I never knew you; depart from me, ye that work iniquity.

Therefore, whoso heareth these sayings of mine and doeth them, I will liken him unto a wise man, who built his house upon a rock—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not, for it was founded upon a rock.

And every one that heareth these sayings of mine and doeth them not shall be likened unto a foolish man, who built his house upon the sand—

២៧ រួចភ្លៀងធ្លាក់មក ទឹកក៏ជន់ឡើង ហើយខ្យល់បក់ប៉ះនឹងផ្ទះនោះ
ផ្ទះនោះក៏រលំទៅ ហើយមានការខូចខាតជាធំ។

And the rain descended, and the floods came, and
the winds blew, and beat upon that house; and it fell,
and great was the fall of it.

និហៃ ទី ៣ 15

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលចប់ហើយ នោះទ្រង់ទតមើលជុំវិញហ្នឹងមនុស្ស ហើយក៏មានព្រះបន្ទូលថា ៖ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានឮរឿង អំបាលម៉ាននេះហើយ ដែលយើងបានបង្រៀនមុនពេលយើងឡើង ទៅជួបព្រះវរបិតាយើងវិញ ដូច្នោះអស់អ្នកណាដែលចាំពាក្យរបស់ យើង ហើយប្រព្រឹត្តតាម នោះយើងនឹងប្រោសអ្នកនោះ នៅថ្ងៃចុង ក្រោយបង្គុំសំរិញ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មាន ព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះទ្រង់ឃើញថា មានអ្នកខ្លះងឿងឆ្ងល់ មិនយល់ថា ទ្រង់មានបំណងយ៉ាងណាចំពោះក្រឹត្យវិន័យលោក ម៉ូសេនោះទេ គ្មិតគេពុំយល់ត្រង់ពាក្យថា ៖ សេចក្តីទាំងឡាយពី បុរាណ បានកន្លងផុតទៅ ហើយអ្វីៗទាំងអស់បានក្លាយទៅជាថ្មី។
- ៣ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ ចូរកុំងឿងឆ្ងល់ត្រង់ពាក្យ ដែលយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សេចក្តីទាំងឡាយពីបុរាណបាន កន្លងផុតទៅ ហើយអ្វីៗទាំងអស់បានក្លាយទៅជាថ្មីនោះឡើយ។
- ៤ មើលចុះ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ក្រឹត្យវិន័យដែលបានប្រទាន ឲ្យលោកម៉ូសេ នោះត្រូវបានបំពេញសព្វគ្រប់ហើយ។
- ៥ មើលចុះ គឺយើងនេះហើយដែលបានប្រទានក្រឹត្យវិន័យនោះ គឺ យើងនេះហើយដែលបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងពួក អ៊ីស្រាអែលជាស្រូវរបស់យើង ដូច្នោះក្រឹត្យវិន័យត្រូវបានបំពេញ ដោយយើងហើយ គ្មិតយើងបានមកដើម្បីបំពេញក្រឹត្យវិន័យនោះ ដូច្នោះវាបានចប់ហើយ។
- ៦ មើលចុះ យើងពុំបំផ្លាញសេចក្តីព្យាករណ៍នៃពួកព្យាការីចោលទេ គ្មិតអ្វីក៏ដោយ ដែលពុំទាន់បានបំពេញនៅក្នុងយើង នោះយើង ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នឹងត្រូវបានបំពេញសព្វគ្រប់។
- ៧ ហើយពីព្រោះយើងបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សេចក្តីទាំងឡាយពី បុរាណបានកន្លងផុតទៅ នោះយើងពុំបំផ្លាញនូវអ្វីៗ ដែលបាន និយាយអំពីរឿងក្នុងពេលអនាគតទេ។
- ៨ គ្មិតមើលចុះ សេចក្តីសញ្ញាដែលយើងបានធ្វើជាមួយនឹងស្រូវ របស់យើង ពុំទាន់បានបំពេញអស់នៅឡើយទេ ប៉ុន្តែក្រឹត្យវិន័យ ដែលបានប្រទានដល់លោកម៉ូសេ នោះបានចប់នៅក្នុងយើង ហើយ។
- ៩ មើលចុះ យើងជាក្រឹត្យវិន័យ ហើយជាពន្លឺ។ ចូរផ្តល់មកយើង ហើយកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត ទើបអ្នករាល់គ្នានឹងរស់ គ្មិត យើងនឹងប្រទានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដល់អ្នកណាដែល កាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត។

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

- ១០ មើលចុះ យើងបានប្រទានបញ្ញត្តិទាំងឡាយដល់អ្នករាល់គ្នា ដូច្នោះចូរធ្វើតាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង។ ហើយនេះជា ក្រឹត្យវិន័យ ហើយជាសេចក្តីព្យាករណ៍របស់ពួកព្យាការី គ្យិតរបស់ ទាំងនោះបានធ្វើបន្ទាល់ដីពិតប្រាកដអំពីយើង។
- ១១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ ពួក១២នាក់ ដែលទ្រង់បានរើសថា ៖
- ១២ អ្នករាល់គ្នាជាសិស្សរបស់យើង ហើយអ្នករាល់គ្នាជាពន្លឺមួយ ដល់ប្រជាជននេះ ដែលជាសំណល់នៃវង្សយ៉ូសែប។
- ១៣ ហើយមើលចុះ នេះជាដែនដីកេរ្តិ៍អាកររបស់អ្នក ហើយព្រះវរបិតា ទ្រង់បានប្រទានដែនដីនេះដល់អ្នករាល់គ្នា។
- ១៤ ហើយពុំដែលមានពេលណាមួយឡើយ ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់ បានបញ្ជាឃើងឲ្យប្រាប់រឿងនេះដល់បងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែល នៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម។
- ១៥ ហើយក៏ពុំដែលមានពេលណាមួយដែរ ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បាន បញ្ជាឃើងឲ្យប្រាប់ពួកគេអំពីពូជអំបូរផ្សេងៗនៃវង្សអ៊ីស្រាអែល ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បាននាំចេញពីដែនដីនោះទៅ។
- ១៦ ព្រះវរបិតាទ្រង់បានបញ្ជាឃើងឲ្យប្រាប់ទៅពួកគេតែប៉ុណ្ណោះថា ៖
- ១៧ យើងក៏មានចៀមឯទៀត ដែលមិននៅក្នុងក្រោលនេះនៅឡើយ យើងត្រូវតែនាំចៀមទាំងនោះមកដែរ វានឹងស្តាប់តាមសំឡេងរបស់ យើង នោះនឹងមានក្រោលតែមួយ និងអ្នកគង្វាលតែមួយវិញ។
- ១៨ ហើយឥឡូវនេះ មកពីការរឹងទទឹង និងការឥតជំនឿ នោះពួកគេពុំ យល់ពាក្យរបស់យើងសោះ ដូច្នោះយើងបានទទួលបញ្ជាពីព្រះ វរបិតា មិនឲ្យនិយាយប្រាប់ពួកគេអំពីរឿងនេះទៀតទេ។
- ១៩ ប៉ុន្តែយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ព្រះវរបិតាទ្រង់បាន បញ្ជាដល់យើង ហើយយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវ បែកពីពួកគេ ពីព្រោះមកពីសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់គេ ដូច្នោះ គឺមកពី សេចក្តីទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ទើបគេពុំបានដឹងអំពីអ្នករាល់គ្នា។
- ២០ ហើយយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដទៀតថា ពូជអំបូរឯទៀត ក៏ត្រូវព្រះវរបិតា ទ្រង់បំបែកចេញពីពួកគេដែរ ហើយដោយមកពី សេចក្តីទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ទើបពួកគេពុំបានដឹងអំពីពូជអំបូរទាំង នោះ។
- ២១ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នាគឺជាពួកអ្នកដែល យើងបាននិយាយថា ៖ យើងក៏មានចៀមឯទៀតដែលមិននៅក្នុង ក្រោលនេះនៅឡើយ យើងត្រូវតែនាំចៀមទាំងនោះមកដែរ ហើយ វានឹងស្តាប់តាមសំឡេងយើង នោះនឹងមានក្រោលតែមួយ និងអ្នក គង្វាលតែមួយវិញ។

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

២២ ហើយពួកគេពុំបានយល់សេចក្តីរបស់យើងសោះ គ្រឿតពួកគេបាន គិតស្មានថា យើងនិយាយអំពីពួកសាសន៍ដទៃ គ្រឿតពួកគេពុំយល់ ថា ពួកសាសន៍ដទៃនឹងត្រូវបានប្រែចិត្តជឿ តាមរយៈការផ្សាយ របស់គេ។

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

២៣ ហើយពួកគេពុំបានយល់សេចក្តីរបស់យើង កាលយើងនិយាយ ថា ពួកគេនឹងស្តាប់តាមសំឡេងយើង ហើយពួកគេពុំយល់សេចក្តី របស់យើង កាលយើងនិយាយថា ពួកសាសន៍ដទៃនឹងពុំសំឡេង របស់យើងទាល់តែសោះ — គឺយើងនឹងពុំសម្តែងខ្លួនឲ្យពួក សាសន៍ដទៃឃើញទេ លើកលែងតែដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប៉ុណ្ណោះ។

And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

២៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានស្តាប់តាមសំឡេងយើង ហើយបាន ឃើញយើងផង ហើយអ្នករាល់គ្នា គឺជាចៀមរបស់យើង ហើយអ្នក រាល់គ្នាត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមមនុស្ស ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បាន ប្រទានដល់យើង។

But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

និហៃ ទី ៣ 16

- ១ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា យើងក៏មានច្រៀម ឯទៀត ដែលពុំនៅក្នុងដែនដីនេះនៅឡើយ ឬក៏មិននៅដែនដីយេរូសាឡឹម ឬក៏មិននៅទីទាំងឡាយណាជិតតំបន់ ដែលយើងបានទៅធ្វើការងារបម្រើនោះទេ។
- ២ គ្រឿងពួកអ្នកដែលយើងបាននិយាយនេះ គឺជាពួកអ្នកដែលពុំទាន់ស្តាប់តាមសំឡេងយើងនៅឡើយទេ ឯយើងក៏ពុំដែលបានសម្តែងខ្លួនឲ្យគេឃើញក្នុងពេលណាដែរ។
- ៣ ប៉ុន្តែយើងបានទទួលបញ្ជាមួយពីព្រះវរបិតាថា យើងត្រូវទៅជួបពួកគេ ហើយថា ពួកគេនឹងបានឮសំឡេងរបស់យើង ហើយនឹងបានរាប់ជាមួយនឹងច្រៀមរបស់យើង ដើម្បីនឹងអាចមានក្រោលតែមួយ និងអ្នកគង្វាលតែមួយវិញ ដូច្នេះយើងទៅបង្ហាញខ្លួនដល់គេ។
- ៤ ហើយយើងបញ្ជាអ្នកថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវសរសេរនូវពាក្យទាំងនេះទុក បន្ទាប់ពីយើងចេញទៅ ថាប្រសិនបើវាស្រ្តយើងនៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម គឺពួកអ្នកដែលបានឃើញយើង ហើយបាននៅជាមួយនឹងយើងក្នុងការងារបម្រើរបស់យើង បើពួកគេពុំបានសូមដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវនាមយើង ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចទទួលស្គាល់អ្នករាល់គ្នាដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងពូជអំបូរផ្សេងទៀត ដែលគេពុំបានស្គាល់នោះទេ នោះសូមឲ្យពាក្យទាំងនេះដែលអ្នករាល់គ្នានឹងសរសេរបានកត់ទុក ហើយបានសម្តែងដល់ពួកសាសន៍ដទៃថា តាមរយៈភាពពោរពេញនៃពួកសាសន៍ដទៃ នោះសំណល់នៃពូជរបស់គេដែលត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយពោលពេញលើផ្ទៃផែនដី ពីព្រោះតែការឥតជំនឿរបស់គេ នឹងអាចបាននាំមកវិញ ឬអាចនាំឲ្យស្គាល់យើងដែលជាព្រះដ៏ប្រោសលោះពួកគេ។
- ៥ ហើយខណៈនោះ យើងនឹងប្រមូលពួកគេមកពីទិសទាំងបួននៃផែនដី ហើយខណៈនោះ យើងនឹងបំពេញសេចក្តីសញ្ញា ដែលព្រះវរបិតាបានធ្វើដល់ប្រជាជនទាំងអស់នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល។
- ៦ មានពរហើយ ពួកសាសន៍ដទៃ ពីព្រោះតែជំនឿរបស់គេដល់យើង និងដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលធ្វើទីបន្ទាល់ដល់ពួកគេអំពីយើង និងអំពីព្រះវរបិតា។
- ៧ មើលចុះ ព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ដោយមកពីការឥតជំនឿរបស់ពួកគេដល់យើង និងដោយមកពីការឥតជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា នៃ វង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ការពិតនឹងបានមកដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ដើម្បីឲ្យភាពពោរពេញនៃការណ៍ទាំងនេះអាចបានដឹងដល់ពួកគេ។

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

៨ ប៉ុន្តែព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា វេទនាដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ដែលពុំជឿ— ត្បិតទោះជាគេបានមកនៅលើផ្ទៃដីនេះ ហើយ បានបំបែកខ្លែកស្រូវយើងដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែលក្តី ហើយស្រូវ យើងដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ត្រូវគេបណ្តេញចេញ ព្រមទាំងត្រូវ គេជាន់ល្អិតនៅក្រោមជើងផង

៩ ហើយដោយមកពីសេចក្តីមេត្តាករុណាទាំងឡាយរបស់ព្រះ វរបិតាដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ព្រមទាំងសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ព្រះ វរបិតាដល់ស្រូវយើង ដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល នោះប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បន្ទាប់ពីការណ៍អស់ទាំងនេះ ហើយយើងបានធ្វើឲ្យស្រូវយើង ដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ត្រូវគេ វាយដំ និងត្រូវគេធ្វើទុក្ខ និងត្រូវគេសម្លាប់ចោល និងត្រូវគេបណ្តេញ ចេញពីចំណោមពួកគេ ហើយត្រូវក្លាយទៅជាទីស្អប់ដល់ពួកគេ និង ក្លាយទៅជាទីជឿលក្ខៈ និងទីដំណៀលនៅក្នុងចំណោមពួកគេ —

១០ ម៉្លោះហើយ ព្រះវរបិតាទ្រង់បញ្ជាឲ្យយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ៖ នៅថ្ងៃដែលពួកសាសន៍ដទៃនឹងប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាស់នឹងដំណឹង ល្អរបស់យើង ហើយនឹងបដិសេធនូវភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អ របស់យើង ហើយនឹងលើកខ្លួនឡើងក្នុងការឆ្កើងឆ្កែនៃចិត្តរបស់គេ លើអស់ទាំងសាសន៍ និងលើអស់ទាំងប្រជាជនដែលនៅលើផែនដី ទាំងមូល ហើយនឹងពោរពេញទៅដោយការកុហក និងការបំភាន់ និងការឆរចាកគ្រប់បែបយ៉ាង និងការលាក់ពុត និងឃាតកម្ម និង ឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ និងអំពើសហាយស្មន់ និងអំពើគួរខ្លឹមឆ្កើមដ៏ សម្ងាត់គ្រប់បែបគ្រប់បទ ហើយប្រសិនបើពួកគេនឹងធ្វើនូវអំពើទាំង នោះ ហើយនឹងបដិសេធនូវភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អរបស់យើង មើលចុះ ព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា យើងនឹងដកភាព ពោរពេញនៃដំណឹងល្អរបស់យើងចេញពីចំណោមពួកគេ។

១១ ហើយខណៈនោះ យើងនឹងនឹកឃើញដល់សេចក្តីសញ្ញារបស់ យើង ដែលយើងបានធ្វើជាមួយនឹងស្រូវយើង ឱវង្សអ៊ីស្រាអែល អើយ ហើយយើងនឹងនាំដំណឹងល្អរបស់យើងមកឲ្យគេ។

១២ ហើយយើងនឹងបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នា នៃ វង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ថាពួកសាសន៍ដទៃនឹងគ្មានអំណាចលើអ្នករាល់គ្នាឡើយ តែយើង នឹងនឹកចាំដល់សេចក្តីសញ្ញាដែលយើងមាននឹងអ្នក ឱវង្ស អ៊ីស្រាអែលអើយ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានចេះដឹងពីភាព ពោរពេញនៃដំណឹងល្អរបស់យើង។

១៣ ប៉ុន្តែបើសិនជាពួកសាសន៍ដទៃប្រែចិត្ត ហើយត្រឡប់មករកយើង វិញ ព្រះវរបិតាមានព្រះបន្ទូលថា មើលចុះ ពួកគេនឹងត្រូវបានរាប់ក្នុង ចំណោមស្រូវយើងដែរ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ។

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisies, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.

១៤ ហើយយើងនឹងពុំទុកឲ្យរាស្ត្រយើងដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល
លុកលុយទៅលើចំណោមគេ ហើយជាន់លើលើគេឡើយ ព្រះ
វរបិតា ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

១៥ ប៉ុន្តែបើសិនជាពួកគេពុំត្រឡប់មករកយើង ហើយប្រុងស្តាប់តាម
សំឡេងយើងទេ នោះយើងនឹងទុកឲ្យពួកគេ មែនហើយ យើងនឹង
ទុកឲ្យរាស្ត្រយើង ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ គឺទុកឲ្យរាស្ត្រយើង
លុកលុយទៅលើចំណោមពួកគេ ហើយជាន់លើលើពួកគេ ហើយ
ពួកគេនឹងទៅដូចជាអំបិលដែលបាត់ជាតិប្រៃ ដែលគ្មានប្រយោជន៍
ទៀតសោះ មានតែត្រូវបោះបង់ចោលទៅក្រៅ ហើយឲ្យរាស្ត្រយើង
ដើរជាន់ប៉ុណ្ណោះ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ។

១៦ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ព្រះវរបិតាទ្រង់
បានបញ្ជាដល់យើងដូច្នោះថា — យើងត្រូវប្រទានដល់រាស្ត្រនេះនូវ
ដែនដីនេះ ទុកជាភ្នំអ៊ីស្រាអែលរបស់គេ។

១៧ ហើយខណៈនោះ ពាក្យពេចន៍នៃព្យាករណ៍អេសាយ នឹងបានត្រូវ
បានបំពេញដែលនិយាយថា ៖

១៨ មានពួសំឡេងពួកអ្នកយាមរបស់អ្នក គេបន្តឡើងច្រៀងជាមួយ
គ្នា ត្បិតគេនឹងឃើញដោយភ្នែករបស់ខ្លួនគេក្នុងកាលដែលព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់យាងមកក្នុងស៊ីយ៉ូនវិញ។

១៩ នែ អស់ទាំងទីខួបបង់ នៃក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ ចូរឆ្ងាយចេញ
ដោយសេចក្តីអំណរ ចូរច្រៀងជាមួយគ្នាចុះ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់
បានកម្សាន្តទុក្ខរបស់រាស្ត្រទ្រង់ ទ្រង់ក៏បានប្រោសលោះក្រុងយេរូ
សាឡឹមហើយ។

២០ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានលាតព្រះពាហុបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់នៅភ្នែកនៃ
គ្រប់ទាំងសាសន៍ ហើយអស់ទាំងចុងផែនដី នឹងបានឃើញសេចក្តី
សង្គ្រោះនៃព្រះ។

And I will not suffer my people, who are of the
house of Israel, to go through among them, and
tread them down, saith the Father.

But if they will not turn unto me, and hearken
unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my
people, O house of Israel, that they shall go through
among them, and shall tread them down, and they
shall be as salt that hath lost its savor, which is
thenceforth good for nothing but to be cast out, and
to be trodden under foot of my people, O house of
Israel.

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father
commanded me—that I should give unto this people
this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be
fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the
voice together shall they sing, for they shall see eye
to eye when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places
of Jerusalem; for the Lord hath comforted his peo-
ple, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes
of all the nations; and all the ends of the earth shall
see the salvation of God.

និហៃ ទី ៣ 17

- ១ មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះទ្រង់ទតមើលជុំវិញបង្អួង មនុស្សទៀត ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ មើលចុះ ពេលវេលា របស់យើងជិតមកដល់ហើយ។
- ២ យើងឃើញថា អ្នករាល់គ្នាទន់ខ្សោយ គឺអ្នករាល់គ្នាពុំយល់ពាក្យ ទាំងអស់របស់យើង ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យយើង ប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាក្នុងពេលនេះទេ។
- ៣ ដូច្នោះ ចូរអ្នករាល់គ្នាត្រឡប់ទៅផ្ទះអ្នកវិញចុះ ហើយពិចារណា គិតអំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលយើងបាននិយាយ ហើយចូរសូមដល់ ព្រះវរបិតាដោយនូវនាមយើង ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចយល់ ហើយ ប្រុងប្រៀបចិត្តគំនិតរបស់អ្នកចាំថ្ងៃស្អែក ហើយយើងនឹងយាងមក ជួបអ្នកទៀត។
- ៤ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងយាងទៅឯព្រះវរបិតាវិញ ហើយទៅបង្ហាញ ខ្លួនដល់ពួកពូជសំបូរដែលបាត់នៃសាសន៍ស៊ីស្រាអែលផង ព្រោះពួក គេពុំមែនបាត់ពីព្រះវរបិតាទេ គ្បិតទ្រង់ស្គាល់ទីកន្លែងដែលទ្រង់បាន នាំពួកគេទៅ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មាន ព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះទ្រង់ទតមើលជុំវិញបង្អួងមនុស្ស ហើយ ឃើញថា ពួកគេស្រក់ទឹកភ្នែក ហើយបានសម្លឹងមករកព្រះអង្គយ៉ាង ខ្ជាប់ ហាក់បីដូចជាពួកគេសូមឲ្យទ្រង់ទៅនៅជាមួយនឹងគេបន្តិច ទៀត។
- ៦ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ មើលចុះ ចិត្តយើង ពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអាណិតមេត្តាដល់អ្នករាល់គ្នា។
- ៧ តើនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា មានអ្នកណាឈឺទេ? ចូរនាំអ្នក ទាំងនោះមកទីនេះចុះ។ តើមាននរណាខ្លិន ឬខ្វាក់ ឬគុក ឬបាក់ដៃ បាក់ជើង ឬឃ្នង ឬស្លឹកស្រពន់ ឬផ្លូវ ឬក៏ត្រូវរងទុក្ខដោយហេតុ ណាផ្សេងទៀត? ចូរនាំពួកគេមកទីនេះចុះ ហើយយើងនឹងប្រោស ឲ្យពួកគេបានជា គ្បិតយើងមានចិត្តអាណិតអាសូរដល់ពួកអ្នករាល់ គ្នា ចិត្តយើងពោរពេញទៅដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា។
- ៨ គ្បិតយើងឃើញថា អ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យយើងបង្ហាញដល់អ្នករាល់ គ្នានូវអ្វីៗដែលយើងបានធ្វើ ដល់បងប្អូនរបស់អ្នកនៅក្រុងយេរូសា ឡឹម គ្បិតយើងឃើញថា សេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាល្មមគ្រប់ គ្រាន់ ដើម្បីឲ្យយើងប្រោសអ្នកឲ្យបានជាហើយ។

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ដូច្នោះហើយ នោះហ្វូងមនុស្សទាំងអស់ ក៏ដើរឆ្ពោះទៅមុខព្រមគ្នា ជាមួយនឹងអ្នកឈឺរបស់គេ និងអ្នករងទុក្ខរបស់គេ និងអ្នកខ្វិនរបស់ គេ និងអ្នកខ្វាក់របស់គេ និងអ្នកច្នៃរបស់គេ និងអស់ទាំងអ្នក ដែល រងទុក្ខដោយជំងឺណាក៏ដោយ ហើយទ្រង់បានប្រោសឲ្យ ជាសះស្បើយគ្រប់ៗគ្នា នៅពេលពួកគេត្រូវនាំមករកទ្រង់។
- ១០ ហើយគេទាំងអស់គ្នា ទាំងអ្នកដែលបានធ្វើឲ្យបានជាទាំងអស់ និងអ្នកដែលមានសុខភាពល្អ បានក្រាបចំពោះព្រះបាទាទ្រង់ ហើយ បានថ្វាយបង្គំទ្រង់ ហើយអស់អ្នកណាដែលអាចមកបានជំនួស ហ្វូងមនុស្ស ក៏បានថើបព្រះបាទាទ្រង់ ដរាបដល់ព្រះបាទាទ្រង់សើម ជោកជាំដោយទឹកភ្នែករបស់ពួកគេ។
- ១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យគេនាំកូន ក្មេងតូចៗមករកព្រះអង្គ។
- ១២ ម៉្លោះហើយ គេបាននាំកូនក្មេងតូចៗ មកអង្គុយនៅលើទីដីជុំវិញ ព្រះអង្គ ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរនៅកណ្តាល ហើយហ្វូង មនុស្សបានថយចេញទុកកន្លែងឲ្យគេនាំកូនក្មេងតូចៗទាំងអស់ មក។
- ១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលកូនក្មេងបាននាំមក អស់ហើយ ឯព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរនៅកណ្តាល នោះទ្រង់បានបញ្ជា ដល់ហ្វូងមនុស្សឲ្យលុតជង្គង់ចុះទៅលើដី។
- ១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានលុតជង្គង់ ទៅលើដីហើយ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ថ្ងូរនៅក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ ហើយ មានព្រះបន្ទូលថា ៖ ព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំមានកង្វល់ក្នុងចិត្ត ពី ព្រោះតែអំពើទុច្ចរិតនៃប្រជាជននៃរដ្ឋអ៊ីស្រាអែល។
- ១៥ ហើយកាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះទ្រង់ក៏ លុតជង្គង់ចុះទៅលើដីដែរ ហើយមើលចុះ ទ្រង់បានអធិស្ឋានទៅ ព្រះវរបិតា ហើយអ្វីៗដែលទ្រង់បានអធិស្ឋាននោះ ពុំអាចយកមក សរសេរបានឡើយ ឯហ្វូងមនុស្សដែលបានឮព្រះអង្គអធិស្ឋាន ក៏ បានធ្វើបន្ទាល់ពីការណ៍នោះ។
- ១៦ ហើយពួកគេបានធ្វើបន្ទាល់តាមរបៀបនេះថា ៖ ភ្នែកមិនដែល ឃើញសោះ ឯគ្រឿងក៏មិនដែលបានឮរឿងដ៏មហិមា និងអស្ចារ្យ ដូចយើងបានឃើញ ហើយបានឮព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ទៅកាន់ព្រះវរបិតាឡើយ។

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

១៧ ហើយគ្មានអណ្តាតណាអាចថ្លែងប្រាប់ ហើយគ្មានមនុស្សណាអាចសរសេរ ហើយក៏គ្មានចិត្តរបស់មនុស្សណាអាចយល់នូវរឿងដ៏អស្ចារ្យ និងមហិមា ដូចដែលយើងបានឃើញ ហើយបានឮព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនោះឡើយ ហើយគ្មានអ្នកណាមួយអាចយល់នូវសេចក្តីអំណរដែលពោរពេញនៅក្នុងព្រលឹងនៃយើង នៅពេលយើងបានឮទ្រង់អធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាសម្រាប់យើងនោះទេ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបញ្ចប់នូវការអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាហើយ នោះទ្រង់បានក្រោកឡើង ប៉ុន្តែសេចក្តីអំណររបស់បណ្តាជន នោះមានខ្លាំងហួសប្រមាណ រហូតដល់គេពុំអាចក្រោកឡើងបានឡើយ។

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេ ហើយសូមឲ្យគេក្រោកឡើង។

២០ ហើយពួកគេក៏ក្រោកឡើងពីដី ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា ៖ មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នា មកពីសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ សេចក្តីអំណររបស់យើងបានពោរពេញ។

២១ ហើយកាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះទ្រង់ព្រះកន្សែង ហើយបណ្តាជនបានធ្វើបន្ទាល់ពីការណ៍នេះ ហើយទ្រង់បានយកកូនក្មេងរបស់ពួកគេម្តងម្នាក់ៗ ហើយបានប្រទានពរដល់ពួកវា ហើយបានអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាសម្រាប់ពួកវា។

២២ ហើយកាលទ្រង់បានធ្វើការនេះចប់ហើយ នោះទ្រង់ក៏ព្រះកន្សែងទៀត

២៣ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅហ្វូងមនុស្សថា ៖ មើលនី កូនតូចៗរបស់អ្នករាល់គ្នា។

២៤ ហើយនៅពេលពួកគេក្រឡេកមើលទៅ នោះពួកគេបានសម្លឹងមើលទៅលើផ្ទៃមេឃ ហើយឃើញផ្ទៃមេឃបើកចំហ ហើយពួកគេឃើញពួកទេវតាហោះចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ហាក់បីដូចជានៅកណ្តាលភ្លើង ហើយពួកទេវតាក៏ចុះមកហែហមជុំវិញពួកកូនក្មេងទាំងនោះ រីឯភ្លើងក៏ពុំទទួលបានឡើយ ហើយពួកទេវតាបានធ្វើការងារបម្រើដល់ពួកកូនក្មេង។

២៥ ហើយហ្វូងមនុស្សបានឃើញ បានឮ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ ហើយពួកគេដឹងថា ទីបន្ទាល់របស់គេគឺពិត គួរតែទាំងអស់គ្នាបានទាំងឃើញ ហើយក៏ដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ ឯពួកគេមានចំនួនប្រហែលពីរពាន់ប្រាំរយនាក់ គឺមានទាំងប្រុស ទាំងស្រី និងក្មេងៗ។

And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.

And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.

And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.

And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again;

And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.

And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

និហៃ ទី ៣ 18

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបញ្ជាពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ឲ្យយកនំប៉័ង និងស្រាទំពាំងបាយជូរមកថ្វាយទ្រង់។
- ២ ហើយនៅពេលពួកគេកំពុងតែទៅ យកនំប៉័ង និងស្រាទំពាំងបាយជូរ នោះទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យបង្គាប់មនុស្សអង្គុយចុះទៅលើដី។
- ៣ ហើយកាលពួកសិស្សបានយកនំប៉័ង និងស្រាទំពាំងបាយជូរមកដល់ហើយ នោះទ្រង់យកនំប៉័ងមកកាច់ជាដុំៗ ហើយប្រទានពរដល់នំប៉័ងនោះ ហើយទ្រង់បានប្រគល់ឲ្យទៅពួកសិស្ស ហើយក៏បញ្ជាឲ្យពួកគេបរិភោគ។
- ៤ ហើយកាលពួកគេបានបរិភោគ ហើយបានផ្អែត នោះទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យពួកគេចែកនំប៉័ងដល់បង្គាប់មនុស្ស។
- ៥ ហើយកាលបង្គាប់មនុស្សបានបរិភោគ ហើយបានផ្អែត នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ថា ៖ មើលចុះ នឹងមានមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលនឹងបានតែងតាំងឡើង ហើយដល់អ្នកនោះហើយ ដែលយើងនឹងប្រទានអំណាចឲ្យដើម្បីឲ្យគាត់អាចកាច់នំប៉័ង ហើយប្រទានពរដល់នំប៉័ង ហើយចែកដល់ប្រជាជននៅក្នុងសាសនាចក្ររបស់យើង គឺដល់អស់អ្នកណាដែលនឹងជឿហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវនាមយើង។
- ៦ ហើយការណ៍នេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើជានិច្ច ដូចជាយើងបានធ្វើ គឺដូចដែលយើងបានកាច់ ហើយប្រទានពរនំប៉័ង ហើយចែកដល់អ្នករាល់គ្នាដូច្នោះ។
- ៧ ហើយការណ៍នេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើក្នុងការចងចាំដល់រូបកាយរបស់យើង ដែលយើងបានបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយការណ៍នេះ នឹងទៅជាទីបន្ទាល់ដល់ព្រះវរបិតាថា អ្នករាល់គ្នាចងចាំដល់យើងជានិច្ច។ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាចងចាំដល់យើងជានិច្ច នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមានព្រះវិញ្ញាណរបស់យើងនៅជាមួយនឹងអ្នក។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងនេះហើយ នោះទ្រង់បានបញ្ជាដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ថា ពួកគេត្រូវយកស្រាទំពាំងបាយជូរ ដែលនៅក្នុងពែងមកផឹក ហើយថា ពួកគេត្រូវចែកដល់បង្គាប់មនុស្ស ដើម្បីឲ្យពួកគេបានផឹកផង។
- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើដូច្នោះមែន គឺបានផឹកស្រាទំពាំងបាយជូរ ហើយបានផ្អែត ហើយពួកគេបានចែកដល់បង្គាប់មនុស្ស ហើយពួកគេបានផឹក ហើយពួកគេបានផ្អែតផង។

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

១០ ហើយកាលពួកសិស្សបានធ្វើដូច្នោះហើយ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ មានពរហើយអ្នករាល់គ្នាចំពោះការទាំងនេះ ដែលអ្នកបានធ្វើ គ្រឿងនេះគឺជាការបំពេញបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង ហើយនេះជាទីបន្ទាល់ដល់ព្រះវរបិតាថា អ្នករាល់គ្នាព្រមធ្វើនូវអ្វីៗដែលយើងបានបញ្ជាដល់អ្នក។

១១ ហើយការណ៍នេះ អ្នកត្រូវធ្វើជានិច្ចដល់អស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវនាមយើង ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើការនេះ ក្នុងការចងចាំដល់លោហិតរបស់យើង ដែលយើងបានច្រូចជំនួសអ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចធ្វើបន្ទាល់ដល់ព្រះវរបិតាថា អ្នករាល់គ្នាចងចាំដល់យើងជានិច្ច។ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាចងចាំដល់យើងជានិច្ច នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមានព្រះវិញ្ញាណរបស់យើងនៅជាមួយនឹងអ្នក។

១២ ហើយយើងប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នានូវបញ្ញត្តិមួយថា អ្នកត្រូវធ្វើការទាំងនេះ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើការទាំងនេះជានិច្ច នោះអ្នករាល់គ្នាមានពរហើយ គ្រឿងអ្នករាល់គ្នាបានសង់នៅលើថ្មរបស់យើង។

១៣ ប៉ុន្តែអស់អ្នកណានៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលនឹងធ្វើច្រើន ឬតិចជាងនេះ គឺពុំបានសង់នៅលើថ្មរបស់យើងទេ ប៉ុន្តែសង់នៅលើគ្រឹះធ្វើពីខ្សាច់វិញ ហើយកាលភ្លៀងធ្លាក់មក ទឹកក៏ជន់ឡើង ខ្យល់បក់ប៉ះពួកគេ នោះពួកគេនឹងរលំ ហើយទ្វារទាំងឡាយនៃស្ថាននរកនឹងបើកចំហជាស្រេច ដើម្បីទទួលយកពួកគេ។

១៤ ដូច្នោះមានពរហើយអ្នករាល់គ្នា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង ដែលព្រះវរបិតា ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យយើងប្រទានដល់អ្នក។

១៥ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវចាំយាម ហើយអធិស្ឋានជានិច្ច ខ្លាចក្រែងអារក្សល្អៗអ្នក ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវវាចាប់នាំយកទៅឃុំឃាំង។

១៦ ហើយដូចដែលយើងបានអធិស្ឋាននៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នានោះអ្នករាល់គ្នាក៏ត្រូវអធិស្ឋាននៅក្នុងសាសនាចក្ររបស់យើងយ៉ាងនោះដែរ គឺនៅក្នុងចំណោមស្រ្តីយើងដែលបានប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវនាមយើង។ មើលចុះ យើងជាពន្លឺ យើងបានធ្វើជាគំរូដល់អ្នករាល់គ្នា។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកសិស្ស របស់ទ្រង់យ៉ាងនេះរួចហើយ នោះទ្រង់បែរមកខាងហ្វូងមនុស្សវិញ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា ៖

១៨ មើលចុះ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវចាំយាម ហើយអធិស្ឋានជានិច្ច ខ្លាចក្រែងអ្នកធ្លាក់ទៅក្នុងសេចក្តីល្អៗ គ្រឿងអារក្សសាតាំងមានបំណងចង់បានអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីវាអាចរែងអ្នករាល់គ្នាដូចជាស្រូវអញ្ចឹង។

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

១៩ ដូច្នេះអ្នករាល់គ្នាត្រូវអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវនាមយើង
ជានិច្ច

Therefore ye must always pray unto the Father in
my name;

២០ ហើយសូម្បីជាអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាសុំព្រះវរបិតាដោយនូវនាម
យើង ដែលត្រឹមត្រូវ និងដោយជឿថា អ្នកនឹងទទួលបាន មើលចុះ
នឹងបានប្រទានដល់អ្នក។

And whatsoever ye shall ask the Father in my
name, which is right, believing that ye shall receive,
behold it shall be given unto you.

២១ ចូរអធិស្ឋាននៅក្នុងក្រុមគ្រួសារអ្នកដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវនាម
យើងជានិច្ច ដើម្បីឲ្យប្រពន្ធរបស់អ្នក និងកូនចៅរបស់អ្នកអាចបាន
ពរ។

Pray in your families unto the Father, always in
my name, that your wives and your children may be
blessed.

២២ ហើយមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវរួមគ្នាប្រជុំជាញឹកញាប់ ហើយអ្នក
រាល់គ្នាមិនត្រូវហាមឃាត់នរណាមួយ មិនឲ្យគេមករកអ្នកក្នុងកាល
អ្នករាល់គ្នារួមគ្នាប្រជុំនោះឡើយ តែទុកឲ្យគេអាចមករកអ្នក ហើយ
ចូរកុំហាមឃាត់គេឡើយ

And behold, ye shall meet together oft; and ye
shall not forbid any man from coming unto you
when ye shall meet together, but suffer them that
they may come unto you and forbid them not;

២៣ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាត្រូវអធិស្ឋានឲ្យពួកគេ ហើយមិនត្រូវបណ្តេញគេ
ចេញឡើយ ហើយប្រសិនបើគេមករកអ្នកជាញឹកញាប់ នោះអ្នក
រាល់គ្នាត្រូវអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាឲ្យគេដោយនូវនាមយើង។

But ye shall pray for them, and shall not cast them
out; and if it so be that they come unto you oft ye
shall pray for them unto the Father, in my name.

២៤ ដូច្នេះចូរលើកពន្លឺរបស់អ្នករាល់គ្នាឡើង ប្រយោជន៍ឲ្យបានក្តី
ដល់មនុស្សលោក។ មើលចុះ យើងជាពន្លឺដែលអ្នករាល់គ្នានឹង
លើកឡើង — គឺនូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញយើងធ្វើ។ មើល
ចុះ អ្នករាល់គ្នាឃើញថា យើងបានអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ហើយ
អ្នកទាំងអស់គ្នាបានធ្វើបន្ទាល់ទុក។

Therefore, hold up your light that it may shine
unto the world. Behold I am the light which ye shall
hold up—that which ye have seen me do. Behold ye
see that I have prayed unto the Father, and ye all
have witnessed.

២៥ ហើយអ្នករាល់គ្នាឃើញថា យើងមិនបានបញ្ជូននរណាមួយក្នុង
ពួកអ្នកឲ្យចេញទៅឡើយ ប៉ុន្តែបានបញ្ជាអ្នករាល់គ្នាឲ្យមករកយើង
វិញ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចស្តាប់ ហើយឃើញយើង ម៉្លោះហើយ
អ្នករាល់គ្នាក៏ត្រូវធ្វើយ៉ាងនោះដល់មនុស្សលោកដែរ ហើយអស់អ្នក
ណាដែលបំបាក់បញ្ញត្តិនេះ គឺបណ្តោយខ្លួនឲ្យត្រូវដឹកនាំទៅក្នុងការ
ល្បួងវិញ។

And ye see that I have commanded that none of
you should go away, but rather have commanded
that ye should come unto me, that ye might feel and
see; even so shall ye do unto the world; and whoso-
ever breaketh this commandment suffereth himself
to be led into temptation.

២៦ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ
មានព្រះបន្ទូលទាំងនេះហើយ នោះទ្រង់បែរមករកពួកសិស្សរបស់
ទ្រង់ដែលទ្រង់បានរើស ហើយក៏មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖

And now it came to pass that when Jesus had spo-
ken these words, he turned his eyes again upon the
disciples whom he had chosen, and said unto them:

២៧ មើលចុះ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា យើង
ប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា នូវបញ្ញត្តិមួយទៀត រួចហើយ យើងនឹងត្រូវ
ទៅជួបព្រះវរបិតានៃយើងវិញ ដើម្បីយើងអាចបំពេញនូវព្រះបញ្ញត្តិ
ផ្សេងៗទៀត ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់យើង។

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto
you another commandment, and then I must go unto
my Father that I may fulfil other commandments
which he hath given me.

២៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាបញ្ញត្តិដែលយើងប្រទានដល់
អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបណ្តោយដោយចេតនាឲ្យអ្នក
ណាមួយមកទទួលទានសាច់ និងលោហិតរបស់យើងដោយពុំ
សក្តិសម ក្នុងកាលអ្នករាល់គ្នាធ្វើការបម្រើនោះឡើយ។

And now behold, this is the commandment which
I give unto you, that ye shall not suffer any one
knowingly to partake of my flesh and blood un-
worthily, when ye shall minister it;

២៩ ព្រោះអស់អ្នកណាដែលទទួលទានសាច់ ហើយផឹកលោហិតរបស់យើងដោយពុំសក្តិសម នោះគឺទទួលទាន ហើយផឹកនូវសេចក្តីជាប់ទោសចំពោះព្រលឹងរបស់គេហើយ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាដឹងថា មនុស្សណាមួយពុំសក្តិសមនឹងទទួលទានសាច់ ហើយផឹកលោហិតរបស់យើង នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវតែហាមឃាត់គេ។

៣០ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបណ្តេញអ្នកនោះចេញពីចំណោមអ្នកដែរ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើការងារបម្រើអ្នកនោះ ហើយអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាឲ្យគេដោយនូវនាមយើងវិញ ហើយប្រសិនបើអ្នកនោះប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវនាមយើង ពេលនោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវទទួលគេ ហើយចែកដល់គេនូវសាច់ និងលោហិតរបស់យើងបាន។

៣១ ប៉ុន្តែបើសិនជាគេមិនប្រែចិត្តទេ អ្នកនោះពុំត្រូវរាប់ក្នុងចំណោមរាស្ត្រយើងឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យគេបំផ្លាញរាស្ត្រយើង គ្បិតមើលចុះ យើងស្គាល់ចៀមរបស់យើង ហើយចៀមទាំងនោះ ត្រូវបានរាប់ចំនួនរួចហើយ។

៣២ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏អ្នកមិនត្រូវបណ្តេញគេចេញពីសាលាប្រជុំរបស់អ្នក ឬពីកន្លែងថ្វាយបង្គំរបស់អ្នកដែរ គ្បិតចំពោះអ្នកនោះហើយដែលអ្នកត្រូវធ្វើការងារបម្រើ គ្បិតអ្នករាល់គ្នាពុំដឹងថាដល់ពេលណាទេ ដែលអ្នកនោះនឹងត្រឡប់មកវិញ ហើយប្រែចិត្ត ហើយមករកយើងដោយអស់ពីដួងចិត្ត ហើយយើងនឹងប្រោសឲ្យគេបានជា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទៅជាមធ្យោបាយក្នុងការនាំមកនូវសេចក្តីសង្គ្រោះដល់គេ។

៣៣ ដូច្នោះ ចូរអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមពាក្យទាំងនេះ ដែលយើងបានបញ្ជាដល់អ្នក ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នានៅក្រោមការកាត់ទោស គ្បិតអី វេទនាដល់អ្នកណា ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់កាត់ទោស។

៣៤ ហើយយើងប្រទានដល់អ្នកនូវបញ្ញត្តិទាំងនេះ ពីព្រោះមកពីការទាស់ទែងគ្នានៅក្នុងចំណោមពួកអ្នក។ មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នាបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាគ្មានការទាស់ទែង នៅក្នុងចំណោមពួកអ្នក។

៣៥ ហើយឥឡូវនេះ យើងទៅឯព្រះវរបិតាវិញ ពីព្រោះជាការចាំបាច់ដែលយើងត្រូវទៅឯព្រះវរបិតា ដើម្បីអ្នករាល់គ្នា។

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបញ្ចប់នូវពាក្យទាំងនេះហើយ នោះទ្រង់ពាល់ពួកសិស្សដែលទ្រង់បានរើសម្តងម្នាក់ៗ រហូតដល់ទ្រង់បានពាល់គេគ្រប់គ្នា ហើយទ្រង់ក៏មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេ នៅពេលទ្រង់ពាល់ពួកគេ។

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

៣៧ ហើយប្លែងមនុស្សមិនបានឮនូវពាក្យទាំងឡាយដែលទ្រង់មាន ព្រះបន្ទូលនោះទេ ដូច្នោះ ពួកគេមិនបានធ្វើបន្ទាល់ឡើយ តែពួក សិស្សបានធ្វើបន្ទាល់ថា ទ្រង់បានប្រទានពួកគេនូវអំណាចដើម្បី ប្រគល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នា នៅពេលក្រោយថា ទីបន្ទាល់នេះគឺពិត។

៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បាន ពាល់ពួកគេគ្រប់គ្នាហើយ នោះក៏មានពពកមួយបានមកគ្របដណ្តប់ ហ្វូងមនុស្ស ដែលធ្វើឲ្យគេមិនអាចមើលឃើញព្រះយេស៊ូវឡើយ។

៣៩ ហើយនៅពេលពពកគ្របដណ្តប់ពួកគេ នោះទ្រង់យាងចេញពី ពួកគេទៅ ហើយបានយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌។ ហើយពួកសិស្ស បានឃើញ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ថា ទ្រង់បានយាងឡើងទៅ ស្ថានសួគ៌វិញ។

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

នីហ្វែ ទី ៣ 19

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌វិញហើយ នោះហ្វែមនុស្សក៏ បែកចេញពីគ្នា ហើយគេបាននាំប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនចៅរបស់គេ ត្រឡប់ទៅផ្ទះគេវិញរៀងៗខ្លួន។
- ២ ហើយរំពេចនោះ ក៏មានសំឡេងអ្វីអរពាសពេញក្នុងចំណោម ប្រជាជន នៅមុនពេលព្រលប់ថា ហ្វែមនុស្សបានឃើញព្រះយេស៊ូវ ហើយថាទ្រង់បានធ្វើការងារបម្រើដល់ពួកគេ ហើយថា ទ្រង់នឹង បង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ហ្វែមនុស្ស នៅថ្ងៃស្អែកទៀត។
- ៣ មែនហើយ នៅពេញមួយយប់ ចេះតែមានសំឡេងអ្វីអរ ពាសពេញអំពីព្រះយេស៊ូវ ហើយដល់ដល់បានដល់មនុស្ស ជាច្រើន មែនហើយ មានចំនួនមនុស្សដ៏ច្រើនលើសលប់ បានធ្វើ ការយ៉ាងខិតខំអស់មួយយប់ត្រឹម ដើម្បីស្វែងរកឡើង គេអាចទៅកាន់ ទីកន្លែង ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់នឹងបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ហ្វែម មនុស្សទៀត។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្អែកឡើង កាល ហ្វែមនុស្សបានប្រមូលគ្នាមក មើលចុះ នីហ្វែ និងប្អូនរបស់លោក ដែលលោកបានប្រោសពីស្លាប់មកវិញ មានឈ្មោះថា ធីម៉ូថេ និង កូនប្រុសលោកផង មានឈ្មោះថា យ៉ូណាស ព្រមទាំងម៉ាថូណា និងប្អូនលោក គឺម៉ាថូណាហា និងគូមេន និងគូមេណុនហៃ និង យេរេមា និងសេមណុន និងយ៉ូណាស និងសេដេតា និង អេសាយ — ឥឡូវនេះ ពួកគេនេះហើយដែលជាសិស្សដែលព្រះ យេស៊ូវទ្រង់បានរើស — ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួក គេបានដើរទៅឈរនៅកណ្តាលចំណោមហ្វែមនុស្ស។
- ៥ ហើយមើលចុះ ហ្វែមនុស្សមានចំនួនច្រើនពេក ទើបពួកគេបាន បញ្ជាឲ្យបណ្តាជនបែកគ្នាចេញជា១២ក្រុម។
- ៦ ហើយពួក១២នាក់ បានបង្រៀនហ្វែមនុស្ស ហើយមើលចុះ ពួក គេបានបញ្ជាឲ្យហ្វែមនុស្សលុតជង្គង់ចុះទៅលើផ្ទៃផែនដី ហើយ អធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។
- ៧ ហើយពួកសិស្សក៏អធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវព្រះនាមព្រះ យេស៊ូវដែរ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាន ក្រោកឡើង ហើយបានធ្វើការងារបម្រើដល់ប្រជាជន។

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had as- cended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people imme- diately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an ex- ceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and be- hold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

- ៨ ហើយកាលពួកគេបានធ្វើការងារបម្រើនូវពាក្យទាំងឡាយនោះ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូល — គឺពុំមានខុសពីពាក្យដែលព្រះ យេស៊ូវ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលបន្តិចសោះឡើយ — មើលចុះ គេបាន លុតជង្គង់ទៀត ហើយបានអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវព្រះ នាមព្រះយេស៊ូវ។
- ៩ ហើយពួកគេបានអធិស្ឋានសូមនូវអ្វីៗ ដែលគេចង់បានបំផុត ហើយពួកគេមានប្រាថ្នាសូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រទានដល់ ពួកគេ។
- ១០ ហើយកាលពួកគេបានអធិស្ឋានចប់ហើយ នោះពួកគេបានដើរ ចុះទៅឯមាត់ទឹក ឯហ្វូងមនុស្សក៏ដើរតាមពួកគេ។
- ១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា និហ្វូងបានចុះទៅក្នុងទឹក ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។
- ១២ ហើយលោកបានងើបឡើងពីទឹកមកវិញ ហើយក៏ចាប់ផ្តើមធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹក។ ហើយលោកបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យអ្នកអស់ ទាំងនោះ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានរើស។
- ១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេទាំងអស់គ្នា បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក និងងើបឡើងពីទឹកមកហើយ នោះព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចុះមកសណ្ឋិតលើគេ ហើយពួកគេបាន ពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងដោយភ្លើង។
- ១៤ ហើយមើលចុះ ពួកគេត្រូវបានឡោមព័ទ្ធ ហាក់បីដូចជាដោយ ភ្លើង ហើយភ្លើងនោះបានចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ហើយបណ្តាជនបាន ឃើញ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់អំពីការណ៍នេះ ហើយពួកគេទៅបានចុះ មកពីស្ថានសួគ៌ ហើយបានធ្វើការងារបម្រើដល់ពួកគេ។
- ១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលពួកគេទៅកំពុងតែ ធ្វើការងារបម្រើដល់ពួកសិស្ស មើលចុះ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានយាង មកឈរនៅ ចំកណ្តាល ហើយបានធ្វើការងារបម្រើដល់ពួកគេ។
- ១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅ ហ្វូងមនុស្ស ហើយបានបញ្ជាឲ្យពួកគេលុតជង្គង់ចុះទៅលើដីទៀត ហើយឲ្យពួកសិស្សរបស់ទ្រង់លុតជង្គង់ចុះទៅលើដីដែរ។
- ១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេទាំងអស់គ្នា បានលុតជង្គង់ចុះទៅលើដីហើយ នោះទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យពួកសិស្ស របស់ទ្រង់អធិស្ឋាន។
- ១៨ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមអធិស្ឋាន ហើយពួកគេបាន អធិស្ឋានដល់ព្រះយេស៊ូវ ដោយហៅទ្រង់ថា ជាព្រះអម្ចាស់របស់គេ និងជាព្រះរបស់ពួកគេ។

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.

And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.

And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.

And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.

And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.

And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.

And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.

And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.

And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.

And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងចេញពីកណ្តាលពួកគេ ហើយបានយាងទៅឆ្ងាយបន្តិចពីពួកគេ ក៏ក្រាបចុះទៅដី ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖

២០ ព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមអរគុណព្រះអង្គ ដែលទ្រង់បានប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដល់ពួកអ្នកដែលទូលបង្គំបានរើសទាំងនេះ ហើយនេះគឺមកពីជំនឿរបស់ពួកគេដល់ទូលបង្គំ ទើបទូលបង្គំបានរើសពួកគេចេញពីមនុស្សលោកមក។

២១ ព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានដល់ព្រះអង្គ សូមទ្រង់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដល់អស់អ្នកណា ដែលនឹងជឿដល់ពាក្យសម្តីរបស់ពួកគេ។

២២ ព្រះវរបិតាអើយ ព្រះអង្គបានប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់ពួកគេ ពីព្រោះពួកគេបានជឿដល់ទូលបង្គំ ហើយព្រះអង្គទតឃើញថាពួកគេជឿដល់ទូលបង្គំ ពីព្រោះព្រះអង្គឮពួកគេ ហើយពួកគេអធិស្ឋានដល់ទូលបង្គំ ហើយពួកគេអធិស្ឋានដល់ទូលបង្គំ ពីព្រោះទូលបង្គំនៅជាមួយនឹងពួកគេ។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានដល់ព្រះអង្គសម្រាប់ពួកគេ និងសម្រាប់អស់អ្នកណាដែលនឹងជឿដល់ពាក្យសម្តីរបស់ពួកគេ សូមឲ្យពួកគេអាចជឿដល់ទូលបង្គំ ដើម្បីទូលបង្គំអាចនៅក្នុងពួកគេ ឱព្រះវរបិតាអើយ ដូចជាព្រះអង្គគង់នៅក្នុងទូលបង្គំ ដើម្បីឲ្យយើងអាចទៅជាមួយ។

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាចប់ហើយ នោះទ្រង់បានយាងមកដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ហើយមើលចុះ ពួកគេនៅតែអធិស្ឋានគ្មានឈប់សោះ គឺអធិស្ឋានដល់ទ្រង់ ហើយពួកគេមិនបានបន្ថែមពាក្យច្រើនឡើយ គ្បិតត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេនូវអ្វីដែលពួកគេត្រូវអធិស្ឋាន ហើយ ហើយពួកគេបានពោរពេញទៅដោយសេចក្តីប្រាថ្នា។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានប្រទានពរដល់ពួកគេក្នុងកាលពួកគេអធិស្ឋានដល់ទ្រង់ ហើយព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់បានញញឹមទៅរកពួកគេ ហើយរស្មីនៃព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់បានភ្លឺទៅលើពួកគេ ហើយមើលចុះ ពួកគេមានពណ៌សដូចជាព្រះភក្ត្រ និងព្រះពស្ត្ររបស់ព្រះយេស៊ូវដែរ ហើយមើលចុះ ឯសេចក្តីសនោះ គឺសជាងអ្វីៗទាំងអស់ មែនហើយ គឺគ្មានអ្វីនៅលើផែនដីនេះ ដែលសដូចជាសេចក្តីសនោះឡើយ។

២៦ ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ ចូរបន្តការអធិស្ឋានចុះ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេពុំឈប់អធិស្ឋានដែរ។

២៧ ហើយទ្រង់បានបែរចេញពីពួកគេទៀត ហើយបានយាងទៅឆ្ងាយបន្តិច ហើយបានក្រាបចុះទៅដី ហើយទ្រង់បានអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាទៀតថា ៖

And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:

Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.

Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

២៨ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមអរគុណដល់ព្រះអង្គ ដែលទ្រង់បានញ៉ាំងពួកអ្នកដែលទូលបង្គំបានរើសឲ្យបរិសុទ្ធ ពីព្រោះមកពីសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ និងសម្រាប់អស់អ្នកណាដែលនឹងជឿដល់ពាក្យសម្តីរបស់ពួកគេ សូមឲ្យពួកគេបានបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿដ៏ដល់ពាក្យសម្តីរបស់ពួកគេ ដូចជាពួកគេបានបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំដែរ។

២៩ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំពុំអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សលោកទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់អស់អ្នកណា ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ទូលបង្គំចេញមកពីមនុស្សលោកវិញ ពីព្រោះមកពីសេចក្តីជំនឿរបស់គេ សូមឲ្យពួកគេបានបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចនៅក្នុងពួកគេ ដូចជាព្រះវរបិតាគង់នៅក្នុងទូលបង្គំ ដើម្បីឲ្យយើងអាចបានទៅជាមួយ ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចបានរុងរឿងនៅក្នុងពួកគេ។

៣០ ហើយកាលព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលយ៉ាងនេះហើយ នោះទ្រង់បានយាងមកឯពួកសិស្សរបស់ទ្រង់វិញ ហើយមើលចុះ ពួកគេនៅតែអធិស្ឋានដល់ព្រះអង្គយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនគ្មានឈប់សោះ ហើយទ្រង់បានញញឹមទៅរកពួកគេទៀត ហើយមើលចុះ ពួកគេសដូចជាព្រះយេស៊ូវដែរ។

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានយាងចេញទៅឆ្ងាយបន្តិចទៀត ហើយបានអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា

៣២ ហើយគ្មានអណ្តាតណាអាចថ្លែងប្រាប់ពាក្យដែលទ្រង់បានអធិស្ឋាន ហើយគ្មានមនុស្សណាអាចសរសេរនូវពាក្យដែលទ្រង់បានអធិស្ឋាននោះឡើយ។

៣៣ ហើយបង្គំមនុស្សបានឮ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ ហើយចិត្តគេបានបើក បណ្តាលឲ្យគេយល់នៅក្នុងចិត្តគេនូវពាក្យទាំងឡាយដែលទ្រង់បានអធិស្ឋាន។

៣៤ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពាក្យទាំងឡាយដែលទ្រង់អធិស្ឋាននោះមហិមា ហើយអស្ចារ្យណាស់ ដែលពួកគេមិនអាចកត់ទុកបានឡើយ ហើយគ្មានមនុស្សណាអាចពោលបានដែរ។

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបញ្ចប់នូវការអធិស្ឋានហើយ នោះទ្រង់បានយាងមកឯពួកសិស្សវិញ ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ យើងពុំដែលបានឃើញសេចក្តីជំនឿដ៏មហិមាបែបនេះនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍យូដាឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាយើងពុំអាចបង្ហាញដល់ពួកគេនូវអពុតហេតុដ៏មហិមាយ៉ាងនេះទេ ពីព្រោះតែការឥតជំនឿនៃពួកគេ។

៣៦ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គ្មានអ្នកណាមួយក្នុងពួកគេដែលបានឃើញនូវការណ៍ដ៏មហិមាទាំងឡាយ ដូចដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញនោះទេ ហើយពួកគេក៏ពុំដែលបានឮនូវការណ៍ដ៏មហិមាទាំងឡាយ ដូចដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮនោះឡើយ។

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

និទ្ទេស ទី ៣ 20

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យបង្គុំមនុស្ស ឈប់អធិស្ឋាន ព្រមទាំងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ផង។ ហើយទ្រង់បាន បញ្ជាដល់ពួកគេថា ពួកគេមិនត្រូវឈប់អធិស្ឋាននៅក្នុងចិត្តរបស់គេ ឡើយ។
- ២ ហើយទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យពួកគេក្រោកឈរឡើង។ ហើយពួកគេក៏ ក្រោកឈរឡើង។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានកាច់នំប៉័ងជាថ្មី ហើយប្រទានពរដល់នំប៉័ង ហើយក៏ប្រទានឲ្យពួកសិស្សបរិភោគ។
- ៤ ហើយកាលពួកគេបានបរិភោគរួចហើយ នោះទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យ ពួកគេកាច់នំប៉័ង ហើយចែកទៅបង្គុំមនុស្ស។
- ៥ ហើយកាលពួកគេទ្រង់នំប៉័ងទៅបណ្តាជនហើយ នោះទ្រង់ប្រទាន ស្រាទំពាំងបាយជូរឲ្យពួកគេផឹក ហើយក៏បញ្ជាដល់ពួកគេឲ្យចែក ដល់បង្គុំមនុស្ស។
- ៦ ឥឡូវនេះ គ្មាននំប៉័ង ឬក៏ស្រាទំពាំងបាយជូរដែលពួកសិស្ស ឬ បង្គុំមនុស្សបានយកមកឡើយ
- ៧ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានប្រទាននំប៉័ងទៅឲ្យពួកគេបរិភោគ និងស្រា ទំពាំងបាយជូរទៅឲ្យពួកគេផឹកជាពិតប្រាកដ។
- ៨ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ អ្នកណាទទួលទាន នំប៉័ងនេះ គឺទទួលទានរូបកាយយើងទៅក្នុងព្រលឹងអ្នកនោះ ហើយ អ្នកណាផឹកស្រាទំពាំងបាយជូរនេះ គឺផឹកលោហិតយើងទៅក្នុង ព្រលឹងអ្នកនោះ ហើយព្រលឹងអ្នកនោះ នឹងពុំចេះស្រេកឃ្នានឡើយ តែបានផ្អែតជានិច្ច។
- ៩ ឥឡូវនេះ កាលបណ្តាជនគ្រប់គ្នាបានបរិភោគ និងផឹករួចហើយ មើលចុះ ពួកគេបានពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ ហើយពួកគេ បានបន្លឺសំឡេងព្រមគ្នា ហើយសរសើរតម្កើងដល់ព្រះយេស៊ូវ គឺជា ព្រះដែលពួកគេបានឃើញ ហើយបានឮ។
- ១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានសរសើរ តម្កើងដល់ព្រះយេស៊ូវហើយ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេ ថា ៖ មើលចុះ ឥឡូវនេះ យើងបានបង្ហើយនូវបញ្ញត្តិដែលព្រះវរបិតា ទ្រង់បានបញ្ជាដល់យើងអំពីប្រជាជននេះ ដែលជាសំណល់នៃវង្ស អ៊ីស្រាអែល។
- ១១ អ្នករាល់គ្នាចាំថា យើងបាននិយាយជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ហើយប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កាលណាពាក្យពេចន៍របស់អេសាយ បានបំពេញ — មើលចុះ ពាក្យទាំងនោះបានកត់ទុកហើយ ហើយ អ្នករាល់គ្នាមានពាក្យទាំងនោះនៅខាងមុខអ្នក ដូច្នេះចូរពិចារណា មើលចុះ —

3 Nephi 20

And it came to pass that he commanded the multi-
tude that they should cease to pray, and also his dis-
ciples. And he commanded them that they should
not cease to pray in their hearts.

And he commanded them that they should arise
and stand up upon their feet. And they arose up and
stood upon their feet.

And it came to pass that he brake bread again and
blessed it, and gave to the disciples to eat.

And when they had eaten he commanded them
that they should break bread, and give unto the mul-
titude.

And when they had given unto the multitude he
also gave them wine to drink, and commanded them
that they should give unto the multitude.

Now, there had been no bread, neither wine,
brought by the disciples, neither by the multitude;

But he truly gave unto them bread to eat, and also
wine to drink.

And he said unto them: He that eateth this bread
eateth of my body to his soul; and he that drinketh of
this wine drinketh of my blood to his soul; and his
soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.

Now, when the multitude had all eaten and drunk,
behold, they were filled with the Spirit; and they did
cry out with one voice, and gave glory to Jesus,
whom they both saw and heard.

And it came to pass that when they had all given
glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I
finish the commandment which the Father hath
commanded me concerning this people, who are a
remnant of the house of Israel.

Ye remember that I spake unto you, and said that
when the words of Isaiah should be fulfilled—behold
they are written, ye have them before you, therefore
search them—

១២ ហើយប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា កាលណា ពាក្យទាំងនោះនឹងត្រូវបានបំពេញ នោះសេចក្តីសញ្ញាដែលព្រះ វរបិតា ទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងប្រជាជននេះ ក៏នឹងត្រូវបានបំពេញ ដែរ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ។

១៣ ហើយដល់ពេលនោះ សំណល់ទាំងឡាយដែលនឹងត្រូវបានខ្ចាត់ ប្រាក់ពាសពេញលើផ្ទៃផែនដី នោះនឹងត្រូវបានប្រមូលមកពីទិស ខាងកើត និងពីខាងលិច និងពីខាងត្បូង និងពីខាងជើង ហើយពួក គេនឹងត្រូវបាននាំមកឲ្យស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ដែល បានប្រោសលោះពួកគេ។

១៤ ហើយព្រះវរបិតាទ្រង់បានបញ្ជាដល់យើងថា យើងត្រូវប្រទាន ដែនដីនេះដល់អ្នករាល់គ្នាទុកជាមរតក។

១៥ ហើយយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បើសិនជាពួកសាសន៍ដទៃពុំ ប្រែចិត្តទេ បន្ទាប់ពីគេបានទទួលព្រះពរ គឺបន្ទាប់ពីគេបានធ្វើស្រុក យើងឲ្យខ្ចាត់ប្រាក់ —

១៦ ពេលនោះ អ្នករាល់គ្នាដែលជាសំណល់នៃវង្សយ៉ាកុបនឹងទៅក្នុង ចំណោមពួកគេ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងនៅក្នុងចំណោមពួកគេដែលមាន ចំនួនច្រើន ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងនៅក្នុងចំណោមពួកគេ បីដូចជា សត្វសិង្ហមួយនៅកណ្តាលសត្វព្រៃទាំងឡាយ ហើយបីដូចជាកូន សត្វសិង្ហមួយនៅក្នុងហ្វូងចៀម បើសិនជាវាដើរឆ្លងកាត់ វានឹងជាន់ ឈឺនៅក្រោមជើង ហើយហែកឲ្យទៅជាដុំៗ ហើយគ្មានអ្នកណា អាចដោះលែងបានឡើយ។

១៧ ដែរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានលើកឡើងវាយមារសត្រូវទាំង ឡាយរបស់អ្នក ហើយពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកទាំងអស់នឹងត្រូវ កាត់កាល់ចេញ។

១៨ ហើយយើងនឹងប្រមូលស្រុកយើង បីដូចជាមនុស្សម្នាក់ប្រមូល កណ្តាប់ស្រូវដាក់ក្នុងជង្រុក។

១៩ ត្បិតយើងនឹងធ្វើឲ្យស្រុកយើង ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បានធ្វើ សេចក្តីសញ្ញាជាមួយ មែនហើយ យើងនឹងធ្វើឲ្យស្រុកអ្នករាល់គ្នា បានទៅជាដែក ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យក្រចកអ្នករាល់គ្នាបានទៅជា លង្ហិន។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងវាយស្រុកឯទៀតឲ្យខ្ទេចខ្ទីជា កំណាត់ ហើយយើងនឹងថ្វាយផលប្រយោជន៍របស់គេដល់ព្រះ អម្ចាស់ និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេដល់ព្រះអម្ចាស់នៃផែនដីទាំង មូល។ ហើយមើលចុះ គឺយើងនេះហើយដែលធ្វើការនេះ។

២០ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលថា ដារយុត្តិធម៌របស់យើងនឹងព្យួរនៅលើពួកគេនៅថ្ងៃនោះ ហើយលើកលែងពួកគេប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ ដារនោះនឹងធ្លាក់ មកលើពួកគេ ព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា មែនហើយ ទាំង ធ្លាក់មកលើសាសន៍ទាំងអស់នៃពួកសាសន៍ដទៃ។

And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ គឺ យើងនឹងតាំងរាស្ត្រយើងឡើង។

២២ ហើយមើលចុះ ប្រជាជននេះហើយដែលយើងនឹងតាំងឡើងនៅ លើដែនដីនេះ ចំពោះការបំពេញនូវសេចក្តីសញ្ញាដែលយើងបានធ្វើ ជាមួយនឹងពួកអយ្យកោអ្នក គឺយ៉ាកុប ហើយដែនដីនេះនឹងទៅជា ក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីមួយ។ ហើយអំណាចទាំងឡាយនៃស្ថានសួគ៌ នឹងមាននៅកណ្តាលប្រជាជននេះ មែនហើយ សូម្បីតែយើងក៏នឹង នៅកណ្តាលអ្នករាល់គ្នាដែរ។

២៣ មើលចុះ គឺយើងនេះហើយដែលលោកម៉ូសេមានប្រសាសន៍ថា ៖ មានព្យាករណ៍ម្នាក់ដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នានឹងបង្កើត ឡើងដល់អ្នករាល់គ្នា ពីពួកបងប្អូនរាល់គ្នាមក ឲ្យដូចខ្ញុំ លោកនោះ ហើយដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវស្តាប់តាមគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដែល លោកនឹងប្រាប់ដល់អ្នក។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នក ណាដែលមិនព្រមស្តាប់តាមព្យាករណ៍នោះទេ នោះនឹងត្រូវកាត់កាល ចេញពីចំណោមប្រជាជន។

២៤ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មែនហើយ អស់ទាំងព្យាករណ៍ ចាប់តាំងពីសាវ័យអែល និងពួកដែលមកតាមក្រោយទាំងប៉ុន្មាន ដូចដែលបាននិយាយ គឺបានធ្វើបន្ទាល់អំពីយើង។

២៥ ហើយមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាគឺជាកូនចៅនៃពួកព្យាករណ៍ ហើយអ្នក រាល់គ្នាគឺជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ហើយអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងសេចក្តី សញ្ញា ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងពួកអយ្យកោអ្នក ដោយព្រះបន្ទូលទៅលោកអ័ប្រាហាំម៉ា ៖ ដោយសារពូជអ្នក នោះ គ្រប់ទាំងពូជមនុស្សនៅដែនដីនឹងបានពរ។

២៦ ព្រះវរបិតា ដោយបានប្រោសយើងឲ្យរស់ឡើងវិញដល់អ្នករាល់ គ្នាមុនគេបង្អស់ ហើយបានចាត់ឲ្យយើងមកប្រទានពរដល់អ្នករាល់ គ្នា ក្នុងការនាំអ្នករាល់គ្នាគ្រប់រូបចេញពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួន ការ នេះគឺមកពីអ្នករាល់គ្នាជាកូនចៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញា —

២៧ ហើយបន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានពរហើយ នោះព្រះវរបិតានឹង បំពេញសេចក្តីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងលោកអ័ប្រាហាំ ដែលថា ៖ ដោយសារពូជអ្នក នោះគ្រប់ទាំងពូជមនុស្សនៅដែនដី នឹងបានពរ — គឺដោយចាក់ស្រោចព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ តាមរយៈ យើងទៅលើពួកសាសន៍ដទៃ គឺជាព្រះពរទៅលើពួកសាសន៍ដទៃ ដែលនឹងធ្វើឲ្យគេខ្លាំងពូកែជាងរាស្ត្រទៀតចំពោះការកម្ចាត់រាស្ត្រ យើង ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ។

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

២៨ ហើយពួកគេនឹងទៅជារំពាក់ដល់ប្រជាជននៅដែនដីនេះ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែកាលណាពួកគេបានទទួលនូវភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អរបស់យើងហើយ ពេលនោះ បើសិនជាពួកគេធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងយើង នោះយើងនឹងបង្វិលអំពើទុច្ចរិតរបស់គេមកលើក្បាលគេវិញ គឺព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

២៩ ហើយយើងនឹងនឹកចាំដល់សេចក្តីសញ្ញា ដែលយើងបានធ្វើជាមួយនឹងរាស្ត្រយើង ហើយយើងបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងពួកគេ ថាយើងនឹងប្រមូលពួកគេ តាមពេលដែលយើងកំណត់ថាយើងនឹងប្រគល់ដល់គេវិញនូវដែនដីនៃពួកអយ្យកោគទុកជាមរតក គឺជាដែនដីយេរូសាឡឹម ដែលជាដែនដីសន្យាសម្រាប់គេរៀងរហូត គឺព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

៣០ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ពេលនោះនឹងមកដល់ កាលភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អរបស់យើង នឹងត្រូវបានផ្សាយដល់ពួកគេ

៣១ ហើយពួកគេនឹងជឿដល់យើង ថាយើងជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយនឹងអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវនាមយើង។

៣២ នៅពេលនោះ ពួកអ្នកយាមរបស់ពួកគេនឹងបង្ហូរសំឡេងឡើង ហើយគេនឹងច្រៀងព្រមគ្នា ត្បិតពួកគេនឹងយល់ឃើញព្រមព្រៀងគ្នា។

៣៣ នៅពេលនោះ ព្រះវរបិតាទ្រង់នឹងប្រមូលពួកគេមកវិញ ហើយនឹងប្រគល់ក្រុងយេរូសាឡឹមដល់ពួកគេទុកជាដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់គេ។

៣៤ នៅពេលនោះ គេនឹងឆ្កាយទៅក្នុងសេចក្តីអំណរ — ឱទីស្ងាត់ជ្រងំនៃក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ ចូរច្រៀងព្រមគ្នាឡើង ត្បិតព្រះវរបិតាទ្រង់បានកម្សាន្តរាស្ត្រព្រះអង្គហើយ គឺទ្រង់បានប្រោសលោះក្រុងយេរូសាឡឹម។

៣៥ ព្រះវរបិតាទ្រង់បានលាតព្រះពាហុដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ នៅភ្នែកនៃគ្រប់ទាំងសាសន៍ ហើយគ្រប់ទាំងចុងផែនដីនេះ នឹងឃើញសេចក្តីសង្គ្រោះនៃព្រះវរបិតា ហើយព្រះវរបិតា និងយើង គឺតែមួយ។

៣៦ ហើយនៅពេលនោះ អ្វីៗដែលបានកត់ត្រាទុកនឹងកើតឡើង ដែលថា ៖ ចូរភ្ញាក់ឡើង ចូរភ្ញាក់ឡើង ឱក្រុងស៊ីយ៉ូនអើយ ចូរពាក់កម្លាំងរបស់អ្នក ឱយេរូសាឡឹមជាទីក្រុងបរិសុទ្ធអើយ ចូរប្រដាប់ដោយសំលៀកបំពាក់ដ៏រុងរឿងរបស់អ្នកចុះ ត្បិតពីនេះទៅមុខនឹងគ្មានពួកមិនកាត់ស្បែក ឬពួកស្មោកគ្រោកចូលមកក្នុងអ្នកទៀតឡើយ។

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.

Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.

Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.

And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

៣៧ ចូររលាស់ខ្លួនចេញពីផលដី ឱក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ ចូរក្រោក អង្គុយឡើង ឱកូនស្រីនៃក្រុងស៊ីយ៉ូន ដែលជាលើយអើយ ចូរដោះ ចំណងពីកម្រិតចេញ។

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

៣៨ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា ៖ អ្នករាល់គ្នាបាន ត្រូវលក់ខ្លួនឥតយកថ្លៃ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានលោះមកវិញឥត បង់ប្រាក់ដែរ។

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.

៣៩ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា រាស្ត្រយើងនឹង ស្គាល់នាមយើង មែនហើយ នៅថ្ងៃនោះពួកគេនឹងស្គាល់ថា គឺ យើងនេះហើយដែលបាននិយាយ។

Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.

៤០ ហើយនៅពេលនោះ ពួកគេនឹងនិយាយថា ៖ ល្អណាស់ហ្ន៎ គឺ ជើងនៃអ្នកនោះដែលដើរលើភ្នំ ជាអ្នកដែលនាំដំណឹងល្អមកដល់ ពួកគេ ហើយប្រកាសប្រាប់ពីសេចក្តីសុខសាន្ត ជាអ្នកដែលនាំ ដំណឹងល្អពីការប្រសើរមក ហើយថ្លែងប្រាប់ពីសេចក្តីសង្គ្រោះ ដែលជាអ្នកពោលដល់ក្រុងស៊ីយ៉ូនថា ៖ ព្រះនៃអ្នកទ្រង់ សោយរាជ្យ!

And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!

៤១ ហើយនៅពេលនោះ នឹងមានសម្រែកមួយស្រែកឡើងថា ៖ ចូរ ចេញទៅ ចូរចេញទៅ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាចេញពីទីនេះទៅចុះ ចូរកុំ ពាល់អ្វីដែលមិនស្អាតឡើយ ចូរចេញពីកណ្តាលទីក្រុងនេះទៅ ឱ ពួកអ្នកដែលលើកយកគ្រឿងនៃព្រះអម្ចាស់អើយ ចូរញែកខ្លួនចេញ ជាស្អាតចុះ។

And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.

៤២ ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងពុំត្រូវចេញទៅដោយរូសរាន់ ឬក៏រត់គេច ឡើយ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងយាងទៅខាងមុខអ្នករាល់គ្នា ឯព្រះ នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលនឹងនៅពីខាងក្រោយអ្នក។

For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.

៤៣ មើលចុះ អ្នកបម្រើរបស់យើងនឹងប្រព្រឹត្តដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ទ្រង់ នឹងបានតម្កើងឡើង និងសរសើរ ហើយនឹងបានខ្ពស់បំផុត។

Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.

៤៤ មានមនុស្សជាច្រើនប៉ុណ្ណាបានត្រូវស្រឡាញ់កាំងដោយឃើញ ទ្រង់ — ព្រះភក្ត្រទ្រង់ត្រូវខូចទៅខុសជាងមនុស្សនានា ហើយ រាងកាយទ្រង់ក៏ខុសនឹងរាងកាយរបស់កូនចៅមនុស្សទាំងឡាយ ផង —

As many were astonished at thee—his visage was so marred, more than any man, and his form more than the sons of men—

៤៥ នោះទ្រង់នឹងព្រួសលើសាសន៍ជាច្រើនប៉ុណ្ណោះដែរ ពួក មហាក្សត្រនឹងបិទមាត់ នៅចំពោះទ្រង់ ត្បិតគេនឹងឃើញការណ៍ ដែលឥតមានអ្នកណាប្រាប់ដល់គេឡើយ ហើយសេចក្តីដែលគេមិន បានឮថ្លែងប្រាប់មកសោះ នោះគេនឹងបានយល់ច្បាស់វិញ។

So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him, for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

៤៦ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ការណ៍ទាំងអស់ នេះនឹងកើតមានឡើងយ៉ាងពិតប្រាកដ គឺដូចដែលព្រះវរបិតា ទ្រង់ បានបញ្ជាដល់យើង។ នោះសេចក្តីសញ្ញាដែលព្រះវរបិតា ទ្រង់បាន ធ្វើជាមួយនឹងរាស្ត្រព្រះអង្គនឹងត្រូវបានបំពេញ ហើយនៅពេល នោះក្រុងយេរូសាឡឹមនឹងមានមនុស្សនៅទៀតដោយរាស្ត្រយើង ហើយនឹងទៅជាដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់ពួកគេ។

Verily, verily, I say unto you, all these things shall surely come, even as the Father hath commanded me. Then shall this covenant which the Father hath covenanted with his people be fulfilled; and then shall Jerusalem be inhabited again with my people, and it shall be the land of their inheritance.

និហ្វែ ទី ៣ 21

- ១ ហើយយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា យើងឲ្យដល់អ្នករាល់គ្នា នូវទិសម្តាល់មួយ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងថា ពេលណាការណា ទាំងនោះបម្រុងនឹងកើតឡើង — គឺយើងនឹងប្រមូលរាស្ត្រយើងមក វិញ បន្ទាប់ពីគេត្រូវខ្ចាត់ព្រាត់អស់ពេលដ៏យូរ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែល អើយ ហើយនឹងតាំងក្រុងស៊ីយ៉ូនរបស់យើងឡើងវិញនៅក្នុង ចំណោមពួកគេ
- ២ ហើយមើលចុះ នេះគឺជាការណាដែលយើងនឹងឲ្យដល់អ្នករាល់គ្នា ទុកជាទិសម្តាល់មួយ — គ្រឹះយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា កាលណាការណាទាំងនេះ ដែលយើងបានប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយដែលយើងនឹងប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នាពេលក្រោយដោយ ខ្លួនយើងផ្ទាល់ និងដោយព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែល នឹងបានប្រទានដល់អ្នកពីព្រះវរបិតា នោះនឹងធ្វើឲ្យពួកសាសន៍ដទៃ ដឹង ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចដឹងអំពីប្រជាជននេះ គឺជាសំណល់នៃវង្ស យ៉ាកុប និងអំពីរាស្ត្រយើង ដែលនឹងត្រូវពួកគេកម្ចាត់ឲ្យខ្ចាត់ ព្រាត់។
- ៣ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា កាលណា ការណាទាំងនេះនឹងបានធ្វើឲ្យពួកគេដឹងដោយព្រះវរបិតា ហើយនឹង ចេញមកពីព្រះវរបិតា គឺចេញពីពួកគេមកដល់អ្នករាល់គ្នា
- ៤ គ្រឹះគឺជាប្រាជ្ញានៅក្នុងព្រះវរបិតាថា គេនឹងត្រូវបានតាំងឡើង នៅលើដីនេះ ហើយឲ្យទៅជាប្រជាជនសេរីមួយ ដោយព្រះ ចេស្តានៃព្រះវរបិតា ដើម្បីឲ្យការណាទាំងនេះបានមកពីគេដល់ សំណល់មួយនៅក្នុងពូជអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះ វរបិតា អាចបានបំពេញដែលទ្រង់បានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹង រាស្ត្រទ្រង់ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ។
- ៥ ដូច្នេះកាលណាកិច្ចការទាំងនេះ និងកិច្ចការទាំងឡាយដែលនឹង កើតឡើងនៅក្នុងចំណោមពូជអ្នករាល់គ្នាពីពេលនេះតទៅ នោះនឹង បានចេញពីពួកសាសន៍ដទៃមកដល់ពូជរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលនឹង ចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿដោយមកពីអំពើទុច្ចរិត
- ៦ គ្រឹះព្រះវរបិតាទ្រង់ទតឃើញថា ការណានោះនឹងចេញមកពីពួក សាសន៍ដទៃ ដើម្បីទ្រង់អាចបង្ហាញនូវព្រះចេស្តារបស់ទ្រង់ដល់ពួក សាសន៍ដទៃ គ្រឹះដោយហេតុនេះហើយដែលពួកសាសន៍ដទៃ បើ សិនជាពួកគេមិនធ្វើចិត្តរឹងរូសទេ នោះពួកគេអាចប្រែចិត្ត ហើយមក រកយើង ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវនាមរបស់យើង ហើយដឹងចំណុចពិតប្រាកដ នៃគោលលទ្ធិរបស់យើង ដើម្បីពួកគេ អាចបានរាប់ក្នុងចំណោមរាស្ត្រយើង ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ។

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

៧ ហើយកាលណាការណ៍ទាំងនេះកើតឡើង នោះពូជរបស់អ្នកនឹងចាប់ផ្តើមដឹងនូវការណ៍ទាំងនេះ — នឹងមានទីសម្គាល់មួយដល់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យគេអាចដឹងថា កិច្ចការនៃព្រះវរបិតាបានចាប់ផ្តើមរួចហើយចំពោះការបំពេញសេចក្តីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងប្រជាជន ដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល។

៨ ហើយកាលណាថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា មហាក្សត្រទាំងឡាយនឹងបិទមាត់ខ្លួនជិត ត្បិតគេនឹងឃើញការណ៍ដែលឥតមានអ្នកណាប្រាប់ដល់គេឡើយ ហើយសេចក្តីដែលគេមិនបានឮថ្លែងប្រាប់មកសោះ នោះគេនឹងបានយល់ច្បាស់វិញ។

៩ ត្បិតនៅថ្ងៃនោះ ដោយយល់ដល់រូបយើង នោះព្រះវរបិតាទ្រង់នឹងធ្វើកិច្ចការមួយ ដែលនឹងទៅជាកិច្ចការដ៏ធំ ហើយអស្ចារ្យនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយនៅក្នុងចំណោមពួកគេនឹងមានអស់អ្នកដែលពុំជឿកិច្ចការនោះ ទោះបីមានបុរសម្នាក់ នឹងប្រកាសកិច្ចការនោះដល់ពួកគេក៏ដោយ។

១០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ជីវិតរបស់អ្នកបម្រើយើងនឹងនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃយើង ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេពុំអាចព្យាបាទអ្នកនោះបានឡើយ ទោះបីគេអាចធ្វើឲ្យទឹកមុខអ្នកនោះខូចក៏ដោយ គង់តែយើងនឹងប្រោសអ្នកនោះឲ្យជាដៃ ត្បិតយើងនឹងបង្ហាញដល់ពួកគេថា ប្រាជ្ញារបស់យើងធំជាងកលល្បិចរបស់អារក្ស។

១១ ហេតុដូច្នេះហើយ ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលពុំជឿដល់ពាក្យយើង គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់នឹងចាត់ឲ្យនាំពាក្យទាំងនេះមកដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ព្រមទាំងនឹងប្រទានដល់ទ្រង់នូវអំណាចផង ដើម្បីឲ្យទ្រង់អាចនាំពាក្យទាំងនេះមកដល់ពួកសាសន៍ដទៃ (ហើយនឹងបានសម្រេចដូចលោកម៉ូសេបានមានប្រសាសន៍មក) ពួកគេនឹងត្រូវកាត់កាលចេញពីចំណោមរាស្ត្រយើងដែលនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញា។

១២ ហើយរាស្ត្រយើង គឺជាសំណល់នៃវង្សយ៉ាកុបនឹងនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ដទៃ មែនហើយ នៅកណ្តាលពួកគេ បីដូចជាសត្វសិដ្ឋមួយនៅកណ្តាលសត្វព្រៃទាំងឡាយ ហើយបីដូចជាកូនសត្វសិដ្ឋមួយនៅក្នុងហ្វូងចៀម បើសិនជាវាដើរឆ្លងកាត់ វានឹងជាន់ល្បីនៅក្រោមជើង ហើយហែកឲ្យទៅជាដុំៗ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចដោះលែងបានឡើយ។

១៣ ដៃពួកគេនឹងលើកឡើង វាយមារសត្រូវទាំងឡាយរបស់គេ ហើយពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេទាំងអស់ នឹងត្រូវកាត់កាលចេញ។

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

- ១៤ មែនហើយ វេទនានឹងមានដល់ពួកសាសន៍ដទៃ លើកលែងតែ ពួកគេប្រែចិត្ត ត្បិតហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅថ្ងៃនោះ ព្រះ វរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា យើងនឹងសម្លាប់សេះទាំងឡាយពី ចំណោមពួកអ្នកចេញ ហើយយើងនឹងបំផ្លាញរទេះទាំងឡាយរបស់ ពួកអ្នកចោល
- ១៥ ហើយយើងនឹងកាត់ទីក្រុងទាំងឡាយ នៅក្នុងដែនដីរបស់អ្នក ចេញ ហើយរលំអស់ទាំងទីតាំងការពាររបស់អ្នកចោល
- ១៦ ហើយយើងនឹងកាត់មន្តអាគមចេញពីដែនដីអ្នក ហើយអ្នករាល់ គ្នានឹងគ្មានត្រូវទាយ ឯណាទៀតឡើយ
- ១៧ រូបចម្លាក់ទាំងឡាយរបស់អ្នករាល់គ្នា ក៏នឹងត្រូវយើងកាត់ចេញ ដែរ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងពុំអាចថ្វាយបង្គំស្នាដៃរបស់អ្នកទៀត ឡើយ
- ១៨ ហើយយើងនឹងដកដើមឈើទាំងឡាយរបស់អ្នកចេញពីទី កណ្តាលអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងណា នោះយើងក៏នឹងបំផ្លាញចោលទីក្រុង ទាំងឡាយរបស់អ្នកយ៉ាងនោះដែរ។
- ១៩ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អំពើភូតកុហក និងបោក បញ្ឆោត និងឈ្មួញ និងលោភលន់ និងឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ និង អំពើសហាយស្មន់ទាំងអស់នេះត្រូវតែចប់។
- ២០ ត្បិតហេតុការណ៍នឹងកើតឡើង ព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ នៅថ្ងៃនោះ អស់អ្នកណាដែលពុំប្រែចិត្ត ហើយមករកបុត្រាដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើងទេ នោះយើងនឹង កាត់អ្នកនោះចេញពីរាស្ត្រយើង
- ២១ ហើយយើងនឹងអនុវត្តការសងសឹក និងកំហឹងទៅលើពួកគេ ដូច ជាទៅលើពួកឥតជំនឿដែរ គឺជាការណាដែលគេឥតបានឮ។
- ២២ តែបើពួកគេនឹងប្រែចិត្ត ហើយស្តាប់តាមពាក្យរបស់យើង ហើយ ពុំធ្វើចិត្តរឹងទទឹងទេ នោះយើងនឹងតាំងសាសនាចក្ររបស់យើង ឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយពួកគេនឹងចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញា ហើយនឹងត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមសំណល់នៃវង្សយ៉ាកុប ដែល យើងបានប្រទានដែនដីនេះទុកជាមរតក។
- ២៣ ហើយពួកគេនឹងជួយរាស្ត្រយើង ដែលជាសំណល់នៃវង្សយ៉ាកុប និងព្រមទាំងវង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ដែលនឹងមក ដើម្បីឲ្យពួកគេ អាចសង់ទីក្រុងមួយ ដែលត្រូវហៅថា ក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី។
- ២៤ ហើយនៅពេលនោះ ពួកគេនឹងជួយរាស្ត្រយើង ដើម្បីគេអាច ប្រមូលមកពួកអ្នកដែលខ្ចាត់ត្រាត់នៅពាសពេញលើផ្ទៃដែនដី ចូល មកឯក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី។
- ២៥ ហើយនៅពេលនោះ អំណាចនៃស្ថានសួគ៌នឹងចុះមករកពួកគេ ហើយយើងក៏នឹងនៅកណ្តាលពួកគេដែរ។

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;

And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.

But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;

And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.

And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.

And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.

២៦ ហើយខណៈនោះ កិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតានឹងចាប់ផ្តើមឡើងនៅ ថ្ងៃនោះ ក្នុងកាលដំណឹងល្អនេះនឹងត្រូវបានផ្សាយនៅក្នុងចំណោម សំណល់នៃប្រជាជននេះ។ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នៅ ថ្ងៃនោះ កិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតានឹងចាប់ផ្តើមឡើងនៅក្នុងចំណោម រាស្ត្រយើងទាំងអស់ដែលត្រូវខ្ចាត់ព្រាត់ មែនហើយ ព្រមទាំងក្នុង ចំណោមពូជអំបូរទាំងឡាយដែលរង្វេងផង ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់ បាននាំចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមទៅ។

២៧ មែនហើយ កិច្ចការនោះនឹងចាប់ផ្តើមឡើងនៅក្នុងចំណោមរាស្ត្រ យើងទាំងអស់ ដែលត្រូវខ្ចាត់ព្រាត់ដោយមានព្រះវរបិតារៀបចំ មាតិកាសម្រាប់ឲ្យពួកគេអាចមករកយើងវិញ ដើម្បីគេអាចអំពាវនាវ ដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវនាមរបស់យើង។

២៨ មែនហើយ នៅពេលនោះ កិច្ចការនោះនឹងចាប់ផ្តើមឡើង ដោយ មានព្រះវរបិតាគង់នៅក្នុងចំណោមសាសន៍ទាំងអស់ ក្នុងការរៀបចំ មាតិកាសម្រាប់ឲ្យរាស្ត្រទ្រង់អាចប្រមូលគ្នាមកកាន់មាតុភូមិនៅលើ ដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់គេ។

២៩ ហើយពួកគេនឹងចេញពីគ្រប់ទាំងសាសន៍មក ហើយពួកគេនឹងពុំ ចេញដោយរួសរាន់ ឬដោយរត់គេចឡើយ គ្បិតយើងនឹងទៅខាង មុខគេ ហើយយើងនឹងនៅពីក្រោយពួកគេដែរ នេះគឺព្រះបន្ទូលនៃ ព្រះវរបិតា។

And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.

Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.

Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.

And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.

និហៃ ទី ៣ 22

- ១ ហើយនៅពេលនោះ ការណ៍ដែលបានកត់ត្រាទុកនោះនឹងកើតឡើង ៖ ឱស្រ្តីអារ ដែលមិនបានបង្កើតកូនអើយ ចូរច្រៀងឡើង ឱអ្នកដែលមិនបានឈឺចាប់នឹងសម្រាលអើយ ចូរឆ្ងាយចេញជាបទចម្រៀង ហើយបន្លឺឡើងចុះ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា កូនរបស់ស្រ្តីដែលបង់ខ្លួននៅតែឯងនោះ មានច្រើនជាងកូនរបស់ស្រ្តីដែលមានប្តីទៅទៀត។
- ២ ចូរពង្រីកទីដំឡើងត្រសាលអ្នកឲ្យធំឡើង ហើយឲ្យវាល់គ្នាសន្លឹងសំយាយសំពត់ត្រសាលរបស់អ្នកទៅកុំឲ្យសំចៃឡើយ ត្រូវឲ្យបន្តខ្សែឲ្យវែង ហើយបោះចម្រើងឲ្យមាំឡើងចុះ
- ៣ ត្បិតអ្នកនឹងបាននិរទេសទៅខាងស្តាំ និងខាងឆ្វេង ហើយពូជពង្សរបស់អ្នកនឹងចាប់បាន អស់ទាំងសាសន៍ដទៃជាប់ផងខ្លួន ហើយឲ្យអស់ទាំងទីក្រុងដែលចោលស្ងាត់ បានមានមនុស្សអាស្រ័យនៅវិញ។
- ៤ កុំឲ្យខ្លាចឲ្យសោះ ត្បិតអ្នកនឹងមិនដែលត្រូវខ្មាសឡើយ ក៏កុំឲ្យរង្គៀសចិត្តដែរ ពីព្រោះអ្នកនឹងមិនដែលត្រូវមានសេចក្តីខ្មាសទេ អ្នកនឹងភ្លេចសេចក្តីខ្មាស ដែលអ្នកមានពីកាលនៅវ័យក្មេង ហើយអ្នកនឹងមិននឹកចាំពីសេចក្តីដែលគេគុះគិះដៀល ពីកាលនៅមេម៉ាយតទៅទៀតដែរ។
- ៥ ត្បិតព្រះដែលបង្កើតអ្នកមក ទ្រង់ជាប្តីរបស់អ្នក ហើយព្រះនាមទ្រង់ គឺព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ហើយព្រះដ៏ប្រោសលោះអ្នក គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល — គេនឹងហៅទ្រង់ថា ជាព្រះនៃលោកិយទាំងមូល។
- ៦ ត្បិតព្រះរបស់អ្នកទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានហៅអ្នកទុក ដូចជាស្រ្តីដែលប្តីបោះបង់ចោល ហើយដែលមានចិត្តគ្មានភ្នំភ្នំ គឺជាប្រពន្ធក្រមុំកំលោះ ដែលត្រូវបង់ចោលហើយ។
- ៧ យើងបានបោះបង់ចោលអ្នកតែមួយភ្លែតទេ តែយើងនឹងទទួលអ្នកមកវិញ ដោយសេចក្តីមេត្តាជាខ្លាំង។
- ៨ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះប្រោសលោះអ្នក ទ្រង់មានបន្ទូលថា យើងបានគេចមុខចេញពីអ្នកនៅតែមួយភ្លែតនោះ ដោយមានសេចក្តីក្រោធដ៏ហូរហៀរ តែយើងនឹងអាណិតអាសូរដល់អ្នក ដោយសេចក្តីសប្បុរសដ៏អស់កល្បជានិច្ចវិញ។
- ៩ ការណ៍នេះប្រៀបដូចជាទឹកជន់នៅជំនាន់លោកណូអេដល់យើង ហើយដែលយើងបានស្បថថា ទឹកជន់នៅជំនាន់លោកណូអេ នឹងមិនដែលគ្របលើផែនដីទៀតជាយ៉ាងណា នោះយើងក៏ស្បថថា យើងនឹងមិនដែលមានសេចក្តីក្រោធចំពោះអ្នកតទៅយ៉ាងនោះដែរ។

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

១០ ពីព្រោះអស់ទាំងភ្នំនឹងបាត់ទៅបាន ហើយអស់ទាំងភ្នំតូចនឹងរើ
ចេញទៅបានដែរ ប៉ុន្តែសេចក្តីសប្បុរសរបស់យើង នឹងមិនដែល
ឃ្នាតបាត់ពីអ្នកឡើយ ហើយសេចក្តីសញ្ញាពីសេចក្តីមេត្រីរបស់
យើង ក៏មិនត្រូវរើចេញដែរ នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ដែល
ទ្រង់ ប្រោសមេត្តាដល់អ្នក។

១១ ឱអ្នកដែលរងទុក្ខវេទនា ដែលត្រូវខ្យល់ព្យុះបោកឥតមានសេចក្តី
កម្សាន្តចិត្តអើយ! មើលចុះ យើងនឹងរៀបចំអ្នកឡើងដោយបាយអ
មានពណ៌ស្រស់ល្អ ហើយដាក់ជើងជញ្ជាំងអ្នក ដោយត្បូង
កណ្តៀង។

១២ យើងនឹងធ្វើកំផែងសីមាអ្នកពីត្បូងទទឹង ហើយទ្វារអ្នកពីត្បូងបា
រកត និងក្បាច់អ្នកទាំងប៉ុន្មានពីត្បូងមានតម្លៃ។

១៣ ឯកូនចៅទាំងប៉ុន្មានរបស់អ្នក នឹងធ្វើជាសិស្សរបស់ព្រះអម្ចាស់
ហើយវាលវាលគ្នានឹងមានសន្តិសុខជាបរិបូរ។

១៤ អ្នកនឹងបានតាំងម៉ែននៅដោយសេចក្តីសុចរិត ហើយនឹងនៅ
ឆ្ងាយពីការសង្កត់សង្កិន គ្រឿងអ្នកនឹងមិនខ្លាចអ្វីសោះ ក៏នឹងនៅ
ឆ្ងាយពីសេចក្តីស្វែងខ្លាចដែរ ពីព្រោះសេចក្តីនោះនឹងមិនមកជិតអ្នក
ឡើយ។

១៥ មើលចុះ នឹងមានគេលើកគ្នាឡើងទាស់នឹងអ្នក តែនោះមិនមែន
មកពីយើងទេ ឯអ្នកណាដែលលើកគ្នាទាស់នឹងអ្នក គេនឹងដួលចុះ
ដោយព្រះអ្នក។

១៦ មើលចុះ យើងបានបង្កើតទាំងជាងដែក ដែលសប់ភ្លើងធ្វើគ្រឿង
សស្រ្តាវុធ សម្រាប់ជាការរបស់ខ្លួន ហើយយើងក៏បានបង្កើតមេ
បំផ្លាញទុកសម្រាប់នឹងបំផ្លាញផង។

១៧ ឯគ្រឿងសស្រ្តាវុធណាដែលគេធ្វើឡើង នោះគ្មានណាមួយនឹង
អាចទាស់នឹងអ្នកបានឡើយ ហើយអស់ទាំងអណ្តាតណា ដែល
ជេរប្រមាថអ្នកក្នុងរឿងក្តី នោះអ្នកនឹងកាត់ទោសឲ្យវិញ។ នេះ
ហើយជាសេចក្តីដែលពួកអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងទទួលជា
មរតក ហើយសេចក្តីសុចរិតរបស់គេក៏មកពីយើង នេះជាព្រះបន្ទូល
នៃព្រះអម្ចាស់។

For the mountains shall depart and the hills be re-
moved, but my kindness shall not depart from thee,
neither shall the covenant of my peace be removed,
saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not
comforted! Behold, I will lay thy stones with fair col-
ors, and lay thy foundations with sapphires.

And I will make thy windows of agates, and thy
gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant
stones.

And all thy children shall be taught of the Lord;
and great shall be the peace of thy children.

In righteousness shalt thou be established; thou
shalt be far from oppression for thou shalt not fear,
and from terror for it shall not come near thee.

Behold, they shall surely gather together against
thee, not by me; whosoever shall gather together
against thee shall fall for thy sake.

Behold, I have created the smith that bloweth the
coals in the fire, and that bringeth forth an instru-
ment for his work; and I have created the waster to
destroy.

No weapon that is formed against thee shall pros-
per; and every tongue that shall revile against thee in
judgment thou shalt condemn. This is the heritage of
the servants of the Lord, and their righteousness is of
me, saith the Lord.

នីហ្វែ ទី ៣ 23

- ១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវ ពិចារណាមើលការណ៍ទាំងនេះ។ មែនហើយ យើងឲ្យបញ្ញត្តិមួយ ដល់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរអ្នករាល់គ្នាពិចារណាមើលការណ៍ទាំងនេះ ដោយព្យាយាម ត្បិតពាក្យពេចន៍របស់អេសាយជាពាក្យដ៏មហិមា។
- ២ ត្បិតលោកបានមានប្រសាសន៍ជាប្រាកដពីគ្រប់ទាំងការណ៍ ដែលទាក់ទងនឹងរាស្ត្រយើង គឺជារង្សអ៊ីស្រាអែល ដូច្នោះលោកត្រូវ តែប្រាប់ទៅពួកសាសន៍ដទៃផងដែរ។
- ៣ ហើយគ្រប់ទាំងការណ៍ដែលលោកមានប្រសាសន៍នោះបានកើត ឡើង ហើយនឹងកើតឡើង គឺស្របតាមពាក្យពេចន៍ដែលលោកបាន ប្រាប់។
- ៤ ហេតុដូច្នោះ ចូរស្តាប់បង្គាប់តាមពាក្យរបស់យើងចុះ ចូរសរសេរ នូវអ្វីៗដែលយើងបានប្រាប់ដល់អ្នក ហើយស្របតាមពេលវេលា និងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា ការណ៍ទាំងនោះនឹងចេញទៅដល់ ពួកសាសន៍ដទៃ។
- ៥ ហើយអស់អ្នកណាដែលប្រុងស្តាប់តាមពាក្យរបស់យើង ហើយ ប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក អ្នកនោះហើយដែលនឹងបាន សង្គ្រោះ។ ចូរពិចារណាមើលសេចក្តីព្យាករណ៍នៃពួកព្យាការី ត្បិត មានជាច្រើនដែលបានធ្វើបន្ទាល់អំពីការណ៍ទាំងនេះ។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងនេះហើយ នោះទ្រង់ក៏មានព្រះបន្ទូលទៅ ពួកគេទៀត គឺបន្ទាប់ពីទ្រង់បានពន្យល់ប្រាប់ពួកគេ នូវបទគម្ពីរទាំង ឡាយដែលគេបានទទួល នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ មើលចុះ យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាកត់ទុកនូវបទគម្ពីរផ្សេងៗទៀត ដែលអ្នករាល់គ្នាពុំទាន់មាន។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលទៅនីហ្វែថា ៖ ចូរយកបញ្ជីដែលអ្នកបានកត់ទុកមកឯណោះ។
- ៨ ហើយកាលនីហ្វែបានយកបញ្ជីមក ក៏ដាក់ចុះនៅចំពោះទ្រង់ ហើយ នោះទ្រង់ទតសម្លឹងមើលបញ្ជីទាំងនោះ ហើយមានព្រះ បន្ទូលថា ៖
- ៩ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា យើងបានបញ្ជាឲ្យអ្នកបម្រើ យើង គឺសាំយ៉ូអែល ជាសាសន៍លេមិតឲ្យលោកធ្វើបន្ទាល់ដល់ប្រ ជាជននេះថា នៅថ្ងៃដែលព្រះវរបិតានឹងតម្កើងព្រះនាមទ្រង់នៅក្នុង យើង នោះនឹងមានពួកវរបិតាជាច្រើន បានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយនឹងលេចមកឲ្យមនុស្សជាច្រើនបានឃើញ ហើយនឹងធ្វើ ការងារបម្រើដល់ពួកគេ។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា ៖ តើ ពុំមែនដូច្នោះទេឬអី?

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concern- ing my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had ex- pounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glo- rify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

១០ ហើយពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ឆ្លើយថា ៖ ព្រះពរ ព្រះអម្ចាស់ សាំយូអែលបានព្យាករដូចពាក្យរបស់ព្រះអង្គមែន ហើយពាក្យទាំងអស់នោះបានបំពេញហើយ។

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

១១ ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ ចុះហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាពុំទាន់កត់ការណ៍នេះទុក ដែលថាមានពួកបរិសុទ្ធជាច្រើនបានរស់ឡើងវិញ ហើយបានលេចមកឲ្យមនុស្សជាច្រើនបានឃើញ ហើយក៏បានធ្វើការងារបម្រើដល់មនុស្សទាំងនោះ?

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វែនីកឃើញថា ការណ៍នេះពុំទាន់បានសរសេរទុកនៅឡើយទេ។

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យសរសេរការណ៍នោះទុក ដូច្នេះការណ៍នោះក៏បានសរសេរទុកដូចដែលទ្រង់បានបញ្ជាមក។

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

១៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានពន្យល់ប្រាប់អស់ទាំងបទគម្ពីរតែមួយ ដែលពួកគេបានសរសេរទុក នោះទ្រង់បានបញ្ជាថា ពួកគេត្រូវបង្រៀនការណ៍ទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានពន្យល់ប្រាប់ដល់ពួកគេ។

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

នីហ្វែ ទី ៣ 24

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យពួកគេសរសេរទុកនូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលព្រះវរបិតា ទ្រង់បានប្រទានឲ្យម៉ាឡាគី ដែលទ្រង់នឹងប្រាប់ដល់គេ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីគេបានកត់ហើយ នោះទ្រង់ក៏ពន្យល់ប្រាប់ពាក្យទាំងនោះ ហើយនេះគឺពាក្យទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានប្រាប់ទៅគេថា ៖ ព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅម៉ាឡាគីដូច្នោះថា — មើលចុះ យើងចាត់ទុកយើងឲ្យទៅ គាត់នឹងរៀបចំផ្លូវនៅមុខយើង ហើយព្រះអម្ចាស់ដែលអ្នករាល់គ្នាស្វែងរក នោះទ្រង់នឹងយាងមកដល់ព្រះវិហាររបស់សុទ្ធរបស់ទ្រង់ភ្លាម ឯទូតដែលនាំសេចក្តីសញ្ញាមក ជាសេចក្តីសញ្ញាដែលអ្នករាល់គ្នាចង់បានទាំងនោះ មើលនី ទ្រង់យាងមក នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ។
- ២ តែមានអ្នកណាម្នាក់នៅបានក្នុងកាលដែលទ្រង់យាងមកនោះ តើអ្នកណានឹងឈរនៅក្នុងកាលដែលទ្រង់លេចមក? ត្បិតទ្រង់ប្រៀបដូចជាភ្លើងរបស់ជាងសំរុង ហើយដូចជាក្រុងរបស់ជាងប្រមោក។
- ៣ ហើយទ្រង់នឹងគង់ចុះ ដូចជាជាងសំរុង ហើយនឹងដេញអាចម៍ប្រាក់ ហើយទ្រង់នឹងសំអាតពួកកូនចៅលេវី ហើយសំរុងគេដូចជាមាស ហើយនិងប្រាក់ នោះគេនឹងថ្វាយដង្ហាយដល់ព្រះអម្ចាស់ដោយសេចក្តីសុចរិត។
- ៤ គ្រានោះ ដង្ហាយរបស់ពួកយូដា និងក្រុងយេរូសាឡឹម នឹងទៅជាទីគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យនៃព្រះអម្ចាស់ ដូចកាលពីដើម គឺដូចកាលពីចាស់បុរាណនោះ។
- ៥ ហើយយើងនឹងមកជិតអ្នករាល់គ្នាដើម្បីនឹងជំនុំជំរះ ហើយយើងនឹងធ្វើជាសាក្សីយ៉ាងរហ័សទាស់នឹងពួកមន្តអាគម ហើយទាស់នឹងពួកកំផិត ហើយទាស់នឹងពួកដែលស្អប់ចំពាន ហើយទាស់នឹងពួកដែលកេងបំបាត់លប្បូលរបស់កូនលប្បូល ព្រមទាំងសង្កត់សង្កិន ស្រីមេម៉ាយ និងមនុស្សកំព្រាផង ហើយដែលបែរចេញពីពួកអ្នកចម្លែក ហើយឥតកោតខ្លាចដល់យើងដែរ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ។
- ៦ ត្បិតយើង គឺព្រះអម្ចាស់ យើងមិនប្រែប្រួលឡើយ ហេតុនោះ ឱពួកកូនចៅយ៉ាកុបអើយ អ្នករាល់គ្នាមិនបានត្រូវវិនាសទេ។
- ៧ អ្នករាល់គ្នាបានបោះបង់ចោលពិធីបរិសុទ្ធរបស់យើង ចាប់តាំងពីគ្រាពួកអយ្យកោរៀងមក ឥតកាន់តាមឡើយ។ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារទ្រង់បង្គាប់ថា ចូរវិលមកឯយើងវិញចុះ នោះយើងនឹងត្រឡប់មកអ្នកដែរ។ តែអ្នករាល់គ្នាថា ៖ តើយើងនឹងវិលទៅយ៉ាងដូចម្តេច?

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi—Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

- ៨ ចុះតើមនុស្សនឹងកោងយករបស់ព្រះឬ? ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាបានកោងយករបស់យើងហើយ។ រួចបែបជាសួរថា ៖ តើយើងបានកោងយករបស់ទ្រង់ឯណា? គឺក្នុងដង្ហាយមួយភាគដប់ ហើយក្នុងដង្ហាយលើកចុះឡើងនោះឯង។
- ៩ អ្នករាល់គ្នាគឺមនុស្សនៅនគរនេះទាំងមូល ត្រូវបណ្តាសាហើយដោយព្រោះតែកោងយករបស់យើងយ៉ាងដូច្នោះ។
- ១០ ចូរនាំយកដង្ហាយមួយភាគដប់ទាំងអស់មកដាក់ក្នុងឃ្នាំងចុះដើម្បីឲ្យមានស្បៀងអាហារនៅក្នុងដំណាក់នៃយើង ហើយល្អរុងរាល់យើងឥឡូវនេះ បើយើងមិនបើកបង្អួចស្ថានសួគ៌ ដើម្បីចាក់ព្រះពរមកលើអ្នកដែលនឹងគ្មានកន្លែងល្មមទុកបានទេ នេះហើយជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ។
- ១១ ដូច្នោះដោយយល់ដល់អ្នករាល់គ្នា នោះយើងនឹងបន្ទោសដល់សត្វដែលស៊ីបង្កូច មិនឲ្យរាប់ផ្លាញផលដែលកើតពីដីអ្នកឡើយ ឯដើមទំពាំងបាយជូរនៅចម្ការរបស់អ្នក ក៏មិនជម្រុះផ្លែពីកាលនៅក្តីបដែរ នេះហើយជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ។
- ១២ យ៉ាងនោះ គ្រប់ទាំងសាសន៍នឹងថា អ្នករាល់គ្នាមានពរ គ្បិតដែនដីរបស់អ្នករាល់គ្នា នឹងបានជាដែនដីសប្បាយណាស់ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ។
- ១៣ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ពាក្យសម្តីរបស់អ្នករាល់គ្នាបានទាស់នឹងយើងជាខ្លាំង។ ទោះបីយ៉ាងនោះក៏អ្នករាល់គ្នាថា ៖ តើយើងបាននិយាយអ្វីទាស់នឹងទ្រង់?
- ១៤ អ្នករាល់គ្នាបានពោលថា ៖ ជាការឥតប្រយោជន៍ទេដែលបម្រើព្រះ ហើយតើមានប្រយោជន៍អ្វី ដែលយើងកាន់តាមក្រឹត្យក្រមទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយដែលយើងដើរដោយសោកសៅនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ?
- ១៥ ហើយឥឡូវនេះ យើងរាប់មនុស្សឆ្លើងឆ្មេរទុកជាសប្បាយហើយ មែនហើយ ពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តការអាក្រក់បានតាំងឡើង មែនហើយ គេល្អរុងរាល់ព្រះ ហើយក៏រួចខ្លួនផង។
- ១៦ គ្រានោះ ពួកអ្នកដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់ ក៏និយាយគ្នាទៅវិញទៅមកជាញយៗ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រុងស្តាប់ ក៏បានឮរួចមានសៀវភៅ រំលឹកបានកត់ទុកនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់សម្រាប់អ្នកដែលកោតខ្លាចដល់ទ្រង់ និងពួកអ្នកដែលនឹកដល់ព្រះនាមទ្រង់។
- ១៧ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា នៅថ្ងៃដែលយើងធ្វើការនេះ នោះគេនឹងបានជារបស់ផងយើង គឺជារបស់ផងយើងពិត ហើយយើងនឹងប្រណីដល់គេ ដូចជាមនុស្សប្រណីដល់កូនខ្លួនដែរ គឺជាកូនដែលគោរពដល់ខ្លួនពិត។

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightsome land, saith the Lord of Hosts.

Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

១៨ គ្រានោះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រឡប់មក ហើយចេះដែកញែករវាង
សេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីអាក្រក់ រវាងមនុស្សដែលគោរពដល់ព្រះ
និងមនុស្សដែលមិនគោរពផង។

Then shall ye return and discern between the
righteous and the wicked, between him that serveth
God and him that serveth him not.

និហៃ ទី ៣ 25

- ១ គួរតែមើលចុះ ថ្ងៃនោះកំពុងតែមកដល់ ថ្ងៃនោះនេះឆ្នោ ដូចជាគុក ភ្លើង នោះអស់ពួកអ្នកឆ្កើងឆ្កែ មែនហើយ ហើយនិងអស់ពួកអ្នក ដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ គេនឹងដូចជាជញ្ជាំង ហើយថ្ងៃដែលត្រូវ មកដល់នោះនឹងនេះបន្ទុះគេទាំងអស់ទៅ ឥតទុកឲ្យគេមានបួស ឬមែកនៅសល់ឡើយ នេះហើយជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃ ពួកពលបរិវារ។
- ២ តែព្រះរាជបុត្រានៃសេចក្តីសុចរិតនឹងរះឡើង មានទាំងអំណាច ប្រោសឲ្យជានៅក្នុងចំអែងស្លាបទ្រង់សម្រាប់អ្នករាល់គ្នាដែល កោតខ្លាចដល់នាមយើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងចេញទៅ លោត កញ្ជ្រងដូចជាកូនគោដែលលែងចេញពីក្រោល។
- ៣ ហើយព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា នៅថ្ងៃ ដែលធ្វើការនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងជាន់លើពួកអាក្រក់បង្ក គួរតែគេនឹង ដូចជាជើងនៅក្រោមបាទជើងរបស់អ្នករាល់គ្នា។
- ៤ ចូរនឹកចាំពីក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ជាអ្នកបម្រើយើង ដែលយើង បានបញ្ជាដល់លោក នៅលើភ្នំហូរែរបសម្រាប់ពួកអ៊ីស្រាអែលទាំង អស់គ្នា គឺអស់ទាំងក្រឹត្យក្រុម និងបញ្ញត្តិច្បាប់ទាំងប៉ុន្មាននោះ។
- ៥ មើលចុះ មុនដែលថ្ងៃដ៏ធំ ហើយគួរស្វែងខ្លាចរបស់ព្រះអម្ចាស់ បានមកដល់ នោះយើងនឹងចាត់អេលីយ៉ា គឺជាព្យាករឲ្យមកអ្នក រាល់គ្នា។
- ៦ ហើយលោកនឹងបង្វែរចិត្តពួកឪពុកមកឯកូន និងចិត្តកូនមកឯ ឪពុកវិញ ក្រែងយើងមកវាយផែនដីដោយសេចក្តីបណ្តាសា។

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

នីហ្វេ ទី ៣ 26

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានប្រាប់ការណ៍ទាំងនេះហើយ នោះទ្រង់បានពន្យល់ប្រាប់ ដល់បណ្តាជន ហើយទ្រង់បានពន្យល់ប្រាប់ការណ៍ទាំងអស់ដល់ ពួកគេ ទាំងរឿងធំ និងរឿងតូច។
- ២ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ បទគម្ពីរទាំងនេះ ដែលអ្នករាល់ គ្នាពុំទាន់មាន នោះព្រះវរបិតាទ្រង់ បានបញ្ជាឲ្យយើងប្រទានដល់ អ្នក គ្នាតិចនេះជាប្រាជ្ញានៅក្នុងទ្រង់ ដែលរបស់ទាំងនេះត្រូវបាន ប្រទានដល់មនុស្សជំនាន់ក្រោយ។
- ៣ ហើយទ្រង់បានពន្យល់ប្រាប់ការណ៍ទាំងអស់ តាំងពីដំបូងរហូត ដល់ពេល ដែលទ្រង់នឹងយាងមកក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់ — មែន ហើយ គឺការណ៍ទាំងអស់ដែលកើតឡើងនៅលើផ្ទៃផែនដីនេះ រហូតដល់ថ្ងៃដែលវត្ថុគ្រប់យ៉ាងនឹងរលាយដោយកម្ដៅដ៏អស្ចារ្យ ហើយផែនដី នឹងត្រូវរមួររមួរដូចរមួរក្រដាស ហើយផ្ទៃមេឃ និងផែនដី ត្រូវរកន្លងផុតទៅ។
- ៤ ហើយគឺដល់ថ្ងៃដ៏មហិមា និងចុងក្រោយបង្អស់ គ្រាដែលគ្រប់ ទាំងប្រជាជន និងគ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស និងគ្រប់ទាំងសាសន៍ ហើយ និងគ្រប់ទាំងភាសានឹងឈរនៅចំពោះព្រះ ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះ ចំពោះកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ដើម្បីឲ្យឃើញថា ពួកគេល្អ ឬក៏ ពួកគេអាក្រក់ —
- ៥ បើសិនជាពួកគេល្អ នោះនឹងបានដំណើររស់ឡើងវិញដល់ជីវិតដ៏ អស់កល្បជានិច្ច តែបើសិនជាពួកគេអាក្រក់ នោះនឹងបានដំណើរ រស់ឡើងវិញនៃការជាប់ទោស គឺនៅបណ្តោយគ្នា មួយខាងនេះ ហើយមួយទៀតនៅខាងនោះ ស្របតាមសេចក្តីមេត្តាករុណា និង សេចក្តីយុត្តិធម៌ និងបរិសុទ្ធភាព ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ គឺទ្រង់នៅ មុនពេលលោកិយនេះចាប់ផ្តើមម៉្លោះ។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ គេពុំអាចកត់ទុកក្នុងគម្ពីរនេះបានទេ សូម្បីតែ មួយភាគរយនៃការណ៍ទាំងឡាយ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បាន បង្រៀនយ៉ាងពិតប្រាកដដល់ប្រជាជនក៏ដោយ
- ៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឯផ្ទាំងនីហ្វេមាននូវភាគច្រើននៃការណ៍ទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានបង្រៀនប្រជាជន។
- ៨ ហើយការណ៍ទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបានសរសេរមកនេះ គឺជាភាគ មួយតូច នៃការណ៍ដែលទ្រង់បានបង្រៀនប្រជាជន ហើយខ្ញុំ សរសេរការណ៍ទាំងនេះទុក ក្នុងគោលបំណងថា ការណ៍ទាំងនេះ អាចបាននាំមកឲ្យប្រជាជននេះ ពីពួកសាសន៍ដទៃ តាមពាក្យដែល ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូល។

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory—yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

៩ ហើយគ្រានៃពួកគេបានទទួលការណ៍ទាំងនេះ គឺចាំបាច់ថា គេត្រូវតែមានការណ៍ទាំងនេះមុន ដើម្បីសាកល្បងសេចក្តីជំនឿរបស់គេ ហើយប្រសិនបើពួកគេជឿនូវការណ៍ទាំងនេះ នោះការណ៍ដែលធំលើសលប់ទៅទៀតនឹងត្រូវបានសម្តែងដល់ពួកគេ។

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

១០ តែប្រសិនបើពួកគេពុំជឿនូវការណ៍ទាំងនេះទេ នោះការណ៍ដ៏ធំលើសលែងទៅទៀត នឹងពុំត្រូវបានសម្តែងដល់ពួកគេឡើយ គឺទុកជាការកាត់ទោសដល់គេវិញ។

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

១១ មើលចុះ ខ្ញុំបម្រុងនឹងសរសេរការណ៍ទាំងនេះ គឺគ្រប់ទាំងការណ៍ដែលបានធ្លាក់នៅលើផ្ទាំងនីហ្វេ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ហាមឃាត់ខ្ញុំថា ៖ យើងនឹងសាកល្បងសេចក្តីជំនឿនៃរាស្ត្រយើងវិញ។

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

១២ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំ មរមន សរសេរនូវការណ៍ទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរមន សូមបញ្ចប់នូវការនិយាយរបស់ខ្ញុំ ហើយចាប់ផ្តើមសរសេរនូវអ្វីៗ ដែលព្រះទ្រង់បានបញ្ជាដល់ខ្ញុំវិញ។

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

១៣ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្រៀនដល់ប្រជាជនជាតិប្រាកដ គឺអស់រយៈពេលបីថ្ងៃ ហើយបន្ទាប់ពីនោះមក ទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេជាញឹកញយ ហើយបានកាត់នំប៉័ងជាញឹកញយ ហើយប្រទានពរដល់នំប៉័ង ហើយប្រទានឲ្យទៅពួកគេ។

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានបង្រៀន ហើយធ្វើការងារបម្រើដល់ពួកកូនក្មេងនៃហូងមនុស្ស ដែលបានរៀបរាប់មកនេះ ហើយទ្រង់បានស្រាយអណ្តាតវា ដើម្បីឲ្យវា និយាយប្រាប់ពួកឪពុកវា នូវការណ៍ដ៏ធំ និងអស្ចារ្យ ធំជាងការណ៍ដែលទ្រង់បានប្រាប់ដល់ប្រជាជនទៀត ហើយទ្រង់បានស្រាយអណ្តាតវា ដើម្បីឲ្យវាអាចនិយាយបាន។

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីទ្រង់បានយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌ — គឺជាលើកទីពីរ ដែលទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ ហើយបានទៅជួបនឹងព្រះវរបិតា គឺបន្ទាប់ពីបានប្រោសឲ្យអស់អ្នកឈឺ និងអ្នកពិការបានជា និងបើកភ្នែកអ្នកខ្វាក់ និងបើក ត្រចៀកអ្នកច្រងំ ព្រមទាំងបានព្យាបាលរោគសព្វសារពើនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយបានប្រោសបុរសម្នាក់ពីស្លាប់ និងបានបង្ហាញនូវព្រះចេស្តារបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ ហើយក៏បានយាងឡើងទៅជួបព្រះវរបិតា —

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

១៦ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដល់ស្តែកឡើង នោះហូងមនុស្សបានមករួមប្រជុំគ្នា ហើយពួកគេបានឃើញ ហើយបានឮពួកកូនក្មេងទាំងនេះ មែនហើយ ទាំងទារកក៏បានបើកមាត់និយាយការណ៍ដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយ តែការណ៍ទាំងឡាយដែលពួកកូនក្មេង បាននិយាយនោះ ត្រូវបានហាមឃាត់មិនឲ្យអ្នកណាសរសេរទុកឡើយ។

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសិស្សដែលព្រះយេស៊ូវបានរើសទាំងនោះ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកបានចាប់ផ្តើមធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយបង្រៀនអស់អ្នកណា ដែលបានមករកពួកគេ ហើយអស់អ្នកណាដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ក៏តែងតែបានពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

១៨ ហើយពួកគេជាច្រើននាក់បានឃើញ ហើយបានឮការណ៍ទាំងឡាយ ដែលពុំអាចប្រាប់បានឡើយ គឺមិនត្រូវច្បាប់កត់ទុកទេ។

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

១៩ ហើយពួកគេបានបង្រៀន ហើយបានធ្វើការងារបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយពួកគេមានរបស់របរទាំងអស់រួមគ្នាទៅក្នុងចំណោមពួកគេ គឺមនុស្សម្នាក់ៗទាក់ទងគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយសេចក្តីយុត្តិធម៌។

And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើការទាំងអស់ដូចដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបញ្ជាដល់ពួកគេ។

And it came to pass that they did do all things even as Jesus had commanded them.

២១ ហើយពួកអ្នកដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ នោះបានហៅថា សាសនាចក្រនៃព្រះគ្រីស្ទ។

And they who were baptized in the name of Jesus were called the church of Christ.

និហៃ ទី ៣ 27

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលពួកសិស្សនៃព្រះយេស៊ូវកំពុងតែចេញដំណើរ ហើយផ្សាយនូវការណ៍ទាំងឡាយ ដែលពួកគេបានឮ ហើយបានឃើញ ហើយព្រមទាំងបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវផង នោះហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសិស្សបានរួមគ្នាអធិស្ឋានយ៉ាងខ្លាំង ហើយបានតមអាហារ។
- ២ ហើយព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេទៀត គ្រឿតពួកគេកំពុងតែអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងមកលរនៅកណ្តាលពួកគេ ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ តើអ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យយើងប្រទានអ្វីដល់អ្នក?
- ៣ ហើយពួកគេបានទូលទ្រង់ថា ៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំសូមឲ្យព្រះអង្គប្រាប់យើងខ្ញុំនូវឈ្មោះដែលយើងខ្ញុំនឹងហៅសាសនាចក្រនេះ គ្រឿតមានការប្រកែកគ្នានៅក្នុងចំណោមប្រជាជនអំពីរឿងនេះ។
- ៤ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ ប្រាកដមែនយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ហេតុអ្វីបានជាប្រជាជនអ្វីទាំងឡាយ ហើយប្រកែកគ្នាដោយសារតែរឿងនេះ?
- ៥ តើពួកគេពុំបានអានបទគម្ពីរទាំងឡាយ ដែលបានចែងថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវយកព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទដាក់លើខ្លួនដែលជានាមយើងទេឬ? គ្រឿតដោយនាមនេះហើយដែលអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានហៅនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់
- ៦ ហើយអស់អ្នកណាដែលដាក់នាមយើងលើខ្លួន ហើយកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត អ្នកនោះហើយនឹងបានសង្គ្រោះនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។
- ៧ ដូច្នេះ សូម្បីជាអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើ នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើដោយនូវនាមយើង ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវហៅសាសនាចក្រតាមនាមយើង ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវអំពាវនាវដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវនាមយើង ប្រយោជន៍ឲ្យទ្រង់ប្រទានពរដល់សាសនាចក្រ ដោយយល់ដល់យើង។
- ៨ ហើយតើនេះជាសាសនាចក្ររបស់យើងដូចម្តេចកើត លើកលែងតែហៅតាមនាមយើង? គ្រឿតបើសិនជាសាសនាចក្រនេះ ហៅតាមឈ្មោះលោកម៉ូសេ នោះជាសាសនាចក្ររបស់លោកម៉ូសេ ហើយ ឬបើសិនជាសាសនាចក្រនេះហៅតាមឈ្មោះរបស់បុរសណាម្នាក់ នោះជាសាសនាចក្ររបស់បុរសនោះហើយ តែបើសិនជាសាសនាចក្រនេះហៅតាមនាមយើង នោះទើបជាសាសនាចក្ររបស់យើង ប្រសិនបើគេបានសង់លើដំណឹងល្អរបស់យើង។

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

- ៩ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានសង់លើ ដំណឹងល្អរបស់យើង ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវហៅនូវអ្វីៗក៏ដោយ ដែលអ្នកធ្វើតាមនាមយើង ដូច្នេះបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាអំពាវនាវ ដល់ព្រះវរបិតាសម្រាប់សាសនាចក្រនេះ ប្រសិនបើដោយនូវនាម យើង នោះព្រះវរបិតានឹងឮអ្នករាល់គ្នា។
- ១០ ហើយប្រសិនបើសាសនាចក្របានសង់លើដំណឹងល្អរបស់ យើងមែន នោះព្រះវរបិតា ទ្រង់នឹងបង្ហាញនូវកិច្ចការទាំងឡាយ របស់ទ្រង់នៅក្នុងសាសនាចក្រ។
- ១១ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើពុំបានសង់លើដំណឹងល្អរបស់យើងទេ ហើយ បានសង់លើកិច្ចការទាំងឡាយរបស់មនុស្ស ឬក៏លើកិច្ចការទាំង ឡាយរបស់អារក្សវិញ នោះយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គេ នឹងបានសេចក្តីអំណរនៅក្នុងកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ មួយរដូវ តែប៉ុណ្ណោះ ហើយមិនយូរមិនឆាប់ ទីបញ្ចប់នឹងមកដល់ ហើយពួក គេត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើង ហើយដល់ពេលនោះ គឺគ្មានការត្រឡប់មកវិញឡើយ។
- ១២ ត្បិតកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ពួកគេ នឹងទៅតាមពួកគេ ត្បិត ដោយសារតែកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេនេះហើយបានជាពួកគេ ត្រូវកាប់រំលំចោល ដូច្នេះចូរចងចាំនូវការណ៍ទាំងឡាយ ដែលយើង បានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាចុះ។
- ១៣ មើលចុះ យើងបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នានូវដំណឹងល្អរបស់ យើង ហើយនេះគឺជាដំណឹងល្អ ដែលយើងបានប្រទានដល់ អ្នក រាល់គ្នា — គឺយើងបានមកឯលោកិយនេះ ដើម្បីធ្វើតាមព្រះ ហឫទ័យនៃព្រះវរបិតារបស់យើង ពីព្រោះព្រះវរបិតារបស់យើង ទ្រង់បានចាត់ឱ្យយើងមក។
- ១៤ ហើយព្រះវរបិតាយើង ទ្រង់បានចាត់ឱ្យយើងមក ដើម្បីឱ្យយើង អាចត្រូវបានលើកឡើងលើឈើឆ្កាង ហើយបន្ទាប់ពីយើងត្រូវបាន លើកឡើងលើឈើឆ្កាង គឺប្រយោជន៍ឱ្យយើងអាចទាញនាំគ្រប់ មនុស្សទាំងអស់ឱ្យមករកយើង ហើយដូចជាយើងត្រូវបានលើក ឡើងលើឈើឆ្កាង ដោយមនុស្សលោកយ៉ាងណា នោះមនុស្ស លោកក៏នឹងត្រូវបានលើកឡើង ដោយព្រះវរបិតាយ៉ាងនោះដែរ ដើម្បីឱ្យឈរចំពោះយើង ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការ ទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ដើម្បីឱ្យឃើញថា ពួកគេល្អ ឬក៏ពួកគេ អាក្រក់ —
- ១៥ ហើយដោយហេតុនេះ ទើបយើងត្រូវបានលើកឡើង ហេតុដូច្នេះ ហើយ ស្របតាមព្រះចេស្ដានៃព្រះវរបិតា នោះយើងនឹងទាញនាំ គ្រប់មនុស្សទាំងអស់ឱ្យមករកយើង ប្រយោជន៍ឱ្យគេអាចបាន ទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ។

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

១៦ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវនាមយើង នោះត្រូវបាន ពោរពេញ ហើយបើអ្នកនោះកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត មើលចុះ យើងនឹងចាត់អ្នកនោះទុកថាជាឥតទោសនៅចំពោះព្រះវរបិតា យើងនៅក្នុងថ្ងៃដែលយើងនឹងឈរជំនុំជំរះមនុស្សលោក។

And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

១៧ ហើយអ្នកណាដែលមិនកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុតទេ អ្នកនោះ ក៏នឹងត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើង គឺជាកន្លែងដែល គេពុំអាចត្រឡប់មកវិញបានឡើយ ពីព្រោះមកពីសេចក្តីយុត្តិធម៌នៃ ព្រះវរបិតា។

And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

១៨ នេះហើយគឺជាពាក្យដែលទ្រង់បានប្រទានដល់កូនចៅមនុស្ស។ ហើយដោយហេតុនេះ ទ្រង់បានបំពេញពាក្យទាំងឡាយដែលទ្រង់ បានប្រទានមក ហើយទ្រង់ពុំកុហកទេ តែបំពេញគ្រប់ទាំងពាក្យ របស់ទ្រង់វិញ។

And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilleth the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilleth all his words.

១៩ ហើយគ្មានអ្វីដែលពុំស្អាតណាអាចចូលទៅក្នុងនគរបស់ទ្រង់ បានឡើយ ដូច្នោះគ្មានអ្នកណាអាចចូលទៅក្នុងទីសម្រាករបស់ទ្រង់ បានទេ លើកលែងតែអ្នកនោះ បានលាងសំលៀកបំពាក់របស់ខ្លួន ដោយនូវលាហិតរបស់យើង ពីព្រោះមកពីសេចក្តីជំនឿរបស់គេ និងការប្រែចិត្តគ្រប់ទាំងអំពើបាបរបស់គេ និងការស្មោះត្រង់របស់ គេរហូតដល់ទីបំផុត។

And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.

២០ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាបញ្ញត្តិថា ៖ ចូរប្រែចិត្តចុះ ឱអ្នករាល់គ្នានៅចុង ផែនដីអើយ ហើយចូរមករកយើង ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវនាមយើងចុះ ប្រយោជន៍ឲ្យអ្នករាល់គ្នា អាចបានញែក ចេញបរិសុទ្ធ ដោយការទទួលនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប្រយោជន៍ឲ្យ អ្នករាល់គ្នា អាចឈរដោយគ្មានទោសនៅចំពោះយើងនៅថ្ងៃចុង ក្រោយបង្អស់។

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

២១ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នេះហើយជា ដំណឹងល្អរបស់យើង ហើយអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើនៅក្នុងសាសនាចក្ររបស់យើង ត្បិត កិច្ចការទាំងឡាយដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញយើងធ្វើយ៉ាងណា នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើយ៉ាងនោះដែរ ត្បិតអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាបាន ឃើញយើងធ្វើយ៉ាងណា នោះអ្នកត្រូវធ្វើតាមយ៉ាងនោះដែរ។

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

២២ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើនូវការណ៍ទាំងនេះ មានពរដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានលើក ឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

២៣ ចូរកត់ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញ ហើយបាន ឮទុកចុះ លើកលែងតែការណ៍ណាដែលបានហាមឃាត់។

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

២៤ ចូរកត់កិច្ចការទាំងឡាយរបស់ប្រជាជននេះទុកចុះ ដែលនឹងមាន ដូចដែលបានកត់ទុក នូវកិច្ចការដែលបានកន្លងផុតមកហើយដែរ។

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

២៥ គ្រឿងមើលចុះ ចេញពីគម្ពីរទាំងឡាយដែលបានសរសេរទុក ហើយដែលនឹងបានសរសេរទុក នោះប្រជាជននេះនឹងបានទទួល ការជំនុំជំរះ គ្រឿងដោយសារគម្ពីរទាំងនេះហើយដែលកិច្ចការទាំង ឡាយរបស់គេនឹងបានមនុស្សលោកស្គាល់។

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

២៦ ហើយមើលចុះ ការណ៍ទាំងអស់ត្រូវបានកត់ទុកដោយព្រះវរបិតា ហេតុដូច្នេះហើយ ចេញពីគម្ពីរទាំងឡាយដែលនឹងបានសរសេរទុក នោះមនុស្សលោកនឹងបានទទួលការជំនុំជំរះ។

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

២៧ ហើយចូរអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នករាល់គ្នានឹងទៅជាចៅក្រមជំនុំ ជំរះប្រជាជននេះ ស្របតាមសេចក្តីជំនុំជំរះ ដែលយើងនឹងប្រទាន ដល់អ្នកដែលត្រឹមត្រូវ។ ដូច្នេះ តើអ្នករាល់គ្នាគួរធ្វើជាមនុស្សបែប ណាទៅ? យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ត្រូវឲ្យបានដូចជា យើង។

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

២៨ ហើយឥឡូវនេះ យើងទៅប្រះវរបិតា។ ហើយយើងប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្វីក៏ដោយ ដែលអ្នករាល់គ្នាសូមដល់ព្រះ វរបិតាដោយនូវនាមយើង នោះនឹងបានប្រទានដល់អ្នក។

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

២៩ ដូច្នេះ ចូរសូម ហើយអ្នកនឹងបានទទួល ចូរគោះ នោះតែងនឹងបើក ឲ្យអ្នក គ្រឿងអ្នកណាដែលសូម នោះនឹងបានទទួល រីឯអ្នកណាដែល គោះ នោះតែងនឹងបើកឲ្យអ្នកនោះ។

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

៣០ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ សេចក្តីអំណររបស់យើងធំណាស់ គឺ ពេញទំហឹងដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា និងតំណនេះផង មែនហើយ ព្រមទាំងព្រះវរបិតាក៏ទ្រង់មានសេចក្តីអំណរ ហើយគ្រប់ទាំងពួក ទេវតាបរិសុទ្ធផង ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា និងតំណនេះ គ្រឿងគ្មាន នរណាម្នាក់បានរង្វេងបាត់ឡើយ។

And now, behold, my joy is great, even unto fullness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

៣១ មើលចុះ យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាយល់ គ្រឿងយើងមានន័យដល់ ពួកអ្នកដែលឥឡូវនេះ រស់នៅក្នុងតំណនេះ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ បានរង្វេងបាត់ឡើយ ហើយដោយសារពួកគេនេះហើយដែលយើង មានសេចក្តីអំណរដ៏ពោរពេញ។

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fullness of joy.

៣២ ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងមានសេចក្តីព្រួយបារម្ភ ពីព្រោះតែតំណទីបួន ពីតំណនេះទៅ គ្រឿងពួកគេនឹងត្រូវចាប់ខ្លួននាំយកទៅឃុំឃាំង ដោយកូននៃអន្តរធាន គ្រឿងពួកគេនឹងលក់យើង ដើម្បីយកប្រាក់ និងមាស និងដើម្បីអ្វីៗដែលកន្លាតអាចកាត់បំផ្លាញ និងអ្វីៗដែល ចោរ អាចចោះទម្លុះប្លន់បាន។ ហើយនៅថ្ងៃនោះ យើងនឹងមករក ពួកគេ ទាំងបង្វិលកិច្ចការរបស់គេ មកស្រោចលើក្បាលរបស់ពួកគេ វិញ។

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បាន
បញ្ចប់ព្រះបន្ទូលទាំងនេះហើយ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួក
សិស្សរបស់ទ្រង់ថា ៖ ចូរអ្នករាល់គ្នាចូលតាមទ្វារចង្អៀតចុះ ត្បិត
ទ្វារចង្អៀត និងផ្លូវតូចនាំទៅឯជីវិត ហើយមានមនុស្សតិចណាស់
ដែលរកផ្លូវនោះឃើញ ប៉ុន្តែទ្វារធំ និងផ្លូវទូលាយនាំទៅឯសេចក្តី
ស្លាប់ ក៏មានមនុស្សជាច្រើន ដែលដើរតាមផ្លូវនោះ រហូតដល់ពេល
យប់មកដល់ នោះគ្មាននរណាអាចធ្វើការបានឡើយ។

And it came to pass that when Jesus had ended
these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at
the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the
way that leads to life, and few there be that find it;
but wide is the gate, and broad the way which leads
to death, and many there be that travel therein, until
the night cometh, wherein no man can work.

និហៃ ទី ៣ 28

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងនេះចប់ហើយ នោះទ្រង់បានប្រាប់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ម្តងម្នាក់ៗថា ៖ តើអ្នករាល់គ្នាប្រាថ្នាអ្វីពីយើង បន្ទាប់ពីយើងទៅជួបព្រះវរបិតារិញ?
- ២ ហើយពួកគេទាំងអស់ លើកលែងតែបីនាក់បានទូលថា ៖ យើងខ្ញុំសូមប្រាថ្នាថា បន្ទាប់ពីយើងខ្ញុំបានរស់នៅអស់អាយុមនុស្សហើយ ហើយបានសម្រេចការងារបម្រើ ដែលព្រះអង្គប្រគល់ដល់យើងខ្ញុំហើយ នោះសូមឲ្យយើងខ្ញុំអាចបានទៅឯនគររបស់ព្រះអង្គយ៉ាងឆាប់រហ័ស។
- ៣ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាប្រាថ្នាសូមការណ៍នេះពីយើង ដូច្នេះបន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាមានអាយុចិតសិបពីរឆ្នាំហើយ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានមកឯយើងនៅឯនគរយើង ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានសម្រាកនៅជាមួយនឹងយើង។
- ៤ កាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេហើយ នោះទ្រង់បែរទៅរកពួកសិស្សបីនាក់ទៀត ក៏មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ តើអ្នករាល់គ្នាមានបំណងចង់ឲ្យយើងគួរធ្វើអ្វីដល់អ្នក ពេលយើងទៅជួបព្រះវរបិតារិញ?
- ៥ ហើយពួកគេព្រួយនៅក្នុងចិត្ត ដោយពុំហ៊ានទូលប្រាប់ព្រះអង្គនូវអ្វីដែលគេប្រាថ្នា។
- ៦ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ៖ មើលចុះ យើងដឹងគំនិតរបស់អ្នកហើយ គឺអ្នករាល់គ្នាចង់បានការដែលយ៉ូហានជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ចង់បានពីយើង កាលដែលបាននៅជាមួយនឹងយើងក្នុងការងារបម្រើរបស់យើង គឺមុនពេលយើងត្រូវពួកសាសន៍យូដាលើកឡើងលើលើអ្នក។
- ៧ ដូច្នេះ មានពរដល់អ្នករាល់គ្នាជាងនេះទៅទៀត គ្រប់អ្នករាល់គ្នានឹងពុំត្រូវភ្នក់សេចក្តីស្លាប់ឡើយ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹងរស់នៅ ដើម្បីមើលឃើញគ្រប់ទាំងកិច្ចការ ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់នឹងធ្វើចំពោះកូនចៅមនុស្ស រហូតដល់អ្វីៗទាំងអស់នឹងបានបំពេញតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា គឺកាលយើងនឹងយាងមកនៅក្នុងសិរីល្អរបស់យើង ដោយអំណាចនៃស្ថានសួគ៌។
- ៨ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងពុំរងទុក្ខនូវការឈឺចាប់នៃសេចក្តីស្លាប់ឡើយ ប៉ុន្តែកាលយើងយាងមកនៅក្នុងសិរីល្អរបស់យើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានផ្លាស់ពីភាពរមែងស្លាប់ទៅអមតភាព តែក្នុងមួយពព្រិចភ្នែក ហើយនៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងបានពរនៅក្នុងនគរនៃព្រះវរបិតាយើង។

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

៩ ហើយម្យ៉ាងទៀត អ្នករាល់គ្នានឹងពុំឈឺចាប់សោះ នៅពេលអ្នក រាល់គ្នាសំនៅក្នុងសាច់ឈាម ឬព្រួយបារម្ភឡើយ លើកលែងតែ ចំពោះអំពើបាបទាំងឡាយ នៃមនុស្សលោកប៉ុណ្ណោះ ហើយយើង នឹងធ្វើគ្រប់ការណ៍ទាំងនេះ ពីព្រោះមកពីអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាបាន ប្រាថ្នាពីយើង គ្រប់អ្នករាល់គ្នាប្រាថ្នាចង់នាំព្រលឹងមនុស្សមករក យើង នៅពេលពិភពលោកឈរនៅ។

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

១០ ហើយដោយហេតុនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងបានសេចក្តីអំណរដ៏ ពោរពេញ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងអង្គុយនៅក្នុងនគរនៃព្រះវរបិតា យើង មែនហើយ សេចក្តីអំណរនៃអ្នករាល់គ្នានឹងបានពោរពេញ ដូចជាព្រះវរបិតាទ្រង់បានប្រទានសេចក្តីអំណរដ៏ពោរពេញដល់ យើងយ៉ាងនោះដែរ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានទៅដូចជាយើង ហើយយើងបានទៅដូចជាព្រះវរបិតា ហើយព្រះវរបិតា និងយើងគឺ តែមួយ។

And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

១១ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធច្រើបន្ទាល់អំពីព្រះវរបិតា និងអំពីយើង ហើយព្រះវរបិតា ទ្រង់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់កូនចៅ មនុស្សដោយសារយើង។

And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មាន ព្រះបន្ទូលយ៉ាងនេះចប់ហើយ នោះទ្រង់ពាល់ពួកគេគ្រប់គ្នាដោយ ព្រះអង្គុលីរបស់ទ្រង់ លើកលែងតែអ្នកទាំងបី ដែលនឹងនៅលើ ផែនដី រួចហើយទ្រង់ក៏យាងចេញទៅ។

And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.

១៣ ហើយមើលនិ ផ្ទៃមេឃក៏បើកចំហ ហើយពួកគេត្រូវបាននាំឡើង ទៅឯស្ថានសួគ៌ ហើយបានឃើញ ហើយបានឮការណ៍ទាំងឡាយ ដែលពុំអាចប្រាប់បានឡើយ។

And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.

១៤ គឺបានហាមមិនឲ្យពួកគេនិយាយ ឬក៏ឲ្យអំណាចដល់ពួកគេ ដើម្បីគេអាចប្រាប់ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលគេបានឃើញ ហើយ បានឮនោះឡើយ។

And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;

១៥ ហើយទោះពួកគេនៅក្នុងរូបកាយ ឬក៏នៅក្រៅរូបកាយក្តី នោះ ពួកគេពុំអាចប្រាប់បានទេ គ្រប់មើលទៅហាក់ដូចជាពួកគេមានការ ប្រែរូប ដែលពួកគេបានប្រែពីរូបកាយខាងសាច់ឈាមនេះទៅក្នុង ស្ថានភាពអមតមួយ ដែលបណ្តាលឲ្យពួកគេអាចឃើញការណ៍ ទាំងឡាយនៃព្រះបាន។

And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.

១៦ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើការងារបម្រើ នៅលើផ្ទៃផែនដីទៀត ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេពុំ បានធ្វើការងារបម្រើពីការណ៍ទាំងឡាយ ដែលគេបានឮ ហើយបាន ឃើញនោះទេ ពីព្រោះមកពីបញ្ញត្តិដែលបានប្រទានដល់គេនៅលើ ស្ថានសួគ៌។

But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ទោះជាពួកគេនៅភាពរមែងស្លាប់ ឬអមតភាព ចាប់ពីថ្ងៃនៃការប្រែរូប នោះខ្ញុំពុំដឹងទេ

And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

- ១៨ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងតែប៉ុណ្ណោះថា គឺស្របតាមបញ្ជីដែលបានឲ្យមក — នោះពួកគេបានចេញទៅលើផ្ទៃផែនដី ហើយបានធ្វើការងារបម្រើ ដល់ប្រជាជនទាំងអស់ បានបង្រួបបង្រួមឲ្យចូលក្នុងសាសនាចក្រ នូវអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ពាក្យផ្សាយរបស់គេ បានធ្វើបុណ្យ ជ្រមុជទឹកឲ្យពួកគេ ហើយអស់អ្នកណាដែលបានទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹក នោះបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
- ១៩ ហើយពួកគេត្រូវបានចាប់ដាក់គុក ដោយពួកអ្នកដែលពុំនៅក្នុង សាសនាចក្រ។ ប៉ុន្តែគុកទាំងឡាយពុំអាចឃុំពួកគេទុកបានទេ គួត ត្រូវបែកចេញជាពីរ។
- ២០ ហើយពួកគេត្រូវបោះចោលទៅក្នុងដី ប៉ុន្តែពួកគេបានវាយដី ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ដរាបដល់ពួកគេ បានរួចផុតពីជម្រៅដីមក ដោយព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ ដូច្នោះហើយ គេពុំអាចដឹករណ៍ជ្រៅគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដាក់អ្នកទាំងនេះបានទេ។
- ២១ ពួកគេត្រូវបោះចោលទៅក្នុងឡភ្លើងបីដង តែពុំមានគ្រោះថ្នាក់អ្វី ឡើយ។
- ២២ ហើយពួកគេត្រូវបោះចោលទៅក្នុងរូងសត្វសាហាវពីរដង ហើយ មើលចុះ ពួកគេបានលេងជាមួយនឹងសត្វទាំងនោះ ដូចជា កូនក្មេង លេងជាមួយនឹងកូនចៀមដែលនៅបោដោះ ដោយពុំមាន គ្រោះថ្នាក់អ្វីសោះ។
- ២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយហេតុនេះ ទើបពួកគេ បានដើរទៅសព្វក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វេ ហើយបានផ្សាយ ដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទដល់គ្រប់ប្រជាជននៅលើផ្ទៃផែនដី ហើយ ពួកគេបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយចូលរួមក្នុងសាសនា ចក្រ នៃព្រះគ្រីស្ទ ម៉្លោះហើយ ប្រជាជននៅក្នុងតំណនោះបានទទួល ពរ ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវមែន។
- ២៤ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរមន សូមបញ្ចប់នូវការនិយាយអំពីការណ៍ ទាំងនេះមួយរយៈសិនចុះ។
- ២៥ មើលចុះ ខ្ញុំបម្រុងតែនឹងកត់ឈ្មោះពួកអ្នកដែលពុំត្រូវភ្នក់សេចក្តី ស្លាប់ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានហាមឃាត់ខ្ញុំ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំពុំ កត់ឈ្មោះពួកគេទេ គួតពួកគេត្រូវបានលាក់ពីមនុស្សលោក។
- ២៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំបានឃើញពួកគេ ហើយពួកលោកបានធ្វើការងារ បម្រើដល់ខ្ញុំ។
- ២៧ ហើយមើលចុះ ពួកលោកនឹងនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ដទៃ តែពួកសាសន៍ដទៃនឹងពុំស្គាល់ពួកគេឡើយ។
- ២៨ ហើយពួកគេនឹងនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍យូដាដែរ តែពួក សាសន៍យូដានឹងពុំស្គាល់ពួកគេឡើយ។

But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

And thrice they were cast into a furnace and received no harm.

And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.

And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.

And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.

Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.

But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.

And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.

They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.

២៩ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា កាលណាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ទតឃើញថាសមនៅក្នុងប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់ ដែលពួកគេនឹងធ្វើការងារបម្រើដល់ពូជអំបូរដែលខ្ចាត់ព្រាត់ទាំងអស់នៃអ៊ីស្រាអែល និងដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន ហើយនឹងនាំព្រលឹងពួកគេជាច្រើនមករកព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីឲ្យសេចក្តីប្រាថ្នារបស់គេបានបំពេញ និងដោយសារព្រះចេស្ដានៃព្រះ ដែលបរិក្ខណ៍ដែលនៅក្នុងពួកគេ។

៣០ ហើយពួកគេហាក់បីដូចជាពួកទេវតានៃព្រះ ហើយបើសិនជាពួកគេនឹងអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ នោះពួកគេអាចបង្ហាញខ្លួនដល់អ្នកណាក៏ដោយ ដែលឃើញថាពួកគេដល់គេ។

៣១ ហេតុដូច្នេះហើយ មានកិច្ចការដ៏មហិមា និងដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយ ដែលពួកគេនឹងបានធ្វើឡើងមុនថ្ងៃដ៏ធំដែលកំពុងតែមកដល់ កាលគ្រប់ទាំងមនុស្សត្រូវឈរយ៉ាងពិតប្រាកដ ចំពោះវេទិកាជំនុំជំរះនៃព្រះគ្រីស្ទ

៣២ មែនហើយ សូម្បីតែនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ដទៃ ក៏នឹងមានកិច្ចការមួយដ៏មហិមា និងដ៏អស្ចារ្យ ដែលពួកគេធ្វើឡើងដែរនៅមុនថ្ងៃជំនុំជំរះ។

៣៣ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមានគ្រប់ទាំងបទគម្ពីរ ដែលប្រាប់អំពីដំណើររឿងដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថាស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ការណ៍ទាំងនោះប្រាកដជានឹងមកដល់។

៣៤ ហើយវេទនាដល់អ្នកណា ដែលមិនព្រមប្រុងស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវ ព្រមទាំងដល់ពួកអ្នកដែលទ្រង់បានរើស ហើយចាត់ឲ្យទៅក្នុងចំណោមពួកគេផង គ្រឿងអស់អ្នកណាដែលពុំទទួលយកព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវ និងពាក្យពេចន៍នៃពួកអ្នកដែលទ្រង់បាន ចាត់ឲ្យទៅនោះ មានន័យថា ពុំទទួលទ្រង់សោះ ដូច្នេះហើយ ទ្រង់នឹងពុំទទួលពួកគេនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ដែរ។

៣៥ ហើយបើសិនជាពួកគេពុំបានកើតមកទេ នោះទុកជាការប្រសើរជាង។ គ្រឿងអ្នករាល់គ្នាយល់ថា អ្នករាល់គ្នាអាចកម្ចាត់សេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះដែលត្រូវជំទាស់ ដែលត្រូវមនុស្សជាន់លើនៅក្រោមជើង ដើម្បីឲ្យមានសេចក្តីសង្គ្រោះកើតឡើងបានឬ?

៣៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នៅពេលខ្ញុំនិយាយអំពីពួកអ្នកដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានរើស មែនហើយ គឺមានបីនាក់ ដែលត្រូវបាននាំឡើងទៅឯស្ថានសួគ៌ នោះខ្ញុំពុំដឹងជាពួកគេបានលាងពីភាពរមែងស្លាប់ទៅអមតភាពឬអត់ទេ —

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.

Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

៣៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ចាប់តាំងពីខ្ញុំបានសរសេរមក នោះខ្ញុំបានសូមសួរដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយទ្រង់បានសម្តែងប្រាប់ដល់ខ្ញុំថា ចាំបាច់ត្រូវតែមានការផ្លាស់ប្តូរដល់រូបកាយទាំងឡាយរបស់ពួកគេ បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងត្រូវភ្នក់សេចក្តីស្លាប់

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

៣៨ ដូច្នោះដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចភ្នក់សេចក្តីស្លាប់ នោះមានការផ្លាស់ប្តូរមួយ បាននាំមកដល់រូបកាយទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេឈឺចាប់ ឬព្រួយបារម្ភ លើកលែងតែព្រួយបារម្ភជំនួសអំពីបាបទាំងឡាយ នៃមនុស្សលោកប៉ុណ្ណោះ។

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

៣៩ ឥឡូវនេះ ការផ្លាស់ប្តូរនេះពុំស្មើនឹងការផ្លាស់ប្តូរដែលនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ឡើយ តែមានការផ្លាស់ប្តូរមួយបានធ្វើឡើងដល់ពួកគេ ដរាបដល់អារក្សសាតាំងពុំអាចមានអំណាចទៅលើពួកគេបាន ដើម្បីកុំឲ្យវាអាចល្អិតពួកគេ ហើយពួកគេត្រូវបានញែកចេញជាបរិសុទ្ធនៅក្នុងសាច់ឈាម ដែលធ្វើឲ្យពួកគេទៅជាបរិសុទ្ធ ហើយអំណាចទាំងឡាយនៅលើផែនដីពុំអាចឃាត់ឃាំងពួកគេបានឡើយ។

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

៤០ ហើយពួកគេស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពនេះ រហូតដល់ថ្ងៃជំនុំជំរះនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយនៅថ្ងៃនោះ ពួកគេនឹងបានទទួលការផ្លាស់ប្តូរមួយធំជាងនេះទៅទៀត ហើយនឹងបានទទួលទៅក្នុងនគរនៃព្រះវរបិតានិងពុំចេញមកវិញទៀតឡើយ តែនឹងនៅជាមួយនឹងព្រះដ៏អស់កល្បជានិច្ចនៅលើស្ថានសួគ៌។

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

នីហ្វែ ទី ៣ 29

- ១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កាលណាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ទតឃើញថាសមនៅក្នុងប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់ថា ពាក្យទាំងឡាយនេះនឹងបានមកដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ នោះអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងថា សេចក្តីសញ្ញាដែលព្រះវរបិតា ទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងកូនចៅអ៊ីស្រាអែលអំពីការសាងពួកគេឡើងវិញទៅដដែលនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់គេ នោះកំពុងតែចាប់ផ្តើមបំពេញហើយ។
- ២ ហើយអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងថា ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ដែលពួកព្យាករិបរិសុទ្ធបានថ្លែង នោះក៏នឹងបានបំពេញដែរ ហើយអ្នករាល់គ្នាពុំចាំបាច់និយាយថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពន្យារពេលវេលាដែលទ្រង់នឹងយាងមករកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលនោះឡើយ។
- ៣ ហើយអ្នករាល់គ្នាពុំចាំបាច់ស្មាននៅក្នុងចិត្តថា ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយដែលបានថ្លែងមក នោះជាការឥតប្រយោជន៍ឡើយ គ្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងនឹកចាំដល់សេចក្តីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងរាស្ត្រទ្រង់ជាវង្សអ៊ីស្រាអែល។
- ៤ ហើយកាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញថា ពាក្យទាំងអស់នេះចេញមកក្នុងចំណោមពួកអ្នក នោះអ្នករាល់គ្នាពុំចាំបាច់មើលងាយកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ព្រះអម្ចាស់តទៅទៀតឡើយ គ្បិតដារនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់នៅក្នុងព្រះហស្តស្តាំរបស់ទ្រង់ ហើយមើលចុះ នៅថ្ងៃនោះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមើលងាយដល់កិច្ចការទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យដារនោះធ្លាក់មកលើអ្នករាល់គ្នាក្នុងពេលដ៏ខ្លី។
- ៥ វេទនាដល់អ្នកណា ដែលមើលងាយដល់កិច្ចការទាំងឡាយរបស់ព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ វេទនាដល់អ្នកណា ដែលមិនព្រមទទួលស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ ព្រមទាំងកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ផង!
- ៦ មែនហើយ វេទនាដល់អ្នកណា ដែលមិនព្រមទទួលស្គាល់វិវរណៈទាំងឡាយរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយដែលនឹងនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងពុំធ្វើការដោយវិវរណៈទៀតទេ ឬដោយការព្យាករណ៍ ឬដោយអំណោយទានទាំងឡាយ ឬដោយភាសាទាំងឡាយ ឬដោយការប្រោសឲ្យជាទាំងឡាយ ឬដោយព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឡើយ។
- ៧ មែនហើយ វេទនាដល់អ្នកណា ដែលនឹងនិយាយនៅថ្ងៃនោះ ដើម្បីរកកម្រៃថា ពុំអាចមានការអស្ចារ្យរូងណា ដែលព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទទ្រង់នឹងធ្វើឡើងឡើយ គ្បិតអ្នកណាដែលធ្វើយ៉ាងនេះ នោះនឹងក្លាយទៅដូចជាកូនអន្តរធានហើយ គ្បិតគ្មានសេចក្តីមេត្តាករុណាសម្រាប់អ្នកនោះឡើយ ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ!

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

៨ មែនហើយ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើស៊ីសស៊ីស ឬមើលងាយ ឬ ចំអកដាក់ពួកសាសន៍យូដា ឬសំណល់ឯណានៃវង្សអ៊ីស្រាអែល ឡើយ គួរតែមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹកចាំដល់សេចក្តីសញ្ញារបស់ ទ្រង់ដល់ពួកគេ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើដល់ពួកគេ ស្របតាមអ្វីៗដែល ទ្រង់បានស្នូចនឹងពួកគេ។

៩ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវសន្និដ្ឋានថា អ្នករាល់គ្នា អាចបង្វិលព្រះហស្តស្តាំនៃព្រះអម្ចាស់ទៅឯព្រះហស្តឆ្វេង ដើម្បីកុំ ឲ្យទ្រង់អាចអនុវត្តសេចក្តីជំនុំជំរះក្នុងការបំពេញសេចក្តីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើដល់វង្សអ៊ីស្រាអែលនោះឡើយ។

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

នីហ្វែ ទី ៣ 30

- ១ ចូរស្រងូតចិត្ត ឱពួកសាសន៍ដទៃអើយ ហើយព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅចុះ ដែលទ្រង់បានបញ្ជាឱ្យខ្ញុំនិយាយអំពីអ្នករាល់គ្នា ត្បិតមើលចុះ ទ្រង់បានបញ្ជាឱ្យខ្ញុំសរសេរថា ៖
- ២ ឱ អស់ទាំងពួកសាសន៍ដទៃអើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាបែរចេញពីអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកចុះ ហើយចូរប្រែចិត្តពីអំពើអាក្រក់របស់អ្នក ពីអំពើកុហក និងការបោកបញ្ឆោតរបស់អ្នក និងពីអំពើសហាយស្មន់របស់អ្នក និងពីអំពើខ្ពើមឆ្អើមដ៏សម្ងាត់ទាំងឡាយរបស់អ្នក និងពីការគោរពរូបព្រះរបស់អ្នក និងពីអំពើឃាតកម្មរបស់អ្នក និងពីឧបាយកលផ្នែកសង្សារបស់អ្នក និងពីការឈ្នានីសរបស់អ្នក និងពីការដណ្តើមប្រដែងរបស់អ្នក និងពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើខ្ពើមឆ្អើមគ្រប់បែបយ៉ាងរបស់អ្នកចុះ ហើយចូរមករកយើង ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវនាមយើងចុះ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នា អាចបានទទួលការផ្តាច់បាបទាំងឡាយនៃអ្នករាល់គ្នា ហើយបានពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នា អាចបានរាប់ជាមួយនឹងរាស្ត្រយើង គឺជារដ្ឋអ៊ីស្រាអែល។ :0

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

នីហ្វេទី ៤

គម្ពីរនីហ្វេ

ជាកូនប្រុសរបស់នីហ្វេ — ជាសិស្សម្នាក់នៃព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដំណើររឿងអំពីប្រជាជននីហ្វេ ស្របតាមបញ្ជីរបស់លោក

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីសាមសិបបួនបានកន្លងផុតទៅ និងឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំផង ហើយមើលចុះពួកសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវបានតាំងសាសនាចក្រនៃព្រះគ្រីស្ទនៅពាសពេញលើដែនដីជុំវិញ។ ហើយអស់អ្នកណាដែលបានមករកពួកគេ ហើយបានប្រែចិត្តយ៉ាងពិតប្រាកដពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន នោះបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ហើយពួកគេក៏បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផង។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំមួយ នោះប្រជាជនទាំងអស់ បានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ គឺនៅលើផ្ទៃដែនដីទាំងអស់ ទាំងសាសន៍នីហ្វេ និងសាសន៍លេមីនផង ហើយគ្មានការទាស់ទែងខ្លាំងគំនិតគ្នារវាងពួកគេឡើយ ហើយមនុស្សគ្រប់រូបមានការទាក់ទងគ្នាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។
- ៣ ហើយពួកគេមានរបស់របរទាំងអស់រួមគ្នាទូទៅនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហេតុដូច្នោះហើយ គ្មានអ្នកមាន ឬអ្នកក្រ គ្មានអ្នកបម្រើគេ ឬអ្នកសេរីឡើយ តែពួកគេទាំងអស់ត្រូវបានធ្វើឲ្យមានសេរីភាព ហើយជាអ្នកទទួលអំណោយទានខាងឯស្ថានសួគ៌។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំពីរក៏បានកន្លងផុតទៅផង ហើយនៅតែមានសេចក្តីសុខសាន្តតទៅនៅលើដែនដី។
- ៥ ហើយមានកិច្ចការដ៏ធំ និងអស្ចារ្យជាច្រើនដែលពួកសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ ដរាបដល់បានព្យាបាលអ្នកឈឺ ប្រោសអ្នកស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ ធ្វើអ្នកខ្វិនឲ្យដើរបាន អ្នកខ្វាក់ឲ្យមើលឃើញ អ្នកឆ្ងង់ឲ្យស្តាប់ឮ ហើយអស់ទាំងអព្ភតហេតុដ៏អស្ចារ្យជាច្រើនទៀត ដែលពួកគេបានសម្តែងនៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ហើយកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះ គេតែងតែធ្វើ ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ។

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

- ៦ ម៉្លោះហើយ ឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំបីបានកន្លងផុតទៅ ព្រមទាំងឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំបួន ទីសែសិបមួយ និងទីសែសិបពីរផង មែនហើយ គឺរហូតដល់ឆ្នាំទីសែសិបប្រាំបួន ក៏បានកន្លងផុតទៅ និងឆ្នាំទីហាសិបមួយ និងទីហាសិបពីរ មែនហើយ គឺរហូតដល់ឆ្នាំទីហាសិបប្រាំបួន ក៏បានកន្លងផុតទៅ ។
- ៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានធ្វើឲ្យពួកគេបានចម្រើនឡើងជាអតិបរមានៅលើដែនដីនេះ មែនហើយ ដរាបដល់ពួកគេបានស្ថាបនាទីក្រុងទាំងឡាយឡើងវិញ នៅក្នុងកន្លែងដែលមានទីក្រុងឆេះពីមុន។
- ៨ មែនហើយ សូម្បីតែទីក្រុងសារាហឹមទ្យាដ៏ធំនោះ ក៏គេបានស្ថាបនាឡើងវិញដែរ។
- ៩ ប៉ុន្តែមានទីក្រុងជាច្រើនដែលបានលិចទៅ ហើយមានទឹកឡើងមកជំនួសវិញ ដូច្នោះទីក្រុងទាំងនោះពុំអាចបានស្ថាបនាឡើងវិញទេ។
- ១០ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថាប្រជាជននីហ្វេមានកម្លាំងមាំមួន ហើយបានកើនចំនួនយ៉ាងឆាប់រហ័ស ហើយបានក្លាយទៅជាប្រជាជនដ៏ស្រស់ល្អ និងគួរឲ្យស្រឡាញ់។
- ១១ ហើយពួកគេបានរៀបការ ហើយទទួលការរៀបការ ហើយបានទទួលពរជាច្រើនប្រការ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានសន្យានឹងពួកគេ។
- ១២ ហើយពួកគេពុំបានដើរតាមពិធីប្រព្រឹត្ត និងពិធីបរិសុទ្ធនៃក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេទៀតទេ តែពួកគេបានដើរតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលពួកគេបានទទួលពីព្រះអម្ចាស់ និងពីព្រះរបស់គេ គឺដោយបន្តការតមអាហារ និងការអធិស្ឋាន ហើយបានប្រជុំគ្នាជាញឹកញាប់ ដើម្បីអធិស្ឋាន ហើយស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់។
- ១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គ្មានការទាស់ទែងគ្នានៅក្នុងចំណោមអស់ទាំងប្រជាជននៅអស់ទាំងដែនដីឡើយ ប៉ុន្តែមានអព្វកហេតុដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន ដែលពួកសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើឡើង។
- ១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីចិតសិបមួយបានកន្លងផុតទៅ និងឆ្នាំទីចិតសិបពីរផង មែនហើយ ហើយសរុបសេចក្តីមករហូតដល់ឆ្នាំទីចិតសិបប្រាំបួនក៏បានកន្លងផុតទៅ មែនហើយ ឆ្នាំទីមួយរយក៏បានកន្លងផុតទៅ ឯពួកសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលទ្រង់បានរើសគេ បានឡើងទៅឯស្ថានបរមសុខនៃព្រះអស់ លើកលែងតែបីនាក់ ដែលត្រូវនៅលើផែនដី ហើយមានសិស្សៗទៀតដែលត្រូវបានតែងតាំងឡើងជំនួសពួកគេ ហើយមានមនុស្សជាច្រើននៃតំណនោះក៏បានស្លាប់ទៅដែរ។

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightsome people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គ្មានការទាស់ទែងគ្នានៅក្នុងដែនដីឡើយ ដោយព្រោះមកពីសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះ ដែលបានស្ថិតនៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស។

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

១៦ ហើយពុំមានការឃ្នាសីស ការទាស់ទែងគ្នា ការច្របូកច្របល់ ការសហាយស្មន់ ការភូតកុហក ការកាប់សម្លាប់ ឬក៏អំពើអាសអាភាសណាមួយឡើយ ហើយពិតជាគ្មានប្រជាជនណាដែលរីករាយសប្បាយជាងប្រជាជនដែលបានត្រូវបង្កើតដោយព្រះហស្តនៃព្រះឡើយ។

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

១៧ គ្មានចោរឃ្នាសី គ្មានឃាតករ ហើយក៏គ្មានចែកទៅជាពួកលេមីន ឬពួកណាផ្សេងទៀតឡើយ តែគេទាំងអស់គ្នាទៅជាមួយគ្នា គឺជាកូនចៅនៃព្រះគ្រីស្ទ និងជាអ្នកគ្រងនគរព្រះទុកជាមរតក។

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

១៨ ហើយពួកគេបានទទួលពរដល់ម៉្លោះហ្ន៎! ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានពរដល់ពួកគេ ចំពោះគ្រប់កិច្ចការរបស់គេ មែនហើយ ពួកគេបានទទួលពរ ហើយចម្រើនឡើង រហូតដល់ឆ្នាំទីមួយរយដប់បានកន្លងផុតទៅ ហើយតំណាងមួយ ចាប់ពីព្រះគ្រីស្ទទ្រង់យាងមកក៏បានស្លាប់ទៅ ហើយនៅលើដែនដីទាំងមូល ពុំមានការទាស់ទែងអ្វីឡើយ។

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា និហ្វែ ជាអ្នកដែលកត់បញ្ជីចុងក្រោយនេះ (ហើយលោកបានកត់នៅលើផ្ទាំងនិហ្វែ) ក៏បានស្លាប់ទៅ ហើយកូនប្រុសរបស់លោក គឺអេម៉ូស បានកត់បញ្ជីជំនួសលោក ហើយលោកបានកត់នៅលើផ្ទាំងនិហ្វែដែរ។

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

២០ ហើយលោកបានកត់បញ្ជីនេះអស់រយៈ ប៉ែតសិបបួនឆ្នាំ ហើយនៅតែមានសេចក្តីសុខសាន្តនៅលើដែនដី លើកលែងតែមានជនមួយភាគតូច ដែលបានបះបោរទាស់នឹងសាសនាចក្រ ហើយបានយកឈ្មោះពួកលេមីនមកដាក់លើខ្លួន ហេតុដូច្នោះហើយ ក៏ចាប់ផ្តើមមានពួកលេមីននៅលើដែនដីទៀត។

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អេម៉ូសក៏បានស្លាប់ទៅដែរ (គឺមួយរយកៅសិបបួនឆ្នាំ ចាប់តាំងពីព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានយាងមក) ហើយកូនប្រុសរបស់លោកគឺ អេម៉ូស បានកត់បញ្ជីជំនួសលោក ហើយលោកក៏បានកត់នៅលើផ្ទាំងនិហ្វែដែរ ហើយបានសរសេរនៅក្នុងគម្ពីរនិហ្វែដែរ គឺជាគម្ពីរនេះ។

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពីររយឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ហើយមនុស្សតំណាងពីរបានស្លាប់ទៅទាំងអស់ លើកលែងតែមនុស្សចំនួនតូចមួយ។

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

២៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរមន ចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ប្រជាជនបានកើនចំនួនឡើង ដល់ដល់ពួកគេបានរាយពាសពេញនៅលើអស់ទាំងផ្ទៃដែនដី ហើយពួកគេបានក្លាយទៅជាអ្នកមានស្តុកស្តម្ភ ពីព្រោះមកពីការចម្រើនឡើងរបស់គេនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

២៤ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងឆ្នាំទីពីររយមួយ នោះនៅក្នុងចំណោម ពួកគេចាប់ផ្តើមមានពួកអ្នកដែលបានលើកខ្លួនឡើងក្នុងការឆ្អឹងឆ្អែ ដូចជាការពាក់នូវប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏មានតម្លៃ និងកែវមុត្តាគ្រប់ ប្រភេទ និងវត្ថុដ៏ល្អគ្រប់យ៉ាងខាងលោកិយ។

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

២៥ ហើយចាប់ពីពេលនោះមក ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេពុំមែនជាបស់ រួមគ្នាទៅទៀតឡើយ។

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

២៦ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមចែកចេញជារណ្តា: ហើយពួកគេបាន ចាប់ផ្តើមបង្កើតសាសនាចក្រទាំងឡាយរបស់គេផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីរក កម្រៃ ហើយបានចាប់ផ្តើមបដិសេធសាសនាចក្រដ៏ពិតប្រាកដរបស់ ព្រះគ្រីស្ទ។

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឆ្នាំទីពីររយដប់បាន កន្លងផុតទៅ នោះមានសាសនាចក្រជាច្រើននៅលើផែនដី មែន ហើយ មានសាសនាចក្រជាច្រើនបានអះអាងថា ស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ ក៏ប៉ុន្តែគេបានបដិសេធដំណឹងល្អភាគច្រើនរបស់ទ្រង់ ដរាបដល់ បានទទួលនូវអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ព្រមទាំងបានប្រគល់អ្វីៗ ដែលពិសិដ្ឋរបស់ទ្រង់ដល់ទៅពួកអ្នកដែលទ្រង់បានហាមឃាត់ ដោយមកពីភាពមិនសក្តិសម។

And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.

២៨ ហើយសាសនាចក្រនោះបានកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង ដោយព្រោះ អំពើទុច្ចរិត ហើយដោយព្រោះអំណាចរបស់អារក្សសាតាំង ដែល បានក្តាប់ជាប់នូវដួងចិត្តរបស់ពួកគេ។

And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.

២៩ ហើយមានសាសនាចក្រមួយទៀត ដែលបានបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ ហើយពួកគេបានបៀតបៀនសាសនាចក្រដ៏ពិតប្រាកដរបស់ព្រះគ្រី ស្ទ ដោយព្រោះភាពទន់ទាប និងជំនឿរបស់គេដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយ ពួកគេថែមទាំងបានមើលងាយដល់ពួកគេ ដោយព្រោះមាន អព្ភតហេតុដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន បានសម្តែងឡើងក្នុងចំណោមពួក គេ។

And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.

៣០ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានអនុវត្តអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាច ទៅលើពួកសិស្សនៃព្រះយេស៊ូវ ដែលបាននៅជាមួយនឹងពួកគេ ហើយពួកគេបានដាក់សិស្សទាំងនោះក្នុងគុក ប៉ុន្តែដោយសារព្រះ ចេស្តានៃព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែលនៅក្នុងពួកគេ នោះគុកទាំងឡាយ ត្រូវបែកជាពីរ ហើយពួកគេបានចេញទៅសម្តែងអព្ភតហេតុដ៏ អស្ចារ្យទាំងឡាយ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ។

Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.

៣១ ក៏ប៉ុន្តែទោះជាមានអព្ភតហេតុដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះក៏ដោយ គង់តែ ប្រជាជននៅតែធ្វើចិត្តរឹងរូសដែរ ហើយបានរកសម្លាប់ពួកគេ ដូច ជាពួកសាសន៍យូដានៅឯក្រុងយេរូសាឡឹម ដែលបានរកសម្លាប់ ព្រះយេស៊ូវដែរ ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

៣២ ហើយពួកគេបានបោះសិស្សទាំងនោះទៅក្នុងឡភ្លើង ហើយពួក សិស្សបានចេញមកវិញ ដោយពុំមានខូចខាតអ្វីសោះ។

And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

៣៣ ហើយពួកគេបានបោះសិស្សទាំងនោះ ទៅក្នុងរូងសត្វសាហាវ តែពួកគេបានលេងជាមួយនឹងសត្វសាហាវទាំងនោះ ហាក់បីដូច ក្មេងម្នាក់លេងជាមួយនឹងកូនចៀម ហើយពួកគេបានចេញមកវិញ ដោយពុំទទួលគ្រោះថ្នាក់អ្វីសោះ។

And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

៣៤ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែប្រជាជននៅតែធ្វើចិត្តរឹងរូស ដែរ ត្បិតពួកគេត្រូវបានដឹកនាំដោយពួកសង្ឃ និងពួកព្យាការី ក្លែងក្លាយដើម្បីតាំងសាសនាចក្រជាច្រើន ហើយដើម្បីធ្វើអំពើ ទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង។ ហើយពួកគេបានវាយស្រុកនៃព្រះយេស៊ូវ តែវាយស្រុកនៃព្រះយេស៊ូវ ពុំបានវាយតបទៅវិញឡើយ។ ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ និងអំពើទុច្ចរិតពីឆ្នាំមួយទៅ ឆ្នាំមួយ រហូតដល់ឆ្នាំទីពីររយសាមសិបបានកន្លងផុតទៅ។

Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

៣៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនេះ មែនហើយ នៅក្នុងឆ្នាំទីពីររយសាមសិបមួយមានការបែកបាក់មួយ យ៉ាងធំនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន។

And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

៣៦ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនេះ មានប្រជាជនមួយ ក្រុមបានផុសឡើង ហៅថា ពួកសាសន៍នីហ្វែ ហើយពួកគេជាអ្នក ជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទដ៏ពិតប្រាកដ ហើយនៅក្នុងចំណោមពួកគេ នោះ មានអ្នកខ្លះដែលពួកលេមីនហៅថា — ពួកសាសន៍យ៉ាកុប ពួក សាសន៍យ៉ូសែប និងពួកសាសន៍សូរ៉ា។

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

៣៧ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកអ្នកជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទដ៏ពិតប្រាកដ និងពួក អ្នកថ្វាយបង្គំព្រះគ្រីស្ទដ៏ពិតប្រាកដ (នៅក្នុងចំណោមនោះ មាន សិស្សនៃព្រះយេស៊ូវទាំងបីនាក់ដែលនៅលើផែនដី) ត្រូវបានហៅ ថា ពួកសាសន៍នីហ្វែ ពួកសាសន៍យ៉ាកុប ពួកសាសន៍យ៉ូសែប និង ពួកសាសន៍សូរ៉ា។

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកអ្នកណាដែលបដិសេធ ដំណឹងល្អ ត្រូវបានហៅថា ពួកសាសន៍លេមីន ពួកសាសន៍លេ មយូល និងពួកសាសន៍អ៊ីសាម៉ាអែល ហើយពួកនេះពុំបានចុះ អន់ថយក្នុងការឥតជំនឿទេ តែពួកគេបានបះបោរដោយចេតនា ទាស់នឹងដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយពួកគេបានបង្រៀនកូនចៅ របស់គេកុំឲ្យជឿ ពួកគេបានចុះអន់ថយ ដូចជាពួកអយ្យកោរបស់ ពួកគេដែលបានធ្វើ ចាប់ពីដើមដំបូងមក។

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

៣៩ ហើយការណ៍នេះក៏ដោយ មកពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើក្នុងខ្លឹមឆ្លើម នៃពួកអយ្យកោរបស់ពួកគេ ដូចកាលពីដើមដំបូងមក។ ហើយពួក គេត្រូវបានបង្រៀនឲ្យស្អប់កូនចៅនៃព្រះ ដូចជាពួកលេមីនត្រូវបាន បង្រៀនឲ្យស្អប់កូនចៅរបស់នីហ្វែ តាំងពីដើមដំបូងមកដែរ។

And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

៤០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីពីររយសិបបួនបាន កន្លងផុតទៅ ហើយព្រឹត្តិការណ៍នៃប្រជាជនមានយ៉ាងដូច្នោះ ហើយ។ ឯភាគខាងជនទុច្ចរិតច្រើនបានចម្រើនកម្លាំងខ្លាំងពូកែ ហើយកាន់តែកើនចំនួនច្រើនជាងស្រុកនៃព្រះ។

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

៤១ ហើយពួកគេនៅតែបន្តការស្ថាបនាសាសនាចក្រទាំងឡាយ សម្រាប់ខ្លួនគេ ហើយបានគុបតែងខ្លួនដោយវត្ថុដ៏មានតម្លៃ។ ហើយ ឆ្នាំទីពីររយហាសិបបានកន្លងផុតទៅ និងឆ្នាំទីពីររយហុកសិបក៏បាន កន្លងផុតទៅដែរ។

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

៤២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនដែលទុច្ចរិតបាន ចាប់ផ្តើមតាំងឡើងវិញនូវសម្បទ និងបក្សព័ន្ធសម្ងាត់នៃកាឌីអាន តុន។

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

៤៣ ហើយប្រជាជនដែលហៅថា ប្រជាជននីហ្វែ ក៏បានចាប់ផ្តើម ក្លែងក្លាងនៅក្នុងចិត្តគេដែរ ដោយមកពីទ្រព្យសម្បត្តិដ៏លើសលប់ របស់គេ ហើយក្លាយទៅជាមនុស្សលោភដូចគ្នានឹងពួកបងប្អូន របស់គេ គឺពួកសាសន៍លេមីន។

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

៤៤ ហើយចាប់ពីពេលនោះមក ពួកសិស្សបានចាប់ផ្តើមព្រួយបារម្ភពី អំពើបាបទាំងឡាយនៃពិភពលោក។

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

៤៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឆ្នាំទីបីរយបានកន្លង ផុតទៅ នោះប្រជាជននីហ្វែ ព្រមទាំងប្រជាជនលេមីនផង បាន ក្លាយទៅជាមនុស្សទុច្ចរិតយ៉ាងពេញទំហឹងដូចគ្នា។

And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.

៤៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកក្រុមចោរកាឌីអានតុន បានរាយពាសពេញនៅលើអស់ទាំងផ្ទៃដែនដី ហើយពុំមានបុគ្គល ណាម្នាក់ជាជនសុចរិតឡើយ លើកលែងតែពួកសិស្សនៃព្រះយេស៊ូ វ៉ុណ្ណោះ។ ហើយមានមាស និងប្រាក់យ៉ាងបរិបូរដែលពួកគេបាន ប្រមូលទុកក្នុងឃ្នាំង ហើយបានធ្វើជំនួញជួញគ្រប់បែបយ៉ាង។

And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

៤៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីឆ្នាំទីបីរយប្រាំបាន កន្លងផុតទៅ (ហើយប្រជាជននៅតែទុច្ចរិត) អេម៉ូសបានស្លាប់ ហើយប្អូនប្រុសរបស់លោក គឺអាំម៉ារ៉ុន បានកត់បញ្ជីជំនួសលោក។

And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

៤៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឆ្នាំទីបីរយម្ភៃបាន កន្លងផុតទៅ នោះអាំម៉ារ៉ុន ដោយត្រូវបង្ខំតបង្ខំដោយព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ បានលាក់នូវបញ្ជីដ៏ពិសិដ្ឋទាំងនេះ — មែនហើយ គឺអស់ ទាំងបញ្ជីដ៏ពិសិដ្ឋ ដែលបន្តមកពីតំណាម្មយទៅតំណាម្មយដែលសុទ្ធ តែ ពិសិដ្ឋ — គឺរហូតមកដល់ឆ្នាំទីបីរយម្ភៃ ចាប់តាំងពីព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ បានយាងមក។

And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

៤៩ ហើយលោកបានលាក់បញ្ជីទាំងនោះថ្វាយព្រះ ដើម្បីឲ្យបញ្ជីទាំង នោះ អាចមកជាថ្មីទៀត គឺដល់សំណល់នៃវង្សយ៉ាកុប ស្របតាម ពាក្យព្យាករណ៍ និងពាក្យសន្យាទាំងឡាយនៃព្រះ។ ម៉្លោះហើយ ក៏ ចប់នូវបញ្ជីរបស់អាំម៉ារ៉ុន។ :០៣-

And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

គម្ពីរមរមន

The Book of Mormon

មរមន 1

Mormon 1

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរមនធ្វើបញ្ជីមួយអំពីការណ៍ទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំ បានឃើញ ហើយបានឮ ហើយបានហៅថា គម្ពីរមរមន។
- ២ ហើយកាលអាំម៉ារ៉ុនបានលាក់បញ្ជីទាំងនោះថ្វាយព្រះហើយ នោះលោកបានមករកខ្ញុំ (កាលនោះខ្ញុំមានអាយុដប់ឆ្នាំ ហើយខ្ញុំបាន ចាប់ផ្តើមរៀនសូត្រតាមលំនាំនៃការរៀនសូត្ររបស់ប្រជាជនខ្ញុំ) ហើយអាំម៉ារ៉ុនបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា ៖ ខ្ញុំឃើញថាឯង គឺជា ក្មេងម្នាក់ដ៏ម៉ឺងម៉ាត់ ហើយចេះសង្កេតដោយឆាប់រហ័ស
- ៣ ហេតុដូច្នេះហើយ កាលណាឯងអាយុម្ភៃបួនឆ្នាំ ខ្ញុំចង់ឲ្យឯង ចងចាំនូវអ្វីៗ ដែលឯងបានសង្កេតមើលដែលទាក់ទងនឹងប្រជាជន នេះ ហើយកាលណាឯងដល់អាយុនេះ ចូរឯងទៅឯដែនដីអាន់ទុម ត្រង់ភ្នំមួយ ដែលនឹងត្រូវហៅថា ស៊ិម ហើយនៅទីនោះ ខ្ញុំបានកប់ ទុកដល់ព្រះនូវចម្លាក់ដ៏ពិសិដ្ឋទាំងអស់ស្តីអំពីប្រជាជននេះ។
- ៤ ហើយមើលចុះ ចូរឯងយកផ្ទាំងនីហ្វែ ឯចម្លាក់ដែលនៅសល់ ទាំងប៉ុន្មាន ចូរឯងទុកនៅកន្លែងដដែល ហើយឯងត្រូវធ្លាក់នៅលើ ផ្ទាំងនីហ្វែនូវការណ៍ទាំងអស់ ដែលឯងបានសង្កេតឃើញអំពី ប្រជាជននេះ។
- ៥ ហើយខ្ញុំ មរមន ត្រូវជាពូជពង្សនីហ្វែ (ឯឪពុកខ្ញុំឈ្មោះមរមន) ខ្ញុំ នៅចាំការណ៍ដែលអាំម៉ារ៉ុនបានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំមានអាយុដប់មួយឆ្នាំ ត្រូវ បានឪពុកខ្ញុំនាំទៅឯដែនដីខាងត្បូងដល់ដែនដីសារ៉ាហ៊ីមឡា។
- ៧ នៅលើផ្ទៃដែនដីទាំងមូល មានពាសពេញដោយអគារ ហើយ ប្រជាជនមានចំនួនច្រើនកុះករ ហាក់បីដូចជាខ្សាច់នៅ មាត់សមុទ្រ។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនេះ មាន សង្គ្រាមកើតឡើង រវាងពួកសាសន៍នីហ្វែ គឺមានពួកសាសន៍នីហ្វែ ពួកសាសន៍យ៉ាកុប ពួកសាសន៍យ៉ូសែប និងពួកសាសន៍ស្រីហ្វា ហើយសង្គ្រាមនេះ គឺរវាងពួកសាសន៍នីហ្វែ និងពួកសាសន៍លេមីន និងពួកសាសន៍លេមយូល និងពួកសាសន៍អ៊ីសម៉ាអែល។
- ៩ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍លេមីន ពួកសាសន៍លេមយូល និងពួក សាសន៍អ៊ីសម៉ាអែល ត្រូវហៅថា សាសន៍លេមីន ឯគូបដឹបក្សទាំង ពីរ គឺសាសន៍នីហ្វែ និងសាសន៍លេមីន។

And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.

And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;

Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.

And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.

And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.

And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.

The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.

And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.

Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សង្គ្រាមក៏កើតឡើងរវាង ពួកគេ នៅតំបន់ព្រំប្រទល់សាវ៉ាហិមឡាជិតមាត់ទន្លេស៊ីដូន។

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍នីហ្វបាន ប្រមូលគ្នាមួយចំនួនធំ គឺដល់ទៅមានមនុស្សប្រុសចំនួនច្រើនជាង បីម៉ឺននាក់។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេមាន ចម្បាំងជាច្រើនលើកនៅក្នុងឆ្នាំនេះ ហើយពួកសាសន៍នីហ្វបាន ឈ្នះលើពួកសាសន៍លេមីន ហើយបានសម្លាប់ពួកគេអស់ជា ច្រើន។

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមីនបាន បោះបង់ចោលបំណងរបស់គេ ហើយក៏មានសេចក្តីសុខសាន្តនៅ លើដែនដី ហើយសេចក្តីសុខសាន្តបានស្ថិតនៅអស់រយៈពេល ប្រហែលបួនឆ្នាំ គឺគ្មានការខ្ជាយឈាមឡើយ។

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

១៣ ប៉ុន្តែ អំពើទុច្ចរិតក៏នៅមានពាសពេញលើផ្ទៃដែនដីទាំងមូល ដរាបដល់ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានយកពួកសិស្សដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ ទ្រង់ចេញ ហើយកិច្ចការនៃអព្វុតហេតុទាំងឡាយ និងការព្យាបាល ក៏ឈប់មាន ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន។

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

១៤ ហើយគ្មានអំណោយទានមកពីព្រះអម្ចាស់សោះ ឯព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធក៏ពុំបានយាងមកសណ្ឋិតលើនរណាមួយឡើយ ពីព្រោះមក ពីអំពើទុច្ចរិត និងការឥតជំនឿរបស់គេ។

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

១៥ ហើយកាលនោះ ខ្ញុំមានអាយុដប់ប្រាំឆ្នាំ ហើយមានគំនិតដ៏ ម៉ឺងម៉ាត់ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានយាងមកជួបខ្ញុំ ហើយបានភ្ញាក់ ហើយបានស្គាល់នូវសេចក្តីល្អសប្បុរសនៃព្រះយេ ស៊ូវ។

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

១៦ ហើយខ្ញុំបានខិតខំប្រកាសដល់ប្រជាជននេះ ប៉ុន្តែមាត់ខ្ញុំត្រូវបាន បិទទេ ខ្ញុំត្រូវបានហាមឃាត់មិនឲ្យប្រកាសទៅកាន់ពួកគេទេ គួរតែ មើលចុះ ពួកគេបានបះបោរដោយចេតនាទាស់នឹងព្រះរបស់គេ ឯ ពួកសិស្សដ៏ជាទីស្រឡាញ់ ក៏ត្រូវបានយកចេញពីដែនដីនេះទៅ ពី ព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន។

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

១៧ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននៅក្នុងចំណោមពួកគេ តែខ្ញុំត្រូវបានហាមឃាត់ មិន ឲ្យប្រកាសទៅកាន់ពួកគេសោះ ពីព្រោះមកពីភាពរឹងរូសនៃចិត្ត របស់ពួកគេ ហើយដោយសារភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេនេះហើយ ទើបដែនដីនេះត្រូវបណ្តាសា ព្រោះតែពួកគេ។

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

១៨ ឯក្រុមចោរកាឌីអានតុនទាំងនេះ ដែលនៅក្នុងចំណោមពួក សាសន៍លេមីននោះ បានរាលដាលនៅលើដែនដី ដរាបដល់ បណ្តាជនចាប់ផ្តើមលាក់ទ្រព្យរបស់គេទុកនៅក្នុងដី ឯទ្រព្យទាំង នោះបានក្លាយទៅជាអិល ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានដាក់ បណ្តាសាដល់ដី ដើម្បីមិនឲ្យអ្នកទាំងនេះអាចរក្សាទ្រព្យទាំងនោះ ជាប់ ឬក៏រកទ្រព្យទាំងនោះឃើញវិញឡើយ។

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានរបៀន មន្តអាគម និង
អំពើ ហើយអំណាចរបស់អ្នកអាក្រក់ បានកើតឡើងនៅលើផ្ទៃ
ដែនដី ស្របដូចពាក្យព្យាករណ៍របស់អ៊ីប៊ីណាដេ និងរបស់
សាំយូអែល ជាសាសន៍លេមីនផង។

And it came to pass that there were sorceries, and
witchcrafts, and magics; and the power of the evil
one was wrought upon all the face of the land, even
unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and
also Samuel the Lamanite.

មរមន ២

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ មានសង្គ្រាមមួយបានចាប់ផ្តើមឡើងជាថ្មីទៀតរវាងពួកសាសន៍នីហ្វេ និងពួកសាសន៍លេមីន។ ហើយទោះជាខ្ញុំនៅក្មេងក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំមានមាឌធំដែរ ហេតុដូច្នេះហើយ ប្រជាជននីហ្វេបានតែងតាំងខ្ញុំឲ្យធ្វើជាមេដឹកនាំរបស់ពួកគេ ឬក៏ជាមេដឹកនាំនៃពលទ័ពរបស់ពួកគេ។
- ២ ហេតុដូច្នេះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលខ្ញុំមានអាយុដប់ប្រាំមួយឆ្នាំ ខ្ញុំបានដឹកនាំពួកនីហ្វេមួយកងប្រឆាំងនឹងទ័ពលេមីន ហេតុដូច្នេះហើយ បីរយម្ភៃប្រាំមួយឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីបីរយម្ភៃប្រាំពីរនោះពួកលេមីនបានមកវាយប្រហារពួកយើង ដោយកម្លាំងដ៏ខ្លាំងលើសលប់ ដរាបដល់ពួកគេបានធ្វើឲ្យពលទ័ពរបស់ខ្ញុំភិតភ័យ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេមិនព្រមប្រយុទ្ធ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមដកថយឆ្ពោះទៅដែនដីខាងជើងទាំងឡាយ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានមកដល់ទីក្រុងអង់កូឡា ហើយពួកយើងយកបានទីក្រុងនោះ ហើយធ្វើការរៀបចំការពារខ្លួនប្រឆាំងនឹងទ័ពលេមីន។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានពង្រឹងទីក្រុងនោះ ដោយសមត្ថភាពរបស់យើង ប៉ុន្តែទោះជាមានការពង្រឹងរបស់យើងអស់ទាំងនេះក្តី គង់តែទ័ពលេមីនបានមកវាយប្រហារយើង ហើយបានរុញច្រានពួកយើងចេញពីទីក្រុងដែរ។
- ៥ ហើយពួកគេថែមទាំងបានរុញច្រានពួកយើងផុតពីដែនដីដាវីឌទៀត។
- ៦ ហើយពួកយើងបានដើរឆ្ពោះទៅមុខ ហើយបានមកដល់ដែនដីយ៉ូស្វេ ដែលនៅក្នុងព្រំប្រទល់ខាងលិចជិតឆ្នេរសមុទ្រ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានប្រមូលប្រជាជនយើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស ដែលអាចធ្វើបានប្រយោជន៍ឲ្យពួកយើងអាច ប្រមូលពួកគេមកជាក្រុមមួយ។
- ៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដែនដីនោះពោរពេញទៅដោយពួកចោរ និងពួកសាសន៍លេមីន ហើយទោះជាមានការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏មហិមា ព្យួរនៅខាងលើប្រជាជនខ្ញុំក្តី គង់តែពួកគេពុំប្រែចិត្តអំពីអំពើអាក្រក់របស់ពួកគេទេ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបមានការខ្មាយឈាម និងការកាប់សម្លាប់ពាសពេញទូទាំងផ្ទៃដែនដី ទាំងខាងពួកសាសន៍នីហ្វេ និងខាងពួកសាសន៍លេមីនផង ហើយនោះគឺជាការច្របូកច្របល់ដ៏ពេញទំហឹងមួយទូទៅលើផ្ទៃដែនដីទាំងមូល។

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

៩ ហើយឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍លេមីនមានស្តេចមួយ ហើយនាមរបស់ទ្រង់គឺ អេរីន ហើយទ្រង់បានមកច្បាំងនឹងពួកយើងដោយមានកងទ័ពមួយ ដែលមានគ្នាចំនួនបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំគតាំងនឹងទ្រង់ជាមួយនឹងទ័ពបួនម៉ឺនពីរពាន់នាក់។ ហើយហេតុការណ៍ បានកើតឡើងថា ខ្ញុំមានជ័យជម្នះលើទ្រង់ជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់ខ្ញុំ ធ្វើឲ្យទ្រង់រត់គេចចេញពីខ្ញុំទៅ។ ហើយមើលចុះ ការណ៍អស់ទាំងនេះបានកើតឡើង ហើយបីរយសាមសិបឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍នីហ្វបានចាប់ផ្តើមប្រែចិត្ត អំពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួន ហើយបានចាប់ផ្តើមយំក្នុងដួងដួងដែលស្ងប់ស្ងើម ដែលជាព្យាករណ៍បានព្យាករមកដូច្នោះ គ្នាគិតមើលចុះ គ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចរក្សាទុកនូវអ្វីដែលជារបស់ផងខ្លួនបានឡើយ ព្រោះតែពួកចោរលួច និងចោរប្លន់ និងពួកឃាតករ និងមន្តអាគម និងអំពើដែលនៅក្នុងដែនដី។

១១ ម៉្លោះហើយ ក៏ចាប់ផ្តើមមានការទូញសោក និងទុក្ខព្រួយនៅលើដែនដីទាំងមូល ដោយសារការណ៍ទាំងនេះ ហើយជាពិសេសទៅទៀត គឺនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំមរមន បានឃើញសេចក្តីទុក្ខព្រួយ និងសេចក្តីទូញសោក និងសេចក្តីព្រួយរបស់ពួកគេនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ដូច្នោះ ខ្ញុំក៏ចាប់ផ្តើមអរវិករាយនៅក្នុងចិត្តដោយដឹងនូវសេចក្តីមេត្តាករុណាទាំងឡាយ និងសេចក្តីអត់ធ្មត់នៃព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយសន្និដ្ឋានថា ទ្រង់នឹងមេត្តាដល់ពួកគេប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេក្លាយទៅជាប្រជាជនសុចរិតវិញ។

១៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ សេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំនេះបែរទៅជាអសារព័ត៌ការទៅវិញ គ្នាគិតសេចក្តីទុក្ខសោករបស់ពួកគេពុំទៅរកសេចក្តីប្រែចិត្តដោយសារសេចក្តីល្អសប្បុរសនៃព្រះនោះឡើយ ប៉ុន្តែវាជាសេចក្តីទុក្ខព្រួយរបស់អ្នកជាប់ទោស ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំទ្រាំឲ្យពួកគេមានសុភមង្គលក្នុងអំពើបាបសោះ។

១៤ ហើយពួកគេពុំមករកព្រះយេស៊ូវ ដោយមានចិត្តសង្រេង និងវិញ្ញាណទន់ទាបឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេបានប្រទេចផ្តាសាដល់ព្រះ ហើយចង់ស្លាប់ទៅវិញ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេប្រយុទ្ធដោយដាវដើម្បីជីវិតពួកគេដែរ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សេចក្តីព្រួយរបស់ខ្ញុំ រិលមកកាន់ខ្ញុំវិញ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ថ្ងៃនៃព្រះគុណសម្រាប់ពួកគេបានកន្លងផុតហើយ ទាំងខាងឯសាច់ឈាម និងទាំងខាងឯវិញ្ញាណផង គ្នាគិតខ្ញុំបានឃើញពួកគេរាប់ពាន់នាក់ ត្រូវកាប់រំលំនៅក្នុងការបះបោរយ៉ាងចេញមុខទាស់នឹងព្រះរបស់ពួកគេ ហើយគរដូចជាអាថ៌សត្វនៅលើផ្ទៃដែនដី។ ម៉្លោះហើយ បីរយសែសិបបួនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ។

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីបីរយសែសិប ប្រាំ នោះពួកសាសន៍នីហ្វបានចាប់ផ្តើមរត់គេចពីពួកសាសន៍លេមីន ហើយពួកគេត្រូវដេញតាមរហូតដល់ពួកគេមកដល់ដែនដីយ៉ាសុន ទើបអាចបញ្ឈប់ការដកថយរបស់ពួកគេបាន។

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ទីក្រុងយ៉ាសុននៅជិតដែនដី ដែលអាម៉ារ៉ុនបាន កប់បញ្ជីទាំងឡាយថ្វាយព្រះអម្ចាស់ដើម្បីកុំឲ្យត្រូវបំផ្លាញចោល។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំបានទៅតាមពាក្យរបស់អាម៉ារ៉ុន ហើយយកផ្ទាំង នីហ្វ ហើយបានធ្វើបញ្ជីមួយ ស្របតាមពាក្យរបស់អាម៉ារ៉ុន។

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

១៨ ហើយនៅលើផ្ទាំងនីហ្វ នោះខ្ញុំបានធ្វើការរៀបរាប់នូវដំណើរ រឿងដ៏ពោរពេញ អំពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងអស់ ប៉ុន្តែ នៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ ខ្ញុំពុំរៀបរាប់នូវដំណើររឿងដ៏ពោរពេញអំពី អំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេទេ គ្រឿតមើល ចុះ ឆាកអំពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយកើតឡើង ចំពោះភ្នែកខ្ញុំមិនឈប់ឈរ ចាប់តាំងពីខ្ញុំដឹងក្តីលុម ហើយមើល ឃើញអំពីទាំងឡាយរបស់មនុស្ស។

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

១៩ ហើយវេទនាដល់ខ្ញុំ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ គ្រឿតដឹង ចិត្តខ្ញុំត្រូវពោរពេញទៅដោយសេចក្តីព្រួយ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិត របស់ពួកគេអស់មួយជីវិតខ្ញុំ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំដឹង ថា ខ្ញុំនឹងត្រូវបានតម្កើងឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ដែរ។

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនេះ ប្រជាជននី ហ្វត្រូវគេដេញ ហើយត្រូវរុញច្រានជាថ្មីទៀត។ ហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងត្រូវគេរុញច្រាន រហូតដល់ ពួកយើងមកខាងជើងដល់ដែនដីដែលគេហៅថា សិម។

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានពង្រឹងទីក្រុង សិម ហើយពួកយើងបានប្រមូលប្រជាជនយើងជាច្រើន ដែលអាច ធ្វើបានដើម្បីក្រែងពួកយើងអាចសង្គ្រោះពួកគេ ពីសេចក្តីបំផ្លាញ បំផ្លាញបាន។

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីបីរយសែសិប ប្រាំមួយ នោះពួកគេបានចាប់ផ្តើមមកវាយប្រហារពួកយើងទៀត។

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ ប្រជាជនខ្ញុំ ហើយបានដាស់តឿនពួកគេយ៉ាងខ្លាំងថា ពួកគេត្រូវ ឈរយ៉ាងក្លាហានប្រឆាំងនឹងពួកសាសន៍លេមីន ហើយប្រយុទ្ធ ដើម្បីការពារប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនចៅរបស់គេ និងគ្រួសាររបស់ គេ និងផ្ទះ សំបែងរបស់គេ។

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

២៤ ហើយពាក្យពេចន៍របស់ខ្ញុំ បានដាស់ឲ្យពួកគេមានសេចក្តី ក្លាហានបន្តិចឡើង ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេពុំរត់គេចចេញពីទីពេល មិនឡើយ តែបានឈរយ៉ាងក្លាហានប្រឆាំងនឹងពួកគេវិញ។

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានយកទ័ពចំនួន បីម៉ឺននាក់ទៅប្រយុទ្ធនឹងកងទ័ពចំនួនប្រាំម៉ឺននាក់។ ហើយហេតុ ការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានគតាំងនឹងពួកគេយ៉ាង ម៉ឺងម៉ាត់ រហូតដល់ធ្វើឲ្យពួកគេបានរត់គេចចេញពីពួកយើងទៅ។

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានរត់គេច ចេញទៅ នោះពួកយើងបានដេញតាមគេដោយពលទ័ពរបស់យើង ហើយបានជួបពួកគេទៀត ហើយបានវាយឈ្នះពួកគេ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែកម្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ ពុំបាននៅជាមួយនឹងពួក យើង ទេ មែនហើយ ពួកយើងត្រូវបានទុកឲ្យនៅតែឯង គឺព្រះ វិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ មិនបានស្ថិតនៅក្នុងយើងឡើយ ហេតុដូច្នោះ ហើយ ពួកយើងបានក្លាយទៅជាខ្សោយ ដូចពួកបងប្អូនទាំងឡាយ របស់យើងដែរ។

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

២៧ ហើយចិត្តខ្ញុំព្រួយ ពីព្រោះមកពីគ្រោះអាសន្នដ៏ធំនេះនៃប្រជាជន ខ្ញុំ គឺពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមខ្ពើមទាំងឡាយរបស់ គេ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកយើងបានទៅច្បាំងនឹងពួកសាសន៍លេមីន និងពួកចោរកាឌីអានតុន រហូតដល់ពួកយើងយកដែនដីនៃកេរ្តិ៍ អាកររបស់យើងបានមកវិញ។

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

២៨ ហើយឆ្នាំទីបីរយសែសិបប្រាំបួនបានកន្លងផុតទៅ។ ហើយនៅ ក្នុងឆ្នាំទីបីរយហាសិប នោះពួកយើងបានចុះមេត្រីភាពមួយជាមួយ នឹងពួកសាសន៍លេមីន និងពួកចោរកាឌីអានតុន នៅក្នុងនោះ ពួក យើងបានយកដែនដីកេរ្តិ៍អាករមកចែក។

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

២៩ ហើយពួកសាសន៍លេមីន បានឲ្យយើងដែនដីខាងជើង មែន ហើយ ទៅដល់ចន្លោះតូច ដែលនាំទៅដល់ដែនដីខាងត្បូង។ ហើយ ពួកយើងបានឲ្យពួកសាសន៍លេមីន ដែនដីខាងត្បូងទាំង អស់។

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

មរមន 3

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមីនពុំបានមក ច្បាំងទៀតទេ រហូតដល់ដប់ឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំបានចាត់ឲ្យប្រជាជនខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វេ ឲ្យធ្វើការដើម្បីរៀបចំ ដែនដីរបស់គេ និងគ្រឿងសស្ត្រារុករានរបស់គេសម្រាប់ពេលមាន ចម្បាំង។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមាន បន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ ចូរស្រែកទៅកាន់ប្រជាជននេះថា — ចូរអ្នករាល់ គ្នាប្រែចិត្តចុះ ហើយមករកយើង ហើយចូរអ្នករាល់គ្នាទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹក ហើយស្ថាបនាសាសនាចក្ររបស់យើងទៀត ហើយអ្នក រាល់គ្នានឹងបានជីវិតរស់នៅ។
- ៣ ហើយខ្ញុំបានស្រែកប្រាប់ប្រជាជននេះ តែគឺជាការឥតប្រយោជន៍ ទៅវិញ ហើយពួកគេពុំបានដឹងថា គឺព្រះអម្ចាស់ដែលបានទុកជីវិត ឲ្យពួកគេ ហើយបានអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេ មានឱកាសមួយសម្រាប់ ការប្រែចិត្ត។ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងព្រះ អម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីឆ្នាំទីដប់នេះបាន កន្លងផុតទៅ គឺបើគិតទាំងស្រុង គឺបីរយហុកសិបឆ្នាំ ចាប់តាំងពីព្រះ គ្រីស្ទទ្រង់បានយាងមក នោះស្តេចរបស់ពួកសាសន៍លេមីនបានផ្ញើ សំបុត្រមួយច្បាប់មកខ្ញុំ ដែលប្រាប់ឲ្យខ្ញុំដឹងថា ពួកគេកំពុងរៀបចំ មកច្បាំងនឹងពួកយើងទៀត។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានប្រជាជនខ្ញុំ ប្រមូលគ្នាមក នៅឯដែនដីចោលស្ងាត់នៅក្រុងទីក្រុងមួយ ដែល នៅជិតព្រំប្រទល់ គឺនៅជិតចន្លោះតូច ដែលនាំទៅកាន់ដែនដីខាង ត្បូង។
- ៦ ហើយនៅទីនោះ ពួកយើងបានដាក់ពលទ័ពរបស់យើង ដើម្បីពួក យើងអាចបញ្ឈប់ពលទ័ពសាសន៍លេមីន ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាច ដណ្តើមយកដែនដីណាមួយរបស់ពួកយើងបានឡើយ ហេតុដូច្នោះ ហើយ ពួកយើងបានពង្រឹងកម្លាំងទាំងអស់តទល់នឹងពួកគេ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីបីរយហុកសិប មួយ នោះទ័ពលេមីនបានចុះមកទីក្រុងចោលស្ងាត់ដើម្បីច្បាំងនឹង ពួកយើង ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំនោះ ពួក យើងបានវាយឈ្នះពួកគេ ដល់ដល់ធ្វើឲ្យពួកគេត្រឡប់ទៅឯ ដែនដីផ្ទាល់របស់គេវិញ។
- ៨ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីបីរយហុកសិបពីរ នោះពួកគេបានចុះមកច្បាំង ទៀត។ ហើយពួកយើងបានវាយឈ្នះពួកគេទៀត ហើយបាន សម្លាប់ពួកគេអស់ជាច្រើន ហើយសពពួកគេដែលស្លាប់ ត្រូវបោះ ចោលទៅក្នុងសមុទ្រ។

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

៩ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះមកពីការណ៍ដ៏ធំនេះដែលប្រជាជនខ្ញុំ គឺ សាសន៍នីហ្វៃបានធ្វើ នោះពួកគេបានចាប់ផ្តើមអួតអាងចំពោះ កម្លាំងរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ហើយចាប់ផ្តើមស្មោះចំពោះស្ថានសួគ៌ថា ពួក គេនឹងសងសឹកដល់ឈាមរបស់ពួកបងប្អូនរបស់គេ ដែលត្រូវ សម្លាប់ចោល ដោយពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ។

១០ ហើយពួកគេបានស្បថដល់ស្ថានសួគ៌ និងចំពោះបល្ល័ង្កនៃព្រះ ផង គឺថា ពួកគេនឹងឡើងទៅ ច្បាំងនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ហើយនឹងកាត់ពួកគេចេញឲ្យអស់ពីលើផ្ទៃផែនដី។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំមរមន បានប្រកែក ជាដាច់ខាតថា ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ខ្ញុំមិនព្រមធ្វើជាមេបញ្ជាការ ហើយជាមេដឹកនាំរបស់ប្រជាជននេះទេ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមរបស់ពួកគេ។

១២ មើលចុះ ខ្ញុំបានដឹកនាំពួកគេ ដោយមិនគិតដល់អំពើទុច្ចរិតរបស់ ពួកគេឡើយ ខ្ញុំបានដឹកនាំពួកគេជាច្រើនលើកទៅ ច្បាំង ហើយបាន ស្រឡាញ់ពួកគេ ស្របតាមសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះ ដែលនៅក្នុងខ្ញុំ ដោយអស់ពីដួងចិត្តខ្ញុំ ហើយព្រលឹងខ្ញុំបានស្រោចចេញ នៅក្នុង ការអធិស្ឋានដល់ព្រះរបស់ខ្ញុំពេញទាំងមួយថ្ងៃដើម្បីពួកគេ ទោះជា យ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែការណ៍នេះគ្មានសេចក្តីជំនឿសោះ ពី ព្រោះមកពីភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេ។

១៣ ហើយខ្ញុំបានដោះលែងពួកគេបីដង ឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ហើយពួកគេពុំបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំង ឡាយរបស់គេសោះ។

១៤ ហើយកាលពួកគេបានស្បថចំពោះអ្វីៗទាំងអស់ ដែលត្រូវបាន ហាមប្រាមដល់ពួកគេ ដោយព្រះអម្ចាស់ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះយេស៊ូ គ្រីស្ទរបស់យើង គឺស្បថថា ពួកគេនឹងឡើងទៅ ច្បាំងនឹងពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ហើយសងសឹកឲ្យឈាមនៃពួកបងប្អូនរបស់គេ មើលចុះ សំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់បានបន្លឺមកខ្ញុំថា ៖

១៥ ការសងសឹកគឺជារបស់យើង ហើយយើងនឹងសង ហើយពីព្រោះ មកពីប្រជាជននេះពុំប្រែចិត្ត បន្ទាប់ពីយើងបានដោះលែងពួកគេឲ្យ រួច មើលចុះ ពួកគេនឹងត្រូវកាត់ចេញពីលើផ្ទៃផែនដីនេះទៅ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំប្រកែកជាដាច់ខាតថា ខ្ញុំ មិនព្រមឡើងទៅ ច្បាំងនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្ញុំទេ ហើយខ្ញុំបាន ធ្វើដូចដែលព្រះទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានឈរធ្វើជាសាក្សីមួយ គត់ ដើម្បីសម្តែងប្រាប់ដល់មនុស្សលោកនូវការណ៍ទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបានឃើញ ហើយបានឮ ស្របតាមការបើកសម្តែងនៃព្រះ វិញ្ញាណ ដែលបានធ្វើបន្ទាល់ដល់ការណ៍ទាំងឡាយដែលនឹងកើត ឡើង។

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

១៧ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសរសេរទៅកាន់អ្នក ឱពួកសាសន៍ដទៃ អើយ និងទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាផង ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ថាកាលណាកិច្ចការនោះចាប់ផ្តើមឡើង នោះអ្នករាល់គ្នាជិតរៀបចំត្រឡប់ទៅដៃនៃដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់អ្នកវិញ។

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

១៨ មែនហើយ មើលចុះ ខ្ញុំសរសេរទៅកាន់អស់អ្នក ដែលនៅគ្រប់ទិសទីលើផែនដី មែនហើយ ទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាជាពូជអំបូរទាំង១២ របស់អ៊ីស្រាអែល ដែលនឹងបានទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់អ្នកពីពួក១២នាក់ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានរើសឱ្យធ្វើជាសាកររបស់ទ្រង់ នៅដែនដីយេរូសាឡឹម។

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

១៩ ហើយខ្ញុំសរសេរទៅកាន់សំណល់នៃប្រជាជននេះផង ដែលនឹងបានទទួលការជំនុំជំរះពីពួក១២នាក់ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានរើសនៅដែនដីនេះដែរ ហើយពួកគេនឹងបានទទួលការជំនុំជំរះពីពួក១២នាក់ទៀត ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានរើសនៅដែនដីយេរូសាឡឹម។

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

២០ ហើយការណ៍ទាំងនេះហើយដែលព្រះវិញ្ញាណសម្តែងដល់ខ្ញុំ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសរសេរទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយដោយហេតុនេះ ទើបខ្ញុំសរសេរទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវឈរនៅចំពោះវេទិកាជំនុំជំរះនៃព្រះគ្រីស្ទ មែនហើយ គឺមនុស្សរាល់រូប ដែលនៅក្នុងគ្រួសារមនុស្សជាតិទាំងមូលរបស់លោកអ័ដាម ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវឈរដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះចំពោះកិច្ចការទាំងឡាយរបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យឃើញថា ពួកគេល្អ ឬក៏ពួកគេអាក្រក់

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

២១ ហើយដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា អាចជឿដល់ដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផងដែលអ្នករាល់គ្នានឹងមាននៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ហើយដើម្បីឱ្យពួកសាសន៍យូដាផង ដែលជាស្រ្តីនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះអម្ចាស់មានសាក្សីផ្សេងទៀត ក្រៅពីទ្រង់ដែលពួកគេបានឃើញ ហើយបានឮថាព្រះយេស៊ូវ ដែលពួកគេបានធ្វើគតនោះ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ហើយជាព្រះនោះពិត។

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

២២ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថា ខ្ញុំអាចបញ្ចូលអស់អ្នករាល់គ្នានៅចុងផែនដីឱ្យប្រែចិត្ត ហើយប្រុងប្រៀបឈរនៅចំពោះវេទិកាជំនុំជំរះនៃព្រះគ្រីស្ទ។

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

មរមន 4

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីបីរយ ហុកសិបបី នោះពួកសាសន៍នីហ្វបាននាំពលទ័ពឡើងទៅច្បាំងនឹង ពួកសាសន៍លេមីនចេញពីដែនដីចោលស្ងាត់។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័ពសាសន៍នីហ្វ ត្រូវ វាយតបឲ្យត្រឡប់ថយមកដែនដីចោលស្ងាត់វិញ។ ហើយនៅពេល ពួកគេកំពុងនឿយហត់នៅឡើយ នោះកងទ័ពសាសន៍លេមីនដ៏ថ្មី មួយកងបានមកវាយពួកគេ ហើយពួកគេបានច្បាំងយ៉ាងសាហាវ ដរាបដល់ទ័ពលេមីនបានដណ្តើមយកទីក្រុងចោលស្ងាត់បាន ហើយបានសម្លាប់ពួកនីហ្វជាច្រើន ហើយបានចាប់មនុស្សជា ច្រើនយកទៅជាល្មើយ។
- ៣ ហើយអ្នកដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានបានរត់គេចចេញ ហើយ បានចូលរួមជាមួយនឹងបណ្តាជននៃទីក្រុងទីអានគុម។ ឥឡូវនេះ ទី ក្រុងទីអានគុមនេះនៅត្រង់ជ្វាយដែនជាប់នឹងសមុទ្រ ហើយនៅជិត ទីក្រុងចោលស្ងាត់ដែរ។
- ៤ ដោយមកពីពលទ័ពសាសន៍នីហ្វ បានឡើងទៅរកវាយពួកលេ មីន បានជាពួកគេត្រូវបរាជ័យ បើពុំនោះសោតទេ ពួកលេមីនពុំអាច មានអំណាចអ្វីមកលើពួកគេបានឡើយ។
- ៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ សេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះនឹងដេញទានពួក ទុច្ចរិត ហើយពួកទុច្ចរិតនឹងត្រូវធ្វើទោសដោយពួកទុច្ចរិត គ្រឿងពួក ទុច្ចរិតនេះហើយដែលបានចាក់រុកចិត្តកូនចៅមនុស្សឲ្យមានការ ខ្មាយឈាម។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមីនបានធ្វើការ រៀបចំដើម្បីមកប្រឆាំងនឹងទីក្រុងទីអានគុម។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីបីរយហុកសិប បួន នោះពួកសាសន៍លេមីនបានមកប្រឆាំងនឹងទីក្រុងទីអានគុម ដើម្បីគេអាចដណ្តើមយកទីក្រុងទីអានគុមផង។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេត្រូវបានរុញច្រានឲ្យ ថយទៅក្រោយវិញ ដោយពួកនីហ្វ។ ហើយកាលពួកនីហ្វបាន ឃើញថា ពួកគេបានរុញច្រានពួកលេមីនឲ្យថយទៅ ហើយពួក គេក៏អួតអាងចំពោះកម្លាំងរបស់ខ្លួនទៀត ហើយពួកគេបានចេញ ទៅនៅក្នុងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ដើម្បីទៅដណ្តើមយកទីក្រុងចោល ស្ងាត់មកវិញ។
- ៩ ឥឡូវនេះ រឿងទាំងអស់នេះក៏បានកើតឡើងរួចហើយ ហើយ ទាំងសងខាងមានមនុស្សស្លាប់រាប់ពាន់អ្នក គឺទាំងពួកនីហ្វ និងពួក លេមីន។

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, insomuch that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីបីរយហុកសិបប្រាំមួយ បានកន្លងផុតទៅ ហើយពួកលេមីនបាននាំគ្នាមកច្បាំងនឹងពួកនីហ្វៃ ទៀត ក៏ប៉ុន្តែពួកនីហ្វៃពុំប្រែចិត្តចេញពីការអាក្រក់ដែលគេបានធ្វើ ឡើយ ហើយនៅតែបន្តអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួនទៅទៀត។

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

១១ ហើយគ្មានអណ្តាតឯណាអាចអធិប្បាយបាន ឬក៏គ្មានមនុស្ស ណាអាចសរសេរការអធិប្បាយដោយឥតខ្ចោះនូវទិដ្ឋភាពដ៏ស្ងែង អស្ចារ្យនៃការខ្មាយឈាម និងការកាប់សម្លាប់ដែលមាននៅក្នុង ចំណោមប្រជាជន ទាំងពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងពួកសាសន៍លេមីន បានឡើយ ហើយចិត្តរបស់គេរាល់គ្នាសុទ្ធតែរឹងរូស ម៉្លោះហើយបាន ជាគេសប្បាយចិត្តក្នុងការខ្មាយឈាមគ្នាមិនចេះចប់សោះ។

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

១២ ហើយពុំដែលមានអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំបែបនេះ នៅក្នុងចំណោមអស់ ទាំងកូនចៅរបស់លីហៃ ឬក៏នៅក្នុងចំណោមអង្គរុក្ខីស្រាអែល ដូច ជានៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះឡើយ ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃ ព្រះ។

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមីនក៏ដណ្តើមយកទី ក្រុងចោលស្ងាត់បាន ហើយការណ៍នេះគឺដោយសារពួកគេមាន ចំនួនច្រើនជាងពួកនីហ្វៃ។

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

១៤ ហើយពួកគេបានលើកទៅវាយយកទីក្រុងទីអានគុមទៀត ហើយ បានបណ្តេញបណ្តាជន ចេញពីទីក្រុងនោះ ហើយបានយកមនុស្ស ជាច្រើនធ្វើជាឈ្លីយ មានទាំងពួកស្ត្រី និងកូនក្មេង ហើយបានចាប់ យកពួកនេះទៅប្រហារជីវិត ឬជាថ្វាយរូបព្រះទាំងឡាយរបស់គេ។

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីបីរយហុកសិប ប្រាំពីរ នោះពួកសាសន៍នីហ្វៃបានក្រែវក្រោធ ពីព្រោះពួកសាសន៍ លេមីនបានប្រយុទ្ធនឹងពួកស្ត្រី និងកូនក្មេងរបស់ពួកនីហ្វៃ បានជាពួកគេ លើកទ័ពទៅវាយប្រហារពួកលេមីនដោយសេចក្តីក្រែវក្រោធជា អតិបរមា ដរាបដល់ពួកគេមានជ័យជម្នះលើពួកលេមីន ហើយបាន រុញច្រានពួកនេះចេញពីដែនដីរបស់គេទៅ។

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

១៦ ហើយពួកលេមីនពុំបានត្រឡប់មកច្បាំងនឹងពួកនីហ្វៃទៀតទេ រហូតដល់ឆ្នាំទីបីរយចិតសិបប្រាំ។

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

ហើយនៅក្នុងឆ្នាំនេះ ពួកគេបានចុះមកច្បាំងជាមួយនឹងពួក សាសន៍នីហ្វៃដោយអស់សមត្ថភាពរបស់គេ ហើយពួកគេពុំអាច រាប់ចំនួនទេ ពីព្រោះមកពីពួកនោះមានគ្នាច្រើនឥតគណនា។

And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.

ហើយចាប់ពីពេលនោះមក ពួកសាសន៍នីហ្វៃពុំមានអំណាចអ្វី ទៅលើពួកលេមីនបានឡើយ ប៉ុន្តែបានចាប់ផ្តើមកម្ចាត់ចេញដោយ ពួកលេមីន ហាក់បីដូចដំណាក់សន្សើមនៅចំពោះព្រះអាទិត្យ។

And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមីនបានចុះមកប្រឆាំងទីក្រុងចោលស្ងាត់ ហើយមានចម្បាំងមួយដ៏យោធា បំផុត ដែលបានច្បាំងនៅលើដែនដីចោលស្ងាត់ ជាចម្បាំងដែលពួកគេបានឈ្នះពួកនីហ្វៃ។

And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.

២០ ហើយទ័ពនីហ្វៃបានរត់គេចចេញពីពួកគេទៀត ហើយពួកគេបានមកឯទីក្រុងបូអូស នៅទីនោះពួកគេបានទប់ទល់នឹងសាសន៍លេមីន ដោយក្លាហាន ដរាបដល់សាសន៍លេមីនពុំបានឈ្នះពួកគេទេ រហូតដល់ពួកគេត្រឡប់មកជាលើកទីពីរទៀត។

And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, in-somuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.

២១ ហើយកាលពួកគេមកជាលើកទីពីរ នោះពួកសាសន៍នីហ្វៃត្រូវបានរុញច្រាន ហើយត្រូវសម្លាប់ដោយការកាប់សម្លាប់មួយដ៏ធំ ឯពួកស្ត្រីរបស់គេ និងកូនក្មេងរបស់គេត្រូវចាប់មកប្រហារជីវិតបូជាថ្វាយរូបព្រះទាំងឡាយទៀត។

And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកនីហ្វៃបានរត់គេចចេញពីពួកគេទៀត ដោយបាននាំបណ្តាជនទាំងអស់ទៅជាមួយពួកគេទាំងនៅក្នុងទីក្រុង និងនៅក្នុងភូមិទាំងឡាយផង។

And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.

២៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំមរមន ដោយបានឃើញថា ពួកសាសន៍លេមីនជិតយកដែនដីបានហើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបានទៅឯភ្នំស៊ិម ហើយបានយកបញ្ជីទាំងអស់ ដែលអាំម៉ារ៉ុនបានលាក់ទុកថ្វាយព្រះអម្ចាស់។

And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

មរមន 5

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានទៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វេ ហើយបានប្រែចិត្តពីពាក្យសម្បថដែលខ្ញុំបានធ្វើថា ខ្ញុំនឹងពុំជួយពួកគេទៀតទេ ហើយពួកគេបានឲ្យខ្ញុំបញ្ជាពលទ័ពរបស់គេទៀត គួរឲ្យពួកគេមើលមកខ្ញុំ បីដូចជាខ្ញុំអាចដោះលែងពួកគេឲ្យរួចផុតពីសេចក្តីទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់គេ។
- ២ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំគ្មានសង្ឃឹមឡើយ គួរឲ្យខ្ញុំបានដឹងថា សេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់នឹងធ្លាក់មកលើពួកគេ គួរឲ្យពួកគេពុំប្រែចិត្តចេញពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេទេ ប៉ុន្តែបានតស៊ូដើម្បីជីវិតរបស់គេ ដោយពុំអំពាវនាវដល់គូអង្គ ដែលបានបង្កើតពួកគេឡើយ។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមីបានមកច្បាំងនឹងយើង នៅពេលពួកយើងរត់ទៅទីក្រុងយ៉ែរដាន ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេត្រូវបានរុញច្រានឲ្យថយក្រោយវិញ ដែលពួកគេពុំបានយកទីក្រុងនោះ នៅក្នុងពេលនោះឡើយ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានមកច្បាំងនឹងពួកយើងទៀត ហើយពួកយើងបានរក្សាទីក្រុងនោះទុក។ ហើយមានទីក្រុងទាំងឡាយដទៃទៀតផង ដែលត្រូវបានរក្សាទុក ដោយពួកសាសន៍នីហ្វេ ដែលមានទីតាំងការពារទាំងឡាយ ដែលបានផ្តាច់ផ្លូវពួកគេ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចចូលទៅក្នុងស្រុក ដែលនៅខាងមុខពួកយើង ដើម្បីមកបំផ្លាញប្រជាជននៃដែនដីយើងចោល។
- ៥ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដែនដីទាំងឡាយណាដែលយើងបានឆ្លងកាត់ ហើយបណ្តាជននៅទីនោះពុំប្រមូលគ្នាមក គឺត្រូវបំផ្លាញចោលដោយពួកសាសន៍លេមី ហើយទីផ្សារទាំងឡាយ និងភូមិទាំងឡាយ និងទីក្រុងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ត្រូវដុតឆេះដោយភ្លើង ម្ល៉ោះហើយ បីរយចិតសិបប្រាំបួនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីបីរយប៉ែតសិបនោះពួកសាសន៍លេមីបានមកច្បាំងនឹងពួកយើងទៀត ហើយពួកយើងបានតទល់នឹងពួកគេយ៉ាងក្លាហាន ប៉ុន្តែគឺជាការឥតប្រយោជន៍ទៅវិញ គួរឲ្យពួកគេមានចំនួនច្រើនណាស់ដែលនាំឲ្យពួកគេជាន់ល្បីប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វេនៅក្រោមជើងគេ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានរត់គេចទៀត ហើយអស់អ្នកណាដែលរត់លឿនជាងពួកសាសន៍លេមីក៏បានរត់រួច ហើយអស់អ្នកណាដែលរត់មិនលឿនជាងពួកសាសន៍លេមីក៏ត្រូវបោសចេញ ហើយបំផ្លាញចោល។

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំមរមន ពុំមានបំណងធ្វើឲ្យមនុស្ស កើតទុក្ខក្នុងដួងព្រលឹង ដោយលាតត្រដាងនៅចំពោះមុខគេនូវនាគ មួយដ៏គួរស្ងែងខ្លាចនៃការខ្ជាយឈាម និងការកាប់សម្លាប់ ដូចដែលបានបង្ហាញចំពោះភ្នែកខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែដោយខ្ញុំដឹងថា ការណ៍ ទាំងនេះត្រូវតែឲ្យគេដឹងជាប្រាកដ ហើយថា អស់ទាំងការណ៍ដែល លាក់កំបាំង ត្រូវតែបើកសម្តែងនៅខាងលើដំបូលផ្ទះ —

៩ ហើយម្យ៉ាងទៀតថា ដំណឹងអំពីហេតុការណ៍ទាំងនេះ ត្រូវតែមាន ដល់សំណល់នៃប្រជាជនទាំងនេះ និងដល់ពួកសាសន៍ដទៃផង ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា នឹងបំបែកប្រជាជននេះ ហើយប្រជាជននេះនឹងត្រូវរាប់ជាឥតប្រយោជន៍នៅក្នុងចំណោម ពួកគេ — ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសរសេរនូវសេចក្តីសង្ខេបដ៏ខ្លីមួយ ដោយពុំហ៊ានរៀបរាប់អំពីដំណើររឿងដ៏ពោរពេញនៃការណ៍ទាំង ឡាយដែលខ្ញុំបានឃើញ ពីព្រោះមកពីបញ្ហាដែលខ្ញុំបានទទួល ហើយម្យ៉ាងទៀត គឺដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានទុក្ខសោកខ្លាំងពេកពី ព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជននេះ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ការណ៍នេះគឺខ្ញុំនិយាយទៅកាន់ពូជ របស់ពួកគេ និងទៅកាន់ពួកសាសន៍ដទៃផង ដែលថែរក្សារង្ស អ៊ីស្រាអែលឲ្យដឹង ហើយយល់ថា តើព្រះពរទាំងឡាយរបស់ពួកគេ បានមកពីណា។

១១ ត្បិតខ្ញុំដឹងថា ពួកគេទាំងនេះហើយដែលនឹងកើតទុក្ខចំពោះ គ្រោះកាចនៃរង្សអ៊ីស្រាអែល មែនហើយ ពួកគេនឹងកើតទុក្ខចំពោះ ការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃប្រជាជននេះ ពួកគេនឹងកើតទុក្ខដោយព្រោះ ប្រជាជននេះពុំបានប្រែចិត្ត ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានឱបខ្ជាប់នៅក្នុង ព្រះហស្តនៃព្រះយេស៊ូវ។

១២ ឥឡូវនេះ ការណ៍ទាំងនេះត្រូវបានសរសេរទុកសម្រាប់សំណល់ នៃរង្សយ៉ាកុប ហើយការណ៍ទាំងនេះ ត្រូវបានសរសេរតាមរបៀប នេះ ពីព្រោះព្រះទ្រង់ជ្រាបថា អំពើទុច្ចរិតនឹងមិននាំឲ្យពួកគេដឹងនូវ ការណ៍ទាំងនេះឡើយ ហើយការណ៍ទាំងនេះនឹងត្រូវបានលាក់ ថ្វាយព្រះអម្ចាស់ដើម្បីឲ្យបានចេញមក តាមពេលកំណត់របស់ទ្រង់ ផ្ទាល់។

១៣ ហើយនេះគឺជាបញ្ហាដែលខ្ញុំបានទទួល ហើយមើលចុះ ការណ៍ ទាំងនេះនឹងចេញមក ស្របតាមបញ្ហានៃព្រះអម្ចាស់ នៅពេលដែល ទ្រង់នឹងទតឃើញថាសមល្មមតាមប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់។

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the house-tops—

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

១៤ ហើយមើលចុះ ការណ៍ទាំងនេះនឹងទៅដល់ពួកអ្នកដែលមិនជឿ ក្នុងពួកសាសន៍យូដា ហើយដោយគោលបំណងនេះហើយ ដែល ការណ៍ទាំងនេះនឹងចេញទៅ — គឺដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានបញ្ចុះ បញ្ចូលឲ្យជឿថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ ថាព្រះរាជបិតាអាចធ្វើឡើង តាមរយៈព្រះរាជ បុត្រាដ៏សំណាប់បំផុតរបស់ទ្រង់នូវគោលបំណងដ៏មហិមា និងអស់ កល្បជានិច្ចក្នុងការសាងឡើងវិញនូវពួកសាសន៍យូដា ឬវង្ស អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ឲ្យមកកាន់ដែនដីជាកេរ្តិ៍អាកររបស់ពួកគេ ដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់ពួកគេបានប្រទានឲ្យពួកគេ តាមការ បំពេញសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់

១៥ ហើយដើម្បីឲ្យពួកជនរបស់ប្រជាជននេះផង អាចជឿដ៏ពេញលេញ ថែមទៀតដល់ដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ដែលនឹងទៅដល់ពួកគេពីពួក សាសន៍ដទៃ ត្បិតប្រជាជននេះនឹងត្រូវបែកខ្ញែក ហើយនឹងក្លាយទៅ ជាប្រជាជនមួយដែលមានសម្បុរខ្មៅ ស្មោកគ្រោក ហើយគួរខ្ពើម ឆ្កើម ហួសពីការអធិប្បាយនូវអ្វីៗ ដែលធ្លាប់មាននៅក្នុងចំណោម ពួកយើងរាល់គ្នា មែនហើយ ទាំងអ្វីដែលធ្លាប់មាននៅក្នុងចំណោម ពួកសាសន៍លេមីន ហើយនេះគឺដោយសារការកិតជំនឿ និងការ គោរពរូបព្រះរបស់ពួកគេ។

១៦ ត្បិតមើលចុះ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ឈប់តស៊ូនៅជាមួយ នឹងពួកអយ្យការរបស់ពួកគេហើយ ហើយពួកគេគ្មានព្រះគ្រីស្ទ និង ព្រះនៅក្នុងលោកិយ ហើយពួកគេត្រូវរុញច្រាន ដូចជាអង្កាមដែល ខ្យល់ផាត់។

១៧ ពួកគេធ្លាប់ជាប្រជាជនមួយដ៏គួរឲ្យចូលចិត្ត ហើយពួកគេមាន ព្រះគ្រីស្ទជាអ្នកកង្វាលរបស់ពួកគេ មែនហើយ ពួកគេត្រូវបាន ដឹកនាំដោយព្រះរាជបិតាផង។

១៨ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកគេត្រូវបានដឹកនាំដោយអារក្ស សាតាំង ដូចជាអង្កាមដែលខ្យល់ផាត់ ឬដូចជាភេត្រាមួយ បោះបោកនៅលើរលកគ្មានក្តោង ឬយុថ្នា ឬគ្មានអ្វីសម្រាប់ កាច់ចង្កូតវា ហើយគឺពួកគេក៏បីដូចជាភេត្រានេះដូច្នោះដែរ។

១៩ ហើយមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានទុកព្រះពរទាំងឡាយរបស់ ពួកគេ ដែលគួរណាតែពួកគេបានទទួលនៅដែនដី ព្រោះពួក សាសន៍ដទៃ ដែលនឹងយកដែនដីនេះ។

២០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេនឹងត្រូវ រុញច្រាន ហើយបំបែកខ្ញែក ដោយពួកសាសន៍ដទៃ ហើយក្រោយពី ពួកគេត្រូវរុញច្រាន និងត្រូវបំបែកខ្ញែកដោយពួកសាសន៍ដទៃហើយ មើលចុះ ពេលនោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងនឹកចាំដល់សេចក្តីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើដល់លោកអ៊ីប្រាហាំ និងដល់វង្សអ៊ីស្រាអែលទាំង អស់។

And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.

For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.

They were once a delightsome people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.

But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.

And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.

But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.

២១ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងនឹកចាំដល់សេចក្តីអធិស្ឋានទាំងឡាយ
នៃពួកសុចរិត ដែលត្រូវបានថ្វាយដល់ទ្រង់ដើម្បីពួកគេ។

And also the Lord will remember the prayers of
the righteous, which have been put up unto him for
them.

២២ ហើយនៅពេលនោះ ឱពួកសាសន៍ដទៃអើយ តើធ្វើម្តេចទៅអ្នក
រាល់គ្នានឹងអាចឈរនៅចំពោះព្រះចេស្ដានៃព្រះបាន លើកលែងតែ
អ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ហើយបែរចេញពីផ្លូវអាក្រក់ទាំងឡាយរបស់
អ្នក?

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before
the power of God, except ye shall repent and turn
from your evil ways?

២៣ តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬថា អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងព្រះហស្តនៃ
ព្រះ? តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬថា ទ្រង់មានអស់ទាំងព្រះចេស្ដា
ហើយនៅក្រោមបញ្ជាដ៏មហិមារបស់ទ្រង់ ផែនដីនឹងត្រូវមូរចូលគ្នា
ជារមូរក្រដាសមួយ?

Know ye not that ye are in the hands of God?
Know ye not that he hath all power, and at his great
command the earth shall be rolled together as a
scroll?

២៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ហើយធ្វើខ្លួនរាបទាប
នៅចំពោះទ្រង់ចុះ ក្រែងទ្រង់នឹងយកសេចក្តីយុត្តិធម៌មកទាស់នឹង
អ្នករាល់គ្នា — ក្រែងសំណល់មួយនៃពូជយ៉ាកុបនឹងមកក្នុង
ចំណោមអ្នក ដូចជាសត្វសិង្កមួយ ហើយនឹងហែកអ្នករាល់គ្នាទៅ
ជាដុំៗ ហើយនឹងគ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចជួយដោះលែងអ្នកបាន
ឡើយ។

Therefore, repent ye, and humble yourselves be-
fore him, lest he shall come out in justice against
you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go
forth among you as a lion, and tear you in pieces,
and there is none to deliver.

មរមន 6

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំបង្កើតបញ្ជីរបស់ខ្ញុំ អំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញ ប្រជាជនខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វៃ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានចេញទៅប្រយុទ្ធនឹងពួកសាសន៍លេមីន។
- ២ ហើយខ្ញុំមរមនបានសរសេរសំបុត្រមួយច្បាប់ទៅស្តេចរបស់ពួក សាសន៍លេមីន សូមឲ្យទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យពួកយើងអាចប្រមូលគ្នា មកឯដែនដីគូម៉ូរ៉ា នៅត្រង់ភ្នំមួយ ដែលហៅថា ភ្នំគូម៉ូរ៉ា ហើយនៅទី នោះ យើងអាចច្បាំងនឹងពួកគេ។
- ៣ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចរបស់ពួកសាសន៍លេមីន បានយល់ព្រមតាមសំណូមពររបស់ខ្ញុំ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានដើរទៅដល់ ដែនដីគូម៉ូរ៉ា ហើយយើងបានបោះត្រសាលនៅជុំវិញភ្នំគូម៉ូរ៉ា គឺជាទី ដីមួយដែលមានទឹកជាច្រើន ទន្លេទាំងឡាយ និងជ្រោះទាំងឡាយ ហើយនៅទីនេះ ពួកយើងមានសង្ឃឹមថា នឹងមានប្រៀបទៅលើពួក សាសន៍លេមីន។
- ៥ ហើយកាលបរិយប៉ែតសិបបួនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ នោះពួក យើងបានប្រមូលប្រជាជន ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានមកកាន់ ដែនដី គូម៉ូរ៉ា។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលយើងបានប្រមូល ប្រជាជនយើងទាំងអស់ចូលគ្នាមកកាន់ដែនដីគូម៉ូរ៉ាហើយ មើលចុះ ខ្ញុំមរមនបានចាប់ផ្តើមមានវ័យចាស់ ហើយដោយដឹងថា នេះជាការ តស៊ូចុងក្រោយបំផុតរបស់ប្រជាជនខ្ញុំ ហើយដោយបានទទួលបញ្ហា ពីព្រះអម្ចាស់ថា ខ្ញុំពុំត្រូវទុកឲ្យបញ្ជីដីពិសិដ្ឋទាំងឡាយ ហើយដែល បានទុកបន្តមកតាំងពីជំនាន់ពួកអយ្យកោយើងធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ ដៃនៃពួកសាសន៍លេមីនឡើយ (ព្រោះពួកសាសន៍លេមីននឹង បំផ្លាញវត្ថុទាំងនោះទោល) ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានធ្វើបញ្ជីនេះ ចេញពីផ្ទាំងនីហ្វៃ ហើយបានលាក់នៅក្នុងភ្នំគូម៉ូរ៉ានូវបញ្ជីទាំងអស់ ដែលបានប្រគល់មកដល់ខ្ញុំដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ លើក លែងតែផ្ទាំងទាំងប៉ុន្មាននេះ ដែលខ្ញុំឲ្យទៅកូនប្រុសខ្ញុំ គឺមរ៉ូណៃ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំជាមួយ នឹងប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនចៅរបស់គេ ឥឡូវនេះ បានឈរមើល ពលទ័ពរបស់ពួកសាសន៍លេមីន ដើរសំដៅមករកគេ ហើយដោយ សេចក្តីភិតភ័យចំពោះសេចក្តីស្លាប់ដែលមានពោរពេញនៅក្នុង ទ្រូងនៃពួកទុច្ចរិតទាំងអស់ នោះពួកគេបានរង់ចាំពួកលេមីន។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានមកច្បាំងនឹងពួក យើង ហើយមនុស្សគ្រប់រូបបានពោរពេញទៅដោយការតក់ស្លុត ពី ព្រោះមកពីពួកលេមីនមានចំនួនច្រើនលើសលប់។

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruc- tion of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our peo- ple unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them bat- tle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the re- mainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been com- manded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fa- thers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេវាយសម្រុកមកលើ ប្រជាជនខ្ញុំដោយដាវ និងដោយធ្នូ និងដោយព្រួញ និងដោយពូថៅ និងដោយអស់ទាំងគ្រឿងស្រោចផ្កាជ័យសង្គ្រាមគ្រប់បែប យ៉ាង។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ័ពរបស់ខ្ញុំត្រូវកាប់រំលំ មែនហើយ ទាំងមនុស្សចំនួនមួយម៉ឺននាក់ដែលនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំត្រូវរបួសដួលចុះនៅកណ្តាលហ្វងមនុស្ស ហើយពួកគេ បានដើររង្វង់ខ្ញុំទៅដោយពុំបានផ្តាច់ជីវិតខ្ញុំឡើយ។

១១ ហើយកាលពួកគេបានទៅហួស ហើយបានកាប់រំលំប្រជាជន របស់ខ្ញុំទាំងអស់ លើកលែងតែពួកយើងម្ភៃបួននាក់ប៉ុណ្ណោះ (នៅ ក្នុងចំណោមនោះ មានកូនប្រុសខ្ញុំឈ្មោះ មរ៉ូណា) ហើយដោយ យើងបានរស់ក្នុងចំណោមសាកសពនៃប្រជាជនយើងដល់ស្បែក ឡើង ក្នុងកាលពួកលេមីនបានត្រឡប់មកជំរុញគេវិញពីលើកំពូល ភ្នំភ្នំម៉ារ៉ា នោះយើងបានឃើញប្រជាជនខ្ញុំចំនួនមួយម៉ឺននាក់ ដែល ត្រូវកាប់សម្លាប់ដួលសន្ធឹងនៅពីមុខខ្ញុំ។

១២ ហើយយើងក៏បានឃើញប្រជាជនខ្ញុំមួយម៉ឺននាក់ ដែលបាន ដឹកនាំដោយកូនប្រុសខ្ញុំ គឺមរ៉ូណា។

១៣ ហើយមើលចុះ ទ័ពមួយម៉ឺននាក់របស់គឺឌីឌីដូណាបានដួល ស្លាប់ រីឯខ្លួនលោកក៏ដួលស្លាប់នៅកណ្តាលពួកនោះដែរ។

១៤ ហើយឡាម៉ាបានដួលស្លាប់ជាមួយនឹងទ័ពមួយម៉ឺននាក់របស់ លោក ហើយគីលកាលបានដួលស្លាប់ជាមួយនឹងទ័ពមួយម៉ឺននាក់ របស់លោក ហើយលិមហាបានដួលស្លាប់ជាមួយនឹងទ័ពមួយម៉ឺន នាក់របស់លោក ហើយយេនេអ៊ុមបានដួលស្លាប់ជាមួយនឹងទ័ព មួយម៉ឺននាក់របស់លោក ហើយតូមេណេហា និងមរ៉ូណេហា និង អាស៊ីអូមុម និងស៊ុបឡេម និងសិម និងយ៉ូស ទាំងអស់នេះបាន ដួលស្លាប់ជាមួយនឹងទ័ពមួយម៉ឺននាក់រៀងៗខ្លួន។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្សដប់នាក់ទៀត ដែលត្រូវដួលស្លាប់ដោយមុខដាវជាមួយនឹងទ័ពមួយម៉ឺននាក់រៀងៗ ខ្លួន មែនហើយ ប្រជាជនយើងទាំងអស់ត្រូវបានដួលស្លាប់ លើក លែងតែមនុស្សម្ភៃបួននាក់ដែលនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ និងមួយចំនួនតូច ដែលបានរត់ភៀសខ្លួនទៅស្រុកទាំងឡាយខាងត្បូង និងមួយចំនួន តូចដែលបានសុំចុះចូលពួកលេមីន ហើយសាច់ និងឆ្អឹង និងឈាម របស់ពួកគេ ក្រាលនៅលើផ្ទៃផែនដី ត្រូវពួកដែលសម្លាប់គេទុក ចោលឲ្យរលួយនៅលើដី ហើយឲ្យបែកធ្លាយ ហើយឲ្យត្រឡប់ទៅ ឯព្រះធរណីវិញ។

១៦ ហើយព្រលឹងខ្ញុំប្រេះបែកដោយឈឺចាប់ ព្រោះការកាប់សម្លាប់ នៃប្រជាជនខ្ញុំ ហើយខ្ញុំទូញថា ៖

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.

And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

- ១៧ ឱពួកអ្នកដ៏ស្រស់ល្អអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបង្វែរចេញពីផ្លូវ ទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ដូច្នោះ! ឱពួកអ្នកដ៏ស្រស់ល្អអើយ ហេតុអ្វី បានជាអ្នកបដិសេធព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់បានឈរលាតព្រះពាហុ ចាំទទួលអ្នកដូច្នោះ?
- ១៨ មើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំបានធ្វើដូច្នោះទេ នោះអ្នករាល់គ្នា នឹងពុំបានដួលស្លាប់ឡើយ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានដួល ស្លាប់ ហើយខ្ញុំទូញសោកដោយបាត់បង់អ្នករាល់គ្នា។
- ១៩ ឱអ្នករាល់គ្នា ដែលជាកូនប្រុសកូនស្រីដ៏ស្រស់ល្អអើយ អ្នករាល់ គ្នាដែលជាឪពុកម្តាយ អ្នករាល់គ្នាដែលជាប្តីប្រពន្ធ អ្នករាល់គ្នាដ៏ ស្រស់ល្អអើយ ហេតុអ្វីក៏អ្នករាល់គ្នាត្រូវដួលស្លាប់យ៉ាងនេះហ្ន៎!
- ២០ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានចាកចេញទៅហើយ ឯសេចក្តីទុក្ខ សោករបស់ខ្ញុំ ពុំអាចនាំអ្នកមកវិញបានទេ។
- ២១ ហើយថ្ងៃនោះជិតមកដល់ ក្នុងកាលប្រាណដែលរមែងស្លាប់ របស់អ្នក នឹងត្រូវប្រដាប់ដោយអមតភាពវិញ ហើយរូបកាយទាំង នេះ ដែលឥឡូវនេះកំពុងពុករលួយ មិនយូរប៉ុន្មានទេ នឹងក្លាយទៅ ជារូបកាយទាំងឡាយ ដែលមិនពុករលួយវិញ ហើយនៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវឈរនៅចំពោះវេទិកាជំនុំជំរះនៃព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បី ទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់អ្នក ហើយ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាជាមនុស្សសុចរិត ពេលនោះ អ្នកនឹងបានពរ ជាមួយនឹងពួកអយ្យកោរបស់អ្នក ដែលបានចាកចេញទៅមុនអ្នក។
- ២២ ឱគួរតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តមុនការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំនេះកើតឡើង ដល់អ្នក។ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានចាកចេញទៅហើយ ហើយ ព្រះវរបិតា មែនហើយ ព្រះវរបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនៃ ស្ថានសួគ៌ ទ្រង់ជ្រាបនូវស្ថានភាពរបស់អ្នក ហើយទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យ អ្នក ស្របតាមសេចក្តីយុត្តិធម៌ និងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់។

O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!

Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

O ye fair sons and daughters, ye fathers and moth-ers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.

And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now moldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.

O that ye had repented before this great destruc-tion had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you accord-ing to his justice and mercy.

មរមន ៧

- ១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំចង់និយាយខ្លះដល់សំណល់នៃ ប្រជាជននេះ ដែលបានរួចជីវិត ប្រសិនបើព្រះទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យ ពាក្យរបស់ខ្ញុំបានទៅដល់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេដឹងនូវកិច្ចការទាំង ឡាយរបស់ពួកអយ្យកោពួកគេ មែនហើយ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នក រាល់គ្នា ដែល ជាសំណល់នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល ហើយនេះគឺជាពាក្យ ដែលខ្ញុំនិយាយថា ៖
- ២ ចូរអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នករាល់គ្នាជាវង្សអ៊ីស្រាអែល។
- ៣ ចូរអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ អ្នកនឹងពុំអាចបានសង្គ្រោះឡើយ។
- ៤ ចូរអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវដាក់គ្រឿងស្រ្តាវុធពិជ័យ សង្គ្រាមចុះ ក៏ពុំត្រូវសប្បាយនៅក្នុងការខ្ជាយឈាម ហើយពុំត្រូវ កាន់អាវុធឡើងវិញឡើយ លើកលែងតែកាលណាព្រះទ្រង់បញ្ជា ដល់អ្នករាល់គ្នាប៉ុណ្ណោះ។
- ៥ ចូរអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែស្គាល់ពួកអយ្យកោរបស់ អ្នក ហើយប្រែចិត្តពីអស់ទាំងអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នក ហើយជឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ថាទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយថាទ្រង់ត្រូវពួកសាសន៍យូដាធ្វើគត ហើយដោយព្រះចេស្ដា នៃព្រះវរបិតា នោះទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ដោយហេតុនេះ ហើយ ទ្រង់មានជ័យជម្នះលើផ្លូវ ហើយគឺនៅក្នុងទ្រង់ផង ដែល ទ្រង់នៃសេចក្ដីស្លាប់បានលេបចូល។
- ៦ ហើយទ្រង់បាននាំមកនូវដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្សស្លាប់ ដោយហេតុនេះ មនុស្សត្រូវបានប្រោសឲ្យមានជីវិតឡើងវិញ ដើម្បី ឈរនៅចំពោះវេទិកាជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់។
- ៧ ហើយទ្រង់បាននាំមកនូវសេចក្ដីប្រោសលោះដល់ពិភពលោក ដោយហេតុនេះ អ្នកណាដែលឃើញថា ឥតទោសនៅចំពោះទ្រង់ នៅក្នុងថ្ងៃជំនុំជំរះ អ្នកនោះហើយដែលនឹងត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យ រស់នៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះនៅក្នុងនគររបស់ទ្រង់ ដើម្បីច្រៀងដោយ មិនឈប់ឈរ ជាមួយនឹងក្រុមចម្រៀងនៅស្ថានលើ សរសើរតម្កើង ដល់ព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជា ព្រះតែមួយនៅក្នុងស្ថានភាពមួយដ៏សប្បាយរីករាយ ហើយគ្មាន ទីបំផុត។
- ៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹកដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវចុះ ហើយកាន់ខ្ជាប់នូវ ដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលនឹងបានបង្ហាញនៅចំពោះមុខអ្នក ពុំ មែនតែនៅក្នុងបញ្ជីនេះទេ តែនៅក្នុងបញ្ជីដែលនឹងឲ្យដល់ពួក សាសន៍ដទៃ ពីពួកសាសន៍យូដា ហើយបញ្ជីនោះនឹងចេញមកពីពួក សាសន៍ដទៃមកដល់អ្នករាល់គ្នា។

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

៩ គ្រឿងមើលចុះ បញ្ជីនេះបានត្រូវសរសេរឡើងក្នុងគោលបំណង ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ការណ៍នោះ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់ គ្នាជឿដល់បញ្ជីនោះ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងជឿដល់បញ្ជីនេះដែរ ហើយបើសិនជាអ្នកជឿដល់បញ្ជីនេះ នោះអ្នកនឹងដឹងអំពីពួក អយ្យកោរបស់អ្នក ព្រមទាំងកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយ ដែលបាន កើតឡើងដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។

១០ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏នឹងដឹងថា អ្នករាល់គ្នាគឺជាសំណល់មួយនៃ ពូជយ៉ាកុប ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានរាប់ក្នុង ចំណោមប្រជាជននៅក្នុងសេចក្ដីសញ្ញាដំបូង ហើយបើសិនជាអ្នក រាល់គ្នាជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងនោះមែន ហើយបានទទួលបុណ្យ ជ្រមុជ ដំបូងដោយទឹក ហើយបន្ទាប់មក ដោយភ្លើង និងដោយព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺធ្វើតាមគំរូនៃព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង តាមអ្វី ដែលទ្រង់បានបញ្ជាដល់យើង នោះនឹងបានស្រួលដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយនៅក្នុងថ្ងៃជំនុំជំរះ។ អាម៉ែន។

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

មរមន ៨

- ១ មើលចុះ ខ្ញុំមរុំណែ បង្ហើយបញ្ជីរបស់ឪពុកខ្ញុំ គឺមរមន។ មើលចុះ ខ្ញុំ មានតែការបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះសម្រាប់សរសេរ គឺជាការណែទាំង ឡាយ ដែលឪពុកខ្ញុំបានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ។
- ២ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីចម្បាំងដ៏ ធំ និងខ្លាំងគ្នានៅតូម៉ូរ៉ា មើលចុះ ពួកសាសន៍នីហ្វៃដែលបានភៀស ខ្លួនទៅឯទិសខាងត្បូង នោះត្រូវពួកសាសន៍លេមិនរកចាប់ រហូត ដល់ពួកគេទាំងអស់គ្នាត្រូវបានបំផ្លាញចោល។
- ៣ ហើយឪពុកខ្ញុំក៏ត្រូវពួកគេសម្លាប់ដែរ ហើយនៅសល់តែខ្ញុំម្នាក់ ឯង ដែលសរសេរនូវរឿងដ៏សោកសៅអំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ ប្រជាជនខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេបានចាកចេញទៅហើយ ហើយខ្ញុំ បំពេញបញ្ជារបស់ឪពុកខ្ញុំ។ ហើយតើពួកគេនឹងសម្លាប់ខ្ញុំ ឬអត់ នោះខ្ញុំពុំដឹងទេ។
- ៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំនឹងសរសេរ ហើយលាក់បញ្ជីទាំងនេះទុកក្នុង ដី ហើយខ្ញុំនឹងទៅឯណាទៀត នោះពុំជាការសំខាន់ទេ។
- ៥ មើលចុះ ឪពុកខ្ញុំបានធ្វើបញ្ជីនេះ ហើយលោកបានកត់នូវ គោលបំណងទុកក្នុងនោះ។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំចង់សរសេរការណ៍ នេះដែរ បើសិនជាខ្ញុំមានកន្លែងនៅក្នុងផ្ទាំងទាំងឡាយ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្មាន ទេ ហើយខ្ញុំគ្មានជាតិលោហធាតុទេ ត្បិតមានតែខ្ញុំម្នាក់ឯង។ ឪពុកខ្ញុំ ត្រូវគេសម្លាប់បង់នៅក្នុងចម្បាំង ព្រមទាំងសាច់ញាតិរបស់ខ្ញុំទាំង អស់ ហើយខ្ញុំគ្មានមិត្តភក្តិ ឬទីណាសម្រាប់ទៅឡើយ ហើយព្រះ ទ្រង់ទ្រាំឲ្យខ្ញុំរស់ដល់កាលណានោះខ្ញុំក៏ពុំដឹងដែរ។
- ៦ មើលចុះ បួនរយឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ចាប់តាំងពីការយាងមកនៃ ព្រះអម្ចាស់ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះ។
- ៧ ហើយមើលចុះ ពួកសាសន៍លេមិនបានដេញតាមប្រជាជនរបស់ ខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វៃ ពីទីក្រុងមួយទៅទីក្រុងមួយ ហើយពីកន្លែងមួយ ទៅកន្លែងមួយ គឺរហូតដល់ពួកគេគ្មានសល់មួយសោះ ហើយការ រលំរបស់គេនោះគឺមហិមាណាស់ មែនហើយ មហិមា និងអស្ចារ្យ មែនការបំផ្លិចបំផ្លាញប្រជាជនខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វៃ។
- ៨ ហើយមើលចុះ នេះគឺជាព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលបានធ្វើការ នេះ។ ហើយក៏មើលចុះ ពួកសាសន៍លេមិន បានធ្វើសង្គ្រាមនឹងគ្នា ទៅវិញទៅមក ហើយនៅលើផ្ទៃដីនេះទាំងមូល មានការកាប់ សម្លាប់ ការខ្ជាយឈាមដ៏ឥតឈប់ឈរ ហើយគ្មាននរណាដឹងថា កាលណាសង្គ្រាមនឹងចប់ឡើយ។
- ៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំឈប់និយាយពីពួកគេទៀត ត្បិតគ្មាន អ្នកណានៅលើផ្ទៃដីនេះ ក្រៅពីពួកសាសន៍លេមិន និងពួក ចោរឡើយ។

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfill the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

- ១០ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ស្គាល់ព្រះដ៏ពិតប្រាកដ ក្រៅពីពួកសិស្ស នៃព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ ដែលបាននៅលើផែនដីនេះ រហូតដល់អំពើ ទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជនមានភាពធ្ងន់ធ្ងរ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំទ្រាំឲ្យ ពួកគេនៅជាមួយនឹងប្រជាជនទៀត ហើយទោះជាពួកគេនៅលើផ្ទៃ ផែនដី ឬអត់ នោះគ្មានអ្នកណាដឹងទេ។
- ១១ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកខ្ញុំ និងខ្ញុំបានឃើញពួកគេ ហើយពួកគេបានធ្វើ ការងារបម្រើដល់យើង។
- ១២ ហើយអស់អ្នកណាដែលទទួលបញ្ជីនេះ ហើយដែលនឹងមិន ថ្កោលទោសដោយមកពីភាពពុំពេញលេញនៅក្នុងនោះទេ អ្នកនោះ ហើយដែលនឹងដឹងនូវរឿងដ៏មហិមាលើសលែងទៅទៀត។ មើល ចុះ ខ្ញុំជាមរិណា ហើយបើមានលទ្ធភាព នោះខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នា ដឹងនូវការណ៍ទាំងអស់។
- ១៣ មើលចុះ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់នូវការនិយាយអំពីប្រជាជននេះសិនចុះ។ ខ្ញុំជាកូនប្រុសរបស់មរមន ឯឪពុកខ្ញុំ គឺជាពូជពង្សនៃនីហ្វែ។
- ១៤ ហើយគឺខ្ញុំនេះហើយដែលបានលាក់បញ្ជីនេះថ្វាយដល់ព្រះ អម្ចាស់ ផ្ទាំងទាំងនេះពុំមានតម្លៃអ្វីទេ ដោយមកពីព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះ អម្ចាស់ ត្បិតទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងប្រាកដថា គ្មានអ្នកណាមួយ អាចយកផ្ទាំងទាំងនេះដើម្បីស្វែងរកកម្រៃឡើយ ប៉ុន្តែបញ្ជីនៅលើ នោះ មានតម្លៃមហិមា ហើយអស់អ្នកណាដែលនាំបញ្ជីនោះមកឯ ពន្លឺ អ្នកនោះហើយដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រទានពរឲ្យ។
- ១៥ ត្បិតគ្មានអ្នកណាមានអំណាចនឹងនាំបញ្ជីនេះមកឯពន្លឺឡើយ លើកលែងតែបានប្រទានដល់អ្នកនោះដោយព្រះ ត្បិតព្រះទ្រង់សព្វ ព្រះហឫទ័យចង់ឲ្យការណ៍នោះបានធ្វើឡើងដោយភ្នែកស្មោះស្ម័គ្រ ទាំងស្រុងចំពោះសិរីល្អរបស់ព្រះអង្គ ឬចំពោះសុខុមាលភាពដល់ ប្រជាជនដែលនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះអម្ចាស់ពីចាស់បុរាណ ដែលត្រូវខ្ចាត់ប្រាក់ដ៏យូរអង្វែង។
- ១៦ មានពរហើយអ្នកណាដែលនាំការណ៍នេះមកឯពន្លឺ ត្បិតនឹងត្រូវ បាននាំពីសេចក្តីងងឹតមកឯពន្លឺ ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ មែន ហើយ គឺនឹងត្រូវបាននាំចេញមកពីក្នុងដី ហើយនឹងចែងចាំងចេញពី សេចក្តីងងឹត ហើយបានដឹងដល់ប្រជាជន ហើយការណ៍នេះនឹងត្រូវ បានធ្វើឡើងដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ។
- ១៧ ហើយបើសិនជាមានកំហុសអ្វីសោត កំហុសទាំងនោះគឺជារបស់ ផងមនុស្ស ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងពុំស្គាល់នូវកំហុសឡើយ ប៉ុន្តែព្រះ ទ្រង់ជ្រាបនូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នកណាដែល ថ្កោលទោស ចូរឲ្យអ្នកនោះប្រយ័ត្នចុះ ក្រែងគេត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងភ្លើង នរក។

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

១៨ ហើយអ្នកណាដែលនិយាយថា ៖ ចូរបង្ហាញដល់ខ្ញុំ បើពុំនោះ
សោតទេ អ្នកនឹងត្រូវវាយ — ចូរឲ្យអ្នកនោះប្រយ័ត្នចុះ ក្រែងបាន
បញ្ជានូវអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានហាម។

១៩ ត្បិតមើលចុះ អ្នកណាដែលថ្កោលទោសដោយទ្វេសង អ្នកនោះ
ហើយដែលនឹងបានទទួលការថ្កោលទោសដោយទ្វេសងវិញ ត្បិត
ស្របតាមល្អប្រសើររបស់គេ នោះនឹងបានស្របទៅតាមកិច្ចការរបស់
ខ្លួនដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកណាដែលវាយគេ នោះនឹងត្រូវព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់វាយវិញ។

២០ ចូរមើលអ្វីដែលបទគម្ពីរចែងថា — មនុស្សមិនត្រូវវាយ ហើយក៏
មិនត្រូវថ្កោលទោសដែរ ត្បិតការថ្កោលទោសគឺជារបស់ផងយើង
ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ហើយការសងសឹកក៏ជារបស់
ផងយើងដែរ ហើយយើងនឹងសងវិញ។

២១ ហើយអ្នកណាដែលបញ្ចេញកំហឹង និងគំរាមទាស់នឹងកិច្ចការនៃ
ព្រះអម្ចាស់ ហើយទាស់នឹងរាស្ត្រដែលនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះ
អម្ចាស់ គឺជាអង្គរុក្ខិស្រាវអែល ហើយនឹងនិយាយថា ៖ យើងនឹង
បំផ្លាញកិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់ចោល ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងពុំនឹក
ចាំដល់សេចក្តីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងអង្គរុក្ខិស្រាវអែល
ឡើយ — អ្នកនោះហើយដែលក្រែងនឹងត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះ
ចោលទៅក្នុងភ្លើង។

២២ ព្រោះគោលបំណងទាំងឡាយដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនៃព្រះ
អម្ចាស់ នឹងដើរទៅមុខ រហូតដល់ពាក្យសន្យាទាំងអស់របស់ទ្រង់
បានបំពេញ។

២៣ ចូរពិចារណាមើលពាក្យព្យាករណ៍របស់លោកអេសាយចុះ។
មើលចុះ ខ្ញុំពុំអាចកត់នូវពាក្យទាំងនោះបានទេ។ មែនហើយ មើល
ចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកបរិសុទ្ធទាំងនោះ ដែលបានចាកចេញទៅ
មុនខ្ញុំហើយ ដែលជាម្ចាស់ដែនដីនេះ គេនឹងស្រែកឡើង មែនហើយ
គេនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ចេញពីឆ្នលីដីមក ហើយប្រាកដដូច
ជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះទ្រង់នឹងនឹកចាំដល់
សេចក្តីសញ្ញាដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងពួកគេ។

២៤ ហើយទ្រង់ជ្រាបនូវពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ថាពួក
គេបានអធិស្ឋានឲ្យពួកបងប្អូនរបស់គេ។ ហើយទ្រង់ជ្រាបនូវ
សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ ត្បិតដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ នោះពួកគេ
អាចរើភ្នំ ហើយដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ នោះពួកគេអាចធ្វើឲ្យផែនដី
កក្រើក ហើយដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នោះពួកគេ
អាចធ្វើឲ្យគុកទាំងឡាយរលំទៅលើដី មែនហើយ សូម្បីតែឡូភ្លើង
ក៏ពុំអាចបៀតបៀនពួកគេបានដែរ សូម្បីតែសត្វសាហាវ ឬពស់
អាសិរពិសក៏ដូច្នោះដែរ គឺមកពីព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

២៥ ហើយមើលចុះ ពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់ពួកគេក៏មានដល់ អ្នកនោះ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ចាត់ឲ្យនាំការណ៍ទាំងនេះចេញ មក។

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

២៦ ហើយពុំបាច់នរណានិយាយថា ការណ៍ទាំងនេះនឹងពុំកើតឡើង ឡើយ ព្រោះការណ៍ទាំងនេះ ប្រាកដជានឹងកើតឡើងមែន គ្មានព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ គ្មានការណ៍ទាំងនោះនឹងចេញ មកពីដីដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយគ្មាននរណាអាចរារាំង បានឡើយ ហើយការណ៍នោះនឹងកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃណាមួយ ដែលគេនិយាយថា គ្មានអព្វកហេតុទៀតទេ ហើយនឹងកើតឡើងបី ដូចជាមនុស្សនិយាយចេញពីស្លាប់មក។

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

២៧ ហើយនឹងកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃណាមួយ ដែលឈាមរបស់ពួក បរិសុទ្ធនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះមកពីបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ និងកិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្តីងងឹត។

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

២៨ មែនហើយ គឺនឹងកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃណាមួយ កាលព្រះចេស្ដា នៃព្រះនឹងត្រូវគេបដិសេធ ហើយសាសនាចក្រទាំងឡាយក្លាយទៅ ជាខូច ហើយលើកខ្លួនឡើងក្នុងការឆ្លើងឆ្លៃនៃចិត្តរបស់គេ មែន ហើយ គឺនៅក្នុងថ្ងៃណាមួយ កាលពួកអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រទាំង ឡាយ និងពួកគ្រូបង្រៀននឹងលើកខ្លួនឡើងនៅក្នុងការឆ្លើងឆ្លៃនៃ ចិត្តរបស់ខ្លួន គឺរហូតដល់មានការឈ្នានីសគ្នា រវាងអ្នកដែលនៅ ក្នុងសាសនាចក្រជាមួយគ្នា។

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

២៩ មែនហើយ គឺនឹងកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃណាមួយ កាលគេឮអំពី ភ្លើងឆេះ និងព្យុះសង្ឃរា និងចំហាយផ្សែងនៅឯប្រទេសក្រៅទាំង ឡាយ

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

៣០ ហើយក៏នឹងឮអំពីសង្គ្រាម ពាក្យចាមអាវាមអំពីសង្គ្រាម និង ផែនដីរញ្ជួយនៅកន្លែងផ្សេងៗ។

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

៣១ មែនហើយ គឺនឹងកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃណាមួយ កាលមានការ ស្អុយកខ្វក់ជាខ្លាំងនៅលើផ្ទៃផែនដី ហើយនឹងមានការកាប់សម្លាប់ និងការប្លន់ និងការភូតកុហក និងការបោកបញ្ឆោត និងអំពើ សហាយស្មន់ និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្លើមគ្រប់បែបយ៉ាង នៅពេលនោះ នឹងមានមនុស្សជាច្រើននិយាយថា ធ្វើយ៉ាងនេះ ឬធ្វើយ៉ាងនោះ ហើយគឺគ្មានជាការអ្វីទេ គ្មានព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងជួយគាំទ្រដល់ ការណ៍នោះនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។ ប៉ុន្តែវេទនាដល់អ្នកទាំង នោះ គ្មានគេកំពុងតែស្ថិតនៅក្នុងប្រមាត់ល្វឹងជួរចត់ និងនៅក្នុង ចំណង់នៃអំពើទុច្ចរិត។

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

៣២ មែនហើយ គឺនឹងកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃណាមួយ កាលមាន សាសនាចក្រជាច្រើន បានត្រូវតាំងឡើងដែលនឹងនិយាយថា ៖ ចូរ មកខាងខ្ញុំ ហើយដោយទឹកប្រាក់របស់អ្នក នោះអ្នកនឹងត្រូវបាន អភ័យទោសដល់អំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក។

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

៣៣ ឱអ្នករាល់គ្នា ដែលជាពួកទុច្ចរិត និងខូច ហើយរឹងទទឹងអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា បង្កើតសាសនាចក្រទាំងឡាយឡើង ដើម្បីរកកម្រៃផ្ទាល់ខ្លួន? ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា ផ្លាស់ប្តូរព្រះ បន្ទូលដ៏ពិសិដ្ឋនៃព្រះ ដើម្បីអ្នកអាចនាំមកនូវសេចក្តីជាប់ទោសមក លើ ព្រលឹងរបស់អ្នកដូច្នោះ? មើលចុះ ចូរអ្នកសង្កេតមើលវិវរណៈនៃ ព្រះ ត្បិតមើលចុះ នឹងដល់ថ្ងៃមួយ កាលការណ៍អស់ទាំងនេះនឹងត្រូវ បានបំពេញ។

៣៤ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំនូវការណ៍ដ៏ធំ ហើយ អស្ចារ្យទាំងឡាយ អំពីអ្វីដែលត្រូវមកដល់នៅពេលយ៉ាងខ្លីៗ នៅ ក្នុងថ្ងៃដែលការណ៍ទាំងនេះនឹងកើតឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកអ្នក។

៣៥ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ហាក់បីដូចជាអ្នករាល់គ្នា នៅទីនេះ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាពុំនៅទីនេះទេ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះយេស៊ូវគ្រី ស្ទ ទ្រង់បង្ហាញអ្នករាល់គ្នាដល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងនូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់ គ្នាធ្វើ។

៣៦ ហើយខ្ញុំដឹងថា អ្នករាល់គ្នាដើរនៅក្នុងសេចក្តីឆ្អឹងឆ្អែននៃចិត្តរបស់ ខ្លួន ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់សោះ លើកលែងតែមនុស្សមួយចំនួន តូចប៉ុណ្ណោះ ដែលពុំឡើងចាងនៅក្នុងសេចក្តីឆ្អឹងឆ្អែននៃចិត្តរបស់ ខ្លួន រហូតដល់ការពាក់នូវប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏វិចិត្រ ហើយដល់មាន ការឈ្នើស និងប្រកួតប្រជែង និងកលល្បិច និងការបៀតបៀន និងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ឯសាសនាចក្រទាំងឡាយរបស់អ្នក រាល់គ្នាវិញ មែនហើយ គឺគ្រប់ទាំងអស់បានក្លាយទៅជាស្តុយកខ្វក់ ពីព្រោះមកពីសេចក្តីឆ្អឹងឆ្អែននៃចិត្តរបស់អ្នក។

៣៧ ត្បិតមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ប្រាក់កាស និងទ្រព្យសម្បត្តិ របស់ខ្លួន និងប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏វិចិត្ររបស់ខ្លួន ហើយចូលចិត្ត តុបតែងសាសនាចក្រទាំងឡាយរបស់អ្នករាល់គ្នា ជាជាងស្រឡាញ់ អ្នកក្រីក្រ និងអ្នកកម្រត់ទុក្ខិក អ្នកឈឺ និងអ្នកដែលរងទុក្ខវេទនា។

៣៨ ឱមនុស្សស្តុយកខ្វក់ មនុស្សលាក់ពុត និងពួកគ្រូ ដែលបានលក់ ខ្លួនឲ្យអំពើអបាយមុខអើយ ហេតុអ្វីក៏អ្នករាល់គ្នាធ្វើឲ្យសាសនា ចក្រដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះកង្វះដូច្នោះ? ហេតុអ្វីក៏អ្នករាល់គ្នាខ្មាសអៀន នឹងលើកដាក់លើខ្លួននូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ? ហេតុអ្វីក៏អ្នករាល់គ្នា ពុំគិតដល់តម្លៃដ៏ធំនៃសុភមង្គលដែលមិនចេះចប់មិនចេះហើយ ជាងសេចក្តីវេទនា ដែលពុំអាចសះស្បើយ — ពីព្រោះមកពីការ សរសើរខាងឯលោកិយឬ?

៣៩ ហេតុអ្វីក៏អ្នករាល់គ្នាតុបតែងខ្លួន ដោយអ្វីដែលគ្មានជីវិត តែទុក ឲ្យពួកអ្នកអត់ឃ្នាន និងអ្នកកម្រត់ទុក្ខិក និងអ្នកអាគ្រាត និងអ្នកឈឺ និងអ្នកដែលរងទុក្ខវេទនាដើរទៅហួសដោយពុំយកចិត្តទុកដាក់ ដល់ពួកគេដូច្នោះ?

O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.

O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?

Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?

៤០ មែនហើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា បង្កើតអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមដ៏
សម្ងាត់ទាំងឡាយ ដើម្បីរកកម្រៃ ហើយទុកឲ្យស្រ្តីមេម៉ាយទាំង
ឡាយទូញសោកនៅខាងមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយទុកឲ្យពួកក្មេង
កំព្រាទូញសោកនៅខាងមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយទុកឲ្យឈាមរបស់
ឪពុកពួកគេ និងប្តីរបស់ពួកគេអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ចេញពីដី
មក សូមឲ្យមានការសងសឹកដល់ក្បាលអ្នករាល់គ្នា?

៤១ មើលចុះ ដារនៃការសងសឹក ព្យួរនៅខាងលើពួកអ្នករាល់គ្នា
ហើយពេលវេលានឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ថាទ្រង់នឹងសង
សឹកឈាមនៃពួកបរិសុទ្ធមកលើអ្នករាល់គ្នា គ្បិតទ្រង់ពុំអាចទ្រាំនឹង
ការអំពាវនាវរបស់ពួកគេតទៅទៀតទេ។

Yea, why do ye build up your secret abominations
to get gain, and cause that widows should mourn be-
fore the Lord, and also orphans to mourn before the
Lord, and also the blood of their fathers and their
husbands to cry unto the Lord from the ground, for
vengeance upon your heads?

Behold, the sword of vengeance hangeth over you;
and the time soon cometh that he avengeth the blood
of the saints upon you, for he will not suffer their
cries any longer.

មរមន ១

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំនិយាយទៀតអំពីអ្នកទាំងឡាយ ដែលពុំជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ។
- ២ មើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ថ្ងៃពិនិត្យពិច័យរបស់អ្នកឬ — មើលចុះ គឺនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងយាងមក មែនហើយ នៅថ្ងៃដ៏ធំនោះ នៅពេលដែលផែនដីនឹងមូរចូលគ្នា ដូចមូរក្រដាស ហើយវត្ថុធាតុទាំងឡាយនឹងរលាយដោយកម្ដៅដ៏អស្ចារ្យ មែនហើយ នៅថ្ងៃដ៏ធំនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបាននាំទៅឈរខាងមុខកូនចៀមនៃព្រះ — នៅពេលនោះ តើអ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយថាពុំមានព្រះឬអី?
- ៣ នៅពេលនោះ តើអ្នករាល់គ្នានៅតែបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ ឬក៏តើអ្នករាល់គ្នាអាចសម្លឹងមើលទៅកូនចៀមនៃព្រះបានឬទេ? តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា អ្នករាល់គ្នានឹងនៅជាមួយនឹងព្រះ ដោយមានការដឹងនូវទោសរបស់ខ្លួនឬ? តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា អ្នករាល់គ្នាអាចសប្បាយរីករាយ ហើយរស់នៅជាមួយនឹងតួអង្គដ៏បរិសុទ្ធនោះ នៅពេលព្រលឹងរបស់អ្នកត្រូវញាំញី ដោយការដឹងនូវទោសដែលអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់បានរំលងក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់ឬ?
- ៤ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើអ្នករាល់គ្នារស់នៅជាមួយនឹងព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ហើយយុត្តិធម៌ ដោយមានការដឹងនូវអំពើស្មោះត្រង់របស់ខ្លួននៅចំពោះទ្រង់ នោះអ្នករាល់គ្នាអាចទៅច្រើនជាងរស់នៅជាមួយនឹងពួកជាប់ទោសនៅក្នុងស្ថាននរកទៅទៀត។
- ៥ ត្បិតមើលចុះ កាលណាអ្នករាល់គ្នា ត្រូវបាននាំទៅមើលឃើញភាពអាក្រក់របស់ខ្លួននៅចំពោះព្រះ ហើយឃើញសិរីល្អនៃព្រះផង និងបរិសុទ្ធភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ពេលនោះអណ្តាតភ្លើងមួយដែលឥតរលត់បាននឹងត្រូវបង្កាត់ឡើងនៅក្នុងខ្លួនអ្នករាល់គ្នា។
- ៦ ដូច្នោះ ឱអ្នកទាំងឡាយដែលពុំជឿអើយ ចូរអ្នកបែរមករកព្រះអម្ចាស់ចុះ ចូរអំពាវនាវដោយអស់ពីពលដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីក្រែងអ្នករាល់គ្នាអាចបានឃើញថា គ្មានទោស បានបរិសុទ្ធស្រស់ល្អ ហើយស ដោយត្រូវបានជំរះដោយឈាមនៃកូនចៀមនៅថ្ងៃដ៏ធំ និងចុងក្រោយបង្អស់នោះ។
- ៧ ហើយម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកណា ដែលបដិសេធវិវរណៈទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយដែលនិយាយថា ឥតមានការណ៍ទាំងនោះឡើយ ថាគ្មានវិវរណៈ ឬការព្យាករណ៍ ឬអំណោយទាន ឬការព្យាបាល ឬការនិយាយដោយភាសា ការបកស្រាយនូវភាសាទៀតទេ។
- ៨ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្នកណាដែលបដិសេធនូវការណ៍ទាំងនេះ នោះពុំស្គាល់នូវដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទទេ មែនហើយ គេពុំទាន់បានអានបទគម្ពីរទាំងឡាយឡើយ បើអ្នកនោះអានក៏ពុំយល់អ្វីដែរ។

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation — behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

៩ ត្បិតតើពុំមែនពួកយើងបានអានហើយឬអីថា ព្រះនៅតែដដែល ទោះពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ និងរហូតទៅ ហើយនៅក្នុងព្រះអង្គ គឺគ្មាន ការប្រែប្រួល ឬគឺគ្មានស្រមោលនៃការផ្លាស់ប្តូរឬ?

១០ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានដោយខ្លួនឯង នូវ ព្រះមួយអង្គដែលប្រែប្រួល ហើយនៅក្នុងព្រះអង្គមានស្រមោលនៃ ការផ្លាស់ប្តូរ នោះអ្នករាល់គ្នាបានគិតស្មានដោយខ្លួនឯងនូវព្រះមួយ អង្គដែលពុំមែនជាព្រះនៃអព្វកហេតុឡើយ។

១១ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់អ្នកនូវព្រះនៃអព្វកហេតុមួយអង្គ គឺជាព្រះនៃអំប្រាហាំ និងព្រះនៃអ៊ីសាក និងព្រះនៃយ៉ាកូប ហើយ ដែលជាព្រះតែមួយ ដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី និងអ្វីៗ សព្វសារពើនៅលើនោះ។

១២ មើលចុះ ទ្រង់បានបង្កើតលោកអ័ដាម ហើយដោយសារលោក អ័ដាម ទើបមានការធ្លាក់នៃមនុស្ស។ ហើយដោយសារការធ្លាក់នៃ មនុស្ស ទើបព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់បានយាងមក គឺជាព្រះវរបិតា និង ព្រះរាជបុត្រា ហើយដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទើបមានសេចក្តី ប្រោសលោះដល់មនុស្ស។

១៣ ហើយដោយសារសេចក្តីប្រោសលោះដល់មនុស្ស ដែលព្រះយេ ស៊ូវគ្រីស្ទបាននាំមក ទើបពួកគេត្រូវបាននាំទៅឯវត្តមាននៃព្រះ អម្ចាស់វិញ មែនហើយ គឺតាមរបៀបនេះហើយ ដែលមនុស្សទាំង អស់ត្រូវបានប្រោសលោះ ពីព្រោះការសុគតនៃព្រះគ្រីស្ទនាំឲ្យមាន ដំណើររស់ឡើងវិញ ដែលនាំមកនូវសេចក្តីប្រោសលោះពីដំណែក លង់លក់ដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ឯមនុស្សទាំងអស់នឹងត្រូវបាន ដាស់ឲ្យភ្ញាក់ពីដំណែកដ៏លង់លក់នេះដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ នៅ ពេលដែលសំឡេងត្រែបន្តឡើង ហើយពួកគេនឹងចេញមកទាំងតូច ទាំងធំ ហើយទាំងអស់គ្នានឹងឈរនៅខាងមុខវេទិការបស់ទ្រង់ ដោយបានប្រោសលោះ ហើយបានស្រាយពីចំណងដ៏នៅអស់ កល្បជាវិនិច្ឆ័យនៃសេចក្តីស្លាប់ ឯសេចក្តីស្លាប់នោះ គឺជាសេចក្តីស្លាប់ ខាងសាច់ឈាម។

១៤ ហើយនៅពេលនោះ ទើបមានសេចក្តីជំនុំជំរះនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធទៅ លើពួកគេ ហើយនៅពេលនោះ គឺជាពេលដែលពួកស្មោកគ្រោកនឹង នៅតែស្មោកគ្រោកដដែល ឯជនសុចរិតនឹងនៅតែសុចរិតដដែល ជនដែលសប្បាយនឹងនៅតែសប្បាយដដែល ឯជនដែលពុំ សប្បាយនឹងនៅតែពុំសប្បាយដដែល។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ ឱអ្នករាល់គ្នាដែលបានគិតស្មាននូវព្រះមួយអង្គ ដែលពុំអាចធ្វើនូវអព្វកហេតុអើយ ខ្ញុំសូមសួរអ្នកថា អ្វីៗដែលខ្ញុំ បាននិយាយនឹងអ្នកទាំងអស់ តើបានកន្លងផុតទៅហើយឬនៅ? តើ ចុងបំផុតបានមកដល់ហើយឬនៅ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នៅទេ ហើយព្រះទ្រង់ក៏ពុំទាន់ឈប់ទៅជាព្រះនៃអព្វកហេតុដែរ។

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variable-ness neither shadow of changing?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of mira- cles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and be- cause of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a re- demption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of mir- acles.

- ១៦ មើលចុះ តើការណ៍ទាំងឡាយដែលព្រះទ្រង់បានធ្វើនោះ មិននាំមកនូវការណ៍អស្ចារ្យ ក្នុងភ្នែកអ្នករាល់គ្នាទេឬ? មែនហើយ តើនរណាអាចយល់នូវកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយនៃព្រះបាន?
- ១៧ តើនរណានឹងនិយាយថា ពុំមែនជាអព្វហេតុទេ ដែលផ្ទៃមេឃ និងផែនដីបានកើតឡើង ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នោះមនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើង ពីដី ហើយដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នោះអព្វហេតុទាំងឡាយបានកើតឡើង?
- ១៨ ហើយតើនរណានឹងនិយាយថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទ្រង់ពុំបានធ្វើនូវអព្វហេតុដ៏ច្រើននេះទេ? ហើយមានអព្វហេតុដ៏ច្រើនត្រូវបានធ្វើឡើងដោយដៃនៃពួកសាវក។
- ១៩ ហើយបើសិនជាមានអព្វហេតុធ្វើឡើងនៅពេលនោះ ហេតុអ្វីបានជាព្រះទ្រង់ឈប់ទៅជាព្រះនៃអព្វហេតុ តែនៅជាតួអង្គមួយដែលពុំចេះប្រែប្រួលនោះ? ហើយមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទ្រង់ពុំផ្លាស់ប្តូរឡើយ បើសិនជាទ្រង់ចេះផ្លាស់ប្តូរ នោះទ្រង់ឈប់ទៅជាព្រះ ហើយទ្រង់ពុំឈប់ធ្វើជាព្រះទេ ហើយទ្រង់ជាព្រះនៃអព្វហេតុ។
- ២០ ហើយហេតុដែលទ្រង់ឈប់ធ្វើនូវអព្វហេតុទាំងឡាយ នៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស គឺពីព្រោះពួកគេចុះអន់ថយក្នុងការពិតជំនឿ ហើយឃ្នាចេញពីផ្លូវត្រូវ ហើយពុំស្គាល់ព្រះ ដែលគេគួរទុកចិត្តលើ។
- ២១ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អស់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដោយឥតសង្ស័យអ្វី ទោះអ្វីដែលអ្នកនោះសូមពីព្រះវរបិតាដោយនូវព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ នោះនឹងត្រូវបានប្រទានដល់អ្នកនោះ ហើយការសន្យានេះគឺដល់មនុស្សទាំងអស់រហូតដល់ចុងផែនដីនេះ។
- ២២ ត្បិតមើលចុះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ដែលនៅលើផែនដី មែនហើយ ហើយដល់សិស្សទាំងអស់របស់ទ្រង់ផង ដើម្បីឲ្យបណ្តាជនជាច្រើនបានឮថា ៖ ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅ គ្រប់ទីកន្លែងក្នុងលោកិយ ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់សត្វលោកគ្រប់រូប។
- ២៣ ឯអ្នកណាដែលជឿ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះនឹងបានសង្គ្រោះ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលពុំជឿ នោះនឹងត្រូវជាប់ទោសវិញ។
- ២៤ ហើយទីសម្គាល់ទាំងនេះ នឹងមកតាមអ្នកដែលជឿ — ដោយនូវនាមយើង ពួកគេនឹងបណ្តេញពួកអារក្សចេញ ពួកគេនឹងនិយាយដោយភាសាថ្មី ពួកគេនឹងចាប់ពស់ ហើយបើសិនជាពួកគេផឹកនូវអ្វីៗដែលពុល នោះពួកគេនឹងពុំមានអន្តរាយសោះ ពួកគេនឹងដាក់ដៃលើអ្នកឈឺ ហើយគេនឹងជាសះស្បើយ

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

២៥ ហើយអស់អ្នកណាដែលនឹងជឿដល់នាមយើងដោយឥតសង្ស័យអ្វី នោះយើងនឹងបញ្ជាក់ពាក្យរបស់យើងទាំងអស់ដល់អ្នកនោះ រហូតដល់ចុងផែនដី។

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

២៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ តើអ្នកណានឹងឈរទាស់កិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់បាន? តើអ្នកណានឹងបដិសេធព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់? តើអ្នកណានឹងបះបោរទាស់នឹងព្រះចេស្ដាដ៏ធំបំផុតនៃព្រះអម្ចាស់? តើអ្នកណានឹងមើលងាយកិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់? តើអ្នកណានឹងមើលងាយកូនចៅនៃព្រះគ្រីស្ទ? មើលចុះ អ្នកទាំងអស់គ្នាដែលជាអ្នកមើលងាយដល់កិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់ គួរតែអ្នករាល់គ្នានឹងភ្ញាក់ផ្អើល ហើយវិនាសទៅ។

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

២៧ បើដូច្នោះ ចូរកុំមើលងាយ ហើយកុំឆ្ងល់ឡើយ តែចូរប្រុងប្រយ័ត្នតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ចុះ ហើយចូរសូមដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវនូវអ្វីៗដែលអ្នកត្រូវការចុះ។ ចូរកុំសង្ស័យឡើយ តែចូរជឿ ហើយចាប់ផ្ដើមដូចកាលជំនាន់ចាស់ ហើយមករកព្រះអម្ចាស់ដោយអស់ពីដួងចិត្តចុះ ហើយចូរបង្ហើយសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ដោយមានការកោតខ្លាច និងញាប់ញ័រនៅចំពោះព្រះអង្គ។

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

២៨ ចូរមានប្រាជ្ញា នៅក្នុងថ្ងៃទាំងឡាយ នៃការសាកល្បងរបស់អ្នកចុះ ចូរគ្រលាស់ចេញពីខ្លួននូវអំពើពុករលួយទាំងអស់ ចូរកុំសូមនូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាអាចយកមកបម្រើការសម្រេចរបស់អ្នកឡើយ ប៉ុន្តែចូរសូមដោយភាពរឹងប៉ឹង មិនវេរៀរ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកបណ្ដោយទៅតាមសេចក្ដីល្ងង់ ប៉ុន្តែដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបម្រើព្រះដ៏ពិត និងដ៏មានព្រះជន្មរស់វិញ។

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

២៩ ចូរឲ្យឃើញថា អ្នករាល់គ្នាពុំទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយមិនសក្ដិសមឡើយ ចូរឲ្យឃើញថា អ្នករាល់គ្នាពុំទទួលទាននូវបុណ្យសាក្រាម៉ង់នៃព្រះគ្រីស្ទដោយមិនសក្ដិសមឡើយ ប៉ុន្តែចូរឲ្យឃើញថា អ្នករាល់គ្នាធ្វើនូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ក្នុងភាពសក្ដិសម ហើយធ្វើការនោះដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើដូច្នោះ ហើយកាន់ខ្ជាប់ដល់ចុងបំផុត នោះអ្នករាល់គ្នានឹងពុំត្រូវបានបណ្ដេញចេញឡើយ។

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

៣០ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នក ហាក់បីដូចខ្ញុំនិយាយពីស្លាប់ គួរតែខ្ញុំដឹងថា អ្នករាល់គ្នានឹងឮពាក្យរបស់ខ្ញុំ។

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

៣១ ចូរកុំថ្កោលទោសខ្ញុំ ពីព្រោះមកពីភាពមិនល្អឥតខ្ចោះរបស់ខ្ញុំ ឬក៏ឪពុកខ្ញុំ ពីព្រោះមកពីភាពមិនល្អឥតខ្ចោះរបស់លោក ឬក៏ពួកអ្នកដែលបានសរសេរមុនឪពុកខ្ញុំឡើយ ប៉ុន្តែចូរថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះវិញ ដែលទ្រង់បានសម្ដែងឲ្យអ្នកឃើញនូវការឆ្លាំងឆ្លាស់របស់ពួកយើង ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចរៀនឲ្យមានប្រាជ្ញាជាងយើងទៅទៀត។

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

៣២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងបានសរសេររបៀបនេះ ស្របតាម ការចេះដឹងរបស់យើង ជាអក្សរដែលយើងបានហៅថា អក្សរ អេស៊ីប្តូកែទម្រង់ ដែលត្រូវបានគត់ណាមក ហើយត្រូវបានកែប្រែ ដោយពួកយើង ស្របតាមរបៀបនិយាយរបស់យើង។

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

៣៣ ហើយបើសិនជាផ្ទាំងរបស់យើងធំល្មម នោះយើងបានសរសេរ ជាភាសាហេព្រើរហើយ ប៉ុន្តែភាសាហេព្រើរ ក៏ពួកយើងបានកែប្រែ ដែរ ហើយបើសិនជាយើងអាចសរសេរជាអក្សរហេព្រើរបាន មើល ចុះ អ្នករាល់គ្នានឹងពុំឃើញមានការផ្លាស់នៅក្នុងបញ្ជីនេះឡើយ។

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

៣៤ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបនូវការណ៍ទាំងឡាយ ដែលយើងបាន កត់ត្រាមក ហើយទ្រង់ជ្រាបដែរថា គ្មានប្រជាជនណាទៀតចេះ ភាសារបស់យើងទេ ហើយពីព្រោះមកពីគ្មាននរណាទៀតចេះ ភាសារបស់យើង ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបទ្រង់បានរៀបចំ មធ្យោបាយទាំងឡាយសម្រាប់បកប្រែភាសានោះ។

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

៣៥ ហើយការណ៍ទាំងនេះត្រូវបានកត់ត្រាទុក ដើម្បីឲ្យយើងអាច កម្ចាត់សំលៀកបំពាក់របស់យើងឲ្យជ្រះពីឈាមនៃពួកបងប្អូនរបស់ យើង ដែលបានចុះអន់ថយទៅក្នុងការឥតជំនឿ។

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

៣៦ ហើយមើលចុះ ការណ៍ទាំងនេះដែលយើងប្រាថ្នាចង់បានពីពួក បងប្អូនរបស់យើង មែនហើយ គឺការប្រោសពួកគេឲ្យស្គាល់ព្រះគ្រី ស្ទ គឺស្របទៅតាមការអធិស្ឋានទាំងឡាយនៃពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់ ដែលបានរស់នៅលើផែនដីនេះ។

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

៣៧ ហើយសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យការ អធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់គេបានសម្រេច ស្របទៅតាមសេចក្តី ជំនឿរបស់គេចុះ ហើយសូមឲ្យព្រះវរបិតាទ្រង់នឹកចាំដល់សេចក្តី សញ្ញាដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងវង្សអ៊ីស្រាអែលចុះ ហើយសូម ឲ្យព្រះអង្គប្រទានពរដល់ពួកគេរហូតតទៅ តាមសេចក្តីជំនឿជឿ ដល់ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទចុះ។ អាម៉ែន។ : ២៥-

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

គម្ពីរអេធើរ

បញ្ជីរបស់ពួកសាសន៍យ៉ាវេឌ យកមកពីឆ្នាំ២៤សន្លឹក ដែលបាន
ប្រទះឃើញដោយប្រជាជនលិមហៃនៅក្នុងជំនាន់ស្តេចម៉ូសាយ។

The Book of Ether

*The record of the Jaredites, taken from the twenty-four
plates found by the people of Limbi in the days of King
Mosiab.*

អេធើរ 1

Ether 1

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំមរ៉ូណេ ចាប់ផ្តើមរៀបរាប់ដំណើររឿងអំពី
បណ្តាជនបុរាណទាំងនោះ ដែលត្រូវបំផ្លាញចោលដោយព្រះហស្ត
នៃព្រះអម្ចាស់ នៅលើផ្ទៃដែនដីខាងជើងនេះ។
- ២ ហើយខ្ញុំយកដំណើររឿងរបស់ខ្ញុំពីឆ្នាំ២៤សន្លឹក ដែលត្រូវបាន
ប្រទះឃើញដោយប្រជាជនលិមហៃ ដែលត្រូវបានហៅថា គម្ពីរអេ
ធើរ។
- ៣ ហើយដូចជាខ្ញុំសន្និដ្ឋានថា ភាគដើមនៃបញ្ជីនេះ ដែលនិយាយ
អំពីការបង្កើតពិភពលោក និងអំពីលោកអ័ដាម និងដំណើររឿងអំពី
ពេលនោះ មកទល់នឹងសម័យប៉មមហិមា ហើយអ្វីក៏ដោយដែល
បានកើតឡើងក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្សមកទល់ពេលនោះ គឺពួក
សាសន៍យូដាមានហើយ។
- ៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំពុំសរសេរនូវការណ៍ទាំងនោះ ដែលបាន
កើតឡើងចាប់ពីសម័យលោកអ័ដាមមកទល់ពេលនោះទេ ប៉ុន្តែ
ការណ៍ទាំងនោះមាននៅលើផ្ទាំងរូចហើយ ហើយអស់អ្នកណា
ដែលប្រទះឃើញផ្ទាំងទាំងនោះ អ្នកនោះហើយដែលនឹងមាន
អំណាច ដែលគេអាចដឹងនូវដំណើររឿងទាំងស្រុង។
- ៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំមិនរៀបរាប់ដំណើររឿងទាំងស្រុងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំរាប់
រៀបដំណើររឿងមួយភាគ ចាប់ពីសម័យប៉មមកទល់នឹងពេលដែល
ពួកគេត្រូវបំផ្លាញចោល។
- ៦ ហើយដោយរបៀបនេះ ខ្ញុំប្រាប់នូវដំណើររឿង។ អ្នកដែល
សរសេររបញ្ជីនេះ គឺអេធើរ ហើយលោកគឺជាពូជពង្សកូរីអានតើរ។
- ៧ កូរីអានតើរ គឺជាកូនប្រុសរបស់ម៉ូរ៉ុន។
- ៨ ហើយម៉ូរ៉ុន គឺជាកូនប្រុសរបស់អេធើម។
- ៩ ហើយអេធើម គឺជាកូនប្រុសរបស់អេហា។
- ១០ ហើយអេហា គឺជាកូនប្រុសរបស់សេត។
- ១១ ហើយសេត គឺជាកូនប្រុសរបស់ស៊ុបឡុន។
- ១២ ហើយស៊ុបឡុន គឺជាកូនប្រុសរបស់កុម។
- ១៣ ហើយកុម គឺជាកូនប្រុសរបស់កូរីអានទុម។
- ១៤ ហើយកូរីអានទុម គឺជាកូនប្រុសរបស់អានីកាដា។
- ១៥ ហើយអានីកាដា គឺជាកូនប្រុសរបស់អេរីរ៉ុន។

And now I, Moroni, proceed to give an account of
those ancient inhabitants who were destroyed by the
hand of the Lord upon the face of this north country.

And I take mine account from the twenty and four
plates which were found by the people of Limhi,
which is called the Book of Ether.

And as I suppose that the first part of this record,
which speaks concerning the creation of the world,
and also of Adam, and an account from that time
even to the great tower, and whatsoever things tran-
spired among the children of men until that time, is
had among the Jews—

Therefore I do not write those things which tran-
spired from the days of Adam until that time; but
they are had upon the plates; and whoso findeth
them, the same will have power that he may get the
full account.

But behold, I give not the full account, but a part
of the account I give, from the tower down until they
were destroyed.

And on this wise do I give the account. He that
wrote this record was Ether, and he was a descen-
dant of Coriantor.

Coriantor was the son of Moron.

And Moron was the son of Ethem.

And Ethem was the son of Ahah.

And Ahah was the son of Seth.

And Seth was the son of Shiblón.

And Shiblón was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Amnigaddah.

And Amnigaddah was the son of Aaron.

១៦ ហើយអេរីន គឺជាកូនប្រុសរបស់ហេត ដែលជាកូនប្រុសរបស់
ហេអើថុម។

And Aaron was a descendant of Heth, who was the
son of Hearthom.

១៧ ហើយហេអើថុម គឺជាកូនប្រុសរបស់លិប។

And Hearthom was the son of Lib.

១៨ ហើយលិប គឺជាកូនប្រុសរបស់គីស។

And Lib was the son of Kish.

១៩ ហើយគីស គឺជាកូនប្រុសរបស់កូរ៉ុម។

And Kish was the son of Corom.

២០ ហើយកូរ៉ុម គឺជាកូនប្រុសរបស់លេវី។

And Corom was the son of Levi.

២១ ហើយលេវី គឺជាកូនប្រុសរបស់គិម។

And Levi was the son of Kim.

២២ ហើយគិម គឺជាកូនប្រុសរបស់ម៉ូរីអានតុន។

And Kim was the son of Morianton.

២៣ ហើយម៉ូរីអានតុន គឺជាកូនប្រុសរបស់រីពឡាកិស។

And Morianton was a descendant of Riplakish.

២៤ ហើយរីពឡាកិស គឺជាកូនប្រុសរបស់សែស។

And Riplakish was the son of Shez.

២៥ ហើយសែស គឺជាកូនប្រុសរបស់ហេត។

And Shez was the son of Heth.

២៦ ហើយហេត គឺជាកូនប្រុសរបស់កុម។

And Heth was the son of Com.

២៧ ហើយកុម គឺជាកូនប្រុសរបស់កូរីអានទុម។

And Com was the son of Coriantum.

២៨ ហើយកូរីអានទុម គឺជាកូនប្រុសរបស់អេមើរ។

And Coriantum was the son of Emer.

២៩ ហើយអេមើរ គឺជាកូនប្រុសរបស់អូមើរ។

And Emer was the son of Omer.

៣០ ហើយអូមើរ គឺជាកូនប្រុសរបស់ស្វិល។

And Omer was the son of Shule.

៣១ ហើយស្វិល គឺជាកូនប្រុសរបស់គិប។

And Shule was the son of Kib.

៣២ ហើយគិប គឺជាកូនប្រុសរបស់អូរីហា ដែលជាកូនប្រុសរបស់
យ៉ារេខ។

And Kib was the son of Orihah, who was the son
of Jared;

៣៣ គឺយ៉ារេខនេះឯង ដែលបានចេញមកជាមួយនឹងបងប្រុសរបស់
លោក និងគ្រួសាររបស់ពួកគេជាមួយនឹងអ្នកខ្លះទៀត និងគ្រួសារ
របស់ពួកគេមកពីប៉េយដឹមហិមាទៅក្នុងពេលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ បាន
បំភាន់ភាសារបស់មនុស្ស ហើយបានស្បថនៅក្នុងសេចក្តីខ្មាត់ថា
ពួកគេត្រូវបំបែកខ្លួននៅលើអស់ទាំងផ្ទៃផែនដី ហើយស្របតាម
ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ នោះមនុស្សត្រូវបំបែកខ្លួនមែន។

Which Jared came forth with his brother and their
families, with some others and their families, from
the great tower, at the time the Lord confounded the
language of the people, and swore in his wrath that
they should be scattered upon all the face of the
earth; and according to the word of the Lord the peo-
ple were scattered.

៣៤ ហើយបងរបស់យ៉ារេខដែលជាបុរសម្នាក់មាឌធំ ហើយខ្លាំងពូកែ
ហើយជាបុរសម្នាក់ដ៏សំណប់ជាខ្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ ទើបយ៉ារេខជា
ប្អូននិយាយទៅលោកថា ៖ ចូរអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ សូមកុំឲ្យ
ទ្រង់បំភាន់យើងធ្វើឲ្យយើងមិនយល់ពាក្យរបស់យើងឡើយ។

And the brother of Jared being a large and mighty
man, and a man highly favored of the Lord, Jared,
his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that
he will not confound us that we may not understand
our words.

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងរបស់យ៉ារេខ បាន
អំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យ
អាណិតអាសូរដល់យ៉ារេខ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់ពុំបានបំភាន់
ភាសារបស់យ៉ារេខទេ ហើយយ៉ារេខ និងបងប្រុសរបស់លោកពុំ
ត្រូវបានបំភាន់ឡើយ។

And it came to pass that the brother of Jared did
cry unto the Lord, and the Lord had compassion
upon Jared; therefore he did not confound the lan-
guage of Jared; and Jared and his brother were not
confounded.

៣៦ បន្ទាប់មក យ៉ាអេឌបាននិយាយទៅកាន់បងរបស់លោកថា ៖ ចូរ
អំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ទៀត ក្រែងទ្រង់នឹងបំបែរសេចក្តីពិរោធ
របស់ទ្រង់ចេញពីពួកគេ ដែលជាមិត្តរបស់ពួកយើង ដើម្បីកុំឲ្យទ្រង់
បំភាន់ភាសារបស់ពួកគេផង។

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងរបស់យ៉ាអេឌបាន
អំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យ
អាណិតអាសូរដល់ពួកមិត្តរបស់គេ និងគ្រួសារគេផង ទើបពួកគេពុំ
ត្រូវបានបំភាន់ឡើយ។

៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យ៉ាអេឌបាននិយាយទៅ
កាន់បងរបស់លោកទៀតថា ៖ ចូរទៅទូលសួរព្រះអម្ចាស់មើល ថា
តើទ្រង់នឹងដេញពួកយើងចេញពីដែនដីនេះទេ ហើយបើសិនជាទ្រង់
នឹងដេញពួកយើងចេញពីដែនដី ចូរអំពាវនាវដល់ទ្រង់ថា តើពួក
យើងនឹងទៅទីណា។ ហើយក្រែងលោកព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងនាំយើង
ទៅក្នុងដែនដីមួយ ដែលជាជម្រើសលើដែនដីទៀតនៅលើ
ផែនដី? ហើយប្រសិនបើដូច្នោះមែន ចូរយើងមានចិត្តស្មោះត្រង់
ចំពោះព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីពួកយើងអាចទទួលដែនដីនោះទុកជាកេរ្តិ៍
អាកររបស់យើង។

៣៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងរបស់យ៉ាអេឌ បាន
អំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ស្របតាមអ្វីៗដែលបាននិយាយដោយ
មាត់របស់យ៉ាអេឌ។

៤០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានឮបង
របស់យ៉ាអេឌ ហើយមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរដល់លោក
ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកថា ៖

៤១ ចូរទៅប្រមូលប្លូងសត្វរបស់អ្នកមក ទាំងឈ្មោលទាំងញីគ្រប់
ប្រភេទ និងគ្រាប់ពូជគ្រប់យ៉ាងនៃដែនដីផង និងគ្រួសារទាំងឡាយ
របស់អ្នក និងយ៉ាអេឌជាប្អូនរបស់អ្នក និងគ្រួសាររបស់គាត់ផង និង
ពួកមិត្តភក្តិរបស់អ្នក និងគ្រួសាររបស់គេ និងមិត្តភក្តិរបស់យ៉ាអេឌ
និងគ្រួសាររបស់គេផង។

៤២ ហើយកាលណាអ្នកបានធ្វើយ៉ាងនេះហើយ នោះអ្នកត្រូវដើរនាំ
មុខពួកគេចុះទៅក្នុងច្រកភ្នំដែលនៅខាងជើង។ ហើយនៅទីនោះ
យើងនឹងជួបនឹងអ្នក ហើយយើងនឹងនាំអ្នកទៅឯដែនដីមួយ ដែល
ជាជម្រើសលើដែនដីទាំងអស់នៃដែនដី។

៤៣ ហើយនៅទីនោះ យើងនឹងប្រទានពរដល់អ្នក និងពូជអ្នក ហើយ
នឹងបង្កើតដល់យើងពីពូជអ្នក និងពីពូជនៃប្អូនអ្នក និងពីពួកអ្នក
ដែលទៅជាមួយនឹងអ្នកនូវប្រជាជាតិដ៏មហិមាមួយ។ ហើយគ្មាន
ប្រជាជាតិណាមហិមាជាងប្រជាជាតិ ដែលយើងនឹងបង្កើតពីពូជ
អ្នកឡើយ គឺនៅលើអស់ទាំងផ្ទៃផែនដី។ ម៉្លោះហើយ យើងនឹងធ្វើ
សម្រាប់អ្នក ដោយព្រោះអ្នកបានអំពាវនាវដល់យើងអស់ពេលដ៏
យូរយ៉ាងនេះ។

Then Jared said unto his brother: Cry again unto
the Lord, and it may be that he will turn away his
anger from them who are our friends, that he con-
found not their language.

And it came to pass that the brother of Jared did
cry unto the Lord, and the Lord had compassion
upon their friends and their families also, that they
were not confounded.

And it came to pass that Jared spake again unto his
brother, saying: Go and inquire of the Lord whether
he will drive us out of the land, and if he will drive us
out of the land, cry unto him whither we shall go.
And who knoweth but the Lord will carry us forth
into a land which is choice above all the earth? And if
it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may
receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did
cry unto the Lord according to that which had been
spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the
brother of Jared, and had compassion upon him, and
said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male
and female, of every kind; and also of the seed of the
earth of every kind; and thy families; and also Jared
thy brother and his family; and also thy friends and
their families, and the friends of Jared and their fam-
ilies.

And when thou hast done this thou shalt go at the
head of them down into the valley which is north-
ward. And there will I meet thee, and I will go before
thee into a land which is choice above all the lands of
the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise
up unto me of thy seed, and of the seed of thy
brother, and they who shall go with thee, a great na-
tion. And there shall be none greater than the nation
which I will raise up unto me of thy seed, upon all
the face of the earth. And thus I will do unto thee be-
cause this long time ye have cried unto me.

អេថើរ 2

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យ៉ារេខ និងបងរបស់លោក និងគ្រួសាររបស់ពួកគេ ព្រមទាំងពួកមិត្តភក្តិរបស់យ៉ារេខ និងបងរបស់លោក និងគ្រួសារគេ បានចុះទៅច្រកភ្នំ ដែលនៅទិសខាងជើង (ហើយឈ្មោះរបស់ច្រកភ្នំនោះ គឺនីមរ៉ូដ ដែលត្រូវបានហៅតាមអ្នកបរបាញ់ដំខ្លាំងពូកែ) ជាមួយនឹងហ្វូងសត្វរបស់ពួកគេ ដែលពួកគេបានប្រមូលមក ទាំងឈ្មោលទាំងញីគ្រប់ប្រភេទ។
- ២ ហើយពួកគេបានដាក់អន្ទាក់ផង ហើយចាប់សត្វស្លាបដែលនៅលើអាកាស ហើយពួកគេបានរៀបចំឲ្យមានពាងមួយផង ដែលពួកគេបានដាក់ទៅជាមួយគេនូវត្រីពីទឹកទាំងឡាយ។
- ៣ ហើយពួកគេបាននាំយកទៅជាមួយផងនូវដៃសើរែត ដែលបកប្រែមកថា សត្វឃ្មុំ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានយកទៅជាមួយនូវឃ្មុំទាំងហ្វូង និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងនៅលើផ្ទៃដីនេះ គឺគ្រាប់ពូជគ្រប់ប្រភេទ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានចុះមកដល់ច្រកភ្នំនីមរ៉ូដហើយ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានយាងចុះមក ហើយមានព្រះបន្ទូលជាមួយនឹងបងរបស់យ៉ារេខ ហើយទ្រង់នៅក្នុងពពកមួយ ហើយបងរបស់យ៉ារេខមើលពុំឃើញទ្រង់ទេ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាពួកគេថា ពួកគេត្រូវចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន មែនហើយ គឺទៅត្រង់តំបន់មួយដែលពុំដែលមានមនុស្សទៅពីមុន។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាននាំមុខពួកគេ ហើយមានព្រះបន្ទូលជាមួយនឹងពួកគេនៅពេលទ្រង់ឈរនៅក្នុងពពកមួយផ្ទាំង ហើយបានប្រាប់ទិសដែលពួកគេត្រូវទៅ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើដំណើរក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយបានស្ថាបនាកេត្រាទាំងឡាយ ដែលពួកគេជិះឆ្លងទឹកជាច្រើន គឺត្រូវបានដឹកនាំជានិច្ចដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់។
- ៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំចង់ឲ្យពួកគេឈប់ខាងនាយសមុទ្រដែលនៅក្នុងទីរហោស្ថានឡើយ តែទ្រង់ចង់ឲ្យពួកគេទៅមុខរហូតដល់ដែនដីសន្យា ដែលជាជម្រើសលើគ្រប់ទាំងដែនដីដទៃទៀត ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានរក្សាទុកសម្រាប់មនុស្សសុចរិត។
- ៨ ហើយទ្រង់បានស្នូចក្នុងសេចក្តីខ្ជាប់ដល់បងរបស់យ៉ារេខថា អស់អ្នកណាដែលយកបានដែនដីសន្យានេះ ចាប់ពីពេលនេះតទៅរហូត នោះនឹងត្រូវបម្រើទ្រង់ដែលជាព្រះដ៏ពិតតែមួយ បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងត្រូវកម្ចាត់ចេញ កាលណាសេចក្តីខ្ជាប់របស់ទ្រង់ដ៏ពេញទំហឹងធ្លាក់មកលើពួកគេ។

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

៩ ហើយឥឡូវនេះ ពួកយើងអាចឃើញនូវក្រឹត្យក្រមទាំងឡាយនៃ ព្រះអំពីដែនដីនេះថា នេះគឺជាដែនដីសន្យា ហើយសាសន៍ណាក៏ ដោយដែលនឹងយកបានដែនដីនេះ គឺត្រូវបម្រើព្រះ បើពុំនោះសោត ទេ ពួកគេនឹងត្រូវកម្ចាត់ចេញ កាលណាសេចក្តីខ្មាស់របស់ទ្រង់ ពេញទំហឹង នឹងធ្លាក់លើពួកគេ ហើយសេចក្តីខ្មាស់របស់ទ្រង់ដ៏ ពេញទំហឹងនឹងធ្លាក់លើពួកគេ កាលណាពួកគេទុំសុសនៅក្នុងអំពើ ទុច្ចរិត។

១០ គ្យិតមើលចុះ នេះគឺដែនដីមួយជម្រើសលើគ្រប់ទាំងដែនដីដទៃ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកណាដែលយកបានដែនដីនេះ នោះនឹងត្រូវ បម្រើព្រះ បើពុំនោះទេនឹងត្រូវបោសចេញ គ្យិតនេះគឺជាក្រឹត្យក្រមដ៏ អស់កល្បជានិច្ចនៃព្រះ។ ហើយពួកគេមិនត្រូវបោសចេញទេ រហូត ដល់ភាពពោរពេញនៃអំពើទុច្ចរិតនៅក្នុងចំណោមកូនចៅនៃដែនដី នេះ។

១១ ហើយការណ៍នេះមកដល់អ្នក ឱពួកអ្នករាល់គ្នាជាសាសន៍ដទៃ អើយ ដើម្បីអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងនូវក្រឹត្យក្រមនៃព្រះ — ដើម្បីអ្នក អាចប្រែចិត្ត ហើយមិនបន្តអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក រហូត ដល់ភាពពោរពេញនោះមកដល់ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកអាចនាំមកនូវភាព ពោរពេញ នៃសេចក្តីខ្មាស់របស់ព្រះមកលើអ្នក ដូចបណ្តាជននៅ ដែនដីនេះធ្លាប់បានធ្វើនោះ។

១២ មើលចុះ នេះគឺជាដែនដីជម្រើសមួយ ហើយសាសន៍ណាក៏ ដោយ ដែលយកដែនដីនេះបាន នោះនឹងបានរួចពីសេរកភាព និងពី ការជាប់ឃុំឃាំង និងពីសាសន៍ដទៃទាំងអស់នៅក្រោមមេឃ បើ សិនជាពួកគេគ្រាន់តែបម្រើព្រះនៃដែនដីនេះដែលជាព្រះយេស៊ូវ គ្រី ស្ទ ដែលជាតួអង្គដែលបានសម្តែងឱ្យឃើញដោយការណ៍ទាំង ឡាយ ដែលពួកយើងបានសរសេរមក។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមបញ្ជីរបស់ខ្ញុំ គ្យិតមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាននាំយ៉ារេខ និង ពួកបងប្អូនរបស់លោកទៅដល់សមុទ្រដ៏ធំនោះ ដែលចែកដែនដី។ ហើយនៅពេលពួកគេទៅដល់សមុទ្រនោះ នោះពួកគេបានបោះ ត្រសាលរបស់គេ ហើយពួកគេបានហៅឈ្មោះទីនោះថា ម៉ូរីអាន គុមើរ ហើយពួកគេនៅក្នុងត្រសាល ហើយនៅក្នុងត្រសាលនៅលើ ឆ្នេរសមុទ្រអស់រយៈពេលបួនឆ្នាំ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅចុងឆ្នាំទីបួន នោះព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់បានយាងមកជួបនឹងបងរបស់យ៉ារេខទៀត ហើយឈរ នៅក្នុងពពកមួយផ្ទាំង ហើយមានព្រះបន្ទូលជាមួយនឹងលោក។ ហើយអស់រយៈពេលបីម៉ោង ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលជាមួយនឹង បងរបស់យ៉ារេខ ហើយបានវាយផ្ទាល់លោក ពីព្រោះលោកពុំបាន ចាំនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់។

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

១៥ ហើយបងរបស់យ៉ារេឌ បានប្រែចិត្តនូវការអាក្រក់ដែលលោក បានធ្វើ ហើយបានអំពាវនាវដល់ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីពួក បងប្អូនរបស់លោកដែលនៅជាមួយនឹងលោក។ ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកថា ៖ យើងនឹងអត់ទោសឲ្យអ្នក និងពួកបងប្អូនរបស់អ្នកនូវអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែអ្នក ត្រូវឈប់ធ្វើអំពើបាបតទៅទៀត ព្រោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវចាំថា វិញ្ញាណរបស់យើងនឹងពុំតស៊ូនៅជាមួយនឹងមនុស្សជានិច្ចនោះទេ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើអំពើបាបរហូតដល់ អ្នករាល់គ្នាទុំសុស នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាននៃ ព្រះអម្ចាស់។ ហើយនេះគឺជាបំណងរបស់យើង ចំពោះដែនដីដែល យើងនឹងឲ្យទៅអ្នកសម្រាប់ជាកេរ្តិ៍អាករដល់អ្នក ត្បិតគឺជាដែនដី ជម្រើសលើអស់ទាំងដែនដីទៀត។

១៦ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ ចូរទៅធ្វើការចុះ ហើយធ្វើភេត្រាតាមរបៀបធ្វើភេត្រាដែលអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់ធ្វើមក។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងរបស់យ៉ារេឌបានទៅធ្វើ ការ ព្រមទាំងពួកបងប្អូនរបស់លោកផង ហើយបានធ្វើភេត្រាទាំង ឡាយ តាមរបៀបដែលពួកគេធ្លាប់បានធ្វើមក ស្របតាមការបង្គាប់ ពីព្រះអម្ចាស់។ ហើយភេត្រានោះតូច ហើយស្រាលនៅលើទឹក គឺ ស្រាលដូចសត្វស្លាបនៅលើទឹក។

១៧ ហើយគឺត្រូវបានធ្វើតាមរបៀបម្យ៉ាង ដែលជិតខ្លាំង រហូតដល់ គេអាចដាក់ទឹកបាន ដូចជាបានមួយ ហើយបាតភេត្រាក៏ជិតដូចជា បាន ហើយខាងៗក៏ជិតដូចជាបាន ហើយនៅខាងចុងស្រួច ហើយ ខាងលើក៏ជិតដូចជាបាន ហើយបណ្តោយស្មើនឹងបណ្តោយលើ មួយ ហើយទ្វារកាលណាបិទទៅ នោះជិតដូចជាបាន។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងរបស់យ៉ារេឌបាន អំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ថា ៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំបានធ្វើ នូវកិច្ចការដែលទ្រង់បានបញ្ជាទូលបង្គំហើយ ហើយទូលបង្គំបានធ្វើ ភេត្រាទាំងឡាយ ស្របតាមដែលទ្រង់បានដឹកនាំទូលបង្គំ។

១៩ ហើយមើលចុះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ នៅក្នុងភេត្រាទាំងនោះគ្មាន ពន្លឺទេ តើយើងខ្ញុំត្រូវកាត់ទៅខាងណា? ហើយយើងខ្ញុំនឹងវិនាស បងផង ត្បិតនៅក្នុងនោះ យើងខ្ញុំមិនអាចដកដង្ហើមបានទេ ក្រៅតែ ពីខ្យល់ដែលនៅក្នុងនោះ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងខ្ញុំនឹងវិនាសបង ជាមិនខានឡើយ។

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

២០ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ទៅបងរបស់យ៉ាវេឌថា ៖
មើលចុះ អ្នកត្រូវចោះនូវមួយពីរខាងលើ និងនៅខាងបាតផង ហើយ
កាលណាអ្នកខ្លះខ្យល់ដកដង្ហើម នោះអ្នកត្រូវបើកនូវដើម្បីទទួល
យកខ្យល់។ ហើយបើកាលណាទឹកចូលមកលើអ្នក មើលចុះ អ្នក
ត្រូវបិទនូវនោះ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាវិនាសក្នុងជំនន់។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងរបស់យ៉ាវេឌបានធ្វើ
ដូច្នោះ ស្របតាមដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជា។

២២ ហើយលោកបានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ទៀតថា ៖ ឱព្រះ
អម្ចាស់អើយ មើលចុះ ទូលបង្គំបានធ្វើដូចដែលទ្រង់បានបញ្ជាដល់
ទូលបង្គំហើយ ហើយទូលបង្គំបានរៀបចំគោត្រាទាំងឡាយសម្រាប់
ប្រជាជនរបស់ទូលបង្គំ ហើយមើលចុះ គ្មានពន្លឺនៅក្នុងនោះសោះ។
មើលចុះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គទុកឲ្យយើងខ្ញុំឆ្លងកាត់ទឹកដី
ធំនេះក្នុងភាពងងឹតឬ?

២៣ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅបងរបស់យ៉ាវេឌថា ៖
តើអ្នកចង់ឲ្យយើងធ្វើអ្វី ដើម្បីឲ្យអ្នកមានពន្លឺនៅក្នុងគោត្រាទាំង
ឡាយរបស់អ្នក? ត្បិតមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចមានបង្អួច ត្បិត
នឹងត្រូវបោកជាដុំ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏មិនអាចយកភ្លើងជាមួយអ្នក
ដែរ ត្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវទៅដោយពន្លឺភ្លើងឡើយ។

២៤ ត្បិតមើលចុះ អ្នករាល់គ្នានឹងទៅដូចជាត្រីបាឡែននៅកណ្តាល
សមុទ្រ ត្បិតរលកធំដូចភ្នំនឹងបោកមកលើអ្នក។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏
ដោយ គង់តែយើងនឹងលើកអ្នកឡើងពីជម្រៅនៃសមុទ្រទៀត ត្បិត
ខ្យល់បានចេញពីមាត់យើង ហើយភ្លៀង និងទឹកជំនន់ផង ដែល
យើងបានចាត់ឲ្យទៅ។

២៥ ហើយមើលចុះ យើងរៀបចំអ្នករាល់គ្នាទល់នឹងការណ៍ទាំងនេះ
ត្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនអាចឆ្លងកាត់ទីជម្រៅដ៏ធំនេះបានទេ លើក
លែងតែយើងរៀបចំឲ្យអ្នកទល់នឹងរលកនៃសមុទ្រ ហើយខ្យល់
ដែលបក់ និងទឹកជំនន់ដែលនឹងមក ហេតុដូច្នោះហើយ តើអ្នករាល់គ្នា
ចង់ឲ្យយើងរៀបចំអ្វីឲ្យអ្នកដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានពន្លឺ កាលណា
អ្នករាល់គ្នាត្រូវលេបទៅក្នុងទីជម្រៅនៃសមុទ្រ?។

And the Lord said unto the brother of Jared:
Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in
the bottom; and when thou shalt suffer for air thou
shalt unstop the hole and receive air. And if it be so
that the water come in upon thee, behold, ye shall
stop the hole, that ye may not perish in the flood.

And it came to pass that the brother of Jared did
so, according as the Lord had commanded.

And he cried again unto the Lord saying: O Lord,
behold I have done even as thou hast commanded
me; and I have prepared the vessels for my people,
and behold there is no light in them. Behold, O Lord,
will thou suffer that we shall cross this great water in
darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What
will ye that I should do that ye may have light in your
vessels? For behold, ye cannot have windows, for
they will be dashed in pieces; neither shall ye take
fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of
the sea; for the mountain waves shall dash upon you.
Nevertheless, I will bring you up again out of the
depths of the sea; for the winds have gone forth out
of my mouth, and also the rains and the floods have I
sent forth.

And behold, I prepare you against these things;
for ye cannot cross this great deep save I prepare you
against the waves of the sea, and the winds which
have gone forth, and the floods which shall come.
Therefore what will ye that I should prepare for you
that ye may have light when ye are swallowed up in
the depths of the sea?

អេថើរ 3

១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងរបស់យ៉ាវេឌ (ឥឡូវនេះ ចំនួនកេត្រាដែលបានធ្វើហើយ គឺមានប្រាំបីកូន) បានទៅឯភ្នំដែល ពួកគេបានហៅថា ភ្នំសេឡឹម ពីព្រោះមកពីកម្ពស់ខ្ពស់ ហើយបាន រំលាយផ្ទុយទៅជាក្រួស១៦ដុំតូច ហើយមានពណ៌សក្លី ហើយថ្លា ដូចកញ្ចក់ ហើយលោកបានកាន់នៅក្នុងដៃលោកនៅលើកំពូលភ្នំ ហើយបានអំពាវនាវទៅព្រះអម្ចាស់ទៀតថា ៖

២ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា យើងខ្ញុំនឹងត្រូវ ហ៊ុមព័ទ្ធដោយទឹកជំនន់។ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់កុំខ្មាស់នឹងអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ដោយសារភាពទន់ខ្សោយ របស់គេនៅចំពោះទ្រង់ឡើយ ត្បិតយើងខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់បរិសុទ្ធ ហើយគង់នៅលើស្ថានសួគ៌ ហើយយើងខ្ញុំនេះមិនសក្តិសមនៅ ចំពោះព្រះអង្គទេ ដោយសារការធ្លាក់ នោះធម្មជាតិនៃយើងខ្ញុំបាន ក្លាយទៅជាអាក្រក់ជានិច្ច ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ឱព្រះអម្ចាស់ អើយ គង់តែទ្រង់បានប្រទានឲ្យយើងខ្ញុំនូវព្រះបញ្ញត្តិមួយដែលថា យើងខ្ញុំត្រូវអំពាវនាវដល់ទ្រង់ ដើម្បីដោយសារទ្រង់ នោះយើងខ្ញុំ អាចទទួលនូវអ្វីៗដែលយើងខ្ញុំបំប៉ងប្រាថ្នា។

៣ មើលចុះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់បានវាយយើងខ្ញុំពីព្រោះមកពី អំពើទុច្ចរិតរបស់យើងខ្ញុំ ហើយបានបណ្តេញយើងខ្ញុំទៅ ហើយ អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ យើងខ្ញុំបានរស់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ យើងខ្ញុំដែរ។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ទតសម្លឹងមកទូលបង្គំ ក្នុងសេចក្តីអាណិត ហើយបំបែរសេចក្តីពិរោធរបស់ទ្រង់ចេញពី ប្រជាជនរបស់ទ្រង់នេះទៅ ហើយសូមកុំទុកឲ្យពួកគេនៅឆ្លងកាត់ ជម្រៅដីគ្រាំគ្រងក្នុងភាពងងឹត ប៉ុន្តែសូមទតមើលវត្ថុទាំងនេះ ដែល ទូលបង្គំបានរំលាយចេញពីថ្ម។

៤ ហើយ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដឹងថា ទ្រង់មានអស់ទាំងព្រះ ចេស្តា ហើយអាចធ្វើអ្វីក៏ដោយ ដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ដើម្បី ជាប្រយោជន៍ដល់មនុស្ស ហេតុដូច្នេះហើយ សូមទ្រង់ពាល់ក្រួស ទាំងនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ដោយព្រះអង្គលើរបស់ទ្រង់ ហើយរៀប ចំឲ្យអាចបានភ្លឺចែងចាំងក្នុងទីងងឹត ហើយវានឹងភ្លឺចែងចាំងដល់ យើងខ្ញុំ នៅក្នុងកេត្រាដែលយើងខ្ញុំបានរៀបចំឡើង ដើម្បីឲ្យយើង ខ្ញុំអាចមានពន្លឺ នៅពេលយើងខ្ញុំឆ្លងកាត់សមុទ្រ។

៥ មើលចុះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់អាចធ្វើការនេះ។ យើងខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់អាចបង្ហាញព្រះចេស្តាដ៏មហិមា ដែលមើលដូចជាតូចចំពោះ យោបល់របស់មនុស្ស។

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលបងរបស់យ៉ាអេឌបាន ទូលពាក្យទាំងនេះហើយ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់លូកព្រះហស្ត របស់ទ្រង់មក ហើយបានពាល់ត្រួសទាំងនេះម្តងមួយៗដោយព្រះ អង្គុលីរបស់ទ្រង់។ ហើយរាងនៃត្រូវបានបើកចេញពីភ្នែករបស់បង របស់យ៉ាអេឌ ហើយលោកបានឃើញព្រះអង្គុលីនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយគឺដូចជាម្រាមដៃរបស់មនុស្ស ដូចសាច់ និងឈាម ហើយបង របស់យ៉ាអេឌបានដួលចុះនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ គ្យិតលោកត្រូវ ស្រឡាំងកាំងដោយភិតភ័យ។

៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានទតឃើញថា បងរបស់យ៉ាអេឌបាន ដួលចុះទៅលើដី ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលទៅលោក ថា ៖ ចូរក្រោកឡើង ហេតុអ្វីក៏អ្នកដួល?

៨ ហើយលោកទូលទៅព្រះអម្ចាស់ថា ៖ ទូលបង្គំបានឃើញព្រះ អង្គុលីនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយទូលបង្គំខ្លាចក្រែងទ្រង់វាយទូលបង្គំ គ្យិតទូលបង្គំពុំដឹងថា ព្រះអម្ចាស់មានសាច់ និងឈាម។

៩ ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅលោកថា ៖ ដោយសារ សេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក នោះអ្នកបានឃើញថា យើងនឹងយករូប កាយជាសាច់ និងឈាម ហើយពុំដែលមានមនុស្សឯណាមក ចំពោះយើង ហើយមានសេចក្តីជំនឿដ៏លើសលប់ដូចអ្នកសោះ គ្យិតបើពុំមែនដូច្នោះទេ នោះអ្នកពុំអាចមើលឃើញម្រាមដៃរបស់ យើងបានឡើយ។ តើអ្នកបានឃើញអ្វីក្រៅពីនេះទេ?

១០ ហើយលោកបានទូលឆ្លើយថា ៖ ទេ ព្រះអម្ចាស់ សូមព្រះអង្គ បង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ទូលបង្គំផង។

១១ ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅលោកថា ៖ តើអ្នកជឿពាក្យ ដែលយើងនឹងប្រាប់ឬទេ?

១២ ហើយលោកបានទូលឆ្លើយថា ៖ ព្រះពរ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំដឹង ថា ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលនូវការពិត គ្យិតព្រះអង្គគឺជាព្រះនៃសេចក្តី ពិត ហើយពុំអាចកុហកឡើយ។

១៣ ហើយកាលលោកបានទូលពាក្យទាំងនេះហើយ មើលចុះ ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់លោក ហើយមានព្រះ បន្ទូលថា ៖ ដោយសារអ្នកដឹងនូវការណ៍ទាំងនេះ នោះអ្នកត្រូវបាន ប្រោសលោះពីការធ្លាក់ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកត្រូវបាននាំមកឯវត្ត មានរបស់យើងវិញ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងបង្ហាញរូបយើងដល់ អ្នក។

១៤ មើលចុះ យើងគឺជាគូអង្គដែលត្រូវបានរៀបចំទុក ចាប់តាំងពី កំណើតលោកិយមក ដើម្បីប្រោសលោះរាស្ត្រយើង។ មើលចុះ យើងជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងជាព្រះវរបិតា និងជាព្រះរាជបុត្រា។ ដោយសារយើង នោះមនុស្សលោកទាំងអស់នឹងមានជីវិត ឯជីវិត នោះគឺនៅអស់កល្បជានិច្ច គឺពួកអ្នកដែលនឹងជឿដល់នាមយើង ហើយពួកគេនឹងក្លាយទៅជាកូនប្រុស និងកូនស្រីរបស់យើង។

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

- ១៥ ហើយយើងមិនដែលបង្ហាញរូបយើងដល់មនុស្ស ដែលយើង បានបង្កើតឡើងទេ គួរតែមិនដែលមានមនុស្សណាជឿដល់យើង ដូចជាអ្នកជឿឡើយ។ តើអ្នកឃើញទេថា អ្នកត្រូវបានបង្កើតឡើង តាមរូបរបស់យើងផ្ទាល់? មែនហើយ មនុស្សទាំងអស់ត្រូវបាន បង្កើតឡើង កាលពីដំបូង តាមរូបយើងផ្ទាល់។
- ១៦ មើលចុះ រូបរាងនេះដែលអ្នកឃើញឥឡូវនេះ គឺជារូបរាងរបស់ វិញ្ញាណរបស់យើង ហើយមនុស្សដែលយើងបានបង្កើតឡើង គឺ តាមរូបរាងរបស់វិញ្ញាណយើង ហើយដូចជាយើងលេចមកក្នុង វិញ្ញាណឲ្យអ្នកឃើញយ៉ាងណា នោះយើងក៏នឹងលេចមកឲ្យស្រួល យើងឃើញក្នុងសាច់ឈាមយ៉ាងនោះដែរ។
- ១៧ ហើយឥឡូវនេះ ដូចដែលខ្ញុំមរិណា បាននិយាយថា ខ្ញុំពុំអាចរៀប រាប់នូវដំណើររឿងដ៏ពោរពេញ ដែលបានសរសេរទុកទាំងនេះឲ្យ បានអស់នោះទេ ហេតុដូច្នេះហើយ គឺល្មមឲ្យខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់បុរសនេះនៅក្នុង វិញ្ញាណយ៉ាងណា នោះក៏ដូចរបៀប និងរូបភាពនៃអង្គតែមួយ ដូចដែលទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃដែរ។
- ១៨ ហើយទ្រង់បានធ្វើការងារបម្រើដល់លោក ដូចដែលទ្រង់បានធ្វើ ការងារបម្រើដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃដែរ ហើយការណ៍អស់ទាំងនេះ គឺដើម្បីទុកឲ្យបុរសនេះអាចដឹងថា ទ្រង់គឺជាព្រះ ពីព្រោះមកពី កិច្ចការដ៏មហិមាជាច្រើន ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញដល់ លោក។
- ១៩ ហើយដោយសារតម្រិះរបស់បុរសនេះ នោះលោកពុំអាចត្រូវ បាំងមិនឲ្យឃើញនៅខាងក្នុងរាំងននឡើយ ហើយលោកបាន ឃើញព្រះអង្គលីនៃព្រះយេស៊ូវ គឺនៅពេលលោកឃើញ នោះលោក បានដួលចុះ ដោយភិតភ័យ គួរតែលោកបានដឹងថា នោះគឺជាព្រះ អង្គលីនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយលោកអស់មានសេចក្តីជំនឿទៀត ហើយ គួរតែលោកបានដឹងគ្រាន់សង្ស័យអ្វីឡើយ។
- ២០ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយមានតម្រិះដ៏តតខ្លោះអំពីព្រះ នោះ លោកពុំអាចត្រូវបាំងពីខាងក្នុងរាំងននបានឡើយ ហេតុដូច្នោះ ហើយ លោកបានឃើញព្រះយេស៊ូវ ហើយទ្រង់បានធ្វើការងារ បម្រើដល់លោក។
- ២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលទៅបងរបស់យ៉ារេដថា ៖ មើលចុះ អ្នកមិនត្រូវទុកឲ្យការណ៍ ទាំងនេះ ដែលអ្នកបានឃើញ ហើយបានឮមក លេចឮដល់មនុស្ស លោកឡើយ រហូតដល់ពេលនោះមកដល់ កាលយើងនឹងតម្កើង នាម យើង នៅក្នុងសាច់ឈាម ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកត្រូវលាក់ ការណ៍ទាំងនេះ ដែលអ្នកបានឃើញ ហើយបានឮមក ហើយកុំ បញ្ចេញប្រាប់អ្នកណាឲ្យសោះ។

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

២២ ហើយមើលចុះ កាលណាអ្នកត្រូវមករកយើង នោះអ្នកត្រូវសរសេរអំពីការណ៍នោះ ហើយត្រូវបិទការណ៍នោះទុក ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកណាម្នាក់អាចបកប្រែបានឡើយ គួរតែអ្នកត្រូវសរសេរអំពីការណ៍នោះនៅក្នុងភាសាមួយ ដើម្បីកុំឲ្យការណ៍នោះអាចអានបាន។

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

២៣ ហើយមើលចុះ ត្បូងពីរដុំនេះ យើងនឹងឲ្យទៅអ្នក ហើយអ្នកត្រូវបិទត្រាទុកជាមួយនឹងការណ៍ទាំងឡាយដែលអ្នកនឹងសរសេរផង។

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

២៤ គួរតែមើលចុះ ភាសាដែលអ្នកត្រូវសរសេរនោះ យើងបានបំភាន់ហើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ដល់ពេលដែលយើងកំណត់ទុក នោះយើងនឹងធ្វើឲ្យត្បូងទាំងនេះបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ដល់ភ្នែកមនុស្សនូវការណ៍ទាំងនេះ ដែលអ្នកត្រូវសរសេរ។

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

២៥ ហើយកាលព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនូវពាក្យទាំងនេះ ហើយ នោះទ្រង់បានបង្ហាញដល់បងរបស់យ៉ាអេឌនូវបណ្តាជនទាំងអស់នៅលើផែនដី ទាំងពួកអ្នកដែលធ្លាប់រស់នៅ និងពួកអ្នកដែលនឹងរស់នៅផង ហើយទ្រង់ពុំបានលាក់ពួកនោះពីភ្នែកលោកឡើយ គឺរហូតដល់ចុងផែនដី។

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

២៦ គួរតែទ្រង់ធ្លាប់បានប្រាប់លោកពីពេលមុនៗថា បើសិនជាលោកជឿដល់ទ្រង់ ថាទ្រង់អាចបង្ហាញដល់លោកនូវការណ៍ទាំងអស់—នោះនឹងត្រូវបានបង្ហាញដល់លោកមែន ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំអាចលាក់អ្វីពីលោកបានឡើយ គួរតែលោកបានដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់អាចបង្ហាញលោកនូវការណ៍ទាំងអស់។

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

២៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅលោកថា ៖ ចូរសរសេរការណ៍ទាំងនេះ ហើយបិទត្រាទុកចុះ ហើយយើងនឹងបង្ហាញការណ៍នោះដល់កូនចៅមនុស្សដល់ពេលកំណត់របស់យើង។

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាដល់លោកថា លោកត្រូវបិទត្បូងទាំងពីរដុំ ដែលលោកបានទទួលនោះទុក ហើយមិនត្រូវបង្ហាញឲ្យសោះ រហូតដល់ពេលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងបង្ហាញត្បូងទាំងនោះដល់កូនចៅមនុស្ស។

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

អេថើរ 4

- ១ ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានបញ្ជាទៅបងរបស់យ៉ារេឌឲ្យចុះពីលើភ្នំ ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ហើយសរសេរអំពីការណ៍ទាំងឡាយ ដែលលោកបានឃើញ ហើយការណ៍ទាំងនោះត្រូវបានហាមមិនឲ្យ ដឹងដល់កូនចៅមនុស្សឡើយ រហូតដល់ក្រោយពេលដែលទ្រង់នឹង ត្រូវលើកឡើងលើឈើឆ្កាង ហើយដោយហេតុនេះ ទើបស្តេចម៉ូសាយ បានរក្សាការណ៍ទាំងនោះទុក ដើម្បីកុំឲ្យការណ៍ទាំងនោះដឹង ដល់មនុស្សលោក រហូតដល់ក្រោយពេលដែលព្រះគ្រីស្ទនឹង បង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់រាស្ត្រទ្រង់។
- ២ ហើយបន្ទាប់ពីព្រះគ្រីស្ទពិតជាបានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់រាស្ត្រ ទ្រង់ នោះទ្រង់បានបញ្ជាថា ការណ៍ទាំងនោះត្រូវតែសម្តែងឲ្យដឹង។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីនោះមក ពួកគេទាំងអស់ចុះអន់ថយក្នុង ការតិតជំនឿ ហើយគ្មានអ្នកណាឡើយ ក្រៅពីពួកសាសន៍លេមីន ប៉ុណ្ណោះ ហើយពួកគេបានបដិសេធដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ ហេតុ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជាថា ខ្ញុំត្រូវលាក់វត្ថុទាំងនោះទុកនៅក្នុងដី ទៀត។
- ៤ មើលចុះ ខ្ញុំបានសរសេរនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ នូវការណ៍ទាំង ឡាយនោះដែលបងរបស់យ៉ារេឌបានឃើញ ហើយពុំដែលមាន ការណ៍អ្វីធំជាងនេះ ដែលបានសម្តែងឲ្យឃើញជាងការណ៍ទាំង នោះ ដែលត្រូវបានសម្តែងឲ្យឃើញដល់បងរបស់យ៉ារេឌនោះទេ។
- ៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំ ឲ្យសរសេរអំពី ការណ៍ទាំងនោះ ហើយខ្ញុំបានសរសេរអំពីការណ៍ទាំងនោះ។ ហើយទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំថា ខ្ញុំត្រូវបិទទុក ហើយទ្រង់ក៏បានបញ្ជាថា ខ្ញុំ ត្រូវបិទគ្រឿងបកប្រែទុកផង ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបានបិទប្រដាប់ បកប្រែទុក ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះអម្ចាស់។
- ៦ ភ្នំព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ ការណ៍ទាំងនោះពុំត្រូវ ទៅដល់ពួកសាសន៍ដទៃឡើយ រហូតដល់ថ្ងៃដែលពួកគេនឹងប្រែចិត្ត ពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ហើយក្លាយទៅជាស្អាតស្អំនៅចំពោះព្រះ អម្ចាស់។
- ៧ ហើយនៅថ្ងៃនោះ ពួកគេនឹងអនុវត្តសេចក្តីជំនឿជឿដល់យើង ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ គឺដូចដែលបងរបស់យ៉ារេឌបាន ធ្វើ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចក្លាយទៅជាបរិសុទ្ធក្នុងយើង នៅពេលនោះ យើងនឹងសម្តែងដល់ពួកគេនូវការណ៍ទាំងឡាយ ដែលបងរបស់ យ៉ារេឌបានឃើញ ព្រមទាំងលាតត្រដាងដល់ពួកគេនូវវិវរណៈទាំង អស់របស់យើង នេះគឺជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះ គឺជាព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី និងរបស់ សព្វសារពើដែលនៅទីនោះ។

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

៨ ហើយអ្នកណាដែលនឹងតតាំងទាស់នឹងព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ចូរឲ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាចុះ ហើយអ្នកណាដែលនឹងបដិសេធ ការណ៍ទាំងនេះ ចូរឲ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាចុះ ត្បិតយើងនឹងពុំ បង្ហាញអ្វីដែលធំជាងនេះដល់ពួកគេឡើយ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ត្បិតយើងនេះហើយដែលបាននិយាយ។

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

៩ ហើយតាមបញ្ជារបស់យើង នោះផ្ទៃមេឃត្រូវបានបើក ហើយបិទ ហើយតាមពាក្យរបស់យើង នោះផែនដីនឹងកក្រើក ហើយតាម បញ្ជារបស់យើង នោះបណ្តាជននៅទីនោះនឹងស្លាប់ទៅ ដូចត្រូវ ភ្លើងឆេះ។

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

១០ ហើយអ្នកណាដែលមិនជឿពាក្យរបស់យើង នោះមិនជឿពួក សិស្សរបស់យើងទេ ហើយប្រសិនបើយើងមិននិយាយទេ ចូរអ្នក រាល់គ្នានិច្ចថ្វីត្បិត ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា គឺយើងនេះហើយ ដែលបាននិយាយនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

១១ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលជឿដល់ការណ៍ទាំងនេះ ដែលយើងបាន និយាយ គឺអ្នកនោះហើយដែលយើងនឹងមកជួប ដោយសម្តែងនូវ វិញ្ញាណរបស់យើង ហើយអ្នកនោះនឹងដឹង ហើយធ្វើបន្ទាល់។ ព្រោះដោយសារវិញ្ញាណរបស់យើង អ្នកនោះនឹងដឹងថា ការណ៍ ទាំងនេះពិត ត្បិតការណ៍ទាំងនេះបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមនុស្សធ្វើល្អ។

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

១២ ហើយអ្វីក៏ដោយ ដែលបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សឲ្យធ្វើល្អ គឺមកពី យើង ត្បិតសេចក្តីល្អមិនមកពីអ្នកណាក្រៅពីយើងឡើយ។ យើងគឺ ជាតួអង្គដែល ដែលបានដឹកនាំមនុស្សទៅដល់អស់ទាំងសេចក្តី ល្អ អ្នកណាដែលនឹងពុំជឿពាក្យរបស់យើង នោះនឹងពុំជឿយើង— ថាយើងជាព្រះឡើយ ហើយអ្នកណាដែលនឹងពុំជឿយើង នោះនឹង ពុំជឿដល់ព្រះវរបិតា ដែលបានចាត់ឲ្យយើងមកទេ។ ត្បិតមីលចុះ យើងគឺជាព្រះវរបិតា យើងជាពន្លឺ និងជាជីវិត ហើយជាសេចក្តីពិត នៃពិភពលោក។

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

១៣ ចូរមករកយើង ឱពួកអ្នករាល់គ្នាជាសាសន៍ដទៃអើយ ហើយ យើងនឹងបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នានូវការណ៍ទាំងឡាយដ៏ធំលើស លែងទៅទៀត គឺការចេះដឹងដែលត្រូវលាក់ទុក ដោយសារការឥត ជំនឿ។

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

១៤ ចូរមករកយើង ឱអ្នករាល់គ្នាជាវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ហើយអ្នក រាល់គ្នានឹងត្រូវបានសម្តែងឲ្យឃើញនូវការណ៍ដ៏មហិមាទាំងឡាយ ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បានសន្សំទុកឲ្យអ្នក ចាប់តាំងពីកំណើត លោកិយមក ហើយគឺពុំទាន់បានមកអ្នករាល់គ្នាទេ ដោយសារការ ឥតជំនឿ។

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

១៥ មើលចុះ កាលណាអ្នករាល់គ្នាហែកវាំងនននៃការឥតជំនឿនោះ ដែលធ្វើឲ្យអ្នកជាប់នៅក្នុងស្ថានភាពនៃភាពទុច្ចរិត និងការរឹងរូស នៃចិត្ត និងសេចក្តីងងឹតនៃគំនិតរបស់អ្នក នៅពេលនោះ ការណ៍ដ៏ធំ និងអស្ចារ្យទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានលាក់ទុកពីអ្នក ចាប់តាំងពី កំណើតលោកិយមក — មែនហើយ កាលណាអ្នករាល់គ្នានឹង អំពាវនាវដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវនាមយើង ដោយចិត្តសង្រួង និង វិញ្ញាណទន់ទាប នៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ព្រះវរបិតានឹង ចាំដល់សេចក្តីសញ្ញាដែលទ្រង់បានធ្វើដល់ពួកអយ្យកោអ្នក ឱវង្ស អ៊ីស្រាអែលអើយ។

១៦ ហើយពេលនោះ ទើបវិវរណៈទាំងឡាយរបស់យើង ដែលយើង បានប្រើឲ្យសរសេរដោយយ៉ូហាន ដែលជាអ្នកបម្រើរបស់យើង ត្រូវលាតត្រដាងនៅចំពោះភ្នែកនៃប្រជាជនទាំងអស់។ ចូរចាំចុះថា កាលណាអ្នករាល់គ្នា ឃើញការណ៍ទាំងនេះ នោះអ្នករាល់គ្នា នឹង ដឹងថា ពេលនោះនៅជិតដៃបង្ហើយ ដែលការណ៍ទាំងនោះនឹងត្រូវ បានសម្តែងសព្វគ្រប់។

១៧ ហេតុដូច្នេះហើយ កាលណាអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបញ្ជីនេះ នោះ អ្នករាល់គ្នាអាចដឹងថា កិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតាបានចាប់ផ្តើមឡើង នៅលើអស់ទាំងផ្ទៃផែនដី។

១៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរប្រែចិត្តចុះ អស់អ្នករាល់គ្នានៅចុងផែនដី អើយ ហើយមករកយើង ហើយជឿដល់ដំណឹងល្អរបស់យើង ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវនាមយើងចុះ គ្រឿងអ្នកណា ដែលជឿហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះនឹងបានសង្គ្រោះ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលមិនជឿ នោះនឹងត្រូវជាប់ទោស ហើយទិសម្តាល់ទាំង ឡាយនឹងទៅតាមពួកគេដែលជឿដល់នាមយើង។

១៩ មានពរហើយ អ្នកណាដែលឃើញថាមានចិត្តស្មោះត្រង់ចំពោះ នាមយើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ គ្រឿងអ្នកនោះនឹងត្រូវបានតម្កើង ឡើងឲ្យរស់នៅក្នុងនគរ ដែលរៀបចំឡើងសម្រាប់អ្នកនោះ ចាប់ តាំងពីកំណើតលោកិយមក។ ហើយមើលចុះ គឺយើងនេះហើយ ដែលបាននិយាយ។ អាម៉ែន។

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

អេដើរ 5

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំមរ៉ូណា បានសរសេរនូវពាក្យទាំងឡាយ ដែល ត្រូវបានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ ស្របតាមស្មារតីរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាអំពីវត្ថុទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានបិទទុក ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរកុំ ប៉ះពាល់នូវវត្ថុទាំងនោះឡើយ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបកប្រែ គ្រឹក ការណ៍នោះត្រូវបានហាមដល់អ្នក លើកលែងតែមិនយូរប៉ុន្មានទេ វា នឹងទៅជាប្រាជ្ញានៅក្នុងព្រះ។
- ២ ហើយមើលចុះ អ្នកអាចមានឯកសិទ្ធិ ថាអ្នករាល់គ្នាអាចបង្ហាញ ផ្ទាំងទាំងនេះដល់អស់អ្នកណាដែលនឹងជួយនាំការណ៍នេះចេញ មក។
- ៣ ហើយផ្ទាំងទាំងនោះ នឹងត្រូវបានបង្ហាញដល់មនុស្សបីនាក់ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេនឹងដឹងយ៉ាង ច្បាស់ ថាការណ៍ទាំងនេះពិត។
- ៤ ហើយតាមមាត់របស់សាក្សីបីនាក់ នោះការណ៍ទាំងនេះនឹងត្រូវ បានបញ្ជាក់ ហើយទីបន្ទាល់របស់អ្នកទាំងបី និងកិច្ចការនេះ ដែល នៅក្នុងនោះនឹងបង្ហាញនូវព្រះចេស្ដានៃព្រះ និងព្រះបន្ទូលរបស់ ទ្រង់ផង ដែលព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ធ្វើបន្ទាល់ដល់ការណ៍នោះ — ហើយការណ៍អស់ទាំងនេះ នឹងឈរ ជាសាក្សីទាស់នឹងមនុស្សលោកនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។
- ៥ ហើយប្រសិនបើពួកគេប្រែចិត្តយ៉ាងនេះមែន ហើយមករកព្រះ វរបិតាដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ នោះពួកគេនឹងត្រូវបានទទួល ទៅក្នុងនគរព្រះ។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាខ្ញុំគ្មានសិទ្ធិអំណាចអ្វីនៅក្នុងការណ៍ អស់ទាំងនេះទេ ចូរអ្នកវិនិច្ឆ័យចុះ គ្រឹកអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ខ្ញុំមាន សិទ្ធិអំណាច កាលណាអ្នកនឹងឃើញខ្ញុំ ហើយយើងរាល់គ្នានឹង ឈរនៅចំពោះព្រះនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។ អាម៉ែន។

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

អេថើរ 6

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរ៉ូណិ ប្រាប់អំពីបញ្ជីនៃយ៉ាអេឌ និងបងរបស់លោកតទៅទៀត។
- ២ គួរតែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានរៀបចំក្រួសទាំងឡាយ ដែលបងរបស់យ៉ាអេឌបានយកទៅលើភ្នំហើយ នោះបងរបស់យ៉ាអេឌបានចុះមកពីលើភ្នំវិញ ហើយលោកបានដាក់ក្រួសទាំងនោះទៅក្នុងភេត្រាទាំងឡាយ ដែលបានរៀបចំស្រេច គឺក្រួសមួយនៅក្នុងចុងភេត្រានីមួយ ហើយមើលចុះ ក្រួសទាំងនោះបានឲ្យពន្លឺដល់ភេត្រា។
- ៣ ម៉្លោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើឲ្យក្រួសទាំងឡាយភ្លឺចែងចាំងនៅក្នុងទីងងឹត ដើម្បីឲ្យពន្លឺដល់មនុស្សប្រុសស្រី និងកូនក្មេង ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចឆ្លងកាត់ទឹកដ៏ធំនៅក្នុងភាពងងឹត។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានរៀបចំស្បៀងអាហារគ្រប់យ៉ាងហើយ ដើម្បីទុកសម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិតពេលនៅលើទឹក ព្រមទាំងអាហារសម្រាប់ហ្វូងចៀម និងហ្វូងសត្វ និងព្រមទាំងសត្វព្រៃ ឬសត្វស្នាបណាដែលពួកគេត្រូវយកទៅតាម — ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានធ្វើកិច្ចការទាំងនេះរួចហើយ នោះពួកគេចុះភេត្រា ឬទូក ហើយចេញទៅសមុទ្រដោយទីពឹងដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើឲ្យមានខ្យល់ដ៏ខ្លាំងមួយបក់នៅលើផ្ទៃសមុទ្រឆ្ពោះទៅរកដែនដីសន្យា ម៉្លោះហើយ ពួកគេត្រូវបក់បោកដោយខ្យល់នៅលើរលកសមុទ្រ។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេត្រូវរក់នៅក្នុងជម្រៅសមុទ្រជាច្រើនគ្រាច្រើនដង ពីព្រោះមកពីរលកទាំងឡាយដូចជាភ្នំ ដែលបានបោកមកលើពួកគេ ព្រមទាំងព្យុះដ៏ធំគួរឲ្យខ្លាច ដែលបណ្តាលមកពីសភាពខ្លាំងក្លានៃខ្យល់។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេត្រូវរក់នៅក្នុងទីជម្រៅ នោះគ្មានទឹកអាចចូលទៅបៀតបៀនពួកគេបានឡើយ គឺភេត្រារបស់ពួកគេជិតដូចជាបាន ហើយក៏ជិតដូចទូកធំរបស់លោកណូអេដដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ កាលពួកគេត្រូវហ៊ុមព័ទ្ធជុំវិញដោយទឹកជាច្រើន នោះពួកគេបានអំពាវនាវទៅព្រះអម្ចាស់ ហើយទ្រង់បាននាំយកពួកគេឡើងមកលើទឹកវិញ។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្យល់បក់មិនឈប់ឈរឆ្ពោះទៅដែនដីសន្យា នៅពេលដែលពួកគេនៅលើទឹក ម៉្លោះហើយ ពួកគេត្រូវបានរុញទៅដោយខ្យល់។

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

៩ ហើយពួកគេបានច្រៀងសរសើរតម្កើងដល់ព្រះអម្ចាស់ មែន
ហើយ បងរបស់យ៉ាវេឌបានច្រៀងសរសើរតម្កើងដល់ព្រះអម្ចាស់
ហើយលោកបានថ្លែងអំណរគុណ ហើយសរសើរតម្កើងដល់ព្រះ
អម្ចាស់ពេញមួយថ្ងៃ ហើយកាលវេលាយប់មកដល់ នោះពួកគេពុំ
បានឈប់សរសើរតម្កើងដល់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ។

១០ ម៉្លោះហើយ ពួកគេត្រូវបានរុញទៅមុខ ហើយគ្មានយក្សសមុទ្រ
អាចបំបាក់ពួកគេឡើយ ហើយត្រីបាឡែនក៏មិនអាចបៀតបៀនពួក
គេដែរ ហើយពួកគេមានពន្លឺជាប់រហូត ទោះជានៅលើទឹក ក៏ដូចជា
នៅក្រោមទឹកក្តី។

១១ ម៉្លោះហើយ ពួកគេត្រូវបានរុញទៅមុខ អស់រយៈពេលបីរយ
សែសិបបួនថ្ងៃនៅលើទឹក។

១២ ហើយពួកគេបានឡើងទៅលើត្រើយនៃដែនដីសន្យា។ ហើយ
កាលពួកគេបានដាក់ជើងលើត្រើយនៃដែនដីសន្យាហើយ នោះពួក
គេបានក្រាបទៅលើដី ហើយបានបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់
ហើយបានស្រក់ទឹកភ្នែកដោយសេចក្តីអំណរនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់
ដោយសារសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏ទន់ភ្លន់ឥតគណនារបស់ទ្រង់ដល់
ពួកគេ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានទៅលើផ្ទៃដែនដី
ហើយចាប់ផ្តើមកាប់គាស់ដី។

១៤ ហើយយ៉ាវេឌមានកូនប្រុសបួននាក់ ហើយពួកគេត្រូវបានហៅ
ថា យ៉ាកុម និងគីលកា និងម៉ាហា និងអូរេហា។

១៥ ហើយបងរបស់យ៉ាវេឌក៏បង្កើតបានកូនប្រុស និងកូនស្រីទាំង
ឡាយ។

១៦ ហើយពួកមិត្តភក្តិរបស់យ៉ាវេឌ និងបងរបស់លោកមានចំនួន
ប្រហែលជាម្ភៃពីរនាក់ ហើយពួកគេផងក៏បង្កើតបានកូនប្រុស និង
កូនស្រីទាំងឡាយ មុនពេលពួកគេមកកាន់ដែនដីសន្យា ហេតុដូច្នោះ
ហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមកើនចំនួនជាច្រើន។

១៧ ហើយពួកគេត្រូវបានបង្រៀនឲ្យដើរយ៉ាងរាបទាបនៅចំពោះព្រះ
អម្ចាស់ ហើយពួកគេក៏ត្រូវបានបង្រៀនពីស្ថានលើ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចាប់ផ្តើម
រាលដាលនៅពាសពេញលើផ្ទៃដែនដី ហើយកើនចំនួន ហើយកាប់
គាស់ដី ហើយពួកគេបានក្លាយទៅជាខ្លាំងពូកែនៅលើដែនដី។

១៩ ហើយបងរបស់យ៉ាវេឌ បានចាប់ផ្តើមមានវ័យចាស់ ហើយបាន
ឃើញថា មិនយូរប៉ុន្មានទេ លោកនឹងត្រូវចុះទៅក្នុងផ្នូរ ហេតុដូច្នោះ
ហើយ លោកបាននិយាយទៅកាន់យ៉ាវេឌថា ៖ ចូរយើងប្រមូល
ប្រជាជនយើងមក ដើម្បីយើងអាចរាប់ចំនួនពួកគេ ដើម្បីយើងអាច
ដឹងថា តើពួកគេមានប្រាថ្នាចង់បានអ្វីពីយើង មុនពេលយើងចុះទៅ
ក្នុងផ្នូរ។

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

២០ ហើយស្របតាមការណ៍នេះ ប្រជាជនបានប្រមូលគ្នាមក។ ឥឡូវនេះ ចំនួនកូនប្រុស និងកូនស្រីនៃបងរបស់យ៉ាអេឌមានម្ភៃពីរនាក់ ហើយចំនួនកូនប្រុស និងកូនស្រីនៃយ៉ាអេឌមានដប់ពីរនាក់ គឺលោកមានកូនប្រុសបួននាក់។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានរាប់ចំនួនប្រជាជនរបស់គេ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានរាប់ចំនួនពួកគេហើយ នោះពួកគេបានសួរពួកគេនូវអ្វីដែលពួកគេចង់ឲ្យពួកគេធ្វើ មុនពេលពួកគេចុះទៅក្នុងផ្នូរ។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនចង់ឲ្យពួកគេចាក់ប្រេងតាំងកូនប្រុសម្នាក់របស់ពួកគេឲ្យធ្វើជាស្តេចលើពួកគេ។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ការណ៍នេះបានធ្វើឲ្យពួកគេព្រួយជាខ្លាំង។ ហើយបងរបស់យ៉ាអេឌបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ៖ ប្រាកដជាការណ៍នេះនឹងនាំទៅរកការជាប់ឃុំឃាំងជាមិនខានឡើយ។

២៤ ប៉ុន្តែ យ៉ាអេឌបាននិយាយទៅកាន់បងរបស់លោកថា ៖ ចូរអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេមានស្តេចមួយចុះ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបលោកបាននិយាយទៅពួកគេថា ៖ ចូរអ្នករាល់គ្នាជ្រើសរើសស្តេចមួយ ពីចំណោមកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ពួកយើងចុះ នូវអ្នកណាម្នាក់ដែលអ្នករាល់គ្នាចង់បាន។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានរើសយកកូនច្បងនៃបងរបស់យ៉ាអេឌ ហើយឈ្មោះលោកគឺ ពោកក។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានប្រកែកមិនព្រមធ្វើជាស្តេចរបស់ពួកគេឡើយ។ ហើយប្រជាជនចង់ឲ្យឪពុកលោកបង្ខំលោក ប៉ុន្តែឪពុកលោកមិនព្រមសោះ ហើយលោកបានបញ្ជាទៅពួកគេថា ពួកគេមិនត្រូវបង្ខំអ្នកណាឲ្យធ្វើជាស្តេចរបស់គេឡើយ។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានរើសអស់ទាំងបួនប្រុសរបស់ពោកក ហើយពួកគេមិនព្រមឡើយ។

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រសររបស់យ៉ាអេឌ ក៏មិនព្រមដែរ គឺទាំងអស់គ្នា លើកលែងតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ហើយអូរីហាត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងឲ្យធ្វើជាស្តេចលើប្រជាជន។

២៨ ហើយទ្រង់បានចាប់ផ្តើមសោយរាជ្យ ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមចម្រើនឡើង ហើយពួកគេបានក្លាយជាមានទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើនលើសលប់។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យ៉ាអេឌបានស្លាប់ទៅ ហើយបងរបស់លោកផង។

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.

And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.

And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.

But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.

And it came to pass that they chose even the first-born of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

And it came to pass that Jared died, and his brother also.

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អូរីហាបានដើរយ៉ាង
រាបទាបនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយបាននឹកចាំដល់ការណ៍ដ៏ធំ
ទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើដើម្បីបិតារបស់ទ្រង់ ហើយ
ព្រមទាំងបានបង្រៀនប្រជាជនរបស់ទ្រង់អំពីការណ៍ដ៏ធំទាំងឡាយ
ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើ ដើម្បីពួកអយ្យកោរបស់គេផង។

And it came to pass that Orihah did walk humbly
before the Lord, and did remember how great things
the Lord had done for his father, and also taught his
people how great things the Lord had done for their
fathers.

អេថើរ 7

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អូរីហាបានអនុវត្តសេចក្តីជំនុំជំរះនៅលើដែនដី ដោយនូវសេចក្តីសុចរិតអស់មួយជីវិតរបស់ទ្រង់ គឺអស់ពេលដ៏យូរ។
- ២ ហើយទ្រង់មានបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយ មែនហើយ ទ្រង់មានបុត្រាបុត្រីសាមសិបមួយនាក់ ក្នុងចំណោមនោះ មានបុត្រាម្ភៃបីនាក់។
- ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បង្កើតបាន គឺប ផងក្នុងកាលទ្រង់មានព្រះជន្មាយុចាស់ទៅហើយ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គឺប សោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ហើយគឺប បង្កើតបាន កូរីហូរ។
- ៤ ហើយកាលកូរីហូរមានអាយុសាមសិបពីរឆ្នាំ លោកបានបះបោរ ប្រឆាំងនឹងបិតាលោក ហើយបានឆ្លងទៅនៅលើដែនដីនីហូរ ហើយលោកមានកូនប្រុស និងកូនស្រីទាំងឡាយ ហើយពួកគេបាន ក្លាយទៅជាស្រស់ល្អដ៏លើសលប់ ហេតុដូច្នោះហើយ កូរីហូរបាន ទាក់ទាញមនុស្សជាច្រើនទៅតាមលោក។
- ៥ ហើយកាលលោកប្រមូលបានកងទ័ពមួយហើយ នោះលោក បានឡើងមកដែនដីម៉ូរ៉ុន គឺជាទីដែលស្តេចគង់ ហើយបានចាប់ទ្រង់ ធ្វើជាពេលវេលា ដែលបានសម្រេចនូវពាក្យដែលបងរបស់យ៉ាវេឌបាន និយាយថា ពួកគេនឹងត្រូវនាំទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង។
- ៦ ឥឡូវនេះ ដែនដីម៉ូរ៉ុន ជាទីដែលស្តេចគង់នៅជិតដែនដីដែលពួក សាសនីនីហ្វេហ្វា ថា ដែនដីចោលស្ងាត់។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គឺប រស់នៅក្នុងការជាប់ឃុំ ឃាំង ហើយប្រជាជនរបស់ទ្រង់ផង នៅក្រោមកូរីហូរ ជាបុត្ររបស់ ទ្រង់ រហូតដល់លោកមានព្រះជន្មាយុចាស់ខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែ គឺប មាន បុត្រមួយនាម ស៊ូល ក្នុងកាលទ្រង់មានព្រះជន្មាយុចាស់ទៅហើយ គឺនៅក្នុងពេលទ្រង់ត្រូវជាប់ឃុំឃាំងនៅឡើយ។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ូលខឹងនឹងព្រះជេដ្ឋា របស់លោក ហើយស៊ូលបានក្លាយជាខ្លាំងពូកែ ហើយបានក្លាយជា បុរសម្នាក់ដែលមានកម្លាំងខ្លាំងពូកែ ហើយលោកក៏ពូកែខាងការ ជំនុំជំរះផង។
- ៩ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានទៅភ្នំអេប្រាអិម ហើយលោកបាន រំលាយចេញពីភ្នំនោះ ហើយធ្វើដាវទាំងឡាយពីដែក សម្រាប់ពួក អ្នកដែលលោកបានទាក់ទាញមកជាមួយលោក ហើយបន្ទាប់ពី លោកបានប្រដាប់អាវុធឲ្យពួកគេដោយដាវហើយ នោះលោកបាន ត្រឡប់ទៅទីក្រុងនីហ្វេរីញ ហើយបានច្បាំងជាមួយព្រះជេដ្ឋារបស់ លោក គឺកូរីហូរ ដោយមធ្យោបាយនេះ លោកយកបាននគរ ហើយ បានថ្វាយនគរទៅ គឺប ជាបិតាលោក។

Ether 7

And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.

And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.

And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.

And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.

And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.

Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.

And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.

And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.

Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.

- ១០ ហើយឥឡូវនេះ ដោយសារការដែលស៊ូលបានធ្វើនោះចិត្ត
លោកបានប្រគល់នគរឲ្យលោក ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានចាប់
ផ្ដើមសោយរាជ្យជំនួសចិត្តលោក។
- ១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានអនុវត្តសេចក្ដីជំនុំ
ជំរះដោយនូវសេចក្ដីសុចរិត ហើយទ្រង់បានពង្រីកនគររបស់ទ្រង់
ពាសពេញលើអស់ទាំងផ្ទៃដែនដី គ្បិតប្រជាជនមានចំនួនដ៏ច្រើន
លើសលប់។
- ១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ូលក៏បង្កើតបានបុត្រា
បុត្រីទាំងឡាយ។
- ១៣ ហើយកូរីហូរបានប្រែចិត្តចំពោះអំពើអាក្រក់ជាច្រើន ដែលលោក
បានប្រព្រឹត្ត ហេតុដូច្នោះហើយ ស៊ូលបានប្រទានអំណាចដល់
លោកនៅក្នុងនគរ។
- ១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីហូរមានកូនប្រុស និង
កូនស្រីជាច្រើន។ ហើយក្នុងចំណោមកូនប្រុសរបស់កូរីហូរ នោះ
មានម្នាក់ឈ្មោះ ណូអេ។
- ១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ណូអេបានបះបោរប្រឆាំង
នឹងស៊ូល ដែលជាស្ដេច ព្រមទាំងប្រឆាំងនឹងឪពុកខ្លួន គឺកូរីហូរ ផង
ហើយបានទាក់ទាញបងរបស់ខ្លួន គឺកូហូរទៅជាមួយ ហើយបងប្អូន
ទាំងអស់របស់លោក និងមនុស្សជាច្រើនផង។
- ១៦ ហើយលោកបានធ្វើចម្បាំងនឹងស៊ូលដែលជាស្ដេចក្នុងចម្បាំង
នោះ លោកយកបានដែនដី ដែលជាភូមិអាករដំបូងរបស់ពួកគេ
ហើយលោកបានក្លាយទៅជាស្ដេចលើផ្នែកនៃដែនដីនោះ។
- ១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានធ្វើចម្បាំងជាថ្មីនឹង
ស៊ូល ដែលជាស្ដេច ហើយទ្រង់ចាប់បានស៊ូលដែលជាស្ដេច ហើយ
នាំទ្រង់យកទៅជាឈ្លីយទៅឯម៉ូរ៉ុន។
- ១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលទ្រង់រៀប
នឹងប្រហារលោក នោះពួកបុត្រារបស់ស៊ូលបានលបចូលទៅក្នុង
ដំណាក់របស់ណូអេនៅពេលយប់ ហើយបានសម្លាប់ទ្រង់ចោល
ទៅ ហើយបានទម្លាយទ្វារគុក ហើយបាននាំចិត្តពួកគេចេញមក
ហើយបានលើកទ្រង់ដាក់លើបល្ល័ង្កក្នុងនគររបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។
- ១៩ ហេតុដូច្នោះហើយ បុត្រនៃណូអេ បានកសាងនគររបស់ទ្រង់
ឡើងជំនួសចិត្តទ្រង់វិញ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេពុំ
មានអំណាចអ្វីទៅលើស៊ូលដែលជាស្ដេចទៀតឡើយ ហើយ
ប្រជាជនដែលនៅក្រោមរាជ្យរបស់ស្ដេចស៊ូលបានចម្រើនឡើងជា
ខ្លាំង ហើយបានក្លាយទៅជាខ្លាំងពូកែ។
- ២០ ហើយប្រទេសត្រូវបានបែងចែក ហើយមាននគរពីរ គឺនគររបស់
ស៊ូល និងនគររបស់កូហូរ ដែលជាបុត្ររបស់ណូអេ។

And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.

And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.

And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.

And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.

And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.

And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.

And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.

And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.

Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.

And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.

២១ ហើយកូហូរ ដែលជាបុត្ររបស់ណូអេ បានបញ្ជាប្រជាជនរបស់ ទ្រង់ឲ្យទៅច្បាំងនឹងស៊ូល នៅក្នុងចម្បាំងនោះ ស៊ូល បានវាយឈ្នះ ពួកគេ ហើយបានសម្លាប់កូហូរ។

And Cohor, the son of Noah, caused that his peo- ple should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.

២២ ហើយឥឡូវនេះ កូហូរមានបុត្រម្នាក់ ដែលមានឈ្មោះថា នីមរ៉ូដ ហើយនីមរ៉ូដបានព្រមប្រគល់នគររបស់កូហូរទៅឲ្យស៊ូល ហើយ លោកបានទទួលការប្រោសប្រណីនៅក្នុងព្រះនេត្រនៃស៊ូល ហេតុ ដូច្នោះហើយ ស៊ូលបានប្រទានការប្រោសប្រណីដ៏ច្រើនដល់លោក ហើយលោកបានធ្វើតាមទំនើងចិត្តខ្លួននៅក្នុងនគររបស់ស៊ូល។

And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule accord- ing to his desires.

២៣ ហើយនៅក្នុងរាជ្យរបស់ស៊ូល មានពួកព្យាការីមកក្នុងចំណោម ប្រជាជន ដែលត្រូវបានព្រះអម្ចាស់ចាត់ឲ្យមកព្យាករថា អំពើទុច្ចរិត និងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះនៃប្រជាជន កំពុងតែនាំបណ្តាសម្បាយមក ដល់ដែនដីនេះ ហើយពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល បើសិនជាពួកគេ ពុំប្រែចិត្តទេ។

And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបានជេរប្រមាថ ពួកព្យាការីហើយបានចំអកឡកឡើយដាក់ពួកគេ។ ហើយហេតុ ការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចស៊ូលបានអនុវត្តសេចក្តីជំនុំជំរះដល់ អស់អ្នកទាំងឡាយណា ដែលបានជេរប្រមាថពួកព្យាការី។

And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.

២៥ ហើយលោកបានអនុវត្តច្បាប់មួយទូទៅអស់ទាំងដែនដី ដែល ប្រទានអំណាចទៅពួកព្យាការីថា ពួកគេអាចទៅទីណាក៏ដោយ តាមតែគេចង់ ហើយដោយហេតុនេះ ប្រជាជនត្រូវបាននាំមកដល់ ការប្រែចិត្ត។

And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.

២៦ ហើយពីព្រោះប្រជាជនបានប្រែចិត្តពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ និង ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះរបស់ពួកគេ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានលើក លែងជីវិតពួកគេ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមចម្រើនឡើងនៅលើ ដែនដីទៀត។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ូលមានបុត្រា បុត្រីទាំងឡាយ ក្នុងកាលទ្រង់មានព្រះជន្មាយុចាស់ទៅហើយ។

And because the people did repent of their iniqui- ties and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.

២៧ ហើយអស់មានសង្គ្រាមទៀតនៅក្នុងជីវិតស៊ូល ហើយទ្រង់បាន នឹកចាំដល់ការណ៍ដ៏ធំទាំងឡាយដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើដើម្បី ពួកអយ្យការរបស់ទ្រង់ ក្នុងការនាំពួកគេឆ្លងកាត់ទីជម្រៅដ៏ធំមក ដល់ដែនដីសន្យា ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានអនុវត្តសេចក្តីជំនុំជំរះ ដោយនូវសេចក្តីសុចរិតអស់មួយជីវិតទ្រង់។

And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

អេថេរ ៨

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បង្កើតបានអូមេរ ហើយអូមេរសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់។ ហើយអូមេរបង្កើតបានយ៉ារេខ ហើយយ៉ារេខបង្កើតបានបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយ។
- ២ ហើយយ៉ារេខបានបះបោរប្រឆាំងនឹងបិតាខ្លួន ហើយបានមកនៅឯដែនដីហេត។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានបញ្ជោរមនុស្សជាច្រើន ដោយសារសម្តីដ៏មានកលល្បិចរបស់លោក រហូតដល់លោកយកបានពាក់កណ្តាលនគរ។
- ៣ ហើយកាលលោកយកនគរបានមួយចំហៀងហើយ នោះលោកទៅច្បាំងជាមួយនឹងបិតាលោក ហើយលោកបានចាប់បិតាលោកយកទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង ហើយបានឲ្យទ្រង់បម្រើនៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ នៅសម័យនៃរាជ្យរបស់អូមេរ នោះទ្រង់បានរស់នៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង អស់ពាក់កណ្តាលជីវិតរបស់ទ្រង់។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បង្កើតបានបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយនៅក្នុងចំណោមនោះ គឺមានអេសរុម និងកូរីអានទុមេរ។
- ៥ ហើយពួកគេខឹងខ្លាំង ដោយសារការទាំងឡាយ ដែលព្រះជេដ្ឋារបស់គេ គឺយ៉ារេខបានធ្វើ ដរាបដល់ពួកគេបានកែនទ័ពមួយ ហើយទៅច្បាំងនឹងយ៉ារេខ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានទៅច្បាំងនឹងលោកនៅពេលយប់។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានសម្លាប់កងទ័ពរបស់យ៉ារេខហើយ នោះពួកគេក៏ជិតសម្លាប់លោកផងដែរ ហើយលោកបានអង្វរពួកគេកុំឲ្យសម្លាប់លោកចោល ហើយលោកព្រមប្រគល់នគរទៅ ឲ្យបិតាខ្លួនវិញ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានលើកលែងជីវិតឲ្យលោក។
- ៧ ហើយឥឡូវនេះ យ៉ារេខបានកើតទុក្ខជាខ្លាំង ដោយសារការបាត់បង់នគរ ព្រោះលោកភ្ជាប់ចិត្តលោកទៅលើនគរ និងទៅលើសេចក្តីរុងរឿងនៃលោកិយ។
- ៨ ឥឡូវនេះ កូនស្រីរបស់យ៉ារេខ ដែលជាអ្នកជំនាញយ៉ាងខ្លាំង ហើយដោយបានឃើញសេចក្តីទុក្ខព្រួយរបស់ឪពុក នាងក៏គិតរកផែនការមួយ ដែលនាងអាចយកនគរមកសងឪពុកនាងវិញ។

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

៩ ឥឡូវនេះ កូនស្រីរបស់យ៉ារេខស្រស់ល្អដ៏លើសលប់។ ហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នាងបានពិភាក្សាជាមួយនឹងឪពុក នាង ហើយបាននិយាយទៅកាន់ឪពុកថា ៖ ហេតុអ្វីក៏ឪពុកកើតទុក្ខ ដ៏ខ្លាំងយ៉ាងនេះ? តើឪពុកមិនបានអានបញ្ជីដែលពួកអយ្យកោ យើងបាននាំឆ្លងកាត់ទីជម្រៅដ៏ធំនោះទេឬអី? មើលចុះ តើពុំមាន ដំណើររឿងមួយអំពីមនុស្សជំនាន់ដើមថា ដោយសារការប្រើ ផែនការសម្ងាត់របស់ពួកគេ នោះពួកគេយកបាននគរទាំងឡាយ ហើយបានសេចក្តីរុងរឿងដ៏ធំឬទេអី?

១០ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុដូច្នោះហើយ សូមឪពុកហៅអ័គីស ជាកូន ប្រុសរបស់គិមណរមក ហើយមើលចុះ ខ្ញុំស្រស់ល្អ ហើយខ្ញុំនឹងរាំ នៅខាងមុខគាត់ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យគាត់ពេញចិត្ត ដែលគាត់នឹង ប្រាថ្នាចង់បានខ្ញុំធ្វើជាប្រពន្ធ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាគាត់ ប្រាថ្នាពីឪពុក ចង់ឲ្យឪពុកប្រគល់ខ្ញុំទៅគាត់ធ្វើជាប្រពន្ធ ពេលនោះ ឪពុកត្រូវនិយាយថា ៖ ខ្ញុំនឹងឲ្យនាង បើសិនជាអ្នកនាំមកឲ្យខ្ញុំនូវ ព្រះសិររបស់បិតាខ្ញុំ ជាស្តេចនោះ។

១១ ហើយឥឡូវនេះ អូមើរ គឺជាមិត្តរបស់អ័គីស ហេតុដូច្នោះហើយ កាលយ៉ារេខឲ្យហៅអ័គីសមក នោះកូនស្រីរបស់យ៉ារេខ បានរាំ នៅខាងមុខគាត់ នាងបានធ្វើឲ្យគាត់ពេញចិត្ត ដរាបដល់គាត់ចង់ បាននាងយកមកធ្វើជាប្រពន្ធ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង ថា គាត់បាននិយាយទៅកាន់យ៉ារេខថា ៖ សូមឲ្យនាងមកខ្ញុំធ្វើជា ប្រពន្ធចុះ។

១២ ហើយយ៉ារេខបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា ៖ ខ្ញុំនឹងឲ្យនាងទៅ អ្នក បើសិនជាអ្នកនាំមកឲ្យខ្ញុំនូវព្រះសិររបស់បិតាខ្ញុំ ជាស្តេចនោះ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ័គីសបាននាំអស់ទាំង ញាតិសន្តានរបស់គាត់មកដោះស្រាយយ៉ារេខ ហើយបាននិយាយ ទៅពួកគេថា ៖ តើអ្នករាល់គ្នាស្បថនឹងខ្ញុំទេថា អ្នករាល់គ្នានឹង ស្មោះត្រង់ចំពោះខ្ញុំក្នុងកិច្ចការដែលខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើ?

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេទាំងអស់គ្នាបាន ស្បថនឹងគាត់ដោយនូវព្រះនាមព្រះនៃស្ថានសួគ៌ និងពួកពលស្ថាន សួគ៌ទាំងឡាយផង និងផែនដីផង និងក្បាលរបស់ពួកគេផងថា បើ សិនជាអ្នកណាបែកចិត្តពីកិច្ចការដែលអ័គីសចង់ឲ្យគេធ្វើ នោះនឹង ត្រូវកាត់ក្បាលចោល ហើយបើសិនជាអ្នកណាធ្វើឲ្យខ្លះខ្លាយនូវអ្វីៗ ដែលអ័គីសប្រាប់ពួកគេ អ្នកនោះនឹងត្រូវបាត់បង់ជីវិត។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានយល់ព្រម ជាមួយនឹងអ័គីសយ៉ាងនេះហើយ។ ហើយអ័គីសបានធ្វើពិធីស្បថ ឲ្យពួកគេ ដូចគ្នានឹងពិធីដែលមនុស្សជំនាន់ដើមបានធ្វើ ដើម្បី ស្វែងរកអំណាច គឺបន្តមកពីកាអ៊ុន ដែលជាយាតករចាប់តាំងពី ដើមដំបូងមក។

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all swore unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

- ១៦ ហើយពាក្យសម្បជ្រាបទាំងនោះ ត្រូវបានរក្សាទុកដោយអំណាចនៃ អារក្ស ដើម្បីធ្វើពិធីសម្បជ្រាបដល់ប្រជាជន ដើម្បីយំរំពួកគេឲ្យនៅ ក្នុងភាពងងឹត ដើម្បីជួយអ្នកណាដែលស្វែងរកអំណាច ហើយធ្វើ ឃាត ហើយប្លន់ ហើយកុហក ហើយប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត និងអំពើ សហាយស្មន់គ្រប់បែបយ៉ាង។
- ១៧ ហើយគឺជាកូនស្រីរបស់យ៉ារេខនេះហើយ ដែលជាអ្នកដាក់វាទៅ ក្នុងចិត្តលោក ឲ្យស្វែងរកការណ៍ទាំងនេះពីជំនាន់ដើម ហើយយ៉ារេ ខដាក់ទៅក្នុងចិត្តរបស់អ៊ីស ហេតុដូច្នោះហើយ អ៊ីសឲ្យវាទៅ ញាតិសន្តាន និងមិត្តភក្តិរបស់គាត់ នាំពួកគេរង្វេងដោយសេចក្តី សន្យាដ៏ល្អៗ ឲ្យធ្វើកិច្ចការណាដែលគាត់ចង់ធ្វើ។
- ១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានបង្កើតបក្សព័ន្ធ សម្ងាត់មួយ ដូចជាពួកជំនាន់ដើម ដែលជាអំពើមួយដ៏គួរខ្ពើមខ្ពើម និងទុច្ចរិតលើសអ្វីៗទាំងអស់នៅចំពោះព្រះនេត្រព្រះ។
- ១៩ គ្រឿតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ពុំធ្វើការដោយបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ទាំងឡាយទេ ហើយទ្រង់ក៏មិនចង់ឲ្យមនុស្សកំចាយឈាមដែរ តែហាមមិនឲ្យធ្វើ យ៉ាងនេះគ្រប់ករណីទាំងអស់ ចាប់តាំងពីកំណើតនៃមនុស្សមក។
- ២០ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំមរ៉ូណេ មិនសរសេរនូវរបៀបនៃសេចក្តី សម្បជ្រាប និងបក្សព័ន្ធរបស់ពួកគេទេ គ្រឿតការណ៍នេះត្រូវបានឲ្យខ្ញុំដឹង ថា វាមាននៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ ហើយវាមាននៅក្នុង ចំណោមពួកសាសន៍លេមីន។
- ២១ ហើយពួកគេបានបណ្តាលឲ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ប្រជាជន នេះ ដែលខ្ញុំកំពុងតែនិយាយដល់នៅពេលឥឡូវនេះ ព្រមទាំងការ បំផ្លិចបំផ្លាញដល់ប្រជាជននីហ្វេផង។
- ២២ ហើយសាសន៍ណាក៏ដោយ ដែលគាំទ្របក្សព័ន្ធសម្ងាត់បែបនេះ ដើម្បីយកអំណាច និងកម្រៃ រហូតដល់វាវាលដាលពេញទាំង សាសន៍ មើលចុះ សាសន៍នោះនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល គ្រឿតព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់ពុំទុកឲ្យឈាមនៃពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ដែលនឹងត្រូវ ខ្ចាយដោយពួកគេ ត្រូវអំពើអាក្រក់ដល់ទ្រង់ជានិច្ចពីដើមក សូមការ សងសឹកដល់ពួកគេ ដោយទ្រង់នៅតែមិនទាន់សងសឹកឲ្យពួកគេ នៅឡើយ។

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;

For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.

And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.

And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.

And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

២៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱពួកសាសន៍ដទៃអើយ គឺជាប្រាជ្ញានៅក្នុង ព្រះ ដែលការណ៍ទាំងនេះត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នក ដើម្បីដោយសារ ការណ៍នេះ នោះអ្នករាល់គ្នាអាចប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ អ្នក ហើយកុំទុកឲ្យបក្សព័ន្ធសម្លាប់ដីសម្ងាត់ទាំងនេះ ត្រួតត្រាលើ អ្នករាល់គ្នាបានឡើយ គឺជាពួកដែលបានបង្កើតឡើងដើម្បីរក អំណាច និងកម្រៃ — ហើយកិច្ចការ មែនហើយ គឺកិច្ចការនៃការ បំផ្លិចបំផ្លាញនឹងធ្លាក់មកលើអ្នករាល់គ្នា មែនហើយ គឺជានៃសេចក្តី យុត្តិធម៌របស់ព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច នឹងធ្លាក់មកលើអ្នករាល់គ្នា ចំពោះការរំលំ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់អ្នករាល់គ្នា បើសិនជាអ្នក រាល់គ្នានឹងទុកឲ្យការណ៍ទាំងនេះកើតឡើង។

២៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បញ្ជាអ្នករាល់គ្នាថា កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញការណ៍ទាំងនេះកើតឡើងក្នុងចំណោម អ្នករាល់គ្នា នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវភ្ញាក់រលឹកចំពោះស្ថានការដ៏ស្ងួត ខ្លាចរបស់អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះបក្សព័ន្ធសម្ងាត់នេះ ដែលនឹង មាននៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា បើពុំនោះសោតទេ គួរឲ្យវេទនា ដល់រាណាស់ ដោយព្រោះឈាមរបស់ពួកអ្នកដែលត្រូវស្លាប់ ត្បិត ពួកគេអំពាវនាវចេញពីផ្ទះដី សូមឲ្យមានការសងសឹកដល់បក្ស ព័ន្ធនេះ និងដល់ពួកអ្នកដែលបង្កើតវាឡើងផង។

២៥ ត្បិតហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលបង្កើតវា ឡើង ដើម្បីស្វែងរករំលំសេរីភាពនៃអស់ទាំងដែនដី សាសន៍ និង ប្រទេសទាំងឡាយ ហើយវាទាក់ទាក់នូវការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ប្រជាជន ទាំងអស់ ត្បិតវាត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអារក្ស ដែលជាបិតានៃ ការកុហកទាំងអស់ គឺជាអ្នកភូតកុហកដដែលនោះ ដែលបាន បញ្ឆោតឱពួកម្តាយដើមរបស់យើង មែនហើយ គឺជាអ្នកភូតកុហក ដដែលនោះ ដែលបាននាំឲ្យមនុស្សធ្វើយាត ចាប់តាំងពីដើមដំបូង មក ជាអ្នកដែលបានធ្វើឲ្យចិត្តមនុស្សរឹងទទឹង ធ្វើឲ្យពួកគេសម្លាប់ ពួកព្យាការី ហើយចោលថ្មទៅលើពួកគេ ហើយបណ្តេញពួកគេ ចេញ ចាប់តាំងពីដំបូងមកម្ល៉េះ។

២៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំមរ៉ូណេ ត្រូវបានបញ្ជាឲ្យសរសេរនូវការណ៍ ទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យអំពើអាក្រក់ត្រូវបាត់អស់ទៅ ហើយថាពេលវេលា នឹងមកដល់ ដែលអារក្សសាតាំងពុំអាចមានអំណាចទៅលើដួងចិត្ត នៃកូនចៅមនុស្សបានទេ ប៉ុន្តែពួកគេអាចត្រូវបានបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យ ធ្វើល្អពុំឈប់ឈរ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចមកដល់ប្រភពទឹកនៃអស់ ទាំងសេចក្តីសុចរិត ហើយបានសង្គ្រោះ។

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

អេថើរ 9

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរ៉ូណា បន្តបញ្ជីរបស់ខ្ញុំទៀត។ ហេតុដូច្នោះ ហើយ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយសារបក្សព័ន្ធសម្ងាត់របស់អ៊ីស និងពួកមិត្តរបស់វា មើលចុះ ពួកគេបានរំលំនគររបស់អូមើរ។
- ២ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អាណិតអាសូរដល់អូមើរ និងពួកបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដែរ ដែលមិនបានស្វែងរកការបំផ្លិចបំផ្លាញទ្រង់ចោល។
- ៣ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ព្រមានដល់អូមើរនៅក្នុងសុបិនមួយថា ទ្រង់ត្រូវចាកចេញពីដែនដីទៅ ហេតុដូច្នោះហើយ អូមើរបានចាកចេញពីដែនដីទៅជាមួយនឹងរាជវង្សានុវង្សរបស់ទ្រង់ ហើយបានធ្វើដំណើរអស់ជាច្រើនថ្ងៃ ហើយបានដើរកាត់តាមភ្នំស៊ុម ហើយកាត់តាមជិតកន្លែងដែលពួកសាសនីនីហ្វេត្រូវបំផ្លាញបង់ ហើយចាប់ពីទីនោះឆ្ពោះទៅទិសខាងកើត ហើយទៅដល់កន្លែងមួយ ដែលហៅថា អាប័ឡូម នៅជិតឆ្នេរសមុទ្រ ហើយនៅទីនោះ ទ្រង់បានបោះត្រសាល ព្រមទាំងបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ផង និងរាជវង្សានុវង្សរបស់ទ្រង់ទាំងអស់ផង លើកលែងតែយ៉ារេឌ និងគ្រួសារលោក។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យ៉ារេឌត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងឲ្យធ្វើជាស្តេចលើប្រជាជនដោយដៃនៃអំពើទុច្ចរិត ហើយទ្រង់ប្រគល់បុត្រីទៅឲ្យអ៊ីសធ្វើជាប្រពន្ធ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ៊ីសបានស្វែងរកជីវិតឪពុកក្មេករបស់ខ្លួន ហើយគាត់បានសូមជំនួយពីពួកអ្នកដែលគាត់បានធ្វើពិធីស្ស៊ីថ ដោយសម្បថនៃពួកចាស់បុរាណ ហើយពួកគេយកបានព្រះសិររបស់ឪពុកក្មេកគាត់ នៅពេលទ្រង់អង្គុយនៅលើបល្ល័ង្កធ្វើសវនាការដល់ប្រជាជនរបស់គេ។
- ៦ ដោយសារសង្គមសម្ងាត់ និងទុច្ចរិត បានរាលដាលយ៉ាងធំ ក្រៃលែង នោះវាបានធ្វើឲ្យចិត្តមនុស្សទាំងអស់ពុករលួយ ហេតុដូច្នោះហើយ យ៉ារេឌត្រូវគេធ្វើឃាតនៅលើបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ ហើយអ៊ីសសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់វិញ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ៊ីសបានចាប់ផ្តើម ច្រណែននឹងបុត្ររបស់ខ្លួន ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានយ៉ាងបុត្រទុកនៅក្នុងគុក ហើយឲ្យអាហារបន្តិចបន្តួច ឬក៏ពុំឲ្យសោះ រហូតដល់បុត្រស្លាប់ទៅ។
- ៨ ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអនុជរបស់បុត្រដែលត្រូវសុគតនោះ (ហើយលោកមាននាមថា នីមរ៉ា) ខឹងនឹងបិតាខ្លួន ដោយសារការដែលបិតាខ្លួនបានធ្វើដល់ព្រះជើងលោក។

Ether 9

And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.

Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.

And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.

And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.

And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.

For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.

And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.

And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.

- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីមរ៉ាបានប្រមូលមនុស្សមួយចំនួនតូចមក ហើយបានរត់ចេញពីដែនដី ហើយបានមកនៅជាមួយនឹងអូមេរ។
- ១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ័គីស បង្កើតបានបុត្រាទាំងឡាយទៀត ហើយពួកគេបានទទួលការគាំទ្រពីប្រជាជន ទោះបីពួកគេបានស្បថដល់ទ្រង់ថា នឹងធ្វើអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ស្របតាមអ្វីដែលទ្រង់ប្រាថ្នាក៏ដោយ។
- ១១ ឥឡូវនេះ ប្រជាជនរបស់អ័គីស មានបំណងចង់បានកម្រៃ ដូចគ្នានឹងអ័គីសចង់បានអំណាច ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកបុត្រារបស់អ័គីស បានឲ្យប្រាក់ដល់ពួកគេ ដោយមធ្យោបាយនេះ ពួកគេទាក់ទាញបានប្រជាជនច្រើនតាមពួកគេ។
- ១២ ហើយក៏ចាប់ផ្តើមមានសង្គ្រាមមួយរវាងពួកបុត្រារបស់អ័គីស និងអ័គីស ដែលអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ មែនហើយ នាំឲ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញជិតអស់ទាំងប្រជាជននៅក្នុងនគរ មែនហើយ គឺទាំងអស់គ្នា លើកលែងតែសាមសិបនាក់ និងពួកដែលបានរត់ទៅជាមួយនឹងរាជវង្សានុវង្សរបស់អូមេរ។
- ១៣ ហេតុដូច្នោះហើយ អូមេរត្រូវបានតាំងឡើងនៅក្នុងដែនដីកេរ្តិ៍អាកររបស់ទ្រង់វិញ។
- ១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អូមេរបានចាប់ផ្តើមមានព្រះជន្មាយុចាស់ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែនៅក្នុងវ័យចាស់របស់ទ្រង់ទៅហើយ នោះទ្រង់បង្កើតបានអេមេរដែរ ហើយទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំងអេមេរឲ្យធ្វើជាស្តេចសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់។
- ១៥ ហើយក្រោយពីទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំងអេមេរឲ្យធ្វើជាស្តេចស្រេចហើយ នោះទ្រង់បានឃើញសន្តិភាពមាននៅក្នុងដែនដីអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ ហើយទ្រង់ក៏សុគតទៅ ក្រោយពីមានព្រះជន្មាយុដ៏វែង ដែលពោរពេញដោយការសោកសៅ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អេមេរបានសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ហើយបានដើរតាមគន្លងរបស់បិតាខ្លួន។
- ១៦ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមដកពាក្យបណ្តាសារបស់ទ្រង់ ចេញពីដែនដីជាថ្មី ហើយរាជវង្សានុវង្សរបស់អេមេរ បានចម្រើនឡើងជាខ្លាំងនៅក្នុងរាជ្យរបស់អេមេរ ហើយក្នុងរយៈពេលហុកសិបពីរឆ្នាំ ពួកគេបានក្លាយទៅជាខ្លាំងពូកែជាអតិបរមា ដរាបដល់ពួកគេមានទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើនលើសលប់—
- ១៧ ដោយមានគ្រប់មុខនូវផ្លែឈើ និងធុញជាតិ និងព្រៃ និងក្រណាត់ ដីល្អ និងមាស និងប្រាក់ ហើយនិងវត្ថុមានតម្លៃផ្សេងៗ។

And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, insomuch that they became exceedingly rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

១៨ ព្រមទាំងមានគ្រប់មុខនូវសត្វពាហនៈ គោឈ្មោល និងគោញី និងចៀម និងជ្រូក និងពពែ ព្រមទាំងសត្វជាច្រើនមុខទៀតដែល មានប្រយោជន៍ សម្រាប់ជាអាហារដល់មនុស្ស។

And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

១៩ ហើយពួកគេក៏មានសេះ និងលា ហើយមានដំរី និងគូរីឡុម និងគូមុម សត្វទាំងអស់នេះ មានប្រយោជន៍ដល់មនុស្ស ហើយជា ពិសេស គឺដំរី និងគូរីឡុម និងគូមុម។

And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

២០ ម៉្លោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាក់ព្រះពរទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ មកលើដែនដីនេះ ដែលជាដែនដីជម្រើសលើអស់ទាំងដែនដីដទៃទៀត ហើយទ្រង់បានបញ្ជាថា អស់អ្នកណាដែលយកបានដែនដីនេះ គឺ យកវាបានសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងត្រូវ បំផ្លាញចោល កាលណាពួកគេទុំសុសនៅក្នុងអំពើទុច្ចរិត គួរិត ចំពោះពួកនោះហើយដែល ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ យើងនឹងចាក់ទៅលើអ្នកទាំងនោះ នូវភាពពោរពេញនៃសេចក្តី ខ្មាស់របស់យើង។

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

២១ ហើយអេមេរបានអនុវត្តសេចក្តីជំនុំជំរះ ដោយនូវសេចក្តីសុចរិត អស់មួយជីវិតទ្រង់ ហើយទ្រង់បង្កើតបានបុត្រាបុត្រីជាច្រើន ហើយ ទ្រង់បង្កើតបានកូរីអានទុម ហើយទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំងកូរីអាន ទុមឲ្យសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់។

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

២២ ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំងកូរីអានទុមឲ្យសោយរាជ្យ ជំនួសទ្រង់ហើយ នោះទ្រង់មានព្រះជន្មាយុរស់នៅបួនឆ្នាំ ហើយ ទ្រង់បានឃើញសន្តិភាពនៅលើដែនដី មែនហើយ ហើយទ្រង់ថែម ទាំងបានឃើញព្រះរាជបុត្រានៃសេចក្តីសុចរិត ហើយបានសប្បាយ ហើយរុងរឿងនៅក្នុងសម័យរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់បានសុគតទៅ ដោយសុខសាន្ត។

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមបានដើរតាម គន្លងរបស់បិតាខ្លួន ហើយបានស្ថាបនាទីក្រុងធំៗជាច្រើន ហើយ បានបង្រៀននូវអ្វីៗដែលល្អដល់ប្រជាជនទ្រង់អស់មួយជីវិតទ្រង់។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់គ្មានបុត្រាបុត្រីសោះ រហូតដល់ទ្រង់មានព្រះជន្មាយុចាស់ជាខ្លាំង។

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ភរិយាទ្រង់បានសុគតទៅ ក្នុងព្រះជន្មាយុមួយរយពីរឆ្នាំ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង ថា កូរីអានទុមបានយកភរិយាមួយនៅក្នុងព្រះជន្មាយុចាស់របស់ ទ្រង់ គឺជាស្ត្រីក្រមុំម្នាក់ ហើយបង្កើតបានបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយ ហេតុ ដូច្នោះហើយ ទ្រង់មានព្រះជន្មាយុរស់ដល់ជន្មាយុមួយរយសែសិបពីរ ឆ្នាំ។

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បង្កើតបានកុម ហើយ កុមសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ហើយទ្រង់សោយរាជ្យបានសែសិប ប្រាំបួនឆ្នាំ ហើយទ្រង់បង្កើតបានហេត ហើយទ្រង់ក៏បង្កើតបាន បុត្រាបុត្រីទាំងឡាយទៀត។

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

២៦ ហើយប្រជាជនបានរាលដាលពាសពេញលើអស់ទាំងផ្ទៃដែនដី ហើយបានចាប់ផ្តើមមានអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំនៅលើផ្ទៃដែនដីទៀត ហើយ ហេត បានចាប់ផ្តើមឱបក្រសោបផែនការសម្ងាត់ទាំងឡាយ ទៀត ដូចជំនាន់ដើមដើម្បីបំផ្លាញបិតាខ្លួនចោល។

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានទម្លាក់បិតាខ្លួនពី បល្ល័ង្ក ព្រោះលោកបានសម្លាប់ទ្រង់ចោលដោយដាររបស់លោក ផ្ទាល់ ហើយលោកបានសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់។

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

២៨ ហើយមានពួកព្យាករមកលើដែនដីទៀត ដោយស្រែកហៅឲ្យ ពួកគេប្រែចិត្ត — ថាពួកគេត្រូវរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះអម្ចាស់ បើពុំនោះ សោតទេ នឹងមានបណ្តាសាមួយនៅលើផ្ទៃដែនដី មែនហើយ គឺ មានអំណាចដ៏ធំមួយ នៅក្នុងនោះ ពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញបង់ បើសិន ជាពួកគេពុំប្រែចិត្តទេ។

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

២៩ ប៉ុន្តែប្រជាជនមិនជឿតាមពាក្យពេចន៍របស់ពួកព្យាករទេ តែពួក គេបានបណ្តេញពួកព្យាករចេញវិញ ហើយមានខ្លះ ត្រូវពួកគេបោះ ទៅក្នុងរណ្តៅ ហើយទុកឲ្យពួកគេវិនាសបង់។ ហើយហេតុការណ៍ បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើការណ៍អស់ទាំងនេះ ស្របតាម បញ្ជារបស់ស្តេចហេត។

But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ក៏ចាប់ផ្តើមមានអំណាចមួយ យ៉ាងធំនៅលើដែនដី ហើយបណ្តាជនបានចាប់ផ្តើមត្រូវបំផ្លាញ យ៉ាងឆាប់រហ័ស ដោយសារអំណាច ដោយព្រោះគ្មានភ្លៀងនៅលើ ផ្ទៃដែនដី។

And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.

៣១ ហើយមានពស់អសិរពិសទាំងឡាយ បានចេញមកផងនៅលើ ផ្ទៃដែនដី ហើយបានចឹកមនុស្សជាច្រើន។ ហើយហេតុការណ៍បាន កើតឡើងថា ហ្វូងសត្វរបស់ពួកគេបានចាប់ផ្តើមរត់គេចពីសត្វពស់ អសិរពិស ឆ្ពោះទៅដែនដីដែលនៅទិសខាងត្បូង ដែលពួកសាសន៍ នីហ្វេហៅថា សារ៉ាហ្វិមឡា។

And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សត្វជាច្រើនត្រូវវិនាសនៅ តាមផ្លូវ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែមានខ្លះបានរត់ចូលទៅ ដែនដី ដែលនៅទិសខាងត្បូង។

And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជា ឲ្យពស់ឈប់ដេញតាមពួកសត្វទាំងនេះទៀត ប៉ុន្តែពស់ទាំងនោះត្រូវ ឃាំងផ្លូវកុំឲ្យមនុស្សអាចឆ្លងបានថា បើសិនជាអ្នកណាខិតខំ ឆ្លងកាត់ ត្រូវស្លាប់ដោយពស់អសិរពិស។

And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបានទៅតាមផ្លូវនៃ ពួកសត្វ ហើយបានបរិភោគសាកសពរបស់ពួកសត្វ ដែលបាន វិនាសនៅតាមផ្លូវ រហូតដល់ពួកគេបានបរិភោគអស់សាកសពទាំង នោះ។ ឥឡូវនេះ កាលប្រជាជនបានឃើញថា ពួកគេត្រូវស្លាប់ នោះ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមប្រែចិត្តពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ ហើយ អំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់។

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានបន្ទាបខ្លួន គ្រប់គ្រាន់នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ហើយ នោះទ្រង់បានចាត់ឲ្យមាន ភ្លៀងមកលើផ្ទៃផែនដី ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមមានកម្លាំង ឡើងវិញ ហើយបានចាប់ផ្តើមមានផ្លែឈើនៅស្រុកផ្នែកខាងជើង និងនៅអស់ទាំងស្រុកជុំវិញ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញ ព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ ដោយរក្សាពួកគេពីអំណត់។

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

អេថើរ 10

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សែស ដែលជាពូជពង្សរបស់ហេត — គ្បិត ហេតបានសុគតដោយអំណាច ព្រមទាំងរាជវង្សានុវង្សរបស់ទ្រង់ទាំងអស់ លើកលែងតែ សែស — ហេតដូច្នោះហើយ សែស បានចាប់ផ្តើមកសាងឡើងវិញនូវប្រជាជនមួយដែលត្រូវបាក់បែក។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សែសបានចងចាំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ពួកអយ្យការរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់បានកសាងឡើងនូវនគរមួយដ៏សុចរិត គ្បិតទ្រង់បានចងចាំពីអ្វីៗ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើក្នុងការនាំយ៉ាអេឌ និងបងប្រុសរបស់លោកឆ្លងកាត់ទីជម្រៅ ហើយទ្រង់បានដើរតាមផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយទ្រង់បង្កើតបានបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយ។
- ៣ ហើយបុត្រច្បងរបស់ទ្រង់ ដែលមាននាមថា សែស បានបះបោរប្រឆាំងទ្រង់ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែ សែស ត្រូវបានវាយដោយដៃនៃចោរម្នាក់ ដោយព្រោះទ្រង់មានទ្រព្យច្រើនលើសលប់ដែលបាននាំសន្តិភាពមកឲ្យបិតាខ្លួនវិញ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បិតាទ្រង់បានស្ថាបនាទីក្រុងជាច្រើននៅលើផ្ទៃដីនៃដី ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមជាថ្មីរាលដាលពាសពេញលើផ្ទៃដីនៃដី។ ហើយសែសបានរស់នៅរហូតដល់មានព្រះជន្មាយុចាស់ខ្លាំង ហើយទ្រង់បង្កើតបានវិញ្ញាណគិត។ ហើយទ្រង់ក៏សុគតទៅ ហើយវិញ្ញាណគិតបានសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា វិញ្ញាណគិតពុំបានធ្វើនូវអ្វីដែលត្រឹមត្រូវនៅចំពោះព្រះនៃត្រង់ព្រះអម្ចាស់ទេ គ្បិតទ្រង់មានភរិយា និងស្នំជាច្រើន ហើយបានបំពាក់ទៅលើស្មារបស់មនុស្សនូវអ្វីដែលពិបាកនឹងទ្រាំទ្របាន មែនហើយ ទ្រង់បានយកពន្ធពួកគេជាទម្ងន់ ហើយពន្ធទាំងនេះ ទ្រង់បានយកទៅស្ថាបនាអគារដ៏ធំទូលាយជាច្រើន។
- ៦ ហើយទ្រង់បានស្ថាបនាឡើងសម្រាប់ខ្លួនទ្រង់នូវបង្គំមួយដ៏សែនល្អ ហើយទ្រង់បានសង់គុកជាច្រើន ហើយអស់អ្នកណាដែលមិនព្រមបង់ពន្ធ នោះទ្រង់ដាក់ទៅក្នុងគុក ហើយអស់អ្នកណាដែលមិនអាចបង់ពន្ធ នោះទ្រង់ដាក់ទៅក្នុងគុក ហើយទ្រង់បានឲ្យពួកគេធ្វើការមិនឈប់ឈរសោះ ប្រយោជន៍បានការទ្រទ្រង់ពីពួកគេ ហើយអស់អ្នកណាដែលប្រកែកមិនព្រមធ្វើការ នោះទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យយកទៅសម្លាប់ចោល។

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

- ៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់យកបានអស់ទាំងស្នាដៃដ៏ល្អវិចិត្រ មែន ហើយ ទាំងមាសសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ក៏ទ្រង់បានឲ្យចម្រាញ់នៅក្នុងគុក ដែរ ហើយស្នាដៃដ៏ល្អគ្រប់យ៉ាង ក៏ទ្រង់បានចាត់ឲ្យធ្វើនៅក្នុងគុក ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានធ្វើឲ្យប្រជាជន កើតទុក្ខ វេទនា ដោយសារអំពើសហាយស្មន់ និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើម ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។
- ៨ ហើយកាលទ្រង់បានសោយរាជ្យអស់រយៈពេលសែសិបពីរឆ្នាំ នោះប្រជាជនបានបះបោរឡើងប្រឆាំងនឹងទ្រង់ ហើយក៏ចាប់ផ្តើម មានសង្គ្រាមជាថ្មីនៅលើដែនដី ដ៏រាបដល់រឹតឡាគិសត្រូវសុគតទៅ ហើយពួកបុត្រាបុត្រីរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានដេញឲ្យចេញពីដែនដី។
- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ក្រោយពីរយៈពេលជា ច្រើនឆ្នាំមក នោះម៉ូរីអានតុន (លោកជាពូជពង្សរបស់រឹតឡាគិស) ប្រមូលបានកងទ័ពមួយពីពួកអ្នកដែលត្រូវបានបណ្តេញចេញ ហើយបានលើកទៅច្បាំងនឹងប្រជាជន ហើយលោកបានអំណាច លើទីក្រុងជាច្រើន ហើយសង្គ្រាមនោះ បានក្លាយជាសាហាវ ក្រៃលែង ហើយអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ លោកបានអំណាចលើ អស់ទាំងដែនដី ហើយបានតាំងខ្លួនជាស្តេចលើអស់ទាំងដែនដី។
- ១០ ហើយបន្ទាប់ពីលោកបានតាំងខ្លួនឡើងធ្វើជាស្តេច នោះទ្រង់បាន សម្រាលបន្ទុករបស់ប្រជាជន ដោយហេតុនេះហើយ ទ្រង់បាន ទទួលការប្រោសប្រណីនៅក្នុងភ្នែកនៃប្រជាជន ហើយពួកគេបាន ចាក់ប្រេងតាំងលោកឲ្យធ្វើជាស្តេចរបស់ពួកគេ។
- ១១ ហើយទ្រង់បានអនុវត្តសេចក្តីយុត្តិធម៌ដល់ប្រជាជន ប៉ុន្តែពុំមែន សម្រាប់ខ្លួនទ្រង់ទេ ហើយមកពីអំពើសហាយស្មន់ជាច្រើនរបស់ ទ្រង់ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់ត្រូវបានកាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះ អម្ចាស់។
- ១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរីអានតុនបានស្ថាបនាទី ក្រុងជាច្រើន ហើយប្រជាជនបានក្លាយទៅជាមានទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ ស្តុកស្តម្ភបំផុតនៅក្រោមរាជ្យរបស់ទ្រង់ ទាំងខាងអគារ និងខាង មាស និងប្រាក់ និងខាងការដាំធុញជាតិ និងចិញ្ចឹមហ្វូងចៀម និង ហ្វូងសត្វ និងអ្វីៗដែលត្រូវបានឲ្យមកពួកគេវិញ។
- ១៣ ហើយម៉ូរីអានតុន បានរស់នៅដល់ព្រះជន្មាយុដ៏ចាស់ណាស់ ហើយបន្ទាប់មក ទ្រង់បង្កើតបានគិម ហើយគិមបានសោយរាជ្យ ជំនួសបិតាទ្រង់ ហើយទ្រង់បានសោយរាជ្យប្រាំបីឆ្នាំ ហើយបិតា ទ្រង់ក៏សុគតទៅ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គិម មិន បានសោយរាជ្យក្នុងសេចក្តីសុចរិតទេ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់ពុំ បានទទួលការប្រោសប្រណីពីព្រះអម្ចាស់ឡើយ។

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, insomuch that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.

And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.

And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.

And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.

And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

១៤ ហើយព្រះអនុជរបស់ទ្រង់បានបះបោរប្រឆាំងនឹងទ្រង់ ដោយហេតុនេះ បាននាំទ្រង់ទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង ហើយទ្រង់បាននៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំងអស់មួយជីវិតទ្រង់ ហើយទ្រង់បង្កើតបានបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយនៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង ហើយនៅក្នុងវ័យចាស់របស់ទ្រង់ នោះទ្រង់បង្កើតបានលេវី ហើយទ្រង់ក៏សុគតទៅ។

And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីការសុគតរបស់បិតាខ្លួន នោះលេវីបានបម្រើនៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំងអស់រយៈពេលសែសិបពីរឆ្នាំ។ ហើយទ្រង់បានធ្វើសង្គ្រាមតទល់នឹងស្តេចរបស់ដែនដី ដោយហេតុនេះ ទ្រង់យកបាននគរមកវិញ។

And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.

១៦ ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់យកបាននគរមកវិញហើយ នោះទ្រង់បានធ្វើនូវអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ នៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយប្រជាជនបានចម្រើនឡើងនៅលើដែនដី ហើយទ្រង់មានព្រះជន្មាយុរស់នៅដល់វ័យចាស់ ហើយបង្កើតបានបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយ ហើយទ្រង់បង្កើតបានកូរ៉ូម ដែលទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំងឱ្យធ្វើជាស្តេចជំនួសទ្រង់។

And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat Corom, whom he anointed king in his stead.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរ៉ូមបានធ្វើនូវអ្វីដែលល្អនៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះអម្ចាស់អស់មួយជីវិតទ្រង់ ហើយទ្រង់បង្កើតបានបុត្រាបុត្រីជាច្រើន ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានរស់នៅជាយូរអង្វែង នោះទ្រង់ក៏សុគតទៅ ដូចអ្នកដទៃទៀតនៅលើដែនដីដែរ ហើយគីសបានសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់។

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គីស បានសុគតទៅដែរ ហើយ លិប សោយរាជ្យជំនួសទ្រង់។

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លិប ក៏បានធ្វើនូវអ្វីដែលល្អនៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះអម្ចាស់ដែរ។ ហើយនៅក្នុងសម័យ លិប នោះសត្វពស់អសិរពិសទាំងឡាយត្រូវបានបំផ្លាញចោលអស់ទៅ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានទៅរកដែនដីនៅទិសខាងត្បូងដើម្បីរកអាហារសម្រាប់ប្រជាជននៅលើដែនដី គ្បិតដែនដីនោះពោរពេញទៅដោយសត្វព្រៃ។ ហើយរីង លិប ផ្ទាល់ ក៏បានក្លាយទៅជាអ្នកបរបាញ់ដ៏ជំនាញម្នាក់ដែរ។

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

២០ ហើយពួកគេបានស្ថាបនាទីក្រុងមួយដ៏ធំ នៅជិតចន្លោះតូចមួយនៃដែនដី នៅកន្លែងដែលសមុទ្រចែកដែនដីនោះ។

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

២១ ហើយពួកគេបានទុកដីផ្នែកខាងត្បូងជាទីរហោស្ថានសម្រាប់បរបាញ់សត្វ។ ហើយផ្ទៃដែនដីភាគខាងជើងទាំងមូល ពោរពេញទៅដោយបណ្តាជន។

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

២២ ហើយពួកគេខុស្សហ្មឺនជាខ្លាំង ហើយពួកគេទិញ និងលក់ និងជួញដូរជាមួយគ្នា ដើម្បីរកកំរៃ។

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

២៣ ហើយពួកគេបានធ្វើការរកជាតិដែកគ្រប់យ៉ាង ហើយពួកគេបានធ្វើមាស និងប្រាក់ និងដែក និងលង្ហិន និងលោហធាតុគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយពួកគេបានដឹកយកវាចេញពីដី ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានគរដីជាគំនរធំៗ ដើម្បីរកដែក មាស និងប្រាក់ និងដែក និងស្ពាន់។ ហើយពួកគេបានធ្វើវត្ថុដ៏ល្អគ្រប់បែបយ៉ាង។

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

២៤ ហើយពួកគេមានសូត្រព្រៃ និងសំពត់គ្បាញដោយអំបោះខ្លួន ទេសវេញយ៉ាងខ្លាញ់ ហើយពួកគេបានគ្បាញសំពត់គ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីពួកគេអាចស្លៀកបិទបាំងខ្លួនពីភាពអាក្រាត។

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

២៥ ហើយពួកគេបានធ្វើគ្រឿងឧបករណ៍គ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីកាប់គាស់ដី គឺភ្នំរ និងសាបព្រោះ ច្រូតកាត់ និងបោកផង។

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

២៦ ហើយពួកគេបានធ្វើគ្រឿងឧបករណ៍គ្រប់បែបយ៉ាង ដែលគេប្រើសម្រាប់ឃ្នាលសត្វរបស់គេ។

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

២៧ ហើយពួកគេបានធ្វើគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមគ្រប់បែបយ៉ាង។ ហើយពួកគេបានធ្វើវត្ថុដ៏ចម្លែកគ្រប់បែបយ៉ាង។

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

២៨ ហើយគ្មានប្រជាជនណា ដែលមានពរជាងពួកគេ ហើយចម្រើនឡើងជាងដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ឡើយ។ ហើយពួកគេនៅលើដែនដីមួយ ដែលជាដែនដីជម្រើសលើដែនដីទាំងអស់ គ្និតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លិប មានព្រះជន្មាយុរស់នៅជាច្រើនឆ្នាំ ហើយបង្កើតបានបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយ ហើយទ្រង់ក៏បង្កើតបាន ហេអើថុម។

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ហេអើថុម បានសោយរាជ្យជំនួសបិតាខ្លួន។ ហើយកាល ហេអើថុម បានសោយរាជ្យបានម្ភៃបួនឆ្នាំ មើលចុះ នគរត្រូវដណ្តើមយកពីទ្រង់។ ហើយទ្រង់បានបម្រើនៅក្នុងការជាប់ឃុំយ៉ាងអស់ជាច្រើនឆ្នាំ មែនហើយ គឺអស់មួយជីវិតរបស់ទ្រង់។

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

៣១ ហើយទ្រង់បង្កើតបាន ហេត ហើយ ហេត បានរស់នៅក្នុងការជាប់ឃុំយ៉ាងអស់មួយជីវិតទ្រង់។ ហើយហេតបង្កើតបានអើរ៉ុន ហើយអើរ៉ុនបានរស់នៅក្នុងការជាប់ឃុំយ៉ាងអស់មួយជីវិតទ្រង់ ហើយទ្រង់បង្កើតបានអានីកាដា ហើយអានីកាដាក៏រស់នៅក្នុងការជាប់ឃុំយ៉ាង អស់មួយជីវិតទ្រង់ ហើយទ្រង់បង្កើតបានកូរីអានទុម ហើយកូរីអានទុមរស់នៅក្នុងការជាប់ឃុំយ៉ាងអស់មួយជីវិតទ្រង់ ហើយទ្រង់បង្កើតបានកុម។

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កុម្មុយកនគរបានពាក់
កណ្តាលមកវិញ។ ហើយទ្រង់បានសោយរាជ្យលើនគរមួយ
ចំហៀងអស់សែសិបពីរឆ្នាំ ហើយទ្រង់បានទៅច្បាំងនឹងស្តេចអាំគី
ខ ហើយពួកគេបានច្បាំងអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ នៅក្នុងរយៈ
ពេលនោះ កុម្មុមានអំណាចលើអាំគីខ ហើយយកបានអំណាចលើ
ផ្នែកនគរដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន។

៣៣ ហើយនៅសម័យកុម្មុ នោះចាប់ផ្តើមមានពួកចោរនៅលើដែនដី
ហើយពួកគេបានប្រើផែនការទាំងឡាយពីជំនាន់ដើម ហើយបានធ្វើ
ពិធីស្ស្តតាមរបៀបពួកចាស់បុរាណ ហើយស្វែងរកបំផ្លាញនគរ
ទៀត។

៣៤ ឥឡូវនេះ កុម្មុ បានប្រយុទ្ធនឹងពួកគេជាច្រើន ទោះជាយ៉ាងណាក៏
ដោយ គង់តែទ្រង់ពុំបានឈ្នះលើពួកគេឡើយ។

And it came to pass that Com drew away the half
of the kingdom. And he reigned over the half of the
kingdom forty and two years; and he went to battle
against the king, Amgid, and they fought for the
space of many years, during which time Com gained
power over Amgid, and obtained power over the re-
mainder of the kingdom.

And in the days of Com there began to be robbers
in the land; and they adopted the old plans, and ad-
ministered oaths after the manner of the ancients,
and sought again to destroy the kingdom.

Now Com did fight against them much; neverthe-
less, he did not prevail against them.

អេថើរ 11

- ១ ហើយនៅសម័យ កុម នោះមានព្យាករណ៍ជាច្រើន ហើយបានព្យាករណ៍អំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញប្រជាជនដ៏ធំនេះ លើកលែងពួកគេប្រែចិត្ត ហើយបែរមករកព្រះអម្ចាស់ ហើយលះបង់ចោលអំពើឃាតកម្ម និងអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ។
- ២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកព្យាករណ៍ត្រូវប្រជាជនបដិសេធ ហើយពួកគេបានរត់ទៅរកកុម សូមសេចក្តីការពារ គ្មិតប្រជាជនបានស្វែងរកបំផ្លាញពួកគេចោល។
- ៣ ហើយពួកគេបានព្យាករណ៍ដល់ កុម នូវការណ៍ជាច្រើន ហើយទ្រង់បានពរអស់មួយជីវិតរបស់ទ្រង់។
- ៤ ហើយទ្រង់មានព្រះជន្មាយុរស់នៅរហូតដល់វ័យចាស់ ហើយបង្កើតបានសិបឡោម ហើយសិបឡោមបានសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់។ ហើយព្រះអនុជរបស់សិបឡោម បានបះបោរប្រឆាំងនឹងទ្រង់ ហើយក៏ចាប់ផ្តើមមានសង្គ្រាមមួយដ៏ធំក្រែលែងនៅលើអស់ទាំងដែនដី។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអនុជរបស់សិបឡោម បានបញ្ជាថា ពួកព្យាករណ៍ទាំងអស់ ដែលបានព្យាករណ៍នូវការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ប្រជាជន ត្រូវយកទៅសម្លាប់ចោល។
- ៦ ហើយក៏មានគ្រោះដ៏ធំនៅលើអស់ទាំងដែនដី គ្មិតពួកគេបានធ្វើបន្ទាត់ថា ពាក្យបណ្តាសាដ៏ធំមួយនឹងមកលើដែនដីនេះ ហើយមកលើប្រជាជននេះផង ហើយថា នឹងមានការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំមួយនៅក្នុងចំណោមពួកគេ គឺជាការបំផ្លាញមួយមិនដែលមាននៅលើផ្ទៃដែនដីនេះ ហើយឆ្អឹងរបស់ពួកគេនឹងគ្របដណ្តប់នៅលើផ្ទៃដែនដី លើកលែងតែពួកគេនឹងប្រែចិត្ត ពីអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ។
- ៧ ហើយពួកគេពុំស្តាប់តាមសំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ឡើយ ដោយព្រោះតែបក្សព័ន្ធទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ហេតុដូច្នោះហើយ ក៏ចាប់ផ្តើមមានសង្គ្រាម និងការទាស់ទែងគ្នានៅលើអស់ទាំងដែនដី ហើយមានអំណាចអត់ និងជំងឺអាសន្នរោគ ដរាបដល់មានការបំផ្លិចបំផ្លាញមួយយ៉ាងធំ ដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមកនៅលើផ្ទៃដែនដី ហើយការណ៍អស់ទាំងនេះបានកើតឡើងនៅសម័យសិបឡោម។
- ៨ ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមប្រែចិត្តពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ហើយដរាបណាពួកគេប្រែចិត្ត នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ពួកគេ។
- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សិបឡោមត្រូវបានសុគតទៅ ហើយសេតត្រូវបាននាំទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង ហើយបានរស់នៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំងអស់មួយជីវិតទ្រង់។

Ether 11

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, inasmuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អេហាជាបុត្ររបស់លោក យកបាននគរមកវិញ ហើយទ្រង់បានសោយរាជ្យលើប្រជាជនអស់ មួយជីវិតទ្រង់។ ហើយទ្រង់បានធ្វើអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាងនៅ ក្នុងជីវិតទ្រង់ ហេតុនេះហើយ ទ្រង់បានធ្វើការខ្ជាយឈាមជាច្រើន ហើយជីវិតទ្រង់បានទៅជាខ្លី។

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

១១ ហើយអេថឹម ដែលជាពូជពង្សរបស់អេហា យកបាននគរហើយ ទ្រង់ក៏បានធ្វើអំពើទុច្ចរិត នៅក្នុងជីវិតទ្រង់ដែរ។

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅសម័យអេថឹម នោះ មានព្យាករណ៍ជាច្រើនដែលបានមក ហើយបានព្យាករណ៍ដល់ប្រជាជន ទៀត មែនហើយ ពួកគេបានព្យាករណ៍ថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងបំផ្លាញ ពួកគេឲ្យអស់ពីលើផ្ទៃផែនដីចោល លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្តពី អំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ពួកគេ។

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបានធ្វើចិត្ត រឹងទទឹង ហើយមិនព្រមស្តាប់តាមពាក្យពេចន៍របស់ពួកគេឡើយ ហើយពួកព្យាករណ៍បានកើតទុក្ខ ហើយបានថយចេញពីចំណោម ប្រជាជនទៅ។

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អេថឹម បានអនុវត្តសេចក្តី ជំនុំជំរះដោយនូវសេចក្តីទុច្ចរិតអស់មួយជីវិតទ្រង់ ហើយទ្រង់បង្កើត បានម៉ូរ៉ុន។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ុន បាន សោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ហើយម៉ូរ៉ុនបានធ្វើការទុច្ចរិតនៅចំពោះព្រះ អម្ចាស់។

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានការបះបោរមួយបាន កើតឡើងនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដោយព្រោះតែបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ នោះ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីយកអំណាច និងកម្រៃ ហើយ មានមនុស្សខ្លាំងពូកែម្នាក់បានផុសឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ក្នុង អំពើទុច្ចរិត ហើយបានច្បាំងនឹងម៉ូរ៉ុន ហើយទ្រង់បានរំលំនគរមួយ ចំហៀង ហើយទ្រង់បានត្រួតត្រានគរមួយចំហៀងនោះអស់ជា ច្រើនឆ្នាំ។

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ុន បានរំលំទ្រង់ ហើយ យកបាននគរមកវិញ។

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្សខ្លាំងពូកែម្នាក់ ទៀតបានផុសឡើង ហើយគាត់ជាពូជពង្សនៃបងរបស់យ៉ាវេឌ។

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានរំលំម៉ូរ៉ុន ហើយ យកនគរបាន ហេតុដូច្នោះហើយ ម៉ូរ៉ុនបានរស់នៅក្នុងការជាប់ ឃុំឃាំងអស់មួយជីវិតទ្រង់ ហើយទ្រង់បង្កើតបានកូរីអានតើរ។

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានតើរបានរស់នៅក្នុង ការជាប់ឃុំឃាំងអស់មួយជីវិតលោក។

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

២០ ហើយនៅសម័យកូរីអានតើរ នោះមានព្យាករណ៍ជាច្រើនដែល
បានមក ហើយបានព្យាករណ៍រឿងដ៏ធំ និងអស្ចារ្យ ហើយបាន
ស្រែកហៅប្រជាជនឲ្យមានការប្រែចិត្ត ហើយលើកលែងតែពួកគេ
ប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងអនុវត្តសេចក្តីជំនុំជំរះ
ទាន់នឹងពួកគេ ដោយនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុងដល់ពួកគេ។

២១ ហើយថា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងចាត់ ឬនាំប្រជាជនមួយទៀតមក
យកដែនដីនេះ ដោយព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ តាមរបៀបដែលទ្រង់
បាននាំពួកអយ្យកោពួកគេមកដូច្នោះ។

២២ ហើយពួកគេបានបដិសេធពាក្យទាំងអស់របស់ពួកព្យាករណ៍
ដោយព្រោះតែសង្គមសម្ងាត់ និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្កើមដ៏ទុច្ចរិតទាំង
ឡាយរបស់ពួកគេ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានតើរ បង្កើតបានអេ
ធើរ ហើយលោកក៏ស្លាប់ទៅដោយបានរស់នៅក្នុងការជាប់ឃុំ
ឃាំងអស់មួយជីវិតលោក។

And in the days of Coriantor there also came many
prophets, and prophesied of great and marvelous
things, and cried repentance unto the people, and
except they should repent the Lord God would exe-
cute judgment against them to their utter destruc-
tion;

And that the Lord God would send or bring forth
another people to possess the land, by his power, af-
ter the manner by which he brought their fathers.

And they did reject all the words of the prophets,
because of their secret society and wicked abomina-
tions.

And it came to pass that Coriantor begat Ether,
and he died, having dwelt in captivity all his days.

អេដើរ 12

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អេដើរបានរស់នៅសម័យកូរីអានទុមើរ ហើយកូរីអានទុមើរ គឺជាស្តេចលើអស់ទាំងដែនដី។
- ២ ហើយអេដើរ គឺជាព្យាករណ៍របស់ព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នោះហើយ អេដើរបានចេញមកសម័យកូរីអានទុមើរ ហើយបានចាប់ផ្តើមព្យាករណ៍ដល់ប្រជាជន គ្រប់លោកពុំអាចទ្រាំបាន ដោយសារព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលនៅក្នុងលោក។
- ៣ ព្រោះលោកបានស្រែក តាំងពីព្រលឹមទៅដល់ពេលថ្ងៃលិច ទូន្មានឲ្យប្រជាជនជឿដល់ព្រះ និងដល់ការប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល គឺនិយាយទៅពួកគេថា ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះការណ៍ទាំងអស់ត្រូវបានបំពេញ —
- ៤ ហេតុដូច្នោះហើយ អស់អ្នកណាជឿដល់ព្រះ អាចសង្ឃឹមជាប្រាកដថា នឹងបានពិភពលោកមួយដ៏ប្រសើរលើសលែងទៅទៀត មែនហើយ គឺកន្លែងមួយដែលនៅខាងស្តាំព្រះហស្តនៃព្រះ ឯសេចក្តីសង្ឃឹមនោះកើតមកពីសេចក្តីជំនឿ ធ្វើជាយុថ្នាមួយដល់ព្រលឹមមនុស្ស ដែលនឹងធ្វើឲ្យពួកគេស្ថិតស្ថេរនៅនឹងធីង ហើយខ្ជាប់ខ្ជួន គឺនៅក្នុងកិច្ចការល្អដ៏បរិបូរណ៍ដរាប ដែលនាំឲ្យសរសើរតម្កើងដល់ព្រះ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អេដើរបានព្យាករណ៍ការណ៍ដ៏ធំ ហើយអស្ចារ្យដល់ប្រជាជនដែលពួកគេពុំជឿសោះ ពីព្រោះពួកគេពុំបានឃើញ។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរីណា ចង់និយាយខ្លះអំពីការណ៍ទាំងនេះ ខ្ញុំចង់បង្ហាញដល់មនុស្សលោកថា សេចក្តីជំនឿគឺជាអ្វីដែលសង្ឃឹមចង់បាន ហើយមើលមិនឃើញ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរកុំជំទាស់ឡើយ ដោយព្រះអ្នករាល់គ្នាមើលមិនឃើញ គ្រប់អ្នករាល់គ្នាពុំទទួលសាក្សីឡើយ លុះដល់ពេលក្រោយពីការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកសិន។
- ៧ គ្រឹះគឺដោយសារសេចក្តីជំនឿនេះហើយ ដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកអយ្យការរបស់យើង បន្ទាប់ពីទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីសុគតឡើងវិញ ហើយទ្រង់ពុំបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេឡើយ លុះត្រាក្រោយពីពួកគេមានសេចក្តីជំនឿជឿដល់ទ្រង់ ហេតុដូច្នោះហើយ ជាការចាំបាច់ថា អ្នកខ្លះមានសេចក្តីជំនឿជឿដល់ទ្រង់ គ្រឹះទ្រង់ពុំបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពិភពលោកឡើយ។

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

- ៨ ប៉ុន្តែដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់មនុស្ស នោះទ្រង់បានបង្ហាញ រូបអង្គទ្រង់ដល់មនុស្សលោក ហើយបានតម្កើងព្រះនាមនៃព្រះ រវិបិភា ហើយបានរៀបចំផ្លូវមួយ ដើម្បីដោយសារប្រការនោះ នោះ អ្នកដទៃត្រូវបានទទួលនូវអំណោយទានស្ម័គ្រ ដើម្បីឲ្យពួកគេ អាចសង្ឃឹម ដល់ការណ៍ទាំងនោះ ដែលពួកគេពុំទាន់បានឃើញ។
- ៩ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នករាល់គ្នាក៏អាចមានសេចក្តីសង្ឃឹម ហើយ ធ្វើជាអ្នកទទួលនូវអំណោយទាននោះដែរ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា គ្រាន់តែមានសេចក្តីជំនឿ។
- ១០ មើលចុះ គឺដោយសារសេចក្តីជំនឿនេះហើយ ដែលមនុស្ស ជំនាន់ដើមត្រូវបានហៅ តាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ។
- ១១ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះក្រឹត្យវិន័យ លោកម៉ូសេត្រូវបានប្រទានមក។ ប៉ុន្តែដោយអំណោយទាននៃព្រះ រាជបុត្រារបស់ទ្រង់ នោះព្រះទ្រង់បានរៀបចំផ្លូវមួយដ៏ប្រសើរ លើសលែងទៅទៀត ហើយគឺដោយសេចក្តីជំនឿនេះហើយ ដែល វាបានបំពេញ។
- ១២ ព្រោះបើសិនជាគ្មានសេចក្តីជំនឿនៅក្នុងចំណោមកូនចៅ មនុស្សទេ នោះព្រះទ្រង់ពុំអាចសម្តែងអព្វកហេតុ នៅក្នុងចំណោម ពួកគេបានឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់ពុំបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់សោះ លុះត្រាតែក្រោយពីសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេសិន។
- ១៣ មើលចុះ គឺដោយសេចក្តីជំនឿរបស់អាណម៉ា និងអាមូលេក ដែល បានធ្វើឲ្យគុករលំចុះទៅដី។
- ១៤ មើលចុះ គឺដោយសេចក្តីជំនឿរបស់នីហ្វេ និងលីហៃ ដែលបាន នាំឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរដល់ពួកសាសន៍លេមីន ធ្វើឲ្យពួកគេបាន ទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
- ១៥ មើលចុះ គឺដោយសេចក្តីជំនឿរបស់អាម៉ូន និងពួកបងប្អូនរបស់ លោក ដែលបាននាំមកនូវអព្វកហេតុដ៏ធំនៅក្នុងចំណោមពួក សាសន៍លេមីន។
- ១៦ មែនហើយ ហើយអស់ទាំងពួកគេ ដែលបាននាំមកនូវអព្វកហេតុ គឺនាំមកដោយសារសេចក្តីជំនឿ ទាំងពួកអ្នកដែលបានរស់នៅមុន ព្រះគ្រីស្ទ និងពួកអ្នកដែលរស់នៅក្រោយទ្រង់ផង។
- ១៧ ហើយគឺដោយសេចក្តីជំនឿនេះហើយ ដែលពួកសិស្សបីនាក់ បានទទួលសេចក្តីសន្យាថា ពួកគេពុំត្រូវភ្នក់សេចក្តីស្លាប់ឡើយ ហើយពួកគេពុំបានសេចក្តីសន្យានោះទេ លុះត្រាតែក្រោយពីសេចក្តី ជំនឿរបស់ពួកគេសិន។
- ១៨ ហើយគ្មានពេលណាទេ ដែលអ្នកណាម្នាក់នាំមកនូវអព្វកហេតុ លុះត្រាតែក្រោយពីសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេសិន ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេដំបូងបំផុត ជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.

Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.

Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.

And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.

១៩ ហើយមានមនុស្សជាច្រើន ដែលមានសេចក្តីជំនឿដ៏ខ្លាំង ទាំង មុនព្រះគ្រីស្ទទ្រង់យាងមកម៉្លោះ គេមិនអាចត្រូវបិទបាំងពីក្នុងរាំងនន បានទេ តែឃើញយ៉ាងពិតដោយភ្នែករបស់ពួកគេនូវការណ៍ទាំង ឡាយ ដែលពួកគេធ្លាប់បានឃើញដោយភ្នែកនៃសេចក្តីជំនឿ ហើយពួកគេបានអររីករាយ។

២០ ហើយមើលចុះ យើងបានឃើញនៅក្នុងបញ្ជីនេះថា មនុស្សម្នាក់ ក្នុងចំណោមនេះ គឺបងរបស់យ៉ារេឌ គ្យិតសេចក្តីជំនឿរបស់លោក ដល់ព្រះមានទំហំធំណាស់ គឺនៅពេលព្រះទ្រង់លូកព្រះអង្គលិរបស់ ទ្រង់ទៅ ទ្រង់មិនអាចលាក់ពីភ្នែកនៃបងរបស់យ៉ារេឌបានឡើយ ដោយព្រោះព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលទៅ កាន់លោក គឺជាព្រះបន្ទូលដែលលោកបានទទួលដោយសេចក្តី ជំនឿ។

២១ ហើយក្រោយពីបងរបស់យ៉ារេឌ បានឃើញព្រះអង្គលិរបស់ព្រះ អម្ចាស់ហើយ ដោយសារពាក្យសន្យាដែលបងរបស់យ៉ារេឌបាន ទទួលដោយសេចក្តីជំនឿ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំអាចលាក់អ្វីពីភ្នែក លោកបានឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានបង្ហាញលោកនូវអ្វីៗ ទាំងអស់ ព្រោះលោកពុំអាចត្រូវយាត់យាងឲ្យនៅ ខាងក្រៅរាំងនន ទៀតទេ។

២២ ហើយគឺដោយសារសេចក្តីជំនឿនេះហើយ ដែលពួកអយ្យកោខ្ញុំ បានសេចក្តីសន្យាថា ការណ៍ទាំងនេះនឹងមកដល់ពួកបងប្អូនរបស់ ពួកគេ តាមរយៈពួកសាសន៍ដទៃ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ បានបញ្ជាខ្ញុំ មែនហើយ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

២៣ ហើយខ្ញុំបានទូលទៅកាន់ទ្រង់ថា ៖ ព្រះអម្ចាស់អើយ ពួក សាសន៍ដទៃនឹងចំអកឡកឡើយដល់ការណ៍ទាំងនេះ ដោយសារ ភាពទន់ខ្សោយរបស់យើងខ្ញុំខាងការសរសេរ គ្យិតព្រះអម្ចាស់ អើយ ព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យយើងខ្ញុំខ្លាំងពូកែខាងពាក្យសម្តី ដោយ សេចក្តីជំនឿ ប៉ុន្តែព្រះអង្គពុំបានធ្វើឲ្យយើងខ្ញុំខ្លាំងពូកែខាងការ សរសេរទេ គ្យិតព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យប្រជាជនទាំងអស់នេះអាច និយាយបានច្រើន មកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលទ្រង់បានប្រទាន ដល់ពួកគេ។

២៤ ហើយព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យយើងខ្ញុំអាចសរសេរបានតែបន្តិចបន្តួច ដោយព្រោះភាពឆ្គងឆ្គងនៃដៃរបស់យើងខ្ញុំ។ មើលចុះ ព្រះអង្គពុំ បានធ្វើឲ្យយើងខ្ញុំខ្លាំងពូកែខាងការសរសេរ ដូចបងរបស់យ៉ារេឌទេ គ្យិតព្រះអង្គបានធ្វើដល់លោកថា ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលលោក សរសេរ នោះនឹងបានទៅជាខ្លាំងពូកែ ដូចជាព្រះអង្គដៃ ដើម្បីឈ្នះ លើអ្នកណាដែលអានការណ៍ទាំងនោះ។

And there were many whose faith was so exceed- ingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.

And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.

And after the brother of Jared had beheld the fin- ger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; where- fore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

And thou hast made us that we could write but lit- tle, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

២៥ ព្រះអង្គក៏បានធ្វើឲ្យពាក្យរបស់យើងខ្ញុំខ្លាំង ហើយរិះសសដែរ ដែលយើងខ្ញុំមិនអាចសរសេរបានឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ កាលណាយើងខ្ញុំសរសេរ នោះយើងខ្ញុំឃើញភាពទន់ខ្សោយរបស់ យើងខ្ញុំ ហើយទាក់ពាក្យ ដោយសារការរៀបពាក្យពេចន៍របស់ យើងខ្ញុំ ហើយទូលបង្គំខ្លាចក្រែងពួកសាសន៍ដទៃនឹង ចំអកទ្រុកឡើយដល់ពាក្យរបស់យើងខ្ញុំ។

២៦ ហើយកាលខ្ញុំបានទូលដូច្នោះហើយ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ ពួកអ្នកក្លើទេដែលចំអក តែពួកគេនឹងយំសោក ហើយគុណរបស់យើងមានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អ្នកស្លូតត្រង់ ដើម្បីកុំ ឲ្យពួកគេយកប្រៀបលើភាពទន់ខ្សោយរបស់អ្នករាល់គ្នាបាន។

២៧ ហើយបើសិនជាមនុស្សលោកមករកយើង នោះយើងនឹងបង្ហាញ ដល់ពួកគេនូវភាពទន់ខ្សោយរបស់ពួកគេ។ យើងឲ្យភាព ទន់ខ្សោយទៅមនុស្ស ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានរាបសា ហើយគុណ របស់យើងមានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ ដែលបន្ទាបខ្លួន នៅចំពោះយើង ត្បិតបើសិនជាពួកគេបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះយើង ហើយមានសេចក្តីជំនឿជ្រៅដល់យើង លំដាប់នោះ យើងនឹងធ្វើឲ្យ អ្វីដែលទន់ខ្សោយក្លាយទៅជាខ្លាំងពូកែចំពោះពួកគេវិញ។

២៨ មើលចុះ យើងនឹងបង្ហាញដល់ពួកសាសន៍ដទៃនូវភាព ទន់ខ្សោយរបស់ពួកគេ ហើយយើងនឹងបង្ហាញដល់ពួកគេថា សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីសង្ឃឹម និងសេចក្តីសប្បុរស នាំពួកគេមកដល់ យើង — គឺជាប្រភពទឹកនៃអស់ទាំងសេចក្តីសុចរិត។

២៩ ហើយខ្ញុំមរិណា បានឮនូវពាក្យទាំងនេះ ក៏បានស្តាប់ចិត្ត ហើយ ទូលថា ៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះហឫទ័យដ៏សុចរិតរបស់ទ្រង់នឹង បានសម្រេច ត្បិតទូលបង្គំដឹងថា ទ្រង់ធ្វើការដល់កូនចៅមនុស្ស ស្របតាមសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ។

៣០ ព្រោះបងរបស់យ៉ាអេឌ បាននិយាយទៅកាន់ភ្នំស៊ីរិនថា ចូររើ ចេញ — ហើយភ្នំក៏រើចេញទៅ។ ហើយបើសិនជាលោកពុំមាន សេចក្តីជំនឿទេ នោះភ្នំពុំរើចេញឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់ធ្វើ ការក្រោយពីមនុស្សមានសេចក្តីជំនឿសិន។

៣១ ត្បិតដោយហេតុនោះហើយ ទើបព្រះអង្គសម្តែងរូបអង្គទ្រង់ដល់ ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ត្បិតបន្ទាប់ពីពួកគេមានសេចក្តីជំនឿ ហើយ បានទូលដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ នោះព្រះអង្គបានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ ដល់ពួកគេក្នុងព្រះចេស្តាដ៏ធំ។

៣២ ហើយទូលបង្គំក៏ចាំដែរថា ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា ព្រះអង្គបាន រៀបចំរិះមានមួយសម្រាប់មនុស្ស មែនហើយ គឺក្នុងចំណោមរិះមាន ទាំងឡាយនៃព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់ នៅក្នុងនោះ មនុស្សអាចមាន សេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ប្រសើរលើសលែងទៅទៀត ហេតុដូច្នោះហើយ មនុស្សត្រូវមានសេចក្តីសង្ឃឹម បើពុំនោះសោតទេ គេមិនអាចទទួល មរតកនៅក្នុងកន្លែង ដែលទ្រង់បានរៀបចំនោះបានទេ។

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

For the brother of Jared said unto the mountain Zerin, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

៣៣ ហើយម្យ៉ាងទៀត ទូលបង្គំចាំថា ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា ព្រះអង្គស្រឡាញ់មនុស្សលោកដល់ម៉្លេះ បានជាព្រះអង្គប្តូរជីវិតរបស់ទ្រង់ជំនួសមនុស្សលោក ដើម្បីទ្រង់អាចលើកយកជីវិតមកវិញ ដើម្បីរៀបចំទីកន្លែងមួយសម្រាប់កូនចៅមនុស្ស។

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

៣៤ ហើយឥឡូវនេះ ទូលបង្គំដឹងថា សេចក្តីស្រឡាញ់នេះ ដែលព្រះអង្គមានសម្រាប់កូនចៅមនុស្ស គឺជាសេចក្តីសប្បុរស ហេតុដូច្នោះហើយ លើកលែងតែមនុស្សមានសេចក្តីសប្បុរស នោះពួកគេពុំអាចគ្រងទីកន្លែង ដែលព្រះអង្គបានរៀបចំទុកនៅក្នុងវិមានទាំងឡាយនៃព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់ ទុកជាមរតកបានឡើយ។

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

៣៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ទូលបង្គំដឹងដោយការណ៍នេះ ដែលព្រះអង្គបានមានព្រះបន្ទូលថា បើសិនជាពួកសាសន៍ដទៃពុំមានសេចក្តីសប្បុរសទេ ដោយមកពីភាពទន់ខ្សោយរបស់យើងខ្ញុំ នោះព្រះអង្គនឹងសាកល្បងពួកគេ ហើយដកយកការប៊ុនប្រសប់របស់ពួកគេចេញ មែនហើយ ទាំងអ្វីៗដែលពួកគេបានទទួល ហើយឲ្យទៅពួកអ្នកដែលសមនឹងបានលើសលែងទៅទៀត។

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ សូមឲ្យទ្រង់ប្រទានដល់ពួកសាសន៍ដទៃនូវព្រះគុណ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចមានសេចក្តីសប្បុរស។

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ បើសិនជាពួកគេគ្មានសេចក្តីសប្បុរសទេ វាមិនជាសំខាន់អីដល់អ្នកទេ គឺអ្នកបានស្មោះត្រង់ ហេតុដូច្នោះហើយ សំលៀកបំពាក់របស់អ្នកនឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យជ្រះស្អាត។ ហើយពីព្រោះអ្នកបានឃើញភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្លួន នោះអ្នកនឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យខ្លាំងពូកែ រហូតដល់បានអង្គុយងងឹកកន្លែង ដែលយើងបានរៀបចំទុកនៅក្នុងវិមានទាំងឡាយនៃព្រះវរបិតារបស់យើង។

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

៣៨ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរ៉ូណៃ សូមលាពួកសាសន៍ដទៃសិនហើយ មែនហើយ និងដល់ពួកបងប្អូនរបស់ខ្ញុំផង ដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ លុះដល់យើងនឹងជួបគ្នានៅខាងមុខវេទិកាជំនុំជំរះនៃព្រះគ្រីស្ទ នៅទីនោះ មនុស្សទាំងអស់នឹងដឹងថា សំលៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំគ្មានប្រឡាក់ដោយឈាមរបស់អ្នកឡើយ។

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

៣៩ ហើយលំដាប់នោះ អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវហើយថា ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលជាមួយខ្ញុំ ទល់នឹងមុខ ហើយថា ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំដោយសេចក្តីរាបទាបយ៉ាងក្បោះក្បាយ ដូចជាមនុស្សម្នាក់ប្រាប់ទៅម្នាក់ទៀត ដោយភាសារបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ អំពីការណ៍ទាំងនេះ

And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

៤០ ហើយខ្ញុំសរសេរបានតែបន្តិចប៉ុណ្ណោះ ដោយមកពីភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំខាងការសរសេរ។

And only a few have I written, because of my weakness in writing.

៤១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ឲ្យស្វែងរកព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ដែលពួកព្យាកាវី និងពួកសាវកបានសរសេរមកនេះ សូមឲ្យ ព្រះគុណនៃព្រះវរបិតា និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ផង ដែលធ្វើបន្ទាល់អំពីទ្រង់ អាចមកសណ្ឋិតនៅក្នុងអ្នករហូតតទៅ។ អាម៉ែន។

And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

អេធើរ 13

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរ៉ូណា សូមបញ្ចប់បញ្ជីរបស់ខ្ញុំ ស្តីអំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញប្រជាជន ដែលខ្ញុំបានសរសេរមកនេះ។
- ២ គ្យតមើលចុះ ពួកគេបានបដិសេធពាក្យទាំងអស់របស់អេធើរ លោកពិតជាបានប្រាប់ពួកគេនូវការណ៍ទាំងអស់ ចាប់តាំងពីដើមកំណើតរបស់មនុស្សមក ហើយថា បន្ទាប់ពីទឹកជំនន់បានស្រកពីផ្ទៃដីនេះទៅ នោះវាក៏បានក្លាយទៅជាដែនដីជម្រើសមួយ លើអស់ទាំងដែនដីទៀត ជាដែនដីដែលបានរើសដោយព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ចង់ឲ្យមនុស្សទាំងអស់ ដែលរស់នៅលើផ្ទៃដីនោះបម្រើទ្រង់
- ៣ ហើយថា នោះគឺជាកន្លែងរបស់ក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី ដែលនឹងចុះមកពីលើស្ថានសួគ៌ ហើយជាទីបរិសុទ្ធដ៏ពិសិដ្ឋនៃព្រះអម្ចាស់។
- ៤ មើលចុះ អេធើរបានឃើញសម័យនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយលោកបាននិយាយអំពីក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីមួយនៅលើដែនដីនោះ។
- ៥ ហើយលោកក៏បាននិយាយផងដែរ អំពីវង្សអ៊ីស្រាអែល ហើយក្រុងយេរូសាឡឹម ដែលលិហែនឹងចេញមកពីនោះ — បន្ទាប់ពីក្រុងនោះត្រូវបានបំផ្លាញចោល នោះនឹងត្រូវបានស្ថាបនាឡើងវិញ គឺជាទីក្រុងបរិសុទ្ធមួយថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នោះហើយ ក្រុងនោះ ពុំមែនជាក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីទេ គ្យតធ្លាប់មាននៅក្នុងសម័យដើមរួចហើយ តែក្រុងនោះនឹងត្រូវបានស្ថាបនាឡើងវិញ ហើយនឹងក្លាយទៅជាទីក្រុងបរិសុទ្ធមួយរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយក្រុងនោះនឹងត្រូវបានស្ថាបនាសម្រាប់វង្សអ៊ីស្រាអែល —
- ៦ ហើយថា ក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីមួយនឹងត្រូវបានស្ថាបនាឡើងនៅលើដែនដីនេះ សម្រាប់សំណល់នៃពូជរបស់យ៉ូសែប គ្យតការណ៍ទាំងនេះបានជាគំរូមួយ។
- ៧ គ្យតដូចជាយ៉ូសែបបាននាំឪពុករបស់លោក ចុះមកស្រុកអេស៊ីព្យូយ៉ាងណា នោះលោកក៏បានស្លាប់នៅទីនោះដែរ ហេតុដូច្នោះហើយបានជាព្រះអម្ចាស់នាំសំណល់មួយនៃពូជយ៉ូសែបចេញពីដែនដីយេរូសាឡឹម ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេត្រូវវិនាស ដូចជាទ្រង់បានមានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ពូជយ៉ូសែប ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេត្រូវវិនាស ដូចជាទ្រង់បានមានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ឪពុករបស់យ៉ូសែបដែរ ដើម្បីកុំឲ្យលោកត្រូវវិនាស។
- ៨ ហេតុដូច្នោះហើយ សំណល់នៃពូជយ៉ូសែបនឹងត្រូវបានសង់នៅលើដែនដីនេះ ហើយដែនដីនេះនឹងត្រូវទៅជាដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងស្ថាបនាទីក្រុងបរិសុទ្ធមួយថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ដូចគ្នានឹងក្រុងយេរូសាឡឹមនៅជំនាន់ដើម ហើយពួកគេនឹងពុំត្រូវលាយឡំទៀតឡើយរហូតដល់ទីបំផុត គឺជាពេលដែលដែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ។

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come— after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

៩ ហើយនឹងមានផ្ទៃមេឃមួយថ្មី និងផែនដីមួយថ្មី ហើយរបស់ទាំង នោះនឹងបានដូចជាផ្ទៃមេឃ និងផែនដីចាស់ លើកលែងតែអ្វីដែល របស់ចាស់បានកន្លងផុតទៅ ហើយអ្វីៗទាំងអស់បានក្លាយទៅជា ថ្មី។

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

១០ ហើយលំដាប់នោះ ក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីនឹងមកដល់ ហើយមាន ពរហើយ ពួកអ្នកដែលអាស្រ័យនៅទីនោះ គ្រឿងពួកគេនេះហើយ ដែលមានសំលៀកបំពាក់ពណ៌ស តាមរយៈឈាមនៃកូនចៀម ហើយពួកគេនេះហើយជាពួកអ្នកដែលត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោម សំណល់ នៃពូជយ៉ូសែបដែលចេញមកពីវង្សអ៊ីស្រាអែល។

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

១១ ហើយលំដាប់នោះ ក្រុងយេរូសាឡឹមចាស់នឹងមកដល់ដែរ ហើយបណ្តាជននៅទីនោះ មានពរហើយ គ្រឿងពួកគេត្រូវបានលាង ដោយនូវឈាមនៃកូនចៀម ហើយពួកគេនេះហើយជាពួកអ្នកដែល បានខ្ចាត់ប្រាក់ ហើយបានប្រមូលមកពីទិសទាំងបួននៃផែនដី និង មកពីផែនដីខាងជើង ហើយជាពួកអ្នកដែលទទួលនូវការបំពេញ សេចក្តីសញ្ញា ដែលព្រះទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងអយ្យកោរបស់ពួក គេ គឺលោកអំប្រាហាំ។

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

១២ ហើយកាលណាការណ៍ទាំងនេះមកដល់ នោះនឹងបានសម្រេច នូវបទគម្ពីរដែលចែងថា នឹងមានមនុស្សមុនទៅជាក្រោយ ហើយ នឹងមានមនុស្សក្រោយទៅជាមុនវិញ។

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

១៣ ហើយខ្ញុំប្រុងនឹងសរសេរចម្លែក តែខ្ញុំត្រូវបានហាមឃាត់ ប៉ុន្តែ ធំ ហើយអស្ចារ្យណាស់ហ្ន៎ ពាក្យព្យាករណ៍របស់អេដើរ ប៉ុន្តែពួកគេ ចាត់លោកទុកជាឥតបានការ ហើយបានបណ្តេញលោកចេញ ហើយលោកបានលាក់ខ្លួននៅក្នុងក្រហែងថ្មនៅពេលថ្ងៃ ហើយ នៅពេលយប់ លោកបានចេញមកមើលការណ៍ទាំងឡាយ ដែល នឹងកើតឡើងដល់ប្រជាជន។

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

១៤ ហើយនៅពេលដែលលោករស់នៅក្នុងក្រហែងថ្ម នោះលោក បានធ្វើបង្ហើយនូវបញ្ជីរបស់លោក ដោយមើលការបំផ្លិចបំផ្លាញ ទាំងឡាយ ដែលនឹងកើតឡើងដល់ប្រជាជននៅពេលយប់។

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំដែល ដែល លោកត្រូវគេបណ្តេញចេញពីចំណោមប្រជាជន នោះចាប់ផ្តើមមាន សង្គ្រាមមួយដ៏ធំក្នុងចំណោមប្រជាជន គ្រឿងមានមនុស្សជាច្រើន បានបះបោរឡើង ដែលជាមនុស្សខ្លាំងពូកែ ហើយបានស្វែងរក បំផ្លាញកូរ៉ាំងទុមើរ ដោយផែនការសម្ងាត់នៃអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួក គេ ដែលធ្លាប់បានចែងមកពីមុន។

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

១៦ ហើយឥឡូវនេះ កូរ៉ាំងទុមើរធ្លាប់បានរៀនផ្ទាល់នូវសិល្បៈខាង ចម្បាំង និងល្បិចកលទាំងអស់របស់ពិភពលោក ហេតុដូច្នោះ ហើយ ទ្រង់បានច្បាំងជាមួយពួកគេ ដែលស្វែងរកបំផ្លាញទ្រង់។

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

១៧ ប៉ុន្តែទ្រង់ពុំប្រែចិត្តទេ ឯបុត្រាបុត្រីដ៏ស្រស់ល្អរបស់ទ្រង់ក៏ដូច្នោះ ដែរ ឯបុត្រាបុត្រីដ៏ស្រស់ល្អរបស់កូហ្វរក៏ដូច្នោះដែរ ឯបុត្រាបុត្រីដ៏ស្រស់ល្អរបស់កូរីហ្វរក៏ដូច្នោះដែរ ហើយសរុបសេចក្តីមក គឺគ្មាន បុត្រាបុត្រីដ៏ស្រស់ល្អណាម្នាក់នៅលើផ្ទៃដីនេះទាំងមូល ប្រែចិត្តពី អំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួនឡើយ។

But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទី១ ដែលអេធើរបានរស់នៅក្នុងក្រហែងថ្ម នោះមានមនុស្សជាច្រើន ត្រូវបានស្លាប់បង់ដោយដាវនៃបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ទាំងនោះ ប្រយុទ្ធ តទល់នឹងកូរីអានទុមើរ ដើម្បីពួកគេអាចដណ្តើមយកនគរ។

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកបុត្រារបស់កូរីអានទុមើរ បានប្រយុទ្ធជាច្រើន ហើយបានខ្ជាយឈាមជាច្រើន។

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

២០ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទី២ នោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បានមកដល់ អេធើរថា លោកត្រូវទៅព្យាករដល់កូរីអានទុមើរថា បើសិនជាទ្រង់ ព្រមប្រែចិត្ត ព្រមទាំងរាជវង្សានុវង្សទាំងអស់របស់ទ្រង់ផង នោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រទានដល់ទ្រង់នូវនគរ ហើយនឹងលើកលែង ជីវិត ដល់ប្រជាជន —

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

២១ បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ព្រមទាំងរាជ វង្សានុវង្សទាំងអស់របស់ទ្រង់ផង លើកលែងតែរូបទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។ ហើយទ្រង់នឹងរស់នៅគ្រាន់តែមើលឃើញការបំពេញនូវសេចក្តី ព្យាករណ៍ទាំងឡាយ ដែលបានចែងអំពីប្រជាជនមួយទៀត ដែល នឹងទទួលដែនដីនេះ សម្រាប់ជាកេរ្តិ៍អាករដល់ពួកគេ ហើយកូរីអាន ទុមើរនឹងត្រូវពួកគេបញ្ជូនសព ហើយមនុស្សទាំងអស់នឹងត្រូវ បំផ្លាញចោល លើកលែងតែកូរីអានទុមើរប៉ុណ្ណោះ។

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមើរពុំប្រែចិត្ត សោះ ឯរាជវង្សានុវង្សរបស់ទ្រង់ក៏ដូច្នោះដែរ ឯប្រជាជនក៏ដូច្នោះ ដែរ ហើយសង្គ្រាមមិនឈប់ឡើយ ហើយពួកគេបានស្វែងរក សម្លាប់អេធើរចោល ប៉ុន្តែលោកបានគេចចេញពីពួកគេ ហើយបាន ពូនជាថ្មីនៅក្នុងក្រហែងថ្ម។

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានម្នាក់ឈ្មោះសារេឌ បានបះបោរឡើង ហើយគាត់បានច្បាំងជាមួយនឹងកូរីអានទុមើរផង ហើយគាត់មានជ័យជម្នះលើទ្រង់ រហូតដល់នៅក្នុងឆ្នាំទី៣ គាត់ បានចាប់យកទ្រង់ទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង។

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

២៤ ហើយពួកបុត្រារបស់កូរីអានទុមើរ នៅក្នុងឆ្នាំទី៤ បានយកជ័យ ជម្នះលើសារេឌ ហើយយកបាននគរមកឲ្យបិតាខ្លួនវិញ។

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

២៥ ឥឡូវនេះ ចាប់ផ្តើមមានសង្គ្រាមមួយនៅលើអស់ទាំងផ្ទៃដីនេះដ៏ មនុស្សម្នាក់ៗជាមួយនឹងក្រុមរបស់គេ ប្រយុទ្ធដើម្បីអ្វីដែលគេចង់ បាន។

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

២៦ ហើយមានពួកចោរ ហើយរួមសេចក្តីមក មានអំពើទុច្ចរិតគ្រប់
បែបយ៉ាងនៅពាសពេញលើអស់ទាំងផ្ទៃដែនដី។

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមើរខឹងនឹងសារេ
ឌីជាខ្លាំង ហើយទ្រង់បានលើកពលទ័ពទ្រង់ទៅច្បាំងនឹងគាត់
ហើយពួកគេបានមកប្រយុទ្ធគ្នាដោយកំហឹងជាខ្លាំង ហើយពួកគេ
បានប្រយុទ្ធនៅក្នុងច្រកភ្នំគីលកាល ហើយចម្បាំងនេះបានក្លាយជា
សាហាវអស្ចារ្យ។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សារេឌីបានប្រយុទ្ធទល់នឹង
ទ្រង់ អស់រយៈពេលបីថ្ងៃ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើត ឡើងថា កូ
រីអានទុមើរបានឈ្នះគាត់ ហើយបានដេញតាមគាត់ រហូតដល់គាត់
មកដល់ទីវាលហែសឡូន។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សារេឌីបានច្បាំងនឹងទ្រង់
ទៀតនៅលើទីវាលនោះ ហើយមើលចុះ គាត់បានឈ្នះ កូរីអានទុមើរ
ហើយបានរុញច្រានទ្រង់ឲ្យថយទៅឯច្រកភ្នំគីលកាលវិញ។

៣០ ហើយកូរីអានទុមើរបានប្រយុទ្ធនឹងសារេឌីទៀត នៅក្នុងច្រកភ្នំគី
លកាល នៅក្នុងការប្រយុទ្ធនោះ ទ្រង់បានឈ្នះសារេឌី ហើយបាន
សម្លាប់គាត់ចោល។

៣១ ហើយសារេឌីបានធ្វើឲ្យកូរីអានទុមើររមួសនៅត្រង់ភ្នំ ដែលធ្វើ
ឲ្យទ្រង់ពុំទៅច្បាំងទៀត អស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ នៅក្នុងពេលនេះ
ប្រជាជនទាំងអស់នៅលើផ្ទៃដែនដី កំពុងតែកំបាយឈាមគ្នា
ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់ឃាត់ពួកគេបានឡើយ។

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.

And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.

And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

អេថើរ 14

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ចាប់ផ្តើមមានបណ្តាសាមួយយ៉ាងធំនៅលើអស់ទាំងដែនដី ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន ម៉្លោះហើយ បើសិនជាមនុស្សណាម្នាក់ដាក់គ្រឿងឧបករណ៍របស់ខ្លួន ឬដាររបស់ខ្លួននៅលើផ្ទៃរបស់ខ្លួន ឬនៅលើទីណាដែលគេចង់ទុកវា មើលចុះ ដល់ស្តែកឡើង គេពុំអាចរកវាឃើញសោះ គឺធំណាស់ហ្ន៎បណ្តាសាដែលដាក់លើដែនដីនេះ។
- ២ ហេតុដូច្នោះហើយ មនុស្សគ្រប់រូបបានកាន់ជាប់ក្នុងដែនដីដែលជារបស់ផងខ្លួន ហើយមិនខ្ចី ហើយក៏មិនឲ្យគេខ្ចីដែរ ហើយមនុស្សគ្រប់រូបកាន់ដងដាររបស់ខ្លួននៅក្នុងដៃស្តាំរបស់គេ ដើម្បីការពារទ្រព្យរបស់គេ និងជីវិតរបស់គេផ្ទាល់ និងជីវិតនៃប្រពន្ធ និងកូនចៅរបស់គេ។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ ពីរឆ្នាំក្រោយមក ហើយបន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់សារេខ មើលចុះ មានប្អូនរបស់សារេខបានបះបោរឡើង ហើយគាត់បានច្បាំងនឹងកូរីអានទុមើរក្នុងចម្បាំងនោះ កូរីអានទុមើរបានឈ្នះលើគាត់ ហើយបានដេញតាមគាត់ទៅដល់ទីរហោស្ថាន អ៊ីគីស។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្អូនរបស់សារេខបានច្បាំងនឹងទ្រង់នៅក្នុងទីរហោស្ថានអ៊ីគីស ហើយការប្រយុទ្ធនោះ បានក្លាយជាយោររេរាជាខ្លាំង ហើយមនុស្សជាច្រើនពាន់បានដួលចុះដោយមុខដាវ។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមើរបានព័ទ្ធជុំវិញទីរហោស្ថាន ហើយប្អូនរបស់សារេខបានលើកទ័ពចេញពីទីរហោស្ថាននៅពេលយប់ ហើយបានសម្លាប់កងទ័ពមួយភាគរបស់កូរីអានទុមើរ នៅពេលពួកគេកំពុងស្រវឹង។
- ៦ ហើយគាត់បានមកដល់ដែនដីម៉ូរ៉ុន ហើយបានតម្កើងខ្លួនឡើងលើបល្ល័ង្ករបស់កូរីអានទុមើរ។
- ៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមើរនៅជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់ទ្រង់ អាស្រ័យនៅក្នុងទីរហោស្ថានអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ ក្នុងពេលនោះ ទ្រង់បានទទួលកម្លាំងដ៏ខ្លាំងដល់កងទ័ពរបស់ទ្រង់។
- ៨ ឥឡូវនេះ ប្អូនរបស់សារេខ ដែលមានឈ្មោះថា កាឡាត ក៏បានទទួលកម្លាំងយ៉ាងខ្លាំង ដល់កងទ័ពរបស់គាត់ដែរ ពីព្រោះមកពីបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ទាំងឡាយ។
- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សង្ឃជាន់ខ្ពស់របស់គាត់បានធ្វើឃាតគាត់ចោល នៅពេលដែលគាត់អង្គុយលើបល្ល័ង្ករបស់ខ្លួន។

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

- ១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មនុស្សម្នាក់ពីបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ បានធ្វើឃាតគាត់ចោលតាមផ្លូវសម្ងាត់មួយ ហើយបានទទួលយកនគរដល់ខ្លួន ហើយគាត់មានឈ្មោះថា លីប ហើយលីបគឺជាបុរសម្នាក់មានមាឌធំ ធំជាងបុរសណាទាំងអស់នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន។
- ១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទី១របស់លីប កូរីអានទុមើរបានឡើងមកដល់ដែនដីម៉ូរុន ហើយបានច្បាំងជាមួយនឹងលីប។
- ១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានប្រយុទ្ធជាមួយនឹងលីប នៅក្នុងនោះ លីបបានវាយត្រូវដៃទ្រង់ធ្វើឲ្យទ្រង់របួស ក៏ប៉ុន្តែកងទ័ពរបស់កូរីអានទុមើរ បានបន្តការវាយប្រហារទៅលើលីប ធ្វើឲ្យគាត់រត់គេចទៅតំបន់ព្រំប្រទល់ជិតឆ្នេរសមុទ្រ។
- ១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមើរបានដេញតាមគាត់ ហើយលីបបានច្បាំងជាមួយនឹងទ្រង់នៅលើឆ្នេរសមុទ្រ។
- ១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លីបបានវាយកងទ័ពរបស់កូរីអានទុមើរ ធ្វើឲ្យពួកគេរត់គេចទៅកាន់ទីរហោស្ថានអ៊ីសរិញ។
- ១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លីប បានដេញតាមទ្រង់រហូតគាត់បានមកដល់ទីវាលអ៊ីកូស។ ហើយកូរីអានទុមើរ បាននាំយកប្រជាជនទាំងអស់ទៅជាមួយទ្រង់ នៅពេលទ្រង់រត់គេចពីលីប ទៅក្នុងនៃដែនដី ដែលទ្រង់រត់គេចទៅនោះ។
- ១៦ ហើយកាលទ្រង់បានមកដល់ទីវាលអ៊ីកូសហើយ នោះទ្រង់បានច្បាំងនឹងលីប ហើយទ្រង់បានវាយគាត់រហូតដល់ស្លាប់ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែប្អូនរបស់លីបបានមកច្បាំងនឹងកូរីអានទុមើរជំនួសវិញ ហើយចម្បាំងនោះបានក្លាយទៅជាសាហារជាខ្លាំងក្រៃ ក្នុងនោះ កូរីអានទុមើរបានរត់គេចពីកងទ័ពនៃប្អូនរបស់លីបទៀត។
- ១៧ ឥឡូវនេះ ឈ្មោះរបស់ប្អូនរបស់លីបគឺ ស៊ីស។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ីស បានដេញតាមកូរីអានទុមើរ ហើយគាត់បានវាយយកបានទីក្រុងជាច្រើន ហើយគាត់បានសម្លាប់ទាំងពួកស្ត្រី និងកូនក្មេង ហើយគាត់បានដុតទីក្រុងជាច្រើនចោល។
- ១៨ ហើយការភ័យខ្លាចដល់ស៊ីស បានជ្រួតជ្រាបទូទៅអស់ទាំងដែនដី មែនហើយ សម្រែកមួយបានបន្លឺទូទៅទាំងដែនដីថា — តើអ្នកណាអាចទប់ទល់នឹងកងទ័ពរបស់ស៊ីសបាន? មើលចុះ គាត់បោសសំអាតដីពីខាងមុខគាត់!
- ១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមប្រមូលគ្នាមកជាពលទ័ពទូទៅអស់ទាំងផ្ទៃដែនដី។

And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.

And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.

And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.

And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.

And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.

And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.

Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.

And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land— Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!

And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.

២០ ហើយពួកគេបានបែកគ្នា ហើយពួកគេមួយផ្នែក បានរត់ទៅខាងកងទ័ពរបស់ស៊ិស ហើយមួយផ្នែកទៀត បានរត់ទៅខាងកងទ័ពរបស់កូរីអានទុមេរ។

And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.

២១ ហើយសង្គ្រាមនោះធំណាស់ ហើយអស់ពេលយ៉ាងយូរ ហើយឆាកនៃការខ្ជាយឈាម និងការកាប់សម្លាប់បន្តទៅយ៉ាងយូរយារ រហូតដល់ផ្ទៃដីទាំងមូលគ្របដណ្តប់ដោយសាកសពនៃមនុស្សស្លាប់។

And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

២២ ហើយសង្គ្រាមនោះ កើតឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស បណ្តាលឲ្យគ្មាននរណាម្នាក់នៅសល់ ដើម្បីកប់អ្នកស្លាប់ឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេបានដើរចេញពីការខ្ជាយឈាមមួយទៅការខ្ជាយឈាមមួយទៀត ដោយទុកចោលសាកសព ទាំងប្រុសទាំងស្រី និងកូនក្មេង រាយលើផ្ទៃដីនេះ ឲ្យក្លាយទៅជាចំណីរបស់ដង្កូវ។

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewed upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

២៣ ហើយក្លិនស្អុយពាសពេញលើផ្ទៃដីនេះ គឺលើអស់ទាំងផ្ទៃដីនេះ ហេតុដូច្នោះហើយ ប្រជាជនមានការលំបាកទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដោយសារក្លិនស្អុយនោះ។

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

២៤ ក៏ប៉ុន្តែស៊ិសដេញតាមកូរីអានទុមេរមិនឈប់ឈរសោះ ត្បិតគាត់បានស្បថថានឹងសងសឹកកូរីអានទុមេរ ដើម្បីឈាមរបស់បងគាត់ដែលត្រូវបានស្លាប់ ហើយព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ដល់អេធើរថា កូរីអានទុមេរនឹងពុំត្រូវស្លាប់ដោយដាវឡើយ។

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

២៥ ម៉្លោះហើយ យើងឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានដាក់ទោសដល់ពួកគេក្នុងសេចក្តីខ្ជាប់ដីពេញទំហឹងរបស់ទ្រង់ ហើយអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ បានរៀបចំផ្លូវឲ្យពួកគេទៅកាន់សេចក្តីបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ច។

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ិសបានដេញតាមកូរីអានទុមេរ ឆ្ពោះទៅទិសខាងកើត រហូតដល់តំបន់ព្រំប្រទល់ជិតឆ្នេរសមុទ្រ ហើយនៅទីនោះ ទ្រង់បានច្បាំងនឹងស៊ិស អស់រយៈពេលបីថ្ងៃ។

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

២៧ ហើយការបំផ្លិចបំផ្លាញក្នុងចំណោមពលទ័ពរបស់ស៊ិស នោះ យោរយោណាស់ ធ្វើឲ្យប្រជាជនចាប់ផ្តើមភិតភ័យ ហើយចាប់ផ្តើមរត់គេចចេញពីពលទ័ពរបស់កូរីអានទុមេរ ហើយពួកគេបានរត់ទៅដែនដីកូរីហូរ ហើយបោសសំអាតបណ្តាជនដែលនៅពីមុខពួកគេ គឺអស់អ្នកណាដែលពុំព្រមចូលរួមជាមួយនឹងពួកគេ។

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

២៨ ហើយពួកគេបានបោះត្រសាលរបស់គេនៅក្នុងច្រកភ្នំកូរីហ្វរ ហើយកូរីអានទុមើរបានបោះត្រសាលរបស់ទ្រង់នៅក្នុងច្រកភ្នំ សើរ។ ឥឡូវនេះ ច្រកភ្នំសើរគឺនៅជិតកូនភ្នំកុមណូរ ហេតុដូច្នោះ ហើយ កូរីអានទុមើរបានប្រមូលពលទ័ពរបស់ទ្រង់នៅលើភ្នំ កុមណូរ ហើយបានបន្លឺត្រែដល់ពលទ័ពរបស់ស៊ិស ហៅពួកគេឲ្យមក ច្បាំង។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចេញមក តែត្រូវ បានរុញច្រានទៅវិញ ហើយពួកគេបានមកជាលើកទី២ ហើយពួក គេត្រូវបានរុញច្រានទៅវិញទៀតជាលើកទី២។ ហើយហេតុការណ៍ បានកើតឡើងថា ពួកគេបានមកម្តងទៀតជាលើកទី៣ ហើយការ ប្រយុទ្ធបានក្លាយទៅជាសាហាវអស្ចារ្យ។

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ិសបានវាយត្រូវកូរីអានទុ មើរ ធ្វើឲ្យទ្រង់រូសយ៉ាងជ្រៅជាច្រើនកន្លែង ហើយ កូរីអានទុមើរ ដោយអស់ឈាមជាច្រើន ក៏សន្លប់ទៅ ហើយត្រូវបានសែងចេញ ហាក់ដូចជាទ្រង់សុគត។

៣១ ឥឡូវនេះ ការបាត់បង់មនុស្សប្រុស ស្រី និងកូនក្មេងៗទាំងសង ខាង មានចំនួនច្រើនណាស់ ទើបស៊ិសបានបញ្ជាឲ្យទ័ពរបស់គាត់ ថា ពួកគេមិនត្រូវដេញតាមពលទ័ពរបស់កូរីអានទុមើរទៀតទេ ហេតុ ដូច្នោះ ពួកគេបានត្រឡប់ទៅឯជំរំរបស់គេវិញ។

And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

អេដើរ 15

- ១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលកូរីអានទុមើរបានជាពីរបួស នោះទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមនឹកឃើញដល់ពាក្យទាំងឡាយ ដែលអេដើរបាននិយាយមកទ្រង់។
- ២ ទ្រង់បានទតឃើញថា ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ត្រូវស្លាប់ ដោយមុខដាវអស់ជិតពីរលាននាក់ទៅហើយ ហើយទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមព្រួយនៅក្នុងចិត្ត មែនហើយ បុរសដ៏ខ្លាំងពូកែពីរលាននាក់ ត្រូវស្លាប់ព្រមទាំងប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនរបស់គេផង។
- ៣ ទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមប្រែចិត្តពីការអាក្រក់ដែលទ្រង់បានប្រព្រឹត្ត ទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមនឹកឃើញដល់ពាក្យពេចន៍ដែលបាននិយាយចេញមកពីមាត់របស់អស់ទាំងពួកព្យាការី ហើយទ្រង់បានទតឃើញថា ពាក្យទាំងនោះត្រូវបានបំពេញមកដល់ពេលនេះដ៏សព្វគ្រប់ ហើយព្រលឹងទ្រង់ទ្ងាញសោក ហើយមិនព្រមសះស្បើយឡើយ។
- ៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានសរសេរសំបុត្រមួយច្បាប់ទៅឲ្យស៊ិស មានប្រាថ្នាចង់ឲ្យគាត់លើកលែងជីវិតឲ្យប្រជាជន ហើយទ្រង់នឹងប្រគល់នគរឲ្យដើម្បីជីវិតរបស់ប្រជាជន។
- ៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលស៊ិសបានទទួលសំបុត្ររបស់ទ្រង់ហើយ នោះគាត់បានសរសេរសំបុត្រមួយច្បាប់មកកូរីអានទុមើរថា បើសិនជាទ្រង់ព្រមចុះចាញ់ ដើម្បីឲ្យគាត់សម្លាប់ទ្រង់ដោយដាវរបស់គាត់ផ្ទាល់ នោះទើបគាត់នឹងលើកលែងជីវិតឲ្យប្រជាជន។
- ៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនពុំបានប្រែចិត្តពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួនទេ ហើយប្រជាជនរបស់កូរីអានទុមើរត្រូវបានចាក់រុកឲ្យមានកំហឹងនឹងប្រជាជនរបស់ស៊ិស ហើយប្រជាជនរបស់ស៊ិសត្រូវបានចាក់រុកឲ្យមានកំហឹងនឹងប្រជាជនរបស់កូរីអានទុមើរ ហេតុដូច្នោះហើយ ប្រជាជនរបស់ស៊ិសបានច្បាំងនឹងប្រជាជនរបស់កូរីអានទុមើរ។
- ៧ ហើយកាលកូរីអានទុមើរបានឃើញថាទ្រង់ជិតចាញ់ នោះទ្រង់បានរត់គេចពីប្រជាជនរបស់ស៊ិស។
- ៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានមកដល់សមុទ្រវិពលីអានគុម ដែលបកប្រែមកថា ធំ ឬលើសអ្វីទាំងអស់ ហេតុដូច្នោះហើយ កាលពួកគេបានមកដល់សមុទ្រនេះហើយ នោះពួកគេបានបោះត្រសាលរបស់គេ ហើយស៊ិសក៏បានបោះត្រសាលគាត់នៅជិតពួកគេដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ដល់ស្ដែកឡើង ពួកគេបានច្បាំងគ្នា។
- ៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រយុទ្ធយ៉ាងសាហាវអស្ចារ្យនៅក្នុងការប្រយុទ្ធនោះ កូរីអានទុមើរត្រូវរបួសទៀត ហើយទ្រង់សន្លប់ដោយអស់ឈាម។

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័ពរបស់កូរីអានទុមើរ បានវាយសម្រុកទៅលើពលទ័ពរបស់ស៊ិស រហូតដល់បានវាយ ឈ្នះពួកគេ ធ្វើឲ្យពួកគេរត់គេចចេញពីខ្លួន ហើយពួកគេបានរត់ទៅ ទិសខាងត្បូង ហើយបានបោះត្រសាលរបស់ពួកគេនៅ ត្រង់កន្លែង មួយដែលហៅថា អូកាត។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កងទ័ពរបស់កូរីអានទុមើរ បានបោះត្រសាលរបស់ពួកគេនៅជិតកូនភ្នំរ៉ាម៉ា ហើយគឺនៅភ្នំ ដដែលនេះ ដែលឪពុកខ្ញុំ គឺមរមនបានលាក់បញ្ជីទាំងឡាយថ្វាយ ព្រះអម្ចាស់ ដែលជាបញ្ជីពិសិដ្ឋ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រមូលអស់ទាំង ប្រជាជននៅលើអស់ទាំងផ្ទៃដែនដី ដែលពុំទាន់ស្លាប់ លើកលែងតែ អេធើរ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អេធើរបានឃើញនូវសកម្ម ភាពទាំងអស់របស់ប្រជាជន ហើយលោកបានឃើញថា ប្រជាជន ដែលនៅខាងកូរីអានទុមើរ ត្រូវបានប្រមូលទៅក្នុងកងទ័ពរបស់កូរី អានទុមើរ រីឯប្រជាជនដែលនៅខាងស៊ិស ត្រូវបានប្រមូលទៅក្នុង កងទ័ពរបស់ស៊ិស។

១៤ ហេតុដូច្នោះហើយ អស់រយៈពេលបួនឆ្នាំ នោះពួកគេប្រមូល ប្រជាជន ដើម្បីពួកគេអាចប្រមូលមនុស្សទាំងអស់ដែលនៅលើផ្ទៃ ដែនដី ហើយដើម្បីពួកគេអាចទទួលកម្លាំងទាំងអស់ ដែលពួកគេ មានលទ្ធភាពអាចទទួល។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានមកជុំគ្នា ហើយ នោះមនុស្សម្នាក់ៗ នៅក្នុងកងទ័ពដែលគេចង់នៅ ជាមួយ នឹងប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនរបស់គេ — ទាំងប្រុសទាំងស្រី និងកូន ក្មេងៗ ត្រូវបានប្រដាប់ដោយគ្រឿងសស្រ្តាវុធពិជ័យសង្គ្រាមទាំង ឡាយ ដោយមានខែលទាំងឡាយ និងប្រដាប់បាំងដើមទ្រូងទាំង ឡាយ និងមួកដែកទាំងឡាយ ហើយស្លៀកពាក់តាមរបៀប សង្គ្រាម — ពួកគេបានចេញមកច្បាំងគ្នាទល់គ្នា ហើយពួកគេប្រយុទ្ធ ពេញមួយថ្ងៃ ហើយពុំឈ្នះ ពុំចាញ់សោះ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដល់ពេលយប់ ពួកគេ នឿយហត់ ហើយត្រឡប់ទៅដំរីរបស់ពួកគេវិញរៀងខ្លួន ហើយ បន្ទាប់ពីពួកគេបានត្រឡប់ទៅដំរីគេវិញហើយ នោះពួកគេបាន ស្រែកទ្រហោយំ ហើយទូញសោកចំពោះការបាត់បង់ប្រជាជនគេ ដែលត្រូវស្លាប់បង់ ហើយសម្រែករបស់ពួកគេ ការទ្រហោយំ និង ការទូញសោករបស់គេជាខ្លាំង រហូតដល់បានពុះជ្រែកអាកាសជា ពន់ប្រមាណ។

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and headplates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដល់ស្បែកឡើង ពួកគេបាន ទៅច្បាំងទៀត ហើយថ្ងៃនោះ ធំហើយហោរាយោណាស់ ទោះជា យ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេពុំឈ្នះពុំចាញ់ដែរ ហើយនៅពេល យប់មកដល់ទៀត នោះពួកគេបានពុះជ្រែកអាភាស ដោយសម្រែក របស់គេ និងការទ្រហោយំ និងការទូញសោកចំពោះការបាត់បង់ ប្រជាជនគេដែលត្រូវសម្លាប់បង់។

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមើរបានសរសេរ សំបុត្រមួយច្បាប់ទៅ ឲ្យស៊ីសទៀត មានប្រាថ្នាចង់ឲ្យគាត់ឈប់មក ច្បាំងទៀត តែឲ្យគាត់យកនគរ ហើយលើកលែងជីវិតឲ្យប្រជាជន។

And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.

១៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានឈប់តស៊ូ ជាមួយនឹងពួកគេទៀតហើយ ហើយអារក្សសាតាំងមានអំណាច ទាំងស្រុងទៅលើដួងចិត្តនៃមនុស្ស ត្បិតពួកគេបានបណ្តោយខ្លួន ទៅក្នុងភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេ និងភាពងងឹតងងល់នៃគំនិត របស់គេ ដែលបណ្តាលឲ្យពួកគេត្រូវបំផ្លាញបង់ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានចេញទៅច្បាំងទៀត។

But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រយុទ្ធពេញ មួយថ្ងៃ ហើយកាលពេលយប់មកដល់ នោះពួកគេបានដេកនៅលើ ដាវរបស់ខ្លួន។

And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.

២១ ហើយដល់ស្បែកឡើង ពួកគេបានប្រយុទ្ធរហូតដល់ពេលយប់មក ដល់ទៀត។

And on the morrow they fought even until the night came.

២២ ហើយកាលពេលយប់មកដល់ នោះពួកគេស្រវឹងនឹងកំហឹង ដូច ជាមនុស្សស្រវឹងស្រាទំពាំងបាយជូរ ហើយពួកគេបានដេកនៅលើ ដាវរបស់ខ្លួនទៀត។

And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.

២៣ ហើយដល់ស្បែកឡើង ពួកគេបានប្រយុទ្ធទៀត ហើយកាលពេល យប់មកដល់ នោះពួកគេទាំងអស់ត្រូវស្លាប់ដោយដាវ លើកលែងតែ ប្រជាជនរបស់កូរីអានទុមើរ ហាសិបពីរនាក់ និងប្រជាជនរបស់ ស៊ីស បុកសិបប្រាំបួននាក់ប៉ុណ្ណោះ។

And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានដេកនៅលើដាវ របស់ខ្លួននៅយប់នោះ ហើយដល់ស្បែកឡើង ពួកគេបានប្រយុទ្ធ ទៀត ហើយពួកគេតាំងគ្នានៅក្នុងសមត្ថភាពរបស់គេ ដោយដាវ របស់គេ និងខែលរបស់គេពេញមួយថ្ងៃ។

And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.

២៥ ហើយកាលពេលយប់មកដល់ នៅមានប្រជាជនរបស់ស៊ីស សាមសិបពីរនាក់ និងប្រជាជនរបស់កូរីអានទុមើរ ម្ភៃប្រាំពីរនាក់។

And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបរិភោគ ហើយដេក ហើយប្រុងប្រៀបខ្លួន ដើម្បីស្លាប់នៅថ្ងៃស្អែក។ ហើយពួកគេជា មនុស្សមាឌធំ ហើយខ្លាំងពូកែ បើសិនជាគិតតាមកម្លាំងមនុស្ស។

And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រយុទ្ធអស់រយៈពេលបីម៉ោង ហើយពួកគេសន្លប់ដោយអស់ឈាម។

And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលទ័ពរបស់កូរីអានទុមើរ បានទទួលកម្លាំងល្អគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីពួកគេអាចដើរបាន នោះពួកគេបម្រុងរត់ចេញពីអាយុរៀងខ្លួន ប៉ុន្តែមើលចុះ ស៊ុសបានក្រោកឡើង ព្រមទាំងទ័ពរបស់គាត់ផង ហើយគាត់បានស្រូបនៅក្នុងកំហឹងថា គាត់នឹងសម្លាប់កូរីអានទុមើរឲ្យបាន ឬក៏គាត់នឹងត្រូវវិនាសដោយដាវ។

And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

២៩ ហេតុដូច្នោះហើយ គាត់បានដេញតាមពួកគេ ហើយដល់ស្នែកឡើង គាត់បានតាមទាន់ពួកគេ ហើយពួកគេបានប្រយុទ្ធដោយដាវទៀត។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានដួលស្លាប់ទាំងអស់គ្នាដោយដាវទៅ លើកលែងតែកូរីអានទុមើរ និងស៊ុស មើលចុះ ស៊ុសបានសន្លប់ដោយអស់ឈាម។

Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលកូរីអានទុមើរបានផ្អែកខ្លួនទៅលើដាវរបស់ទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់សម្រាកបន្តិច នោះទ្រង់បានកាត់ក្បាលរបស់ស៊ុស។

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីទ្រង់បានកាត់ក្បាលរបស់ស៊ុសហើយ នោះស៊ុសបានច្រត់ដៃក្រោកឡើង ហើយដួលចុះ ហើយបន្ទាប់ពីគាត់ខិតខំរកដង្ហើម គាត់ក៏ស្លាប់ទៅ។

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមើរបានដួលចុះទៅលើដី ហើយហាក់បីដូចជាទ្រង់គ្មានជីវិតសោះ។

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

៣៣ ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅអេធើរ ហើយប្រាប់លោកថា ៖ ចូរចេញទៅចុះ។ ហើយលោកក៏ចេញទៅ ហើយបានឃើញថា ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បានបំពេញទាំងអស់មែន ហើយលោកបានបង្ហើយបញ្ជីរបស់លោក (ហើយមួយភាគរយ ក៏ខ្ញុំមិនបានសរសេរដែរ) ហើយលោកបានលាក់បញ្ជីរបស់លោកទាំងនោះតាមរបៀបម្យ៉ាង ដែលប្រជាជនលិមហៃបានប្រទះឃើញ។

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

៣៤ ឥឡូវនេះ ពាក្យចុងក្រោយបំផុត ដែលបានសរសេរដោយអេធើរ គឺ ៖ ទោះជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ចង់ឲ្យខ្ញុំប្រែរូប ឬឲ្យខ្ញុំរងទុក្ខ ស្របតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងសាច់ឈាមក៏ដោយ នោះមិនជាការសំខាន់ទេ ឲ្យតែខ្ញុំបានសង្គ្រោះនៅក្នុងនគរព្រះ។ អាម៉ែន។ : Amen

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

គម្ពីរមរ៉ូណេ

The Book of Moroni

មរ៉ូណេ 1

Moroni 1

- ១ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមរ៉ូណេ បន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់នូវការសង្ខេបអំពីដំណើរ រឿងនៃប្រជាជនយ៉ាវេឌហើយ នោះខ្ញុំបានគិតស្មានថា ខ្ញុំមិនត្រូវ សរសេរអ្វីទៀតទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅពុំទាន់វិនាសនៅឡើយ ហើយខ្ញុំពុំបាន បង្ហាញខ្លួនឲ្យពួកសាសន៍លេមីនដឹងទេ ខ្លាចក្រែងពួកគេនឹងបំផ្លាញ រូបខ្ញុំចោល។
- ២ ត្បិតមើលចុះ សង្គ្រាមរវាងពួកគេ មានសភាពសាហាវជា អតិបរមា ហើយពីព្រោះតែសម្លាប់របស់ពួកគេ នោះពួកគេបាន សម្លាប់សាសន៍នីហ្វេទាំងអស់ ដែលពុំបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ។
- ៣ ហើយខ្ញុំមរ៉ូណេនឹងពុំបដិសេធព្រះគ្រីស្ទទេ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ បានដើរគ្រប់ទិសទី ដែលខ្ញុំអាចទៅបាន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ជីវិត ខ្ញុំ។
- ៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំសរសេរនូវការណ៍ខ្លះទៀត ដែលផ្ទុយនឹងអ្វី ៗដែលខ្ញុំបានសន្និដ្ឋានមក ព្រោះខ្ញុំបានគិតស្មានថា ខ្ញុំមិនត្រូវ សរសេរអ្វីទៀតទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំសរសេរនូវការណ៍ខ្លះទៀត ដែល ប្រហែលជាអាចមានប្រយោជន៍ដល់ពួកបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ គឺពួក សាសន៍លេមីននៅថ្ងៃណាមួយក្នុងពេលអនាគត ស្របតាមព្រះ ហឫទ័យនៃព្រះអម្ចាស់។

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

មរីណែ 2

- ១ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកសិស្ស របស់ទ្រង់ទាំង១២នាក់ ដែលទ្រង់បានរើស កាលទ្រង់បានដាក់ព្រះ ហស្តទ្រង់លើពួកគេ —
- ២ ហើយទ្រង់បានហៅឈ្មោះពួកគេ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា ៖ អ្នក រាល់គ្នាត្រូវអំពាវនាវដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវនាមយើង ក្នុងការ អធិស្ឋានដ៏ព្យាយាម ហើយបន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើយ៉ាងនេះ ហើយ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមានអំណាចដើម្បីផ្តល់ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធដល់ជនណាដែលអ្នកដាក់ដៃលើ ហើយដោយនូវនាម យើង នោះអ្នកត្រូវឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គ្រិតពួកសាវកទាំងឡាយ របស់យើងបានធ្វើដូច្នោះ។
- ៣ ឥឡូវនេះ ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទាំងនេះទៅពួកគេ នៅ ពេលទ្រង់បានលេចមកជាលើកទី១ ឯហ្វូងមនុស្សពុំបានឮទេ ប៉ុន្តែ ពួកសិស្សបានឮ ហើយអស់មនុស្សណាដែលពួកគេបានដាក់ដៃ លើ តែងតែបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

មរ៉ូណេ 3

- ១ នេះគឺជារបៀបពួកសិស្ស ដែលមានឈ្មោះថា អែលឌើរនៃសាសនា ចក្រ បានតែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូ —
- ២ បន្ទាប់ពីពួកគេបានអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាដោយនូវព្រះនាម ព្រះគ្រីស្ទហើយ នោះពួកគេបានដាក់ដៃលើជនទាំងឡាយ ហើយក៏ ពោលពាក្យថា ៖
- ៣ ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំតែងតាំងអ្នកជាសង្ឃ (ឬបើ អ្នកនោះជាគ្រូ ខ្ញុំតែងតាំងអ្នកជាគ្រូ) ដើម្បីផ្សាយនូវការប្រែចិត្ត និង ការផ្តាច់បាប តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺដោយសេចក្តីជំនឿដ៏ខ្ជាប់ ខ្ជួនដល់ព្រះនាមទ្រង់រហូតដល់ទីបំផុត។ អាម៉ែន។
- ៤ ហើយដោយរបៀបនេះហើយដែលពួកគេបានតែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូ ស្របតាមអំណោយទាន និងការហៅទាំងឡាយនៃព្រះ ដែលមានដល់មនុស្សលោក ហើយពួកគេបានតែងតាំងអ្នកទាំង ឡាយ ដោយព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលនៅក្នុងពួក គេ។

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

មរ៉ូណៃ 4

- ១ របៀបពួកអែលឌើរ និងពួកសង្ឃរបស់គេ ធ្វើបុណ្យសាច់ និងព្រះលោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទដល់សាសនាចក្រ ហើយពួកគេបានធ្វើបុណ្យនេះ ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះគ្រីស្ទ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងដឹងថា របៀបនេះត្រឹមត្រូវ ហើយអែលឌើរ ឬសង្ឃបានធ្វើបុណ្យនេះដូចតទៅគឺ—
- ២ ហើយពួកគេបានលុតជង្គង់ចុះជាមួយនឹងសាសនាចក្រ ហើយអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទថា ៖
- ៣ ឱព្រះអង្គ ជាព្រះវរបិតាដ៏អស់កល្បជានិច្ចអើយ យើងខ្ញុំសូមដល់ព្រះអង្គ ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមប្រទានពរ ហើយញែកនំប៉័ងនេះចេញជាបរិសុទ្ធដល់ព្រលឹងនៃជនទាំងអស់ណា ដែលទទួលបាននំប៉័ងនេះ ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេអាចទទួលបាន ដោយនូវការចងចាំដល់ព្រះកាយនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ហើយធ្វើបន្ទាល់ដល់ព្រះអង្គ ឱព្រះអង្គ ជាព្រះវរបិតាដ៏អស់កល្បជានិច្ចអើយ ថាពួកគេនឹងព្រមលើកដាក់មកលើខ្លួនគេនូវព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ហើយចងចាំទ្រង់ជានិច្ច ហើយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកគេ ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេអាចបានព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ គង់នៅជាមួយនឹងពួកគេជាដរាប។ អាម៉ែន។

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

មរ៉ូណេ 5

- ១ របៀបធ្វើបុណ្យស្រាទំពាំងបាយជូរ — មើលចុះ ពួកគេបានយក ពែង ហើយក៏ពោលពាក្យថា ៖
- ២ ឱព្រះអង្គ ជាព្រះវរបិតាដ៏អស់កល្បជានិច្ចអើយ យើងខ្ញុំសូមដល់ ព្រះអង្គ ដោយនូវព្រះនាម នៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ គឺព្រះយេ ស៊ូវគ្រីស្ទ សូមប្រទានពរ ហើយញែកស្រាទំពាំងបាយជូរនេះចេញ ជាបរិសុទ្ធដល់ព្រលឹងនៃជនទាំងអស់ណា ដែលទទួលបានស្រា ទំពាំងបាយជូរនេះ ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេអាចធ្វើយ៉ាងនោះ ដោយនូវ ការចងចាំដល់ព្រះលោហិតនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ដែល បានច្រូចជំនួសពួកគេ ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេអាចធ្វើបន្ទាល់ដល់ព្រះ អង្គ ឱព្រះអង្គ ជាព្រះវរបិតាដ៏អស់កល្បជានិច្ចអើយថា ពួកគេនឹង ចងចាំទ្រង់ជានិច្ច ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេអាចបានព្រះវិញ្ញាណរបស់ ទ្រង់ គង់នៅជាមួយនឹងពួកគេ។ អាម៉ែន។

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

មរ៉ូណេ 6

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំនិយាយអំពីបុណ្យជ្រមុជទឹក មើលចុះ ពួកអែល ខេរី ពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូ បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយពួកគេពុំ បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកឡើយ លើកលែងតែពួកគេបាននាំមកនូវ លទ្ធផល ដែលបង្ហាញឲ្យឃើញថា ពួកគេសមនឹងទទួល។
- ២ ហើយពួកគេក៏ពុំបានទទួលអ្នកណាមួយចំពោះបុណ្យជ្រមុជទឹក ឡើយ លើកលែងតែអ្នកនោះមកដោយមានចិត្តសង្រួង និង វិញ្ញាណទន់ទាបប៉ុណ្ណោះ ហើយធ្វើបន្ទាល់ដល់សាសនាចក្រថា ពួក គេប្រាកដជាបានប្រែចិត្តពីអស់ទាំងអំពើបាបរបស់ពួកគេ។
- ៣ ហើយគ្មានបានទទួលអ្នកណាមួយចំពោះបុណ្យជ្រមុជទឹកឡើយ លើកលែងតែអ្នកនោះលើកដាក់មកលើខ្លួននូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ដោយប្តេជ្ញាថា នឹងបម្រើទ្រង់ដល់ចុងបំផុត។
- ៤ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានទទួលចំពោះបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយ ព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមកសណ្ឋិតលើ ហើយលាង ជំរះ នោះពួកគេត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមប្រជាជននៃសាសនាចក្រ របស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយឈ្មោះរបស់ពួកគេត្រូវបានយកទៅ ដើម្បីឲ្យ ពួកគេអាចបាននឹកចាំ ហើយចិញ្ចឹមបីបាច់ដោយព្រះបន្ទូលដ៏ល្អនៃ ព្រះ ដើម្បីរក្សាពួកគេឲ្យនៅក្នុងផ្លូវត្រូវ ដើម្បីឲ្យពួកគេចាំយាមក្នុង ការអធិស្ឋានជានិច្ច ដោយពឹងផ្អែកទៅលើតែព្រះគុណនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាមេធាវី ហើយជាមេសសម្រេចនូវសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ។
- ៥ ហើយសាសនាចក្របានជួបជុំគ្នាជាញឹកញាប់ ដើម្បីតមអាហារ ហើយអធិស្ឋាន ហើយពិគ្រោះគ្នាទៅវិញទៅមក អំពីសុខុមាលភាព ដល់ព្រលឹងពួកគេ។
- ៦ ហើយពួកគេបានជួបជុំគ្នាជាញឹកញាប់ ដើម្បីទទួលទាននំប៉័ង និង ស្រាទំពាំងបាយជូរ ដើម្បីរំលឹកពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។
- ៧ ហើយពួកគេបានគោរពយ៉ាងតឹងរឹង ថាកុំឲ្យមានអំពើទុច្ចរិតនៅ ក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយអស់អ្នកណាដែលឃើញថា បានប្រព្រឹត្ត អំពើទុច្ចរិត នោះនឹងត្រូវសាក្សីបីនាក់នៃសាសនាចក្រកាត់ទោស នៅខាងមុខពួកអែលខេរី ហើយបើសិនជាពួកគេពុំប្រែចិត្ត ហើយពុំ ទទួលសារភាពទេ នោះឈ្មោះរបស់គេនឹងត្រូវលុបចេញ ហើយពួក គេនឹងពុំត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមស្រ្តីនៃព្រះគ្រីស្ទទៀតឡើយ។
- ៨ ប៉ុន្តែ ដរាបណាពួកគេប្រែចិត្ត ហើយស្វែងរកការអត់ទោសដោយ ស្មោះអស់ពីចិត្ត នោះពួកគេតែងតែនឹងបានអត់ទោសឲ្យ។

Moroni 6

And now I speak concerning baptism. Behold, el- ders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.

Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.

And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a deter- mination to serve him to the end.

And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nour- ished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.

And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they re- pented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

៩ ហើយការប្រជុំទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ត្រូវបានដឹកនាំដោយ
សាសនាចក្រ តាមរបៀបការងារនៃព្រះវិញ្ញាណ និងដោយព្រះ
ចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គ្មិតដូចជាព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ ដឹកនាំពួកគេយ៉ាងណា ទោះបីពួកគេប្រកាស ឬឲ្យដំបូន្មាន
ឬអធិស្ឋាន ឬប្តូរសូត្រ ឬច្រៀងក្ដី នោះតែងតែនឹងបានសម្រេច
យ៉ាងនោះហើយ។

And their meetings were conducted by the church
after the manner of the workings of the Spirit, and
by the power of the Holy Ghost; for as the power of
the Holy Ghost led them whether to preach, or to ex-
hort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it
was done.

មរ៉ូណេ 7

- ១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំមរ៉ូណេ សរសេរបន្តិចអំពីពាក្យពេចន៍របស់ឪពុក ខ្ញុំ គឺមរមន ដែលលោកបាននិយាយអំពីសេចក្តីជំនឿ សេចក្តី សង្ឃឹម និងសេចក្តីសប្បុរស ត្បិតតាមបែបនេះហើយដែលលោក បាននិយាយទៅកាន់ប្រជាជន នៅពេលលោកបានបង្រៀនពួកគេ នៅក្នុងសាលាប្រជុំ ដែលពួកគេបានសង់ឡើង ជាទីកន្លែងសម្រាប់ ថ្វាយបង្គំ។
- ២ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំមរមន សូមនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ហើយគឺដោយព្រះគុណនៃព្រះ វរបិតា និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើងរាល់គ្នា និងព្រះ ហឫទ័យដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ គឺមកពីអំណោយទាននៃការហៅ របស់ទ្រង់ដល់ខ្ញុំ ទើបខ្ញុំត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យនិយាយទៅកាន់អ្នក រាល់គ្នាក្នុងពេលនេះ។
- ៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ដែលនៅ ក្នុងសាសនាចក្រនេះ ដែលជាអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទដោយ សុខសាន្ត ហើយដែលបានទទួលសេចក្តីសង្ឃឹមគ្រប់គ្រាន់ ដែលធ្វើ ឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានចូលទៅក្នុងសេចក្តីសម្រាកនៃព្រះអម្ចាស់ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ រហូតដល់អ្នករាល់គ្នានឹងបានសម្រាកជាមួយ នឹងទ្រង់នៅឯស្ថានសួគ៌។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំវិនិច្ឆ័យការណ៍ទាំងនេះ អំពីបងប្អូន ពីព្រោះតែដំណើរដ៏សុខសាន្តរបស់បងប្អូនជាមួយនឹង កូនចៅមនុស្ស។
- ៥ ត្បិតខ្ញុំនឹកចាំពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែលចែងថា ដោយកិច្ចការរបស់ គេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់ពួកគេហើយ ត្បិតបើសិនជាកិច្ចការ របស់គេល្អ នោះពួកគេក៏ជាមនុស្សល្អដែរ។
- ៦ ត្បិតមើលចុះ ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា មនុស្សណាដែល អាក្រក់ពុំអាចធ្វើនូវអ្វីដែលល្អបានឡើយ ត្បិតបើសិនជាគេថ្វាយ ដង្ហាយ ឬអធិស្ឋានដល់ព្រះ លើកលែងតែគេធ្វើដោយស្មោះអស់ពី ចិត្ត ការណ៍នោះនឹងពុំនាំផលប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នកនោះឡើយ។
- ៧ ត្បិតមើលចុះ គឺនឹងពុំត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាសេចក្តីសុចរិតដល់ អ្នកនោះឡើយ។
- ៨ ត្បិតមើលចុះ បើសិនជាមនុស្សណាដែលអាក្រក់ឲ្យទាន អ្នក នោះឲ្យដោយទើសទាល់ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកនោះត្រូវបានចាត់ ទុកថា ដូចជាទុកទាននោះវិញ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកនោះនឹងត្រូវ បានចាត់ទុកថា ជាអាក្រក់នៅចំពោះព្រះ។
- ៩ ហើយក៏យ៉ាងដូច្នោះដែរ គេនឹងត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអាក្រក់ បើ សិនជាគេអធិស្ឋាន ហើយបើមិនអធិស្ឋានដោយស្មោះអស់ពីចិត្តទេ មែនហើយ ការអធិស្ឋាននោះពុំមានផលប្រយោជន៍អ្វីដល់ជននោះ ឡើយ ត្បិតព្រះទ្រង់ពុំទទួលមនុស្សបែបនេះទេ។

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

- ១០ ហេតុដូច្នោះហើយ មនុស្សណាដែលអាក្រក់ នោះពុំអាចធ្វើអ្វី ដែលល្អបានឡើយ ហើយគេក៏ពុំឲ្យទានល្អដែរ។
- ១១ ត្បិតមើលចុះ រន្ធទឹកល្វឹងពុំអាចផ្តល់ទឹកសាបបានទេ រីឯរន្ធ ទឹកសាបក៏ពុំអាចផ្តល់ទឹកល្វឹងបានដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ មនុស្ស ណាដែលជាបាវរប្រើរបស់អារក្ស នោះពុំអាចដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ បានទេ ហើយបើសិនជាគេដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ នោះគេពុំអាចធ្វើជា បាវរប្រើរបស់អារក្សបានដែរ។
- ១២ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្វីទាំងអស់ដែលល្អ កើតមកពីព្រះ ហើយអ្វី ដែលអាក្រក់ កើតមកពីអារក្ស ត្បិតអារក្សគឺជាខ្មាំងសត្រូវដល់ព្រះ ហើយប្រឆាំងនឹងទ្រង់ឥតឈប់ឈរ ហើយអញ្ជើញ និងញុះញង់ឲ្យ ធ្វើបាប ហើយឲ្យធ្វើអ្វីដែលអាក្រក់ឥតឈប់ឈរសោះឡើយ។
- ១៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្វីដែលមកពីព្រះ អញ្ជើញ ហើយញុះញង់ឲ្យធ្វើល្អ ឥតឈប់ឈរ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្វីក៏ដោយដែលអញ្ជើញ ហើយ ញុះញង់ឲ្យធ្វើល្អ ហើយឲ្យស្រឡាញ់ព្រះ ហើយឲ្យបម្រើទ្រង់ គឺ ផុសគំនិតមកពីព្រះ។
- ១៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរប្រយ័ត្នចុះ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ ខ្ញុំអើយ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាវិនិច្ឆ័យថាអ្វីដែលអាក្រក់នោះមកពី ព្រះឡើយ ឬក៏ថាអ្វីដែលល្អ ហើយមកពីព្រះ ទុកថាមកពីអារក្ស នោះឡើយ។
- ១៥ ត្បិតមើលចុះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ត្រូវបានប្រទានដល់អ្នករាល់ គ្នាឲ្យវិនិច្ឆ័យ ដើម្បីឲ្យអ្នកដឹងខុស និងត្រូវ ហើយវិនិច្ឆ័យនោះ ច្បាស់លាស់ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងដោយតម្រិះដ៏ឥតខ្ចោះ ហាក់បីដូចជាពន្លឺថ្ងៃពីយប់ងងឹត។
- ១៦ ត្បិតមើលចុះ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវបានប្រទានដល់ មនុស្សគ្រប់រូប ដើម្បីឲ្យគេអាចដឹងខុស និងត្រូវ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបង្ហាញដល់អ្នកនូវវិនិច្ឆ័យ ត្បិតគ្រប់ទាំងអ្វីដែលអញ្ជើញឲ្យ ធ្វើល្អ ហើយដែលបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ នោះគឺបាន ចាត់មកពីព្រះចេស្ដា និងអំណោយទាននៃព្រះគ្រីស្ទ ហេតុដូច្នោះ ហើយ អ្នករាល់គ្នាអាចដឹងដោយតម្រិះដ៏ឥតខ្ចោះថា មកពីព្រះ។
- ១៧ ប៉ុន្តែអ្វីៗដែលបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមនុស្សធ្វើអាក្រក់ ហើយមិនឲ្យ ជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយបដិសេធទ្រង់ ហើយមិនបម្រើព្រះទេ នោះ អ្នករាល់គ្នាអាចដឹងដោយតម្រិះដ៏ឥតខ្ចោះថា មកពីអារក្ស ត្បិតតាម របៀបនេះហើយ ដែលអារក្សប្រព្រឹត្ត ត្បិតវាមិនដែលបញ្ចុះបញ្ចូល មនុស្សឲ្យធ្វើល្អឡើយ មិនដែលទេ សូម្បីតែមួយក៏គ្មានសោះ ហើយ ពួកទេវតាក៏មិនដែលដែរ ហើយពួកដែលស្តាប់បង្គាប់វាក៏មិនដែល ដែរ។

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

១៨ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ដោយឃើញថា អ្នករាល់គ្នាស្គាល់នូវពន្លឺដែលអ្នករាល់គ្នាអាចយកទៅវិនិច្ឆ័យ ឯពន្លឺនោះ គឺជាពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ នោះចូរឲ្យឃើញថា អ្នករាល់គ្នាមិនវិនិច្ឆ័យ ដោយខុសឆ្គងឡើយ ត្បិតដោយការវិនិច្ឆ័យដដែលនេះ ហើយ ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានវិនិច្ឆ័យវិញ។

១៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនអើយ ខ្ញុំសូមអង្វរដល់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវព្យាយាមស្វែងរកនៅក្នុងពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យ អ្នករាល់គ្នាអាចដឹងខុស និងត្រូវ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាក្តាប់ ជាប់នូវគ្រប់ទាំងអ្វីៗដែលល្អ ហើយមិនកាត់ទោសរបស់ទាំងនោះ ទេ នោះអ្នកប្រាកដជាកូននៃព្រះគ្រីស្ទមែន។

២០ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ធ្វើម្តេចឲ្យអ្នករាល់គ្នា មានលទ្ធភាព ហើយក្តាប់ជាប់នូវគ្រប់ទាំងអ្វីៗដែលល្អបាន?

២១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំនិយាយដល់សេចក្តីជំនឿដែលខ្ញុំបានសន្យា ថា ខ្ញុំនឹងនិយាយនោះ ហើយខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នានូវមធ្យោបាយ ដែលអ្នករាល់គ្នាអាចក្តាប់ជាប់នូវគ្រប់ទាំងអ្វីៗដែលល្អ។

២២ ត្បិតមើលចុះ ព្រះទ្រង់ប្រាប់គ្រប់រឿងទាំងអស់ ចាប់តាំងពីភាព អស់កល្បជានិច្ច ទៅភាពអស់កល្បជានិច្ច មើលចុះ ទ្រង់បានចាត់ ឲ្យពួកទេវតាមកធ្វើការងារបម្រើដល់កូនចៅមនុស្ស គឺដើម្បីមក សម្តែងឲ្យដឹង អំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយនៅក្នុងព្រះគ្រី ស្ទ នោះអ្វីដែលល្អគ្រប់យ៉ាងនឹងចេញមក។

២៣ ហើយព្រះទ្រង់ក៏ប្រកាសដល់ពួកព្យាករីដោយព្រះឱស្ឋទ្រង់ ផ្ទាល់ថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមក។

២៤ ហើយមើលចុះ មានមធ្យោបាយជាច្រើន ដែលទ្រង់បានសម្តែង ការណ៍ផ្សេងៗដល់កូនចៅមនុស្ស ដែលជាការណ៍ល្អ ហើយគ្រប់ អស់ទាំងការណ៍ណាដែលល្អ នោះចេញមកពីព្រះគ្រីស្ទ បើពុំនោះ សោតទេ មនុស្សលោកត្រូវបានធ្លាក់ ហើយនឹងពុំអាចមានការណ៍ ល្អណាកើតឡើងដល់គេបានឡើយ។

២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយការងារបម្រើនៃពួកទេវតា និងដោយ គ្រប់ពាក្យទាំងអស់ ដែលចេញមកពីព្រះឱស្ឋនៃព្រះ នោះមនុស្ស បានចាប់ផ្តើមអនុវត្តសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ម៉្លោះហើយ ដោយសេចក្តីជំនឿ នោះពួកគេបានក្តាប់ជាប់នូវគ្រប់ទាំងអ្វីៗដែល ល្អ ម៉្លោះហើយ គឺយ៉ាងដូច្នោះហើយ រហូតដល់ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់យាង មក។

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

២៦ ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានយាងមក នោះមនុស្សលោកក៏ត្រូវបានសង្គ្រោះដោយសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ ហើយដោយសេចក្តីជំនឿ នោះពួកគេក្លាយទៅជាកូនព្រះ។ ហើយប្រាកដដូចជាព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់នៅ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកអយ្យកោយើងថា ៖ អ្វីក៏ដោយ ដែលអ្នកសូមពីព្រះវរបិតាដោយនូវនាមយើង ដែលជាការល្អ ដោយនូវសេចក្តីជំនឿជឿថាអ្នកនឹងបានទទួល មើលចុះ នោះនឹងបានប្រទានឲ្យអ្នក។

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

២៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ តើឈប់មានអព្វកហេតុហើយឬនៅ ពីព្រោះព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់បានយាងឡើងទៅឯស្ថានសួគ៌ ហើយបានគង់នៅខាងស្តាំនៃព្រះ ដើម្បីសូមដល់ព្រះវរបិតានូវសិទ្ធិនៃសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ចំពោះកូនចៅមនុស្សលោក?

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

២៨ ត្បិតទ្រង់បានឆ្លើយតបចុងបំផុតនៃក្រឹត្យវិន័យ ហើយទ្រង់បានទទួលយកអស់អ្នកណាដែលមានសេចក្តីជំនឿជឿដល់ទ្រង់ ហើយពួកអ្នកណាដែលមានសេចក្តីជំនឿជឿដល់ទ្រង់ នោះគោងទៅនឹងអ្វីដែលល្អគ្រប់យ៉ាង ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់ជួយតវ៉ា ដើម្បីឧត្តមគតិរបស់កូនចៅមនុស្ស ហើយទ្រង់គង់នៅដ៏អស់កល្បជាទីរួចនៅលើស្ថានសួគ៌។

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

២៩ ហើយដោយសារទ្រង់បានធ្វើយ៉ាងនេះ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ តើឈប់មានអព្វកហេតុហើយឬនៅ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ៖ ទេ រីឯពួកទេវតាក៏ពុំឈប់ធ្វើការងារបម្រើដល់កូនចៅមនុស្សដែរ។

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

៣០ ត្បិតមើលចុះ ពួកទេវតានៅក្រោមបង្គាប់ទ្រង់ ដើម្បីធ្វើការងារបម្រើតាមព្រះបន្ទូលនៃបញ្ជារបស់ទ្រង់ ដោយបង្ហាញខ្លួនដល់ពួកអ្នកដែលមានសេចក្តីជំនឿដ៏មុតមាំ និងគំនិតដ៏មុតមាំ នៅក្នុងគ្រប់ទម្រង់នៃទេវភាព។

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

៣១ ឯមុខងារនៃការងារបម្រើរបស់ពួកទេវតា គឺហៅឲ្យមនុស្សប្រែចិត្ត ហើយដើម្បីបំពេញ ហើយធ្វើកិច្ចការនៃសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះវរបិតា ដែលទ្រង់បានធ្វើដល់កូនចៅមនុស្ស ដើម្បីរៀបចំផ្លូវនៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ដោយប្រកាសប្រាប់ពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ដល់ប្រដាប់ជម្រើសទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេអាចធ្វើទីបន្ទាល់ពីទ្រង់។

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

៣២ ហើយដោយធ្វើយ៉ាងនេះ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានរៀបចំផ្លូវសម្រាប់ឲ្យមនុស្សដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន មានសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ប្រយោជន៍ឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អាចមានទីកន្លែងនៅក្នុងចិត្តរបស់គេ ស្របតាមព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណនោះ ហើយតាមរបៀបនេះហើយដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បាននាំមកនូវសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានធ្វើដល់កូនចៅមនុស្ស។

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

- ៣៣ ហើយព្រះគ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីជំនឿជៀសលំយើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមានអំណាចប្រយោជន៍នឹងធ្វើនូវអ្វីៗដែលជាការចាំបាច់ដល់យើង។
- ៣៤ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ ចូររំប្រចិត្តចុះ ឱអស់អ្នករាល់គ្នានៅចុងផែនដីអើយ ចូរមករកយើង ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវនាមយើង ហើយមានសេចក្តីជំនឿជៀសលំយើងចុះ ប្រយោជន៍ឲ្យអ្នកបានសង្គ្រោះ។
- ៣៥ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ បើករណីដែលខ្ញុំបាននិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នានេះជាការពិត ហើយព្រះទ្រង់នឹងបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះចេស្ដា និងដោយសេចក្តីរុងរឿងដ៏មហិមាទៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ថា ការណ៍ទាំងនោះពិតហើយបើសិនជាការណ៍ទាំងនោះពិតមែន តើឈប់មានថ្ងៃនៃអព្ភកហេតុហើយឬ?
- ៣៦ ហើយតើពួកទេវតាលេចមកឲ្យកូនចៅមនុស្សឃើញហើយឬ? ហើយតើទ្រង់បានដកយកព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពីពួកគេហើយឬ? ហើយតើទ្រង់នឹងធ្វើយ៉ាងនេះឬអី ដរាបណាពេលវេលានៅមាន ហើយតើនឹងមានផែនដីឬ ឬតើនឹងមានមនុស្សម្នាក់នៅលើផែនដីដែលនឹងបានសង្គ្រោះឬ?
- ៣៧ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ៖ ទេ ត្បិតដោយសារសេចក្តីជំនឿនេះហើយ ទើបមានអព្ភកហេតុ និងដោយសារសេចក្តីជំនឿនេះហើយ ទើបពួកទេវតាលេចមក ហើយធ្វើការងារបម្រើដល់មនុស្សហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាឈប់មានការណ៍អស់ទាំងនេះ នោះវេទនាហើយកូនចៅមនុស្ស ត្បិតគឺដោយមកពីការឥតជំនឿ នោះអ្វីៗទាំងអស់ក៏ឥតប្រយោជន៍ដែរ។
- ៣៨ ត្បិតគ្មានអ្នកណាអាចបានសង្គ្រោះឡើយ ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ លើកលែងតែពួកគេមានសេចក្តីជំនឿជៀសលំព្រះនាមទ្រង់ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាឈប់មានការណ៍ទាំងនេះ នោះសេចក្តីជំនឿក៏ឈប់មានដែរ ហើយស្ថានភាពមនុស្សនោះ គួរឲ្យស្វែងខ្លាចណាស់ ត្បិតពួកគេហាក់បីដូចជាគ្មានបានសេចក្តីប្រោសលោះឡើយ។
- ៣៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំវិនិច្ឆ័យថា អ្នកគ្រាន់បើជាងនេះ ត្បិតខ្ញុំវិនិច្ឆ័យថា អ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីជំនឿជៀសលំព្រះគ្រីស្ទ ដោយព្រោះភាពស្ងួតបូករបស់អ្នក ត្បិតបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំមានសេចក្តីជំនឿជៀសលំទ្រង់ទេ នោះអ្នករាល់គ្នាពុំសមនឹងបានរាប់ក្នុងចំណោមសង្គ្រោះនៃសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ឡើយ។

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

៤០ ហើយម្យ៉ាងទៀត ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់ និយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា អំពីសេចក្តីសង្ឃឹម។ តើធ្វើដូចម្តេចឲ្យ អ្នករាល់គ្នាអាចបានសេចក្តីជំនឿ លើកលែងអ្នករាល់គ្នានឹងមាន សេចក្តីសង្ឃឹម?

៤១ ហើយតើអ្វីទៅដែលអ្នករាល់គ្នាសង្ឃឹមបាន? មើលចុះ ខ្ញុំសូម ប្រាប់អ្នកថា អ្នករាល់គ្នានឹងមានសេចក្តីសង្ឃឹម ដោយរយៈដង្វាយ ឆ្លុះនៃព្រះគ្រីស្ទ និងអំណាចនៃដំណើររស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យបានប្រោសឲ្យមានជីវិតជំនឿនៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយនេះក៏ មកពីសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកដល់ទ្រង់ ស្របតាមពាក្យសន្យា។

៤២ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាមនុស្សណាមួយមានសេចក្តីជំនឿ នោះគេត្រូវតែមានសេចក្តីសង្ឃឹម ត្បិតអត់ពីសេចក្តីជំនឿទៅ នោះពុំ អាចមានសេចក្តីសង្ឃឹមឡើយ។

៤៣ ហើយម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្នកនោះពុំអាចមានសេចក្តី ជំនឿ និងសេចក្តីសង្ឃឹមទេ លើកលែងតែអ្នកនោះស្ងួតបូត ហើយ សុភាពរាបសា។

៤៤ បើសិនជាយ៉ាងនេះមែន នោះសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីសង្ឃឹម របស់គេ គឺជាការឥតប្រយោជន៍ទៅវិញ ត្បិតគ្មានអ្នកណាអាចបាន ទៅជាទីគាប់ចំពោះព្រះឡើយ លើកលែងតែមនុស្សស្ងួតបូត ហើយ សុភាពរាបសាប៉ុណ្ណោះ ហើយបើសិនជាមនុស្សនោះស្ងួតបូត ហើយសុភាពរាបសា ហើយទទួលស្គាល់ដោយនូវព្រះចេស្តានៃព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធថា ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនោះត្រូវតែមាន សេចក្តីសប្បុរស ត្បិតបើសិនជាគេគ្មានសេចក្តីសប្បុរសទេ អ្នកនោះ គ្មានជាអ្វីទាំងអស់ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកនោះត្រូវតែមានសេចក្តី សប្បុរស។

៤៥ ហើយសេចក្តីសប្បុរស តែងតែអត់ធ្មត់ ហើយចិត្តល្អ ហើយពុំចេះ ឈ្នានីស ហើយពុំចេះអួតខ្លួន ពុំរកប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ពុំរហ័សខឹង ពុំគិតដល់សេចក្តីអាក្រក់ ហើយពុំដែលអររិករាយចំពោះសេចក្តី ទុច្ចរិតឡើយ ប៉ុន្តែអររិករាយតែនឹងសេចក្តីពិតវិញ គឺទ្រាំទ្រការណ៍ ទាំងអស់ ជឿដល់ការណ៍ទាំងអស់ សង្ឃឹមដល់ការណ៍ទាំងអស់ ហើយស្ម័គ្រទ្រាំទ្រការណ៍ទាំងអស់។

៤៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ បើ សិនជាអ្នករាល់គ្នាគ្មានសេចក្តីសប្បុរសទេ នោះអ្នករាល់គ្នាគ្មានជា អ្វីទាំងអស់ ត្បិតសេចក្តីសប្បុរសពុំបាត់បង់ទៅឡើយ។ ហេតុ ដូច្នោះហើយ ចូរតោងជាប់សេចក្តីសប្បុរស ដែលជាសេចក្តីដ៏ មហិមាបំផុត ត្បិតអ្វីផ្សេងៗទៀតនឹងត្រូវខូចបង់—

៤៧ ប៉ុន្តែ សេចក្តីសប្បុរស គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏សុទ្ធសាធ្លនៃព្រះ គ្រីស្ទ ហើយស្ថិតស្ថេរនៅជានិច្ច ហើយអស់អ្នកណាដែលមាន សេចក្តីសប្បុរស នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់នឹងបានស្រួលដល់ អ្នកនោះហើយ។

And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

៤៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ចូរ
អធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយអស់ពីកម្លាំងចិត្ត ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់
គ្នាបានពោរពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់នេះ ដែលទ្រង់បានប្រទាន
ដល់អស់អ្នកណាដែលជាអ្នកដើរតាមដីពិត នៃព្រះរាជបុត្រារបស់
ទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចក្លាយទៅជាកូន
ព្រះ ដើម្បីកាលណាទ្រង់នឹងលេចមក នោះយើងរាល់គ្នានឹងបាន
ដូចជាទ្រង់ ត្បិតយើងនឹងឃើញទ្រង់ ជាទ្រង់ពិតប្រាកដ ដើម្បីឲ្យ
យើងអាចមានសេចក្តីសង្ឃឹមនេះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចបានបរិសុទ្ធ
ដូចជា ទ្រង់បរិសុទ្ធ។ អាម៉ែន។

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the
Father with all the energy of heart, that ye may be
filled with this love, which he hath bestowed upon
all who are true followers of his Son, Jesus Christ;
that ye may become the sons of God; that when he
shall appear we shall be like him, for we shall see
him as he is; that we may have this hope; that we
may be purified even as he is pure. Amen.

មរ៉ូណេ ៨

- ១ សំបុត្ររបស់ឪពុកខ្ញុំ គឺមរមន សរសេរមកខ្ញុំមរ៉ូណេ ហើយបានសរសេរមកខ្ញុំភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានហៅឲ្យធ្វើការងារបម្រើ។ ហើយលោកបានសរសេរមកខ្ញុំយ៉ាងនេះថា ៖
- ២ ឱ មរ៉ូណេ កូនប្រុសសម្លាញ់របស់ឪពុកអើយ ឪពុកអររីករាយជាអតិបរមា ដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់កូន ទ្រង់បានគិតដល់កូន ហើយបានហៅឲ្យកូនធ្វើការងារបម្រើរបស់ទ្រង់ ហើយធ្វើកិច្ចការដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។
- ៣ ឪពុកនឹកគិតដល់កូននៅក្នុងពាក្យអធិស្ឋានរបស់ឪពុកជានិច្ច ឪពុកតែងតែអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាដោយឥតឈប់ឈរ ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រាដ៏បរិសុទ្ធ គឺព្រះយេស៊ូវ សូមឲ្យទ្រង់រក្សាកូន តាមរយៈសេចក្តីល្អ និងព្រះគុណដ៏និរន្តរ៍របស់ទ្រង់ ឲ្យកាន់ខ្ជាប់ក្នុង សេចក្តីជំនឿជៀសល់ព្រះនាមទ្រង់ដល់ទីបំផុត។
- ៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកប្រាប់កូនអំពីការដែលផ្តល់ទុក្ខដល់ឪពុកជាខ្លាំង គ្បិតឪពុកកើតទុក្ខ ដែលមានការឈ្លោះប្រកែកគ្នាបានកើតឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកកូន។
- ៥ គ្បិតបើសិនជាឪពុកបានដឹងដោយពិតមែន នោះមានការឈ្លោះប្រកែកគ្នាក្នុងចំណោមពួកកូន ដែលទាក់ទងនឹងបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់កូនក្មេងតូច។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកមានប្រាថ្នាចង់ឲ្យកូនព្យាយាមធ្វើការ ដើម្បីឲ្យកំហុសដ៏ធំនេះ ត្រូវបានដកចេញពីក្នុងចំណោមពួកកូនទៅ គ្បិតដោយគោលបំណងនេះហើយដែលឪពុកបានសរសេរសំបុត្រនេះ។
- ៧ គ្បិតបន្ទាប់ពីឪពុកបានដឹងរឿងទាំងនេះពីកូនភ្លាម នោះឪពុកបានទូលសួរដល់ព្រះអម្ចាស់ពីរឿងនេះ។ ហើយព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ក៏បានបន្លឺមកឲ្យឪពុកដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធថា ៖
- ៨ ចូរស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់អ្នក ជាព្រះអម្ចាស់របស់អ្នក និងជាព្រះរបស់អ្នកចុះ មើលចុះ យើងបានមកដល់ពិភពលោក ពុំមែនដើម្បីហៅពួកសុចរិតឲ្យប្រែចិត្តទេ តែហៅពួកមនុស្សបាបឲ្យប្រែចិត្តវិញ មនុស្សជាតិត្រូវការត្រពេឡូទេ តែមនុស្សឈឺទេតើ ដែលត្រូវការវិញ ហេតុដូច្នោះហើយ កូនក្មេងតូចជាមនុស្សជា គ្បិតពួកវាពុំអាចនឹងប្រព្រឹត្តអំពើបាបបានឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ពាក្យបណ្តាសាដល់លោកអ័ដាម ត្រូវបានយកចេញពីពួកកូនក្មេងទាំងនេះដោយសារយើង ដើម្បីកុំឲ្យពាក្យបណ្តាសានេះ មានអំណាចទៅលើពួកវាបានឡើយ ហើយច្បាប់កាត់ស្បែក ក៏ត្រូវបានសម្រេចដោយសារយើងដែរ។

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

៩ ហើយតាមរបៀបនេះហើយ ដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់បានសម្តែងព្រះបន្ទូលនៃព្រះប្រាប់ដល់ឪពុក ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុកប្រុសសម្លាញ់របស់ឪពុកអើយ ឪពុកដឹងថា ជាការចម្លែកឡើយដ៏ធ្ងន់នៅចំពោះព្រះ ដែលពួកកូនត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យកូនក្មេងតូច។

១០ មើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនថា នេះជាការណាដែលពួកកូនត្រូវបង្រៀន — គឺការប្រែចិត្ត និងបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់អស់អ្នកណាដែលដឹងខុស និងត្រូវ ហើយមានសមត្ថភាពនឹងប្រព្រឹត្តអំពើបាបមែនហើយ ចូរបង្រៀនពួកមាតាបិតាឲ្យប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយបន្ទាបខ្លួនដូចជាកូនក្មេងតូចចុះ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងបានសង្គ្រោះជាមួយនឹងកូនក្មេងតូចរបស់គេដែរ។

១១ ហើយកូនក្មេងតូចរបស់គេ ពុំចាំបាច់មានការប្រែចិត្ត ឬបុណ្យជ្រមុជទឹកឡើយ មើលចុះ បុណ្យជ្រមុជទឹកគឺចំពោះការប្រែចិត្ត ដើម្បីបំពេញព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលនាំមកនូវការផ្តាច់បាប។

១២ ប៉ុន្តែកូនក្មេងតូចរបស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ គឺចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមកម៉្លោះ បើពុំមែនដូច្នោះទេ នោះព្រះគឺជាព្រះដ៏លំអៀង និងជាព្រះដ៏ប្រែប្រួល ហើយចេះរើសមុខមនុស្ស គ្បិតមានកូនក្មេងជាច្រើនបានស្លាប់ទៅ ដោយពុំបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក!

១៣ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាកូនក្មេងតូចពុំអាចបានសង្គ្រោះដោយគ្មានបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ នោះពួកកូនក្មេងទាំងនេះ ច្បាស់ជានឹងធ្លាក់ទៅក្នុងស្ថាននរកដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយជាមិនខានឡើយ។

១៤ មើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនថា អ្នកណាដែលគិតស្មានថា កូនក្មេងតូចត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក អ្នកនោះនៅក្នុងប្រមាត់ល្វឹងជួរចត់ ហើយនៅក្នុងចំណងនៃអំពើទុច្ចរិតទៅវិញ គ្បិតអ្នកនោះគ្មានសេចក្តីជំនឿ សេចក្តីសង្ឃឹម ឬសេចក្តីសប្បុរសឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាគេបានវិនាសបាត់ទៅ នៅពេលមានគំនិតបែបនេះ អ្នកនោះត្រូវចុះទៅស្ថាននរក។

១៥ គ្បិតជាអំពើទុច្ចរិតដ៏គួរស្តេងខ្លាចណាស់ ដែលគិតស្មានថា ព្រះទ្រង់សង្គ្រោះក្មេងម្នាក់ ដោយព្រោះតែបុណ្យជ្រមុជទឹក ឯក្មេងឯទៀតត្រូវវិនាស ដោយព្រោះតែគ្មានបុណ្យជ្រមុជទឹក។

១៦ វេទនាដល់ពួកអ្នកណា ដែលបង្ខូចផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់តាមរបៀបនេះ គ្បិតពួកគេនឹងត្រូវវិនាសទៅ លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្ត។ មើលចុះ ឪពុកនិយាយយ៉ាងគ្នាហាន ដោយបានសិទ្ធិអំណាចពីព្រះ ហើយឪពុកពុំខ្លាចអ្វីដែលមនុស្សអាចប្រព្រឹត្តឡើយ គ្បិតសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ឥតខ្ចោះបណ្តើរការភ័យខ្លាចចេញអស់ទៅ។

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

We be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

១៧ ហើយឪពុកបានពោរពេញទៅដោយសេចក្តីសប្បុរស ដែលជា សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហេតុដូច្នោះហើយ កូនក្មេង ទាំងអស់សុទ្ធសឹងដូចគ្នានៅចំពោះឪពុក ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុកស្រឡាញ់កូនក្មេងតូច ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ឥតខ្ចោះ ហើយពួកកូនក្មេងគឺដូចគ្នាទាំងអស់ ហើយជាពួកអ្នកទទួលទាននៃ សេចក្តីសង្គ្រោះ។

១៨ ត្បិតឪពុកដឹងថា ព្រះទ្រង់ពុំមែនជាព្រះដ៏លំអៀង ក៏ពុំមែនជាព្រះ ដ៏ប្រែប្រួលដែរ តែទ្រង់ពិតជាឥតប្រែប្រួល តាំងពីភាពអស់កល្ប ជានិច្ចទៅភាពអស់កល្បជានិច្ច។

១៩ កូនក្មេងតូចពុំអាចប្រែចិត្តទេ ហេតុដូច្នោះហើយ គឺជាអំពើទុច្ចរិត ដ៏គួរស្នែងខ្លាំងណាស់ ដែលបដិសេធសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏ សុទ្ធសាធនៃព្រះចំពោះពួកកូនក្មេងទាំងនេះ ត្បិតពួកវាទាំងអស់គ្នា រស់នៅក្នុងទ្រង់ ពីព្រោះតែសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់។

២០ ហើយអ្នកណាដែលនិយាយថា កូនក្មេងតូចត្រូវទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹក នោះបដិសេធសេចក្តីមេត្តាករុណានៃព្រះគ្រីស្ទហើយ ហើយចាត់ដង្ហាយធួនរបស់ទ្រង់ និងព្រះចេស្ដានៃសេចក្តីប្រោស លោះរបស់ទ្រង់ថា ជាឥតប្រយោជន៍។

២១ វេទនាដល់មនុស្សបែបនេះ ត្បិតពួកគេត្រូវជាប់គ្រោះដល់ស្លាប់ ចុះស្ថាននរក និងសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ។ ឪពុកនិយាយយ៉ាងក្លាហាន ព្រះទ្រង់បានបញ្ជាដល់ឪពុក។ ចូរកូន ស្តាប់តាមពាក្យទាំងនេះ ហើយយកចិត្តទុកដាក់ចុះ បើពុំនោះសោត ទេ ពាក្យទាំងនេះនឹងឈរទាស់នឹងកូន នៅឯវេទិកាជំនុំជំរះនៃព្រះ គ្រីស្ទ។

២២ ត្បិតមើលចុះ អស់ទាំងកូនក្មេងតូចរស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ព្រម ទាំងអស់អ្នកណាដែលនៅដោយគ្មានច្បាប់ដែរ។ ត្បិតព្រះចេស្ដា នៃសេចក្តីប្រោសលោះ មានមកដល់អស់អ្នកណាដែលគ្មានច្បាប់ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកណាដែលពុំបានជាប់ទោស ឬក៏ពុំនៅក្រោម ការកាត់ទោស នោះពុំអាចមានការប្រែចិត្តឡើយ ហើយចំពោះ មនុស្សបែបនោះ នោះបុណ្យជ្រមុជទឹកនឹងពុំនាំមកនូវផល ប្រយោជន៍អ្វីឡើយ។

២៣ ប៉ុន្តែការបដិសេធសេចក្តីមេត្តាករុណានៃព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះចេស្ដា នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការដាក់ទីទុកចិត្តទៅលើកិច្ចការដែល ស្លាប់ គឺជាការចំអកឡើយដល់ព្រះ។

២៤ មើលចុះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ការណ៍នេះពុំត្រូវមាន ឡើយ ត្បិតការប្រែចិត្តគឺ សម្រាប់ពួកអ្នកដែលនៅក្រោមការ កាត់ទោស ហើយនៅក្រោមបណ្តាសានៃច្បាប់មួយដែលបាន រំលង។

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

២៥ ឯផលដំបូងនៃការប្រែចិត្ត គឺបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយបុណ្យជ្រមុជទឹកកើតឡើង ដោយសារសេចក្តីជំនឿជ្រៅជ្រះលំអិតរបស់ពួកគេ ទាំងឡាយ រីឯការបំពេញនូវបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នោះនាំមកនូវការផ្តាច់បាប

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

២៦ ឯការផ្តាច់បាប នាំមកនូវការស្ងួតបូត និងចិត្តសុភាពរាបសា ហើយដោយសារការស្ងួតបូត និងចិត្តសុភាពរាបសា ទើបមានវត្តមាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជាព្រះដ៏ជាជំនួយ ដែលពោរពេញទៅដោយសេចក្តីសង្ឃឹម និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ពិតខ្លោះ រីឯសេចក្តីស្រឡាញ់នេះស្ម័គ្រដោយសារសេចក្តីព្យាយាមក្នុងការអធិស្ឋានរហូតដល់ទីបំផុតមកដល់ នៅពេលដែលពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់នឹងរស់នៅជាមួយនឹងព្រះ។

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

២៧ មើលចុះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកនឹងសរសេរមកកូនទៀត បើសិនជាឪពុកពុំទាន់ចេញទៅទៅទល់នឹងពួកសាសន៍លេមីនក្នុងពេលឆាប់ៗនេះទេ។ មើលចុះ ការផ្អែមនៃប្រជាជាតិនេះ ឬក៏នៃប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វែ បានបញ្ជាក់ឲ្យឃើញនូវសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ពួកគេ លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្តប៉ុណ្ណោះ។

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

២៨ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរកូនអធិស្ឋានឲ្យពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេប្រែចិត្ត។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកខ្លាចក្រែងព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ឈប់តស៊ូនៅជាមួយនឹងពួកគេ ហើយនៅក្នុងផ្នែកនៃដែនដីនេះ ពួកគេក៏បានរកមធ្យោបាយនឹងកម្លាត់ចោលនូវអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចទាំងអស់ ដែលបានមកពីព្រះ ហើយពួកគេកំពុងតែបដិសេធព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

២៩ ហើយបន្ទាប់ពីបានបដិសេធនូវតម្រិះដ៏មហិមាទេ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ពួកគេនឹងត្រូវវិនាសបង់នៅក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ដល់ការបំពេញនូវសេចក្តីព្យាករណ៍ទាំងឡាយ ដែលពួកព្យាការីបាននិយាយមក ព្រមទាំងព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងរាល់គ្នាដែរ។

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

៣០ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកលាសិនហើយ លុះដល់ឪពុកសរសេរមកកូន ឬក៏មកជួបកូនទៀត។ អាម៉ែន។

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

មរណៃ ១

Moroni 9

- ១ ឱកូនប្រុសសម្លាញ់របស់ឪពុកអើយ ឪពុកសរសេរសំបុត្រមកកូន ទៀត ដើម្បីឱ្យកូនដឹងថា ឪពុកនៅរស់នៅឡើយ ប៉ុន្តែឪពុកនឹង សរសេរអំពីការណ៍ខ្លះ ដែលប្រកបទៅដោយក្តីទុក្ខព្រួយ។
- ២ ត្បិតមើលចុះ ឪពុកទើបតែមានការប្រយុទ្ធយ៉ាងខ្លាំងមួយជាមួយ នឹងពួកសាសន៍លេមីន តែនៅក្នុងការប្រយុទ្ធនោះ ពួកយើងគ្មាន ជ័យជម្នះទេ ហើយអើគេអាសទុស ត្រូវដួលស្លាប់ដោយផ្លែដាវ ព្រម ទាំងល្បា និងអែមរ៉ុនផង មែនហើយ ហើយពួកយើងត្រូវបាត់បង់ មនុស្សដ៏ចំណានរបស់យើងមួយចំនួនធំ។
- ៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុក ខ្លាចក្រែងពួកសាសន៍លេមីននឹងបំផ្លាញប្រជាជននេះចោលទៅ ត្បិតពួកគេពុំប្រែចិត្តសោះ ឯអារក្សសាតាំងវាចេះតែចាក់រុកពួកគេដ៏ ឥតឈប់ឈរឱ្យមានកំហឹងខឹងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។
- ៤ មើលចុះ ឪពុកមានការនឿយហត់ជាមួយនឹងពួកគេរហូត ហើយ កាលឪពុកពោលនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះដោយតឹងរឹង នោះពួកគេក៏ញ័រ រន្ធត់ ហើយមានកំហឹងខឹងនឹងឪពុក ហើយកាលឪពុកពុំប្រើពាក្យ តឹងរឹង នោះពួកគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូសទៅវិញ ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុកខ្លាចក្រែងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ឈប់តស៊ូនៅ ជាមួយនឹងពួកគេហើយ។
- ៥ ត្បិតពួកគេមានកំហឹងជាអតិបរមា រហូតដល់ឪពុកយល់ថា ពួក គេពុំខ្លាចស្លាប់ឡើយ ហើយពួកគេអត់មានចិត្តស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញ ទៅមក ហើយពួកគេមានការស្រែកឈាម និងសងសឹកគ្នាឥតឈប់ ឈរសោះ។
- ៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសសម្លាញ់របស់ឪពុកអើយ ទោះបីពួក គេមានចិត្តរឹងរូសយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ចូរយើងព្យាយាមធ្វើការចុះ ត្បិតបើសិនជាយើងឈប់ខិតខំ នោះយើងនឹងត្រូវបាននៅក្រោម ការកាត់ទោស ត្បិតយើងមានការណ៍មួយសម្រាប់ធ្វើ នៅពេល យើងនៅក្នុងរោងឧបោសថឥដ្ឋនេះ ដើម្បីឱ្យយើងអាចឈ្នះលើ ខ្មាំងសត្រូវ នៃអស់ទាំងសេចក្តីសុចរិត ឯព្រលឹងរបស់យើងនឹង សម្រាកនៅក្នុងនគរព្រះ។
- ៧ ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកសរសេរអំពីការវេទនាទាំងឡាយ នៃ ប្រជាជននេះខ្លះៗ ត្បិតស្របតាមដំណឹងដែលឪពុកបានទទួលពី អ័ម្មុរ៉ុន មើលចុះ ពួកសាសន៍លេមីនមានលើយសឹកជាច្រើន ដែល ពួកគេចាប់មកពីប៉មសើរីសា ហើយមានទាំងប្រុស ទាំងស្រី និងកូន ក្មេងៗផង។

My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.

For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.

And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.

Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.

For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.

And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.

And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.

៨ រីឯពួកប្តី និងពួកឪពុកនៃពួកស្រ្តី និងពួកកូនក្មេងទាំងនោះ ត្រូវ ពួកគេសម្លាប់ចោល ហើយពួកគេយកសាច់របស់ប្តីៗ មកឲ្យពួកស្រ្តី ទាំងនោះធ្វើជាអាហារ ឯសាច់របស់ឪពុក មកឲ្យកូនក្មេងទាំងនោះ ធ្វើជាអាហារដែរ ហើយគេពុំឲ្យទឹកទេ គឺឲ្យតែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ។

And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

៩ ហើយទោះបីពួកសាសន៍លេមីន បានធ្វើអំពើគួរខ្ពើមខ្ពើមយ៉ាង ធ្ងន់ដូច្នោះក៏ដោយ គង់តែពុំទាន់ហួសអំពើដែលប្រជាជនយើងបាន ធ្វើនៅម្ល៉ឹងអានុមុនដែរ។ គួរតែមើលចុះ មានកូនស្រីជាច្រើនរបស់ពួក សាសន៍លេមីន ត្រូវបានចាប់យកទៅជាស្ត្រី ហើយបន្ទាប់ពីបាន យកពីពួកស្រ្តីទាំងនេះនូវអ្វីដែលមានតម្លៃ និងរិសេសបំផុតលើអ្វីៗ ទាំងអស់ គឺព្រហ្មចារីភាព និងបរិសុទ្ធភាព —

And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—

១០ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានធ្វើយ៉ាងនេះហើយ នោះពួកគេបានធ្វើ ឃាតពួកស្រ្តីទាំងនោះ យ៉ាងឃោរឃៅបំផុត គឺធ្វើទុក្ខដល់រូបកាយ រហូតដល់ស្លាប់ ហើយបន្ទាប់ពីបានធ្វើយ៉ាងនេះហើយ នោះពួកគេ បានហែកស៊ីសាច់កូនស្រីទាំងនោះ ហាក់បីដូចសត្វសាហាវ ពីព្រោះ មកពីភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បី ជាសញ្ញាដល់សេចក្តីគ្រាហានមួយ។

And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.

១១ ឱកូនប្រុសសម្លាញ់របស់ឪពុកអើយ ម្តេចក៏ប្រជាជនទៅជាបែប នេះ ដែលគ្មានអារ្យធម៌បន្តិចសោះ —

O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—

១២ (ហើយប៉ុន្មានឆ្នាំមុននេះ ពួកគេជាប្រជាជនមួយ ដែលមាន អារ្យធម៌ ហើយគួរឲ្យស្រឡាញ់)

(And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightful people)

១៣ ប៉ុន្តែ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ម្តេចក៏ប្រជាជនទៅជាបែបនេះ បែរជាចូលចិត្តធ្វើអំពើគួរខ្ពើមខ្ពើមជាខ្លាំងដូច្នោះ?

But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—

១៤ ធ្វើម្តេចឲ្យពួកយើងអាចសង្ឃឹមថា ព្រះទ្រង់នឹងឃាត់ទប់ព្រះ ហស្តទ្រង់ចំពោះសេចក្តីជំនុំជំរះទាស់នឹងពួកយើងបាន?

How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?

១៥ មើលចុះ ចិត្តឪពុកស្រែកឡើងថា ៖ វេទនាដល់ប្រជាជននេះ។ ឱ ព្រះអង្គអើយ សូមព្រះអង្គបញ្ចេញសេចក្តីជំនុំជំរះចុះ សូមព្រះអង្គ បិទបាំងនូវអំពើបាប អំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមខ្ពើមទាំងឡាយ របស់ពួកគេ ចេញពីព្រះភក្ត្រព្រះអង្គផង!

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!

១៦ ហើយម្យ៉ាងទៀត កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ មានស្រ្តីមេម៉ាយ និងកូនស្រីរបស់គេជាច្រើន ដែលនៅឯសើរីសា ឯចំណែកស្បៀង អាហារដែលពួកលេមីនពុំបាននាំយកទៅ មើលចុះ ពួកកងទ័ពស៊ីនី ហ្វែនបាននាំទៅ ហើយទុកឲ្យពួកគេដើរគ្រប់ទិសទី ស្វែងរកអាហារ ហើយមានស្រ្តីចាស់ៗជាច្រើន បានដួលសន្លប់នៅតាមផ្លូវ ហើយ ស្លាប់បង់។

And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherrizah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.

១៧ ឯកងទ័ពដែលនៅជាមួយនឹងឪពុក មានភាពទន់ខ្សោយ ហើយ ពលទ័ពសាសន៍លេមីន ស្ថិតនៅ ចន្លោះរវាងសើរីសា និងឪពុក ហើយអស់អ្នកណាដែលរត់ចូលទៅ ខាងកងទ័ពរបស់អើរ៉ុន ក៏ត្រូវ ដួលរងគ្រោះ នៃអំពើឃោរឃៅរបស់ពួកគេ។

And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

១៨ ឱប្រជាជនរបស់ឪពុកអើយ អន់ថយអ្វីម្ល៉េះ! ពួកគេគ្មាន របៀបរៀបរយ ហើយគ្មានសេចក្តីមេត្តាករុណាឡើយ។ មើលចុះ ឪពុកគឺជាមនុស្សម្នាក់តែប៉ុណ្ណោះ ហើយឪពុកមានគ្រាន់តែកម្លាំង នៃមនុស្សម្នាក់ ហើយឪពុកពុំអាចបង្ខំឲ្យពួកគេស្តាប់តាមបញ្ជា របស់ឪពុកទៅទៀតឡើយ។

១៩ ហើយពួកគេកាន់តែអាក្រក់ខ្លាំងឡើងនៅក្នុងអំពើខូចអាក្រក់ របស់គេ ហើយពួកគេឃោរឃៅដូចគ្នា ពុំអត់ឱនឲ្យនរណាមួយ សោះ ទោះចាស់ ឬក្មេង ហើយពួកគេចូលចិត្តធ្វើអ្វីៗសព្វយ៉ាង លើកលែងតែអំពើល្អប៉ុណ្ណោះ ហើយឯការរងទុក្ខវេទនានៃពួកស្ត្រី និងពួកកូនក្មេងរបស់យើងនៅលើដីនេះ នោះធ្ងន់ធ្ងរលើសអ្វីៗ ទាំងអស់ មែនហើយ គ្មានភាសាឯណាអាចថ្លែងបាន ឬក៏អាច សរសេរបានឡើយ។

២០ ហើយឥឡូវនេះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកឈប់សរសេរ រវែងឆ្ងាយអំពីទិដ្ឋភាពដ៏គួរឲ្យខ្ពឹមខ្ពើមនេះហើយ។ មើលចុះ កូនដឹង អំពីភាពទុច្ចរិតនៃប្រជាជននេះហើយ កូនដឹងថា ពួកគេគ្មានក្រឹត្យ វិន័យអ្វី ហើយមានចិត្តរកវិញ រីឯអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ នោះធំ ជាង ភាពទុច្ចរិតរបស់ពួកសាសន៍លេមីនទៅទៀត។

២១ មើលចុះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកពុំអាចផ្តាំឲ្យពួកគេដល់ ព្រះបានឡើយ ក្រែងទ្រង់នឹងវាយឪពុក។

២២ ប៉ុន្តែមើលចុះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកផ្តាំឲ្យកូនដល់ព្រះ ហើយឪពុកទុកចិត្តដល់ព្រះគ្រីស្ទថា កូននឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ ហើយ ឪពុកអធិស្ឋានដល់ព្រះ សូមឲ្យទ្រង់ទុកជីវិតឲ្យកូន ដើម្បីឲ្យកូនអាច ធ្វើជាសាក្សីដល់ការងារបែបនៃស្រ្តីរបស់ទ្រង់មករកទ្រង់វិញ ឬក៏ ការបំផ្លិចបំផ្លាញសូន្យសុំរបស់ពួកគេ ត្បិតឪពុកដឹងថា ពួកគេត្រូវ តែវិនាស លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្ត ហើយបែរមករកទ្រង់វិញ។

២៣ ហើយបើសិនជាពួកគេវិនាស ក៏ដូចជាពួកសាសន៍យ៉ារេឌីដែរ ពី ព្រោះតែចិត្តរឹងទទឹង ដោយស្វែងរកការខ្ជាយឈាម និងការសង សឹក។

២៤ ហើយប្រសិនបើពួកគេវិនាសមែន យើងដឹងថា មានពួកបងប្អូន យើងជាច្រើន បានបែកចេញពីយើងទៅចូលខាងពួកសាសន៍លេ មីន ហើយបងប្អូនច្រើនទៀត នឹងបែកចេញពីយើង ទៅចូលខាង ពួកគេដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរកូនសរសេរការណ៍ខ្លះទៀត បើ សិនជាកូនបានរួចជីវិត ហើយបើឪពុកនឹងត្រូវវិនាសទៅដោយពុំ បានជួបកូន ប៉ុន្តែឪពុកជឿថា ឪពុកនឹងបាន ជួបកូនក្នុងពេលឆាប់ៗ នេះ ត្បិតឪពុកមានបញ្ជីពិសិដ្ឋទាំងឡាយ ដែលឪពុកចង់ប្រគល់ឲ្យ កូន។

O the depravity of my people! They are without or-
der and without mercy. Behold, I am but a man, and
I have but the strength of a man, and I cannot any
longer enforce my commands.

And they have become strong in their perversion;
and they are alike brutal, sparing none, neither old
nor young; and they delight in everything save that
which is good; and the suffering of our women and
our children upon all the face of this land doth ex-
ceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can
it be written.

And now, my son, I dwell no longer upon this hor-
rible scene. Behold, thou knowest the wickedness of
this people; thou knowest that they are without prin-
ciple, and past feeling; and their wickedness doth ex-
ceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto
God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God,
and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I
pray unto God that he will spare thy life, to witness
the return of his people unto him, or their utter de-
struction; for I know that they must perish except
they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites,
because of the wilfulness of their hearts, seeking for
blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that
many of our brethren have deserted over unto the
Lamanites, and many more will also desert over unto
them; wherefore, write somewhat a few things, if
thou art spared and I shall perish and not see thee;
but I trust that I may see thee soon; for I have sacred
records that I would deliver up unto thee.

២៥ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរនៅស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះគ្រីស្ទចុះ ហើយសូមកុំឲ្យអ្វីដែលឪពុកសរសេរនេះ ធ្វើឲ្យកូនកើតទុក្ខរហូត ដល់ស្លាប់ឡើយ តែសូមឲ្យព្រះគ្រីស្ទលើកកូនឡើង ហើយសូម សេចក្តីស្និទ្ធា និងការសុគតរបស់ទ្រង់ និងការបង្ហាញព្រះកាយ ទ្រង់ដល់ពួកអយ្យកោយើង និងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ និង ការអត់ធ្មត់ និងសេចក្តីសង្ឃឹមចំពោះសិរីល្អរបស់ទ្រង់ និងចំពោះ ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ស្ថិតនៅក្នុងគំនិតរបស់កូនជារៀងរហូត តទៅ។

២៦ ហើយសូមព្រះគុណនៃព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក ខ្ពស់នៅស្ថានសួគ៌ និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង ដែល គង់នៅខាងស្តាំនៃព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ លុះដល់អ្វីៗសព្វសារពើ នឹងស្ថិតនៅក្រោមអំណាចរបស់ទ្រង់ សូមឲ្យបាន ហើយស្ថិតស្ថេរ នៅជាមួយកូនរហូតតទៅចុះ។ អាម៉ែន។

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

មរ៉ូណេ 10

- ១ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរ៉ូណេ សរសេរខ្លះអំពីអ្វីដែលខ្ញុំយល់ឃើញថាល្អ ហើយខ្ញុំសរសេរនេះ ទៅកាន់ពួកបងប្អូនខ្ញុំ គឺពួកសាសន៍លេមិន ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យពួកគេដឹងថា ជាងបួនរយម៉ែឆ្នាំបានកន្លងមកហើយ ចាប់តាំងពីបានទទួលទីសម្គាល់អំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ។
- ២ ហើយខ្ញុំនឹងបិទបញ្ជីទាំងនេះ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបាននិយាយនូវពាក្យ បន្តិចបន្តួចទុកជាសេចក្តីទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា។
- ៣ មើលចុះ ខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នាថា កាលណាអ្នករាល់គ្នា បានអានការណ៍ទាំងនេះ បើសិនជាប្រាជ្ញានៅក្នុងព្រះថា អ្នករាល់ គ្នាបានអានការណ៍ទាំងនេះ នោះសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នានឹកឃើញថា តើព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណាយ៉ាងណាដល់កូនចៅ មនុស្ស ចាប់តាំងពីកំណើតលោកអ័ដាមមក រហូតមកដល់ពេល ដែលអ្នករាល់គ្នា បានទទួលការណ៍ទាំងនេះ ហើយសូមរំពឹងគិតនៅ ក្នុងចិត្តអ្នកចុះ។
- ៤ ហើយកាលណាអ្នករាល់គ្នាបានទទួលនូវការណ៍ទាំងនេះ នោះខ្ញុំ សូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ឲ្យសូមសួរដល់ព្រះជាព្រះវរបិតាដ៏គង់ នៅអស់កល្បជាវិនិច្ឆ័យដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ បើសិនជា ការណ៍ទាំងនេះមិនពិត ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នា សូមសួរដោយ ចិត្តស្មោះសរ គឺដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត ដោយមានសេចក្តីជំនឿជឿ ដល់ព្រះគ្រីស្ទ នោះទ្រង់នឹងសម្តែងសេចក្តីពិតនៃការណ៍នេះដល់ អ្នក ដោយព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
- ៥ ហើយដោយព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះអ្នករាល់គ្នា អាចស្គាល់សេចក្តីពិតនៃគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់។
- ៦ ហើយអ្វីក៏ដោយដែលល្អ គឺត្រឹមត្រូវ ហើយពិត ហេតុដូច្នេះហើយ គ្មានអ្វីដែលល្អនឹងបដិសេធព្រះគ្រីស្ទឡើយ តែទទួលស្គាល់ថា ទ្រង់ ជាព្រះវិញ។
- ៧ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏អាចដឹងថាទ្រង់ជាព្រះ ដោយព្រះចេស្តានៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ថា សូមកុំបដិសេធព្រះចេស្តានៃព្រះឡើយ គួរតែទ្រង់ធ្វើការដោយ ព្រះចេស្តា ស្របតាមសេចក្តីជំនឿនៃកូនចៅមនុស្ស ថ្ងៃនេះក៏ដូចគ្នា នឹងថ្ងៃស្អែក និងរហូតទៅ។

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

៨ ហើយម្យ៉ាងទៀត ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នក រាល់គ្នាថា កុំបដិសេធអំណោយទានទាំងឡាយនៃព្រះឡើយ គ្រឿង អំណោយទាននោះមានច្រើនណាស់ ហើយអំណោយទានទាំង នោះបានមកពីព្រះតែមួយដដែល។ ហើយអំណោយទានទាំងនោះ ត្រូវបានផ្តល់ឲ្យដោយផ្លូវផ្សេង ប៉ុន្តែគឺជាព្រះតែមួយអង្គដដែល ដែលធ្វើការណ៍ទាំងអស់នេះ ហើយអំណោយទានទាំងនោះ ត្រូវ បានប្រទានដល់មនុស្ស តាមការសម្តែងនៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ពួកគេ។

៩ គ្រឿងមើលចុះ ចំពោះម្នាក់ត្រូវបានប្រទានឲ្យដោយនូវព្រះវិញ្ញាណ នៃព្រះ ដើម្បីឲ្យអ្នកនោះអាចបង្រៀនពាក្យសម្តីនៃប្រាជ្ញារាងវៃ

១០ ហើយចំពោះម្នាក់ទៀត ដើម្បីឲ្យអ្នកនោះ អាចបង្រៀនពាក្យសម្តី នៃចំណេះចេះស្នាត់ ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណដដែល

១១ ហើយចំពោះម្នាក់ទៀត ឲ្យមានសេចក្តីជំនឿដ៏ធំ និងចំពោះម្នាក់ ទៀត ឲ្យអំណោយទាននៃការប្រោសឲ្យជាដោយនូវព្រះវិញ្ញាណ ដដែល

១២ ហើយម្យ៉ាងទៀត ចំពោះម្នាក់ទៀត ដើម្បីឲ្យអ្នកនោះ អាចសម្តែង អព្វគហេតុដ៏អស្ចារ្យ

១៣ ហើយម្យ៉ាងទៀត ចំពោះម្នាក់ទៀត ដើម្បីឲ្យអ្នកនោះ អាចព្យាករ អំពីអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង

១៤ ហើយម្យ៉ាងទៀត ចំពោះម្នាក់ទៀត ឲ្យបានឃើញពួកទេវតា និង វិញ្ញាណទាំងឡាយ ដែលមកធ្វើការងារបម្រើ

១៥ ហើយម្យ៉ាងទៀត ចំពោះម្នាក់ទៀត ឲ្យចេះគ្រប់ភាសា

១៦ ហើយម្យ៉ាងទៀត ចំពោះម្នាក់ទៀត ឲ្យចេះបកប្រែភាសា និង ពាក្យផ្សេង

១៧ ហើយអំណោយទានទាំងអស់នេះ បានមកដោយសារព្រះ វិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយអំណោយទានទាំងនេះ ត្រូវបានប្រទាន ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាជាច្រើនដង ស្របតាមបំណងរបស់គេ។

១៨ ហើយខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់ របស់ខ្ញុំអើយ សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាចាំថា អំណោយទានដែលល្អ គឺ បានមកពីព្រះគ្រីស្ទ។

១៩ ហើយខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់ របស់ខ្ញុំអើយ សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាចាំថា ព្រះអង្គគឺនៅតែដដែល ទោះ ពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ និងរហូតទៅ ហើយអំណោយទានទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានរៀបរាប់មកនេះ ដែលជាអំណោយទានខាងវិញ្ញាណ នឹងពុំអាចបាត់បង់ទៅឡើយ ដរាបណាមានពិភពលោកនេះ លើក លែងតែស្របតាមការឥតជំនឿនៃកូនចៅមនុស្សប៉ុណ្ណោះ។

២០ ហេតុដូច្នោះហើយ ត្រូវតែមានសេចក្តីជំនឿ ហើយបើសិនជាមាន សេចក្តីជំនឿ នោះត្រូវតែមានសេចក្តីសង្ឃឹមផង ហើយបើសិនជា មានសេចក្តីសង្ឃឹម នោះត្រូវតែមានសេចក្តីសប្បុរសផងដែរ។

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

And to another, exceedingly great faith; and to another, the gifts of healing by the same Spirit;

And again, to another, that he may work mighty miracles;

And again, to another, that he may prophesy concerning all things;

And again, to another, the beholding of angels and ministering spirits;

And again, to another, all kinds of tongues;

And again, to another, the interpretation of languages and of divers kinds of tongues.

And all these gifts come by the Spirit of Christ; and they come unto every man severally, according as he will.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that every good gift cometh of Christ.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that he is the same yesterday, today, and forever, and that all these gifts of which I have spoken, which are spiritual, never will be done away, even as long as the world shall stand, only according to the unbelief of the children of men.

Wherefore, there must be faith; and if there must be faith there must also be hope; and if there must be hope there must also be charity.

២១ ហើយលើកលែងអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីសប្បុរស បើពុំនោះ
សោតទេ អ្នករាល់គ្នានឹងពុំអាចបានសង្គ្រោះនៅក្នុងនគរព្រះឡើយ
ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ពុំអាចបានសង្គ្រោះនៅក្នុងនគរព្រះដែរ បើសិន
ជាអ្នករាល់គ្នាគ្មានសេចក្តីជំនឿ ហើយអ្នកក៏ពុំអាចបានសង្គ្រោះនៅ
ក្នុងនគរព្រះដែរ បើសិនជាអ្នកគ្មានសេចក្តីសង្ឃឹម។

And except ye have charity ye can in nowise be
saved in the kingdom of God; neither can ye be saved
in the kingdom of God if ye have not faith; neither
can ye if ye have no hope.

២២ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាគ្មានសេចក្តីសង្ឃឹមទេ នោះអ្នករាល់
គ្នាច្បាស់ជានៅក្នុងសេចក្តីអស់សង្ឃឹមវិញ ហើយសេចក្តីអស់
សង្ឃឹមកើតឡើងមកដោយសារតែអំពើទុច្ចរិត។

And if ye have no hope ye must needs be in de-
spair; and despair cometh because of iniquity.

២៣ ហើយព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលយ៉ាងពិតប្រាកដទៅកាន់ពួក
អយ្យកោយើងថា ៖ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីជំនឿ នោះ
អ្នករាល់គ្នាអាចធ្វើនូវគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់ ដែលជាការចំបាច់ដល់
យើង។

And Christ truly said unto our fathers: If ye have
faith ye can do all things which are expedient unto
me.

២៤ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមនិយាយទៅមនុស្សទាំងអស់នៅចុង
ផែនដីថា — បើសិនជាមានថ្ងៃណាមួយ ដែលព្រះចេស្ដា និង
អំណោយទាននៃព្រះ នឹងឈប់មាននៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា
នោះគឺមកពីការពិតជំនឿ។

And now I speak unto all the ends of the earth—
that if the day cometh that the power and gifts of God
shall be done away among you, it shall be because of
unbelief.

២៥ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាដូច្នោះមែន ត្បិតនៅ
ក្នុងចំណោមពួកគេ នឹងពុំមានជនណាម្នាក់ធ្វើល្អឡើយ គឺសូម្បី
តែមួយក៏គ្មានសោះ។ ត្បិតបើសិនជាមានអ្នកណាម្នាក់ នៅក្នុង
ចំណោមពួកគេធ្វើល្អ អ្នកនោះនឹងធ្វើការដោយព្រះចេស្ដា និង
ដោយអំណោយទានទាំងឡាយនៃព្រះ។

And wo be unto the children of men if this be the
case; for there shall be none that doeth good among
you, no not one. For if there be one among you that
doeth good, he shall work by the power and gifts of
God.

២៦ ហើយឥឡូវនេះ ពួកអ្នកណា ដែលនឹងបំបាត់ចោលនូវការណ៍
ទាំងនេះ ហើយស្លាប់ទៅ ត្បិតពួកគេស្លាប់ក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយ
របស់គេ ហើយពួកគេនឹងពុំអាចបានសង្គ្រោះនៅក្នុងនគរព្រះបាន
ឡើយ ហើយខ្ញុំនិយាយការណ៍នេះ ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រី
ស្ទ ហើយខ្ញុំពុំកុហកទេ។

And wo unto them who shall do these things away
and die, for they die in their sins, and they cannot be
saved in the kingdom of God; and I speak it accord-
ing to the words of Christ; and I lie not.

២៧ ហើយខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នាឲ្យចាំនូវការណ៍ទាំងនេះ ត្បិត
ពេលវេលានឹងមកដល់យ៉ាងឆាប់ៗ ដែលអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំពុំ
កុហកឡើយ ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញខ្ញុំ នៅឯវេទិកាជំនុំជំរះនៃ
ព្រះ ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នក
រាល់គ្នាថា ៖ តើយើងពុំបានប្រកាសពាក្យយើងដល់អ្នករាល់គ្នាទេឬ
អី ដែលបានសរសេរទុកដោយបុរសនេះ ហាក់បីដូចជាមនុស្សម្នាក់
ស្រែកចេញមកពីសេចក្តីស្លាប់ មែនហើយ ហាក់បីដូចជាមនុស្ស
ម្នាក់ និយាយចេញមកពីផ្ទៃដី?

And I exhort you to remember these things; for
the time speedily cometh that ye shall know that I lie
not, for ye shall see me at the bar of God; and the
Lord God will say unto you: Did I not declare my
words unto you, which were written by this man,
like as one crying from the dead, yea, even as one
speaking out of the dust?

២៨ ខ្ញុំប្រកាសការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយ
បានបំពេញ។ ហើយមើលចុះ ការណ៍ទាំងនេះគឺចេញមកពីព្រះឱស្ឋ
នៃព្រះដ៏គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នឹង
ហូរចេញពីតំណាងមួយទៅតំណាងមួយ។

I declare these things unto the fulfilling of the
prophecies. And behold, they shall proceed forth out
of the mouth of the everlasting God; and his word
shall hiss forth from generation to generation.

២៩ ហើយព្រះទ្រង់នឹងបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នាថា ការណ៍ដែលខ្ញុំបានសរសេរមកនេះគឺពិត។

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

៣០ ហើយម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាមករកព្រះគ្រីស្ទ ហើយចូរយកនូវអំណោយទានដ៏ល្អទាំងអស់ ហើយកុំប៉ះពាល់ដល់អំណោយទានអាក្រក់ ឬវត្ថុដែលពុំស្អាតឡើយ។

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

៣១ ហើយចូរភ្ញាក់ឡើង និងចូរក្រោកឡើងពីចូលដី ឱក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ មែនហើយ ឱកូនស្រីនៃក្រុងស៊ីយ៉ូនអើយ ចូរប្រដាប់ដោយសំលៀកបំពាក់ដ៏រុងរឿងរបស់អ្នកចុះ ហើយចូរពង្រឹងចម្រើន ហើយចូរពង្រីកនូវព្រំដែនរបស់ខ្លួនរហូតទៅ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកត្រូវលាយឡំ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ដើម្បីឲ្យសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះវរបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលបានធ្វើដល់អ្នកអាចបានបំពេញ។

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

៣២ មែនហើយ ចូរមករកព្រះគ្រីស្ទ ហើយឲ្យបានល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងទ្រង់ ហើយចូរលះបង់ចោលនូវអស់ទាំងអំពើដ៏ឥតបរិសុទ្ធចុះ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងលះបង់ចោលនូវអស់ទាំងអំពើដ៏ឥតបរិសុទ្ធ ហើយស្រឡាញ់ព្រះឲ្យអស់ពីសមត្ថភាព អស់ពីគំនិត និងអស់ពីកម្លាំងរបស់អ្នក នោះព្រះគុណរបស់ទ្រង់ល្មមដល់អ្នកហើយ ដោយសារព្រះគុណនៃព្រះ នោះអ្នករាល់គ្នាអាចបានល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយបើសិនជាដោយសារព្រះគុណនៃព្រះដែលអ្នករាល់គ្នាបានល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងពុំអាចបដិសេធព្រះចេស្ដានៃព្រះបានឡើយ។

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

៣៣ ហើយម្យ៉ាងទៀត បើសិនជាដោយសារព្រះគុណនៃព្រះ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយពុំបានបដិសេធព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានញែកចេញជាបរិសុទ្ធនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយសារព្រះគុណនៃព្រះ ដោយការច្រូចព្រះលោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលមាននៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះវរបិតា ចំពោះការផ្តាច់បាបដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានបរិសុទ្ធដោយគ្មានប្រឡាក់អ្វីសោះឡើយ។

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

៣៤ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមលាអ្នករាល់គ្នាសិនហើយ។ មិនយូរប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំនឹងទៅសម្រាកនៅឯស្ថានបរមសុខនៃព្រះ លុះដល់វិញ្ញាណ និងរូបកាយខ្ញុំបានរួមគ្នាវិញ ហើយខ្ញុំនឹងត្រូវចេញមកដោយជោគជ័យ កាត់តាមអាកាស ដើម្បីមកជួបអ្នករាល់គ្នានៅខាងមុខវេទិកាដ៏ធំដ៏ត្រង់ប្រះហឫទ័យ នៃព្រះយេហូវ៉ាដ៏មហិមា ដែលជាចៅក្រមដ៏អស់កល្បជានិច្ច នៃមនុស្សរស់ និងមនុស្សស្លាប់ផង។ អាម៉ែន។ :O:-

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

បញ្ចប់នេះ

The End